CHRONOLOGIA.

2°
P
27

~~P.II.5~~ 2°
P
27

CHRONOLOGIA:

Hoc eſt,

OMNIVM TEMPORVM ET ANNORVM AB INITIO MVNDI, VSQVE AD ANNVM A NATO CHRISTO 1552. IN PRIMA EDITIONE AB AVTORE DEDVCTA: POST AB EODEM RE-cognita, aucta & in annum 1566: Inde vero ab alijs in annum 1578: & tandem iterum ab alijs vsq; ad annum Chriſti 1601 producta

COMPVTATIO,

IN QVA METHODICE ENVMERANTVR OMNIVM POPVLORVM, REGNORVMQVE MEMORABILIVM ORIGINES AC SVCCESSIONES. ITEM, OMNES EORVM REGES. QVANDO QVISQVE COEPERIT. QVAMDIV REgnarit, quid dignum memoria geſſerit, Quis ſtatus populi DEI fuerit: ac quemadmodum translata ſint Imperia, à populo in populum &c. Etſi qui viri illuſtres, quæ facinora egregia, ac ſi quid amplius memoratu dignum extitit, ea omnia breviter ſuis locis referuntur.

Suntq; in hac computatione omnia tempora, tum ex ſacris Biblijs, tum ex optimis quibusq; autoribus, Hiſtoricis & Aſtronomorum obſeruationibus, ſumma fide ac diligentia conciliata.

ITEM

COMMENTARIORVM LIBRI DECEM IN QVIBVS QVID TRADATVR, PROPRIO titulo indicatur.

Ordinis Minorum Reg: Obs^a

Autore

Fulda

Iohanne Funccio Nörimbergenſe.

BIBLIOTHECA CONVENTUS FULDENSIS O.F.M. Frauenberg

Acceſſit etiam præter rerum ac verborum memorabilium Indicem copioſiſſimum, & denuo locupletatum, Commentariorum quædam appendix, ab alijs adiecta.

WITEBERGÆ,
Typis Zachariæ Lehmanni, Impenſis Andreæ Hoffmanni Bibliopolæ.

Anno M. D C. I. *ex officio, partim vt*

Regni

Bibliothek Kloster Frauenberg Fulda

ILLVSTRISSIMO ET CHRI-STIANISSIMO PRINCIPI AC DO-MINO, DOMINO ALBERTO SENIORI MARCHI-ONI BRANDEBVRGENSI, PRVSSIÆ, STETINI, POME-raniæ, Caſſubiorum ac Vandalorum Duci, Burggrauio Noribergen-ſi, Rugiæq; Principi &c. Domino & Principi ſuo Clementiſsi-mo, Iohannes Funccius,

S. P. C.

OCTAVVS NVNC ANNVS EST, ILLVSTRIS-ſime atq; Chriſtianiſsime Princeps Alberte ex quo primam huius Chronologię partem, quam nunc integram Celſ. T. offero, in lucem dedi, in qua cùm multa ſacrarum Scripturarum myſteria, quę ſine certa temporum computatione minimè poſſunt intelligi, in lucem produxiſſem, ità tamen, vt tunc tempus tulit, ac inter cętera quoq; et alteram partē, quę à Reſurrectione Domini noſtri Ieſu Chriſti inciperet, vbi illa prior deſierat, atq; ad noſtram ętatem vſq; continuata eſſet, promiſiſſem: Non deſtiterunt boni ac docti viri, quorum permultę ad me datę ſunt literę, ſubinde me commonefacere, vt promiſsis meis aliquando ſatisfacerem. Arbitrabantur enim ſe & ex altera parte eà cognituros, quę in Apocalypſi abſtruſiora prę cęteris apparent his equidem iam diu ſatisfactum eſſet, ſi per me vel minimum ſtetiſſet. Sed fortuna ſic diſponente, volenteq; Deo, cui fortaſsis conſilium fuit aliud, ac nos cogitemus operis eius ęditio vſq; ad hanc diem eſt protracta. Nam (vt indicem quę cauſę fuerint morę) cùm ſtatim eodem anno, quo typis prima pars eſſet diuulgata, alteram partem abſoluiſſem, eamq; Typographo non minus diligenti, quâm fideli, Cyriaco Iacobo ciui Francofordienſi, cuius impenſis & prior pars Noribergę erat impreſſa, aliqua ex parte transmiſiſſem, accidit, vt eodem tempore, & milites Cęſareani Francofordiam obtinentes, pręla impedirent, & Cęſarea edicta, ſi quid aduerſus Sellam Romanenſium, id eſt, aduerſus Pontificum Romanorum tyrannidem ſcriptum extaret, quod typis eſſet excudendum, ſtrenuè & ſub atrociſsima pœna prohiberent. Qua ratione excluſus inde ad id temporis ęditionem maturare non potui Interea & mihi locum mutare neceſſum fuit, quibus verò de cauſis, aliàs fortaſsis dicetur, quamuis eas Cel. T. non ignoret. Veni ergo T. Celſitudine me vocante in Pruſsiam, in qua cui ſubiectus fuerim fortunę, etſi Cel. T. ſciat optimè, tamen ob alios, quibus hęc legēda fortè obuenient, reticenda non ſunt. Primùm ſuum miſſus in partes Lituanię, quę Celſ. T. parent, vnde cùm poſt aliquot ſeptimanas rediſſem, veterisq; vrbis Regiomontanę Parochus Chriſtophorus felicis memorię, non longè ante ex hac vita ad Dominum transmigraſſet, T. Celſ. ad petitionem Senatus, idem Eccleſię Concionatorem ad tempus me contribuit, in qui ad menſem decimum quintum ferè, pro mea virili Verbum Dei docui. Ac quia ſub idem tempus Sereniſsimus paciſq; Princeps ſtudioſiſsimus Sigiſmundus Polonię Rex, octogenario maior, vita eſſet functus, Tuaq; Celſ. ex officio, partim vt

*Regni illius feudatarius, magis verò vt eius ex Sorore nepos, ad Sepulturam Ser.
R. M. ſuę proficiſceretur, me quoq; indignum Cel. ſuę miniſtrum ad illam profe-
ctionem clementer inuitauit, tum vt mea vteretur opera in Verbi Dei enarratio-
ne, cùm vt mihi & illas regiones earumq; gentium mores videre liceret. In hoc iti-
nere offerebatur T. C. pernicioſus ille partus Auguſtanus, cui vulgò INTE-
RIM dedère nomen, quas ille turbas nobis atq; moleſtias peperit, meum non eſt
dicere. Siquidem & alia concurrebant, quę non minorem his regionibus incute-
rent timorem, cùm ad bella per Poloniam omnia inclinarent, quàm ille minita-
bundus moribundusq; canis Interim. Diuino tamen auxilio ſuperata ſunt omnia,
foriſq; in ciuilibus parta eſt pax. Tunc Reuerendus in Chriſto Dominus Andre-
as Oſiander, Noribergam relinquens ob eandem, qua ego diſceſſeram illinc, cau-
ſam, ad T. Cel. ſeſe contulit, à qua, vt dignus erat, humaniter exceptus Parochię
veteris Vrbis Scholęq; Vniuerſali, à T. Celſ. magnis inſtitutę ſumptibus, pręfici-
tur. Ego ad aulam vocor. Ibi cum minus mihi negocii eſſe appareret, quàm fuerat
hactenus, cum in aula Iohannes Detzelius vir & meliore fortuna & ſodalitio
dignus, mihi collega eſſet, quiq; plurimum tunc temporis in ſe reciperet laboris Ec-
cleſiaſtici, Chronologiam denuo in manus recepi, ac cùm viderem multa in priori
parte perperam eſſe poſita, multaq; haberem, quę paſsim prioribus adderem, ex v-
triſq; partibus volumen vnum opuſq; continuum facere inſtitui. Procedebat res
aliquandiu ſatis auſpicatè. Inſtabant admonitores literę doctorum, pręcipuè au-
tem Reuerendiſsimis pięq; memorię Dominus, Paulus Speratus Pomezanienſis
Epiſcopus, me vrgebat non tantùm per literas, ſed per quoſcunq; ad nos habere po-
terat nuncios, vt hoc opus tandem abſolutum in lucem proferrem. Res interea, ne
ſcio per quem, ad T. Cel. quoq; eſt delata, nempe, quòd opus eiuſmodi molirer, Quę
ſtatim his cognitis, quibus me poterat leuare, oneribus liberabat, vt huic tantum
operi perficiendo incumberem, ac cùm tot vndiq; vrgentibus amicis dataq; tanta
ad efficiendum quòd diu expetiueram opportunitate, expanſis velis (vt aiunt) la-
borum mare lętus ingrediebar, ſpe plenus, quòd non tantum Cel. T. atq; amicis per
urgentibus ſatisfacere breui poſſem, verum etiam quòd maximo me labore atq;
moleſtiſsimo liberatum, ad ſacrarum literarum, pręcipuè autem ad Hebraicę lin-
guę pleniorem cognitionem totum conferre poſſem. Tunc vindex ira DEI, pec-
catis noſtris diu tam prouocata, ſpem à me conceptam prorſus ad id temporis euer
tit. Graſſante enim per vniuerſam ferè T. Cel. ditionem peſte immaniſsima ad ſil-
ueſtria loca aulam Cel. T. ſequi me oportuit, vbi plus minus menſes ſeptem trans-
egimus. In quo temporis ſpacio multum licuiſſet mihi in hoc opere pręſtare (ſiqui-
dem & ocium mihi ſummum erat) ſi modò Bibliotheca, quę ad opus eiuſmodi
requiritur haud mediocris, ad manum fuiſſet. Sed hac deſtitutus, irritus manſit
labor. Peſte tandem diuina miſeratione domi ſedata, paceq; multis votis exoptata
nobis reſtituta, ad vrbem Regiomontanam rediuimus, ibi poſt longam valetudi-
nem, qua multis ſeptimanis haud proſpera ſum vſus, ad relictum opus acceſsi, àtq;
per ęſtatem illam, quę incidit in annum Chriſti M. D. L. Chronologiam totam
in vnum, vt inſtitueram, volumen redactam abſolui.*

Dum

Dum Chronologia ſub prælo eſt, Commentariis operam do, ſed dum motus illi Eccleſiaſtici ſæpiſſime alio me vocant, non minus in aſſerenda atq; tuenda Veritate Dei labora, Quæ in his Chriſtus per me præſtiterit, vt non eſt meum multis efferre, cum nihil in hoc meis viribus ſit actum, ita in primis Celſ. T. ſunt notiſſima, quæ & ſuo tempore de his teſtimonium toti Chriſtianorum orbi, vt confido, perhibebit. Triplici ſic labore diſtrictus, Eccleſiæ, correcturæ, ſcriptioniq;, vt tempus ferebat, inſeruiens, decem hos Commentariorum libros, partim ex iis, quæ priori parti addita fuerant, partim de nouo conſarcinaui verius, quam conſcripſerim. Res enim pleraſq; ex aliis deſumens, verbis ferè iiſdem retuli, quibus ipſi ſunt vſi. Hoc vnicum ſpectans, vt pius lector & veritatis ſtudioſus, ea haberet in promptu, quæ populi Dei ſtatum inprimis eum edocerent. Hæc itaq;, vt dictum eſt, in tanta rerum perturbatione tandem ad finem, quem optaueram, perduxi. Atq; in Eccleſiæ Chriſti commodum in vulgus edidi. Nam quòd hoc vnice in hoc opere quæſiuerim, ſi non res ipſa docuerit, tamen conſcientia mea id mihi teſtatur. Ac quandoquidem impedimenta tardioris editionis indicaui, finisq; in quem hoc opus inſtituerim, mentionem feci, rogo Clementiam T. ne & illa pernoſcere dedignetur, quæ in principio, vt hoc opus inſtituerim, me mouerunt. Fato enim potius quàm voluntate ad ipſum compulſus ſum. Nam cùm intelligerem Hiſtoriæ cognitionem inter omnes artes, quibus honeſtatis nomen meritò tribuitur, facilè principatũ obtinere, cum ex ea vnica tot commoditates eſſe queant hominibus, quot ex artibus aliis ferè omnibus, me quoq; eidem ſtudio, quantum præ cæteris, quibus Eccleſiæ ex officio inſeruiebam, licuit, addixi. Videbam enim hanc ſolam eas homini vtilitates afferre quibus quis perceptis non modo felix ac honeſtus in hac vita dici poſſit, ſed in illa quoq;, quæ futura atq; æterna creditur, longè feliciſſimus. Nam cùm ad veram pietatem, quæ in Dei non ficto timore conſiſtit, nihil nos æquè moueat, quàm ſi crebra cùm miſericordiæ, tu iræ diuinæ exempla ob oculos habeamus, quibus admoniti quæ iuſta ſunt ſequamur. Quis non ob id vnicum bonum, ſi nullum eſſet aliud, Hiſtorias magna cum diligentia perſcrutandas eſſe duxerit? Siquidem hæ ſolæ ſunt, quæ eiuſmodi exempla tradant. Nam cùm de Hiſtoriis dico, tam ſacras quàm prophanas intelligo. Sicuti enim illæ inprimis docent, quibus humanum genus à Deo bonis gratuita miſeratione ſit donatum: Et quomodo eos, qui hæc in pura fide agnoſcentes cuſtodierint, remunerauit Deus, atq; iſtos, qui aut neglexerunt ea, aut per infidelitatem contempſerunt omninò, puniuit: Ita & has in hunc finem & legere et pernoſcere debemus, vt vtrumq; ex iis cognoſcamus; vtq; nobis, quod ex vſu ſit, ab aliis exemplum ſumamus. Certum eſt enim hominum mentes eius eſſe conditionis, vt multò vehementius afficiantur, ſi viuas quaſdam imagines in conſpectu habeant, è quibus manifeſta Dei vel ira, vel miſericordia elucet, quàm ſi nudas tantummodò vel comminationes, vel promiſſiones audiant. Multò fortius percutit animum, ſi audimus horrendas illas Iudæorum clades, quas poſt abiectum ac condemnatum Chriſtum Dominum à Romanis ſunt perpeſſi, ac ſi quis verba illa Chriſti, Luc. 19. cap. nudè legat, quibus id exitium eis vaticinatus eſt: Sic quoq; maiorem conſcientiis affli-

ctis conſolationem afferunt Dauid adulter & homicida, Petrus abnegator, & Paulus perſecutor &c. in gratiam recepti, atq; nuda promiſsio abſq; exemplo. Ac vt ingenuè fatear quid ſentiam, ego pleraſq; Hiſtorias ob id vnicum tùm ſcriptas, cùm conſeruatas diuinitus cenſeo, vt aut terrori aut conſolationi poſteris eſſent.

Ac quamuis hoc bonum vel maximum ſit, quod ex Hiſtoria ad mortales redire poſsit, quodq; per ſe ſatis eſſet ad impellendum hominem, vt totum ſeſe Hiſtoriæ dederet: tamen adhuc longè plures, ac humano generi non minus neceſſariæ ex ea vtilitates naſcuntur, è quibus eas, quæ mihi ſummæ videntur, paucis indicabo. Primùm namq; manifeſtum eſt, quod abſq; Hiſtoria, quo in ſtatu populus ſiue Eccleſia Dei fuerit, nunquam perfectè cognoſci poteſt: cùm tamen in omni vita Chriſtiano homini cognitu nihil ſit iucundius aut vtilius, quàm vt conſideret, quomodo Deus Eccleſiam ſuam, quæ aliàs ab vniuerſo mundo ſpernitur, inflammatisq; odiis impugnatur, ab omnibus inimicis, licet potentiſsimis, ſemper mirabilibus modis liberauit, defendit & glorificauit: Contra verò perſecutores, aut bellis horrendis, aut aliis quibusdam tempeſtatibus proſtrauit, deleuit, ac demum funditus eradicauit. Quia enim in hoc mundo Eccleſiam cruci ſubiectam eſſe oportet, vt non tantùm ſacræ literæ, ſed omnes etiam omnium temporum hiſtoriæ teſtantur: quam maiorem conſolationem habere poſſet Chriſtianus, quàm quòd certiſsimus eſt, Deum non eſſe permiſſurum, vt in hac afflictione Eccleſia ſua radicitus extinguatur? Præſertim, cum tot exemplis edoctus ſit, quibus ſe Deus defenſorem fidelium manifeſtè demonſtrauit. Et quàm neceſſaria ſit hæc conſolatio verè piis, vel hæc noſtra tempora abundè docent, in quibus tot hoſtes tam potentes tamq; infenſi Euangelio Chriſti, ac tot hæretici atq; Sectarii tam ſplendentes hypocriſi, tamq; ſcientiæ nomine pernicioſi, vndiq; Eccleſiæ imminent, vt antehac nunquam. Quid ergo ſperet homo pietati deditus aliud, quàm Eccleſiam propediem extinctam iri? præſertim, cùm nunc non infima ac leuis turba verbis Chriſti manifeſtiſsimis contradicat, ſed illi ipſi, qui Doctores Eccleſiæ & dici & eſſe volunt. Ac contra hoc ſcandalum Hiſtoriæ nos muniunt, ita, vt non deſperemus, videmus enim ſemper hanc fuiſſe Eccleſiæ fortunam, vt ii maximi eius hoſtes fuerint, de quibus ſperandum erat, quòd tutores atq; defenſores eius eſſe deberent. Præter hanc in fide confirmationem, & hoc vtilitatis ex Hiſtoria habemus, quòd eius ductu difficilimos quoſq; ſacræ ſcripturæ locos, & prophetias intelligere poſſumus, quod hac remota fieri poſſet nunquam. Nam vt exemplis hoc fiat manifeſtum, quis Regum libros, præſertim poſteriores, omnibus in locis exactè interpretabitur, qui hiſtoriarum Mundi ſit ignarus? Quis pleraſq; Ezechielis prophetias abſq; Hiſtoriæ cognitione intelliget? Videmus, quemadmodum in iis locis enodandis, & magni Eccleſiæ doctores hallucinati ſint, eò, quòd præ nimio aliarum rerum ſtudio Chronica aut neglexerunt, aut vt minimum non, vt decebat, inueſtigarunt. Porrò quis Hieremiæ comminationes aduerſus regnum Babylonis, quod is Merodach vocat, abſq; diligenti & temporum & Hiſtoriarum obſeruatione rectè explicabit? Ac vt de

Ieſaia

Ieſaiæ quibuſdam locis nihil dicam: Quis totam Danielis prophetiam intelliget? Quiſue ſciet, quid velint Hebdomades ſeptuaginta, quas Angelus ad regnum Chriſti vſq; numerat? Quis Eſram? Quis Nehemiam? Quis Machabæorum librum? Quis totum noui Teſtamenti contextum pro dignitate intelliget, niſi is, qui temporum eorum, de quibus hi libri loquuntur, non tantum ſeriem, ſed & inprimis res geſtas non ignorarit? Quis deniq; vel vnicam in Apocalypſi Viſionem recte explicabit, niſi is, qui & temporum & Hiſtoriarum ſeriem probe tenuerit, atq; cum iis, quæ ibi ſub imaginibus ſunt inuoluta, diligenter contulerit? His adde, quàm ſint hæc ſtudia non dicam vtilia, ſed potius neceſſaria, ad confirmandas conſcientias, aduerſus inſperatos Satanæ inſultus, qui cùm alia via pios abſterrere nequit, vt Deo diffidant, totum fundamentum euellere conatur, ſuggerendo: Quid ſi Scriptura te ſeducat? Hac enim tentatione (Deus nouit quod non mentior) me, vt hoc onus in hac fabricanda Chronologia ſuſciperem, inprimis vel inuitum compulit. Nam cùm primùm ad Theologiæ ſtudium animum appuliſſem, confeſtim me aggreſſus eſt huiusmodi ſolicitare verſutiis, nempe ſacras ſcripturas in hiſtoriis mundi, quæ tamen à prudentiſſimis omnium ſeculorum viris conſcriptæ ſint, nullum omnino habere teſtimonium, ideo certitudinem earum vacillare. Atq; huiuſmodi technas confirmare conabatur maximè temporum διαφωνία. Nam cum ſcripturæ iis cum Hiſtoriis, quo ad tempora, non conuenirent (vt primo aſpectu videbantur) vanam eſſe fiduciam arguebat, quæ tamen incertis niteretur &c.

Quid igitur in tali negocio magis erat exoptandum, quàm vt Diabolum in his quoq; ſuis fraudibus, vt in cæteris, mendacem deprehendere queas? Quod equidem ſola diligenti Hiſtoriarum & temporum obſeruatione fieri poteſt. Nam ſi hæc diligenter perſcrutatus fueris, reperies ſcripturam ſacram tam firma ex Hiſtoriis aliis habere teſtimonia, vt aut certius, aut verius inueniri poſſit nihil. Quicquid enim eadem ſcriptura ad hunc diem vſq; futurum eſſe prædixit, id ſic accidiſſe, & tempora & res ipſæ conteſtantur. Atq; vt alia prætercam, (nimis enim longum foret omnia hoc loco exequi) vnicam Danielis prophetiam conſideremus. Quid is de regnis Perſarum, Græcorum in Aſia, Syria & Ægypto, deq; populo Iudaico vaticinatus eſt, quod non ad verbum teſtantibus tam Hiſtoriis, quàm rebus ipſis eſſet completum? ita vt planè, cùm Hiſtoria cognita id vaticinium lego, ipſas ipſorum Regum &c. res geſtas ob oculos mihi poſitas habere videar. Nonne ſeptuaginta illæ eiuſdem Vatis Hebdomades, quas à conceſſa Iudæis ædificandæ vrbis libertate, ad regnum Chriſti vſq; numerat, ex ſolis Hiſtoriis certiſſimè inueniuntur? De quibus ſingulis hoc loco pluribus agerem, niſi res eadem in Commentariis Chronologiæ adiunctis copioſe à nobis eſſent explicatæ. Adferrem plura, ſed tempus me deficeret, ſi cuncta, quæ Hiſtoriarum teſtimonio in ſcriptura certiſſima eſſe comprobantur, enumerare inſtituerem.

Dixi hactenus de iis, quas homo pietatis ſtudioſus ex Hiſtoria commoditates habere poterit, quæ & me in primis ad Hiſtoriarum ſtudia compulerunt, ſi nunc de iis quoque dicere vellem, quæ in Ciuili vita, ex Hiſtoriis vtilitates hauri-

ri poßit, quantum opus mihi conſcribendum eſſet? Quis enim verbis explicare poterit, quantum Hiſtoria ad formanda gubernandaq; Imperia, Principibus ac Magiſtratibus reliquis momentum afferat? Quandoquidem ex hac cognoſcunt, quibus mediis maxima quæq; Imperia ex infimo ſtatu ad ſummum aſcenderint, quibusq; initiis iterum collabi cœperint, ac quibus deniq; de cauſis à ſtirpe penitus ſubuerſa ſint. Ut interim nihil dicam de iis, quas ſinguli, cuiuſcunq; ſint ordinis, ex Hiſtoria ad ſapienter inſtituendam vitam commoditates haurire poſſint. Nam ad hoc quoq; prodeſſe Hiſtoriam, laudatißima ad hunc diem vſq; Ethnici illius ſententia teſtatur, quæ eam Vitæ Magiſtram eſſe pronunciauit. Et ſi quis conſideret, quàm magnam vim habeant exempla virtutum in Hiſtoriis tradita, ad incitandos ad imitationem animos, is verum eſſe dictum illud procul dubio intelliget. Nam cùm ingenia φιλεγκώμια virtutem in cœlum vſq; attolli ac omnibus ſeculis laudem obtinere vident, Contra verò, ſocordiam atq; ignauiam in obſcuro, vituperioq; ſubiectam manere, mox propoſitis exemplis, maxima quæq;, quibus laudem ſe promereri credunt, aggredienda ſuſcipiunt. Sic enim Scipionem illum, cui poſtea ex virtute Africano nomen fuit, excitatum ſcribunt Hiſtorici, exemplo Alexandri Magni. Sic quoq; C. Iulium Cæſarem horum exemplis fictisq; motum tradunt, vt viribus fere maiora ſuis attentare ſit auſus. Legimus Barbarum & Chriſtiani nominis hoſtem immaniſsimum Selymum, huius Solymanni Turcorum Tyranni patrem, intellexiſſe, quàm huiuſmodi rerum cognitio Imperatoribus ſit neceſſaria. Is enim per omne vitæ ſuæ tempus, Alexandri Magni ac Dictatoris C. Iulii Cæſaris geſta, quæ propriis ac magnis ſumptibus in ſuam linguam transferri curauit, ſine intermißione lectitauit. Ac quid inde fructus hauſerit, vel deuictus Ægyptiorum Sultanus, Syriaq; cum Ægypto ſubacta documento eſſe poterunt. Hanc optarim diligentiam noſtri ſeculi Principes & Magiſtratus (quod & T. Cel. facere in primis noui) ſtrenuè imitarentur, id enim ſi fieret, non dubito, quin pleraq; bella, paucis ab hinc annis cœpta, maiori tum gloria, cum fructu & geſta & perfecta eſſent. Sed de his hactenus.

Hæc itaq; vt dixi, Princeps Illuſtrißime, me quoq; mouerunt, vt, ſi quid temporis mihi ad inſpiciendas Hiſtorias datum eſſet, eo me conferrem, quò & ipſe de ſucceſſu Eccleſiæ Dei, ac quæ in ea acciderunt ſcitu memorabilia, quibus & Veritas & Miſericordia Dei in nobis confirmatur, ſolidam quandam cognitionem habere, ac vt potißimum de ſacrarum literarum certitudine, quam Satã mihi in dubium vocauerat, quàm certißimus eſſe poſſem. Ac cùm & in hoc ſtudio, ſicuti in reliquis conſueueram, methodum quandam ſiue compendiariam viam quærerem, cuius ductu & facilius & commodius eò, quò cupiebam, peruenirem, nulla mihi commodior viſa eſt, quàm vt certa temporum ſeries legenti ſemper ob oculos verſaretur, vt ſi quid memoratu dignum occurreret, id ſuo anno aſſcribi, atq; ſic memoriæ mandari poſſet. Vnde autem talem annorum ſeriem, quæ & plana & certa eſſet, peterem, aliquandiu in dubio fuit. Tot enim, & tam diuerſæ ſupputationes in manus mihi veniebant, vt ob earum διαφωνίαμ non ſemel de vtilitate, quam ex Hiſtoriis expectabam, deſperarim. Nam tanta eſt omnium quos ego quidem vidi, qui de temporibus ſcripſerunt, in ea re diſcordantia, vt,

quòd ego ſciam, vix duos reperire liceat, qui omnibus in locis inter ſe conueniant. Cum itaque hanc diuerſitatem ſcriptorum animaduerterem, neque me falleret, quòd ea res non tantum propoſito meo maximum impedimentum afferret, ſed quòd & ipſis Hiſtoriis fidem adimeret, atq; ipſi ſacræ ſcripturæ non ferendas caligines obiiceret: Ipſe, ut mea ferebat ingenii tenuitas, ad eiuſmodi temporum deſcriptionem, cuiuſmodi ego exoptabam, animum intendere cœpi. Ac principio me rem perfacilem factu aggreſſum putabam: At cum ipſi operi manus admouiſſem, paululumq; progreſſus eſſem, tantam repente difficultatem, ob inextricabiles ferme labyrinthos, quos mihi pleriq; Chronologi obiiciebant, expertus ſum, vt ſemel atq; iterum, rem cœptam ad finem perduci poſſe, omnino diffiderem. Attamen cùm viderem neq; Hiſtoriarum fidem abſq; temporum certa cognitione firmam eſſe, neq; ſacras Hiſtorias, Prophetias, & Myſteria intelligi poſſe, niſi certus annorum mundi numerus extaret: vicit vtilitas difficultatem, & me toties ad perficiendum hoc opus reuocauit, donec tandem, fauente Deo, non tantùm id, quod primùm inſtitueram, ſed tale quoq; opus, à me ſit conſcriptum, cuius fortaſſis me neq; pœnitere, neq; pudere vnquam debuerit: Continet enim hoc opus totam illam annorum, Regnorum, Regum, rerumq; geſtarum præcipuarum, in primis verò earum, quæ ad intellectum ſacræ ſcripturæ requiruntur, ſeriem, quæ ab initio Mundi ad hunc præſentem annum vſque effluxit. Si verò in computandis temporibus, rem ipſam (vt in prouerbio eſt) acu non tetigi, ſpero equidem me à veritate non procul abeſſe. Siquidem ea, quæ ad ſacras literas pertinent, ita conſonant omnia, vt certiora à quoquam (abſit inuidia dicto) proferri poſſe vix credam. Et vbi ſacræ ſcripturæ computatio deficit, ibi eam adhibuimus diligentiam, vt non ſolùm tempora, quæ Hiſtorici tradunt, quantum poſsibile erat, inter ſe conuenirent, ſed vt ipſa quoq; computatio cunctis locis cum Olympiadibus, Græcorum ſupputatione, & illis annorum obſeruationibus, quæ in Ptolemæi μεγάλης συντάξεως opere paſsim referuntur, quam id fieri poſſet, exactiſsimè conſentiret. Ac quemadmodum id præſtiterim, bonorum doctorumq; ſuffragiis diiudicandum haud grauatim permitto. Ea tamen conditione, vt in iudicando eum adhibeant candorem, qui à doctis & ingenio præſtantibus viris meritò requiritur. Et quò mediocriter eruditi non tantum de certitudine Chronologiæ huius iudicare poſſent, verum etiam vt & alia in promptu haberent, quæ ad pleroſq; ſacrarum literarũ obſcuriores locos intelligendos, atq; ad Eccleſiæ Dei ſtatum ſingulorum temporum cognoſcendum &c. ſunt neceſſaria, decem Commentariorum libros, in quibus ea omnia affatim complexus ſum, ipſi Chronologiæ adiunxi.

Ac quicquid in hoc opere ad promouendam communem Chriſtianitatis vtilitatem magnis laboribus confeci, Tuæ Celſitudini, Princeps Alberte, dedicandum donandumq; eſſe ſtatui. Primum ob hanc cauſam, vt me viciſsim Celſ. T. gratum eſſe oſtenderem, pro innumeris, quæ in me contulit beneficiis. Quamuis ea non contendam hoc munere compenſare, cum eiuſmodi ſint, quæ me totum T. Celſ. in perpetuum deuinciant. Deinde etſi nihil vnquam Cel. T. in me

vel pu-

vel publici vel priuatim contuliſſet boni, tamen hoc ſatis cauſſæ eſſet, vt hoc opus nemini dedicaretur alii, quòd T. Cel. inprimis & autoritate & impenſis effecit, vt in his regionibus per typos diuulgaretur, quòd fortaſsis (cùm multa Antichriſti ſeruis in hoc libro contraria paſsim contineantur) in aliis locis aut nunquam, aut ſerò admodum fieri potuiſſet. His accedit, quòd nemo Principum in tota Chriſtianitate, in conſeruanda & propaganda Dei Veritate, vel conſtantior, vel patientior inueniatur, cui operis huius tutelam, vt id ab inuidorum morſibus defenderet, iuſtius committerem. Ac tametſi quidam (de quibus Cel. T. ob multas cauſas, quas, cùm aliàs ſciantur, lubens taceo, meliora meritò expectaret) aliam de Cel. T. famam per orbem ſparſerint, tamen hos & fidei ſuæ & Veritatis oblitos eſſe, non tantùm mihi perſpectum eſt, ſed in breui quoq; toti Chriſtianorum orbi ita eluceſcet, & apud multos iam eluceſcere cœpit, vt non ſolùm Cel. T. vetus pietatis Encomium ab omnibus reſtituatur, ſed & ij quanticunq; nunc ſibi eſſe videantur, dignam obliuionis ſuæ (ne quid grauius dicam) pœnam ſuſtineant. Nam etſi coram Mundo nihil eis accidat intolerabilius, infamiæ tamen notam non effugient, ac niſi reſipiſcant in tempore, iudicium diuinæ vltionis in ſempiternum ferre cogentur. Sed cùm T. Cel. mihi pietas, atque ad promouendam Chriſti Veritatem diligens ſtudium inprimis ſit perſpectum, his meis lucubrationibus eandem Celſitudinem Tuam Defenſorem (vt dixi) mihi parare volui. Nam haud ſum neſcius, cùm ea quæ à ſummis ingeniis inueſtigari antea non potuerunt, eruenda publicandaq; ſuſceperim, futurum eſſe, vt hic meus labor in varias maleuolorum reprehenſiones incurrat. Quid enim, quæſo, tam perfectum in lucem vnquam prodiit, in quo inuida maledicentia non inueniſſet quod carperet? Et ſcio quod T. Cel. hunc meum laborem non grauatim ad defendendum ſuſcipiet. Siquidem in hoc opere ea quoq; inuenire poteſt, quæ non tam ſuæ perſonæ priuatim quàm toti Reipublicæ aliquando vſui eſſe queant. Nam cùm Cel. T. ſingulari Dei beneficio ſacroſanctum Dei verbum ab omnibus, tam Papatus, quàm Philoſophiæ ſcoriis expurgatum, verè pureq; & confiteatur & defendat, atq; ob eandem confeſsionem (in Veritatis teſtimonium, cui ſemper contradicitur à mundo & hypocritis) multas tùm ab externis, cùm à domeſticis, id eſt, in ditionibus Cel. T. conſtitutis, manifeſtis Chriſti hoſtibus, iniurias, calumnias & obtrectationes perferre ſit coacta (quas & patienti & forti in Chriſto animo & pertulit & vicit) atq; illa quidem mala neq; adhunc diem ſint finita, cùm tota hypocritarum catena, extrema quæq; tam nobis, quàm reliquæ Chriſti Eccleſiæ atrociter minitetur: Hanc potiſsimum hinc conſolationem habere poteſt, quòd luce clarius videt, idq; magnis multisq; exemplis confirmatum, Deum non permiſſurum eſſe, vt hoſtes ipſius aduerſus Eccleſiam ſuam præualeant. Nam etſi aliquandiu eam affligunt, tamen conſtitutum tempus eſt, & motus definitus, quandiu ſcilicet furor illorum durare, & quouſq; ſeſe extendere debeat, eò ſi peruenit, etſi immenſus adhuc apparet, tamen euaneſcit. Quemadmodum enim Deus omnibus retrò ſeculis, electorum ſuorum afflictiones certis temporibus definiuit, quibus finitis oppreſsi iterum liberati ſunt, ſicuti ſeruitus in Ægypto, in Babylone, afflictio furente Antiocho, preſſura ſub Arianis, ſub Papatu &c. (de quibus abundè in Com-

menta-

mentariis dictum eſt) ſua tempora præfinita habuerunt: Sic quoq; & noſtro tẽpore certam diem determinauit, nempe nouiſſimam, qua omnes qui in ipſum ſpem noſtram ponimus, ab immanitate huius mundi liberare, atq; æternis gaudiis ornare decreuit. Ac ſicuti præcedenti tempore Deus veriſſime (vt Hiſtoriæ teſtantur) rebus ipſis quod pollicitus eſt, præſtitit, Ita & hoc noſtro tempore, indubitatiſſima fide præſtabit, quod de ſempiterna libertate per Flium ſuum nobis promiſit. Cùm itaq; in hunc modum Cel. T. (vt aliarum commoditatum interim nullam mentionem faciam) de infallibili verbi Dei certitudine confirmetur: maiore cum fiducia eas ærumnas, quas ob gloriam Chriſti magna patientia hactenus ſuſtinuit, in poſterum perferre erit parata. Siquidem iam nunc certa eſt, eas non fore perpetuas, ſed cum tempore finem accepturas, nec vllius momenti eſſe, ſi cum æterna gloria, ad quam nos Chriſtus præparauit, quamq́; nobis meruit atque donauit, conferantur. Hoc igitur donum, quamuis vt plurimùm humili ſtylo atq; incompto dicendi genere conſcriptum, Princeps Illuſtriſſ. ac Chriſtianiſſime, æquo animo, ſicuti confido in Cel. T. tutelam ac protectionem ſuſcipe, eoq; ad ornandam ac defendendam Chriſti gloriam felix fruere, Meq́; Cel. T. miniſtrum duotiſſimum, in Clementiæ T. fide atq; tutelam ſemel ſuſceptum, porrò ab aeuerſariis meis, qui ſolum ob Veritatem odiſſe me cœperunt, ſecundum officiud à Deo Cel. T. impoſitum, ſi qua neceſſe fuerit, benignè defendito. Chriſtus Cel. T. cum omnibus ſuis totoq́; Ducatu Pruſſiæ, ac cunctis, qui Chriſtum verè diligunt, in agnitione ſui ac proſpera valetudine conſeruet atq; protegat, quo gloriæ ſuæ ſubditisq́; tuis cum tota Chriſti Eccleſia ad multos annos inſeruire valeas, cui ſit honor & imperium cum Patre & ſancto Spiritu per omnia ſecula ſeculorum, Amen. Datum Regiomonte, Ducatus T. metropoli, in die Theophili, Anno poſt natu Chriſtum M. D. L I I.

AVTO-

AVTORVM NOMINA, QVORVM SCRIPTIS ATQVE OPERIBVS IN HAC CHRONOLOGIA CONCINNANDA VSI SVMVS, VT ET

iȷs ſuus maneret honor, hoc loco indicare libuit.

A

Abbas Vrſpergenſis
AElius Lampridius
AElius Spartianus
AEneas Syluius
Agathius de bello Gothorum
Albertus Krantzius
Ammianus Marcellinus
Andreas Oſiander
Annales Conſtantinopolitani
Annonius de rebus Franciæ
Anſelmus Rijd
Antonius Summa
Appianus de bellis Lybiæ, &c.
Archilochus de Temporibus
B. Auguſtinus
Aulus Gellius
Aurelius Victor.

B

Biblia ſacra
Beatus Rhenanus
Beda Anglus
Benedictus de Acoltis
Beroſus
Blondus
Bonfinius de rebus Vngarorum
Breuiarium Chronicorum Germ.
Cullingerus

C

C. Iulius Cæſar.
C. Plinius ſenior
Callimachus Experiens
Caßiodorus
Chronicon Coloniæ
Chronicon Noribergenſe manu ſcriptum
Chronica duo Ordinis Teutonici manu ſcripta &c.
Chronicon Poloniæ
Chronicon Saxoniæ
Chronicon Miſniæ
Cromerus de rebus Polon.
Cyprianus
Clemens Alexandrinus
Claudius Ptolemæus Aſtrologus
Conciliorum & Decretorum Pontificum Romanorum libri
Cornelius Tacitus.

D

Dares Phrygius de bello Troia.
Diodorus Siculus
Dion Caßius Niceus
Dionyſius Halicarnaſſeus.

E

Egeſippus
Elias Iudæus
Epiphanius Cyprius
Eraſmus Aichlerus
Euſebius
Eutropius

F

Faſciculus Temporum
Flauius Vopiſcus
Franciſcus Irenicus
Franciſcus Petrarcha
Freculphus.

G

Gregorius Holoander
Gildas Anglus
Gregorius I. Papa
Guilielmus Tyri Archiepiſcopus.

H

Haito Frater Regis Armeniæ Monachus
Henricus Glareanus
Henricus Pantaleons
Hermannus Contractus
Herodianus Herodotus
B. Hieronymus
Hieronymus Cardanus
Hiſtoria Tripartita autores, Boëtius, Sozomenus Socrates & Theodoretus

I

Iacobus Picolominus Card.
Iacobus Vvimpfelingus.
Iodocus Ludouicus Decius
Iohan. Annius
Iohannes Auentinus
Iohannes Camertes
Iohannes Cuſpinianus
Iohannes Egnatius Baptiſta
Iohannes Iouianus Pontanus
Iohannes Magnus Gothus
Iohannes Maior de reb. Scotorum
Iohannes Thurotz de reb9 Hung.
Iohannes Trithemius Abbas
Iornandes rerum Geticarum ſcriptor.
Ioſephus Iudæus
Ireneus Epiſcopus Lugdunenſis
Iulius Capitolinus
Iulius Solinus
Iuſtinianus Imperator in Cod.
Iuſtinus.

L

Lampertus Schaffnaburgenſis
Luitprandus de rebus per Europam geſtis
L. Florus

M

Macrobius
Manetho AEgyptius
M. Portius Cato de Originibus
M. Tullius Cicero
Martinus Barletus de vita Scanderbegij
Martinus Lutherus
Maſſeus Cameracenas
Matthæus Palmerius
Matthias Palmerius
Metaſthenes
Michael Ritius.

N

Nauclerus
Nicolaus de Lyra
Nicephorus Eccleſiaſt: ſcriptor.

O

Otho Friſingenſis.

P

Paralipomena Cratonis Mylij
Paulus Eberus de rebus Iud:
Paulus AEmilius de rebus Franciæ.
Paulus Iouius
Paulus Oroſius Paul: Phrygio
Paulus Vvarnefrid Diaconus
Philo Iudæus
Platina *Plato*
Plinius Iunior
Plutarchus *Polybius*
Polydorus Vergilius de rebus Ang.
Pomponius Lætus
Priuilegia quorundam Imperatorum & Pontificum &c.
Procopius
Proſper Aquitanicus.

Q

Q. Curtius
Q. Fabius Pictor.

R

Raphaël Volaterranus
Regino Pruminenſis
R. Barns
Robertus Ganguinus
Rufinus.

S

Sabellicus *Saluſtius*
Saxo Grammaticus Danus
Sebaſtianus Franck
Sebaſtianus Munſterus
Sempronius
Sigbertus Francorum ſcriptor
Strabo *Suetonius*
Supplementum Chronicorum.

T

Tertullianus *T. Liuius*
Trebellius Pollio
Thucydides.

V

Vadianus
Valerius Maximus
Vartomannus de rebus Orientis, &c.
Victor Epiſcopus Vitenſis
Vincentius Speculi autor
Vualcatius Gallicanus.

X

Xenophon.

Habuimus præterea varia diuerſorum ſcripta & collectanea, quorum autores ignorantur, alioqui & ipſos ſuo honore non defraudaremus.

CHRONOLOGIA.
Hoc eſt;

TEMPORVM ET REGNORVM SERIES; AB INITIO MVNDI VSQVE AD ANNVM DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI M. D. LXVI. EX SACRIS

Biblijs, & optimis quibuſq; autoribus, & Hiſtoricis, ſummâ fide ac diligentia conſcripta.

Autore

Iohanne Funccio, Nörimbergenſi.

Et ab alijs deducta uſque ad annum CHRISTI 1601.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΛΥΚΙΟΥ.

Ὅστις ἅμα πρόσσω δύναται νοέειν καὶ ὀπίσσω,
ἀνδρὸς ἐπωνυμίαν οὗτος ἔχοι φρονίμου·
ἱστορίαν δὴ πάντα περιστήκει κύκλον ἑλίσσειν,
ἀρχομένη κόσμου καιρὸν ἐς ἡμέτερον.
ἀλλ' ὁ τοσούτοις λαβύρινθος ἑλιξὶν ἐπλέχθη,
ἀμπλακίαισιν ὅπως μνήματα συγγραφέων.
ταύτην γοῦν δέξαιο βίβλον, μίτον ὡς Ἀριάδνης,
Φούγκιος ἀλιόδοις ἣν ἐπόνησε φρεσίν.
ἧς χάριν εἰδήσεις τῷ ξυγγράψαντι, φυλάττου
μὴ προπετῶς ἀθετεῖν ἴσος, ὅτ' ἄδηλα πέλει.

VVITEBERGAE.
Typis Zachariæ Lehmanni, Impenſis Andreæ Hoffmanni Bibliopolæ.
Anno M. D C. I.

PIO LECTORI IOHANNES FVNCCIVS.

OPERAE PRECIVM ESSE VIDEBAtur, vt de Hiſtoriæ Mundi ſerie ſcripturus, ab ipſo Operis initio, de eius rei vtilitate quædam diſſererem: ad hæc, vt de Deo Opt. Max. à quo pulcherrimum hoc opificium, quod Mundus dicitur, conditum eſt, nonnulla diſputarem: videlicet, an ſi quiſpiam Deus à quo omnia ſint condita, & à quo conſeruentur omnia? Qualis, vel quis ſit, vndeq́; ſciri aut cognoſci queat? quæq́; ſint eius operationes? quomodo deniq́; hanc Mundi machinam condiderit? & quædam id genus alia. Sed cùm primum illud, quod de Hiſtoriæ & cognitionis temporum vtilitate tractat, alibi prolixè ſatis tam à nobis, quàm ab aliis ſit agitatum: alterum verò, quod ad DEI cognitionem attinet, ex ſacris literis certiſsimè tutiſsimeq́; peti poſsit, de induſtria diſputationes illas omiſi. Et ab ipſo DEI opificio, Mundo ſcilicet, & eiuſdem fabricatione, initium & temporum, & in iis rerum geſtarum, facere decreui. Et DEVM Opt. Max. omniſq́; ſapientiæ & Scientiæ Largitorem benigniſsimum ex animo precor, vt hoc meum inſtitutum, quàm eſt honeſto conſilio, & animo ad iuuandum pia ſtudia prompto, à me inceptum, tam ſit etiam auſpicatum, & omnibus tum pietatis, cùm honeſtatis ſtudioſis frugiferum. Ab ipſius ergo temporis initio, vt diximus & nos huius Operis exordium ſumemus.

IN PRINCIPIO CREAVIT DEVS COElum & terram, & omnem in eis ornatum, ſex diebus primis, aptiſsimè perfectiſsimeq; & diſpoſuit, & abſoluit. Poſtremùm condidit Hominem ad imaginem ſuam: hoc eſt, omnibus perfectum viribus animæq; potentijs, abundantem deniq; amore, fide, atq; obedientia erga DEVM conditorem: Præfecitq; eum omnibus creaturis, quæ infra Lunam viſebantur: Et ne ignoraret ſe habere Dominum, quem obediendo coleret, dedit ei DEVS Præceptum, ne de arbore cognitionis Boni & Mali fructus guſtaret. *Moſes incipit. Ioſephus Moſen ſequitur.*

Porrò, quia non erat bonum, Hominem nobiliſsimam creaturarum eſſe ſolum, addidit ei DEVS adiutricem Fœminam, quam de coſta Viri ædificaverat: Et benedicens eis, ut fœcundi eſſent, terramq; prole ſua complerent, magna cum bonitate præcepit: Atq; hîc initium ſumpſit primus omnium totius Mundi ordinum, nempe Matrimonium: Qui ob id quoque nobis vel cariſsimus & valdè honorabilis eſſe debet, quòd primus, & à DEO ipſo ſapientiſsimo artifice, atque adeò in Paradiſo, cùm omnia eſſent integra, eſt inſtitutus. *Fœmina. Matrimonium.*

Poſt hæc Diabolus invidens homini tantam felicitatem, qua fruebatur, dum in Paradiſo conſtitutus erat (Id eſt, perfectus in perfecta DEI cognitione ac dilectione agens, quâ nulla voluptas maior eſt) occultavit ſemetipſum in Serpente, & perſuaſit Mulieri, ut de fructu arboris interdictæ manducaret. Ita enim mandatum & comminationes DEI elevavit Satanas, ut miſercula mulier omninò crederet, DEVM hunc honorem, quem Satan prædicabat (videlicet, quòd quid Bonum Malumve eſſet, ex eius huius fructus eſſent cognituri, forentq; per omnia ſimiles DEO) Homini invidere. Qua opinione concepta, ſtatim à fiducia in DEVM, qua eum anteà ſtatuerat humani generis amantiſſimum, ad diffidentiam delapſa eſt, qua non aliter quàm DEVM odiſſe genus humanum, iudicabat: eò quòd gloriam iſtam, a Diabolo iactatam, eis negaret, & quia ipſas quoq; comminationes DEI, Satan primo ſuo mendacio, quaſi vanas in corde mulieris fecerat, ita, ut cogitaret, DEUM non tam graviter iraſci peccato, quàm comminationis eius verba ſonarent: & ex altera parte ſciendi cupido non minus vrgeret: contemptis tandem DEI minis & mandato, de fructibus maledictionis comedit: Virumque ad ſimilem tranſgreſsionem Mandati DEI ſolicitavit: Qui aſſentiens Vxori, & ipſe à DEO Opt. Max ad Diabolum defecit. Hanc inobedientiam ſtatim ſecuta eſt mirabilis & deplorandа humanæ naturæ cæcitas & corruptio, quæ tantas brevi momento vires acquiſivit, ut nos omnes qui ex corrupto iam Adamo nati ſumus, in eam, in qua vivimus, miſeriam coniecerit. *Peccatum*

Hinc itaque peccatum, & omne miſeriarum genus, atque condemnatio, originem trahens, imperiumque in nos potenter ſumens, univerſos Nos in æterna ſecula Captivos tenuiſſet: Ni DEUS miſericordia motus, per amorem quo erga humanum genus abundat, promiſiſſet primis noſtris parentibus, priusquàm eos Paradyſo pelleret, & illis benedictionibus, quibus eos paulò antè ornaverat, ut eſt Gen. 1. privaret, maledictionemque annunciaret, per SEMEN MVLIERIS (Qui eſt CHRISTVS ex Virgine natus,) liberationem à dominio peccati, Diaboli & æternæ mortis. Hac Evangelica & conſolationis plena *EVANGELIUM.*

Promiſsione erecti, patres omnes ab Adamo, usque ad tempora Abrahami, ubi denuò clarior data eſt, ſeſe fulcierunt, & Diabolicis inſultibus reſtiterunt.

Labor. Adam horto voluptatis pulſus, atq; illis benedictionibus, quas primitus à DEO acceperat, exutus, Terram, ob peccatum hominis iam Maledictioni ſubiectam, ut inde victum corporalem quæreret, exercere cœpit.

Opera carnis in Cain. Ad hæc quoque cum uxore ſua HEVA conſuetudinem habens, duos filios, maiorem natu CAIN, minorem HABEL, nec non & filias quaſdam ex ea ſuſcepit. Et cùm adoleviſſent Cain & Habel, DEOq; munera ex opibus ſuis obtuliſſent: inſurrexit Cain adverſus fratrem, & prævalens viribus occidit eum. Ob quod facinus, cùm nulla pœnitentia tangeretur, ſed ferox in pertinacia ſua perſeveraret, increpatus à DEO, turpiter deſperavit. Fugiens deinde à facie DEI, ſegregatur à patre, habitavit in terra verſus Orientem à domo patris ſui, & de uxore ſua ſuſcepit filium nomine ENOCH, cui civitatem eiuſdem nominis extruxit: in qua cum familia ſua adauctus, novam Religionem inſtituit, quæ in externis tantummodò & ſplendidis factis, potentiaque mundana conſiſtebat: Ad quam augendam poſteri eius TVBALCAIN, filius Lamech, filij Mathuſael, filij Irad, filij Enoch, arma & omnia, quæ ex metallis fabricarentur, invenit. Et IVBAL frater Tubalcain, ad alendas delicias, organorum muſicorum uſum inveſtigavit. NOEMA quoque eorundem ſoror, Veſtitum molliorem (ut quidam tradiderunt) ex Lana linoque fieri excogitavit: cùm antea tantùm pellibus animantum Homines tegerentur. Hac denique larua, & externa cùm potentia, tùm felicitate, piorum patrum filij decepti, ad Cainitas tranſgredi cœperunt: Et non attendentes, quòd DEVS per crucem & afflictionem multam, ſuos ad Regnum & potentiam immortalitatis traducat, ab ipſo deſciverunt. Ac cùm pijs Noah, cæterorumque Patrum, qui tum temporis ſuperſtites adhuc erant, admonitionibus nihil moverentur: ſed & quotidie maiorem in modum omnes iniquitates ſuas, novis & infandis ſceleribus adaugerent, ita ut prioribus peccatis, tanquam nullius momenti rebus, Tyrannidem quoque adijcerent: meritas tandem omnium horum ſcelerum pœnas dederunt: Cùm univerſa terra, vaſta Aquarum inundatione, quæ à divino numine irritato immittebatur, horribiliter ſubmerſa eſt. Verùm de his hactenus.

ENOCH urbs prima.

Artes inventæ. Muſica.

Defectio filiorum patrum.

Eccleſiæ ſucceſſio. Nunc ad Eccleſiam DEI, alteram videlicet progeniem Adami accedamus, & quanto quiſque patrum tempore vixerit ab initio Mundi uſq; ad Diluvium, breviter ex Sacris recenſebimus.

GENE-

GENESIS QVINTO CAPITE.

130. VIXIT ADAM CENTVM ET TRIGINTA annis, & genuit SETH filium ad imaginem ſuam.

235 Vixit quoq; Seth centum & quinq; annis, & genuit ENOS.

395. Vixit Enos nonaginta annis & genuit KENAN.

325. Vixit quoq; Kenan ſeptuaginta annis, & genuit MAHALALEEL.

460. Vixit Mahalaleel ſexaginta quinque annis, & genuit IARED.

622. Vixit Iared centum ſexaginta duobus annis, & genuit HENOCH.

687. Vixit Henoch ſexaginta quinq; annis, & genuit MATHVSALAH.

874. Vixit Mathuſalah centum octoginta ſeptem annis, & genuit LAMECH.

930. ADAM primus homo moritur annorum 930.

Seth	Vixit cum Adamo annis:	800
Enos		695
Kenan		650
Mahalaleel		505
Iared		470
Henoch		308
Mathuſalah		243
Lamech		56

HI POTVERVNT DISPVTARE DE POTENTIA SEMInis promiſſi, & Satanæ hoſtis infenſiſſimi, cuius inſidias procul dubio quotidie ſunt experti. Porrò curſus Aſtrorum mirabiles optimè eis obſeruare licuit, in quo ſtudio plurimum temporis, gratia recreationis animi, eos poſuiſſe credendum eſt. Nam vt poſtea nata ſunt Ingenia, incredibile eſt, quòd has res tam abſtruſas, ſuo marte à primis principijs inveſtigare potuerint. Vidit Adam Saturni ſtellam trigeſimum primum orbem conficere &c.

Anni Mundi.

Mortem primi parentis ſtatim ſecuta eſt poſteritatis Cain inſolentia. Nam vt ex Sacris conijcimus, circa ea tempora Religionem ſuam efferre, piorum verò patrum deprimere conati ſunt. Et è ſtatu præſentium rerum fortè ſic ſunt argumentati, vt noſtro ſeculo impij ſolent, poſt pij Doctoris Lutheri mortem: Et dixerunt: Ecce omnium noſtrum progenitor iam morte abſumptus eſt, qui de Vita æterna multa blaterauit (ſic enim loquuntur impij) Quid reliquit ſuis ſequacibus? Nonne dolorem? nonne afflictionem? nonne etiam ſummam paupertatem & miſeriam? Eſtne hæc pietatis, quam ipſe in cœlum uſque extulit, merces? hoc non credite ciues. Nam ſi iuſtè ambulaſſet coram DEO, DEVS, *qui iuſtus eſt, non eos ſic affligeret, ſed potius ſupra nos & noſtram potentiam exaltaret. Hoc cùm non fiat, vana ſunt, cùm quæ de religione & pietate, tùm quæ de eius præmio dixit. Contrà verò, noſtra religio, noſtri cultus, quibus* DEVM *cœlorum colimus, multas excellentes habent remunerationes. Conſiderate enim, quæ noſtra initia, quàm pauci homines, quàm derelicti ab iſtis, quàm nullius potentiæ fuerimus? At nunc quàm breui tempore omnia ſunt aucta? quanta multitudo populorum? quantæ diuitiæ? quanta gloria? ac vt ſemel finiam, quanta & quàm horrenda iſtis potentia noſtra? Hanc cùm habeamus pietatis noſtræ mercedem, agite ò filij, huc currite, hanc obvijs vlnis amplexamini, huic vos toto pectore deuoueatis. Hic enim merces non incerta, ut illic, ubi nil niſi omnis generis miſeriæ cernuntur, ſed omnibus ob oculos ſita eſt. Hæc & huiuſmodi piorum patrum filijs, & ipſis patribus quoq; palàm ad aures occinere & oggannire, quibus procul dubio varias in piorum animis (vt fieri in hac corrupta carne conſueuit) cogitationes exuſcitauerunt. Et nil certius eſt, quin multi ex piorum numero, animo fuiſſent fracti, ni* DEVS *ipſe, in tempore huic malo remedium attuliſſet. Quò itaq; manifeſtè pijs demonſtraretur, quòd certiſſimum ſuæ pietatis, & longè excellentius, quàm*
Henoch ſublatus 988. *Cainitæ quærebant, præmium habituri eſſent:* TVLIT DEVS *& vita & conuerſatione excellentiſſimum virum* HENOCH, *à conſpectu ipſorum, in regna cœlorum, cùm primùm ætatis ſuæ trecenteſimum ſexageſimum quintum annum attigiſſet. Hoc exemplo iterùm erecti pij patres, ſuperbos illos Idolatras cum ſua potentia ſpernere, & Deo Opt. Max. confidere perrexerunt, donec eos ab his quoq; huius vitæ miſerijs per mortem corporalem liberaret: Qui hac ſerie, vt ſacra Pagina tradit, Geneſeos quinto, diem ſuum extremum obierunt.*

Facti ſunt dies SETH *nongenti & duodecim anni: & mortuus eſt.*
1042. *Vixit poſt mortem patris ſui annis centum & duodecim.*

1056. *Vixit* LAMECH *centum octoginta duobus annis, & genuit filium, & vocavit nomen eius* NOAH.

Facti

1239. *Facti ſunt omnes dies* E N O S *nongenti & quinq; anni: & mortuus eſt.*

1235. *Facti ſunt omnes dies* K E N A N *nongenti & decem anni: & mortuus eſt.*

1290. *Facti ſunt omnes dies* MAHALALEEL *octingenti & nonaginta quinque anni: & mortuus eſt.*

1442. *Facti ſunt omnes dies* I A R ED *nongenti & ſexaginta duo anni: & mortuus eſt.*

1536. *Hoc anno incipiunt illi centum & viginti anni, quos* D E V S *dedit Mundo pro tempore Reſipiſcentiæ, Geneſ. 6. De hac re copioſius in Commentarijs dicendum erit.*

1556. *N*OAH *cùm eſſet quingentorum annorum, genuit* SEM, C H A M *& I*APHET.

* *Hoc anno fortaſsis natus eſt* I A P H E T *maior fratrum, ſequentibus verò Cham &c.*

1558. *Hoc enim anno natus eſt* S E M *medius fratrum, nonaginta octo annos ante Diluuium. Quia biennio poſt Diluuium eſt centum annorum, cùm generat* ARPHAXAD.

1651. L A M E C H *moritur annorum 777. quinquennio ante Diluuium.*

1656. M A T H V S A L A H *mortem obijt in ipſo Diluuij anno: vixit annos nongentos & ſexaginta nouem. Poſt huius mortem Noah in Arcam à* D E O *vocatus eſt: Et ſimul ac ingreſſus eſt cum Vxore ſua, & filijs ſuis, & mulieribus filiorum ſuorum, in Arcam, quam ex mandato* D E I *ædificauerat:* D I L V V I V M *univerſam terram occupare cœpit: de quo Geneſ. 7. & 8. Hinc diſce, quanto* D E V S *odio proſequatur peccatum: Rurſus, quanta ſolicitudine, quantaq; cura foueat pios.*

NVNC IN IPSA CHRONOLOgia temporum & rerum geſtarum præcipuarum ſeriem obſeruabis, pie Lector: & ſi quid erit, aut obſcurius, aut prolixius forte, vt his linearum anguſtiis tradi nequeat, id pro noſtra virili ad calcem χρονολογίας, *proprio ad hoc deſtinato Opere, explicabimus. Et iis locis hoc ſignum * in margine Chronologiæ, ſicuti duobus locis ſuprà viſum eſt, ſcilicet anno mundi 1536. & 1556. appoſuimus. Si itaq; talis locus in legendo tibi occurrerit, ſumas ex Chronologia annum Mundi, ſigno * notatum, & eundem in ſubiectis annotationibus & Hiſtorijs, in Linea collaterali quære: tum inuenies, quæ ad illum locum putauimus eſſe neceſſarium.*

*QVIA VERO SÆPIVS EVENIT, VT alijs rebus, quæ ſcilicet in lineis intermedijs continentur, latius ſit aliquid indicandum, ibi hoc ſignum * in linea, poſt ipſius rei mentionem, poſui. Quod itidem te admonet, vt annum Mundi, vel ſi poſt natum Chriſtum eſt, annum Chriſti, in linea collaterali ſumas, eundemq; in Commentariis quæras: vbi quæ viſum ſit annotare, inuenies &c.*

Anni

	ANNI mundi.	Ætas Noah.	Patrum A.	ANNI mundi.	Ætas Noah.	Patrũ B	ANNI mundi.	Ætas Noah.	Patrũ C	ANNI mundi.	Ætas Noah.	Patrum D.
*	1657	601	Diluvi- um die	1687			1717			1747		
BEROſ ſus ab	8		17. ſe- cundi	8			8			8		
egreſſu Noah	9		menſis cœpit.	9			9			9		
ex ar- ca,ſup-	1660		Menſe ſecundo	1690			1720			1750		
putare orditur	1	605	huius an: ceſ-	1	635		1	665		1	695	
annos regni	2		ſavit. * Ar-	2			2			2		
Baby- lonici.	3		phaxat natus	3			3			3		
	4		bien- nio	4			4			4		
	1665		poſt Diluvi-	1695	*	Arpha xad ge	1725		Salah genuit	1755		
	6	610	um.	6	640	nuit SALAH	6	670	Hebar, à quo	6	700	
	7			7			7		quidã Hebræ-	7		
	8			8			8		os dici putant.	8		
	9			9			9			9	*	1 Heber genuit Peleg tempo-
	1670			1700			1730			1760		re diviſionis ter- ræ, Gen: 10.
	1	615		1	645		1	675		1	705	Eo tempore, quo Peleg filius
	2			2			2			2		Heber natus, fa- cta eſt Terra-
	3			3			3			3		rum orbis divi- ſio, inter filios
	4			4			4			4		& nepotes Noah.
	1675			1705			1735			1765		Iaphet natu ma- ximus Europam
	6	620		6	650		6	680		6	710	& Septentrio- naliores Aſiæ
	7			7			7			7		partes cum mi- nore Aſia, & me-
	8			8			8			8		diterranei Ma- ris Inſulas &c.
	9			9			9			9		obtinuit. Aſiæ, maioris re-
	1680			1710			1740			1770		liquam partem: à termino Ægy-
	1	625		1	655		1	685		1	715	pti, per Meridiẽ, uſq; ad Indiarum
	2			2			2			2		fines, ſors ipſi Sem poſsidendã
	3			3			3			3		dedit. Cham ve- rò Africam, cum
	4			4			4			4		omnibus ſu- is regionibus,
	1685			1715			1745			1775		pro ſe & poſteri- tate ſua, poſſeſsi-
	6	630		6	660		6	690		6	720	one accepit. Sed hoc nõ contẽtus

ANNI mundi	Ætas Noah	A	B
1777		multas alias fratrum ſuorum provincias, partim ſua manu, partim per Nepotes ipſius, ſuæ poteſtati ſubegit: ut in ſequētibus facilè quis cernit. Diuiſo itaq; in prouincias orbe terrarum, quælibet fami-	
8		lia, ut obediret Deo, qui per patrem Noah has ſortes dederat, in ſuam regionem diſcedere debebat: ac cùm progrederentur ab Armeniæ montibus (Ibi enim Arca poſt Diluuium reſederat, & primum	
9		terra hoſpitium hominibus reſervatis præbuerat) invenerunt locum, quem vocabant SINNEAR, planum & omnis generis delitijs abundantem: Ibi capti loci amœnitate, ad tricesimum ferè annum	
1780		una commorarunt. Sed cùm nimia multitudine hominum, naſcentibus ſubindè liberis, locus compleretur, & neceſſe foret, ut dividerentur: maximum & audaciſsimum facinus aggredi præſumpſe-	
1	725	runt. Ac NIMRODO duce, qui tū Tyrannidem eo loci exercebat, Turrim & civitatem ædificare inſtituerunt: Cuius operis amplitudo, per omnes terræ fines, à poſteris ipſorum laudibus celebra-	
2		retur. Atq; ſic omiſſa gloria Dei, quam præ omnibus unam quæſiviſſe decebat, propriam ac interituram famam impijs factis extendere conati ſunt. Quamobrem DEVS iuſtam ad iram provocatus,	
3		Sermonis Idioma, quod tum apud omnes ſimplex & unicum erat (Hebræum ſcilicet, quod & in pij Patris HEBRI familia tantummodò remanſit) in diverſa diſperſit Idiomata, ita ut confuſis omnium	
4		linguis, neuter alterum intelligeret. Hac deniq; coacti neceſsitate, in ſuas quisq; Mundi Regiones cum ſuis familijs diſceſsit, Nimrodo Saturno Babylonis, Tyrannidem exercente. Gen. 11. Beroſ.	
1785			
6	730		
7			B
8			REGNVM ASSYRIORVM.
9		1 Peleg genuit REGV.	1 Anno 131. ſalutis ex aquis regnare cœpit apud BABYLONEM NIMROD,
1790		LINGVARVM Diviſio. Pœna ambitionis, & contemptus Gloriæ Dei: Gen. 11. vide qui ſcriptura cum Bero-	2 Saturnus Babylonicus, & regnavit annis 56.
1	735	ſo conſentiat: & diligenter expende eiuſdem verba, & videbis miram concordantiam.	3
2			Beroſ: lib. 4. 4 Nimrodus aſſumpto filio Iove BELO
3			5 cum Colonijs furatus eſt Rituales Iovis Sacerdotis, & cum populo venit in cam-
4			5 pum SINNEAR, ubi deſignauit urbem, & fundavit maximam turrim, anno ſa-
1795			7 lutis ex aquis centeſimo, trigeſimo primo: & deduxit turrim ad altitudinem
6	740		8 & magnitudinem montium, in ſignum atq; monumentum, quod primus in or-
7			9 be terrarum eſt populus Babylonicus, & Regnum Regnorum dici debet. Et pau-
8			10 lò poſt dicit. Et turrim quidem ædificavit, ſed non complevit, nec deſigna-
9			11 tam urbem fundavit: quia poſt quinquaginta ſex annos, ſubitò non com-
1800			12 paruit, translatus à Dijs: Fortè à Dæmonijs malis, ob maximam ſuam im-
1	745		13 piam pietatem.
2			14
3			15
4			16
1805			17
6	750	SEBA filius Raëmæ filij Cham, cum filio ſuo GOG, anno 18. Nimrodi Arabiam felicem obtinet.	18 TRITON Lybiam: GETVLVS Getuliam occuparunt. Beroſ:

REGNVM ITALIAE C.

1 Anno decimo Nimrodi poſuit GOMERVS Gallus colonias in ea terra, quæ
2 poſtea Italia dicta eſt, & regionem ſuam à nomine ſuo cognominauit,
3 docuitq; illos legem & iuſticiam. Beroſ. lib. 5.
4 Hic eſt ille Gomer, de quo natus fuit ASCENAS, qui & THVISCON poſtea ap-
5 pellatur, ambo primogentura clari. Hic enim primogenitus Gomeri, ille
6 primogenitus Iapheti. A THVISCONE Germani originem ducunt; à Gome-
7 ro propriè denominati ſunt CIMBRI, qui ex Italia cedentes, Daniam, &
8 illa verſus Septentriones loca inhabitarunt. Vbi nunc Dani, Norduegij,
9 Gothi, &c.

D.

REGNVM CELTIBERIAE.

1 Anno 12. Nimrodi, TVBAL filius Iapeti condidit CELTIBEROS, in ea
2 regione, quæ nunc Hiſpania. Et non longè poſt SAMOTHES cogno
3 mento DISCELTAS colonias fundauit.
4 Neque quiſquam ea ætate Iſto ſapientior fuit. Ac propterea Samo-
5 thes dictus eſt.
Quis hic Samothes fuerit, incer-
6 tum eſt. Annius ait eum fuiſſe Tubalis & Gomeri fratrem. Quod
7 ſi eſſet, Moſes non reticuiſſet Geneſis decimo, vbi IAPETIS

REGNVM ÆGYPTI. E.

1 OCEANVS, qui in Scripturis ſacris dicitur MISRAIM, anno de-
2 cimo quinto Nimrodi AEgyptum circa Nilum poſſedit, &
3 regnauit ibi. Beroſ.
4 CHVS filius Cham, AEthiopiam obtinuit: hinc AEthiopia terra

proge- Chus

ANNI Mundi.	Ætas Noah	PATRVM. A.		ASSYRIORVM. B.
1807		IndèRegio Seba, vndèRegina, quę ad Salomonem veniebat, Regina	19	
8		Seba dicitur. Meminit huiꝰ regionis Dauid in Pſal. 72. Item Ieſ. 60.	20	
9		Ex hac terra Saraceni ortum habēt qui Machomete duce & Pſeudo	21	
1810		propheta, Eccleſię hoſtes facti ſunt Vndè in ſcripturis GOG dicitur.	22	
1	755	Quibus porrò iuncti ſunt populi MAGOG, TVRCI & TARTARI, qui vnà contra Deum accepta perfidia,	23	
2		magnis conatibus Chriſti Regnum	24	
3		euertere ſatagunt, &c.	25	MESACVS, qui à Moſe MESECH, priſcos Meſios ab Adula monte vſq; ad Ponticam regionem poſuit. Hæc regio po-
4			26	ſtea CAPPADOCIA dicta eſt. In qua vrbs MAZACA antiquum nomen obtinuit, vſq; ad CLAVDII Rom. Imperatoris tem-
1815			27	pora, qui eam vocauit CÆSAREAM: cui hoc nomen à Iuliano apoſtata Imperatore iterùm eſt ademptum. Vide Hi-
6	760		28	ſtor. Eccl. lib. 6. cap. 4. Hæc eſt terra MAGOG principalis, vt infrà. *
7			29	
8			30	
9			31	
1820			32	
1	765	REGV genuit SARVG.	33	
2			34	
3			35	
4			36	
1825	770		37	
6			38	SAGÆ I. Sacerdotes Armenij, multiplicati poſſederunt omnem Caſpiam regionem, ab Armenia vſq; in Bactrianos.
7			39	
8		GANGES qui à Moſe IAKETAN, in India ſedem nominis ſui firmauit.	40	Coloni aliquot ex filijs Gomeri, in Bactrianis ſibi ſedes quæſiuerunt.
9		Hic habuit inter multos, quos Moſe numerat, filium nomine HEVI-	41	
1830		LA: ab hoc terra Indiæ apud Hebræos nomen obtinuit: fortaſsis,	42	
1	775	quòd hic omnibus fratribus potẽtior fuit. IAKETAN autẽ fuit filius	43	
2		Heber, pronepotis Sem. Gen. 10. (Beroſ. 5. li.	44	
3			45	GETHER & MAS filij Aram, filij Sem, cum filijs ſuis MASSAGETAS condunt in Aſia. Beroſus hoc in loco aliquantulum
4			46	ab Hebræo diſcrepat, vt conſideranti facilè apparebit. Nos hanc, quia nomina in Geneſi tantùm nuda reperiuntur, con-
1835			47	iecturam, à Beroſo ſumpta occaſione, adpoſuimus. Videtur enim veriſimile ſ ab his duobus gentem illam Maſſage-
6	780		48	tarum, quæ tempore Cyri Perſarum Monarchæ maxima & potentia & rebus bellicis claruit, deſcendiſſe.

ITALIAE. C.	CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.
10	8 Progeniē numerat. Fortè unus fuit ex eorum nepotibus. A. Tu-	5 Chvs in ſcripturis dicitur. Hic fuit pater Nimrodi, & fortè po-
11	9 bale adhuc Italiæ habitatores apud Germanos nomen habent,	6 tentia filij, ad novi Regni æmulationem motus eſt.
12	10 Die VVallen, eo quod & ipſi à Tubale ſint oriundi.	7
13	11	8
14	12	9
15	13	10
16 Thvyscon, qui à Moſe Aſcenas filius Gomeri Primoge-	14	11
17 nitus, Sarmatas maximos populos fundavit, qui nunc	15	12
18 Thvyscones Germani, die Teutſchen.	16	13
19	17	14
20	18	15 Chameſenus, qui nobis Chā, Thelchines in Ægypto magi-
21	19	16 cam docens maxima opinione celebratur.
22	20	17
23	21	18
24	22	19
25	23	20
26	24	21
27	25	22
28	26	23
29 Ianvs, qui Noah, Ianeos Colonos in Hircaniam traduxit,	27	24
30 Et Ianiieos, quos nunc Iones, in Meſopotamia verſus mare, ſub	28	25
31 Babylonia. Hi à Iavan filio Iapheti originem trahunt, ut	29	26
32 ex Ioſepho apparet: Filij Iavan fuerunt: Elisa, hinc	30	27
33 AEoles Græci, qui loca Siciliæ proxima, in Italia habitaverunt.	31	28
34 Tharsis à quo Cilices, qui maritimam oram, è regione	32	29
35 Inſularum Cypri & Rhodi, in Aſia poſſederunt. Kitim à	33	30
36 quo Macedones, ut 1. Machabeorum cernitur. Quamvis Io-	34 Anamoeon adoleſcentulus Moeones à ſe dictos condidit,	31 Saturnus Babyloniæ rex, Nimrodus, miſit principes colonia-
37 ſephus omnes ſic vocatos velit, qui Cyprum, maritima Græciæ	35 & regnavit annis 150. Hic fortaſsis unus ex nepotibus Iauan	32 rū, Assyriū, Medū Moscū & Magogū in Aſiam. Moſcū verò
38 loca &c. habitârunt. DODAnim à quo Rhodij, litera D. in	36 fuit. Græcam enim Gentē condidit, ex quâ poſtea Homerus,	33 ſimul in Aſia & Europa. Beroſ. lib. 5. Hinc vides quantâ Tyrā-
39 R. mutata &c.	37 Poëtarum parens eſt natus.	34 nide pij patres, & eorū filij à Nimrodo fuerint oppreſsi, q tot

ANNI mundi.	Ætas Noah.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.
1837			49
8			50
9			51
1840			52
1	785		53
2			54
3			55
4			56
1845			1 BELVS IVPITER Babylonicus II. Aſſyriorum Rex annis 62. Hic fundamenta Ba-
6	790		2 byloniæ deſignata oppidi magis, quàm urbis, erexit: Paceq; fruebatur uſque circa fi-
7			3 nem imperij ſui. Beroſ. lib. 5.
8			4
9			5
1850			6
1	795	1 SARVG genuit NAHOR.	7
2			8
3			9
4			10
1855			11
6	800		12
7			13
8			14
9			15
1860			16
1	805		17
2			18
3			19
4			20
1865			21
6	810		22

ITALIAE. C.		CELTIBERIAE. D.		AEGYPTI. E.	
40		38		35	annis in Babel, quaſi ſervire coacti ſunt. Nam Aſsyrius eſt ille
41		39		36	ASSVR fil. Sem, de quo & Moſe dicit, quòd egreſſus ſit, de ter-
42		40		37	ra Babylonis, & ædificarit NINIuen metropolim Aſsyriorum.
43		41		38	Porrò Medus MADEI eſt filius Iapheti, vnde Medi deſcenderũt.
44		42		39	Magog qq; filius Iapheti fuit, à quo Tartari maioris Aſiæ, è
45		43		40	qbus Turci egreſsi ſunt, originẽ trahunt. Quis autẽ Moſcus
46		44		41	ille fuerit, conjectare nõ poſſũ. Niſi ſit Tocarma filius Gome-
47		45		42	ri, q eam Gentem condidit, quę nunc Moſcorũ & Ruthenorum
48		46		43	vel Ruſſorum nomen obtinet, ut patet Ezechiel. cap. 38.
49		47		44	
50	GOMERVS more Scytico docuit ſuos Italos, urbẽ curribus com-	48		45	THIRAS filius Iapheti, poſtquàm Tyrum urbem mariti-
51	ponere. Et idcirco urbs VEII appellata eſt, vocabulo Sago (i.	49		46	mam fundavit, THRACES in Europa condit, Fugatus fortè
52	Armenio) qui Veies plauſtrum appellant & urbem ex his com-	50	ARCAS Arcadiam, EMATHIVS Emathiam tenuêre. D. Hono-	47	eſt ex Tyro, à filijs Canaan, qui eam regionem his temporibus
53	poſitam, ſi parua eſt Veitulam, ſi magna Vſ rdum, ſi metro-	51	rius Aguſtud. hunc Arcadem poſt Egialeum regnaſſe tradit:	48	incoluêre.
54	polis Cij Ochelam.	52	& Sicyoniam, quæ nunc Peloponeſus & Morea dicitur, ab	49	
55		53	eo Arcadiam appellatam.	50	
56		54		51	
57		55		52	
53		56		53	
59	OCHVS Veius in Hetruria hoc anno regnare cœpit, ſecundum	57		54	
60	Annium, & regnavit an: 50.	58		55	
61		59		56	
62		50		57	
63		61		58	
64		62		59	
65		63		60	
66		64		61	
67		65		62	
68		66		63	
69		67		64	

ANNI mundi.	Ætas Noah.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
1867			23	70
8			24	71
9			25	72
1870			26	73
1	815		27	74
2			28	75
3			29	76
4			30	77
1875			31	78
6	820		32	79
7			33	80
8			34	81
9			35	82
1880			36	83
1	825		37	84
2			38	85
3			39	86
4			40	87
1885			41	88
6	830		42	89
7			43	90
8			44	91
9			45 IANVS pater colonias in Arabia felice poſuit, & à nomine	92 Gomeri poſteritas in Italia hoc anno GALLI ap-
1890			46 ſuo NOAM vocauit, & à cognomine Ianineas: cuius loci	93 pellari cœperunt. Beroſ. in Belo.
1	835		47 meminit Plinius lib. 6. cap. 28.	94
2			48	95
3			49	96
4			50	97
1895			51	98
6	840		52	99

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM. F.
68	65	
69	66	
70	67	
71	68	
72	69	REGNVM SICYONIORVM in ea Regione, quæ poſtea PE-
73	70	LOPONESVS dicta eſt.
74	71	
75	72	1 EGIALEVS I. Sicyoniorum Rex regnavit annis 52.
76	73	2
77	74	3
78	75	4
79	76	5
80	77	6
81	78	7
82	79	8
83	80	9
84	81	10
85	82	11
86	83	12
87	84	13
88	85	14
89	86	15
90	87	16
91	88	17
92	89	18
93	90	19
94	91	20
95	92	21
96	93	22
97	94 ARAXA cum filio SCYTA creato omnium Sagarum gentium	23

rege

ANNI mundi.	*Ætas Noah.*	*PATRVM. A.*	*ASSYRIORVM. B.*	*ITALIAE. C.*
1897			53	100
8			54	101
9			55	102
1900			56 Belus libidine dominandi torqueri cœpit. At cùm nõ	103 *
1	845		57 poſſet alios ſubiugare, niſi ſubacto & trucidato Sabatio	104 † cùm Belus naturæ concederet, iuſsit filio Nino,
2			58 Sagarũ rege, clàm molitus eſt illũ perimere. Quia verò	105 ut Sabatium Sagam funditus deleret: & omnes
3			59 is proſpiceret, ſe nõ poſſe euadere, quòd innumeras in-	106 populos Babylonico regno ſubijceret, quia id
4			60 ſidias ſibi parauerat Belus, clãdeſtina fuga ſe tutabat, in	107 omnium in Orbe primũ fuiſſet. Sabatius autem in
1905			61 Sagis Caſpijs deliteſcẽdo. Et †	108 Bactrianis delituit, donec eum arma à Belo pa-
6	850		62	109 rata, Semiramidis tempore, regno expulerunt.
7			1 NINVS Beli filius *III.* Aſsyriorum Rex annis 52. Archilo-	110 CAMESES annis 19. Italiam gubernat, ut An-
8			2 chus de temporibus, dicit hũc Ninum cœpiſſe annis 250.	111 nius refert.
9			3 poſt Diluuium nonimeſtre.	112
1910			4 Eadem tempora à Xenophonte de æquiuocis referuntur, in	113 Chameſenuus Comeros Italos corrumpere nite-
1	855		5 Epitaphio Nini, quod Semiramis ei in Columna excîdit, his	114 batur, contra inſtructionem Samotis, iuuantibus
2			6 verbis: Mihi Pater Iupiter Belus, auus Saturnus Babylonicus,	115 illum convenis & aduenis, quos ille pro Italię co-
3			7 proauus Cus Saturnus Æthiops, abauus Saturnus Ægyptius	116 lonijs cõduxerat, quosq; ipſi vocant Montanos
4			8 (i. Cham) atauus Cælus, Phœnix Ogyges (i. Noah) ab Ogy-	117 ABORIGINES.
1915			9 ge ad meum auum, Sol orbem ſuum luſtrauit ſemel ac	118
6	860		10 tricies & centies, ab auo ad patrem ſexies & qnquagies,	119
7			11 A patre ad me bis & ſexagies.	120
8			12	121
9			13	122
1920			14	123
1	865		15	124
2			16	125
3			17	126
4			18	127 Secundus adventus Noah in Italiam.
1925			19	1 Anno 19. Nini, IANVS Pater veniens in Italiam;
6	870		20	2 cum comperiſſet Chameſenuum (qui eſt CHAM præter

opinionem

CELTIBERIAE. D.		AEGYPTI. E.		SICYONIORVM. F.	
98		95	rege SABATIO Saga atq; in Ar- menia relicto, ipſa occupauit o-	24	
99		96	mnem partem occidentalem, ab Armenia, uſque in Sarmatiam	25	
100		97	Europæ. Beroſ. in Belo.	26	
101	✱ Chameſenuus venit in Itali- am ad Comeros, & non com-	98	HAMMON Tritonis filius Rex Lybiæ, Pater Dionyſij, qui &	27	
102	parente Gomero, cœpit colo- nias regere, & ſuis impietati-	99	Bacchus dicitur, hoc tempore regnauit. Hinc forte templum	28	
103	bus & ſceleribus corrumpere.	100	Iouis Ammonis, ad quod Ale- xander Magnus profectus eſt.	29	
104		101	De Dionyſio verò, Ammonis filio, hæc refert Beroſus, quòd	30	
105		102	Ammon in uxorem habuerit Rheam quandam, qua clàm ex	31	
106		103	Almanthea adoleſcentula Dio- nyſium ſuſtulit, quẽ & ob uxo-	32	
107		104	ris metum (tam citò muliebre inualuit imperium) in Niſam	33	
108		105	Arabiæ urbem educandũ mi- ſit: ob quã indè cauſam, Rhea	34	PHORONEVS antiquiſsimus, hoc tempore in parte Helli-
109		106	cùm mariti adulteriũ compe- riſſet, maximas contra ipſum	35	nica, quæ poſt Græcia dicta eſt, regnauit. Huius memi-
110		107	tragœdias excitauit, de quibus Poëtæ mira fabulantur.	36	nit Critias apud Platonem in Timæo.
111	Tubal Celtiberos, & Samotes Celtos legibus format. Beroſ.	108	TVISCON Scytas Sarmatas apud Regnum legibus aſſue-	37	
112	in Nino.	109	facit.	38	
113		110		39	
114		111		40	
115		112		41	
116		113		42	
117	IANVS Pater ex AFRICA in Celtiberos venit, ubi duas Co-	114		43	
118	lonias dimiſit à ſe dictas Noe- las & Noeglas. His etenim an-	115		44	
119	tea cognominib. nominaue- rat uxores Iapheti & Chame-	116		45	
120	ſenui.	117		46	
121		118		47	
122		119		48	
123		120		49	
124		121		50	
125		122		51	
126		123		52	
127		124		1	EVROPS II. Sicyoniorum Rex annis 45.

ANNI mundi.	Ætas Noah.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C
1927			21	3 opinionem corrumpentem iuventutem, tribus annis
8			22 IANVS in Tuſcia Ianiculum condidit, & ſedem ſibi per-	4 æquo illũ animo tulit, Deinde aliquot colonijs illi aſ-
9			23 petuam ſtatuit uſq; ad Arnũ, Vbi colonias poſitas, vo-	5 ſignatis, cũ Italia excedere iubet, ipſe omnes colonias
1930			24 cavit Arijn Ianas.1. Iano exaltatas, Beroſ. in Nino.	6 diuiſit: omnesq; colonos Comeros corruptos, & conue-
1	875		25	7 nas & advenas, montana trans Ianiculum amnem co-
2			26	8 lere iubet, illisq; filiã ſuam CRANAM Helernam 1. ſuf-
3			27	9 fragio ab his electam, & exaltatam reginam, cum ſce-
4			28	10 ptro albo dat. Namq; duos filios ſuos nouiſsimos cũ
1935			29	11 illorum poſteritate, Cranũ & Cranam, Ianus cum Co-
6	880		30	12 mero miſerat, coaluerantq; in Gentem & poſteritatem
7			31	13 maximã, quam noſtra ætate IANIGENAM vocant:
8			32	14 cognominant autem RAZENVAM 1. ſacram propa-
9			33	15 gatricem, incubamq; contra impietatẽ Chameſenui.
1940			34	16 Itaq; ſuam poſteritatem ſeparatam ab Aboriginibus
1	885		35	17 (quos montes inhabitare iuſſerat) eſſe voluit, cis Iani-
2			36	18 culum amnem, in planicie atq; maritimis. Cognomina-
3			37	19 vit autem eam Razenuam, ut & Cranum Razenuum.
4			38	20 Hæc Beroſ. lib. 5. in Nino.
1945			39	21
6	890		40	22
7			41	23
8			42	24
9			43 Virgo PALLADON (quam Græci MINERuam vocant)	25 SABATIVS cùm animaduerteret, nullo pacto ſibi licere
1950		THARA genuit ABRAM	44 ad Tritonidem lacũ infantula expoſita eſt, & à DIONYſio	26 uti Regnis, Creato Armenijs Sagis Rege BARZANE
1	895		45 Ioue Lybico Ammonis filio, in filiam adoptata eſt. Quæ	27 filio in Sarmaticũ Ponti littus conceſsit: Beroſ. in Ni-
2			46 poſtea omnem militiam prima Lybios docuit. Hinc mili-	28 no. Hic Barzanes omne tempus quo Pater delituit,
3			47 tia Palladuę nomen apud Beroſ. ſortita eſt. Vide de hac	29 Regnum Armeniorum adminiſtrauit, ut ex Diodoro
4			48 Dea Platonem in Timæo, non longè ab initio, in Hiſto-	30 Siculo lib. 3. apparet. Et hinc, procul dubio, à patre,
1955			49 riã Solonis, Vbi conditrix Athenarum &c. dicitur.	31 ut Regnũ ſolus obtineret, confirmatus eſt, cum ipſi
6	900		50	32 ad retinendũ id nulla ſpes eſſet reliqua &c.

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORUM. F
128	125	2
129 RHEA ad Chamelenũ venit, q ex Italia diſcedere à Patre co-	126	3
130 actus eſt, & illi nupta, ambo cõtra Hammonẽ cum Titanibus	127	4
131 pergunt, ibiq; bello commiſſo pellunt Regno Hammonê, &	128	5
132 in Cretã cogũt. Rhea ex Chameſenuo Oſirim concepit, qui po-	129	6
133 ſtea Rex magnus & pro DEO apud Ægyptios habitus eſt.	130	7
134	131	8
135	132	9
136	133	10
137	134	11
138	135	12
139	136	13
140	137	14
141	138	15
142	139	16
143	140	17
144	141	18
145	142	19
146	143	20
147	144	21
148	145	22
149	146	23
150	147 Dionyſius Ammonis filius armis ſumptis, Rheã & Chame-	24
151	148 ſenuũ paterno Regno pellens, & ſecũ OSIRIM retinens, inq;	25
152	149 filium adoptans, eum à Patre ſuo AMMONem Iovem cogno-	26
153	150 minauit, ut à Magiſtro Olympo OLYMPum, eiq; totius Ægy-	27
154	151 pti Regnum tradidit, Beroſ. in Nino.	28
155	152	29
1 IBERUS filius Tubalis II. Rex Celtiberorum regnauit annis 37. Ab	153	30
2 hoc Iberi denominati ſunt.	154	31

ANNI mundi.	Ætas Noah.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
1957			51	33
8			52	34
9			1 Semiramis IIII. Regum Aſſyriorũ annis 42. De ortu hu-	35 Anno primo Semiramidis Sabatius Saga à Ponto ſol-
1960			2 ius Semiramidis, & quibus modis ad Regni faſtigiũ per-	36 uit, & in Italiam ad Patrem Ianum venit, à quo hoſpi-
1	905		3 uenerit, & de opificijs quę cõſtruxit &c. Vide Diodorũ Si-	37 tio acceptus, poſt aliquot annos Coritus 1. Rex cum
2			4 culum de ant. Fab. geſt. lib. 3. Item Ioan: Annium in Beroſ.	38 ſceptro factus eſt, & Aborigini. pręfectus, Beroſ. Qui
3			5 de Semiramide.	39 hic Sabatius fuerit, vide ſuprà in Belo & Nino Aſſy-
4			6	40 riorum Regibus. Apud Ianigenas Razennos, VESTA
1965			7	41 uxor Iani, ſempiternum Ignem cuſtodiendum vir-
6	910		8	42 ginibus puellis, Sacra edoctis, tradidit. Hinc virgines
7			9	43 Veſtales cum ſua ſuperſtitione, ſucceſſu temporis,
8			10	44 extiterunt.
9			11	45
1970			12	1 Sabatius Saga cum Iano regnat in Italia an: 31. Cœ-
1	915		13	2 pit anno 12. Semiramidis. Beroſ.
2			14	3
3			15	4
4			16	5
1975			17	6 Sabatius Saga Italos agriculturam, & Religionem do-
6	920		18	7 cuit.
7			19	8
8			20	9
9			21	10
1980			22	11 Anno 22. Semiramidis Sabatius SABVM præfecit
1	925		23	12 Sabinis (qui fortè hinc nomen habent) & Aborigi-
2			24	13 nibus, ipſe iuxta Ianiculũ cum alijs Curetibus, regio-
3			25	14 nem coluit. Beroſ.
4			26	15
1985			27	16
6	930		28	17

CELTIBERIAE. D.	ÆGYPTI. E.	SICYONIORVM. F
3 Magvs Samotis filius apud Celtas regnat, à quo illis oppidi plu-	155	32
4 rima ſunt poſita, Beroſ.	156	33 Barzanes in Armenia à Nino Aſsyrior. Rege ſuperat.
5	157 Isis Iuno Ægyptia ex Rhea & Camelenuo naſcitur, quę po-	34 (Beroſ. lib. 5. in Nino.
6	158 ſtea uxor Oſiridis facta, maximum apud Ægyptios nomē ac-	35
7	159 quiſivit, ut ex Epitaphio ipſius videre eſt, quod Diodorus Si-	36
8	160 cul. lib. 1. refert in hæc verba: Ego ſum Isis Ægypti regina à	37
9	161 Mercurio erudita. Quæ ego legibus ſtatui, nullus ſoluet. Eg	38
10 Mannvs Filius Tuyſconis apud Rheni Sarmatas regnat, ann-	162 ſum uxor Oſiridis. Ego ſum prima frugum inventrix. Eg	39
11 ſexto Semiramidis. Beroſ. Meminit huius Manni Cornel: Taci-	163 ſum Ori regis mater. Ego ſum in Aſtro Canis refulgens.	40
12 tus, in libello de moribus Germanorum, ab initio.	164 Mihi Bvbastia urbs condita eſt. Gaude, gaude Ægypte	41
13	155 quæ me nutriſti. In columnis Iſidis hæc ſcripta fuiſſe dicun-	42
14	166 tur. Plura vide apud Diodorum lib. 1. & 2.	43
15	167	44
16	168	45
17	169	1 Selchin III. Sicyoniorum Rex an: 20.
18	170	2
19	171	3
20	172	4
21	173	5
22	174	6
23	175	7
24	176	8
25	177	9
26	178	10
27	179	11
28	180	12
29	181	13
30	182	14
31	183	15
32	184	16

ANNI mundi.	Ætas Noah.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
1987			29	18
8			30	19
9			31	20
1990			32	21
1	935		33	22
2			34	23
3			35	24
4			36	25
1995			37	26
6	940		38	27
7		PELEG annorum 239. moritur.	39	28
8		Nahor annorum 148. è vivis exceſsit.	40	29
9			41	30
2000			42	31
1	945		1 ZAMHISNINIAS. V. Aſsyriorum Rex annis 38.	1 Anno Primo Niniæ SABATIUS obijt. IANVS pater
2			2 Hic in ſcripturis vocatur AMRAPHEL Gen: 14. In	2 ſeniſsimus filium ſuum CRANVM Coritum crea-
3			3 Regno Babylonico hic parum reſplenduit. Ornavit tamen	3 vit, octauóq; pòſt anno obijt. Ianigenæ illum Vor-
4			4 templa Deorum & CHALDEOS (j. Sapientes Babyloniæ	4 thumnum appellantes; templum ei; & divinos
2005			5 Aſtronomos, Phyſicos &c. ampliavit) Baral.	5 honores impenderunt. Annius in quinto ſuper
6	950		6	6 Beroſum ait hunc Sabatium, Saturnum illum fuiſ-
7	*	* NOAH multis ſuorum co- gnatorũ ante Diluvium, &	7 ✠ Tyrannicas Dominationes, ſanguinis innoxij profuſiones,	7 ſe, à quo Italia SATVRNIA dicta eſt. Ipſiq; Ludos Sa-
8		Nepotum poſt Diluviũ viſis, & afflictus malis, poſtquã totus ferè Or-	8 cędes, tot bella, tot odia, huiuſmodi plagas innumerabiles,	8 turnalia dictos, inſtitutos eſſe. Plura de Saturno &
9		bis iterum habitari cœpiſſet, è vivis exceſsit, annis 350. poſt Diluvium	9 nõ tantum audire, ſed pleriſq; in locis præſentē eum videre	9 Iano, vide apud Macrobium Satur. lib. 1. cap. 7.
2010		elapſis. Geneſis 10. Beroſ. lib. 5. Vix mihi perſuadeo, virũ ex homine	10 oportuit. [illegible] quoq; pertinet, ut cõſideres Semiramidis mu-	10
1		natum fuiſſe miſeriorem NOAH. Quas enim calamitates nõ pertulit?	11 lieris ſceleratiſsimã tum vitã tum dominationem, ido-	11
2		Vidit hominum peccata maxima ante Diluvium, Vidit pœnam ineffabi-	12 latrias, contemptũ q̃q; Dei [illegible] & videbis procul	12
3		lẽ mox ſubſequi. Et hâc vix amotâ, illuſꝰ eſt à filio Cham impio. Spre-	13 dubio, nullũ eſſe inter omnes martyres, q magis hoc affli-	13
4		tus q̃q; à poſteris fere omnibus, quorum ſuperbã inobedientiam in Sin-	14 ctus ſit, prẹſertim ſi vitę tempus quoq; cõſiderabis &c.	14
2015		nea perferre coactus eſt, etſi illic ſtatim ſubſequẽte pœna vidit ultionẽ,	15	15
6		cũ linguæ cõfunderentur. His adde quòd tantas ſuorum crudelitates, ✠	16	16

CELTIBERIAE. D.	*AEGYPTI. E.*	*SICYONIORVM. F.*
33	185	17
34	186	18
35	187	19
36	188	20
37	189	1 APIS *IIII.* Sicyoniorum Rex an: 25.
1 IVBELDA *III.* Celtiberorum Rex. an: 66. cœpit anno 24. Semirami-	190	2
2 dis. Fuit hic filius Iberi, & habitavit iuxtá montem qui ab ipſo Iubel-	191	3
3 da dictus eſt, nunc ab Hiſpanis vocatur GIBRALTAR.	192	4
4	193	5
5	194	6
6	195	7
7	196	8
8	197	9
9	198	10
10	199	11
11	200 OSIRIS inventis à ſe & à Sorore adoleſcentula fruméto & fru-	12
12	201 gibus: cœpit docere illa in Palæſtina: inde reverſus in Ægyptũ,	13
13	202 & inuento Aratro, & his, quæ ad agriculturam pertinent, ſen-	14
14	203 ſim uniuerſum peragravit orbem, docens quæcunq; invene-	15
15	204 rat, & ita univerſo imperavit Orbi: exceptis gentibus; quæ	16
16 Apud Thuyſcones regnauit INGEVON, & publica literarum Studia,	205 iam in Babyloniorum poteſtatem venerant. Beroſ: in Ninia.	17
17 ad comprimendam hominũ audaciam, inſtituit. Beroſ: Meminit	206	18
18 & huius Cornel: Tacitus. de morib. Germ.	207	19
19 SARRON apud Celtas regnat, q, ut rep imeret ferociã hominũ tum	208	20
20 recentium, publica LITERARVM Studia inſti uit. Beroſ:	209	21
21	210	22
22	211	23
23	212	24
24	213	25
25	214	1 THELASSION V. Sicyoniorum Rex annis 52.

ANNI mundi.	Anni Peregrinationis Abrę	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIÆ. C.
2017			17	17
8			18	18
9			19	19
2020			20	20
1			21	21
2			22	22
3			23	23
4	1	ABRAM VOCATVS EX Harān anno ætatis ſuæ 75.	24	24
2025	2	& habitat in terra Chanaan. Gene. 12.	25 FAMES IN TERRA CANAAN. Gen. 12.	25
6	3	ABRAM fame coactus in Ægyptum deſcendit.	26 Paulò ante mortē Ninię Cameſenuus, ab omni fermè or-	26
7	4		27 be terrarū pulſus, in Bactrianos ſe cōtulit, & magico illos	27
8	5	Regu moritur annorū 239.	28 prętigio ſibi deuinxit, adeò ut illis potēter imperaret. Co-	28
9	6		29 acto igitur maximo populorū exercitu inuaſit Aſsyrios:	29
2030	7		30 contra quē Ninias dimicās, bello fuit ſuperior, & Chame-	30
1	8	ABRAM circa hæc tempora LOT è manu quatuor Regū	31 ſenuū, q tum q̊q; ZOROASTES dicebatur, obtruncauit: indè	31 nem adijciam. ſolus
2	9	liberauit: & à MELCHIZEDEK benedictionem accepit.	32 paulò pōſt ipſe obijt. Hic videat Lector, cui fidē in hac re	32 Beroſus probatur: tum quia Babylonicam Hiſto-
3	10	Gene. 14.	33 adhibeat. Diodorus, Iuſtinus, Oroſius & pleriq; alij, hoc fa-	33 riā, optimè nouit, tanquā patriam: tum quia & Sa-
4	11	SARAI deſpondet Abramo marito ſuo Ancillam AGAR.	34 ctū Nino patri aſcribūt: Beroſus verò ſolus, inter omnes	34 cræ literæ Gen. 14. ARIEI regis Ælaſſar (quem
2035	12	Gene. 16. ISMAEL naſcitur ex Agar, cùm Abram eſſet	35 q̊s ego vidi, huic Niniç Nini filio: & nunquā in Nino Pa-	35 Diodorus ARABIÆ dicit imperaſſe) meminêre qui
6	13	86. annorum. Gene. 16.	36 tre de Bactriana Pugna mentionē facit. Ita ut nō abſq; cau	36 cum Rege Sinnear contra Sodomam & Gomorram
7	14		37 ſa dubitē, qs hic ſit imitandꝰ, mihi quidē, ut & meā opinio.	37 aſcenderit. Quem Regem Diodorus, cum Nino con-
8	15		38	38 federatū fuiſſe tradit. Puto autē ex nominis ſimi-
9	16		1 ARIVS VI. Aſsyriorum Rex annis 30. ARIVS collecto exer-	39 litudine ortum errorem. CRANVS Ianigena ſoro-
2040	17		2 citu, poſt Patris Niniæ obitū Bactrianos & omnes Caſpios	40 rem ſuam mortuam, cum Ianigenis Razenuis ſuis,
1	18		3 ſubegit.	41 & omnibus ſimul Aborigibus, ſolenni pompa cele-
2	19		4	42 brat: Et illi lucum iuxta Ianiculum amnem ſolen-
3	20		5	43 neſq; ritus & diem ſacrat. Hinc orta eſt Lucorum ſu-
4	21		6	44 perſtitio, quę Numę Pompilij temporibꝰ maximas
2045	22		7	45 vires habuit.
6	23		8	46

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORUM. F.
[illegible]	215	2
27	216	3
23	217	4
29	218	5
30	219	6
31	220	7
32	221	8
33	222	9
34	223	10
35	224 PHARAO Ægypti Rex (pute Oſiridem fuiſſe) Abræ vxorem	11
36	225 rapit: à Deo cum Domo ſua afflictus, eam intactã reſtituit.	12
37	226 Gene. 12.	13
38	227	14
39	228	15
40	229	16
41	230	17
42	231	18
43	232	19
44	233	20
45	234	21
46	235	22
47	236	23
48	237	24
49	238	25
50	239	26
51	240	27
52	241	28
53	242	29
54	243	30
55	244	31

ANNI mundi.	*Pereg: Abra:*	*PATRVM. A.*	*ASSYRIORVM. B.*	*ITALIAE. C.*
2047	24		9 Gen. 10.	47
8	25	CIRCVMCISIO mandatur Abrã vocatur ABRAHAM,	10 SODOMA, GOMORRA, ADAMA, SEBOIM, & EGOR	48
9	26	& Sarai, SARA, Gen. 17. ISAAC natus, cùm Abra-	11 ciuitates Canaã, propter ingẽtia peccata & ſcelera igni	49
2050	27	hã eſſet 100. annorũ Gen. 21.	12 de cœlo cadente penitus deletæ ſunt. Hinc ſtagnum A-	50
1	28	Sarug annorum 230. diem extremum obiit.	13 ſphaltidis in Paleſtina, ſempiternum huius pœnæ ſi-	51
2	29		14 gnum & monumentum exiſtit.	52
3	30		15	53
4	31		16	54
2055	32		17	55
6	33		18	56
7	34		19	57
8	35		20	58
9	36		21	59
2060	37		22	60
1	38		23	61
2	39		24	1 AVRVNVS filius Crani, apud Ianigenas regnavit;
3	40		25	2 cœpit anno 24. Arij, regnavit autem annis 41.
4	41		26	3
2065	42		27	4
6	43		28	5
7	44		29	6
8	45		30	7
9	46		1 ARALIVS VII. Aſsyriorum Rex annis 40. Vir iſte claruit	8 BARDVS apud Celtas regnat qui inventione Carmi-
2070	47		2 ingenio, & ſtudio militari: & primus adauxit Pompas &	9 num, & Muſicæ apud illos inclytus fuit. Beroſ:
1	48		3 gemminas & muliebres delitias. Beroſ:	10
2	49		4	11
3	50		5	12
4	51	ISAAC circa hæc tẽpora offertur, & promittitur BE-	5	13
2075	52	NEDICTIO OMNIVM GENTIVM IN SEMINE	7	14
6	53	ABRAHÆ. Gen. 22. Gal. 3.	8	15

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM. R.
56	245	32
57	246	33
58	247	34
59	248	35
60	249	36
61	250	37
62	251	38
63	252	39
64	253	40
65	254	41
66	255	42
1 BRIGVS IIII. Celtiberorum Rex, cœpit anno 20. Arij & re-	256 In Lybia regnauit priſcus HYARBAS vir ferox armis	43
2 gnauit annis 51.	257 Hinc Numidæ ſe Hyarbas vocitant.	44
3	258	45
4	259	46
5	260	47
6	261	48
7	262	49
8	263	50
9	264	51
10 Anno 29. Arij apud Celtas regnat DRYIVS vir plenus peritiæ.	265	52
11 Beroſ: Ab hoc Celtarum Germanorumq; Sacerdotes Dryiu-	266	1 ÆGIDIVS VI. Sicyoniorū Re. an: 34.
12 des denominati ſunt. quorum meminerunt ſuis ſcriptis C. Iul:	267 In Lybia Hyarbas, cum Paladijs fœminis (i. ad militi-	2 HERMINON apud Thuyſcones regnat in Germania, vir Ar-
13 Cæſar de bello Gal. lib. 6. Plin: lib: 16. cap. 44. Et quæ his po-	268 am Dyctonis Tritonidis Mineruæ initiatis) bellum ge-	3 mis ferox, de cuius inſtitutis. vide Corn: Tacitum, de morib.
14 teſtas fuerit, docet Corn: Tacitus in libello de Moribus Germ:	269 rit, & ab ijs ſuperatus, donis eiſdem occurrit, ſeque ac	4 Germ.
15	270 Regnum illarum poteſtati ſubmiſit.	5
16	271	6
17	272	7
18	273	8
19	274	9

ANNI mundi.	Pereg. Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B	ITALIAE. C.
2077	54		9	16
8	55		10	17 Armeni Ianigenæ Griphonij cum colonis ſuis ad Au-
9	56		11	18 runum Ianigenum venerunt: quos excepros hoſpi-
2080	57		12	19 tio, etiam ſede cum Ianigenis Razenuis donauit.
1	58		13	20
2	59		14	21
3	60		15	22
4	61		16	23
2085	62		17	24
6	63	Thara annorum 205. vita functus eſt.	18	25 AVSON claſſe de Auruno ex ceptus eſt, cui & ſedem
7	64	SARA Vxor Abrahæ mortem obijt, annorū 127. Ge-	19	26 in Orientali Italia cōſignauit, quæ AVSONIA dicta
8	65	neſ. 23.	20	27 eſt. Beroſ:
9	66	NVPTIÆ ISAAC cum REBECCA, Gen: 24. & 25.	21	28 Aurunus in Vetulonia locum ſacrauit CRANO, &
2090	67		22	29 inter Iſos, I. Deos retulit. IANO quoq; Vortumno
1	68		23	30 templum & Statuam non procul vrbe dedicavit: &
2	69		24	31 Deo Razenuo in Vetulonia sacellum condidit. Sic
3	70		25	32 Idolatria ſenſim acquiſiuit vires.
4	71		26	34
2095	72		27	34
6	73		28	35
7	74		29	36
8	75		30	37
9	76	ARPHAXAD diē clauſit extremū, annos natus 438.	31	38
2100	77		32	39
1	78		33	40
2	79		34	41
3	80		35	1 MALOTTACES ab Auruno Coritus factus, regnat
4	81		36	2 poſt mortem eius an: 39.
2105	82		37	3
6	83		38	4

CELTIBERIÆ. D.	ÆGYPTI. E.	SICYONIORVM. F.
20	275	10
21	276	11
22	277	12
23	278	13
24	279	14
25	280	15
26	281	16
27	282	17
28	283	18
29	294	19
30	285	20
31	286	21
32	287	22
33	288	23
34	289	24
35	290	25
36	291	26
37	296	27
38	293	28
39	292	29
40	295	30
41	296	31
42	297	32
43	298	33
44	299	34
45	300	1 THVRIMACHVS VII. Sicyoniorum Rex annis 45.
46	301	2
47	303	3
48	303	4
46	304	5

ANNI mundi.	Pereg: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2107	84		39	5 Anno penultimo Aralij PHAETON cum filiis ſuis, ad Malot
8	85		40	6 Tagetem venit, & invenit omnia ab Oriente ab Auſonibus
9	86	ESAV & IACOB ipſi ISAAC nati. Gen. 25.	1 BALEVS XERXES VIII Aſsyriorum Rex an: 30.	7 occupata, ac montana à Gallis & Aboriginibus poſſeſſa: Pla-
2110	87		2 Hunc appellauerunt Xerxē, id eſt, Victorem & Trium-	8 nitiem verò à Razēuis Ianigenis habitatam, donatus parte
1	88		3 phatorem, quod imperauerit duploplus gentibus quàm	9 occidentali, ſedē ibi firmauit. Poſſeditq; cum ſua poſteritate
2	89		4 Aralius. Erat enim militia ferox & fortunatus, & propa-	10 montes & totum Eridanum, vſque in Regionem proxi-
3	90		5 gauit Regnum vſque ad Indos. Beroſ.	11 mam: illis locis nomina ſua relinquens.
4	91		6	12
2115	92		7	13
6	93		8	14
7	94		9	15
8	95		10	16
9	96	Hoc tempore ESAV & IACOB ab auo ſuo A-	11	17
2120	97	BRAHAM, de voluntate Dei doceri potuerunt.	12	18
1	98	Quos quoq; ipſe Abrahā procul dubio, ſumma cum	13	19
2	99	diligentia inſtituit. Fuit enim ad prædicandum	14	20
3	100	Nomen Domini propenſus valde &c.	15	21
4	101	ABRAHAM annorum 175. diem obijt. Gen. 25	16	22
2125	102		17	23
6	103		18	24
7	104		19	25
8	105		20	26
9	106	SALAH obijt annorum 433.	21	27
2130	107		22	28
1	108		23	29 Malot Tages ritus ſacros à Iano traditos, & Aruſpicam
2	109		24	30 auxit.
3	110		25	31
4	111		26	32
2135	112		27	33
6	113		28	34

CELTIBERIÆ. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM. F.	ARGIVORVM. G.	
50	305 Eo tempore quo Phaeton in Italiam	6	REGNVM ARGIVORVM.	Phaĕtōtis Incendiū.
51	306 venit, ITALIA tribus locis arſit,	7		
1 TAGVS cognomento ORAM apud Celtibe-	307 multis diebus, circa Iſtros, Cymæ-	8	1 INACHVS Primus apud Argos regnat annis 50.	
2 ros regnat an: 30. Ab hoc regio, in qua ha-	308 os, & Veſuuios, vocataq; ſunt à	9	2	
3 bitauit, TAGA dicta eſt.	309 lanigenis illa loca, PALESANA. I.	10	3	
4	310 Regio conflagrata. Beroſ:	11	4	
5	311	12	5 MARGVS apud Thuyscones Germanos regnat. Be-	
6	312	13	6 roſ: in baleos, & huius meminit Tacitus.	
7	313	14	7	
8	314	15	8	
9	315	16	9	
10	316	17	10	
11	317	18	11	
12	318	19	12	
13	319 PHAETON circa hæc tempora, reli-	20	13	
14	320 cto filio LYGVRE in Æthiopiam	21	14	
15	321 regreſſus eſt. Beroſ: Quid ſi Pha-	22	15	
16	322 eton ille fuerit tertius filius CHAM,	23	16	
17	323 qui à Moſe, Gene: 10. PHVT	24	17	
18	324 dicitur?	25	18	
19	325	26	19	
20	326	27	20	
21	327	28	21	
22	328	29	22	
23	329	30	23	
24	330	31	24	
25	331	32	25	
26	332	33	26	
27	333	34	27	
28	334	35	28	

ANNI mundi	Per. reg. Abra.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2137	114		29	35
8	115		30	36
9	116		1 ARMATRITES IX. Aſsyriorum Rex annis 38.	37 LONGHO apud Celtas regnat.
2140	117		2 Hic magis ad voluptates & delitias conuerſus ea quæ ad	38
1	118		3 libidinē ſpectant, tum inuenit cùm maximè ampliauit.	39
2	119		4	1 SICANVS filius Maſloi Tagetis apud Ianigenas re-
3	120		5	2 gnauit poſt Patrem, an: 30. Ab hoc Veitruloniæ Regio
4	121		6	3 cognominata eſt. Beroſ:
2145	122		7	4
6	123		8	5
7	124		9	6
8	125		10	7
9	126		11	8
2150	127		12	9
1	128		13	10
2	129		14	11
3	130		15	12
4	131		16	13
2155	132		17	14
6	133		18	15
7	134		19	16
8	135		20	17 LYGVR Cydnum & Eridanum cum Colonis fratri-
9	136		21	18 bus & Nepotibus miſit, qui Italiam uſq; ad Iſtrum
2160	137	SEM filius Noah moritur, poſtquā vixiſſet annis 600.	22	19 occupauerunt. Beroſ: SICANVS Deam fecit A-
1	138	Hic alter eſt ex ſummis Martyribus Dei, nō multò infe-	23	20 RETIAM uxorem Iani, & nominauit eam lingua Ia-
2	139	rior ipſi Patri Noah: ſiquidem & ipſe innumeras ca-	24	21 nigena HORCHIAM.
3	140	des, Tyrannides, crudelitates, nefandasq; libidines Fili-	25	22
4	141	orum, & Nepotum, & Cognatorū ſuorum vidit &c.	26	23
2165	142	Vixit Sem poſt mortem Abrahæ annis 35.	27	24
6	143		28	25

CELTIBERIÆ. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM. F.	ARGIVORVM. G.
29	335	36	29
30	336	37	30
1 BETVS. VI. Celtiberorum Rex annis 31.	1 Hîc incipit Euſebius decimam ſeptimam	38	31
2	2 Ægyptiorum dynaſtiam, qua PASTO-	39	32
3	3 RES regnârunt an: 103.	40	33
4	4	41	34
5	5	42	35
6	6	43	36
7	7	44	37
8	8	45	38
9	9	1 LEVCIPPVS VIII. Sicyoniorum Rex annis 53.	39
10	10	2	40
11	11	3	41
12	12	4	42
13	13	5	43
14	14	6	44
15	15	7	45
16	16	8	46
17	17	9	47
18	18	10	48
19	19	11	49
20	20 OSIRIS in Thracia peremit Gygantem	12	50
21	21 LYCVRGVM. Hic Oſiris ab AEgyptiis	13	1 PHORONEVS I. Argiuorum Rex annis 90. Huius
22	22 Apis & Serapis dictus eſt, de cuius Sa-	14	2 meminit Plato in Timęo, non longè ab initio.
23	23 cris vide Herodotũ lib. 2. & 3. Vbi &	15	3
24	24 vulnus à Cambiſe huic Deo inflixum	16	4
25	25 narrat &c.	17	5
26	26	18	6
27	27	19	7
28 † NILVS per totam Ægyptũ exundauit.	28 PROMETHEUS AEgyptius clar9 habet.	20	8

ANNI mundi.	Pere: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2167	144		29	26
8	145		30	27
9	146		31	28
2170	147		32	29
1	148		33	30
2	149		34	1 Italia hinc à Tyrannis ENAKIIS LVKIIS uſq; ad Oſi-
3	150	ISMAEL moritur annorum 137. relinquens duo-	35	2 ridis adventum opprimitur.
4	151	decim filios Principes tribuum ſuorum. Gene. 25.	36	3
2175	152		37	4
6	153		38	5 GAMBRIVIVS apud Thuyſcones Germanos regnat.
7	154		1 BELOCHVS Priſcus X. Aſſyriorum Rex an: 35. Hic à Be-	6 vir animi non tàm ferocis, quàm invicti. Per[illegible]
8	155		2 li & Pontificum ipſius obſeruatione Belachus, id eſt, Beli	7
9	156		3 amator, dictus eſt.	8
2180	157		4	9
1	158		5	10
2	159		6	11
3	160		7	12
4	161		8 ✠TIBISEMEN. Hoc tempore ISAAC propter Senecti	13
2185	162		9 tē decumbit, mortiq; proximus eſſe videtur, duos tantū-	14
6	163	IACOB, profectus in Haran, cùm eſſet an: 77. Ge-	10 modò habens filios, quorum alter metu fratris abigitur in	15
7	164	ne: 28. Hinc diſce, quàm mirabilis ſit Deus in conſer	11 exilium: alter contumax parentum Deiq; contemptor:	16
8	165	uādis ſuis, et cōplendis promiſsionibus. Dictum eſt, IN	12 ISMAEL, contrà multò felicior diē obijſſe videtur, quàm	17
9	166	ISAAC VOCABITVR ✠	13 ipſi ISAAC ſperandum erat. Reliquit enim poſt ſe duode-	18
2190	167	HEBER annorum 464 obijt.	14 cim principes filios ex ſe genitos, q omnes iam ſuis popu	19
1	168		15 lis dominabantur. Et cūm illi promiſsio de obtinenda ter-	20
2	169		16 ra &c. data eſſet: Quis natura & ratione duce Dei promiſ-	21
3	170	IACOB 84. annorum erat, cùm celebraret nuptias cū	17 ſionibus fidem habere potuiſſet? Cùm omnia hîc contra-	22
4	171	LEA & RACHEL. Sex annis nuptias proximè ſequē-	18 ria apparent. Sed manet id dictū Pſal. 4. Scitote quòd Do-	23
2195	172	tibus nati ſunt IACOB decem filij & filia vna, ut ſe-	19 minus mirabiliter ducit Sanctos ſuos. Ideo ſepoſita Ratio-	24
6	173	quens tabella indicat. Ex	20 ne, adhæreamus VERBO DEI, tunc non fallemur &c.	25

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORUM. F.	ARGIVORUM. G.
29	29 ATLAS Maurus frater Promethei	21	9
30	30 Aſtrologiæ peritiſsimus claret.	22	10 THESSALUS Græci nius regnat in Theſſalia.
31	31	23	11
1 DEABUS apud Celtiberos Tyrānidem aſ-	32	24	12
2 ſumpſit, qui hoc cognomētū promeruit	33	25	13
3 ✠ à fodinis auri& diuitiis, quas prim9 ibi	34	26	14
4 cœpit & inuenit, oprimēs colonias. Hic	35	27	15
5 alio nomine GEREON dictus eſt.	36	28	16
6 ✠ BARDUS cognomento Iunior apud	37	29	17
7 Celtas regnat.	38 OSIRIS circa hæc tempora Gygan-	30 MACEDON filius Oſiridis, apud Emathios re-	18
8	39 tes, qui Tyrannidem exercere cœ-	31 gnare cœpit.	19
9	40 perant, opprimit.	32	20
10	41	33	21
11	42	34 Taſtaphis & Carlatis aduerſus Phoronęum&	22
12	43	35 Parrhaſios bellū inſtituunt. Euſ. De hoc bello O-	23
13	44	36 roſi. lib. 1. cap. 7. hæc refert. Telchines & Carpa-	24
14	45	37 thii peruicax prælių aduerſus PhoronęūRegem	25
15	46	38 Argiuorū & Parrhaſios ancipiti ſpe, ſine fructu	26
16	47 Diodorus de fab. an: geſt. lib. 2. ME-	39 victoriæ geſſerūt, ſideq. Telchines & Carpathii	27
17	48 NAM omniū Primum Regem Æ-	40 poſt paululū bello victi, patria profugi, ignariq;	28
18	49 gyptiorum facit, q populos colere	41 rerum credentes, quia ſe penitus à cōngreſſu toti-	29
19	50 Deos, ſacraq; his facere, mēſas inſu-	42 us humanæ habitationis abſtraherent. Rhodū in-	30
20	51 per, & lectos ſternere docuit. Hinc	43 ſulam, quæ Ophiuſſa antea vocabatur, quaſi tuta	31
21	52 ait, poſt tempora lōga regnauit GNE	44 poſſeſsione cœperunt. Hæc Oroſ.	32
22	53 FACTUS, VEICHORIDIS ſapientis	45	33
23	54 pater &c. Menam Mizraim credide-	46	34
24	55 rim conditorem Ægypti, qui ſupra	47	35
25	56 OCEANUS à Beroſo dicitur.	48	36
26	57	49	37
27	58	50	38

ANNI Mundi.	Pereg. Abrā.	PATRVM A.	ASSYRIORVM B.	ITALIAE. C.
2197	174	Ex Lea Rubē, Simeō, Leui, Iuda, Iſſachar, Zebulō	21	26
8	175	(& Dina filia) Ex Zelpha Leæ fam. Gad. & Aſer.	22	27
9	176	Ex BALA famula Rachelis DAN Naphthali	23	28
2200	177	IACOB erat annorū 91. cùm ei naſceretur filius ex Rachel,	24	29
1	178	quem vocauit IOSEPH.	25	30
2	179		26	31
3	180		27	32
4	181		28	33
2205	182		29	34
6	183	IACOB redit ex Meſopotamia in terram Chanaan, & cum An-	30	1 Anno 30. Belochitani ſuppreſsi à Tyrannis Gygantib
7	184	gelo luctatur, victor ISRAEL vocatur Gen. 32.	31	2 in tribus Paleniants, aduocârunt OSIRIM, qui cum co-
8	185	DINA à Sichē filio Hemor Hæuei violata Sichimitæ cęſi Ge. 34	32	3 lonis ad Iſtri vicinos fontes venerat.
9	186	Iacob iuſſu Dei, redit à Sichem in Bethel, in quo reditu BENIA-	33	1 OSIRIS tota Italia potitus 10. ānis eam tenuit, Ianige-
2210	187	min natus eſt, matre Rachel in partu extincta. Gen. 35. Sepul-	34	2 nis reliquit LESTRIGONEM Gygantem ſibi ex filio
1	188	ta eſt Rachel in via, quæ ducit Ephrata, quæ eſt Bethlehem.	35	3 NEPTVNO nepotem. Beroſ:
2	189	Hinc locus nomen (Rachel) obtinuit, cuius mentionē facit S.	1 BALEVS Iunior XI. Aſſyriorum Rex annis 52.	4
3	190	Matthæus ca. 2. vbi dictum Ieremiæ 31. in teſtimonium citat,	2 Hic poſt Semiramidē ſupra cæteros enituit fama, Regnū	5
4	191	Rachel (i. Bethlehem) plorans filios ſuos & nolens con-	3 quoq; intra Indiam propagauit.	6
2215	192	ſolationem admittere.	4	7
6	193		5	8
7	194	IOSEPH anno 17. ætatis ſuæ in Ægyptum vēditus eſt. Gen. 37.	6	9
8	195		7	10
9	196		8	1 LESTRIGO Gygas annis 33. Italiæ imperat.
2220	197	GERSOM filius Leui fortè hoc anno natus eſt, ſequēti CAHAD	9	2
1	198	auus Moſe & Aaron.	10	3 PORCVS frater Leſtrigonis. Cados Sene (i. Sardiniam)
2	199	MERARI fortè hoc anno.	11 INDI ſua Babylonijs obtulerunt, & in eorum Poteſta-	4 Veitulonicis colonis compleuit, partem reliquit poſte-
3	200	IOB circa hæc tēpora vixit, affirmante Philone, qui de Dina	12 tem ſe commiſerunt.	5 ritati Lyguris. Beroſ.
4	201	filia Iacob hæc refert. Poſtea accipit eam (DINAM) in vxorem	13 ‡ quando ſaluus factus eſt. Hæc Philo. Quod autē cer-	6
2225	202	Iob & genuit ex ea XIIII. filios, & VI. filias i. 7. filios & 3. filias	14 tūm fuiſſe Iob iuſtū, deq̄ liber in ſacris extat, teſtat. Eze.	7
6	203	anteq̄ percuteretur in Paſsione, & poſtea 7. filios & 3. filias, ‡	15 Proph. c. 14. quem vide. Quis fuerit. Gen. 36. Iobab.	8

CELTIBERIÆ D.	AEGYPTI E.	SICYONIORVM F.	ARGIVOR G.
28	59	51	39
29	60	52	40 MESSANA quæ & Mamertina condita
30	61	53	41 Euſ:
31	62	1 MESAPIVS IX. Sicyoniorum Rex an: 47.	42
32	63	2	43
33	64	3	44
34	65	4	45
35	66	5	46
1 LOMNINI, Tres filii Gerionis, trigemini fra-	67	6	47
2 tres apud Celtiberos floruerũt, & vrbẽ ma-	68	7	48
3 gnã à ſuo nomine LOMNIAM ædificarunt. Be-	69	8	49
4 roſ:	70	9	50
5 LVCVS apud Celtas regnat. Hinc Lucen-	71	10	51
6 ſes Galli.	72	11	52
7	73	12	53 Mare in Attica terra exundauit, & Regio-
8	74	13	54 nem illam aliquandiu vaſtauit. Hoc tempore
9	75	14	55 Eleuſinam condidit, regnauitq; ibidem O-
10	76	15	56 GYGES qui huic Diluuio nomen indi-
11	77	16	57 dit &c. Oroſ: lib. 1. cap. 7. Hoc verum O-
12	78	17	58 gygis eſt Diluuium quod quidam ipſi No-
13	79	18	59 ah aſcripſerunt. Sed quàm verè quiuis me-
14	80	19	60 diocriter doctus iudicare poterit.
15	81 OSIRIS in Ægyptũ re uerſus columnã quæ	20	1 APIS III. Argiuorum Rex annis 35.
16	82 permanet, inſcripſit in monument ex-	21	2
17	83 peditionis ſuæ per totũ orbem. Beroſ	22	3
18	84	23	4
19 Apud Celtas regnat CELTES, qui mõtes	85 TYPHON Ægyptius omnib. orbis Gygan-	24 BVSIRIS in Phænicia, TYPHON alius in Phry-	5
20 Galliã ab Hiſpanijs diuidẽtes Pyrẽeos no-	86 tibus cõſcijs fratrem ſuũ Oſiridẽ Iouẽ Iu-	25 gia, LOMNINI in Celtiberis, ANTEVS in Lybia,	6
21 minauit, ob maximã ſyluarũ in ijs creſcẽ-	87 ſtum Ægyptium peremit, et ipſe in Æ-	26 LESTRIGONES in Italia, MILINVS Cretenſis in	7
22 tiũ exuſtionẽ, de q. Diod: Sic. in ſexto ant. fab.	88 gypto aſſumpſit Tyrannidẽ. Beroſ: Dio-	27 toto mari regnauit, qui omnes cædis Oſiridis conſcij	8
geſt	dorus quoq; huius necis meminit.		

Ioſephi. lib: 2.

ANNI mundi	Pereg: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIÆ. C.
2227	204		16	9
8	205		17	10
9	206		18	11
2230	207	ISAAC moritur annorum 180.	19 ISAAC vidit nepotes ſuos omnes ex filiis, & afflictiones	12
1	208	1 IOSEPH cùm eſſet triginta annorũ è carcere libe-	20 Iacob ob amiſſum filiũ Ioſeph. proſperitatem quoque filii ſui	13
2	209	2 ratur, ac totius Ægypti Princeps cõſtituitur. Ge.	21 ESAV, qui iam omnem terrã SEIR potenter obtinebat.	14
3	210	3 41.	22 Hinc iterũ diſcas, quàm mirabilis ſit Deus, in ſubleuandis	15
4	211	4 Anni fertilitatis 7.	23 Sanctis & deprimẽdis hoſtib9 ſuis. Iacob acceperat Benedi-	16
2235	212	5	24 ctionẽ ſummã à Patre. Habebat & promiſſionem, quam i-	17
6	213	6	25 pſe propriis auribus à DEO audierat Gen. (28.) quòd ſemen	18
7	214	7	26 ſuum in ea terra quã inhabitabat, deberet Principatum obti-	19
8	215	1 Fames cœpit in toto orbe.	27 nere. Quorum hoc tẽpore nihil apparet. Contra verò ESAV	20
9	216	2 DESCENSVS ISRAELIS IN ÆGYPTVM. Ge. 46.	28 debebat eſſe ſeruus Iacob, tàm ſecundum diuinam vocẽ (Ma-	21
2240	217	3 Iacob erat 130. annorum cum ſtaret corã Pharaone.	29 ior ſeruiet minori Gen. 25.) quàm ſecundum Benedictio-	22
1	218	4	30 nem patris. Hic iam omnem terram ad mõtes Seir ſibi ſub-	23
2	219	5 Huius famis meminit Iuſtinus lib. 36. & Oroſ.	31 iectam habet. & magna cum potentia dominatur. Cum ille,	24
3	220	6 lib. 1. cap. 8.	32 qui benedictionem acceperat, vix ſedẽ, qua tutus habitet, co-	25
4	221	7	33 ram Mundo obtineat, & ad hæc nihil aliud, quàm afflictionem	26
2245	222		34 vnam poſt alteram. Quis hic iterũ ratione humana ductus,	27
6	223		35 credere potuiſſet DEI promiſſionibus? Sed ſic agit DEVS, &	28
7	224		36 aget cum Sanctis ſuis, & inimicis Eccleſiæ ſuæ Hypocritis,	29
8	225		37 quo ad mundus hic permanſurus eſt. Diſcas ergò morem ſo-	30
9	226		38 lennem DEO, ne de Verbo eius dubites.	31
2250	227		39	32
1	228		40	33
2	229		41	1 HERCVLES Oſiridis cui nomen eſt LYBIVS, anno
3	230		42	2 41. Balei Aſſyriorum Regis Gygantes Tyran-
4	231		43	3 nos ex Italia pellere cœpit, & decem continuis
5	232		44	4 annis bellauit, poſtea regnauit pacificè annis 20.
6	233		45	5 Beroſ.

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM F.	ARGIVOR. G.
23	89 minit. lib. 1. &ait Typhonē hunc, ab Iſide&o-	28 feruntur. Bero: Hos omnes HERCVLES Lybi-	9 THELCHINES RHODVM condiderūt,
24	90 RO filio Oſiridis, cum omnibus cōſcijs, & adiuto-	29 us, Oſiridis filius, adiuuante Iſide matre ſu-	10 quæ prius Ophiuſſa vocabatur. Euſe.
25	91 rib. eſſe interfectū, pugnāq; illam cōmiſſam ad	30 ſtulit. Lomninosq; in Celtiberia deleuit, ac	11 Rhodos inſula, vt ex 10 cap. Gene-
26	92 Anteos vicum Arabiæ. Cæterum & ſacra Oſiridi	31 illis Hiſpalum Regem ſubſtituit, inde ad pacā-	12 conijcitur, à DODONE nepote Iaphet
27	93 inſtituta ibi refert, quæ ibi requirere potes.	32 dā Italiā conuerſus eſt, ut infrà ſuis locis vide-	13 nomen ſortita eſt, quod itidem Euſeb.
28	94	33 bitur.	14 ab initio Chronicorum in Genealogia
29	95	34	15 natorum Iaphet inſinuat, vbi pro Do-
30	96	35	16 done Rhodios nominat. Sed ab his
31	97	36	17 Telchinibus forte vrbs, quæ Rhodos
32	98	37	18 dicta, extructa aut ampliata eſt &c.
33	99	38	19
34	100	39	20
35	101	40	21
36	102	41	22
37	103	42	23
38	1 Dinaſteia Ægyptiorum XVIII. quæ dicta eſt Po-	43	24 SPARTA condi à à Sparta filio Pho-
39	2 LITANORVM durauit annis 348. in qua primus re-	44	25 ronei.
40	3 gnauit AMASIS an: 25.	45	26
41	4 Ægyptiorum Reges tunc omnes dicebantur Phara-	46	27
42	5 ones non hoc proprium habentes nomen, ſed pro	47	28
1 HISPALVS I. Celtiberorum Rex annis 17.	6 dignitate Reges tunc vtebantur hoc nomine, ſicut	1 HERATVS X. Sicyoniorum Rex annis 46.	29
2 Hic fuit filius HERCVLIS LIBII & HISPALIM	7 & apud nos Imperatores Auguſti appellantur.	2	30
3 vrbem in Iberia quæ nunc Hiſpania eſt, con-	8	3	31
4 didit.	9	4	32
5	10	5	33
6	11	6	34
7	12	7	35
8	13	8	1 ARGVS IIII. Argiuorū in F e xan: 70.
9	14	9	2
10	15	10	3

ANNI Mundi.	Pereg: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2257	234	IACOB natus annos 147. in AEgypto moritur. Gene. 49.	46	6
8	235		47	7
9	236		48	8
2260	237	ORDO PATRVM.	49	9
1	238	1. ABRAHAM. 2. ISAAC.	50	10
2	239	3. IACOB } Hi deſcende- 4. IVDA } runt in Ægy-	51	11
3	240	5. PEREZ. } ptum. 6. HEZRON. Hi manſe-	52	12
4	241	7. RAM. runt in AEgy- 8. AMINADAB. (pto.	1 ALTADES XII. Aſſyriorum Rex annis 32	13
2265	242	9 Naheſſon dux in exitu cum aliis ducibus ſuſpenſus in	2 Hic interpoſuit tempus ſuum deliciis, exiſtimans vanum eſſe	14
6	243	Campeſtribus Moab propter Peor. Num. 25.	3 laboribus, & vitæ ſuæ miſeria continua laborare, atq; id qui-	15
7	244	10. SALMA dux introitus in terram cum Ioſua, qui	4 dem, non aliorum humaneq; gentis vtilitate ac beneficio,	16
8	245	duxit RAHAB meretricem Ierechontinam, ex qua	5 ſed exitio & ſeruitute. Idcirco ſuum inſtitutum fuit vt diui-	17
9	246	genuit, 11. BOAS, qui ex Rhut genuit,	6 tiis & gloria aliena ſtulticia & miſeria, à maioribus ſuis par-	18
2270	247	12. OBED. 13. ISAI.	7 tis, commode frueretur, quo ad viueret.	19
1	248	14. DAVID.	8	20
2	249		9	21 Hercules filium ſuum THVSCVM ex Araxa
3	250	Cum Iacob deſcenderet in AEgyptum erant filii eius,	10	22 ſuſceptum è Tanaide regione euocat.
4	251	RVBEN } anno- { 45. SIMEON } { 44.	11	23 GALATHES, à quo Samothei Galli dicti, apud
2275	252	LEVI } rum. } 43. IVDA. } { 42	12	24 Celtas regnauit.
6	253	Sed Iuda habebat tunc ex Thamar geminos filios, quæ	13	25
7	254	Thamar duos eiuſdem Iudæ filios, Her & Onan maritos	14	26
8	255	habuit, qui tum obierat mortem. Porro PEREZ, filius Iu-	15	27
9	256	da de Thamar natus, etiam habet duos filios HEZRON &	16	28
2280	257	HAMVL Gen. 46. Quæritur quomodo hæc poſsibilia?	17	29
1	258		18	30
2	259		19	1 Anno 19. Altadis HERCVLES THVSCVM filium
3	260		20	2 ex more Coritum Ianigenis creat. Quo etiam il-
4	261		21	3 lis rege relicto, ipſe ſenex admodum in Celtiberos
2285	262		22	4 reuertitur: vbi mortuus diuinos honores meruit.
6	263		23	5 Beroſ: Regnauit Thuſcus annis 32.

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIOR. F.	ARGIVORVM. G.
11	16	11	4
12	17	12	5
13	18	13	6
14	19	14	7
15	20	15	8
16	21	16	9
17	22	17	10
1 HISPANVS X. Celtiberiæ Rex annis 22.	23	18	11
2 Hinc HISPANIA nomen habet.	24	19	12
3	25	20	13
4	1 CHEBRON Ægypti Rex annis 13.	21	14
5	2	22	15 VANDALVS apud Thuyſcones regna-
6	3	23	16 uit, & huius Regis Tacitus meminit.
7	4	24	17 Hinc Vādalorū gēs, quæ lingua Sclauo-
8	5	25	18 nica vti, denominata eſt. *Die Wenden*, è
9	6	26	19 quibus nūc multæ maximęq; gentes di-
10	7	27	20 uiſæ ſūt. Poloni, Bohemi, Sclauonij, Cro-
11	8	28	21 atij, Vādali ad Marchiā Brandenburg.
12	9	29	22 Vandali in Thracia, quorū lingua Turco-
13	10	30	23 rum aulici frequētes vtuntur. Itē Moſco-
14	11	31	24 uitę Rhuteni ſiue Ruſſi, & multę alię gētes,
15	12	32	25 Pręter Prutenos, et Lituanos, q proprijs v-
16	13	33	26 ſi linguis vtūt. Quod admonere volui, ne
17	1 AMENOPHIS Ægypti Rex annis 21.	34	27 quis ab alijs ſeducat. Prutenorum enim &
18	2	35	28 Lituanorū linguę, tātum à Sclauonica, Po-
19	3	36	29 lonica, aut Rusſiaca lingua diſtāt, quantū
20	4	37	30 Germanica à Latina quod ipſe indies au-
21	5	38	31 dio. Sed in commentarijs de hac re plura,
22	6	39	32 vbi ad huius Populi res geſtas ventū fue-
23	7	40	33 rit, circa annū CHRISTI 1205. &c.

ANNI mundi.	*P. reg: Abra:*	*PATRVM. A.*	*ASSYRIORVM. B*	*ITALIAE. C.*
2287	264		24	6 Thuſcus GALATHEVM puerum, quem Hercules
8	265		25	7 ex Gallia abduxerat, cum coloniis in Syciliam miſit.
9	266		26	8 Idem Thuſcus primus Palladuam militiam Re-
2290	267		27	9 zenuos lanigenas docuit.
1	268		28	10
2	269		29	11
3	270		30	12
4	271		31	13
2295	272		32	14
6	273		1 MAMITVS XIII. Aſſyriorum Rex annis 30.	15
7	274		2 Hic rurſus milites exercuit, & aſſuefecit laboribus & interpo-	16
8	275		3 litis deliciis, vnguentis & opobalſamis, militias & pugnas ex-	17
9	276		4 equebatur: cœpitq; formidini eſſe Syris & Ægyptiis.	18
2300	277		5	19
1	278	CAHAD octogenarius fortaſſe genuit AMRAM Pa-	6	20
2	279	trem Moſe. Euſ. AMRAM 70. annorum fuiſſe ait cùm	7	21
3	280	generaret Moſen.	8	22
4	281		9	23
2305	282		10	24
6	283		11	25
7	284		12	26
8	285		13	27
9	286		14	28
2310	287		15	29
1	288	IOSEPH centum & decem annorum vitam morte cō-	16	30
2	289	mutauit. Gene. 50.	17	31
3	290		18	32
4	291		19	33
2315	292		20	34 NARBON apud Celtas regnat, à quo Gallia Nar-
6	293		21	35 bonenſis.

CELTIBERIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIORVM. F.	ARGIVORVM. G.
24	8	41	34
25	9	42	35
26	10	43	36
27	11	44	37
28	12	45	38
29	13	46	39
30	14	1 PLEMNEVS XI. Sicyoniorum Rex annis 48.	40
31	15	2	41
32	16	3	42
1 HERCVLES poſt mortem Nepotis Hiſpani,	17	4	43
2 vndecimo loco regnat apud Celtiberos, valde	18	5	44
3 Senex annis 19.	19	6	45
4	20	7	46
5	21	8	47
6	1 MEPHRES Ægyptj Rex annis 12.	9	48
7	2	10	49
8	3	11	50
9	4	12	51
10	5	13	52
11	6	14	53
12	7	15	54
13	8	16	55
14	9	17	56
15	10	18	57
16	11	19	58
17	12	20	59
18	1 MISPHARMVTHOSIS Ægypti	21	60
19	2 Rex an: 26.	22	61
1 HESPERVS XII. Celtiberorum Rex an. 11.	3	23	62 TEVTONVS apud Thuyſcones Germanos regnat.
2	4	24	63

ANNI mundi	Pereg: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2317	294		22	1 ALTEVS Thuſci filius apud Ianigenas regnat annis 20.
8	295		23	2
9	296		24	3
2320	297		25	4
1	298		26	5
2	299		27	6
3	300		28	7
4	301		29	8
2325	302		30	9
6	303		1 MANCALEVS XIIII. Aſſyriorum Rex annis 30.	10
7	304		2	11
8	305		3	12
9	306		4	13
2330	307		5	14
1	308		6	15
2	309		7	16
3	310	LEVI moritur annorum 137. Exod. 6.	8	17
4	311		9	18
2335	312		10	19 LVGDVS apud Celtas regnauit, à quo Prouincia Lug-
6	313		11	20 dunenſis dicta.
7	314		12	1 KITIM relicto in Celtiberis filio SICORO Rege regnat a-
8	315		13	2 pud Janigenas annis 13. Hic Kitim ob mentis excellentiam
9	316		14	3 à Ianigenis dictus eſt ITALVS Atlas. Is filiam ſuam Electram
2340	317		15	4 Ianigenarum Principi Combo Blaſconi dedit coniugem.
1	318		16	5 Qui pro nuptiis colonias miſit trans alpes Italiæ proximas,
2	319		17	6 & Romam filiam ſuam ITALVS primam ſub reginam
3	320		18 SYRVS circa hæc tẽpora fuiſſe perhibet indigena, cu-	7 Aboriginibus ſacrat. Beroſ. Hęc Roma prima fundamen-
4	321		19 ius vocabulo nomen Syria accepit. Euſ. Moſe Gen. 22.	8 ta vrbis Romæ poſuit, quæ poſtea à Romulo ita ſunt ex-
2345	322		20 dicit Syros deſcendere à Chamuele filio Nahor, fra-	9 ornata, vt meritò vrbs diceretur &c. Q. Fabius Pictor, &
6	323		21 tris Abraham, quod verius eſt. Quia Syri antea hoc no-	10 Sempronius in diuiſione Italiæ.

men habuere, vt patet in vita Mam iti Regis Aſſyriorum.

HISPANIAE. D.	*AEGYPTII. E.*	*SICYONIORVM. F.*	*ARGIVORVM. G.*
3	5	25	64
4	6	26	65
5	7	27	66
6	8	28	67
7	9	29	68
8	10	30	69
9	11	31	70
10	12	32	1 CRASSVS V. Argiuorum Rex annis 54.
11	13	33	2 in Argis primus Sacerdotio functus eſt CALIPPIAS
1 KITIM pulſo fratre Heſpero in Italiam, a-	14	34	3 Pyrantis primi filius.
2 pud Celtiberos regnat XIII. annis 11.	15	35	4
3	16	36	5
4	17	37	6
5	18	38	7
6	19	39	8
7	20	40	9
8	21	41	10
9	22	42	11
10	23	43	12
11	24	44	13
1 SICORVS à Patre KITIM Rex Hiſpaniæ fa-	25	45	14
2 ctus regnat annis 45.	26	46	15
3	1 THVTHEMOSIS AEgyptiorũ Rex	47	16
4	2 annis 9.	48	17
5	3	1 ORTHOPOLIS XII. Sicyoniorum Rex ann 63.	18
6	4	2	19
7	5	3	20
8	6	4	21
9	7	5	22
10	8	6	23

ANNI mundi.	Pereg: Abra:	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2347	324		22	11
8	325		23	12
9	326		24	13
2350	327		25	1 MORGES filius Itali. Iani· genes regit annis 9. Hinc
1	328		26	2 Morgetæ dicti. Dionyſi. Hal. lib. I.
2	329		27	3
3	330	Hebręorũ ſeruitus cir· ca hæc tempora ſub A·	28	4
4	331	menophe Pharaone cœ pit, & indies grauior	29	5
2355	332	facta eſt, donec centum anni ferè elapſi ſunt.	30	6
6	333		1 SPHERVS XV. Aſsyriorum Rex annis 20.	7
7	334	CAHAD auus Moſe, moritur circa hęc tem-	2 Archilochus Græcus χρονόγρα- φος, vſque ad ſecundum annum	8
8	335	pora annos natus 133. Exodi 6.	3 Spheri colligit à Regno Nini an· nos 451. quos & hîc inuenimus.	9
9	336		4 Sic quoq; vt nos à Diluuio an- nos 700. habet.	1 Morges CAMBOBLA- SCONEM affinem ſuum
2360	337		5	2 Coritum creat. regnauit annis 50.
1.	338		6 ∵ ABRAHAM. 1. ISAAC.	3
2	339	AMRAM circa hæc tempora vxorẽ duxit	7 2. IACOB. 3. LEVI. 1.	4
3	340	IOCHÆBED filiam Leui ſororem Patris	8 4. CAHAD 2. 5. AMRAM 3.	5
4	341	ſui, ex qua genuit fili- am MIRIAM.	9 6. MOSE 4. Sicut prædictum eſt ipſi Abraham Gene. 15.	6
2365	342		10 Scito prænoſcens, quod peregri- num futurum eſt Semen tuum,	7
6	343		11 in terra ſua. Et ſubiicient eos ſer- uituti, & affligent quadringen-	8
7	344		12 tis annis. Veruntamen Gentem cui ſeruituri ſunt, ego iudicabo.	9
8	345		13 Et poſt hæc egredientur cũ ma- gna ſubſtantia &c. Generatione	10
9	346		14 autem quarta reuertentur huc.	11
2370	347		15 Iacob ingreſſus eſt Ægyptũ. Mo- ſe quartus à Iacob populum edu-	12
1	348	AHERON frater Mo- ſe natus.	16 xit. Quod fuit Typus noſtræ & æternæ liberationis per CHRI-	13
2	349		17 STVM, quarta namq; Generatio- ne, cui facta eſt promiſsio, reuer-	14
3	350	MOSE natus, quartus à Iacob, ſextus ab Abra-	18 timur, vel reducimur ad cœle- ſtem Patriam.	15
4	351	ham, vt Tabula pro- poſita docet.	19 1. ADAM ingreſſus mortẽ &c. 2. ABRAHAM.	16
2375	352		20 3. DAVID. 4. IESVS CHRISTVS Salus.	17
6	353		1 MANCALEVS XVI. Aſsyriorum Rex an. 30. A Beroſo MAMEIVS.	18

HISPANIAE. D.	AEGYPTI. E.	SICYONIO. F.	ARGIVORVM. G.
11	9	7	24 HERCVLES ALEMANNVS apud Thuyſcones re-
12	1 AMENOPHIS Secundus Ægyptiorum Rex an: 31.	8	25 gnat. Hic poſtea inter Diuos relatus, & maximo ho-
13	2 Hic Amenophis edictum de necandis Hebræorum	9	26 nore à Germanis eius Numina celebrata ſunt. V.
14	3 pueris propoſuit, cui per obſtetricum pietatem ſa-	10	27 Corn. Tacitus de Germ. moribus teſtatur.
15	4 tisfactum non fuit.	11	28
16	5	12	29
17	6	13	30
18	7 Hic eſt ille Amenophis, quem quidam Memnonē	14	31
19	8 putant Lapidē loquentē, quippe cuius ſtatua vſq; ad	15	32
20	9 Aduentum Christi, Sole oriente vocē dare diceba-	16	33 DEVCALION Rex Theſſaliæ natus, anno primo
21	10 tur. Euſ. Hic quoque (vt mihi videtur) MEMNON	17 Deucalion ortus an. 2. Spheri. Ar-	34 Spheri. Aſſyr. Regis. Ioan Annius.
22	11 à quibuſdam dicitur, meminit eius Corn: Tacitus	18 chilochus de 1 ep. Item Xenophon	35
23	12 lib. 3. in profectione AEgyptiaca Germanici.	19 de æquiuocis. Ab inundatione ter-	36
24	13	20 rarum ad Ortum Deucalionis ſe-	37
25	14	21 cundo anno Spheri ſeptingēti ſup-	38
26	15	22 putantur anni.	39
27	16	23	40
28	17	24	41
29	18	25	42
30	19	26	43
31	20	27	44
32	21	28	45
33	22	29	46
34	23	30	47
35	24	31	48
36	25	32	49
37	26	33	50
38	27	34	51
39	28	35	52
40	29	36	53 EPIDAVRVS ciuitas condita. Euſ.

ANNI mundi.	Pereg. Abra.	PATRVM. A.	ASSYRIORVM. B.	ITALIAE. C.
2377	354		2	19
8	355		3	20
6	356		4	21
2380	357		5	22
1	358		6	23
2	359		7	24
3	360		8	25 ROMANESSVS filius Romæ fit primus Ab-
4	361		9	26 originum Montanorum ſubregulus. Hunc pu-
2385	362		10	27 tant ineffabilem eſſe Romanorum Deum, de
6	363		11	28 quo multi varia fabulati ſunt. Vide Plin. lib. 3.
7	364		12	29 cap. 5. Item. Solinum cap. 2.
8	365		13	30 BELGIVS Celtarum Rex à quo Belgica re-
9	366		14	31 gio denominata.
2390	367		15	32
1	368		16	33
2	369		17	34
3	370		18	35
4	371		19	36
2395	372		20	37
6	373		21	38
7	374		22	39
8	375		23	40
9	376		24	41
2400	377		25	42
1	378		26	43
2	379		27	44
3	380		28	45
4	381		29	46
2405	382		30	47
6	383		1 SPARETVS XVII. Aſſyriorum Rex annis 40.	48

HISPANIAE. D.	ÆGYPTI. E.	SICYONIOR. F.	ARGIVOR. G.
41	30	37	54
42	31	38	1 PHORBAS VI. Arg[illegible]rum Rex an:35.
43	1 ORVS cognomento Magnus Ægypti Rex	39	2
44	2 an:38.	40	3
45	3	41	4
1 SICANVS filius Sicori XV. Celtiberorum Hi-	4	42 HEMON primus in Theſſalia regnat.	5
2 ſpaniorum Rex an: 31.	5	43	6
3	6	44	7
4	7	45	8
5	8	46	9
6	9	47	10 PHORBAS Rho[illegible] tinuit. Euſ.
7	10	48	11
8	11	49	12
9	12	50	13
10	13	51	14
11	14	52	15 AROGILVS ſeu [illegible] CLITVS primus Qua-
12	15	53	16 drigam iunxiſſe ci[illegible] Euſ.
13	16	54	17
14	17	55	18
15	18	56	19
16	19	57	20
17	20	58	21
18	21	59 CIDON in Creta regnauit. Euſeb.	22
19	22	60	23
20	23	61	24
21	24	62	25
22	25	63	26
23	26	1 MARATHIVS XIII. Sicyoniorũ Rex an:30.	27
24	27	2	28
25	28	3	29

ANNI Mundi.	Pereg: Abra.	PATRVM. A.	ASSYRIO. B	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
2407	384		2 Terre motus ſub hoc rege Babylo-	49	26
8	385		3 nios terruit. Beroſ.	50	27
9	386		4	1 IASIVS Ianigena Imperat Italicis annis 49.	28
2410	387		5	2	29
1	388		6	3	30
2	389		7	4	31
3	390		8	5	1 SICELEVS XVI. Celtiberiæ Rex
4	391		9	6	2 annis 44.
2415	392	IOSVA natus anno 42. ætatis Moſe.	10	7	3
6	393		11	8	4
7	394		12	9	5
8	395		13	10	6
9	396		14	11	7
2420	397		15	12	8
1	398		16	13	9
2	399		17	14	10
3	400		18	15	11
4	401		19	16	12
2425	402		20	17 Lis prima inteſtina oritur, pro Regno, inter Dard-	13
6	403		21 Chaldæi contra Phænices	18 num & Iaſium. Aborigines ſequebantur partes Darda-	14
7	404		22 bellum ſuſceperunt. Euſ.	19 ni, Ianigenæ vero & Siculi, cum Siceleo partes Iaſii	15
8	405		23	20 Beroſ.	16
9	406		24	21 Sub hac contentione fratrum, Siceleus ex Hiſpa-	17
2430	407		25	22 nia in auxilium Iaſii euocatus eſt à Thuſcis, à quo	18
1	408		26	23 SICVLI in Italia nomen obtinuerunt. Vide	19
2	409		27	24 Annium de Regibus Hiſpaniæ, & Dionyſi: Hali-	20
3	410		28	25 carnaſſ: lib. 1.	21
4	411		29	26	22
2435	412		30	27	23
6	413		31	28	24

AEGYPTI E.	SICYONIOR. F.	ARGIVOR. G.	H.
29	4	30	REGNVM ATHENARVM.
30	5	31	
31 In Iaſii Italici regis nuptiis adfuit Io. Ægypia,	6	32	1 CECROPS I. Athenienſium Rex annis 50.
32 quæ ſola Fœminarum vno plus DODONE Cen-	7	33	2 Athenienſes Regnum exorti ſunt anno quarto Spa-
33 tennario vixit, & vniuerſum fermè orbem	8	34	3 reti, Aſſyriorum Regis. Beroſus.
34 luſtrauit, poſt viri interitum. Beroſ.	9	35	4 Euſebius in præfatione Chronicorum. Iſte eſt Ce-
35	10	1 THROYPHAS VII. Argiuorum Rex annis. 46.	5 crops Dyphyes indigena, ſub quo primùm in arce,
36	11	2	6 Oliua eſt orta, & Athenienſium Vrbs ex Mineruæ
37	12	3	7 appellatione ſortita nomen. Hic primus omnium IO-
38	13	4	8 VEM appellauit, ſimulachra reperit, (ſ. in Græcia)
1 ACENGERES Ægypti Rex annis 12.	14	5	9 Aram ſtatuit, victimas immolauit, nequaquam iſtiuſ-
2	15	6	10 modi rebus vſquam antea viſis apud Græcos. Di-
3	16	7	11 cebatur autem Cecrops Dyphyes, id eſt duabus
4	17 CVRETES & Coribantus GNOS-	8	12 naturis, ſiue ob longitudinem corporis, ſiue idcir-
5	18 SAM cõdiderunt, qui modulatam	9	13 co, quòd cum eſſet AEgyptius vtramque Linguam
6	19 inter ſe, & concinentem in armis	10	14 ſciebat, Græcam & AEgyptiacam.
7	20 ſaltationem repererunt. Euſ.	11	15
8	21	12	16
9 Io. ab Italia in AEgyptu regreditur, anno 20	22	13	17
10 Spareti. Beroſ.	23	14	18
11	24	15	19
12	25	16	20
1 ACHORVS AEgypti Rex annis 9.	26	17	21
2	27	18	22
3	28	19	23
4	29	20	24
5 MERCVRIVS Triſmegiſtus AEgyptiorũ Phi-	30	21	25
6 loſophus admirandus, circa hæc tempora flo-	1 MARATHVS XIV. Sicyoniorum Rex an.	22	26
7 ruit. Extant adhuc quædam eius ſcripta, quę di-	2 20.	23	27 ✠ dit, quam & DIADAS nominauit. Hanc vrbem
8 uinam in eo ſapientiam ſatis indicant.	3	24 CECROPS in Eubœa ATHENAS condi- ✠	28 Euboſei Orchomenon appellauerunt.

ANNI Mundi.	Pereg. Abra:	PATRVM. A.	ASSYR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
2437	414		32	29	25
8	415		33	30	26
9	416		34	31	27
2440	417		35 SPARETVS Syros &	XVII Rex 32	28
1	418		36 Phænices ſubegit, his	33	29
2	419		37 duobus annis Beroſ.	34	30
3	420		38	35	31
4	421		39	36	32
2445	422		40	37	33
6	423		1 ASCATADES XVIII. Aſſy-	38	34
7	424		2 riorum Rex annis 40.	39	35
8	425		3	40	36
9	426		4	41	37
2450	427		5	42	88
1	428		6	43	39
2	429		7 Beroſ. in Aſ-	44	40
3	430		8 catade. Anno octauo	45 ROMANESSVS primus SATVRNVS	41
4	1	EXITVS Iſraelis de AEgypto, poſt datam Abrahæ	9 Aſcaradis CANGRES	46 apud Aborigines conſecratus eſt, &	42
2455	✱ 2	promiſsionem an: 430. Exod. 12. Gal. 3. Menſe 3	10 Ægypti Rex victus	47 mox obiit, cui ſucceſsit filius eius,	43
6	3	poſt exitum LEX Dei data eſt de cœlo per Angelos	11 Hebræori Magia, pe-	48 PICVS priſcus. Beroſ.	44 ALLOBROX Celtarum Rex regnat.
7	4	Exo: 20. Act. 7. ✱ TABERNACVLVM in	12 riit in Mari rubro.	49	1 LVSVS XVII. Hiſpaniæ Rex an: 30.
8	5	deſerto erectum die prima menſis primi ſecundi ann	13	1 Anno 13. Aſcatadis DARDANVS IA-	2
9	6	exitus (Exo. 40.) Eodem anno ſecundo miſsi ſunt Ex-	14	2 SIVM fratrem dolo peremit, & fugiens	3
2460	7	ploratores in Terram Chanaan. Num. 13.	15	3 in Samothraciam diu ibi latuit.	4
1	8	Natiuitas QVINQVELIBRORVM MOSE, Scri-	16	4 Iaſio CORIBANTVS filius ſucceſsit, re-	5
2	9	pturæ ſanctæ fons & initium hîc incipit. Quadra-	17	5 gnauit an: 41	6
3	10	ginta anni in deſerto pleni magnis miraculis, & Hiſto-	18	6	7
4	11	riis, in quatuor libris Moſe, Exod. Leuit. Numeri,	19	7	8
2465	12	Deuter. comprehenſi. Sed Exitus & Leuiticus 21. &	20	8	9
6	13	liber Numerorum primis capitibus 15. in duobus	21	9	10

✱ *Ioſeph. li. 3. & 4.*

AEGYPTI. E	SICYNIOR. F.	ARGIVOR. G.	ATHENA. H.
9	4	25	29
1 CHENCRES AEgypti Rex, annis 16.	5	26	30
2 Hic eſt Pharao ille, qui cō- tradixit Deo, atq; Mari ru	6	27	31
3 bro obrutus eſt.	7	28 DILVVIVM in Theſ- ſalia fuit non ſolũ ex	32 INCENDIVM in Græ- cia ſub Phaëtōte rege fa
4 Hunc Regem Corn. Tacit. lib. 21. Bochorim nomi-	8	29 Imbribus, ſed quod ob- turatis montibus eaſu	33 ctum, poſt terræ motum Theſſaliæ.
5 nat, de quo innumerabilia ferè apud Authores, Euſ	9	30 flumina impleuerunt, & ſubſecuto terræ mo-	34
6 Diodorum, Herodotum. facinora egregia ferunt,	10	31 tu, apertis oſtiis mōti- umq; aquæ in alueos re-	35
7 Sed tempora in ijs non conueniunt. Nos ideo ei9	11	32 greſſę ſunt. Beroſ. Cũ hoc conſonat Xeno-	36
8 mentionem hic fecimus, quia hunc poſtea, vt de	12	33 phon de æquiuocis. Deucalion annos duos	37
9 quo incerti adhuc, ſumus omiſſuri.	13	34 & octoginta natus Theſſaliā vidit inun-	38 Ab HELENE Deuca- lionis & Pyrrhæ filio (à
10	14	35 datā. Itē in tēpore Euſ.	39 quo primum Græci Hel- lenes nuncupati ſunt) &
11	15	36	40 ATE à quo Attici no- men habent, CORIN-
12	16	37	41 THVS condita eſt, quã prius Ephyrus vocaba-
13	17	38	42 tur. Euſe. Infra à Siſypho hoc factum ait folio 34.
14	18	39	43 F.
15	19	40	44
16	20	41	45
1 ACHERES AEgypti Rex annis octo.	1 ERICHTHEVS XV Sicyoniorum Rex an.	42	46
2	2 55.	43	47
3	3	44	48 Apollonis Delii Tem- plum ab Eriſthone Ce-
4	4	45	49 cropis filio ædificatum. Euſ.
5	5	46 VITIS apud Græcos inuenta. Beroſ.	50 Dionyſius Deucalionis fi- lius Vitem inuenit. Euſe.
6	6	1 CROTOPVS VIII. Ar- giuorum Rex an. 21	1 CRANAVS II. Athena- rum Rex annis 9.
7	7	2	2
8	8	3	3
1 CHERRES Ægypti Rex annis 15.	9 APTERAS in Cre- ta regnat, & Vrbem	4	4
2	10 eius nominis condit. Euſ.	5	5
3	11	6	6
4	12	7	7
5	13	8	8

	ANNI Mundi.	Exitus.	HEBRAEOR. A	ASSYR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE.
	2467	14	duobus primis annis Et numerorum à cap.	22	10	11
	8	15	20. vſq; ad finem, ſimul cum Deuteronomio,	23	11	12
	9	16	natus eſt vltimo anno, ſ. 40. Exitus.	24	12	13
	2470	17	Quia Aaron moritur anno ætatis 123. id eſt,	25	13	14
	1	18	anno Moſe 120. vt patet in textu. Ergo in	26	14	15
	2	19	deſerto per annos 38. nihil ſcriptum eſt, vel	27	15	16
	3	20	actum, niſi ea quæ cap. 15. 16. 17. 18. 19. le-	28	16	17
	4	21	guntur in libro Numerorum. Niſi dicemus	29	17	18
	2475	22	eſſe multa, per hiſteron proteron ſcripta. Hæc	30	18	19
	6	23	D. Luther. Continentur autem in ijs Capiti-	31	19	20
	7	24	bus hæc Hiſtorica: Tranſgreſſor tertij man-	32	20	21
	8	25	dati de Sabbato punitus cap. 15. CORE, Da-	33	21	22
	9	26	than, Abiram, & Eliab coniuratio contra Mo-	34	22	23
Huc uſq; Beroſus, MANETHO ab Ægypto Rege incipit.	2480	27	ſen, & pœna eorundẽ. Item Murmur populi,	35	23	24
	1	28	& pœna ſubſecuta, cap. 16. Virga Aaron reui-	36	24	25
	2	29	reſcens cap. 17. Reliqua Sacrificia Iudaica	37	25	26
	3	30	quædam continent.	38	26	27
	4	31		39	27	28
	2485	32		40	28	29
	6	33		1 AMINTES XIX. Aſſy-	29 DARDANVS, ſi qua Iura, in Italiæ Regno ha-	30
	7	34		2 riorum Rex annis 55.	30 bebat, reſignauit ea TVRRHENO filio Atus, qui	1 SICVLVS XVIII. Hiſpa-
	8	35		3	31 adnauigans in Italiã Ianigenã, à Cybele & Co-	2 niæ Rex annis. 64.
	9	36		4	32 ribanto tanquã ex Herculeis hilari hoſpitio ex-	3
	2490	37		5	33 ceptus, & ciuilitate Razenua donatus eſt. Ipſe	4
Ioſeph: lib 5.	1	38		6	34 Thurrhenus multa ornamẽta Mæonica profe	5
Hoc ãno incipiendi anni iubilæi cum terrã ingrederẽt. Leuit. 25.	2	39		7	35 rens, eis dedit.	6
	3	40		8	36 CORIBANTVS verò & Cybele ornata Dynaſtia	7
	4	41	1 MOSE moritur in Campeſtribus Moab,	9	37 Duodecim Ducum totidem populorum qui eſ-	8
	2495	42	2 cui IOSVAH ſucceſſit, qui duxit Iſraẽlẽ	10	38 ſent ex Ianigenis, ipſi in Phrygiam ſe contulerũt.	9
	6	43	3 in terram promiſſam & præfuit annis 32.	11	39 Beroſ.	10

AEGIPTII E.	SICYONIORVM F.	ARGIVOR. G.	ATHENA. H.	TROIANI I.
6	14	9	9	
7	15	10	1 AMPHITRION III. Athen. Rex	
8	16	11	2 an: 10.	
9	17	12	3	
10	18	13	4	
11	19	14	5	
12 MEMPHIS in Æ-gypto condita,	20	15	6	
13 ab Epapho. Euſ.	21	16	7	
14	22	17	8	
15	23	18	9	
1 ARMEVS, qui & DANAVS AEgy-	24	19	10	
2 pti Rex annis 5.	25	20	1 ERICHTHONIVS IIII. Athen. Rex	
3	26	21	2 an. 50.	
4	27	1 STELENVS IX. Argiuorum Rex an: 11	3	
5	28	2	4	
1 RAMESSES cognomento AEGYPIVS	29	3	5	REGNVM TROIANORVM anno
2 eiecto ex regno fratre Danao, re-	30	4	6	vltimo Aſcatadis, ATO donauit DAR-
3 gnauit. an. 68. Ab hac rege ter-	31	5	7	DANVM parte agri Mæonici. & ita
4 ra Mizram Ægypti nomẽ obtinu-	32	6	8	Troianum Regnum cœpit. Beroſ.
5 it. Meminit eius Cor. Tacit: lib: 2.	33	7	9	
6	34	8 Poſt Stelenum Argis regnauit GELENOR,	10 A diluuio uſq; ad condita Tro-	1 DARDANVS I. TROIANORVM.
7	35	9 quem cum Argiui de Imperio pepuliſſent,	11 ia ſunt an. 830. in quo cõſonãt	2 Rex, in Dardania cœpit anno ſexto
8	36	10 Regnum Danao tradiderunt. Euſ.	12 Beroſ. Euſ. & Annius &c.	3 AEgypti. Archilochus 31. annis Dar-
9	37	11	13	4 danum regnaſſe ſcribit. Manetho
10	38	1 DANAVS qui ex AEgypto pulſus eſt, X.	14	5 verò 64. quod impoſsibile vide-
11	39	2 Argiuorum Rex an: 50. cœpit anno 10.	15	6 tur. Ideo Archilochum in horum
12	40 ERICHTONIVS Vulcani & Miner-	3 AEgypti.	16	7 Regum Hiſtoria ſequimur.
13	41 uæ filius primus in Grecia Quadri-	4 Danaus Argiuorum Regnum aquis abun-	17	8
14	42 gam iunxit Erat quippe apud ali-	5 dare fecit, Euſ.	18	9
15	43 as nationes Euſ.	6 ORCVS Molotiorum Rex Proſerpinam rapuit Euſ.	19	10

FD-OFM

ANNI Mundi.	Exitus.	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE
2497	44	4	12	40	11
8	45	5	13	41	12
9	46	6	14 Dionyſius NYSAM in India condidit, & à	1 THVRENVS apud Ianigenas	13
* 2500	47	7 His ſeptem annis deuicti ſunt Reges Chana-	15 ſuo nomine eam ſic appellauit.	2 regnat annis 51. cœpit anno 18.	14
1	48	8 an. Sequentibus 25. annis Diuiſione terræ oc-	16	3 Ægypti. Manetho.	15
2	49	9 cupatus fuit IOSVA vnde totus liber Ioſua	17	4	16
3	50	10 Hæc computatio probatur Ioſuæ 14. vb.	18	5	17
4	51	11 CALEB à miſſione Exploratorum in ter-	19	6	18
2505	52	12 ram Chanaan, vſq; ad eiuſdem Diuiſionem	20	7	19
6	53	13 45. annos numerat. Vide Nume. 13. &	21	8	20
7	54	14 Ioſuæ 14.	22	9	21
8	55	15	23	10	22
9	56	16	24 LIBER Pater in India militat, in cuius exer-	11	23
2510	57	17	25 citu fuerũt fœminæ dictæ BACCHÆ magis	12	24
1	58	18	26 propter favorem, quã propter virtutem. Euſ.	13	25
2	59	19	27 Hic Liber Pater eſt ille BACCHVS, & Diony-	14	26
3	60	20 OBED circa hæc tempora genuit BOAS ex	28 ſius, qui ob inuentam vitem à Græcis õniũ	15	27
4	61	21 RAHAB Ierichontina.	29 potatorum οἰνοβαρῶν. Deus dici meruit &c	16	28
2515	62	22	30 Oroſ. lib. 7. cap. 9 Subactam Indiam, in-	17	29
6	63	23	31 quit, Liber Pater ſanguine madefecit, cædi-	18 ROMVS apud Celtas regnã	30
7	64	24	32 bus oppleuit, libidinibus polluit, gentem v-	19	31
8	65	25	33 ſq; nulli vnquam hominũ obnoxiam, ver-	20 FAVNVS Priſcus apud Ab-	32
9	66	26	34 nacula tantum quiete contentam.	21 origines regnat	33
2520	67	27	35	22	34
1	68	28	36	23	35
2	69	29	37	24	36
3	70	30	38	25	37
4	71	31	39	26	38
2525	72	32	40	27	39
6	73	1 ATHNIEL, annis 8. Huius Iudicis annis	41	28	40

AEGYPTI. E.	SICYONIO. F.	ASSYRIOR. B.	ATHENA. H.	TROIAN. I.
16	44	7	20	11
17	45	8	21	12
18	46	9	22	13
19	47	10	23	14
20 Cirene in Lybia ædificata eſt. Euſ.	48	11	24	15
21	49	12 Danaus per 50. filias totidem filios Æ-	25	16
22	50	13 gypti fratris interfecit, euadente ſolo	26	17
23	51 Lapis in Creta regnat. Euſ.	14 Lincæo, qui poſt eũ regnauit. Neq; verò	27	18
24	52	15 multitudo filiorum incredibilis videri	28	19
25	53	16 debet in Barbaris, cum innumerabiles	29	20
26 Phoenix & Cadmus de Thebis Æ-	54	17 ferè concubinas habeant. Euſ. Oroſ. 1.	30	21
27 gypti in Syriam profecti apud Tyrum	55	18 cap. 11.	31	22
28 & Sidonem regnauerunt. Euſ. Mirè	1 Choar XVI. Sicyoniorum Rex	19	32	23
29 variant Scriptores in temporib9 huius	2 annis 30.	20	33	24
30 Cadmi. Nos vt lectoris eſſet Iudiciũ,	3	21	34	25
31 duorum ſententias Euſebij et Manetho-	4	22	35	26
32 nis poſuimus. Nolui ſequi diſtinctio-	5	23	36	27
33 nem illam quæ in æquiuocis Xeno-	6 Asterius in Creta regnat anno	24	37 Templum Delphis magnum à	28 Bithynia à Phænice cõdita
34 phontis traditur. Sed utcunq; ſit, res	7 triceſimo tertio Rameſsis Ægy-	25	38 Phlegra incenſum. Euſ.	29 eſt, qui Phœnicibus quaſdam
35 non magni momẽti eſt. Græci ob id	8 pti. Manetho.	26	39	30 literas ad ſcripturam tradidit.
36 rixas de hac re mouerunt, quod à Cad-	9	27 Europæ filiæ Phænicis, mixtus eſt Iu-	40	31 Vermiculum inſtituit, vnde co-
37 mo literas acceperunt, quod factum	10	28 piter (Sic enim adulteria ſua & ſcor-	41 conficitur Euſ.	1 lor puniceus dictus. Erich-
38 antiquiſsimum eſſe ex animo cupiebãt,	11	29 tationes ornabant) quam poſtea Aſte-	42 Bithynia prius Mariandina vo-	2 thonius II. Troianorũ Rex
39 quò cunctis gentib. ſeper fuiſſe ſuperi-	12	30 rius Cretenſiũ Rex vxorem accipiens	43 cabatur.	3 annis. 75. Archilochus.
40 ores Scientijs videre tur.	13	31 Minoem ex ea & Rhadamanthum, &	44	4
41	14	32 Sarpedonem procreauit. Euſ. Ab hac	45	5
42	15	33 Europa quidã tertiam orbis partem	46	6
43	16	34 denominatam volunt. Apud Argos	47	7
44	17 Ephira ciuitas, quæ nũc Corin-	35 Sacerdotio functa eſt Hypermnestra	48	8
45	18 thus à Siſypho condita. Euſe.	36 Danai filia. Euſ.	49	9

	ANNI mundi	Pereg. Abra	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
	2527	74	2 annumerantur annis Ioſue. Iud. 3.	42	29	41
	8	75	3	43	30	42
	9	76	4	44	31	43
	2530	77	5	45	32	44
	1	78	6	1 BELOCHVS Iunior XX. Aſsyriorum Rex	33	45
	2	79	7	2 annis 25. Huius filia ACTOSA, quæ	34	46
I. IVBILÆVS.	3	80	8 III.	3 & SEMIRAMIS regnat cum Patre	35	47
	4	81	1 EHVD Iudex Hebræorum an: 80. Iud. 3	4 annis 7. Euſe:	36	48
	2535	82	2 Hic interfecit EGLON Regem Moabitarum,	5	37	49
	6	83	3 & liberauit Iſrael ab ipſorum ſeruitute.	6	38	50
	7	84	4	7	39	51
	8	85	5	8	40	52
	9	86	6	9	41	53
	2540	87	7	10	42	54
	1	88	8	11	43	55
	2	89	9	12	44	56
	3	90	10	13	45	57
	4	91	11	14	46	58
	2545	92	12	15	47	59
	6	93	13	16	48	60
	7	94	14	17	49	61
	8	95	15	18	50 AMNVS Faunigena apud Aborigi-	62
	9	96	16	19	51 nes regnat.	63
	2550	97	17	20	1 THARCHON priſcus apud Razenu-	64
	1	98	18 His annis ſeruierunt Iſraelitæ EGLONI	21	2 tos Ianigenas (qui nunc dicutur THVR-	1 TESTA XIX Hiſpaniæ Rex an. 70.
	2	99	19 Regi Moabitarum quem EHVD interfe-	22	3 RENI & THVSCI, ob Thurrenũ & pe-	2 ✠ PARIS apud Celtas regnat.
	3	100	20 cit, & populum liberauit. His temporib.	23	4 ritiam diuinorum, quã à Iano didice-	3
	4	101	21 cum terra à tumultib. bellicis liberaeſ-	24	5 runt) regnat an. 34. Manethonis exem-	4
	2555	102	22 ſet iactam, exiſtimo. Hiſtoriam Micha &	25	6 plar 11. habet, ſed errore librariorum,	5
	6	103	23 filiorum Dan, quæ habetur Iudicum cap. 17. & 18.	1 BELLOPARES XXI. Aſſyri: Rex an. 30.	7 vt ex ſequentibus facile colligitur	6

AEGYPTI. E.	SICYONIOR. F.	ARGIVOR. G.	ATHEN. H.	TROIANO. I.
46	19	37	50	10
47	20	38 RADAMANTHVS & SAR-	1 PANDION primus V. A-	11
48	21	39 PEDON reges Lyciorum.	2 then: Rex annis 40.	12
49	22	40	3	13
50	23	41	4	14
51	24	42	5	15
52	25	43	6	16
53	26	44	7	17
54	27	45	8	18
55	28	46	9	19
56	29	47	10 Mellus, Paphus, Tha-	20
57	30	48	11 ſus & Calliſta vrbes	21
58	1 EPOPEVS XVII. Sicyoniorum Rex	49	12 conditæ.	22
59	2 annis 35.	50	13	23
60	3	1 LYNCEVS XI. Argiuorum Rex an-	14	24
61	4	2 nis 41.	15	25
62	5	3	16	26
63	6	4	17	27
64	7	5	18	28
65	8	6	19	29
66	9	7	20	30
67	10	8	21	31
68	11	9	22	32
1 PHARAOMENOPHIS an: 40. Me-	12	10	23	33
2 nophis, Miris, ab aliis Maro dictus,	13	11	24	34
3 Labyrinthum in Ægypto ædificauit, ad	14	12	25	35
4 cuius exemplar DEDALVS in Creta	15	13	26	36
5 regnante Minoe ſimilem fabrefecit.	16 THEVM nominant, rerum eſt po-	14	27	37
6 Quo (I. Minoe) defuncto, quinta ge-	17 ritus. Diod. Sic, hic Protheus claruit tē-	15	28	38
7 neratione CETES, quem Græci PRO-	18 pore Belli Troiani vt infra videbitur.	16 MINOS in Creta regnat. Manetho.	29 Armenia à cadmo ſub	39

ANNI mundi	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIO. B	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
2557	104	24	2	8	7
8	105	25	3	9 COCALUS Sicaniæ Rex ad quẽ Minos	8
9	106	26	4	10 Dædalum perſequens diuertit, &	9
2560	107	27	5	11 MINOA vrbem in Sicilia condidit.	10
1	108	28	6	12 Diod. in Philippo. an: 4.	11
2	109	29	7	13	12
3	110	30	8	14	13
4	111	31	9	15	14
2565	112	32	10	16	15
6	113	33	11	17	16
7	114	34	12	18	17
8	115	35	13	19	18
9	116	36	14	20	19
2570	117	37	15	21	20
1	118	38	16	22	21
2	119	39	17	23	22
3	120	40	18	24	23
4	121	41	19	25	24
2575	122	42	20	26	25
6	123	43	21	27	26
7	124	44	22	28	27
8	125	45	23	29	28
9	126	46	24	30	29
2580	127	47	25	31	30
1	128	48	26	32	31
2	129	49	27	33	32
3	130	50 Circa hæc tempora accidit nefandũ illud	28	34	33
4	131	51 ſcelus Gabaonitarum Beniamin cum vxore	29	1 ABAS apud Thuſcos regnat an: 15.	34
2585	132	52 Leuitæ peregrinantis perpetratum, de quo	30	2 Ab hoc politi ſunt Abii Thuſci,	35
6	133	53 lib. Iudic. cap. 19. &c.	1 LAMPRIDES XXII Aſſyr. Rex an. 32.	3 dicit Manetho.	36

AEGYPT. E.	SICYONIOR. F.	ARGIVOR. G.	ATHENA. H.	TROIANO. I
8	19	17	30	40
9	20	18	31	41
10	21	19	32 Catina condita & Siſyde in Sicilia.	42
11	22	20	33 Euſeb.	43 Eleuſinæ regnauit CÆLEVS
12	23	21	34	44 Triptolemo. Euſeb.
13	24	22	35	45
14	25	23	36	46
15	26	24	37	47
16	27	25	38	48
17	28	26	39	49
18	29	27 ACHEIA ab ACHEO con-	40	50
19	30	28 dita. Euſeb.	1 ERICHTEVS VI. Athenienſ. Rex	51
20	31	29	2 an: 50. cœpit 19 anno Menophis	52
21	32	30	3 Manetho.	53
22	33	31	4 Ab hoc ERICHTHEIDAE dicti	54
23	34	32	5 ſunt Reges ſequentes Athenarum,	55
24	35	33	6 vſq; ad MELANTHVM Andropom-	56
25	1 LAOMEDON XVII Sicyon: Rex an:40.	34	7 pi filium.	57
26	2	35	8	58
27	3	36	9 BOREAS Aſtræi filius Thrax Erich-	59
28	4	37	10 thei filiam ORITHYAM rapuit,	60
29	5	38	11 quem fabulæ ventum confingunt.	61
30 CADMVS & Phœnix à	6	39	12 Hinc Ventus Boreas dicitur.	62
31 mari rubro profecti a-	7	40	13	63
32 pud Sidonẽ regnauerũt.	8	41	14	64
33 Manetho. Hinc Pheni-	9	1 ABAS ARGVS XII. Argiuo-	15	65
34 ces dicti. Aliã relatio-	10	2 rum Rex annis 23. cœpit an:33.	16	66
35 nẽ habes ſupra Fol. 34.	11	3 Menophis. Manetho.	17	67
36 E. vide nũc cui fidem	12	4	18	68
37 habeas autori.	13 Cadmus rudem Græciam docuit & Thebi regnat.	5	19	69

II. SYBILÆVS.

ANNI Mundi.	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIO. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
2587	134	54	2	4	37
8	135	55	3	5	38
9	136	56	4	6	39
2590	137	57	5	7 LEMANNVS apud Celtas regnat.	40
1	138	58	6	8 Hinc fortè Lemã nus Lacus in Hel-	41
2	139	59	7	9 uetiis nomẽ for- titus eſt.	42
3	140	60	8	10	43
4	141	61	9	11	44
2595	142	62	10	12	45
6	143	63	11	13	46
7	144	64	12	14	47
8	145	65	13	15	48
9	146	66	14	1 OLANVS Thuſco- rum Rex an: 23.	49
2600	147	67	15	2 Hic à Manethone omiſſus eſt. Sed à	50
1	148	68	16	3 Catone in Origi- nibus eius mẽtio	51
2	149	69	17	4 facta eſt. Olanum hic cõdidit quod	52
3	150	70	18	5 longo tẽpore poſt à Duce Inſubri-	53
4	151	71	19	6 um MEDONE adauctũ MEDI-	54
2605	152	72	20	7 OLANVM dictũ eſt. Cato.	55
6	153	73	21	8	56
7	154	74	22	9	57
8	155	75	23	10	58
9	156	76	24	11	59
2610	157	77 SAMGAR, filius Anath poſt Æhud iudicauit	25	12	60
1	158	78 Iſraẽlẽ, & occidit 600. Philiſtæos baculo pa-	26	13	61
2	159	79 ſtoris. Iudic. 3.	27	14	62
3	160	80 IV.	28	15	63
4	161	1 DEBORA & BARAC iudicauerunt Iſraëlem	29	16	64
2615	162	2 annis 40. Pugnauerunt contra IABIN Re-	30	17	65
6	163	3 ge Chanaan, qui regnauit in Hazor, cuius Dux	31	18	66

fuit

AEGYPTE	SICYNIOR. F.	MYCENAR. G.	ATHENA. H.	TROIAN. I.
38	14	6	20	70
39	15	7	21	71
40	16 Cadmus ab Amphio ne & Zæte Thebis ex-	8	22	72
1 DYNASTEIA LARTHVM,	17 pulſus eſt. Manetho. Hîc Euſebius nobiſcum	9	23	73
2 qua primus regnauit ZE-	18 concordat.	10	24	74
3 TVS annis 55. durauit hæc	19	11	25	75
4 Dynaſteîa an. ſolaribꝰ 194.	20	12	26	1 TROS III. Troianorum Rex annis
5 Manetho.	21	13	27	2 60. Hinc Regio TROIA dicta eſt,
6	22	14	28	3 & incolæ Troes, TANTALVS
7	23	15	29	4 Phryges rexit, qui prius dicebantur
8	24	16	30	5 Mæones. Ob raptum Gany-
9	25	17	31	6 medis & Trois patris Ganymedis &
10	26	18 Apud Pythiā vates prima	32	7 Tantali bellum obortum eſt. Euſeb.
11	27	19 PHEMONOE hexametris	33	8 Hinc fabula de Iouis Aquila & Ga-
12	28	20 verſibꝰ futura ceciniſſe	34	9 nymede.
13	29	21 narratur Euſ.	35	10
14	30	22	36	11
15	31	23	37	12
16	32	1 PROTHEVS XIII. Argiuorum Rex an-	38	13
17	33	2 nis 17.	39	14
18	34	3	40	15
19	35	4	41	16
20	36	5	42	17
21	37	6	43	18
22	38	7	44	19
23	39	8	45	20
24	40	9	46	21
25	1 SICYON XIX. annis 45.	10	47	22
26	2	11	48	23
27	3	12	49	24

ANNI Mundi.	Exitus.	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B	ITALIAE C	HISPANIAE. D.
2617	164	4 fuit SISERA, quem interfecit IAHEL transfi-	32	19	67
8	165	5 xo per tempora clauo dormienti. Iud. 4.	1 SOSARES XXIII. Aſſyr: Rex an. 20.	20	68
9	166	6	2	21	69
2620	167	7	3	22	70
1	168	8	4	23	71
2	169	9	5	1 VEIBENVS apud Thu-	72 MARS Italus cognomento IANVS Iu-
3	170	10 HISTORIA Rhut circa hæc tempora.	6	2 ſcos regnat an: 48.	73 nior apud Aborigines regnat.
4	171	11 OBED natus ex Boas & Rhut Moabitide, de his	7	3	74
2625	172	12 Patribus vide ſupputationem D. Mart: Lutheri.	8	4	1 ROMVS XX. Hiſpaniæ Rex an: 33.
6	173	13	9 Pegaſus equus velocis: hoc tempo-	5	2 Nec in hoc loco Manethonis exemplar
7	174	14	10 re inuentus. Caſſiodor. & Euſeb.	6	3 menda caret, fuit autem hic Rex ex fa-
8	175	15	11	7	4 milia Veitulonia.
9	176	16	12	8	5
2630	177	17	13	9	6
1	178	18	14	10	7
2	179	19	15	11	8
3	180	20	16	12	9
4	181	21	17	13	10
2635	182	22	18	14	11
6	183	23	19	15	12
7	184	24	20	16	13
8	185	25	1 LAMPARES XXIIII. Aſſyriorum Rex annis	17	14
9	186	26	2 30.	18	15
2640	187	27	3	19	16
1	188	28	4	20	17
III. IVBILÆVS. 2	189	29	5	21	18
3	190	30	6	22	19
4	191	31	7	23	20
2645	192	32	8	24	21
6	193	33	9	25	22

AEGYPTII E.	SICYONIOR. F.	ARGIVOR. G.	ATHENA. H.	TROIANO. I.
28	4	13	50	25
29	5 PELOPS HIPPODAMIAM vxorem du-	14	1 CECROPS II. Athen. Rex VII.	26
30	6 xit. Hic Pelops Tantali Regis Phrygum fi-	15	2 annis 40.	27
31	7 lius fuit, certauitq; curruli certamine cum	16	3	28
32	8 Oenomao, & vicit eum pernicitate equo-	17	4 PERSEVS frater Erichthei aduerſus	29
33	9 rum, filiamq; eius Hypodamiam ex pacto	1 AGRISIVS XIIII. Argiuo-	5 Perſas dimicauit, GORGONIS mere-	30
34	10 duxit vxorem, & Piſæ regnum conſequu-	2 rum Rex annis 13.	6 tricis capite deſecto, quæ propter	31
35	11 tus eſt. Eſt autem Piſa Peloponneſi ciui-	3	7 eximiam pulchritudinem inſpecta-	32
36	12 tas. Cæterum ab hoc Pelope denominata	4	8 tores ſuę mētis im pores reddebat, vt	33
37	13 eſt peninſula Græciæ Peloponneſus, & op-	5	9 vertere eos in lapides putaretur. Euſe.	34
38	14 pidum Myliæ Pelopeia. Regnauit Pe-	6	10 Hinc Perſei & Gorgonis fabula	35
39	15 lops annis 59. Euſ.	7	11 apud Poetas.	36
40 CIRENE ciuitas in Ly-	16	8	12	37
41 bia condi cæpta. Euſe.	17	9	13 ION vir fortis ex ſuo vocabulo A-	38
42	18	10	14 thenienſes Iones vocauit.	39
43	19	11	15	40
44	20	12	16	41
45	21	13	17	42
46	22	14	18	43
47	23	15	19	44
48	24	16 AMPHION Thebis regnauit, quē	20	45
49	25	17 ferũt cātu Cithæræ ſaxa mouiſſe,	21	46
50	26 Pelops Peloponneſi regnans Olympijs	18 fuerunt autem duro corde, & vt	22	47
51	27 quoq; præfuit, qui poſtea aduerſus Ilium	19 ita dicā, ſaxei q̄dā auditores. Euſ.	23	48
52	28 arma corripiens, ſuperatur à Dardano.	20	24	49
53	29 Euſ. Dardanum vocat Ilij Regum Ilum,	21	25	50
54	30 propter Dardanum Troiani Regni con-	22	26	51
55	31 ditorem.	23	27	52
1 RANSES LARTHES	32	24	28	53
2 II. annis 66.	33	25	29	54

ANNI Mundi.	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIO. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D
2647	194	34	10	26	23
8	195	35	11	27	24
9	196	36	12	28	25
2650	197	37	13	29	26
1	198	38	14	30	27
2	169	39	15	31	28
3	200	40 V.	16	32	29
4	201	1 GIDEON Iudicauit Iſrael an. 40. Libe-	17	33	30
2655	402	2 rauit populũ Dei à ſeruitute MIDIAN	18	34	31
6	203	3 Iud. 6. 7. & 8.	19	35	32
7	204	4	20	36	33 1 PALATVVS XXI.
8	205	5 D. M. Lutherus. Docent Hiſtorię Iu-	21	37 GALATHES iunior apud Celtas regnat.	2 Hiſpaniæ Rex annis 18.
9	206	6 dicũ, ſub & poſt Ioſua finitimas gẽtes	22	38 Hic Sarmatas vicit, & Galatas Aſiæ con-	3
2660	207	7 voluiſſe regnũ Iſraelis delere, & Cana	23	39 didit. Manetho.	4
1	208	8 neos vlciſci, nec pati nouos homines	24	40	5
2	209	9 in terra ſua. Ita popul9 poſt populum	25	41	6
3	210	10 conſpirauit & pugnauit contra po-	26	42	7
4	211	11 pulũ Dei ſine fine, vt & ipſis Regib9	27	43	8
2665	212	12 poſt iudices nulla fuerit pax, vsq; ad	28	44	9
6	213	13 captiuitatẽ Babylonicã. Sic Hære-	29	45	10
7	214	14 tici poſt Hæreticos, Tyranni poſt	30	46 COECVLVS Saturnus iunior, apud A-	11
8	215	15 Tyrannos volunt delere Eccleſiam.	1 PANNIAS XXV. Aſſyriorum Rex an-	47 borigines regnat.	12
9	216	16 Significante ſcriptura Deum ſolũ	2 nis 45.	48	13
2670	217	17 eſſe defenſorẽ ſuorum in medio ini-	3	1 OSCVS apud Thurnos regnat an. 17.	14
1	218	18 micorum. Pſal. 110. Hæc D. Lu-	4	2 Hui9 inſigne fuit Serpẽs, Seminauit quoq;	15
2	219	19 therus.	5	3 multas Colonias ex Veitulonia. Manetho	16 OLBIVS apud Celtas regnat.
3	220	20	6	4	17
4	221	21	7	5	18
2675	222	22	8	6	1 CACVS adoleſcẽs pulſo Palatuo apud Hi-
6	223	23	9	7	2 ſpan. regnat an. 36. Hic prim9 in Hiſpania

ferrum

ÆGYPTIÆ.	SICYONIOR.	ARGIVOR. G.	ATHEN.	TROIANOR.
3	34	26	30	55
4	35	27	31	56
5	36	28	32	57
6	37	29	33	58
7	38	30	34	59
8	39	31	35	60
9	40 Perſeus Agriſio non ſponte inter-	ARGIVORVM REGNVM ad MYCENAS	37	1 ILVS IIII. Troianorum Rex an. 54.
10	41 empto migrauit Argos, ibiq; regna	tranſlatum eſt. Regnauerunt ibi pri-	37	2 Ab hoc ILIVM nomen haber.
11	42 uit. Euſe.	mus PERSEVS. Huic ſucceſsit STELENVS,	38	3
12	43	quo interempto ſequutus eſt EVRISTEVS,	39	4
13	44	qui Mycenarũ regnum ſtabiliuit. Ab hoc igi-	40	5 MIDAS regnauit in Phrygia.
14	45	tur Regnum exordiuntur.	1 PANDION II. Athen. Rex	6
15	1 POLIBVS XX. Sicyoniorum Rex		2 VIII. annis 25.	7
16	2 annus 40.	1 EVRISTHEVS I. Mycenarum Rex an 45	3	8
17	3	2 Hic Euriſtheus ſeptimo Menſe natꝰ eſt, &	4 Templum in Eleuſina ędi-	9
18	4	3 cum late regnaret in Græcia Herculi labo-	5 ficatum.	10
19	5	4 res iniũxit. Teſte Homero. Tandem per	6	11
20	6	5 Æacidas in Attica interfectꝰ eſt. Thucyd.	7	12
21	7	6 in pręfatione. ATREVS huius auunculus	8	13
22	8	7 fuit.	9	14
23	9	8	10	15
24	10	9	11	16
25	11	10	12	17
26	12	11	13	18
27	13	12	14	19
28	14 CADMVS Armoniam ſororem IA-	13	15	20
29	15 SII, Samothracis ducit vxorem. Hic	14	16	21
30	19 Cadmus alius eſt ab illo, de quo ſu-	15	17	22 DÆDALVS circa hæc tempora
31	17 pra, ſi Xenophonti credimus. Sed	16 * ctionem miſſam facimus. Lector eli-	18	23 vixit, de quo fabulæ feru- [illegible]
32	18 Hiſtoria eadem. Ideo iſtã diſtin- *	17 gat quam volet ſententiam.	19	24 ſimulachra [illegible] it ſeipſa mouen-

	Anni Mundi.	Exitus.	HEBRAEOR. A.	ASSYR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE D.
	2677	224	24	10	8	3 ferrum & arma tra-ctauit, Poſtea à Pala-
	8	225	25	11	9	4 tuo, qui regnum re-petebat, in Italiã ex-
	9	226	26	12	10	5 pulſus eſt.
	2680	227	27	13	11	6
	1	228	28	14	12	7
	2	229	29	15	13	8
	3	230	30	16	14	9
	4	231	31	17	15	10
	2685	232	32	18	16	11
	6	233	33	19	17	12
	7	234	34	20	1 THARCON apud Thuſcos regnat an-	13
	8	235	35	21	2 nis 44.	14
	9	236	36	22	3	15
	2690	237	37	23	4 PICVS Iunior Ar-boriginum Rex fit	16
	1	238	38	24	5 Ab hoc rege deno-minata eſt Pica auis,	17
IIII. IVBILÆVS.	2	239	39	25	6 aut fortaſsis à Pico priſco, vt inſinuat C.	18
	3	240	40 VI.	26	7 Plinius lib. 10. cap 18.	19
	4	241	1 ABIMELECH Tyran-nus, q interfecit. 70. fra-	27	8	20
	2695	242	2 tres, & iudicauit Iſrael an. 3. Iud. 9. Hunc Abi-	28	9	21
	6	243	3 melech interfecit Mu- VII.	29 lier quædã fragmento	10	22
	7	244	1 THOLA de Tribu Iſa-ſchar iudicauit Iſrael an	30 Molæ aſina-riæ, cum op-	11	23
	8	245	2 nis 23. Pax hoc tempore in Iſrael.	31 pugnaret Turrim	12	24
	9	246	3	32 apud Thea-bas. Iud. 9	13	35
	2700	247	4	33 2. Reg. 12.	14	26
	1	248	5	34	15	27
	2	249	6	35	16	28
	3	250	7	36	17	29
	4	251	8	37	18	30
	2705	252	9	38	19	31
	6	253	10	39	20	32

ÆGYPTI. E.	SICYONIOR. F.	MYCENAR. G.	ATHEN. H.	TROIANO. I.
33	19	18	20	25 tia. Primus enim omnium pedes
34	20	19	21	26 ſtatuarum à ſe ancem ſeparauit
35	21	20	22	27 aliis coniunctim eos fabricantibus.
36	22	21	23	28 Nec non quomodo cum filio ICA
37	23	22	24	29 RO Minoën nau fugerit, & pro-
38	24	23	25	30 pter ineueſtigabilem fugam auo-
39	25	24	1 ÆGEVS Pandionis filius	31 laſſe pennis exiſtimatus ſit. Euſeb.
40	26 Cadmus ex Zelotypia primæ vxo	25 Phydamon Delphi9 nobilis habe	2 Athen. Rex IX. an. 48.	32 ZICIVS condita.
41	27 ris, diſcrimen ob Armoniam pati-	26 tur, diſcrimen apud Pythiam cho	3	33
42	28 tur. Rediens ex Phœnicia detulit in	27 rum ſtatuit. ATREVS & Thy-	4	34
43	29 Græciā primus ſedecim numero li-	28 eſtes poſt Pelopē, Peloponenſe im-	5	35
44	30 teras &c. Xenophon de æqui.	29 perium diuiſerūt. Euſ.	6	36
45	31	30	7	37
46	32	31	8	38
47	33	32	9	39 MILETVS condita; Patria Tha-
48	34	33	10	40 letis, qui fuit vn9 ex ſeptem Sapi-
49 TIRVS vrbs Phœniciæ, Emporium cele-	35	34	11	41 entibus Græciæ.
50 bratiſsimum, cōdita an. 240. ante Tem-	36	35	12	42
51 plum Salomonis. Ioſephus.	37	36	13	43
52	38	37	14	44
53	39	38	15	45
54 ORPHEVS Thrax clarus habetur, cui9	40	39	16	46
55 diſcipulus fuit MVSÆVS filius Eumol-	1 INACHVS XXI. Sicyoniorum Rex 42.	40	17	47
56 phi. Euſeb. Diod. de anti. fab. geſt. libro	2	41	18	48
57 5. Muſæum, Orphei filium fuiſſe ait.	3	42	19	49
58	4	43	20	50
59	5	44	21	51
60	6	45	22	52
61	7	1 ATREVS II. & Thyeſtes III. Myce-	23	53
62	8	2 narum Reges annis 65.	24 LIN9 magiſter Herculis claret.	54

ANNI mundi.	Exitus	HEBRAEORA.	ASSYRIO. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE D.
2707	254	11	40	21	33
8	255	12	41	22	34
9	256	13	42	23 NAMNES Celtarum Rex.	35
2710	257	14	43	24	36
1	258	15	44	25	1 PALATVVS iterum Pulſo Caco, Hi-
2	259	16	45	26	2 ſpaniæ regnat annis 6.
3	260	17	1 SOSARMVS XXVI. Aſſyrio: Rex an: 19.	27	3
4	261	18	2 Huius Soſarmi temporibus Argonautarum	28	4
2715	262	19	3 nauigatio & ORPHEVS Thrax muſicus celebris	29	5
6	263	20	4 habetur. Caſsiod.	30 HERCVLES Amphitrionis	6
7	264	21	5	31 naſcitur vixitq; an. 52. & perijt	1 ERITHRVS XXIII. Hiſpaniæ Rex annis
8	265	22	6	32 igni, primus ex maximis piratis,	2 66. Annius.
9	266	23 VIII.	7	33 Manetho.	3
2720	267	1 IAIR Gileadites Iudicat Iſraël	8	34	4
1	268	2 an: 22. Iud. 10. Et ſub hoc Iudi-	9	35	5
2	269	3 ce pacem habuit terrra Iſraël.	10	36	6
3	270	4	11	37	7
4	271	5	12	38 FAVNVS Iunior apud Aborigenes	8
2725	272	6	13	39 regnat.	9
6	273	7	14	40	10
7	274	8	15	41 EVANDER ab Arcadia in Italiã ve-	11
8	275	9	16	42 nit, cui Faunus & Agrum & montem	12
9	276	10	17	43 quẽ poſtea Palatinũ appellauit, be-	13
2730	277	11	18	44 nigniſsime aſsignauit. Dio. Hali. 1.	14 Hercules ab Hiſpanis in Italiam venit
1	278	12	19	1 TIBERINVS ex familia Veiatulo-	15 anno 55. ante Æneæ aduentum, Ca-
2	279	13	1 MYTREVS XXVII. Aſſyriorum Rex annis	2 niæ Thuſcis imperat annis 35.	16 cum intereinit. Italis leges dedit, &c.
3	280	14	2 27.	3	17 Dionyſi. lib. 1. Quamuis denarius
4	281	15	3	4	18 numerus ſupereſſe videtur in Diony-
2735	282	16	4	5	19 ſio, vt ex ſequentibus patebit, debet
6	283	17	5	6	20 eſſe annus 45. &c.

AEGYPTI. E.	SICYONIOR. F	MYCENAR. G.	ATHENÆ. H.	TROIANI
63	9	3	25	1 LAOMEDON V. Troianorũ
64	10	4	26	2 Rex an: 36.
65	11	5	27	3
66	12 MINOS Mare obtinuit, & Inſularũ	6	28	4
1 AMENOPHVS III. Ægypti Larthes	13 Cycladum Dominus primo, in earũ	7	29	5
2 an: 40. Hic Græciam, Syriam, &	14 plerisq; Colonias poſuit, Carib9 eie-	8	30 Atrociſsimum inter Cretenſes & Athe-	6
3 Phænicen ſuæ ditioni adiecisse	15 ctis filios ſuos cõſtituit Principes.	9	31 nienſes bellum fuit, vbi vtrinq; populis	7
4 fertur, in Thraciã exercitũ du-	16 Latrocinia è Mari ſuſtulit. Thucyd. li.	10	32 infeliciter profligatis, cruentiorem vi-	8
5 xit, vt ait Herodot. lib. 2. Hic à	17 1. in Præf. Meminit huius Diod. li.	11	33 ctoriam Cretenſes exercuerunt, q nobi-	9
6 Iuſtino & Oroſ: Vexores dici	18 2. Antiq. fab. geſt. De Minois ſapientia,	12	34 lium Athenienſium filios Minotauro	10
7 videtur, ab aliis Seſtores. Oroſ:	19 vide Dionyſ. Hal. lib. 2 in geſtis Nu-	13	35 deuorandos crudeliter addicebant. O-	11
8 1. cap. 14.	20 mæ.	14	36 roſ. 1. cap. 13.	12
9	21 Androgei Agonẽ ſtatuebat Minos,	15	37	13
10	22 premiũ pueros Atticos largiens. A-	16	38	14
11	23 Taurus (vir crudelis & Minoi à cõ-	17	39	15
12	24 ſiliis) in agone fortiſsim9 vniuerſos	18	40	16
13	25 in contentione ſuperabat. Tandem	19 Lapithæ & Theſſali famoſis nimiũ cer-	41	17
14	26 factum eſt, vt à Theſeo in Paleſtra	20 tauêre conflictibus. Theſſali à Lapithis	42	18
15	27 vinceretur, ob quod Athenienſes	21 dicti fuerant Centauri, eo quod diſcur-	43	19
16	28 pueri liberati ſunt. Euſe. Plutarch. in	22 rentes in bello equites veluti corpus v-	44	20
17	29 Theſeo.	23 num equorum & hominum viderentur	45	21
18	30	24 Euſeb. Oroſ. lib. 1. cap. 13. In annorum	46	22
19	31	25 numero, vt plerũq; alibi, vehementer er-	47	23
20	32	26 rat, ſi codices non ſunt corrupti. Nos	48 Theſeus Minotaurum vicit.	24
21	33	27 Euſeb. in numeris ſecuti ſumus.	1 THESEVS X. Athenarum Rex annis 30.	25 ANDROGEVS Athenis
22	34	28	2 De Theſeo vide Plutarchum in vita The-	27 interficitur.
23	35	29	3 ſei. Hic ex omni Attica regione Populos	27
24 SCYTHÆ Aſiam vectigalẽ fece-	36	30	4 in Vrbem Athenarũ coëgit, iiſq; liberta-	28
25 rũt, duce TANAHE Gothorũ re-	37	31	5 tem dedit &c. Nummum ſtatuit, boueq;	29
26 ge Iorn: li. Rerũ Gethicarum	38	32	6 in eo incidit. Megarenſem Agrum ad	30

VIII. IVBILÆVS.

ANNI mundi.	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	ITALIAE. C.	HISPANIAE. D.
2737	284	18	6	7	21
8	285	19	7	8	22
9	286	20	8	9	23
2740	287	21	9	10	24
1	288	22	10	11 Hercules Cacum in-	25
2	289	1 INTERREGNVM in Iſrael annis 18. Quibus	11	12 teremit. Antnius.	26
3	290	2 Hebræi coacti ſunt ſeruire PHILISTEIS & filiis	12	13	27
4	291	3 AMMON. Cauſa huius ſeruitutis fuit Idolatria.	13	14	28
2745	192	4 Seruierunt enim Idolis BAALIM & ASTA-	14	15	29
6	293	4 ROTH & diis Syriæ ac Sidonis. Moab & filio-	15	16	30
7	294	6 rum Ammon. & Philiſtiim. ac Dimiſerunt DO-	16	17	31
8	295	7 MINVM. Ideo iratus Dominus tradidit eos in	17	18	32
9	296	8 manus Philiſtiim & filiorum Ammon, qui	18	19	33
2750	297	9 eos miſerrimè afflixerunt. Iud. 10.	19	20	34
1	298	10	20	21	35
2	289	11	21	22	36
3	300	12 ISAI Pater Dauid circa hæc tempora for-	22	23	37
4	301	13 taſsis natus eſt.	23	24 RHEMVS apud Celtas	38
2755	302	14	24	25 regnat, a quo Rhe-	39
6	303	15 ISRAELIS memorabilis pœnitentia,	25	26 mii dicti ſunt.	40
7	304	16 quæ Iudicum 10. cap. deſcribitur, hoc tem-	26	27	41
8	305	17 pore acta.	27	28	42
9	306	18 IX.	1 TAVTANES XXVIII. Aſſyriorum Rex an: 32.	29	43
2760	307	1 IEPHTHAH Gileadites Spurius Iudicat Iſraelem an: 6. Pugnauit	2 SEDITIO in Iſrael cō-	30	44
1	308	2 contra Ammonitas feliciter. Iud. 11.	3 tra Iephtha orta eſt, ab Ephraim, in qua XLII.	31	45
2	309	3	4 millia Ephraitarum interierunt Iud. 12.	32	46
3	310	4	5	33	47
4	311	5	6	34	48
2765	312	6 X.	7	35	49
6	313	1 IBZAN Bethlehemites Iudicat Iſrael an: 7. Iud. 12.	8	1 Mezētius apud Thuſcos regnat	50 † LATINVS apud Aborigines regnat

Hunc — annis 29. — Hinc dicti ſunt Latini.

AEGYPTI. E.	SICYONIO. F.	MYCENÆ G.	ATHEN. H.	TROIANO. I.
27	39	33	7 Atticam adiunxit. Multa fecit me-	31
28	40	34	8 moranda. Herculis conſuetudinem	32
29	41	35	9 habuit &c. Diod. Sic lib. 5. de ant.	33
30	42	36	10 fab. geſt. de filiis Herculis.	34
31	1 PHESTVS XXII. Sicyonium Rex	37	11	35
32	2 annis 8.	38	12	36
33	3	39	13	1 HERCVLES ILIVM capit, Laomedonta in-
34	4	40	14	2 terficit. PRIAMVM occiſi filium Regem
35	5	41	15	3 Troianorũ facit. Qui ILIVM ita exorna-
36	6	42	16	4 uit, vt nulli maximarum vrbium ornatu
37	7	43	17	5 potentia cederet.
38	8	44	18	6
39	1 ADRASTVS XXIII. Rex an.	45	19	7
40	2 4.	46	20	8
1 AMENOPHVS IIII. Ægyptiorum	3	47	21	9
2 Larthes an. 20. Pheron hic ab He-	4	48	22	10
3 rodoto lib. 2. dici videtur. Fuit autem	1 POLYPHIDES XXIIII. Sicyo-	49	23	11
4 filius Seſtoris, & ob impietatem, quia	2 niorum Rex an: 31.	50	24	12
5 in Nili exundatione, ſumptum ſpi-	3	51	25	13
6 culum in medios vortices extorſit,	4	52	26	14 LAMPETHO & MARPESIA Ama-
7 excæcatus. Rurſus poſt vndecimum	5	53	27	15 zonum Reginæ primæ.
8 annum oraculo monitus, vt lotio mu-	6	54	28	16
9 lieris, quæ vnum tantum cognouiſſet	7 HERCVLES AGONEM OLYM-	55 MENELAVS Lacedæm.	29 Theſeus Helenã rapuit, inde ab	17
10 virum, oculos lauaret, lauit, viſumq;	6 PIACVM inſtituit, à quo vſq; ad pri-	56 Rex Theſeus Athen.	30 Ædoneo Moloſſorũ rege captus ⁂	18 ⁂ per Herculem li-
11 recepit. Herod. 2.	9 main Olympiadem ſupputantur	57 exoſius ad LYCOME-	1 MNESTHEVS XI. Athen. Rex	19 beratur.
12	10 anni 430. Euſ.	58 DEM Syriorũ Regem	2 annis 24. TELEPHVS Herculis ex	20 Bellum AMAZONVM contra The-
13	11	59 confugit à quo doloſe	3 Auge Sorore Priami filius in Me-	21 bas. Hîc primum earum mẽtio fit in Hi-
14	12	60 ſaxis præcipitatus in-	4 ſia Gothis imperat. Danias bellum	22 ſtoriis, de quarum origine vide Iuſtinũ.
15	13	61 teremptus eſt Plutarch	5 intulit. Theſſandrũ Græciæ ducem oc-	23 lib. 2.
16	14 Minos in Sicilia aduerſus De-	61	6 cidit. Aiacem Achillemque fudit.	24 ALEXANDER qui & PARIS filius Pria-

De raptu Helenæ vide Herodotũ li. 2. qui valde veriſimilia refert.

ANNI Mundi.	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	THVSCOR. C.	HISPANIAE. D
2767	314	2 Hunc quidam Hebreorum putāt eſſe	9	2	51
8	315	3 BOAS, Patrem Iſai, auum DAVIDIS.	10	3	52
9	316	4	11	4	53
2770	317	5	12	5	54
1	318	6	13	6	55
2	319	7 XI.	14	7	56
3	320	1 [illegible]LON de Tribu Zabulon Iudicat Iſraë-	15	8	57
4	321	2 lem annis 10.	16	9	58
2775	322	3	17	10	59
6	323	4	18	11	60
7	324	5	19	12	61
8	325	6	20	13	62
9	326	7	21	14	63
2780	327	8	22	15	64
1	328	9	23	16	65
2	329	10	24 PROTHEVS Ægyptius Sacerdos Pro-	17	66
3	330	1 ABDON Iudicat Iſraël an. 8. Iud. 12.	25 thei magni i. (Noæ Iani) hoc tēpore cla-	18	1 GARGASIS Mellicola XXIV. Hiſpa-
4	331	2	26 rus habetur. Huius temporibus fuit Di-	19	2 niæ Rex annis 75. Anni9. Regnauit enim
2785	332	3	27 luuium Pharonicū, in quo Inſula PHA-	20 MEZENTIVS à Vetulonib9 pulſ9, fugit	3 vſq; ad primum annum AEneæ Syluii
6	333	4	28 RON Ægypti aquis tecta eſt. Huius me-	1 THARCON Iunior apud | in Ceritē oppidum	4 Latinorum Regis à primo excidii Troiæ.
7	334	5	29 minit Horatius in Oda: Iam ſatis. Me-	2 Thurrenos regnat annis | ſuũ. Inde collectis	5 &c.
8	335	6	30 minerunt hui9 Prothei Herod. lib. 2.	3 20. | militibus ad TVR-	6
9	336	7	31 & Diod. lib. 2. Antiq.	4 | num cō tra ÆNE-	7
2790	337	8 XII.	32	5 | AM profectus eſt.	8
1	338	1 SIMSON filius Manoah, de cognatione	1 TAVETVS XXIX. Aſſyrio. Rex an. 40.	6	9
2	339	2 Dan, fortiſs. Iſraelis Iudex annis 20.	2	7 FRANCVS ex Hectoris filiis Celtis Im-	10
3	340	3 Liber I[illegible]c. cap. 13. dicit filios Iſraël af-	3	8 perat. Manetho.	11
4	341	4 flictos 40. an. quos ego intelligendos	4	9	12
2795	342	5 puto 20. [illegible] Samſone, & 20. ſub Eli,	5	10	13
6	343	6 non enim omnino liberati ſunt Iſra- *	6 * elitæ à Philiſteis per Samſonem.	11	14

VI. [illegible] VS.

AEGYPTI. E.	SICYON. F	MYCENAR. G.	ATHEN. H.		TROIANO. I.
17	15 arma corripiens, à fili-	63 ✠ tus Iornand.	7 Ipſe Achillis Iaculo vulnera. ✠		25 HELENAM Menelai Spartanorum
18	16 abus, Cotali occidit.	64	8 HERCVLES cũ in morbũ pe-		26 Regis vxorem rapit.
19	17	65 IV.	9 ſtilentem incidiſſet ob re-		27 Græci Helenam repoſcunt à Troia-
20	18	1 AGAMEMNON Mycenarũ Rex an-	10 medium dolorum, ſe ie-		28 nis, qua negata, bellum contra
21	19	2 nis 18. de hoc vide Thucyd. in præfat.	11 cit in flammas, & ſic		29 Troiam per quinquennium parant.
22	20	3 lib. 1.	12 fato functus eſt, anno æ-		30
23	21	4	13 tatis ſuæ 52. Euſeb.		31 Græci ad Troiam veniunt nauib. M.
24	22	5	14		32 CCII. Dares Phryg.
25	23	6	15		33
26	24	7	16		34
1 THVORIS vltimus Ægyptiorum	25	8 MOPSVS regnauit in Cilicia, à quo Mopſi	17		35
2 Larthes an: 7. Ad hunc Mene-	26	9 ſecrenæ & Mopſi ſtiæ. Euſeb.	18		36 Memnon & Amazones Priamo
3 laus cum Helena poſt captam Tro-	27	10	19		37 tulerunt ſubſidium.
4 iam diuertit, quẽ Homerus vocat	28	11	20	ANNI A	38 EVRYPILVS Teleph filiꝰ Gothorũ Rex,
5 Polypum. Odyſſ.	29	12	21	CAPTA	39 bello Troiano, cui propter Caſſandræ
6	30	13	22	TROIA.	40 amorem intererat extinctꝰ eſt. Iornã
7	31	14 Canopum oppidum ad oſtia Ni-	23	1	TROIA CAPTA XVII dies ante Solſtitium
1 DINASTEIA DIAPOLITA-	1 PELASGVS XV. Sicyo-	15 li conditum à Spartanis in patri-	24	2	ÆNEAS cum Troianis venit ad Latinum Re-
2 NORVM annorum 177.	2 nio: Rex annis 20.	16 am redire conanbus, in honorem	1 DEMOPHOON XII. Athena.	3	gem. LAVINVI conc cœptum Æneas ✠
3 Hac nullum habuerunt Larthem,	3	17 Canopi rectoris nauis Canopi,	2 Rex an: 33.	4	REGNVM LATINORVM.
4 vt Manetho tradit.	4	18 qui ibi ſepul† V.	3 †tꝰ eſt, Corn. Ta. lib. 2.	5	1 ÆNEAS I. LATINORVM Rex poſt La
5	5	1 ÆGYSTVS Mycē: Rex an: 2.	4 ✠Lauiniam	6	2 tini Soceri mortem an. 3.
6	6	2	5 Latini filiam ducit vxorem.	7	3
7 Anno ſeptimo Diapolitanorum	7	1 ORESTES VI. Mycen. Rex annis	6	8	1 ASCANIVS II. Latinorum Rex an.
8 regnauit Aſcanius apud Latinos	8	2	7	9	2 38. Aſcaniꝰ procreauit filiũ IVLVM à quo
9 Manetho.	9 LYDI Mare obtinuerunt.	3	8	10	3 Iuliorũ familia deſcendit. Diony. Ha
10	10	4	9	11	4 lib. 1. Eurylionem vocat Aſcanium.
11	11	5	10	12	5
12	12	6	11	13	6
13	13	7	12	14	7

Manetho Troiam euerſam ait an. 1. Diapolitanorũ Sed Euſeb. an. 7. Thucris & homerus (cũ Menelaum ad Polybũ poſt captã vrbem diuertiſſe ait) cũ Euſebio conſonat. Ideo huc ſequi tutiſs. ſtatui.

ANN. mundi	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	THVSCOR. C.	HISPANIAE. D.
2797	344	7	7	12	15
8	345	8	8	13	16
9	346	9	9	14	17
2800	347	10	10	15	18
1	348	11	11	16	19
2	349	12	12	17	20
3	350	13	13	18	21
4	351	14	14	19	22
2805	352	15	15	20	23
6	353	16	16	1 OCNVS BIANOR apud Thuſcos re-	24
7	354	17	17	2 gnat an: 49. Vixit annis 96. Hic	25
8	355	18	18	3 MANTVAM condidit, patriam Vir	26
9	356	19	19	4 gilii Poëtæ, vt autor eſt Cato de O-	27
2810	357	20 XIV.	20	5 riginibus. Thuſci ſunt, qui à Roma-	28
1	358	1 ELI Sacerdos Iudicat Iſraël an.40. Hu-	21	6 nis Hetruſci appellantur.	29
2	359	2 ius ignauiam ſatis arguit, neglecta filiorum	22	7	30
3	360	3 pia educatio, de qua 1. Reg. cap. 2. 3. & 4.	23	8	31
4	361	4	24	9	32
2815	362	5 NOTA. Tempora Iudicium à	25	10	33
6	363	6 morte Moſe, vſque ad Samuelem ſunt 357.	26	11	34
7	364	7 anni, incluſa Ioſua. Nec falli ſinit ratio	27	12	35
8	365	8 3. Regum 6. vbi numerantur anni ab	28 SAMVEL circa hoc tẽpus naſcitur. Et	13	36
9	366	9 Exitu ad Templum Salomonis 480. Vn-	29 hîc incipit tempus Prophetarum, vt	14	37
2 80	367	10 de manifeſtus eſt error in Actis Apo-	30 ait Petrus Acto. 3. Omnes Prophetæ	15	38
1	368	11 ſtolorum 13. vitio Scriptorum. Latina	31 prædixerunt dies iſtos &c. Vnde in	16	39
2	369	12 ſane translatio bis falſa eſt, dum 450.	32 Hebręo libri Regũ Prophetæ Maio-	17	40
3	370	13 annos ponit ante Iudices ſub diſtribu-	33 res vocantur. Et recte, plus enim eſt	18	41
4	371	14 tione terræ, cogens Lyram recurrere	34 in illis Prophetarum, quam Re-	19	42
2825	372	15 vſque ad annos Iſaac. Græca vero	35 gum gubernationis. Lutherus.	20	43
6	373	16 falſata ſunt, poſitis 452. pro 350.	36	21	44

AEGIP. E.	SICYONIOR. F.	MICENAG.	ATHENA. H.	Anni à cap. Tro.	LATINOR. I.
14	14	8	13	15	8
15	15	9	14	16	9 Aſcanius à Mezentio Hetruſcorum duce
16	16	10	15	17	10 obſidetur, proſpero deinde ferè de-
17	17	11	16	18	11 ſperatis rebus ſigno accepto, (fulgur e-
18	18	12	17	19	12 nim à Siniſtra ſereno cœlo emicuit)
19	19	13	18	20	13 portis erupit, hoſteq; ſic liberatus
20 HECTORIS Filii ilium	20	14	19	21	14 eſt. Dionyſ: lib. 2
21 receperunt expulſis	1 ZEVSIPPVS XXVI. Sicyonio-	15 Oreſtes PIRRH ū intemplo Apol-	20 HOMERVS, Primꝰ Patria Smir-	22	15
22 Antenoris poſte-	2 rum Rex annis 22	linis interfecit. Archil. Euſeb.	21 nenſis floruit. Hic fuit Regis	23	16
23 ris. Heleno eis ſub-	3	Poſt Oreſtē regnauerunt hi. TISAME-	22 Patrię ſuę prefectꝰ Archilochꝰ.	24	17
24 ſidium ferente Eu-	4	NVS Oreſtis filius, huic ſucceſsit PEN-	23	25	18
25 ſeb.	5	THILVS, huic CO- METES, à quo He-	24	26	19
26	6	raclide, cū in Peloponeſum deſcēdiſ-	25	27	20
27	7	ſent, Regnum acceperūt Regnauerūt	26	28	21
28	8	autem omnino ānis 55. poſt Oreſtē	27	29	22
29	9	& ſic finit MICENARVM Re-	28	30	23
30	10	gnum.	29	31	24
31	11		30	32	25 Hoc anno, qui eſt triceſimus à Lauinio
32	12		31	33	26 condito, Aſcanius nouam cœpit
33	13		32	34	27 condere Vrbem ALBAM LON-
34	14		33	35	28 GAM, relinquens Nouercæ Lauinium.
35	15		1 OXINTES XIII. Athenarum Rex annis 12.	36	29
36	16		2	37	30
37	17		3	38	31
38	18		4	39	32
39	19		5	40	33
40	20		6	41	34
41	21		7	42	35
42	22 Amazones templū Dianę Epheſi		8	43	36
43	23 ſuccenderunt Manetho.		9	44	37

	ANNI Mundi	Exitus.	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B	THVSCOR C.	HISPANIAE. D.
	2827	374	17 facili ſcribentis errore pro Triacoſioîs faciẽ-	37	22	45
	8	375	18 tis Tetracoſioîs. Sic e-nim dicit Paulus. Tulit	38	23	46
	9	376	19 mores eorũ in deſer-to an. 40. (hic vides	39	24	47
	2830	377	20 Moſẽ includi) deinde quaſi 350. annis dedit	40	25	48
	1	378	21 eis iudices, vsq; ad Sa-muelem. Inde poſtula-	1 TYNEVS XXX. Aſſyriorum Rex an-	26	49
	2	379	22 uerunt Regem & dedit eis Saul filium Cis. an-	2 nis 30.	27	50
	3	380	23 nis 40. Hic vides Sa-muel & Saul cum ſuis	3	28	51
	4	381	24 annis ſeorſim excludi à 350 annis, vt illi ipſi	4	29	52
	2835	382	25 350. anni maneant in Iudicũ tempore. Quia	5	30	53
	6	383	26 autem dicit. Quaſi ſit ideo, quia 8. vel 7. ãni	6	31	54
	7	384	27 ſuperant plenũ nume-rũ, quem voluit ſolùm	7	32	55
	8	385	28 numerare, quẽadmo-dum Iephtha quoq; fa-	8	33	56
	9	386	29 cit cum ſuis 300. annis plenis omittẽs ſex ſu-	9	34	57
	2840	387	30 perantes. Iud. 11. Hæc Lutherus.	10	35	58
	1	388	31	11	36	59
VII. IVBILÆVS.	2	389	32	12	37	60
	3	390	33	13	38	61
	4	391	34	14	39	62
	2845	392	35	15	40	63
	6	393	36	16	41	64
	7	394	37	17	42	65
	8	395	38	18	43	66
	9	396	39	19	44	67
	2850	397	40	20	45	68
Ioſeph. lib. 6.	1	398	1 SAMVEL & SAVL Iſraeli præfuerũt annis	21	46	69
	2	399	2 40. Actorum 13.	22	47	70 Regnatũ ex in Hi-ſpania vsq; ad 75.
	3	400	3	23	48	71 annũ captę Troię. Inde in Prouincias
	4	401	4	24	49	72 & particularia Ci-uitatũ Dominia Cõ-
	2855	402	5	25	1 PYPINVS Thu-ſcis Imperat	73 uerſa eſt, donec Carthaginenſes, &
	6	403	6	26	2 annis 56. Ma-netho.	74 Poſt hos Romani ipſis præualuere.

AEGYPTI. E.	*SICIONIOR. F.*	*ATHENA. G.*	*Anni à cap. Tro.*	*LATINORUM. H.*
44	24	10	45	38
45	25	11	46	1 SYLVILS III. Latinorum Rex annis. 29.
46	26	12	47	2 Aſcanius, quæ & IVLVS paruul9 nec dum ad regendum ciues
47	27	1 APHIDAS XIV. Athe. Rex anno 1.	48	3 idoneus, SYLVIUM poſthumũ fratrẽ regni hęredẽ relinq.
48	28	2 THIMOETES XV. Athe. Rex an. 8. Hic	49	4 à qvo omnes Reges Albanorum Sylui ſunt vocati. Europ.
49	29	2 vltim9 ex Erechtei familia Rex Athe-	50	5 Syluius autem dictus eſt, quia forte in Sylua natus. Poſthu-
50	30	3 nis fuit, à quo ad aliud genus hac occa-	51	6 mus quia Patre mortuo natus eſt, vide Dionyſ. lib. 1.
51	31	4 ſione regnũ trãslatu eſt, Euſe. Autore.	52	7
52	32	5 Xato Bęotio prouocante Thimoeta ad	53	8
53	SICYONIORUM REGES DEFECERUNT	6 pugna, Thimoetes recuſauit. Tũ Melã-	54	9
54	poſt quos Sacerdotes CARNI inſtituti ſunt.	7 thu Pylieus Andropõpi filius vir ſtre-	55	10
55	✠ ✠ ✠	8 nu9, ſingulare certamen cum Xanto ✠	56	11
56	✠ ſuſcepit, & victor Regnum Athenarum	1 MELANTHVS XVI. Athen. Rex an. 37.	57	12
57		2 (obtinuit.	58	13
58		3	59	14
59		4 Bæotij qui modo ſunt ano 60. poſt captã Troiã ex Arna eius eiecti à Theſſalis, in-	60	15
60		5 coluerunt terrã, quę nunc Bæotia prius Cadmea vocabat. Thucyd. lib. 1.	61	16
61		6	62	17
62		7	63	18
63		8	64	19
64		9	65	20
65		10	66	21
66		11	67	22
97		12	68	23
68		13	69	24
69		14 Anno 70. poſt captam Troiam Dores Peloponneſum obtinuerunt. Thucyd.	70	25
70		15	71	26
71		16	72	27
72		17	73	28
73		18	74	29

ANNI Mundi.	Exitus	HEBRAEOR. A.	ASSYRIOR. B.	THVSCOR. C.	AEGYPTI. D.
2857	404	7	27	3	74
8	405	8	28	4	75
9	406	9	29	5	76
2860	407	10 DAVID natus.	30	6	77
1	408	11	1 BERCILLVS XXXI. Aſſy-	7	78
2	409	12	2 riorum Rex annis 40.	8	79
3	410	13	3	9	80
4	411	14	4	10	81
2865	412	15	5	11	82
6	413	16	6	12	83
7	414	17	7	13	84
8	415	18	8	14	85
9	416	19	9	15	86
2870	417	20 His annis 20. arca Domini exulauit, menſes	10	16	87
1	418	21 7. in terra Philiſtinorum fuit, reliquum	11	17	88
2	419	22 tempus in Do.no Abinadih in Kiriath iearim.	12	18	89
3	420	23 Ex eo tempore pœnitentiam egit Iſrael, &	13	91	90
4	421	24 per Samuelem liberati ſunt à ſeruitute Philiſti-	14	20	91
2875	422	25 norum. 1. Sam. 6. & 7.	15	21	92
6	423	26	16	22	93
7	424	27	17	23	94
8	425	28	18	24	95
9	426	39	19	25	96
* 2880	427	30 ISRAEL Regem petit à Samuele.	20	25	97
1	428	31 SAVL Hebræorum primus Rex.	21	27	98
2	429	32	22	28	99
3	430	33 Saul propter inobedientiam abiectus à Deo.	23	29	100
4	431	34 DAVID electus & à Samuele in regem vnct9,	24	30	101
2885	432	35 Goliath interfectus à Dauide, cauſa odii Saul.	25	31	102
6	433	36 in liberatorem Dauidem fuit.	26 Amazonũ & Cimeriorũ in Aſiã	32	103

(inculuſi. Eule:

ATHENAR E.		F.		G.		Anni à cap. Tro.	LATINORVM H	
19	HOMERVS II Chius Medicina clarus floruit.					75	1	ÆNEAS SYLVIVS IIII. Latinorum Rex
20	Archilochus.					76	2	annis 31.
21						77	3	
22						78	4	
23			HERACLIDARVM in Peloponneſum deſcenſus, de quo vide Herod. lib. 9.			79	5	
24						80	6	
25			REGNVM LACEDÆMONIORVM.		REGNVM CORINTHIORVM.	81	7	
26						82	8	
27	Tiſamenes Oreſtis filiꝰ ab Heraclidis Lacedæmone	1	EVRISTENES I. Lacedæm. Rex an-	1	ALETHES I. Corinthio-	83	9	
28	expulſus, Regnum ACHEORVM inchoauit, à quo	2	nis 42. Ab hoc Cleomenes	2	rum Rex annis 35.	84	10	
29	tẽpore, continuè per ſucceſsionem, vſq; ad SYGI-	3	& Leonidas, qui Perſas apud Thermo-	3		85	11	
30	tempora Reges habuere. Polyb. lib. 2.	4	phylas inuaſit, deſcẽderunt	4		86	12	
31		5		5		87	13	
32		6		6		88	14	
33		7		7		89	15	
34		8	Euriſtenes & Procles, qui ſpartam obtinue-	8		90	16	
35		9	runt ambo Ariſtodemi filii fuerunt.	9		91	17	
36		10		10		92	18	
37		11		11		93	19	
1	CODRVS Melanthi filius, XVII. Athenarum Rex	12		12		94	20	
2	an. 21.	13		13		95	21	
3		14		14		96	22	
4		15		15		97	23	
5	IONES Profugi Athenas ſe contulerunt Euſeb.	16		16		98	24	
6		17		17		99	25	
7		18	Peloponnenſes cõtra Athenienſes di-	18		100	26	
8		19	micant.	19		101	27	
9		20		20		102	28	
10		21		21		103	29	
11		22		22		104	30	

Ioſephi lib. ſeptimo.
VIII. IVBILÆVS.

ANNI mundi.	Exitus.	REG. ISRAEL. A.	ASSYRIOR. B	THVSCOR. C.	AEGIPTI. D.
2887	434	37	27	33	104
8	435	38	28	34	105
9	436	39	29	35	106 HOMERVS Chius Magica arte cla-
2890	437	40	30	36	107 rus floruit. Archiloch. Hic anni a-
1	438	1 DAVID II. Rex Iſrael, ex Tribu Iuda, annis 40. Septem	31 HIRAM Tyriorum Rex amicus	37	108 Pud Archilochum denario numero
2	439	2 in Hebron & menſes 6. 33. in Hieruſalem. 1. Para. 3. Dauid	32 Dauidi 2. Reg. 2	38	109 abundant, dicit enim hunc tertiũ
3	440	3 erat 30. annorum cum regnare cœpiſſet. 2. Regum 5.	33	39	110 Homerum anno 24 Codri enituiſ-
4	441	4	34	40	111 ſe, cum Codrus non vltra 21. an-
2895	442	5	35	41	102 nos regnarit.
6	443	6	36	42	113
7	444	7	37	43	114
8	445	8 ISBOSETH filius Saulus interfectus, Regnum vniverſũ ad	38	44	115
9	446	9 Dauidem relatum 2. Regum cap. 4. & 5.	39	45	116
2900	447	10	40	46	117
1	448	11	1 EVPALES XXXII. Aſſy-	47	118
2	449	12 Promiſsio MESSIÆ ipſi Dauidi circa hæc tempora	2 riorum Rex annis 38.	48	119
3	450	13 facta eſt. 2. Sam. 7.	3	49	120
4	451	14	4	50	121
2905	452	15	5	51	122
6	453	16	6	52	123
7	454	17	7	53	124
8	455	18	8	54	125
9	456	19	9	55	126
2910	457	20 Adulterium Dauidis fortè circa hæc tempora.	10 Magneſia in Aſia condita.	56	127
1	458	21	11	1 NYCIVS FESVLANVS	128
2	459	22 ABSOLON occidit AMMON fratrem & fugit ad Re	12	2 Thuſcis imperat ãnis 47.	129
3	460	23 gem Geſſur Tolomai 2 Regum 13.	13	3 Hic Phocenſes ex Corſica	130
4	461	24 SALOMON circa hæc tempora nat9 ex Bathſeba Vriæ.	14	4 inſula expulit, & Nyceã	131
2915	462	25	15	5 vrbẽ ibi ſtatuit, meminit	132
6	463	26 Abſolon Hieroſolymam reuerſus. 2. Reg. 14.	16	6 ei9 facti Diod. lib. 6.	133

ATHENÆ. E.	LACÆDEMO. F.	CORINTH. G.	Anni à cap. Tro:	LATINOR. H.
12	23	23	105	31
13	24	24	106	1 LATINVS SILVIVS V. Latino-
14	25	25	107	2 rum Rex an. 50.
15	26	26	108	3
16	27	27	109	4
17	28	28	110	5
18	29	29	111	6
19	30	30	112	7
20	31	31	113	8
21	32 Codrus Athenarũ Rex iuxta oraculi	32	114	9
1 Poſt Codrum Reges non fuerunt apud Athenienſes	33 reſponſũ ſeipſum morti tradens, in-	33	115	10
2 Sed principes, quorum poteſtatem mors finiebat,	34 terimitur, in bello Peleponneſiaco, &	34	116	11
3 quorum fuit Primus MEDON Cedri filius an. 20.	35 ſuis victoriam obtinet. Iuſt. lib. 2.	35	117	12
4	36	1 IXION II. Corin. Rex annis 37.	118	13
5	37 Peloponnenſes iterum contra A-	2	119	14
6	38 thenienſes bellum mouent.	3	120	15
7	39	4	121	16
8	40	5	122	17
9	41	6	123	18
10	42	7	124	19
11	1 ARGIS II. Laced. Rex an. 1.	8	125	20
12	1 AGESTRATVS III. Laced. Rex an. 35.	9	126	21
13	2	10	127	22
14	3	11	128	23
15	4	12	129	24
16	5	13	130	25
17	6	14	131	26
18	7	15	132	27 Mycenæ in Italia conditæ, quæ
19	8	16	133	28 nunc CVMÆ. Euſeb.
20	9	17	134	29

	ANNI mundi.	Exitus.	REG. ISRA. A.	ASSYRIOR. B.	THVSCOR. C.	AEGYPTI. D.
	2917	464	27	17	7	134
	8	465	28 Abſolon cum Patre redit in grati-	18	8	135
	9	466	29 am.	18	9	136
	2920	467	30 Seditionem mouet aduerſus Pa-	20	10	137
	1	468	31 trem an: 40. ex quo Iſraëlitæ Re-	21	11	138
	2	469	32 gem petierunt à Samuele.	22 HIRAM II. Tyriorum Rex an. 34.	12	139
	3	470	33	23 Hic Salomoni amicus fuit, & operarios	13	140
	4	471	34	24 in Lybano ad cædendam materiam	14	141
	2925	472	35	25 pro ędificando tẽplo præbuit. 3. Re.	15	142 CARTHAGO condita eſt, vt
	6	473	36	26 6.	16	143 quidam volunt à Carcedone Ty-
	7	474	37	27	17	144 rio; Sed vt alii, à Didone eius filia,
	8	475	38	28	18	145 poſt Troianum bellum an: 143.
	9	476	39	29	19	146 Sed Ioſephus lib. 1. Con: Ap. lon-
	2930	477	40 REHOBEAM filius Salomonis natus	30	20	147 ge poſteriorem eam facit, vt infra
Ioſephi lib. 8.	1	478	1 2. Par. 12. SALAMO III. Iſraë-	31	21	148 videbimus. Ponit enim initiũ Car-
	2	479	2 litarum Rex an. 40. 2. Reg. 11.	32	22	149 thaginis poſt conditum templum
	3	480	3 Anno 480. egreſsionis filiorum Iſraël	33 Anno duodecimo Hiram Regis Tyrii	23	150 Hieroſolymitanũ annis 143. &
	4	* * *	4 de terra Ægypti, anno quarto (ſcilicet iam incipiente)	34 Templũ Salomonis extruit. Ioſeph.	24	151 menſ. 8. Hic numerus fortaſsis
	2935		5 Regni Salomonis	35 lib. 1. Con. Apion.	25	152 Ethnicos ſcriptores, cum eum in
	6		6 &c. Cœptum eſt ædificari Templum	36	26	153 Tyriorum Hiſtoria inuenerint, ſe-
	7		7 DOMINI. 3. Reg. 6.	37	27	154 duxit.
	8		8	38	28	155
	9		9	1 LAOSTHENES XXXIII. Aſſyriorum	29	156
	2940		10	2 rum Rex annis 45.	30	157
	1		11 Templum completum menſe o-	3	31	158
	2		12 ctauo 3. Reg. 6.	4	32	159
IX. IVBILÆVS.	3		13	5	33	160
	4		14	6	34 Quę in regno Thuſcorum ſequuntur,	161
	2945		15	7	35 in latere Latinis proximo poſthac ponemus,	162
	6		16	8	36 ita vt Italię regna ſint adiũcta &c.	163

ATHENAR. E.	LACEDAEMO. F.	CORINTH. G.	Anni à cap Tro.	LATINOR. H.
1 AGASTVS II. Athen. Iudex an. 36.	10	18 EPHESVS condita ab Andronico Euſ.	135	30
2	11	19	136	31
3	12	20	137	32
4	13	21	138	33
5	14	22	139	34
6	15	23	140	35
7	16	24	141	36
8 HOMERVS IIII. inſtitoria arte Sala-	17	25	142	37
9 minenſis ciuis prę- diues floruit. Arch.	18	26	143	38
10	19	27 HOMERVS V. Colophius Pictor	144	39
11	20	28 & ſtatuarius pręcla- rus habetur. Archilo.	145	40
12	21	29	146	41
13	22	30	147	42
14	23	31	148	43
15	24	32	149	44
16	25	33	150	45
17	26	34	151	46
18	27	35	152	47
19	28	36	153	48
20	29	37	154	49
21	30	1 AGILAVS III. Corinth. Rex an. 37.	155	50
22	31	2	156	1 ALBA SYLVIVS VI. Latinorum
23	32	3	157	2 Rex an. 39.
24	33	4	158	3
25	34	5	159	4
26	35	6	160	5
27	1 LABOTES IIII. Lacedæm. Rex an. 37.	7	161	6
28	2	8	162	7
29	3	9	163	8
30	4	10	164	9

ANNI Mundi	REGNVM ISRAELIS A.		ASSYRIOR. B.	AEGYPTI C.
2947	17		9	164
8	18		10	165
9	19		11	136
2950	20		12	167
1	21		13	168
2	22		14	169
3	23		15	170
4	24		16	171
2955	25		17	172
6	26		18 BELEASTARTVS Hyrami fili-	173
7	27		19 us Tyri Rex an. 9.	174
8	28		20	175
9	29		21	176
2960	30		22	177
1	31		23	1 DYNASTEIA XXI. AEgyptiorum
2	32		24	2 qua primus regnauit SMENDES qui in Scri-
3	33		25 ABDASTARTVS Tyri Rex an. 9.	3 pturis ſacris SESAC dicitur. Regnauit an.
4	34 Ob Idololatriam Salomonis, de qua 3. Re. 11. Regnū Iſraelitarū ſciſſum eſt.		26	4 26. Ad hunc regem Ieroboam fugit, manſitq;
2965	35 Defecerunt enim 10. tribus à Rehobeā filio Salomonis ad Ieroboā filiū Ne-		27	5 apud eum vsq; ad mortem Salomo-
6	36 bath, ita vt tantum Iuda & BenIamin ſequerentur partes Rehobeam. 2. Par.		28	6 nis 3. Reg. 11.
7	37 10. 3. Reg. 12		29	7
8	38		30	8
9	39		31	9
2970	40		32	10
	REGNVM IVDA.	REGNVM ISRAEL		
1	1 REHOBEAM regnat in Hieruſalē an. 17	1 IEROBOAM I. Rex Iſraelis an. 22. Hic ſi-	33	11
2	2 Huius impietas clare videt. 3. Reg.	2 mul ac Regnum accepit, noua excogi-	34 Abdaſtartus à filiis nutricis ſuę in-	12
3	3 4. & 2. paral. 12.	3 tauit Religionem, & populum à Deo	35 terfectus eſt, cum eſſet annorum 20.	13
4	4	4 ſuo abduxit ad vitulos aureos. Atq;	36 Maior ex iis regnauit an. 12. in	14
2975	5 SESAC AEgypti Rex Tēplum & Hieru-	5 cũ in hoc cœpit iniquitas populi Iſraëli	37 Tyro.	15
6	6 ſalē ſpoliat 3. Reg. 14.	6 quia Deus Ezechieli portanda imponit	38	16 THRACES mare multis annis potenter obtinuerunt.

ATHEN. D.	*LACE.* E.	*CORINTH.* F.	*THVSCOR.* G.	*Anni à cap. Tro.*	*LATINOR.* H.
31	5	11	37	165	10
32	6	12	38	166	11
33	7	13	39	167	12
34	8	14	40	168	13
35	9	15	41	169	14
36	10	16	42	170	15
1 ARCHIPPVS III. Athen. Iu-	11	17	43	171	16
2 dex an. 19. Sub hoc Ar-	12	18	44	172	17
3 chippo floruit ſextus Ho-	13	19	45	173	18
4 merus ciuis Athenienſis,	14	20	46	147	19
5 qui nouas Athenienſibus	15	21	47	175	20
6 Leges dedit. Archil.	16	22	1 PYSEVS Thuſcus Pirata Italiæ Im-	176	21
7	17	23	2 perat annis 25. Hunc Pyſeum	177	22
8	18	24	3 Thyrenum Tubam inueniſſe autor eſt	178	23
9	19	25	4 Plinius lib. 7. C 56. Meminit quoq;	179	24
10	20	26	5 Pyſeri cuiuſdam, qui venabula &	180	25
11	21	27	6 nauium Roſtra inueneritsea ad hunc	181	26
12	22	28	7 referenda eſſe ex cognomine (Pira-	182	27
13	23	29	8 ta) conicio.	183	28
14	24	30	9	184	29
15	25	31	10	185	30
16	26	32	11	186	31
17	27	33	12	187	32
18	28	34	13	188	33
19	29	35	14	189	34
1 THERSIPPVS IIII. Athen.	30	36	15	190	35
2 Iudex an. 41.	31	37	16	191	36
3	32	1 PRYMINAS IV. Corinth. Rex annis	17	192	37
4	33	2 35.	18	191	38
5	34	3	19	194	39

	ANNI Mundi.	IVDAA.	ISRAEL. B.	ASSYRIOR. C.	AEGYPTI D
	2977	7	7 nit cap. 4. Ezech. & durauit an. 390. vſq; ad	39	17
	8	8	8 23. Nabuchodonoſoris annum in quo reliquiæ Iſraëlis & extre-	40	18
	9	9	9 quiæ Iſraëlis & extremę Iudæ in Babylonem	41	19
	2980	10	10 abductę ſunt (Ieremię 52.) quod quidem	42	20
	1	11	11 tempus in eodem loco eidem Ezechieli re-	43	21
	2	12	12 uelatur.	44	22
	3	13	13	45	23
	4	14	14	1 PYRITHIADES XXXIV. Aſſyriorum	24 ASTARTVS Tyri Rex an. 12.
	2985	15	15	2 Rex an. 30.	25
	6	16	16	3	26
	7	17	17	4	27 PSEVSENSES Ægypti Rex an. 41.
	8	1 ABIAM cœpit anno 18. Ieroboam, & regnat	18	5	2
	9	2 annis 3.	19	6	3
	2990	3	20	7	4
*	1	1 ASA cœpit anno 20 Ieroboam (1. in fine anni)	21	8	5
	2	2 & regnat annis 41.	22 II. 1 NADAB cœp. 2. an:	9	6
	3	3	2 Aſa, & regnauit an: 2. 1 BAESA percuſsit Na-	10	7
X. IVBILÆVS.	4	4	2 dab anno tertio Aſa, & regnauit annis 24.	11	8
	2995	5	3	12	9
	6	6	4	13 ASTARIMVS frater Aſtarti Tyri Rex	10
	7	7	5	14 an. 9.	11
	8	3	6	15	12
	9	9	7	16	13
MEDIVM SECVLORVM.	3000	10	8 ELIAS & ELISEVS nati circa hæc tẽpora.	17	14
	1	11 SERA ſiue ZAREIA Æthiops aſcendit con-	9	18	15
	2	12 tra Aſam, quem Dominus mirabiliter pro-	10	19	16
	3	13 fligatum in fugam vertit. 2. Paral. 15.	11	20	17
	4	14	12	21	18
	3005	15	13	22 Phelletes fratrẽ Aſtarimũ interficit, & re-	19
	6	16 An: 36. regni Aſa, 1. poſtquam diuiſum regnũ	14 BAESA ædificat Rama in munitionẽ, nequisè	23 gnat mẽſ. 8. Hũc peremit ICHOBALVS	20

ATHENA. E.	LACED. F.	CORINTH. G.	THVSCOR. H.	Anni à cap. Tro.	LATINO R. I.
6	35	4	20	195	1 CAPETVS SYLVIVS VII. Latino-
7	36	5	21	196	2 rum Rex annis 24. Hūc Euſebius ATYN vo-
8	37	6	22	197	3 cat, ſicut & Liuius. Caſsiodorus AEgyp-
9	1 DORISTVS V. Laced.	7	23	198	4 tum. Ouid. Epiduin Metamorph. 14. Sic
10	2 Rex annis 29.	8 Samos condita Smyrna in vrbis	24	199	6 quoq; Eutropius [illegible]
11	3	9 modum ampliata.	25	200	6
12	4	10	26	201	7
13	5	11	27	202	8
14 Thraces Bebriciam, quę nunc	6	12	28	203	9
15 Bithynia nūcupatur, tranſeū-	7	13	29	204	10
16 tes à Strimone occupant.	8	14	30	205	11
17	9	15	31	206	12
18	10	16	32	207	13
19	11	17	33	208	14
20	12	18	34	209	15
21	13	19	35	210	16
22	14	20	36	211	17
23	15	21	37	212	18
24	16	22	38	213	19
25	17	23	39	214	20
26	18	24	40	215	21
27	19	25	41	216	22
28	20	26	42	217	23
29	21	27	43	218	24
30	22	28	44	219	1 CAPIS SYLVIVS VIII. Latinorum
31	23	29	45	220	2 Rex an. 28. Ab hoc Rege CAPVA con-
32	24	30	46	221	3 dita eſt Eutro. lib. 1.
33	25	31	47	222	4
34	26	32	48	223	5
35	27	33	49	224	6

ANNI mundi.	IVDA A.	ISRAEL B.	ASSYRIO. C.	AEGYPTI D.
3007	17 Hebræorum, venit Baeſa, & ædificabat Ra-	15 Regno Iuda ad Regni Iſrael & contra trãſire	24 Aſtartæ ſacerdos, & regnauit apud	21
8	18 ma &c. Alioqui enim ſi hanc interpretatio-	16 pollet. Qua re Aſa perturbatus, Deo ſuo reli-	25 Tyrum an. 32. Huius Deæ Aſtarthes	22
9	19 nem reiicis, textus in 2. Par. 15. & 16. in nu-	17 cto auxilium à Rege Syriæ quærit, ob quod	26 meminit Scriptura 3. Reg. 11. quip-	23
3010	20 mero annorũ eſſet deprauatus, quod non cre-	18 factum à Propheta Domini grauiter increpa-	27 pe quam Salomon (coluit.	24
1	21 do. Nam Baeſa anno 26. Aſa viuere deſiit.	19 tur. Vide 2. Para. 16.	28	25
2	22 Quomodo igitur poſt decem annos ædificaſſet	20	29	26
3	23 Rama.	21	30	27
4	24	22	1 OPHRATHEVS XXXV. Aſſyrio-	28
3015	25	23 IIII.	2 rum Rex an 20.	29
6	26	24 ELA regnauit anno 26. Aſa annis 2.	3	30
7	27	2 V. 1 ZAMBRI interfecit Ela	4	31
8	28	2 an. 27. Aſa Tunc diuiſus eſt populus, pars ſe-	5	32
9	29	3 quebatur Thebni, pars AMRI. 3. Reg. 16.	6	33
3020	30	4	7	34
1	31	5 AMRI an. 32. Aſa Rex confirmatus, & regnat	8	35
2	32	5 an. 12. Anni diſſenſionis adduntur ipſi Amri. In	9	36
3	33	6 Thirſa regnauit 6. an. de inde ædificauit Samariã.	10	37
4	34	8 SAMARIA condita 3	11	38
3025	35	9 (Reg. 16	12	39
6	36	10	13	40
7	37	11	14	41
8	38	12. VII. 1. ACHAB regnauit ãno	15	1 NEPHER CHERRES Ægypti Rex
9	39 Aſa ægrotans, non quærit Dominum, ſed Medi-	2 38. Aſa in Samaria, annis 22.	16	2 annis 4.
3030	40 cos. 2. Par. 17.	3	17	3
1	41 Anno 4. Achab regnat	4	18	4
2	1 IOSAPHAT in Hieruſalem, annis 25.	5	19	1 AMENOPHIS an. 9.
3	2	6 His temporibus reædificauit Hiel Hiericho, in	20	2
4	3	7 Primogenito ſuo poſui fundamentum vrbis, &	1 OPHRAGANEVS XXXVI. Aſſyrio-	3
3035	4	8 in nouiſsimo filio eius ſtatuit porta eius, ſicut	2 rum Rex an. 50.	4
6	5	9 dixerat Ioſua ſeruus Domini Ioſ. 6. 3. Reg. 16.	3	5

ATHEN. E.	LACE. F.	CORINTH. G.	THVSCOR. H.	Anni à c.p.T ro.	LATINOR. I.
36	28	34	50	225	7
37	29	35	51	226	8
38	1 AGESILAVS	1 BACIS V. Chorinthiorum Rex an. 35.	52	227	9
39	2 VI. Lacedæm.	2 Ab hoc Reges Bacidę denominati ſunt.	1 THVSCVS Iunior Thuſcis imperat an-	228	10
40	3 Rex annis 44.	3	2 nis 39.	229	11
41	4	4	3	230	12
1 PHORBAS V. Athen.	5	5	4	231	13
2 Iudex annis 31.	6	6	5	232	14
3	7	7	6	233	15
4	8	8	7	234	16
5	9	9	8	235	17
6	10	10	9	236	18
7	11	11	10	237	19
8	12	12	11	238	20
9	13	13	12	239	21
10	14	14	13	240	22
11	15	15	14	241	23
12	16	16	15	242	24
13	17	17	16	243	25
14	18	18	17	244	26
15	19	19	18	245	27
16	20	20	19	246	28
17	21	21	20	247	1 CALPETV[illegible]L-VIVS IX. Latino-
18	22	22	21	248	2 rum Rex an. 13
19	23	23	22	249	3
20	24	24	23	250	4
21	25	25	24	251	5
22	26	26	25	252	6
23	27	27	26	253	7
24	28	28	27	254	8

	ANN mundi	IVDA A.	ISRAEL B.	ASSYRI. C.	ÆGYPTI.	D.
	3037	6 ELIAS circa hæc tempora Prophetare incipit,	10 FAMES ELIÆ.	4	6	
	8	7 cuius Hiſtoria habetur, à capite 17. lib. 3. Regum,	11	5 BADOZORVS Tyrium Rex.	7	
	9	8 vſq; ad 3. cap. 4. Reg.	12	6	8	
	3040	9	13	7	9	
XI. IVBILÆVS.	1	10	14	8	1 OSOCHORVS Ægypti Rex an. 6.	
	2	11	15	9	2	
	3	12	16	10	3	
	4	13	17	11	4	
	3045	14	18	12	5	
	6	15	19	13	6	
	7	16	20 VIII.	14	1 SPINACES an. 9.	
* Ioſephi lib. 9.	8	17 IORAM Rex deſignatus, cum Pater regi Achab	21 AHAZIAS regnare cep. 1 an. 17. Ioſaphat. &	15	2	
	9	18 auxilium ferret, contra Regem Syriæ 3. Reg. 22.	22 1 2 reg. an. 2. Anno 18. Ioſapha regnauit 10	16	3	
	3050	19	2 RAM IX. ex Iſra. an. 12. Lib. 4. Reg. cap. 1. dici-	17	4	
	1	20 ELIAS circa hæc tempora ſublatus in cœlos	3 tur anno 2. Ioram Regis Iuda, regnauit Ioram Rex	18	5.	
	2	21 ELISEVS Propheta	4 Iſrael, Ideo diximus Ioram Rex Iuda à patre	19	6	
	3	22 Anno 5. Ioram Iſrael regnauit IORAM filius	5 Regem deſignatum anno Regni ſui 17. Nam hic	20	7	
	4	23 Ioſaphat an. 8. Patre viuente quatuor, & poſtea	6 mos erat, ſi quis Regum in bellum profecturus	21	8	
	3055	24 reliquos.	7 eſſet, vt pri9 ſignificaret, quem Regem poſt ſe eſſe	22	9	
	6	25	8 vellet ſi ipſe fortaſsis in prælio caderet &c.	23	1 PERSVSENNES Ægypti Rex an. 35.	
	7	5	9	24	2 Poſt hac in Ægyptiorum	
	8	6	10	25	3 Hiſtoria ſequemur HERODOTVM, cuius rela-	
	9	7	11	26	4 tio magis cum ſacra Scriptura, & Hiſtorijs reliquis	
	3060	8 OCHOZIAS regnat anno 12. Ioram Iſraël anno 1.	22 IORAM & OCHOZIAS à IEHV interempti (ſunt.	27	5 conuenit, quam eas quę ab Euſebio citatur. Indi-	1
	1	1 ATALIA interfecto omni	1 IEHV X. Rex Iſraëlis an-	28	6 cabimus tamen Nomina & initia eorum Re-	2
	2	2 Regio ſemine, excepto paruulo IOAS, Reg. an. 7.	2 nis 28.	29 METTINVS Tyri Rex	7 gum, qui ab eodem ponuntur. Numeros vero	3
	3	3	3	30 annis 9.	8 omittemus, Orditur autem Hero-	4
	4	4	4	31	9 dotus ſuam relationem à CHEOPE, qui regna-	5
	3065	5	5	32	10 uit apud Ægyptios, annis 50. Quorum	6
	6	6	6	33	11 initium cadit in quintum Perſuſennis.	7

ſecun-

ATHENA.E.	LACEDÆ F.	CORINTH.G	THVSCOR. H.	Anni à cap. Tro	LATINO R I.
25	29	29	28	255	9
26	30	30	29	256	10
27	31	31	30	257	11
28	32	32	31	258	12
29	33	33	32	259	13
30	34	34	33	260	1 TYBERINVS SYL-VIVS X. Latinorum
31	35	35	34	261	2 Rex annis 8. Hic ſub-merſus ex Albula flu-
1 MEZADES VI. Athen. Iud.	36	1 AGELAS VI. Corinth. Rex	35	262	3 mine TIBERIM fecit.
2 an. 30.	37	2 an. 30.	36	263	4
3	38	3	37	264	5
4	39	4	38	265	6
5	40	5	39	266	7
6	41 RHODII Mare obti-	6	1 AMNVS Thuſcis imperat an	267	8
7	42 nuerunt.	7	2 25.	268	1 AGRIPPVS SYLVIVS XI. Latinorum Rex
8	43	8	3	269	2 annis 40.
9	44	9	4	270	3
10	1 ARCHELAVS VII. Lacedę	10	5	271	4
11	2 Rex an. 60.	11	6	272	5
12	3	12	7	273	6
13	4	13	8	274	7
14	5	14	9	275	8
15	6	15	10	276	9
16	7	16	11	277	10
17	8	17	12	278	11
18	9	18	13	279	12
19	10	19	14	280	13
20	11	20	15	281	14
21	12	21	16	282	15
22	13	22	17	283	16
23	14	23	18	284	17

ANNI Mundi	IVDA. A.	ISRAEL B.	ASSYRIO. C.	AEGYPTI. D.
3067	7 I IOAS octo annorum	7	34	8 ſecundum Euſebium. Reliqua ſuis locis indicabuntur.
8	2 conſtituitur Rex à Ioiada, ſummo Pō-	8	35	9
9	3 tif. & regnat an. 40. Cœpit an. 17. Iehu.	9	36	10
3070	4 Hic Ioas in vijs Domini ambulauit,	10	37	11
1	5 omnib9 dieb9, quibus eũ inſtruxit Io-	11	38 PYGMALION Tyri Rex an. 40. Huius an-	12
2	6 iada Sacerdos, ſed hoc defũcto, eo im-	12	39 no ſeptimo Dido Carthaginem condidit, vt	13
3	7 pietatis puenit, vt etiam omnium Io-	13	40 teſtatur Ioſephus libro primo cõtra Appionẽ.	14
4	8 iadę in ſe beneficiorum oblitus, filiũ	14	41	15 Phryges mare obtinuerunt an. 25.
3075	9 ipſius Zachariam (cuius Chriſtus me-	15	42	16
6	10 minit Luc. 11.) in Atrio tẽpli Domini	16	43	17
7	11 interfici iuberet 2. Par. cap. 24.	17	44	18 CARTHAGO à DIDONE Pygmalionis Tyrii
8	12	18	45	19 Regis Sorore in Africa condita eſt. Annis poſt
9	13	19	46	20 Templum Salomonis 143. &c.
3080	14	20	47	21 Ante vrbem Romam annis 135.
1	15	21	48	22
2	16	22	49	23
3	17	23	50	24
4	18	24	1 ASCRASAPES XXXVII. Aſſyriorum	25
3085	19	25	2 Rex an. 42.	26
6	20	26	3	27
7	21	27	4	28
8	22	28	5	29
9	23	1 IOACHAS XI. Rex Iſraël regnauit an. 77.	6	30
3090	24 IOAS Templum Domini inſtau-	2 cœpit annis 23. IOAS 4. Reg. 13.	7	31
1	25 rat. 2. Par. 24.	3	8	32 SENSCORIS an. 21. ſecundum Euſebium.
2	26	4	9	33
3	27	5	10	34
XII. IVBILÆVS. 4	28	6	11	35
3095	29	7	12	36
6	30	8	13	37

ATHENAE.	LACED. F.	CORINTH. G.	THVSCOR. H.	Anni à cap. Tro:	LATINO R. I.
24	15	24	19	285	18
25	16	25	20	286	19
26	17	26	21	287	20
27	18	27	22	288	21
28	19	28	23	289	22
29	20	29	24	290	23
30	21	30	25	291	24
1 DIOGENETVS VII. Athen. Iu-	22	1 EVDEMVS VII. Corinthiorū Rex	1 FELSINVS Thuſcorum Rex an: 33.	292	25
2 dex annis 28.	23	2 anis 25.	2 Hic FELSINAM Metropolin Thu-	293	26
3	24	3	3 ſcorum condidit, & ei Regioni, quę	294	27
4	25	4	4 poſtea Gallia Au-relias & Æmylia	295	28
5	26	5	5 à Romanis dicta eſt, Felſinæ cogno	296	29
6	27	6	6 mentum reliquit Cato de Origi.	297	30
7	28	7	7	298	31
8	29	8	8	299	32
9	30	9	9	300	33
10	31	10	10	301	34
11	32	11	11	302	35
12	33	12	12	303	36
13	34	13	13	304	37
14	35	14	14	305	38
15	36	15 Hoc tempore Euſebius ex Latina	15	306	39
16	37	16 Hiſtoria Homerum fuiſſe probat	16	307	40
17 HOMERVS VII. arte Muſi-	38	17 Poetam, ſed Archilochus Muſicū	17	308	1 ALLADIVS Syluius XII. Latinorum
18 ca & Geometrica clarus apud	39	18 & Geometram.	18	309	2 Rex an. 19. Eutropius hunc Remum
19 Argiuos habetur. Archilo.	40	19	19	310	3 Syluiū vocat, quē & ob impietatem
20	41	20	20	311	4 fulmine tactum interiiſſe refert: lib. 1.
21	42	21	21	312	5
22	43	22	22	313	6
23	44	23	23	314	7

ANNI mundi.	IVDA. A.	ISRAEL. B.	ASSYRII. C	AEGYPTI. D.
3097	31 IOIADA Sum: Pontif: de regno Iudæ optime meritus obiit	9	14	38
8	32 annorum 130.	10	15	39
9	33	11	16	40
3100	34 IOAS in impietatem labitur 2. Paral. 24.	12	17	41 Cyprii mari potiuntur annis 32.
1	35	13	18	42 Euſeb
2	36	14 XII.	19	43
3	37	15 IOAS Iſraëlis Rex deſignatus anno 37. Ioas	20	44
4	38	16 Regis Iudæ 4. Reg. 13.	21	45
3015	39 ZACHARIAS interfectus in atrio domus	17	22	46
6	40 HASAEL Rex (Domini. Syriæ Templū ſpoliat.	1 IOAS filius Ioachas regnauit in Iſraël an. 16.	23	47
7	1 AMASIAS regnauit in Hieruſalem an. 29. Cœ-	2	24	48
8	2 pit an. 2. Ioas Iſrael.	3	25	49
9	3 Hebræi dicunt huius Amaſiæ fratrem fuiſſe.	4	26	50
3110	4 AMOZ Patrem IESAIÆ Prophetæ, qui non fuit	5	27	1 CEPHRENES Ægypti Rex annis 56.
1	5 ex Sacerdotibus, ſed è regia Tribu natus. Ideo	6 ELISEVS ſub hoc Ioas mortuus eſt, cuius ca-	28	2
2	6 quinto capite Prophetiæ ſuæ vocat Meſchiam Pa-	7 dauer, mortuum hominem alium, à quo for-	29	3 OSORTHON annis 15. Secundum
3	7 truelem ſuum. D. Luth.	8 tuitò tangebatur, vitæ reſtituit 4. Reg. 13.	30	4 Euſeb.
4	8	9	31	5
3115	9	10	32	6
6	10	11	33	7
7	11	12	34	8
8	12	13	35	9
9	13 AMASIAS Idumæos vicit 2. Paral. 25. 4	14	36	10
3120	14 Reg. 14. Hoc anno Amaſias, alioqui Rex	15	37	11
1	15 Pius, non neceſſarium bellum mouit aduerſus	16 XIII. IEROBOAM II. Regna-	38	12
2	16 Iſraëlis Regem Ioas, à quo in fugam verſus,	2 uit in Iſraël annis 41. cœpit an. 15. Amaſiæ	39	13
3	17 cæſo exercitu, meritam intempeſtiui motus pœ-	3 Regis Iudæ.	40	14
4	18 nam dedit. 4. Reg. 4.	4	41	15
3125	19	5	42	16
6	20	6	1 TONO SCONCOLEROS qui	17

Græcè dicitur SAR

ATHENAE. E.	LACEDAE. F	CORINTH. G	THVSCOR. H	Anni à cap. Tro.	LATINOR. I
24	45	24	24	315	8
25	46	25	25	316	9
26	47	1 ARISTEMEDES VIII. Corinth.	26	317	10
27	48	2 an. 35.	26	318	11
28	49	3	28	319	12
1 PHEREDVS VIII. Athe. Iu-	50	4	29	320	13
2 dex an. 19.	51	5	30	321	14
3	52	6	31	322	15
4	53	7	32	323	16
5	54	8	33	324	17
6	55	9	1 EON Thuſcorum Rex an. 28.	325	18
7	56	10	2 Ab hoc Regio Bouonia dicta	326	19
8	57	11	3 Cato de Orig.	327	1 AVENTINVS SYLVIVS XIII. Latino-
9	58	12	4	328	2 rum annis 37. Ab hoc Auentinus mons in vr-
10	59	13	5	329	3 be dictus, eo quòd ibi ſepultus eſt.
11	60	14	6	330	4
12	1 THALECVS VIII. Laced:	15	7	331	5
13	2 Rex an. 40.	16	8	332	6
14	3	17	9	333	7
15	4	18	10	334	8
16	5	19	11	335	9
17	6	20	12	336	10
18	7	21	13	337	11
19	8	22	14	338	12
1 ARIPHRON IX. an. 20.	9	23	15	339	13
2	10	24	16	340	14
3	11	25	17	341	15
4	12	26	18	342	16
5	13	27	19	343	17
6	14	28	20	344	18

	ANNI Mundi.	IVDA. A.	ISRAEL. B.	ASSYRIORVM. C.		AEGYPTI. D.	
	3127	21	7	2 DANAPALVS vltimus Aſſyriorum Rex annis 20.		18 TACHELOTVS an. 13. Euſebius.	
	8	22	8	3		19	
	9	23	9	4 Fuit hic Sardanapalus vir quauis muliere corruptior, cuius effœmi-		20	
	3130	24	10	5 natum animum præfecti ei9 odio habere cœperunt. Facta itaq; cõiu-		21	
	1	25	11 IESAIAS circa hec tempora	6 ratione inter Phul Belochum Babyloniæ, & Arſacem Medorum		22	
	2	26	12 (natus	7 præfectos, bellum Sardanapalo infertur, qui cum paucis & imcõpo-		23	
	3	27	13	8 ſitis in aciem progreditur, victus in Regiã ſe recipit, & extructa py-		24	
	4	28	14	9 ra, ſe & diuitias in incendiũ mittit, hoc ſolo imitatus virum. Vi-		25	
	3135	29 Amaſias occiſus in Lachis.	15	10 ctores Monarchiam ita inter ſe partiti ſunt, vt Belochus Babylo-		26	
	6	1 OZIAS ASARIAS (an. 52.	16	11 nem, cui addebatur Aſſyria, Arſaces vero Medos cum Perſis, re-		27	
	7	2 Quintum annũ agebat OZIAS cũ Pater e-	17	12 geret, atq; hoc modo deſtructa eſt prima Monarchia, quæ durauit		28	
	8	3 ius interficeretur, interim tamen, quo re-	18	13 annos 1358.		29	
	9	4 gnũ puero ſeruaretur incolume, præfuere	19	14		30	
	3140	5 ſoriaſsis viri Senatus Magni, quos Zane-	20	15		31 Petubaſtis an. 25. Euſebius.	
	1	6 drim vocauerũt, donec Ozias ſedecim	21	16		32	
XIII. IVBILÆVS	2	7 annorum eſſet, qua ætate ipſe ad guber-	22	17		33	
	3	8 nacula venit. Anni vero interregni ipſi	23	18		34	
	4	9 Oziæ aſcribuntur, quia pro Rege ſem-	24	19 REGNVM AS-		35	
	3145	10 per, ex quo Pater extinctus fuit, eſt	25	20 SYRIORVM NOVVM.	REGNVM MEDORVM.	36	
	6	11 agnitus.	26	1 PHVL Belochus I. Babyloniæ rex	1 ARSACES Liberis Medis	37	
	7	12 Hoc anno Ozias	27	2 annis 48. Hi reges Aſſyrij	2 præfuit annis (28.	38	
	8	13 ſedecim annorum Regnum Iuda ad-	28	3 dicuntur in ſacris literis, eo quod Aſ-	3	39	
	9	14 miniſtrare cœpit.	29	4 ſyrus cum Babyloniis imperaue-	4	40	
	3150	15	30 IONAS Propheta ad Niniuem	5 runt, & pleriq; in Niniue habitarũt.	5	41	
	1	16	31 circa hęc tempora miſſus	6 vt in ſequentibus videtur, Et Baby-	6	42	
	2	17	32	7 lonii proprios reges, aut guberna-	7	43	
	3	18	33 OSEE Prophetare incipit ſub	8 tores, qui his ſubditi fuerunt, ha-	8	44	REGNVM
	4	19	34 Ozia & Ieroboã Ozee cap. 1.	9 buere. Hic tamen Phul, vt Hiſtoriæ	9	45	MACEDONIÆ.
	3155	20	35	10 teſtantur, in Babylone habita-	10	46	1 CARANVS I. Macedoniæ
	6	21	36	11 (uit	11	47	2 rex an. 28. vide Sol. ca. 15.

ATH. R.	LACEDAE. R.	CORINTH. Q.	THVSCOR. H.	Anni à cap. Tro.	LATINOR. I.
7	15	29	21	345	9
8	16	30	22	346	20
9	17	31	23	347	21
10	18	32	24	348	22
11	19 Phœnices mare obti-	33	25	349	23
12	20 nuerunt.	34	26	350	24
13	21	35	27	351	25
14	22	1 EGEMNON IX. Corinthiorum Rex	28	352	26
15	23	2 annis 16.	1 ATRIVS Thuſcorum Rex annis 27.	353	27
16	24	3	2	354	28
17	25	4	3	355	29
18	26	5	4	356	30
19	27	6	5	357	31
20	28	7	6	358	32
1 THESPELVS X	29	8	7	359	33
2 Athen: Iudex	30	9	8	360	34
3 an. 27.	31	10	9	361	35
4	32	11	10	362	36
5	33	12	11	363	37
6	34 PHIDON Argiuus men-	13	12	364	1 PROCAS SILVIVS XIIII. Latinorum
7	34 ſuras & Pondera repe-	14	13	365	2 Rex an. 23.
8	36 rit, cũ apud Latinos re-	15	14	366	3
9	37 gnaret Procas Syluius,	16	15	367	4
10	38 apud Hebreos Aza-	1 ALEXANDER X. Corinth. an. 25.	16	368	5
11	39 rias. Eutro. lib. 1.	2	17	369	6
12	40	3	18	370	7
13	1 ALCANES IX. Lacedæ.	4	19	371	8
14	2 Rex an. 37.	5	20	372	9
15	3	6	21	373	10
16	4	7	22	374	11

ANNI mundi.	IVDÆ. A.	ISRAEL B.	ASSYR. C	MEDOR. D.	ÆGYPTI E.
3157	22 ABDIAS Propheta claret.	37 Regnũ Iſrael poſt mortem Regis Ie-	12	12	48
8	23 AMOS Captiuitatem deceni tribuum prædicit.	38 roboam II. à TYRANNIS diue-	13	13	49
9	24	39 xatum eſt, vſq; ad finem ſui-	14	14	50
3160	26 TERRAE MOTVS in Iſrael. AMOS cap. (1.	40	15	15	51
1	26	41	16	16	52
2	27		17	17	53
3	28 IESAIAS Prophetare cœpit.		18	18	54
4	29		19	19	55
3165	30		20	20	56 OSORCHON Hercules dictus.
6	31		21	21	1 MX. (an. 9. Euſeb. CERINVS Cheo-
7	32		22	22	2 pis filius an. 6. Hic ſumma pietate &
8	33		23	23	3 clementia vixit. Herod.
9	34 IOEL quoq; Propheta, vt Hierony-		24	24	4
3170	35 mo placet, his temporibus floruit. Sed		25	25	5
1	36 vt mihi videtur, fuit hic ſub Manaſſe, au-		26	26	6
2	37 aliquanto tempore poſt, atq; hoc ideo		27	27	1 ASYCHIS ſiue ANISIS à Sacer-
3	38 quòd prorſus nullam Iſraëlitici regni	An: 38. Oziæ regnauit Zacharias 6. menſ.	28	28	2 dotibus lectus an. 6. Hic fuit cæcus.
4	39 mentionem facit, & tantummodò de	1 SELLVM interfecit Zachariam &	29	1 SOSARMVS II. Medorum an. 30.	3 SPAMMVS an. 10. Secund. Euſe.
3175	40 Tribus Iuda captiuitate, quaſi iam præ-	1 reg. menſ. 1. MANAHEN interfecit	30	2	4
6	41 foribus eſſet, prophetizat &c.	2 Sellum, & regnauit annis 10. (fines	31	3	5
7	42	3 annorum Oziæ hoc loco in ſcripturis	32	4	6
8	43	4 intelligi debent.	33	5	1 SABACHOS Æthiops pulſo A-
9	44	5	34	6	2 ſyche regnauit an. 50. Hic in ſcriptu-
3180	45	6	35 PHVL contra	7	3 ris SVA vel SO appellatur. 4. Reg.
1	46	7	36 terrã Iſrael	8	4 (17.
2	47	8	37 bellũ moli-	9	5
3	48	9	38 tur. & regẽ	10	6
4	49 ACHAS natus.	10	39 MANAHEN tri	11	7 SOCHORVS an. 43. Euſeb.
3185	50	1 PHACEIA an. 2. cœp. an. 50. Oziæ.	40 butariũ fa-	12	8
6	51	2	41 cit. 4 Re. 15.	13	9

MACE. F.	ATHEN. G.	LACED. H.	CORINTHI.	THVS. K.	Anni Vrbis	LATINOR. L.
3	17	5	8	23	375	12
4	18	6	9	24	376	13
5	19	7	10 Trieres prima nauiga-	25	377	14
6	20	8	11 tio in Corinth. Euſe.	26	378	15
7	21	9	12	27	379	16
8	22	10	13	1 MARSIAS Thu-	380	17
9	23	11	14	2 ſcorum Rex an. 18.	381	18
10	24	12	15	3	382	19
11	25	13	16	4	383	20
12	26	14	17	5	384	21
13	27	15	18	6	385	22 Procas moriens Amulio regnum, Numito-
14	1 AGAMNESTOR XI	16	19	7	386	23 ri Pecunias teſtamento reliquit.
15	2 Athen: Iudex an. 20.	17	20	8	387	1 AMVLIVS SYLVIVS XV. Latinorum rex an.
16	3	18	21	9	388	2 44. NVMITOR Pro- cæ ſuperioris Reg[illegible]
17	4	19	22	10	389	3 us maior à fratre Amulio regno pulſus in agro
18	5	20	23	11	390	4 ſuo vixit. Filia eius adimendæ ſpei partus
19	6	21	24	12	391	5 gratia, Virgo Veſtalis lecta: Quæ cum viceſi-
20	7	22	25	13	392	6 mo ſeptimo Patrui ſui anno, geminos ædidiſ-
21	8	23	1 PHELESTENVS XI Corinth.	14	393	7 ſet infantes, iuxta legẽ in terram viua defoſſa
22	9	24	2 Rex an. 12.	15	394	8 eſt. Verũ Paruulos prope ripam Tyberis expo-
23	10	25	3	16	395	9 ſitos, Fauſtulus regii paſtor armenti, ad Acciam
24	11	26	4	17	396	10 Laurentiam vxorem ſuam detulit, quę pro-
25	12	27	5	18	397	11 pter pulchritudinem & rapacitatem corpo-
26	13	28 LYCVRGVS Lacedæmo-	6	1 ETALVS Thuſco-	398	12 ris quæſtuoſi Lupa vicinis appellabatur.
27	14	29 niorum legislator, cir-	7	2 rũ Rex an. 30.	399	13 Vnde ad noſtram vſq; memoriã meretricium
28	15	30 ca hęc tempora floruit.	8	3	400	14 cellulæ Lupanaria dicuntur. Pueri vero cũ
1 COENVS II. Macedo-	16	31 Plutarch. in Lycurgo.	9	4	401	15 adoleuiſſent, collecta Paſtorum & Latronum
2 niæ Rex an. 12.	17 Peloponnẽſiũ Atheniẽ-	32 Alcanas regnauit an. 37.	10 Poſt Phelesteñum regna-	5	402	16 manu, interfecto apud Albam Amulio,
3	18 ſiumq; max; bellum, in	33 & poſt mortẽ eius Lacedæ-	11 uit ANTOMES vltimus	6	403	17 auum Numitorẽ in regnũ reſtituunt. Eut. Plu-
4	19 quo mutuis cędibus coa-	34 monioru Reges defecerũt	12 Corinth: Rex an. 1.	7	404	18 tarch. in Romulo. T. Liu. lib. 1. Diony. li. 1.

cti (& ſic finis Regni.)

(& Eutro. 1.)

	OLYMPIADVM.		ANNI mundi.	IVDA. A.	ISRAEL B.	ASSYR. C.	MEDOR.	ÆGYPTI
			3187	52	1 PEKACH; Filius Romeliæ regnauit	42	14	10
			8	1 IOATHAM reg. annis 16. cœpit	2 an. 20. cœpit anno 52. Oziæ.	43	15	11
	1	1	9	2 anno 2. Pekach.	3	44	16	12
		2	3190	3 MICHEAS Propheta clarus ha-	4	45	17	13
		3	1	4 betur.	5 NAVM Propheta claret.	46	18	14
		4	2	5	6	47	19	15 ARCTINVS Mileſius
XIIII. IVBILAEVS.	2	1	3	6 EZECHIAS natus, hic non po-	7	48	20	16 poëta flore Euſeb.
		2	4	7 tuit eſſe filiꝰ naturalis Achas, cū	8	1 PHVL Aſſar cognomento TIG-	21	17
		3	3195	8 hic ſit tantū nouem annorum	9	2 LAT. II. Aſſyriorum an 23.	22	18
		4	6	9 cū Ezechias naſcit. fuit ergo le-	10	3 Hunc Metaſthenes 25: an. re-	23	19
	3	1	7	10 galis. Neq; poteſt eſſe Imma-	11 Tiglat Phul Aſſar rex Aſſyrio-	4 gnaſſe dicit, ſed duobꝰ annis er-	24	20
		2	8	11 nuel, de quo Ieſ. 7. quia illa	12 rum vrbes Aaron, Abel, Bethme-	5 rat. Siquidē probatiſsimi quiq;	25	21
		3	9	12 Prophetia facta eſt, cum E-	13 cha, Ianocha, Cades. Aſor, Gile-	6 Chronographi in eo conueni-	26	22
		4	3200	13 zechias iam eſſet adoleſcens.	14 ad, & Galilæam, & vniuerſam ter-	7 unt, quod Belochus & Pro-	27	23
	4	1	1	14 vt pote 13. annorum.	15 ram Naphthali cepit, & in Aſſy-	8 cas Syluius eodem anno re-	28	24
		2	2	15	16 rios abduxit. 4. Reg. 15.	9 gnare cœperint hic in Latio, ille	29	25
		3	3	16	17	10 in Aſſyria. Deniq; Sal-	30	26
		4	4	1 ACHAS regnauit an 16. cœp. 17.	18	11 manaſſaris tēpus nos quoq;	1 MEDIDVS III Medorū præ-	27
‡ Ieſaias CHRISTū Dominum ex virgine naſciturum prædixit Ieſ. cap. 7. annis antequam fieret 757.	5	1	3205	2 anno Peka. ſ. in fine anni ‡	19 REZIN rex Syriæ et Pekah Hie-	12 non fallit. Achas rex Iuda	2 tectus an. 40.	28
		2	6	3	20 ruſalem obſidet. Ieſ. 7.	13 cum Aſſyrio amicitiā init,	3	29
		3	7	4 ACHAS altarē Dei remouet, &	1 OSEA interfecit Pekah. Regnauit	14 eiq; dona miſit, vt auxilio	4 HÆLISEVS Tyri Rex Hoc	30
		4	8	5 ſuum Damaſcenum apponit. In-	2 per Tyrannidem anno viceſimo Io-	15 ipſius à Rege Syriæ liberari	tempore à Salmanaſſare op-	31
	6	1	9	6 de Templum omnino claudit,	3 atham. Qui fuit quartus Achas. In-	16 poſſet. 4. Reg. 16.	6 pugnatꝰ eſt. Ioſeph. lib. 9. cap.	32
		2	3210	7 & nihil non impietatis exercet.	4 dignatur, Propheta Impium Regē	17	7 (15.	33
		3	1	8	5 ACHAS nominare ac potius Patrem	18	8	34
		4	2	9	6 mortuum nominat.	19	9	35
	7	1	3	10	7	20	10	36
		2	4	11	8	21	11	37
		3	3215	12	1 Anno 12. Achas regnauit OSEA in	22	12	38
		4	6	13	2 Samaria an. 9. Hic eſt rex confirmatꝰ.	23	13	39

MACED. R.	ATHEN. G.	H.	THVSCOR. R.	Anni Vrbis	ROMANORVM R.	Notes
5 † ſe bello ſubtraherent. O-	29 ſunt vt velu victi inuicē †	REGNVM LYDORVM.	8	405	19	
6 roſ. lib. 1. cap. 24.	1 ÆSCHYLVS XII. Athe. Iud.	1 ARDISVS I. Lydorũ Rex	9	406	20	
7	2 an. 23.	2 an. 36.	10	407	21	
8	3 ARS SCVLPENDI MAR-	3	11	408	22	
9	4 moris hoc tempore cœpit. Pli.	4	12	409	23	
10	5 lib. 36. cap. 5.	5	13	410	24	
11	6	6	14	411	25	
12	7	7	15	412	26	
1 TYRIMAS III. Maced. an. 38.	8	8	16 SOL circa Romuli na-	413	27 ROMVLVS & REMVS hoc anno nati ſunt.	*Plutarch. in Romulo. Dionyſ. lib. 1.*
2	9	9	17 tiuitatem omnino defe-	414	28	
3	10	10	18 cit.	415	29	
4	11	11	19	416	30	
5	12	12	20	417	31	
6	13	13	21	418	32	
7 Cynethon Lacedæmonius	14 Cumelus & Archimꝰ Poë-	14	22	419	33	
8 Poëta Thelegoniā ſcripſit.	15 tæ florent, hic Iliacam vaſta-	15	23	420	34	
9	16 tionem ſcripſit.	16	24	421	35	
10	17	17	25	422	36	
11	18	18	26	423	37	
12	19	19	27	424	38 In hoc annorum numero, à capta Troia ad Romulũ Re-	
13	20	20	28	425	39 gem, conſentit nobiſcũ Sē-pronij Romani Scriptoris	
14 In Lacedæmonia pri-	21	21	29	426	40 per antiqui computatio-	
15 MVSEPHORVS (nomen	22	22	30	427	41	*Huc uſque Manethonis Hiſtoria.*
16 Magiſtratus eſt) conſti-	23	23	1 COELIVS Thuſcorũ rex	428	42	
17 tuitur. Euſe.	1 ALCMENON XIII. Iud. an. 2.	24	2 Hic (an. 21. Romulum in	429	43	
18	2	25	3 bello contra Cennienſes	430	44 REGNVM ROMANORVM.	
19 Athenis principes, quiquo	1 CAROPS I. Decennalis Athe-	26 ✠ NVMA Pompilius	4 & Antenates, Cruſtumiosq;	1	1 ROMVLVS & REMVS Romam condunt, anno primo	*De Roma antiqua vide. Q. Fab. Pictorem, & de tempore ſundationis eius & conſtellatione cœli Sempronium & Iulium Solinum.*
20 ad vixiſſent Rei. præerãt,	2 narũ princeps.	27 natus. Plutarchus.	5 iuuit, vt ait Anniꝰ. Memi-	2	2 ſeptimæ Olympiadis, qua vicit certamine Daicles Meſſen-	
21 deſierunt, & in decē anno-	3 ✱ verſa eſt, regnauitq; primꝰ	28	6 nit eiꝰ Diony. lib. 2. Hinc	3	3 us regnante Athenis CAROPE, anno decennij primo. Di-	
22 rũ magiſtratꝰ conſuetudo ✱	4 Carops filius Æſchyli.	29 Macicratim ab Atheni-	7 Cælius Mons dictus eſt.	4	4 onyſ. Halicar. lib. 1. Solinꝰ cap. 2. Romulꝰ conſtituita repub.	

in Ægypto condita

legi-

‡ *A principio Regni Salmanaſſaris certus annorum numerus apud Ptolemæum in magnæ conſtructionis libris habetur, uſq; ad mortem Alexandri Magni, ac inde uſq; ad Imp. Adriani, ac aliquoties inter mediorum quoq; Regum meminit. Ideo nos hunc primũ Salmanaſſaris annum pro baſi & fundamento ſequentis computationis ponemus. Quo cum Scripturæ ſacræ Supputatio de 1 fecerit reliqua tempora certificari queant, vocatur autem hic rex à Ptolomæo Nabonaſſar.*

✠ *Ioſephi lib. 10. c. 14. anno Ezechiæ incip.*

XV. IVBILAEVS.

† *Ptolemæus lib. 4. cap. 7. numerat à ſecundo anno Mardocenpadi (qui eſt Merodach) uſq; ad 16. Adriani Imp. Ro. annos 854.*

Olympiadum		Anni mundi	IVDA. A.	ISRAEL. B.	ASSYRIO. C.	MEDOR. D.	AEGYPTI. E.
8	1	3217	14 Anno 3. o-	3	1 ‡ SALMANASSAR rex Aſſyriæ	14	40
	2	8	15 SEÆ regnat EZE-	4	2 an. 10. Hic Medis quoq; impe-	15	41
	3	9	16 CHIAS an. 29. regna-	5 Ieſaias cap. 16 intra treſanos	3 rauit, vt ex 4. Re. 17. capite facilè	16	42
	4	3220	3 uit an. 2. cum (patre.	6 Moabitis excidiũ prędixit	4 colligi poteſt.	17	43
9	1	1	4	7 SALMANaſſar obſidet Sama-	5 Moabitę à Salmanaſſare ſuba-	18	44
	2	2	5	8 riã 4. Reg. 16.	6 cti &c. yt prædixerat Ieſ. 16. cap.	19	45
	3	3	6	9 Samaria capta & Iſraelitarũ	7	20	46 SYBILLA Erythræa agnoſci-
	4	4	7	Regnum deſtructum eſt, cũ du-	8	21	47 tur. Euſeb.
10	1	3225	8	raſſet poſt mortem Salomonis	9	22	48 Naxus, Syracuſæ in Sicilia con-
	2	6	9	an. 253	10	23	49 ditæ.
	3	7	10		1 SENNAHERIB Aſſyriæ rex an.	24	50 SABACHON Æthiops an. 12.
	4	8	11 SARGON rex Aſſur, qui & Sennaherib AZOTVM obſi-		2 7 ferè. Hic Niniuæ habitauit, vt	25	(Euſeb. 1 SPETHON Vul-
11	1	9	12 det. Ieſ. 20.		3 4. Re. 19. videtur, & ſub hoc tempus	26	2 cani Sacerdos Ægypti Rex an. 33.
	2	3230	13		4 BALADã in Babylone principatũ obti-	27	3
	3	1	14 ✠SENNAHERIB terrã Iuda vaſtare cœpit. Ægyptiũ petẽs		5 MERODACH (nuit BALADAN in 1	28	4 Vide quæ Herodotus lib. 2. de
	4	2	15 ✠DOMINũ Deũ Iſraelis blaſphemauit, & cũ reuerſ9 eſ-		6 Babylone Regnum occupat 2	29 Legatio Merodach ad Eze-	5 hoc anno habet. Item quid Ioſe-
12	1	3	16 ſet, Angel9 Dni. CLXXXVM. de exercitu Aſſyriorũ inter		7 an. 52. IASSAR Adon 3	30 chiã Ieſ. 39. &c. TOBIÆ	6 phus ant. lib. 10. cap. 1. & 2.
	2	4	17 fecit vna nocte. Rex cũ paucis fugiẽs in Niniue, dũ Idolis		2 filius Sennaherib regnat in Aſſy- 4	31 hiſtoria et calamitas.	7
	3	3235	18 ſupplicat, à propriis filiis interimitur, queadmodum Ie-		3 ria annis 10. MANASSES 5	32	8
	4	6	19 ſaias prædixerat. ✠ EZECHIÆ decubẽti ſani-		4 natus. 6	33	9
13	1	7	20 tatis ſignum dat retrogreſſio Vmbrę in horologio A-		5 7	34	10
	2	8	21 chas Ieſ. 38.4. 20.		6 8	35	11
	3	9	22		7 9	36	12
	4	3240	23		8 01	37	13 SELICHVS an. 12 Euſeb.
14	1	1	24		9 11	38	14
	2	2	25		10 12	39	15
	3	3	26		1 MERODACH Baladan cum 12. an. in	40	16
	4	4	27		2 Babylone regnaſſet, omnẽ Aſſyriorũ	1 CADICEAS Medorum an-	17
15	1	3245	28		3 rũ potentiam ad Chaldęos tranſtu-	2 (nis 13.	18 Mare obtinuerunt Cares.
	2	6	29		4 lit, et regnauit poſt an. 40. Hinc Iere-	3	19

mias cap. 50. Regnum

MACED. F	ATH. 6.	LYDOR. M	THVSCOR. I.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. R	
13	5	30	8	5	5 legibusq; neceſſariis datis, Ludos publicos edicit, in quibus	
14	6	31	9	6	6 683. puellæ raptæ ſunt. Dion. li. 2. CENINENSES, ANTEMNA-	
15 Lacedęmonii contra Meſſe-	7	32	10	7	7 TES ac Cruſtumerii Romulū bello laceſſunt. Victi Cenienſes	
16 nios, vicennale bellū habe-	8	33	11	8	8 Antemnatesq; vrbes amiſerūt, quę Romanorū colonię factæ.	Tit. Liui. 1. Dionyſ. 2.
17 bant, Euſeb. huius belli cau-	9	34	12	9	9 Acrō Cenieſium Rex à Romulo interfectus eſt, arma eius o-	
18 ſas indicat. Oroſ. lib. 1.	10	35	13	10	10 pima ſpolia, Ioui feretri dicata. Romul9 primo trium-	
19 cap. 21. MIDAS in Phry-	1 ÆSIMEDES II.	36	14	11	11 phat. Mox Cruſtumeriū captū & colonia facta. Ciues ho-	
30 gia regnat.	2 decennalis.	1 ALIAGYES II. Lydorum Rex	15	12	12 rū oppidorū magna ex parte Romā migrauerunt, ibiq; cū	
31	3	2 annis 14.	16	13	13 filiabus raptis vitā degere, quā domi ſuæ absq; eis eſſe	
32	4	3	17	14	14 maluerunt. Multæ & nō cōtēnendę fortis vrbes & fami-	Dionyſ. lib. 2.
33 CATINA in Sicilia cōdita.	5 MESSANA à	4	18	15	15 liæ optimarum externarum gentium, ob auditā Romuli	
34	6 Lacedęmoniis	5	19	16	16 famam ſponte ſe ei ſubiecerunt.	
35	7 capta.	6	20	17	17	
36	8	7	21	18	18	
37	9	8	1 GALERITVS Thuſcorū Rex	19	19	
38	10	9	2 an. 20. Hui9 meminit Quint.	20	20	
1 PERDICCAS IV. Macedoniæ	1 ELIDICVS III	10	3 Fab. Pict. li. 2.	21	21	
2 Rex, annis 51. Quaratione hic	2 Decennialis	11	4	22	22 BELLVM Romuli cum Sabinis quod durauit annis tri-	Dionyſ. lib. 2.
3 Perdicas ex infimo ſtatu ad	3 Princeps.	12	5	23	23 bus. Dionyſ.	
4 Macedoniæ Regnum euectus ſit	4	13	6	24	24 Tarpeia à Sabinis Clypeis obruta, vnde mons Tarpei9 qui	
5 pulchre docet Herodotus lib.	5	14	7	25	25 nunc Capitolinus. TACIVS Sabinus cum Romulo regnat	
6 8. circa finē. Solinus cap. 14.	6	1 MELES III. Lydorum an. 12.	8	26	26 Romæ an. 5. Vrbs Roma ampliata, adiecti montes Cæli9	
7 ait hunc Perdiccam primum re-	7	2 Herodotus ait hunc Melē Pri-	9	27	27 & Quirinalis: Dionyſ. lib. 1.	
8 gem Macedonum dictum eſ-	8	3 mū regia dignitate apud Sar-	10	28	28	
9 ſe, Olympiade 22. Quod ſi de	9	4 deos vſum eſſe, atq; ex pellice	11	29	29	
10 initio huius Regni dicit,	10	5 habuiſſe Leonē, quem quocunq;	12	30	30 Camerini victi, vrbs horum capta & Colonia facta eſt. T.	
11 denarius numerus ſuperat,	1 HYPPOMENES	6 locorum circa Sardium muros	13	31	31 Tacius à Laurentibus interemptus. PESTIS Romæ.	Dionyſ. lib. 2.
12 quod hic admonere vo-	2 IV. Decem an-	7 duxerat, illic neminem ex hoſti-	14	32	32 FIDENAE captæ & colonia Roman. factæ. Camerini Ro-	
13 lui, ne errore libri deciperere-	3 norum prin-	8 bus tranſcendere potuiſſe, Sed	15 ✠ manos ſuſcipiunt, victi	33	33 manos colonos partim ceciderunt, partim vi eiecerunt,	
14 ris.	4 ceps.	9 hoc circa mōtē perruptum ne-	16 pacem, C. in an. impetrāt.	34	34 à Romulo iterū ſubacti ſunt. Secund9 Romuli Triumph9.	

glexiſſe

VEIENTES bellum cōtra Ro. ✠

Olympiadum		ANNI Mundi	IVDAEA.	BABYLONIAE. B.	MEDORVM. C.	AEGYPTI. D.
	3	3247	1 MANASSES annis 55. Hic omnium Regum Iuda	5 Merodach vocat regnū Babylonis, e	4	20
	4	8	2 impientiſsimus fuit, inſignis Dei contemptor Aruſpi-	6 ò quod is Prim9 q Potētia excelleret	5	21
16	1	9	3 cum, Hariolorum Pythonum, Idolorum quoq; cul-	7 huius regni Imperator, aut potius	6	22
	2	3250	4 tor aſsiduus, nec non piorum Prophetarumq; occi-	8 author eius fuerit.	7	23
	3	1	5 ſor egregius, qui IESAIAM quoq; (quem He-	9	8	24
	4	2	6 bræi ſocerum eius fuiſſe tradunt) ſerra medium ſe-	10	9	25 TARACHVS Æthiops annis
17	1	3	7 cari fecit. Ac totam Hieroſolymam innocentum	11	10	26 20. Euſe. Ioſephus lib. 10.
	2	4	8 ſanguine impleuit. Ideo Deus Babylonios ei in re-	12	11	27 cap. 1. meminit cuiuſdam Ta-
	3	3255	9 gnum adduxit, qui eum captiuum in Babylonem ab-	13	12	28 rachi Æthiopū Regis, qui Regi
	4	6	10 duxerunt, ibiq; in carcere conſeruarunt. Vbi peccata	14	13	29 Ægyptiorū vulcani ſacerdoti
18	1	7	11 ſua agnoſcens & miſericordiam Dei implorans, tan-	15	1 DEIOCES V. Medo. Primus qui regiis	30 in auxilium venerit contra Se-
	2	8	12 dem Regno reſtitutus, piusque valde effectus eſt. 2. Pa-	16	2 honoribus & ornamentis apud Me-	31 nacherib; Sed ipſū in Ægypto
	3	9	13 ral. 33.	17	3 dos eſt uſus, regnauit an. 53. Hero-	32 regnaſſe nuſquam legi, niſi
	4	3260	14	18	4 dotus ſic. Diod. Siculus lib. 3. duo-	33 apud vnicum Euſeb.
19	1	1	15	19	5 bus annis ab hac computatione va-	1 ÆGYPTVS duobus annis Re-
	2	2	16	20	6 riat. Dicit enim hūc cœpiſſe anno ſecū-	2 ge caruit, Diod.
	3	3	17	21	7 do Olympiad. 17 Etiam in nomine	1 DVCES XII. Ægypti Regnū
	4	4	18	22	8 variat. Nos Euſebiū in nomine &	2 æquali poteſtate adminiſtrarunt
20	1	3265	19	23	9 Herodotum in vtroq; nomine &	3 an. 15 Diod. Lib. 1.
	2	6	20	24	10 annis ſecuti ſumus	4
	3	7	21	25	11	5
	4	8	22	26	12	6
21	1	9	23	27	13	7
*	2	3270	24 Hoc anno finiuntur illi 65 anni, de quibus Ieſa-	28	14	8
	3	1	25 ias ſeptimo loquitur, quod iis finitis Ephraim non	29	15	9
	4	2	26 amplius debeat eſſe populus. Quo tempore E-	30	16	10
22	1	3	27 phraitæ abducti in Medos (4. Regum 17.) for-	31	17	11 MERES Æthiops an. 12.
	2	4	28 tè ob pertinaciam ſuæ legis cuſtodiendæ, porro	32	18	12 Euſeb.
	3	3275	29 diſperſi ſunt, vt nullam poſthac reuerſionis in Pa-	33 † Populus dicerentur. Vi de cō-	19	13
	4	6	30 triam ſpem habere poſſent, & merito non †	34 mentarios.	20	14

MACED: E.	ATHEN: F.	LYDOR: G.	THVSC: H	Anni Vrbis.	ROMANORVM I.	
15	5	10 glexiſſe, ubi Cyri milites longo tē-	17	35	35 TERTIVS & ampliſsimus Romuli Triumphus. Dio-	
16	6	11 pore pòſt tranſi-erunt & vrbem	18	36	36 nyſ. lib: 2.	
17 PITHAGORAS Spartanus ſta-	7	12 ceperunt &c.	19 Eclipſis So-lis facta, tē-	37	37 De morte Romuli vide Dionyſium, qui omnia di-	
18 dium in Olym-pia vicit. Plu-	8	1 CANDAVLES IIII. Lydorum an: 17.	20 pore mor-tis Romul.	38	1 ligentiſs. tradit. INTERREGNVM, anno I.	
19 tar. in Num. Sed Diony.	9	2 Fuit hic Candaules homo ſtultiſ. Nam	1 LV-(Di: li: 2. KIVS Thuſcus	39	1 NVMA POMPILIVS II. Rom. Rex an. 43. cœpit an-	
20 Diogorã habet Lacon. lib: 2.	10	3 cum haberet vxo-rē forma præſtan-	2 rex Thuſco-rũ an: 25. Hic	40	2 no 3. Olimp. 16. Plutar-chus	
21 NICOmedia cōdita, quæ	1 LEOCRATES V. Decennalis	4 tē, coegit quendam familiarium, ut eã	3 LVCAM vrbē Italię condi-	41	3	
22 prius Aſtacus dicebatur.	2	5 ſe authore nudam cōſpiceret. Ex quo	4 dit. Cato. de Ori:	42	4	
23 CROTON, PARIVM & SIBA-	3	6 tandem fœmina vel pudore, vel mariti	5	43	5	
24 RIS conditæ Dionyſ: 2.	4	7 odio adacta, GYGĒ illum, qui nudam	6	44	6	
25 GELA in Sici-lia, PHASELIS	5	8 ſe conſpexerat, coe-git, ut aut ſeipſũ, aut	7	45	7	
26 in Pamphilia conduntur.	6	9 Candaulem, rei tã nefariæ authorem,	8	46	8 PESTIS grauis vrbē & Itali-am inuaſit. PELTA ænea cœ-	*Plutarch, in Numa.*
27	7	10 interimeret. Is, q̃d cōmodius ipſi eſ-	9 TARENTUM cōditum à Par	47	9 lo in manus Numæ delapſa, ad cuius figurã vndecim fa-	
28	8	11 ſet, elegit, & Can-daulē eodem loco	10 thenijs du-ce Phalanto.	48	10 bricatę, quę poſtea Ancylia dictæ, & Saliorũ cuſtodiæ	
29 HYPPONAX Philoſophus	9	12 q̃ vxorem ei9 vi-derat nudã, in ſo-	11 de his vide Iuſtinum	49	11 demandatæ ſunt. RVBIGA-LIA feſta Numa inſtituit	
30	10	13 mnis interemit, u xorẽq; pariter cũ	12 lib. 3.	50	12 an: 11. regni ſui, agebantur ad 7. Ca. Maij, q̃niam tunc	
31	1 ABSANTER VI. Annis. 10	14 regno ex Oracu-lo obtinuit. Hero:	13	51	13 fere ſegetes rubigo occu-pat, Plin: 18. ca. 29. Quid ſi	*Rogations origo.*
32 CHALCEdon condita.	2	15 lib: 1. Plato de Rep. dial. 2. cum	14	52	14 hinc quoq; ad Chriſtianos mos ille tranſierit, vt circa	
33	3	16 fabulam de Gygis ęmulo recitat, hęc	15	53	15 feſtum Crucis aliquib9 lo-cis, in die Marci Euãgeliſtę,	
34	4	17 quoq; fabuloſe refert.	16	54	16 pro frugibus, ridiculis de-ambulationibus, præcipuè	
35	5	1 GYGES V. Lydo-rum Rex an: 36.	17	55	17 ſub papatu, deprecationes facerent &c.	
36	6	2	18	56	18 LOCRI in Italia conditi.	
37	7	3	19	57	19	
38	8	4	20	58	20	
39	9	5	21	59	21	
40	10	6	22	60	22	
41	1 ERIXIAS po-ſtrem9 decenna	7	23	61	23	
42	2 lis Princeps an: 10. poſt quem	8	24	62	24	
43	3 Popularis ſtat9 cœpit, & annui	9	25	63	25	
44	4 magiſtrat9 cō-ſtitui ſunt.	10	1 CIBITIVS Thuſcorũ rex	64	26	

	Olympiadum.		Anni Mundi.	IVDA A.	BABYLONI: B.	MEDOR: C.	AEGYPTI D.
	23	1	3277	31	35	21	25
		2	8	32	36	22	1 PSAMMETICVS vnus è duodecim ducibus
		3	9	33	37	23	2 AEgypti regno ſolus potitur an. 54.
		4	3280	3	38	24	3 Ab hoc Pſammetico certa eſt AEgyptiorum
	24	1	1	35	39	25	4 hiſtoria ex Herodoto & Diodoro vsque ad
		2	2	36	40	26	5 Cambyſem &c. ideo Euſebij quæ in hac
		3	3	37 HABACVC Chaldæos ad punienda populorum	1 BENMERODACH II. Babyloniç &	27	6 parte tradidit, poſthac omittemus. Ratio
		4	4	38 peccata à Domino ſuſcitatos docet. &c.	2 Chaldæorum rex an: 21.	28	7 quomodo Pſammeticus regnum ſolus oc-
	25	1	3285	39	3	29	8 cuparit: Cum Iones atque Cares præter vo-
		2	6	40	4	30	9 luntatem AEgyptum appuliſſent, in amici-
		3	7	41 Manaſſe ob impietatem ſuam, à Domino in ma-	5	31	10 tiam eos accepit Pſammeticus, ex-
		4	8	42 nus Babyloniorum traditus, Babylonem abdu-	6	32	11 terna manu copias auxit, AEgyptum
	26	1	9	43 ctus carceribus mancipatur. 2. Paral. 33.	7	33	12 ſubiecit. Græcis locum, qui Caſtra di-
		2	3290	44	8	34	13 citur, ad inhabitandum conceſsit,
		3	1	45	9	35	14 Pueros Græcè docuit, Azotum multis annis
		4	2	46	10	36	15 obſedit, tandem expugnauit &c. He-
XVI. IVBILÆVS.	27	1	3	47	11	37	16 rodot: 2 Diod.
		2	4	48	12	38	17
		3	3295	49	13	39	18
		4	6	50 IOSIAS natus.	14	40	19
	28	1	7	51 Manaſſe in Carcere cognoſcens peccata ſua, ad	15	41	20
		2	8	52 uerſus Deum comiſſa, Pœnitentiam agit valde.	16	42 BATTVS Primꝰ Cyrenarum Rex	21 SYBILLA quæ & HEROPHILA in
		3	9	53 Ideo in Regnum Iuda reſtitutus eſt, vbi euertit	17	43 Zoan condidit, & regnauit an.	22 Samo nobilis habetur. Euſebius.
		4	3300	54 abominationes, quas prius coluerat, & Do-	18	44 40. Herodotus li. 4. Hic & Cy-	23
	29	1	1	55 mino ſeruiuit.	19	45 renē cōdidit & Gręcis habitato	24
		2	2	1 AMMON impius valde an: 2. deinde à ſeruis ſuis	20	46 ribus & Thyreis oppidum cō-	25
		3	3	2 interfectus 4. Reg. 11.	21	47 pleuit.	26
		4	4	1 IOSIAS Pius annis 31.	1 NABVCHODONOSOR Primus III. Chal-	48	27
	30	1	3305	2	2 dæorum rex an. 35	49	28
		2	6	3	3	50	29

MACED: E.	LYDOR: F.	THVSC: G.	Anni Vrbis.	ROMANORVM H.	
45 HOMERVS patria Mœon cer- 5	11	2	65	27 NVMA nullis bellis occupatus, omnem vitam in conſtituendis Sacris, & procurandis	
46 tamine Olympico vicit, Cui 6	12	3	66	28 Agricolis, vt Vrbs neceſſaria ad victum haberet, traduxit. Vir nunquam digne ſa-	
47 poſtea 19 literarũ & linguæ Grecæ 7	13	4	67	29 tis laudatus!, quemq; Dionyſius Halicar: non erubeſcit inter primos, qui fama bea-	
48 emẽdãdarum ſoli tributũ eſt, cu 8	14	5	68	30 tiſsimi feruntur, annumerare. Genere enim & forma potitus eſt regia, eruditione	
49 19 quoq; emẽdatione & Literę & 9	15	6	69	31 haud intentus circa verba inutili, ſed ex qua piè agere didicit. aliasq; affectare virtu-	
50 lingua Græca vsq; in hanc di 10	16	7	70	32 tes. Ad imperium Romanorum ſuſcipipiendum dignus viſus eſt adhuc iuuenis,	
51 em cõtẽta fuit. Ar. popularis ſtatus A-	17	8	71	33 euocatus in Regnum ob virtutis gloriam. Vitam quoq; peregit omnem obtemperan-	
1 (thenis cœpit. ARGAEVS V. Ma-	18	9	72	34 tibus vtens ciuibus & tempus ætatis maximum proceſsit integer. Nihil idem à	
2 cedoniæ rex an. 38.	19	10	73	35 fortuna conflictatus facilimaq; morte obijt, Senectute diſſolutus, permanente ei, quen	
3	20	11	74	36 à principio ſortitus erat, genio, quoad ex hominibus migraret. Hæc Dionyſ. lib.	
4	21	12	75	37 2. ſub. finem.	
5	22	13	76	38	
6	23	14	77	39	
7	24	15	78	40	
8	25	16	79	41	
9	26	17	80	42	
10 EVRYBATES Olympico certa-	27 LEOSTRATUS Athenis impe-	18 LESBII Mare obtinuerunt.	81	43	
11 mine vicit. Dionyſ. lib. 3.	28 rat. Dionyſ. li. (3.	19	82	1 TVLLVS HOSTILIVS III. Romanę rex an: 32. Huius auus fuit Hoſtius Hoſtilius vir	Dionyſ. li. 3. incipit.
12	29	20	83	2 bello ſtrenuus, qui ob virtutem à Romulo Rom: Rege primus frondea corona donatus	
13	30	21	84	3 tus eſt, quod Fidenas Primus irrupiſſet., C. Plin. lib. 16. cap 4.	
14	31	22	85	4	
15	32 ARCHILOCHVS hiſtoricus, & Si-	23	86	5 C. CLVILIVS Albanorum Imperator, Albanis ſuſcipiendi belli contra Romanos author,	
16	33 monides, & Ariſtonexes Muſici	24	87	6 violentam mortem in Caſtris obijt. Suffectus eſt ei METIVS SVFFETIVS cuius ſub	
17	34 illuſtres habentur. Iſte eſt Ar-	25	88	7 imperij initio TRIGEMMINORVM PVGNA facta eſt, victore Romano. Liuius lib. 1.	
18	35 chiloch9 quide temporib9 ſcri-	26 Metius Suffetius in bello Fi-	89	8 Dion: 3. ✠ BELLVM aduerſus Fidenates & Veientes.	
19	36 pſit, quẽ aliquoties citauimus.	27 denatiũ proditionẽ moli-	90	9 ✠ Albo Longa diruta Populusq; Romam traductus, cum ſtetiſſet annis 487. Dionyſ.	
20 ZALEVCVS legum lator apud Locros cre-	1 ARDYS VI. Lydorum rex an: 37.	28 ebat, ob quã ab Hoſtilio	91	10 FIDENAE ſ Tullo obſeſſæ deduntur. Tullus triumphans vrbem ingreditur, anno	
21 bro ſermone celebrat. Hic legem de	2	29 Romanorũ rege currib9	92	11 Regni ſui nono. Dionyſ.	
22 adulteris tulit, vt quicunq; in adul-	3	30 alligat9 ijsq; in diuerſum a-	93	12	
23 terio comprehenſus fuiſſet, vtriſq;	4	31 ctis, in duas partes diui- †	94	13 †ſus eſt. anno imperij ſui Albani tertio. Dionyſ.	

Olympiades.		Anni Mund.	CAPTI. IVDA. A.	BABYLONI: B.	MEDOR: C.	AEGYPTI D.
	3	3307	4 Ioſias Iudæam, Hieruſalem & omnem ſibi	4	51	30
	4	8	5 ſubiectam regionem ab Idolis, & excelſis	5	52	31 BYZANTIVM conditum.
31	1	9	6 purgauit, alias quoq; abominationes à Iuda	6	53	32
	2	3310	7 (abſtulit.	7	1 PHAORTES VI. Medorum Rex an: (22.	33
	3	1	8	8	2	34
	4	2	9	9	3	35
32	1	3	10	10	4	36
	2	4	11	11	5	37
	3	3315	12	12	6	38
	4	6	13 IEREMIAS Propheta re incipit in Hieru-(ſalem.	13	7	39
33	1	7	14	14	8	40
	2	8	15	15	9	41
	3	9	16	16	10	42
	4	3320	17 2. Paral. 34.	17	11	43
34	1	1	18 LEX Dei repetita, Phaſe iam diu inter-	18	12	44
	2	2	19 miſſum in vſum re uocauit Ioſias.	19	13	45 Terpander Muſicus inſignis habetur.
	3	3	20 SOPHONIAS Propheta populi Iuda peccata	20	14	46
	4	4	21 arguit, & præcipue idolatriam Philiſtę-	21	15	47
35	1	3325	22 orum & Moabitarum interitum præ,	22	16	48
	2	6	23 dicit. Itẽ Æthiopum Aſſyriorumq́; Recto	23	17	49 THALES MILESIVS Examij Filius primus Phy-
	3	7	24 resq; Hieroſolymitanę vrbis δωροφαγίας	24	18	50 ſicus Philoſophus agnoſcitur, quem vixiſſe aſ
	4	8	25 accuſat. Deniq; vltimam Iſraelis per	25	19	51 ſunt vſque ad 58. Olympiad. Euſebi:
36	1	9	26 Chriſtum conuerſionem prædicit.	26	20	52
	2	3330	27	27	21	53
	3	1	28	28 Phaortes Medorũ rex, cũ omnib9 ſuis	22	54
	4	2	29	29 is copijs ab Aſſyrijs cęſus. Hero. li	1 CYAXARES VII. Medorum rex an: 40.	1 NECHO AEgypti rex annis 17.
37	1	3	30	30 1. Bellũ inter Regẽ Aegypti & regem	2	2 B.
	2	4	31 IOSIAS à Nechaone B. (ceciſ9 2. Par. 35	31 B (Chaldeorũ, de quo 2. Para. 35	3 Ioſeph9 quoq; lib. 1. Con: Apion: norũ tẽ	3 NECOS Syros vicit in Magdalo. Herod. lib. 2.
	3	3335	1 IOACHAZ menſ. trib. ELYAKIM qui & IOA-	32 4. Reg. 23. Herod lib: 2. Item Iere. 46	4 porũ meminit, Sed diligẽti lectiõe illic	4 Scriptor locum vocat Mageddo. 4. Reg. 23. Ie-
	4	6	2 KIM à rege AEgypti conſtitutus an: 11.	33	5 op9eſt. Sunt. n. valde obſcura quæ ibi de (Babylonijs traduntur.	5 rem. vero Magdalo.

*

B Nota hic Sacræ & prophanæ Hiſtoriæ harmoniã,

MACED: E.	LYDOR: F.	THVSC: G.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. H.
24 triſq; oculis priuaretur, quam	5 CYPSELVS in Corintho Tyranni-	32	95	14 DEMARATVS L. Tarquinij Pater, qui Romæ poſt Martium regnauit, à Corintho ad
25 Legem violauit Filius. Quod cum	6 dem exercet an: 28. Euſeb.	33	96	15 Hetruſcos cum omni ſubſtantia ſua migrat, & Tarquinij vrbe Hetruſca ſedem locat. Li-
26 reſciuiſſet pater pœna, eum affi-	7	34	97	16 uius & Dionyſ.
27 cere voluit, ſed populo interce-	8	35	98	17
28 dente pro filio iuuene miſeri-	9 Hiſtrus ciuitas in Ponto condita.	36	99	18
29 cordem ſe exhibere voluit, ita	10 Chantus & Stagera in Aſia	37	100	19
30 tamen, ne Vis legis à ſe latæ im-	11 conditæ.	38 PHALARIS apud Agrigen-	101	20
31 minueretur, Itaq; ſibi primo, dein-	12 Lampſacus cōdita & Abdera.	39 tum Tyrannidem exercet.	102	21 BELLVM Tulli cum Sabinis. Sabini victi Romanis cruenta Victoria ceſsit.
32 de & filio ſingulos erui iuſsit o-	13	40	103	22 Sabini iterum maximis contractis copijs à Tullo bis vincuntur, pacem petunt &c.
33 culos, Hoc exemplum rariſsi-	14	41	104	23 LATINI contra Romanos ſuſcipiunt bellum quod quinque annis durauit. Sed non mul-
34 mum eſt apud noſtrates legum	15	42	105	24 tum à latrocinio abfuit. Nihil enim ab vtraq; parte memorabilis damni acceptum
35 latores, aut earumdem cuſto-	16	43 Selinis in Sicilia condita.	106	25 (eſt
36 des.	17	44 Euſeb.	107	26
39	18	45	108	27
38	19	46	109	28
1 PHILIPPVS VI. Maced. Rex annis	20	47	110	29
2 38.	21 In Ponto Boriſthenes cōdita.	48	111	30 Dionyſius Halicarnaſſ. Tullum Hoſtilium cum tota familia ſua, in ędibus proprijs, quę
3	22	49	112	31 conflagrarunt, interijſſe ait. lib. 3.
4 ORACVLO Dodonæo Græcia pri-	23	50	113	(nus cap., 32 Tullus Hoſtilius obijt Olympiade 35. Soli-
5 mum vti auſa.	24 SPHERVS Lacedæmon Oly. vi-	51	114	1 ANCVS MARTIVS IIII. Rom. Rex annis 34. Hic ex Numæ ex filia Nepos fuit. Plutar. in
6	25 Damaſias (cit. Athen. annuū	52	115	2 Numa.
7 Meſſena à Lacedæmoniorum ſo-	26 magiſtratum geſsit. Dionyſ.	53	116	3 Latini Martium regem bello laceſſunt. (ducit. Politoriū capit Marti9, hōines cū bonis Romā
8 cietate diſceſsit.	27	54	117	4 Latini colonos nouos Politorum mittunt. (tit. Martius iterū id capit oppidū, & funditus euer
9	28	55	118	5 Medulliam Latini capiunt. Martius Tellenē Latinorum vrbem capit, homines cum omni
10	29	56	119	6 ſubſtantia Romam transfert, locum ad inhabitandum aſsignat. Montemq; Auentinum vrbi
11 Scythæ ad Palæſtinam vſq; pe-	30	57	120	7 (iunxit.
12 netrauerunt. Euſeb.	31	58 TARQVINIVS ab Hetruria	121	8 Ancus Martius Medulliā recepit, cùm tribus an: à Latinis poſſeſſa fuiſſet. Ficulneā euertit.
13	32	59 Romā migrat Dionyſ. lib. 4.	122	9 Inde pugnas quaſdam, duce Tarquinio, qui poſtea regnauit, cum Latinis commiſit.
14	33 PERIANDER Corinthiorū Tyrā-	60 Liuius lib. 1.	123	10 FIDENATES defecerunt, à Martio eorum oppidum expugnatum, à militibus direptum eſt.
15	34 nus Cypſeli filius. Huius vi-†	61 †tam vide apud Hero. li. 1	124	11 SABINI rebellantes victi, pacem petere coacti ſunt.

	Olympiades.		Anni Mundi.	IVDA A.	BABYLONI B.	MEDOR C.
	38	1	3337	3	34 Nabuchodonoſor filius cum patre duobus annis regnat.	6
		2	8	4 IEREMIAS CAPTIVITATEM LXX. annorum prædicit cap. 25.	35	7
		3	9	5 Ioakim librum Ieremiæ comburit. Ierem. 36.	1 NABVCHODONOSOR Magnus IIII. Babyloniæ rex an. 43.	8 Ieremias ca. 25. dicit Nabuchodonoſorem regnare
		4	3340	6	2 In octauo anno regni ſui, tota regione ab Euphrate vſq; ad Pelu-	9 cœpiſſe anno quarto Ioakim reg s Iuda. quod in-
XVII. IVBILÆVS.	39	1	1	7	3 ſium clauſtra Ægypti potitur. 4. Reg. 24. Ioſeph. lib. 10. cap. 7.	10 telligendum eſt, vt ſequentia docent, de fine
* Pto lib. 5. ca 14. dicit. Quinto igitur anno Nabonollaſſari (qui non bis Nabuchodonoſor) qui eſt centeſimus viceſimus Septimus à Nabonaſſaro &c.		2	2	8	4	11 anni illius, vt ſupra aliquoties factum eſſe vi-
		3	3	9 IOAKIM factus eſt regi Nabuchodonoſori Tributarius. 4. Reg. 24.	5 * vide concordantiã temporis.	12 dimus. Sæpe. n. annus cuiusdã regis circa me-
		4	4	10	6	13 dium, aut circa finẽ anni alterius regis incipit
	40	1	3345	11 Anno tertio rebellauit Ioakim, contra quem Nabuchod: exerci-	7 Nabuchodonoſor Tyrum obſedit. Ioſeph. Con: Apion: lib. 1.	14
		2	6	1 tum miſit, captum abducit 2. Par. 36. IECHONIA qui & Io-	8 Tranſmigratio Babylonica. Daniel cum ſodalib. ſuis, diſcit Chal-	15
		3	7	2 ackim regnat menſes 3. dies 10. & in voluntarium exilium tranſ-	9 dæorum artes & linguam per triennium.	16
		4	8	3 migrauit. 4. 2. Reg. 24. Par. 36. Dan. 1. Nabuchodonoſor conſti-	10	17 Cyaxares aduerſum Aſſyrios dimicans Ni-
	41	1	9	4 tuit regem MATHANIAM quẽ Zedechiam vocauit, is regnauit	11	18 num ciuitatem capit. Euſeb.
		2	3350	5 annis 11. EZECHIEL Prophetare incipit	12	19
		3	1	6 in Babylone. Ezech. 1.	13	20
		4	2	7	14	21
	42	1	3	8	15	22
		2	4	9 Hieroſolyma obſeſſa à Nabuchodonoſor. 4. Reg. 25. Iere. 39 & 52.	16	23
		3	3355	10	17 Ezechiel contra regem Ægypti Prophetat cap. 29.	24 CYRENARVM oppidum conditum. Plin. lib. 19.
		4	6	11 DE SOLATVR HIERVSALEM.	18	25 ca. 3. Euſebius ait hoc factum à Theræis qui
	43	1	7	1 CAPTIVITAS BABYLONICA LXX. ANNORVM.	19 Cyaxares Medus ſubuertit NINVM. Euſeb.	26 oraculo moniti Batto, qui & Ariſteus, duce, il-
*		2	8	2	20 b Errat Plinius, non animaduerſa Hiſtoria de Battis. Tertius hoc	27 lud oppidum muniunt. Sed in tempore
		3	9	3	21 tempore Batti Cyrene regnauit quò Magna Græcorum multitu-	28 longe falſiſsimus eſt Vide Herodo. lib. 4. b
		4	3360	4	22 do eò cõceſsit, hoc fefellit Plin: quod putauit eã tum cœpiſſe.	29
*	44	1	1	5 NABVZARdan princeps militiæ regis Babylonis, extremas Iſraelis	23 Nabuchodonoſor Amonitarum & Moabitarum regib' deuictis	30 Anno 27. (belli. I. Ægyptiorum & Babylonio-
		2	2	6 & Iudæ reliquias (quæ ſpe incolẽdæ terræ vndiq; cõfluxerant) in Ba-	24 in Ægyptum exercitum duxit, & vaſtata regione Monar- 1	31 rum) promiſit Deus regi ſpolia Aegypti, mer-
		3	3	7 bylonẽ abducit. Atq; hic finiti ſunt anni iſti 390. ingratis Iſrael. Itẽ 40	25 chiã cepit. Anno ſecũdo (Monarchię) Nabuchodonoſoris, 2	32 cedem vaſtatæ Tyri. Eze. cap. 29.
		4	4	8 anni peccati Dom' Iudę, qui p dies 390. & 40. indicati ſunt. Eze. c. 4. Iſ-	26 vidit rex Somnium de 4. regnis Mundi: Dan: 2. Ioſe. lib. 3	33
	45	1	3365	9 raelis anni ſtatim cum peccato Ieroboã, qui fecit Vitulos aureos, incipi-	27 10. ca. 11. & 12. Aurea columna à Nabuchodon: circa 4	34 Schytarum quędã caterua, domo ſeditione pulſi
		2	6	10 unt, Dom' autẽ Iuda à 18. Ioſiæ q Lex Dei reperita fuit, ipſi tamen	28 hoc tempus erecta. Dani: 4. 5	35 ſi ad Cyaxarẽ fugiunt, à quo benigne accepti

(nihilo meliores effecti. Vt alibi copioſius dicitur.

venati-

AEGYPTI. D.	MACE: E.	LYDOR: F.	THVS: G.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. H.
6	16 Sinope in Ponto.con-	35 & 3. Reſponſum haud ab	62	125	12
7 ARCESILAVS Batti fil. Cyre-	17 dita.	36 ſimile Tarq-nij ſuperbi.	63	126	13
8 narũ rex an:16 NECO abNa-	18	37 quod Thra-ſybulus Pe-*	64 *riandro dedit, ſcri-	127	14 Martius exercitumcontraVeientes duxit,victis hoſtibus Triumphauit
9 buchodonoſore vict9ad Eu-	19	1 SADAITES VII.Lydorum	65 bit. Dion: 4.	128	15 Veiẽtes iterum rebellantesvincunt. Allas oppidum Veiẽtum captum eſt
10 phratem Ieremi:46.	20 Peroſina condita.	2 an: 15.	66	129	16 TARQVINIVS ob res egregie geſtas in Patriciorum Senatorumq;
11	21 Epidamnus condita,quæ	3	67	130	17 numerum conſcriptus eſt.
12	22 poſtea vocata eſt Dyra-	4	68 Phalaridis Tyrannis	131	18 VOLSCI rebellantesVelitræ obſeſſæ imperata facere coguntur.
13	23 chium.	5	69 deſtructa.	132	19 HOSTIVM ad exitum Tyberis inMare, & IANICVLVM trans Tyberim
14	24	6	70	133	20 Martius condidit, vt tutus nauibus ad vrbem receptus eſſet.
15	25	7	71	134	21
16	26	8	72	135	22 Sabini remotiores ab vrbe, Romanis bellum inferentes,à Martio vi-
17	27	9	73	136	23 cti caſtris omniq; præda exuti ſunt.
1 PSAMMVS Ægypti rex an: 6.	28 CLEONIDAS Thebanus vi-	10 ARION Methimnæus clarus	74	137	24
2 ~~ENINOCHIDAS Athen: Impe-~~	29 ctor in Olympia.	11 habetur qui Delphino in	75	138	1 L.TARQVINIVS PRISCVS V.Rom Rex an.38. Suſcepit Reg. an: 2. O-
3 ~~rator.~~	30	12 portum Tenarum dici-	76	139	2 lymp.41. Dionyſ.
4	31 PANAETIVS primus inSi-	13 tur tranſportatus. Euſeb.	77	130	3 Tarquinius àLatinis laceſſitus exercitum educens Apiolanos cædit, oppi-
5	32 cilia Tyrannidem arri-	14 Herod. li. 1. Aul.Gel.lib.	78	141	4 dum captum militibus diripiendum dedit,deindeCruſtumerium,quod de-
6	33 puit. Steſichorus	15 16. cap. 19.	79	142	5 fecerat, & NumantiumCollatiamq; recepit.Collatiæ fratruelẽ ARVNTEM
1 ARDYES an:35. Hũc Ieremias	34 Poeta clarus habetur.	1 HALIACTES VIII. Lydo-	80	143	6 Tarquinium præfecit,q & Egerius dictus.Hinc Tarquinij Colatini deſcẽ-
2 vocat Hophrã cap. 44.	35	2 rum Rex an. 49.	81	144	7 dunt.Poſt hæc Corniculum captum &incenſum eſt.Sed quibus annis hęc
3 In Herodoto denarius nu-	36	3	82	145	8 facta ſunt ſingula, incertum eſt.
4 merus deeſt in anthu9Regis,	37	4 PITACVS Mitylenus,qui de	1 LVCVMNO CLVSINVS	146	9 Temporerebus bellicis interiectoTarquinius ad ornatum Vrbis animum
5 ponit enim tãtum 25. Sed	38	5 ſeptẽ Sapientibus fuit,cum	2 Thuſcorum Rex an: 38.	147	10 adiecit.Forum officinis Tabernisq; &alijs ornamentis ornauit.Cloacas
6 cum ex Sacris certum ſit, eũ	1 EVROPVS VII. Maced.	6 Phrinone Athenienſe O-	3	148	11 ad deuehendas ſordes in Tyberim, fieri fecit. Muros vrbis lapide ſecto
7 hoc tẽpore regnaſſe (Quia	2 rex annis 26 Herod. Aero-	7 lympionicè congreſſus,	4	149	12 ad Regulam conſtruxit.Circum maximum inter Auentinum &Pallan-
8 reliqę Iudęorũ ad eum fuge-	3 pum vocat. lib:8. circa fi-	8 eum quoq; interfecit.	5	140	13 tium extruxit &c. ACTIVS NEVIVS Augur, qui co-
9 runt capta Ieroſolyma) illi	4 nem.	9	6	151	14 tem nouacula ſcindi poſſe prædixerat, claret.
10 decẽ an: addendi ſunt,	5	10 Perinthus condita.	7	152	15 Latini omnibus ſuisviribus egreſſi. àTarqnio victi,petentes in amicitiã
11 vt conſtet hiſtoriæ ſeries.	6 SAPPHO & ALCAEVS	11 Camerina vrbs condita	8	153	16 & ſocietatẽ Romanorum accipiunt. Sabini poſtLatinos, cõtra Targui- 1. Tarquinij Triumphus.
12 Adricam Pœnorum Rex	7 Poetæ clari habentur.	12	9	154	17 nium exercitũ ducunt. Infecta re vtrinq; diſcedunt. Mox bellum magni

ſe ſuosq;

vtrinq;

Olympi. annum.	Anni Mundi		CAPTI. IVDA. A	BABYLONIAE. B	MEDOR. C	AEGYPTI. D
	3	3367	11	29	36 venationi præfecti ſunt. Tandem	13 ſuſq; Aprij dedidit. Apries in Cyrenæos
	4	8	12	30 Somnium Regis de arbore excidẽda &c.	37 commiſſo ſcelere ad Haliactẽ Lydũ	14 exercitum duxit, apud Iſara ad fontem
46	1	9	13	31 Dan: 4. Rex è Regno ob in-	38 fugiunt, cauſaq; grauiſsimi belli	15 Theſtim à Cyrenæis fugatur cæditurq; ,
	2	3370	14 EZECHIEL in Babylone videt futurã ciuitatis &	32 ſaniã pulſus, cum feris 7. a: in agro e- 1	39 præbuerunt, de q Herodo. lib. 1.	16 pauci qui fuga ſalutem ſibi quæſiuere,
	3	1	15 Templi æterni reparationem. EZech. cap. 40.	33 git. 2	40	17 AEgyptum redierunt. Herodo. alij
	4	2	16	34 3	1 ASTYAGES VIII. Medorum rex an: 35.	18 Iraſa legunt. Cauſa, quod Adricam ſe
47	1	3	17	35 4	2	19 AEgyptijs dedidit, erat: Quod à Græ-
	2	4	18	36 5	3	20 cis, qui magna multitudine in Cyrenæ-
	3	3375	19	37 6	4	21 ani regionem conceſserant, ita fati-
	4	6	20	38 Nabuchodonoſor 7	5 Bellum Lydorum cum Medis, ob fu-	22 garetur, vt aliena auxilia implorare
48	1	7	21 IECHONIA in carcerem miſſus, vt tradit Philo.	39 cognoſcens Dominũ in regnum reducit.	6 gitiuos Scythas Herod. lib. 1 Quam-	23 neceſſe haberet. Herod. lib: 4.
	2	8	22	40 Dan. 4. Notent principes & q cum Ma-	7 uis hoc bellum ſub Cyaxare factum di-	24
	3	9	23	41 giſtratu ſunt, hãc hiſtoriã, ne ſuperbiant	8 cat, quod quam ſit conſentaneum, le-	25
	4	3380	24 ※ obus an: cum Patre	42 & ſimili pœna affi- ciantur. Methaſthe-	9 ctor iudicet.	26 ARCESILAVS II. Batti ſecundi filius
49	1	1	25 regnauit, vt ex Ioſepho patet.	43 nes hunc 45. an: regnaſſe ait. Sed du- ※	10 Pax & affinitas inter Medos &	27 Cyrenis regnat. Huius fratres, cum
	2	2	26 Iechonia exaltatus. 4. reg. 25. Iere. 52 Philo ait	1 EVIL Merodach. V. Babyloniæ rex an: 30.	11 Lydos facta ASTYAGES Arienam Ha-	28 regnandi eos libido vexaret, in aliam Ly-
	3	3	27 Iechoniã poſt liberationẽ dictum eſſe (HERI) &	2 Hic ab Herodoto Labynit9 vocat. li. 1. Vbi	12 liactis filiam vxorem duxit &c.	29 biæ partem conceſſerunt, & BARCAM
	4	4	28 mox ei Natum filium MESEZEBEL cognomen-	3 & hoc additur. Magna eius vxorẽ fuiſſe	13 Herod.	30 oppidum condiderunt. Herodo. lib. 4.
50	1	3385	29 to SELATHIEL, cuius quoq; meminerunt E-	4 prudentia, quæ miranda in Babylone opera	14 EPIDELIDES Lacon. ſtadio in O-	31 Dipeneus & Cyllis Cretenſes Mar-
	2	6	30 uangeliſtæ in Genealogia Chriſti Domini.	5 extruxerit. Vocat autẽ eam NITOCHRIN.	15 lymp. vicit.	32 more ſculpendo laudatiſsimi hoc
	3	7	31	6	16	33 tempore fuerunt. Plin. lib. 36. cap. 4.
	4	8	32	7	17	34
51	1	9	33	8	18	35
	2	3390	34	9	19	1 AMASIS AEgypti rex annis 44.
	3	1	35	10	20	2
XVIII. IVBILÆVS.	4	2	36	11	21	3
52	1	3	37	12	22	4
	2	4	38	13	23	5
	3	3395	39	14	24	6
	4	6	40	15	25	7

MACE. E.	LYDOR. F.	THVS. G.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. H.
8	13	10	155	18 magnis vtriuſq; viribus reparatum. Pons Sabinorũ, induſtria. Tarqnij concrematus, Caſtra capta
9	14	11	156	19 & direpta. Petentib. in ſex an: induciæ datæ. HETRVSCI contra Tarquinium bellum mouẽt,
10 EPIMENIDES Athenas e-	15 POLYmneſtor Mileſius Puer,	12	157	20 quod durauit annis 9.
11 mundauit.	16 cum à Patre locat⁹ eſſet ad ca-	13	158	21 MASSILIA Ciuitas Galliæ condita. Euſeb. De origine huius vrbis vide Iuſtin: lib 43.
12	17 prarios Paſtus, ludicro Leporẽ	14	159	22
13	18 conſecutus eſt, & ob id ſtatim	15	160	23
14	19 product⁹ à gregis Domino O-	16	161	24
15 Corinthiorũ Tyranni hoc	20 lympiade 46. Victor inſtadio	17	162	25
16 loco in Periandro defe-	21 meruit Coronam. Solinus	18	163	26
17 cerunt & populari ſtat⁹	22 cap. 6.	19 MILO Crotonienſis vir ma-	164	27 Heruſci maxima clade affecti rebellare inpoſterum deſperarunt. II. TARQVINI Triumphus
18 conſtitutus eſt.	23	20 gnarum viri um claret. De	165	28 Hetruſci Tarquinium Regio ornatu donant. Hetruriȩ principẽ eum faciunt, Ipſi in amicitiã
19	24	21 quo hoc proditur q̃d ictu	196	29 BELLVM Sabinorum cum Romanis, (recepti, quod durauit annis quinq;.
20	25	22 nudæ manus taurum fecit	167	30 Hoc bello Seruius Tullus, qui poſtea regnauit maxima virtute excelluit. Aſiæq; præfectus fuit. Dionyſ.
21	26	23 victimam, eumq; ſoli-	168	31
22	27 THALES MILESIVS defe-	24 dum, qua mactauerat die,	169	32
23 SOLON Athenienſium le-	28 ctũ Solis prædixit, qui fact⁹ eſt	25 abſumpſit ſolus, non graua-	170	33
24 giſlator clarus habetur.	29 ſub Aſtiage, an: quarto O-	26 tus. Solin. cap. 4.	171	34 Sabinorum magna cædes edita, pax petentibus data, ipſi in amicitiam accepti. III. Triumphus
25 Gel. lib. 17. cap. 21. vi-	30 lympiadis 48. Plin. lib. 2. cap.	27	172	35 Capitolij aliorumq; templorum loca (Tarquinij) deſignata. NEVIVS Augur nũſq; apparet.
25 tam eius ſcripſit Plutar.	31 12. hoc in loco diſtat à noſtra	28 ARCHEſtades Athenis	173	36 Filij Anci Martij inſidias ipſi Tarquinio Regi per triennium ſtruxere, donec tandem FA[illegible]
1 ALCETAS VIII. Maced.	32 cõputatiõe. Plinius in an. vr-	29 imperat. SEPTEM	174	37 dolo interemptus eſt. Cum ætatis annum 80. ferè attigiſſet, regnaſſet autem annis 38.
2 Rex an: 29.	33 bis Romæ, id qua fiat ratiõe,	30 SAPIENTES dicti.	175	38
3	34 errore ne codicum, an alia de	31 ANAXImander Mileſius	176	1 SERVIVS TVLLVS VI. Rom. Rex an: 44. Cœpit anno quarto Olympiad. 50. Dionyſ. — Dionyſ. Hal. ub. quartus 1
4	35 cauſa, neſcio. Pleriſq; enim	32 Phyſicus agnoſcitur.	177	2 Quemadmodum hic Seruius Rempub. ornauit copioſsimè à Dionyſio Halicarnaſſeo traditur.
5 Agon Neomeocus primum	36 in locis reliqs, q non ſunt corru-	33	178	3 Primatum ac regnum ſuſcepit Seruius, Hetruriȩ ciuitates à Romanis defecerunt, & viginticõtinuis
6 ab Argiuis actus, poſt eum	37 pti, exacte nobiſcum conue-	34	179	4 annis fortunã ſubinde tentantes, omnibus à Seruio prælijs victi ſunt. Donec tandẽ clade maxi-
7 qui ſub ARCHEMORO	38 nit, ut in ſequẽtib. apparet &c.	35	180	5 ma accepta, principatum Tullo offerre coacti ſunt.
8 fuerat. Euſeb.	39	36	181	6
9 ABARIS de Scythia venit	40	37	182	7
10 in Græciam.	41	38	183	8 OLEVM in Italia hoc tempore primum ſatum. Plinius lib. 15. cap. 1.
11	42	1 RHETVS Thuſciæ rex an: ✠	184	9 ✠ 20. Ab hoc Rheto, Rhetici Populi in Alpib. habitantes nomen habent Cato de Originib.

	Olympiades.		Anni Mundi.	CAPTI. IVDA. A.	BABYLONIAE. B.	MEDOR: C.	AEGYPTI. D.
	53	1	3397	41	16	26	8
		2	8	42	17	27	9 BATTVS III. Claudus Cyrenarum Rex hoc
		3	9	43	18	28	10 regnante Demonax Mantineus Cyre-
		4	3490	44	19	29	11 neis Rempub. format, cuius ordina-
	54	1	1	45	20	30	12 tio cum hoc rege ceſſauit. Arceſilaus
		2	2	46	21	31	13 enim huius Batti filius, eam infregit, e-
		3	3	47	22	32	14 amq; ob cauſam Regno pulſus eſt. He-
		4	4	48	23	33	15 rod: lib. 4.
	55	1	3495	49	24	34 REGNVM PERSA-	16 ANAXIMENES Phyſicus Philoſophus
*		2	6	50	25	35 RVM. 1 CYRVS victo Aſtyage	17 Euſ. Quidem hunc Alexandri magni
		3	7	51	26	2 Medorum potentiā ad Perſas transtulit.	18 tempore fuiſſe tradunt.
		4	8	52	27	3 Regnauit tamen cum CYRO CYAX-	19
	56	1	9	53	28	4 RES, hæres Aſtyagis, Medorum Regis,	20
		2	3410	54 SELATHIEL genuit Barachiam cognomento	29	5 quem Daniel DARIum Medum vocat,	21 XENOPHANES Colophonius claret
		3	1	55 Zorobabel decimo ſeptimo anno ante ſo-	30	6 cuius filiam Cyrus vxorem habuit, vt	22
		4	2	56 lutam captiuitatem. Philo.	1 REGASSAR VI. Babyloniæ rex an: 3. Noſtri	7 teſtatur grauis. Author. Xenophon.	23
	57	1	3	57	2 temporis eruditi pro his tribus rebus vnum	8 Regnauit Cyrus omnino an: 29. Hero.	24
		2	4	58	3 Balthaſſar ponunt. nan: 14.	9	25 TEMPLVM Apollinis Delphici ſecun
		3	3415	59	1 LABASSARDACH VII. nanis 6.	10	26 da vice incenſum. Euſeb.
*		4	6	60	2 Ego in his regib. Metaſthenem ſum ſecut9	11	27 Argiuorum cum Lacedæmonijs me-
	58	1	7	61	3 ſi quis vnum Balthaſſarē pro his tribus po-	12 HARPAGVS Dux Cyri, inferiorem,	28 morabilis pugna, ob Thyream, in
		2	8	62	4 ni malit cum recentioribus, ei per me quidē	13 Cyrus Aſiam ſuperiorem, ſubegit,	29 qua vtrinq; CCC. viri electi pugna-
		3	9	63	5 licebit. Hunc quoq; Herodotus Labynitū	14 anno 12. Cyri.	30 uerunt, qui tribus ſuperſtitibus om-
		4	3420	64	6 Labyniti filium vocat	15	31 nes ceciderunt. Victoria tandem La-
	59	1	1	65 Daniel vidit ſomniū quatuor Beſtiarum,	1 BALTHASSAR VIII. Babyl. Rex an: 5.	16	32 cedæmonijs ceſsit. Herod. lib. 1.
		2	2	66 quę ſignabāt quatuor regna Mundi. Dan. 2.	2	17	33
		3	3	67 Daniel vidit viſiōē Arietis & Hirci. Dan: 8.	3	18	34
		4	4	68 qua depingitur ſtat9 ſecundæ Monarchiæ,	4	19	35
	60	1	3425	69 quæ fuit Græcorum.	5 CYRVS BABYLO-	20	36
*		2	6	70 Daniel audit ex āgelo tē, 9regni Chriſti poſt	NEM cepit, regnum ad Perſas tranſtulit.	21 CYR9 anno primo regni ſui (1. Mo-	37

70. ſeptimanas. Dan. 9.

(narchiæ

MACE: E	LYDOR: F	THVS: G	Anni Vrbis.	ROMANORVM. H.
12	43	2	185	10
13 EVGAMNON Cyrenæus, qui	44	3 AESOPVS his temporibus cla-	186	11
14 Theogoniam ſcripſit.	45 AGON, Gymnicus, quem Pana-	4 ret, Plutarch. in Solone.	187	12
15	46 thenæum vocant, Athenis a-	5	188	13
16	47 ctus.	6	189	14
17	48	7	190	15
18	49	8	191	16
19	1 CROESVS Lydorum Rex vltimus	9	192	17
20 Steſichorus Poëta moritur.	2 an: 14.	10	193	18
21 Euſeb. CHILON vnus	3	11	194	19
22 è ſeptem ſapientibus in pre-	4	12	195	20 PAX cum Hetruſcis facta Dionyſ. 4.
23 cio eſt.	5	13	196	21
24	6	14	197	22
25 PISISTRATVS Athen: Tyran-	7	15	198	23
26 nus victis Megarenſibus aſtu	8 ATYS Crœſi filius in venatione iacu-	16	199	24
27 Regnum occupauit, regna:	9 lo percuſſus interijt. Herod. lib. 1.	17	200	25
28 annis 34. Iuſtin. lib. 2. Plu-	10 CROESVS aduerſus Cyrum	18	201	26
29 tarch. in Solone.	11 bellum parat.	19	202	27
1 AMYNTAS IX. Macedon: Rex	12	20	203	28
2 annis 50.	13	1 HYELlus Thuſciæ rex an: 41.	204	29
3	14 CROESVS à CYRO victus Lydorum Regnum Perſis	2	205	30 Solinus cap. ſeptimo. Deniq; cum Olympiade octaua & quinquageſima Victor CYRVS
4	conceſsit. Herod. l. 1.	3	206	31 intra[illegible]t Aſiæ oppidum Sardas, vbi tunc Crœſus i[illegible]bat: ATYS filius Regis mutus
5	Plutarch: in Solone.	4	207	32 ad id vſq; temporis, in vocem erupit vi timoris. Exclamans enim dicitur: Parce
5		5	208	33 Patri meo Cyre, & te hominem eſſe, vel caſibus diſce noſtris.
7		6	209	34
8		7	210	35
9		8	211	36
10		9	212	37
11 HYPPONAX Poëta his temporibus clarus fuit. Plin. lib. 36 cap. 5.		10	213	38
12		11	214	39

	Olympiadum.		Anni Mundi.		IVDAEORVM. A.			PERSARVM B.		AEGYPTI. C.
Ioſephi lib. XI.		3	3427	1	ZOROBABEL (Luc. 3.) Iudæorum Dux annis 58.	1	22	narchiæ) Iudæis edicto Publico libertatem redeundi in Patriam, ædi-	38	Daniel Leonis vicit. Danieli præ dicitur
		4	8	2	FVNDA- | IESVS Summus pontifex an: 36.	2	23	ficandiq; templi Domini facultatem conceſsit. 1. Eſr. 1. Ioſeph 9 11. c. 1.	39	ab angelo Vaſtatio Hieroſolymæ, & affli-
	61	1	9	3	MENTA Templi cœpta, ab accolis Samaritanis impe-	3	24	BELLVM TAMIRICVM de quo Herodotus lib. 1. & Iuſtinus &c.	40	ctio populi Dei, quæ poſtea ſub Antiochio
		2	3430	4	dita ædificatio. 1. Eſr. 3.	4	25		41	Epiphane Syriæ rege accidit. Daniel.
		3	1	5		5	26		42	10. & 11. &c. ARCESILAVS III. Batti III.
		4	2	6		6	27		43	filius, Cyrenarum Rex.
	62	1	3	7		7	28		44	
		2	4	8		8	29	Tamaris Cyrũ vicit. Herod. Iuſt. &c	1	PSAMMENITVS AEgypti rex an: 6. He-
		3	3435	9	Ædificatio Templi impedita eſt à Cambyſe, vſq; ad ſe-	9	1	CAMBYSES II. Perſarum rex an: 8. De hoc rege vide Herodotum lib. 3.	2	rod. lib. 3.
		4	6	10	cundum annum Darij Hyſtaſpis. 1. Eſr. 4.	10	2		3	
	63	1	7	11	Vocatur autem Cambyſes ab Eſra Artaxerxes.	11	3		4	
		2	8	12		12	4		5	
		3	9	13		13	5	† Samij DICEARCHIAM condiderunt, quæ nunc PVTEOLI dicitur. Diodo-	6	CAMBYSES Ægyptum cepit, & Perſarum
		4	3440	14		14	6	rus Siculus lib. 2. dicit Perſas AEgypti Imperium obtinuiſſe an. 135.	7	iuris fecit.
※ Ptol. li. 5. c. 14 Rurſus in anno ſeptim. Cambyſe qui eſt à Nabunaſaro. 225.	64	1	1	15		15	7	quæ ratio cum noſtris conuenit, ſi illos 22. annos quibus à ※ Perſis, poſtquam ab OCHO recepta eſt Aegyptus, ibi re-		
		2	2	16		16	8	gnatum fuit, addis. DVO MAGI Regnant menſes VII.		
† XIX. IVBILÆVS.		3	3	17		17	1	DARIVS HYSTASPIS filius hinnitu equi rex Perſarum confirmatus, regnauit annis 36. Herodot. lib. 3. & 7.		
		4	4	18	HAGGAI & ZACHARIA Prophetant. SAMARI-	18	2			
*	65	1	3445	19	TANI ſecundò Iudęos ob Templi ædificationem	19	3	HISTORIA ESTHER, ab hoc anno incipit. Ehſter cap. 1.		
		2	6	20	accuſant. DARIVS conceſſit, & Tributa dari præce-	20	4			
		3	7	21	pit, vt cõpleret DOMVS DOMINI 1. Eſr. 5. & 6.	21	5	ARCESILAVS Cyrenarum Rex. Regno, ob antiquitas Demonacis conſtitutiones pulſus, Samum fugit, acceptis inde		
		4	8	22	DOMVS DOMINI COMPLETA 1. Eſr. 6.	22	6	copijs Cyrenem recipit, & mox læſo Oraculo ad Barcam fugit, à Cyreneis ibi conſtitutis, cum ſocero Rege ALAZERI interficitur.		
*	66	1	9	23		23	7	HADASSA, quæ & Eſther, menſe decimo huius anni ad regẽ		
		2	3450	24		24	8	AHASSVERVM, qui eſt DARIVS, Hyſtaſpis filius, introducitur. Eſth. 2.		
		3	1	25		25	9	BABYLON à Dario defecit, poſt longam obſidionem XX. menſe, fide & opera ZOPYRI recepta eſt. Hero. lib. 3.		
		4	2	26		26	10			
	67	1	3	27		27	11	DARIVS aduerſus Scythas expeditionem fecit. GETAS ſubegit, à Schytis fugatus eſt. Herod. lib. 4.		
		2	4	28	HAMAN conſilium agitat, quo extirparet Iudęos.	28	12			
		3	3455	29	Hoc anno, quæ hiſtoria ESTHER porro continet	29	13	Perſæ in Africa occidentali aſtu AMASIS BARCEM vrbem ceperunt, mortéq; Arceſilai ibi interfecti vlti ſunt. Her. li. 4.		
		4	6	30	inter Hamon & Iudæos peracta ſunt.	30	14	MEGBYZVS Zopyri filius, Dux Darij, Perinthum cepit. Thraciam omnem ſubegit. PAEONES vicit. Herod. lib. 4.		

MACEDO. D.	THVSCOR. E.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. F.
13 PHERECIDES Hiſtoricus Py-	12 POLYCRATES Eacis filius, circa	215	40 TVLLA Seruii Regis filia hoc anno cum fratre mariti ſui L. TARQVINIO ſceleratiſsimas celebrauit nupti-
14 thagoræ Magi- ſter clarꝰ habet.	13 hæc tempora Samum, aliasq; ma-	216	41 as, cum illa ARVNTEM Tarquinium virum optimum hic vxorem virtutis amantiſsimam, veneno pere-
15 HYPPIVS Poëta. SIMONIDES Ly-	14 ris Inſulas, nec nō ciuitates quaſdam	217	42 (miſſent.
16 ricus, PHOCYLI- DES in precio	15 continentis occu- pat, de cuius geſtis	218	43
17 ſunt.	16 felicitate, & annu- lo proiecto in ma-	219	44 SERVIVS TVLLVS ſcelere Tarquinii interfectus.
18	17 re & reinuento &c. vide Hero. lib. 3.	220	1 L. TARQVINIVS Superbus vltimus Rom. rex an. 25. Hic primus regnum in Tyrannidē vertit, ob q̄d omni-
19	18	221	2 bus exoſus. Tandem accepta occaſione ex violatio- ne LVCRETIÆ, quam filius Tyranni, SEX. TAR-
20	19	222	3 QVINIVS vi oppreſſerat, Romani eum cum omni co- gnatione eiecerunt. de qua re plura apud Dion. lib. 4.
21	20	223	4 (& Liuium lib. 1. Dionyſius lib. 4. de regno Tarquinii.
22	21	224	5 L. Tarquinius principatum Romanorum accepit, non ex legibus quidē eum, ſed armis occupans, anno quarto
23	22	225	6 primæ & ſexageſimæ Olympiadis, qua vicit in ſtadio AGATARCHVS, imperante Athenis HERACLIO.
24 LACEDÆMONII bellum cōtra Po-	23 PYTHAGORAS Phyſicus & Philo-	226	7
25 lycratē Samium mouent. Hero.	24 ſophus clarus ha- betur.	227	8
26 (lib. 3.	25	228	9
27	26 Barbari CVMAS Italiæ oppugnant,	229	10
28	27 diuinitus & mira- biliter profligan-	230	11 SP. Seruilius primus Romæ diuortium fecit. Plu. in Romul. & Numa. Sed Dion. Halicar. lib. 2. hoc mul-
29 DEMOCEDES Me- dicus Grecus a-	28 tur. vide Dionyſ. lib. 7. Polycrates	231	12 tis an. pōſt factum aſſerit, ſcilicet M. Pomponinio & C. Papyrio Coss. quocum conſulatus cadit in annum
30 pud Perſas cla- rꝰ habet. Hero.	29 ab ORETE Sardium præfecto dolo de-	232	13 Vrbis 523. ex quo numeri in Plutarcho poſiti deprauati apparent, Ab hoc an. qui fuit ſecundus Darii nu-
31 EVELTON Sala- mine Cypri re-	30 ceptus, crucifixus eſt. Oreſtes iuſſu	233	14 merat Euſ. in principio Chronicor. viq; ad decimum quintum annum Tyberii Cęſaris annos 548. qui nu-
32 gnat, ad quem mater Arceſilai	31 Darii interfectus. Hipparchꝰ et Hip-	234	15 merus exactè noſtra cum ſupputatione cōuenit, quod ideo annotare libuit, quòd ibi deprauate legitur in
33 Cyrenarum re- gis pulſi confu-	32 pias Athenis Ty- rannidem exercēt.	235	16 Euſebio Olymp. 210. cùm eſſe debeat 202.
34 git, exercitū pe- tens, colum pē-	33 Euſeb. Harmodius & Ariſtogitō, Hip-	236	17
35 ſo circumdatam & fuſum aureū	34 parchum Tyran- num interfecerunt	237	18
36 accepit, his adie- ctis verbis: Tali-	35 & Leta (Lemnam Euſeb.) meretrix,	238	19
37 bus rebus dona- ri fœminas, non	36 amicaeorum, cùm tormentis cogere-	239	20
38 exercitu. Hinc ipſa ad Arian-	37 t, ut ſocios prode- ret, linguam ſuam	240	21
39 dem AEgypti præfectum con-	38 mordicus ampu- tauit. Euſeb.	241	22
40 ceſsit, exerci- tumq; Perſarum	39	242	23
41 contra Barcam impetrauit. &c.	40	243	24
42	41	244	25 Romanorum Reges exacti. Reſp. cum Coſs. cœpit.

Olympiades		Anni mũdi.		IVDAEORVM A.			PERSARVM B.
68	1	3457	31		31	15	MEGABIZVS Legatos ad Amyntam regem Macedo: miſit, quos laſciuientes Alexan der Amyntæ filius occidit. vide Iuſtin. lib. 7. & Hero. lib. 5.
	2	8	32		32	16	
	3	9	33		33	17	ARISTAGORAS Ionum Tyrannus Dario rebellauit, ſuaſu Hyſtiei Mileſii. Herodo. lib. 5.
	4	3460	34		34	18	OTANES Megabici ſucceſſor, Dux regii exercitus, Byſanzium, Chalcedonios, Antandrum, Lemnum & Imbrum &c. cœpit.
69	1	1	35		35	19	
	2	2	36		36	20	
	3	3	37	IESVS ad regẽ Darium profectus, quo abſente IOACHIM filius eius Sacerdotio fungitur annos 8. Hic (vt Philo re-	1	21	Iones & Athenienſes SARDIM ceperunt, & igni concremârunt. Hinc BELLVM Ionicum exortum.
	4	4	38	fert) Hiſtoriã IVDITH, conſcripſit. Item Hiſtoriam ESTHER, & Memoriam Phurim (feſtum quo recordaren-	2	22	
70	1	3465	39	tur iſtius liberationis Iudæi) inſtituit, adhortante eum Mardocheo, qui 18. an. ætatem Iſaac ſuperauit.	3	23	Perſæ Iones vicerunt, ceperunt Miletum anno ſexto, poſtquam Ariſtagoras rebellauit. ARTAPHERNES Ionibus Vectigal impoſuit. Hero. lib. 6.
	2	6	40		4	24	Mardonius Darii claſsis præfectus Thaſios ſubegit. Macedonas in ſeruitutem redegit. Ex vento cladem paſſus, XX. M. hominum amiſit.
	3	7	41		5	25	Terra peditatu Brigim Thraciæ cepit, graui ab iis affectus damno. Thraces denique omnes ibi habitantes ſubegit. Herod. lib. 6.
	4	8	42		6	26	
71	1	9	43		7	27	CARES cum Perſis dimicant.
	2	3470	44		8	28	Erethrienſes capti, & abducti à Dario, in Andericam regionem ſunt collocati.
	3	1	45	IESVS reuerſus à Rege iterum Sacerdotio præeſt annis 20.	1	29	
	4	2	46		2	30	
72	1	3	47	Eclipſis Lunæ de qua Ptolem. lib. 4 cap. 9.	3	31	Athenienſes duce CALLIMACHO conſilio MILTIADIS apud Marathonem, quò HIPPIAS Perſarum exercitum duxit, vicerunt. Perierunt ex
	2	4	48		4	32	Perſis ea pugna VI. M CCC. Ex Athenienſibus CXCII. Herod. Thucyd. 1. & 6. Iuſtin. 2. DARIVS hoc accepto nuncio, triennio appara-
	3	3475	49		5	33	tum belli parat aduerſus Græcos. Herod. lib. 7.
	4	6	50		6	34	

Pto lib. 4. C. 9. ab initio regni Nabonaſs. ad 13. annum Darii numerat annos 256. dies 122.

MACEDO. C.	*THVSCOR. D.*	*Anni Vrbis.*	*ROMANORVM. B.*	
Romani primum 43 cum Carthaginen- ſibus fœdus icerũt.	PORSENNA Clu- 1 ſius Thuſcorum Rex annis 58.	245	L. IVNIVS Brutus. Huic in bello cęſo, ſuffectus eſt SP. Coss. L. TARQVINIVS COL-(Lucretius, qui mox obiit, cui latinus. Collatino ſuffe-✠(ſucceſsit M. Hor. Puluill9	*Dionyſii lib. 5.*
(Polyb. 3. 44	† Tarquinii bel- 2 la breuiſsimè tradit Eutr. li. 1.	246	P. Valerius Publicola II. Porſenna Romam obſidet. Coss. T. Lucretius Tricipitinus. HORATIVS COCLES (ſolus à Ponte hoſtes arcet.	*T. Liuii. lib. 2.*
BVBARIS Perſa A- 45 myntæ filiam GY- geam vxorẽ duxit,	✠ ctus eſt Vale- 3 rius Publicola.	247	P. Valerius Publicola III. Mutii Scæuolæ & CHLA- Coss. M. Horatius Puluillus II. (liæ facinora egregia, tertio CAPITOLIVM Romę perfectũ ✠(Publicolæ conſulatu.	
hoc matrimonio 46 cędes Perſarum te- cta fuit. Vide He-	4	248	SP. Largius Rufus. ✠ Dio, lib. 3. Corn. Tac. 19. Coss. T. Herminius Aquilinus.	*Plutarch. in Publicola.*
rodi. li. 5. & Iuſt. li. 7 47 Acestorides A- thenis imperat.	ARISTODEMVS 5 Cumis Italię ty- rannidem exer-	249	M. Valerius Voleſus. Sabini Romanos laceſſentes victi. Plutarchus in Publicola. P. Poſthumius Tubertus. PESTIS Romæ anno 250.	
HELLANICVS Hi- 48 ſtoriographus. DE- mocritus Philoſo-	cet, de quo, & 6 bello Cumano- rum cum Bar-	250	P. Valerius Publicola IIII. Ap. CLAVDIVS Sabinus Coss. T. Lucretius Tricip. II. cum V. M Sabinorum eorumq; (familiis Romã migrat. ab hoc Claudiorum gens eſt	
phus, Heraclitus 49 tenebroſus, & A- naxagoras Phyſi-	baris mirabili, 7 vide Dionyſ. lib. 7.	251	P. Poſthumius Tubertus II. Coss. Agrippa Menenius Lanatus.	
cus clari habentur. 50	8	252	SP. Caſsius Becillinus. Ab hoc Sabini victi pacem (rogarunt. Opiter Virginius Tricoſtus.	
ALEXANDER A- 1 myntę fili9 X. Mac. Rex an. 43. † Phæ-	9	253	Poſthumius Cominius Aurunus. T. Largius dicta- (tor Primus. SP. CASSIVS. T. Largius Flauius. (Magiſter Equitum.	*Dictatura prima.*
nices Cherloneſum 2 ſubẽgere.	10	254	Ser. Sulpitius Camerinus. Coniuratio de reducendo Coss. M. Manlius Tullus Longus. Tarquinio aperta. Poſt- (humius Dictator ad Lacum Regillum cum Latini	
3	11	255	Cn. Vetuſius Geminius. (& exulibus pugnauit Coss. (vicit, & Triumphauit. T. Ebutius Helua.	
PYTHAGORAS 4 Philoſophus mori- tur. Euſeb.	12	256	T. Largius Flauius II. Coss. Q. CHLAELIVS Siculus.	
5	13	257	A. Sempronius Atratinus. AEdes Saturno dedicata, Coss. (Saturnalia feſta inſtituta. M. Minutius Augurinus.	*Dionyſii lib. 2.*
6	14	258	A. Poſthumius Regillenſis. Coss. T. Virginius Tricoſtus.	
7	TARQVINI- 15 VS Cumis moritur.	† 259	Ap. Claudius Sabinus. Hic primus inſignia & clypeo Coss. locis pub. ſuſpendi fecit plin. 35. ca. 3. P. Cos. Volſcos P. Seruil. priſ. Sabinosq; vicit. Poſthumius Aruncos	4. *Hoc anno, XXXI. Tribus Romæ conſtitutæ ſunt.*
8	16	260	A. Virginius Cælimontanus. SECESSIO PLEBIS Coss. in Sacrum Montem. T. Vetuſius Geminius.	
9	17	261	Sp. Caſsius Becillinus II. TRIBVNI PLEBIS Primùm Coss. (hoc anno facti. Poſthumius Cominius. Aurunius II.	*Tribunitia Poteſtas de qua Dionyſ:*
HYBRILDES Athe- 10 nis imperat. Dio- nyſ. lib. 7.	GELO Siculorũ 18 Tyrannus.	262	T. Geganius Macerinus. FAMES & PESTILENTIA Coss. (vrbem afflixêre. P. Minutius Augurinus.	*Dionyſii lib. 7.*
11	19	263	A. Sempronius Atratinus II. Cn. Martius Coriola- Coss. (nus exilio damnatus. M. Minutius Augurinus II.	
12	20	264	Q. Sulpitius Camerinus. Prodigia multa Romæ au- Coss. (dita & viſa. Liuius, Dio- SP. Largius Rufus II. nyſ. & Eutrop. lib. 1.	

Thucydides lib. 1. ab his tẽporibus incipit narrationem.

XX. IVBILÆVS.

Olympiades		Anni mũdi	IVDAEORVM A.			PERSARVM B.	
73	1	3477	51		7	35	
	2	8	52		8	36	Ægyptus à Perſis defecit. Darius contra Græcos bello profecturus, Xerxem filium Regem facit, & in ipſo belli apparatu moritur. Herod. 7.
	3	9	53		9	1	XERXES IV. Perſarum Rex annis 21.
	4	3480	54	XERXES Achemenem fratrem Ægypto præfecit, qui poſtea ab INARO Pſammetici filio, rege Lybiæ interfectus eſt. Herod. lib. 7.	10	2	Xerxes altero poſt mortem Darii anno AEgyptum recepit, Et ſubacta AEgypto, per totum quadriennium, exercitum, & ad bellum contra Græcos neceſſaria, comparauit. Quinto demum anno mouet cum ingenti copiarum manu, Herod. lib. 7.
74	1	1	55		11	3	
	2	2	56		12	4	
	3	3	57		13	5	
	4	4	58		14	6	Hoc anno Xerxis exercitus Sardibus conuenit.
75	1	3485	1	DVX RESA MENSVLLAM, filius Zorobabel an. 66.	15	7	Mouente è Sardibus Xerxe, SOL mane defectum paſſus eſt. Pugna Leonidis Lacedæmonii cum Perſis A. ad Thermopylas, & primum nauale prælium ad Arthemiſium commiſſum eſt, ipſo tempore æſtatis, quo Olympicum certamen inſtabat. Herod. 7. & 8. Dionyſ. lib 9.
	2	6	2	CHRISIS Argiuorum Sacerdos, cuius anno 52. Bellũ Peloponneſiacum cœpit. Thucyd. lib. 2.	16	8	
	3	7	3		17	9	THEMISTOCLES Athenas reædificat, & mœniis maioribus circumdat. Lacedæmonios id ægrè ferentes aſtutè fallit. Iuſtin. lib. 2.
	4	8	4		18	10	
76	1	9	5		19	11	CIMON Athenienſium Dux, pulſis ex Græcia Barbaris, totam Aſiam à Ionia vſq; ad Pamphiliam, in Græcorum poteſtatem redegit.
	2	3490	6		20	12	
	3	1	7	IOACHIM iterum Patre mortuo Sacerdotio functus eſt annis 48. vt Philo tradit. Sed nos ſecundũ ſacram Nehemiæ Hiſtoriã, & Ioſephu tantũ 28. inuenim9. Cœpit enim Eliaſib. eodem anno Sacerdotium adminiſtrare, quo Nehemias Hieroſolymas venit. Nehe. 3. Ioſeph. lib. 11. ca. 5. Puto adiectos eſſe illos 20. annos, quibus cum Patre reuerſo ex Perſide Sacerdotium adminiſtrauit.	1	13	A. Menſe quarto exacto poſt traiectum ex Aſia in Europam, Barbari Athenas vacuas ceperunt. Ac decimo menſe pôſt MARDONIVS iterum vacuam vrbem ingreſſus eſt, eamq; incendit, ædificia cum ſacra, tum prophana diruit. Et non longe pôſt ad Plateas victus cum omni ferè exercitu interiit. Eodem quoq; die, Perſæ ad Mycalem montem in Aſia victi ſunt, Ioneſq; liberi facti. Herod. lib. 9. HACTENVS HERODOTVS.
	4	2	8		2	14	
77	1	3	9		3	15	
	2	4	10		4	16	
	3	3495	11		5	17	
	4	6	12		6	18	

MACEDO. C	THYSCOR. D	Anni Urbis	ROMANORUM. E.	
13	21	265	C. Iulius Tullus. Coss. P. Pinarius Rufus. Volſci Romanis duce MARTIO Coriolano bellum indixerunt.	Dionyſij lib. 8.
14 CADMAS Coorum Tyrannus. Hamilcar Carthagineſiū.	22	266	SP. Nautius Rutilius. Coss. Sex. Furius Philus. Cn. Martii Coriolani mors. Roma à Volſcis & Coriolano obeſſa, vix mulierum precibus liberata.	
15 ANAXILEVS Rheginenſiū. Terillus Himeræ. Her. li. 7.	23	267	C. Aquilius. Coss. T. Sicinius. Hernici Volſciq; à Coss. victi. Coss. Triumpharunt.	
16 PINDARVS Lyricus Poëta claret.	24	268	SP. Caſsius Becillinus. III. Coss. Proculus Virginius Rutilius. Cū Hernicus fœdus ictū. LEX AGRARIA lata	
17	25	269	Q. Fabius Vibulanus. Coss. Ser. Cornelius Maluginenſis.	
18 DIAGORAS phyſicus agnoſcitur.	26	270	L. Æmylius Mamercus. Coss. Cæſo Fabius Vibulanus. Æmylius Volſcos & Æquos proſpera pugna vicit.	
19 THEMISTOCLES Athenieſ. Dux clarus habet. De q' Plu.	27	271	M. Fabius Vibulanus Coss. L. Valerius Potitus. OPPIA Virgo Veſtalis inceſti damnata pœnas dedit.	
20 ARTEMISIA Halicarnaſsi Regina fœmina magnanimi.	28	272	Q. Fabius Vibulanus II. Coss. C. Iulius Tullus.	
21 Xerxi contra Græcos auxilio eſt. Herod. lib. 7. Iuſt. 2.	29	273	Cæſo fabius Vibulanus. II. Coss. SP. Furius Medullinus.	Dionyſij lib. 9.
22 ALEXANDER Macedonum rex, fideliter Ariſtidē mo-	30	274	M. Fabius Vibulanus II. Coss. Cn. Manlius Cincinnatus. Bellū graue cum Veientibus & Hetruſcis cōmiſſum. Fabius Cos. Triumphum recuſauit, ob interfectorum	
23 nuit, vt Mardonii Perſarū Ducis inſidiis, ſua pruden-	31	275	Cæſo Fabius Vibulanus III. Coss. T. Virginius Rutilius. (Romanorum numerū.	
24 tia obuiam iret, ne circumueniretur &c. de qua re	32	276	L. Æmylius Mamercus II. Coss. C. Seruilius Priſcus.	
25 vide Plutarch. in Ariſtide, & Hero. lib. 8. & 9	33	277	C. Horatius Puluillus. Coss. T. Menenius Lanatus. CCCVI. FABII cæſi.	
26	34	278	SP. Seruilius Priſcus. Coss. A. Virginius Rutilus.	
27 HIERON Syracuſis regnat. AESCHYLVS Tra-	35	279	P. Valerus Publicola, Coss. C. Naucius Rutilius. Valerius de Sabinis, Veientibus & Heruſcis triumphauit.	
28 gœdiarum ſcriptor.	36	280	L. Furius Medullinus. Coss. C. Manlius Volſo. Induciæ Veientibus in 40. annos datæ.	
29 SOPHOCLES & EVRIPIDES clari habentur.	37	281	L. Æmylus Mamercus III. Coss. Opiter Virginius aliàs Vopiſcus Iulius Tullus. Seditio propter Legem Agrariam.	
30	38	282	P. Furtius Medullinus. Coss. L. Pinarius Rufus. PESTIS. VRBINIA Virgo Veſtalis ſtupri rea, quia defoſſa eſt.	
31	39	283	T. Quintus Capitol. Barbatus. Coss. Ap. Claudius Sabinus. Seditio adverſus Patres.	
32 ZEVXIS pictor clariſsimus habetur.	40	284	L. Valerius Potitus II. Coss. T. AEmylius Mamercus. Bellum cum Sabinis & AEquis.	

Hebd.		Olympiades	Anni	Anni mũdi	IVDAEORVM. A.			PERSARVM. B.	
		78	1	3497	13		7	19	Xerxes ex integro bellum aduerſus Græcos inſtituit. quem Cymon ſuperatum & nauali & pedeſtri prælio profligatum, in regnum
			2	8	14		8	20	ſe recipere coëgit. Iuſtin. 3. Plutarchus in (Cymone.
			3	9	15		9	21	ARTABANVS ſpe adipiſcendi regni, Xerxem ob infortunium contẽptibilẽ factum in-
			4	3500	16		10	1	DARIVS ARTAXERXES Longimanus Filius Xerxis V. Perſarum Rex annis 44. (terficit. THEMISTOCLES ad Artaxerxem
		79	1	1	17		11	2	Xerxis filium nuper Regnare incipientem exul confugit. Thucyd. lib. 1.
			2	2	18		12	3	
			3	3	19		13	4	
			4	4	20		14	5	
HEB. DO- mades		80	1	3505	21		15	6	
DANIELIS. 1	1		2	6	22	ESRAS Hieroſolymam miſſus ad conſtituendam Rempublicam. 1. Eſr. 6.	16	7	Hoc anno ſeptimo ARTAXERXIS, Menſe Martio, ſecundum Lunæ curſum, die duodecimo, quo Iudæi cum ESRA congregati à flu-
	2		3	7	23		17	8	uio Babylonis Ahaua, Hieroſolymã verſus proficiſci cœperunt, cum mandatis à Rege acceptis, vt Remp. Iudaicam inſtaurarent, inci-
	3		4	8	24		18	9	piendæ ſunt HEBDOMADES LXX Danielis: Cuius rei rationem infra vberiorem redde- (mus.
	4	81	1	9	25		19	10	
	5		2	3510	26		20	11	
	6		3	1	27		21	12	
	7		4	2	28		22	13	
2	1	82	1	3	29		23	14	
	2		2	4	30		24	15	
	3		3	3515	31		25	16	
	4		4	6	32		26	17	

MACEDOR. C	THVSCO. D.	Anni Vrbis	ROMANORVM E.	
33 AMILCO iuxta hęc tēpora Car-	41	285	A. Virgineus Cælimontanus. Coss. T. Numitius Priſcus.	
thaginenſium 34 Dux, nauali, terreſtriq; bello ſę-	42	286	T. Quintius Capitol. Barb. 2. Coss. Q. Seruilius. Priſcus.	
pe victoria po- 35 titus, demum in Sicilia peſte o-	43	287	T. AEmylius Mamer. II. Coss. Q. Fabius Vibulanus. Cum Æquis fœdus ictum. ANTIVM colonia deducta.	Tit. Liuij lib. 3.
mnem fermè e- 36 xercitum ami- PERI-(ſit. Iuſt. 10.	44	288	Q. Seruilius Priſcus II. Coss. SP. Poſthumius Albus Regillenſis.	
CLES Themi- 37 ſtocli apud Athenas ſuccęſsit.	45	289	T. Quintius Capitol. Barb. III. Coss. Q. Fabius Vibulanus II. Cenſus actus: cenſa ſunt ciuium capita CXXIV. M. CCXIV.	
Plutar. in Peri- 38 cle.	46	290	A. Poſthumius Albus Regillenſis. Coss. SP. Furius Medullin. Fuſcus.	
39	SICILIA à po- 47 pulo regebatur. Euſeb.	291	P. Seruilius Priſcus. Coss. L. Ebutius Helena. Peſtilentia vtriq; Coſs. obierunt. AEqui & Volſci vrbem obſiderunt.	
40	48	292	L. Lucretius Tricipitinus. Coss. T. Veturius Geminius. Volſcum nomen propè deletum. Coſs. Triumpharunt.	
41	49	293	Coss. P. Volumnius Auentinus. Ser. Sulpitius Camerinus. CARNEM pluit.	Dionyſii lib. 10.
HERACLITVS 42 clarus habetur.	50	294	P. Valerius Publi. III. Huic ſuffectus L. Quintius Cinc. Coss. C. Claudius Sabinus. HERDONIVS Capitolium occupat.	
43	51	295	Q. Fabius Vibulanus III. Coss. L. Cornelius Maluginenſis. Cenſus: Cenſa ſunt ciuium capita CXXXIII. M. CCCCXIX.	
PERDICCAS II. 1 XI. Maced. Rex (an. 28.	52	296	L. Minuti. Carbetus. L. Quintus Cincin: Dictator. Coss. L. Tarquin: Mag. Equitum. C. Nautius Rutilius II. AEquos vicerunt	
EMPEDOCLES & 2 PARMENIDES Phyſici.	53	297	Q. Minutius Augurinus. SEDITIO. X. Tribuni plebis creati, Coss. C. Horatius Puluillus II.	
3	54	298	M. Valerius Maximus. Coss. SP. Virginius Cælimontanus. Lex lata de Auentino (publicando	
4	55	299	T. Romulius Vaticanus. Coss. C. Veturius Cicurinus Seditio propter legem Agrariam.	
5	L. SICINIVS 56 Dentatus vir fortiſs. hoc an-	300	SP. Tarpeius Capitol. Coss. A. Aterni9 Fontinal. Coſs. Athenas miſsi deſcribendarum Legum gratia. LVDI Seculares primū acti Romæ.	
6	no Trib. Ple- 57 bis fuit Romæ, de quo Plin.	301	P. Horatius Trigeminus. Coss. Sex. Quintilius Varius. Huic Peſte mortuo, ſuffectus eſt. SP. Furius. Fames & Peſtis vrbem afflixerunt.	Caſsiod. Euſeb.
7	lib. 7. cap. 28. 58 Solin. cap. 6.	302	L. Menenius Lanatus. Coss. Legati cum Legibus Solonis è Græcia redierunt. P. Seſtius Vaticanus.	
8	TOLVMNIVS Ve- 1 iens Thuſcorum Rex an. 16. me-	303	DECEMVIRI CREATI. LEX DECEM TABVLARVM CONSCRIPTA.	
9	minit eius Liui9 2 lib. 4. & LARTEM Tolumnium vocát.	304		

Hebdomas.		Olympiades		Anni mũdi.		IUDAEOR. A.			PERSARUM. B.		MEDOR. C.
	5	83	1	3517	33			18	PHIDIAS Athenienſium artificum celeberrimus floruit, qui circa hęc tempora Iouem Olympiæ ex Ebore fecit.	10	PICTURA & Statuaria artes in Græcia cœperunt.
	6		2	8	34			19	Plin. lib. 34. cap. 8. Hic inter primos numeratur à Plinio, qui artem Statuariam cum laude exercuerit. Cæterum	11	Plin. lib. 36. cap. 5.
	7		3	9	35	NEHEMIAS Hieroſolymam (miſſus. ELIA.	1	20	quando quisq; in ea arte floruit, apud eundem Plinium reperîes loco prædicto &c.	12	
3	1		4	3520	36	SIR S. Sacerdos an. 41.	2	21		13	
	2	84	1	1	37		3	22		14	
	3		2	2	38		4	23		15	
	4		3	3	39		5	24	Athenienſes cũ Peloponneſiacis Populis fœd9 tricennale percutiũt, quod durauit 14. an: illæſum, poſtea bellum	16	PROTHAGORAS Sophiſta, cuius libros Decreto
	5		4	4	40		6	25	grauiſsimum inter vtrosq; populos cœptum eſt. Thucyd. lib. 1. & 2. Xenophon de Reb. Græcorum lib. 1.	17	Pub. Athenienſes exuſſerunt.
	6	85	1	3525	41		7	26		18	
	7		2	6	42		8	27		19	
4	1		3	7	43		9	28		20	ARISTOPHANES clarus habetur.
	2		4	8	44		10	29		21	
	3	86	1	9	45		11	30		22	GENS Campanorum in Italia cœpit. Euſeb.
	4		2	3530	46		12	31		23	HIPPOCRATES Medicus clariſsimus habetur.
	5		3	1	47	NEHEMIAS ad regem Perſarum reuerſ-	13	32		24	
	6		4	2	48	ſus. cap. vlt. Cum murorum extructio	14	33		25	SOCRATES qui Scholam Philoſophorum con-
5	7	87	1	3	49	eſſet completa. cap. 5. Ioſeph. lib. 11.	15	34		26	gregauit, plurimo ſermone celebratur. Euſeb.
	1		2	4	50	cap. 5.	16	35	Athenienſium ſub Corcyrenſibus confœderatio quæ inde grauiſsimi belli occaſionem Græcis dedit.	27	
	2		3	3535	51		17	36		28	ARCHIDAMUS Spartanarum Rex
	3		4	6	52		18	37		1	ARCHELAUS XII Maced. Rex annis 24.

THVSCO. D.	Anni Vrbis	ROMANORVM. E.	F.	
3	305	DECEMVIRI Magiſtratum vi obtinuerunt DVÆ Legum Tabulæ decem prioribus iunctæ.		Dionyſii lib. 11.
4	306	L. Valeri9 Potit9. L. VIRGINIVS filiã interemit, vt liberaret eã ab Coss. M. Horat. Barbar9 AppiClaudiiXuiri libi-		
5	307	SP. Herminius Continiſanus. (dine. Coss. T. Virginius Cælimont. Tricoſtus.		
6	308	N. Geganius Macerinus. Coss. C. Iulius Tullus.		
7	309	T. Quintius Capitol. Barb. IIII. Coss. Agrip. Furius Medullinus.	FRANCORVM REGVM IN GERMANIA ORIGO ET ſucceſsio ex Trithemio.	T. Liuij lib. 4.
HERODOTVS 8 Thurii Hiſtoriam ſcripſit. Pli-	310	M. Genutius Augurin9. Lex de cõnubio Pa Coss. (trum & Plebeiorum lata. P. Curatius Philo.	ANTENOR Scytharum ad 1 oſtia Danubii Rex à Gottis in bello cum multis cæſus eſt	
nius lib. 12. 9 cap. 14.	311	L. Papyrius Mugilans. TRIBVNI MILITVM Coss primum creati tres. L. Sempronius Atratinus.	Huic ſucceſsit filius MARCO 2 mirus, qui populum, cui præfuit, in Germanorum fines ad	
10	312	M. Gregani9 Macerin9 II. Cluiliũ Volſcorũ Coss. Imperatorẽ vicit, captũq; in Triũpho duxit T. Quintius Capitolin. Barb. V.	oſtia Rheni perduxit, & ibi 3 nouum Regnũ inchoauit, ex quo tandem vtraq; Francia	Hactenus Dionyſii exemplar.
11	313	M. Fabius Vibulanus. Coss. Poſthumius Eburius Helua cornicen.	Regna propagata ſunt. Regna 4 uit Marcomirus an. 28. Horum quoq; meminit He-	
12	314	C. Furius Pacilus. Coss M. Papyrius Craſſus.	rodotus lib. 4. non longe ab 5 initio, vbi dicit, Quòd Scythæ Cimerios Regione cedere	
13	315	Proculus Geganus Macerinus. Terræmotus Coss. L. Menenius Lanatus. Fames maxima, multi inopia coacti ſeſe in Tyber. præcipitauerunt	coegerunt &c. 6	
14	316	T. Quint9 Capitol. Barbat9 VI. SP. Meli9 an- Coss. Agrippa Meneni9 Lanar9 (nõ largitione re gnũ aucupat. L. Quin. Cin. dictator eũ per C.	FRANCORVM EXITVS ex 7 finibus Scythicis, an. 7. Marcomiri. Egreſsi ſunt CCCC.	
Tolũnius Rõ: 15 Legatos interfici iuſsit.	317	TRIB. Militũ. Seru. Halã vocatũ, reuẽtẽ venire ob Cõſulari poteſtate creat: M. Æmy. (trũcat Hala. li9, L. Iulius Tull9, L. Quinti9 Cincin: prioris Fili9	LXXXIX. M. CCCLX. 8 præter ſeruos & famulantes, Hic populus à Saxonibus	
A. Cor. Coſſus 16 Tolumniũ interfecit.	318	M. Geganius Macerinus III. Coss. L. Seruius Fidenas.	Neumage dicti, ſunt primò 9 quod ſonat noui cognati. Inde à Cambra Regina Sicam-	
EQVES Thuſcus 1 Hetruriæ Rex annis 46.	319	M. Cornelius Maluginenſis Peſtis. Terre- Coss. (motus. L. Papyrius Craſſus.	bri dicti, poſtremò à Franco 10 Rege FRANCI. Nos hæc nomina indifferenter vſurpa-	
2	320	C. Iulius Tull9 II. Q. Seruili9 Dictator. poſt Coss. L. Virginius Tricoſtus (humi9 Ebuti9 Mag FIDENÆ Captæ. (Equitum.	uimus in hoc libro. 11	
3	321	M. Manlius Capitolinus. Coss. Q. Sulpitius Coſſus.	12	
4	322	M. Fabius Vibulanus. peſtis. Fames. TRIB. MIL. L. Sergius Fidenas. M. Follius Flaccinator.	13	
5	323	L. Pinarius Mamercus. TRIB. MIL SP. Poſthumius Albus. Sex. Furius Medullinus.	14	
6	324	T. Quintius Pœnus Cincinnatus. Coss. Cn. Iulius Mento.	15	

	Hebdoma.		Olympiades.		ANNI mundi.	IVDAEOR. A.	PERSARVM. B.	MEDOR. C.
Thucyd. lib. 2.		4	88	1	3537	53 19	BELLVM INTESTINVM apud Græcos 38 cœpit, quod Peloponeſiacum dicit. 1 & durauit an. 27. de quo Thucydides	2
		5		2	8	54 20	& Xenophon ſcripſerunt. 39 2	SITALICES 3 THRAX, Macedoniam vaſtat.
		6		3	9	55 21	Terræmotu apud Locros ſciſſo At- 40 lante, ciuitas facta eſt Inſula. Euſeb. 3 PERICLES moritur poſtquam Athe-	Thucyd. lib. 2. 4
Thucyd. lib. 3.		7		4	3540	56 22	nienſib. præfuiſſet an. 40. Plutarch. 41 in Pericle. Euſeb. & Thucyd. lib. 2. 4	AGIS Lacedæ- 5 moniorum Rex.
	6	1	89	1	1	57 23	42 5	6
XXI. IVBILÆVS.		2		2	2	NEHEMIAS à 58 rege reuerſus 24 ELIA libum et	43 6	7
Thucyd. lib. 4.		3		3	3	reliqs trans- 59 greſſores re- 25 prehendit.	44 Darius Artaxerxes Xerxis filius circa 7 finē anni ſeptimi Belli Pelopō: diē o†	8 † bijt Thucyd. lib. 4.
		4		4	4	Æſtate Sol ex 60 parte defecit. 26 Terræ motus	DARIVS NOTHVS VI. Perſarū rex an. 19 1 Quod Xerxem alterum & Sogdianū, 8 qui ab Euſebio ponuntur, hic omit-	9
		5	90	1	3545	extitit. Thu- 61 cyd. 2. 27	to, ratio eſt, quòd Thucydides ſtatim à 2 morte Artaxerxis Darium regnaſſe 9 aſſerit.	10
Thucyd. lib. 5.		6		2	6	62 28	INDVCIAE inter A- 3 thenienſes & Lace- 10 dæmonios factæ.	11
		7		3	7	63 29	Lacedæmonii HERACleam condide- 4 runt. Euſeb. 11	12
	7	1		4	8	64 30	Athenienſes cū Argiuis, Mantinæis, 5 & Elęis fœdus percuſſerūt in annos 12 C. opera ALCYBIADIS. Thucyd. lib. 5.	13
		2	91	1	9	65 31	(Plutarch. in Alcycibiade. 6 13	14
		3		2	3550	66 32	Lacedæmonii Argiuos duce Agide 7 fuderunt, apud Tegæam, & poſtea 14 fœdus cum eis pepigerunt.	15
Thucyd. lib. 6.		4		3	1	IOHANNA Ben 1 Reſa Dux. an. 33 (53.	8 15	16
		5		4	2	2 34	9 16	17
		6	92	1	3	3 35	10 17	18
Thucyd. lib. 7.		7		2	4	4 36	Syracuſani ab Athē: victi obſiden- 11 Lacedęmonii Syracuſanis au- (tur. 18 xiliares copias duce GILLIPPO miſēre	19
Thucyd. lib. 8.	8	1		3	3555	5 37	Athenienſes victi. Nicias cum aliis 12 Thucyd. lib. 6. Plu- (interfectus. 19 tarchus in Nicia.	20
		2		4	6	6 38	Lacedæmonii cum Dario ſocieta- 13 RHODII ad Lacedęmo- (tē fecerunt 20 nios defecerunt.	21

	THVSCOR. D.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. E.	FRANCO. F.
	PITHODORVS 7 Athenienſium Præſes.	325	L. Papyrius Craſſus II. VECTIVS Coss. (Meſsius Volſcorũ Rex. Volſci L. Iulius Tullus. (victi, capti & ve-	16
	8	326	L. Sergius Fidenas II. (nundati. Coss. Hoſtius Lucretius. Tricipitinus.	17
	Bellum Siracu- 9 ſanorum cum Leontinis.	327	T. Quintius Pœnus Cincinnatus II. Siccitate plurimum A. Cornel. Coſſus. (laboratum eſt.	18
	10	328	C. Seruilius Hala. Coss. L. Papyrius Mugilanus II.	19
	11	329	Veientes Romanos fuderunt. Dictat. Trib. Mil. 3. Æmyl. Mamercus. A. Corn. Coſſus Mag. Eq. de victis Veientib9	20
	12	330	Veientibus 20. annorũ (Triumphat. TRIB. MIL. 4. (induciæ datæ.	21
	13	331	TRIB. MIL. 4.	22
	VVLTVRNVM, 14 quæ nunc Ca- pua eſt, à Sam- nitib. capta.	332	C. Sempronius Atratinus. Cum Vol- Coss (ſcis pugnatum. Romanæ Q. Fabius Vibulanus. (Iuuentutis egre-	23
	15	333	TRIB. MIL. 4. gia virtus in hoc bello eni tuit, Vale. Max. lib. 3. cap. 2.	24
	16	334	Cn. Fabius Vibulanus Æquos rebel- Coss. (les fudit, Lex Agraria motus T. Quintus Capitolinus (fecit populi.	Marcomyrus Rex Neu- 25 magorum, primum in Galliam imp[illegible]
	17	335	Campani cumas ceperunt. TRIB. MIL. 4.	cit, Regionem vſque ad 26 Moſam ſubegit.
	18	336	Seditio Seruorum, qui vt ci- TRIB. MIL. 3. uitatem Romanam incēdio conſumerent, coniurarunt.	27
	19	337	Q. Seruilius Priſcus Dictator TRIB. MIL. 3. AEquos Lauicanosq; vicit. Lauicos oppid. cepit, Colonia (eò deducta eſt.	28
	20	338	TRIB. MIL. 4.	ANTHENOR filius Mar- 1 comiri Francis imper. an. 30.
ÆGYPTVS A PERSIS DEFECIT.	21	339	TRIB. MIL. 5.	Hic habuit ex Britannis 2 vxorem CAMBRAM. Quæ prudentia & for-
AMAR. Itheus Re- gnat. an. 6.	22	340	Volæ captæ. TRIB. MIL. 5.	ma omnibus ſui tempo- 3 ris præſtantior fuit, à qua populus SICAMBRI dicti.
2	Bellum Siculũ 23 de quo Iuſti: A. li. 4. & Thu.	341	AEqui Volas recipiunt, A. Poſt- TRIB. MIL. 4. humio Tri. Mil. C. P. victi ite- rum amiſerunt: ipſe Poſthu-	4 ✠ mius à militibus lapi-
3	A. Athenienſes 24 claſſem in Si- ciliam Alcybia	342	A. Cornelius Coſſus. Coss. Furius Cos. Volſcos vicit & L. Furius Medullius. (Ferentũ cepit.	dibus obrutus eſt, pro- 5 pter arrogantiam.
4	de, Nicia & 25 Lamacho du- cib9 miſerunt.	343	Q. Fabius Vibulanus Ambuſtus. Coss. Peſtilentia, Fames. C. Furius Pacilus.	6
5	quorum res ge- 26 ſtas Plutarch. egregiè tradit.	344	M. Papyrius Mugilanus. Peſtis & Fa- Coss. (mes continuatæ, validior C. Nautius Rutilius) tamē fames fuit.	7

item Thucyd. li. 5, &c.

	Hebdomas		Olympiades		Anni mūdi.	IVDA A.	PERSARVM B.	MEDOR C.
Thucydides finit. Continuat Xenophon de bello Græcorum.		3	93	1	3557	7 39	Alcybiades parta ad Chalcedonem 14 victoria, capto Byzantio, victoque 21 Pharnabazo, abſens Dux Atheni-	MEDI à Dario de- 22 fecerunt, rurſus à Rege ſubacti ſunt.
		4		2	8	8 40	en ſium creatus. Xenophon. 15 22	Xenophon. 23
		5		3	9	9 41	CYRVS à Patre Dario maritimæ 16 oræ Aſiæ præfectus eſt, vt Lacedæ- 23 moniis contra Athenienſes opē fer-	24
		6		4	3560	IOIADA Pontifex 10 max. Iud. an. 25. 1	CALLICRATES nauali pu(ret. 17 gna victus. Athenienſium Duces 24 domi necati ſunt.	ORESTES XIII. 1 Macedon. Rex an. 3.
Xenophon de bello Græ. lib. 2.		7	94	1	1	11 CYRVS Autobyſa 2 ctē & mitręum in	LYSANDER Athenienſes apud Æ- 18 gos flum. nauali prælio vicit, in quo 25 omnes Athenar. vires ceciderunt.	2
	9	1		2	2	terfecit, filios 12 Darieæ ſororis 3 Xerxis Patris	Muri Athenarum ad Tibiæ cantum 19 diruti. XXX. Tyranni ad Rempu. 26 adminiſtrandam conſtituti.	3
		2		3	3	Darii, hanc ob 13 cauſam, quod 4 ſibi occurren-	ARTAXERXES MNEMON | Thraſy- 1 cognomento Magnus VII | bulus 30. 27 Perſ. Rex annis 36. (Tyrannos vicit.	ARCHELAVS 1 XIV. an. 4.
Xenophon lib. 3.		3		4	4	tes, manus in- 14 tra manicam 5 non contraxe-	CYRVS mortuo Patre, è fratris qui ca- 2 ptum eum tenuit, vinculis liberatus bel lum Gręcorum auxilio aduerſus Regē	AGESILAVS, mor- 2 tuo Agide Sparta- nor. Rex Phrygiā
		4	95	1	3565	rant, quod re- 15 gi ſoli fieri ſo- 6 let. ob quam	Artaxerxem parat, in quo tandem pri- 3 mus telo caput vulneratus interiit. In- tegrum hoc bellum deſcripſit Xeno-	inuaſit, oppida quę- 3 dam cœpit, Tyſa- phernem fudit ad
Xenophon lib. 4.		5		2	6	cauſam, ipſe ad 16 Patrem ægro- 7 tantem, pœ-	phon Hiſtoricus Philoſophus, & mili- 4 taris rei peritiſsimus Imperator, qui hoc tempore claruit.	Pactolium flum. Ly- 4 ſander à Thebanis victus interiit. Pauſ.
		6		3	7	nas daturùs re- 17 uocatus eſt. Cy- 8 rus abiens om-	5	PAVSANIAS XV. 1 anno 1.
		7		4	8	nibus prouin- 18 ciæ ſuæ Lyſan- 9 drum Lacedæ-	6	AMYNTAS XVI. 1 annis 6.
	10	1	96	1	9	monium præ- 19 fecit. Xen. lib. 10 2.	7	DIOGENES Cy- 2 nicus agnoſcitur.
		2		2	3570	20 11	8	LEVCO Rex Boſ- 3 phori aut Ponti. an. 40. Diod. in Phil.
		3		3	1	21 12	9	4
		4		4	2	22 13	10	PLATO Philoſo- 5 phorum decus, his temporibus fuit.
		5	97	1	3	23 14	11	6
		6		2	4	24 15	12	ARGEVS XVII. 1 anno 1.
		7		3	3575	25 16	13	AMYNTAS XVIII. 1 annis 19.
	11	1		4	6	26 17	14	2

AEGYPT. D.	THVSCO R. E.	Anni Vrbis.	ROMANORVM R.	FRANCO. 6.	
6	✠ CARTHAGI- 27 NENSES Duce HANNIBALE	345	M. AEMylius Mamercus. Coss. C. Valerius Potitus.	8	
NEPHERITES 1 an. 6.	Siciliam claſ- 28 ſe inuaſerunt. Xeno. lib. 2.	346	C. Cornelius Coſſus. Quæſtores ex Coss. (plebe creati. L. Furius Medullinus.	9	
2	DIONYSIVS Se- 29 nior Siculorũ Tyrannus.	347	Bellatum cum Volſcis & Æquis. TRIB. MIL. 3. (P. Cornelins Dictator Tri- (umphum egit.	10	
3	Dionyſ. Hal. 30 lib. 7.	348	TRIB. MIL. 4.	11	
4	31	349	Anxur Volſco bello captum. TRIB. MIL. 4. STIPENDIVM primum ex publico datum.	12	
5	32	350	VEII circum ſeſsi, quæ obſidio TRIB. MIL. 6. (durauit decem annis.	13	
6	33	351	TRIB. MIL. 6.	14	
ACHORIS an- 1 nis 12.	34	352	Equites primum Equis mere- TRIB. MIL. 8. (re cæperunt. Liu. lib. 5.	15	*T. Liuii lib. 5.*
2	35	353	TRIB. MIL. 6.	16	
* PAVSANI- 3 AS alter Lace- demoniorum	36	354	Tribuni Plebis Tributum da- TRIB. MIL. 6. (ri prohibuerunt.	17	
Rex morte 4 damnatus in Tegæam fu-	37	355	Anxur receptum. FRIGVS ma- TRIB. MIL. 6. (ximum.	18	
git, ibiq; mor- 5 bo periit.	38	356	TRIB. MIL. 5.	19	
6	39	357	TRIB. MIL. 6.	20	
7	Dionyſius Si- 40 culorum Ty- rann9 Locren-	358	TRIB. MIL. 6.	21	
8	ſes vicit. Hinc 41 ipſe à Croto- nienſibus vi-	359	VEII capti. CAMILLVS Dicta- TRIB. MIL. 5. (tor Triumphum egit.	22	
9	ctus eſt. Iuſt. 42 lib. 20.	360	TRIB. MIL. 6.	23	
EVDOXVS A- 10 ſtrologus cla- rus habetur.	43	361	TRIB. MIL. 6.	24	
11	44	362	L. Lucretius Flauius. Coss. Ser. Sulpitius Camerinus.	25	
12	BRENNVS Gal- 45 lorum Rex.	363	L. Valerius Potitus. AEqui victi. Fa- Coss. (mes & Peſtis. M. Manlius.	26	
PSAMVETS & 1 NEPHERITES anno. 1.	46	364	Volſinenſes victi. Camillus TRIB. MIL. 6. (in exilium miſſus eſt. A Cluſinis cũ Gallis pugnatum.	27	

	Hebdomades.		Olympiades		Anni mundi.	IVDAEORVM. A.		PERSARVM. B.	MACEDO. C.
		2	98	1	3577	27	18	15 PAX in Græcia Perſarum Regis interceſſione facta. Iuſtin. lib.	3 PIRGIO Athenis imperat. Dionyſ.
		3		2	8	28	19	16 6 Xenophon de rebus Græcorum lib. 5.	4
		4		3	9	29	20	17	5
		5		4	3580	30	21	18	6
		6	99	1	1	31	22	19	7
		7		2	2	32	23	20	8
	12	1		3	3	33	24	21	9 ARISTOTELES natus Gellius lib. 17. cap. (21.
		2		4	4	34 IOTHAN vel Iohannam S. Sacer. an. 24. Nehemias cap. 12. Ionathan vocat.	1	22	10
		3	.00	1	3585	35	2	23	11 Magno terræ motu Helice & Bura (Hebram Eutrop.
		4		2	6	36	3	24 MAVSOLVS Græciæ Regulus, hoc anno obiit, cui ab vxore Arte-	12 vocat) Peloponneſi vrbes abſorptæ ſunt. Euſeb.
		5		3	7	37	4	25 miſia ſepulchrum factum eſt nomine Mauſoleum, quod poſtea in-	13 Eutro. lib. 1.
		6		4	8	38	5	26 ter ſeptem miracula Mundi habitum eſt. Cœlauerunt id opus	14 MAVSOLVS Cariæ rex Patri ſucceſſit an. 24.
		7	0	1	9	39	6	27 Brixias, Timotheus, Scopas & Leochoras, quorum meminit Pli-	15 ATHENIENSES Græciæ principes facti. Euſeb.
		1		2	3590	40	7	28 nius lib. 36. cap. 5. Mauſoli quoque regis mentionem facit Plu-	16
		2		3	1	41	8	29 tarch. in Ageſilai Lacedæmoniorum regis vita.	17
		3		4	2	42	9	30	18
XXII. IVBILÆVS.		4	102	1	3	43	10	31	19
		5		2	4	44	11	32	1 ALEXANDER XIX. Macedo. an. 1.
		6		3	3595	45	12	33 ALEXANDER Pheræus, Theſſalorum Tyrannus, de quo vide Plutar. in	1 Ptolæmeus Alorites interfecit Alexandrum, & regna-
		7		4	6	46	13	34 Græci ad Pelopida regem inſignem Legationem miſerunt, in	2 uit in Macedonia annis 4. Plutarch. in Pelopida.

(qua Pelopidas Thebanus magnis honoribus eſt acceptus Plutar.

ÆGYP. D	THVSCO. E.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. F.	FRANCO. G.	
NECTANEBVS Ægypti Rex an: 18.	LIVIVS Fidenas Thuſciæ Rex an. 48.	365	ROMA à Gallis capta &c. TRIB. MIL. 6. CAMILLI nobilis Dictatura.	28	
2	2	366	Camillus Dicta: Volſcos, Æquos & TRIB. MIL. 6. (Hetruſcos vicit. Sutrium cepit. ROMA reædificatur.	29	*Eutropii lib. 2.*
3	3	367	Hetruſcorum oppida diruta. TRIB. MIL. 6. Capitol. lapide quadrato con- (ſtructum	30	*T. Liuii lib. 6.*
4.	4	368	Tribus quatuor cæteris additæ TRIB. MIL. 5. Stellatina. Sabbatina. Pometina, Narnienſis, eæq; 35. tribuum nu- (merum expleuerunt. Liuius lib. 6.	PRIAMVS Ante- 1 noris ex Cambra Filius. apud Sicã-	
5	5	369	TRIB. MIL. 6.	bros regnat an. 2 27. Hoc regnan- te Sicambri Sa-	
6	6	370	Manlius aduerſus Camillum ſediti- TRIB. MIL. (onem mouet.	xonum lingua 3 vti cæperunt.	
7	7	371	M. Manlius de ſaxo Tarpeio deie- TRIB. MIL. (ctus. PESTIS Romam afflixit.	4	
8	8	372	TRIB. MIL.	5	
9	9	373	TRIB. MIL.	6	*Errorem inſignem*
10	10	374	Camillus Volſcos vicit. TRIB. MIL.	GRVNINGIA vrbs 7 Phryſiæ condita à GRVNO duce fra-	*nota apud Plinium lib. 36.*
11	11	375	Præneſtini victi. Eutrop. lib. 2. TRIB. MIL.	tre regis Sicam- 8 brorum. Tritemi- us.	*cap 6. in annis vr-bis Romæ circa C.*
12	12	376	TRIB. MIL.	9	*Olymp.*
13	13	377	TRIB. MIL.	10	
14	14	378	Cum Volſcis & Latinis fœliciter pu- TRIB. MIL. (gnatum.	11	
15	15	379	Quinquennio Magiſtratuum ſolitudo tenuit vr- bem, inquit Liuius, & Plebe reficiente duos Tri- bunos LICINIVM STOLONEM, Luciumq; SEXTI-	12	
16	16	380	VM LATERANVM, & his comitia Tribunorum Militum, perpetua interceſsione tollentibus, nec ſegnius reſiſtetibus Patribus, ob tres, quas illi pro-	13	
17	17	381	mulgauerunt. Leges. quarũ prima fuit, de AEre a- lieno minuendo. Altera de Agrorum modo fini- endo. Poſtrema de communicando cũ Plebe CON-	14	
18	18	382	SVLATV.	15	
19	19	383		16	
20	20	384	TRIB. MIL.	17	

Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	IVDAEOR. A.	PERSARVM. B.	MACEDO. C.
14	1	103	1	3597	47 14	35	3
	2		2	8	48 15	36	4
	3		3	9	49 Johanna Sacerdos fratrem ſuum 1I- 16	1 DARIVS ARTAXERXES OCHVS VIII. Perſarum Rex annis 26.	1 PERDICCAS XXI. Maced. rex an. 6. Ptolemæo interfecto.
	4		4	3600	50 SVM in templo occidit, ob q̃d facinus 17	2	2
	5	104	1	1	51 Vagoſes dux Artaxerxis Templum viola- 17	3	3
	6		2	2	52 uit, & Iudęos ſeptem an. tribuia dare 19	4	4
	7		3	3	53 coëgit. Ioſ. 20. lib. 11. cap. 7.	5	5 BARDILLVS Rex Illyrii.
15	1		4	4	1 DVX IVDA primus Hircanus an. 31. 21	6 OCHVS Apodaimo Iudæorum capta, in Hircaniam accolas translatos, iuxta mare Caſpium collocauit. Euſeb.	6 Perdiccas cum Illyriis malè pugnans captus eſt. Diod.
	2	105	1	3605	2 22	7 Philippus Macedoniæ Rex firmato Regno Mantiam Athenienſium ducẽ vicit. — Cyrena 9 Porus ſtadiũ obtinu-	1 PHILIPPVS Amyntæ filius Alexandri Magni Pater XXII.
	3		2	6	3 23	8 Philippus pacem cum Athenienſibus facit. (it in Olym- AGIS Pæonum rex moritur. Pæones	2 Macedo. Rex an. 24.
	4		3	7	4 24	9 (à Philip. ſubiguntur.	3 Bellum Sociale in Græcia, de quo Diodo: in Philippo.
	5		4	8	5 IADDVA Pont. Max. Iudæorũ 1 an. 27. vſque	10 ARTABAZVS à Rege defecit de quo Diod. in Phil. Theſſali per Philippum à Tyrannis liberati. Diod.	4 Tribus annis durauit hoc bellum.
	6	106	1	9	6 ad Alexandri Magni Monarchiam. 2	11 Templum Dianæ Epheſiæ eo die, quo Alexander natus, eſt concrematum. Plutarch. in Alexan. Illyrici à Philip- (po ſubditi.	5 ALEXANDER Magnus natus Idibus (Auguſti. Bellum Sacrum, de quo Iuſt. l. 8.
	7		2	3610	7 3	12 Philomelus Phocenſis Templum Delphicum armata manu occu- (pat. Hinc bello Sacro nomen.	6 Diod. in Philippo. PHILOMELVS Pho-
16	1		3	1	8 4	13	7 cenſium Dux Locrenſes vicit: hinc Seditio oborta per
	2		4	2	9 5	14 Arthemiſia Cariæ Regina an. 2. — Spartacus rex Põti ã. 5. regnat. Hic	8 totam Græciam. Durauit hoc bellum annis 10.
	3	107	1	3	10 6	15 — Leuconis filius fuit.	9 TIMOTHEVS Clearchi filius Heracliæ regnauit an. 15.
	4		2	4	11 7	16 IDRIEVS Cariæ Regulus, cuius opera Ochus in bello Cyprio vſus eſt. ad ſeptennium regnat.	10
	5		3	3615	12 Sidonis miſerabile excidium vide 8	17 Ochus Ægyptum, Cyprum, Phœniciamq; recuperauit. Sidonem proditione cepit. Temnem Sidoniorum Duce, ſuorum proditorẽ interfici iuſsit	11 Philippus Rex Græciam hoc anno vexauit. Priſ
	6		4	6	13 apud Diod. in Philipp. 9	18 Pariſades (Diod. Oroſ. lib. 2. cap. 7. frater Spartaci in Ponto regnauit an. (38. Diod. in Phil.	12 lib. 2. cap. 27.

AEGYP. D.	*THVS. E.*	*Anni Vrbis*	*ROMANORVM F.*	*FRANCO. G*	
NECTANEBVS 1 an. 18. De hoc vide Plutarch.	21	385	TRIB. MIL.	18	
in vita Age- 2 ſilai Spartano- rũ regis.	22	386	Contentio de lege M. Fnr. Camillus TRIB. MIL. (Dicta: L. AEMyl. M. Equitum. Hic P. Manlius Dicta C. Licinius (M. Equit. creati.	19	
3	23	387	TRIB. MIL.	20	
4	24	388	Camillus Dict. in agro Albano Gal- TRIB. MIL. (los vicit, Triumphauit. Lex de com- municando Conſulatu conceſſa.	21	*T. Liuii Lib 7.*
Clearchꝰ He- 5 raclitæ Tyran: an. 12. Poſtea	25	389	L. AEmylius Mamercus. Inſignis hic an- † Coss. L. Sextius Lateranus primus ex plebe cos.	† nus fuit nouis du- 22 obus Magiſtrati- bus, Prætura &	
in Bacchanali- 6 bus interfectꝰ eſt.	26	390	Q. Seru. Hala. PESTIS. Coss. L. Genut. Auentinenſis. Camillus moritur. Plut.	Curuli ædilitate: 23 hos ſibi Patricii quæſiuère hono	
7	27	391	C. Sulpitius Peticus. PESTIS Coss. C. Licinius Stolo Caluus.	res, pro conceſſo 24 Plebi altero Con- ſulatu.	
8	28	392	C. Genutius Auentinenſis. L. Manlius Im- Coss. perioſus Dicta. dictus figendi claui gra- L. AEmyli. Mamercus II. (tia.	25	
DEMOSTHENES 9 & AEſchines o- ratores elo-	Callime- 29 des Athe- niis imperat	393	Q. Seruilius Hala. II. M. CVRTIVS ſe in Coss. L. Genutius Auentinenſ. II. (ſpeluncã ar- (matus coniecit.	Thaſii Crenidas 26 oppidum habitare cœperunt, q̃d Phi	*Diodorus Siculus de geſtis Phil.*
quētiſsimi, his 10 tẽporibus vi- (xerunt.	Eucharius 30 Athenis imperat.	394	C. Sulpitius Peticus II. T. Manlii ſingulare Coss. Bellũ Gallicum. (cum Gallo certamen. C. Lici. Stolo Calu. II.	lippꝰ Mace. rex ã. 27 3. regni ſui auctũ Philippos nomi.	
11	DION ex 31 Sicilia fu- git, aſſer-	395	M. Fabius Ambuſtus. Vide Gell. lib. 9. Coss. (cap. 13. C. Petilius Balbus.	HELENVS (nauit. 1 Sicambrorum rex an. 19.	
Alexander 12 Phereus Ty- rannus occi-	tor liber- 32 tatis ciui- tatũ. DI-	396	M. Popili. Lenas. Brutii in Lucania hoc Coss. (anno exoriunt, de quibꝰ Diod. in Phil. Cn. Manli. Capitol. Imperioſ. Iuſt. lib. 23.	2	
ſus. Diod. 13 Phocion A- thenienſium	ON Syra- 33 cuſas ob tinuit. Di	397	C. Fabius Ambuſtus. Tarquinienſes 307. Coss. (Romanos milites captos immolaue- C. Plautius Proculus. (runt.	3	
Dux hoc tẽ- 14 pore clarus habetur, de	onyſium 34 ſuperã- uit &c.	398	C. Martius Rutilius. Coss. Cn. Manlius Cap. Imp. II.	Cometi ... quo iubæ 4 effigies in haſtam mutata eſt, hoc an-	
quo vide Plu- 15 tarchum.	Calippus 35 à Zacin- thiis in-	399	M. Fabius Ambuſtus II. Coss. M. Lenas II.	no apparuit. Pli- 5 nius lib. 2. cap. 25.	
ONOMARCHUS 16 Philomelo extincto ſuc-	terfecto 36 Dione Si- ciliæ imper.	400	C. Sulpitius Peticus III. Coss. M. Valerius Publicola.	6	
cedit. 17	HYPARINꝰ 37 Dionis Filius pul	401	M. Fab. Ambuſt. III. Tarquinenſes victi, Coss. (nobiliſsimorum 348. virgis cæſi ac ſecuri T. Quint. Capitolinus. (percuſsi ſunt. Ce-	7	
OCHVS AEgy- 18 ptum recepit.	ſo Calip- 38 po du- ob: an.	402	(ritibꝰ in C. annos Coss. C. Sulpit. Peticus IV. (pax data. M. Valer. Publicola II.	8	
Nectanebus cũ multa pecunia in AEthiopiam	Pat. 39 Reg. obtinuit.	403	P. Valeri: Publicola. Menſarii conſtituti. Coss. (Plebs ab ære alieno leuata. C. Marti. Rutilius II.	Chaſma ingenti in 9 cendio in terras de- cidit. Plin. 2. cap. (27.	
fugit.	40	404	C. Sulpiti. Peticus V. Phaliſcis & Tarqui- Coss. (nienſibus in annos 40. pax data. T. Quintius Pænus.	10	

Hebdomades		Olympiades		ANNI mundi	IVDAEORV. A.			PERSARVM B.		MACEDO. C.	
	7	108	1	3617	14		10	19	POLYCLES Cyrenenſis Stadii victor in Olympia.	13	Philippus Mycibernam, Toronem & Olynthon Helleſponti vrbes cepit.
17	1		2	8	15		11	20		14	Tẽplum Apollinis (Diod. Delphici & Phocenſes, qui eò confugerant, exuſti
	2		3	9	16		12	21		15	ſunt Diod. Phocenſes Philippo ſe dediderunt: ob beneficen-
	3		4	3620	17		13	22	TIMOLEON Corinthius in Siciliam nauigauit. Tauromenium applicuit. Syra-	16	tiam ab vniuerſa Græcia Imperator appellatus eſt. Atq; ſic finitum
	4	109	1	1	18		14	23	cuſas obtinuit. Plut. in Timol. Diod. in Philip.	17	eſt Sacrum Bellum. Philip. Illyrium igni ferroq; vaſtauit. Theſſaliam à
	5		2	2	19		15	24	Dionyſius Timoleonti ſe dedidit, Siciliam reliquit, in Corinthum nauigauit, miſe-	18	Tyrannis liberauit. Cum Græcis ciuitatibus fœdus percuſſit. Thraciam ſub-
	6		3	3	20		16	25	rã vitã illic priuatã duxit. Timol. Syracuſanis libertatẽ reſtituit. Plu. Iuſt. li. 21.	19	egit. Græcas ciuitates à Barbarorum incurſionibus liberauit.
	7		4	4	21		17	26	Bagoas ve- (Diod. in Alex. neno Artaxerxẽ ſuſtulit, omneſq; regios filios, præter	20	Philipp: contra Byzantios bellum gerens Alexandro Macedo: Regni ad-
18	1	110	1	3625	22		18		Ariamen, interemit. IARSAMES vel ARSES IX. Perſarum Rex annis 4.	21	miniſtrationem tradidit. Philipp. relicta (Plutar. Byzantii & Perinthi ob-
	2		2	6	23		19	2		22	ſidione, cum Athenienſibus & aliis Græciæ ciuitatib. fœdus icit. Philipp.
	3		3	7	24		20	3		23	Bœotios & Athenienſes ad Cheroneam vicit, captos omnes liberos di-
	4		4	8	25		21	4	Bagoas Arſen cum omni domo extinxit. Diodor.	24	miſit: motus dicto DEMADIS Oratoris, cum Athenienſibus amicitiam
	5	111	1	9	26		22	1	DARIVS poſtremus Perſarũ Rex an. 6. Hic à Iuſtino Codomanus appellatur. lib. 10.	1	fecit. ALEXANDER Magnus XXIII. Mace. Rex an. 12.
	6		2	3630	27	Manaſſes mater Iaddi Tẽplum in mõte Garizin cõ-	23	2	circa finem.	2	Thebas captas diſrupit. In Aſiam cum exercitu traiecit, ad Granicum Perſas col-
	7		3	1	28	ſtruxit. Hunc ob alienigenam vxorẽ Nehemias à	24	3	Bagoas Parricida, veneno, quod ad necandum Darium parauerat, ipſe interiit, facto	3	latis ſignis ſuperauit, omnes regiones Ciliciam vſque obtinuit Darius ad Iſ-
19	1		4	2	29	ſe fugauit. Nehe. 13. Alexander Hieroſolymam	25	4	dignas luens pœnas. Diod. † filiab. captæ, ab Alexandro	4	ſum Ciliciæ victus, Mater eius & vxor, cum duabus † TYRVS obſeſſa & capta.
	2	121	1	3	30	infeſtis armis pergens, à Iad- ✱ Nehemias circa hęc	✱ 26	5	ſummo in honore habitæ.	5	GAZAM occupauit Alexander.
	3		2	4	31	tẽpora obiit qui vixit pl9 min9 130. an. vt ſua ſcripta	27	6	Alexander Babyloniam & Suſiam cepit, Perſepolim diripuit. ✱ BESSVS Bactriæ	6	THRACES Memnone duce defecerunt: quos Antipater iterum ſubegit. Inte-
	4		3	3635	1	Dux Ioſeph (teſtãt. I. annis 7. ONIAS Priſc9 Pont.	1		præfectus Darium interfecit. PERSARVM REGNVM ad Græcos translatum:	7	rim Lacedæmonii rebellarunt, quos itidem vicit Antipater. AGIS Lacedæmo-
	5		4	6	2	Max. an. 27. ✱ do Sacerdote placatur. Ioſeph. (lib. 11. cap. 4.	2		ANAXIMENES & EPICVRVS agnoſcuntur.	8	niorum rex occubuit. Diod. Plutar. Iuſtinus lib. 12.

✱ A deſtructa Perſarum potentia incipit prima a Philippi Periodus, poſt primam Olympiadem an 445 dieb. 56. Harũ περιόδων frequens apud Ptolemæum mentio fit.

THVSCOR. D.	Anni Vrbis.	ROMANORVM. E.	FRANCO. F.	
41	405	M. Popilius Lenas. III. Coſs. L. Cornelius Scipio Aruina.	11	
42 THEMISTOCLES Athenienſ: Imperator.	406	L. Furius Camillus. M. Valerij Coruini cũ Coſs. (Gallo pugna de qua & Gellius lib: 9. c. 11 AP. Claudi9 Craſſus. Latini defectionẽ cogi	12	
43	407	M. Valerius Publicola Coruinus. Fœ- (cat. Coſs. (dus cum Legatis Carthaginenſib9 ictum. M. Popilius Lenas IIII.	13	
44 PLATO moritur, poſt quem Academiam rexit SPEVSIPPVS. Eſeub.	408	T. Manlius Torquatus. Coſs. C. Plautius Venox.	14	
45	409	M. Valerius Coruinus II. Coſs. C. Petilius Balbus II.	15	
46	410	M. Fabius Dorſuo. BELLVM Auruncum. Coſs. (L. Furius Dictat. Aurunces vicit. Ser. Sulpius Cam: Sora Valcorũ urbs à Coſs.	16	
47	411	C. Martin9 Rutili9 III. Fluit Lapides (capta Coſs. (Nox interdiu intendi viſa eſt. Pli. li. 16. c. T. Manlerius Torquatus II. (4.	17	
48	412	M. Valerius Coruinus III. BELLVM SAM- Coſs. (NITICVM. A. Cornelius Coſſus.	18	
1 ELBIVS Tuſcus Hetruriæ Rex annis 32.	413	Q. Servilius Hala III. Coſs. C. Martius Rutilius IIII.	19	
2	414	L. AEmylius Mamercus. Coſs. Latini Principes Romanum co- T. Plautius Venox II. (quunt bellum.	1 DIOCLES Helen filius Sicambri reg: an: 39.	T. Liuius lib. 8.
3 In Italia eadem hora, qua Philippus Bœotios vicit, inter Lucanos & Tarentinos	415	T. Manlius Torquatus III. T. Filius de- Coſs. (collatus. P. Decius Mus. DECII Patris devotio.	2 ALEXANDER Epiri Rex in Italiã claſſe appulit, de quo ne-	
4 prælium eſt commiſſum, in quo ARCHIDAMVS Lacedæmoniorum Rex pro Taren-	416	T. AEmylius Macercus. Hic Latinos per Coſs. (ditionem ſubegit. Q. Publius Philo.	3 gocio vide Liuiu lib: 8. non longe ab initio.	
5 tinis pugnans, interemptus eſt.	417	L. Furius Camillus II. Coſs. amne Latium Coſs. (ſubegerunt. ſtatuas equeſtres meriti C. Menius Nepos.	4	Plin. lib. [illegible] 35. cap. 5. anno vno hic [illegible] participat. (?)
6	418	C. Sulpitius Longus. Minutia virgo Veſta- Coſs. (lis ob ſtuprum viua defoſſa eſt. P. AEylius Pætus.	5	
7	419	L. Papyrius Craſſus. BELLVM AVSONVM. Coſs. Cæſo Duylius Helua.	6	
8	420	M. Valerius Coruinus IIII. Coſs. M. Attilius Regulus Calenus.	7	
9	421	T. Veturius Caluinus. Peſtilentia. Coſs. SP. Poſthumius Albinus.	8	
10	422	L. Cornelius Scipio Aruina II. METIA & Coſs. (SCAPTIA Tribus reliquis additæ. Cn. Domitius Caluinus.	9	
11	423	T. Valerius. CLxx. Mulieres veneficæ Coſs. (Romæ deprehenſæ damnatæ ſunt. M. Claudius Marcellus.	10	
12	424	L. Papyrius Craſſus II. Vitruuius Vaccus Coſs. (Fundanorum Dux, Priuernates ad bel- L. Plautius Venox. Cum Romanis inferen- (dum mouet: quod ipſi exitio ex &c.	11	

Ptolemæus lib. 3. cap. 8. A Regno Nabonaſſaris ſtq; ad Alexandri mortem colliguntur anni 421. Ioſephi lib. 12. XXIII. IVBILÆVS.

Cum Regno Seleuci incepit AEra, quam Ptolemæus lib. 11. cap. 7. uocat ſecundũ Caldæos, qui annos regni Græcorum cum Iudæis ab hoc loco numerant.

Hebdomades.		Olympiades		ANNI mundi.	IVDAEO: A.			B.		C.		D.		
	6	113	1	3637	3		3				Alexander PORVM Indorum Regem collatis ſignis atroci prælio vicit, Indiam ad Gangem usq; obtinuit.			
	7		2	8	4		4				NICEAM & BVCEPHALEAM vrbes in India condidit. AGALASSES oppugnauit.			
20	1		3	9	5		5		REGNVM PTOLE-		COSSEOS ſubegit Alexander. Diodo. Alexandriam in Ægypto conditam Liuius lib: 8. refert.			
	2		4	3640	6		6		MÆORVM IN ÆGYPTO.		Alexander HEPHÆSTIONIS celebrato funere, diem clauſit extremum. Diodo; Plutarch. Q. Curtius. Iuſti: lib. 12. Oroſ:			
	3	114	1	1	7		7	1	PTOLEMÆVS LAGI Filius. 1. AEgypti rex annis 40.		lib. 3. cap. 19.			
	4		2	2	1	DVX ABner Semei. Pto-(an: 11.	8	2	Bellum Perdiccæ contra Ptolemæum, de q; in Commentarijs.		Bellum Athenienſe & AEolium.			
	5		3	3	2	lemæus AEgyp: Rex Hieroſo-	9	3						
	6		4	4	3	lymam fraude capit. Io-	10	4	MENANDER Comicus primam Fabulam nomine Orgen dedit.					
	7	115	1	3645	4	ſeph. 12. cap. 1.	11	5	THEOPHRASTVS Philoſophus habetur, qui à Diuinitate loquendi,					
21	1		2	6	5		12	6	vt ait Cicero, nomen obtinuit. THEODORUS Athenæus & Deme-		REGNVM ASIÆ.			
	2		3	7	6		13	7	trius Phalareus illuſtrés habentur.	1	ANTIOGONVS Aſia potitus regnat an-			
	3		4	8	7		14	8		2	nis 18.			
	4	116	1	9	8		15	9	Menedemus & Pleuſius Philoſophi.	3				
	5		2	3650	9		16	10		4				
	6		3	1	10		17	11	Antigonus bellum cõtra Ptolemæum & Caſſandrum mouit.	5	DEMETRIVS Antigoni F. à Ptole-			
	7		4	2	11		18	12		6	mæo victus.			
22	1	117	1	3	1	DVX MAthathia ELI an: 12.	19	13	Demetrius Ptolomæi claſſem nauali prælio diſsipauit.	7	Antigonus ſe & filium Demetriũ	An. Re.		REGNVM SYRIÆ.
	2		2	4	2		20	14		8	Reges nominari iubet.	1	1	SELEVCVS NICANOR Syriam occupat, & Regnat in
	3		3	3655	3		21	15	Ptolemæus Cyprum inuaſit. Euſeb.	9		2	2	ea annis 31.
	4		4	6	4		22	16		10		3	3	

MACE. E.	TVSCO. F.	Anni Vrbis	ROMANORVM G.	FRANC. I.	
9	13	425	L. AEmilius Mamercus Priuernas. Coss. C. Plautinus Decianus. VITruuius cum Socijs coniuratis necatus.	Gothi fi- 12 nes Sa- xonum	
Bellum quod to Lamiacum dicitur, duce	14	426	P. Cornelius Crapula. Coss. P. Plautius Proculus.	vasta- 13 runt. Trithem.	
L. Eosthene 11 Atheniensi in Græcia ob-	Alexander E- 15 piri rex in Lu- cania interfe-	427	L. Cornelius Lentulus. BELLVM Paleopoli- (tanum. Coss. Q. Publilius Philo. II.	14	
ortum. 12	ctus. Liui: li: 8. 16 †Cum Samni- tibus feliciter	428	L. Papyrius Cursor. Philo primus, cui Im- (perium prorogatum. Coss. †C. Petil. Bal. III. de Paleopoli Trium.	† Luca- 15 ni & A- puli Ro-	
PHILIPPVS A- 1 rideus Alexan dri frater an. 7	pugnatum. Ta- 17 rentinorum fraude Lucani	429	L. Furius Camillus III. L. Papyrius Dicta- (tor XXM. Coss. (Samnitum occidit. Triumphat.	manis 16 antea a- lieni, in	
huic Philippo 2 reliqduces ob- edire debebāt,	à Rom: defi- 18 ciunt.	430	LVCIVS PAPYRIVS Cursor, Dictator absq; Consulibus.	amicitiā 17 am ac- cepti sū.	
vt inter ipsos 3 conuenerat. Sed quemad-	AGATHOCLES 19 Siculorum Ty- rannus, de quo	431	C. Sulpitius Longus II. Coss. Q. AElius Ceritanus.	18	
modū id præ- 4 stiterint, se- quēs infra Hi-	& rebus eius 20 eximiè & ani- mosè contrà	432	Q. Fabius Rutilianus. Coss. † L. Fuluius Curuus.	19	† De hoc Fuluio vide Plin. lib. 7. cap. 42. T. Liuii lib. 9.
storia docebit. 5	uegestis, vide 21 Iustin: lib: 22. & 23.	433	Coss. T. Veturius Caluinus II. SP. Posthumius Albinus II. CAVDINA PAX.	20	
6	22	434	L. Papyrius Cursor II. Coss. Q. Publilius Philo IIII.	21	
OLYMPIAS ma- 7 ter Alexandri regnat.	23	435	L. Papyrius Cursor III. Coss. Q. AElius Cæritanus II.	22	De huius P autē fratre vide Plin. lib. 1. cap. 3.
CASSANDER, In 1 terfectaOlym- piade, Roxane	24	436	M. Follius Flaccinator. Duæ tribus cæteris Coss. L. Plautius Venox II. additæ. Vfentina et Valernia	23	
q;cum Alexā- 2 dri filio capta, Macedoniæ	25	437	Q. AEmilius Barbula. Coss. C. Iunius Brutus, Bubulcus.	24	
regnum inua- 3 dit, quod obti- nuit annis 19.	26	438	SP. Nautius Rutilius. L. AEmylius Dictator Coss. M. Popylius Lenas. (Samnites fudit.	25	
4	27	439	Q. Fabiꝰ Dictator sineCoss. Satricula capta Q. Aurelius Cæritanus (Samnites cæsi. Magister Equitum.	26	
5	28	440	L. Papyrius Cursor IIII. Coss. Q. Publilius Philo IIII.	27	
6	29	441	C. Sulpitius Longus. Samnitum ad 30. Coss. M. Petilius Libo. (millia cæsi ac capti sunt	28	
LYSIMACHIA in 7 Tracia à Lysi- macho rege condita.	30	442	L. Papyrius Cursor V. PESTIS. Coss. C. Iunius Brutus Babul. II. Appij Claudij (Censura.	29	
8	31	443	M. Valerius Maximus. Coss. P. Decius Mus.	30	
9	32	444	Q. AEmylius Barcula II. Tribuni militum Coss. C. Iunius Brutus Bubul. IIII. (qui legionibꝰ (præessent creati. Duumuiri adordinandā (classem creati.	31	

Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	IUDAEOR: A.	AEGYPTI. B.	ASIAE. C.	An: Reg:	SYRIAE.
	5	118	1	3657	5 23	Demetrius Pha- 17 lereus ad Prolemæum veniens,	11	4	4
	6		2	8	6 24	impetrauit, vt 18 Athenienſibus Democratia, id	12	5	5
	7		3	9	7 25	eſt, Populi po- 19 teſtas redderet Euſeb.	13	6	6
23	1		4	3660	8 26	20	14	7	7
	2	119	1	1	9 27	21	15	8	8
	3		2	2	SIMON Priſcus Pont. Max. an: 13. 10 1	22	16	9	9
	4		3	3	11 2	23 Antigono à Pto-	17	10	10
	5		4	4	12 3	lemæo & eiuſ- 24 dem factionis Ducibus bellum	18	11	11
	6	120	1	3665	DUX ASARMAHAT an: 40. 1 4	illatum. 25	DEMETRIUS Antigoni Filius Aſiæ Rex an: 17. 1	12	ANTIOCHIA 12 à Seleuco condita.
	7		2	6	2 5	26	2	13	LAODICEA, Seleucia, Appamia, Ediſia, BE- 13
24	1		3	7	3 6	27	3	14	ROEA PEL- 14 lum à Seleuco condi cœperunt.
	2		4	8	4 7	28	4	15	15
	3	121		9	5 8	29	Demetrius Polyorcetes Samaritanorum vrbem va- 5	16	16
	4		2	3670	6 9	30	ſtat, quam Perdiccas conſtruxerat. Euſeb. 6	17	17
	5		3	1	7 10	31 Legati Alexan-	7	18	18
	6		4	2	8 11	drini primum 32 Romam miſſi amicitias impe-	8	19	19
	7	122	1	3	9 12	trauerunt, 33	9	20	20
25	1		2	4	DUX ARTAXAD NAGID an: 10. 1 13	34	10	21	21
	2		3	3675	ELEAZAR frater Simonis P. M. an: 20. Hic 2 1	35	11	22	Seleucus in eas 22 vrbes, quas extruxerat, Iudæos
	3		4	6	Ptol: Philadelpho 70 interpretes miſit, q 3 2	36	12	23	transfert. Ius eis 23 & municipalem ordinem cũ Græcis

(Sacra Biblia in Grecũ ſermonẽ tranſtulerunt.

(æqualem tribuit &c Euſ. Ioſ. li. 12. ca 3.

MACE: E.	TVSCO. F.	Anni Vrbis	ROMANORVM G.	FRANCO: H.	
10	TVRRENVS cæſo 1 à Fabio Cos. Patre Hetruſcis	445	Q. Fabius Rutilianus II. Hetruriam Coss. (domuit C. Martius Rutilius.	32	
11	imperat. an: 2 25.	446	Q. Fabius Rutilianus III. Vmbri victi ſe Coss. (dediderunt. P. Decius Mus II.	33	
12	3	447	AP. Claudius Craſſus. Coss. L. Volumnius Flamma.	34	
13	4	448	P. Cornelius Aruina. Fœdus cum Car- Coss. thaginenſibꝰter- Q. Martius Tremulus. tiò renovatum.	35	
14	5	449	L. Poſthumius Megellus. Coss. T. Minutius Augurinus.	36	
15	Annulorum v- 6 ſus Romæ cre- pit. Plin: li. 33.	450	P. Sulpitius Auerrio. Fœdus antiquum Coss. P. Sempronius Sophus. (Samnitibꝰredditũ XXXI. AEquorum oppida capta.	Q. Fabius Fictor 37 inclareſcit. Vide Plin: 35. cap. 4.	
16	cap. 1. 7	451	Ser. Cornelius Rufus. In Vmbria qua- Coss. L. Genutiꝰ Auentinenſ: (dam ſpelunca II. (M. armatorum fumo igniq; conſumpti.	38	*T. Liuii lib. 10.*
17	8	452	C. AEmylius Paulus. Coss. M. Liuius Denter.	39	
18	9	453	M. Valerius Coruinus V. Pontifices & Coss. Augures ex Q. Apuleius Panſa. Plebe creati.	HELENVS filius 1 Dioclis Sicambre rũ rex an: 14. Hic	
19	10	454	T. Manlius Torquatus. Cui ex equo lapſo † Coss. Tonſores primũ ex Sicilia Romã addu: M. Valerius Coruinꝰ VI. (cti. Pli. 7. cap. 48.	ob inertiã Regno 2 ſe abdicare coactꝰ eſt.	
ALEXAN- 1 der & Antipa-	11	455	L. Cornel: Scipio. Coss. Annis hinc aliquot ſequentibus ingen- Cn. Fuluius Centunalus. tes Samnitum	† et defuncto ſuffe- 3 ctus eſt M. Fului- us Pætus.	*De Valerii ſexto conſul: videꝰ: Plin lib. 7. cap. 59.*
ter an: 4 2	12	456	Q. Fab. Max: Rutilian: IIII. cædes factę ſũt, Coss. de quibus vide P. Deicus Mus III. Liuium lib. 10.	4	
3	13	457	AP. Claudius Craſſus II. Præda ingens Coss. (ex Samnitibus cæſis Romam allata. P. Volumnius Flamma II.	5	
4	14	458	Q. Fab. Max: Rutil: V. Decij Filij deuotio. Coss. P. Decius Mus IIII.	6	
DEMETRIꝰ 1 Antigoni filiꝰ an: 6.	15	459	L. Poſthumius Megellus II. Coss. M. Attilius Regulus.	7	
2	16	460	L. Papyriꝰ Curſor. F. Hic primꝰ Horologia Coss. Solaria Romæ inſtituit. Plin. lib: 7. ca. v lti: SP. Caruilius Maximus.	8	
3	17	461	Q. Fab: Max: Gurges. De hoc vide Plin: 7. Coss. D. Iulius Brutus Scæua. PESTIS. (cap. 41. ÆSCVLAPIVS Romam adductus.	9	
4	18	462	L. Poſthumius Megellus III. Cũ Samnitibꝰ Coss. (quartò fœdus renouatum. C. Iunius Brutus.	10	
5	19	463	P. Corn: Rufinus. Samnium dirutum. Coss. M. Curius Denatus.	11	*T. Liuii DECAS ſecunda.*
6	20	464	M. Valerius Coruinus. Coss. Q. Cædius Noctua.	12	

Æra Dionyſi, cùm Philadelphus Rex creatus eſt vtitur ea Ptole. lib. 10. cap. 9. Item lib. 11. cap. 3. &c.

Hebdomades.		Olympiades		ANNI mundi.	IVDAEORVM. A.		AEGYPTI. B.	ASIAE. C.	Anni Reg	SYRIAE. B
	4	123	1	3677	4	3	37	13	24	24
	5		2	8	5	4	38	14	25	25
	6		3	9	6	5	39 Ptolemæus Philadelphum Filium iuniorem regem creat, qui	15	26	26
	7		4	3680	7	6	40 regnauit an. 38. Cum Patre 2. poſt eius mortem 36.	16	27	27
26	1	124	1	1	8	7	3 SOSTRATES Gnydius Pharum in Alexandria conſtruxit. Euſeb.	17 Demetrius cum	28	28
	2		2	2	9	8	4	Aſiæ Regno ſe ſe dedit Seleuco. Polybius lib. 2.	29	29
	3		3	3	10	9	5	dicit omnes hos duces. Prol. Lagi filium, Seleu-	30	30 METASTHENES Perſa Hiſtoriam ſcribit.
	4		4	4	DVX HAGAI ELI annis 8.	10	6 Ptolemæus Philadelphus Iudæos, qui in Ægyto erant, liberos	cum, Lyſimachum & Ptolemæum Ceraunum	31	31
	5	125	1	3685	2	11	7 eſſe permiſit, & vaſa Eleazaro Pontifici Iudæorum Hieroſolymã	ſub Olym. 124. vita functos eſſe.	32	1 ANTIOCHVS Socer II. Syriæ & Aſiæ Rex an. 19.
	6		2	6	3	12	8 votiua tranſmittens, Diuinam ſcripturam in vocem Græcã, ex He-		33	2
	7		3	7	4	13	9 bræa lingua per LXX. Interpretes traſferre curauit: Quas in Alexan-		34	3
27	1		4	8	5	14	10 drina Bibliotheca habuit, quam ſibi ex omni genere literaturæ		35	4
	2	126	1	9	6	15	11 comparauerat. Meminit huius negocii D. Epiphanius in libello		36	5
	3		2	3690	7	16	12 de Menſuris & Ponderibus.		37	6
	4		3	1	8	17	13 *		38	7
	5		4	2	DVX MASLOTH I NAVM an. 7.	18	14		39	8
	6	127	1	3	2	19	15		40	9 ARATVS qui Phænomena ſcripſit agnoſcitur.
	7		2	4	3	20	16		41	10
28	1		3	3695	4 MANASSES S. Sacerdos an. 27.	1	17 Hoc anno SACRA SCRIPTVRA in Græcam linguam à 70. Interpretibus translata eſt, referente Epiphanio in libro de Menſuris & Ponderibus.		42	11
	2		4	6	5	2	18		43	12

* *Ptol. lib. 10. cap. 4. Tertio decimo & dimid. Philadelphi anno &c. is fuit 476. à Nabonnaſſaro.*

† XXIV. IVBILÆVS.

MACE. E.	THVS. F.	Anni Vrbis	ROMANORVM. G.	FRAN. H.
PYRRHVS menſ. 1 (7. LYSIMACHVS	21	465	Q. Martius Tremulus II. Coſs. P. Cornelius Aruina II.	13
Rex Thraciæ 1 an. 7	22	466	M. Claudius Marcellus. Coſs. C. Nautius Rutilius.	14
2	23	467	M. Valerius Maximus. Coſs. C. Ælius Pætus.	BASANVS 1 Sicambrorum
3	24	468	C. Claudius Caninius. Coſs. M. AEmylius Lepidus.	Rex fra- 2 ter Hele- ni an. 36
4	25	469	C. Seruilius Tucca. Coſs. L. Cæcilius Metellus.	3
Cato de Origi- 5 nibus meminit huius anni & O-	Turrenus Thu- ſciæ Rex vr- bem Hetru-	470	P. Cornel. Dolabella Max. Ad hunc annum Coſs. vſq; Roma ſcandulis tecta fuit. Plin. lib. 16. Cn. Domitius Caluus. (cap. 10.	4
lympiadis, vti 6 de Hetruſcorū cōſtantia, quòd	riæ Roma- nis dedit, & hic Regnum	471	C. Fabritius Luſcinius. Bellum cum Rege PYR- Coſs. RHO, de quo Polyb. lib. 2. copioſè ſcribit. Q. AEmylius Papus.	5
Latinas literas 7 noluerint reci- pere & c. tractat.	Thuſciæ fini- tum eſt. Ca- to de Orig.	472	L. AEmylius Barbula. Italia primum vidit Coſs. (Elephantos. Plin. lib. 8. cap. 6. Q. Martius Philippus.	6
PTOLEMAVS 1 Ceraunus, AN- TIPATER, &		473	P. Valerius Leuinus. Coſs. T. Cornucanus.	7
SOSTHENES 2 ſuccedentes re- gnant an. 2.		474	P. Sulpitius Auerrio. Pyrrhus à Coſs. victus Coſs. (Tarentum rediit, vide Plutar. P. Decius Pyrrhicus.	8
ANTIGONVS GONATAS 1 Filius Demetrii Aſiæ Regis, Macedoniæ regnat an. 36.		475	C. Fabritius Luſcinus II. Hic de Samnitibus & Coſs. (Lucanis Triumphauit. Q. AEmylius Papus II.	9
Huius Nepotes Regnū Ma- 2 cedoniæ obtinuerunt, donec ad Romanos translatum eſt		476	P. Cornel. Rufinus II. De hoc vide Gell. lib. 4. Coſs. (cap. 8 Eutrop. lib. 2. in bello Pyrrhico. C. Iunius Brutus II.	10
3		477	Q. Fabius Gurges II. Peſtilentia. Coſs. C. Genutius Clepſina.	11
4		478	M. Curius Dentatus II. Coſs. L. Cornelius Lentulus.	12
5		479	Ser. Cornel. merenda. Roma primum vidit Coſs. (Elephantos. Plin. lib. 8. cap. 6. Eutro. M. Curius Dentatus III.	13
6		480	C. Fabritius Luſcinus III. Tarentini mortuo Coſs. (Pyrrho, Carthaginenſes in auxilium vocant. C. Claudius Cinna.	14
7		481	L. Papyrius Curſor II. Coſs. SP. Caruilius Maximus II.	15
8		482	C. Quintus Claudus. Coſs. L. Genutius Clepſina.	16
9		483	C. Genutius Clepſina II. Octaua legio quia de- Coſs. Cn. Cornel. Aſina. (fecerat, ſecuri percuſſa O- (roſ. lib. 4. cap. 3. Florus lib. 15.	17
✠ Alexandrini à Ptolemæo 10 miſsi Romam venerunt, a- micitiam Romanorum pe- (titam obtinuerunt, Eutrop. lib. 2.		484	Q. Fabius Max. Pictor. Argento primum ſi- Coſs. L. Quintius Gulo. (gnato vſi ſunt Romani (Plin. 33. cap. 3 Nota ibi impudens mendum (in nu. Plinii.	18

	Hebdomades		Olympiades		Anni mundi	IVDAEOR. A.		AEGYPT. B.	An. Reg.	SYRIAE. C.
		3	128	1	3697	6	3	19	44	13
		4		2	8	7	4	20	45	14
*		5		3	9	DVX AMOSSI. IRACHAM: 14.	5	21	46	15
		6		4	3700	2	6	22	47	16
		7	129	1	1	3	7	23	48	17
	29	1		2	2	4	8	24	49	18 NICOMEDES rex Bithyniæ, Aſtacum vrbem ampliauit & NICOMEdiam nuncupauit.
		2		3	3	5	9	25	50	19
		3		4	4	6	10	26	51	1 ANTIOCHVS THEos III. Syriæ & Aſiæ rex ann. 15.
		4	130	1	3705	7	11	27	52	2
		5		2	6	8	12	28	53	3
		6		3	7	9	13	29	54	4
		7		4	8	10	14	30	55	5
	30	1	131	1	9	11	15	31	56	6
		2		2	3710	12	16	32	57	7 M. GERINEVS Achæorum Dux primus Polyb. lib. 2.
		3		3	1	13	17	33	58	8
Secunda Calippi periodus.		4		4	2	14	18	34	59	9
		5	132	1	3	DVX MATHATHIA SILOAHI annis 10.	19	35	60	10
		6		2	4	2	20	36	61	11 ARATVS Sicyonius Achæorum Dux conſtituitur.
		7		3	3715	3	21	37	62	12
	31	1		4	6	4	22	38	63	13

MACED: D.	*Anni Vrbis.*	*ROMANORVM. E.*	*FRANCO. F.*	
11	485	P. Sempronius Sophus. Coss. AP. Claudius Ruffus.	19	
De nubibus in 12 ſpeciem plu- uiæ LAC deſcendit. Eutrop. lib. 2.	486	M. Atilius Regulus Seranus. Coss. L. Iulius Libo.	HELIGASTVS Si- 20 cambrorum Va- tes & ſacerdos ad-	
13	487	M. Fabius Pictor. Coss. Decius Iunius Pera.	mirabilis hoc tem- 21 pore floruit, de quo vide Trithem.	
14	488	M. Valerius Maximus. CENSVS Romæ actus. Inuen- Coss. (ta ciuium capita CCXCII. M. CCCXXXIIII. Q. Mamilius Vitulus.	in Baſano. 22	
15	489	AP. Claudius Pulcher Caudex. Belli Punici primi Coss. (initium. Polyb. lib. 1. Gell. lib. 17. cap. 21. Q. Fuluius Flaccus.	23	*Polybii lib. 1.*
ZENO Stoicus 16 moritur, poſt quem CLEAN-	490	M. Valerius Max. Meminit huius anni Plin. lib 35. Coss. cap. 4. M. Octacilius Craſſus Meſſala.	24	
TES claret. 17	491	L. Poſthumius Megellus. Cum Hierone pax facta. Coss. Afri in Sicilia victi. Q. Mamilius Vitulus II.	25	
18	492	L. Valerius Flaccus. Coss. L. Octacilius Craſſus.	26	
19	493	C. Cornel. Scipio Aſina. HANNO Carthaginenſis na- Coss. (uali prælio victus. à Duilio. C Cornelius Cos. C. Dulius. (fraude circumuentus, captus eſt.	27	*Florus in Liuium lib. 17.*
20	494	C. Aquilius Florus. Scipio Corſicam & Sardini- Coss. am cepit. Hanno Carthagi- L. Cornel. Scipio. nenſ. Dux interfectus.	28	
ERASISTRATVS 21 Medicus agno- ſcitur.	495	C. Sulpitius Paterculus. ANNIBAL Senior claſſe Coss. à Rom: victus, à militi- A. Atilius Calatinus. bus ſuis crucis affixus eſt	29	
22	496	Cn. Cornelius Bleſus. Regulus victis nauali prælio Coss. (Pœnis in Africam traiecit. Serpentem portentoſæ M. Atilius Regulus Seran II. (magnitudinis inter-	30	*Flor. lib. 18. in Liuium.*
23	497	Q. Cæditius Longus. (fecit. tandem captus eſt. Coss. L. Manlius Regulus.	31	
Antigonus A- 24 thenienſ. red- didit libertatē.	498	M. AEmylius Paulus. Nauali bello Carthaginen- Coss. (ſes victi Romani naufragium paſsi. Vide Eu- Ser. Fuluius Nobilior. (trop. lib. 2. de bello Punico	32	
24	499	C. Cornelius Scipio. Panormum in Sicilia à Ro- Coss. (manis captum. A. Atilius Calatinus II.	33	
26	500	Cn. Seru. Cæpic. Coss. CCLX. nauibus in Africam Coss. (traiecêre, ciuitates aliquas ceperunt, prædā ingē- C. Sempronius Bleſus. (tem reducentes naufragium	BASANVS Sicam- 34 brorum rex, Tha- borinum Tegara-	
27	501	C. Aurelius Cotta. (paſsi ſunt. Eutro. Coss. P. Seruilius Geminus.	norum (Vueſtphali 35 nunc ſunt) Regem bello vicit et occidit,	
28 † tos pompa ma-	502	L. Cecilius Metellus. Aſdrubalem in Sicilia vicit 132 Coss. (vt Plinius habet) Elephantos ademit. hoſtiū XX. M. C. Furius Pacilus, (apud Panormū occidit. Elephan- †	inq; rei memoriā ca- 36 ſtellum munitiſs: MONTABVR cōdidit.	*Flor in Liui. lib. 19.*
xima Romam 29 duxit. Plin. 8. cap. 6.	503	C. Atilius Regulus Seran. M. Regulus Romam pro- Coss. (pace miſſus. Coss. Lilybeū obſidentes ab Annibale L. Manlius Volſo. (Amilcaris filio victi ſunt. Poly-	CLODOMIRVS filius 1 Baſani Sicambrorū Rex an. 18. Romæ	
30	504	P. Claud. Pulcher Cæci nepos. Hic contra Auſpicia Coss. (pugnauit, naues CLXX. amiſit, VIII. M. hominum L. Iunius Pullus. (cæſa, XX, millia hominum capta,	Olei libræ duode- 2 næ Aſsib. veniēre Plin. lib. 15. cap. 1.	

(& XX. naues. Alter Cos. naufragium paſſus. N 2 (in tempore vno anno viriat.

Hebdomades.		Olympiades		Anni mundi.	IVDAEORVM. A.		AEGYPTI. B.	Anni Reg.	SYRIAE. C.
	2	133	1	3717	5	23	PTOLEMÆVS EVERGE- 1 TES III. Ægypti Rex annis 26. Epiphanius	64	PARTHORVM. 14 REGNVM.
	3		2	8	6	24	annis 24. hunc regnaſ- 2 ſe dicit. ✠ CES. Ab hoc omnes	65	PARTHIS à Macedono 15 imperio decedentib. primus regnauit ARSA-✠
	4		3	9	7	25	Parthorum Reges AR- 3 SACES dicti ſunt: de quorum ſucceſsione &	66	SELEVCVS GALLINICVS 1 IIII. Syriæ & Aſiæ rex an. 20. BERONICEN
	5		4	3720	8	26	rebus geſtis compen- 4 dio tradit. Iuſtin. lib. 41. & 42.	67	nouercam cum infan- 2 tulo interfecit. Iuſti. lib. 17. ob quam crudeli-
	6	134	1	1	9	27	5	68	tatem multæ ciuitates 3 ad Ptolemæum defece- runt.
	7		2	2	SIMON IVSTVS 10 Sacerd. annis 28.	1	6	69	ARATVS Achæorum 4 Dux Corinthum Ty- rannide liberat & Me-
32	1		3	3	DVX IOSEPH Iunior 1 annis 60. Hic hono- ratus à Ptolemæo Eu-	2	7	70	garam ad Achæorum 5 ſocietatem compellit. Polyb. lib. 2.
	2		4	4	ergete, vt Philo & 2 Ioſephus tradunt.	3	8	71	6
	3	135	1	3725	3	4	9	72	Arſaces Parthorum rex 7 DARVM oppidum mu- nitiſs. condidit.
	4		2	6	4	5	BELLVM Africum 10 quod Carthaginen- ſes cum Numidis	73	8
	5		3	7	5	6	geſſerunt, quodq; per 11 annos tres & menſes IIII. magna crudeli-	74	9
	6		4	8	6	7	tate durauit. Deſcri- 12 bit hoc Polyb. lib. 1.	75	EVMENES Bithyniæ 10 Rex Aſiam inuaſit.
	7	136	1	9	7	8	13	76	LISIDAS Megalo- 11 politanorum Dux.
33	1		2	3730	8	9	14	77	12
	2		3	1	9	10	15	78	13
	3		4	2	10	11	AMILCAR cum Exer- 16 citu in Hiſpaniam miſſus, Carthaginen-	79	14
	4	137	1	3	11	12	ſium imperium am- 17 pliauit. Polyb. lib. 2.	80	15
	5		2	4	IESVS SIRACH cir- 12 ca hæc tempora librum ſuum ſcri-	13	18	81	16
	6		3	3735	pſit, qui apud nos 13 ECCLESIASTICI nomen obtinuit.	14	19	82	17
	7		4	6	14	15	20	83	ARMENES Cappa- 18 dociæ Rex.

MACED. D.	Anni Vrbis.	ROMANORVM E.	FRAN. F.	
31	505	P. Seruilius Geminus II. Coſs. C. Aurelius Cotta II. — Claſsis Punica Italiam multis locis vaſtauit. Eutrop.	3	
32	506	L. Cæcilius Metellus II. Coſs. M. Fabius Buteo. Claſſem Punicam apud Egimurum cæcidit. Flor. lib. 2.	4	
33	507	M. Fabius Licinius. Coſs. M. Octacilius Craſſus, Meſſala II. — Filia Ap. Claudii Cæci, ob petulantiam linguæ multata XXV. millibus grauis æris. (Gell. 10, cap. 6.	5	
34	508	M. Fabius Buteo II. Coſs. C. Attilius Balbus.	6	
35	509	A. Manlius Atticus. Coſs. C. Sempronius Bleſus II.	7	
36 Antigonus ab Achæis Corintho pulſus. Polyb. lib. 2.	510	C. Fundanius Fundulus. Coſs. C. Sulpitius Gallus.	8	
DEMETRIVS Macedoniæ rex annis 10.	511	C. Luctatius Catulus Cæronius. Coſs. A. Poſthumius Albinus. — Hic Carthaginenſes grauiſsimo bello nauali vicit & ad petendam pacem adegit. (Eutrop. lib. 2.	9	
2	512	Q. Luctatius Catulus Cercus. Coſs. A. Manlius Atticus II. — Pax cum Pœnis facta. Tiberis exundatio, & incendium Romam vaſtarunt.	10	
3 ACHEI & AEtoli ſocietate iuncti ſunt. Polyb.	513	Coſs. C. Claudius Cento M. Sempronius Tuditanus. — LIVIVS primus Romæ fabulam dedit. (Cicero Thuſ. quæſt. in præfatio lib. 1.	11	Eutropii lib. 3.
4	514	C. Manlius Lucrinus. Coſs. Q. Valerius Flaccus. — ENNIVS Tarenti natus.	12	
5	515	T. Sempronius Gracchus. Coſs. P. Cornelius Falco. — Phaliſci victi, XV. M. cæſi, cæteris pax data.	13	
6 FLORIALIA Romæ inſtituta ſunt, ex oraculis Sybil.	516	L. Corn: Lentulus Caudinus. Coſs. Q. Fuluius Flaccus. — Bellum LIGVSTICVM. Coſs. primum cum exercitu Padum Fl. tranſierunt. Victores de Liguribus Triump:	14 HIERON Siciliæ Rex Romā ve-	Flor. in Liui: lib. 20.
7 quæ celebrabant 4. Calend. Maji, vt omnia benè deflo-	517	C. Licinius Varus. Coſs. P. Corn. Lentus Caudinus. — In Picæno Flumen ſanguine effluxit: In Thuſcia cœlum arſit. Arimini tres Lunæ viſæ.	15 niens populum	
8 reſcerent. Plin. lib. 18. cap. 29. vide ſupra annum XI. Nu-	518	T. Manlius Torquatus. Coſs. C. Attilius Balbus II. — (Eutrop. IANI TEMPLVM clauſum. Plutar. in Numa.	16 frumento donat. Eu-	
9 mæ Romanorum Regis.	519	L. Poſthumius Albinus. Coſs. SP. Caruilius Max:	17 trop.	Polibii lib. 2.
10	520	Q. Fab. Max. Verrucoſus. Huius vitam ſcripſit Plutar. Coſs. M. Pomponius Matho.	18	
1 ANTIGONVS annis 12. Huic cognomentum DOSON	521	M. AEmylius Lepidus. Coſs. M. Oblitus Malleolus. — CATO Cenſorinus natus.	1 NICANOR Clodomiri filius	
2 fuit (vt Plutar: in AEmylio Paulo) eò quòd multa	522	Nomina horum. Coſs. deſunt.	2 Sicambr. Rex an. 34.	
3 promitteret, pauca verò præſtaret.	523	M. Pomponius Martho II. Coſs. C. Papyrius Maſſa. — SP. Caruilius primus Romæ Diuortium fecit. Dionyſ. lib. 2.	3	
4	524	M. AEmylius Barbula. Coſs. M. Iunius Pera. — TEIVCA Regina Illyrii Legatos Romanorum interfecit.	4	

	Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	IVDAEORVM. A.			AEGYPTI. B.		Anni Reg.	SYRIAE. C.	
	34	1	138	1	3737	15		16	21		84	19	
		2		2	8	16		17	22		85	20	
		3		3	9	17		18	23		26	1	SELEVCVS κεραυνος V. Aſiæ & Syriæ Rex an. 3
		4		4	3740	18		19	24		87	2	
		5	139	1	1	19		20	25	Vide de his temporib. Polyb. lib. 2. circa finem, vbi de exitu	28	3	MITHRIDATES ARSACES II. Parthorum rex. Iuſtin. lib. 41.
		6		2	2	20		21	26	huius temporis Regum dicit &c.	89	1	ANTIOCHVS Magnus VI. Aſiæ & Syriæ rex an. 36.
XXV. IVBILÆVS.		7		3	3	21		22	1	PTOLEMÆVS Philopator IV. Ægypti Rex, annis 17.	90	2	[illegible]vias Eu[illegible]ymæ, Achæus Tauri, & frater eius Attalus Aſiæ, Reges
	35	1		4	4	22		23	2	Epiphanius 21. an. habet. Sed nos Euſebium in numeris ſequimur. Cõ	91	3	Antigonus Macedo Cleomenem vicit, Spartam occupauit &c. vide Polyb. 2. Iuſtin. 26.
		2	140	1	3745	23	Philopator Hieroſolymam & Iudæam affligit. Tem-	24	3	uenit.n.eius relatio, cum Hiſtoriis Polybii, & Ptolemæi obſeruatio-	92	4	Lycurgus Lacedæmoniorum rex creat. Polyb.
		3		2	6	24	plum prophanat. De qua afflict. li. Tertius Maccabæ-	25	4	Demetrius Illy[illegible]iorum, Ariarates Cappadociæ Rex.	93	5	BELLVM Sociale, inter Achæos & Ætolos; de quo Polyb. lib. 4.
		4		3	7	25	orum. Iudæorum ad LXM. armatorum cæſa. Euſeb.	26	5	Rhodij aduerſus Byzantios bellum mouent. Polyb. lib. 4.	94	6	
		5		4	8	26		27	6		95	7	Bellum Syriacum inter Antiochum & Ptolemæum. Polyb. 5. Iuſtin. 30.
		6	141	1	9	27		28	7	Bellum Cretenſe inter Gnoſios & Litios.	96	8	Plin. lib. 2. cap. 84. Terra ſepties atque quinquagies hoc anno mota.
		7		2	3750	28	ONIAS Simonis filius Sacerd. an. 39. Hic Onias adeò fuit a-	1	8	Mithridates Parthorum rex Sinopenſibus Bellum intulit. Poly. li. 4.	97	9	ERATOSTHENES Philoſophus agnoſcitur.
	36	1		3	1	29	uarus, vt Regi Ægyptiorum Tributa negaret, quo fa-	2	9	Antiochus Acheo Tauri regi bellum indixit.	98	10	Hiero Rex Siciliæ obiit, cui Fil. Hieronymus puer ſuccedit: ob
		2		4	2	30	cto Iudaicum populum, Regi alioqui odioſum, in maxi-	3	10		99	11	inſolentiam occiditur. Macedones ad Apolloniam à Ne-
		3	142	1	3	31	mum diſcrimen induxit. Cui rex Ptolemæus prudentia	4	11		100	12	uio Criſpo fuſi. Pax Ætolis data. Poly. 5. Iuſtin. 29.
		4		2	4	32	Ioſephi ducis in gratiam reductus eſt. Ioſeph. lib. 12	5	12	AGATHOCLES Ptolemæi Scortum, de qua vide Iuſt. lib. 30.	101	13	Fœdus contra Philip-
		5		3	3755	33	cap. 4.	6	13		102	14	pum. Attalus Aſiæ, Pleuratus Thraciæ, Scerdiletus Illyrij reges, ac Ætoli
		6		4	6	34		7	14	SCOPAS Ætolorum Prætor, Acarnanijs arma infert.	103	15	fœdus cum Romanis fecerunt. Bellum Philippo indixerunt.

MACED: R.	Anni Vrbis.	ROMANORVM R.	FRANCO: R.	
Bellum Achæorū 5 cūCleomene Spar- tanorum Rege.	525	L. Poſthumius Albinus II. Bellum ILLYRICVM. Coss. Regio & Regina Illyrica à Coss. per deditionem Cn. Fuluius Centumalus. (accepta. Coss. Triumph.	5	
ARATVS cum An- 6 tigono fœdus icit: eiusq; auxilio po-	526	Q. Fabius Max: Verrucoſus II. Meminit huius Con- Coss. (ſulatus Cicero in Catone &c. SP. Caruilius Max: II.	6	
ſtea Cleomenes vi 7 ctus, & Pelopon- neſo pulſus eſt. Vi-	527	P. Valerius Flaccus. BELLVM GALLICVM. Coss. M. Attilius Regulus.	BRITOMARVS 7 Gallorum Dux.	
de Polyb: lib. 2. & 8 Plut: in Cleom:	528	L. Apuſtius. Pontifices Gallum virum & Gallan Coss. (fœminam cum Græca muliere, in foro Boario viuos M. Valerius Levinus. (defoderunt. Oroſ: lib: 4. ca. 14	8	
9	529	C. Attilius Regulus. Galli ceſi. XL. millia eorū capta. At- Coss. (tillius Cos. cecidit. Æmylius Boiorum agrum popula- L. Aemylius Paulus. (tur deq; Gall. triumphat. Po-	Italia Rōanis ac 9 iuncta hoc tēpo re DCCM pedi-	
CARII & Rho- 10 dos ita terræmo tu concuſſæ ſunt,	530	T. Manlius Torquatus II. Boij (lyb: & reliqui. Coss. (in deditionem accepti. Polyb: Q. Fuluius Flaccus II.	tū et LXXXM. 10 equitū armato rū habuit. Plin.	
vt Coloſſus ma- 11 gnus rueret. Euſ.	531	C. Quintius Flamminius. Coss. Galli ad Aduam Fl. victi. P. Furius Philus.	li: 3. c. 20 Poly: 11 lib: 2. Liui. CAVARVS	
ILLYRIJ Macedo- 12 nia populantes ab Antigōo, victi. Poly:	532	M. Claudius Marcellus. Inſubres Gallos vicit: Viri- Coss. (domarum Regem eorum occidit: Mediolanum ex- Cn. Corn: Scipio Caluus. | pugnauit. Triumphansq; cū	Gallorum rex. 12 Galli victi Ro- manis ſe ſubmi-	
~~PHILIPPVS Rex~~ 1 ~~Macedo: an:~~ 42. ~~Hic fuit Demetrij~~	533	P. Conel: Aſina. |collega vrbē intrauit. Eutro: Coss. ISTRIA Romanis ſubacti. M. Minutius Rufus.	ſerunt. 13	
~~filius, ut refert Po~~ 2 ~~lybius lib. 2.~~ circa finem.	534	L. Veturius Leuina. Coss. C. Luctatius Sceuola.	14	T. Liuij DECAS TERTIA.
Philippus Illyrios 3 Macedonia expu- lit. Polyb 2.	535	M. Liuius poſtea Salinator. Aemylius Dimalē Illyrici- Coss. (uitatem vi cepit, cætera in fidem Ro: accepta. Deme- L. Æmylius Paulus II. (trius Illyrij rex in Mace: fugit, &c	Gothi ſecundò 15 ingreſsi Saxonū fines cæduntur	T. Liuij lib. II.
CREMONA in Italia 4 condita. Tacitus lib. 19.	536	P. Corn: Scipio: INITIVM II. BELLI PVNICI. Coss. Saguntum Annibal expugnat. Romanos ad Rhoda- T. Sēpronius Longus. (num vicit. Itē & ad Trebiā. Euc:	* Romani hoc 16 anno primum receperunt Me-	
Aſdrubal nauali 5 prælio in Sicilia vi ctus: Annibal à	537	Cn. Ser. Geminus. Cn. Corn: Scipio magnā Hiſpaniæ Coss. (partē ſubegit. Pugna ad Traſimenē lacum, Flāminius L. Quintius Flam: II. (cadit. ſurrogat M. Attil: Regulus II	dicum Pelopon 17 nenſem, Ar- chagatum Ly-	T. Liuij lib. III.
Q. Fabio Dictato- 6 re in Italia.	538	L. Aemilius Paulus II I. CANNENSIS PVGNA, qua & Coss. (Æmilius Cos. cecidit. C. Terentius Varro.	ſaniæ Filium. 18 Plin: 29. ca. 1.	
Mare arſit. T. Liu. 7 li: 23. PHILIPPVS The bas cepit. Polyb.	539	L. Poſthumius Albi: III. q Gallorum inſidijs interfecto, Coss. Q. Fab. Max: Verrucoſ: III. ſuffectus eſt. Marcellus An- T. Sēpronius Gracchus. (nibalē ad Nolam vicit. Sci- ✠	✠ piones in Hiſpa 19 nia Aſdrubalē vicerunt. Liui.	T. Liuij lib. IIII.
Cū Annibale fœ- 8 dus icit. Liu. li. 23. Plut. in Annib.	540	Q. Fab: Max: Verrucoſ: IIII. Pœnos ad beneuētū cędit. Coss. Scipiones in Hiſpannijs Afros vicerunt. M. Claud: Macell: III. Annibalis copias ad Nolam ✻	20 ✻ iterùm pro- fligauit.	
PLEVRATVS Thra- 9 ciæ, SCERDILETVS Illyrij Rex.	541	Q. Fabius Max: Verrucoſi Fil: LEX OPPIA lata de Coss. † Veſtitu muliebri: Liui. lib. 33. T. Sempronius Gracchus II.	Spyphax Numi 21 darū rex fœdus ‡ cum Rōanis per	T. Liuij lib. V. Hactenus Polybius.
10	542	Ap. Claudius Pulcher. Tarentum ab Annibale captum Coss. Marcellus Syracuſas cepit. Sciplones in Hiſpania Q. Fuluius Flaccus III. (occubuerunt. L. Martius Pœ-	‡ Nicanor (culſit 22 Sicamber con- tra Regem Or-	
11	543	P. Sulpitius Galba Annibal ad (norū caſtris potitus &c. Coss. (vrbem caſtra locat. P. Corn. Scipio imperator Cn. Fuluius Centumalus. (in Hiſpaniam miſſus.	chadum inſula 23 ruin nauali pre- lio infeliciter	T. Liuij lib. VI.
† Marcellus Sala- 12 piam cepit. Vale- rius Agrigentum (ſubegit pulſo hoſte ex Sicilia.	544	M. Valerius Leuinus II. Coss. Scipio Carthaginem nouam in Hiſpania M. Claud. Marcellus IIII. (occupans, Magonem vin- (ctum Rom. mittit. Annibalis frater fuit.	dimicat. 24	T. Liuij lib. VII.

Hebdomades.		Olympiades.		Anni mũdi	IVDAEOR. A.			AEGYPT. B.		An: Reg:	SYRIAE. C.	
	6	143	1	3757	35		8	15		104	16	AMINANDER Rex Athananum.
37	1		2	8	36		9	16		105	17	Europus & Dardanij Macedoniam inuaſerunt.
	2		3	9	37		10	17		106	18	
	3		4	3760	38		11	1	PTOLEMAEVS Epiphanes V. AEgypti Rex annis 24.	107	19	
	4	144	1	1	39		12	2		108	20	Pampatius Arſaces III. Parthorum Rex an: 12. Iuſt: alij Phraharten vocant.
	5		2	2	40		13	3		109	21	
	6		3	3	41		14	4		110	22	
	7		4	4	42		15	5		111	23	
38	1	145	1	3765	43		16	6		112	24	
	2		2	6	44		17	7		113	25	Infans ſuillo capite natus. & alia Prodigia, quæ refert Liui: lib. 31. ab initio.
	3		3	7	45		18	8	Iuxta Theram Inſula apparuit, quæ vocatur Hieras.	114	26	Antiochus Scopam ad Iordanem Fl. vicit. Liui. lib. 4. Dec. Dec. 3.
	4			8	46		19	9		115	27	
	5	146		9	47		20	10	NABIS Lacedæmoniorum Tyrannus, accepta Argorum ciuitate ad Romanos defecit. Liui. 2.	116	28	Quintius Procos. in Theſſalia Philippum fudit & fugauit. Liui. 3. Eutrop. 4.
	6			770	48	Hoc tempore multa intolerabilia paſſi ſunt IVDAEI à Samaritanis, quæ Ioſephus indicat, lib: 12. cap. 3.	21	11		117	29	Lyſimachiam dirutam Antiochus reſtituit. Appian.
	7		3	1	49		22	12	T. Quintius Ro: Cos: Nabidi Lacedæmonio arma infert.	118	30	Annibal ad Antiochum fugit. Liu. Plu. in Ant. Iuſtin. lib: 31.
39	1		4	2	50		23	13	PAX Nabidi data. Liberata Græcia.	119	31	
	2	147	1	3	51		24	14		120	32	PHARNACES Arſaces IIII. Parthorum Rex Patri ſucceſsit, Mardos validam gentem domuit. Iuſtin. 41.
	3		2	4	52		25	15	Nabis Gytheũ expugnauit, exercitus eius à Philopeme in fugã †	121	33	† verſus cœſus eſt.
	4		3	3775	53	POLYXENIDAS Antiochi Dux, nauali prælio à C. Liuio	26	16	Philopemẽ Achęorũ præfectus clariſs: Lacedemoniorũ muros dirui	122	34	‡ cum vtilitate & gloria cuſtoditæ erant: Spartani ad Achæorum mores tradu
	5		4	6	54	Rom: Claſsis præfecto ad Corycum victus eſt: Anniba	27	17	Lycurgi leges antiquauit, quę 500. ferè an: à Spartanis ſumma ‡	123	35	cti. Plut. in Lycurgo & Philopem: Vide de hoc Philope: T. Liuium lib. 35.

(ab Eumene, ille iterum à Rom: & Rhodijs, nauali bello victi ſunt ambo.

MACED. B:	Anni Vrbis	ROMANORVM. B.	FRANCO. F.	
13	545	Q.Fabius Max: Verrucoſ⁹ V. Tarentũ à Fabio receptũ Coſs. (vide Ciceronem in Catone, ubi iocum Fabij citat Q.Fuluius Flaccus III. Marcellus Pœnũ ad Cãnuſiũ fudit	Scipio ad Be- 25 tulam Aſdru- balem vicit.	
Philippus proſpere 14 adverſus Ætolos pu gnauit Liu 7.	546	T.Quintius Criſpinus. Valerius Pœnos nauali prelio Coſs. (ſuperauit. Africam populatus eſt. M.Claudius Marcellus V. ab Annibale victus interijt	Bos humana 26 voce locutus. Infans capite	T. Liuii
Hanno in Hiſpanijs 15 viuus captus. Pœni cæſi: & Origen capta	547	C.Claudius Nero. Annibal bis in fugã verſus: inde à Coſs. (Nerone ad Venuſiã fuſ⁹ Coſs. Aſdrubalis exercitũ apud M.Liui⁹ Salinator II. (Senã deleuerunt, ipſi capud ab-	Elephantino 27 natus. Plutar: in Marcello.	lib. VIII.
16	548	L.Veturi⁹ Philus. Lucani in ditionẽ recepti. (ſciſsũ &c Coſs. (Hiſpaniæ à Scipione ſubactæ expulſo Pœno. Syphax & Q.Cæcilius Metellus. (Maſiniſſa cum Ro: pacti ſunt.	28	
Bellũ inter Syphacẽ 17 et Maſiniſſã: hic à Sy- phace regno pulſus	549	P.Cornelius Scipio. Indibilis à L. Manlio cæſus Coſs. (cum exercitu caſtriſq; exutus. Hiſpanis pax data P.Licinius Craſſus. Locri recepti.	29	T. Liuij lib. IX.
Neuius Comicus (eſt 18 Vtice moritur, pulſ⁹ Roma factione nobi	550	M.Cornel: Cethegus. Catonis Quæſtura. Cicero in Coſs. (Catone. Scipio in Africã traiecit, Pœnos fudit P.Sẽpronius Tuditanus. Hãnonẽ occidit: Annibal in	30 † Brutijs à Sem-	T. Liuij lib. X.
lium ac præcipuè 19 Metelli. Euſeb.	551	Cn.Seru: Cæpio. Syphacis & Aſdrubalis caſtra Scipio de- Coſs. (leuit. Syphacem captũ Romã miſit. Annibal in Africã Cn.Ser. Gemin⁹. (redijt. Mago in Inſubrib. vict⁹ vulne-	pronio Cos. 31 victus eſt.	
Q.Fab. Maxim⁹ Ver 20 rucoſus Rome mo- ritur, Liu. lib. 30.	552	T.Claudius Nero. Scipio Annibalẽ vicit. An- (re morit Coſs. (nibal fuga ſalutẽ quæſiuit. Chartaginenſes pacẽ pe- M.Seruilius Geminus. (tunt Legatis Romã miſsis.	32	
Plaut⁹ ex Sarſina Vm 21 bri Romæ moritur, q propter annonẽ dif-	553	Cn.Cornel: Lentulus. Pax Carthaginẽſib. data. Maſiniſ- Coſs. Scipio Triumphauit. (ſa paterno regno reſtitutus P. AElius Pætus. (eſt.	Frumẽta in ar 33 boribus nata. Pli. li. 18. ca. 18.	T. Liuij DECAS Quarta.
ficultatem, ad Molas 22 manuarias. Pictori ſe locauerat, ibi quies ab	554	Ser: Sulpius Galba in Macedo- Bellum Macedonicum Coſs. niã multus plura oppida cepit. (cum Philippo Rege. C.Aurelius Cotta. C. Appius à Gallis cæſus L. Furi⁹ de	AMILCAR 34 bello Gallico cecidit.	Eutropij lib. 4.
opere vacaret, ſcrib- 23 re fabulas et vendere ſolicitus conſueuerat.	555	L. Corn: Lentulus. (Boijs & Gallis Triumphat Coſs. P. Iulius Apulus.	MARCOMIRVS 1 Sicambrorum rex an: 28.	T. Liuij lib. II.
Quint⁹ Cos. (Euſe. 24 Philippum ad Ao- um amne fudit. Achei	556	T. Quintius Flamminius. CATONIS PRÆTVRA. Coſs. SERVORVM coniuratio. Serui Seciam ceperunt Sex. Ælius Pætus. (à L. Lentulo victi & cæſi ſunt	2	
cũ Rom: ſocietatem 25 firmarunt. Liui:	557	Cn.Corneli⁹ Cethegus. Ligures ſubacti. Inſubres victi Coſs. Boij deditione accepti. C. Sẽpronius Tuditannus Q.Minuti⁹ Rufus. (à Celtiberis in Hiſpania cæſus eſt.	3	T. Liuij lib. III
Pax, Philippo data. 26 Græciæ ciuitatibus libertas donata.	558	L.Furi⁹ Purpureo. Seruorũ in Hetruria Seditio, q à M. Coſs. (Acillo victi, cruci affixi ſũt. Marcell: Cos. à Boijs oppre- M.Claud: Marcell: (ſus magnã exercitus partẽ amiſit	4	
27	559	L.Valeri⁹ Facc⁹ Lex Oppia abrogata. Res Hiſpana pro- Coſs. Minutius Bubarem cepit &c. (ſpere ſucceſsit M. Portius Cato Hiſpanos vicit, & Triumphauit.	5	T. Liuij lib. IIII.
28	560	P.Cornel. Scipio Africanus II. T. Quintius triduõ Tri- Coſs. (umphauit de Phil: & liberata Græcia. Sẽpronius Longus, nõ incruẽta victoria Gallos ſubegit	6	
EVMENES At- 29 tali Regis fra- ter, qui Eume-	561	L.Cornel: Merula. Boios ſuperauit. P.Cornel: Scipio Coſs. (Prætor apud Iberum & iterum ad Ilipam Luſita- Q.Minutius Thermus. (nos cæcidit &c.	M.Fuluius Cel- 7 tiberos Hiſpa- nos vicit. HI-	T. Liuij lib. V.
niam in Phry- 30 gia condidit, eius habetur.	562	L.Quintius Flaminius. Q.Minutius Procos. Ligures Coſs. (vicit, occidioneq; occidit. Cn. Domitius AEnobardus.	LERMVM eorũ 8 regem cepit.	
Romani bellũ 31 adverſus Anti- ochũ ſuſcipiunt.	563	P.Cor. Scipio Naſica, q vir optimus à Senatũ iudicat⁹, Coſs. (Gallos Boios vicit, caſtra eorũ cepit, deq; ijs Triũph. M.Attilius Glabrio: Attilius Cos. Antiochum ad	Thermophylas 9 vicit. AEtolos ſubegit.	T. Liuij lib. VI.
ANTIOCHVS à Sci- 32 pione vict⁹. A- ſia omne cis Taurũ (montem amiſit.	564	L.Cornel. Scipio Aſiaticus. M. Attilius de Antiocho Coſs. (Ætoliſq; victis Triumphauit. L. AEmyl: Paulus C.Lælius Africanus. (à Luſitanis ad Lyconem cæſus eſt	Sol V. Idus 10 Quintil. defe- cit. Liuius.	T. Liuij lib. VII.

	Hebdomades.		Olympiades		ANNI mundi.	IVDAEOR. A.	AEGIPTI. C.	An: Reg:	SYRIAE. C.
		6	148	1	3777	55 28	Aminander Athamaniæ Rex, Regno reſtituitur, vide Liui- 18	124	36 Ariarathes Cappadocum rex. Zeuſis Lydiæ præfectus.
		7		2	8	56 29	um Decade quarta. 19	125	1 Seleucus Philopator VII. Syriæ Rex an: 12.
	40	1		3	9	57 30	20	126	2
		2		4	3780	58 31	21	127	3
		3	149	1	1	59 32	22 Eucratides Bactrianorum rex, de quo Iuſtin. lib. 41.	128	4 Mitridates Arſaces V. Parthorum Rex, fratri Pharnaci in Regno
		4		2	2	60 33	23	129	5 ſucceſsit. Hic res magnas geſsit, de quibus vide Iuſtin. lib. 41.
		5		3	3	1 Dux Ianna Secundus Hyrcanꝰ an: 16. vltimus princeps 34	24	130	6 Sanguinem pluit biduo in Area Concordiæ Romæ. Liuius lib: 39. circa
		6		4	4	2 Iudæorum de Domo Dauidis. Hic Arabes multis præ- 35	1 Ptolæmeus Philometor VI. Ægypti Rex an: 35. Epiphani-	131	7 ca finem.
		7	150	1	3785	3 lijs vicit, & poſtremo in oppugnatione arcis quam ædi- 36	2 us 34. an: regnaſſe ait.	132	8
	41	1		2	6	4 ficarat trans Iordanem, ab Antiocho Epiphane interfe- 37	3 Ariſtobulus natione Iudæus, Peripateticꝰ Philoſophus, ad Phi-	133	9 Statius Cæcilius natione Gallus Comœdiarum ſcriptor claret.
‡ Tertia Calippi periodus.		2		3	7	ctus eſt. 5 38	4 lometorem expianationum in Moſen commentarios	134	10 Familiaris fuit Ennio, an. hoq; Poſt mortem eius ipſe quoq; interijt. Euſeb.
		3		4	8	6 Qui ſequuntur Sacerdotes à Regibus Syriæ cōſtituti ſunt. 39	5 ſcripſit. Porrò Epiphanius hunc quoq; Philopatorem nomi-	135	11
✱ Ptole li. 6 cap. 5. in ſeptimo igitur anno Philometoris, qui eſt à Nabunaſſaro 574. &c.		4	151	1	9	7 Iaſon Pont. Max. an: 3. Hic primus ex Sacerdotum numero 1	6 nat. Sed Strabo lib. 17. Geograph. ſic vi nos poſuimus &c.	136	2
		5		2	3790	8 Gymnaſium Hieroſolymis inſtituit, in quo Iuuentus more 2	✱ 7	137	1 Antiochus Epiphanes VIII. Syriæ Rex an: 12.
		6		3	1	9 Græcorum exercetur, in diſciplinis Ethnicis. 2. Mac. 4. ✱ 3	8	138	2
		7		4	2	10 Menelaus Sacerdotium fraude obtinuit annis 12. 1	9 ✱ Porrò Ioſephus hoc facinus fratri huius, qui Onias & Mene-	139	3 Tres Soles viſi. Plin. lib. 2. cap. 31.
✱ XXVI. IVBILÆVS.	42	1	151	1	3	11 Melchi Filius Ianna, Atauus Chriſti, circa hæc tempora 2	10 laus dictus eſt aſſcribit.	140	4
		2		2	4	natus eſt. 12 3	11	141	5 Eumenes, Attalus Athaneus fratres, Aſiæ Reges. Plin. lib. 7. cap.
		3		3	3795	13 4	12 Antiochus in Ægyptum cum exercitu profectus, dolo ma-	142	6 4. Hoc anno (ſi ei credimus) Puerum ex virgine ſub parentibus fa-
		4		4	6	14 Antiochus Hieroſolymas diripuit. 5	13 lo Regnū quęrens, Indè regreſſus Hieroſolym: ſpoliat &c.	143	7 ctum refert, iuſſuq; Aruſpicum deportatum in Inſulam deſertam.

MACED. D.	Anni Vrbis	ROMANORVM. I.	FRAN. R.	
L. Cornel. Sci- 33 pio Aſiaticus de AſiaTriumphat.	565	M·Fuluius Nobilior Ambratiam deditione accepit. Coſs. L.Bebius à Liguribus cũ exercitu cœſus.Eut.4. (muit Flo. Cn.Manli9VolſcoGallo Græcos duobus prælijs vicit,& do-	L.Æmili 11 usLuſita nos fudit	T. Liuij lib. 8.
AEmyliusRegul 34naualemTrium- phum ducit &c.	566	M. Valerius Meſſala ✠P.Licinius Craſſus. &L.Iulius Cæſar Coss. Cenſs. Vnguenta exotica vendi pro- C. Liuius Salinator (hibuerunt Romæ.Plin:lib:3.cap. 3.	12	
35	567	M. AEmylius Lepidus. Peſtilentia. Scipio Africanus Coss. Ligures à Coss. perdo- Liternum exula- C. Quintius Flamminius. (miti. tum it.	13	T. Liuij lib. 9.
T. Liui9 Tragœ- 36 diarũ ſcriptor, LiuijSa linatoris	568	SP. Poſthumius Albinus. Luxuria Romæ inualuit. Pop. Coſs. Ro.ſtipem ſpargere cœpit, tantæ erant diuitiæ. Plin: lib: 13 Q. Marti. Philip. à Liguribus victus. (cap. 10.	14	
libertus clarus 37 habetur.	569	AP. Claudius Pulcher. P. Cornel: Scip. Africanus moritur Coss Hiſpani Luſitani &Celtiberi graui clade (Cicero inCatone. M. Sempronius Tuditanus. (affecti.	15	
PRVSIAS Bithy- 38 niæ Rex.	570	P. Claud: Pulcher. Nobilis Catonis Cenſura.Plutar: Coss. C.Calphurnius, L. Quintus de Luſitanis & Celtiberis L. Portius Licinius. (Triumpharunt.	16	
ANNIBALIS 39 mors Autore T. Liuio.	571	M. Claudius Marcellus. Coss. Hoc anno quidam Africanum mortuum Q. Fabius Labeo. (aiunt	17	
40	572	Cn. Bebius Pamphilius. Coss. Lingures à Coss. in fidem recepti. L. AEmylius Paulus.	18	T. Liuij lib 10.
4	573	Coſs. P. Corn. Lentul. Cethegus. Peſtilentia. AEmylius procos Ligures Ingaunos vicit, deditioneq; accepit. † M. Bebius Pamphilus. M. Pinarius Corſicam ſubegit.	Q. Ful. 19 Flaccus Celtibe-	
42	574	A. Poſthumius Albinus. †. Numæ libri reperti ex uſti ſunt. Coss. Vlteriores Celtiberi à Ful. C. Calphurinius Fiſo. (Flacco cæſi.	ros ſupe 20 rauit.	
PERSEV. vltimus 1 Macedoniæ Rex an: 11.	575	L. Manlius Accidinus. Meminit huius anni Plin: lib: 33.ca.3 Coss. Fuluius de Ligoribus Caſtris à ſe exutis Triumpha- Q. Fuluius Flaccus. (uit.	Tib. Sē- 21 pron. Grachus	
2	576	M. Manlius Volſo. Hiſtri Romanos fugarunt. M. Linium Coss. (cum militibus ſuis oppreſſerunt, hinc Manl. M. Iunius Brutus. Coss. Regem temulentum vicit.	CHI. 22 Celtibe rorum	T. Liuij DECAS QVINTA.
3	577	C. Claudius Pulcher. AEpulo Iſtriorum rex captus, tota regio Coss (Romanis ſe dedidit. T. Sempronius. Grach9 Claud: Coss. Triumphauit de Hſtris&	oppida 23 recepit. Alcen	
4	578	Cn. Cornel. Scipio Hiſpalus. Huic ſuffectus. (Liguribus. Coss. M. Valerius Leuinus. Hic Letum montem cepit& oc- Q. Petilius Spalo. cubuit.	expu- 24 gnanit &c. hinc	
Gens Baſtinarũ 5 ſpe prædę Hiſtrũ tanſire volēs (fri-	579	Q. Mutius Scæuola. Ab hinc quinquennio nullus Coss. Senator Romæ mortuus eſt. Plin: lib: 7. cap. 48. M. AEmylius Lepidus.	Turrus 25 regulus earum	
gore enim glacia- 6 ta erat aqua) ſub- merſa eſt, paucis	580	SP. Poſthumius Paulus. Ap. Claudius Celtiberos Caſtris Coss. (exuit. Deinde Rom. Imperio paruerunt. P. Mutius Scæuola.	gentiũ 26 poten- tiſs. Ro-	T. Liuij lib. 2.
euadentibus. Eu- 7 trop. lib. 4.	581	L. Poſthumius Albinus. Cicereius Corſos vicit. Pax inde Coss. (data. M. Popilius Lenas Ligures cecidit, reliquos deditione accepit	manos 27 ſumma fide, ſe-	
Ariarathes Tra- 8 cum rex amicitiã Romanorum pe-	582	C. Popilius Lenas. Bellum Macedonicum cum Preſeo. Coss. P. AElius Ligus.	cut9 eſt, 28 Liu. lib: 40.	
MAS-(tit et data eſt. 9 GABA Maſiniſſæ Regis Filius.	583	L. Licinius Craſſus. Coss. Ap. Claudius à Perſeo ad Vſcanam victus. C. Caſſius Longinus.	Clodius 1 Sicom- brorum	
L. ACCIVS Poeta 10 natus, de quo an: Vrb: 614.	584	C. Hoſtilius Mancinus. Coss. C. Attilius Seranus.	Rex, an: 2 11.	T. Liuij lib. 3.

(Gell. lib: 9. cap. 4.

Hebdomades		Olympiades		Anni mūdi	IVDAEORVM. A.	AEGYPT. B.	An: Reg:	SYRIAE. C.
	5	153	1	3797	15 … 6	14	144	8 Cotys Thracum Rex. bitis Cotys filius.
	6		2	8	16 Hieroſclymæ iterum direptæ ab Antiocho.	15	145	9 Popilius Rom: Populi legatus Antiochum virga circumſcriptum AE-
✱	7		3	9	1 IVDAS MACHabæus Aſmoneorum primus annis 6.	16	146	10 gypto cedere compulit. T. Liui. lib. 45. Ioſeph: 12. cap. 6.
43	1		4	3800	2 … 9	17	147	11 Pruſias Rex Romanis filium ſuum Nicomedem cōmendauit. Liui.
	2	154	1	1	3 Templum repurgatum. 10	18	148	12
	3		2	2	4 Machabæorum cum Syris Hiſtoriā in commentarijs breuiter recenſuimus quam potes conſulere. 11	19	149	1 ANTIOCHVS Eupator IX. Syr: Rex an:2.
	4		3	3	5 … 12	20	150	2
	5		4	4	6 ALCIMVS Sacerdos annis 4. 1	21	151	1 DEMETRIVS Sother X. Syriæ Rex an: 10.
	6	155	1	3805	1 IONATHAS frater Iudæ an. 18. 2	22 ONIAS filius Oniæ pij circa hæc tem-	152	2 BACHIDES à Ionatha ad Iordanem victus.
	7		2	6	2 … 3	23 pora Templū ad ſimilitudinem Hiero-	153	3
44	1		3	7	3 … 4	24 ſolymitani in Heliopoli vrbe AE-	154	4
Ioſephi ant: lib. 13.	2			8	4 Sacerdotium quinquennio ceſſauit, poſtea ad Aſmoneos relatum.	25 gipti, extruxit: de quo infra in re-	155	5 BACHIDES à Ionatha ad firmandam pacem Iudæis coactus eſt.
	3	156		9	5	26 bus Regum Syriæ & AEgypti &c.	156	6
	4		2	3810	6	27	157	7
	5			1	7	28	158	8
	6			2	8	29	159	9.
	7	15	1	3	9 IONATHAS S. Pontif. 1. Mac. 10.	30	160	10
45	1		2	4	10	31	161	1 Alexander XI. à Philometore AEgypti Rege conſtitutus an: 5.
	2		3	3815	1	32	162	2 † carcere incluſa matre, cum impetraſſet aditum, & ne quid ſibi inferret
	3		4	6	22 Inſignepietatis in Parentes hoc anno exemplum Romæ æditum eſt, Humilis enim in Plebe, & ideo igno-✱	33 ✱bilis puerpera ſupplicij cauſa †	163	3 prohibita, deprehenſa eſt vberib. ſuis matrem alere. Plin. lib. 7. ca. 36.

MACED. D	Anni Vrbis	ROMANORVM E.	FRAN. F.	
II	585 ✱	Q. Martius Philippus II. Coss. Q. Seruilius Cæpio.	3	T. Liuij lib. 4.
Perſeus ab AEmy- lio victus vna cum Regno in Rom:	586	L. AEmylius Paulus II. L. Anitius Illyrium ſubegit. Coss. Scodram cepit. (Gentius C. Licinius Craſſus. Rex Illyrij ſe dedidit. Li. ✠	4 ✠ uius 4.	T. Liuij lib. 5.
poteſtatem venit. ✱ Eclipſis Lunæ totalis facta in fine	587	Q. AElius Pætus Catus. De huius temperantia vi- Coss. (ctus, Plin. 33. cap. 11. M. Iunius Pœnus.	5 Flor. 2. cap. 13. & Eutro.	
AEſtatis. Plu. in AE- myl. Paul. Hanc Sulpitius Gallus	588	C. Sulpitius Gallus. TERENTII ANDRIA acta: Coss. (Rex Pruſias cum Filio Nicomede Ro- M. Claudius Marcellus. (mam venit. Liuius lib. 45. in fine.	6 4.	Hactenus Liuij opera extant.
Trib: militum, po- ſtea Cos. primus inter Rom: reddi-	589	T. Manlius Torquatus. Eumenes rex | HECYRA data. Coss. (Romam venit. Inde Lex lata, ne cuiquam Regi Cn. Octauius. (Romam venire liceret. Flor. 46.	7	Florus in Liui. lib. 46.
ta cauſa prædixit. Plin. lib: 2. cap. 12. Facta eſt hæc Ecli-	590	A. Manlius Torquatus. Coss. Q. Caſsius Longinus.	8	
pſis, vt ex Liuio & Plinio conjicimus, die quarta Septem:	591	T. Sempronius Gracchus II. HEAVTONTIMORV- Coss. MENOS Terentij acta. M. Iuuentius Helua.	9	
anno vrb: 586.	592	P. Scipio Naſica. Coss. C. Martius Figulus.	10	
	593	Coss. M. Valerius Meſſala. Leges ſumptuariæ Romæ latæ. (Gell. lib. 2. cap. 24. C. Fannius Strabo. Plinius huius meminit. lib. 10. cap. 50	EVNVCHVS & PHORMIO Terentij	
	594	L. Anitius Gallus. Terentij ADELPHI acta. Coss. M. Cornel: Cethegus.	AN- (actæ. 1 TENOR Sicam-	
P. Scipio Naſica primus aqua diui- ſit horas æquè no-	595	Cn. Cornel. Dolabella. Coss. M. Fuluius Nobilior.	brorum 2 Rex annis 16.	
ctium ac dierum, idq; Horologium hoc anno dicauit.	596	M. AEmylius Lepidus. Coss. C. Popilius Lenas II.	3	Flor. in Liui: lib. 47.
Plin. lib. 7. ca. 60.	597	Sex. Iulius Cæſar. Coss. L. Aurelius Oreſtes.	4	
	598	L. Cornel: Lentulus. BELLVM cum Dalmatis. Coss. (Marius parum proſperè primùm, hinc felici- C. Martius Figulus II. (ter contra Dalmatas pugnat.	5	
PACVVIVS Ennij ex Filia Nepos Tra- gœdiarum ſcri-	599	P. Corn: Scipio Naſica II. Dalmatæ domiti à Naſica Coss. (Cos. M. Claudius Marcellus II.	6	
ptor claret. Euſeb.	600	Q. Opimius. Hic Tranſalpinos Ligures ſubegit. Coss. L. Poſthumius Albinus.	7	Flor. in Liui. lib. 48.
	601	Q. Fuluius Nobilior. Coss. T. Annius Fuſius.	8	
	602	M. Claudius Marcellus III. Coss. L. Valerius Flaccus.	9	
Bellum inter Car- thaginenſes & Ma- ſiniſſam Numidiæ	603	L. Licinius Lucullus. Ingens metus propter Celtiberorum Coss. (motus vrbem inuaſit: ibi ſe P. Scipio, qui poſtea Afri- A. Poſthumius Albinus: (canus, vltrò obtulit & res ma-	10	
Regem, de quo Ap- pianus de bello Ly- bico. Maſiniſſa 92.	604	L. Quintius Flamminius. (ximas geſsit. Eutrop. Coss. M. Acilius Balbus.	11	

(annorum exiſtens Carthaginenſes vicit. Flor. lib. 48.

Hebdomades.		Olympiades		Anni mundi.	IVDAEOR. A.	AEGYPT. B.	Anni Reg.	SYRIAE. C.
	4	158	1	3817	13	34	164	4
	5		2	8	14	35	165	5
	6		3	9	15	PTOLEMÆVS Euergetes, qui ob deformitatem corporis Physcō 1	166	DEMETRIVS NICANOR XII. Syriæ Rex an. 2. 1
	7		4	820	Ionathas arcem Sion obſedit. 16	dictus eſt, VII. Ægypti rex an. 29. Epiphanius Philogon vocat. 2	167	2
46	1	1?9	1	1	17	3	168	ANTIOCHVS Sedetes XIII. pulſo Demetrio regnauit an 3. 1
	2		2	2	18	4	169	2
	3		3	3	SIMON frater Iudæ Dux & Pontifex Max. Iudęorum an. 8. 1	Luna defecit Ptole. li. (6. cap. 5. 5	170	3
	4		4	4	2	6	171	TRIPHO XIIII. an. 3. Ioſephus. 1
	5	160	1	3825	Arx Sion à Simone recepta & mundata. Simō cum Romanis fœdus 3	7	172	DEMETRIVS bello in Orientē translato, multas Regiones & vrbes 2
	6		2	6	nouat, eisq; clypeum aureum mille minarum mittit. 4	8	173	accepit: Tandem fraude circumuentus à Mithridate Parthor. rege ca- 3
	7		3	7	LEVI Proauus Mariæ virginis, hoc anno natus. B. Hierony. 5	L. ACCIVS Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur. 9	174	pitur. Vide Iuſt. li. 38. Antiochus Pius, Demetrij frater. pulſo Tri- 1
47	1		4	8	6	PHRAHARTES Arſaces VI. Parthorum. (Iuſtin. lib. 42. 10	175	phone, Syriæ rex an. (12. 2
	2	162	1	9	7	11	176	3
	3		2	3830	8	12	177	4
	4		3	1	IOHANNES HYRCANUS filius Simonis an. 31. Ioſ. li. 13. c. 17. Euſebius 1	13	178	Antiochus Hieroſolymas obſidet, accepta pecunia diſceſsit. 5
	5		4	2	eum ob deuictos Hyrcanos hoc cognomen obtinuiſſe dicit. 2	14	179	Ioſeph. 13. cap. 5. 6
	6	162	1	3	Circa hæc tempora exortæ ſunt tres Sectę apud Iudæos: Phariſæorum 3	ZENON Philadelphiæ Tyrannus. 15	180	Dion. Halicar. li. 2. ait. Ab initio regni Romuli, vſq; ad an. 620 nul- 7
	7		2	4	vna, altera Eſſæorum Saducęorū tertia: Horū delyramenta ſi quis ſci- 4	ATTALVS Pergameni rex Pop. Rō. hæredem dixit. Iuſti. lib. 36. Eutr 16	181	las in vrbe factas eſſe cædes mutuas ciuiū, qđ equidē cum hac noſtra ra- 8
48	1		3	3835	re deſiderat, legat præter illa, quæ in nouo teſtamento paſsim de eis 5	Ariſtonicus Attali fil. Eumenis fratei Aſiam inuaſit. (li. 4. 17	182	tione cōuenit. Tib. n. Gracchus primus fuit, qui tumultu inteſtino interiit. 9
	2		4	6	exitant. Ioſeph. lib. 13. cap. 8. Item de bello Iudaico lib. 2. cap. 7. 6	Nicomedes Bithyniæ, Mithridates Pōti. Ariarates Cappadociæ, 18	183	† goniæ reges, Romanos aduerſus Ariſtonicum iuuarunt. Ariara- 10

Philemenes Paphla- †

(tes cadit. Iuſtin. &c.

Anni Vrb.	ROMANORVM D.	FRANCO. R.	
605	L. Martius Cenſorinus. BELLVM PVNICVM Tertium. Coss. HASDRVBALES duo Carthaginenſ. peditum Duces: M. Manlius (PHANEAS Dux Equitum.	12	*Flor. in Li. li 49.*
606	L. Poſthumius magnus. Piſo Cos. Carthaginem obſedit. Phaneas ad Coss. Romanos cum quibuſdam militibus defecit, cum Scipione Romam L. Piſo Cæſanianus. (venit.	MASINISSA mo- 13 riens Scipioni Filiorum curam	
607	P. Scipio Africanus Pauli AEmylii filius. Carthaginem obſedit. Coss. ANDRISCVS Pſeudophilippus Macedoniam inuaſit. A. Liuius Druſus. P. Iuuencum Prætorem vicit & fugauit.	committit. 14	*Flor. in Li. li. 50.*
608	L. Cornel. Lentulus. SCIPIO Carthaginem cepit. Triumphauit. Coss. Q. Cæcil. Metellus Achæos bis vicit. Pſeudophil. cepit, Macedoniã rece- L. Mummius Achaicus. Corinthũ igni deleuit. Trium. (pit & Trium.	Aris Corinthij ori- 15 go, cùm incenſa Corintho varia me	*Flor. 51. & 52.*
609	Q. Fab. Maximus AEmylianus. BELLVM cum VIRIATO Luſitano. Coss. Viriatus C. Vetilium fudit: totum fermè exercitum deleuit. L. Hoſtilius Mancinus.	talla liquefacta cõ- 16 fluerent. Vide Eu. lib. 4. & alios Oroſ.	
610	Ser. Sulpitius Galba. C. Plautius à Viriato victus. Coss. L. Aurelius Cotta.	(Flor. Iuſt. li. 34. &c. 1 CLODOMIRVS Si- cambrorum rex an.	*Flor. in Li. lib. 53.*
611	Ap. Claudius Pulcher. Hic prima congreſsione à Gallis victus eſt, altera Coss. (Victor V M. hoſtium occidit. (victus & fugatus. Q. Cæcil. Metellus Macedonius CL. Vniman⁹ à Luſitanis ſumma infamia	20. 2	
612	L. Metellus Culnus. PESTILENTIA. Fab. Cos. (victus & fugatus. Coss. (Luſitanos vicit: fidem fregit. Eutro. 4. Q. Cæcil. Metellus Celtibe- Q. Fabius Max. Seruilianus. (ros ſuperauit.	3	
613	Cn. Seruilius Cæpio. Pompeius Thermeſtinos ſubegit: à Numantiis Coss. (ſuperatus, ignobilem pacem fecit. Q. Pompeius Nepos. VIRIATVS à ſuis Luſitanis interficitur.	4	*Flor. in Li. li. 54.*
614	C. Lælius: à quo liber Ciceronis de amicitia nomen habet. Coss. Q. Seruilius Cæpio.	5	
615	Cn. Calphurnius Piſo. Coss. M. Popilius Lenas.	Galli à Clodomi- 6 ro Sicambro inge- tem cladem accepe-	
616	P. Scipio Naſica Serapion. Coss. D. Iunius Brutus, LVSITANIAM domuit.	runt. Tri. li. 7	*Flor. in Li. li. 55.*
617	M. AEmylius Lepidus Porcina. Coss. C. Hoſtilius Mancinus. Is à Numantiis victus caſtriſq; exutus eſt.	8	
618	P. Furius Philo. Coss. Sex. Attilius Seranus.	9	*Flor. in Li. lib. 56.*
619	Ser. Fuluius Flaccus: VARDEOS in Illyrico ſubegit. Scordiſci in Thracia Coss. à M. Cælio Prætore victi. SEDITIO Seruorum in Sicilia, vbi Q. Calphurnius Piſo. (LXX M. coniurarunt & atrox bellum ſuſcitarunt.	10	
620	P. Scipio Africanus AEmylia. II. Numantiam obſidione captam deleuit. Coss. C. Fuluius Flaccus	11	*Flor in Li. lib. 57.*
621	C. Mutius Scæuola Scipio de Numantijs Triumphauit. Coss. TIB. GRACCHVS Legem de diuidendis Agris tulit: Seditione L. Calphurnius. (oborta, in Capitolio occiditur. Val. Max. lib. 2 cap 2	12	*Flor. 58.*
622	P. Popilius Lenas. Hic cum fugitiuis in Sicilia debellauit. Coss. Florus in Liu. lib. 59. P. Attilium pro Popilio habet. Q. Sulpitius Galba.	13	*Flor. 59.*
623	P. Licinius Craſſus: Idem Pontif. Max. ab ARISTONICO victus oc- Coss. (ciditur. Vide de hoc Gell. lib. 1. cap. 13. Iuſtin. lib. 37 L. Valerius Flaccus.	14	
624	Ap. Claudius Lentulus. Q. METELLVS CENSOR Legem tulit, vt omnes Coss. (omninò cogerentur vxores ducere. Flor. in Liu. lib. 59. M. Perpenna Nepos. Hic Ariſtonicum vicit, & in deditionem accepit.	15	

	Hebdomades.		Olympiades		ANNI mundi.	IVDAEOR. A.	AEGIPTI. B.	Anni Reg.	SYRIAE. C.
		3	163	1	3837	7	19 Mithridates Pōti rex, circa hæc tempora	184	11
		4		2	8	8	moritur, relicto Filio 20 Mithridate cui ex Rebus geſtis cognomen.	185	Antiochus cum Arſace 12 rege congrediens, in ipſa pugna interiit. Ioſe. 13.
		5		3	9	HIRCANVS Sama- 9 riam, Idumęam, & aliquot Syriæ vr-	tum Magni fuit, de 21 quo vide Iuſtin. lib. 37. & 38. &	186	(ca. 16. 1 Demetrius Nicanor ab Arſace Parthorum rege
		6		4	3840	bes cepit. Tem- 10 plum quoq; quod in monte Garizim	22	187	dimiſſus, iterum regnat 2 an. 4.
		7	164	1	1	tempore Alexan- 11 dri Magni con- ſtructum eſt, di-	23	188	3
	49	1		2	2	ruit: Populosque 12 ſubiectos Circum- ciſionem ac reli-	24	189	4
XXVII.		2		3	3	quos Iudæorum 13 ritus accipere co- ëgit.	25	190	Alexander XVI. à Phy- 1 ſcone AEgypti rege conſti- tutus an. 2.
IVBILÆVS.		3		4	4	14 Hircanus fœdus cum Rom. renouat.	Lunæ trinæ, quas ple- 26 riq; Soles nocturnos appellant, hoc anno	191	2
		4	165	1	3845	Hic annus fertilis 15 valdè fuit, in quo VINA in Italia ex-	viſæ ſunt. Plin. lib. 2. 27 cap. 32.	192	AntiochusGryph9 XVII. 1 Syriæ Rex an. 29.
		5		2	6	preſſa ſunt, quæ 16 ducentis ferè an. durauerunt. Plin.	28	193	Ioſephus hunc ſæpius Phi- 2 lometorem vocat.
		6		3	7	lib. 14. cap. 4. & 17 14.	29	194	3
		7		4	8	18	PTOLEMÆVS La- 1 thurus VIII. AEgypti Rex an. 17. Epiphani-	195	4 Tres Soles viſi. Pli. lib. 2. cap. 31.
	50	1	166	1	9	19	us hunc Soterem ap- 2 pellatum affirmat, quē regnaſſe ait annis 15.	196	M. TERENTIVS VARRO 5 Philoſophus & Poëta naſcitur. Euſeb.
		2		2	3850	20	Sed Regi ſequenti du- 3 os hîc omiſſos annos (aſſcribit.	197	6
		3		3	1	21	4	198	7
*		4		4	2	22	Lacte & Sanguine plu- 5 it hoc anno. Plin. lib. 2. cap. 56.	199	Antiochus Cyzicenus Sy- 8 riam inuadit.
		5	167	1	3	23	6 Lumen de cœlo noctu viſum, vt diei ſpecies	200	Ex hoc tempore Syria cre- 9 bris tumultibus agitata eſt, donec in Romanorum
		6		2	4	24	noctu luceret. Plin. lib. 7 2. cap. 33.	201	poteſtatem venit. 10
*		7		3	3855	Hircanus Sama- 25 riam, quæ à Iu- dæis defecerat,	8	202	11
	51	1		4	6	poſt annuam ob- 26 ſidionem ſolo æ- quauit.	9	203	12

Anni Vrb:	ROMANORVM. D.	FRANCO. E.
625	C. Sempronius Tuditanus. Coss. Scipio Africanus Junior mortuus inuentus eſt, non ſine ſuſpicione dolo Gracchorum necatum. Eutrop: 4. M. Aquilius.	16
626	Cn. Octauius. Coss. T. Annius Rufus.	17
627	L. Caſsius Longinus Rauilla. Coss. L. Cornelius Cinna.	18
628	L. AEmylius Lepidus. Coss. L. Aurelius Oreſtes. Sardos ſubegit. Flor: in Liu.	19
629	M. Plautius Hypſæus. Fregellæ dirutæ. Peſtilentia in Africa ex Locuſtarum multitudine orta. Oroſ. Eutrop: Flor. Coss. M. Fuluius Flaccus. Primus omniũ Tranſalpinos Ligures bello domuit.	20
630	C. Caſsius Longinus. Coss. Sex. Domitius Caluinus.	1 MERODACVS Sicambrorum rex an. 28.
631	Q. Cæcilius Metellus Baleares exercitu petit, CARTHAGO reſtituta; Romani ciues, vt eam incolerent, eò deducti ſunt. Coss. T. Quintius Flamminius Appellas.	2
632	Cn. Domitius AEnobarbus: Allobroges vicit. Coss. C. Fannius.	3
633	L. Opimius. Hic furti reus condemnatus eſt. C. GRACCHVS, quia Tribunitiam poteſtatem vi continuare volebat, & Ful: Flaccus occiſi ſunt. Coss. Q. Fabius Maximus, aduerſus Allobroges feliciter pugnauit.	4 BITVITVS Auernorum rex à Q. Fabi Cos. victus.
634	P. Manlius. Coss. C. Papyrius Balbus.	5
635	L. Cæcilius Metellus. BELLVM cum Thracibus geſtum. Flor. Eutr. Coss. L. Aurelius Cotta.	6
636	M. Portius Cato. Nepos. Vide de hoc Gel. li. 13. ca. 18. MICIPSA Numidarum rex moriens Filios reliquit Adherbalẽ, Hyempſalẽ & Iugurthã quẽ adopt. Saluſt. Coss. Q. Martius Rex Sarnios Alpinã gentem expugn.	7
637	L. Cæcilius Metellus Diadema. Coss. Q. Mutius Scæuola.	8
638	C. Licinius Geta. Coss. M. Maximus Eburnus.	9
639	M. AEmylius Scaurus. Coss. M. Cæcilius Metellus.	10
640	M. Acilius Balbus. Cenſus actus. Cenſa ſunt ciuium capita CCCXCIIIIM. CCCXXXVI. Coss. C. Portius Cato. malè aduerſus Scordiſcos in Thracia pugnauit. Flor.	11
641	C. Cæcilius Metellus Caprarius. CIMBRI Gens vaga Illyricum inualerunt: Carbonem Coss. cum exercitu fuderunt. Coss. C. Papyrius Carbo.	12
642	M. Liuius Druſus aduerſus Scordiſcos, gentem à Gallis oriundam, in Thracia feliciter pugnauit, magnumq; honorem tulit. Florus. Coss. L. Piſo Cæſonianus.	13
643	P. Scipio Naſica. BELLVM IVGVRTINVM, de quo Saluſtius. Coss. L. Calphurnius Beſtia.	14
644	M. Minutius Rufus. Coss. SP. Poſthumius Albinus.	15

Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	IVDAEOR. A.	AEGIPTI. B.	SYRIAE. C.
	2	168	1	3857	27	10	ARTABANVS VIII. Arſa- 13 ces Parthorum nõ diu reg: Colchatario bello brachiũ vulneratus mox obijt.
	3		2	8	28	11	14 Succeſsit ei MITHRIDATES Filius VIIII. Arſaces.
	4		3	9	29	12	Cui & ipſi ex rebus ſtre- 15 nuè geſtis cognomentum MAGNO fuit. Vide Iuſti. lib. 42.
	5		4	3860	30	13	19
	6	169	1	1	31	14	17
	7		2	2	ARISTOBVLVS Rex 1 Iudæorum an. I.	15	18
52	1		3	3	ALEXANDER Iudæ- 1 orum Rex an. 27. Hic à Ioſepho & Philone etiam Ianneus dicitur.	15	Arma cœleſtia hoc anno 19 ſpectata ſunt, ab ortu Occaſuq; inter ſe concurentia, pulſis, quæ ab occaſu erant. Plin. lib. 2. cap. 57.
	2		4	4	2	17	20
	3	170	1	3865	3	PTOLEMÆVS Alexan- 1 der, IX. AEgypti Rex, cũ matre regnat: Quæ Lathurum, regno expulerat. Timens autem Matris crudelitatem Alexander, citò aufugit, matri relinquens regnum, quæ ſola 10. fere an. regnauit.	21
	4		2	6	4	2	Clypeus ardens ab Occa- 22 ſu ad Ortum ſcintillans tranſcurrit, occaſu Solis. Plin. lib. 2. cap. 34.
	5		3	7	MATHAN auus Mariæ 5 Virginis hoc anno natus. Hieronymus.	3	23 Elephantorũ pugna primùm hoc anno Romæ facta eſt. Plin. lib. 8. cap. 7.
	6		4	8	6	4	24
	7	171	1	9	7	ABIDA Arabum Rex 5	Hoc anno Romæ Sena- 25 tuconſul. factum eſt, ne homo immolaretur, quod antea fieri religioſiſs. erat.
53	1		2	3870	8	Ptolemæus Cyrenarum 6 rex, moriens Romanos Teſtamento reliquit Hæredes Euſeb.	26 Plin. lib. 30. cap. 1.
	2		3	1	9	7	27 T. LVCRETIVS Poëta natus.
	3		4	2	10	8	28
	4	172	1	3	GAZA ab Alexandro 11 capta.	9	29 Antiochꝰ Gryphus inſidijs Herodiani moritur.
	5		2	4	12	10	SELEVCVS Gryphi filius 1 cum Patruo CYZICENO de Syriaco imperio dimicauit, victumq; acie interfe-
	6		3	3875	13	Ptolemæus Lathurus 1 ob matris Tyrannidem à ſubditis in regnum reuocatus, reg. an. 8.	2 ipſe à Patruele regno (cit. pulſus & à ſubditis in pallatio concrematus eſt.
	7		4	6	14	2	Frater Se- 3 leuci collecta militũ manu CYZICENI Filium regno

cxuit

Anni Vrbis.	ROMANORVM D.	FRANCO. P.
645	Q. Cæcilius Metellus Numidicus. Hic Iugurtham vicit & Numidi- Coss. (am ſubegit. M. Iunius Syllanus.	16
646	Ser. Sulpitius Galba. Coss. M. AEmyl: Scaurus Hortenſis.	17
647	L. Caſsius Longius: hic à Tigurinis Gallis cum exercitu deletus (eſt. Coss. BOCHVS Maurorum rex Iugurtham SYLLÆ tradididit C. Marius Nepos.	18
648	C. Attilius Seran9. Quidā Manliū pro Attilio habēt. bellū Cimbricum Coss. Aurel: Scaurus à Cimbris captus, à Bolo Rege interfectus eſt. Flor. Q. Seruilius Cæpio M. TVLLIVS Cicero natus. Gell: lib. 15. ca. 28.	19
649	P. Rutiſius Rufus. Q. Seru. Cæpio & C. Manlius à Cimbris victi ca- Coss. (ſtrisq; exuti ſunt. C. Manlius Maximus. MARIVS Triumphauit de Iurgutha.	20
650	C. Mari9 Nepos II. Mario bellum Cimbricum commiſſum, propterq̄d Coss. (ei & conſulatus continatus eſt. Flor: in Li: Item li. 3. cap. 3. Oroſ: C. Flavius Fimbria. (lib. 5. ca. 16. & Eutrop. & Plut. in Mario.	Sicābri (qui à Rō: Cim- 21 bri) Duce Merodacho Italiam inuaſerunt.
651	C. Marius Nepos III. Coss. L. Aurelius oreſtes.	Trithem. Plut: in Mar. 22 Marius cum exercitu contra Germanos, Si-
652	C. Marius Nepos IIII. Ad aquas Sextias, duobus prælijs Teutanes & Coss. (Ambrones vicit, interierunt CCMCX. ex Hoſtibus. Q. Luctatius Catulus. POMPEIVS MAGNVS natus. Euſeb.	cambros &c. ad Mo- 23 ſam venit: victor eua- ſit &c.
653	C. Marius Nepos V. & Q. Catulus Procos. Cimbros vicerunt, Catu- Coss. (lus felicius pugnauit. Plutarch. Eutrop. Plin. lib. 17. cap. 1 M. Aquilius. BELLVM SERVILE in Sicilia concitatum confecit.	24
664	C. Marius Nepos VI. Metellus Rhodum in exilium conceſsit. Coss. OPTIMATES in foro à Mario trucidati. Plut: Oroſ: Eutrop. L. Valerius Flaccus. Vide & Valer: Max: lib. 3. cap. 2. de Mario	25
655	M. Antonius. Metellus conſenſu totius populi ab exilio reuocatur Coss. (Flor. in Liu. A. Poſthumius Albinus. Horum Coss. meminit Gell: lib. 4. cap. 6	26
656	Q. Cæcilius Metellus. Coss. T. Didius Viuius.	27
657	Cn. Corn: Clodinus. DIDIVS Procos: adverſus Celtiberos, felici- Coss. (licitter pugnauit. Flor. 70. P. Licinius Craſſus.	28
658	Cn. Domitius AEnobarbus. Coss. C. Caſsius Longinus.	CASSANDER XV. Si- 1 cambrorum Rex annis (21.
659	L. Licinius Craſſus. Coss. Q. Mutius Scæuola.	2
660	C. Cælius Caldus: Cæcilium quidam vocant. Coss. L. Domitius AEnobarbus.	BORRISTA rex Got- 3 thorum in Teutones ir- rumpit, quem vicerunt
661	C. Valerius Flaccus. Coss. M. Herennius.	tres Reges coadunatis 4 copijs. Caſſander Si- caimber: ARATHIVS
692	P. Claudius Pulcher. DRVSVS Italicis populis ciuitate promiſſā, eos ad Coss. (arma concitauit: Ipſe domui interfectus eſt. Flor. M. Pulcher Perpenna.	Saxonum Rex: Hamei 5 Doringiorum.
663	L. Martius Philippus. BELLVM SOCIALE. Picentes. Veſtini, Marſi, Coss. Peligni, Marrucini, Sanites & Lucani à Rom. defecerunt. Sex. Iulius Cæſar.	Vide Plini: lib. 2 cap. 6 83. de oſtento terrarū valdè portentoſo, Item
664	L. Iulius Cæſar. Nola à Samnitib. capta Iul: Cæſar Samnites vicit, Coss. Marius Marſos, Cæcilius Saluios. Rutilius Cos. bello cecidit. P. Rutilius Lupus.	Eutrop. 7

Plutarch. in Mar. 10. Eutrop. 4 lib. 5.

Hebdomades.		Olympiades		Anni mũdi	IVDAEOR. A.	AEGYPT. B.	SYRIAE. C.
54	1	173	1	3877	NICOMEDES in Bithynię 15 Ariobarzanes in Cap- padociæ regnum, redu-	PLOTIVS Gallus primus 3 Romę Latinam Rheto- ricã docuit, cuius Cice-	exuit, & in parte Syriæ regnat. 4 Simili ratione Philippus Gryphi poſterior filius, in parte Syriæ
	2		2	8	cti ſũt. Flo: Plut: in Syl: 16 Nicomedes & Ariobar zanes à Mithridate Põ-	ro q̃q; alibi meminit. 4 C. VAL. CATVLL. Lyri- cus Veronæ naſcitur.	regnat. Hic poſtremùm à Gabi- 5 nio captus eſt, vt ait Euſeb.
	3		3	9	ti Rege Regnis pulſi 17 ſunt.	Mithridates Aſiam in- 5 uaſit: Romanos cædi iubet. Iuſtin: Florus	6 SALVSTIVS Criſpinus Hi- ſtoricus in Sabinis Amiterni
	4		4	3880	18	& Eutrop: &c. 6	naſcitur Euſeb. 7 ARETHAS inferioris Syriæ Rex.
	5	174	1	1	19	Sylla cũ Mithridate fœ- 7 dus icit. Aſiam multa- uit: Negocium Lucullo	8
	6		2	2	20	commiſit. Flor. & Plu- 8 tarch. in Syl: & Luc:	9
	7		3	3	21	Ptolemæus Auletes Cle- 1 opatræ Antonij parens X. Aegypti rex an: 30.	HIARBA Numidiæ rex aliàs 10 Hiera.
55	1		4	4	22	Hunc regẽ Diod. Sicul. 2 Dionyſiũ appellat. li. 2. de Antiq: Fab: Geſt: Sic	SIRI fratrum diſcodiæ pertæſi, 1 vltrò ſe Tigrani Armeniæ regi dediderunt: qui præfuit eis an:
	2	175	1	3885	23	quoq; Euſe: & Epipha- 3 nius. Sed nos Strabonẽ imitandum duximus.	18. Iuſt. lib. 40. 2
	3		2	6	24	4	3
	4		3	7	25	5	4
	5		4	8	Plin: lib. 10. cap. 21. 26 autor eſt, Gallum Gal- linaceum hoc anno lo- (quutum.	Sertori9, quia Mariana- 6 rũ partium fuerat, in Hi- ſpaniam conceſsit: à	Ap. Claud: procos: in Macedo- 5 niam miſſus, in Verodopa varias gentes ſubegit.
	6	176	1	9	27	Luſitanis Imperator de 7 ſignatus, ingens bellum Romanis mouit. Sta-	METELLVS in Hiſpaniam ad- 6 uerſus Sertorium miſſus, varia foruna pugnauit.
	7		2	3890	ALEXANDRA vxor Ale- 1 xandri, Filium Hircanũ Sacerdotio præficit, &	timq; per Herculeum 8 Ducem L. Manlium Procos. & M. Antonium	7
56	1		3	1	regnat an: 9. Hanc Euſeb: 2 Salinam vocat. Hac Ale- xandra regnante Phari-	vicit. Flor: Eutr: 6. O- 9 roſ. 5. cap. 23.	8
	2		4	2	ſæi valdè potentes ſunt 3 facti, Nam concedente Regina, omnem ipſi	NICOMEDES Bithiniæ 10 Rex moriens Po: Rõ: hæredem dixit. Mi-	Cotta Cos. ad Chalcedonem à 9 Rege Mithrida: victus eſt.
	3	177	1	3	Iudæorum Rempub: 4 ad miniſtrarunt.	thridates Bithyniam 11 inuaſit. Eutrop.	TIGRANES Armeniorum rex 10 Ptolemaida capit.
XXVIII. IVBILAEVS.	4		2	4	5	L. Lucull9 fugato Mi- 12 thridate Armeniã po- pulat: Trigranem in re	Bellum Macedonicum, quod à 11 M. Lucullo confectum eſt. Eu- rop.
	5		3	3895	6	gnum redire coëgit. Io 13 Lachares Mi- (ſep. 22. thridatis fili9 Boſpho-	L. LVCVLLVS Trigranem 12 vicit. Eutro. 6. Armeniam ſub- egit.
	6		4	6	7	ri rex, à Lucullo in a- 14 micitiam receptus. Flor.	Lucullus bellum Parthis infert. 13 Niſibin cepit.

Anni Vrbis.	ROMANORVM. D.	FRANCO: F.	
665	Cn. Pompeius Strabo. Magni Pompeij Pater. Picētes & Marſos iterum Coss. (ſubegit &c. Sylla Sanites vicit: bina eorum caſtra expugnauit: Stabias L. Portius Cato. Marſos vicit, ad caſtra cadit. (oppidum in Cāpano agro	8	
666	L. Cornel: Sylla. Contentio orta inter Marium (deleuit Plin. 3. ca. 5. Coss. (& Syllam propter Mithridaticum bellum. Q. Pompeius Rufus.	9	
667	Cn. Octauius. Cinna ab Octauio vrbe pulſus, Mario ſe iunxit. Poſtea Coss. (vterq; in urbem recepti, Octauium & optimates interfecerunt L. Corn: Cinna.	Sylla Archelaū / vicit 10 Athenas cepit: Mithri datis exercitum fudit	
668	C. Marius Nepos VII. die XVI. huius Conſulatus obijt: ſuffectus Coss. (Valerius Flaccus. L. Corn: Cinna II.	ipſumq; fugauit. Eutr. 11	
669	Cn. Papyrius Carbo. Coss. bellum aduerſus Syllam pararunt. Coss. L. Cornel: Cinna III.	12	
670	L. Cornel: Cina III. Sylla Senatus conſulto revocatur. Cinna inter- Coss. Libri Sibyllini cum Capitolio conflagrarunt. (fectus eſt Cn. Papyrius Carbo II. Dionyſ: Hal: lib 4.	Capitolij Romę con- 13 flagrauit. Cor: Tacit. li. 10. ubi quoq; error rē in numeris notabis:	SVETONIVS Hiſtoriam Cæſarum hinc ordi-
671	L. Scipio Aſiaticus. Sylla Italiam ingreſſus Norbanum vicit Scionem Coss. (in deditionem accepit. Pompeius primo ducis partes agens, ad C. Norbanus Bulbus. (Syllam conceſsit. Plut. in Pompeio.	14 Vbi CCCCXV. ha- bet, debet denar. ad- di, vt ſint CCCCXXV.	tur.
672	Cn. Papirius Carbo III. Sylla multis prælijs Martium victum occidit. Coss. Pompeius occiſo Carbone Siciliam recepit: Africam ſubegit: C. Marius Gratidianus Marij Fil: | Hiarbā Maurū & Domitiū interfecit et	15 Sylla Triumphat.	
673	M. Tullius Decola. | Triumphauit, Magniq; nomen accepit. Coss. Sylla Dictator Tyrannidem exercet, multos proſcripſit. Cn Cornel: Dolabella. CICERO Quintium defendit. Gell: 15. ca. 28.	Gothi cum rege eorū 16 SITHALCO Germa- norum terras quas nūc	
674	L. Corn: Sylla II. Primus Romanorum morte multauit. Appian Coss. SEX. Roſcius à Cicerone defenditur Gell: 15. cap. 28. Q. Metellus Pius.	Franci obtinent, de- 17 populati ſunt. Ior- nand: de Re: Geticis.	
675	P. Seruilius Vatio Iſauricus. Sylla depoſito magiſtratu priuatus vixit: Coss. (Commentarios ſcripſit Luculloq; dedicauit. Plut. AP. Claudius pulcher.	DICENEVS horum illa 18 Gothorum conſiliarius & Doctor, qui Philo-	Eutropi lib. 6 ca.
676	M. Aemylius Lepidus. Sylla mortuus eſt: honorifico funere in Campo Coss. | Martio ſepultus. Lepidus Cos. ſeditionem Q. Luctatius Catulus. | mouiſſet, niſi à Catulo prohibitus fuiſſet.	ſophiam & Ethicam 19 Theologiam eos do- cuit, Saceliaq; &c. ac	6 huius anni & Coss. meminit.
677	M. Aemil: Mamercus. | Pompeius contra Lepidum Dux creatus. Plut. Coss. P. Seruilius Ciliciam ſubegit, primus ISAVROS Romanorum iu- D. Brutus Iulianus. (ris fecit. Eutrop. Ammian: Marcell. lib. 14	cultus Dæmonum in- 20 ſtituit. Iornand.	
678	Cn. Octauianus. Pompeius in Hiſpanniam miſſus Metello Coss. (iungitur. C. Scribonius Curio.	Oſtentum mirum P.i 21 lib. 2. cap. 35.	
679	L. Aurelius Cotta. Ap. Claudio in Verodopa defuncto ſucceſſor miſſus Coss. (eſt C. Scribonius Procus. Is vicit Dardanos, & ad Danubium uſq; pri- L. Octauius. Alias L. Manl: Torq: (mus Rō. penetrauit, Triumphū meruit	ANTHARIVS Sicam- 1 brorum Rex XVI. an: (35.	
680	L. Licinius Lucullus Mithridatem memorabili victoria nauali & ter- Coss. (reſtri prælio vicit, & fugauit. Plutar. in Lucullo. M. Aurelius Cotta. SERTORII mors eiuſdemq; belli finis.	Maxima Olei vtilitas 2 hoc anno Romæ fuit. vt ait Plin. li. 15. ca. 1.	Plutarch. in Lucullo.
681	C. Caſsius Varus. Coss. M. Licinius Lucullus.	3 GERMANI Arioviſto Duce Gallias inuadunt:	
682	L. Gellius Publicola BELLV cum Gladiatoribus, quorum Dux fuit. Coss. SPARTACVS: de quo vide Eutro. Plutarch. in M. Cn. Cor: Lentulus Craſſo & Pōpeio. Craſſo hoc bellum cōmiſſum eſt.	annis 14. tectum non 4 ſubeunt, donec à Cæ- ſare victi ſunt. Cæſar	
683	P. Cornel: Lentulus. Craſſus Spartacum vicit, ac cecidit. Pomp. Coss. Perpennam Sertorij commilitonem proſtrauit: Hiſpanias Cn. Aufidius Oreſtes. (recepit: Belli Spartaci reliquas confecit. Plut.	de bello Gall: lib. 1. 5 Pompeij Secundus Tri- umphus.	
684	Cn. Pompeius Magnus. M. Lucullus Macedoniam ſubegit, (& App: Coss. ad Danubium vſq; penetrauit. M. Licinius Craſſus. Tribunatus plebi reſtitutus à Pompeio Plut.	VIRGILIVS Poeta 6 Mantuæ natus.	

	Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	IVDAEORVM. A.	AEGYPTI. B.	SYRIAE. C.
		7	178	1	3897	8 ARISTOBVLVS regnum inuadereclam mo litur.	15	14
	57	1		2	8	9	16 LYBIA Romano Imperio, per Teſtamentum Appionis Regis	15
Joſephæi ant: lib. XIIII.		2		3	9	1 HIRCANVS regnat 3. Menſes. ARIſtobulus regnum inuadit, fratrem Hircanum	17 eius, acceſsit. Eutrop.	16
		3		4	3900	2 priuatum viuere cogit, & regnat an: 3. & aliquot menſibus.	18	17
		4	179	1	1	3	19	18
		5		2	2	4	20	TYGRANES à Pompeio victus: Syria Romanorum Prouincia facta eſt.
*		6		3	3	1 HIEROſolyma à Pompeio capta. Hircanus Sacerdotio iterum præfectus. Iudæi	21 IOAKIN & qui Elyh Pater Mariæ hoc anno natus eſt ex Mathan.	HORODES ARSACES * IX. Parthorum, Occiſo à ſe Mithridate fratre cum PA-
		7		4	4	2 Romanis primum ſubiecti. Ioſeph. lib. 14. cap. 8. Plutarch. in Pompeio.	22 B. Hieronymus.	CORO filio regnat. * PHARNACES Mithridatis
	58	1	180	1	3905	3 Hircanus Sacerdotales honores geſsit poſtquam à Pompeio reſtitutus eſt an:	23 Hoc tempore Diodorus Siculus in AEgyptum venit, qui de-	Ponti regis filius, Patri bellum intulit, qui obſidione preſſus, Filiab: veneno vita fun-
		2		2	6	4 22. partim ſolus, partim cum Antipatre Patre Herodis. Deinde in Partham	24 inde de Antiquitate AEgyptiorum & alijs quibuſdam ſcripſit.	ctis. & ipſe mortem ſibi conſciuit. Plutar. Ioſep. Eut. Croſ. Florus & Iuſtinus &c. CATO
		3		3	7	5 captiuus ductus præfuit Iudæis ibi exiſtentibus annis 5.	25 Diodo. lib. 2.	coactus Cyprum Prouinciam cepit, eamq; ſubegit. PTOLAMEVS Cyprius veneno vi-
		4		4	8	6	26	tam finiuit. Plut. in Caton: &c.
		5	181	1	9	7	27	
		6		2	910	8	28 Alexandrini Regem Auletem regno eijciunt: Qui Romam fu-	
		7		3	1	9 M. CRASSVS eundo adbellum Parthicum, pecunias, quas Pompeius non teti-	29 giens auxilium Pop: Ro: quæſiuit. A Gabinio reductus eſt.	M. Craſſus à Parthis cum filio & toto fermè exercitu cæſus interijt, Sacrilegiorum iu-
	59	1		4	2	10 gerat, ex Templo abſtulit. Ioſeph. lib. 14. ca. 14. AEgeſipp. lib. 1.	30 Strabo Georgr: lib. 17 Plutar. in Catone.	ſtas pœnas perſoluens.
		2	182	1	3	11 Fœdus inter Iudæos & Romanos renouatum: Conceſſum Hircano, vt	1 CLEOPATRA cum fratre aliquot an: regnat, ipſa omnino AEgyptum	PACORVS Parthus res magnas in Syria geſsit. Iuſt. lib. 42.
		3		2	4	12 muros Hieroſolymæ inſtauraret, quos antea Pompeius deſtruxerat. Ioſep	2 tenuit annis 22.	CASSIVS Syriæ Prætor, Parthos abſente Pacoro, Syria ex-
		4		3	3915	13 lib. 14. ca. 17.	3	pulit. Eutrop: Iuſtinus Quæſtorem Craſsi vocat Caſsium lib: 4 cap: 2.
		5		4	6	14	4	

Anni Vrbis.	ROMANORVM D.	FRAN. E.	
685	Q. Hortenſius Nepos. Coſs. Q. Cæcilius Metellus.	7	
686	L. Cæcilius Metell. Creticus. BELLVM Creticum. Metellus eam Inſulam Coſs. (triennio ſubegit, vnde & Creticus dictus eſt. Eutr. Flo. lib. 3. cap. 7. Q. Martius Vatia.	8	
687	C. Calphurnius Piſo. Bellum Piratarum à Pompeio confectum. Coſs. Pompeius contra Mithridatem Imperator deſignatus. Plutarch. in M. Acilius Glabrio. Pomp.	9	
688	M. Æmylius Lepidus. Coſs. L. Iulius Tullus.	10	
689	L. Aurelius Cotta II. HORATIVS Poëta natus. Coſs. L. Manlius Torquatus II.	11	
690	L. Iulius Cæſar. Pompeius Afranio duce ARABAS iuxta Amanum ſub- Coſs. (egit. Plutarch. C. Martius Figulus. Cicer. ad Att. lib. 1	12	
691	M. Tullius Cice. CATILINÆ coniuratio, quæ conſilio Ciceronis oppreſſa. Coſs. Antonius bello Catilinam vicit & occidit. Saluſt. &c. M. Antonius. OCTAVIANVS natus, qui poſt AVGVSTVS primus.	13	
692	D. Iunius Silanus. Catonis Vticenſis Tribunatus, de quo Plutarch. Coſs. Metellus de Creta Triumphauit. Eutro. lib. 6. L. Murena.	14	
693	M. Pupius Piſo Calph. Pompeius de Mithridate & devicto Oriente, Coſs. ſplendidiſs: Triumphum duxit, ad III. & prid. Calen. M. Valerius Meſſala. (Octobr. Plin. lib. 7. cap. 26. Item 37. cap. 2.	T. LIVIVS Pata- 15 uinus Hiſtoricus natus. Euſeb.	
694	L. Afranius. Cæſar Prætor creatus Hiſpaniam ad Oceanum vſq; ſubegit Coſs. Rex Sueuorum Celeri Cos. Galliarum præfecto INDOS Q. Cæcilius Metellus Celer. (dono dedit. Plin. lib. 2. cap. 67.	16	
695	C. Iulius Cæſar. De huius anni geſtis vide Plutarchum in Pomp. & Coſs. (Cæſare. M. Calphurnius Bibulus. CÆSARI Gallia prouincia ad V. annos decreta	Antharius Sicambr. 17 Moguntiā Ro. coloniā miſerabiliter euertit	
696	L. Piſo Cæſonianus. BELLVM Gallicum quod Cæſar geſſit & conſcripſit. Coſs. Clod: Trib: Pleb: Ciceroni diem dixit. Cicero in exilium abijt. A. Gabinius. ARIOVISTVS à Cæſare victus.	HELVETIJ Gallias in- 18 uadere volentes à Iul. Cæſ. victi.	Cæſar de bello Gal.
697	P. Corn. Lentulus Spinter. Coſs. à Plut. in Cæſ. & Pom. vocatur. Cicero XVI. menſe exacto, ab exilio, Q. Metell. Nepos. (vt omniū cōſenſu, ſumma gloria reuocat. Pli. in Cice.	19	
698	Cn. Lentulus Marcellinus. Cicero horum meminit Epiſtola 9. ad Coſs. (Lentulum. L. Martius Philippus.	20	
699	Cn. Pompei. Magnus II. Craſſus duo M. auri pondo, à Camillo olim in Coſs. Capitolio condita rapuit. Plin. lib. 33. cap. 1. M. Licinius Craſſus II. Vide Plutarch in Pomp. Iulio & Catone.	21	
700	L. Domitius Ænobarbus. Coſs. AP. Claudius Pulcher. BRITANNIA à Cæſare ſubacta.	CASSIVELAVNVS 22 Britanniæ Imperator Cæſari ſe dedidit.	Cæſar. lib. 5.
701	Cn. Domitius Caluinus. Clodius interemptus Seditio à Milone Clodij Coſs. (interfectore ſuſcitata. Appian. lib. 2. M. Valerius Meſſala.	23	
702	Cn. POMPEIVS MAGN: III. & ſolus: Italia ob nimiam Olei copiam Coſs. de hoc vide Plutarch. in Pomp. (prouincijs Oleum miſit. Plin. Metellus Scipio quinq; menſes aſcitus. (lib. 15. cap. 1.	24	
703	Seru. Sulpitius Rufus. Coſs. M. Claudius Marcellus.	25	
704	L. Æmylius Paulus. Coſs. C. Claudius Marcellus.	LANA & LATERI- 26 BVS pluit hoc anno. Plin. lib. 2. cap. 56.	

	Hebdomades.	Olympiades	ANNI mundi.	IVDAEORVM A.	AEGIPTI B.
	6	183 1	3917	Ariſtobulus à Cæſare liberatus, præmiſſus 15 in Iudæam à Pompeianis veneno eſt extinctus. Alexander filius eius à Scipione ſecuri percuſſus. Ioſeph. 14.	5
	7	2	8	16	6
	60 1	3	9	ANTIPATER Herodis Pater, Tutor Iu- 17 dææ à C. CÆSARE conſtitutus eſt.	Cleopatra à Fratre Regno pulſa, 7 à Cæſare reſtituta, Frater eius ſubmerſus perijt. Plut: Cæſar de bell:
	2	4	3920	18	Alexand: &c. Strabo 17. 8 Hoc bello inſignis illa Bibliotheca, quam Philadelphus maximis
	3	184 1	1	19	ſumptibus confecerat, flammis eſt 9 CARTHAGO & Corinthus à Cæſare inſtauratæ, eoq; (conſumpta.
*	4	2	2	Antipater muros Hieroſolymæ reædificauit 20 PHASelum vrbi, Herodem Galilææ præfecit.	coloniæ militum deductæ. Plut. in 10 (Cæſ.
	5	3	3	21 MALACHVS Antipatrum veneno necauit.	In Celtis ad Mutinam Cæſar Octa- 11 uianus Antonium vicit: ambo Coſs. interierunt. Eutrop. Flo:
	6	4	4	22	lib. 4. cap. 4. 12 M. Tullius Cicero interfectus.
	7	185 1	3925	ANTIGONVS ARISTOBVLI filius Par- 1 thorum auxilio Iudæam occupat, annis 3.	PACORVS Parthorum rex Iudæam 13 inuadit: Phaſelum & Hircanum cepit. Antigonum in Regnum reducit &c.
	61 1	2	6	HERODES SENATV ROMANO rex 2 appellatus eſt.	14
*	2	3	7	3	Ventidius Parthos vicit: Pacorum 15 cum exercitu, deleuit: reliquos Syria expulit, & Triumphauit.
	3	4	8	4	Flor: 4. cap. 9. Item 127. Ioſeph: 16 bell: Iud: 1. 26. Plut. in Ant. Iuſtin. lib: 42.
	4	186 1	9	HERODES Hieroſolimam cepit: reſiduum 5 anni in ſubigenda Prouincia conſumpſit.	PHRAhartes IIII. Aſaces X. interfe- 17 cto patre Herode, Parthis Regnat. Iuſtin: 42.
Ioſephi Ant. lib. 15.	5	2	3930	REGNVM HERODIS, per quod ſceptrũ omnino 1 à Iudæorum ſanguine ablatũ eſt, vt prędictũ erat Geneſ. 49. ca. ANANELVS Sum. Sacerdos.	18
	6	3	1	ARISTOBVLVS remoto Ananelo Summus Sa- 2 cerdos ab Herode factus.	19
	7	4	2	3	Antonius XVI. Legionibus Parthis 20 bellum infert: varia conflictatus fortuna ex Parthia infecta re au-
*	62 1	187 1	3	Ananelus interfecto ab Herode Ariſtobulo, 4 Sacerdotium recepit.	Herodes Cleo- (fugit. Iuſti. li: 42. 21 patram in AEgyptum deduxit. Antonius Artinaridem (Plutarch.
	2	2	4	Herodis cum Arabibus Bellum: Regnum 5 Herodis à Cæſare amplificatum.	Ardauaſdem) Armeniæ regem vicit. 22 Regnum filio ſuo ex Cleopatra dedit. Flor. 131.
	3	3	3935	DIONYSIVS HALI- 6 CARNASSEVS Hiſtoricus hoc an: Romã venit. — A: CORNELIUS Gallus primus AEgypti præfectus de hoc Virg: in Eucolicis ſcribit.	Victis ac fugatis apud Actium Antonio & Cleopatra, inde ad Pharum Alexandriæ iterum fuſis, & ad mortem ſi-
	4	4	6	Terræmotus magnus in Iudęa, q̃ hominum 7 periere XXXM. Ioſeph. de bell: Iud: lib: 1. cap. 27. IESVS Sabeus Fil: Summus Sacerdos.	bi ipſis inferendam, neceſsitate compulſis, AEgypti regnum in Auguſti poteſtatem venit. Et Rom: Pop: Prouincia facta eſt.

Anni Vrbis.	ROMANORVM	COS. C.	FRANCO. D.
705	C. CLAVD: MARCELLVS. COSS. C. LENTVLVS CRVSCELLVS. BELLVM CÆSARIS ET POMPEII Cæſar lib. 1. L. Lentulum vocat.		27
706	C. IVLIVS CÆSAR oppreſſa Repub. 1 primus ſingulare Imperium obtinuit an. 5.	C. Iulius Cæſar. II. P. Seruilius Iſauric9.	28
707	Hoc anno integro DICTATOR fuit Cæſar. Plutarch. 2	Q. Fuſius Calenus. P. Vaticanus.	29
708	AFRICANA Cæſaris expeditio: Scipio, Iuba, Afranius 3 victi. Cato ſibi mortem conſciuit. Cæſaris triplex TRIVMPHVS. Plin. lib. 4. cap. 7.	C. Iulius Cæſar III. M. AEmylius Lepid9.	Cenſus Romæ actus: in- 30 uenti ſunt ciues CLM. cùm antea CCCXXM. fu-
709	Cæſar in Hiſpania Pomp. liberos vicit: DICTATOR 4 perpetuus dictus eſt. ANNVM inde, quo nunc vtimur, ordinauit.	C. Iulius Cæſar IV. Fab. Max. huic ſuffe- ctus Laci Rebulus.	iſſent Plutarchus. 31
710	5 Cæſar in Senatu XXIII. vulnerib. cõfoſſ9 interiit Bruti & Caſſij conſpiratione. * STELLA crinita &c. infra	Ca. Iuli. Cęſar. V. Iun. P. Dolabella. M. Antonius.	Euſebius Bouem, ſub 32 Iulij mortem, in ſubur- bano loquutum refert,
711	C. OCTAVIANVS AVGVSTVS 1 II. Romanor. Imperator an. 56. Antonius victus, & M. Lepidus cũ Octauiano amicitiã faciũt. Flo. 4. cap. 5.	A. Hirtius. C. Vibius Panſa his ſuffe. C. Octaui. Q. Pedius.	fruſtra ſe vrgeri, quia 33 non frumenta, ſed ho- mines breui defuturos &c.
712	CASSIVS Laodiceam capit, Tharſenſes affligit, Rho- 2 dum ſpoliauit. Cum BRVTO in Philippis ab Antonio & Cæſare victus: ambo ſibi duces mortẽ cõſciuerũt.	M. AEmyli9 Lepi. II. L. Munati9 Plãcus.	34 Tres Soles viſi. Plinius lib. 2. cap. 31.
713	L. Antonius ſeditionem aduerſus Cæſarem mouit: 3 apud Peruſiã victus à Cæſare veniam conſecutus eſt. App. lib. 5. Flor. 4. cap. 7.	P. Seruil. Iſaur. II. L. Antonius Pætus.	35 OVIDIVS Poëta na- tus.
714	CORNELIVS Nepos Hiſtoricus claret. 4	C. Domit. Caluinus. C. Aſinius Pollio.	ANTHARIVS Sicambro- 1 rum rex à Gallis Roma- norum auxilio victus inte-
715	5	L. Portius Celorinus. C. Caluiſius Sabinus.	rijt. Cui ſucceſsit filius 2 eius FRANCVS, à quo Sicambri Franci ſunt di-
716	Pompeius Siciliam Prouinciam obtinuit. 6 COMOSICVS Gothorum Rex & Sacer. Gotthi Ger- maniam inuadunt, & decẽ annis continuis affligunt.	Ap. Claud. Pulcher C. Norban9 Flacc9.	cti, is regnauit an. 28. 3 Sub hoc rege Teutonici populi fœdere perpetuo
717	Saluſtius obiit. 7	M. Vipſanius Agrip. L. Ganidius Gallus.	iuncti ſunt. Vt quæq; re- 4 gio alteri, ſi opus eſſet, au- xilio veniret. Ob quod
718	8	L. Gellus publicola. M. Cocceius Nerua.	fœdus GERMAnorum no- 5 men eius impoſitum eſ- ſe, multi credunt. Sed mi-
719	9	L. Cornificius. Sex. Pompeius.	hi B. Renani ſententia 6 magis placet, Qui Ger- manos dictos ait à vocu-
720	Pompeius à Cæſare Sicilia pulſus, in Aſiam fugiens. 10 interfectus eſt. Ap. lib 5. Eutr. 7. Oroſ. 6. cap. 18. Sue- tonius.	L. Scribonius. Libo. L. Atratinus.	la Gar & Mann, quaſi 7 Gar Mann[illegible] eſt, ex toto vir, vel totus vir. Non
721	Iapidæ, Dalmatæ, & Pannonij in poteſtatem Cæſa- 11 ris redacti.	C. Cæſar Octaui. II. M. Tullius Cic. Fili9.	enim videtur conſenta- 8 neum, Germanos hoc nomen ab hoſtibus ac-
722	Antonius Octauiam Cæſaris Sororem repudiauit. 12 His dieb9 trans Tyberim, è Taberna meritoria, fons OLei terra exundauit, ac per totum diem largiſsimo riuo fluxit.	Cn. Dõiti9 Ænobar. C. Soſsius	cepiſſe &c. 9 Huic conſonat & Hebre- orum ſententia. Nam in
723	Hoc anno verum Auguſti IMPERIVM 13 inchoatur, quo bellis ciuilibus finis impoſitus eſt. *	C. Cæſar Octaui. III. M. Valerius Meſſala.	Aruch Thalmudico 10 Garman vocatur, qui nimium candidus eſt:
724	IANI Templum clauſum. 14 Tres triũphos egit Cęſar ex { Illyrico vnum. Actiaca victoria alterum. Cleopatra tertium. Flori lib. 131.	C. Cæſ. Octaui. IIII. M. Licinius Craſſus.	& hoc de Aſchkenazim 12 dicunt. Sic enim vo- cant GERMANOS, ſuã lin- gua Iudæi. Elias Iudæus Grammaticus.

Eutropii lib. VII.

Hactenus Appiã: de bell. ciuil.

* Ptol. li. 3. ca. 8. A morte Alexandri vſq. ad regnum Auguſti ſunt anni 294.

P

	Hebdomades.		Olympiades		ANNI mundi.		IVDAEORVM.
		5	188	1	3937	8	
		6		2	8	9	THELÆ AEgypti vſq; ad ſolum erutæ. Euſeb.
		7		3	9	10	HERODES Certamen Olympiacum inſtituit.
	63	1		4	3940	11	
		2	189	1	1	12	
* XXIX. IVBILÆVS.		3		2	2	13	FAMES maxima in Iudæa. Ioſeph. 15. cap. 10.
		4		3	3	14	Herodis regnum iterum auctum: ipſe TERTIVS Romani Imperij RECTOR dictus.
		5		4	4	15	PILADES Cylix Pantomimus, cum veteres ipſi canerent, atq; ſaltarent, primus Romæ chorum & fiſtulam ſibi præcinere fecit. Euſeb.
		6	190	1	3945	16	
		7		2	6	17	
*	64	1		3	7	18	Templum Domini renouari cœptum.
		2		4	8	19	Euſeb. SAMARIA ab Herode reædificata, & Sebaſte dicta.
		3	19	1	9	20	MARIA MATER SALVATORIS hoc anno nata eſt Patre Ioakim, qui & (Elyh, vt tradit B. Hieronymus.
		4		2	3950	21	
		5		3	1	22	
		6		4	2	23	
		7	192	1	3	24	ORIADAS Arabum Rex.
Ioſephi Antiq. lib. 16.	65	1		2	4	25	Herodes CÆSAREAM in honorem Cæſaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur. Euſeb.
		2		3	955	26	Templi ædificatio finita. Ioſeph. lib. 15. cap. vltimo. M. AGRIPPA Boſphorum ſubegit in, qua expeditione fuit & Herodes. Ioſeph. lib. 16. cap. 4.
		3		4	6	27	Seditio domeſtica in domo Herodis orta. Salome Mariamne Filios Parricidij apud fratrem accuſauit, quos demum Pater vinculis tradidit. Ioſe. cap. 7. &c.

Anni Vrbis.		ROMANORVM B.	COS. C.		FRANCO. C.
725	15	Bellum aduerſus Cantabros, & Aſtures Galliciæ, quos Cæſar vicit, & ſecundò Iani Templum clauſit.	C. Cæſar. Octau. V. / Sex. Apuleius.	12	
726	16		C. Cæſ. Octau. VI. / M. Vipſ. Agrip. II	13	Gotthi Germania expulſi. FRANCVM NOMEN edicto regis confirmatum. Trith.
727	17		C. Cæſ. Octau. VII. / M. Vipſa. Agrip. III	14	
728	18	Iſtis temporibus cùm Cæſar Hiſpaniam, M. Craſſus Thraces ſubegit. Flor. lib. 135.	C. Cæſ. Octa. VIII. / T. Statilius Taurus.	15	
729	19		C. Cæſ. Octau. IX. / M. Iunius Syllan9.	16	
730	20	Tota Hiſpania à Cæſare ſubacta.	C. Cæſ. Octa. X. / C. Norban9 Flacc9.	17	
731	21	De his temporibus lege Suetoniũ in Aug. Eutrop. lib. 7. & Oroſ. lib. 6. cap. 20. &c.	C. Cæſar Octau. XI. / Cn. Calphurn. Piſo.	18	
732	22		M. Claud. Marcell9. / L. Aruntius.	19	FRANCVS Galliam interè populatur, cædit, ſternit, incendit quodcunque obuiam fit.
733	23	Cæſar in Syriã nauigauit: Pax cum Parthis facta ſignis à Rege Phraharte, quæ ſub Craſſo & poſtea ſub Antonio capta erant, cum captiuis redditis. Iuſtin. lib. 42.	M. Lollius. / Q. Lepidus.	20	
734	24		M. Apuleius. / P. Syllius Nerua.	21	
735	25	VIRGILIVS obijt.	C. Senti9 Saturnius. / P. Lucreti9 Cinna.	22	
736	26		Cn. Cornel. Lentul. / P. Corn. Lentulus.	23	
737	27	M. Lolli9 à Romanis contra Saxones & Doringos cum exercitu miſſus, ab hoſtibus victus & fugatus eſt. Trithem. Sueton. in Octauiano.	T. Furnius. / C. Iunius Syllanus.	24	Lollius prima congreſsione XVIII. Saxonum & Doringiorum cecidit, ſed accepto à Franco ſubſidio, cui Clogio Franci filius præerat, Lollium fugarunt è Germania. Trithem.
738	28		L. Domiti9 Ænobar. / P. Scipio.	25	
739	29	TIB. NERONIS QVAESTVRA.	M. Druſus Liuius. / L. Calphurni9 Piſo.	26	
740	30	TIBERIVS PRAETOR.	M. Licinius Craſſus. / Cn. Lẽtulus Augur.	27	
741	31		CL. TIBERIVS NERO / Q. Quintili9 Varus.	28	
742	32		M. Valer. Meſſala II. / P. Sulpitius Quirin.	1	CLOGIO Franci filius Francorum rex an. 30.
743	33	Imperator AVGVSTVS primus omnium TIGRIM manſuefactam Romæ oſtendit. Plin. lib. 8. cap. 17.	Q. Ælius Tubero. / Paulus Fabius Max.	2	
[illegible]	34	CLAVDIVS, qui poſtea Imperator fuit, hoc anno natus. Sueton. Horatius Poëta mortuus.	Iulius Antonius. / Fabius Africanus.	3	

Ioſephi li. de Ant. 17.

Euſebius Cæſarieſis Hiſtoriam Eccleſiaſticã incipit REGINO *CHronica ſua.*

NOTA *Quiamulti poſthac in commẽtarios referenda veniunt ea, quæ prius in margine ſi gno (ſc. * infra linea ſtatim poſt rempaucis indicatã ſi locus eſt ſt minus, ad annorũ numerum in ſpacio ponimus, Vt hic poſt Archelaũ vides. Tunc ſumpto anno Chriſti in Commentariis quærequæ adſcripſimus.*

Ioſephi lib. 18.

Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	ANNI CHRISTI NATI	IVDAEORVM
	4	193	1	3957		28
	5		2	8		Bellum inter Arabes & Herodem. Ioſeph. lib. 16. cap. 13. 29 Herodes Arabes vicit &c. Ioſeph. cap. 15. TITIVS præfectus Syriæ.
	6		3	9		30 DINEA, qui & ARETHA, Arabum Rex.
	7		4	3960		31
66	1	194	1	1		Herodes Ariſtobulum & Alexandrum Filios ſuos SATVRNIVS Syriæ 32 innocentes laqueo necari iuſsit. præfectus.
	2		2	2		33 CYRENIVS præfectus Syriæ.
	3		3	3	1	IESVS CHRISTVS ÆTERNVS ET COÆQVALIS DEI FILIVS 34 HOMO NATVS. Cenſus primus in Syria actus. Lucæ 2. Euſe. ait hunc cenſum
	4		4	4	2	ARCHELAVS IVDÆÆ TETRACHA an. 9. *(Senatus conſ. decretum. 1 HERODES ANTIPAS Galilææ. PHILIPPVS Gaulonitidis & Trachonitidis.
	5	195	1	3965	3	2
	6		2	6	4	3 VARVS Syriæ præſes.
	7		3	7	5	4
67	1		4	8	6	5
	2	196	1	9	7	6
	3		2	3970	8	7
	4		3	1	9	8 ANTIOCHVS Comagenorum. ANTIPATER Cilicum Rex.
	5		4	2	10	9
	6	197	1	3	11 *	Archelaus relegatus Viennam Galliæ conceſsit. COPONIVS rector Iudææ 1 HERODES Tetrarcha Galilææ annis 24. datus an. 2.
	7		2	4	12	Templum, Azymorum die, quo Chriſtus docuit ibi, vt Lucæ 2. habetur. 2 noctu oſsibus mortuorum, vbiq; diſperſis prophanatum eſt. *
68	1		3	3975	13	MARCVS Iudææ præfectus annis 2. 1
	2		4	6	14	2

Anni Vrbis.		ROMANORVM. B.	COSS.		FRNCO. C.
745	35	Romani iterum in Germaniam cum exercitu ingreſsi Tiberio Cæſare duce, ſed nihil admodum egregij efficientes, receſſerunt.	Druſus Nero. L. Quinti9 Criſpin9.	4	Clogio Frãcus hoc bello manum cum Tiberio conſeruit. Trithē.
46	36		C. Martius Cenſorinus C. Aſinius Gallus.	5	
747	37	Tribunicia poteſtas in quinquennium TIBERIO confirmata. Suet.	CL. Tiber. Nero II. Cn. Calphurni9 Piſo.	6	
748	38		D. Lælius Balbus. C. Antiſtius Vetus.	7	
749	39	SERGIVS GALBA hoc anno natus eſt, ſiquidem 73. annorũ interfectus eſt, vt docet Suetonius. Sed eo anno non hos Coss; quos nos hîc habemus, ponit. Sed M. Valer. Meſſalam, & Cn. Lentulum.	C. Cæſ. octau. XII. L. Sylla.	8	
750	40		C. Caluiſius Sab. II. L. Paſsienus Rufus.	9	
751	41	IANI Tẽplum Cæſar tertio clauit: & ſic pace per totum terrarum orbem confirmata, DOMINVS PACIS in terra homo naſcitur. Irenæus lib. 3. cap. 25. dicit Chriſtum natum circa 41. annum Augusti &c.	C. Lentul. Getulus. M. Meſſalinus.	10	Clogio Franc9 filium Phriſum ei Regioni, quæ Mari Germanico adiacet, præfecit, Qui
752	42		C. Cæſ. octau. XIII. M. Plautius Syllan9.	11	regnũ ibi inchoauit, PHRISIAE que terræ nomen dedit.
753	43		Coſſus Cor. Lētu. 9. L. Calphurnius Piſo.	12	
754	44		P. Vinitius. P. Alfenus Varus.	13	
755	45		L. Aelius Lamia. M. Seruilius.	14	
756	46		Sex. Aelius Catulus. C. Sentius Saturni9.	15	
757	47		C. Cinna Magnus. L. Valerius Meſſala.	16	
758	48		M. Æmyl. Lepidus. L. Aruntius.	17	ARMINIVS præclarus Germanorum Cheruſcorum Dux circa hæc tempora floruit, regnauit an. 12. cœpit anno vrbi 760. Tacit.
759	49	FAMES maxima Romæ fuit. Oroſ. lib. 7. cap. 3.	Q. Cæcilius Cretic9. A. Licinius Nerua.	18	
760	50	BELLVM Illyricum poſt Punica bella omniũ grauiſs. TIBERIVS totum Illyricum, quod intra Italiam, regnũq; Noricũ & Thraciam & Macedoniam, interq; Danubium flumen, & ſinũ Maris Adriatici patet, triennio perdomuit. Suet.	M. Furi9 Camill9. Sex. Nonius Quintilianus.	19	REGNVM Phriſia
761	51	Veſpaſianus natus, qui poſtea imperauit.	Q. Sulpiti9 Camerinus. C. Pomp. Sabinus.	20	Phriſius à patre Clogione, cõſenſu omnium Francorũ principũ, rex
762	52	Quintilius VARVS tribus Legionibus, cum Legatis & auxilijs omnibus, à Germanis ARMINIE ductu occiſus eſt. Oroſ. lib. 6. cap. 21.	P. Corn. Dolabella. C. Iulianus Syllan9.	21	factus eſt Phriſorum, hac lege, vt Phriſiæ Reges Francis ſubiecti
763	53	Tiberius tota ſubacta Illyrica, ob aduerſam Vari fortunam & caſum, traiecto Rheno bellum in Germaniam transfert.	M. Æmyl. Lepidus T. Statili9 Taur9 II.	22	eſſent, & in ſingulos annos CCLX. boues pro Tributo ſoluerent, &
764	54	C. CAESAR natus, qui poſtea Imperator fuit	Germanicus Cæſ. de quo Suet. in Calig. C. Fonteius Capito.	23	cum Francis, vt cæteri quoq; amici & ſocij communia bellorum (munia obirent.

Huc vſq; Flor. in Liuium.

Hebdomades		Olympiades		Anni mũdi	ANNI Chriſti		
	3	198	1	3977	15	1	ANNIVS RVFVS Iudææ præfectus an. 2.
	4		2	8	16	2	
	5		3	9	17	1	VALERIVS GRACHVS Iudææ præfectus an. 11.
	6		4	3980	18	2	De Mathematicis, Magisq; Italia pellendis Lex lata. (Tacitus. VONONES Pathus obſes à Patre Phraharte Romanis datus, in regnum repoſcitur, mox ſpretus à ſuis ab ARTABANO regno exuitur. Tacitus lib. 2. Ioſeph. l. 8. cap. 7.
	7	199	1	1	19	3	Terræ motu XII. celebres Aſiæ vrbes nocturno interciderunt. Tacitus lib. 2.
69	1		2	2	20	4	PISO Syriæ prætor.
	2		3	3	21	5	THIA Inſula hoc anno enata Plin. lib. 2. cap. 87. OVIDIVS Naſo Poeta moritur in exilio circa VIII. Idus Iulij Tomos oppidum ſepultus. CAPPADOCIA in Prouinciam redacta.
	3		4	4	22	6	Tredecim vrbes terræ motu conciderunt: Epheſus, Magneſia, Sardis Moſthene, Megacchiero. Cæſarea. Philadelphia, Himulus, Temis. Cumæ, Myrthina, Apollonia, Diahircana. Euſeb.
	4	200	1	3985	23	7	
	5		2	6	24	8	
	6		3	7	25	9	
	7		4	8	26	10	
70	1	201	1	9	27	11	
	2		2	3990	28	1	PONTIVS PILATVS Iudææ præfectus annis 10.
	3		3	1	29	2	Philippus Tetrarcha, Paneadem, in qua plurimas ædes conſtruxerat, CÆSAREAM PHILIPPI vocauit, & IVLIADEM aliam ciuitatem. Euſ.
	4		4	2	30	3	IOHANNES Feſto Tubarum prædicare incipit & baptizare. Hoc erat prima die mẽſis ſeptimi. Decima die pòſt, in Feſto propitiationis, CHRISTVS baptizatus eſt, Cœli ſunt aperti, vox audita: HIC EST FILIVS MEVS DILECTVS
	5	202	1	3	31	4	&c. Atq; ſic in media ſeptimana vltima, intercedere fecit Oblationẽ & Sacrificium: Sicut ab Angelo prædictum eſt, Daniel. 9. PHILO Iudæus Legatus ab Alexandria ad Cæſarem miſſus.
	6		2	4	32	5	
	7		3	3995	33	6	
			4	6	34	7	IESVS CHRISTVS pro peccatis noſtris paſſus & mortu9 eſt. & reſurrexit propter iuſtificationẽ noſtrã, reduxitq; nobis Iuſticiã æternã, à fine 70. Hebdomadũ. Da. 9. Aſcẽdit ſupra — Quæ in Actis Apoſtolor. vſq; ad ca. 9. hoc an. facta ſunt.

Cœlos cœlorum, & miſit ſpiritũ ſanctũ. Rex æternus & Sacerdos per õnia ſecula &c. IACOBVS Hier. Eps an. 30.

XXX. IVBILÆVS finit & cœpit æternus Iubilæ9 cũ prædicatione Chriſti ad quẽ IOHANNES [illegible] primo an. 4 [illegible] præ[illegible] Iubilæi [illegible] clangebat.

Anni Vrbis.	ROMANORVM B.	COSS.	FRANCO: C.	
765	55 Tiberius à Germania in Vrbem regrediens de Illyrico Triumphat. Sueton:	L. Munatius Plancꝰ (II. C. Silius.	24	
766	56 Obijt AVGVSTꝰ duob. Sextis Põpeio & Apuleio Coss. XIIII. Kalend. Septemb. Hora diei nona. Sueton:	Sex. Pompeiꝰ & Sex. Apuleiꝰ. Hi primi in verba Tiberij iurarũt	25	CORN: TACitus lib. 2.
767	CL. TIBERIVS NERO III. Rom: Imp. an: 23. 1 Hinc aliquot annis cum Germanis bellatum eſt: de quibus Corn: Tacit:	Druſus Cæſar. C. Norbanus Flaccus	Germanicus apud Syl- 26 uam Cæſiam Marſos vicit. Tacit: (ros.	
768	Germanicus ad Viſurgim Fl. Cheruſcos vicit. 2 Angrinarij Stertinio ſe dediderunt. C. Suluius Cattos & Marſos fudit. Cæſar Naufragium paſſus eſt.	Siſenna Statil: Taurꝰ L. Scribonius Libo.	L. Stertinius Bructe- 27 Cecinna Germanos vi- cit: duceſq; eorum Ar-	
769	Germanicus Triumphauit. 3 Druſus pacem inter MARABODVVM, Marcomannorum regem & Arminium firmauit.	L. Pompeius Flaccus C. Cælius Rufus.	minium & Inguiome- 28 rum fudit & fugauit. (Tacitus	Tac. lib. 2.
770	Germanicus in Armeniam profectus ZENONEM Ar- 4 menijs regem dedit: Cum ARTABANO & Parthis fœdus icit.	Cl. Tib: Nero Cęſ: III Germanicus Cęſ: II.	29	
771	Germanicus veneficio Piſonis & Planciæ morit. Ioſe. (lib. 18. ca. 7. 5 LEX ne qua mulier, cui auus, aut pater, aut Maritus Eques Rõ: fuiſſet, queſtũ corpore faceret.	M. Iunius Syllanus L. Norbanus Balbus	T. LIVII Hiſtorici 30 mors, authore Euſeb. HERIMERVS Fran-	
772	6 Decius TACFARINAM Numidarum regem ad Pagidam vicit. Tacit: VANNIVS Sueuorum rex an: 30.	M. Valeriꝰ Meſſala M. Aurelius Cotta.	corum rex an: 12. 1 ARMINIVS Germaorũ Cheruſcorum Impera-	
773	7	Cl. Tib: Nero Cæſ. (IIII. Druſus Cæſar. II.	tor moritur, cùm ex- 2 plêſſet annos vitæ 37. Imperij 12. Tacitus in	Tac. lib. 3. Huc usq; Glareanꝰ Rõ. Coss. &c. Chronologiam texuit.
774	Iunius Blæſus Africæ procos. TACFARINAM fudit. 8	D. Heterius Agrippa C. Sulpitius Galba.	fine lib: ſecundi. 3	
775	DRVSVS Cæſar opera SEIANI veneno extinctus eſt. Tacit: 9 Hiſtriones Italia pulſi. Oroſ: lib. 7. cap. 4.	C. Aſinius Pollio. C. Antiſtius Vetus.	4	
779	Dolabella apud Auzeam TACFARINAM vicit & occidit: Tacit: 10	Sex. Corn. Cethegꝰ L. Viſellius Varro.	5	Tac. lib. 4.
767	11	M. Aſinius Agrippa Coſſus Cor: Lentulꝰ	6	
778	Poppeius Sabinus Thraces ſubegit. Triumphi in- 12 ſignia Sabino decreta. Tacit.	Cn. Lentulus Getulcꝰ C. Caluiſius Sabinus	7	
779	Apud Fidenas Theatrum ab Atilio Gladiatoribus 13 erectum cecidit. LM. hominum debilitata vel obtrita fuerunt. Tacit.	M. Licinius Craſſus L. Calphurnius Piſo	8	
780	TIB: Cæſar in omnem negligentiam lapſus, Hiſpa- 14 niam & Syriam, per aliquot annos, ſine conſularibus Legatis habuit. Armeniam à Parthis occupari:	App. Iunius Sillanus P. Silius Nerua.	Phriſij pacẽ exuerunt: 9 ceciderunt Rõ: hinc clarum Phriſiorum no-	
781	Mæſiam à Dacis & Sarmatis: Gallias à Germanis 15 vaſtari neglexit. Sueton: in Tib:	C. Rubelliꝰ Geminꝰ C. Fuſius Geminus.	men. Tacitus. 10	
782	Cæſar in omnem laſciuiam prolapſus, CALDIVS 16 BIBERIVS MERO per iocum vocabatur. Sueton: Eutrop: & Oroſ:	M. Vinitius Quartis: C. Caſsius Longinus Iuriſcultus.	Herimerus anno Chri- 11 ſti 32. incautius agens cõtra hoſtes interimi-	
783	17	Cl. Tib. V. ſolus: licet poſtmodũ aſſumpſerit collegã, Aelium Seianum.	(tur. MARCOMIRUS 1 Francorum rex an. 18.	Tac. lib. 5.
784	Multi Nobiles delationibus OTHO SYLVIVS natus 18 falſis apud Cęſarẽ traducti qui poſt imperauit. Sue: occiſi & proſcripti ſunt: de quibus vide Tacit: lib. 5.	Furius Camillus. Arruntius Scribonianus. Cn. Domitius (Aenobarbus.	2	

	Olympiades		ANNI mundi.	ANNI Chriſti	REGNI CHRISTI ECCLESIAE. A.	IVDAEORVM. B.
	203	1	3997	35	Samariæ, Siriæ & Phœniciæ Euangelion annunciat à diſperſis fratribus. Act. 8. SAVLVS, qui & PAVLVS ad Chriſtum conuerſus. Arabiæ Euangelicat. Act. 9. Gal. 1.	Pilatus Cæſaris Imagines in 8 Templo Hieroſol: ſtatuens, primam inter Iudæos ſeditionem
*		2	8	36		mouet: Theſaurum Iudæorum 9 Corban dictum, in aquæ ductu conſumit, alteram ſeditionem
		3	9	37		excitat. Euſeb. 10 Bellum inter Aretham Arabiæ, & Herodem regẽ. Ioſ. ca. 9. &c.
		4	4000	38	B. PAVLVS Apoſtolus Hieroſolymam venit cum PETRO manſit dies XV. Gal. 1. Act. 9. Hinc profectus in Regiones Siriæ & Ciliciæ &c.	Pilatus de Chriſti doctrina ad Tiberium ſcribit. Qui defenſor Chriſtianis adfuit. Euſe: Tertul:
	204	1	1	39	CHRISTIANVM NOMEN ANTIOCHIÆ cœpit primum, Act. (XI. † VITELLIVS Syriæ præfectus Ioſipum qui & CAIAPHAS Sacerdotio priuauit, eiq; IONATHAM Hannæ filium ſubrogauit. Ioſeph. lib. 18. cap. 8.	Agrippa à Tib: vinculis iniectus, à C. Cæſare liberatus, rex Tetrarchiæ Lyſaniæ & Philippi conſtituitur. Ioſ. ca. 11. Hiſt. Eccl: ca. 4.
		2	2	40	† Herodes Tetrarcha Herodiadis hortatu Rõam nauigat à C. Cæſare Lugdunum Galliæ exulatum mittit. Ioſ. c. 14	* IVDÆI Alexandrini miſerrimè afflicti ſunt. Philo ſecundùm legatus ad Cæſarem miſſus. Euſ. li. 7. Ioſeph. cap. 15.
		3	3	41	† PILATVS multis diuexatus calamitatibus ſibi ipſi manum intulit. Euſ. Eutrop: lib: 7. Hiſt. Eccle: cap. 7.	
		4	4	42	S. MATTHÆVS EVANGELION in Iudæa ſcripſit. Euſeb	Tetrarchia Herodis Agrippę data: Cædes ingentes Iudęorum factæ in Babylone &c. Ioſ: ca. vlt.
Ioſephi lib. XIX.	205	1	4005	43	Simon Magus Romæ pro Deo cultus temporibus Claudij: de quo Irenæus lib. 1. cap. 10. & infra. * AGABERI & THadæi Hiſtoria facta. Hiſt: Eccl. li. 1. c. vlt.	Iudæa, Samaria, & Cæſarea, Agrippæ Regi ſubiectæ. Ioſep. ca. (5. & 8.
		2	6	44	B. PETRVS, vt ferè omnes tradunt, hoc anno Romã venit, & præſedit Eccleſiæ an: 25. Quod quàm ſit verum, docebunt commentarij.	Herodes Agrippæ frater Rex Chalcidis factus eſt. Ioſ. cap. 4.
*		3	7	45	S. MARCVS B. Petri diſcipulus CHRIſtum in Ægypto do- (cet. EVODIVS Primus Epiſcopus Antiochiæ ordinatus. Euſ.	IACOBVS frater Iohannis decollatus. PETRVS ab Angelo è carcere liberatus. Actor. 12.
		4	8	46	FAMES, de qua AGABVS Iudæam invadit. Euſeb. HELENA Adiabenorum Regina, & IZATES rex pietate	Agrippa, qui & HERODES rex, moritur. Act: 12. Ioſ. ca. 8. &c. Regnum eius Prouincia facta. Cuſpius:
Ioſephi lib. XX.	206	1	9	47	clari habentur, de quib. Ioſ. li. 20. ca. 2. 3. & 5. meminit huius Corn: Tac. XII. in bello cum Gotarze Partho, &c. ABBARVS Arabum rex: de quo idẽ Tacitus eod: loco &c.	FADVS Iudæorum præſes. CASSIVS LONGINVS Syriæ præfectus. Ioſeph. cap. 1.
		2	4010	48	Si quorundã ſomnijs credim⁹, hoc anno MARIA mater DOMINI corpore in cœlum aſſumpta eſt Euſeb. &c. FAMES, quam AGABVS prædixerat, Orbem inuaſit.	TIB. ALEXANDER Iudæorum præſes. Ioſeph. cap. 5.
*		3	1	49	Anno ſeptimo Claudij, Hieroſolymis tãta ſeditio in die Azymorum coorta eſt, vt inter portas XX M. vt Ioſ: tradit, vt alij, XXX M. hominum cõpreſsiõe perierint. Oroſ. 7.	Cuman⁹ Iudæorum præſes. Io. c. 5. QVADRATVS Syriæ præfectus. Ioſeph. 8. capite.
		4	2	50	† Cenſus Romæ actus: Cenſa ſunt (cap. 6. Ioſ. cap. 6. Ciuium cap. LXIIII. centena millia, CXLIIII.	Herodes frater Agrippæ morit. Regnum eius AGRIPPAE Iuniori datur. Hic Agrippa Paulum au-
	207	1	3	51	CONCILIVM APOSTOLORVM HIEROSOLYMIS. (Act. 15. Gal. 2 Tres Soles viſi, qui ſenſim in vnum orbẽ (coierunt. FAMES magna in Græcia.	diuit. Acto: 25. Ioſe: cap. 5. IVDæi vt Oroſ: tradit, Rõa pulſi ſunt à Claudio. Oroſ: ca: 6. Act: ca.
*		2	4	52	B. Pauli Geſta, quæ Act: ca. 16. 17. 18. &c. continentur. Paulus Apoſtolus primùm Corinthum venit, ibiq; manſit annum & ſex menſes Acto. 18.	Seditiones inter Iudæos (18. & Sãaritanos à Cæſare diremptæ. CVMANVS Iud: Præſes exilio
		3	4015	53	† Claudi⁹ Agrippæ Chalcidis Regnum abſtulit, q̃d annos quatuor obtinuerat, & Tetrarchiã Philippi cum Bathãea & Thrachonitide & Abela ipſi tradidit. Ioſeph. ca. 9.	damnatus. Ioſeph. cap. 8. FELIX à Claudio Iudæis rector dat⁹, de hoc vide Aurel: victorem
		4	6	54	PHILIPPVS Chriſti Apoſtolus apud Hierolopolim cruci affixus & lapidibus oppreſſus eſt. Euſeb.	in Claudio. Item Eutrop. li. 8. Iudæa miſerabiliter à Latronib⁹ & Magis ſeductorib. dilaceratur & (affligitur. Ioſe. cap. 10. Tac. lib. 12. *

Anni Vrb:	ROMANORVM.	COSS. C.	FRNCO. C.	
785	Cæſar DRVSILLAM L.Caſsio, M. Vinitio IVLIAM, 19 Germanici Filias, cõiuges dedit. C.Cæſar. CLaudiam. M. Syllani Filiam, vxorem accepit.	Sergi9 Sulpiti: Galba vide Sueton: L. Corn: Sylla.	3	
786	PHOENIX auis AEgyptum venit. Vide 20 Coro: Tacitum lib. ſ.	L. Vitellius. Paul. Fabius Priſcus	4	
787	Parthi Phrahartẽ Rõa repoſcunt, q in Syria moritur. 21 Surrogatur ei MITHRIDATES Hyberus: Hinc bellum inter Parthos, Armenos & Hyberos. Tacitus lib. ſ.	P. Gallus Camerin9 Q. Nomianus.	PERSIVS FLACCVS 5 Poeta Satyricus Volaterris natus. Euſeb.	
788	IncendiumRomæ, Pars Circi combuſta. Tacitus. 22 L Vitellius Syriæ præfectus Catares Cappadociȩ na- tionem, quæ defecerat, in poteſtatem redigit Tacit.	Sex. Papinius Gallie- L. Plautianus. (nus Tacit: Plautium.	6 TOMITIVS NERO natus.	
789	Tiberius XVII. Kalend: Aprilis mortuus. Tac. Suet. 23 C. Cæſar Caligula IIII. Rõ: Imp. an. 3. menſ. 10. dies 8.	C. Acerron: Procul9 C. Pontius Nigrin9	7	
790	Caius diuinos ſibi honores exhiberi mandauit: Ac PE- 2 TRONIO Syriæ præſidi præcipit, vt ſtatuam ſuæ ima- ginis nomine Iouis Max. in Templo Hieroſolym. (collocaret. Ioſeph. cap. 15.	C. Cæſar Caligula II L. Cæſonius.	8	
791	3	M. Aquilius Iulian9 L. Nonius Aſprenas	9	
792	C. Cęſar in Germãiã expeditionẽ fecit nihil egregij edi- 4 dit, niſi quod ADMINOCIVM BELLINI Battauorum Regis Filiũ, in deditionẽ accepit. Suet. Oroſ. li. 7. c. 5.	C. Cæſ. Caligula III	10	Polydor9 de re Arg: lib. II.
793	C. Cęſar IX. Kalend. Februar. interemptus. Suetõ. vi- 1 de Ioſeph. lib. 19. cap. 1. TIB. CLAVDIVS DRVSVS CÆSAR V. Rom.	C. Cæſ. Caligula IIII L. Voluſi9 Saturnin:	T. VESPASIANVS natus. 11 Guidericus Kimbelini F. Nepos Caſſalauni Britanniæ Rex, pa-	
794	Imp: annis 13. menſ. 8. dieb. 20. SCRIBONIANVS 2 CAMILLVS in Dalmatia Imperator dictus à militibus quinto die ab ijſdem occiditur. Bellum Britannicum.	Tib. Claud: Cęſar II Longus.	12 cem cum IVLIO & Caſſalauno factam infregit.	Eutropij lib. VIII. Nos hoc Eutrop. opus porro citamus, cui adiuncta eſt Hiſto. rerũ. Roman. &c à Froben. anno Chriſti 1532. impreſſa &c.
795	3	Tib. Claud: Cęſar. III L. Vitellius II.	13	
796	Britannia ſubacta. ORCADES Inſulæ Imperio adiectæ. 4 CLAVDII de Britannis Triumphus.	L. Quinti9 Criſpin. II M. Statilius Taurus	Guidericus bello ca- 14 dit: cui ſucceſsit ARVIRACVS	
797	Inter Theram & Theraſiam Inſulas, in Mari Aegæo 5 INSVLA exorta eſt XXX. ſtadiorum longitudine. (Oroſ. Euſeb. & Eutrop.	M. Vinitiũ Quartin: II. A. Cornel: Coruin9	VESPASIANVS in Britan- 15 niam, cum exercitu miſſus, Vectem Inſulam capit, resq; com-	
798	DOMITIVS Afer clarus Orator habetur, qui poſtea 6 regnante Nerone, ex abundantia cibi, in cœna mor- tuus eſt.	P. Valerius Aſiacus II. L Cornel. Syllanus	16 ponit. THRACIA Rom. Provincia facta.	
799	Bellum Parthorum inter GOTARZIN & BARDANEM. 7 obortum. Tandẽ Gotarcis occiſo Bardane Regnum obtinuit. Vide Tacitum lib 11.	Tib. Claud. Cęſ. IIII L. Vitellius.	A. PLAVTIVS primus 17 ex Conſularibus Britanniæ præfectus.	Cornel: Tacit. lib. XI.
800	LVDI SECVLARES à Claudio editi. Tacitus. 8 ANNEVS Seneca Philoſophus: PALEMÕ Grammaticus: M. ANTONIVS Liberalis Rhethor, clari habentur.	AVL. VITELVS qui poſtea Imperauit. L. Vipſan: Publicola	ITALVS Cheruſcis à Cæ- 18 ſare rex deſignat9: vide de hoc Corn: Ta	
801	GOTARZE mortuo, VONONES Parthis regnat: Cui ſtatim 9 defuncto Vologeſes Filius ſucceſsit. Tacit. Claud: AGRIPPINAM Germanici Filiam vxorẽ duxit. meminit Solin9 c. 2.	Q. Verani9 C. Pom- peius Gallus. Horũ	CLODOMERVS XXI 1 Francorum rex an: 12.	Cornel: Tacit. lib. XII.
802	DOMITIVS NERO à Claudio adoptat, VANNIUS Sue- 1 ouorũ rex à IVBILIO Hermunduorum Rege pellit, cum regnaſſet an. 30. cui SIDO & ITALICVS ſucceſſerũt. Ta:	C. Antiſtius Vetus. M. Suilli9 Seruilian9	Fames maxima Romȩ 2 P. OSTORIVS SCAPVLA CARADACVM Ordo-	
803 *	Rhadãiſtus Hyberorũ regis Pharaſmanis Fil. Mithri- 11 datem Armeniæ regẽ cũ vxore & liberis dolo circũ- uentos occidit, Quẽ Vologeſes Parhorũ rex regno	Tib. Claud. Cæſ. V. Ser: Corn: Orphitus.	uicarum & Silurũ regẽ 3 vicit, captumq; cũ vxore & fratrib. Romãmiſit &c.	
804	pepulit, & Tyridatẽ fratrẽ ſuũ in Armeniæ regnũ de- 12 * Tres Soles viſi Plin. lib. 2. ca. 23. (duxit. Tacit:	Fauſt9 Sylla Caſsio: Syllanum vocat. SYLVIVS OTHO.	A. Didius in 4 Britanniam Prȩſes miſſus, defuncto ibi Oſtorio, ſtatim motum Silurum compeſcuit.	

	Olympiades		Anni mũdi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE. A.	IVDAEOR. B.
	208	1	4017	5 5		AEgyptius quidam, plurimos Iudæorum ſeducens, à Felice perfidè opprimitur. Ioſ:ca.12. Actorum. 21.
		2	8	5 6	Pauli Apoſtoli ad Hieroſolymã profectio. Act. 19. 20. 21. B.Paulus captus, ad Felicẽ miſſus &c. Actorum 22. 23. & 24.	
		3	9	5 7	†Aziazo Emeſorum rege mortuo, frater ſucceſsit, & Armeniç minoris Principatꝰ ARISTOBULO HERODIS Chalcidenſis filio à Nerone conceſſus. Ioſep. ca. 11.	Agrippæ iunioris regnum magna acceſsione auctum, Ioſeph. † ✠ Seditio Cæſareæ.
		4	4020	5 8	†✠Felici recedẽte à Iudęa Seditio in Cęſarea Palęſtinę orta, magnã Iudæorum multitudinẽ perdidit. Euſ. Paulus Apoſtolus vinctus Romã mittitur. Act. 27.	Feſtus ſuccedit Felici in gubernatione Iudææ. Hiſt. Eccle. cap. 22. Ioſe: cap. 14. Actor. 24.
	209	1	1	5 9	STATIVS SVRCVLVS Tholoſanus Rethor in Gallia celebris habetur. Euſe.	MOGVNTIA à Romanis reparatur. Trith.
		2	2	6 0		Terræmotus Romæ, & Solis defectio. Euſeb.
		3	3	6 1	Iul. Solinus ca. VI. Fonteio Vipſanoq; Coss. in Italia annos octo puer natus, quinq; & XL. millia paſſuum à Meridie tranſiuit ad Veſperum.	Eclipſis Solis facta prid. Kal: Maij Vide Plin. lib. 2. cap. 70.
		4	4	6 2		ALBINVS Iudææ præfectus.
*	210	1	4025	6 3	IACOBVS frater DOMINI, quem omnes IVSTVM appellabant, à Iudæis interimitur. Hiſt. Eccl. li. 2. ca. 23. (Ioſeph. 20. ca. 16.	
		2	6	6 4	† Ante menſam Neronis FVLMEN cecidit. Euſeb. MARCVS Euãgeliſta morit anno octauo Nerõis. Plat.	AGRIPPA Cæſaream Philippi ampliorem reddens Neroniam appellat. Ioſe. cap. 16.
		3	7	6 5	Poſt Marcũ primꝰ Epiſcopus Alexandrię eligit ANNIANꝰ: ſedit an: 22. Hiſt. Eccl. li. 2. ca. 24. vbi emendabis errorẽ in nũeris annorũ Nerõis: primꝰ pro nono†	† poſitus eſt, vt patet, li. 3. ca. 13.
Hactenus Ioſephus de Antiq. Iudaicis egit.		4	8	6 6	SECVNDÆ PERSECVTIONIS INITIVM. CHRISTIANI Rõani incendij inſimulati miſeris mortibus à Nerone inſontes conficiuntur. Tacit. lib. 15.	CESTIVS FLORVS Albino ſucceſſit. LAODICEA, Hieropolis, & COLOSSÆ Aſiæ vrbes terræmotu corruerunt.
	211	1	9	6 7		M. ANN. LVCANVS Poëta, apertis venis moritur. Vide Euſeb. BELLI
		2	4030	6 8		Iudaici initium, de quo Ioſep. à 13. ca. li. 2. vſq; ad finem ſui operis de bell. Iud. & Egeſippꝰ l. 2. &c
Hiſt. Ecl. ... lib.		3	1	6 9	Eccleſia Chriſti quæ erat Hieroſolymis congregata, diuinitus monita in oppidum Pellam trans Iordanẽ ſitum, tranſlata eſt. Hiſt. Eccl. cap. 5.	VESPASIANVS à Nerone Reb: Iudaicis multa præclara fecit.
		4	2	7 0	B. B. PETRVS & PAVLVS Apoſtoli martyrio coronati Hiſt. Eccl. lib. 2. cap. 25. PETRO (ſi is Romanæ Eccleſiæ præfuit) ſucceſsit LINꝰ	
	212	1	3	7 1	IGNATIVS II. Antiochiæ Epiſcopus ordinatur. † Matematici Italia pulſi. Tacit. † FAB. QVINTILIANVS à Galba ex Hiſpania Romam ductus eſt. Euſeb.	T. VESPASIANVS à Patre Reb: Iud. præfectus. Ioſeph. li. 6. cap. vltimo.
		2	4	7 2	✠Tota urbs Hieroſolyma priꝰ direpta & incẽſa eſt, 8 die Septẽb. ãno ſecundo Veſpaſiani, qui KL. Iulijs incipiebat. Hoc non aduertentes Χρονόγραφοι, anno vno poſteriorem faciunt hanc Hiſtoriam.	Hieroſolyma obſeſſa, die 14. Aprilis. TEMPLVM captum & incenſum. 8. die Auguſti. ✠
		3	4035	7 3		
*		4	6	7 4	SIMEON Cleophæ filius, ſecundus Hieroſolymæ Epiſcopus fuit: hic conſobrinus SALVATORIS ſecundum carnem. Hiſt. Eccl. cap. 11.	Veſpaſianus Imp: eos qui de Domo DAVID eſſent, conquiri iubet. Hinc Iudæi grauiſs. perſequutio exorta eſt. Hiſt. Eccl. cap. 12.

Anni Vrb:	ROMANORVM.	COSS. C.	FRANCO. D.	
805	Nero XVI. annos natus, OCTAVIAM Cæſaris Fi- 13 liam vxorem duxit. Tacitus.	D Iunius Syllanus. Q. Haterius Antōi9: Tac: Auteriū vocat.	Cogiduno Britanniæ Re- 5 gulo, aliquæ ciuitates ab Imperatore donatæ	
806	14 Claud: Cæſar exceſsit III. Idus Octobris: à Senatu inter DIVOS relatus Sueton. & Tacit.	M. Aſini9 Marcellin: Tacit. Aſiliū habet. M. Acilius Auiola.	ſunt; qui deinde vsq; 6 ad tempora Domitiani fidiſ. manſit.	
807	CL. DOMITIVS NERO CÆSAR VI. Rom. Imp. 1 annis 13. menſ. 8. BRITANNICVS Claudij Fil. veneno interemptus.	CL. Nero Cæſar. L. Antiſtius Vetus.	AVITVS Britanniæ præ- 7 fectus, ſub quo Romani magnam cladem acce-	Taciti lib. XIII.
808	PROBVS Grammaticus Berythius, Romæ agnoſcitur. 2 (Caſs. & Euſeb.	Q. Voluſius Saturninus. P. Cæpio.	Veroni9 Britan (perunt- 8 niæ Legat9, intra annum moritur, cui ſucceſsit	
809	3 Clodomer Francorum rex Gallias inuaſit, Germano- rum auxilio. Trith.	CL. Nero Cæſar II. L. Calphurni9 Piſo.	Suetonius Paulinus. 9	
810	BELLVM Parthicum ob Armeniam acriter ſumitur. 4 Corbulo Syriæ procus: Tyridatē Armeniæ regē fugat. Artaxata caput Regni igni cōbuſsit & ſolo æquauit.	CL. Nero Cæſar. III. M. Valeri9 Meſſala.	ARVIRAGVS Erin- 10 ceps rex Britanniæ, cu- ius temporibus multi	
811	Nero matrem Agrippinam inceſtu cōtaminauit, Ta- 5 cit: eamq; interfici iuſsit. & Tacitus.	C. Vipſanus Apronianus. L. Fontei. Capito. Pli. lib. 2. ca. 70.	Britonum ad fidem 11 Chriſti conuerſi ſunt, vt quidam tradunt, p	Taciti lib. XIIII.
812	Quinquennale ludicrum, ad morē Græci certaminis 6 inſtitutum, & Neroneum appellatum. COMETES dum ſpectacula eduntur effulſit. Tacit.	CL. Nero Cæſar IIII Cor: Coſſus Lētulus.	Ioſephum de Arima- 12 thia, qui Chriſtum ſe- peliuerat &c.	
813	SVETONIVS PAVLINVS Monam Inſulam cepit, Interea 7 Praſutagus Igenorum rex, ob ſtupra vxori & filiabus à Rom: milite illata, ingēs bellū mouet, quo ex Britan-	Cæſonius Pætus. (nus. Petronius Turpilia-	ANTENOR Clodomer. 1 Filius XXII. Franco- rum rex an: 6.	Petronius Turpilia-nus Britanniæ Præſes.
814	nis vno die ad LXXX M. hōinum ceciderūt Tac. li. 14. 8 Cæſonius Pętus à Parthis in Armenia obſeſſus: Legio- nes ſub iugum miſſæ: Armeniam turpiter reliquit.	P. Marius. Caſsiodor: Marinū. L. Aſinius Gallus.	Nero Octauiam repu- 2 diatam neci tradidit, ac- cepta Poppea adultera	
815	CORBVLO TYRIDATEM Armeniæ Regem, coram 9 imagine Neronis, confirmauit. Tacit. NATIONES Alpium maritimarum in ius Latij trāslatę.	L. Memmi9 Regul9. Virginius Rufus.	Perſius Volaterran: &c 3 Satyric9 Poeta moritur anno ætatis XXIX. Eu	Taciti lib. XV.
816	Neronis dolo Rōa atrociſsimo igne ſex dieb. vaſtata: 10 cuius incēdij Chriſtiani inſimulati &c. Vide Tacit. COMETES & alia prodigia, de quibus Tacit.	Q. Lexanius Baſſus. M. Licinius Craſſus Frugi.	4	
817	Coniuratio Optimatum in Neronem, quæ per Ser- 11 uum patefacta, multis ad internecionē occaſio fuit. Secundo luſtro ludicrum Neroneum actum.	Silius Nerua. Atticus Veſtin9. Vide de hoc, ſigno B.	B. Atticus Veſtin. Cos. à 5 Nerone inter cōiuratos innocens interēptus eſt:	Taciti lib. XVI.
818	Cædes Optimatum in Vrbe continuatæ inter quos 12 & SENECA interemptus eſt.	C. Suetonius Paulinus. L. Teleſinus.	vt hoc pacto vxore eius 6 STATILIA Meſſalina potiretur.	Trebellius Max: Britanniæ Preſes.
819	13	Fonteius Capito. Iulius Rufus.	RATHERVS XXIII. 1 Francorum rex annis 21. Hic oppidum Ra-	
820 *	Terræmotus prodigioſūs, de qūo Plin: li. 2. ca. 83. 14 SERGIVS SVLPITIVS GALBA VII. Rom: Imp. Menſ. 7.	Valer: Turpilianus Trachala. Silius Italicus Poeta.	therodamum extruxit. 2 Mortem Neronis tanta Peſtis Romę cōſecuta eſt,	Vettius Volanus Britanniæ Præſes.
821	SYLVIVS OTTO VIII. Rom: Imp. diebus 95. AVL. VITELLIVS IX. Rom Imp. menſibus ferè 8. FL. VESPASIANVS Kal: Iulij Imperator dictus, qui	Sergi9 Galba Aug. II. T. Iunius: his ſuffecti Ottho & Titianus.	vt XXX M. funerum in 3 rationē Libitinæ vene- rint. Sueton: Eutrop:	Taciti lib. XVII.
822	primus ſui principatus dies in poſterum celebrat9 eſt. 1 Imperauit an: 9. menſ. 11. dieb. 22. CAPITOLIUM con- (flagrauit.	Fl. Veſpaſian: A. II. T. Veſpaſian: Cęſ. II	MARIVS Aruiragi filius 4 Britonum rex an: 48.	Eutropij lib. IX.
823	CERealis CIVILĒ & CLaſicum Germanorum duces, ad 2 liberatem aſpirantes vicit. Tacit. & Ioſe. li. 7. ca. 23.	Fl. Veſpaſian. A. III. Cocceius Nerua.	Sarmatæ Iſtrum tranſ- 5 greſsi Rōanos inuadunt Fonteium Agrippā oc-	Taciti XVIII. XIX. XX & XXI.
824	Veſpaſianorum de Iudæis Triumphus. Ioſe. li. 7. c. 24. 3. Poſt Triumphum Paci Templum ædificatum eſt. Ibid:	Fl. Veſpaſiā: A. IIII T. Veſpaſi. Cæſ. III.	cidunt. Ioſ. li. 7. ca. 23. 6 Ratherus fœdus cum Germanis, Saxonibus et (Doringis renouat.	

	Olympiades		ANNI mundi	ANNI Christi		ECCLESIAE.
	213	1	4037	75		CESENNIVS Pætus Syriæ Prætor, ANTIOCHVM Comagenorum regem regno pellit, captumq; Romã mittit, quē Imperator humaniſs: excepit & tractauit, Vide Ioſep. li. 7. ca. 27. LVCILIVS Baſſus Iudææ Legatus Ioſe: li. 7.
		2	8	76		Seditio Alexandriæ facta, qua multa Iudæorum interierunt. (ca. 25. &c. Ioſephus.
		3	9	77		ACHAIA, Lycia, Rhodus, Byzantium, Samus, Tracia, Cilicia, Comagene, quę liberæ antea, & ſub regibus amicis erant, in Provincias redactæ.
Hactenus Ioſephus & Ægeſippus.		4	4040	78		Q. ASONIVS PEDIANVS Hiſtoricus clarus habetur, qui LXXIII. ætatis anno captus luminibus, XII. poſtea annis in ſummo omnium, honore conſenuit. Euſeb:
	214	1	1	79		
		2	2	80		Tres ciuitates Cypri Terræmotu corruerunt. Eutrop: (in Veſp. Oroſ. cap. 9.
		3	3	81		
*		4	4	82	1	Anno ſecundo regni Titi. Linus cùm 12. an: Epiſcopati functus eſſet Romæ, officium tradidit ANECLETO, q ſecundus Romæ Epiſcopus fuit. Irenæus lib. 3. cap. 3. Sedit annis 12. (Hiſt: Eccleſ: lib. 3. cap. 12.
	215	1	4045	83	2	Platina & alij Pontificij adulatores CLETVM hoc loco ponunt, cuius in canone Miſali, & in Litanijs Romanenſium frequens eſt mentio: Qui tamen Cletus in rerum natura non fuit. Adeò certis nititur fundamentis Sella Romana.
		2	6	84	3	
		3	7	85	4	
		4	8	86	5	
	216	1	9	87	6	ALBILIVS II. Alexandriæ Epiſcopus annis 13.
		2	4050	88	7	Domitianus FVSCO duce Danubium traiecit: exercitum aduerſus DORPANEVM Gotthorum ſiue Dacorum regem duxit. Gotthi Romanos vicerunt: occiſo Fuſco caſtra ſpoliarunt. Iornand. de rebus Ger. Eutrop. lib. 9.
		3	1	89	8	
		4	2	90	9	
	217	1	3	91	10	
		2	4	92	11	
		3	4055	93	12	
*		4	6	94	1	CLEMENS III, Rom. Epiſcopus annis 9. Hiſt. Eccleſiaſt. lib. 3. ca. 34. Hęreſis NICOLAITARŨ exorta. Hiſt. Eccle. c. 29. Irenę li. 1. c. 27. Auguſt. in Catal. Hęret.

Anni Urbis.		ROMANORVM. B.	COSS.	FRANCO. C.
825	4	Imperator Legibus priſtinã vrbis faciem reinducere. conatur. Petilius Cerealis Brigantum ciuitatem in Britannia ſubegit. Tac. in Vit: Agr:	Fl. Domitianus. Valerius Meſſalinus.	Alani Scythæ in Medo- 7 rum regionẽ irrumpũt. PACORVM eorum re-
826	5	Capitolium reædificare Imperator eſt orſus. SERAPION Philoſophus & orator claret.	Fl. Veſpaſianus A V. (IIII. T. Veſpaſianus Cæſ.	gem pellunt. Hinc o- 8 mnia vſq; ad extremos Armeniæ fines vaſtãt
827	6	IVLIVS Frontinus in Britannia Silures. ſubegit. Tacit. in Agr:	Fl. Veſpaſian9 A. VI. T. Veſpaſian. Cæſ. V.	&c. Vide Ioſephum li. 9 7. cap. 27.
828	7		Fl. Veſpaſian. A. VII. T. Veſpaſianus VI.	10
829	8	GABINIVS celeberrimi nominis Rhetor, in Gallia docuit. *Euſeb.*	Fl. Veſpaſi: A. VIII. Fl. Domitianus VI. ✠	IVLIVS AGRICOLA cir- 11 ca hæc tempora Bri- tanniæ legatus datus
830	9	Peſtilentia vehemens Romam vexauit. Eutrop. Oroſ. (cap. 9. & Euſeb.	Commodus. Priſcus Caſs: Rufus.	eſt à Veſpaſiano, qui 12 totam ferè Britanniã Romanis ſubegit. Vi-
831	10 1	TITVS VESPASIANVS XI. Romanorum Imperator an. 2. menſ. 2. dieb. 20. cœpit. VI. Kal. Iulij.	Fl. Veſpaſi: A. IX. T. Veſpaſi. Cæſ VII.	de eius vitam, quam 13 Cornel. Tacit: ſcriptã reliquit.
932	2	Amphitheatrum Romæ à Tito extructum. Incendium triduo continuè Romam vaſtauit. Peſtis, quanta vix vnquam vrbem afflixit, Eutrop.	T. Veſpaſi: A. VIII. Fl. Domitianus. VII.	Mons Veſuuius in ver- 14 tice ruptus, tantum ex ſe incendij ejecit, vt re
833	3 1	FLAVIVS Domitianus XII. Romanorum Imperator. an. ferè 15. cœpit hoc ão XVIII. Kal. Octob. cum frater	Syluanus. Verus Pollio.	giones vicinas, & vr- 15 bes cũ hõib. exureret Quod incendiũ cum
834	2	Idibus Septemb. exceſſerat. Inter initia principatus quotidie ſecretum ſibi horariũ ſumebat, nec quicquã amplius, quàm Muſcas acuto ſtylo cõfigebat, q̃d.	Fl. Domitiã. A. VIII. Valeri9 Meſſalin9 II.	PLINIVS SECVNDVS, qui 16 Naturalem Hiſtoriã ſcripſit, curioſus inue-
835	3	exercitium κλινοπάλην vocabat. Sueton. Mares caſtrari prohibuit Domitianus.	Fl. Domitian9 A. IX. Virginius Rufus II.	ſtigaret, perijt. 17
836	4	Multi Senatorum interfecti; pars magna in exiliũ relegati. Sueton. Eutr op. Oroſ. &c.	Fl. Domitianus A. X. Sabinus.	18
837	5	Domitianus Templum ſine admixtione lignorũ (conſtruxit. Euſeb.	Fl. Domitian9. A. XI. Furuus. Caſsiodorus Rufum III. ponit.	PICTI RODERICO Duce 19 è Scythia, ſedes nouas quærentes, in Britan-
838	6	ANTONIVS PIVS natus, qui poſtea imperauit. Iul. Capitol.	Fl. Domitian. A. XII. Ser. Corn. Dolabella.	niam primum vene- 20 runt.
839	7	QVINTILIANVS Calaguritanus ex Hiſpan. primus Romæ SCHOLAM Pub. aperuit, & ſalarium è fiſco accepit, Caſſ. & Euſeb.	Fl. Domitiã. A. XIII. A. Voluſi: Saturninus.	21
840	8	Multa celeberrima ædificia Romę cœpta, quæ ſexto anno poſt vix ſunt cõpleta, de quib. vide Suet. & &c. (Eutrop.	Fl. Domiti. A. XIIII. L. Minutius Rufus.	RICHIMER Ratheri F. 1 XXIIII. Francorũ Rex an. 24.
841	9	Mathematici & Philoſophi vrbe expulſi. Euſeb.	Fuluius: hic fuit auus Antonij pij. Atratinus.	2
842	10		Fl. Domitian. A. XV. Cocceius Nerua. II.	3
843	11	Primus Domitianus DOMINVM & DEVM ſe appellari iuſsit. Caſsiod: De exercitib. à Dacis Germaniſq; occiſis, tanquam Victor Triumphos duxit.	Glabrio. VLP. Traia. Crinitus	4
844	12	Domitianus ne arua negligerentur, ob nimium vinearum ſtudium, nouellare prohibuit. &c. Sueton.	Fl. Domitiã: A. XVI A. Voluſi9 Saturni. II.	5

✠ *Domitianus XVII. conſulatus geſſit, è quibus ſex fratris largitatione, ſed nõ vi. ra Kal: Maji. Vide Sueton.*

	Olympiades.		Anni mundi	ANNI Chriſti		ECCLESIAE. A.
*	218	1	4057	95	2	Agmina Hæreſeωv exorta, MENANDRO Simonis Magi diſcipulo, & CERINTHO quodam, autoribus. Quin & Ebionei hoc tempore exorti ſunt: de quibus Irenæus lib. 1. (cap. 21. & ſequentibus.
*		2	8	96	3	TERTIA IN CHRISTIANOS PERSECVTIO, Domitiano autore. Hiſt. Eccl. 17. &c. — B. IOHANNES APOSTOLVS IN Pathmon relegatur, LIBER REVELATIONVM, de Eccleſiæ ſtatu, ab Angelo Chriſti demonſtratis viſionibus, per Iohannem ſcriptus eſt, quem nos Apocalypſin vocamus. Irenæus lib. 5.
		3	9	97	4	† Domitianus rurſus Philoſophos & Mathematicos Roma, per edictum extrudit. Euſeb.
		4	4060	98	5	APOLLONIVS Taneus, & EVPHRATES inſignes Philoſophi habentur. Euſeb.
	219	1	1	99	6	Anno Traiani primo CERDON Alexandriæ Epiſcopus Abilio ſucceſsit. Hiſt. Eccl. 21. IOHANNES exilio ſolutus Epheſum ſeceſsit. † Eo quo Nerua obijt die Eclipſis Solis facta eſt. Aurel. Vict. Eutrop:
		2	2	100	7	
		3	3	101	8	
		4	4	102	9	B. IOHANNES Apoſtolus & Euangeliſta hoc anno moritur, (teſtante B. Hieronymo) poſt quem claruerũt diſcipuli eius: PAPIAS Hieropolitan: Epiſc. Polycarpꝰ Smyrẽſis, & IGNATIUS Antiochenus, de quibus Hiſt. Eccl. cap. 36. & 39. Trip. lib. 10. cap. 9.
*	220	1	4065	103	1	EVARISTVS IIII. Rom. Epiſcopus an. 8. PARTHAMASIRIS Armeniæ Rex. Dion Caſsius: Pharmaiaſirin Eutr. (vocat.
		2	6	104	2	QVADRATVS Apoſtolorum diſcipulus, prophetia clarus habet. Hiſt. Eccl. ca. 38. † PALMAS Syriæ præfectus eam Arabiæ partem, quæ ad Petram vergit, edomuit. (Dion.
		3	7	105	3	
		4	8	106	4	† Aurea Domus Romæ conflagrauit. Sed quidam hoc tempore perſecutionis accidiſſe tradunt.
	[illegible]	1	9	107	5	Terræ motu quatuor Vrbes Aſiæ, Græciæ duæ, Galatiæ tres ſubuerſæ ſunt. Oroſ. lib. 7. cap. 12. (Eutrop.
		2	4070	108	6	
		3	1	109	7	† ATHABILVS rex Inſulæ Tygridis, cum ſuis in Traiani poteſtatem venit. Dionem.
* Hiſtoriæ Eccl, li. 4.		4	2	110	8	QVARTA CHRISTIANORVM PERSECVTIO de qua Plinius Secun. Epiſtola lib. (10. Hiſt. Eccl. cap. 32. &c. PRIMVS Alexandriæ Epiſc. Cerdoni ſucceſsit. Hiſt. Eccl. cap. 1.
	222	1	3	111	1	ALEXANDER V. Rom. Epiſcopus an. 10. * SIMEON Hieroſolymitanus Epiſc. crucifixus eſt, cum eſſet 120. annor. cui ſucceſsit IVSTVS. Vide Hiſt. Eccl. lib. 3. cap. 32.
		2	4	112	2	IGNATIVS quoq; Antiochenus Romam ductus, beſtijs obiectus eſt: cui ſucceſsit in Antiochena Eccleſia HEROS. Vide de Ignatio Hiſt. lib. 3. cap. 36. & infra anno Chri(ſti 120.
		3	4075	113	3	Poſt Iuſtum Hieroſolymitanæ Eccleſiæ Epiſcopi fuerunt. IV. ZACHÆVS V. THOBIAS, VI. BENIAMIN, VII. IOHANNES, VIII. MATHIAS. IX. PHILIPPVS. Horum tempora diſtincta non inueni.
		4	6	114	4	

Anni Vrbi	Romanorum B.	Coss.	Franco. C.	
845	IOSEPHVS Hiſtoriam de bello Iudaico conſcripſit: 13 vt ipſe docet in peroratione Antiquitatum.	Nonius Aſpreanas. Fl. Clemens.	6	
846	Domitianus eos, qui de genere DAVIDIS eſſent, cõ- 14 quiri & interfici iuſsit. Vide Hiſt. Eccl. lib. 3. c. 19. &c.	Fl. Domitiã. A. XVII. Fl. Clemens II.	Cn. TREBELLIVS Bri- 7 tanniæ Legatus, poſt A- gricolam.	
847	Prodigia multa Romæ & in toto orbe facta. Euſeb. 15 Domitian9 hoc anno occiſus XIV. Kal. Octob. Sue. Succeſsit ei COCCEIVS NERVA XIII. Rom. Imp. anno & menſ. 4. dieb. 9.	Collega & Priſcus: vt teſtat Tacitus de (morte Agricolæ	8	Eutropij lib. X.
848	1	Antiſtius Vetus. L. Valerianus. Teſt. Caſsius Niceus & Eutrop. ±	9	± Eutr. Valentem habet Cos
849	VLPIVS TRAIANVS Crinitus, natione Hiſpanus, ado- 1 ptatus à Nerua, XIV. Rom. Imp. an. 16. menſ. 6. dieb. 15 Imperat cum NERVA menſ. trib. Aur. Victor.	Cocceius Nerua III. Virginius Rufus.	Richimer communi 10 Germanorum auxilio, bellum cum Romanis &	DION CASSIVS Nicaus à Nerua incipit, vbi Suetonius deſinit.
850	2	Sabin9 II. Antonin. De hoc Iul. Cap. in Anto. Pio.	Gallis habuit, non lon- 11 gè ab vrbe Balana &c.	
851	3 CORNELIVS TACITVS clarus habetur.	Palma. Soſsius Senecio.	Trithemius hoc anno 12 Gothos Germanorum fines inuaſiſſe ait, & à	
852	4	Vlp. Traian. A. III. M. Fronto.	Richimero Fracorũ & 13 Vuidikindo Saxonum, & Ermenfride Turin-	
853	Traianus Dacos vicit: DECEBALO regi Dacorũ pa- 5 cem dedit: De Scythis & Dacis Triumph. egit. Diõ.	Vlp. Traiã. A. IIII. Articuleius Pætus.	giorũ Regib. victos e- 14 ſe. Fides penes antorẽ eſto. Hos namq; reges	
854	DECEBALVS deſciuit, Quo victo, Traianus Daciam 6 trans Danubium, in Prouinciá redegit. Dion. & Eutr.	Soſsius Senecio II. Licinius Sura.	Saxonum & Doringi- 15 OR. longo tẽpore poſt fuiſſe certum eſt. PONS	
855	7 Traianus circa hoc temporis BELLVM in Orientem parauit, quo HIBEROS, SAVROMATAS, AGARENOS,	Vlp. Traian. A. V. Q. Maximus.	Lapide9 in Iſtro fact9 16 cùm Traianus bellum cum Dacis gereret.	
856	ARABES, BOSPHORANOS, Colchosq; in fidẽ accepit. 8 Seleuciam, Cteſiphontem & Babylonẽ occupauit & tenuit. Dion. Ammianus lib. 14.	Suran9 & Seruian9. Marcellus. At Caſ. Senecio III. Sura II.	GERMANI, FRANCI 17 SAXONES, TVRINGI Colonis in eam Reg	
857	9	Candidus. (habet. Vuidius Quadrat9.	onem, quæ nunc Ma- 18 chia Brandenburgen ſis eſt, deduxerũt. Quo-	
858	10 Troiani Victoriæ in Oriente. Caſsiodor.	Commodus. Cerealis.	rum Dux primus fui 19 SVNNO Richimeri fi- lius, vt populos ab O	
859	Traianus in Mari Rubro claſſem inſtituit, vt per eã 11 Indiæ fines vaſtaret. Caſsiod.	Soſsius Senecio IV. Licinius Sura III.	riente & Septentrione 20 in Germaniam excur- rentes prohiberet. Trithem.	
860	PLINIVS SECVNDVS Nouocomenſis Orator 12 clarus habetur.	Ap. Annius Trebo-(nius. Gallus. Metillius Bradua.	21	
861	13 Pantheon Romæ fulmine concrematum.	Palma II. Caluiſius Tullus.	22	
862	PARTHENASPATEM Traianus Parthorum Regem 14 deſignat, & Diademate ornat.	Priſcinus. Solennus Orphitus.	23	
863	Armenia, Aſſyria & Meſopotamia Prouinciæ Ro- 15 manorum factæ.	Calphurnius Piſo. Ruſticus Bolanus.	24	
864	Terræ motus Antiochiam pene totam euertit: ne- 16 mo ferè ſine damno ibi fuit. Cæſar vix euaſit. Diõ hanc calamitatem graphicè depingit.	Vlp. Traian9 A. VI. Iulius African us.	ODEMARVS XXV. 1 Francorum rex an. 14.	

	Olympiades		Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIÆ.
	223	1	4077	115	IVDÆI, qui Cyrenen incolebant, Andrea Duce, Romanos & Græcos ſine diſcrimi- 5 ne obtruncant, & multa inſuper immaniſsimè agunt. Vide Dionem. Similiter in AEgypto & in Alexandria, apud Syrenem & Thebaidem egerunt &c.
*		2	8	116	Cœperunt ita furere Iudæi, anno 18. Traiani iam inchoante. Hiſt. Eccl. cap. 1. 6 MARTIVS TVRBO Iudæos in AEgypto & Lybia &c. profligauit. L. QVIETVS Iudæos Meſopotamia expulit: multa eorum millia interfecit: Ob quod
		3	9	117	facinus Procurator Iudææ, ab Imperatore decernitur. (cant. 7 IVDÆI in Cypro cõſpirantes, Artemione Duce, circiter CCXL. capitum M. obtrun- à L. Quieto & alijs deuicti, pœnis & Legib. Cyprum attingere prohibeat Iudæus. Diõ.
		4	4080	118	ALEXANDRIAM à Romanis ſubuerſam, ADRIANUS Pub: inſtaurauit expenſis. Euſeb. 8 Mauritani ſeditionem mouentes, à Martio Turbone compreſsi ſunt. Spartian.
	224	1	1	119	QVADRATUS Apologeticum pro Religione Chriſtiana, ad Adrianum ſcripſit. 9 Idem fecit & Ariſtides. Hiſt. Eccl. cap. 3. In Chronicis hoc factum traditur an. IX. (Adriani.
		2	2	120	10 IVSTVS V. Alexandriæ Epiſcopus. Hiſt. cap. 4.
		3	3	121	SIXTVS VI. Romanor. Epiſc. cœpit an. 3. Adriani, qui hoc anno medio fere finiebat: 1 obijt anno 12. Adriani. Sedit ergo tantùm an. 8. Et error eſt in Hiſt. Euſeb. qui 12. ei aſcribit cap. 4. lib. 4. † Terræ motu NICOMEDIA ruit, & magna pars Niceæ
		4	4	122	(vrbis, ad quarum inſtaurationem, Adrianus de pub. eſt largitus. 2 Adrianus in Lybiam, quæ à Iudæis vaſtata fuerat, colonias deduxit. Euſeb. Dion. (in Traiano.
	225	1	4085	123	M. ANTONIVS PHILOSOPHVS, qui poſtera 3 Imperauit natus Iul. Capitolinus.
		2	6	124	Hieroſolymis, poſt Philippum decimus conſtituitur Epiſcopus Seneca: poſt quẽ XI. 4 IVSTVS: cui ſucceſsit XII. LEVI; poſt quem fuerunt XIII. EPHRES, XIIII. IOSES, XV. IVDAS. Hi omnes ſucceſsiuè fuerunt Epiſcopi Hieroſolymis, vsq; ad euerſionem, quã
		3	7	125	ab Hadriano perpeſſa eſt Hieruſalem: fueruntq; omnes ex Circumciſione. 5
		4	8	126	Libri Apologetici Adriano oblati, vt Chronica Euſebij habent, pro fide Chriſtiana. 6 SERENUS GRANIUS Legatus, vir apprime nobilis, literas ad Imperatorem miſit, quib. dehoratus eſt Auguſtum, ne clamorib. vulgi, innocentem hominum ſanguinem
	226	1	9	127	concederet, &c. Quibus motus Adrianus, MINUTIO FVNDANO Aſiæ procos. ſcripſit, 7 Sine obiectu criminum Chriſtianos non condemnandos. Extat Epiſtola Impera- toris lib. 4. cap. 4. Hiſt. Eccl. Eutrop. lib. 10.
		2	4090	128	8
*		3	1	129	TELESPHORVS VII. Rom. Epiſcopus an. 11. Hunc Quadrageſimale ieiunium in- 1 ſtituiſſe ferunt. CORNELIVS IIII. Antiochiæ Epiſcopus.
		4	2	130	2 EVMENES Alexandriæ Epiſcopus annis 13.
*	227	1	3	131	BAROCHABAS Iudaicæ factionis Princeps, CHRISTIANOS, niſi negarent 3 CHRISTVM, ad ſupplicia traxit. Hiſt. Eccl. cap. 8.
		2	4	132	4
		3	4095	133	IVDÆI in arma verſi, Palæſtinam depopulati ſunt, tenente Prouincia TINIO RVFO, 5 cui ad opprimendos rebelles Imperator miſit exercitum. Euſeb.
		4	6	134	ADRIANVS aduerſus Iudæos miſit IVLIVM SEVERVM, vocatum è Britannia, qui multis 6 leuibus prælijs eos vicit, tandemq; octauo decimo ADRIANI anno, in Bethera oppido munitiſsimo obſedit fame ac ſiti pleroſq; extinxit, occupata Bethera totã Prouinciã

Anni Vrbis.	ROMANORVM I.	COSS.	FRANCO. C.	
865	17	Iuuentius Celſus. I. Iuriſconſultus. Criſpinus.	2	
866	18	C. Piſo Vopiſcus. Seruilius Haſta.	3	
867	19 PARTHI repudiato PARthenaſpate Rege, res ſuas priſco regni inſtituto, adminiſtrare ipſi cœperunt. (Dionyſ:	Valerius Meſſala. Q. Pædio.	4	
868	1 ÆLIVS ADRIANVS XV. Rom. Imp. an. 20. menſ. 11. PARThenaſpates vicinis Euphrati Regionibus Rex præficitur. Spartian.	AEmilius AElianus. L. Verus.	5	AElius Spartianus.
869	2 Adrianus Tributa Vrbib: relaxauit. Vide Dion.	Quintius Niger. T. Apronianus, Pater. Dionis Caſs: Hiſtorici.	6	
870	3 PLVTARCHVS Philoſophus clarus habetur. BELLVM contra Sauromatas geſtum.	AElius Adrian. A. II. Salinator.	COILLVS Marij Filius 7 Britanniæ rex an. 45.	
871	4 EVPHRATES Philoſophus moritur, ſpōtanea morte. Quo anno Adrianus viros à fœminis diſcretos lauari iuſsit, &c. Dion.	AEli9 Adrian9. A. III. Ruſticus.	8	
872	5 De peregrinatione Adriani, quomodo totū Rō. Imperij orbe perluſtrauit, vide Dionem & Spartianum.	Catilius Seuerus. T. Aurelius Fuluius. Antoninus.	Adriano Imperante 9 Britanni iterū deficiunt, quos Trebelli9, ac-	
873	6 Adrianus Athenienſibus Leges ex Draconis & Solonis aliorumq; libris conſcripſit. &c.	Anni9 Ver9 II. & Augur: ſecundū Iul. Capit. Hi Coss. an. vrb. 869.	ceptp ab Imperatore 10 exercitu, vicit & cōpeſcuit. Hinc vt Spa-	
874	7	Acilius Auiola. Cornelius Panſa.	tianus tradit Britannia 11 à Scotia muro diuiſa eſt: Quod tamen opus	
875	8 IVLIVS CELVS Iuriſperitus. SALVIVS IVLIANVS & NERATIVS PRISCVS Imperatoris Conſiliarij clari habentur. Spartian.	Petinus ſiue Patern9. vt Caſsidor: habetur. Caſsius Apronianus.	plerīq; Seuero Impe- 12 ratori aſſcribunt.	
876	9	M. Acilius Glabrio t9. C. Bellicius Torqua:	13	
877	10	Aſiaticus II. Q. Aquilinus.	14	
878	11 Adrianus Pater Patriæ appellatus, & vxor eius SABINA Auguſta dicta Euſeb.	Aelius Verus III. Ambiguus Bibulus.	MARCOMER Odemari 1 Filius XXVI. rex an. 21.	
879	12 Nicopolis & Cæſarea Palæſtinæ vrbes terræmotu conciderunt.	Atilius Titianus. Gallicanus.	1 CLODOMER Sunonis filius, in March-	
880	13 ANTINOVS Puer, qui Adriano in delitijs fuerat, in AEgypto mortuus, inter Diuos relatus Vrbi nomē dedit. Dion. Spartian. Hiſt. Eccl. cap. 8.	Torquatus Aſprenas. Annius Libo.	Brandenburgenſi circa hæc tēpora principatū geſsit, & Ducatū	
881	14 Templum Veneris ab Adriano Romæ factum.	Iuuentius Celſus II. Neratius Marcellinus.	non parum adauxit. 4	Ptol. lib. . cap. 8. ab Imperio Aug. ad 17. Adriani annos cō-
882	15	Catullinus. Aper.	5	putat 161. à Nabonaſſare. 879.
883	16 PHAVORINVS & PALAEMON Rhetores inſignes habentur. Item DIONYSIVS Mileſius, & HELIODORVS: de quibus vide Dionem in Adriano.	Lenas Pontianus. Antonius Rufinus.	6	
884	17 Adrianus Athenis, cùm multa alia, tùm & Bibliothecam miri operis extruxit.	Tiberius & Silenna. Caſsiodorus Sianū pro Silenna habet.	7	

Olymp.	Anni	ANNI	Anni Christi	
			135	uinciam vaſtauit. Arces L. dirutæ, DCCC. & LXXX. vici igne conſumpti, LM. 7 Iudæorum cæſi ſunt, ita vt tota fermè Iudæa, fame, igni, gladio deſolata ſit. Dion. (Oroſ. cap. 13. Hiſt. Eccl. cap. 6.
	2	8	136	Finito hoc anno bello Iudaico, Adrianus Iudæos ingreſſu Hieroſolymæ prohibuit: 8 Vrbem muro cinxit: SVEM ex marmore factam portæ, qua Bethlehem itur, in fronte affixit. Vrbem ÆLIAM Capitolinam appellauit. Dion. Euſeb. & Oroſ.
	3	9	137	MARCVS primus ex gentib. Hieroſolymarum Epiſcopus conſtituitur, vrbe reparata. 9 BASILIDES & CARPOCRATES, item SATVRNIVS, Hæretici exorti ſunt: de quibus Iren. lib. 1. cap. 22. 23. & 24. Hiſt. Eccl. cap. 7. & 8. &c.
	4	4100	138	10
229	1	1	139	AGRIPPA CASTOR egregius Scriptor Eccleſiaſticus habetur, qui in Baſilidis delira- 11 menta refutauit. Hiſt. Eccl. cap. 8.
	2	2	140	Theleſphoro martyrio coronato anno primo Antonini ſucceſsit. 1 HIGINVS VIII. Rom. Eps. annis 4. ferè. Hiſt. Eccl. cap. 10.
	3	3	141	IVSTINVS librum Apologeticum Imperatori pro Chriſtianis obtulit. Hiſt. Eccl. c. 12. 2 VALENTINVS & CERDO Magiſter MARCIONIS, circa hæc tempora Romam venerunt.
	4	4	142	Iren. lib. 1. cap. 28. &c. Item lib. 3. cap. 4. Hiſt. Eccl. cap. 11. Quin & MARCVS 3 Colarbaſſeorum hæreſeos autor, hoc tempore fuit, qui ſceleratiſs. initiandi modum, tanquam rem diuinam excogitauit. Iren. lib. 1. cap. 8.
230	1	4105	143	4 HEROS V. Antiochiæ Epiſcopus conſtituitur.
	2	6	144	PIVS IX. Rom. Epiſcopus an. 15. Hiſt. Eccl. cap. 11. 1 MARCVS VII. Alexandriæ ordinatur Epiſcopus an. 10.
	[illegible]	7	145	Sancitum eſt à PIO, vt Reſurrectio DOMINI die Dominica celebretur, quod à 2 pluribus poſtea Pontificib. confirmatum eſt. Hæc in Chronicis Euſ. Sed in hiſtoria piſce magis mutus eſt, ea de re. Videtur mihi hoc à quodam Gnathone Roma-
	4	8	146	nenſium Thraſonum, in Euſebij Chronica ſcriptum eſſe, vt pleraq; alia eiuſmo- (di &c. 3
231	1	9	147	MESOMEDES Cretenſis citharœdorum carminum Muſicus Poëta. 4 TAVRVS Berythius Platonicæ ſectæ Philoſophus. ARIANVS Philoſophus Nicomedienſis.
	2	4110	148	MAXIMVS Tyrius Philoſophus, clari habentur. 5
	3	1	149	APOLLONIVS Stoicus, natione Chalcidicus, & BASILIDES Syropolitanus, Philoſophi, & VERI Cæſaris præceptores, illuſtres habiti ſunt. 6
	4	2	150	7
	1	3	151	8
	2	4	152	9
	3	4115	153	10
	4	6	154	11

Anni urbis	ROMANORVM. B.	COSS.	FRNCO. C.	
885	18	Sergius Seruianus. Verus, III. Sic Dion.	8	Ptol. lib. 4. cap. 7.
886	19 L. CEIONIVS COMMODVS ab Adriano Imperatore adoptatus, de quo vide Spartianum in Ceionio Commodo.	Pompeian9 Luperc9. Atticus Atilianus.	9	
887	20 PTOLEMÆVS Aſtrologus claret.	L. Ceioni9 Cõmod9, qui & Æli9 Ver9 Cæſar: Pompeianus II.	10	Idem lib. 3 cap. 13.
888	21	L. AElius Cæſar. II. Balbinus. Caſsiodo: Albinum vocat.	11 DORACVS Vates Francorum, magnæ autoritatis habetur. Trith.	Hactenus Dion.
889	1 T. ANTONINVS PIVS, XVI. Rom. Imp. an. 23. menſ. 3. Pater Patriæ appellatur.	Camerinus. Niger.	12	IVLIVS Capitolinus incipit
890	2 GALENVS Mediocrum lumen floruit.	T. Antonius Pi9 II. Brutius Præſens.	13 Britãnici populi libertatẽ affectantes, miſſo ab Imp: LOLLIO Vrbicio, multis prælijs victi, in officio retenti ſunt.	Ptol. li. 5. cap. 4. huius anni meminit.
891	3 FAVSTINA Antonini vxor deceſsit, à Senatu inter Diuas relata eſt. Iul: Capitol.	T. Antõ: Pius A. III. M. Aelius Antoninus Cæſar.	14	& li. 3. ca. 2. à morte Alexandri id tertiũ Antonini annos numerat. 463.
892	4	Plautius Syluanus. Iulianus Severus.	15	
893	5 Antoninus Imp. multis ſuorum miniſtris, qui ocioſi vivebant, ſalaria ſubtraxit, dicens: NIHIL ESSE SORDIDIVS, imò crudelius, quàm ſi Rempublicam ij arroderent,	Rufinus. Quadratus. Caſsiod: Torquatum ponit.	16	
894	6 qui nihil in eam ſuo labore conferrent. Iul: Capitol. Hunc ſi noſtri Magiſtratus imitarentur, non tantum haberemus ocioſorum heluonum in aulis &	Torquatus II. Herodes Atticus.	17	
895	7 Eccleſijs, & fortaſsis ij, qui ſtrenuam nauarent operam, iuſtiorem pro ſuo labore mercedem caperent.	Lollianus Auitus. Caſsiod: Auiolam. Grauius Maximus.	18 SVNNO Clodomeri fili9, ſive vt alij volunt Sunnonis, in Marchia regnat.	
896	8	T. Antõ: Pius A. IIII. M. Aelius Aurelius. Antoninus Cæſar II.	19 FRANCOFORDIA ad Oderam, à Sunnone, in memoriam tranſitus	
897	9 SEVERVS natus, qui poſtea imperauit. Spart.	Clarus & Seuerus. Caſsiod: corruptè. Gradus & Seleucus.	20 Francorum condita. SVNNONIAM quoq; ex ſuo nomine ad oſtium	
898	10	Largus. Meſſalinus.	21 Sueui Fl: extruxit: ea nunc SVNDA eſt.	
899	11	Torquatus. III. Iulianus.	1 CLODOMER. XXVIII. Francornm rex an: 17.	
900	12	Orphitus. Priſcus.	2	
901	13	Gallicanus Glabrio. Venuſtus. Caſs. Vetus.	3	
902	14	Maximus. Gordianus.	4	
903	15	Gallican9 Glabrio II. Romulus.	5	
904	16	Præſens. Rufinus. Caſs. Rufus.	6	

	Olympiades		ANNI mundi	ANNI Christi		ECCLESIAE. A.
	233	1	4117	155	12	
		2	8	156	13	CELADION VIII. Alexandriæ Epiſcop: 14. CASSIANVS XVII. Hieroſolymarum Eps: poſt Marcum ordinatur, cui ſucceſſerunt
		3	9	157	14	ordine XVIII. PVBLIVS, XIX. MAXIMVS, XX. IVLIANVS, XXI. GAIANVS XXII. SYMMACHVS, XXIII. GAIVS, XXIIII. IVLIANVS, XXV. CAPITO: neq; horum tempora diſtincta ſunt in hiſtoria: nos eorum nomina ex Euſebio huc tranſtulimus.
		4	4120	158	14	
*	234	1	1	159	1	ANICETVS X. Rom. Eps. an: 11. Hiſt. Eccl. cap. 19. Huic aſcribunt, quod eius ſit inſtitutum, vt Sacerdotes in ſphærulæ formam tondeantur. Sunt alia huius farinę, quæ ipſi tribuuntur, de quibus in in Commentarijs.
		2	2	160	2	POLYcarpus Iohannis Apoſtoli diſcipulus, Smyrnenſis Eccleſiæ Eps. circa hæc tẽpora Romam venit, ubi multos, qui à Valentino, Cerdone, & Martione hæreticis ſeducti erant, ab errore ſua doctrina correxit. Et cum fortè obuiam haberet Martionem
		3	3	161	3	dicentem, Agnoſce me, Reſpondit vir pius Polycarpus, Agnoſco primogenitum Diaboli &c. Irenæus lib. 3. cap. 4. Hiſt. Ecc. lib. 4. cap. 14.
*		4	4	162	4	MARCELLINA Gnoſticæ hæreſeos doctrix, Romam circa hæc tempora venit, multosq; ibi hæretico furore exterminauit. Ire[illegible]us lib. 1. cap. 24.
	235	1	4125	163	5	
		2	6	164	6	IVSTINVS, qui Antonino pio Apologeticum cum pro religione Chriſtiana obtulerat, hiſce tẽporibus, ſicut antè, in habitu Philoſophico Euangelion Chriſti magno cum fructu docet. Hiſt. Eccl. lib. 4. cap. 11. † FRONTO orator inſignis habetur, qui Marcum Imp. Latinis literis erudiuit.
		3	7	165	7	† Fames & Peſtilentia max: Romæ. Leges de ſepeliendis mortuis & ſepulchris aſperrimæ ſancitæ.
*		4	8	166	8	DIONYSIVS, non Areopagita, ſed Corinthiorum Epiſcopus, clarus & fidelis in opere habetur, de quo vide Hiſt. Eccl. lib. 4. cap. 22. & 23. PINITVS quoq; Cretenſium Epiſcopus. PHILIPPVS atq; MVSANVS, nec non MELITO
	236	1	9	167	9	Sardenſis Eccleſiæ Antiſtes, clari habentur. ibid.
		2	4130	168	10	
		3	1	169	11	AGRIPPINVS IX. Alexandriæ Epiſcop. an. 12. Cœpit eo anno quo Soter Romæ. Anicetus cũ XI. an: ſacerdotium Rõæ adminiſtraſſet, anno octauo Marci Imp: obijt. Hiſt. (Hiſt. Eccl. lib. 4. cap. 19.
*		4	2	180	1	SOTER XI. Rom. Eccl. Eps an. 8. PERSECVTIONE in Aſia orta (Eccl. Beati POLYCARPVS, PIONIVS, & IVSTINVS Philoſophus pius, martyrium fecerunt: de qua perſecutione. Hiſt. Eccl. lib. 4. cap. 15. 16. &c.
	237	1	3	181	2	IN GALLIA quoq; plurimi ſunt ob Chriſti fidem & confeſsionem morte damnati, miſerandisq; cruciatibus affecti. Antiochiæ XVI. Epiſcopus ordinatur Theophilus.
		2	4	182	3	EGESIPPUS, qui Hiſtoriam Iudaicã & Eccleſiæ, à reſuſcitato Chriſto, vſq; ad ſua tempora conſcripſit, hiſce diebus clarus habetur. Is Romam venit ſub Aniceto, & perſeuerauit ibi vſq; ad Epiſcopatum Eleutherij, Hiſt. Eccl. lib. 4. cap. 21. & 22.
		3	4135	133	4	ASIANVS Antonino Imperatori Apologeticum pro Religione Chriſtianorũ obtulit. Euſeb. Similiter fecit APOLLINARIS Epiſcopus Hieropolitanus. Hiſt. Eccl. cap. 27.
*		4	6	184	5	Pſeudoprophetia, quę Cataphrygũn nominatur, exordium ſumpſit, autore MONTANO, PRISCILLA & MAXIMILLA inſanis natibus. Hiſt. Eccl. lib. 5. cap. 14. & 16.

Anni Vrb:	ROMANORVM. B.	COSS.	FRANCO: C
905	17	Aelius Commodus. Sextilius Lateranus.	7
906	18	Sabinus II. & Seuer9 Caſsiod: Verũ habet.	8
907	19	Siluanus. M. Vibullius Augurinus.	9
908	20	Barbatus Caſſ. Barbarus. Regulus.	10
909	21 ATIDIVS Cornelianus Syriæ adminiſtrator.	Tertullus. Sacerdos.	11
910	22 Antonius pius, ſuo patrimonio opulentiſsimus, propias opes amicis liberatiſsimè tribuit: ærarium verò Publ. ditiſsimum reddidit. Euſeb.	Quintilius. Priſcus.	12
911	23 Antonius pius apud Loram villam ſuam moritur Anno ætatis ſuæ LXXII.	Verus. Caſsio: Hadrianus(dit. Metilius Bradua.	13
912	1 M. ÆLIVS, AVRELIVS, ANTONINVS Philoſophus cum L. AVREL. COMMODO, VERO, Rom: Imp: an: 19.	M. Antonin9 Philoſ: (A. * L. AElius Verus A.	14
913	2 BELLVM PARTHICVM cum VOLOGESO. * STATIVS Priſcus proſperè in Armenia pugnauit &c.	Iunius Ruſticus. Aquilinus.	15
914	3 AVIDIVS Caſsius & Na.cius Verus Babyloniam & Mediam vsq; armata manu peruenerunt.	L. AElianus. Paſtor.	16
915	4 SELEUCIA vrbs Aſſyriorum nobiliſsima cum D. M. hominum capta. Eutrop.	Macrinus. AElius Celſus.	17 LVCIVS Coylli Filius Princeps rex Britanniæ a: 22.
916	5 AVFIDIVS VICTORINVS aduerſus Cattos, qui Rhetiam inuaſerant, ab Imp. miſſus. Iul. Cap. CALPHURNIUS Agricola aduerſus Britannos miſſus.	Pudens. Orphitus.	1 FARABERTVS Clodomiri filius natu maior XXVIII. Fra: rex a: 20.
917	6 M. & L. Impp. Triumphus de Parthis.	Pudens II. Pollio.	2 Hic antiquum Fœdus cũ Germanis renouauit
918	7 Bellum Marcomannicum, ad quod ſe parabant ambo Impp. Peſtilentia aliquandiu impediuit.	Verus III. Quadratus.	3
919	8	Apronianus. Paulus.	4
920	9	Priſcus. Apollinaris.	5
921	10 Cum in profectione Marcomannica ambo Impp. Aquileiã veniſſent, pleriq; reges pœnitentia ducti, tumultus autoribus cæſis, veniam rogarunt. Iul: Cap:	Erutius Clarus II. Cethegus.	6
922	11 L. VERVS Imp: Apoplexia apud Altinum obijt. AVIDIVS Caſsius in Oriente Imp. dictus, mox à militib. capite truncat. Spart. & Vulcat. Gallicanus.	Seuerus. Herennianus.	7
923	12 Tanta per totum orbem Peſtilentia fuit, vt penè ad internecionem Romani exercitus deleti fuerint. Germani inſurgentes compreſsi à Marco Imp.	Orphitus. Maximus.	8
924	13 Bellum Marcomannicum, quantũ antehac nullum memoriæ proditũ eſt, tùm virtute tùm felicitate maxima ab Imp: Marco trãſactum: de q Oroſ. lib. 7. cap. 15. Hiſt. Eccl. lib. 5. Iul: Capitol. Eutrop. &c. Meminit huius * belli Tertullianus in Apologetico cap. 5. &c.	Seruerus II. Claud. Pompeianus	9

* Caſsiod: hoc loco ponit, Antoninũ pium V. & Aurel. IIII. Coss. deinde eis poſt Conſ. attribuit. quod res ipſa erroneum eſſe demõſtrat.

Vulcatius Gallicanus in Caſsij vitam.

	Olympiades		Anni mundi.	Anni Christi.		
	238	1	4137	175	6	TACIANVS Hæreticus ENCRATITARVM autor agnoſcitur. Hiſt. Eccl. cap. 28. & 29. BARDESANES alterius hæreſeos autor exurgit. Hiſt. Eccl. cap. 30.
*		2	8	176	7	
* Hiſtoria Eccl. li. 5.		3	9	177	8	Platina de Sotero refert, eum laudabile inſtitutum ordinaſſe, vt Sponſus & Sponſa Chriſtiani, à Sacerdote in contracto Matrimonio confirmentur. Quidam hoc factum EVARISTO aſcribunt. Vide Platinam & infra.
*		4	4140	178	1	ELEVTHERIVS X II. Rom. Epiſcopus an. 13. Hiſt. Eccl. ca. 1. Hic Eleutherius ſtatim ab initio ſui honoris Faganū et Diuianum Epiſcopos in Britanniā miſit, petente id rege PERSECVTIO CHRISTIANORVM magna per totam Galliam facta, & per alias (Lvcio:
	239	1	1	179	2	quaſdam Imperij Prouincias. Hiſt. Eccl. cap. 1. MAXIMINVS VII. Antiochiæ Epiſcopus.
		2	2	180	3	THEODOCION, qui S. Scripturas ex Hebræo tranſtulit, Epheſi claret. — † SMYRNA vrbs Aſiæ terræmotu corruit, ad cuius inſtaurationem X. annorū immunitas tributorum, ab
		3	3	181	4	Imperatore conceſſa eſt. Euſeb.
		4	4	182	5	Eccleſia Chriſti imperante Commodo pacem mediocrem habuit, qua durante verbum DOMINI valdè dilatatum eſt. Hiſt. Eccl. cap. 21. — † Templum Serapidis Alexandriæ incenſum. Euſeb.
	240	1	4145	183	6	PANTÆNVS Scholæ Theologiæ apud Alexandriam autor, clarus habetur. Hæc fuit prima Chriſtianorum SCHOLA, de qua Hiſt. Eccl. cap. 10.
*		2	6	184	7	
		3	7	185	8	IRENÆVS Epiſcopus Lugdunenſis, qui contra ſui temporis hæreſes, magno Spiritu & eleganter & piè ſcripſit, vt opera indicio ſunt, clarus habetur. Hiſt. Eccl. c. 20. & 26.
		4	8	186	9	Hieroſolymis XXVI. Epiſcopus ordinatur MAXIMVS: poſt quem XXVII. ANTONINVS, XXVIII. VALENS, XXIX. DVLYCHIANVS, XXX. NARCISSVS, XXXI. ÆLIVS XXXII. GERMANIO, XXXIII. GORDIVS, XXXIIII. rurſum NARCISSVS.
	241	1	9	187	10	Nec horum tempora inueniuntur diſtincta.
		2	4150	188	11	APOLLONIVS Senator Romanus, ob CHRISTI fidem accuſatus, cum inſigne Volumen, quod de religione ſua piè conſcripſerat, Senatui prælegiſſet, ex Senatus conſulto capite damnatus eſt. Hiſt. Eccl. 5. cap. 21.
		3	1	189	12	† FAMES Romæ.
		4	2	190	13	Ad hæc vsq; tempora Romana Eccleſia in fide immaculata, & Epiſcopi eius in humilitate perſtiterunt. Quamuis & poſt hæc tempora multi ferunt pij Rom. Antiſtites, tamen res ſubinde, & pedetentim, vt aiunt, in peius ruere non deſijt.
	242	1	3	191	1	VICTOR XIII. Rom. Eccleſiæ Eps an. 12. Hiſtoria Eccl. ca. vlt. annos 10. habet, ſed menda eſt in numeris, vt ex tempore Zepherini patet. lib. 6. ca. 16. &c. vt poſt videbis. DEMETRIVS XI. Alexandrinæ Eccleſiæ Epiſcopus an. 43. Hiſt. Eccl. cap. 22.
		2	4	192	2	SERAPION VIII. Antiochiæ Epiſcopus Theophilus Cæſarææ Palæſtinæ. NARCISSVS Hieroſolymæ, BACHILVS Corinthi, POLYCRATES Epheſi, Epiſcopi clari habentur. Hic Polycrates cum alijs Orientis Epiſcopis à Victore Rom.
		3	4155	193	3	poſtea excommunicatus eſt, ob celebrationem Paſchatis, de qua paulò poſt.
		4	6	194	4	† PESCENIVS NIGER ab exercitu Syriaco Antiochiæ Imperator dictus eſt. AElius Spartian.

Anni Vrbis.	ROMANORVM. B.	COSS.	FRANCO: C.	
925	14	Gallus. Flaccus.	10	
926	15	Piſo. (Imperator. Iulianus. hic pòſt.	11	
927	Antonius cum Filio COMMODO, quẽ Cæſarem 16 fecit, Triumphum egit, de quo Iul: Capitol: Lam- prid: Eutropius &c.	Pollio II. Sic Lam- (pridius. Aper.	LVCIVS Britanniæ rex 12 anno XIII. Regni ſui CHRISTI Fidem ſuſce-	ÆLIVS Lampri-dius.
928	SEVERVS anno 32. ætatis ſuæ à Marco Impera- 17 tore Prætor deſignatus, in Hiſpania res egregiè adminiſtrat. Spartian.	Antoninus Commo: Quintili9. Hu9 fami liã Cõmod9 pòſt de-	pit. Beda & Gildas An- 13 gli autores.	
929	18	Orphitus. (ſeuit Rufus.	14	
930	19 His Coss. Marcus Antonius vita deceſsit. Caſsiod:	Antonius Commo- (dus II. Verus II.	15	
931	L. AVRELIVS ANTONIVS COMMODVS, XIX. 1 Rom: Imp: annis 13. A prima ſtatim pueritia turpis, improbus, crudelis, ita vt duodecimo ętatis anno Bal-	Arrius Præſens. Gordianus.	16	HERO-dianus lib. 1.
932	neatorem, q non ſtatim audierat dicto, in fornacẽ 2 ignis cõijci iuſſerit. Libidinoſ9 deniq; adeò, vt CCC concubinas & totidẽ puberes in delitijs habuerit, vt	Antion: Commo. III Byrrh9. Hui9 memi nit Lampri: in Cõm:	17	
933	copioſè Ælius Lamprid: tradit. Anno primo Impe- 3 rij de Germanis nondum victis Triumphum egit.	Petronius Mamerti- (nus. Rufus.	18	
934	4	Antonin: Commo: (A IIII. Victorinus.	19	
935	5 Thermæ Commodianæ factæ.	Marcus Marullus. ÆElianus.	20	
936	6	Maternus: alius Pa- (ternus. Bradua.	SVNNO Faraberti F. 1 Francorum rex XXIX. annis 28.	
937	PERENNIVS præfectus multos Nobilium interfe- 7 cit: de cuius Tyrannide vide Lamprid: & Herodia:	Anto: Cõmo: A. V. Glabrio.	Poſt mortem Lucij Re- 2 gis Duces Britãnię inter ſe diſcordes, Romanis,	
938	Capitolium fulmine tactum: facta inflammatione 8 magna, Bibliotheca nobiliſsima, & vicinę quæq; æ- des concrematæ ſunt.	Criſpinus. ÆElianus II. Caſsio:	ad totam ferè Inſulam 3 occupandã, anſam præ- buerunt.	
939	Perennius à Militibus laceratus: cui ſucceſsit CLE- 9 ANDER, qui ab Imperatore neci traditus. Commodus Coloſsi capite ſublato, ſuæ imaginis ca-	Fuſcianus. Lãpri: II. (addit. Silanus.	4	
940	put iuſsit imponi: Hercules, Deusq; vocari voluit. 10 Lamp: & Caſsiod:	Silanus. Silanus.	5	
941	11	Antõ. Cõmo: A. VI. Petroni9 Septimian9	6	
942	Incendium Romæ factum, quo Palatium & Ædes 12 Veſtæ, & plurima pars Vrbis ſolo æquatur. Euſeb.	Bradua II. Caſsiod: Apronianus.	7	
943	13 De morte & ſtrangulatione Cõmodi vide Herodi- anũ. Lamprid: Eutr: lib. 8. & Oroſ. 7. cap. 16. &c.	Anto: Cõmo: A. VII. P. ÆElius Pertinax.	8	
944	ÆLIVS PERTINAX Imp. menſ. 2. dieb. 25. oc- 14 ciſus à militibus 5. Kal. Apri: Iul: Capitol: DIDIVS IVLIANVS imperat dieb. 65. Hinc ſequutus.	Falco. Clarus.	9	

	Olympiades		Anni mundi.	Anni Chriſti		
*	243	1	4157	195	5	CLEMENS Alexandrinæ presbyter & Pantenus Stoicus Philoſophus (cuius ſupra quoq; memini) in diſputatione Dogmatis noſtri deſertiſsimi habentur. Euſeb.
		2	8	196	6	CANDIDVS Chriſtianorum diſputator cautiſsimus, notus efficitur. Euſeb.
		3	9	197	7	† SEVERVS cum bellum adverſus ALBINVM pararat, miſſa exercitus parte BYZANTIVM fame expugnauit, omnibusq; ornamentis ſublatis in Vici formam redegit, Perinthijsq; adiudicauit. Herodian:
*		4	4160	198	8	QVÆSTIO de celebratione Paſchatis orta in Aſia (An videlicet decimaquarta menſis, ſecundum legem Moſe: An verò, vt alij voluerunt, die Dominico poſt Ieiunium paſchale ſolui deberet) magnum inter Epiſcopos Aſiaticos & Victorem Romanum,
	244	1	1	199	9	tumultum excitauit, Ita vt Victor omnes Aſiæ Epiſcopos, & adiacentium quarundam Provinciarum, Communione priuare niteretur: Ob quod factum, quia nimis erat vehemens, à multis pijs Epiſcopis & præcipuè ab Irenæo Lugdunenſi grauiter
*		2	2	200	10	reprehenſus eſt. Hiſt. Eccl. lib. 5. cap. 23. & 24. ARTEMONIS Hæreſis circa hæc tempora initium habuit, quam ferè collapſam
		3	3	201	11	& extinctam Paulus Samoſatenus poſt annos ſexaginta ferè iterum magno & ſuo & Eccleſiarum detrimento reſuſcitauit. Vide Hiſt: Eccl: cap. ult. lib. 5.
		4	4	202	12	
Hiſtoria Eccl. li. 6.	245	1	4165	203	1	ZEPHERINVS XIIII. Rom. Epiſcopus, anno nono SEVERI Imp. ſucceſsit Victori: ſedit an: 18. Hiſt: Eccl. lib. 4. cap. vlt: & lib. 6. cap. 16.
*		2	6	204	2	PERSECVTIO à Seuero Imp. excitata, qua LEONIDES pater ORIGENIS, qui tum decem & ſeptem annorum puer erat, hortante Filio, glorioſam Martyrij Coronam cum multis alijs accepit. Hiſt Eccl. lib. 6. cap. 1. &c.
		3	7	205	3	NARCISSVS Hieroſ: Epiſcopus, ob perſecutionis metum, in deſerto aliquod tempus latuit, cui ſubſtituitur DIVS: cui mox ſucceſsit GERMANION, Huic GORDIVS.
		4	8	206	4	ALEXANDER, qui poſtea Hieroſolymitanus Epiſcopus fuit, ob Dominici nominis confeſsionem inſignis habetur. Hiſt. Eccl. cap. 9.
	246	1	9	207	5	
		2	4170	208	6	Subitò velut rediuiuus, cœloq; redditus ex improuiſo apparuit Narciſſus, & rurſus à fratribus ad præſidendum Eccleſiæ rogatur. Hiſt. Eccl. cap. 8.
		3	1	209	7	TERTVLLIANVS Afer, Centurionis pro conſularis Filius, cuius ſcripta & hodie plurima extant, his temporibus clarus habetur.
		4	2	210	8	
	247	1	3	211	9	ORIGENES Alexandriæ ſtudijs erudit. Vide de eius ſtudijs & vita Hiſt. Eccl. ca. 2. Zepherini temporibus Romam venit, cap. 11.
		2	4	212	10	
		3	4175	213	11	† ANTONIVS Imp. fratrem GETAM Cæſarem Imperij conſortem, in ſinu matris occidit. Spart: Eutrop: Herod: Oroſ: cap. 18. &c.
		4	6	214	12	ASCLEPIADES IX. Antiochiæ Epiſcopus ordinatur. ALEXANDER XXXV. Hieroſolym: Epiſcopus ordinat, viuente & ſenio confecto (Narciſſo.

Anni Vrbis.	ROMANORVM B.	COSS.	FRANCO: C.	
945	1 L. SEPTIMVS SEVERVS AFER XXII. Rom. Imp. an. 18. Hunc Senatus in honorem Pertinacis, eodem appellauit cognomine PERTINACEM. Euſeb. Iul. Cap.	L. Sept. Seuerus A. II. Albinus.	10	
946	2 CLODIVM ALBINVM Britannici exercitus ducem Cæſarem appellauit, & mox aduerſus Nigrum, cum exercitu profectus, quem tribus prælijs victum deniq;	Tertullus. Clemens	11	Herod. lib. 3.
947	3 in ſuburbano, vt quidam volunt, Cyzici, ſed vt Herodian: Antiochiæ, capite plecti iuſsit. Herod. 25.	L. Turpilius Dexter. Priſcus.	12	
948	4 Seuerus Clod. Albinus apud Lugdunũ vicit, vrbem incẽdit, caput Albini Romam miſit. Herod. Spart. & alij.	Lateranus. Rufinus.	13	
949	5 Romam reuerſus Imperator, in amicos Albani & optimates crudeliter animaduertit.	T. Saturninus. C. Gallus. Caſsi: Gallicanum habet.	14	
950	6 Seuerus bellum in Orientem transfert, aduerſus BARSENIVM Atrenorum regem.	P. Corn. Amulinus. M. Aufidius Fronto,	15	
951	7 Armeniæ rex fœdus cum Seuero icit. AVGARVS Oſroenorum Rex ſe dedidit, liberosq; ſuos dedit obſides. Hinc Imp. Arabiam felicẽ vaſtat.	L. Sept. Seuer. A. III. C. Aufidius Victorinus.	16 ABAGARVS Perſarum Rex.	
952	8 Adiabenos vincit. ATRAS vrbem Barſenij fruſtra obſedit. Fortuna magis quàm conſilio ad Parthorum fines nauibus delatus, ARTABANVM Cteſiphonte expulit, vrbem ipſam cepit: Theſaurorum Rrgis om-	L. Annius Fabianus. M. Nonius Mutianus.	17	
953	9 nium, & prædæ maximæ compos factus eſt &c. Herod. &c.	L. Sept. Seue. A. IV. Baſsian. Anton. A.	18 SCOTI Fidem Chriſti primitus ſuſceperũt. Ioh. Maior li. 1. c. 14.	
954	10	Geta Cæſar. Plautianus.	19	
955	11	Fabius Chilo. Libo.	20	
956	12	Baſsian. Anton. A. Geta Cæſar. II.	21	
957	13	Clodius Albinus. Æmylianus. Caſsio. AElianum habet.	22	
958	14 SEVERVS bellum in Britanniam tranſtulit, & vt receptas Prouincias ab incurſione Barbarorum ſecuriores redderet, vallum CXXXII. milliũ paſsuum à mari ad mare duxit. Sed Polydorus Virgilius de	Aper. Maximus.	23	
959	15 Reb. Anglorum hoc factum ducentis annis ferè pòſt aſſerit. Vide ipſum lib. 2. &c. in Seueri Hiſtoria.	Baſsian. Anton. A. III. Geta Cæſar III.	24	
960	16	Pompeianus. Lollianus Auitus.	25	
961	17	Fauſtinus. Rufinus. Caſsiodo. Rufum.	26	
962	18	Gentianus & Ballus. quib. Coss. Seue. obijt Eboraci Britanniæ.	27	
963	1 AVREL. ANTONINVS BASSIANVS CARACALLA, Seueri F. Rom. Imp. XXIII. an. 7.	Duo Aſpri Coss.	28 Britannis à Baſsiano pax data, ad annos circiter LXXVI. quie-	Herod. lib. 4.
964	2 Baſsianus Caracallæ nomen à veſtimento, quod militibus populoq; dedit, ſortitus. Getæ modò amicos, nunc inimicos neci tradidit. Herod. &c.	Baſsiã. Anto. A. IV. Balbinus, qui poſtea Imp. lectus cõtra Maximinum.	1 HILDERICHVS (ſcunt xxx. Francorum rex an. 40.	

R

Olym-piades		Anni mundi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE.	
248	1	4177	215	13	
	2	8	216	14	
	3	9	217	ORIGENES Alexandriæ 15 clarus habetur. † Antoninus dum Alexandriam inuiſit, omnem Iuuentutem conuocat, & dato militibus ligno, cru. deliter interimi fecit. Herod. Spartian. &c.	
	4	4180	218	16	
249	1	1	219	17	
	2	2	220	18 † Ludis Circenſibus Vulcanaliorum Romæ, Amphitheatrum incenſum eſt. Euſeb.	
	3	3	221	CALIXTVS XV. Rom. Ep̃s. an. 4. cœpit anno primo Heliogabali. Hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 16. 1 PHILETVS X. Alexandrinæ Eccleſiæ Epiſcopus.	
	4	4	222	2	
250	1	4185	223	Calixtus, vt quidam retulerunt, & eius rei Teſtimonium literas ad benedictũ quen- 3 dam ab eo ſcriptas memoriæ prodiderunt, hoc anno QVATVOR TEMPORVM ieiunia ſanciuit. †In Palæſtina NICOPOLIS vrbs, quæ prius Emmaus voca-	
	2	6	224	4 batur condita eſt. Legationis induſtriam pro ea ſuſcipiente IVLIO AFRICANO ſcriptore temporum. Euſeb.	
	3	7	225	5	
	4	8	226	VRBANVS XVI. Rom. Ep̃s annis 8. cœpit annis 2. Alexandri. Hiſt. Eccl. lib. 6. 1 cap. 18. conuenit Platina in an. Chriſti. cætera errat.	
251	1	9	227	2 † MAMMEA mater Alexandri Imp. audita Origenis fama, Antiochiũ eũ ad ſe accerſiuit Hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 16.	REGNVM PERSARVM.
	2	419	28	3 † VLPIANVS Iuriſconſultus. Aſſeſſor Alexandri Imperatoris clarus habetur.	ARTAXERXES PERSA 1 ARTABANUM Parthorum regem obtruncauit,
	3	1	229	4	Regnumque Perſis reſti- 2 tuit. Regnauit an. 15. cœpit anno quarto A-
	4	2	230	GEMIANVS Presbyter Antiochenus, HIPPOLYTVS, & BE- 5 RILLVS Arabiæ Ep̃s Boſtrenus, clari ſcriptores habentur. Euſeb.	lexandri Rom. Imp. 3 Agath: de bello Gothorum. lib. 2. & 4.
252	1	3	31	Antiochiæ XI. conſtituitur Epiſcopus ZEBENNVS. 6	4
	2	4	32	7	5
	3	4195	233	*Origenes ãno decimo Alexandri Imp. ab Alexãdria 8 Cæſareã Palæſtinę tranſit, ibiq; Presbyter ordinatꝰ eſt. Hiſt. Eccl. cap. 18. 19.	6
	4	6	234	* PONTIANVS XVII. Rõ. Ep̃s an. 6. Hiſt. Eccl. lib. 6. c. 18. 1 & 20. Alexandrinę Eccleſię XII. Ep̃s ordinatꝰ HERACLAS qui ſedit annis 16. Fuit ex diſcipulis Orig. Hiſt. ca. 3.	7

Anni Vrb:	ROMANORVM R.	COSS.	FRANCO. C.	
965	3 PAPINIANVS Iuriſconſultus, à Baſsiano occiſus, eò quod parricidium, quod Imp: in Getam fratrem perpetrauerat, excuſare nollet. Spart. in Caracalla.	Meſſala. Sabinus.	2	
966	4	Lætus. Cærealis.	3	
967	5 THERMÆ miri artificij Romæ ædificatæ. Imperator libidinis impatiens IVLIAM nouercã ſuã vxorẽ duxit Euſeb. Spartian. Eutrop.	Sabin9 II. cũ Anulino. Caſs. Venuſtum cũ Sabino II. habet.	4 Antoninus Imper. cum in Orientẽ duceret exercitum, Gothos tumul-	
968	6 ANTONINVS Artabani Parthorum Regis Filiam falſò vxorem petit. Sicq; traiecto Euphrate, & Parthis nihil eiuſmodi ſuſpicantibus, vt qui eum pro ami-	Præſens. Extricatus.	5 tuarijs prælijs vicit Blond. lib. 1. ab inclin. imperij.	
969	7 co generoq; Regis accipiebant, magnam multitudinem Parthorum cædit. Herod.	Antonin. Heliogabal. Aduentus.	6	
970	1 OPILIVS MACRINVS præfect. Prætorij, poſt Baſsiani Antonin. necem cum F. DIADVMENO imperat menſ. 14. vtriq; ab exercitu occiſi.	Heligabale (II. Sacerdos.	ARTABANVS Parthorũ rex, ob acceptã ab Antonino iniuriã, magnis copijs Romanos fines 7	*Herodian. lib. 5.*
971	1 M. AVREL. VARIVS HELIOGABALVS Antoni: XXV. Rom. Imp. an. libidinoſa beſtia, vt nihil ſupra. Lege Lamprid. & Herod. lib. 5. Eutrop. 8. & alios &c.	Anton. Helioga III. Comazon.	8 ingreſſus eſt, cui Macrinus occurrit, triduana pugna feliciter geſta: An-	
972	2 Heliogabalum Templum Romæ extructum.	Gratus. Seleucus.	9 tonini morte nunciata, fœdus cum Partho icit. (Herod.	
973	3	Anton. Helioga. A. (IIII. Aurel. Alexan. Seue.	10	
974	4 Antoninus Beſtia Imperator, militari tumultu cum SEMIAMIRA matre occiditur.	Maximus II. AElianus.	11 Temporibus Hilderici Francor. regis celebris habitus eſt apud Frã-	
975	1 AVRELIVS ALEXANDER SEVERVS Mammeæ Fil. XXVI. Rom. Imp. an. 13. de huius vita morib. & viris Illuſtrib. qui ei fuerunt à conſilijs &c. vide Lãprid.	Iulianus. Criſpinus.	12 cos HILDEGASTVS, qui Francos ad cultiorẽ vitam, & mores tam in a-	*Herodian. lib. 6.*
976	2 Alexãder à Cõſilijs doctiſs. viros habuit, q̃r. meminit Lãprid. Fuerunt autem, FABIVS SABINVS, DOMITIVS VLPIANVS, ÆLIVS GORDIANVS, IVLIVS PAVLVS, CL. VE-	Fuſcus. Dexter.	13 mictu, quàm in ædificijs traduxit. Nã ante hæc tempora humilibus	
977	3 NATVS, POMPONIVS, ALPHENVS, AFRICANVS, FLORENTINVS, MARTIANVS, CALLISTRATVS, HERMOGENES, VENVLEIVS, TRIPHONIVS, METIANVS, CELSVS, PROCV-	Aurel. Alexan. A. II. Quintil. C. Marcellus.	14 ædificijs vſi ſunt. Vnde prouerbium de opere inculto, ſed robuſto.	
978	4 LVS, & MODESTINVS. Hi omnes fuerunt IVRIS Profeſſores, & diſcipuli PAPINIANI. CATILIVS SEVERVS vir omnium doctiſs. ÆLIVS SEVERIANVS vir omni-	Annianus & Maximus, Hi ab Holoãd. ſunt omiſsi.	15 *Es iſt ein gut alt Frenkiſch VVerck.* (Trithem.	
979	5 um ſanctiſsimus. QVINTIL. CAIVS MARCELLVS, quo meliorem ne hiſtoriæ quidem continent &c.	Albinus & Maxim9 alij AEmylianum.	16	
980	6 Alexander Imp. Artaxerxem Perſarum regem vicit, atq; de eo triumphauit. Quo autem id acciderit anno,	Modeſtus. Probus.	17	
981	7 in tanta autorum diuerſitate, conijcere nequeo: mihi id circa annum nonum Alexandri factum videtur, vt Herodianus innuit, qui & hoc addit, Alexandrũ	Aurel. Alexan. A. III. Diõ. alijs Dionyſius.	18	
982	8 multitudine Perſarum victum eſſe. In Mauritania Tingitana q̃q; res feliciter geſtæ ſũt, per FVRIVM CELSVM, In Illyrico per VARVM MACRI-	Agricola & Clementin9 alijs Clemẽs. Caſ. Gratus & Seleucus.	19	
983	9 NVM, Armenia per IVNIVM Palmatum: de quibus victorijs Lampridius &c.	Pompeianus & Pelignianus. Caſs. Felicianus, alij Pelign9.	20	
984	10 Alexander pueros alimentarios, quemadmodum Antoninus Fauſtinianas, Mammeas, & Mammeos ex nomine Matris ſuæ, inſtituit. Lamprid.	Lupus. Maximus.	21	

	Olympiades		Anni mūdi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE. A.	PERRSARVM B.
	253	1	4197	235	2	8
		2	8	236	3	9
		3	9	237	4	10
		4	4200	238	PERSECVTIO aduerſus Eccleſiarum Sacerdotes à Maximi- 5 no ſuſcitata, quæ cum eius Imperio pariter & cœpit & deſ- ijt. Hiſt. Eccl. cap. 20. Oroſ. 7. cap. 19.	11
	254	1	1	239	6 Origenes librum de Martyrio ſcripſit.	12
*		2	2	240	ANTHERVS XVIII. Rom. Eps menſe, cui ſuffectus XIX. 1 FABIANVS an. 12. Hiſt. Eccl. lib. 6. ca. 20. vbi obſeruandus mos veteris Eccleſiæ in eligendo Epiſcopo: de quo in (Commentarijs.	13
		3	3	241	2	Eclipſis Solis facta. 14 quæ tenebras ſicut nox induxit. Iul. Cap.
		4	4	242	IVLIVS AFRICANVS Hiſtoriographus his temporibus in- 3 ſignis habetur. Hiſt. Eccl. cap. 23.	15
	255	1	4205	243	BERILLVS Boſternæ vrbis Epiſcopus in errorē de æterni- 4 tate Chriſti elapſus, ab Origene emendatur. Hiſt. cap. 24. Terræmotus tantus fuit, vt ciuita-	SAPORES Perſarum rex 1 II. an. 31.
		2	6	244	tes cum populis terræ hiatus ab- 5 ſorberet. Capitol.	2
		3	7	245	6	3
		4	8	246	7	ARGVNTHIS Scytharum 4 rex, Romanorum fi- nes vaſtat. Iul. Cap. in (Gord.
	256	1	9	247	8	5
		2	4210	248	9	6
		3	1	249	Heraclas Alexandriæ Epiſcopus anno tertio Philippi 10 obijt, cui ſucceſsit XIII. DIONISIVS, qui ſedit an. 17. Hiſt. Eccl. lib. 7. cap. 1. &c.	7
		4	2	250	* Quæſtio exorta eſt in Africæ partib. An hæretici con- 11 uerſi errore rebaptizandi eſſent, de qua Hiſt. Eccl. lib. 7. Cyprianus lib. 1. Epiſtola 12. item lib. 2. Epiſtola 1.	8
*	257	1	3	251	&c. de concilio ea de re habito. 12 Hæreſes nouæ in Arabia exortæ ſunt, quas Origenes magna induſtria exterminauit. Hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 27.	A. Parthi Armeniam 9 occupant, fugato rege Ty- ridate, liberis eiꝰ in dedi- tionem acceptis. Pomp.
* Hiſt. Eccl. lib. 7.		2	4	252	Perſecutio à Decio in Chriſtianos excitata, ob odiū Philip- 1 por. in quā & Fabiāꝰ Eps & Laurētiꝰ Diaconꝰ Rōæ occu- CORNELIVS XX. Rō. Eps an. 2. Qui ipſe (buēre Eutr. lib. 9.	10
*		3	4215	253	Martyrio corōatꝰ eſt. Extāt autē aliq̃t egregiæ ad hunc Cor- 2 nelium Cypriani Epiſtolę, è quib. lector probè huiꝰ tēporis Nouatiana Hæreſis cœpit. B. APOLLONIA Martyr. (ſtatū in	† VALENS LVCINIA- 11 NVS Rom. Imperium arripuit. Sex. Au. Vict.
		4	6	254	LVCIVS XXI. Rom. Epiſcopus menſ. 8. (telligere poterit. 1 Hiſt. Eccl. lib. 7. cap. 3. Antiochiæ XIV. Epiſcopus conſtituitur DEMETRIANVS.	A. Peſtilens morbus totius 12 Orbis multas Prouin- cias occupauit, maxi-

(meq; Alexandriam & AEgyptum, qua occaſione B. Cyprianus librum de Mortalitate ſcripſit.

Anni Vrbis.	ROMANORVM C.	COSS.	FRANCOR. D.	
985	11	Maximus II. Paternus.	22	
986	12	Maximus III. Vrbanus.	23	
987	BELLVM Germanicum, in quo Alexander tumultu 13 militari Mogūtię cū matre occiſus eſt. Caſs. Lampr. Herod. Oroſ. Iul. Cap.	Seuerꝰ & L. Ragoni- us Vrinatus. Caſs. Quintianum.	24	
988	IVL: MAXIMINVS cū Filio Maximino Rō: Imp: an: 3. 1 Hic primus ex corpore militari, ſine Senatꝰ autoritate, Imperator factꝰ eſt. Vide Jornandem, qui cōpendio Iul:	Maximus A. Africanus.	†Maximinus Imp. Ger- 25 manos vicit. Amicos Alexandri crude-	Herod lib. 7.
989	eius Hiſtoriam tradit, quomodo ab infimo gradu 2 ad Imperium ſenſim euectus ſit.	Perpetuus. Cornelianus.	liter interfici fecit. 26 Capitol. & Herod.	
990	Duo GORDIANI in Africa Imp: facti, à Capelliāo Mau- 3 rorū pręfecto victi interière. Hinc Max: Pupienꝰ & Balbinꝰ à Senatu Impp. facti. Quib. ad ſedēdā populi	Pius & Pontianus. Caſs: Proculū habet.	27	
991	ſeditionem, GORDIANVS Iunior puer XIII. annorum 1 Cæſar eſt adiunctus. Maximinus verò ad Aquileiā à militibꝰ occiſis, & iſti duo à Senatu creati A A. militum	Gordianus Cæſar & Auiola. Vide Iulium Capito: de hoc cōſ.	28	Herod. li. 8. & vltimus.
992	ſeditione non longe pôſt ſunt interfecti, Quibus ex- 2 tinctis, imperauit GORDIANVS an. 6.	Sabinus. Venuſtus.	† SABINIANVS in Africa 29 contra Gordianum ſeditionē excitauit,	Pomponius Lætus incipit.
993	BELLVM Perſicum. GORDIANVS Miſithei Filiam vxo- 3 rem duxit, cuius deinde ſtrenuam in bello Perſico ex- pertus eſt operam.	Gordianus A. II. Pōpeianus. Iul. Cap. Papinianum vocat.	quē per Mauritaniæ 30 preſ: Gordianus ad deditionem cōpulit.	
994	GORDIANVS aperto IANO contra Perſas mouet, Sapo- 4 rem Perſarum regem vicit, Vrbes plurimas recepit. Iul. Cap. Eutrop. lib. 8.	Atticus. Prætextatus.	Iul. Capitol. 31	
995	MISITHEVS Præt: Præt: moritur, in eius locum ſuffe- 5 ctus eſt PHILIPPVS Arabs, qui immemor accepti à GORDIANO beneficij, inſidijs eum & fraude ab imperio	Arrianus Iul. Cap. Aprianum vocat. Pappus.	32	
996	deturbauit, mox nacta occaſione, interneci quoq; prę- 6 cepit. Iul. Capitol. *	Peregrinus. AEmylianus.	33	
997	M. Iul. PHILIPPVS cum PHILIPPO F. Rom. Imp. an. 5. 1 Hic primus ex Chriſtiano nomine Imperator: de quo Hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 25.	Philippus A. Titianus. alijs Didi- anus.	34	Hactenus Iul: Capi.
998	2	Præſens. Albinus.	35	
999	3	Philippus A. II. Philippus Cæſar.	36	
1000	Philippus Imp. Vrbē nominis ſui in Thraciā cōſtituit. 4 LVDI Seculares M. annorum Romæ celebrati ſunt, ea pompa & magnificentia, qua ante hac nunquam: de	Philippus A. III. Philippus Cæſar II.	37	
1001	quibus vide Iul. Cap: 5	AEmylianus & Aqui- linꝰ: His Coss. Caſsi: M. annum vrbis fini- (tum ait.	38	
1002	DECIVS cum Filio Rom. Imp. an. 2. 1	Decius A. Gratus.	39	
1003	Decius bello aduerſus Gothos in Abricio Thraciæ 2 flumine ſubmerſus. Filius occiſus eſt. Iornand. Caſ- ſiod. Oroſ. Eutrop: &c.	Decius A. II. Decius Cæſar. Caſsi: Ruſticum habet.	40	
1004	GALLVS HOSTILIANVS cum Filio VOLVSIANO Rō. Impe- 1 rat an: 2. Cū Scythis (Gothis) fœdus icit non ſine Rō: nominis ignominia, tributum eis pendens. Pōp. Blōd.	Virius Gallus A. Voluſianus A.	BARTHERVS XXXI. 1 Frācorum rex an. 18.	

	Olympiades		ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE, A.	PERSARVM B
	263	1	4237	275	8 EVSEBIVS Laodicenſis Epiſcopus clarus habetur.	VARARANES Perſarum 1 rex III. an: 3.
		2	8	276	9	2
*		3	9	277	FELIX XXV. Rom. Eps an: 5. Hiſt. Eccl. cap. 27. 1	3
*		4	4240	278	Aurelianus Imperator cùm aduerſus Chriſtianos nouam 2 meditaretur perſequutionẽ, fulmine, quod iuxta eum comitesq; eius ruebat, nihil ad meliora flexus, ſed ſcriptis	VARARANES II. Perſa- 1 rum rex V. an: 16. Hic à quibusdam hiſtoricis
	264	1	1	279	iam mandatis in Chriſtianorum perniciem, à ſuis Byzantium 3 inter & Heracleã in Cenophrurio viæ veteris occiditur. Euſ. Hiſt. Eccl. 7. cap. 26. Oroſ. 7. cap. 23.	NARSEVS dicitur. 2
*		2	2	280	MANICHEORVM hæreſis à MANETE quodam, in commune 4 humani generis malum exorta eſt. Hiſt. Eccl. 7. cap. 27. ANATHOLIVS Laodicenus Epiſcopus Philoſophus clarus (habetur.	3
		3	3	281	5	4
*		4	4	282	EVTYCHIANVS XXVI. Romp. Epiſcopus menſ. 10. 1	SATVRNINVS Magiſter 5 exercitus nouam ciuitatem Antiochiæ orſus
*	265	1	4245	283	GAIVS XXVII. Rom. Epiſcopus an: 15. 1 Antiochenæ Eccleſiæ XVIII. Epiſcopus fit CYRILLVS, cuius opera doctiſsimè ſcripta adhuc extant.	eſt condere, qui poſtea 6 imperium affectans, à Probo victus, Apamęæ occiditur. Euſeb.
		2	6	284	2	7
		3	7	285	3	8
		4	8	286	Alexandriæ Maximo defuncto ſucceſsit THEONAS. Hiſt. 4 (Eccl. cap. vlt.	9
	266	1	9	287	5	10
		2	4250	288	6	11
		3	1	289	7	12
		4	2	290	8	13
	267	1	3	291	9	14
		2	4	292	10	15
		3	4255	293	11	16
		4	6	294	12	VARARANES III. menſ. 1 4. Cui ſuccedit NARSES annis 7. menſ. 9.

Anni Vrb:	ROMANORVM. B. COSS.	FRANCO. D.
1025	+ Hinc in orientem mouit. multa recepit amiſſa. Annius Tacitus. 3 ZENOBIAM vicit cepitq;. Vopiſ: FIRMIVS quidam Ægyptum occupatſit, q̃ à Valeriāo duce mox recepta Placidianus.	Tetricus, q Gallias oc- 4 cupauerat, ſe & omnē exercitum Imperatori
1026	AVRELLIANVS de victis hoſtibus Triumphat, (eſt. Aurelius A. III. 4 de quo Vopiſcus. Templum Soli ædificauit. Vrbem muris firmioribus cinxit. Capitolinus.	tradidit. Vopiſcus. 5
1027	Imp: Vindelicos à Barbarorum obſidione libera- Aurelianus A. IIII. 5 uit, inde in Illyricum mouit cum exercitu. Perſis bellum indixit. Marcellinus.	6
1028	Annius Tacitus II. 6 Aureliano occiſo Reſp: VI. menſ: ſine Imperatore fuit: Aemilianus.	7
1029	tandem ex S.C. Imperator dictus eſt ANNIVS TACI- Probus Vopiſcus Veli 1 TVS VII. Kal: Octob: Imperauit menſ: 6. Hoc quoq; à um Cornificium ha- militib. occiſo FLORIAN9 Imperium ſumpſit dieb. 84. Paulin9. (bet, & veri9	8
1030	Probo autem à militibus Orientis Aug: facto, Floria- Aelius Scorpianus. 1 nus à ſuis interfectus eſt. Imperauit AVRELIVS PRO- ‡ BVS annis 6. menſ: 3. Aurelius Propus A.	Probus A. Gallias à Ger- 9 manis occupatas recipit .CCCCM. cęſis. Eutrop.
1031	Probus victis Germanis, Sarmatas in Illyrico ſubegit. Aurel: Probus A. II. 2 Geticos populos in Thracia vicit, & per deditione in Lurius Lupus. Calsi. amicitiam accepit. Hinc in Orientem mouit. PALFVE- Paternum ponit.	9. LXX. ciuitates à 10 Barbaris recepit. Vo- (piſcus
1032	rium Latronem potentiſsimum cepit & occidit. Iſau- Aurel: Probus A. III. 3 riam liberauit. Tandem cum Narſeo Perſarum rege pacem fecit. Ouinius Paternus II.	11
1033	Saturnin9 in Oriēte Imp: affectans à Probo victus eſt. Iuni9 Meſſala. Hic o- 4 BONOSVS & PROCVLVS apud Agrippinam Galliæ Im- mne Patrimoniū ludo perium arripiunt, Britanniam, Hiſpanias, Galliaſq; Gratus. (abſumſit.	12
1034	Braccatas vindicantes Probus vicit, & Triumphauit. Aurel: Prob: A. IIII. 5 Probus Gallos & Pānonias VINEAS habere permiſit. Almum montem apud Syrmium, & Aureum in Iunius Tyberianus.	13
1035	Męſia ſuperiore, militari opere Vineis cōſeuit. Eut. etc. Aurel. Prob. A. V. et 6 Pomponius Victori- nus.	14
1036	CARVS cum FF. CARINO & NVMERIANO Rom: Imp: Carus. A. 1 an: 1. Carus bellum Perſicum, q̃d Probus parabat, cum Filio Carinus Cæſar.	15
1037	Numeriano aggreſſus, Meſopotamiā obtinuit, et Cte- Carinus A. II. 2 ſiphontem vsq; peruenit. In tempeſtate max. morbo perijt. Numerian9 ab Apro Socero ſuo interfectus eſt. Numerianus.	16
1038	DIOCLETIANVS IOVIVS Rom: Imp: annis 20. Diocletianus A. 1 Hic Aprum Numeriani occiſore propria manu interfe- cit. Carinū profligatū cecidit. Aure. Vict. & Pōp: Lęt9 Ariſtobulus.	17
1039	MAXIMIANVS HERCVLIVS à Diocletiano con- (&c. Iunius Maximus. 2 ſors Imperij & Auguſtus factus eſt. Hic Amandum & Aelianū Bugaridę factionis (ſic ſe appellauit turba Aquilinus.	18
1040	Ruſticorū) principes mira celeritate deleuit, Galliaſq; Diocletianus A. II. 3 pacauit. Mox Gentianos vicit in Africa. Milites erāt omneſq; quinquagenarij aut vltra qui Regnum in Maximianus A.	CARAVSIVS Britan- 19 niam occupauit: an- 1 nis 7 obtinuit: fruſtra
1041	Africa ſtabilire conabantur. Pomp. Lætus. Maximianus A. II, 4 Pōponius Ianuarius.	aduerſus eum pugna- 20 tum eſt. Eutrop: Pōp: 2 (&c.
1042	ACHILLEVS Aegyptum obtinuit, ob varia itaq; bella in Baſſus. 5 diuerſis locis pullulātia, A A. duos Cęſares adoptarunt. MAXIMIANVM GALERIVM, & CONSTANTIVM Clo- Quintianus.	21 3
1043	rum, ille Valeriani Diocletiani Filiam, THEODO- Diocletianus A. III. 6 RAM Maximiani priuignam, vxores duxerunt, prio- ribus repudiatis. Maximianus A. III.	22 4
1044	Diocletiāus Buſirim et Copon ciuitates Aegypti cepit Iunius Tiberian. II. 7 & diruit, captoq; Achilleo nono mēſe Aegyptū pāca- Dion Calsius Nicę9 uit Alexandriā VIII. menſe cepit, optimates morte Hiſtoricus.	23 5

multauit, Achilleum Beſtijs dilacerandum oppoſuit. Pomp: &c.

‡ *Huius duo nicoss. tot ab Holoandro quam à Caſsiod. omiſſi ſunt Eſt & hic bis deprauatus Caſſ. At cū Imperatorū Hiſtoriæ vnum ānū hoc loco inſerere cogant (diligens Hiſtoriarū lector facile videbit) nos hunc Cos. Scorpianum ex Vopiſco poſuimus. Is enim Probum ex S. C. Aug. pronunciauit. Et videtur mihi addendus eſſe Prob. Nam is in hunc annū cū Tacito Cos. deſignatus erat: Vt idem Vopiſcus. &c. Hactenus. Vopiſcus.*

	Olympiades		Anni mūdi	ANNI Chriſti		ECCLESIAE. A.		PERRSARVM B.
	268	1	4257	295	13		1	
		2	8	296	14		2	
		3	9	297	15		3	
		4	4260	298	1	MARCELLINVS XXVIII. Romę Eps an. 9.	4	
	269	1	1	299	2	LABDAS XXXVII. Hieroſolym. Epiſcopus ordinatur.	5	
		2	2	300	3		6	NarſesMeſopotamiam & Armeniam acri bello concuſsit.
		3	3	301	4	VETVRIVS Magiſter militum Chriſtianos milites perſequitur, paulatim ex illo iam tempore, perſequutione adverſum nos incipiente Euſeb.	7	Bellum Gallerij cum NarſetePerſarum rege.
		4	4	302	5	THERMON XXXVIII. Hieroſol. Epiſcop: an: 39.	1	MISDATES Perſarum Rex VIII. an. 7. menſ. 9.
	270	1	4265	303	6	Antiochiæ XIX. Epiſcopus conſtituitur TYRANNVS.	2	
		2	6	304	7	PETRVS Theonæ apud Alexandriam ſucceſsit an: 12. hic anno nono perſequutionis à Diocletiano excitatæ, glorioſè Martyrium fecit. Hiſt. Eccl. 7. cap. vlt.	3	
		3	7	305	8		4	Terræmotu horribi apud Tyrum & Sidonem multa opera conciderunt: & populus innumerabilis oppreſſus eſt. Euſeb. anno Chriſti 306.
Hiſt. Eccl. lib. 8. & 9.		4	8	306	9	PERSECVTIO omnium maxima à Diocletiano Imp. anno decimo nono Imperij ſui, menſe Martio, in Chriſtianos excitata eſt, quæ durauit an. 13.	5	
	271	1	9	307	1	MARCELLVS XXIX. Rom. eccl. Epiſcopus an. 1. Hunc Euſebius in Chronicis omiſit, & Trip. Hiſt. li. c. 12. Vbi Theodoretus MELTIADEM Marcellini ſucceſſorem facit. Euſebius	6	
		2	4270	308	1	tamen in Chron: EVSEBIVM XXIX. vocat, qui ſacerdotio præfuit menſ. 7. Poſt hunc XXX. ponit, ni numeri fallant, MELTIADEM an. 6. Quem cœpiſſe illic affirmat anno primo	7	
		3	1	309	2	Gallerij Imp. Et quis Euſebius, ijs tēporibus in viuis, cuiq; maxima cura fuit, vt Eccleſiarum Antiſtites, eorumq; geſta quā veriſsimè colligeret, ordineq; ſuo, vel ſucceſsione diſponeret: nō immerito eius ſcripta hîc imitanda cēſemus.	8	
		4	2	310	3	† De adoptione Cæſarum SEVERI & MAXIMINI vide Eutrop. & Pomp. Lætum.	1	SAPOR Perſarum Rex IX. in vtero matris coronatur, regnauit an: 17.
	272	1	3	311	4	† LICINIVS à Gallerio Carnunti Imperator factus eſt.	2	† SEVERVS Cæſar, contra Maxentium miſſus Rauennæ interficitur, anno Imperij ſecundo.
		2	4	312	5	QVIRINVS Epiſcopus Sceſianus glorioſè pro CHRISTO interficitur. Manuali enim Mola ad collum ligata, de ponte precipitatus in flumē diutiſsimè ſupernatauit, et cū aſpectantib:	3	
		3	4275	313	6	colloquutus ne ſui terrerētur exemplo, vix orans vt mereretur obtinuit. Euſeb.	4	
		4	6	314	1	SYLVESTER XXXI. Rō. Epiſcopus annis 20. Maximinus in Oriētis partib. crudeliſsimè aduerſus Chriſtianos ſęuijt. Morbo graui correptus, antequàm moreretur, edictum q̄d contra Chriſtianos erat, reuocauit. Vide. &c.	5	

Anni Vrbis.	*ROMANORVM. C.*	*COSS.*	*FRANCO: D.*	
1045	8 Carporum & Baſternarum gentes in Romanum ſolum translatæ. Euſeb.	Afranius Annibalianus. Aſclepiodotus.	24 6	
1046	9	Diocletianus A. IIII. Maximinia' A. IIII.	25 7	
1047	10	Conſtantius Cæſar. Maximinus Cæſar.	26 Carauſius inſidiis Allecti ſocii ſui occiſ9. 1 Regnat ALLECTVS an. 3.	
1048	11	Numidius Thuſcus. Anulinus.	27 2	
1049	12	Diocletianus A. V. Conſtantius Cęſar. II	VVALTHER XXXIII. 1 Francorum rex. an. 8. 3	
1050	13 Conſtantius Cæſar apud Lingonas primò vict9, altera congreſsione LX. millia Allemannorũ cecidit, Galliasq; liberauit, contritis Germanorum viribus.	Maximianus A. V. Maximinus Cęſar II.	ASCLEPIADOTVS Ro- 2 man9. Allectum vicit. 1 Britanniam Romanis	
1051	14 Galerius cum Narſete Perſarũ rege, primùm infeliciter pugnauit: mox refectis copijs ingenti Victoria potitus eſt, Cteſiphontẽ expugnauit, totã Aſſyriã,	Anicius Fauſtus II. Gallus.	reſtituit, quam ipſe an: 3 10. pacificè rexit. 2	
1052	15 & quinq; Tranſtygritanas Prouincias ſubegit. Vi. de Pomp: Lætum. Eutr. & Iornandem lib. Rer: Geticarum.	Diocletianus A. VI. Maximianus. A. VI.	4 3	
1053	16	Cõſtantius Cæſar III Maximinus Cæſ. III.	5 4	
1054	17	Poſthumus Titianus. Nepotianus.	6 5	
1055	18 AA. Triumphus, de quo Pomponius Lætus. Diocletianus poſt Triumphum adorari voluit, fratrem Solis & Lunæ ſe nuncupans, oſculari ſibi pedes præci-	Conſtantius Cæſ: IIII Maximinus Cęſ: IIII.	7 6	
1056	19 pit, calciamenta auro & gemmis exornans, &c. (Pompo.	Diocletianus A. VII. Maximianus A. VII.	8 7	
1057	20	Diocletian9 A. VIII Maximian: A. VIII.	DEGENBERT, XXXIIII. 1 Francorum rex an. 11. 8	
1058	1 CONSTANTIVS CHLORVS & MAXIMINVS GALERIVS. AA. annis 2. Imperium inter AA. diuiſum, Galliæ, Africæ, Hiſpaniæ & Italiæ Conſtantius: Græciæ, Illy-	Conſtantius A. V. Maximinus A. V.	2 5	*Eutro. lib. X. rerum Roman. in XI.*
1059	2 rico & Orienti Galerius præficitur. Conſtantius tamen Italiæ & Africæ Imperium recuſauit. Eboraci Britanniæ mortem obijt &c.	Conſtantius A. VI. Maximinus A. VI.	Aſclepiadotus à Cælio 3 duce occiſus eſt, Cœl9 ic qui & COYLLVS dicit,	
1060	1 MAXIM: GALER: CONSTANTINVS Magnus Rom: ImP. AA. annis 31. MAXENTIVS à Prætorianis Cæſar factus,	Maximiã: Herc: IX Maximia: M. Fl. Cõſtantin9 A.	Britanniam obtinuit, pa 4 ce à Conſtantio obtẽta. Conſtanti9 enim HELE-	
1061	2 Hercul: regnandi cupidus Romã veniebat. Maxẽtiũ F. Regno exuere volẽs, à militibus pulſus in Galliã ad generum fugit. Vbi Cõſtãtino inſidias ſtruxit,	Diocletianus X. Galerius Maximus Aug: VII.	NAM Coylli Filiam vxo 5 rem habuit, ex qua Cõſtantinum cognomento	
1062	3 quibus per Fauſtam detectis, in Maſsiliã profugit, illicq; oppreſſus interijt. Eutrop lib. 10.	Poſt cõſulatus pręcedẽtiũ, alii Maxentium & Galerium habent.	6 Magnum genuerat. &c.	
1063	4	Poſt cõſ: priorum anno II. alii Maximinum & Aurelium.	7	
1064	5 Conſtantinus bellum ciuile cõtra Maxentium mouet. Eutrop. lib. 10.	Maximin9 A. VIII. Licini9 A. aliis Seuer9	8	

	Olympiades		Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE. A.	PERSARVM. B.
	273	1	4277	315	Petro apud Alexandriam glorioſa morte ob CHRISTI no- 2 men abſumpto, XVII. ordinatur Epiſcopus ACHILLAS.	6
		2	8	316	MACHARIVS XXXIX. Hieroſolymarum Eps ordinatur. 3 Fames, Peſtis & omnis generis miſeriæ crudeles Chriāo-rum mortes conſequutæ ſunt. Hiſt. Eccl. lib. 9. cap. 8.	7
		3	9	317	LACTANTIVS Firmian9 Criſpi Cęſaris Magiſter, vir omni-4 um hoc tempore eloquentiſsimus, claret. Sed adeò in hac vita pauper, vt plerunq; etiā neceſſarijs indiguerit, ne-	8
		4	4280	318	(dum delicijs. Euſeb. 5	9
	274	1	1	319	Pax Chriſtianis à Conſtantinc reddita. 6	10
		2	2	320	Licinius Imperator Chriſtianos de Palatio ſuo pellit. 7	11
* Hiſt. Eccle. lib 10. Hiſt. Tripartita li. primus.		3	3	321	BASILIVS Amaſiæ Ponti Epiſcopus ſub Licinio martyrio 8 coronatur. Euſeb.	12
		4	4	322	Alexandrinę Eccleſię XVIII. ordinatur Epiſcopus Alexā-9 der, à quo ARIVS presbyter de Eccleſia eiectus, multos ſuę impietati ſociat, & pernicioſiſsimam grauiſsimamq; ex-	13
	275	1	4285	323	citauit hæreſin, de qua Hiſt. Tripart. lib. 1. cap. 13. &c. 10	14
		2	6	324	OSIVS Cordubæ, AMPHION Epiphaniæ Ciliciæ: MAXIMVS 11 qui poſt Hieroſolymarum, & PAPHNVTIVS Aegyptius. & SPIRIDION Tremithuntis Cypriorum Epiſcopi, confeſſo-	15
		3	7	325	res clari hoc tempore fuerunt: de quib. Hiſt. Trip. lib. 1. 12 cap. 10. & alibi.	ALEXANDER natione 16 Phryx apud Carthaginem imperator ele-
		4	8	326	ANTONIVS Monachus his temporibus in Aegyptiorum 13 ſolitudine clarus habetur & multas ad Conſtantinum Imperatorē familiares Epiſtolas ſcripſit &c. Rufin. Hiſt. Eccl	ctus, à Conſtantini 17 exercitu iugulat. Eutr: lib. 11. id. lib. Rerum
* Hiſt. Tri. lib. 2.	276	1	9	327	lib. 10. cap. 8. Trip. lib. 1. cap. 11. Vita eius extat in Vi-14 tis patrum.	Romanorum &c. 18 NAZARIVS Rhethor inſignis habetur. Euſe.
		2	4290	328	SYNODVS CCCXVIII. Epiſcoporū Niceę Bithynię iuſſu 15 Conſtantini Aug. congregatur, in qua peruerſa Arianorū impietas dānata eſt: de qua Rufinus lib. 10. Trip. li. &c.	19
		3	1	329	ATHANASIVS Alexandriæ Epiſcopus ordinatur, menſe 16 quinto poſt Concilium Nicenum. Hic ab Arianis perſequutionem paſſus, ad Conſtantinum refugit.	HELENA mater Con-20 ſtantini Imp: Crucem in qua Mundi SALVS
		4	2	330	17 ARNOBIVS in Africa rhetor gentilis, ſomnijs compulſus, Chriſti fidem ſuſcipit. Hieron. in Chronicis.	pependit, apud Hieroſolymam reperit. Euſ. 21 Rufin: & Trip. 2. ca. 18
* Hiſt. Tri. [illegible] 3.	277	1	3	331	DONATVS Hæreticus agnoſcitur, à quo per Africam Do-18 natiſtæ extiterunt. VITALIS XX. Antiochenæ Eccl. Ep. ordinatur, cui ſucceſſerunt ordine PHILOGONVS XXI.	22
		2	4	332	PAVLINVS XXII. EVSTACHIVS XXIII. quo in exilium ob 19 veram fidem truſo, Ariani ſedem Antiochenam occuparunt, quorum nomina refert Hiero. in Chronicis. IV-	23
		3	4295	333	VENCVS Presbyter Hiſpanus Euangelia heroicis verſibus 20 (explicat.	24
		4	6	334	MARCVS II. Rom. eps XXXII. menſ. 8. 1 INDI interiores mirabiliter ad Chriſti fidē conuerſi ſunt. (Rufin. lib: 10. cap. 9. &c.	25

Anni Vrbis.		ROMANORVM. C.	COSS.	FRANCO: D.
1065	6	Maximinus á Licinio ſuperat, Tharſi viſcerum morbo internor. obijt. Hiſt. Eccl. li. 9. ca. 1. vſq; ad decim.	Conſtantinus A. II. Licinius A. II.	9
1066	7	CONSTANTINVS oſtenſo ſibi crucis ſigno diuinitus &c. apud Pontem Myluium Maxentium vicit, qui Tyberi ſubmerſus interijt. Hiſt. Trip. lib. 1. cap. 5. &c.	Cõſtantinus A. III. Licinius A. III.	10
1067	8	DIOCLETIANVS interea Salonis moritur, & ſolus omnium priuatus inter Deos refertur. Tanta & tum tẽporis Romani Senatus fuit autoritas, vt Deo æqua-	Rufinus Voluſianꝰ. Annianus.	11
1068	9	lem, quem vellent, ex hominibus darent, ô cæcitas. CONSTANTINVS CRISPVS & LICINIVS, Licinij A. Filius, Cæſares leguntur.	Cõſtantinus A. IV. Licinius A. IV.	CLOGIO XXXV. Fran-1 corum rex an. 2.
1069	10		Sabinus. Arcadius Rufinus.	Romani Galliq; Frãci-2 am inuaſerunt. Clogio in prælio cecidit. Trith.
1070	11		Ouinius Gallicanus. Septimius Baſſus.	Eutrop. lib. 10. 1 CLODOMIRVS XXXVI. Francorum rex an. 18.
1071	12		Licinius A. V. Criſpus Cæſar.	2
1072	13		Conſtantinus A. V. Licinius Cæſar.	3
1073	14		Conſtantinus A. VI. Cõſtantinus Cęſar.	4
1074	15	* Imperator Dominicũ diem ſanctum, & à iudicijs liberum alijsq; cauſis decreuit. C. de Ferijs. L. Omnes Iudices. Hiſt. Trip. lib. 1. Cap. 9.	Criſpus Cæſar II. Cõſtantinꝰ Cęſar II.	5
1075	16	Bellum ciuile inter Conſtantinum & Licinium Auguſtos, de quo vide Pompo. Lætum, Hiſt. Eccl. li. 9. cap. vlt. Eutrop. 10. Oroſ. 7. cap. 28. Trip. 1. cap. 8.	Paulinus Probianꝰ alias Panonus. Anicius Iulianus.	ARARICVS & AORICVS 6 Gothorum Regg.
1076	17	CONSTANTIVS à patre Cęſar factus, qua poteſtate vſus eſt annis 15. Victor.	Acilius Seuerus. Anicius Rufinus.	DVCATVS ORIENTALIS 7 FRANCIÆ cœpit. Doringi cum bellũ ha-
1077	18	Licinius Theſſalonicæ contra ius Sacramenti priuatus occiditur. Euſeb.	Criſpus Cæſar III. Cõſtantinꝰ Cęſ. III.	berent cum Sueuis, & 8 ab incurſionibꝰ eorum tuti non eſſent: Francis
1078	19		Anicius Paulinus. Ceionius Iulianus. Camerinus.	totam Menigauiæ diſtri-9 ctum, qui nunc Frãcia Germaniæ eſt, cõceſſe-
1079	20	Criſpus Cæſar Conſtantini F. & Liciniꝰ Cęſar Conſtantiæ ſororis Conſtantini F. dolo Fauſtæ vxoris Imperat. multiq; nobiles interficiuntur. Pomp. Eut. Euſ.	Cõſtantinus A. VII. Conſtãti. Cæſar IV.	runt, vt interpoſitis Frã-10 cis & Sueuis eſſent tutiores. Oriẽtalium Frã-
1080	21	Drepanam Bythiniæ vrbẽ Conſtantinus inſtaurans in honorem Matris HELENOPOLIM appellat. Hieron.	Conſtantinꝰ Cæſ. V. Valerius Maximꝰ Baſilius.	corum primꝰ Dux fuit 11 GENEBALDVS Frater Clodomiri, qui 20. fe-
1081	22	Conſtantinus A. Fauſtam vxorem ſuam interfecit.	Ianuarius. Iuſtus.	rè annis ducatum re-12 xit, & pacẽ cum Sueuis & Doringis con-
1082	23	* Eccleſiæ Chriſtianorum, his temporibus à Conſtãtino erectæ & vectigalibus munitæ &c. Trip. lib. 1. cap. 9. & lib. 2. cap. 18.	Conſtanti. A. VIII. Conſtant. Cæſar VI.	firmauit. Trith. 13
1083	24		Gallicanus Caſio. Cõſtanti. Cęſar VII. Symachus.	14
1084	25		Baſſus. Ablabius.	15

Hactenus Euſebii Chronicon & Hieronymus continuat.

	Olym-piades		ANNI mundi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE. A.	PERSARVM. B.	ORIENT. ROMAN. C.
*	278	1	4297	335	IVLIVS XXXIII. Rom. Eps an. 1 16. menſ. 4. Armenij quoq; hoc tempore ad Chriſtum acceſ-	26	CONSTANTINVS AVG: BYZAN- tium Thraciæ vrbem ampliſs. muris circumdedit, multisq; no-
*		2	8	336	ſerunt. Ruſin. 10. cap. 9. &c. 2 PERSEquutio Chriſtianorum in Perſide.	SAPORES Perſarum 27 rex, Chriſtianos ſuæ ditionis gra-	uis& ſplēdidis ædificijs exorna- uit, Et ex nōine ſuo Cōſtātinopo- lim dixit, dedicauitq; Pacatiano
*		3	9	337	3	uib. tributis preſ- 28 ſit. Denique vi manifeſta perſe-	& Metilio Coss. Fame& Peſtilē- tia innumerabilis multitudo in Syria Ciliciaq; perijt, āno Chri-
		4	4300	338	Synodꝰ Hieroſolymis hoc tēpore 4 cōgregata, in qua Ariꝰ receptꝰ. ATHANASIVS vero à Tyro, vbi cō-	cutus eſt, in qua 29 perſequutione Simeon Seleuciæ	CALLOCERUS in Cypro (ſti 336. res nouas molitus opprimitur.
	279	1	1	339	ciliū cœperat, ad Cōſtātinū fugi 5 ens, Conſtantinopoli Synodum fieri impetrat, qua cōgregata falſis	& Cteſiphontis 30 Archiepiſcopus cum centum alijs	EVNOMIA Nazarij Rhetoris filia virgo Chriſtiana, in eloquio pa- tri coæquatur. Euſtatiꝰ Cōſtāti-
Trip. Hiſt. lib. 4.		2	2	340	delationib. vir Dei apud Impe- 6 ratorem accuſatus, in exiliū ad Treuiros relegatꝰ eſt. Ario ab exi-	Chriſtianis vno 31 die peremptus eſt.	nopolitāꝰ Presbyter agnoſcitur, cuius induſtria Hieroſolymis Martyrium cōſtructū eſt. Hiero:
		3	3	341	lio reuocato dogma eiuſdē val- 7 dè creuit. Is vero nō diu ſuperui ✱ xit. Tri. c. 10. & āte Ruf. 10. et 11.	✱ † Athanaſius ab 32 Imperat. Conſtā- tino ex Occidente	CONSTANTINꝰ Orientis Imperi- 1 um poſt mortem Patris cum Dalmatio patruele obtinuit.
		4	4	342	Euſebiꝰ Pāphili Eps Cæ- (et 12. &c. 8 ſarienſis Palæſtinæ obijt, multis di- ligētiæ ſuæ mōumētis, q & hodie	Alexandriam re- 33 miſſus, iterum ab Arrianis afflictus,	an. 25. Dalmatius Cæſar mox 2 occiſus eſt factione Cōſtantij anno ſuo tertio Imperij. Pōp.
	280	1	4305	343	✱ Iacob: Niſi- (extāt relictis. Tri. c. 3 9 benus Eps clarus habet, ad cuius preces vrbs ſæpe diſcrimine libera	pellitur. Trip. cap. 34 2. & 3.	Ariana hæreſis ex hoc tempo- 3 re, Conſtātij fulta præſidio, exi- lijs carceribꝰ & varijs afflicti-
*		2	6	344	Cōciliū Arianorum Antio- (ta eſt. 10 chiæ habitum, in quo Nicenum damnatur. Trip. cap. 9. &c.	Terræmotus An 35 tiochiam præci- puè & Orientis	onum modis, primo Athanaſium, 4 deinde oēs nō ſuæ partis epiſ: perſequuta eſt. Ecc. 10. cap. 17.
*		3	7	345	MACEDONIUS artis plumariæ, in 11 locum Pauli ab Arianis Eps Cō- ſtantinopoli ſubrogatur, à q Ma-	partes anno fugi- 36 ter commouit. Trip. 4. cap. 10.	Seditio ingēs (18. Ammia. li. 15. 5 Cōſtātinopoli facta, ob Paulum Epiſcopum, quē Conſtantius
		4	8	346	cedoniana hæreſis exorta eſt: vide 12 Hiero: in Chron: Tri. ca. 18. & Aug: MAXIMINꝰ Treuirorum Eps	37	vrbe manu militari pelli præcē 6 perat, vide Trip. li. 4. ca. 13. & 18. Hiero: Paulum ſtrāgulatum
	281	1	9	347	claret, à quo Athanaſius Alexan- 13 driæ Eps, cum à Conſtantino quæreret ad pœnam honorificè	Sapor Perſarum 38 Rex Chriſtianos denuò perſequit.	Neocæſarea in Pōto ſub- (dicit 7 uerſa, excepta Eccl. & Epiſc. cæ- terisq; qui ibidem reperti ſunt.
		2	4310	348	Athanaſiꝰ ad lite- (Suſceptꝰ eſt: 14 ras Conſtantis Alexandriā re- greditur. Hieron. Trip. cap. 7.	39	Dyrachium terræmotu corru- 8 it, & tribꝰ dieb. & noctib. Ro- ma nutauit, plurimæq; Cam-
		3	1	349	Eccl. 10. cap. 19. 15	40	paniæ vrbes vexatæ ſunt. 9 Magnis Reip. expēſis in Seleu- cia Syriæ portus efficitur.
		4	2	350	Cōcilium Sardicenſe in Illyria, 16 q Nicenum confirmatum: Ari ani excommunicati. Athanaſiꝰ	Bellum Perſicum, 41 de quo Pompo- nius Lætus.	Solis facta defectio. 10 Sapor Perſarum rex iterum obſidet Niſibin mēſib. tribꝰ
*	282	1	3	351	& qui ob veram fidem ab Ec- 17 cleſijs pulſi erant Epiſcopi, in ſedes ſuas reſtituti ſunt. Trip.	† Concilium Aria 42 norum in Philippo poli, quo conſub-	Bello Perſico nocturno te- 11 meritate militum ad Singa- rā præerepta eſt palma Con-
			4	352	cap. 20. &c. Anno Chriſti 351. 1 LIBERIVS XXXIV. Rom. Epiſco- (pus an. 17.	ſtantialitas &c. 43 anathematizata eſt. Tri. cap. 23. &c.	ſtantio, amiſſæ ſunt Singara, 12 Bizabda, & Amida. Et Niſi- bis iterum obſeſſa, pax tandem
		3	4315	353	2	44	cum Sapore facta. Pomp. 13 Eutrop. lib. 10.
		4	6	354	3	45	14

Anni Vrbis.	ROMANORVM. C.	COSS.	FRANCO: D.
1085	26 Edicto Conſtantini gentiliū Templa ſubuerſa ſunt.	Pacatianus. Metilius Hilarianus.	GEBRICH Gothorum 16 rex. VISVMAR VANDALORUM Rex Iorn.
1086	27 Romani Gothos in Sarmatarum regione vicerunt. Hieron: Pom. Eutro: Eccl: & Trip: &c. Conſtantinus Conſtantini F. ad Regnum prouehitur. Hieron:	Dalmatius Cæſar. Xenophilus.	VANDALI à Gothis in 17 Rom. ſolum pulſi ſedē à Conſtantino Imp.
1087	28 SARMATÆ litigantes dominos ſuos, qui ACARAgantes vocantur, in Romanorum ſolum expulerunt.	Publitius Optatus. Anici9 Paulin: Iun:	Pannoniam accipiunt, 18 vbi commorati ſunt vſq; ad 13. an. Arcadij & Honorij.
1088	29	Conſtantinus Cæſar. Rufinus Albinus.	I RICHIMER 37. Francor. Rex an. 13. fuit hic Clodomiri Filius.
1089	30 DALMATIVS Tricennalibus Conſtantini Cæſar appellatur. Trip: 5. cap. vlt. & Hieron.	Nepotianus. Facundus.	2
1090	31 Conſtantinus, vt quidam tradunt, ab Euſebio Nicomedienſi Epiſcopo baptizatur. Mox dum bellum in Perſas parat, Nicomediæ moritur.	Fœlician9 & Tacianus. his Coss. obijt. Conſtantinus Tri:	3
1091	1 CONSTANTINVS & CONSTANS fratres in occidente imperant. an. 14.	Vrſus. Polemius.	† SAPOR Rex Perſarum 4 Meſopotamia vaſtata Niſibin duobus menſibus obſedit.
1092	2 ‡ Terræmotu multæ Ciuitates Orientis cōciderunt.	Conſtantinus A. II. Conſtans. A.	5
1093	3 Conſtantinus qui in Gallia Imperabat, fratri bellū inferens à militib. iuxta Aquileiam Alſe occiditur. Trip: 4. cap. 4. Pōp: Sequenti biennio Conſtans omnem	Septim. Acidinus. Valerius Proculus.	Romani bellum Frācis 6 indixerunt, quibus Richimer cognominum
1094	4 fratris Regionem ſubegit. Pomp.	Marcellinus. Cælius Probinus.	obuiā fact9, vario Mar- 7 te cū Conſtante pugnauit. &c. Trip. 4. cap. 10.
1095	5 Conſtans Francos qui Galliam inuaſerunt domuit, pacemq; cum eis fecit. Trip: 4. cap. 13. Pomp. Lætus.	Conſtantinus A. III. Conſtans A. II.	Trithemius &c. 8
1096	6	Placidus. Romulus.	9
1097	7 Titianus vir eloquens Præfecturam Prætorij apud Gallias adminiſtrat.	Leontius. Saluſtius.	10
1098	8	Conſtantius A. IV. Conſtans A. III.	11
1099	9	Amantius. Albinus.	12
1100	10	Poſt Conſ: Amantij & Albini.	Richimer incautè cum 13 Romanis pugnam cōmittens occiditur.
1101	11 Magnus Reipub: expenſis in Seleucia Syriæ portus efficitur. Caſs:	Rufinus & Euſebius anno XI. poſt mortē Conſtantini Magni.	THEODOMER 38. Fran- 1 corum Rex an. 10.
1102	12	Philippus. Salia.	2
1103	13	Limenius. Aco Catulin9 Philomanus.	3
1104	14 Conſtans haud longe ab Hiſpania, in Caſtro Helene dicto interfect9 eſt, Sergio & Nigriniano Coss. quib. & Magnentius Imp. dictus eſt, vt ſequitur.	Sergius & Nigrinianus. Anno quarto poſt Sardicum Cōcilium.	4

	Olympiades		Anni mũdi.	ANNI Chriſti.	ECCLESIAE. A.	PERSARVM. B.	OCCIDENT: ROM. C.
	283	1	4317	355	Conſtãti9 morte fratris audacior 4 facti9, omnia quę pri9 de Athãaſio et Orthodoxis ſtatuerat, reuocauit.	46	BRITANNIO a Illyrico Impe- 15 rator factus. Pomp. Oroſ. Vi- ctor. Eutrop. Trip. lib. 5. cã. 4.
Hiſt. Trip. lib. 5.		2	8	356	Tri. ca. 38. eodẽ anno poſt Conſ. 5 Nigriniani & Sergij Concilium Syrmij habitum eſt, quo Photin9	47	Britannio Purpura depoſita 16 Galica veſte indutus, à Con- ſtantio veniam petijt & impe-
		3	9	357	hæreticus damnatus eſt. Trip. 6 (cap. 7.	48	trauit. Bellũ pernicioſiſsimũ inter 17 Cõſtantium Magnẽtiũq; exorit q̃ vires Rom. Imperij ſupra mo-
*		4	4320	358	AETIVS hæreticus apud Antio- 7 chiam Syriæ virus hæreticum ſpargit: de quo Eunomiani po-	Iudæi à Gallo 49 Cæſare miſerri- mè afflicti. Trip	GAllus Cæſar (dum ſunt attritæ. 18 ob feros mores iuſſu Conſtãtij occiſus. Pomp. Ammi. Trip.
	284	1	1	359	ſtea deſcenderunt. Tri. ca. 13. 8	cap. 11. Sapor 50 Meſopotamiam repetit & Niſibin	(cap. 12. 19
		2	2	360	9	tertiò fruſtra ob- 51 ſidet.	SINVANVS in Gallijs, à mili- 20 bus Cæſar eſt appellatus, ter- tio menſe Imperij Agrippinæ
		3	3	361	B. ANTONIVS Monach9 anno æ- 10 tatis ſuæ 105. diem obijt, de q̃ Hieron. in Vitis Patrum.	52	ab Vrſicino occiſus eſt Ammi- 21 (an. lib. 15.
*		4	4	362	Concilium Nicenum ſecundum 11 hoc anno congregatum terræ- motu diſsipatum eſt. Tri. ca. 34.	53	Imperator Sarmatas & Qua- 22 dos ſuperauit, illis Zizam præfecit &c. Ammian. lib. 17.
*	285	1	4325	363	Concilia, Arminẽſe pro Occidẽ- 12 tali, alterum Seleucię Iſaurię p Oriẽt. hoc anno celebrãt. Tri. 5. 1.	Sapor Amidam 54 ingenti exercitu obſedit. Ammi.	HONORATIVS I. Conſtant. præſ. 23 Imperator Sarmatas rebelles domuit. Ammi. 19. lib.
*		2	6	364	Concilium Conſtãtino: per totum 13 habitũ. Tr. c. 36. Eunomiana & Macedoniana hæreſes ex Ariana	Sapor Syn-(li. 19. 55 garam & Bamby- cam cepit, abdu-	ARSACES Armeniæ Rex 25 Conſtantius Imp. Saporem vicit, & in Perſas repulit. Tri.
*		3	7	365	natæ ſunt. Tr. c. 41. & 43. Conci- 14 lium Arianor. Antiochiæ. Tri. ca. 42. Apollinaris nouam hæreſin	ctis partimq; de- 56 letis Rom. Legio nib. Amm. li. 20.	Conſtant. 3. die Nouemb. moritur 25 Mopſocrenis inter Ciliciam Cappadociamq;. Tri. ca. vl. lib. 5.
Tri. lib. 6.		4	8	366	excitat. Tr. c. 44. Perſecutio Ec- 15 cleſijs à Iuliano mota, de qua Ru fin9 li. 10. c. 32. &c. Tr. Concilium	57 NICOMEDIA & pars Niceæ vrbi	IVLIANVS Apoſtata ſolus an. 1. 1 menſ. 7. Pomp. vide de Iuliano Ammianum li. 22. 23. 24. & 25.
* * Hiſt. Eccl.	286	1	9	367	Alexãdriæ celebratum. Iudei largi 16 tione Iuliãi tẽplum Hieroſoly- mitanũ reparãtes, ignẽ diuini9	Terræmotu col 58 lapſa. Ammi: lib. 22	2 (Tri. lib. 6. 1 IOVINIANVS Imp. menſ. 7. (Pomp.
lib. 11. Trip. lib. 7. *		2	4330	368	miſſo diſperguntur. Eccl. c. 37. Tri. 17 ca. 43. & Ammianus. Synodus Antiochiæ ab Accacianis. Iouinião †	† Imp: congrega 59 ta, qua Accaci- ani Niceæ fide:	VALENS à fratre Valentiniano 1 conſors Imperij factus, Impe- rat an. 14.
		3	1	369	Damaſus XXXV. Rom. Ep̃. an. 1 Baſilius Magnus Cæſareæ (18. Cappadociæ, & Gregor. Nazian	ſubſcripſerunt. 60 Trip. cap. 4.	2
*		4	2	370	B. Ambroſi9 (Zen9 Ep̃i clarent. 2 Mediolanenſium Ep̃s ordinatur. Cõcilium in Illyrico celebratũ Tri.	61	Valens bellum contra Proco- 3 pium, qui in Bithynia Tyran- nidem inuaſerat, parat.
*	287	1	3	371	Audæus hæreticus agnoſcitur. 3 Enthuſiaſtarum hæreſis exorta. (Tri. c. 11.	Bellum ob Ar- 62 meniam cum Sa- pore exortum, vi-	Valens ab Eudoxio Arianorum 4 Epiſco baptizatur. Hinc Valens * Orthodoxos perſequutus eſt.
*		2	4	372	Hoc anno incipiunt Meſes quinq; 4 Apoc. 9. quib. Arianæ Locuſtæ Orthodoxos affligere debebant.	de Nicea Bi-(Am: 63 thyniæ, quæ ſæ- pe ante corrue-	* Grando miræ magnitudinis 5 Conſtantinopoli decidens, mul- tos homines extinxit. Tri. c. 22.
*		3	4335	373	finiunt cum Iuſtin9 Imp. Eccle- 5 ſias purgauit. Athanaricus Go- thorum rex Chriſtiãos perſequit.	rat; terræmotu 64 funditus eſt euer- ſa. Tri. cap. 22.	5 LIBANIVS Antiochenus Rhe- tor inſignis habetur.
*		4	6	374	plurimis interfectis, reliqs ſua di- 6 EVDOXIVS Arianus (tione pellit. Ep̃s Cõſtantinopolitan9 morit. (anno Epiſcopat9 XI.	65	FAMES magna in Phrygia. 7

Anni Vrbis.	OCCIDENT. ROM. D.	COSS.	FRANCO. R.	
1105	MAGNENTIVS Imp: à militibus ſalutatus Auguſtæ 1 Vindelicorum. Imp. an. 3. NEPOTIANVS Eutrophiæ ani. Tri. lib. 5. cap. 6. Conſtantini Sororis F. à Rom. Imperator dictus. 28	P.C. Sergij & Nigrini	5	
1106	die Imperij ab Heraclide occiſus eſt. Victor Pomp. 2 MAGNENTIVS DECENTIVM fratrem (Eutro. & Oroſ. &c. Cæſarem fecit.	Conſtantius A. V. Conſtant. Gallꝰ Cæſ.	CHONDOMARIVS, Veſtral- 6 phus, Vrius & Vrſici- nus, Serapion, & Ora-	
1107	3 Magnentius victus, fugiens in furore verſus, occiſis multis ſe quoq; interfecit. Trip. cap. 10.	Conſtantius A. VI. Conſtant. Gallus. Cæſar II.	torius, Allemannorum 7 reges, de quib. Ammi- an. lib. 16.	
1108	GONDOMVNDVS & VADAMIRVS Alemannorũ reges Gallias vaſtant, cum quibus fœdus ictum eſt. Ammian. lib. XIV.	Conſtantius A. VII. Conſtant. Gallus. Cæſar III.	8	*Ammianꝰ Marcellini lib. 14. & 15.*
1109	VICTORINVS Rhetor & DONATVS Grammaticus Ro- (mæ inſignes habentur. IVLIANVS CÆSAR à Conſtantio dictus.	Arbitrio & Lollianꝰ alij Iulianum, ſed er- rore.	DAGOBERTVS Orienta- 9 lium Francorum dux (an. 21.	
1110	IVLIANVS ad recipiendas Gallias, quę ab Allemanis ve- 1 xabant, à Cõſtantino miſſus. Maxime Alemannor. copię apud Brigãtię Lacũ cęſæ. Ammi. lib. 15. duce Eutro.	Conſtant. A. VIII. Cl. Iulianꝰ Cæſar.	Theodomer à Rõanis 10 bello captꝰ cum matre Haſtila capite plexꝰ eſt.	*Ammian: lib. 16.*
1111	Iulianus in Gallijs hoſtes profligauit, eosq; vltra Rhe- 2 num coegit, Agrippinam recepit. Allemannos ad Argentoratum cædit. Vide Ammian. li. 16. Eutro.	Cõſtantius A. IX. Cl. Iulianus Cæſ. II.	CLOGIO 39 Francorum 1 rex an. 18.	
1112	in Conſtantio. Oroſ. Pomp. in Gallo &c. 3 Iulianus Francos Salios per deditionem accepit, Chamanos vicit.	Fabius Titianus. Neratius Cerealis.	2	*Ammian: lib. 17.*
1113	Iulianus Barbaros ad Rhenum flumine vicit. Ale- 4 norum regibus pacem petentibus dedit, multas ciuita- tes ad Rhenum occupauit, vide Ammiã. li. 18. Trip. 5. (cap. 50.	Euſebius. Hypatius.	3	*Ammian: lib. 18. & 19.*
1114	5 Iulianus Parrhiſijs ab exercitu Auguſtus dictus. Am- (mian.	Conſtantius A. X. Cl. Iulianus Cæſ. III.	4	*Ammian: lib. 20.*
1115	6	Taurus. Florentius.	5	*Ammian. lib. 21.*
1116	7	Mamertinus. Neuitta.	6	
1117	SALLVSTIVS Cos. à Iuliano Gallias regendas accepit. Ipſe Iulianus in Perſas mouit, victor incautus cadit. &c.	Cl. Iulian. A. IIII. Salluſtius.	HVNNI vaſtata Alanorũ 7 regione Gothos aggre- diuntur.	*Ammian. lib. 22. 23. 24. 25*
1118	Iouinianꝰ XVII. die Februari, in cõſulatu ſuo moritur. 1 VALENTINIANVS apud Niceam (Trip. lib. 7. cap. 5. AVG. appellatus. Imp. an. 12. Ammianus lib. 26.	Iouinianus A. Varronianus.	IRMANARICHVS Gotho- 8 rum rex potentiſſimꝰ, de q̃ Iornand. & Ammi- anus lib. 31.	*Hactenus Eutrop. Diaconus continuat. lib. XI. Rer. Rom. lib. XII.*
1119	Terræmotu per totum Orbẽ facto, mare litꝰ egre- 2 ditur, & Siciliæ multarumq; Inſularum vrbes & in- numerabilem hominum multitudinem oppreſsit. (Tri. cap. 15. Ammian: in fine lib. 26.	Valentinianus A. Valens A.	9	
1120	3 † VANDALOS ad Rheni ripas conſediſſe, qui Burgun- diones dicti ſunt, autor eſt Albertus Krantz Van- (dal. l. 1. c. 22.	Gratianus N.P. Dagalaiphus.	‡ Pictorum duo genera 10 & Scoti Britanniam Frãci & Saxones Gal- liam vaſtant.	*Ammian. lib. 27.*
1121	Gratianꝰ Valẽtiniani F. Ambianis Im- 4 perator factꝰ. Diac. & Oroſ. Lana vera pluuijs immi- xta apud Atrebatas de nubibus decidit. Diac. & Caſ- (ſiod.	Lupicinus. Iouinꝰ: alias Iouini. anus.	11 ‡ Gothi Hiſtrũ tranſ- euntes Thraciam per- vaſtarunt. Tri. cap. 13.	*Ammian. lib. 28.*
1122	5 HILARIVS Eps Pictauienſis moritur. Hieron.	Valentinianus A. II. Valens A. II.	12 vide Ammian. lib. 31.	
1123	‡ Rega.ſrand Allemannor. rex Moguntiam capit, & 6 omnis ſexus homines abducit. Hinc bellum in Alle- mannos Sebaſtiano duce paratum. Ammian. lib. 27.	Valentinian. N.P. Sex. Aurel. Victor.	HVNNI in Europam 13 tranſierunt. Bonf.	
1124	7 EVSEBIVS Eps Vercellenſis moritur.	Valentinia. A. IIII. Valens A. III.	Saxones Romanorum 14 fines inuadunt.	

	Olympiades	Anni mundi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	PERS. B.	ORI. ROM. C.	OCCI. ROM. D.
	288	1	4337	375	D. Athanaſius cum 7 Alexandrinã Eccleſiam 46. an. Eps ad-	PETRVS 66 Alexãdriæ Epiſcopus	Valentis iuſſu LXXX. 8 Legati Orthodoxorum ſubmerſi ſunt. Fames ſta-	Maximus annonæ 8 præf. maleficos ab Imp. inueſtigare iuſ-
Hiſt. Trip. lib. 8. *		2	8	376	miniſtraſſet, morit. 8 Egregium facinꝰ hoc anno à muliere Chri-	poſt Athanaſium. 67	tim Phryſiam inuaſit. 9 &c. Trip. lib. 7. cap. 30.	ſus, plurimos Nobilium Romæ occidit. 9
		3	9	377	ſtiana perpetratum, 9 de quo Trip. lib. 7. ca. 32.	68	CLEARCHVS Conſtan- 10 tinopoli neceſſariam aquam introduxit.	Valentinianus Imp. 10 Saxones in terra Francorum oppreſſit.
		4	4340	378	Valentis acta cum 10 D. Baſilio circa hæc tempora, de quibus	69	11	11
	289	1	1	379	comment. anno 11 Chriſti 369.	70	De Valentiniani mor- 12 te, vide Ammian. lib. 30.	Valentinianus A. mori- 12 tur 17. die Nouemb. cui ſucceſſit Filius
		2	2	380	Valens Imp. poſt 12 mortem fratris Monachos ad militiam	ARTAXERXES Perſarum 1 rex X. an. 11.	Exules Chriſtiani ab 13 A. A. reuocati & ſedibus ſuis reſtituti ſunt.	VALENTINIANVS 13 qui puer ab exercitu Imp. dictus Tri.
*		3	3	381	cogit, eosq; in Ægy- 13 pto grauiter perſequitur.	2	Gothi, ob auaritiã (Tr. 14 Maximi annonę præfecti, fame coacti rebel	Alemanorum (ca. 11. 14 XXX M. ab exercitu Gratiani ad Ar-
		4	4	382	14	Mauia Saracenorum re- 3 gina, Palæ-	lant: Thraciã, Theſſaliam 15 & Epirum vaſtant. Pomp. Diac. Ior. Oroſ.	15 gentorat: cæſa die 9. Auguſt. Valens à 1 Gothis victus in pa-
Hiſt. Trip. lib. 9.	290	1	4345	383	Apollinaris (apud Lao- 15 diã Syriæ hæreſim promulgat. Tri. l. 9.	ſtinam va- 4 ſtat, vide Hiſt. Eccl.	THEODOSIVS (Trip. 1 Magnus à Gratiano ad Imp. aſſcitꝰ regnat an. 17.	go quodã combuſtus 2 eſt. Gratianus poſt mortẽ Valentis an. 6.
		2	6	384	B. Ambroſiꝰ Medi- (c. 3 16 olanẽſ. Eps, multa de fide Chriſtiana ſcribit.	li. 11. ca. 6. 5	* Lex lata de fide Nice- 2 na ſuſcipienda, de qua Tri. 9. c. 7. & Cod. de ſũ	Orthodoxos ſuis 3 Eccleſijs reſtituit. Trip. lib. 9.
*		3	7	385	Cõcilium Cõſtã- (Cal. 17 tinopoli congregatum. Trip. cap. 12.	Gregorius 6 Naziãzenꝰ morit. Prol.	Trin. & fide Cathol. l. 3 & 2. Orthodoxæ fidei ſectatores pulſis Arianis	4
*		4	8	386	Cõcilium occiden- 18 talium Epiſcoporum. Romæ. Tri. ca. 13.	7	poſt 40. annos Eccleſi- 4 as receperunt. Trip. ca. 10.	5
*	291	1	9	387	VRſinꝰ, qui & Syriciꝰ 1 Rõ. Eps XXXVI. an. 14 Cõcilium Theodoſij +	+ Iuſſu apud 8 Conſtantinopolim congre	ARCADIVS à Patre Au- 5 guſtus dictus.	Maximus in Britan- 6 nia Imp. à militib. dictus Gallias petit, ca-
		2	4350	388	Cõciliũ à Maximo Im- 2 Treueri conuocat. cui B. Martinꝰ Turõj Gal-	gatum. Trip. 9 cap. 19.	THEODOſius bellum ad 6 uerſus Maximum ſuſcipit. Diac. Oroſ. Tr. c. 21.	ptumq; apud Lugdu- 1 num Gratianum interficit. Valẽtinianum ab
		3	1	389	liæ Eps, Ambroſius, & 3 Hieronymꝰ presbyter interfuerũt. Ru. c. 16.	10	7	occidentis Imperio 2 pellit, qui ad Theodoſium confugit &c.
		4	2	390	Theophilus Alexan- 4 drię Eps. Tri. ca. 22. B. Hieronymꝰ apud	11	8	Trip. lib. 9. cap. 21. 3
	292	1	3	391	Bethlehem clarus 5 habetur. Caſs.	SAPORES II. 1 Perſarum rex XI. an.	9	4
*		2	4	392	Ambroſius Impera- 6 torẽ Theodoſiũ à cõmuniõe arcet. Ruf. ca.	5. 2	10	Maximus non procul 1 ab Aquilea purpura exutus capiteq; da-
		3	4355	393	18. Tri. c. 30. Ambro. 7 Epiſtolar. li. 5. Epiſt. 38. Corpꝰ Dominicum	3	11	mnatus eſt. Valentini- 2 anus Imperium recepit.
		4	6	394	hiſce tẽporib. Laicis 8 in manus dabat. vt in Hiſt. Tr. l. 9. c. 30. tradit.	4	SIGNUM in cœlo quaſi 12 Columba pendens ardensq; per dies XXX.	3

(apparuit.

Anni Urb:	COSS. R.	FRANCO. F.	G.	H.	I.	
1125	Gratianus II. Probus.	15	GOTHORVM VANDALORVMQ; REGNA	HVNNORVM & LONGOBARDORVM REGNA.	INSVLARŨ SEPTENTRIONALIVM BRITANNIÆ & SCANDIÆ, eorumq; Regnorum & Regum &c.	Ammia. lib. 29.
1126	Modeſtus. Arintheus.	16				
1127	Valentinian: A. (IIII. Valens A. IIII.	17	BVRGVNDIONVM pluſquam 80. millia armatorum Rheni ripæ inſe-		Eugenius Scotorũ rex à Maximo cæſus eum exercitu.	
1128	Gratianus III. Equitus.	18 ‡ CLODIVS orient. Francorum dux, ã: 10	derunt, qui multo poſt tempore Chriſtiani effecti ſunt. Diac: Ca[illegible]r.	Sarmatæ Panoniam vaſtant.	Scoti Britannia pulſi MAXIMVS Regnum Britanniæ	
1129	P. C. Grati: III. & Equitij q Valẽti: obijt. Tri. li. 8. ca.	‡ MARCOMER XL. 1 Francorum rex ã: 15 Quatuor continuis an-	manaricus Oſtrogothorum rex duob. à nebulonibus interfectus. Bonf:		vſurpat. an. 14. 2	Ammian. lib. 30.
1130	Valens A. V. (II. Valentinia: Iuni.	nis bellum cum Ro-2manis geſsit. Tandem ad Agrippam cum	THORISMVNDVS Oſtrogothorum Rex. Athanaricus: Veſtgothorum	HVNNI in Gothos exarſerunt: GOTHI trãſito Danubio à	3	Ammi: 13 Michael Ritius de Reg. Frã. lib. 1.
1131	Gratianus A. IIII. Merobaudes.	ingenti præda victo-3 riam obtinuit.	Rex.	Valente Imper: ſedes in Pannonia acceperunt. Oroſi	4	
1132	Valens A. VI. Valenti: A. II. hoc Coſ. Valens perijt	4 Trip:	VANDALI rebus ſuis 1 relictis terras alienas inuadere cœperunt,	6 cap. 33. Trip. 8. (ca. 12.	5	Ammian: cum vita Valentis finit. Halleuus Herõz in Chron. Proſper Aquitan.
1133	Decius Auſon: Gallus Tr. 9. c. 4. Olibrius.	Longobardi ex Scan-5 dia Inſula Oceani Septentrionis egreſsi,	rege MODOGISILO, qui 2 præfuit eis an. 30. Chr. Pol: ca. 18.	LONGOBARDI ex Scandia in Rugo-	6	
1134	Gratianus A. V. Theodoſius A.	Vandalos IBOREA & 6 Alone Ducib. vicerunt. Proſper in	Theodoſius Impera-3 tor Rom. multis prælijs Gothos ſuperat, &	rum Inſulam & Vandalorum fines maritimos mouẽt	7	
1135	Siagrius. alias Euagrius. Eucherius.	Chron. 7	e Thracia pellit, cum A-4 thanarico eorum rege fœdus icit. Vide		8	
1136	Antonius & Euagrius. Caſsio: Siagrium habet.	8	Blond: Dec: 1. lib. 1. 5 Athanaricus Cõſtantinopolim venit, ibiq;		9	
1137	Merobaudes II. Saturninus.	9	poſt paucos dies mo-6 ritur. Gothi ſine Rege ſub Imperio Roma-		Maximus Rõ: 10 Imp: dictus à militibus.	
1138	Richomer & Clearchus his Coſs. Honorius natus	10 Trip:	no ſtipendia fecerunt. 7 an. 18. poſt Athanarici mortem.		Victor Maximi 11 F. Cæſar factus.	Rerum Roman. lib XI. Diacon lib. 14
1139	Arcadius A. Baudo.	MARCOMER ORI-11 ENT. Francorum Dux annis 16.	8		12	
1140	Honorius N. P. admodum puer. Euodius.	Marcomer Gallias 12 inuadit, omnia quæ Maximus abſtulerat,	9		13	
1141	Valentini. A. III. Eutropius.	recepit præter Ar-13 moricam, quæ nunc Britannia minor.	10		14	
1142	Theodo: A. II. Cynegius. his Coſs. Maximus.	14 cadit Trip:	11		Maximus cęſus & Filius eius Victor in Galijs ab Arbo-	
1143	Fl. Timanus. Fl. Promotus.	Marcomer in prælio 15 à Valentiniano cæſus interijt.	12	AGELMVNDVS 1 AIONIS ducis filius primus Lon-	gaſto interfectus. GRATIANUS Homo Britannus Inſulam	
1144	Valentianus A. (IIII. Neoterius.	Duces Francorum re-1 gnum adminiſtrant. an. 26. DAGOBERTUS (Dux an: 5.	13	gobardorum 2 rex annis 33.	occupat, quo mox ſublato à militib9. Cõſtãtinus quidã (Imperator factus, etc.	

III

	Olympiades	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	PERSAE. B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.
*	293 1	4357	395	Amphilochij prudenti 9 conſilio imperatum, ut Imp: Theodoſ.⁹ Cōcilia	5	Confeſsio auricularis 13 à Nectario Epō Cō ſtātinopeli, ob Dia-	Theodoſ. relicta Roma 4 cum Valentiniano, Ip- ſe cum Honorio Con-
	2	8	396	Ariāorū prohiberet. Tri. 10 Epiphanius Cypri(25. us clarus habet. extant	VARANES 1 XII. Perſarum rex an: 12.	coni fornicationem 14 abrogata: Tri. 9. ca. 35. & infra *	ſtantinop: redijt. 5 Valentinianus Eugenij dolo laqueo perijt. Eu-
*	3	9	397	ei⁹ ſcripta cōtra hereſes 11 Iohānes Monach⁹(etc. Vates qui Imp. Theo:	2	Theodoſi⁹ F. Hono⁹ 15 rio Imperatore fa- cto bellum aduerſ⁹ Eu-	genius Imperium inua 1 Arcadi⁹ & Hono- (dit. rius Impp.
*	4	4360	398	Victoriā de Eugenio 12 prædixit, claret. Ruf. (cap. 32.	3	*genium ſuſcepit. Tri: 16 Eugenius vi- (c. 45. ctus & occiſus eſt,	AA. an. 3. ſimul in occidē- 2 te. Theodoſius diuini- tus in pugna ad verſus
Hactenus Hiſt. Ecc. Tri. lib. X.	294 1	1	399	B. AVGVSTINVS S. 13 Ambroſij diſcipulus Hypponæ Africæ E-	4	17. die Septēb. eod: 17 I ARCADIVS Orientis	Paganos iuuatur. Diac. 3 Oroſ: Ruf. Honorius ſolus in occ. viuo fratre
*	2	2	400	piſcopus ordinatur. 14 CLAVDIANVS Poëta inſignis habetur.	Terræmotus 5 per dies pluri- mos fuit, Cœ	1 Imp. an. 13. 2	an. 13. Monomachię ab 4 Honorio Romæ ſu- blatæ. Trip. cap. 2.
	3	3	401	ANASTASIVS 37. Rom. 1 Epiſcopus an. 3.	lum ardere vi- 6 ſum eſt.	NECTARIVS Epiſ: 3 Conſtantinop. obijt, cui ſuffectus eſt Ioha-	5
	4	4	402	EVAGRIVS Monachus 2 Aegyptius doctiſs: cla- (ret.	7	nes Chryſoſtomus, 4 Honorio et Eutycha- no Coss. Trip. ca 3	GILDO regnum Africæ 6 inuadit, Maſcezelis fratris ſui filiū necauit.
*	295 1	4365	403	Quæſtio exorta an De- 3 us habeat corpus & membra. Trip. cap. 7.	8	5 Gaian⁹ præfectus Ty- rannidem inuaſit.	Is Italiam fugiens ab 7 Honorio VM. pugna- torum accepit, copias
	2	6	404 *	INNOCENTIVS 38. Rō. 1 Epiſcopus 15. menſib. (3.	9	(Tri. cap. 5. 6	fratris deleuit. Gildo- 8 nemq; captum velo ſtrangulari fecit. Pōmp.
	3	7	405	* Concilio in Cypro cō 2 gregato, libri Origenis autoritate Epiphanij &	10	7	Oroſ: Diac: & Blond: 9 lib. 1. decad. 1.
	4	8	406	Theophili, Alexādrini 3 dānati ſūt. Cui cū Iohā- nes Chryſoſtomus ſub-	ISDIGERTES 1 XIII. Perſarum rex an: 21.	8	Franci traiecto Rhe- 10 no Treueris & cir- cumiectis finibus:
	296 1	9	407	ſcribere nollet, dānatus 4 à Cōcilio in exilium pel- litur. Sed mox magno	2	9	confederunt. Aemyl. 11
	2	4370	408	honore reuocatur. 5 Iohannes Chryſoſt. ſe- cundo in exilium mitti-	3	10 Arſacius frater Ne- ctarij Chryſoſtomo	† Grando vehemens 12 Conſtantinopoli fa- cta eſt. prid Kal. Oct.
	3	1	409	tur, ab eius Sectatoribus 6 Baſilicæ incenſæ Tri. ca. 17.	4	ſuffect⁹. Hoc altero 11 Epiſcopa⁹ anno de- functo, magna cōtētio	Auguſta, quarta die 13 poſt mortem obijt.
	4	2	410	ATTICVS Conſtantinopo- 7 li Epiſcopus ordinatur. (Tri. ca. 22.	5	exorta eſt ob eligen 12 dum Epiſcopum Trip. cap. 22.	Caianus cauſæbellum 14 mouens vincitur & ſpectaculo fuit, caput
	297 1	3	411	Iohannes Chryſoſto- 8 mus in exilio moritur, die 14. Septembris.	6	Dorotheus Ariano- 13 rum preſul Cōſtan- tinopoli moritur.	abſciſſum Vandali & 15 Alani Gallias intra- uerunt biennio ante
	2	4	412	9	† A. moritur 1. 7 Maij Tri. 10. cap. vlt.	14 annorum 119. die 6 Nouēb: Arcadius † 1 Theodoſius Iunior	Gothorum in Rom. 16 irruptionem. Oroſ. Honorius cum Theo-
Tri. Hiſt. lib. XI. Nicephori Hiſt. Eccl. incipit. *	3	4375	413	ISDIGERTES Perſarum 10 rex Chriſtianos ſuæ ditionis perſequitur.	8	Arcadij F. in oriente 2 Imp. an. 42.	doſio an. 15. 17 Attal⁹ Romę Impera- tor factus, mox re-
	4	6	414	Tri. ca. 30. Innocen- 11 tius Nouatianos per- ſequitur. Tri. cap. 9.	9	3	ROMA (gno priuatur. 18 à GOTHIS CAPTA ALARICHO DVCE

Anni Vrbis.	COSS.	FRANCO. F.	GOT. & VAND. G.	HVN. & LONG. H	INSVL. SEPT. I.	
1145	Tacianus. Trip: Dacianū vocat. Symmachus.	Franci Rom. Impe- 2 ratori Valentiniano tributum negant: Gal	14	Hunni Antiochiam 3 obſederunt.		
1146	Arcadius A. II. Rufinus.	lias inuadunt, à Treue- 3 rentib. cladē accipi- unt. Inde nouum bel	15 ARBOGASTVS Fran cos trans Rhenum	4	Scoti in Britanni- am redeunt. Iohan: Maior ſcriptor	*Iohan Ma- ior de reb. Scot. li. II.*
1147	Theodoſi9 A. II. Abundantius.	lum natum. 4	inuadit. 16	5	Scoticus autor. Poſtquam 43. an- nis exularunt ibi.	
1148	Arcadius A. III. Honorius A. II.	5	17	6	Sed error in nu- meris annorum eſt.	
1149	Olybr. et Probi. Theo. 17. die I in. obijt. Tri. ca. 49.	GINEBALDVS Dago- 1 berti F. Francis peſt annis 21.	18	Hunni Armeniam 7 & pariter Oriētis va- ſtarunt. Trip lib. 10. (cap 1.		*Hactenus Sex. Aure. Victor.*
1150	Arcadius A. IIII. Honorius A. III.	2	19	8		
1151	Cæſarius. Atticus.	3	20	Hunni REVA duce 9 Pannoniam tran- quillè poſſident. Bonf: lib. 3.		
1152	Honorius A. IIII (fectus. Eutychian9 præ-	4	21	10		
1153	Eut.: hic capite plex9 & nōen ei9 Theodo. (abole-	Franci Rhenum traiſ- 5 ectes, à Burgūdiōib. Vandalis &c. repel- †	22 † ſunt ad ſua Blond:	11	Blondus circa hæc tempora Conſtan- tinum in Britāni.	
1154	Fl. Stilic. (ri iuſ- (ſum eſt. Aurelianus +	† ris Coſs. Blondus 6 Gothos in Italiam duob. exercitib. irru-	GOTHI ab Imper. to 23 deficientes Ala- 1 richum regem faci	12	Im: ſ factū aſſerit. FERGVSIVS Eugenij regis ex fratre p.	
1155	Vincentius & Frauita. alijs Fa- britius.	piſſe tradit, ſed ea [illegible] 7 facta ſunt n. ſecun- ‡ do Stilliconis Conſ:	unt. [illegible] racia 24 Pannoniā occu- 2 pat. Regna [illegible] A-	13	nepos cum Fratri- bus BARNO & TE- NAGO totum Sco-	
1156	Arcadius A. V. Honorius A. V.	vt ex Trip. Hiſtoria V patet. ‡ PARAMVNDVS	laricus an. 11. 25 orn. 3	14	tiæ regnum ad mare Scoticum ce- perunt Iohan: Ma-	
1157	Theodoſ. Iunior A. Rumeridius.	Orientalium Franco- 9 rorum dux an: 15.	26 4	15	ior. cap. 1.	
1158	Honorius A. VI. Ariſtenetus.	10	27 5	16		
1159	Fl. Stillico. Anthemius.	11	RADAGAISVS 28 cum CCM. Go- 6 thorum Italiam	17		
1160	Arcadius A. VI. Probus.	12	inuadit: a Stillico 29 ne victus, captus 7 & cum toto exer-	Hunni tranſeuntes 18 Iſtrum Thraciam vaſtant. Tri. lib. 10 (Cap. 24		
1161	Honori9 A. VII. Theodoſi9 A. II.	Carocus Vandalo- 13 rum rex alleniu Germāorū cum ma	citu deletus eſt. 30 Proſper. 8	19		
1162	Baſſus & Philippus prima die Maij Aracadius obijt.	gna multitudine 14 Gallias inuadit: mul- tas vrbes populatur.	GVNDERICHVS Vā- 1 dalorum Rex Hi- 9 ſpanias occupat, re-	20	* fraudulenter cō- tra ius faſq; in Go- thos mittebat, p-	*Rerum Rom. lib. 14.*
1163	Honori9 A. VIII. Theodoſ: A. III.	Anno altero captus 15 & extinctus eſt: ſucceſsit ei Godgi-	gnauit an. 16. Blond: 2 li. 1 Krantz lib. 1. 10 cap. 26. &c.	GOTHIS Gallia ſe- 21 des ab Honorio data, qui cum eò in	ſchatis die inua- duntur. Hinc Go- thi contra, totam	
1164	Fl. Varro & Ter- tull9. de hoc vide Oroſ: li 7. ca. 42.	ſid Rex Trip: item 16 Chron: Por. lib. 1. (ca. 18.	3 11	cauti proficiſceren- 22 tur, à Saule Iudæo. qui à Stillicone *	Italiam direptio- ni dediderunt.	

	Olympiades		Anni mūdi.	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	PERSA. B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.
	289	1	4377	415	MAruthasEpiſcop. Me- 12 ſopotamiæ clarus ha- betur. Trip. cap. 8.	10	4	Honorius Cõſtãtium 19 Comitem in Gallias miſit,qConſtantinum
		2	8	416	Theophilo ſuccesſit 13 apud Alexandriam Cyrillus,de q̃ Tri.ca.7.	Chriſtiana re- 11 ligio felici- ter apud Per-	5	Imp : Britannicum 20 vicit & oppreſsit.
*		3	9	417	PELAGIana hæreſis ex- 14 orta.	ſas ſuccedit, 12 placato iã rege Iſdiger-	6	21
		4	4380	418	Iudæi circa hoc temp9 15 omnes ab Alexandria pulſi ſunt,factione Cy-	de.Trip.ca. 13 8.	MERAclianus Conſi- 7 lio Sabini in Africa claſſem II HMDCC.	Attal9Gothorum cõ- 22 ſilio & auxilioTyrã- nidẽ reſumit inGallijs.
	299	1	1	419	rilli Epi. vnde multæ 16 & nefariæ cædes ex- ortæ ſunt.Tri. cap. 12.	14	nauium inſtruxit,Ro- 8 mã applicuit, à Ma- rino turpiter fugatus,	Diac. Blond. Oroſ : 23 Attalus, à Gotthis in Hiſpaniam migrãtibus
Hactenus Oroſius.	*	2	2	420	Zoſimus 39.Rõ.Epiſcop9 1 an:1.mẽſ.9. (annorũ 98 B. Hieronymus obijt	PLACIDIA 15 Theodoſij fi- lia ad Hono	ſcapha Carthaginem 9 petẽs, à milib. inter- emptus eſt Blond.	neglectus, capitur er 24 Conſtantium Hono- rio tranſmittitur.
*		3	3	421	PAVLVS OROSIVS 2 Hiſtoriam ſcripſit.	riũ remittit 16 Cõſtantio V. C. in matri-	†CONcilium Cartha- 10 ginenſe,in quo Pela- gianum dogma	Honorius triumphãs 25 Romã ingredit, præ- cedente currum eius
*		4	4	422	BONIFACIVS 40. 1 Rom: Epiſcopus. an. 3. menſ. 9.	moniumdat 17 ex qua VA- lentinum	damnatum eſt. 11	Attalo, quem Lypare 26 exulem viuere iuſ- ſit. Blond.
	300	1	4385	423	Ariani Conſtantinopo- 2 li inter ſe diſcordes v- niti ſunt anno 25. poſt	Tertium ge- 18 nuit.	12	Honorius Tricenna- 27 lia celebrauit.
		2	6	424	exortum diſsidium.Tri. 3 cap. 40. lib. 9.	19	13	CONſtanti9 ab Hono- 28 rio in conſortẽ regni aſſumitur. Caſſ. Diac. (Blond.
		3	7	425	THEoneſtus Ep.à Philip- 4 penſi Eccl.actione hę- retica electus, in †	20 †Germani- am venit.	14	29 Conſtantius ſeptimo Imperij mẽſe moritur.
		4	8	426	CELESTINVS 41. Rom: 1 Epiſcopus.an: 9. menſ. 10. dieb. 17. ACACIVS	21	CASTINUS cum ex- 5 ercitu aduerſus Vã- dalos Hiſpaniã va-	BõifaciusCões (Blon. 30 à Caſtino inſocietatẽ acceptus,ob iniuriam
*	301	1	9	427	Amidę vrbis Ep.diuen- 2 ditis Eccleſiæ ornamen tis Perſarũ n.7.millia ca	VARAranes IIII 1 Perſarum rex XIIII. an: 20.	ſtantes mittitur. 16 PLACIDIA à fratre Honorio pulſa cum	in Africam cedit. Ho- 31 nori9 Imp menſ: Au- guſto moritur Tri. lib.
		2	4390	428	pta à Romanis liberat 3 liberoſq; in Patriam re- miſit. Trip. cap. 16.	Hic Chriſtia- 2 noscrudeliter perſequut9 eſt	filijs Honorio & 17 Valentiniano ad Theodoſium fugit.	11. cap. vlt. Iohannes 1 Scriba quidam Imperi- um inuadit : Theodoſi9
Triſt. Hiſt. lib. XII.		3	1	429	Atticus Epi. Conſtanti 4 nopoli moritur 10. O- ctob. an: 21. ſui Epiſco-	ex q̃ bellũ gra 3 uiſsimum in- ter Romanos	18	Valentinianum Cæſarẽ 1 facit, & cum matre Au- guſta ad recipiẽdum Im-
		4	2	230	SISIMUS Epiſ. (patus 5 Conſtantinopoli ordi- natur. 28. Febru: Tri.c.3	& Perſas fuit 4 exortum Tri: lib. XI. c. 15.	Decreto Theodoſij 19 Valentinianus Au- guſtus dicitur.	perium occid: miſit: Io- 2 hannes diuino auxilio Rauennæ ab Aſpri mi-
	302	1	3	231	6	5	Bonifacius in Afri- 20 ca potentia floret, contra quem Ma-	litia captus occiditur, 3 hinc Valẽtinianus Im- perat. an. 30.
*		2	4	232	NESTORIVS ab Antio- 7 chia ad Epiſcopatum Conſtantinop. vocatus.	6	uortius & Galbio in 21 feliciter pugnantes interfecti ſunt. Cu-	Pars Galliarũ propin- 4 qua Rheno, armis ab Aetio comite Frãcis e- (repta.
		3	4395	233	ordinatur 10. die Apri- 8 lis. Trip. cap. 9.	7	ra bellis IGIS V.L- 22 do commiſſa eſt. Blond: lib. 2.	5
*		4	6	234	IVDæi in Creta per pſeu 9 do Moyſem decepti Chri ſtiani fiunt. Trip. ca. 9.	8	Giezerichus Hippo- 23 nem Africę obſedit, III. menſe obſidionis (B Auguſtinus Epiſcopus *	6 * diem clauſit extre- mum Diac. lib. 14.

Anni Vrbis	COSS.	FANCO. F.	GOT. & VAND. G.	HVN. & LONG. H.	INSVL. SEPT.	
1165	Theod: A. IIII. Solus.	17	ATHAVLPHVS 4 Veſtgothorum Rex 1 annis 5. Hic Placi-	23	conſtātinus à Con ſtantio victus oc citur. Conſtans	
1166	Honorius A. IX. Theodoſi: A. V.	18	diam Sororem Aug: 5 Honorij vxorem 2 habuit, ne quo reté-	24	Filius eius, quem pater ex Mona- cho Aug: fecerat,	
1167	Lucius V.C. &. Heraclianꝰ huius memoria deleta	Burgundiones Par- 19 tem Galliæ Rheno propinquam obti-	rus eſt, ne grauiora 6 in Rom: Imperium 3 tentaret.	25	à Gerontio Co- mite ſuo interfe- ctus eſt. In cuius	
1168	Conſtans Ceſt. Conſtantius.	nuere. Aemyl: 20	Cōſtantius Gothos 7 Narbona expulit, 4 & in Hiſpaniam	26	locum MAXIMVS electus eſt, qui in Hiſpania exul	
1169	Honorius A. X. Theodo: A. VI.	21	abire coegit. Oroſ: 8 5	27	perijt.	*Ammonius de Geſtis Francorū. Paulus Aemyl. de reb. Francorum.*
1170	Theod: A. VII. Palladius.	FARAMVNDVS Dux 1 Orientalis Franciæ omnium Francorū	SINGERICHVS 9 Veſtgoth: anno. 1	28		
1171	Honorius A. XI. Conſtantius II.	conſenſu rex decla- 2 ratur. Regnat an: 7. alij 11. ponunt, ſed	VALLIA Veſtgoth. 10 rex an: 22. Ritius 1 rātum 3. annos ponit.	29		
1172	Honorius A. XII Theodo: A. VIII.	errore, quia ante Ho 2 norium imp: obijt, vt teſtatur Aemyl. li: 1.	Tanta eſt eorum 11 ſcriptorum negli- 2 gentia.	30		
1173	Maximus. Plinta.	Marcomirus Fara- 4 mundi frater Orien- talem Franciam re-	Conſtantius Cæſ: 12 pacē firmat cum 3 Vallia data ei ad	VVINDESHEIM in 31 ſuperiori Francia conditum à VVin		
1174	Theodo: A. IX. Conſtantius III.	git annis 18. 5 Hinc incipiunt Frā- corum in Gallia re	habitandum Aqui- 13 tania, cum quibuſ- 4 dam ciuitatib. &c.	degaſto vno ex 32 Francorum legiſ latoribus.	SCOTI & Picti Bri tāniam vaſtant, à Romāa legione	
1175	Euſtachius. Agricola.	ges numerare. 6	14 5	33	fugantur. Pomp: Diac. Blond:	
1176	Honorius A. XIII Theodoſi: A. X.	7	15 6	LAMISSVS II. Lon- 1 gobard: Rex an: 3. Vide de natali eius		
1177	Marinianus. Aſclepiadotus.	CLODIVS Faramun- 8 di Filius II. Franc: 1 Rex an: 20. alij 18.	16 7	mirabilia apud Dia- 2 con: lib. 1. ca. 10. &c		*Ell nat ab Inc ii. Roma Lb. II.*
1178	Caſtinus, de hoc vide Blond: li. 1. Victor (Dec. 1.	Hic ſuas nutrire co 9 mas & barbas præ 2 cepit, quo à Galli di-	GIZERICHVS 1 Vandalorum rex 8 annis 48.	3		
1179	Theodo: A. XI. Valentinia. Cæſ.	noſcerentur. Ind. 10 Capillatus dictus 3 Magnam Gallia	Pugna Hunnorum 2 cum Romanis gra- 9 uiſsima ad TVL-	LABE vel LETH. III. 1 Longob: Rex an. 40		
1180	Theodo: A. XII. Valentinia. A. II.	partē ſubegit. &c. 11 4	NAM Auſtriæ cō- miſſa. Volater. 10	ATTILA Hunnorum 2 Rex potentiſsim⁹. an: 27.	PALLADIVS à Cœ leſtino Rom. Pō in Scotiam miſſus	
1181	Hierius. Adaburius.	Hoc anno alij Clodi, 1 Regnum inchoant. 5 an 18.	VANDALI vocati à 4 Bonifacio Africæ 11 præfecto Hiſpani-	3 2	Euāgeliō Chriſti docet. Maior. GERMANꝰ Altiſio	
1182	Fœlix. Taurus.	Franci in Senonenſi 2 Prouincia Aurelia- 6 nenſes, Parrhiſioſq;	am relinquunt, & 5 in Africa ſedem 12 Regni ponunt.	4 3	dorenſis Eps, Bri- tannos ab errore Pelagiano, ad ve	
1183	Florentius. Dionyſius.	ſubegerunt. 3 7	Viſegothi eam Hi- 6 ſpaniæ partē oc- 13 cupant, quam Van-	5 4	ram fidem Chri- ſti reuocauit.	
1184	Theod: A. XIII. Valentin: A. III.	BVRGVNDIONES ad 4 fidē Chriſti conuerſi 8 li. Trip. li. 12. cap. 4.	dali reliquerant. 7 Iornand: 14	6 5		

	Olympiades.		Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	PERSAE. B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.
*	303	1	4397	435	CONCILIUM Epheſi 10 habitũ, inquo Neſtori9 damnat9. Trip.	9	MAXIMINIANVS 24 Ep: Cõſtantino: or-	7
		2	8	436	SIXTVS 42. Rom. 1 Ep. an: 8.	10	(dinatur. 25	BONIFACIVS ex ...ica 8 in vrbem redijt. Aeti-um bello vicit. Magi-
*		3	9	437	IOANNES Caſsianus 2 Monachus Maſsilię (claret.	11	Maxima vrbis Re- 26 giæ pars Septentri-onalis incenſa & col-	ſter Equitũ fact9 mox 9 bijt. Aetius Hunno-rum auxilio, priſtinę di-
		4	4400	438	PROCLVS Maximi- 3 ano defuncto Con-ſtãtinopoli ſucceſsit	12	lapſa eſt per tres di- 27 es in Auguſto men-ſe. Proſper.	gnitati reſtituit. Ru- 10 gas quidam Barbaro-rum rex Rõ: Imp. in-
	304	1	1	439	4	13	Valentinianus A. 28 Theodoſij Filiam Eudoxiam vxorem	uadẽs cœlit9 extirpat. 11 Tri. c. 12. Aetius Gun-dicarium Burgundio-
		2	2	440	Coprus Iohannis 5 Chryſoſtomi Con-ſtãtinopolim reuo-	14	Nuptiæ Va- (duxit. 29 lentiniani & Eudo-xiæ Conſtantinopo:	rum regem, in Gallijs 12 habitantem obtriuit, pacemq; ei ſupplicanti
*		3	3	441	catum magno cũ ho 6 nore condit, die 17 Ianuarij anno 35.	15	* Eudoxia The- (Tri- 30 odoſij vxor Hiero-ſolymam ob Religio-	cõceſsit. Diac. Bellum 13 cum Gothis auxilian-tib: Hunnis geſtũ eſt.
		4	4	442	poſt eius depoſitio- 7 nem. Trip. cap. 14.	16	nem profecta. Diac. 31 Piratæ Siciliam & multas Inſulas va-	Litori9 Comes. incau- 14 te cum Gothis pugnã committens capitur.
*	305	1	4405	443	Perſecutio Eccleſiæ 8 in Africa, autore Gi-ezericho Rege, de	† Proclus Con- 17 ſtant. Epiſc: THALASSIUM	Giezeri (ſtarunt. Diac. 32 ch9 Carthaginẽ do-lo cepit & ſuæ di-	Pax petentib: à Ro- 15 manis Gothis confir-mata. Diac. Proſper
		2	6	444	qua Victor Epiſcop9. 1 LEO I. 43. Rõ: Eps annis 21.	Senatorẽ Ca- 18 ſarienſibus Epiſcopum	tioni adiecit. 33	hoc factum ait, Theo. 16 & Feſto Coss. Gie-zerichus Siciliam af-
* Hactenus Hiſt. Trip.		3	7	445	2	creat. Finis 19 Hiſtoriæ Tri.	Theodoſius Impe- 34 rator bellum in Vandalos mouet,	fligit. Sebaſtianus A- 17 fricã iuadit Giezeri-ch9 Carthaginẽ redit.
		4	8	446	3	20	tribus ducibus ma- 35 gna claſſe directis, ſed ij longis cuncta-	HVNNI Taciam & Il- 18 lyricum grauiter de-populantur. Thermo-
	Poſt hęc tempo-ra nulla		9	447	Manichęi cura Leo 4 nis Romę extirpa-ti, & in alijs locis de	VARARANES 1 V. Patri in Perſarum re-	tionibus negotium 36 differentes, Siciliæ magis oneri quam	pylas vsq; veniunt. Co- 19 piæ in Siciliam miſ-ſæ ad tutandum Ori-
	fit men-tio Olym-piadum		4410	448	tecti ſunt. Proſper. 5	gno ſuccedit, 2 an: 17. menſ: quatuor.	Chartagini auxilio 37 fuêre. Diac. & Pro-ſper.	entis imperium re- 20 vocantur.
	in hiſto-rijs autẽ ticis.		1	449	EVTYCHIANA hære- 6 ſis Cõſtantino po-li exoritur.	3	38	21
*	ideo & nos hoc loco eo-		2	450	7	4	39	22
	rum li-neam fi-nienus.		3	451	8	5	40	23
			4	452	ANNIANVS Aure- 9 lianẽſis Epiſcopus claret.	6	41	24
			4415	453	10	7	42	25
			6	454	11	8	MARTIANVS Orien- 1 tis Imp: an: 7.	Cometes apparuit. 26 Cœlum arſit, haſtę ar-dentes in Cœlo viſæ (& alia complura prodigia viſa

Anni Vrbis.	COSS. E.	FRANCO. F.	GOT. & VAND. G.	HVN. & LON. H.	INSVL. SEPT. I.
1185	Baſſus. Antiochus.	5 Clodius Doringos, Saxones & Teuto- 9 nes ſubegit.	8 15	7 6	PATRICIVS natione Brito, à Celeſtino in Hiberniam miſſus,
1186	Aetius. Valerius.	6 10	9 16	8 7	Hiberniam totam ad Chriſti fidem con- uertit, & Eccleſijs ibi
1187	Theodoſius A. (XIIII. Maximus.	7 Clodius explorata interiori Gallia, 11 omnem circa ma-	10 17	9 8	præfuit an. 40. Maior cap. 2.
1188	Ariouindus. Aſpar.	8 re regionem ſube- (git. 12	11 18	10 9	
1199	Theod. A. XV. Valenti. A. IIII.	9 Batauos, Tungros Menapios, Taraua- 13 nos marinos. Am-	GIEZERICHVS 12 pacē cum Valē- 19 tiniano Imp: fecit,	11 10	
1190	Iſidorus. Senator.	10 biōnes. Cameracē- ſes, Tornacēſes A- 14 trebatēſes, Belua-	qui ei certos regni 13 fines in Africa 20 poſuit. Atq; hic	GOTTI in Hi- 12 ſpania Pacem 11 infringunt, vici-	VORTIGERVS circa hæc tempora, dolo & fraude Britanniam in-
1191	Aetius II. Sigiſuultus.	11 cenſes, & quicquid his regōib. interia- 15 cet, vltraq; Sequa-	Vandali 95. an: 14 ibi regnarunt, 21 q̊r. pleriq; men-	na loca occu- 13 pant. Narbo- 12 nam vrbem ob-	uadit. Maior cap. 3. Hunc Diacon. & alij Saxonum regē fuiſſe
1192	Theodoſius A. XVI. Fauſtus.	12 nam & Ligerim, Clodius Francorum 16 regno adiecit.	tionem faciunt, 15 p̄cipuè autem 22 Iuſtinian. Aug.	ſident. Litori9 14 obſeſſos libe- 13 rat, hoſteſq; fu-	dicunt, ſed errant, i- pſe enim Saxones in Britanniam vocauit.
1193	Theodoſius A. (XVII. Feſtus.	13 17	Cod: lib. 1. de 16 Off: præſ. præt: † 1 RODERICVS vel	gat. Diac. 14. 15 † Africæ ab i- 14 nitio. Atq; ex	BRITANNI hactenus Romanis fideles, cum omni ab eis auxilio
1194	Valenti. A. V. Anatolius.	14 18	Theodoric9 Veſt- 17 got. Rex an. 12. 2 perijt in pugna ad	eo tēpore re- 16 gnauit Gieze- 15 richus an. 37.	contra Pictos & Sco- tos, qui eos bello pre- mebant, deſtituerēn-
1195	Cyrus V. C. ſo- lus.	15 19	uerſus Attilam & 18 huic Riti9 3. tm. 3 annos aſſcribit.	17 16	tur, à Romanis defece- runt, alienaq; auxilia quærere coacti ſunt.
1196	Dioſcorus. Eudoxius.	16 20	Cū Glecerico pax 19 à Valentiniano 4 Aug. confirmata	18 17	ANGLI Saxones in Britanniam, contra Scotos & Pictos vo-
1197	Maximinus II. Paternus.	17 1 MEROVEVS III. Fran-	& iterum certis 20 ſpacijs Africa in- 5 ter vtrumq; di-	19 18	cati. Duce Hengiſto, cum magna multitu- dine veniunt. Beda
1198	Theodoſius A. (XVIII. Albinus.	18 corum rex ſucce- dens Patri an. 12. 2 Alij 10. ponunt, &	uiſa eſt. Caſ. &c. 21 6	ATTILA Hun- 20 norum Rex, 19 Bledam fratrem	in Hiſt. Angliæ circa finem.
1199	Valentinianus. A. VI. Nonius.	ſic errori, in an. Fa- 3 ramundi meden- (tur.	22 7	& conſortem 21 ſuum perimit, 20 eiuſq; populos	HENGIſtus Anglo- 1 rum Dux, Orienta- lem Britanniæ pla-
1200	Aetius III. Q. Aur. Symmac.	4	23 8	ſibi parere fa- 22 cit. Proſp. 21	gam occupat, Re- 2 gnumq; conſtituit, quod Orientale
1201	Calyppus. Adaburius.	ATTILA Hunnorum 5 rex, cum D M. hōim Germaniam perua-	24 9	23 22	Anglorum Regnum 3 appellatum eſt, & durauit annis 363.
1202	Rufius Poſthu- mianus. Zeno.	ſtat, multas vrbes di- 6 ruēs & cùm multā Galliæ partem pera-	25 10	24 23	Hengiſtus regnauit 4 annis 25.
1203	Protogenes. Aſturius.	graſſet. Aureliāum 7 obſidet: alij hoc fa- ctum tradunt an.	26 11	25 24	5
1204	Valentinian9 A. (VII. Auienus.	455. prodigia mul- 8 ta hoc anno viſa. Trithem.	27 12	26 25	6

Hactenus Proſper Palmerius continuat Chronicon

Rerum Roman. lib. XV.

	IN DICTIONES ROMANORUM	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	PERS: B.	ORIENT. C.	OCCIDENT: D.
*		4417	455	SYNodus Chalcedo- 12 nenſis DC. Epiſco- por. qua Eutyches &	Sangibanus 9 Alanorum rex.	2	ATTILA ab Aetio in 27 Campis Catalaunicis, graui prælio victus. *
		8	456	Dioſcorus Alexan- 13 drinus damnatur.	10	3	Venetiæ conditæ au- 28 tore Blondo lib. 3. incl. Quamuis Iohan. Eg-
		9	457	14	11	4	nat. Baptiſta, hoc cœ- 29 ptum dicat ſub Theo- doſio iuniore &c.
		4420	458	15	12	5	Valentinianus Imp: 30 Aetium & Boetium præf: præt. interfecit, ſe-
Diacon. lib. XVI.		1	459	16 PAVLINVS Nolæ Eps	Philippus 13 presbyter Hieroſol. B.	† ROMA GIEZERICHO 6 Duce, à Vandalis capta omnib9 opi-	quenti anno qq; ipſe in- 1 MAXI- (terfectus eſt. * mus Imperium inuaſit,
		2	460	multos captiuos bo- 17 nis Eccleſiaſticis re- demit, deficiente de-	Hieronymi 14 diſcipulus cui9 ſcripta in	bus & ornamentis 7 Imperialibus in A- fricam translatis.	à militib. occiſus in Tibe- 2 rim proiectus eſt, menſ. Imperij ſecundo. Auit9 in
		3	461	mum auro argen- 18 toq; ſemetipſum p viduæ filio in ſerui-	108 extant, 15 hoc tẽpore diem obijt.	LEO Orientis Im- 1 perator annis 17.	Gallia Imperium aſſum- pſit. Caſ. Auit9 Imperium 1 Placentiæ depoſuit. MA-
		4	462	tutem dedit. Qua 19 pietate moti Barba- ri, eum cum magna	16	2	ioranus occ: Imp: an. 5. 2 Maioranus bellum con- tra Vandalos ſuſcipit.
	1	4425	463	captiuorum multi- 20 tudine liberum in Patriam redire per-	17	3	Caſ: De eius magnani- 3 mitate & quomodo ipſe Giezerichi res explora-
	2	6	464	miſerunt. Diac. &c. 21	Perozes XVI. 1 Perſarũ rex an. 20.	4	uerit, vide Proco. lib. 3. 4 de bell. Vandal.
*	3	7	465	HILARIVS 44. Rom. 1 Epiſcopus an. 6. menſ. (3. dieb. 10.	2	5	5 Maioranus haud procul ab vrbe Tethrionenſi Ri-
	4	8	466	2	3	6	chimeri factione occiſus 1 eſt. Cuius porrò autho- ritate Seuerus Lucanus
*	5	9	467	Timotheus quidam 3 Herulus circa hæc tẽ- pora Alexandrinam	4	7	Imperator factus eſt Ra- 2 uennæ. Imperauit an. 4.
	6	4430	468	Eccleſiam turbat. Ni- 4 cephorus.	5	8	BIORGOR vel Beurgur A- 3 lanorum rex, infeſto exer- citu Italiam inuadit, à
	7	1	469	5	6	Incendium magnum 9 Conſtantinopolim afflixit. Diacon.	Richimero ſuperatus & 4 extinctus eſt. Caſs. Diac. Palmer. &c.
	8	2	470	6	7	10	LEO Aug. ſolus, poſtquã 1 Seuerus Richimeri do- lo, in palatio Romę vene-
*	9	3	471	SIMPLICIVS 45. Rom. 1 Epiſcopus an. 15.	8	11	no extinctus eſt. Caſsi. 1 Anthemius à Leone A- in Italiam miſſus tertio
	10	4	472	2	9	Marcellian9 vir po- 12 tẽs in Illyrico, dũ Sardiniam & alias *	ab vrbe milliario, in lo- 2 co Brotontas Imperi- * um ſuſcepit annis 5.
*	11	4435	473	Petrus Gnapheus An- 3 tiochiæ Eccleſiam tur- bat. Niceph.	* maris Inſu- 10 las, iuſſu Le- onis Imp: à	Heracli9 apud Tri- 13 polim Vandalos vicit. Proc. de bell:	* Seruandus qui à Blondo 3 Geruandus dicitur, Impe- rium in Gallia arripere
	12	6	474	4	Vãdalorũ iu- 11 go liberat. in Sicilia occi- (ditur. Pro: & Caſs.	Vand. l. 3. Aſpar Con- 14 ſtantinop. Imp. in- uadens, vna cum filio (interfectus ẽ. Diac. Caſs.	ſtudens, Anthemij iuſſu 4 exilio damnat. Roman9 patrici9 affectans Imp. ca- (pite damnatus eſt. Caſs.

Anni Vrbis.	COSS. R.	FRANCO. F.	GOT. & VAND. G.	HVN. & LONG. H.	INSVL. SEPT. &
1205	Martianus A. Adelphius.	9	Theodoricus in 28 bello Catalauni 13 co cadit.	27 26	7
1206	Herculanus. Aſporatius.	10	THVRISMVNDVS 29 Veſtgothorum 1 Rex an. 3.	Attila Aquileiã 28 poſt longã ob- 27 ſidionem cepit	8
1207	Opilio. Vincomalus.	Franci Treuerim 11 capiunt proditio- ne Lucij, cuius vxo-	30 2	& diruit. * 29 Attila moritur 1 ſuccedit ei filius	9
1208	Aetius nunc Va- lẽt. Imp. occidit. Studius.	rem Auitus præ- 12 fectus Galliæ ſtu- prauerat. Trith.	31 3	Ernacus an. 3. 30 GEPIDæ cum re 2 ge eorum ARdari-	10 * co Gothos Daci-
1209	Valentinian. A. (VIII. Anthemius.	HILDERICVS Patri 1 ſuccedens, ob libidi- noſam inſolentiam	THEODORICVS 32 II. Veſtgot. Rex 1 ‡ an. 14. Iornan-	OSTGOTHORVM 31 REGNVM IN 3 Pannonia.	tiaibus pellunt. 11
1210	Ioannes. Varani.	regno pulſus eſt. 2 EGIDIVS Romanus Hilderico ſuffectus,	des 13. an. 33 2 ‡ RICIARIVS Sueuo-	VALAMIR Oſtgo- 32 thorum Rex pul- 1 ſo Ernaco Pan-	Veſtgothi cum 12 Theodorico eo- rum rege Hiſpa-
1211	Conſtantius. Rufus.	regnauit an. 8. 3 ACLIVLPHVS Theodo- ricus ciiens Sueuis	rum Rex Hiſpa- 34 nias inuaſit, vin- 3 citur & occiditur.	noniam cũ Oſt- 33 gothis obtinet 2 paucis illic relictis	nias inuadunt. 13 Diac. Caſ. Pom. in Martiano &c.
1212	Leo A. Maiorianus.	præficitur. 4	Iornand. 35 4	Hunnis, regna- 34 uit ibi an. 4.	Blondus Toriſ- 14 mundo hoc aſ- ſcribit, & enumie-
1213	Richimer. Paatitius.	HILDERICVS in Re- 5 gnum reuocatus, re- gnat an. 22. Hunc re-	36 6	35 4	rat captas ab eo 15 Prouincias.
1214	Magnus. Appollonius.	uertentem ſecuta eſt 6 BASANA, Baſini Doringiorum Regis,	HILDERICVS Fran- 37 corum Rex A- 6 lemannos vicit	THEODOMER 36 Oſtgothorum 1 rex an. 11.	6
1215	Seuerinus. Dagalaiphus.	ad quem Hildericus 7 confugerat, vxor, quam ſibi vxorem	& Francis ſubdidit. 38 7	37 2	17
1216	Leo A. II. Seuerus A.	iunxit, male remune- 8 rans hoſpitalitatẽ Do ringi, Baſina euolu-	39 8	38 3	13
217	Baſiius. Viuianus.	to anno peperit ei 9 Clodoueum, qui pri- mus Regum Franciæ	40 9	39 4	9
1218	Ruſticus. Olybrius.	Chriſti fidem ſuſce- 10 pit.	41 10	40 5	20
1219	Fl. Baſilicus. Herminerichus	11	42 11	HELDEHOC IIII. 1 Longobar: Rex 6 an. 4.	21
1220	Leo A. III. Sc. 9.	12	43 12	2 7	22
1221	Buſeus. Ioannes.	REMISMVNDVS 13 Sueuorum Rex.	44 13	3 8	23
1222	Anthemius A. II. Solus.	14	45 14	4 9	24
1223	Martianus. Zeno Iſauricus.	15	EVRICVS Veſtgo- 46 thorum rex an. 1 18. Iornand. 10.	GODOHOC V. Lõg. 1 Rex an. 12. 10 * traijcere volens,	25
1224	Iordanes. Seuerus.	16	an. ponit. 47 GIEZERICHUS ite- 2 rum in Italiam *	à Baſilico victus, 2 inglorius Carthat 1 ginem rediit. Proc:	OTHA & Oſca 1 Hengiſti FF. Ori- ent. Anglorum

T 2 (Diac. (Reges an. 19.

	Indictio	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	PERSAE B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.
	13	4437	475	5	12	15	CASVS OCCIDENTIS REGNI 5 Romanorum Richimer patricius Romae facto Imp.
*	14	8	476	PERSECVTIO Christianorum 6 in Africa ab Honoricho Rege ite-	13	16	Olybrio Anthemium cum 1 grani ciuitatis clade extinguit, ipse 40. die post morit.
	15	9	477	EPIPHANIVS (rata. 7 Ticinensis Ecclesiae Episcopus, vir ad nodum	14	Leo A. Nepotē suum 17 LEONE consortem Imperij fecit.	Olybrius mense Imperij se- 1 primo vitā peregit. Glycerichus Rauennae hortatē Gun-
	1	4440	478	pacificus, his tempo- 8 rib. vixit: cuius egregia ad componendā	15	Leo Senior defun- 1 ctus, cui successit ZENO annis ferè 17.	dibāro, à militib. Imp: di- 1 ct. NEPOS Glicerichum regno [illegible] & apud Salonas
	2	1	479	pacem studia, ab o- 9 mnibus ferè huius temporis scriptoribus	16	BASILICVS à Sorore 2 Augusta, absente Imperatore, in Re-	(Dalmatiae vrbe) Epm fe- 1 Orestes à Nepote ad (cir- cu[illegible] G[illegible] missus, Augu-
	3	2	480	summis laudib. cele- 10 (brantur.	17	gali solio positus, 3 Marcum filium Caesarem fecit, redeun-	[illegible] Rauennae imp. fecit 5 Nepos in Dalmatiam fu- g[illegible] vide Flond. l. 2. dec. 1.
*	4	3	481	ACCACIVS Constan- 11 tinopoli Eps. de cuius impietate vide	18	te Zenone ex Syria 4 cum filio relegatur, in exilio Lenis fame	[illegible] Odoacer Herulus extincto 2 Oreste & Pau[illegible], Regis Italiae nomen [illegible] Augu-
*	5	4	482	Nicephorum. 12 Petrus Moggus A-	19	ambo consumpti 5 sunt. Pomp. Procop: Bell: Vand. li. 3.	Italus in Lucullano purpu- 3 ram abiecit, atq; sic Romanorum in occidente Imp.
	6	4445	483	lexandriae Episcop9. 13	De morte 20 Perozae vide Proc. de	6	cessauit, peregrinis in Ita- 4 lia regnantibus. Regnauit Odoacer in tota Italia
*	7	6	484	Stephanus Antiochiae 14 Eps. à populo Petrū Gnaphea sequente.	bell. Persic. 1 Valens XVII. Persarum rex	Verina Augusta co- 7 ronata est. Niceph.	an. 15. * 5 Odoacer in Dalmatijs Odiuam vincit & perimit.
	8	7	485	mox occisus e. vide Ni- 15 cephorum &c. Suffectus est CALENDIO	an. 4. 2	8	Cassiod. 6
*	9	8	486	FELIX 46. Rom. Eps 1 (an. 9.	3	9	7
	10	9	487	2	4	10	8
	11	4450	488	3	CAVADES 1 Perozae F. XVIII. Per-	11	9
	12	1	489	4	sarum rex 2 an. 11.	12	10
	13	2	490	5	3	13	11
	14	3	49	6	4	Feletheus, qui & Fe- 14 na Rugiorū rex ne- ruios patria ejicere	Theodoricus ob nimiam 12 & Zenoni Imp. formidandam Gothorum potentiam à Ze-
	15	4	492	7	5	conabat, quam Odo- 15 acer vicit & occidit, gentemq; Ru-	none ad occupandam Ita- 13 liam sollicitatus, ex quo tempore regnauit an. 37. quorum Pro-
	1	4455	493	Accacius Cōstantino- 8 poli moritur, succedit et Phrauitas, nil me-	6	giorum pene de- 16 leuit.	copius meminit. 14 THEODORICVS Ostgothorum rex Italiā intrauit, O-
	2	6	494	lior Accacio. 9 Xenaias Imaginum destructor, vide Nicep:	Petrus Gna- 7 pheus mortuus est.	17 Anastasius Orientis 1 Imp. ā. 27. Hereticus.	doacrum duob. praelijs vi- 15 cit, primo ad Sontium, altero ad Veronam Cas-

(Proc. Tertium victus Odoacer ad [illegible] Ducam. Rauennam fugiens à Gothis obsidetur an. 3. Proc. lib. 1.

Anni Vrbis.	COSS. E.	FRANCO. F.	GOT. & VAND. G.	OST. & LON. H.	INSVL. SEPT. I.
1225	Leo A. IIII. Probianus.	17	48 3	THEODORICVS 3 qui poſtea regna 1 uit in Italia, Oſt-	2
1226	Faſtus. Martianus.	18	HONORICHVS Van 1 dalorum in Africa 4 Rex annis 7. meſ.	gothorum Rex 4 annis 50. 2	3
1227	Leo A. V. So- lus.	19	10. Victor Eps. 2 de perſequutione 5 Africana.	5 3	4
1228	Leo Iunior A. Solus.	ODOACER Heru- 20 lus, ſiue Saxo, col- lecta multitudine	3 6	6 4	5
1229	Poſt. Con. Leõ. A.	Galliam intrat. 21 Aurelianenſem vr- bẽ, & Andegauiam	4 7	Longobardi ad 7 vlteriorẽ Danu- 5 bij ripam ſedes	6
1230	Fl. Baſilicus II. Armatius.	occupat, Inde ab 22 Hilderico pulſus, pace facta, Italiam	5 8	collocant. Blond. 8 6	AMBROSIVS Aure- 7 lius Romanꝰ, in Britãnia Imperium
1231	P. C. Baſilic. & Arm.	petit. Trith. 23 Hildericus omnẽ Galliam Romanis	6 9	Britãni magna ex 9 parte relicta In- 7 ſula in Gallia ſedẽ	accepit, cum Sax- 8 õib. Anglicis cõ- greſſus occidit.
1232	Illus V. C. So- lus.	eripuit, & è regio 24 genere hinc inde ſubregulos in ma-	7 10	acceperunt, quæ 10 ad hunc diẽ Bri- 8 tannia dicitur.	Succeſsit ei frater 9 eiꝰ VTER Pendra- gon. NOTA.
1233	Zeno A. II. So- lus.	ioribus vrbibus con- 25 ſtituit, de quibus Trithem.	8 11	Blond. lib. 2. in 11 fine. 9	Anno 32. poſt in- 10 greſſum Anglo- rum in Britanniam
1234	Baſilius Iuni. V.C.	26	GVNDAMVNDVS 1 Vand. Rex an. 12. 12. Et hic Chri-	12 10	ELLA Auſtralium 11 Anglorum reg- num inchoat. Cui
1235	Placidius V. C. Solus.	CLODOVEVS V. 1 Francorum rex an. (30.	ſtianos perſequu- 2 tus eſt. Proc. li. 3. 13 de bell. Vand. *	DAPHAON, qui 1 à Diacono Claſ- 11 ſo dictus VI.	ordine ſucce[illegible]nt 12 SICCA EDEL al- chius. BER[illegible].
1236	Seuerinus V.C. Solus.	2	3 14	Longobardo- 2 rum rex an. 5. 12	& Aldinꝰ dein- 13 de hoc Regnum ab INO ad Occi-
1237	Fauſtus V.C. Solus.	3	4 15	3 13	dentalium An- 14 glorum regnum adiunctum eſt.
1238	Theodoricus rex Gothorum Venantius.	4	5 16	Theodoricus à 4 Zenone Cos. 14 dignitate ornatꝰ.	Polido. lib. 4. 15
1239	Symmachus V. C. Solus.	5	6 17	1 15	16
1240	Decius. Longinus.	6	7 18	THANTVS VII. 1 Longob. rex 16 an. 10. Tadonẽ	17
1241	Fl. Boetius V. C. Solus.	7	ALARICVS II. Veſt- 8 gothorum Rex 1 annis 12.	appellat Diacon. 2 17	18
1242	Cinamius. Siſidius.	Clodoueus Hilderi- 8 ci fratris Burgund. Regis filiam CRO-	GVNDOBALDVS 2 9 Burgundionum.	3 18	Ottha & OSCA 19 Hengiſti FF. prę- lio victi cadunt.
1243	Probinus. Euſebiꝰ Cronio	thildem vxorẽ ac- 9 cepit. Blõd. CLODO- ueus Doringos tri-	rex, circa hæc tẽ- 10 pora Italiam in- 3 trat, magna præ-	4 19	
1244	Fauſtinus Iuni- or. V.C. Solus.	buta negantes de- 10 nuo vicit & ſube- git.	da onuſtus do- 11 mum reuertens. 4 Blond.	5 20	

Diacon. lib. XVII.

INDICT.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	PERS: B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.
3	4457	495	GELASIVS 47. Rom. 1 Epiſcopus an. 4. menſ. (8. d. 16.	8	2	THEODORICVS Oſtgothorum Rex Italiam 1 obtinuit. an. 33. *
4	8	496	2	9	3	2
5	9	497	3	10 Agath. lib. 4.	4	Theodoricus Rex Rauennam 3 ingreſſus Odoacrum, molientem
6	4460	498	4	Cauades ob legem 11 inceſtuoſam Regno pel(litur.	5	ſibi inſidias, intere4 mit. Proc. Caſ. *
7	1	499	5	1 LAMBASES Peroze frater, quē	6	Quib. regib. Theodoricus 5 filias ſuas matrimonio iunxerit. vide
8	2	500	ANASTASIVS II. Rō. 1 Epiſcopus 48. an. 2.	Procopius Blaſen 2 nominat, XIX. Perſarum	7	apud Blond. l. 3. Fol. 6 35.
9	3	501	Feſta Apoſtolor. ma2 iori celebritate obſeruāda inſtituunt. Nicep.	rex an. 4. 3	8	7
10	4	502	SYMMACHVS 49. Rom. 1 Eps ā. 15. mēſ. 8. ſi verum ē, nos tantū 14. in-	4	9	8
11	4465	503	Thraſamund9 (uenim9 2 Vādalorum rex in Africa CCXX. Epos in Sar	Cauades iterum 1 annis 30. Hic opera vxoris è	10	9
12	6	504	diniam relegauit, qui3 bus Symmachus quotidiāa ſubſidia miniſtra	vinculis erept9 2 Hunnorum auxilio regno reſti-	Saraceni duce Vadi11 garimo Phœniciam & Syriam vaſtabant.	Theodoricus rex Rō10 mā ōnium votis, venit, ſeditionē Epiſco.
13	7	505	re non ceſſauit. Diac. 4 in Ana. FVLGENTIVS circa hæc	tuitur, mox Ar3 meniam irrupit, & diripuit.	Item Bulgares Illyri12 cum & Thraciam vaſtarunt. Nicep. Blond.	ſedauit (Niceph) ānō11 nā Plebi donauit, captos redemit, Vrbem
14	8	506	tempora floruit. 5 His quoq; tēporib9 in	Amidam Meſo4 potamiæ cepit. Anaſtaſius bi-	13 Neocæſarea hoc tempore terræmotu ruit.	reædificauit, ſuo nu12 tu & oppida & caſtella munitiſ: con
15	9	507	Africa diuina vltio, in 6 Ariano q̄dā apparuit Olympius vocabat, qui	ennio pōſt A5 midam recepit, & in VII. annos	Niceph. 14	di cœpta. Blond. li. 3. 13 Theodoricus (Caſ victis Bulgarib. Syr-
1	4470	508	dum corp9 aquis balnea7 lib. abluēs, indig. quędā & blaſphema de S.	cum Perſis indu6 cias fecit. Agath & Procop.	15	mium recepit. Pan14 noniam & Noricu Regno ſuo adiunxit.
2	1	509	Trin. fide, verba euome8 ret, veniēte ſubitò igni to cęlitus iaculo, viſibi-	7	Anaſtaſius Imp. cir16 ca hæc tempora ANASTASIAM ciuita-	Blond. 15
3	2	510	liter cōbuſt9 eſt. Barbas9 q̊q; Arianus, dum inter baptizādum Filium	8	tem in Meſopotamia 17 ædificauit, vbi Daria erat, inexpugnabilem	16
4	3	511	Dei blaſphēaret, ſic10 cato ſubitò fonte baptiſterij, aquam, qua	9	& pulcherrimam. In 18 Armenia Theodoſiam muro cinxit. Pro-	Theodoricus contra 17 Francos, qui Vaſconiam Veſtgothorum
5	4	512	baptizaret, non ha11 buit. Diacon. & Niceph. vide infra	10	cop. de bell. Perſ. lib. 19 (1.	Regnum inuaſerant, 18 exercitum mittit. victor Vaſconiam re-
6	4475	513	Pſeudoſynodus apud 12 Sidonem præparatur.	11	20	cepit. Blond. Proco19 li. 1. de bell. Goth.
7	6	514	13	12	Tumultus maximus 21 Conſtantinopoli ortus ob Impietatem Imperatoris.	20

Anni Vrb:	COSS. E.	FRANCO. F.	GOT. & VAND. G.	LONGO. H.	INSVL. SEPT. I.
1245	Olybrius Iunior V.C. Solus.	11	12 Vandali pacē poſtulantes, à Sicilia porro abſtinent. 5	6	
1246	Anaſtaſius A. Rufus.	12	THRASAMVNDVS 1 Vandalorum in Africa Rex an. 27. 6	7	
1247	Albinus V.C. Solus.	13	2 7	8	
1248	Aſterius. Præſidius.	14	3 8	9	
1249	Viator. Aemylius.	15 Clodouei bellum cum Allemānis, ubi voto facto, Victor cū	4 8	10	
1250	Paulus V.C. Solus.	16 IIIM. à REMIGIO Remorum Epō baptizatus, fidē Chriſti	5 10	VVACON Thantum 1 Patruum ſuum interemit, & Lon-	
1251	Anaſtaſius Aug: II. Solus.	17 ſuſcepit. Gundobaldo Burgundiorum duci bellū intulit	6 11	2 gobardorum regnum inuadit an. 18. Gepidas &	ARTHVRVS Vteri filius hæc circa tempora Britanniæ rex
1252	Iohannes. Paulinus.	18 victum tributa reddere coëgit. Deinde Aquitanos & Go-	7 12	3 Sueuos bello vicit.	clariſsimus habetur, qui ſi diutius vixiſſet, totam Britan-
1253	Iohannes. Aſclepion.	19 thos bello domuit. Toloſanos impoſito præſidio retinu-	8 13	4	niam à Saxonum iugo liberaſſet, vt inquit Polydorus.
1254	Patricius. Hypatius.	20 it in poteſtate. Gundebaldo Burgundiā conceſsit, quia fuit	9 14	5	
1255	Fl. Auienus. Pompeius.	21 patruus vxoris eius, grandi prius accepta ab eo pecu-	10 15	6	
1256	Auienus Iunior. Probus.	22 nia, quam pepigerat. Blon. Trih.	11 16	7	
1257	Cethegus V.C. Solus.	23	12 17	8	
1258	Sabinianus. Manlius Theodorus.	24	13 18	9	ALLA vel ELLA Primus Northumbriæ rex in Deira Regnū
1259	Ariouinda. Meſſala.	25 Hoc anno alij Clodoueum baptizatum referunt, ſed	14 19	10	inchoat, regnat ā. 30. IDAS vir acer Berniciæ Rex, à q̄ Nor-
1260	Anaſtaſ. A. III. Venantius.	36 Trithemius vt ſupra.	15 20	11	thumbriæ Reges deſcenderunt. LOtho Pictorum
1261	Venantius Iun. Celer.	27 Clodoueus Alaricum Veſtgoth: regem, & Apollina-	16 Theodoricus Clodouei Nothus, Albienſes, Auer- 21	12	& COnranus Scotorum reges, quos Idas vicit.
1262	Importunus V.C. Solus.	28 rem Aluernorum præfectum in Campis Voglatenſib. vi-	nos &c. ſubegit. 17 GENSALARICVS Veſtgothorum rex 1	13	
1263	Boetius V.C. Solus.	29 cit & occidit. Hinc ab Anaſtaſio Patriciatu Conſulatusq; ti-	an: 3. Hunc omiſit 18 Iornand: Sed Procopius eius men- 2	14	
1264	Fœlix. Secundus.	30 tulo & corona aurea regni inſignibus donatus.	tionem facit, & 19 Galelicum vocat. 3	15	

	IN dicti.	Anni mūdi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	PERSAE B.	ORIENT. C.	ITALIAE D.
*	8	4477	515	Alamundarus Sara- 14 cēorū rex, cum popu lo ſuo baptizaē. Nicep.	Cauades Chri- 13 ſtianos in Per- ſide perſequitur.	Vitalianus Aquilonis 22 præfectus contra A- naſtaſium Tyranni-	Hunni Faber dicti, 21 Caſpias portas egreſ ſi Armeniam Cap-
*	9	8	516	Hormiſda L. Rom. Eps 1 an. 9. cœpit āno 23. A- naſtaſij Im: Nicephorus	quodā poplite 14 eneruauit, qui tamen poſtea	dem aſſumit: Vitalia- 23 nus Imperatorem ad perendam pacē coēgit,	padociam, Galatiam 22 & Pontum populati ſunt. Niceph. Pomp.
	10	9	517	autor. Macedonius pi- 2 us Conſtantinopoli Eps poſt multas tribu-	ambulaueruut. 15 Nicephor.	acceptis DCCCC. pon- 24 do auri, ab vrbe Con- ſtantinopoli diſceſsit.	23 Clerus populusq; Rom: in concordiam
	11	4480	518	lationes, quas ab A- 3 naſtaſio ꝑpeſſus erat, Gāgris in exilio moritē	16	Niceph: & Pomp. 25	redierunt. 24 Theodoricus Filiam ſuam Amalaſuentam
Hactenus	12	1	519	& poſt mortem mi- 4 raculis claret. Nicep. Hormiſda legationē	Cauades Chri- 17 ſtianorū precib. caſtrum Azub-	26	Eutarico vxorem de- 25 dit. Caſs.
Caßiodorus, qui ab initio Mūd: Hiſtor-	13	2	520	ad Anaſtaſium mittit, 5 ab hæreſeos crimine eum liberare volens, q	dabar Indorum ex 18 pugnat, magno ibi inuento the-	27 Anaſtaſius fulmine i- ctus interijt.	26
ſuæ Hactenus Nicephori Hiſt.	14	3	521	ſpretis legatis eos cum 6 contumelia dimiſit.	ſauro. quofacto 19 mitior eſſe cœ pit in Chriſtianos,	Iuſtinus Orient: Impe. 1 an. 7. ferè hæreſes hic Eutychianam, Neſtori-	Theodoricus Theo- 27 datum nepotem ex Narbonenſi Prouin-
	15	4	522	Germanus Capuæ 7 Eps ad Iuſtinum Le- gatus miſſus. Diacon.	& quibuſuis ba- 20 ptizari liberum permiſit. Nicep.	nam & Arianam ſummo ſtu- 2 dio extirpauit, hereticorum Epiſcopos eiecit.	cia reuocans Etruriæ 28 præfecit. Bond.
	1	4485	523	8	Bellum Iuſtini 21 cum Perſis cœ- ptum. Zelio-	Atq; hic finiti ſunt anni 3 150. idē quinq; menſes, quib. Ariani potentes	29
*	2	6	524	9	bes Hunnorum 22 rex, accepta pe- cunia Romanis	eſſe debebant, vt prædi- 4 ctum eſt. Apoc. 9.	30
	3	7	525	Iohannes I. LI. Rom 1 Eps an 2. menſ. 8.	& Perſis auxi- 23 lia promittens, à Cauade occi-	Zatvs Rex Lazarorum 5 Conſtantinopolim ve- nit, à Iuſtino baptiſma	31
*	4	8	526	2	ditur. Pax cum 24 Iuſtino facta. li. 15. Rer. Rom.	petit, quo accepto La- 6 zarorum Imp: dictus, ad ſua reuertitur. Rer. Rom.	Legatio Theodorici 32 ad Iuſtinum, pro Ari- anis miſſa. & Theo-
*	5	9	527	3 Iohannes Rom. Eps carcere necaē, à The- 1 odorico. Fœlix II.	CAuades Rex 25 Manichæos in regno ſuo truci-	Antiochia terræmotu 7 grauiter afflicta. Rer. Iuſtinianus cum (Rom: *	33 dorici crudelitas. * 1 Amalasventa cum
Rerum Rom. lib. XVI.	6	4490	528	Rom. Epiſcopus an. 4 2 Gethes Herculorum	dat, eoq̄d filium 26 regnante patre in regnum ſub-	Iuſtino menſ: 4. Solus 1 an. 38. Bellum Perſicum à Iu-	Athalarico F. an: 8. 2 Gothis in Italia Impe- (rat.
	7	1	529	rex, Conſtantinop: ba- 3 ptizaē. Gorda Hunno rum ad Boſporū rex ba-	limare conarē- 27 tur. Rer. Rom. (15.	ſtiniano cœptum, q̄d Be 2 liſarius confecit, de quo + Procop: Alamundarus	Antiochia iterum terræ 3 motu concuſſa. * Iudæi & Samaritæ
	8	2	530	ptizaē. Lex tollens Pa 4 ganos & hæreticos à Iuſtiniano lata. Rer. Rō	* Sacrarvm Con- 28 stitvtionvm Codex iuſſu Iu-	Saracenorum Rex Sy- 3 riam inuadit.	in Paleſtin: Iulianum 4 quendam Imp: faci- unt & Chriſtianos per
*	9	3	531	Bonifacius II. LIII. 1 Rō. Epiſcopus an. 2.	ſtiniani Aug. 29 compoſitus.	Perſæ Romanos apud 4 Surorem vicerunt, ſatis cruenta Victoria. Proc.	ſequuntur, mox victi 5 ſunt & Iulianus decol- (latus.
	10	4	532	2	30 Cosroes Perſarum	li. 1. Seditio Cōſtantino- 5 poli, XXX M. hominum perierunt. Hypatius	6
*	11	4495	533	Iohannes II. LIIII. 1 Rō. Epiſcopus an. 2. (menſ. 4.	rex an. 48. cœ- 31 pit anno quinto Iuſtiniani, pacē	Pſeudoauguſtus cum alijs 6 ſeditionis autor: occiſus. L. Libri (Pro. lib. 1. & 6.	7
	12	6	534	Repetita C. præfe- 2 ctio inſtituta eſt, & (abſoluta	cum Iuſtiniano 32 in CX. annos (fecit.	Digeſtorum à Triboniāo 7 in ordinem redacti ſunt. Beliſarius victis Vand.	8 Theodatus ab Ama- laſuenta in regni ſoci- 1 etatem acceptus, regnat

(Africam recepit. Triumph. & hoc bellum Procopius ſcripſit. (an. 3.

Anni Urbis.	COSS. E.	FRANCO. F.	GOTHO. G.	LONGOB. H.	INSUL. SEPT. I.
1265	Paulus. Muſchianus.	1 CHILDIBERTVS VI. Francorum rex in Gallia an: 45. cum fratrib9 regnum	20 THEODORICUS Oſtgothorum Italiæ rex Amalarici tu- 1	16 Sigiſmundus Burgundiæ rex Sygerium filium	
1266	Clementinus. Probus.	2 diuiſit. Ceſsit huic Pariſiorum, THEODORICO natu maiori Notho Au-	21 telam ſuſcipit & Thiodem eius in regno Tutorem facit. 2	17 necat in gratiam Nouercæ.	Clochilaicus Danorum rex claſſe Francos inuaſit. à Theo-
1267	Senator. Caſsiodorus.	3 ſtraſsiorum an: 23. Clodomiro Aurelianorum an: 7. LOTHARIO Sueſsi-	22 3	18	doberto Theodorici Filio victus eſt. Æmyl.
1268	Florentinus. Anthemius.	4 onum an: 50. à quo Linea Regum vſq; ad Hildericum, vltimum ex	23 HERMENFRIDUS Doringiorum rex Bertarium fratrem necat. 4	1 VValtharius IX Longobardorum rex an. 7.	B. Brigitta in Scotia obijt. Trith.
1269	Petrus V.C. eodē an: Eutharius Cilica cū Iuſtino	5 hoc ſtemmate Regem descendit.	24 5	2	Idas moritur, ſuccedit ei Addas Filius in Bernicia.
1270	Ruſticus. Vitalis.	6 CLODOMIRVS Aurelianens. Sigiſmundum Burgundionem cum po- †	25 † ſtrema vxore & eorum liberis bello capit, quos 6	3	OCCID. SAXONVM regnum in Britānia.
1271	Iuſtinianus. Valerius.	7 CLODOMIRVS Gundemarum perſecuturus, aſtu Gundemari circumſe-	26 Aureliani necat. Gundemarus frater elapſus Bur- 7	4	CERDICIVS primus occident. Sax. Rex hic omnium fuit
1272	Symmachus. Seuerinus Boëcius.	8 ptus, in ipſo conflictu interijt.	27 gund: Regnum occupat. 8	5	vltimus, qui ſuis ex Germania auxilio venit cum copijs.
1273	Maximus V.C. Solus.	9	1 HILDERICHUS Vandalorum in Africa rex an: 7. Hic pius 9	6	
1274	Iuſtinus A. II. Opilio.	10 Theodoricus in Duringos mouet, adiuuante eum Lothario.	2 valde, Catholicos à patria pulſos reuocauit. Rer. Rō. 10	7	
1275	Probus. Philoxenes.	11 Hermenfridum cum omni familia cepit, Regnumq; Francis ſubegit.	3 Almarico (ſit. 15. à Francorum rege Hildiberto oc- 11	1 ADOINVS X. Longobardorum rex an. 18.	
1276	Olybrius V. C. Solus.	12 Æmyl: Pro: lib. 1. de bell. Got: Diac: &c. Lotharius fugato in Hi-	4 ciſo; Thiodes regnum occupat. an: 18. 2	2	Poſt Addam Northumbriæ regem, regnauerunt: Clap-
1277	Mauortius V. C. Solus.	13 ſpaniam Gundemaro omnem Burgundionum Prouinciam ſub-	5 3	3	pas, Theodolphus, Freudulphus, Theodoricus, & Edelri-
1278	Iuſtinianus A. II Solus.	14 egit, Reginam captiuā abducit, cum fratre Childeberto Burgun-	6 4	4	chus. hi 32. annis omnino regnauerunt. poſt Idam.
1279	Decius V.C. Indictiōe ſeptimæ. cod: in Ep: ad p.	15 diam partitur, nulla Clodomiri habita ratione.	7 5	5	
1280	Lā- ſpt. Mennē. padius. Oreſtes.	16 Lotharius omnem regionem quam Theodoricus Gothorum rex	1 GILIMER Hilderichum captum carceribus inclu- 6	6	
1281	Poſt C. Lampadij & Oreſtis.	17 in Gallia obtinuit, potenter è manu Athalarici pueri extorſit. Tri-	2 ſit. Regnumq; fraude obtinuit. an. 5. 7	7	
1282	P. C. Lampadij & Oreſtis II.	18 themi Æmyl. &c.	3 8	8	
1283	Iuſtinianus, Aug. III. Solus.	19	4 9	9	
1284	Iuſtinian. A. IIII. Paulinus.	20	5 Gilimer bello victus, deditus. Finem Vandalici regni in Africa fecit. 10	10	

Ann... lib. 4.

	IN. dict.	ANNI mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	PERSAE B.	ORIENT. C.	OCCIDENT. D.	
*	13	4497	535	3 1 AGAPITUS LV. Rom.	3	Beliſarius dux exercitus 8 ab Imp. in Italiam miſſus Catinam & Syracuſas ce	2 BELLUM Gothicum quod	1
*	14	8	536	Epiſcop. ann. 1 LIBERIUS vel Sylue-	Beliſarius in 4 Africam tran- ſit, & Cartha-	pit, & vltimo ſui cõſulat⁹ 9 die totam Siciliam ſube- git. Proc. & Blond. Nea-	3 XVIII. annos durauit & Procop. ſcripſit, cœpit. 1 Vitiges Gothorum rex	2
*	15	9	537	rius LVI. Rom. Eps 1 anno Vigilius 57. Rom. Eps an. 18.	ginem à Stozę 5 obſidione libe rat, eiq; Salo-	polis capta à Beliſario. 10 Fames maxima per vni- verſum Orbem.	Beliſarius Romam in- 2 trauit, muros reſtituit. Gothi Romã obſident	3
	1	4500	538	ment. 6. 2	monem præ- 6 ficit. Blond.	11	anno integro. Vitiges 3 Coſroem Perſam con- tra Romanos ſollicitat.	4
	2	1	539	Dacius Mediolanen- 3 ſis Eps claret: de hoc vide Gregori-	7 Coſroes fide	Germanus in Africa Sto 12 zam vicit & fugauit Proc. li. 4. de bell. Vand.	Proc. li. 2. de bell. Perſ. 4 [illegible]	5
	3	2	540	um lib. 3. dialog. 4 S. BENEDICTUS in Claromonte cele-	fracta Cilicia 8 & Syriam in- uaſit, Antio	Gothi Mediolanum de- 13 ditione accipiunt. Beli- ſarius Rauennam capit.	5 Vitiges in Triũpho Cõ ſtantinopolim ductus 1 Ildobaldus vel Theudi-	6
	4	3	541	bris habetur. 5	chiam cepit. 9 Proc. Coſroes quarta vice	Proc. &c. Beliſarius Perſ 14 ſico bello præfectus Si- ſauranum deditione ac-	baldus Gothorum rex 2 anno 1. Quo interfecto Araricus regnum occu-	7
	5	4	542	Hypapãte Dom. ad 6 ſecundum Februarij diem celebrari cœpta,	Romanorum 10 terras inua- dit à Beliſario	cepit. Procop. 15	pat, poſt paucos menſes 1 hoc de medio ſublato, Totilas regno potitur.	8
*	6	4505	543	Nos Purificationis 7 feſtum vocã⁹ Ann. Conſt. Siue Rer. Rom.	repellit. Ann. 11 Adad Axu- mitarum rex	Totilas Demetrium naua- 16 li prælio vicit, Neapolim (recepit.	regnat annis ferè 11. ad 2 Placẽtiã Romanos vi- cit. Brutios & Lucanos	9
	7	6	544	Terræmotus (li. 16. 8 vniuerſalis fact⁹ eſt per totum Orbẽ Rer.	fit Chriſtia- 12 nus. *	Arſabanes Africam & 17 Carthaginem à Gon- tharidis Tyrannide libe-	ſubegit, Apuliã & Ca- 3 labriam cepit. Beliſa- rius rurſus ad Italici bel-	10
	8	7	545	Vigilius Pr. (Rõ. 16 9 ex Sicilia frumentum Romanis obſeſsis na-	13	rat. Proc. Mare in Thra- 18 cia IIII. milliarijs exun dans multos homines	li adminiſtrationẽ eri- 4 Totilas Romã (git. obſedit. Obſeſsi fame	11
	9	8	546	uib. miſit. Quod à 10 Gothis præceptum eſt. Proc. Vigilius	Terræmotus 14 magnus Con- ſtantinopoli.	ſ[illegible]ecauit. Rer. Rom. 19 PELAGII Presbyteri ad Totilam legatio, de qua	maxima premebantur, 5 vide Procop. * Placẽtia obſeſſa à Go-	12
	10	9	547	ad Imp. Conſtanti- 11 nopolim vocatur.	15 Nilus exun- dauit, vt an-	Proc. lib. 3. Goth. Ter- 20 ræmotus Byzantij & a- libi crebriores fiere.	tiis, tam graui fame af- 6 flicta eſt, vt ſe inuicẽ comederent, quia neceſ-	13
	11	45 6	548	12	te hac nun- 16 quam. Proc.	(Proc. 21 Theodora Auguſta mo- ritur Imperij anno 21.	ſitate coacti Totilæ ſe 7 dediderunt. Proc. Be- liſarius Conſtantinopo-	14
	12	1	549	13	17	& menſe 3. Procop. 22 Germanus bello Italico præficitur.	polim reuocatur. Bar- 8 * bari totius Occiden- tis Imperio potiunt. Pro.	15
	13	2	550	14	18	Beliſarius Orienti præ 23 ficitur ab Imperatore.	* Roma iterum capta 9 à Totila & reparata.	16
	14	3	551	15	Terræmotus 19 ingens Boẽ- tiam & A-	Narſes bello Italico præ 24 ficitur.	10 * thos vicit, ceciderunt	17
	15	4	552	Contra Theodori 16 veſaniam Con- ſtantinopli Syno-	chaiam qua- 20 tit. Procop.	Narſes magno cum exer 25 citu Italiam ingreditur, ad Taginam Go- *	11 VI. M. Gothorũ Totilas occubuit. Pro. Blõd. (18 TEIAS à Gothis (7. &c.	18
	1	4515	553	dus congregatur. 17 Palmer.	21	Narſes Gothos ad Nice 26 riam vicit. Teias cadit. Gothi Italia pelluntur.	rex eligitur, & à Narſete 1 prælio vict⁹ & occiſus ẽ, anno regni nondũ finito.	
	2	6	554	18	22	Hactenus Proc. de bel- 27 lo Gothico. Terræmot⁹ 40. diebus Conſtantino (polim concuſsit.	Gothi Italia excedere co 2 acti. Atq; ſic Gothorũ re gnũ in Italia finitũ ẽ, poſt (annos 58. ex quo cœperat.	

Anni Vrb:	COSS. E.	FANCO. F.	GOTHO: G.	LONGOB: H.	INSIL. SEPT. I	
1285	Belisarius V.C. ſolus.	21 Theodobert9 Metenſium rex Burgundiones in Liguriam & Aemyli	11	11		Blondi lib. 4 Hactenus Holoander
1286	P. C. Belisarij.	22 am, Allemanos in Venetiā miſit, quos Theodatus vicit, & Italia	12	12		
1287	P.C. Beliſarij II.	23 pepulit. Blond. Theodoric9 Metēſium rex, moritur, cui ſuc‡	13 ‡ norumq; caſtra	13	EDVINVS Allæ Filius Deiræ rex.	
1288	Ioannes V.C.	24 ceſsit THEODOBERTVS Filius an. 13.	14 capit. Dyſenteria exercitum affligēte recedit.	14		Blondi lib. 5.
1289	Appius V.C.	25 Theodobert9 cum CM. armatorū Italiā ingreſſus, Gothorum Roma‡	15 Vuiger (Proc. & Drogo Bulgarum Reges	15 Hunni Europam inuaſerunt, vſq; Byzanntium &c		
1290	Iuſtinus Iunior V.C.	26 Reges Franciæ fratres diſsidentes, tempeſtate à conflictu coerciti in	16 Scythiam Myſiamq; inuaſerunt à Iuſtinia-	16 populati ſunt Potideam euerterunt. CXXM.		
1291	Baſilius V.C. qui XVIII. annis conſulatum	27 concordiam redeunt.	17 ni exercitu cum magna multitudine cæſi	17 hominum captis domum redière. Proc. lib.		Hactenus Iornandes de Reb. Geticis
1292	geſsit, quo & Coss. Finis.	28 Lotharius & Childebertus Hiſpanniam inuadunt, Cæſar Augu-	18 ſunt. Annal: Conſt.	18 2. de bell: Perſ.	Arthurus Britonū rex, hoc āno obijt Ioā. Maior l.2.c.6	Blondi lib. 6.
		29 ſtam obſident, ab Ariana hæreſi liberant, præda ingenti in Re-	1 THEODOGISILUS Gothorum in Hiſpania rex an. 3.	1 ALBOINVS XI. Longob: rex an. 13. in Pannonia 25.	EVGENIVS ſiue Archadius Scotorum rex an. 23.	
	Heruli Sclauinos apud Iſtrum vicerunt, & ceciderunt. Proc. li. 3.	30 gaum redeunt.	2	2 In Italia 6. Hunni Illyricum inuaſerunt. Proc. de bell.	COLVMBA vir ſanctus ex Hybernia natus, BRVDEVM Pi	
	Bell. Got:	31	3	3 Goth: lib. 3.	ctorum regē in fide Catholica inſti KEN- (tuit. Maior	
	ROMA à Totila capta, muri pars tertia deie-	32	1 AGILA Gothorum rex an. 5.	4	TINGERVS vir ſanctus in Scotia miraculis cla	
	cta, Vrbs deſolata, quā Beliſari9 vacuā occupauit & muniuit. GEPIDÆ	33	2 SCLAVINI Illyrios vſq; ad Epidamnum va-	5	(ret. Maior.	
	Sirmium capiunt, & maiorē Dalmatiæ partē occupant. Procop.	34	3 ſtant. Proc.	6 Iuſtinianus Longobardos Norico vrbe, & in Pan-	CONSTANTIN9 poſt Arthurum Britannorum rex, vi	
		35	4 Scaluini iterum Illyricum & Thraciam va-	7 nonia multis præſidijs & magna pecunia donat. Pro	(mpiu.	Blondi lib. 7.
	Sclauini denuo in Rōterras ingreſsi Romanos cedunt, tandem a-	36 Theodobaldus Metenſium rex an. 9.	5 ſtant. Proc.	8 cop.		
	pud Byzantium victi fugantur. Proc.	37 Alboin9 Longobardorū rex Iuſtiniani auxilio cum Gepidis cōflixit,	1 ATHANAGILDVS Gothorum Rex an. 14.	9 Hunni Romanorum terras inuadunt. Macedoniam &		
	Narſes ROMAM recepit.	38 Chunimundum regē eorū occidit, nomenq; Gepidum pene deleuit.	2	10 Thraciam populantur. Blond: & Proc: &c.	EDELBERTVS Northumbriæ rex.	Agathias de bello Gothico à Teia orditur.
		39 Hunni, qui poſtea Auares dicti ſūt, Gepidarū terras poſſederunt. Proc:	3	11		
		40 Paul. Dia. in Alboino. Franci ad Parmā duce Bucelino Herulos ce-	4	12		

(ciderunt. Bucelinus à Dagiſteo victus occubuit. Agat. lib. 2.

	IN. dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	PERSAE. B.	ORIENT. C.	ITALIAE. D.
*	3	4517	555	PELAGIUS 58. Rom. 1 Eps an. 9. alij 5. alij 12. &c. ita variant,	23	28	NARSES deuictis Go- 3 this Italiam rexit Pro- cos. an. 6.
	4	8	556	vt neſcias quem 2 tuto ſequaris. COMETA in forma	24	Iudæi & Samaritæ in 29 Cæſarea Palæſtinæ Chriſtianos cædunt.	Romani duce Iohan- 4 ne Miſianos vincunt, ad pacem petendam
	5	9	557	lanceæ aparuit. 3 Annal.	25	Stephanum præfectum 30 eorũ occidunt. Annal. Iuſtinus Colchis & Ar-	coëgerunt. 5
	6	4520	558	4	Auares Con- 26 ſtãtinopolim ſedem peten-	menis præficit. Terre- 31 motus X. dieb. & no- ctib. Cõſtantinopolim	Narſes Amatum Nar- 6 bonenſi Galliæ, Francionem Ciſalpinæ præ
	7	1	559	CASSIODORUS Mo- 5 nachus, ſeculari, di- uinaq; ſcientiae eru-	tes veniunt. 27 Ann.	afflixit. Hunc terremo 32 tum pulchrè deſcribit Agathius lib. 5.	fecit. Blond. 7. Æmyl. 7 lib. 1.
	8	2	560	ditus claret. Ara- 6 tor Rom. Eccl. ſub- diaconus ; Actus	27	Secundum hęc tẽpora 33 Zamiorũque ędã pars à Romanis defecerunt, qs	Terræmotu Beryto ci- 8 uitas corruit. Coi Inſulæ concuſſæ.
	9	3	561	Apoſtol. hexa- 7 metris verſib. de- cantauit. Pal.	29	THEODORVS vicit, & 34 vectigales fecit. Agath (lib. 5.	9 Vltimis Iuſtiniani tem-
	10	4	562	8	30	Ablauius & Marcelli 35 Pecuniarum vẽditores Imperatori inſidias ſtru-	poribus Hunni Zaber 10 ga duce, Traciam & omnem Græciam de
	11	4525	563	9	31	unt quib. apertis etiã 35 Beliſarius in ſuſpicionem venit, ſed inno-	populati ſunt; quos Be 11 liſarius iam præ ſenio incuruatus ; vicit &
	12	6	564	Iohannes III. Rom. 1 Epiſc: 59. annis 3. (fere	Arethas Sara- 32 cenorum rex ad Iuſtinia-	cens inuentus. quarto 37 menſe è carcere dimittitur. Annal.	cecidit. Germanus in 12 Cherſoneſo nauali prælio, ad internecio
*	13	7	565	MAURUS Benedicti 2 diſcipulus bona ſenectute in Gallia qui-	num venit, 33 Filios & regnum ſuæ fi-	Peſtis miſerabili ſtra- 38 ge Italiam & pręcipuè Liguriã afficit. Palm.	nẽ perdidit Hunnos. 13 Hinc terreſtri pugna reliquias confecit.
	14	8	566	CLAVDIA- (euit. Pa 3 NVS Epiſc: vir in ſacris eloquijs eru	dei commen- 34 dans. Ann.	FL. VAL. IVSTINVS 1 Iunior. Orient. Imp. an. (12.	Aitu tandem impera- 14 toris Zaberga, & Sandichlus mutis cædib.
	15	9	567	ditiſsimus 4 nominatur. Pal.	35	Etherius, Auitus & Me- 2 dicus Principes, Iuſtino inſidias ſtruentes inter-	gentem ſuam confici- 15 unt. Agat. lib. 5. Narſes à Sophia Aug. ca-
	1	4530	568	5	36	fecti ſunt. 3	lumnioſè ad penſas re 16 uocatus, ira commotus Longobardos
	2	1	569	6	37	* cum vxorib. & liber- 4 ris &c. Italiam petẽtes.	in Italiam vocat. Longobardi Kal. April. Pannonia exeunt. *
Diacon. lib. 8.	3	2	570	Igneę acies in cœlo 7 per Italiã viſæ ſanguinẽ emanantes, ac	38	5	LOnginus Narſeti ſuffectus, nouum magiſtratus genus inuexit. 5.
	4	3	571	deinde plurib. dieb. 8 continuatis imbrib. tanta aquarum vi au-	39	6	EXARCHATVM, + tertia indictione Longobardi regnare cœperunt
	5	4	572	ctus eſt Tiberis, vt 9 magna ſtrage populi, humiliora loca Rõę	Hunni qui & 40 TVRCI dicuntur Legatos	Bellum cum Perſis cœptũ 7 auxilio Archetæ Æthiopum & Saracenorum †	in Italia. Annal. † regis. Martinus dux
	6	4535	573	ſubmergeret, quod 10 & in alijs locis & ciuitatib. accidit. Pal.	Conſtantino- 41 polim mittunt.	Perſę magno prȩlio circa 8 Sagarthon à Romanis victi ſunt. Annal.	Orientis conſtitutus & bello Perſico præfectus eſt. Annal.
	7	6	574	Armenij fidem 11 CHRiſti publicè receperant. Pal.	HORMISTA 42 Perſarum rex cum Patre an. 7.	Iuſtinus pacẽ vno anno 9 cum Perſis facit. Tiberium Cæſarem creat.	CLEB vel Ciephes 1 Longobardorum rex an. 1. menſ. 6.

FRANCORVM. E.	GOTHO: F.	LONGO: G	INSVL: SEPT: H	
Bucelino à Dagiſteo interfecto, Lotharius & 41 Amingus Placentiam fugerunt, Vuidinem Gothorum ducem creant. Lothari9 in Ger-	5	13	AVRELIVS CONANV Britonum Rex.	
maniam reuertitur. Vuidis cum Amingo à 42 Dagiſteo captus, hic interemptus, alter à Narsete Conſtantinop: miſſus. Blond.	Lotharius in itinere 6 febri correptus, Tridenti moritur. Blód.	Saxones cum Du- 14 ringis, tributa Francis negant,		
43	7	magna cæde do- 15 miti ſunt. Trit: AEmyl.	D. RADEGVNDIS apud Pictones caſtitate & ſanctimo-	
44	8	16	nia claret.	
45	9	17	BALdredus vir in diuinis clariſs: apud Scotos docet. Hu-	
LOTHARIVS ſolus an: 5. Tertiam redituum 1 Eccleſiarum partem ſibi dari iuſsit. Sed Turonij Epiſcopus fortiter ei reſtitit, vatici-	10	18	ius corpus tribus in locis ſepultum aſſerit Maior lib. 2. c.	
natus regno eum ſpoliatum iri, ſi pauperum 2 bona attenuaret atq; eriperet.	11	19	7.	
3	12	20	Dronſtanus è regia ſtirpe monachus in Scotia miraculis &	
Lotharius Granum filium petulantem in 4 Britanniam nouam perſecutus, regionem cæſo duce recepit, Filium igne cremauit.	HILPERICUS à patre 13 Lothario Sueſsionibus præfectus, re-	21	Sanctitate claret. Maior.	
5	gnat an. 24. duo- 14 bus viuo patre &c.	22	MAGLOCVNVS Britonum Rex.	
Regnum iterum diuiſum inter filios Lotha- 1 rij. Heriberto Pariſiorum regnum an. 9 ceſſit, qui quauis muliere corruptior, in am-	LVIBA vel LYMBA Go- 1 thorum Rex in Hiſpania an. 3. poſtea	23		
plexibus meretricum mortu9: HILPERICO Sueſsionum an. 22. GVNTRANNO Aurelianenſium an. 33. Sigiberto Metenſium ſiue Medio-	regnum fratri tradi- 2 dit.	24		*Antenÿ lib. 3.*
matricum regnum obuenit an. 14. 3	Hunni Duringiam in- 3 uadunt, à Sigiberto Francorum rege victi	25		
4 ✠ Hilpericus aſtu Fredegundis pellicis, cum prima vxore Audouera diuortium fecit,	& abacti ſunt. 1 LEONOgildus accepto à fratre Regno an.	LONGobardi Pan- 26 õia Hunnis relicta, Italiã intrant.		
cum qua tres habebat filios. 5 ✠ Sigebertus Sueuis agrum, à Saxonibus re-	(18. regnat. 2 Bellum inter Hilpericũ & Sigibertũ fratres	AVARIVS Hun- 27 norum Rex 2 Pannoniam à Lõ-	EDELBERTVS quintus Anglorum apud Cantium Rex	*Blondi lib. 8.*
lictum, cum Italiam peterent, habitandum 6 dedit. Nota vltionem paternæ necis.	Leonogildus rebellã- 3 tes Hiſpaniæ ciuitates regionesq; ſubegit.	gobardis ex- 28 pacto accepit. 3 regnauit an. 29.	an. 56. Polyd:	
A. ROSIMVNDA Filia Gundamundi, 7 quem Albonius occiderat, Alboini vxor, Helmelchidi perſuadet, vt Regem Albo-	(Palm. 4 ✠ pulit, ſic ambo vno	29 4	CARENTIVS Britonum Rex, poſt quẽ regnauit CAduanus.	
inum interficiat, qui amore eius captus fa- 8 cinus perpetrauit. Mox ambo ad Longinum Exarchum fugiunt. Cuius ſuatu	die extincti ſunt. Odi- 5 um Roſimundæ ex eo in Alboniũ ortũ ẽ, q̃d	Alboin9 Papiam 30 cepit, omneq; 5 fermè Galliã Ciſal-		
(nam Longobardorum regnum ambi- 9 bat) Roſimunda Helmelchidi veneno mortem parabat, qui inſidias intelligens,	Rex è cranio Gunda- 6 mundi poculum fecerat, q̃ ipſi Roſimundæ,	pinam occupauit. 31 LONGOBARdo- 6 A. rum res in Ita-		
accepto potu, & reginam, vt reliquias 10 hauriret com ✠	quaſi illudẽs potum 7 porrexerat. dicens. bibe cum patre tuo. Blõ.	liæ Lineam tranſponemus. 7		

Diac:

	IN-dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	PERSAR. B.	ORIENT. C.	ITAL. & LONGOB. D.
	8	4537	575	12	43	10	Cleb à famulo ſuo iugu- 2 latus eſt. Poſt cuius mor- tem Longobardi ſine re-
	9	8	576	13	44	11	ge, ſub ducib. fuêre an. 10. 8 INTERREGNVM an. 10.
* Rerum Roman. ...ue Annalium liber 172.	10	9	577	BENEDICTVS 60. 1 Rom. Epiſcopus an. 4.	45	12 ITIB. CONSTANTINVS	2
	11	4540	578	2	Tiberius Iuſti- 46 nianum Orien- ti præficit.	Orient. Imp. an. 7. 2 pius valde. vide P. Diaconum & Annal.	3
	12	1	579	3	Perſis bellum 47 infert. Perſæ victi, Caſtra,	3	4
	13	2	580	✠ pta, Romani ad 4 Caſpios vſq; po- pulati	Regina, cum 48 omni ſupelle- ctili ca- ✠	Perſæ à Mauritio du- 4 ce iterum victi, vrbes quas Iuſtiniano & Iu	5
*	14	3	581	PELAGIVS II. 61. 1 Rom. Eps an. 10.	HORMISDA ſo- 1 lus Perſis Imp: an. 8.	ſtino Imperantib. ab- 5 ſtulerant, à Romanis receptæ. Annal.	9 Longobardi Alpes tranſ- greſsi in Galliam irrum-
	15	4	582	2	2	6	punt, Amatum præfe- 7 ctum cædunt. præda in- genti domum redeunt.
	1	4545	583	3	3	7	MVMVLVS Amato ſuf- 8 fectus, Longobardos re- deuntes cædit.
	2	6	584	4	Ioannes My- 4 ſtaco Or: præf: Perſas ad Nym-	MAVRITIVS Orient. 1 Imp. an. 20.	9
	3	7	585	5	phum Fl. vicit 5 Philippic9 vſq; in Medorū re-	Philippicus Filiam 2 Mauritij duxit, Perſi- dem & Niſibin popu-	10
	4	8	586	6 Synod9 Gradenſis,	gionem pene- 6 trauit.	latus eſt. Philippicus 3 iterū Perſas affligit, Arſcennenem capit.	ANTHARIS XII. Longo- 1 bardorum rex an. 7. ferè.
	5	9	587	in qua Patriarchat9 7 Venetiæ. Aquileia Gradū trāslat9. Palm.	Perſæ duplici 7 bello & prælio à Philippico vi-	præda magna do- 4 mum redit.	2
	6	4550	588	Rōa à Lō- Hormiſda gobardis Turcos ſub 8 obſeſſaq; egit XLM,	cti ſunt. Perſæ 8 ad Martyropo- lim max. prælio	Heraclius à Philippico 5 Perſico bello præfe- ctus, multa Perſar. ca-	Longobardi Romanam 3 regionem & Rauennatē Exarchatum populant.
	7	1	589	cōtinuis auri tribu- 9 imbrib9 ta eis impo inde depul ſuit. Quod	victi à Romanis 1 Coſroes Hor- miſdæ F. capto	ſtella capit. Romani 6 à Perſis victi. Comen tiolus Orienti præfe-	Theodolinda Garibaldi 4 Bauariæ, regis filia. An- tharij vxor, ad quam
	8	2	590	ſi, ex eonū ipſe eis an- 10 q; arma tea dare cō ra māu eā ſueuerat.	Patre. Perſarum 2 regnum inua- dit. Regnat an:	ctus amoto Philippi- 7 co, Coſroes à Bara re- gno pulſ9, à Narſe O	Gregor. ſcripſit. THEO- 5 doſius Mauritij filius à Ioanne Patriarcha Con-
*	9	3	591	petierūt. Palm. &c. 1 GREGORIUS Magnus 62, Rō. Eps an: 14.	3 (39.	rient. Pr. victo Bara, 8 reducit. Pace in Ori- ente facta, bellum in	ſtant. Imperator coronat. 6 SMARAGDUS II. Exarchus Claſſenſe oppi cepit Lō-
	10	4	592	2	4	Europam contra A- 9 uares transfertur.	gobardos vicit. Feroal. 7 dum ducē occidit. Eclipſis Solis in vere facta, ex- ✠
	11	4555	593	Gothi ad vnionem 3 Catholicę fidei re- dierunt.	5	✠ eunte Mauritio in 10 bellum contra Aua- res. Annal.	Agiluph9 XIII. Longo- 1 bardorum rex an. 25. Siccitas maxima & Lo-
	12	6	594	COMETES integro 4 menſe in cœlo ap- parauit. Palme.	6	Priſcus Sclauinos cę- 11 dit. Muſacium Re- gē eor. temulentum	cuſtar. agmina, omne 2 viride in Italia conſum- pſerunt, hinc Fames max.

(cepit, in Regia fratris funera celebrantem. (biennio fuit. Palm.

FRANCO: R.	GOTHO: R.	HVNNORVM. G.	INSVL: SEPT: R.	
11	8	8		
Orientis Imp: Francis eam 12 regionem, quæ Prouincia di- citur, reſtituit: dum Guntran-	9	9	CADOVALLO Britonum rex, Anglici nominis in fenſiſsimus hoſtis, In	*Pauli Diaconi li. 3. de Reb. Longob.*
nus & Sigibertus de ea cer- 13 tant, Longobardi eam diri ripiunt.	Hilpericus, occupato 10 fratre rebus tranſrhe- nanis, eius regionem	Hunni iterum à Sigiber- 10 to victi, fœdus cum eo faciunt. AEmyl.	huius regis tempore Po- lydorus ſibi minus con- ſtat.	
Theodobertus Hilperici fili 14 us bello cadit. Hilpericus Tor- nacum fugit. Sigibertus à duo	vaſtat. 11	11		
bus Sicarijs, à Ferdegunda 15 ſubordinatis, Parthiſijs occi- ditur relicto Filio.	Leonogildis Sueuos 12 in principio regni ſui, victo Andeca rege	12		
HILDEBERTO Meroueus Bru- 16 nechildem patrui occiſi v- xorem duxit. Quem pater	eorum, Hiſpania ex- 13 pulit, cum in ea habi- taſſent an. 170. Legi-	13		
iratus monachum fecit. 17	onis vrbem Regno 14 ſuo adiecit. Ritius.	Chaianus Auarum Hun- 14 norum Rex.		
PRÆTEXTATVS Rotoma- 18 genſis Eps, in exilium mitti- tur. Meroueus à patre Rege	SAXONES qui cum 15 Longobardis Italiam intrauerant: veteres	15		
occiditur. 19	ſedes, ductu Sigiberti 16 Franci repetunt, quæ à Sueuis occupatæ, in	16 Auares Sirmium capi- unt.		
Fredegundus nouercæ Impe- 20 rio Clodoueus natu poſtre- mus regius iuuenis necatur.	gentis belli occaſio fu- 17 erunt. Saxonum ad XX M. cæſa. Diacon.	Auares Conſtantinopo- 17 lim veniunt, ſtipendia C. M. auri ſingulis an: à Ro-		
21	lib. 3. Long. Sclauini 18 Chalani inſtinctu, Thraciam diripiunt.	manis ſibi dāda paciſcunt. 18 Mauritius Imp: Chaiano Elephantem inſignem do-		
✠ Fredegundus eiusq; adulter 22 Landrichus, Mag: Equitum regem noctu à Venatione	Annal. IRICHAREDVS XX. Veſtgothorum Rex in	no mittit. Annal 19 Chaianus Sigidonem e- uertit, multas Illyrij vrbes		
✠ redeuntem, ad Calam truci- 23 dandum curant. Cuius corpus Lutetiæ ad D. Germani hu-	Hiſpania an. 15. 2	cepit, eo quòd Imperator 20 Stipendij auctionem quā ipſe petierat negaſſet.		
LOTHARVS Hilpe- (matur. 1 rici F. puer 4. menſium re- gnat an. 14.	Maurusij Africam be- 3 llo fatigant. Annal.	Chaianus Myſiam, Scy- 21 thiam, & Thraciam po- pulatur, Aperiam & mul-		
Mauritius Imp. Hildeberto L. 2 M. aureorum mittit, vt Lon- ✠ gobardos Italia pellat. Qui	5	tas alias ciuitates capit. 22	CADOVALLADRVS Patri Cadouallo ſucceſsit in Britionum regno an. 12.	
acceptis munerib. pacem cum 3 Longobardis firmat. Diac. AEmyl.	Exundatio aquarum 5 in Italia, & Peſtis gra- uiſs: de qua Diaconus	23		
✠ Hildebertus Anthari Longo- 4 bardo repudiato, Sororem Richardo Veſtgothorum re-	in Mau: 6	24		
gi elocat. Antharis Bauarorum 5 regis Filiā vxorem duxit, inde bellū Francos inter & Baua-	Richaredus in conuen- 7 tu Toletano, Arianum dogma damnatum ab	25		
ros ortum. Hoc quidam 6 ad annum Christi 594. po- nunt.	Hiſpaniæ finibus ejici- 8 endum curauit.	Chaianus Thraciam de- 26 nuò inuadit.		*Diaconi li. 4. de Reb. Lon.*
7	9	27		

	IN-dict.	Anni mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	PERSAE. B.	ORIENT. C.	ITAL. & LONGOB. D.
	13	4557	595	5	7	Priſcus iter. Sclauinos 12 ad Iſtrum cædit, præ- da milites ingenti di-	Romanus Patricius III. 3 Exarchus à Rõano Pöp. creatus oppida quædam
	14	8	596	6	Puer quadru- 8 pes & duos ver- tices habens By-	Priſcus à præ- (tat. 13 tura remotus, Petrus frater eius ſuffectus.	& caſtella recepit Blód. 4 Gallicanus Romano Pa- tricio mortuo ſucceſsit.
	15	9	597	MAHOMET Peſtis ma- 7 gna Chriſtianorum, hoc anno natus eſt. Palm.	zantij naſcitur. 9 Annal.	Mauritius in auari- 14 tiam lapſus, inde con- tractum odium à Petro	Cum Longobardis pa- 5 cem fecit.
	1	4560	598	COLVMBANVS Abbas 8 Scotorum Pictorumque doctor obiit. Trithem.	Bulgares Ro- 10 manos in Thra- cia vincunt.	Prætore ſapienter ex- 15 tinguitur.	6
	2	1	599	9	11	Priſcus recepta Prætu- 16 ra Sigidonem popula- tur, & Bulgares ex ea	7
	3	2	600	Britannia ad Chriſti fi- 10 dem Gregorio procu- rante conuertitur. Palm.	12	expulit. 17	8
	4	3	601	Diac. de Longobard. 11	Tritones Mas 13 & Fœmella a- quatica in Ni-	Caianus Dirizipe- 18 ram capit, & tantum terrorem Romanis in-	Mauritius Imperator tantæ 9 auaritiæ fuit, vt captiuos à Caiano ſingulis num-
	5	4	602	† Gallicanus, ſiue Gallini 12 cus Exarchus, Gotſchal- cum cum vxore filia Agil	li viſi, ab ex 14 ortu ſolis, vſ- que ad Horam	cutit, vt de relinquen- 19 da Europa conſilia a- gitarent.	mis redimere noluerit. 10 Hinc maximum in ſe odium cõcitauit. Annal.
	6	4565	603	ulphi capit ad Parmam, 13 Raueunam abducit, hinc bellum inter Rõ. & Lon-	nonam diei. 15 Annal. & Palm.	20 De Mauritij morte vide infra *	11
	7	6	604	gobard. reſumptum. Palm. 14 Agilulphus Romanos cædit. Mantuam & Cre-	Coſroes pa- 16 cem ſoluit, & Rom. fines	PHOCAS interfecto 1 Mauritio. Imp. Orienti an. 7.	Auares Thraciam, mi- 12 ſerrimè diripiunt.
*	8	7	605	SABINIANUS (mona capit. 1 vltimus Rom. Eps anno 1. menſ. 10.	populatur. Coſ- 17 roes Roma- nos duobus	Germanus Or. præf. 2 à Coſroe cæſus mori- tur.	Narſes Edeſſa capta à 13 Phoca Tyranno defe- * cit, Perſis adhærens.
	9	8	606	2 REGNVM Papæ Rom.	magnis prælijs 18 vicit.	Narſes Domentioli 3 fraude Phocæ traditus comburitur.	* Pax inter Rõ. & Lõg. 14 facta, filia capta Regi reddita. Adoaldus à
*	10	9	607	BONIFACIVS III. PP. I. 1 menſes 10.	Perſæ Daram 19 vrbẽ, Meſopo- tamiam & Sy-	Germanus Imperium 4 ambiens Byzantij ſedi- tionem mouet. Ann.	patre rex creatur, eique 15 Theodoberti Franco- rum regis Filia datur.
*	11	4570	608	BONIFACIUS IIII. PP. II. 1 an. 6. menſ. 8. dieb. 12. Hic templum Pãtheõ à Pho-	riam cepere. 20 Perſæ Syri- am totam, Pa-	Phocas Conſtantiam 5 cum trib. filiab. & alijs ‡ complurimis Opti-	Pax perpetua cum 16 Francis firmata eſt. Palm. Diacon. &c.
	12	1	609	ca dono accepit, quod o- 2 mnium ſanctorũ appella- uit. Feſtumq; Kal. Maji ce	læſtinam & 21 Phœniciam populantur.	matibus occidit. 6 ‡ Praſini & veneti per AEgyptum ciuile bel-	SMARAGDVS iterum 17 Exarchus factus eſt, cir- ca hæc tempora.
	13	2	610	lebrãdum inſtituit. Iudæor. 3 apud Antiochiã ſeditione, multi Chriſtiani cædun-	Perſæ Armeni- 22 am, Cappado- ciam, Gala-	lum mouent. Diac. 7 Coniuratio in Pho- cam detecta, Theodo-	18
Rerum Roman vel Annal. li. XVIII.	14	3	611	tur. Anaſtaſius Patriarcha 4 proprio excremento in os immiſſo necat. Annal.	tiam & Pa- 23 phlagoniam + capiunt, vſq;	rus, Helpidius & A- 1 naſtaſius decollati. HERACLIVS Orien-	Phocas ab Heraclio 19 ad Portam Sophiæ Conſtantinopoli vi-
	15	4	612	Heraclius recẽſitis & lu- 5 ſtratis Romanis, duos tã- tummodo inuenit milites	ad Chalcedo- 24 nem õnia po- * pulantes.	tis Imperator an. 30. 2 à Sergio Patriarcha co- ronatus.	ctus igni crematur. 20 LAMIGIVS Thrax VI. Exarchus.
	1	4575	613	qui cum Phoca contra 6 Mauritium cõiurarunt, re- liqui õmẽ ſub Phocæ Im-	* Perſæ Edeſ- 25 ſam & Capeſ- ſam ceperunt	EVDOCIA Auguſta Fili- 3 um Heraclio peperit, & HERACLIVS obijt.	21
	2	6	614	perio interierunt. Annal. 7	* Romanos vice- 26 runt. Cæſarea Cappadociæ *	Conſtantinus puer co- 4 ronatur. Heraclius Martinam †	22 † neptem ſuam vxorem ducit.

* à Perſis capta. Saraceni Syriam populant; præda onuſti recedunt. Perſæ Damaſcum capiunt; pacta Heraclij reſpuunt.

FRANCORVM. E.	GOTHOR. F.	HVNNOR. G.	INSVL. SEPT. H.	
8 Garibaldus rex Bauariæ moritur, in cuius locum Thaſsillo ab Hilperico rex conſtituitur. Thaſsillo	10	28 Caianus cum Agilulpho Longobardo pacem		
9 Sclauos Sorabos, qui nunc Bohemi ſunt, vicit. Trithem.	11	firmat. Palm. 29		
10 Guntranus moritur, cui teſtamēto ſuccedit Hildebertus fratris filius.	12	1 CAIANUS Auario in toto Pannonię Regno ſucceſsit. (an. 6		
11 Hildebertus in Sueuiſsionib. profligatur. Fredegundis cum puero regio Filio in prima acie ſtans, animos ſuis faciebat.	13	2		
12	14	3		
13 Hildebertus cum vxore vno die moriuntur, veneno vt putant. Theodobertus & Theodoricus Fi-	15	4 Caianus Dalmatiā inuadit, XL. vrbes capit, à Priſco	CADOUALADRUS Britanniæ rex, viſione monitus relicto regno Romam diſcedit. Hinc Angli	*Polydor. de rebus Ang. li. 4.*
14 ✠ lij ſucceſſerunt. Quibus Fredegundis bellum inferens, eo anno moritur.	1 LOYBA II. XXI. Gothor: Rex an. 2. menſ. (5.	5 victꝰ, amiſſa prę da & exercitu ad propria redit.	totius Inſulæ potiti ſunt præter Scotiam & Pictorum Regionem. Polyd: lib. 3.	
✠ 15 Cacanus Hunnius Auſtraſiam inuaſit, accepta pecunia, ad ſua redijt.	2	6 Caianus tertium hoc vnico anno victus, Quarta	EDELBERTUS Anglorum Rex CHRISTI fidem cum ſuis Anglis ſuſcipit.	
16	1 VICTERICUS occiſo Loyba, regnat an. 7.	tandem accepta clade de Pannonia exuitur, quæ deinde O-	AUGUSTINUS primus Cantuarienſis Eps.	
17 Gallia bellis inteſtinis premitur; Theodobertus & Theodoricus reges in Senonibus Lothario magnā	2 Fames magna per totam vrbem, & maximè in Italia. Palm.	rientis Imperio ſubiecta, annis 152. varijs eſt agitata caſi(bus.		
18 cladem inferunt, vt iniquas pacis conditiones, quas ſeruare nequijt ſuſcipere cogeretur.	3			*Blondi li. 9. ab Incl.*
19	4			
20	5			
21	6			
22	7			
23 Theodoricus & Theodobertus bellum inter ſe parant, Brunihildis auiæ conſilio, quæ ab Auſtraſia pul-	1 GUNDEMARIS XXIII. regnat an. 20. mire variant autores diui-	CAIANUS, qui à quibuſdam Cacanꝰ dicitur, per Pannoniā	† Forum Iulij à Cacano direptum & incenſum. Thaſsiloni circa hæc tempora mortuo,	
24 ſa, Theodoricum inſtigabat. Sed cæſo Protadio M. Equit.	2 nando, quot annos hic regnarit, alij 28. alij 2. tantū ponunt.	atq; Illyricum, magno exercitu collecto, Italiam ingre-	Garibaldus filius in Bauariæ regno ſucceſsit, quem Sclaui Regnum eius inuadentes Ma-	
25 Burgundionum, pax facta. Lotharius res nouas moliens, maximā cladem à Theodorico accepit.	3	dit, & Præfectos q̄ſdam Longobardorum vicit & cepit,	gunti vicerunt.	
26	4 Gundemaris Vaſcones domuit; Romanorum exercitum de-	vide Diac. de geſtis Long.	MACHOMET in Arabia Propheta vocitatur, toto decennio venenum ſuum occultè ſpar-	
27 D. COLUMBANUS à Theodorico in exiliū pellitur. Quoniā prædixerat Nothos regis patri non ſucceſſuros.	5 leuit. Volater.		git, donec aucta potentia, vſque & armis dogma ſuum ad alios propagaret. Annal.	

	Indi- cti	Anni mund	Anni Christi	ECCLESIAE A.	PERSA. B.	ORIENT. C.	ITAL. & LONGO. D.
	3	4577	615	THEODATVS vel De- 1 us dedit. PP. III. an. (3.	Perſæ Palæſtinam 27 Hieroſolymamq; capiunt. Zachari-	Conſtantinus alius 5 Heraclio natus.	23
*	4	8	616	2	am Patriarcham 28 cum ornamentis & magna multitu-	Perſæ AEgyptum, A- 6 lexandriam, Lybiam ad Aethiopiam vſque	ELEVTHERIVS VII. 24 Exarchus.
	5	9	617	3	dine abducunt &c. 29 Annal. Perſæ Carthaginem ca-	capiunt, Heracli9 Con. 7 ſtantinus Cos. Con- ſtantinus Iunior Cæ-	25
*	6	4580	618	BONIFACIVS V. PP. 1 IIII. an. 5.	piunt. Coſroes 30 Heraclio pacem negat ſuperbè.	ſar fit. Catanus ſpe pa- 8 cis facta, Heraclium capere conat9, qui vix	ADALVALDVS 1 XV. Longobardo- rum rex, cum ma-
	7	1	619	2	31	fuga elapſus, omnem 9 Regium apparatum a miſit.	tre Theodolinda an. 2 10. Lotharius Fran- cus Longobardis
	8	2	620	3	Perſæ Ancyram 32 Galatiæ ceperunt.	Pax cum Catano fa- 10 cta. Bellum in Per- ſas paratur.	tributum remiſit. 3 (Trithe.
	9	3	621	4	Coſroes ſuba- 33 ctos à ſe populos Tyrannicè pre	11	Eleutherius regem ſe 4 dicens, militiæ du- cib. interempt9 eſt.
	10	4	622	5	mit. 34	Heraclius per Arme- 12 niam Perſidem in- greſſus, inſigni potit	caput eius Conſtan- 5 tinopolim miſſum. Iſacius Patrici9 Cō-
*	11	4585	623	HONORIVS PP. V. an. 1 13.	Heraclius iterum 35 Perſidem ingreſ- ſus, Coſroeum in	victoria, LM. Perſa- 13 rum capta, ex miſera- tione liberos dimiſit	ſtantinopolitan: VIII. 6 Exarchus deſignatur.
	12	6	624	2	Mediam perſequi- 36 tur. incendijs & cædibus omnia cō-	Heraclius. 14 Perſæ ſæpius victi. Sarbaras ſolus fugi-	7
	13	7	625	3	plens. Annal. 37 Et hoc anno Per- ſæ victi ſunt ab	ens ſaluatus. 15	8
	14	8	626	ISIDORVS Hiſpalen- 4 ſis Ep̄s vir ſcientia clarus floret. Palm.	Heraclio. 38 ZEBIL Turcorum Cazarorum dux	Auares Sarbaræ in- 6 ſtinctu Conſtantino- polim X. dies obſi-	Sarbaras Chalcedo- 9 nem obſedit.
	15	9	627	5	Perſas inuadit, in 39 ſtigante Heraclio.	dent, victi cum infa- 17 mia diſcedunt. Annal.	Heracli9 Coſroē mi- 10 ſerè fugat, qui tan- dem à filio captus oc-
	1	4590	628	6	SIROES Perſarum 1 rex anno vno.	Pax cum Perſis fa- 18 cta, omnia, quæ Ro- manis ablata fuerant,	ARIOALDVS ciditur. 1 XVI. Longobardo- rum rex, eiecto ob
*	2	1	629	Ingens Schiſma in 6 Eccleſia Oriētis ex- ortū, q̄ vna in Chriſto	ADHESYR Perſa- 1 rum Rex menſ. 7. SARBARAS occiſo.	recepta. Heraclius 19 Hieroſolymam in- trat. Iudæos tribus	peruerſitatem Adal- 2 ualdo, an. 11.
	3	2	630	voluntas & vnica tā- 8 tum natura contra Chalcedonenſem Sy-	Adheſyre regnat 1 menſ. 6. Huic ſuf- fectus eſt Borna-	milliaribus ab ea di- 20 mouet.	3
	4	3	631	nodum aſſerebatur. 9 Annal.	rim Coſrois F. meſ. 1 7. qui Hormiſda qui victus à Sara-	21	4
	5	4	632	10	cenis finem regno 2 dedit. Regnauit au- tem Hormiſda	Legatio Indica ad 22 Imperatorem cum muneribus venit.	5
	6	4595	633	Terræmot9 in Palæ- 11 ſtina fact9. Signū in cœlo viſum gladij for	vſq; ad annum 30. 3 Heraclij, id eſt, an. (10.	23	6
	7	6	934	mā habēs, q̄d 30. dieb9 12 verſus Meridiem ſtetit q̄ Saracenor. po-	PERSARVM RE- 4 gnum à Saracenis excipitur.	Arabib. Syriam va- 24 ſtantib. Heraclius ſi- gnum crucis Domi-	7

(tentiam ſignificatam autumant. Annal. ni, Conſtantinopolim transfert.

FRANCO: E.	GOTHO: F.	INSVL: SEPT: G.	H.
Theodoricus cum fratre pacem 28 fecit, metu exterorum regum Quo ſublato bellum reſumit.	6	EVGENIVS IIII. Scotorum Rex.	
Theodobertus bello ſemel atq; 29 iterum victus, coloniam fugiens, captus interficitur.	7		
LOTHARIVS, veneno extincto 30 Theodorico, ſolus in Francia regnat.	8	EDVINVS Northumbriæ Rex.	
Brunichildis Sigibertum Theo- 31 doberti Filium in Regnum euehere conata, bellum ſuſcitauit.	9		
Victus Sigibertus cum auia Bru- 32 nichilde captus eſt. Hæc vario mortis genere dignas ſceleribꝰ	10	Auguſtino Cantuarienſi Epiſcopo in Anglia ſucceſſit LAVRENTIVS.	
ſuis pœnas luit. Ritius. Trith. 33	11		
34	12		
35	13		REGNVM SARACENORVM.
36	14		MAHOMET Qui & Muha- 1 met Arabum Saracenorum Dux & Propheta, po-
37	15	EDELBERTVS Anglorum Rex moritur.	tens fit, regnat annis 9. 2
ANSEGISVS F. S. Arnolphi Me- 38 tenſis Epiſcopi, cum Filio PIPINO Maior Domꝰ factus. Trith.	16	EDBALDVS VI. Anglorum 1 apud Cantium Rex patri ſuccedit, regnat annis 15.	3
DAGOBERTVS in contumeliam 39 ſuperbo Pædagogo barbam vellit & reſecat, virgiſq; cædendum tradit.	17	2	4
40	18	EDVINVS Northumbriæ 3 rex, anno XI. Regni CHRISTI Fidē ſuſcipit, Paulino	8
Dagobertus à Patre Auſtraliæ 41 rex deſignatus, Metenſium vrbem ſede Regni facit, more ve-	19	Epiſcopo & oraculo mo- 4 nente. Polyd: li. 4. Fol. 79.	†CARPVALDVS Orien- 6 talium Anglorum rex, Eduini exemplo, & Paulini
terum. Saxones duce BERTHUL- 42 ſo rebellãt, Dagobertum vulnerant. Tandem à Lothario victi,	20	5	admonitione motus, cum 7 tota gente ſua, in Chriſtianiſmum refertur.
ad Francorum obſequia coacti 43 ſunt, duce eorum interfecto DC. Boum tributo impoſito. Chron:	SISEBVTVS. XXIIII 1 Gothorum rex an: 9. menſ: 7. Or-	SIGIBERTVS V. Orienta- 6 lis Angeliæ rex Scholam Cantabrienſem fundauit,	8
Sax. duob. annis anticipat. 44	thodoxus hic di- 2 citur fuiſſe, præterea Iudæos om-	hortante Felice Epiſco- 7 po. Polyd: Fol: 68.	9
DAGOBERTVS patri ſucceſſit annis 1 14. ARIBERTO fatri Aquitaniæ Regnum tradidit.	nes expuliſſe, ad- 4 uerſus Romanos & Africam feli-	8	EBVBEZER II. Saracenorum 1 Amiras an: 3 Annales Conſtãtino: an: 2. & dimidio. Sa-
Dagobertus Sclauos Idolatrias 2 debellat.	citer dimicaſſe. 4 Quo autore permotus ISIDORUS	CODOVALLO Britanno- 9 rum rex auxilio PENDÆ Meciorum Tyrãni à Nor-	raceni Gazam & totam circa regionem ſubiguntArabum auxilio. Annal. 2
Dagobertus Monaſterium viſen- 3 burgenſe, in Spirenſi Diœceſi, conſtruxit. Trith.	Præſul Hiſpalen- 5 ſis Concilium habuit contra Acephalorum ſectam. Volater.	thumbris deficit EDVI- 17 NVS in prælio cadit. Oſricus & Enfredus.	3 HAVMAR III. Amiras annis 12.

Halienā Pompon. Lætus.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITAL: & LONGO: C.
	8	4597	635	13	25	8
*	9	8	636	SEVERINVS PP. VI. an. 2. 1	Sophronius Hieroſol. Eps cum 26 vrbem Saracenis tradidiſſet, ex mœrore moritur. Annal.	9
	10	9	637	2	HIAIDVS Ozroene Rex pactum 27 cum Iohanne præfecto facit, quod Imp: ſcindens, hunc re-	10
*	11	4600	638	BONIFACIVS IIII. quidã 1 hoc omiſſo Iohannẽ IIII. anno 1. menſ. 9. dieb: 9.	legauit. 28	11
	12	1	639	2	HIAIDVS Meſopotamiam, Ro- 29 manis adimit. Annal.	ROTHARIS XVII. Longobar- 1 dorum rex an. 16. Hic fuit Ariana hæreſi infectus, ſubq;
*	13	2	640	THEODORVS VIII. PP. an: 1 5. menſ. 5 dieb: 18.	30	eius Regno ſingulæ vrbes 2 duos Epiſcopos habuêre. Ca- tholicum vnum, & alterum
Rerum Roman: vel Annal: lib. XIX.	14	3	641	2	31 I CONSTANTINVS Heraclij F. poſt mortem Patris Imp: mẽſ. 4. 1 Qui veneno extinctus ſucceſſorẽ	Arianæ perfidiæ. Diacon. 3
	15	4	642	3	habuit Heracleona cum Mar- 1 tina matre, quib. exactis in exi- lium, CONSTANS Conſtantini Ne-	4
	1	4605	643	4	pos Heraclij ſuffectus eſt. an: 27 2 1	5
	2	6	644	5	2	Rotharis Longobardis leges 6 dat, anno 77. poſt ingreſſum Longob: in Italiam Diacon.
	3	7	645	6	Valentinianus Patricius ſeditio- 3 nem aduerſus Imp: excitans in ea occiſus eſt.	THEODORVS CALLIOPA Ita- 7 liæ Exarchus.
*	4	8	646	MARTINVS PP. IX. an. 6. 1 menſ. dieb. 26.	4	Rotharis omnes Romano- 8 rum vrbes ad mare ſitas, à Luna vrbe Thuſciæ vſq; ad
	5	9	647	Martinꝰ PP. cõciliũ Rõę 2 cõgregauit C. & V. Epiſ- coporum, alij CC. in q	Gregorius quidam Africæ prę- 5 fectus, cum Afris Imperatori rebellat. Annal.	Francorum fines Longobar- 9 dis ſubiecit. Cum Rauen- natibus & Romanis prælio
	6	4610	648	primum condemnationẽ 3 Cypri Alexandrini, Ser- gij & Pyrrhi Cõſtãtino-	Procella ingens Conſtantinopo- 6 lim, & agros, hortasq; adiacen- tes euulſis arboribus & herbis,	conflixit, ceciderunt ex Ro- 10 manis VIIIM. Diac. Quo anno incertum, variantibus
	7	1	649	politãorum Patriarcharũ, 4 innouauit. Deinde Pau- lum eiꝰ tẽporis Cõſtãtino:	vaſtauit. Annal. 7	Autoribus. 11
	8	2	650	Patriarcham damnauit 5 propter Monothelitarũ hæreſim. Quo anno hoc	8	Sclaui Italiam inuadunt, A- 12 richis filium Aionem cæ- dunt, à Rodoaldo & Grimo-
	9	3	651	factum, variant autores 6	Conſtans Imperator, duorum 9 annorum pacem cum Muha- uia fecit.	aldo cæduntur, & pro fli- 13 gantur. Lues maxima totam Itali-
	10	4	652	Martinꝰ Papa Rõanus cũ 7 Imperatori Cõſtãti reſi- ſteret, ab eo in exiliũ actꝰ	FASAGNATES Armeniæ præfe- 10 ctus inito cum Muhauia fœ- dere ab Imp: defecit.	liam, his temporib. afflixit. 14 Qua Rodoaldus obijt, fra- ter eius Grimoaldus Samni-
	11	4615	653	morit. Ioh. Egnatius l. 2. 8 Vacat Sella Rõana mẽſ. 14. Theodoro remoto,	CINEREM pluit, vnde metus 11 magnus Conſtantinopolim inuaſit.	tum ducatum an: 25. rexit, 15 & Saracenos Italiam in- uadentes ad internecionem
	12	6	654	Olympius Exarchus fit. 1 EVGENIVS PP. X. an. 2. menſ. 9.	Auidus Arabum Prætor Ar- 12 meniam populatur. Annal.	cecidit. Diac. 16

FRANCO: D.	GOTHOR: E.	INSUL: SEPT: F.	SARACENOR: G.
Franci Vaſconiam debellant 4	6	Northumbriæ Regnum 11 partiuntur. Abnegantes fidem à Codouallone per-	Saraceni Bahanē præfectum 1 Syriæ cum copijs cædunt. Damaſcum capiunt. AEgy-
Dagobertus adeo mulieroſus 5 fuit, vt quocūq; proficiſceretur. Scortorum agmina ſecū trahe-	7	OSVALDUS III. (duntur. 12 Edelfredi Fil. X. Northū- briæ rex ab Ida pius an. 9.	ptum ſub tributo faciunt. 2 quo negato, poſt annum to- tam ſubigunt.
ret, paſsimq; formoſarum col- 6 legia inſtitueret, quæ Regina rum habitu incederent. Quam	8	13	Hieroſolyma poſt bienni 3 obſidionem capta. Syriaq; tota Saracenis ſubacta.
rem dum D. AMVNDVS libe- 7 re reprehenderet, in exili- um actus eſt.	9	14	Antiochiam ceperunt Sara- 4 ceni. MVHAVIAS prætor & Amiras totius Regionis ab
Rex Iudæos omnes, qui Chri- 8 ſtianiſmum profiteri nollet. Frācias expulit. Aribertus Aq-	10	15	Ægypto ad Ephratem vſq; 5 ab Haumare factus.
taniæ Rex morit, relicto infā- 9 te Hilperico, q mox extinctio ſumma rerū Dagoberto ceſsit.	RICHARDVS II. 1 XXV. Rex Go- thorum an. 1.	AIDANUS Lindiſarnēſe Epiſco- 16 patum in Northunbria or- ditur. Huic concionanti, q a	Haumar Perſas ſubegit. 6 Hormiſda fuga elapſus o- mnia Regalia ornamenta
q Filium SIGIBERTVM Auſtra 10 ſiæ regē fecit, vt Regnum à Sclauorum incurſionib. tueret	Suintila XXVI. 1 Rex Goth: an: 3. Hic primus Hiſpa-	parum Anglicè callebat, 17 rex Oſualdus interpres fuit, ita vt qd ille Scotico ſermo-	amiſit. 7
Dagobertus Vuindos Scla- 11 uos Saxonum auxilio vicit, quib. pro mercede tributum	niæ Monarchiam 2 eſt aſſequutus. Valater.	ne proferret, hic ſuis Anglo- 18 Saxonum lingua, enun- ciaret.	MVHAVIAS Cæſarem Pale- 8 ſtinæ capit, poſt ſeptennium obſid[illegible]
D. boum remiſit. Vaſcones 12 rebelles in fidem recepit. IVDICAILDIS Britanniæ rex	3	Oſualdus à Penda Merciorum 19 rege prælio victus cadit. Re- gnum iterum diuiſum: Oſu-	9
amicitiam cum Dagoberto 13 init.	SISENANDVS 1 XXVII. Gothor: Rex, ope Dago-	uio Oſualdi fratri Bernicia 20 Oluuino Deira obuenit. Qui fugiens Oſuuio pdi-	Haumar Templum Hiero 10 ſolymis extruxit. Cruce in monte Oliuarum ablata
14	berti Francorum 2 Regis conſtitutus; pulſo Suintilla, re-	tur, & occidit. Sic regnum 21 Northumbriæ Oſuuio ceſ- ſit: qui mox Pendæ Merci-	qua ſtante ædificium rue- 11 bat. Hinc uſus frequēs mul- tarum crucium noſtris venit
CLODOVEVS II. Francorum rex 1 XII. an: 17. poſt patrem. Hic Ludouicus primus eſt.	gnat an: 7. Hunc 5 regē S. ſecundum, Santillam præce-	orum regi bellum intulit, 22 victumq; in prælio occi- dit. Hinc Mercios ad Chri-	Haumar, à Margarita Per- 12 ſa dum oraret, occiſus. HOTAM qui ab Auentino
GRIMOALDVS Pipini Filius, 2 M. Eq. Auſtraſiorum. ERCEMBALDVS Eq. Francorum	dentem vocant. 4	ſti fidem traduxit. quibus 23 annos tres Imperauit, po- ſtea defecerunt.	HOTMAN dicitur IIII. Ami- 1 ras an: 10 Annales Hoa- men vocant.
RADHVLPHVS Doringiorū dux 3 tributa negans, à Sigiberto Auſtraſ: rege vincitur, tribu	5	Oſuuius tota deinde vita 24 Religioni & pauperum cu- ræ operam dedit. Regna-	Saraceni Africam inuadunt. 2 fugato Gregorio Tyranno eam ſub tributum agunt.
tumq; ex more dare cogitur. 4 Trithem.	6	uit an: 28. Error eſt apud 25 Polyd: Quo; hic rex obijt anno Chriſti 772. is ve-	Muhauias ſcaphis MDCC. 3 Cyprum inuaſit, Conſtanti- am vrbem cum tota Inſula
5	7	ro 700. ponit. 1 ERCOMERTVS VII. apud Cantium Angelorum rex	cepit, & exterminauit. ARA- 4 DVS denuo à Muhauia ob- ſeſſa, capta & inhabitabilis
6	SVINTILLA II. 1 XXVIII. Gotho- rum Rex an: 4.	poſt mortem patris an. 25. 2	effecta. Annal. 5 BVSOR princeps cum Arabi- bus Iſauriam inuaſit, VM.
Sigibertus Auſtraſianorum 7 Rex nulla prole ſuſcepta, HIL- DEBERTUM filium Grimoaldi	2	3	hominum abduxit captiuo- 6 rum. Annal.
adoptat. Verum mox naſci- 8 tur illi Filius Dagobertus.	3	S. IODOCVS Britonum Re- 4 gis Filius, contempto re- gno, Heremita moritur.	7
7	4	Trithem. 5	Muhauias Rhodum rediens 8 Coloſſum deſtruxit, poſtq̃ ſtetiſſet ann. 1460. Annal.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITAL: & LONGO: C.
	13	4617	655	2	Conſtans Imp: nauali prælio 13 à Saracenis victus, vix fuga elapſus, Conſtantinop: rediјt	RODOALDVS XVIII. Longobar- 1 dorum Rex an: 5.
	14	8	656	3	14	2
*	15	9	657	VITALIANVS XI. 1 PP. an. 15.	15	Olympius Exarchus Saracenos. 4 circa hæc tempora Sicilia expulit, ex nimio labore in morbum in-
	1	4620	658	2	Imperator exercitum in Sclauiniam 16 duxit, multos captiuos abduxit, & ſubegit &c.	cidit, quo etiam periјt. Succeſsit ei 4 Theodorus Calliopa iterum. Rodoaldus in adulterio deprehen-
	2	1	659	Annales, hoc anno 3 Martinum Papam in Orientis partes	Saraceni Romanis tributa 17 paciſcuntur, ſingulis diebus M. numiſmata, ſeruum & e-	ſus, à marito adulteræ interfici- 5 tur. Diacon.
	3	2	660	abductum referunt. 4 Sed occidentis hiſtorici, alius vt ſupra,	quum. Imperator Theodoſi- 18 um fratrem Germanum do- lo necat.	ARIPERTVS XIX. Longobard: 1 an: 9.
	4	3	661	alijs aliò. 5	19	2
	5	4	662	6	Conſtans ob Tyrannidem in 20 pios Sacerdotes, & fratris necem ſuis exoſus, Romam pe-	Conſtans Imperator Tarentum 3 applicuit, inde pedeſtri itinere vadens, in agro Beneuentano cum
	6	4625	663	7	tit. Annal. 21 Saraceni Romanorum fines ingreſsi & depopulati ſunt.	Longobardis conflixit, aliquot 4 ciuitates recepit. Luceriam ſolo æquauit.
	7	6	664	S. Gertrudis Filia Pi- 8 pini Senioris in Monaſterio Niuellenſi	Ciliciæ pars à Saracenis dire- 22 pta. Conſtans ſpoliata Roma in	Inducijs factis Romam perrexit, 5 Quam omni ornamento breui tempore ita ſpoliauit, vt hoſtes
	8	7	665	Brabantiæ moritur. 9 Trith.	Siciliam ſeceſsit, vbi ſexto de- 23 mum anno, ab Andreę quodam Troili Filio, in balneo	infenſiſsimi multis annis, eam ita 6 deformare & exhaurire vix po- tuerint. Palm. Egnat.
	9	8	666	10	interfectus eſt. Cui Mitius Ar- 24 menius (quidam Mezentiũ vocant) à militibus in Sicilia	7
	10	9	667	11	ſuffectus eſt. Qui à Conſtan- 25 tino victus, cum interfectoribus patris ſui poſtea interfe-	8
	11	4630	668	12	ctus eſt. 26 Sapor Armenicorum præfectus bellum Romanis mo-	9
	12	1	669	13	uet, equo deiectus caput col- 27 lidens ſaxo fregit.	GVNDIPERTVS & PARTHARITVS 1 fratres an: 1. menſ: 3.
	13	2	670	14	CONSTANTINVS V. Cognomen- 1 to Pogonatus an: 17.	2 1 GRIMOALDVS Beneuentanorum
	14	3	671	15	2	dux occiſo Gundiperto. & Par- 2 thartio fugato Longobard: rex Peſtis magna Ticinum per(an. 9.
*	15	4	672	ADEODATVS XII. 1 PP. an. 5.	3	integrum annum afflixit. Palm. 3
	1	4635	673	2	Saraceni Liciam Ciliciamq; 4 bello fatigant.	4
	2	6	674	3	Trhaciam Saraceni nauib9 pe- 5 deſtriq; itinere ingreſsi vaſtãt.	5

FRANCO: D.	GOTHO: E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENO: G.
10	TVLGAS XXIX. 1 Gothorum rex an: 2.	6	Muhauias claſſem in 9 Phœnicia inſtruxit, quæ à Chriſtianis com- Ritius lib. II. Hiſp.
Sigibertus Auſtraliæ rex obijt. 11 ILDEBERTVS à patre Grimoaldo rex factus, in Monaſterium Scotiæ truſo Da-	2	7	buſta eſt. 10 Hoamen fraude ſuorum occiſus eſt.
goberto hærede legitimo. Ob quod 12 factum Clodoueus bellum mouit, Ildeberto in pugna cæſo, Grimoaldus ca-	VIDESVINDVS XXX. 1 rex an: 10.	8	MVHAVIAS V. Sarace- 1 norum Amiras an: 24
pitur, Parrhiſijs in carcere moritur. Clo- 13 doueus Filium ſuum HILDERICVM Auſtraſijs regem dedit. Trithem.	2	9	2
14	3	10	3
Fames maxima Galliam inuaſit. 15 Clodoueus rex aurum & res precioſas templorum in pauperum ſuſtentatio-	4	11	Hali Arabum in Ori- 4 ente Amiras dolo necatur. Sic Muhauias
nem abſtulit: vnde auari monachi eum 16 inſaniſſe tradunt.	5	12	ſolus regno potitur; 5 ſedem regiam Damaſci collocans.
17	6	13	6
LOTHARIVS III. Francorum rex XIII. 1 an: 4.	7	14	7
2	8	15	Damaſcus & Syriæ re- 8 gio vltro conceditur Saracenis à Conſtante.
3	9	16	HABdinaramen Chal- 9 dæus Romaniam populat, cui Sclauini iun-
4 Rex ad Calam Parrhiſiorum decedit.	10	17	cti Syriam inuadunt, 10 & Apameã capiunt.
THEODORICVS frater Lotharij Eberuini 1 autoritate regnat, ſed ob in continentiã Regno pulſus, cum Eberuino M. Equi-	RECESVINDVS XXXI. 1 Veſtgothorum, rex an: 13.	18	Muhauias Gizid filiũ 11 in Romanos armat, qui Amoriũ Phrygię
tum in monaſterium truſus. 1 HILDERICVS II. Frater Theodorici totius	Fuit hic rex optimus 2 cuius tempora D. ILDEFONSVS mona-	19	capit. Quã Andreas 12 Legatꝰ mox recepit occiſis V M. Arabũ.
Franciæ rex eligitur annis 12. 2 VLFODALDVS mag: Equitum.	chus & Præſul: Tole- 3 tanus illuſtrauit. Volat.	20	Saraceni Africã inua- 13 dunt LXXX M. captiuorum abducunt.
3	4	21	14
4	5	22	15
5	6	EGFREDVS Nor- 23 thumbriæ Rex an. 15.	16
Ignis magno terrore populorum per de- 6 cem dies in cœlo emicuit. Palmer.	7	24	Saraceni maxima ex- 17 peditione Romaorũ fines deprędantur ter-
7	8	25	ra mariq; CIZICVM 18 capiunt. Durauit hęc expeditio an: 7.

	IN-dict.	Anni mūdi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. C.	ITA: & LONGOB: C.
	3	4637	675	4	6 Cadallus Cayli Fil: & Phadalas, Saracenorum duces Cretam vaſtant, ibiq; hyemant. Annal.	6 BALdalan Saracenorum Dux cum exercitu ab Alexandria in Siciliam nauigat, Syracuſas captas diripuit,
	4	8	676	5	7	7 maxima præda onuſti domum reuertuntur Saraceni. Blon. Diac.
*	5	9	677	DONNVS PP. XIII. 1 an. menſ. 5. di. 10. Palmerius an. 4.	8 LOCVSTÆ magnis agminibus per Syriam & Meſopotamiam volitarunt.	8
	6	4640	678	habe.. Quod verius 2 eſſe videt, vt in ſequentib. Pontif. cer-	9 Claſsis Saracenorum partim igni artificioſo marino, cuius Callinicus autor erat, partim	9
	7	1	679	nere licet. 3	Syrtibus illiſa conſumitur. 10 Pace cum Saracenis facta, Occidentis populi iidem pacem	GARIBALDVS Longob. rex menſ. 3. 1 PARTARITHVS ad Regnum reuocatus
	8	2	680	Agatho à quibuſdam hoc anno 4 ponitur. an. 4.	ab Imp: petierunt. 11 BVLGARES Thraciam inuadunt: Imperatorem tributa dare cogunt.	regnat an: 18. 1
*	9	3	681	Concilium ſextum 5 Conſtantinopolitanum contra Mono-	gunt. Annal. Egn. 12	Rauennatis Eccleſia, quæ hactenus 2 Romanæ par fuit, à Theodoro eius Archiepiſcopo Romanæ
*	10	4	682	chelitarum errorem 1 AGA- (conuocatum. tho XIIII. PP. an.	13 Conſtantinus frater Heraclium Tiberium ab Imperij conſortio dimouit, ipſe cum TIBE-	ſubiecta eſt. Palm. Biond. 3
	11	4645	683	2. menſ. 6. dieb. 2 (15	RIO filio regnans. Annal. 14	4 Peſtis Romam & vicinas ciuitates depopulatur. Palm.
	12	6	684	3	15	5
	13	7	685	SELLA ROMANENſium vocat. an. 1. 0 (menſ. 5.	16 Habdimelech Amiras peſte afflictus, pacem cum Muauia factam renouat, miſſo tributo	6 Aegyptiorum maxima multitudo Africam ingreſſa, Carthaginem ſpoliatam prius penè diruit.
*	14	8	686	LEO II. PP. XV. 1 menſ. 10.	17 CCCLXVM. numiſmatum, & CCCLXV. viros, totidemq; equos.	Palm. 7
*	15	9	687	Vacat ſella Rom. 0 menſ. 11. dieb. 21. BENEDICTVS II. menſ. 10	1 IVSTINIANVS II. Orientis Imp: an: 10. Iuſtinianus pace fracta Leontium Armeniæ, Iberiæ &	8 CHVNIBERTVS Partarithi filius à patre in Regni ſocietatem accitus, ‡ cum eodem regnat an: 10.
*	1	4650	688	IOHANNES V. menſ. 11. 1 CONON menſ. 11. SERGIVS PP. XIX.	2 alijs Oriental. Regionib. immiſit. Qui Saracenos illinc pellens, multarum calamitatum	9 ‡ IOHANNES Italiæ Exarchus, Theodoro ſuffectus: Huic Paſcha-
	2	1	89	an. 13. menſ. 8. 2	Romanis cauſa fuit. 3 Imperator Sclauinos & Bulgares bello petit, victis Sclauinis, à	lis magnam pecuniarum vim pro- 10 miſit, ſi ſe Pontificem Romanum crearet. Blond. lib. 10.
	3	2	690	3	Bulgaribus fugatur, vix fuga 4 vitam ſaluans.	11
	4	3	691	4	5	12
	5	4	692	5	Iuſtinianus iterum pacem ſol- 6 uit, Cyprium populum in continentem educere volens. qui	13
	6	4655	693	BEDA venerabilis 6 presbyter græca latinaq; lingua e-	partim ſubmerſi, reliqui Cy- 7 prum reuerſi. Imperator Sclauinorum auxi-	14
	7	6	694	ruditus, incláre- 7 ſcere incipit.	lio Saracenos aggreditur, pro- 8 ditus à Sclauinis vincitur.	15

FRANCORVM. D.	GOTHOR. E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENOR: G.
8	9	EGBERTVS Cantij rex non diu regnauit, ſucceſſit ei Filius LOTHARIVS, quo inter-	19
9 B. Leodegarius Eps Auguſtodunenſis Luxouium in exilium detruſus à Reg. Hild. Trith.	10 Cometes terribilis per tres menſes apparuit. Palm.	fecto EDRICVS annis duobus regnauit.	20
10	11	1 EDELREDVS Merciorum Rex annis 30.	21
11	12	2 EDRICO à ſuis ciuib. occiſo CEDOUALLO Occidentalis rex Cantianũ agrum vaſtat.	22 Mardi Libanũ occupãt, huic claſsis amiſſa accedens. Mahauiam
12 Hildericus cum vxore venatione à Bodillo interfectus, quia hunc cædi præter ius præceperat.	13	3 Hinc Cantuarij ab hoſte liberati, ſeptem annis regem non habuerunt.	23 adpacem cum Romanis faciendam cõpulit. Arabes III M. libr.
1 THEODORICVS ex monaſterio reuocatus, regnat an. 14.	1 BAMBA XXXII. Veſtgothorum Rex an. 9.	4	24 auri. L. viros ſingulis annis Romanis pacti. Annal.
2 EBROINVS relicto Monachatu. collectis viribus Francorum regnum inuadit. vide Trit. & AEmyl. &c.	2 Bamba Vaſcones, Nemauſenſes rebelles, & Narbonen-	5	1 GIZID VI. Saracenorum Amiras an. 3.
3 Leodegarius à Theodorico liberatus, captus ab Ebroino, miſerrimè detruncatus interijt. In hac Hiſto-	3 les perdomuit. Ducem quoq; Biterrẽſem in Gallia res	6	2
4 ria autor Chronici Franc. an. quatuor anticipat, ponit enim hæc ad annum 6. Theodorici.	4 Gothor. infeſtantẽ ſuperauit, Saracenorum naues CCLXX.	7	3 MVCTAR Pſeudopropheta mẽdax Perſidem occupat.
5	5 ad Hiſpaniæ littus applicantes magna claſſe obuiam miſ-	8 EVGENIVS V. Scotorum Rex. BRVDEVS Pictorum Rex.	1 HABDALLA Tyrannus contra quem electꝰ eſt Amiras VII. MARVAN
6 Theodericus Ebroinum in gratiam recipit, qui ſynodũ colligi ſuadet, in quo multi Epiſcopi & presbyteri miſerrime ſunt tractati. Trith.	6 ſa, partim cepit, partim depreſsit. * Poſtremo Toleti	9 VITREDVS Egberti Filius XI. Cantij rex creatur.	1 menſ. nouem. Poſt quem Filius eius HEDIMELECH vel HABDIMELECH
7	7 XVII. Concilium celebrauit. Tandem memoria ex vene-	10	annis 22. 2
8 PIPINVS & Martinus Auſtraſiorum duces, ab Ebroino vincuntur. Martinus contra fidem occiditur.	8 no amiſſa, in Monaſterium abijt. Vo at.	11 ALFREDVS Northumbriæ Rex annis 19. hic fuit doctiſsimus & litera-	Habdimelech pacẽ p[illegible] 3 ſtinam cum Iuſt. [illegible]ano renouat. Quæ mox reſciſſa.
9 Eberuinus vel Ebroinus ab Ermenfredo Nobili viro interfectus eſt. Varratho, M. Eq: ſuffectus.	9 Theofredus Bambæ Filius, patri ſuccedit.	rum ſtudioſiſsimus Rex. 12	4 Vendi li. 10.
10 Bellum Pipini cum GISELMARO, qui Patrem à Mag. Eq. deturbarat. F. mox pœnas luens, Pa-	1 ERINGIVS Theofredum regno pellit & occupato princi-	13	5 MVCTAR per fratrem Habdellæ Zubir occiſꝰ Perſis Habdellæ ſubiecta
11 ter reſtituitur. BERTARIUS Socero Varrathone defuncto M. Eq. fit. Pipinus à Theodorico bello laceſ-	patu regnat an 7. 2	14	6 Meſopotamiam, Armeniam magnã Habdellas ſubegit, & inteſtinorum
12 ſitus, collecta exulum Francorum manu Regem vicit, quidã & captum aiunt. Bertarius à ſuis occiſus.	3	15	7 bellorum finem fecit. Annal.
13 PIPINVS Maior Domus fit per totam Franciam an. 23. in quib. res Francorum multum auxit.	4	16	8
14 Thrith. Chron. AEmyl. Annon.	5	17	9 Victo Iuſtiniano, Sabbis patriciꝰ Armeniam minorem Arabib. tradit.
1 CLODOVEVS III. Francorum Rex XVI. an. 4.	6	18	10

	INdict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITAL: & LONGO: C.
	8	4657	695	·Eclipſis Solis tam magna hoc- 8 anno fuit, vt quædam ſtellæ de die apparerent. Annal.	Muhamad Saracenorum dux 9 cum Sclauis profugis in Ro- maniam mouet.	16
* Rerum Roman. lib. XX.	9	8	696	9	10 IVSTINIANO in exilium truſo	17
	10	9	697	10	ſuffectus eſt LEONTIVS annis 3. 1	18
	11	4660	698	11	Sergius Lazicæ p̃fectus Sarace- 2 nis regionem Lazicam prodit.	CHVNIBERTVS ſolus Lon- 1 gobardis regnat an: 12.
	12	1	699	12	Saraceni Africam tenentes à 3 Iohanne legato pelluntur, qui mox repulſus domum redit, ſed	2
	13	2	700	13	ABSIMARVS à militib. Imp. fa- 1 ctus, Leontiam naſo trunca- tum in Monaſterio Dalmatij	3
*	14	3	701	14 1 IOHANNES VI. PP. XX. an	in cuſtodia ſeruari curat. Re- 2 gnat an. 7. Romani Syriam in- uadunt, ad Samoſatam vſque	4
	15	4	702	(3. 2	omnia diripiunt, ad CCM. A- 3 rabum cædunt.	THEOPHILACTVS in Italiam 5 Exarchus XIII. miſſus eſt. Palm.
*	1	4665	703	3	PHILIPPICVS Bardanes in exili- 4 um Cephaloniam miſſus eſt. Quõ: caput in Somnis Aquila	Giſulphus Longobardorum 6 militum dux, agrum Bene- uentanum diripit, & maxi-
	2	6	704	IOHANNES VII. PP. XXI. 1 (3.	protectum ſe vidiſſe diceret. Ann. 5 Armenia à Romanis recepta mox iterũ amiſſa, vincente Mu-	mas per Campaniam agit 7 prædas. Palm.
	3	7	705	2	ham ad Saracenorum duce. 6 Iuſtinianus Imperium repetens ad Cazarorũ Caianum venit, cu-	8
*	4	8	706	3	ius filiam Theodoram duxit v- 7 xorem. Sed quia à Socero pro- deretur, eam remiſit Patri, & †	9 † ad Bulgaros fugit.
	5	9	707	ZOSIMVS dieb. 10. 1 CONSTANTINVS XXII.	IVSTINIANVS Terbellini Bul- 1 garorum regis auxilio Imperi- um recipit. Regnat an: 6.	10
	6	4670	708	PP. ãnis 7. Huic Iuſtinian9 2 Imp: cuncta Eccleſiæ ei9 pri- uilegia renouauit. Diacon.	Recepto Imperio Imperator 2 Theodorã vxorem ſuam ex Ca- zico repoſcit, quæ ei Tiberium	FAMES Romæ tres annos 11 durans. Palm.
	7	1	709	Iuſtinianus fœdifrag9 Bul- 3 garos inuadit, victus cum i- gnominia magna domum	filium peperit, qui mox coro- 3 natus cum matre, ad Auguſta- lem dignitatem prouehitur.	12
*	8	2	710	redijt. 4	Theodorus & Theophilactus 4 duces à Maſalmo Saraceno ad Tyrãnium victi & fugati ſunt.	LVITBERTVS puer ſub tutela 1 ASBRANDI regnat menſ. 8. RAINBERTVS Taurinenſium
	9	3	711	Cõſtantinus PP. à Iuſtiniano 5 Cõſtantinopolim vocat9 nõ diu ibi moratus, reuertitur. Pal.	Abbas Saracenorum dux Roma- 5 niam inuadens, magnam capti- uorum multitudinem abduxit.	Dux victo Aſprando regnum 1 inuadit, moritur eodem anno
*	10	4	712	6 Iuſtinianus à ſuis ob nimiam crudelitatẽ exoſus relinquitur,	Iuſtinianus duab. claſsibus Cher- 6 ſonam inuaſit, crudeliſsime ſæ- uiens. LXX M. naufragio amiſit.	ARIBERTVS Godeberti F. 1 Longob. rex XXVII. an. 12. cum patre Reinberto qui &
	11	4675	713	ab Helia patricio decollatur. 7 Vide Annales de hui9 Iuſtini- ani inſaniſsima crudelitate.	PHILIPPICVS Bardanus Orien- 1 tis Imp. annis 2. à milite in Cherſonam miſſo Imperator	Godebertus dictus, anno, & 2 Solus 11. Philippicus ſextam Synodũ
*	12	6	714	STEPHANVS II. Blondus, alij 1 vero GREGORIVM II. an: 17.	factus. 2 TERRÆ motus in Syria.	tollere ſtudet. Armenios è 3 Romania in ſuam regionem expellit.

FRANCO: D.	GOTHOR: E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENOR: G.
2	7	19	11
3 Pipinus Rabodum Phriſiorum ducem vicit, ad Chriſtianiſmum eos compulit, dato eis Vuilibrodo An-	EGIPZA vel Egi- 1 ca Veſtgothorum rex an. 7. Hic Ge-	20	Muhamad quartam 12 Armeniam, inuaſit Annal.
glo Epiſcopo. Qui eos ſumma di- 4 ligentia in Fidei verbo inſtituit.	ner Eringij fuit, 2 & Fafilam ducem Tudenſem, vt ei	21	13
HILDEBERTVS fratri Clodoueo 1 ſuccedit, & regnat an. 18.	3 vxore potiretur, interfecit, & Viti- zam filium ei ciuita-	22	Senalidus Dux Roma- 14 niam inuaſit, captis multis receſsit.
GRIMOALDVS Pipini filius 2 Aulæ præfectus.	ti præfecit. Vola- 4 ter: in annis, vt pleriq; alibi, ho-	23	15
3	rum regum val- 5 de eſt deprauatus.	24	16
4	6	25	17
5	7	26	Habdalla Tarentum 18 cepit, alioqui nihil efficiens reuertit. Ann.
6	VITIZA an. 9. 1 Hic Theobertum Receſuindi regis	27	Baanes Armeniam 19 quartam Saracenis ſubiecit.
7	fil: paruum olim 2 relictum, cui regnũ debebatur, oculis	28	Azar cum XM. Cilici- 20 am inuaſit, ab Heraclio Imp: fratre victus
8	priuauit. At ille 3 diuina benignitate ac prudentia	29	eſt. Azidus in Cilicia 21 ab Heraclio victus, XM. ſuorum amiſit.
9	ducta nihil omi- 4 nus vxore RODERICUM genuit, qui	EGFREDVS Northumbriæ 30 rex ab Edelredo Mercio vincitur.	22
10	poſtea regno ſuc- 5 ceſsit.	CHVNREDVS Merciorum 1 rex an. 5. fere.	VLID X. Saracenorum 1 Amiras an. 9.
11	6	2	VLID Chriſtianorum 2 Templum Damaſci in prophanum Mahome-
12	7	3	ti vſum rapit. 3
Sedes Epiſcopalis à Traiecto ſu- 13 periori, nunc Maſtrich, Leodium transfertur per HVGBERTVM Epi-	8	4	Maſalmas Tyrannium 4 obſidet, victis Romanis vrbẽ capit, & deſertam
ſcopum. Vide Trithem. 14	9	Chunredus Merciorum, & 5 OFFA Sax: reges Romam profecti Monachi fiunt.	reddit abducto populo 5 in Eremum. Annal.
15	COSTA annis 5. 1 menſ. 7. Hunc Volaterranus omiſit.	CELREDVS IX. Merciorum rex: Cui ſucceſsit EDELBALDVS, qui in ſumma pace re-	MVCTAN multas Cili- 6 ciæ vrbes deditione accepit, Camachum ei
Grimoaldus Leodij ante aras à 16 gregario quidam milite Phriſio trucidatur, in cuius locum Pipinus	BVLGARES totam 2 Thraciam populantur, Conſtanti-	gnauit an: 40.	proditum 7 Arabes Miſsiam & alia multa Caſtra ceperũ
Theobaldum nepotem ſubſtituit. 17 Mors Pipini craſsi, qui CAROLVM	nopolim ad au- 3 ream portam vſq; omnia deprædan-	tes, ſecuri domum cum præda ingenti redeunt. Annal.	Habas Antiochiam 8 Piſidiæ cepit.

Indict.	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. R.	ITAL. & LONGOB.
13	4677	715	2 ÆGIDIVS ſcientia & Sanctitate clarus habetur. Palm.	1 ARTEMIVS qui & ANAſtaſius II. Philippicum Imperio deiecit, oculis priuatum in car-	4
14	8	716	3	2 cerem miſit. Imperauit an. 2.	5
15	9	717	4	1 THEODOSIVS à militib. inuitus Imp. factus an. 2.	6 Tiberis exundat, Romæ multa ædificia euertit. Pal
1	4680	718	5	1 LEO ISAVRVS III. hoc nomine Orient. Imp. an. 24. cœpit Indictione prima. Annal.	7 Saraceni Conſtantinopolim obſidentes frigore, fame & Peſte affligunt, naues eo-
2	1	719	6 Humar Saracenus Chriſtianos ſuæ ditionis perſequitur.	2 Pſeudo Tyberius quidam in Syria Imperator fit, qui victus à legatis Leonis decollatur.	rum igni marino ſuccenſæ. 8 Obſidione vrbis ſoluta, Sa-
3	2	720	7 GERMANVS Conſtantinopolis Patriarcha. Artemius Bulgarum auxilio Imperium	3 * Conſtantinus Leoni natus. Maria vxor Leonis coronata.	9 racenorum naues prodigioſa grandine ſubmerſæ ſunt, ita vt tantummodo
4	3	721	8 reperit, atq; ab ijs Leoni traditus, cum multis ſuæ partis nobilibus trucidatur.	4 Conſtantinus puer coronatus.	X. euaderent. 10
5	4	722	9	5 Pſeudo Chriſtus quidam Syrus multos Iudæos ſeduxit.	11
6	4685	723	10	6 Leo Iudæos & Montanos ad Baptiſma ſuſcipiendum coegit, qui baptiſati ad vomitum	1 ASPRANDVS XXVIII. Longob. rex menſ. 3. Cui adhuc viuo Filius LVIT-
7	6	724	11 Leo Imperator Iconomachus id eſt imaginum oppugnator factus, magnas	7 redierunt. Montani ſeipſos cremarunt.	2 PRANDVS in Regno ſuffectus eſt. Regnauit an. 21. Diacon. lib. VI. ca. vlt. 31.
8	7	725	12 in Eccleſia turbas excitauit.	8 Eueſid Romaniam inuaſit, multis ſuorum amiſsis reuerſus eſt ad ſua.	3 habet, ſed denarius numerus abundare videtur.
9	8	726	13 Gregorius PP. Imperatori tributa Rõę & Italię negat, eo q̃d is imagines tolleret. *	9	4
10	9	727	14 Tumultus & ſeditio maxima Conſtantinopoli ob imaginum euerſionem.	10 Noua inſula quæ Sacra dicitur inter Theram & Theraſiam enata. Vide Annal.	5 PAVLVS Exarchus contra Papam in Italiam miſſus.
11	4690	728	15	11	6 Singulæ ciuitates Italiæ ſuos ſibi Duces pficere cœperunt, depoſito Exarcha-
12	1	729	16 Cometæ duo menſe Ianuario 15. dies apparuerunt, vnus præcedebat Solem oriẽ-	12 Cazari in Saracenos ſurgunt, magnam eorum ſtragem edunt.	tus Magiſtratu. 7 Rauennates Paulũ Exarch. occiderunt. EVTICHVS Ex-
13	2	730	17 te alter occidẽtẽ ſequebat. Germãus Patriarcha officio renunciat, ſufficitur ei Ana-	13 Leo ab Epiſcopis Romano, Damaſceno, & alijs, anathematizatus.	arch. Italiæ autor. Sanctiſs. 8 Papæ Gregorij ab Imperatore deficit. Annal.
14	3	731	ſtaſius Imperatoris adulator. 1 GREGORIVS III. PP. XXIV. an. 10. menſ. 8. dieb. 24.	14	9
15	4	732	2	15	10
1	4695	733	3	16 EIRENE Cazarorum regis Filia Conſtantino nubit. Imperator Manem prætorem cum	11
2	6	734	4	17 exercitu ad recipiendam Italiam miſit. Peſtis Syriam vaſtat.	12

FRANCO: D.	HISPANIAE E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENO: G.
MARTELLVM Principatꝰ hæredem re- 18 liquit. Hunc Plectrudis Pipini vxor, Coloniæ carcere incluſit.	4		Maſalmas Galatiam 9 deprædatur.
CLODOVEVS, qui & DAGOBERTVS II. 1 Francorum rex an. 4. Theodobaldus Francorum conſpiratione bello victꝰ,	MIRAMOMELINVS Sara- 5 cenorum in Africa rex.		ZVLZIMIN XI. Sara- 1 cenorum Amiras an. 3.
principatu exuitur, REGENFRIDUS fit 2 Maior Domus: CAROLVS interim car- cere liberatus, Maioratum Domꝰ bel-	6 1 RODERICVS vlt: Veſtgo-		Haumar Ciliciã, Ma- 2 ſalmas Aſiam inuã dit, Pergamum capit.
lo recuperare nititur. Regem cum 3 Regenfrido fugauit. Neuſtrenſes Franci interim DANIELEM	thorum in Hiſpania rex 2 annis 3. Cumq; Iuliani Comitis & Legati Filiã		Maſalmas dux Sara- 3 cenorũ CONSTANTI- NOPOLIM obſedit, quæ
quendam presbyterum Regem fece- 4 runt, eiq; Hilperici nomẽ indiderunt. Trithem.	ſtupraſſet, à Mauris à Iu- 3 liano ſolicitatis bello pe- titꝰ ac in acie occiſꝰ eſt.	GERMANI ad rectam fidem CHRISTI con- uertuntur.	obſidio durauit an. 1 2. HAVMAR XII. A- miras an. 2.
LOTHARIVS Dagoberti frater Caroli au- 1 xilio Rex conſtituitur an. 7. alij hunc duobus annis regnaſſe tradunt, & poſt	SARACENI Ricius. 1 MVZA Duce Hiſpanias inuadunt, victo Rode-		2
eius morte ſucceſsiſſe CHILPERICVM 2 Danielem dictum, Solumq; regnaſſe an. 5.	rico maximã eius par- 2 te occupant. Regnumq; in eo conſtituunt, Ac in	Vincentius in Specu- lo lib. 24. cap. 146. hoc anno Saracenos	GIZID II. Saracen. 1 Amiras an. 4.
CHILPERICVS Caroli auxilio regnum 3 (vt quidam tradunt) ſolus obtinuit. 1	primis 20. an. Reges 15. 3 ſibi ſuccedentes habue- re. Chriſtianorum ve-	Hiſpania potitos ait. AMBERKLETVS Scoto- rum Rex, qui poſteà	2
CAROLVS Saxones debellat. 4 2	rò reliquiæ apud Aſtu- 4 ras ſeſe conſeruantes, re- gem fecerunt PELAGI-	cum Pictis pugnans ſa- gitta ictus interijt. Ma- ior cap. 12.	Iudæꝰ ſeductor Gizid 3 falſa promiſsione ad Imaginum deſtru-
Bauaros tributa negantes, graui vi- 5 ctos prælio ſubegit Carolus. 3	um virum fortẽ, regio ge- 5 nere natum, qui omnino Gothorũ titulo, ASTVR-		ctionem indectus. 4 Annal.
Allemannos vi armorum terret, Ple- 6 ctrudem ab eis recipit, eò namq; cõ- 4 fugerat.	LEGIONISq; rex dici vo- 6 luit, regnauit an: 20. LANFRIDVS Alleman-		EVELID Gizidis Fil. 1 XIV. Amiras an. 8.
CAROLVS MARTELLVS FRAN- 7 CORVM PRINCEPS. 5	norum Dux, à Carolo 7 Martello Francorum iu- gum ſuſcipere coactus		2
THEODORICVS CALA. Dagoberti F. 1 Francorum Rex an. 15.	eſt. Trit. 8	CLEOLOVLPHVS Nor- thumbriæ Rex an. 8. Huic BEDA Hiſtoriam	Maſalmas Cæſaream 3 Cappadociæ cepit.
Bellum Aquitanicum & Saraceni- 2 cum EVDO Vaſconiæ dux, à Legatis Caroli victus. Blond.	9	Anglicam Eccleſiaſti- cam dicauit, & magno apud eum in honore	4
EVDO Saracenos ex Hiſpania euocat, 3 qui cecoM cũ vxoribus & liberis Gal- lias ingrediuntur. EVDO tãtà multitu-	10	fuit.	5
dine preſſus ad Carolum deficit, qui 4 magnam Saracenorum ſtragem edi- dit. Abdimarus Rex eorum cecidit.	11		Maſalmas exercitũ 6 contra Turcos mo- uet ab ijs fugatur.
AEmyl. Rit. &c. 5	12	Picti Scotique ſuis Li- mitibus contenti, An- glos non inuadunt.	Maſalmas Curſianũ 7 caſtrum Cappadociæ cepit.
EVDO obijt. Hunoldus & Vaiſarus filij, 6 vt Aquitaniam reciperẽt, Veſtgothos & Arianos acceſſerunt, qui Hiſpania	13	Beda in fine Hiſtoriæ Anglicæ.	Maſalmas cõtra Tur- 8 cos ad Caſpias por- tas vſq; progreſſꝰ, me-
exeuntes ad Burgundiam omnia igni 7 ferroq; vaſtant, à Carolo victi & ce- dere coacti ſunt.	14		tu perculſꝰ redijt. E- 9 uelid Romaniã ad Paphlagoniam vſq;
Carolus Friſijs ſubactis, idola deji- 8 cit, & ad CHRISTI cultum coegit.	15	BEDA Venerabilis mori- tur an. ætatis 72. Ioh. Maior lib. 2. cap. 12.	populatur. 10

	Indict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITAL. & LONGO. C.
	3	4697	735	5 Annales Conſtan: vrbis hoc anno ZACHARIAM Pōtif. ponunt.	18 Ignis in cœlo viſus. quod veteres dixiſſent, Cœlum arſit.	13 Luitprandus Longobardorum rex Romam obſidet, quo timore Gregorius
	4	8	736	6	19	14 PP. Carolum Pipini patrem in auxilium rogauit, Palm.
	5	9	737	7	20 Zulcimin Saracenorum dux inter alios captiuos, quos in Aſia ceperat, Pergamenum	15
	6	4700	738	8	21 quendam abduxit, qui filium Imperatoris & Tyberium ſe mentitus, ab Euclide magno	16
*	7	1	739	9 SYNODVS Romę congregata M. fere Epiſcoporum cōtra Leonem, qui imagines	22 in honore habitus, toti Syriæ & Hieroſolymis ſpectaculo fuit. Vide Annales.	17
Fraſtenus Diaconus Eutrop. addidit.	8	2	740	comburi fecerat. 10	23 Terræmotus ingens Cōſtantinopoli V II. Kal. Nouemb. quo Templa & Monaſteria	18
	9	3	741	11	24 corruere, & durauit hic motus anno integro, vide Annales. Leo X IIII. Kal. Iulij †	19 † moritur.
Rerum. Roman. Siue Annal. lib. XXII.	10	4	742	1 ZACHARIAS PP. XXV an. 10.	1 Conſtantinus cognomētoCopronimos Oriēt. Imp. an. 35. Nato Carolo Magno in arce Carlsberg.	20 Artabaldus contra Conſtantinum Imperator factus. Conſtantinopolim (occup
	11	4705	743	2 Alexandria à Monothelitarum inſania reſipuit. An:	2 Artabaldus ad Cyzicum victus in vrbem refugit.	21
*	12	6	744	3 De confeſſorib. huius temporis in Syria contra Muhamad vide Annales li. 22.	3 Cōſtantinus IIII. non. Nouēb. Conſtantinopolim vi capit, Artabaldum cum duob. filijs	1 RACHISVS XXX Longobard. an. 6.
	13	7	745	& quædam infra. 4	oculis priuat. Annal. 4 Cometa in Syria apparuit.	2
*	14	8	746	5 Monophyſici hęreticiq́ vnā ſtantū naturā in Chriſto cōfitent, è Syria in Thraciam	5 Conſtantinus diſcordia Saracenorum fretus, Germaniciam, & Dulichium cepit.	3 Peſtis in Sicilia cœpit, quæ ſenſim oēs maris Inſulas & totam Græciam inuaſit.
	15	9	747	6 Terrę mot9 Pale- (tranſlati. ſtinam max. afflixit, præcipue ſanctam ciuitatem.	6 Peſtis Conſtantinopolim peruenit, vrbem vaſtauit. Cruciculę in veſtimētis apparuêre.	4
	1	4710	748	7 EPISCOPATVS VVIRTZBVRGENSIS cœpit. BVRCHARDVS natione Anglus, per Boni-	7 Peſtis & hoc an. perdurauit, vrbem pene deſolatam reddidit.	5 Rachiſus Rauennatem agrum populatur. Peruſiam obſidet.
	2	1	749	8 facium Moguntinenſem Epiſcopum, primus Eccleſiæ Vuirtzburgenſis Eps fit,	8	6 Rachiſus ſuaſu Zachariæ PP. monachus fit. Palme. (Blond.
	3	2	750	9 confirmatus à Pipino. & Zacharia PP. in honorem S. Kiliani vide Trithemiū.	9 Terræmotus prodigioſus, in Syria & Meſopotamia. quo integræ vrbes tranſlatæ ſunt. (Annal.	1 AISTVLPHVS XXXI. Longob. rex an. 8.
*	4	3	751	10	10 * Leo filius Imperatori natus. V I H. Kal. Februarii.	2
	5	4	752	1 STEPHANVS II. PP. XXVI. an: 5. Blond. GREGORIVM III. hoc loco ponit.	11 Theodoſopolis & Mitylene à Conſtantino receptæ.	3 Aiſtulphus Romanos ſibi tributarios conat efficere. Quam ob cauſam Stepha-
	6	4715	753	2	12 Conſtantinus populum ad ſuum errorem traducit. An:	4 nus PP. in Galliam fugiens, Pipini auxilium petit. Pipinus Italiam ingreſſus Lon-
	7	6	754	3 Concilium contra imagines à Conſtantino celebratum.	13	5 gobardos vicit, Regem eorum Papiæ obſedit.

FRANCO: D.	HISPANIAE E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENO: G.	
Saraceni denuo Galliam inuadunt, 9 Auenionem proditione occupant. Martellus vrbem vi expugnatam	16	Ceoloulph⁹ monachus fit, tradito Northumbriæ regno patrueli EG-	Muhauias Aſiam de- 11 populatus eſt.	
recipit, Athinus Rex Saraceno- 10 rum nauicula elapſus Narbonem profugit. AMOREVS alter Sarace-	17	BERTO, qui regnauit an: (22.	Zulcimin fruſtra in 12 Armenios mouet.	
norum Rex, opem ſuis laturus ad 11 Illiberim ad internecionem cæſus eſt. Athinus relicta Narbone fu-	18		13	
git. Martellus multarum vrbium 12 incendijs bellum perſequitur.	19		Zulcimin caſtrum 14 ſyderum cepit.	
13	20		Zulcimi cum LXXXM 15 in Aſiã mouet, amiſſis Melech & Bathal du-	
14	PHAFILLA Pelagij F. 1 Aſturum Legionisq; rex an: 2. ab vrſo de-	INO Occid: Sax: Rex Regnum ſuũ Pontifici Romano tributarium facit	cibus cum copijs ſuis, 16 quorum ad XXM. erant, ipſe inglorius	
15	inde in venatione la- 2 niatus.	Pol: lib. 4. Fol. 89.	Chriſtiani (receſsit. 17 captiui ab Euelide occidi iuſsi.	
HILDERICHVS Stupidus. Theodori- 1 ci Fil: ſolo nomine regnat an. 9. Marcello mortuo Carolomanno	ALPHONVS Catholicus 1 an: 19.	ACHAIVS circa hæc tempora apud Scotos regnat, cuius frater Guil-	Romanis inter ſe cer- 18 tãtibus Saraceni Romaniã deprædantur	
Auſtraſia, Sueuia, Allemannia, & 2 Thoringia ceſsit, Pipino breui Francia. Gripho hæreditate priuatus,	2	helm⁹ cum Carolo Magno militauit. Maior lib. 2. cap. 13.	19 EVELIDI mortuo ſuccedit GIZID III. Ami- 1 ras XV. an: 1.	
arcem Laudunum bello occupaue- 3 rat, mox fratribus in fidem ſe permittere cogitur.	HVNNI SEPTEM itineri- 3 bus totidemq; exercitibus Scythia egreſsi,		Gizide à ſuis occiſo, 1 ſucceſsit Filius eius HYCES anno.	*Bonfinius de Geſtis Vngarorũ lib. IX. inchoat.*
4	Pannoniam repetunt. 4 SVATOPOLUGEM (qui & Suaten dicitur) qui		MARVAN II. Amiras 1 XVII. annis 6.	
Carolomannus omnem principa- 5 tum ſuum fratri Pipino tradit, in Monaſterium abijt. Trith. Rit. Ae-	in Pannonia cum Po- 5 lonis ſedem fixerat, Dux ARPAT, qui &		Arabes ciuile bellum 2 de imperio mouent, de quo Annales.	
myl. lib. 2. 6 Gripho noua ſemper in fratrem machinatus, in tranſitu Alpium à	Almus, vicit, victus in 6 Danubium ſe præcipitauit. Ritius lib. 1. Ioh.		Saraceni Cyprum claſ- 3 ſe inuadunt.	
Theodino Tranſiurano nobili oc- 7 VRATISLAVS Bohemiæ (ciditur. Rex circa hæc tempora. Iohan: Turotz.	Turotz. Bonfin⁹ li. 9. 7 dec: 1.		4	
8	8		Choraſmij vltra Perſidẽ 5 habitãtes erũpunt in Saracenos & Maruã in	
9 Hilderic⁹ omniũ Franciæ principum conſenſu Regno deponitur.	Hunni Bohemiam & 9 Morauiam inuadunt.		Ægyptũ fugãt. Annal. 6 Maruan victus occiditur à Salim duce	*Blondi lib XI.*
Conſilio Zachariæ Pontif: Rom: 1 eius in locum Rex factus eſt PIPINVS Maior Domus, qui regnauit	Familia Maruan Sy- 10 ria & Ægypto pulſa in Hiſpaniã ceſsit.		Choraſmiorum. 1 MVHAMAT qui & ABV BALAS XVIII. Amiras	*Hactenus Trithem. lib. de reg. Francorũ extant.*
an: 18. Hildericus in Monaſterium 2 truſus eſt. AISTVLPHVS Longobardorum rex	11	BERVREDVS circa hæc tẽpora Merciorum regnũ inuadit, occiſo EDELBAL-	annis 5. 2	
Rauennam obtinet. 3	12	DO. Beruredus porro ab OFFA interfect⁹ eſt, cui & regnũ Merciorum ceſsit	3	
4	31		4	

	IN-dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITALIAE. C.
	8	4717	755	4	14	6 Aiſtulphus Romam tribus menſibus obſedit. Papa Pipini auxilium implorauit.
	9	8	756	3 Papa Stephanus Pipinum Francorum regē & Patriciū Romanum dicit, tantum valuit raptus Exarchatus.	15 Vrbi Conſtantinopoli Peſte exhauſtæ, Imperator nouos colonos vndiq; collectos introduxit.	1 DESIDERIVS XXXII. & vlt. Longobard. Rex: Stephani PP. interceſsione Regnum occupat an. 18.
*	10	9	757	1 PAVLVS I. PP. 27. an 10.	16 Terræmotus in Paleſtina & Syria.	2 Saxones Pipini amicitia precario potiti, CCC equites in
	11	4720	758	2	17	3 quamcunq; expeditionem iuberent, dare promiſerunt. AEmyl.
	12	1	759	3	18 Conſtantinus Sclauinos pennes Macedoniam ſubegit.	4
	13	2	760	4	19 Conſtantinus à Bulgaribus victus, nobiles multos cum exercitibus amiſit.	5
	14	3	761	5 Cometa in Oriente decem diebus effulſit. Alius in occidente diebus 21.	20 Eclipſis Solis facta XVIII. Kal. Septemb: hora decima. Annal.	6
	15	4	762	6	21	7
	1	4725	673	7 Cometa Docetes in Oriente apparet.	22 BVLGARES occiſis principib. ſuis, ZELETIN ducem faciunt, qui graui bello à Conſtanti-	8
	2	6	764	8 Gelu Kal. Octob. tam vehemens eſſe cœpit, vt Pelagus Pōti ad C. milliaria ſit cōgelatum. Annal. vide illic.	23 no victus à ſuis occiditur, & Paganus ei ſufficitur. Annal.	9
	3	7	765	9 Stellæ de cœlo cadere viſæ. Siccitas magna ſecuta.	24	10
	4	8	766	10	25 Conſtantinus Bulgariam claſſe inuadens, naufragium paſſus, multa hominum M	11
*	5	9	767	1 CONSTANTINVS Pſeudo PP. anno poſtea deiectus à Sella papali ſubordinatur.	26 amiſit. Valentiniani aquæductus à Conſtantino renouatus.	12 Hoc anno tanta ſiccitas fuit, vt fontes & riui ſint exiccati. Annal.
*	6	4730	768	1 STEPHANVS III. PP. 28. an: 4. menſ. 5. &c.	27 Conſtantinus Patriarcha ab Imperatore indignis modis tractatus occidit. vide Annal.	13
	7	1	769	2	28 EVDOXIA tertia Conſtantini vxor coronata ad Kal: April.	14 Deſiderius Romam venit, in eos, qui fratri ſuo oculos eruerant, talione vius. Maſſeus.
	8	2	770	3	29 EIRENE LEONI Imperatoris filio Auguſto iuncta XVI. Kal. Ianuar. Coronata.	15
	9	3	771	4 Monachi monachas ducere coacti apud Epheſum. (Annal.	30	16
	10	4	772	1 HADRIANVS I. PP. 29. an: 23. menſ. 10. &c.	31 Monachi exacti, bona eorum per Imperium venundata; libri Monachici combuſti.	17
*	11	4735	773	2 Carolus donationem Pipini confirmauit & auxit.	32	18 CAROLVS Francorum Rex, ab Hadriano PP. in Italiam vocatus; Deſiderium
	12	6	774	3	33 Imperator dolo Bulgares inuadens magnam eorum cædem agit.	deditione capit. Regnoq; Longobardorum finem fecit quod durauit in Italia, poſt ingreſſum eorum, annis 204.

FRANCO: D.	HISPANIAE. E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENO: G.
Pipinus Aiſtulphum vicit, Rauennatem Exarchatum Papæ dono dedit, 5 Blond: lib. 11. Annal. lib. 2.	14		5
Romanæ Eccleſiæ ritus & Ceremoniæ 6 in Franciam translatæ & primum ſuſceptæ, Pipino autore.	THASSILLO 15 Bauariæ rex, Pipino ſe ſubdidit.		HABDALLAS II. Amiras 1 XIX. annis 21.
REX PARLAMENTVM in Francia inſti- 7 tuit.	16	Regni Northumbrici inclinatio. OSOVLPHVS Rex Northumb: qui mox domeſticica factione opreſſus interijt, cui ſucceſsit Alredus annis 10.	Salim dux Saracenorum 2 cum LXXXM. Cappadociã inuadit, nihil egregij efficit.
8	17		Habdallas 3 in Chriſtianos Tyrannidem exercet, & Monachis tributa imponit.
9	18		4 Infamis Magorum error in Perſide exortus, q ſe nudos multi præcipi-
Bellum aduerſus Nauferium, alias 10 Vaſſarum Aquitaniæ ducem, circa hæc tempora geſtum.	19 1 PHROILLA Al-		5 tauerunt. * Arabes Armeniam in-
11	phonſi F. Patri 2 in Regno Aſturum Legionis		uadunt, Paulum præfe- 6 ctum occidunt &c. Theodorus Syrus cui-
12	ſuccedit an: 12. 3		dam cum Libanitis A- 7 rabe, inuaſit, in fuga cum ſuis interijt.
13	4		8
14	5		Turci Caſpias portas egreſsi. 9 Armeniam inuadunt. Annal.
15	6		Turci iterum egreſsi 10 cum Arabib: bellum commiſerunt.
16	7		11
17	8	Alredus regno pulſus.	12
Vaſſarus à ſuis occiditur. 18	9	EDELBERTVS Northumbriæ Rex, & hoc pulſo OSVALDVS regnat an: 11.	3
CAROLVS MAGNVS Francorum rex an: 1 46. Aquitaniam & Vaſconiam recipit	10		14
2	11		15
Carolomanus rex moritur, cuius v- 3 xor Berta cum liberis ad Deſiderium Longobardum fugit.	12		Banacas Romaniam 16 inuadit, captiuos multos abducens.
BELLVM SAXONICVM COEPTVM. BER- 4 THOLDVS Saxonum dux à ſuis ob rem male geſtam occiditur. Chron. Saxo	13 1 AVRELIus inter	SIGEFRIDVS Daniæ Rex his temporib. vixit cuius Sororem Vuindekindus	Banacas Iſtriam in- 17 uadit, Romanos vincit.
Romanæ Eccleſiæ ritus per vniuerſum 5 Francorum Regnum inſtituti.	empto fratre re- 2 gnum inuadit. an: 6. Filiũ fratris	Saxonum rex vxorem habuit, ex qua genuit Vuitpertum.	18
Francfordia ad Mœnum hoc anno cõ- 6 dita, de cuius Origine & cauſa nominis vide Chron. Saxon.	VEREMVNDVM 3 ſucceſſorem fecit, quo Patricidium perpetratum tegeret.		19

Rerum Roman. Siue Annalium. lib. XXIII.

	IN-dict.	Anni mũdi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITALIAE. C.
	13	4737	775	4	Imperator Bulgares claſſe in- 34 uadens naufragium paſſus inglorius receſsit. Annal.	TELERICVS Bulgarum rex, aſtu Proditores ſuos ab Imperatore expiſcatur, ques
	14	8	776	5	Conſtantin⁹ contra Bulgares 35 mouens, miſerabili morte, & eiulatu interijt.	agnitos medios ſecuit. Annal. ADELGISVS Longobardus Re- gij generis Conſtantinopo-
	15	9	777	6	LEO Conſtantini F. Orient. 1 Imp. an: 5. Conſtãtinum Filiũ Populo petente Imperatorẽ fa-	lim fuga delatus. Anna.
	1	4740	778	7	Telericus Bulgarum Rex, (cit. 2 Conſtantinopolim fugit. Chri- ſti fidem ſuſcepit. Annal.	
	2	1	779	8	Leo CM. exercitum in Syriam 3 miſit, q cõmiſſo prælio quin- que Amirades & VIM. Ara-	Carolus orationis gratia cum Filijs Romam profectus eſt, PIPINVS rex Italiæ factus,
	3	2	780	9	bum ceciderunt. 4	LVDOVICVS vero rex Aquita- niæ conſecratus eſt.
	4	3	781	PAVLVS Conſtantinopolis 10 Patriarcha.	5 EIRENE cum filio CONSTANTI-	Leo coronam ex Eccleſia ra-
	5	4	782	In longis Thraciæ muris (e- 11 rant contra Barbarorum in- curſus extructi) quidam ho-	NO annis 10. 1	pit, eamq; capiti imponit, vn- de carbunculi in capite eius enati; febre accedente valida
	6	4745	783	mo fodiens inuenit arcam la- 12 pideam, quã cum expurgaſ- ſet & releuaſſet, reperit virum	Eirene legatis ad Carolum in 2 Franciam miſsis, Filiam eius Conſtantino vxorem petit.	moritur. Eirene Helpidium Sicilia pellit, eamq; per Theo- dorum recepit. Helpidi⁹ in A-
	7	6	784	iacentem, & cõglutinatas ar- 13 cæ literas, continentes hæc: CHRISTVS naſcetur ex virgine	Stauratius patricius Sclauinos 3 in Theſſalia & Græcia omnes ſubegit, Pelopõneſum depræ-	fricam cum Nicephoro fugit, vbi pro Imperatore Roma- no habitus eſt.
	8	7	785	Maria, & credo in eum Sub 14 Conſtantino & Eirene Im- peratoribus. O Sol iterum	Eirene Berorea inſtau- (datus eſt. 4 rauit, & Eirenopolim nomina- uit. Paulus Patriarcha cum la-	
	9	8	786	me videbis. Hæc Annal. Pal- 15 meri⁹ ait hæc verba aureę la- minæ inſcripta fuiſſe. Thara-	mentatione mortuus. 5	Vuidekindus à Carolo ingẽ- ti prelio, qd tres dies durauit, victis, CHRISTI fidem accepit,
*	10	9	787	ſius vir pietate clar⁹ ex Scri- 16 ba & milite fit Patriarcha Cõ- ſtantinopo. SYNODUS iuſſu	6	& Dux Saxoniæ factus eſt, Equum album pro inſigni- bus accepit, cum antea ni-
	11	4750	788	Eirenes Imperatricis Con- 17 ſtantinopoli congregata.	Iconomachis arma adempta, 7 & ipſi Conſtantinopoli pulſi ab Eirene.	gro in inſignibus vſus eſſet. Chron. Saxoniæ.
*	12	1	789	SYNODUS VII. vniuerſalis Ni- 18 ceæ congreta, qua ſanci- tum eſt, Spiritum ſanctum	8	
	13	2	790	à Patre Filioq; procedere, & 19 ſanctorum imagines non eſ- ſe delendas Palm.	Eirene ſpreta Caroli Filia, Mari- 9 am ab Amnia ex Armenia Cõ- ſtantino invito iungit. Annal.	Adelgiſus accepto ab Eirene exercitu Paternum regnum repetit, captus in bello à Frã-
	14	3	791	Terræ motus menſe. Februa- 20 rio Conſtantinopolim qua- (tit.	EIRENE Filium Imperio priuat 10 & ſola regnat. Populi tamen fauore Conſtantinus matri prę-	cis perimitur. Anal. Palm. &c.
	15	4	792	21	latus Imperium ſolus obtinet 1 (an: 7.	Conſtantinus bellum contra CARDAMVM Bulgarorum Re- gem mouet, paruo cõmiſſo
	1	4755	793	Fœlix ſui nominis author hę- 22 reſeos coram Adriano erro- rem ſuum reuocauit, qui pu-	Eirene in ſortem Imperij à Fi- 2 lio recepta, Conſtãtinus à Bul- garis victus magnã cladẽ acce-	prælio vtrinq; receſſerunt. (Annal.
*	2	6	794	tauerat Chriſtum in duas 23 perſonas diuidendum, Dei	pit Armeniacus exercitus re- 3 bellis, ab Imperatore domat.	

Veri & adoptiui. SYNODVS &mille ex eis varijs locis in exilium aguntur.
(Francofordiæ ob Fœlicianam hæreſim. Maſſeus.

FRANCORVM. D.	HISPANIAE. E.	INSVL: SEPT: F.	SARACENO: G.
VVIDEKINDVS Saxonum Rex. 7	4	OFFA Merciorum Rex Regnum ſuum Roma: Pontifici tributarium	20
8	5	fecit, ſecutus Inæ regis exemplum.	21
9	6	EGFRETVS Offæ ſuccedit menſ 4. GENVLPHVS Merciorum	MADY qui & MVHA- 1 MAT XX. Saracen: Amiras an: 9.
Carolus in Hiſpania Cæſar auguſtā, 10 Pampilonem, & alias Saracenorum vrbes cepit. Regreſſus contra Saxo-	SILLO pulſo Verra- 1 mundo, Solus regnat annis 6. Habuit hic	Rex an: 24.	2
nes Vueſtualos ſubegit. Saxones re- 11 bellātes à Carolo perſequens trien nium adeo contriti ſunt, vt reſi-	Sillo Egimandam ſo- 2 rorem Aurelij matri- monio ſibi iunctam,	OSVALDVS Northum- briæ Rex ſeditione pel- litur.	3
ſtendi vires amiſerunt. 12 Vuidekindus (vt Chron. Miſnenſe habet) hoc anno Chriſti fidem ſuſce	cum qua & Regnum 3 obtinuit.	OSREDVS Northumbrię Regno vix anno com- pleto ſe abdicat.	Mady magno apparatu 4 Aſiā ingreſſus, comea- tu intercluſus, nihil effi-
pit, & à Carolo Magno ex Lauacro 13 regeneratiōis ſuſceptꝰ eſt. Sed Saxo: Chon. eum hoc tempore ad Danos	MAGDEBVRGVM Ger- 4 maniæ nobilis ciuitas à Carolo ampliatur, &	ADELREDVS vltimus Northumbrię rex an: 4	Aaron, Armeniam (cit: 5 inuadit. Ithuman vero Aſiam, qui à Romanis
fugiſſe aſſerit. 14	Magdeburgum vo- 5 catur. Chron: Sax. Antea græco nomine		victis fratrem amiſit. 6 Arabes iterum victi à
Cruces in veſtib: apparuerūt. Maſſe* 15 Carolus tertiò Romam adijt, Redi- ens ab Italia Bauaros, Sclauos &	Parthenopolis dicta 6 eſt.		Rom. Mady filius Aa- 7 ron Aſiam ingreſſus, Romanos ad petendam
Hungaros in Pannonia coercuit. 16 Occupato Carolo externis bellis, Vuidekindus è Dania in Saxoniam	MAVREGATVS Alphon- 1 ſi Catholici ex Pellice Fil: Maurorum auxi-	BITRICHVS Occid. Sax. Rex an: 16.	pacem cogit. Eirene 8 Saracenis tributum pa- cta eſt.
redit, eosq; fidem abnegare cogit. 17 adueniente vero Carolo, iterum in Daniam fugit. Chron. Sax:	lio regnum occupat, 2 mortuo Sillone, quib. quotannis quaſdam	Northumbrię Regnum hinc 30. amplius an: di- reptioni patuit, vſque	9
BREMENSIS, PADELbornenſis & 18 VERDENSIS Epiſcopatus, circa hæc tempora à Carolo fundati. Chron.	Virgines pro tributo 3 mittere pactus eſt. Quod eius morte *	ad annum Chriſti 827. * ſublatum eſt. Ritius.	MOISES Filius Madi 1 Amiras XXI. an: 1.
(Sax. 19 MINDENSIS Epiſcopatus à Carolo fundatus. Chron. Sax.	VERAMVNDVS Nepos 1 Alphonſi Cath. ex fi- lio Bilmaro, an: 2.	Carolus Bauaros ſubdi- THASSILLO Rex (dit. eorum ſe dedidit. Vide	AARON fratri ſuccedit 1 annis 23.
Franci auaros in Italia vicerunt, 20 Bauari cōgreſsi cum Auaris in cam po Ibore victoria potiti ſunt.	poſtea regnum Al- 2 phonſo Phroilę Filio tradidit ipſe Religio-	Abb. Vrſperg: Thaſsillo maieſtatis reus, cū Theo- doto filio in monaſteriū	2
Carolꝰ Sclauis, qui Vuilzi dicuntur, 21 (Bohemi nunc ſunt) bellū intulit, vi ctosq; ſuo imperio ſubdidit. Abbas	ni ſe addixit. 1 ALPHONSVS II. co- gnomento Caſtus A-	Dani circa hæc (truſꝰ eſt. tempora Angliam pri- mùm inuaſerūt. Polyd:	3
22	ſturum & Legionis Rex 2 an: 36. alij 41. ſed er- rore XXXXI. pro		4
Bellum Hunnicum, quod octo ferè 23 annis durauit. Palm. SCHOLÆ Pariſijs & Papiæ fundatæ.	XXXVI. ſcribentium 3 X. pro V.	Carolꝰ duob. exercitib: Hunnorum terrā ingreſ- ſus, ab Aniſo flumine	Arabes Cyprum in- 5 uadunt.
LIBERICUS cui Flandra vxor ex Al- 24 lemannia, Primus FLANDRIæ Co- mes à Carolo nuncupatur. Vide	4	vſq; ad Rabā Fl. omnia occupat. Hinc apparet Hunnos eam partē poſ-	6
Maſſeum in fine lib. 14. 25	5	ſediſſe, quæ nunc Archi- ducatus Auſtriæ eſt.	7
Carolus Menſib. anni & duodecim 26 ventis nomina Germanica quæ ad- huc ſunt, impoſuit. Vicent.	6		Armeniaci caſtrum 8 Amachan Arabibus tradunt, eo quòd prodi-

ctionis ſuæ mercedem ab Imperatore non accepiſſent.

	IN- dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	ITAL: & LONGO: C
	3	4757	795	24	4	
	4	8	796	LEO III. PP. XXX. an: 20. 1	Conſtant. Mariam vxorem in 5 Monaſterium trudit. Arabes vi cit. Theodatam Cubiculariam	Henricus Foroiulianorũ dux. Iringum Auarorum ducẽ ſu- perauit, ineſtimabilem prędæ
	5	9	797	Terræ motus in Creta. & Si- 2 cilia. Item alius Conſtantino- poli valdè horribilis.	ducit, eamq; Auguſtam coro- 6 nari facit. CARDAMUS Bulgaro- rum princeps ab Imp: fugatus.	theſaurũ Carolo mittit. Thudis Auarorum princeps ſe & po- pulum ſuũ regi dedidit. Vin-
	6	4760	798	3 Sol per XVII. dies Lumẽ ſuum non dedit, ex q̃ Conſtantinus	7 LEO Conſtanti- no natus. 1 EIRENE interempto filio, iterũ	centius Tuelim hunc vocat. Æ- mylius eum Chriſti fidem ac- cepiſſe & Cacanum 1. Regem
	7	1	799	Luminib. priuatus occiſus eſt. 4 LEO perſequutionem patiens ad Carolum in Germaniam	Imperat ann: 5. 2 Conſtantini filijs oculi eruti ab Eirene legatis.	Hunnorum factum aſſerit. IMPERIUM ROMANORUM
Speculi Vincentij lib. 25.	8	2	800	fugit. 5 CAROLUS Romam venit, cau- ſas audiuit. Leo iuramento	Stauratius Imperium inuadere 3 conatur, inter molimina ipſa ſanguinem eructans moritur.	A PAPA INSTAURATUM. Leo PP. VIII. Calendas Ianua. Carolum imperatorem Aug.
*	9	3	801	ab obiectis criminibus ſe pur- 6 gauit. AEmyl. lib. 3. Fit Imperator occidentis & coronatur.	Imperatrix Bizantijs ciuilia 4 tributa donat.	CAROLUS Magnus (pronunciat. 1 Imp: AUGUſtus annis 14. Florẽtia Italiæ vrbs repara-
	10	4	802	7	Caroli legati Cõſtantinopolim 5 veniũt, amicitiã Eirenes petunt, ipſamq; Carolo vxorẽ poſcunt	ta. Carolus nouas leges con 2 ſcripſit, quas per totum Im- perium ſeruari iuſsit. Palme.
Annalium Conſtant. lib. XXIIII	11	4765	803	Luna ter. Sol ſemel hoc anno 8 defecit. Vincent. Palm: ad an- num Chriſti 808. ponit.	NICEPHORUS prid. Kal. Nouemb. 1 Indict. vndecima, fraude Im- perium occupat, pulſa in Mo-	Carolus Auaros Hunnos ad 3 internecionẽ cædit maxima præda, vt alia nunquã ab eis
	12	6	804	9	naſterium Eirene. Imperat an. 9 2 ferè. NICEPHORUS filium ſuum STAURATIUM coronari fecit &	ablata. Vicent. Quidam hoc 4 paulo ante factum volunt.
	13	7	805	10	conſortem Imperij. 3 Ancyra, Thebaia, & Andraſus à Nicephoro reſtitutæ.	Carolus iunior Sclauos, qui 5 & Bohemi dicuntur, vicit, proſtrauit, LECHONEM Du-
	14	8	806	Lectiones quas Vincent. Po- 11 ſtilas vocat per anni circulum à Paulo Vuarnenfrido, iuſſu	Aarõ Arabum dux, CCCM. Al 4 am ingreditur Imperatorẽ ac emendam pacem cogit, qua	cem eorum occidit. Abb. 5
	15	9	807	Coroli, ordinatæ. Anna: Hoc 12 ãno cum Chumei 1 Rhodũ va- ſtaret, eum à Nicolao, quẽ ſan	mox ſoluta. Annal. 5	Vuidekindus à Geroldo Sue- 7 uorũ duce occiſus eſt, cui ſuc ceſsit Filius eius VVITPER-
	1	4770	808	ctum & Miraculorum patratorẽ 13 vocãt, naufragio punitum tra dunt. Quod primũ ob id reci-	Rapta Nicephorus Theophania 6 & à marito diuulſua, eã Staura tio Filio iungit. In cuius nuptijs	TUS. Chron. Say. 8
	2	1	809	to, vt videas quantum à vera 14 via & hoc temporis Chriſtiani aberrarint, deinde vt ſcias un	ipſe ſceleratus duas honeſtas vir 7 gines ſtupro corrupit. Annal.	Imperator cum Nicephoro 9 Orientis Imp: & ABULAR Hiſpaniarum rege pacẽ fecit.
	3	2	810	de ex Nicolao Neptunus gẽti- 15 lis ſit factus, ipſi enim flumi- num & nauigiorum cura, ab	Bulgares ad Strimonem Fl. Rõa 8 nos vincunt, multos eorum du ces occidunt. Sardicam capiunt	PIPINUS Mediolani mori- 10 tur, VIII. Id. Iulij.
	4	3	811	Idolatris Chriſtianis, concre- 16 dita fuit, & apud Ruthenos præ Chriſto colitur adhuc.	Nicephorus à Bulgarib. victus 9 interijt, mẽſ: Auguſto. Stauratius lethali vulnere accepto, Imperat	CAROLUS Pannoniæ 11 rex, in Bauaria moritur. Non. Decemb.
	5	4	812	NICEPHORUS Patriarcha Con- 17 ſtantinopolitanus. Eclipſis Solis V. Idus Maij.	ſolus mẽſ. 2. Nonis deinde Oc 1 MICHAEL EUROPALATES, qui VIII. Kal. Ianuar. Filiũ Theophi	tob. Imperator factus eſt. 12
*	6	4775	813	Eclipſis Solis in XII. parte 18 Tauri IIII. Maij. CONCILIA quinq; fieri iuſſa	2 lactum conſortẽ Imperij fecit Regn. an. 2. ferè. Michael Imp. à 1 Bulgarib. victus Imperio ſe ab	BERNhardus Caſon ex 13 Pipino Nepos Italiæ Rex factus. LUDOUICUS à Patre
	7	6	814	à Carolo. 19	dicat, & cum Filio Monaſteriũ 2 intrat. LEONE Imperatore à Se- natu facto, qui Imp: an: 8.	inconſortium Imperij ac- 14 ceptus.

HUC VSQUE ANNALES CONSTANTINOP. VRBIS &c.

FRANCORVM D.	*HISPANIÆ. E*	*BRITAN. F*	*SCAND. G*	*SARACEN. H*	
Baſilica Aquiſgrani à Carolo extructa, ad quam Roma Rauennaq; ornamenta ad- 27	7	Hæc linea poſthac Regna Anglorum & Scotorum exci-	SEPTENTRIONIS REGNA, DANIÆ, SVETIÆ & NORD-	Arabes Sebafan 9 Caſtrum repetũt.	*Alberti Krantzÿ Daniæ lib. 4.*
28 Saxones à fide (uecta. Vin) Chriſti recedẽtes, rurſus rex, cæſis XXX M. vaſtata co-	8	pit.	VEGIÆ hæc linea continet.	10	
29 rum terra, ſubiecit. Carolus Rhenum & Danubium foſſa à Radantia in A-	9 Barcinona Hiſpaniæ Ciuitas, quæ à Carolo iam olim de-		GOTRICVS Danorum Rex. GOTO. Norduegię Rex.	11	
30 lomoram ducta, coniungere fruſtra conatur. Æmyl. li. 2.	10 fecerat, à Francis recepta eſt. Alphonſus Auſtriæ & Gal-		ROLANDVS amicus Caroli, & dux	12 Saraceni Cappadociam vaſtant. Eirene pacẽ pe-	
31	11 litiæ Rex, Saracenos Luſitaniam tenentes bello vicit,		fortiſsimus, cuius adhuc celebris apud Marchitas et	13 tenti negant. Saraceni iterũ Romanũ vaſtat.	
32 GERARDVS dux Bauariæ in Pannonia, Auaribus congreſſus perimit. Vincen. c. vlt.	12 captam, exinde Oliſiponẽ, quæ nunc Liſbona, prima-	1 EGBERTVS occidentalium Saxon. Rex an. 37.	Saxones memoria habentur, circa ęc tempora vi-	14 Equos Imperatoris occupato ſtabulo in Malag-	
33 CAROLVS Caroli (tertij vol filius Pannonias, Pipinus Italiæ regnum, Ludouicus Aqui-	13 riam Luſitanorum ciuitatem militi in prædam conceſsit,	2 CHVNHELMVS Merciorũ rex, cui ſucceſsit CEVOL	xit, de quo Vincentius plura tradit. &c.	15 nia abducunt. Aaron Carolo Magno ingẽti.	*Polydori Angliæ lib. 5. Pauli Æmyl. lib. 4.*
34 taniam, à patre regendas ceperunt.	14 multisq; militarib. ornamentis Carolum donauit. Blond.	3 phus, huic BERNOLFUS, cui Ludouicus, qui ab Oriẽt	Carolus Saxones trans Albim in Franciã tranſtu-	16 munera & Elephantem miſit. AEmyl. lib. 3.	
35 Abotriti Saxonum terram trans Albim à Carolo habitandam accipiunt. AEmyl.	15 lib. 12. Aem. li. 2. AYGOLANDVS Saracenorum in Hiſpa-	4 Anglis cæſi, Vthalio Locum cõceſsêre, quem Eg-	lit, ex quibus Brabãtini & Flamingi progniti ſunt.	17 AEmyl.	
36	16 nia rex, cum quo Carolus diuturnum bellum geſsit: de quo	5 bertus victum, ſub iugum miſit, cui Bernul-	CAROLVS multa Saxonũ millia in Sconlandiã du-	18 Nicephorus ab Arabibus apud Craſon Phrygiæ	
37 Saxones perpetuo rebellantes, perpetuo victi, coacti Romanam religionem accepe-	lege Vincentium. 17	6 phus ſucceſsit, poſt quem Dani Merciorum re	xit, cui rex Gotricus aut Goffridus (vtrũq; legitur)	19 victus amiſſo exercitu, vix, necaretur, effugit.	
38 SAXONICI belli finis. (runt.	18	7 gno potiti ſunt.	obuiam ire non fuit auſus. Krãtz in Noruegia &c.	20 Aaron ſoluta à Nicephoro empta pace Cypri	
39 RABODVS Phriſiorum Dux cum iam alterum pedem in Baptiſterio haberet, interro-	19 Saraceni Sardiniam & Corſicam ſpoliarunt. Ludouicus	8 CONGALLVS II. Scotorũ rex circa hæc tẽpora poſt		21 deuaſtat. Chumeid ab Aarone miſſus Rhodum	
40 gans, vbi patres & proaui ſui eſſent, reſpondente Sacerdote, eos condemnatos eſſe, pe-	20 in Saracenos Hiſpaniam, prementes exercitum duxit.	9 Achaium regnat.	Gotricus Danus Abotritos ſubdit.	22 populatur.	
41 dem retraxit, inquiens, et ego cũ ipſis, quia maior pars ſunt, manebo, & Baptizari noluit.	21 Ludouicus Caroli Fil. Dercoſam Hiſpaniæ fruſtra ob-	10	Dani Phriſiã cc nauibus aggrediuntur. Rex Go	23 CRVNNVS Bulgarum Dux.	
42 Chron. Sax. LOBVſtæ ex Africa volantes Italiam vaſtant. Palm.	22 ſedit. Abb. Chron. Sax. hoc anno duas Solis Eclipſes fa-	11 Sol & luna bis defecerunt. Abbas dies addit,	tricus à Filijs crebrò domũ reuocatus, interemptus	1 MVHAMAD Filius Aaronis XXIII. Saracenorum Ami-	*Blondi lib. XII.*
43	23 ctas ait, & multa prodigia in cœlo. Thebid Arabs cum	12 quibus hoc factum ſit.	eſt. Cui ſucceſsit F. Olauus Daniæ Suetięq; rex. Sed	2 Arabes (ras an. 5. inteſtino bello in varia dominia di-	
44 ABVMalach Saracenus Hiſpaniæ rex, cum Carolo fœdus icit.	24 in Romanos moueret bellum, à Leone victus eſt. An	13 EDELVVOLF vltimus rex Cantij ab Egberto	non diu. Cui Hẽningus Filius fratris Gotrici ſucce	3 ſperguntur. Anna Muhamad à fratre Habdalla in Per-	
45 Pons Rheni apud Moguntiam, quẽ Imp. per decẽ annos mirifico opere ex ligno con-	25 Bulgares Menſembriam capiunt.	14 victus regno exutus eſt, quod regno occidenti	dit, qui cum Carolo pacem fecit	4 ſide ſuperatus eſt. Adrianopolis à Bulgaribus capta.	
46 ſtruxerat, fortuito igni tribus horis abſumptus eſt.	26	15 Saxõ adiectum eſt. poſt annos 363. aduentus	BELLVM inter Filios Gotrici regis Daniæ. deq;	5 Ammonius li. 4 cap. 100.	

(in Britanniam. Polyd. lib. 4.

Indict.	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER. ROM. C.
8	4777	815	20	3	1 LVDOVICVS PIVS Caroli Filius Imperator an. 26.
9	8	816	1 STEPHANVS IIII. PP. XXXI anno ferè cum vacantibus.	4	2 Stephanus PP. Aquiſgrani Ludouicum Imperatorem coronat.
10	9	817	1 PASCHALIS PP. XXXII. an. 7.	5	3
11	4780	818	2	6	4
12	1	819	3 Conuentus Aquiſgrani Ludouici iuſſu habitus.	7	5 Bernhardus Italiæ rex, ſuaſu quorundam Epiſcoporum Imperatori rebellauit. Quem Imperator per
13	2	820	4 Peſtis & Fames ob humidas tēpeſtates per totum annum.	8	6 duces ſuos victum capite plecti iuſsit. Reliquos exilio damnauit, Quoſdam monaſterijs perpetuo
14	3	821	5	1 MICHAEL Conſtant. Imperator. an. 9.	7 incluſit. AEmyl. Sed Abbas multo aliter hanc Hiſtoriam narrat. Vide ibi.
15	4	822	6	2	8 LOTHARIVS à Patre Rex in Italiam mittitur, ad res Italiæ componendas.
1	4785	823	7 LOTHARIVS à Paſchali Imp. Auguſtus coronatur.	3	9 Milegaſt & Celeadrogus Vultzorum Reges ad Ludouicum Francofordiæ Comitia celebran-
2	6	824	1 EVGENIVS II. PP. XXXIII. an: (3.	4 Michael Legatos ad Ludouicum Imp: miſit, & pacem cum	10 tem veniunt. Cauſam vide apud Abbatem.
3	7	825	2 BARBANVS Fuldenſis Abbas claret.	eo firmauit. 5	11 Bulgares ad Imperatorem Comitia Aquiſgrani habentem veniunt pro terminis inter
4	8	826	3	6 Saraceni circa hæc tempora Cretam Inſulam occupant, &	12 ſuam & Francorum regiones conſtituendis. Abb.
5	9	827	Valentinus PP. dieb. 40. 1 GREGORIVS IIII. 35. an. 16.	7 totam fere in ſuam ditionem redigunt. Græcos duplici bel-	13 Saraceni Aſiani Paleſtinā, Mauri- Siciliam incurſionib. fœdarunt. Bl Bonifacius Corſicæ comes Afri-
9	4790	828	2	lo vincunt. 8 Phrygio.	14 cam inuadit, cæde magna inter Vticā & Carthaginem facta, præda grandi onuſtus domum redijt. Sa-
7	1	829	3	9	raceni Sicilia relicta ad ſua rede- 15 Terræmotus Aquiſgra- (unt. Hoc anno (num concuſsit. Abbas.
8	2	830	4 Synodus ab Imperatore cōuocata, qua vanitates veſtiū & luxus gemmarum, auri argentiq;	1 THEOPHILVS Conſtantinop. Imp. an: (15.	16 quidam conſpirationem Filiorum Imperatoris & optimatum contra patrem ortam tradunt,
9	3	831	5 nimia pompa Eccleſiaſticis interdicta ſunt.	2	17 de qua re plura apud Robertum Ganguinum de Francorum geſtis lib. 4. & AEmyl. li. 3.
10	4	832	6	3	18
11	4795	833	7	4	19 Imperator CAROLO Filio ſuo ex Iuditha nato Allemaniam, Rhetiam & Partem Burgundiæ
12	6	834	8	5	20 dedit, cæteris Filijs hoc indignè ferentib. Imperator à filijs perſecutus, deniq; captus eſt à Lo- (thario, mox à Ludouico liberatus & Imperio reſtitutus eſt.

	FRANCO. D.	HISPANI. E.	BRITAN. F.	SCAND. G.	SARACENO. H.
1	LVDOVICVS Pius Auguſt: Francorum rex an: 26.	27	Haraldus Dania 16 pulſus à Ludouico regno reſtitui-	HENNINGVS Daniæ & Suetiæ Rex cum Ludouico Imp. pa-	HABDALLAS I. 1 Amiras 24. an (17
2	Vaſcones recepit.	28	tur, hæc veriora 17 ſũt, quã quę à Saxone & Krantzio	cem fecit. Krantz. SIVARDVS Noruegiæ regis F. Sialan-	2
3	Imperator Filios Reges fecit: Lotharium Italiæ, Pipinum Aquitaniæ.	29	traduntur, ego & 18 eorũ ſententiam poſui, quo lector	diæ & Scaniæ Rex Ringo Iutlandiæ Rex. Siuardo bel-	3
4	Ludouicum Noricorũ. ETTICO qui & VVELPHVS	30	errorem & negli- 19 gentiã eiuſmodi ſcriptorum videat	lo occupato, cum Ringo eius Regiones inuaderet.	4
5	dictus ẽ, Cões ab Altorff & Dñs Rauensburgij, circa hæc tẽpora fuit, hui9 Fi-	31	HARALDUS à Go- 20 zotrici filijs conſors regni acceptus. A-	REGNERVS eius filius Rex factus eſt. Ringo & Siuardus	5
6	liã IVDITHAM Ludouicus Imp: vxorem habuit, quæ fratri ſuo HENRICO cum cur-	32	mon: li.4.ca.108. 21 DVNGALLVS 1 Congallo mor-	vno cadunt prælio. RegnerusBritanniam inuadit.	6
7	ru aureo Bauariæ ducatũ ab Imperatore Impetra- Ab hoc HENRICO (uit.	33	tuo apud Sco- 22 tos in regno ſucę cedit.an.7. Ioan.		7
8	Illuſtres Brunſuicenſium &c. Duces ſuam originem trahunt: de quo Sa-	34	Mar.li.2.ca.vlt. 23 3		8
9	xo: Chron.	5	CELEADROGVS 24 Abodritorum 4 rex, hi nunc Me-		9
10		6	chelburgenſes di- 25 cuntur. 5	Haraldus Iutię rex, dum Regnerus bello externo occupa-	10
11	BRVNO Vuickperti filius Saxoniæ & Engariæ dux.	RAIMIRVS I. Legi- 1 onis & Aſturum Rex an. 6.	26 6	tur, Regnerus Haraldũ Regno pellit qui ad Ludouicum	11
12		2	27 7	Imperat. fugiens, cũ ſuis Baptizatus eſt anno Ludouici XI.	12
13		ABDERANA Sara- 3 cenorum Rex cum inſtructiſsima claſ-	ALPHINUS Sco- 28 tor. rex, an. 12. 1 EGBERTVS occid:	Krantz. an. Chriſt (826	13
14	In Vaſconia annona de cœlo pluit, frumento ſimilis, Sed grana breui-	ſe in agrum Brachi- 4 onenſe Gerundemſemq; irruunt, &	Sax: rex pulſis 29 Danis Northũbri- 2 briæ regnum ſuo		14
15	ora habuit. Spec. lib. 25. cap. 33.	crudelitate magna 5 vaſtarunt. Blond.	adiunxit. anno 30 Chriſti 827. 3 Per idem quoq;		Saraceni ex A- 15 frica in Italiam traijciẽtes Vatica-
16		6	tempus SVTRE- 31 DVMOR Sax. re- 4 gem regno exuit.		nũ diripiunt Mai- 16 (ſeus.
17		ORDONIVS I. Leg: 1 & Aſt: Rex an: 10.	Mox legem dedit, 32 vt omnes, tam 5 Britanni, quàm	VBBO Regneri ex pellice Fil. Regnum patris inuadit. ipſe	17
18		2	Angli & Saxo- 33 nes, Inſulã (præ- 6 ter Scotiam) ha-	bello Biarmico in BIORNVS e (tento Suetię regno Nord-	MVHAMAT Ami- 1 ras 25. annis 40.
19		3	bitantes ANGLI 34 dicerentur, Inſu- 7 laq; in perpetuum	uegiam tranſlatus. ERICHVS eius frater Suetico Regno ab	2
20		4	ANGLIA vocita- 35 retur.	Regnero patre prefectus.	3

IN. dict.	Anni mūdi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER. ROM. C.
13	4797	835	Gregorius FESTVM omni- 9 um Sanctorum inſtituit, ad Kal. Nouembris cele-	6	21
14	8	836	brandum. Spec.lib.27. 10 cap. 34.	7	22
15	9	837	11	8	Saraceni igni & ferro Italiam de- 23 uaſtarunt. Romana ſuburbia igni cremarunt. Blond. lib. 12.
1	4800	838	12	9	24
2	1	839	Cometa viſus in ſigno 13 Arietis. Spec.	10	CAROLVS Caluus Neuſtriæ Rex à 25 Patre conſtituitur.
3	2	840	14	11	26 LVDOVICVS Imp. obijt. 11. Kal. Iunij.
4	3	841	15	12	LOTHARIVS Ludouici F. Rō. Imp. 1 an. 15. Fratres Lotharij, cum is ſo- lus Imperium inuaderet, arma in
5	4	842	Cometa in ſigno Aquarij 16	13	ipſum corripuerunt,belloq; grauiſ- 2 ſimo vicerunt apud Antiſiodo- renſem pagum Fontanetū tantum
* 6	4805	843	SERGIVS II. PP. 36. primus 1 qui nomen in baptiſmate ſuſceptum abnegauit inter	14	hoc bello ſanguinis fuſum eſt, vt 3 Francorum vires ita ſint attritę, vt vix ad ſua defendenda in poſterum
7	6	844	PP. Romanenſes. os PORCI 2 enim ātea d ctūferunt. Hic LVDOVICVM Lotharij	15	ſufficerent. Tandem fœdere facto 4 res ita ſunt compoſitæ, vt Lothari- us Italiam & Imperium haberet in
8	7	845	filium àpatre miſſū, vt eum 3 in Pontificatu cōfirmaret, Regē Italię inunxit, et corōa	MICHAEL et THEODORA 1 eius mater Conſtant. Imp. an. 11.	gentes reliquas, Prouinciam, & 5 Auſtraſiæ regnum, quæ ab eo Lo- tharingia dicta eſt. Carolus Caluus
* 9	8	846	RABANVS Ab- (donauit 1 bas Fuldenſis fit Moguntī nus Archiepiſcopus. LEO	2	Rex eſſet Franciæ, quæ Britanni- 6 cum Oceanum & Moſam termi- nos haberet, Ludouicus Germaniæ
10	9	847	IIII. PP. 37. an. 8. 2	3	Hunniæq; Regnum obtineret. Pi- 7 pinus & Carolus fratris Filij hære- ditate paterna Aquitaniæ Regno
11	4810	848	3	4	fruſtrati, in Cœnobium poſtea cō- 8 iecti ſunt.
12	1	849	4	5	Saraceni Romam aggreſſuri, apud 9 Hoſtiam à Romanis ciuibus pro- ſpero bello victi ſunt.
13	2	850	5	6	LOTHARIVS LVDOVICVM Filium 10 in conſortem Imperij aſſumſit.
14	3	851	6	7	FAMES magna totam Germani- 11 am inuaſit. Spec. Vincent. a 56 ca: (36.
15	4	852	7	8	12
1	4815	853	8	9	LVDOLPHVS Saxoniæ dux. primi- 13 mam Oſtro Saxoniæ ciuitatem fundauit, quam GANDERSHEIM
* 2	6	854	IOHANNES VII. ANGLICVS 1 Fœmina PP. 38. an. 2. menſ. 3. Mirum qd S. S. *	* ſanctis Patribus illu- minatis Cardinalibus hanc eſſe Fœminam	vocauit. Chron. Sax. 14

(celarit)

FRANCORVM D.	HISPANIAE. E.	BRITAN. F.	SCAND. G.	SARACENO. H.
21 Lidericus Flandriæ Princeps moritur, cui ſucceſſit INGELRAMVS filius an. 18.	5	36 9	Daci Angliam inuadunt, ab Egberto victi ſunt.	4
22	6	37 10		5
23 Normanni, Dani, Friſonibus tributum impoſuerunt Antuerpiam incenderunt,	7	ETELVVOLSVS 1 Anglorum rex an. 20. 11		6
24 Gallias miſeris malis afflixerunt.	8	2 12		7
25	9	KENEDVS II. Scotorum rex ã. 17. 3 1		8
26	10	DRVSCO Pictorũ 4 Rex à Kenedo victus, captus & 2		9
CAROLVS CALVVS rex Franciæ 1 annis 38.	ALPHONSVS III. 1 cognomento Magnus Hiſpaniæ	occiſus eſt. Pi- 5 ctorumq; regnũ ad Scotos trans- 3		10
2	Rex an. 46. Hic 2 fratres ſuſpectos habuit, ac	latum ãno Chri- 6 ſti 40. 4		11
LVDVLPHVS Brunonis Filius 3 hoc anno totius Saxoniæ dux fit. Vxor eius ODA vulikiſis	ſi necem ſibi per 3 inſidias ſtruerent, ões oculis pri-	7 5	1 Dani Angliam	12
Euro Francorum regis filia 4 fuit.	uauit. vixit inglo- 4 rius.	8 6	Nordmannorũ auxilio inuadũt.	Mari Beneuentum 13 occupant. Spec.
LVDOVICVS Germaniæ Rex 5 Abodritos à ſe deficientes bello domuit.	5	9 7		14
Normanni Aquitaniam va- 6 ſtarunt: hinc Carolus X. annis cum ijs bellum habuit, ſed	6	10 8		15
non valde proſperum: de 7 quo Blon. Æmyl. & Ammon. lib. 5.	7	Eteluuolt⁹ rex 11 Anglorum reliquũ ſuæ diti- 9		Saraceni circa hæc 16 tempora claſſe Venetam & Conſtanti-
8	8	onis, q̃d Papæ 12 nõ Vectigale fuit, ſub tributo 10		nopolitanam vice- 17 runt, Dalmatiam inuaſerũt. Hinc Ita-
9	9	Pontif. eſſe fe- 13 cit. Polyd. * 11		liã deficientes An- 18 conam vi captam ſpoliatãq; incende-
10	10	14 12		runt. Blond. 19
Normanni Flandriam va- 11 ſtarunt; & multa alia loca.	11	15 13		20
Carolus fratris filios tonſos 12 monaſterio incluſit.	12	16 14		21
AVDACER Ingelrami filius 13 Flandriæ princeps, multa oppida condidit, Gandauiq;	13	17 15	Nordmãni Nãnetum inuadũt. Epiſcopatum ſa-	22
muros poſuit. Maſſeus. 14	14	18 16	cra celebrantem occidunt. Hinc Turonos & *	* Andegauos occupãt 23 igni ferroq; omnia vaſtãt. Vide Blond.

 (& AEmyl.

	Ind. dict.	Anni mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII ROMAN. C.
*	3	4817	855	2	11	15 Lotharius Imperator fit mona- (chus.
	4	8	856	BENEDICTVS III. PP. 39. an. 3. 1 Sed ego annos PP. Fœminæ huic aſſcribi arbitror. Quia	MICHAEL Solus Con- 1 ſtantinopoli Impera- tor an. 13.	LVDOVICVS II. Lotharij F. Rom. 1 Imperator an. 19. vt quidam tra- dunt, ſed ratio conuincit, quod ad
	5	9	857	2 Nicolaus anno 2. Ludouici Imperatoris cœpit. Sed mire 1 variant Authores in annis	2	21. annum imperarit. 2
	6	4820	858	Pontificum ad hunc Nico- 2 laum vsque, cui quidam 7. quidam 9 annos aſcribunt,	3	Sigibertus hoc anno Dæmonium 3 Moguntiacam ciuitatem miſere af- flixiſſe ſcribit, eamq; afflictionem
	7	1	859	quidam 8. annis ſedem va- 3 cuam fuiſſe tradunt. Sed ex hoc tempore ratio vera eſt.	4	an. tribus duraſſe; de qua re infra 4 dicemus. * LVDVLPHVS Saxoniæ Dux hoc an-
	8	2	860	4	LVDOVICVS cum Scla- 5 uis proſperè prælijs multis pugnauit, capto	no moritur, reliquit tres Filios, BRV- 5 NONEM, DANCKVVORT, & OTONEM, hic ſolus vxorem duxit, reliqui cæ-
*	9	3	861	Circa hæc tempora Sclauis 5 in Morauia & alibi conſtitu tis CHRISTVS primum à CY-	demum eor. Principe 6 nomine RASTIZ prop- ter rupta fœdera exo-	libes manſerunt. 6 BRVNO & DANCKVVORT ciuitatem PRVNSVICENSEM fundarunt.
	10	4	862	RILLO annunciat, autore Mi 6 chaele Imp. Cõſtantin. Quo tẽpore regnauit apud Polonos	culauit. 7	7
	11	4825	863	SEMOVITVS Piaſti Filius, à q̃ 7 ſequentes Polonorum reges ad Iagellonẽ vſq; orti ſunt.	8	8
	12	6	864	Et Sileſiæ Principes ab eo 8 ſuam Originem trahunt. Chr. polon. lib. 1. cap. 12.	9	BALDVINVS Ferreus Flandriæ Co- 9 mes, an. 7. de cuius rebus geſtis vide Maſſeum.
	13	7	865	9	BVLGARES Chriſti fi- 10 dem ſuſcipiunt. Vin- cent. Spec. cap. 48. *	10
	14	8	866	10	11	11
*	15	9	867	HADRIANVS II. PP. 41. an. 1 5. menſ. 9.	12	Saracenis Beneuentanam regio- 12 nem incurſantib. Ludouicus Imp. viriliter occurrit, cui frater Lotha-
	1	4830	868	2	Michael Imp. mente 13 captus, amicos occidi quos mox ſibi ſiſti, iuſsit.	rius auxilium tulit, multis prælijs 13 proſperè geſtis, morbis & araneo- rum morſib. repulſi ſunt. Spec. ca. (39.
*	2	1	869	Concilium Conſtantinopo 3 li, in quo Phocas Patriarcha depoſit9 eſt. Latini Græciq;	BASILIVS Conſtanti- 1 nop. Imp. an. 17. ex paupere Cubicularius	14
	3	2	870	non ſunt vniti. Sacramen- 4 tum ſub vtraq; ſpecie hoc an no Laicis Romæ datum eſt,	Michaelis factus: cum 2 ſæpius ab eo occidi iuſ- ſus eſſet, timens ne ſic	15
	4	3	871	vide Spec. cap. 39. 5	forte interficeret, Im- 3 peratorem ipſe occi- dit, Imperiumq; occu-	LVDOVICVS & Carolus fratris rẽ- 16 gnum, quod Carolus inuaſerat ſolus, inter ſe diuiſêre.
	5	4	872	6	(pauit. 4	Carolus Caluus filium ſuum Ca- 17 rolomannum diaconum cepit, & excæcauit, eo quod à fide receſsiſſet,
*	6	4835	873	IOHANNES IX. vel VIII. PP. 1 42. an. 10.	5	pacemq; turbaret. 18 ADELGISVS Beneuentanus dux ab Imp. Rom. ad Græcos defecit Vi-
	7	6	874	2	6	ctus ab Imperatore in Corſicam in- 19 ſulam fugit.

FRANCO: D.	HISPANI: E.	BRITAN: F.	SCAND: G.	SARACENO: H.	
15	15	19 17		24	
LOTHARIUS frater Imperato- 16 ris Lotharingiam obtinuit Spec. cap. 37.	Carolus Lo- 16 tharij filius Prouinciæ re-	DONALDUS frater 20 Kenedi Scoto- 1 rum rex an: 6. Poly.		25	
17	gnum obtinet 17	EDELBALDUS An- 1 gliæ rex menſ: 6. 2 EDELBERTUS	Dani Angliã ite-	26	
Franci Ludouicũ Germaniæ 18 regem, ob crudelitatem Ca- roli, in Gallias euocant, qui	18	Angliæ rex an: 2 (5. 3	rũ inuadunt, Ca- tianũ agrũ popu- lãt, ab Edelberto	27	LVITprandus Europæ Hiſtoriæ incipit.
victus à Carolo, cum igno- 19 minia ad ſua receſsit. Spec.	19	3 4	Rege fortiter vi- cti & Inſula exire coacti ſunt. Poly.	28	
20	20	4 5	CANUTUS apud Da- nos circa hæc tẽ- pora regnat.	29	
VVELFVS filius Henrici Infe- 21 rioris Bauariæ ducis, cuius vxor Lucardis Arnoldi	21	5 6	Krantz. Hic Eri- ci filius fuit, & admodum puer	30	
Vngariæ regis filia, et filium 22 ARNOLDVM genuit.	22	CONSTANTINVS 6 Scotorum rex: in- 1 certum quot annis.	Regnum ſuſce- pit Sax.	31	
23	23	EDELREDVS An- 1 gliæ Rex an: 9. Polydorus 6. an-		32	
Lotharius in adulterium la- 24 pſus, à Papa miſerè torque- tur. vide Spec. & alios ple-	24	nos habet, ſed er- 2 Hic per to-(rore- tum regni ſui tem-		33	
roſq; huius ſeculi ſcriptores 25	HVNNI Chri- 25 ſtianorum nomen ſuſce-	pus bellum cum 3 Danis geſsit.		34	
26	perunt. Ab. 26	4		35	
Normanni Metenſem, An- 27 degauenſem, Pictauienſem & Turonicam Prouinciam	27	5		26	
populantur. Rubertus Mar- 28 chio & Rainulphus Aqui- taniæ dux cadunt.	28	6		37	
29 Lotharius Romam voca- tus ob adulterium, nolensq;	29	7		38	
Papæ obedire, excommu- 30 nicatus eſt, & in redeundo Placentiæ obijt.	30	8	IVARVS Danorũ rex Angliã inua- dit, prelio ſecũdo	39	
Abbas, alij aliter: ita vari- 31 ant Monachi Scriptores, vt neſcias, cui credas. Hæc ta-	31	9	cadit cui AGNERUS & HVBBO filij ſuc- ceſſerunt. 15 die	Hactenus Saraceno- 40 rum Amiratuum Tem- pora & nomina diſtin-	
men, meo iudicio, veriora 32 ſunt in temporibus.	32	ALFREDUS Angliæ 1 Rex an: 28. Hic à Papa Leone mul-	poſt mortẽ patris Anglos vincunt, Edelfredum regẽ	ctà habuimus. Porro ſi alicuius eorum Regum in hiſtorij mentio fiet;	
33	33	tis annis ante coro- 2 nã accepit. Spec. Dani Edmundum	lethaliter vulne- rãt. Dani Merci- orum Regnũ in	aut res quædam ab ijs ge- ſtæ, id ſuo loco, in linea Imperij Orientalis indi-	
Sanguis de cœlo pluit. 34 Locuſtæ Galliam vaſtant Spec. *	34	Orientalium Anglo- 3 rũ regẽ vicêre, GV- THORMVM Danum	Angliã occupãt, pulſo Rege Ber- thulſo. Mox à	cabitur.	

ceis Regem præfecerunt. (BVTHREDO inde expulſi ſunt.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER: ROM: C.
	8	4837	875	3	7	Normanni Andegauis vrbem, quaſi 20 in ea habitaturi, cum omnib. ſuis occu- pant, à Carolo obſeſsi, magna vi pe-
	9	8	876	4	8	cuniæ inuito Francorum exercitu li- 21 berum cum ſuis diſceſſum à Carolo emerunt. Spec.
*	10	9	877	IOHANNES SCOTVS Sophi- 5 ſta claret, à ſui ſeculi doctis viris pro hæretico habitus	9	CAROLVS II. cognomento CALVVS, 1 Rom: Imp: an: 2. Muneribus Imperium à Papa & Romanis obtinuit. Spec.
	11	4840	878	Iohannes PP. (Spec. c. 42. 6 fugit in Galliam. Spec. ca (44.	Carolus Caluus 10 Mantuæ corre- ptus morbo, acce-	2 BOSSO Iudithæ Auguſtæ frater, Rex Prouinciæ factus eſt. Spec.
*	12	1	879	7	pto veneno à me 11 dico ſuo Sede- chia Iudæo, mori-	CAROLVS III. CRASSVS dictus. Rom: 1 Imp: an: 12. Ludouici Germaniæ re- gis hic Filius, qui & Lotharingiæ Al-
	13	2	880	Sol hora diei 9. ita obſcu- 8 ratus eſt, vt Stellæ in cœlo viderentur. Spe.	tur. 12	lemanniæq; rex fuit. 2
	14	3	881	Carolꝰ Craſſus dum à Sara 9 cenis Italiam defendit, à Papa Auguſtus coronatur.	13	Carolus à PP. Iohanne coronatus : 3 Imperat ex tempore an: 10. Hinc Im- perij annos numerant.
	15	4	882	(Aemyl. 10	14	Normanni adiunctis ſibi Danis, to- 4 tam Franciam ferè miſeris cædib. re- plent. Vide Spec. & AEmyl.
*	1	4845	883	MARTINVS II. PP. 43. an: 1. 1 & menſ: 8.	15	5
	2	6	884	2	16	6
*	3	7	885	HADRIANꝰ III. PP. 44. an: 1 1 menſ: 3. Primꝰ Rōani populi & Cleri libertatis aſſertor. *	17	Normanni poſt Carolomanni mortē 7 Francos iterum inuadunt, Carolus Imp. ab Italia euocatus, Franciæ Regnum
*	4	8	886	1 STEPHANVS V. PP. 45. an. 6.	LEO Conſtantin. 1 Imp: an: 17.	poſſedit, collecta manu forti, Norman 8 nos bello aggreſſus, fœdus cum Got- frido fecit, data ei GISLA Lotharij Fi-
	5	9	887	2	2	lia in vxorem, qui & Friſiam dotem 9 accepit. AEmyl. lib. 4. Vincentius re- fert, Gotfridum Hugonis vxoris ſuæ
	6	4850	888	3	5	fratris ſuaſu rebellionem meditatum 10 & inter agendum de pace ab Henri- co Duce interfectum.
	7	1	889	4	4	OTO Dux Saxoniæ Filius Ludolphi, 11 cuius vxor Filia Arnolphi Impera- toris, genuit Henricum, qui poſtea
	8	2	890	5	5	regnauit. Chron. Sax. 12
*	9	3	891	6	RADHVLPHVS Bur- 6 gundionum prin- ceps, impoſito ſibi	ARNVLPHVS in Germania Imperat an: 1 12. BERENGARIVS Foroiulienſium Dux ab Italis IMPERATOR dictus. Item &
*	10	4	892	FORMOSVS PP. 46. an: 6. 1	diademate rex Bur- 7 gundiæ dici voluit. Quod longo tem-	GVIDO Spoletanus dux ab alijs Imp: fa- 2 ctus. Berengarius à Guidone victus, ad Arnulphum conceſsit, cumq; eo
	11	4855	893	2	pore à ſuis nepoti- 8 bus uſurpatum eſt. Malleus.	fœdus icit. Blond. 2. dec. lib: 3
	12	6	894	3	9	Arnulphus Italiam intrauit, Bergamum 4 cepit, & AMBROSIVM eiuſdem ciuitatis comitem laqueo ſuſpendit. Luitp. lib. (ca. 7. Blond. ſupra.

FRANCO. D.	HISPANI. E.	BRITAN. F.	SCAND. G.
35	35	ETHVS Kenedi Magni F. 4 alipes dictus regnat. 1 Hic à GREGORIO Dongal-	Dani Bulthredo victo Mer- ciorum Regnum recipiunt, eiſq; CEVOLPHVM regem dant.
36	36	li filio victus & occiſus 5 eſt. Gregorius victor rex 2 coronatus regnat apud	Dani hoc anno ſepties cum Anglis acie congreſsi, æquo
LVDOVICVS Rex Germa- 37 niæ moritur Francofor- diæ. Cuius regnum inter	37	Scotos an: 15. de cuius 6 bellis in Hybernia, & in 3 Eccleſiaſticos munificen-	Marte pugnarunt. HVBO Da- norum Dux occidit. Poly.
filios diuiſum eſt. * 38	38	tia, vide Ioh: Maiorem 7 li. 3. cap. 2. 4	
LVDOVICVS BALBVS Franco- 1 rum Rex an: 2. à PP. Io- hanne in Galijs Imperator	39	HASTINGVS Anglia ex- 8 pulſus Galliam vaſtat. 5 Spec. cap. 40. & 44.	
dictus. * 2	BALDVINVS Caluus 40 Flandriæ Comes, an: 39. Bruggas muro	9 6	FROTHO VI. hoc nomine Danorum Rex, vir bello cla- rus circa hæc tempora fuit.
LVDOVICVS & CAROLOMAN- 1 NVS Ludouici ex pellice Fi- (lij an: 5.	cinxit. 41	10 7	ERICVS Danus Orientalib. Anglis Imperat.
† 2	† Gotfredus & Sigefre- 42 dus Normannorum reges Galliam inua-	DANI grauiſsimo bello 11 victi Anglia excedere 8 coacti ſunt, niſi Chriſti-	GORMO Danorum Rex, qui in Anglia victi, Chriſti fidẽ ſuſceperant, NORTHVMBRIS
Normanni Treuiros & Me- 3 diomatricos occupant.	dunt & annis quinq; 43 miſerè affligunt.	ani fierent. Victus eſt 12 etiam CEVOLPHVS Mer- 9 ciorum Rex, cuius Re-	ab ALFREDO præficitur, re- gnat an. 12. Polyd.
4 Ludouicus moritur.	44	gnum Occidentalium 13 Saxonum Regno iun- 10 ctum eſt.	
5	45	14 11	
CAROLVS AVG: an: 5. 1	46	15 12	
2	GARSIA Hiſpaniæ rex 1 an. 3.	ROLLO Danus magno 16 Iuuentutis numero ſi- 13 bi adiuncto ſedes no-	
Neuſtria Normannis ad in- 3 colendum data, ex q̃ Nor- manniæ nomen adhuc ma- (net	2	uas quærens, Angliam 17 primum inuaſit. 14	Albertus Krantz Daniæ lib. 4. ca. 17. hoc ann[o] [illegible] Normannis & Danis ab A-
4	3	18 15	nulfo Imperatore occiſos ait. Eoq; tempore Haraldũ Da- nis regnaſſe, Frothonis filiũ
5	ORDONIVS II. Leg: & A- 1 ſturum Rex an. 8. Hic quatuor Caſtellæ	DONALDVS Kenedi ma- 19 gni nepos, Conſtantini 1 filius, Scotorum Rex	quem nos aliquãdo poſt po- ſuimus. Krantzius eos in Da- norum numero imitatur, e-
ODO Roberti Andegauienſi- 1 um ducis filius, Franco- rum Rex an: 9.	Comites, per interpo- 2 ſitam fidẽ circumuen- tos, carcere necari iuſsit.	an: 13. 20 2	29. ãnos Ludouici II. Impe- HARAL(rio falſo aſcribunt. DVS V. hoc nomine Dano-
2 Arnoldus Dux Bauariæ Fi- lius Vuelfi, cuius vxor Se-	Quare Caſtellæ Prouin- 3 cia ab eo defecit, Iudi- ceſq; creauit quatuor,	21 3	rum Rex, tempore Arnulfi Imperatoris. Hic, vt Saxo vult, Gormonis Anglici fil.
brugis Filia Rodulphi Sue- 3 uorum ducis, tres filios ge- nuit, Radhulphum, Ethrco-	quibus Imperium com- 4 miſit. Ex his alteri Mi- nio Raſurauo nomen	ROLLO tertio Luſtro poſt 22 Haſtingi vaſtationem 4 Gallias inuadit, & 12.	fuit, nõ Frothonis. SVEREPOL- dus Morauorum Dux, cui Ar- nulphus Imp: Bohemiæ Du-
nem & Conradum hic 4 Conſtantiẽ Ep̃s fuit. Chrõ. Sax.	fuit, alteri Layno Cal- 5 uo. Vnde Caſtellæ re- ges originem traxiſſe (conſtat. Ritius.	continuis annis eam 23 afflixit. Spec. ca. 44. 5	catum cõceſſerat, rebellat, et per Hunnorũ auxilia victus in ordinẽ redigit. Luitpr. *

	IN. dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER: ROM. C.
	13	4857	895	4	10	Guido mortem obijt. Berengarius 5 regnum Italiæ obtinuit. A Guido- nis ſequacib. Filius eius LAMBER-
	14	8	896	5	11	TVS rex creatur. 6 Arnolphus ſecundo Italiam intra- uit, Romã vi cepit, à Formoſo PP.
	15	9	897	6	12	Imperator coronatur. 7
*	1	4860	898	BONIFACIVS VI. dieb. 15. 1 STEPHANVS VI. PP. an: 1. (menſ: 3.	13	Arnolphus Ticinum cum veniſſet, 8 Seditione oborta, magna ſtrages exercitus facta. omniaq; cadaveri-
	2	1	899	1 ROMANVS PP. menſ. 3. d. 21 THEODORVS II. PP. die 20.	14	bus repleta ſunt. 9
*	3	2	900	IOHANNES X. PP. 51. an: 1 2. dieb. 20.	15	10
	4	3	901	2	Afri Calabriam in- 16 uadunt. Plat.	11
*	5	4	902	BENEDICTVS IIII. PP. 52 1 an: 3. menſ. 4.	17	12
*	6	4865	903	2	18	LVDOVICVS III. Arnulphi F. Rex 1 Germanorum an. 10. Coronam Im- perij nunquam accepit. Vxor eius
	7	6	904	3	CONSTANTINVS cum A- 1 LEXANDRO Patruo ſuo an. 2.	fuit LVITGARDIS Soror Ottonis Sa- 2 xoniæ ducis.
	8	7	905	4 LEO V. dieb. 40.	2	Lamberto in venatione occiſo ab 3 Hugone Mediolanenſi, Itali LVDO- VICVM Boſonis Filium Regem de-
	9	8	906	1 CHRISTOPHORVS I. mẽſ: 7	CONSTANTINVS ſolus 1 Conſtantinopoli Imp: an: 39.	ſignarunt. 4 BERENGER, Regenholt, & Gerhart, Germani fratres & Marchiones
*	10	9	907	SERGIVS III. PP. 55. an: 7 1 menſ: 4.	2 Romanus Imperatoriç claſsis præfectus, altu	Franciæ. 5 Pugna inter Adelbertum fratrem Berengeri &c. occiſorum & Chun-
REGINO Prumienſis Abbas ad hoc tempus usq; Chronicum ſuum perduxit.	11	4870	908	2	Imperium arripuit, Cõ- 3 ſtantini matrem vxorẽ accepit. & cum Filio	radum fratrem Ludouici Imp: in 6 qua Chunradus occiditur: quidam hoc anno Chriſti 905 factum aiunt.
	12	1	909	3	regnauit. 4	7
	13	2	910	Saraceni Italiam, Cala- 4 briam, & Apuliã miſere afflixerunt.	5	* Adelbertus Heros Marchio Bam- 8 bergenſis, perfidia Hattonis Mo- guntini Archiepiſcopi proditus,
	14	3	911	5	6	Imperatoris iuſſu decollatur. 9 HVNgari Franciam Germaniæ vaſta- uerunt.
	15	4	912	ORDO Cluniacenſis cœpit. 6 Spec. cap. 59.	7	10
*	1	4875	913	7	8	CONRADVS I. Ludouici filius Oſt- 1 Franciæ & Lotharingiæ Dux. Rex Germaniæ an: 7. neq; hic Imperij
	2	6	914	ANASTASIVS III. PP. 56. 1 an: 2. menſ. 2.	9	coronam adeptus eſt. 2 Germaniæ Principes magna rebel- lione Imperatori reſiſtunt. *

	FRANCO: D.	HISPANIAE E.	BRITAN: F.	SARACENO: G.
	5	6	OXONIÆ SCHOLA ab 24 Alfredo fundata. 6	SITRICHVS Gormonis filius Northumbrorum in Anglia Rex.
	6	7	25 7	
	7	8	26 8	
	Magna fames homines ſe 8 inuicem comedere perſuaſit. Abb.	FROILLA II. Legion. & 1 Aſt. Rex an: 2.	27 9	
	9	2	28 10	
	CAROLVS Simplex Francorum rex annis 27. 1	ALPHONSVS IIII. an. 5 1	EDVARDVS Angliæ rex 1 an. 24. 11	
	2	2	2 12	
	3	3	3 13	GORMO III. hoc nomine Danorum rex circa hęc tempora fuit. Anglorum regis Eduardi filiam vxorem habuit. Crudelis Chriſtiani nominis hoſtis, diutiſsime vixit, ita vt ob ſenectutẽ viſum amiſerit, Fuit autem Raraldi præcedentis Filius.
	Vngari poſt Arnulphi mortem Morauiam ſubigunt, 4 Bauariam diripiunt, omnia	4	CONSTANTINVS Ethi Filius Scotorum rex annis 1 30. hic multis bellis Eduardum & Filium eius 4	
	crudeliter vaſtant, & in terrorem occiſorum ſanguinem potant &c. Abb. 5	5	5 Adelſtanum ſolicitauit. 2	
	6	RAIMIRVS II. annis 19. 1 Hic fratrem Alphonſum, cùm Chriſti fidē	6 3	
	Vngari in Morauia cæduntur. 7	abnegaſſet, cepit, effoſſis oculis in vincula 2 coniecit.	Eduardus Angliæ Rex 7 ſub ſuo Imperio Dacos 4 vicit. Orientalium An-	
	8	3	glorum ditionem ſuæ 8 adiecit. Ericio rege à ſuis interfecto, Merciam accepit &c. Polyd. 5	
	Bauariam Vngari iterum 9 diripiunt, cędibus replent.	LVITBOLDVS. Dux Bauariæ, 4 ab Vngaris occiſus eſt.	9 6	
	Vngari Saxoniam & Thuringiam vaſtant. 10	BVRGHARDVS dux Thu- 5 ringiorum, occiſus ab Vngaris.	10 7	
	Allemanniam Vngari populantur. 11	LVDOVICVS rex Germaniæ 6 ab Vngaris victus	11 8	
	12	7	12 9	
	13	NORMANNI CHRISTI fidē 8 ſuſcipiunt. ROLLO primus Normannorū	13 10	
	Vngari apud Enum Flu. 14 ab Allemannis & Bauaris cæduntur.	dux conſtituitur, qui 9 baptizatus Caroli Simplicis Filiam vxorem	14 11	
	OTHO Comes Saxonicus 15 obijt. Schaffneburgenſis (autor.	accepit. Hinc Franci 10 à Normannis pacem habuerunt.	15 12	

Polydorl. de Angl. lib. 6.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIÆ A.	ORIENT. B.	IMPER. ROM. C.
	3	4877	915	Saraceni Italiam miſere af- 2 flixerunt. Roma periclita- tur. Spec. cap. 62.	10	HVNGARI vaſtando Fuldam vsq; per- 3 uenerunt.
*	4	8	916	LANDO PP. 57. menſ. 7. 1	11	BERENGARIVS II. Ludouicum Boſo- 4 nis F. qui contra iuſiurandum datum, Italiæ regnum inuadebat, captum o-
*	5	9	917	IOHANNES XI. an. 15, menſ. 3 1	12	culis & regno priuauit. Æmyl. lib. 3. 5 Luit. lib. 3. cap. 11.
	6	4880	918	2	Romanus Filius 13 ſuos Stephanum & Conſtantinum	Hatto Moguntinus Archieps Conradi 6 iuſſu Henrico Saxoni inſidias ſtruit, quib. detectis, proditor mœrore obijt.
	7	1	919	3 Conradus Rex Germaniæ moriturus Henricum Saxo	Imperatores fecit. 14	Hinc rex manifeſto bello Henricum 7 petit, in q̃ Francorum tanta cædes fa- cta eſt à Saxonib. vt publicè diceretur:
*	8	2	920	nem regem creat, eumq; 4 Imperij ducibus commen- dat.	15	Quis infernus tot hões capiet? &c. * 1 HENRICVS I. Dux Saxoniæ Othonis Filius cognomento AVCEPS Germa-
	9	3	921	Hungari Italiã inuadunt. Be rẽgariũ victũ fugãt. Veneti as captas incendunt. Blond.	16	norum rex an: 18. 2
	10	4	922	Berengarius data copioſa 6 pecunia Hungaros Italia remouet. Blond.	17	HVNGARI Germaniam vaſtantes inſi- 3 gni victoria ab Henrico victi ſunt ad Mersburgum Saxoniæ oppidum.
	11	4885	923	Saraceni Apnricãi Calabri- 7 am, Apuliã et Rõãas quaſ- dã ciuitates occupantes, à Io	18	Spec. cap. 63. 4
	12	6	924	hanne Papa, Alberici Hetru- 8 riæ Marchionis fratris ſui auxilio, victi ſunt. Vide	19	RODVLPHVS Burgundionum dux, ab 5 Italis inuitatus BERENGARIVM vicit ac regno exuit, ipſe triennio Italiæ regno
	13	7	925	Blond. lib. 12. Fol. 179. 9 S. VDALRICHVS Auguſtæ Vindelicorum Epiſcopus	SIMEON Philoſo- 20 phus, deinde Mo- nachus, mox Mi-	potitus. Berengarius ad Vngaros vel 6 vt alij, ad Suetos fugit. vbi, & diem obijt. Blond.
	14	8	926	(ordinatur. 10	les & Bulgarum 21 Dux, Græcos af- fligit grauiter. Im	BVRCKARDVS Sueuorum dux, qui in au- 7 xilium Rudolphi venerat, Mediolani occiditur. Rudolphus Italiam relin-
	15	9	927	11	peratorem Con- 22 ſtantinopolis, ad fœdus faciendum	quit. HVGO Arelatenſis comes rex Ita- 8 liæ eligitur. Luit. lib. 3. cap. 4. Blond. 2. Suppl. Chron. ait, Hugonem ab
	1	4890	928	12	compellit 23 Spec. li. 25. c. 66.	Italis contra Rodulphum in Italiam 9 euocatum, & Rodulphum ſponte ceſ- HENRICVS Vandalos (ſiſſe Imperio.
	2	1	929	VVido Tuſciæ Marchio 13 Iohannem cepit, & in vinculis ſuffocauit.	24 Henricus rex vi- ctis Vandalis	bello vicit, hieme Brandeburgum, & 10 omnem circa regionem ad Hauelam occupat. Chron. Sax.
*	3	2	930	Seditione IOHANNES XI. eli- 1 git, cui ſtatim ſuffectus eſt LEO VI. qui ſellam Papalẽ	Dalmatas & Bo- 25 hemos ſubegit. Krantz. Sax. li. 3.	CIVITATES Germaniæ muris cinctæ 11 ſunt. iuſſu Henrici Imp: & exercitia militaria inſtituta.
	4	3	931	tenuit. menſ. 7. dieb. 15. 1 STEPHANVS VII. PP. 60. an. 2. menſ. 2.	cap. 7. 26	HENRICVS primus Marchio Branden- 12 burgenſis, circa hęc tempora ab Hen- rico Imperatore conſtituit. Chro. Sax.
	5	4	932	2	27	Arnoldus Bauariæ dux, exercitum 13 contra Hugonem in Italiam ducens, ſuſceptus à Veronenſibus congreſ-
*	6	4895	933	IOHANNES XII. PP. 61. an. 5 1	28	ſus cum Hugone vincitur, multis 14 ſuorum amiſsis, in Bauariam redijt.
	7	6	934	† Vngari tributum à Saxo- 2 nib. exigebant, Thuringiã potenter inuadentes, ab	29	Otho Henrici Imp: filius Edmundi 15 Anglorum regi filiam vxorem du- xit. Spec. cap. 66.

(Henrico maxima clade affecti, & in Vngariam repulſi ſunt.

FRANCO: D.	HISPANIAE E.	BRITAN: F.	SCAND. G.
16	11	16 13	
Simplex virtute ſuorum 17 Lotharingiam recepit. AE- (myl.	Otto dux Saxoniæ & 12 Brunſuigiæ moritur, cui ſuccedit HENRICVS	17 14	
18	filius cognomento 13 Auceps. Chro. Sax.	18 15	
19	14	19 16	REGESBERGIVS Comes Ringelheimenſis, Danos cędit. Saxoniamq; ab eorum ar-
20	15	20 17	mis liberat. Chron. Sax.
ARNOLDVS Priſcus Flandriæ 21 Comes an. 37. Maſſeus.	ZIPTINEVS Dux Bo 16 hemiæ ad Chriſti fidem conuerſus.	21 18	
Carolus rex contra Rober- 22 tum Odonis filiū, qui rex ab Herueo Remorum Epo coro	Hic duos habuit fili- 17 os VENCELAVM pietate clarum, & Boleſ	22 19	
natus erat, pellum parat. Inq; 23 Robertus occiſus eſt. Rex victor tanquam victus eſ-	laum pietatis ſolorem 18 maximum. Spec.	23 20	
ſet, Henrico Germaniæ re- 24 gi, ſe et regnum in tutelā de dit. Eiq; Lotharingiam red-	19	24 21	
Henricus rex Ger- (didit. 25 manię in nouem annos cum ✠ Vngaris pacem fecit. Spec.	ORDONIVS III. Legionis 1 & Auſturum rex an. 5.	Rollo Nordmannorum 25 dux deceſsit, cui filius 22 Guilielmus ſuccedit.	
✠ Carolus ab Heri- (Vitich. 26 berto Viromandorum comite captus Peronæ vin-	2	ADELSTANVS (Polyd. 1 XXIIII. Anglorū Rex 23 anis 16.	
culis ſeruatur. AEmyl. 27	SALARDVS Vngarorum 3 Dux Italiam ingreſſus Papiam igni crema-	2 24	HARALDVS VI. hoc nomine. Gormonis III. F. Danorum Rex, tempore Adel-
RODVLPHVS Burgundionum 1 Dux Francorum rex an. 2. (ſolus-	uit. Blond. 4	3 25	ſtani Angliæ, & Henrici I. Rom. Regum. Krantz. lib. 4. cap. 19. Dan.
2	5	Anglus victo Cōſtan- 4 tino Cōbrię Ducatum 26 ex Scotorum poteſtate	
LVDOVICVS ex Anglia, quo 1 cum matre fugerat, reuerſus; auitum Regnum repetit, &	SANCTIVS rex an. 11. 1	eripit Maior. 5 27	
cum Rodulpho 10. annis ſe- 2 rè de ſumma Regni concertat. Regn. an. 27.	2	6 28	
3	3	7 29	
Fames maxima in Gallijs fuit. 4	4	8 Conſtantinus Scotiæ 30 Rex fit Monachus.	
Optimates Galliæ à Ludoui- 5 co deficiunt. Qui, facta cum Henrico Imp: amicitia, Gui-	5	MALCOLMVS Donaldi F. 9 Scotiæ rex an. 16. 1	
lielmi Nordmannorum ducis 6 auxilio, ōnes ad officium vl- tro vt redirent cōpulit. Polyd.	6	10 2	

	Indict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE. A.	ORIENT. B.	IMPER. ROMAN. C.
	8	4897	935	3 Genuæ fons ſanguinis fluxit, vrbs eo anno à Saracenis direpta, omnib9 præter fœminas & pueros occiſis. Spec.	30	16 Saraceni duce Sagito ad Aquas vſq; peruenerunt, vna cum duce omnes occiſi ſunt. Luitpr.
	9	8	936	4	31 INGER Ruſſorum rex Conſtantinopolim M. amplius nauibus expugnare aggreditur, cui Romanus Imp: obuiam factus igni græco claſſem incendit, paucis elapſis totum Ruſſorum exercitum deleuit. Spec.	17
	10	9	937	5	32	18 ARNOLDVS dux Noricorum obijt. Abb.
*	11	900	938	1 LEO VII. PP. 62. an. 3.	33	1 * OTTHO I. Fil. Henrici Germanorum rex an. 36. Eberhardus Palatij comes, & Giſelbertus Lotharingiæ dux, Regi rebellant.
	12	1	939	2 FRIDERICVS Moguntiæ Archieps Hildiberto ſucceſſit.	34	2 Eberhardus & Giſelbertus Henricum Othonis fratrem ceperunt, & in ſpem Regni erigunt. Abb. Krantz. Hoc bellum diligenter tradit. Sax. lib. 3.
	13	2	940	3	35	3 BERENGARIVS III. Italiam intrans, ab Hugone Rege repellitur, qui ad Hermannum Sueuorum ducē fugit. Blōd. Luitpr. lib. 5. cap. 4.
*	14	3	941	1 STEPHANVS VIII. an. 3.	36 Hugo Italiæ Rex Romani Imp. auxilio Saracenos vicit, claſſem eorum exuſsit. Luitpr. lib. 5. cap. 7.	4
	15	4	942	2	37	5 Eberhardus & Giſelbertus à Conrado Sueuorum Ducis fratre de improuiſo cæſi, EBERHARDVS cadit, Giſelbertus Rhenum traiecturus cum equo mergitur. *
	1	4905	943	3 Synodus ad Bunnam congregata eſt. Schaffn: autor: quid actum ſit, non refert.	38	6
*	2	6	944	1 MARTINVS III. PP. 64. an. 3. ALBERICVS Romanæ Ciuitatis Monarcha.	39 Filij Romani patrem Cœnobio includunt ad Philoſophandum	7
	3	7	945	2 Cometa miræ magnitudinis in Italia viſus, quem fames maxima ſubſecuta eſt. Abb.	1 CONSTANTINVS cum ROMANO F. Conſtantinopoli Imp: an. 16.	8 OTHO Lotharingiam ſubegit. Spec.
	4	8	946	3	2 Hic Stephanum & Conſtantinum Romani Imp. Filios, cum ſibi inſidias ſtruerent, tonſos in Monaſterium coniecit, quod ipſi facere intentabant.	9 Henricus à fratre Mersburgi obſeſſus, proiectis armis ſupplex ad fratrem venit, veniam impetrauit.
*	5	9	947	1 AGAPITVS II. PP. 65. an. 7. menſ. 4.	3	10 BERENGARIUS III. Italiæ Regnum occupat, cedente Hugone, receptoq; in regni conſortium eius filio Lothario. Blond. Luitprand. lib. 5. cap. 12. &c.
	6	4910	948	2 Synodus ad Ingelheim cōgregata eſt, cui Marin9 legatus Apoſtolicus præſedit.	4	11 Ludouicus Francor. rex à ſuis Nordmannis proditur, à quib. in carcerem * publicum Laudum coniectus eſt.
	7	1	949	3 Perſecutio in Monachos oborta eſt hoc tempore, de qua Vrſpergn. Schaff. Abbas in Chron: & Alb: Krantz in Othone.	5	12 Otho Chunrado Duci filiam ſuā dedit Lotharingiæq; ducē cōſtituit. Krantz. Hic fuit Cōradus, qui duos illos duces vicerat. *
	8	2	950	4	6	13 * Otho ducto in Bohemiā exercitu Boleſlaū in ciuitate noua obſedit. Qui ſeſe Othoni regi dedidit & ſubmiſit.
	9	3	951	5	7	14 Otho capta Papia Adelheidam Lotharij viduam vxorem duxit. Berengarius ſe ſuosq; regi ſubmiſit, Auguſtam veniens, vt quidam volunt.
	10	4	952	6	8 Hoc anno Bohemi ab Othone ſubditi ſunt.	15 * Luithulfus Othonis filius Sueuorū Dux, quia Hermanni filiā habuit, cum qua ducatum obtinuit, Patri rebellat, Moguntiā cepit, quam Otho obſedit. *
	11	4915	953	7	9 * obſeſsi mutuis cædibus ſemetipſos confecerunt.	16 Pugna ad Roſladal caſtellum commiſſa.
*	12	6	954	8 Vuilhelmus Othonis filius Moguntiæ Eps fit. Schaff. 1 IOHANNES XII. PP. 66. an. 8. menſ. 7.	10	17 Hungari Bauaris ſe aduerſus regē Othonem iunxerunt, qui acceptis à Luithulfo ducibus, Franciam, hinc Vuormatiæ tranſito Rheno Galliam igni ferroq; vaſtarunt.

(8. menſ. 7.

(tranſito Rheno Galliam igni ferroq; vaſtarunt.

FRANCORVM D.	HISPANIAE. E.	BRITAN: F.	SCAND: G.
	7	11 3	Danos nauali incurſione Friſones deprędantes, Henric9 rex
8	8	12 4	Germ: vicit, tributa eis impoſuit. Nubam regulum eorum Ba-
9 Rodolphus Burgundus Rex Franciæ moritur. XVIII. Kal. Iunij, hinc Ludouicus ſolus regnat.	9	13 Adelſtan9 rex Northumbriā ſubegit, profligatis Sithrici 5	ptiſma ſuſcipere coegit. Luith. Krantz. Sax. lib 3 cap. 9.
10 VENCESLAVS Bohemiæ dux à fratre Boleſlao occiditur. Hanc iniuriam O-	10	14 Filijs ANALAPHO & Gotfredo Danis. 6 Atq; ſic tota Anglia	
11 tho Imp. vlciſci volens, bellum Bohemis intulit, quod vario Marte ad annū 14. geſsit, tandem Boleslaus in fide	11	15 ſolus potitur. Polyd. lib. in fine. 7	MAGDEBVRGVM Ciuitas Germaniæ laudatiſs: ab Othone
12 Othonis ſe continuit. Spec. cap. 69.	1 RAIMIRVS III. Hiſpaniæ rex an. 25. puerili ætate regnum adeptus	16 8	conditur, ad [illegible] nem Editæ vxoris ſuæ, cum antea tan-
13 Ludouicus Lotharingiam inuadit, Briſacum vſq; ductu Eberhardi & Giſelberti venit. Otho Rex Briſacum obſe-	eſt. 2	1 EDMVNDVS Adelſtani frater XXV. Anglorum rex an. 6. Hic 9	tummodo Arx ibi extructa eſſet.
14 dit, audita Eberhardi morte Allatiam relinquit. Victor euaſit.	3	2 à Sicario in conuiuio Auguſtini Cantuarienſis occiſus eſt. 10	
15 Guilhelmus Rollonis filius occiditur. cui RICHARDVS filius Normannorum	4	3 Spec. cap. 69. Edmundus Malcolmo Combriam red- 11	
16 Dux ſuffectus eſt. Spec. cap. 70.	5 ABDARAM Saracenorum in Hiſpania rex à Ramiro rege Chriſtia-	4 didis, qua benignitate captus Scotus ſumma fide eum 12	HARALDVS rex Daniæ Imperatori rebellat, victus ab O-
17 Fames & bella Galliam vexant. Hugo magnus Roberti ſuperioris filius à rege defecit.	6 niſsimo Galitiæ in bello ſuperat9 eſt. Luith. lib. 5. ca. 1. Spec. ca. 71.	5 coluit. Maior. li. 3. cap. 4. 13	THONE, Baptiſm[illegible] vxore & filio s[illegible] NONE ſuſcepit. F[illegible]
18	7 hunc Saracenum Addamaram vocat.	6 14 IELDREDVS Anglorum	[illegible] dict9 eſt SVENOTTHO, quòd eum Imperator Ottho
19 Henricus frater Othonis in locum Bertholdi Bauariæ Ducis demortui à fratre conſtituitur. Qui mox Aquileiam	8 Rodulph9 Ducis nomen amiſit, & comes Bauariæ dictus eſt.	Rex an. 9. 2 15	ex Baptiſmo ſuſcepit. Krantz. ad annum Chriſti 948.
20 cepit, Vngaros ad Iuſtinopolim vicit.	9 TAXIS Vngarorum Rex, cum exercitu Italiam intrauit, à Beré-	3 16	[illegible] facta dicit. Suno abnegata Chriſti fide Magnatum
21 Otho Germ: Rex cum exercitu Franciam intrauit. Ludouicum liberatum regno reſtituit. Hugonem Parthiſijs	10 gario accepta pecunia X. nummorum Modios redijt in Hun-	4 INDVLPHVS Conſtantini fili9, occiſo à Morauienſibus Scotis	factione patrem regno pellit, qui [illegible] Normannos cum
22 obſedit, ad fœdus & pacem compulit. Hinc in Nordmannos mouens Rothomagum vſq; peruenit.	11 gariam. Luit. 5. cap. 15. Spec. li. 25. c. 82.	5 Malcolmo, rex creatur Scotorum Reg. 2 an. 12.	bona Nobilitatis parte venit. Vide Polyd. lib. 6. de [illegible] Angl.
23	12	6 3	
24 VVELPH Filius Rodolphi comes Bauariæ, cuius vxor Adelheida Filia comitis Badenſis Conradum genuit, qui	13	7 4	
25 poſt Patrem Comes Bauariæ fuit.	14	8 5	
26	15	9 6	

IN-DICT.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIÆ A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.
13	4917	955	2	11	OTHO Vngaros ad Licum Fl. maxima 18 ſtrage affecit, qualem in CC. an: nemo audierat. Vngari ad internecionem cæſi
14	8	956	3	12	Reges eorum tres capti & ſuſpenſi ſunt. 19 Conradus Dux Lotharingiæ cecidit. Henricus Dux Bauariæ obijt, cui Henri-
15	9	957	4	13	cus Fil. ſucceſsit. Ludulphus Italiam cum 20 exercitu hoſtiliter ingreſſus eſt, Adelberto bellum inferens.
1	4920	958	5	14	Ludulphus Adelbertum in Italia bello 21 vicit, & ipſe eodem anno moritur, ſucce- dit ei BVRCHARDVS in Sueuiæ Ducatu.
2	1	559	Cruces in Veſtimentis ap- 6 paruerunt, quædã vt lepra ſorduerunt. Spec. cap. 82.	15	(Herm. Contract. 22
3	2	960	Kyrieleiſon circa hæc tẽ- 7 pora in Anglia ortum habuit in Miſſa. Vide Spec.	16	23
4	3	961	cap. 85. & procuidubio 8 ricebis monachum.	NICEPHORVS PHO 1 CAS Conſtantinopoli Imp: an. 10.	OTHO iunior Vuormatiæ rex eligitur, A- 24 quiſgrani ordinatur & inungitur. Otho Imp: Italiam intrauit.
5	4	962	9	2	Otho Romam ingreſſus à populo Im- 25 perator & Auguſtus ſalutatur, à Pontifice coronatur & conſecratur. Blond. 13.
6	4925	963	BENEDICTVS VI. Seditio- 1 ne eligitur, poſt 3. menſ. deponitur: ſuccedit LEO	† Otho Imp: Beren- 3 garium & Adelbertum Italiæ re-	Iohannes PP. Adelbertum Romam (li. &c 26 intromittit. Otho Romam repetit. Papa & Adelbertus fugiunt. Iohannes PP. ſy-
7	6	964	VIII. an. 1. menſ. 5. Ro- 2 mani Leonem pellunt, Iohannem reuocant.	gno exuit, eosq; 4 exilio damnauit.	node condemnatus, Leo electus eſt. * 27 Otho Romam obſedit, Leonem PP. reſtituit. Ius eligendi Papæ ad imperatore
8	7	965	IOHANNES XIII. PP. 69. 1 an. 8. Epiſcopi filius. GOTFREDVS Campaniæ	PETRVS & Baia- 5 nus Simeonis filij Bulgarum du-	tranſtulit, quod magna contentione vi. 28 100. an. Imperatores retinuerunt. *
9	8	966	Comes Conſilio Petri vr- 2 bis Præfecti Papam cepit, & cuſtodiæ mandauit.	ces, quor. hic Ma- 6 gica arte mira præſtitiſſe fertur, ita	Otho Italiam repetit, & dignam à Ponti- 29 ficis perſequutoribus ſumpſit pœnam Blond. &c.
10	9	967	3	vt ſe in quamuis 7 feram mutârit. Spec. cap. 87. Fi-	30
11	4930	968	4	des ſit penes auto- 8 rem.	Otho iunior Romam à Patre vocatus ve- 31 nit, imperator coronatur.
12	1	969	Græci in Calabria ab O- 5 thone victi ac tributarij facti ſunt.	9	Otho iunior Saracenos Italia expulit. 32 Eclipſis Solis XI. Kal. Decemb.
13	2	970	Conſtantinopolitani Ni- 6 cephorum ob rem male geſtam in Calabria cul-	10	33
14	3	971	pant, noctuq; per Iohan- 7 nem Zimiſcen occidi faciunt. Vide Blond. lib. 13.	IOHANNES Zimi- 1 ſces an. 6.	Famoſum Templum in Dornburg Du- 34 ringiæ exuſtum. Schafn.
15	4	972	8	2	Otho iunior THEOPHANIAM, ſororem 35 Iohannis Græcorum Imperatoris vxorem ducit.
1	4935	973	BENEDICTVS VII. PP. 70. 1 an. 1. menſ. 7. Synodus apud Ingelheim	3	Imperator in Mimeleu nonis Maji die 36 obiit, & Magdeburgi ſepultus eſt.
2	6	794	2 congregata. Vide Herm. Contract. DONNVS II. PP. 71. an. 1.	4	OTHO II. Germanorum Imperator an. 1 Henricus Dux Bauariæ & alij quidã Principes & Epi Othoni rebellant, admoniti (dedunt in poteſtatem imperatoris. Schaff.

FRANCO: D.	HISPANIÆ E.	F.	BRITAN: G.	SCANDH.	
7	16		EDVINVS Edmundi 1 Filius Anglorum 7 Rex an. 4.		
LOTHARIVS Ludo- uici ex Gerbergaſo rore Othonis Im-	17		2 8		
peratoris filius, Frá- (ciæ rex ã. 31. BAL- DVINVS Arnoldi fi-	18		3 9		
lius Flandriæ co- mes.	19		4 10		
	20		EDGARVS XXVIII. 1 Anglorum Rex 11 an: 16.		
	21		2 12		
HERMANNꝰ Rector Aulæ Othonis, Pri- mꝰ dux LVNEBVR-	ENECVS Bigoræ Co 22 mes Saracenos ma- gna Hiſpaniæ parte		DVFFVS Malcolmi fi- 3 lius Scotiæ Rex, Is 1 dum latrones Scotiã		
GENSIS factus eſt, vt abſente Impera- tore Saxoniã à Vã-	expulit, & Nauarra 23 regnum ibi fundauit vide Volat. & Riti-	REGNVM POLO- NIÆ.	infeſtantes perſequi- 4 tur, à ſuis deſertus, 2 in cubiculo interem		
dalis, tutaret, eosq; in fide conſeruaret. Vide Krantz. &c.	um. 24	MIESKO Qui & 1 Miezlaus XIV. Po- loniæ rex. Primus	ptꝰ ē. Succeſsit ei Cul- 5 mus Indulphi filiꝰ, 3 vir Sardanapalo cor-		*Chron. Pol. lib. 2.*
9	25	ex Chriſtianis re- gnauit an: 37.	ruptior. Qui cũ Fili- 6 am cuiuſdã Nobilis 4 vi ſtupraſſet, à virginis		
ARX Luneburgé- 10 ſis circa hæc tem- pora ab Herman-	VERAMVNDVS in Hi 1 ſpania regnat an. 17. Hic iuuante Garſia	Miesko baptizatꝰ 3 cũ Poloniæ princi- pibus. DAMBRV	patre interfectꝰ ē. In 7 locum eiꝰ ſuffectꝰ 5 eſt KENEDVS II. Re-	Spec. ca. 87. Haral- dum hoc anno ad CHRISTI fidem per	
no duce extructa 11 eſt.	Ferdinandi Caſtellæ 2 comite, aduerſus Al- manzorem Saraceno-	‡ kam q̃q; Filiã Bo- 4 leslai Ducis Bohe- miæ vxorẽ duxit, ãno	gnauerunt ſucceſsi- 8 uè an. 33. 6	POPPONEM conuer- ſum ait.	
Bellum inter Theo- 12 baldum Carnu- tum comitem, &	rum regem mouet; 3 prælioque victor de- ceſsit.	Chriſti 965. Chrõ. 5 Pol. lib. 2. cap. 1. ‡ BOLESLAVS ex Da-	9 7	GEISSA Filius Taxis Vngariæ Dux, cir- ca hæc tempora Vn-	*Bonfini de Reb. Vng. Decas 2.*
Ricardum Nor- 13 man. Ducem.	Mox à Saraceno vi- 4 ctus; Saracenus Le- gionem expugnatam	moruka naſcitur. 6	10 8	garos regit.	*Ha... Lu... dus, reb... Eur. ge ſtis.*
14	diruit, Luſitaniam in- 5 greſſus Compoſtella- nam Baſilicam euer-	S. STEPHANVS qui 7 primus Vngariæ rex fuit, natus eſt.	In Anglia hoc tem- 11 pore primarij Sa- 9 cerdotes vxores ha-		
Balduinus Flan- 15 driæ comes mo- rit, poſt quẽ vxor	tit. Veramundus 6 porro & Garſias apud Oppidum de Cana-	Ioan. Thuroz. 8 Suenteslaus Dux Ruſsiæ multos ſibi	buerunt. vide Poly. 12 Fol. 119. 10		
eius ſex an: præ- 16 fuit regioni.	tannazor. iunctis 7 copijs magnam Al- manzori cladem in-	adiacentes popu- 9 los, & Bulgarorum 80. caſtra ſubiecit.	13 11		
17	tulêre. Volat. Ritius. 8	10	Suēteslaus Ruſsiæ 14 dux Græciã inua- 12 ſit, à Pietzinigis ca-		
BVRGHARDVS Sue- 18 uorum dux obijt, cui Otho Luidul-	9	Poloni ad Papam 11 pro corona regni legatos mittunt,	ptus, capite plexꝰ 15 eſt: ſucceſsit ei Vlo- 13 domirus duob. fra-	OLAVVS Noruegiæ rex. ERICVS Suetiæ.	*Vitichindus Saxonum ſcriptor finit.*
phi filius ſucceſ- 19 ſit. Contractꝰ: O- tho Imp. Harol-	10	quæ eis negatã 12 eſt. *	trib. occiſis. Chron. 16 Pol. cap. 3. 14	SVENO ab Erico Sue- tiæ rege regno pul- ſus an. 7. exulat.	

(dum in Schleſuuig bello fatigat. Schaffnab.

IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIÆ A.	ORIENT: B.	IMPERII GERMAN[...]
3	4937	975 ✠	2	5	Conuentus Germanorum principum 2 Vueimar. Bellum ab Impr Bohemis illa[...] Bohemia igni ferroq; vaſtata. Schaffn.
4	8	976	BONIFACIVS VII. menſ. 2. 1 BENEDICTVS VIII. an. 8.	Iohannes Bulgares omnes ſube- 6 git eiectis Ruſsis.	Imperator Henricum Bauariæ ducem, 3 denuò rebellauerat, bello vicit, captumq[...] Henrico Auguſtano Epo in exilium e[...]
5	9	977	✠ S. Vlrichus Auguſtanæ 2 Eccleſiæ Eps obijt. Spec. (88	Ioha. Bap. Egn. 1 Baſilius & Conſtantinus fratres	(Herm: Contractu[...] 4 Othoni Duci Bauariā commendauit. Sch[...] Bohemiæ maxima pars ab Othone ign[...]
6	4940	978	ADELBERTVS Bragenſis Eps 3 claret: vide de eius Vitæ Chron. Polon. li. 2. ca. 8.	Conſtantinopoli 2 Imp. an. 50. Syriam populantur.	(vaſtat[...] 5 Otho ex Bauaria exercitū in Gallos dux[...] Lotharingiam recepit, Lotharius Pariſic[...]
7	1	579	Ignitæ acies in cœlo viſę 4 V. Kal. Nouembris.	Cretam pulſis Sa- 3 racenis recipiunt. Saracenorum au-	reuerſus. Othoq; Franciā ingreſſus Laud[...] 6 nenſium Sueſsionumq; agris vaſtatis, Pariſ[...]rum q̃q; ſuburbia incendit, rediens dum va-
8	2	980	5	xilio Græci Cala- 4 briam & Apuliam recipiunt.	do Axonā Fl. trajicit, multos ſuorum ami[...] 7 Imperator Italiā petens Sclauo- (Blōd. li. niam & Dalmatiam inuaſit, cæde mag[...]
9	3	981	Imperator Calabriam & 6 Apuliam recipere conat. Græci Saracenorum au-	5	cōmiſſa, cum præda max. Romam ven[...] 8 Hermannus Dux Luneburgenſis mori[...]
10	4	982	xilio victores fuerunt, Im- 7 perator Scapha fugiens à Piratis capitur, in Siciliā	† Vandali duce 6 Muskauo Brandenburgum, Ha-	cui ſucceſſerunt Filij LVTHER & BENNO[...] 9 concorditer rem adminiſtrarunt, Benn[...] Geilam Stetini Ducis Filiam vxorem d[...]
11	4945	983	ductus à Mercatore libe- 8 ratur. Vide Schaffn.	ueliſpurgum, Gi- 7 zen &c. euertunt. Dux Muskauus	xit, ex qua Bernhardum ſuſcepit, q[...] 10 poſt Patrem ducatum Luneb. obtinu[...]
12	6	984	IOHANNES XIIII. menſ. 8 1 IOHANNES XV. menſ. 4.	apud Kaluam op- 8 pidum à Dæmonio male tractatus	OTHO III. præcedentis Filius Germ. I[...] 1 an. 19.
13	7	985	IOHANNES XVI. PP. 76. 1 an. 10. menſ. 5. †CRESCENTIVS Numentanus	eſt. Chron. Sax. 9	Henricus Bauariæ dux Francoforti in g[...] 2 tiam Imperatoris recipitur. Chron. Sax.
14	8	986	Conſulem titulo ſe Ro- 2 manum præferens, vrbis Dominum cepit.	10	Otho Bohemiam vaſtauit. Altero ann[...] 3 iterum cum exercitu ingreſſus Bohemian[...] ad deditionem coëgit. Schaffn.
15	9	987	In Saxonia Piſcip. & Sili- 3 gine de cœlo pluit. Chro. Sax.	† Vandali bis à 11 Saxonib: cæſi Muskauus in	Henricus Dux Saxonię & Bauarię Hēric[...] 4 filius. BARTRAM fil. D. Lotharingiæ vxo- rē ducit, cūqua genuit duos Hēricos, quor[...]
1	4950	988	Æſtatis feruor nimis fuit. 4 Schaffn.	gratiam Impe- 12 ratoris receptus.	maior natu poſt imperauit, & Brunonem 5 Epm Auguſtanum. & Giſellem vxorem Stephani regis Hungariæ, nec non Hedui[...]
2	1	989	THEOPHANIA Imperatrix 5 Romam perrexit, omnemq; illam regionem fi-	13	gem Burggrauio Magdeburgenſi Luduer- 6 to poſt deſponſatam. Chron. Sax. KVNSAM Bauariæ Comes. Azam Comit[...]
3	2	990	lio Othonis Regi ſubiecit. 6 Schaffn.	14	de monte Calim Filiam, vxorem duxit, ex 7 qua genuit Vuelphum, qui Bauariæ ducatum ab Impr poſtea recepit. Chron. Sax.
4	3	991	7	Ignis de Rheno 15 aſcendit & villas proximas	Theophania Imperatrix moritur. 8
5	4	992	Remis Synodus congre- 8 gata eſt. Abbas.	abſumſit. 16 Schaffn.	Imperator Brādenburgum obſedit. Phryg[...] 9
6	4955	993	Feſtum omnium anima- 9 rum inſtitutum ab Odilone Cluniacē. Abbate Spec.	17	OTHO Romam venit, à Romanis & Cre- 10 ſcētio cum ōni obedientia fuit acceptus. Hinc Calabriam & Apuliā recepit. Elōd[...]
7	6	994	S. Adelbertus (ca. 105. 10 in Pruſsia Chriſtum docens, à Sudauijs (Sambiæ populus eſt) occiditur.	18	hęc ā° XI. Othonis facta refert, in anni[...] 11 PP. vno anno variat.

FRANCO: D.	HISPAN: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.
20	11	13	EDVARTVS II. An- 1 glorum rex 29. an- 15 nis 3.	
21	12	14	2 16	
Carolus Lotharij fra- 22 ter ab Othone Lotha- ringiæ Dux factus eſt.	13	DAMBRVKA Regina 15 Poloniæ moritur.	3 17	
23 Lotharius Lotharin- giam occupauit, & A-	14	Bolislaus Bohemiæ 16 Dux ad Imperato- rem Ohonem venit,	EDHELREDVS XXX. 1 Anglorum rex an- 18 nis 30. Hic cum Ba-	
quiſgranum delatus 24 agros populatus eſt. Blond.	15	ſeq; ipſi ſubdidit. 17 Schaff.	ptizaretur, per ſecre- 2 tum naturæ Bapti- 19 ſterium dehoneſtauit.	
Pax & fœdus inter re- 25 gem & Imperatorem facta.	16	18	Spec. 25. cap. 88. 3 20	
HALLA Saxoniæ ædi- 26 ficata. Chron. Sax.	17	19	4 21	SVENO varia iactatur Fortuna pœnitētia ductus Chriſti fidē
Otho Sueuorum dux 27 obijt, cui Conradus ſuſceſsit.	ALPHONSVS 1 V. in Hiſpa- nia regnat an. 37.	20	5 22	redamplectitur. Et defuncto ERICO poſt ſeptimū exili
28	2	21	6 23	annum Regnum re- cepit. Hinc POPPONE predicatore verbum
Lotharius iterum Lo- 29 tharingiam inuadit, demum cum Ohone	3	BOLESLAVS vxorem 22 ducit IVDITH. fili- am GEISSÆ Ducis	7 25	fidei in Chriſtum p totūRegnum ſpar- git. Ducta quoq; v-
III. pacem & fœdus 30 inijt.	4	Vngariæ. 23	HAMBVRGVM Saxo- 8 niæ vrbs exuſta. 25 Chron. Sax.	xore Sithricha Reg- na Suetiæ, & victo OLAVVO Noruegiæ
31	5	24	9 26	Rege, trium Regno- rum Dominus fa- ctus eſt. Et diutiſsi- mè vixit.
LVDOVICVS V. an. 1. 1	6	25	10 27	
HVGO CAPETVS primus 1 ex Gallis, Francorum Rex an. 9.	7	26	11 28	
2	8	Boleslao natus eſt. 27 F. MIEZLAVS.	12 29	
3	9	Vlodomirus Ruſsiæ 28 dux, ducta in v- xorem ANNA Con-	13 30	
Carolus dux Lotharin- 4 giæ moritur, cui Otho filius eius ſucceſsit. Abb.	10	ſtantinopolitanorum 29 Impp: ſorore, CHRI- ſti fidem & Baptiſ-	14 31	
5	11	ma ſuſcipit. Chron. 30 Polon. lib. 2. cap. 3.	15 32	
6	12	31	Kenedus Scotorum 16 Rex à Comitiſſa 33 Anguſię fraude in-	
Conrado Burgundiæ 7 rege mortuo Rodol- phus filius eius Ignauus	13	32	uitatus ad prandiū, ✱ 17 CONSTANTINVS Cal- uus Culmi filius 1	✱ occiſus eſt.

(ſucceſsit. Herm. Cont. ... ſpretis,

Polydori de Reb. Angl. lib. 7.

	Indictio	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	OR:B	IMPERII GERMAN: C.	FRANCO: D.
*	8	4957	995	1 GREGORIVS V. an. I.	19	Othone Italia egreſſo, Creſcenti- 12 us populusq; Rom: Iohannem Græcum prædiuitem Rom. Pa-	Saxonia Peſte & bello 8 Vandalico vexata eſt.
	9	8	996	menſ. 8. 2	20	pam conſtituunt. Creſcentius vr- 13 bem firmat, Adriani molem mu- nit. &c. OTHO Italiam ingreſſus	9
	10	9	997	IOHANNES XVII. an. I. 3	21	Romam obſedit. Creſcentium & 14 ſeditioſos digna pœna affecit &c Gregorius Papa & Otho Imp:	ROBERTVS Hugonis F. 1 ſolus regnat an: 34.
*	11	4960	998	SYLVESTER II. Gilbertus 1 Nigromanticus, Diabo- li auxilio Pontificatum	22	Sanctionem de Electione Impe- 15 ratoris fecerunt, Electores con- ſtituti. Blond. *	2
*	12	1	999	occupat: annis fere 1 4. * Vbi hic fuit ſan- ctitas ſanctiſsimi? mi-	23	16	3
	13	2	1000	rum quod Sella non in 2 fecta fuerit Diabolicis malis.	24	OTHO Imp: in Poloniam viſendi 17 ſepulchri S. Adelberti gratia pro- fectus, maximis honoribus ſuſ-	4
	14	3	1001	3	25	ceptus, Boleſlaum regem facit. 18 Chron. Pol cap. 4. Imperator Natalem Domini Ro-	Henricus Dux Burgun- 5 diæ Ducatum ſuum Re- gi Teſtamento legat,
*	15	4	1002	IOHANNES XVIII. menſ. 1 (5. IOHANNES XIX. an. 4.	26	mæ celebrauit. Schaff. 19 Otho Romæ moritur.	qui eum Roberto filio 6 tradidit.
Vincentij Spec. Hiſt. lib. 26.	1	4965	1003	menſ. 8. 2 VVILIGISVS Filius Reda- rij Moguntinus Archi	27	HENRICVS II. cognomento Clau- 1 dus Germ: Imperator an: 22. Plerique principes à rege deficiunt,	7
	2	6	1004	eps fit, qui in memori- 3 am generis ſui rotam pro inſigni habuit, qua	28	ſed poſt modicum correcti, in gra 2 tiam recipiuntur. Scaff. Bruno frater Henrici, in gratiam	Papia miſerando incen- 8 dio conflagrauit. Schaffnab.
	3	7	1005	adhuc Moguntini in 4 clypeo vtuntur.	29	Gotfridus Gotfridi Ar- (receptus. 3 duenenſis comitis filius, Othoni in ducatu Lotharingiæ ſucceſsit.	9
	4	8	1006	Fames valida in toto 5 orbe, cui & Peſtis acceſ- ſerat.	30	4	† Ordinata ſunt ieiunia 10 in Vigilijs ſanctorum, & certus precum nu-
*	5	9	1007	SERGIVS IIII. an. 3. 1 Epiſcopatus Babenber-	31	Saraceni Italiam bipartito exercitu 5 ingreſsi, Capuã ceperunt, Barum obſederunt, Quos Petrus Vrceo-	merus &c. Epis & Sa- 11 cerdotibus iniunctus in Germania Præſenti-
	6	4970	1008	genſis ab Henrico con- 2 ſtitutus, quidam anno Chriſti MXI. fundatum	32	lus Venetiarum, & Gregorius Græ- 6 corum Imperatoris Duces, iunctis copijs ſuperarunt. Blond lib. 13.	bus Imperatore & Ku- 12 nigunde vxore eius, & primarijs Germa-
	7	1	1009	TVRCI Hieroſo- (aiunt. 3 lymam ceperunt. Blõd. lib 13. Fol. 290.	33	* Bruno Dux Lunæburgenſis mori- 7 tur Peſte, cui ſuccedit filius Bern- hardus, vxor eius Bertrada Nord-	niæ Epiſcopis. Chron. 13 Sax.
*	8	2	1010	BENEDICTVS VIII. PP. 1 83. an. 11. menſ. 10. Ritius lib. 1. de reg. Si-	34	uegiæ regis Filia, genuit Orthul- 8 fum & Hermannum, hic ſine li- beris deceſsit Orthulfo relicta hæ-	14
	9	3	1011	cil. Stephanum vocat. 2	35	reditate. 9	15
*	10	4	1012	Eccleſia maior in Ba- 3 benberg ab Eberhar- do, primo eiuſdem ſe-	36	In Saxonia XVIII. perſonæ no- 10 cte Natal: Domini, choreas cum canticis prophanis ducentes, à +	16 * Presbytero maledi- cti, integro anno ſalta-
	11	4975	1013	dis Epiſcopo, conſecra- 4 ta eſt.	37	Henricus Romam intrauit, Im- 11 perator coronatur. Inde Sarace- cenos Italia expulſit, Græcis Tro-	runt: Spec. lib. 26. 17 cap. 10. *
	12	6	1014	5	38	iam in Apuliæ finibus vi eripu- 12 it. &c. Blond.	18

HISPANIAE. E.	F.	POLONIAE. G.	BRITAN. H.	SCAND. I.
14	REGNVM VNGARIÆ.	33	18 ſpretis Scotię principibus, propria temeritate coronam 2	
15 RICARDVS Rollonis Nepos, Normannorũ dux, moritur: cui Ri-		34	19 rapuit, ob q̃d factum, maximũ apud Scotos bellum excitatũ 3	
16 cardus filius ſucceſsit.	1 GEISSA mortem obijt. B. STEPHANVS	35	20 eſt. Pars enim hunc, Pars Kenenum patruum ei9, ſequeba- 4	
17	2 Ducatum Vngariæ accepit. an. 3.	36	21 tur. Quib. in bello cęſis ambobus Grinenus & Kenedi F. 5	
18	3	37	22 Malcolmus de regno concertarunt. Malcolmus Victor tan- 6	
19	1 STEPHANVS I. HVNGARIÆ rex an. 39.	1 BOLESLAVS Patri ſuccedit, regnat an. 25. Hunc ab Othone III.	23 dẽ à principib. rex cõfirmatur, anno Domini 1004. Ma- 7	
20	2	2 Imp: coronatum tradunt Annales regni Polon.	(ior li. 3. ca. 4. 24 8	
21 BALDVINVS Barbatus Flandriæ comes: hic primus in Flandria No-	3 Bellum inter Stephanum et Gyulam auun-	3	25 9	
22 biles conſticuit.	4 culum eius ob religionem. Bonfi. lib. 9.	4	26 10	
23	5 Vandalos in interiore Germania habitã-	5	27 MALCOLMVS II. Scotorum rex an. 30. 1	
24 Balduinus Valencenas cepit, Henricus Imp. Gandauum obſedit,	6 tes Henricus Imp: domuit. Spec. ca. 1. l. 26.	6 Martyrium quinq; fratrum religioſorum in Gnezna ſepultorum,	28 2	
25 tandem fœdere facto Balduinus Valencenas retinuit.	7	7 de quo Chron. Poly. lib. 2. cap. 9.	29 3	
26 Chron. Sax. hoc an. Chriſti 1008. factum ait, ſed error eſt in nu-(meris.	8	8 Boleſlaus Bohemos & Morauos ſubegit. Pragam biennio obſeſſam	30 4	
27	9 VDALRICVS Bohemiæ Dux, Pragam recipit.	9 expugnat, Æneas Syluius nomen regis mutat, & Mieſconem vo-	31 5	
28	10 Hoc anno quidam Hungaros ad Chri-	10 cat errore. Poloni Ruthenorum regionem inuadunt, du-	32 6	
29	11 ſti fidem cõuerſos eſſe tradunt, ſed	11 ces eorum cædunt & fugant &c.	33 7	
30	12 errore.	12	34 8	
31	13	13 Boleſlaus Saxonibus bellum intulit.	35 Sueno Daniæ Rex Angliam inuadit, Northumbros & 9	
32	14	14 Pomeraniam & Caſſubios Poloni inuadunt. Chron. Pol. cap (8. lib. 2.	36 Mercios ſubdit. 10	
33	15	15	37 Sueno toto Anglorum regno potit9 eſt, mox moritur. 11	Olauus Noruegiæ rex Canutus patri Suenoni in Daniæ (regno ſucceſsit.

Indict.	Anni mundi.	Anni Christi	ECCLESIA.	ORIEN. R.	IMPER. ROM. C.	FRANCO.
13	4977	1015	6	39	Henricus Polonis bellum intulit, 13 eo quod regiones eius inuaſerant. Schaffn.	Berncardus dux Lu 19 neburg: Vuinholdus Muſcha
14	8	1016	Grandine mi- 7 raculoſa & ful minib. multi	40	14	uiæ, & Theodoricus 20 Vandaliæ Marchio- nes, à fide & Imperio
15	9	1017	mortales inte- 8 rierunt. Schaf.	41	Imperator iterum in Polonos ex- 15 ercitum duxit. Schaffn.	neceſſerunt, Chriſtia- 21 nis Vandal: Albim inter & Oderam mul-
1	4980	1018	9	42	16	ta intulerunt mala, 22 tandem conuerſus Bernhardus ab Epõ
2	1	1019	10	43	Papa Babenbergam, ad Imperato- 17 rem venit, à quo honorifice ſu- ſceptus eſt.	Barberto Hildeshe- 23 menſi, pœnitentiam egit, gratiam Imp: in-
3	2	1020	11	44	18	uenit, magnumq; Im- 24 peratori adiumento fuit in bello Poloni-
4	3	1021	12	45	Ingens terræmotus in Bauaria fa- 19 ctus eſt.	co: Chron. Sax. 25
5	4	1022	IOHANNES 1 XX. PP. 84. an. 11.	46	20	26
6	4985	1023	2	47	21	27
7	6	1024	3	48	22	28
8	7	1025	4	49	CONRADVS II. Dux Franconiæ 1 Ger: Imp: an 15.	29
9	8	1026	5	50	2	30
10	9	1027	6	CONſtanti 1 nus poſt mortem	Conradus Romæ in Feſto Paſcha- 3 tis Imperiali corona eſt coronatus. Gebhardus frater Imp: coactus eſt	Bruno Auguſtenſis 31 Epſ & Vuelphus Ba- uar9 inuicem ſeſe bel-
11	4990	1028	7	fratris 2 an. 3.	fieri Monachus, quod fratri rebel- 4 lauerat. Schaff. HENRICVS Conradi filius à Patre	lo deprædantur. 32 ERNESTVS Allemanno- rum dux, & Vuel-
12	1	1029	8	3	rex Rom: factus: quidam eum ſe- 5 cundo Patris anno regem factum tradunt.	phus comes Conra 33 do ad deditionem ve niunt.
13	2	1030	Synodus Tri- 9 burij habita, propter Ieiu-	ROMANUS 1 Agyro- polis ge-	Conradus Imp: Stephanum Vnga- 6 riæ regem cum exercitu petit. Interea Erneſtus Dux & Vuernhe-	34
14	3	1031	nia ſextæ fe- 10 riæ &c.	ner Cõſtan 2 tini, Imp: an: 5. meſ:	rus Comes in Allemannia XVI. 7 Kal. Septemb. occiduntur.	HENRICVS Roberti fili- 1 us Franciæ rex an: 30.
15	4	1032	Secta in Gallia 11 Ieiunantium ſexta feria &c.	(6. 3	Rhudolphus Rex Burgundiæ mori- 8 ens, Diadema ſuum Conrado Im- peratori miſit.	Ludolphus Brunonis 2 filius Marchio Brun- ſuicenſ: Lutetia incen-
1	4995	1033	inualuit: de qua 1 BENE- (Mall. * DICTVS IX.	Eclipſis 4 Solis fa- cta 3. Kal.	Conradus in hyeme Burgundiam 9 cum exercitu petijt. Odonem Cam- paniæ ducem, qui regnum id inua-	dio afflicta. Odo & 3 Balduinus ab Henrico victi, pax inter fratres
2	6	1034	PP. 85. an: 13. 2 menſ. 3. Plat. an. 10. menſ. 4.	(Iulij. 5	ſerat, depulit. Hinc Burgundia in 10 duas partes diuiſa, in Ducatum & Comitatum, hic Francis, Du- (catus vero imperio depuratus eſt.	Henricum & Rober- 4 tum facta eſt.

HISPANIAE E.	VNGARI: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND. I.
4	16	16	38	CANVTVS victis Vandalis req; domi compoſita
5	17	17	EDMVNDVS Angl. 1 rex anno. 13	ANGLIAM bello repetiſ: de q Polyd. li. (7.
6	18	18	CANVTVS ſolus Daniæ & Angliæ rex annis 20. 1 14	OLAVVS Noruegiæ Rex Daniam inuadit, auxiliāte fratre
7	19 Iaroſla9 Ruſſorum dux vltimo inuaſit Poloniam,	19	2 15	HARALDO, à CANVTO victus Regnum Noruegiæ amiſit.
1 VERAMVNDVS III. in Hiſpania regnat an. 6.	20 à Boleſlao victus ma-	20	3 16	Polyd. lib. 7.
2	21 gna ſuorum ſtrage domum rediit.	21	4 17	
3	22	22	5 18	
4	23	23	6 19	
5	24	24 Ruſſia Boleſlao ſubacta, & Tributaria facta eſt.	7 20	
6	25	25	8 21	
1 FERDINANDVS Legionis & Caſtellæ Rex an: (47.	26	1 MIEZLAVS II. rex. Poloniæ an. 9. &c.	9 22	
2	27 Brzetiſlaus Bohemiæ Dux Vdalrici filius, Bohe-	2	10 23	
3	28 miam & Morauiam Poloniis eripuit.	3 Caſſubij à Polonorum regno defecerunt.	11 24	
4	29	4	12 25	
5	30	5	13 26	Imperator Conradus Filiam Canuti filio ſuo Henrico
6	31 Bellū Stephani cum Imperatore. vide Bō-	6	14 CANVTVS Romam inuiſit. Polyd. Domum reuerſus 27	regi matrimonio iungit. Abb. Nuptiæ aliquot an-
7 Robertus & Ricardus Normanni ex Gallia profecti, magnam A-	32 Ste- phanus rex Legatus cum	7 Chron. Pol. tradit, circa finem Miezlai tres Duces Vngariæ, Belam,	15 Malcolmum bello vicit, & ſubegit. Spec. cap. 15 28	nis pōſt factæ ſunt: vt verſo folio videtur in lineal Impert.
8 puliæ partem, pulſis in de Græcis, occupauēre. Hinc regnum Neapolitanum ortum.	33 Imperatore pacem fecit.	8 Andream & Leuentam cum Miezlao contra Pomeranos profectos eſſe,	16 29	
9	34	9 & Belam Pomeraniæ ducem conſtitutum: Quod an ſit, in medio	17 30	
10	35 † regno pellit	10 relinquo. Rex 15. Martij obijt. Richza regina cum Filio Caſimiro †.	18 DVNCANVS ex Filia Beatrice nepos Malcolmi Scotorum (rex an: 6. 1	

Indict.	Anni mundi	ANNI Christi	E C C L E S I A E A.	O R I E N T. B.	I M P E R. R O M. C	F R A N C O:
3	4997	1035	3	6 1 MICHAEL Paphla	VuirbināCaſtellum, in Confinio 11 Saxon: poſitum, pagani Luitici, nunc Luſatij, obtinēt, multis Chri	5
4	8	1036	4	gon, occiſo Ro- 2 mano, Zoën e- ius vxorem ma:	ſtianis occiſis, hos Imp: bello cō- 12 triuit. Abb. Nuptiæ Henrici Cæſaris cum Filia Canuti An-	Luſatij ab Im- 6 peratore ſub Tributo facti.
5	9	1037	5	trimonio ſibi co 3 pulauit, impera uit an. 7. menſ. 8.	glorum Danorumq; regis. 13 Imperator cum exercitu Itali- am petit. Epiſcopum Mediola-	Ab: Odo prin 7 ceps Caroin- gorum, à Goze
6	5000	1038	6	Volater lib. 23. 4	nenſ: capit, qui fuga elapſus, Im- 14 peratori rebellat.	lone Lotharin 8 giæ Duce pu- gna victus, in
	1	1039	Kunigundis Impera 7 trix obijt V. Non: Martij.	Ecclipſis Solis fa 5 cta XI. Kalen. Septemb.	Hermannus Sueuorum Dux o- 15 bijt: hic Giſelæ imperatricis fili- us fuit.	fuga à q̄dā mi 9 lite occiſ9 eſt. Theobaldum,
8	2	1040	De caſtitate Clerico- 8 rum ſub hoc Impe- ratore vide Spec. ca.	6	HENRICVS III. cognomento Niger 1 Germ: Imp: an. 17.	& Stephanū 10 filios hære- des reliquit.
9	3	1041	18. de quib. pauca 9 infra.	7	Henricus Przetiſlao Bohemorum 2 duci bellum intulit, in q̄ Petrus Vn gariæ rex Bohemis auxilio fuit.	11 ✠ Henricus Bo
10	4	1042	Hūfred9 Normān9 Dro 10 goni fratri in Apu- liæ ducatu ſucceſsit. Bl.	8	Petrus Vngariæ rex, à ſuis regno 3 pulſus ad Imperatorem confugit. Bohemi ab Imperatore ſubditi ✠	hemiā ingre 12 ſus, igni fer- roq; cuncta
11	5005	1043	GISELLA Imperatrix 11 morit̄ XVI. Kal: Mar: Spiræ ſepulta. Synod9	Michael Cala- 1 phates, à Zoë adoptatus, in In-	Henricus Vngariam ingreſſus duas 4 populoſiſsimas ciuitates euertit, plures ſibi ſubiecit regē reſtituit.	deuaſtat, & 13 rebellē ducē obſides dare
12	6	1044	Cōſtātię fuit, cui Imp: 12 Henricus finito bel lo Vngarico interfuit.	ſulam eam rele- 2 gauit. Quare & oculis & regno	Imperator Vngariam denuò ingreſ 5 ſus ad firmandam pacem &c. Vn- garos cogit. Nuptiæ Henrici cum	ipſumq; poſt 14 ie Ratiſbo- nā ad humi-
13	7	1045	13 SCHISMA triū in ur- Sylueſter (be Pōtificū. 1 PP. menſ. non duob.	eſt priuat9 quar- 3 to Imperij mēſ: ZOE deinde cum	Agnete Vuilhelmi Pictauienſ: fil: 6 Henricus rex tertiò Vngariam (ingreſſus Abā cū omni familia fugat	iimā deditionē 15 venire & fi- ‡delitatē iuua
14	8	1046	BENEdictus iterum: hic 2 Pōtificatum vendidit GREGORI9 VI. Sellā (etc	Theodora trib. 4 mēſ. Imperauit, mox Conſtanti-	Petrumq; denuo reſtituit, ſubdi- 7 toq; ſibi Vngarorū regno ſummo cum honore reuertit. Ab. Otho Sue-	‡Got- (coegit. A 16 frid dux Lo tharingorū re
15	9	1047	argento occupat. 1 CLEMĒS II. antea Eps Babēbergn: PP. Hen	no Monomacho 5 nupſit, qui Im- perauit annis	Henric9 Italiā et Ro- (uorum dux. 8 mam ingreſſus Schiſmā tollit, Cle- mentem PP. facit, à q̄ cum Agnete v-	bel: ab Hēri- 17 co capt9 & in Gibichēſtein
1	5010	1048	ricum III. corōat, ſede 1 menſ: 9i. (eb: 23. DAMASVS II. PP. di-	12, menſ. 8. 6	Otho dux Sueuorum (xore coronat. 9 obijt, cui Otho de Suinfurt ſucceſ ſit. Hēricus quoq; Bauarię dux o-	cuſtodię manda- 18 t9 ē. Cauſā re bellionis tradit
2	1	1049	LEO IX. PP. an. 6. menſ. 2 Synodus Mo- (2. di. 6. guntinæ habetur, cui	7	Gotfridus & Balduin9 du- (bijt. 10 ces ab Henrico ad deditionem coacti. Abb.	Herm: Cōtra 19 ct9. Cōradus Bauariæ dux
3	2	1050	PP. & Imp. interfue- 3 runt.	8	Vngari rebelles à Gebhardo Ratis 11 bonenſe Epo. patruo Impera- toris victi & magna cæde repulſi	conſtitutus. 20 Cōrad9 Mar chio Brandē-
4	3	1051	4	T V R Q V I N I A N I 9 Aſiæ Regnum occupant. Hai-	Imperator bipartito exercitu (ſunt. 12 Vngariā ingredit̄, nihil egregij, niſi q̄d agrum populatus eſt, effe-	burgenſis, & 21 Fridericus Burggrauius
5	4	1052	Papa cum Imperatore 5 cōtra Vngaros bello interfuit, & in Ger-	rō: cap. 15. Sa 10 dok I. eorum Dominus fuit,	cit. Sic & ſequenti anno factum. 13 Henricus Principes filiō ſuo Hē- rico infanti, priusquam baptiza-†	Norbergenſis 22 clari habent. † ret, iuuare co-
6	5015	1053	maniā cum ipſo redijt, 1 multoq; tēpore man- Papa Imperato- (ſit.	cui ſucceſsit 11 D O C R I S S A.	Conradus Bauariæ Dux ab Im- 14 peratore Ducatu priuatur, vnde nō paruum ſibi principū Imp: o-	git. Schaff. 23
7	6	1054	ris ſtipatus militib. 2 Normannos inuaſit, à vi- (quib. fugat. etc. ✱	† H E N R I C V S 12 puer rex Rom: conſecratur.	dium comparauit. Her. Con 15 Imp. Conrado filio ſuo Baua- riæ Ducatum tradidit. Cont:	Falduinus e 24 Gotfridus Duces moriun

(CTOR II. PP. an 2. menſ: 8.

HISPANI: E.	VNGARI: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND: I.
11	36	INTERREGNVM an.6. Po- 1 lonia ſine rege per 6. annos miſerè affligitur	19 2	
Balduinus Inſu- 12 lanus Flandriæ comes.	37	2	20 3	
Robertus Nor- 13 mannorũ dux obijt, cui Gui-	38	CASIMIRVS hæres regni 3 Poloniæ in Monaſteriũ Cluniacũ ſe confert, in	HARALDVS Canuti 1 filius Anglorum R. 4 an.4. vide Polyd.Fol. (137.	CANVTVS III. Da- niæ Rex poſt Pa- trẽ eligit. MAGNVS
lielmus admo- 14 dum puer ſub- ſtituitur, auxi-	39	q̃ ad Diaconatum per- 4 uenit. BOHEMI Poloni- am inuadunt, prædam	2 5	Olaui filiꝰ à Nor- uegijs regno præ- ficitur.
lio Henrici Fran- 15 corum regis, Qui Anglis in-	PETRVS Stepha- ni ex Sorore Nepos, crudelis, Vngariæ	agunt ingentem. PRV- 5 teni Poloniam vaſtant. Chr.Pol.li.2.c.13.&c.	3 6	
de Scotisque ma- 16 gna negotia fe- cit. Ioh: Maior.	Rex II. an.3. 2	6	4 7 1 1 CANVTVS Daniæ &	
17	1	*CASIMIRVS Miezlai fili- 1 us, reuocatꝰ ex Mona- ſterio, rex coronatur.	Angliæ Rex an. 2. 2 ‡ MACHABEDA in- 2 terfecto Duncano &	
Aba Vngariæ 18 Rex Bauariam & Carinthiam	ABA II. Vng. an. 1 1. pulſo Petro.	(Regn: an.18 2 MASLAVS Dux Plocen- ſis regi rebellat, bis vi-	filijs eius pulſis Sco- 1 tiæ regnum occupat 3 EDVARDVS (an.17.	MAGNVS Daniæ re- gnum ad Norue- gos tranſtulit.
populatur, ab 19 Adelberto Mar- chione Auſtriæ	PETRVS iterum a 1 Henrico Imperat. reſtitutus Re. an.4.	ctus tandẽ à Prutenis 3 ex arbore ſuſpenſꝰ eſt, eò quòd ipſi auxiliãtes	III. Pius & Sanctus 2 Angliæ rex an. 24. (4	
in fugam verti- 20 Egbertus (tur. Ludulphi filius	Luitpoldus Adel- 2 berti filius Auſtria Marchio obijt.	tam magnam cladẽ a- 4 ceperint: ab hoc Plo- cenſis Ducatus MASO-	3 5	
Marchio Sax. 21 & Brunſuicen- ſis. Hic ex ſtem-	Quinque Eccleſiæ 3 vrbs Vngariæ con- dita.	VIÆ nomen obtinuit. 5 Chron.Pol.ſupra.	4 6	
mate Vuitichin- 22 dis fuêre.	4	6	EMMA Eduardi ma- 5 ter per Ignem ſe pur- 7 gat falſo impoſiti A-	Dani Angliam po- pulabundi ingre- diuntur, ſine ne-
ORTVLPHVS 23 Bernhaudi Fil: Dux Saxoniæ	ANDREAS Vng. 1 Rex 4. an.12. Vngari à fide Chr-	7	dulterij criminis. Po- 6 lyd. 8	gotio cæſi & fu- gati ſunt. Polyd.
& Luneburgij 24 Vuelphus Vue- lphi filius Come-	ſti deſciſcunt, ab 2 Andrea rege in vi- am reducuntur.	8	7 9	
Sueuorum ab 25 Imp: Dux Ca- rinthiæ conſtitui-	Gotfredus Apuliæ 3 Comes.	Caſimirus Imperator 9 rebellat. In quem dum imp: bellum parat, gra-	8 10	
tur. Herm Con- 26 tract.	4	ui morbo detinetur, 10 quod regi bono fuit, metuens namq; Impe-	9 11	Orthulphus Sax. et Luneburgenſ. dux Giſellam Magni
27	Iohan: Turotz Vn- 5 gariæ ſcriptor dicit Imp: fame coactũ	rij vires, pacem petijt, 11 & firmata fide, obtinu- it Herm: Contract.	10 12	regis filiam vxo- rem duxit: ex qua ſuſcepit filios,
SPITIGNEVS Bo- 28 hemiæ dux poſt patrem.	fuiſſe in hoc bello, 6 vt ab Vngaris pa- cem peteret.	† GISVLPHVS Apuliæ 12 Comes Beneuentum, quod Papæ tributi lo-	GODVINI interitus 11 memoria di- 13 gnus. ✠	Magnum & O- thonem.
Bonifacius Italiæ 29 Marchio obijt, cuius vxorem &	7 Conradus Bauariæ dux exautoratꝰ in	co datum erat, cepit. 13	LEGES communes 12 ab Eduardo latæ. 14 Polyd.	
ditiones Gotfri- 30 dus Lotharingi- us exul accepit.	Vngariam fugit, Vn- 8 garor. auxilio Ca- rinthiam occupat.	14	13 15	

(Herm: Contract.

Polyd. de Reb. Ang. lib. 8.

	Indict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B	IMPER. ROMAN. C	FRANCO. D.
*	8	5017	1055	2 Synodo Romæ habi- ta multa ſunt correcta.	13	Imperator Italiam cum exercitu 16 repetit, ob Gotfredum ducem, vxorem eius Beatricem obſidē	Vuelphus ab 25 Imp. Italia, re- diens, in itine-
	9	8	1056	Herm. Contract. PP. 3 ad Imperatorem ve- nit in Goslar. Schaff.	THEODORA 1 Græcis Imp: an. 2.	abduxit. 17 Vuilhelmus Marchio & Dio- doricus comes cum infinita Sa	re moritur. 26
*	10	9	1057	STEPHANVS IX. PP. 1 93. menſ. 10.	†Cuno cogna- 2 t9 regis Ger: Carinthiorū	xonum multitudine à Luticijs 1 Vandalis cæſi. HENRICVS IV. Germ. Imp. an. 50.	27
*	11	5020	1058	BENEDICTVS X. PP. 94. 1 menſ. 9.	dux fact9 ē. 1 MICHAEL ſe- nior anno.	Penes Imperatricem regni ad- 2 miniſtratio fuit. Saxones duce Othone Vuilhelmi	Otho Sueuorum 28 dux obijt, cui Rudolphus ſuc
*	12	1	1059	NICOLAVS II. PP. 1 an. 3.	ISACIVS Cō- 1 menus an. 4.	Marchionis fratre, Imperatori 3 rebellant, ab Ecoberto patruele regis cæduntur. Schafn.	ceſsit, cui & So- 29 ror regis de- ſponſata eſt. (Schaff.
	13	2	1060	2	2	4	30
	14	3	1061	3	3	Andreæ Vngariæ regi Impera- 5 tor exercitū miſit, qui ab Vnga- ris cæſus eſt, ceciderunt Andreas	PHILIPPVS Hen- 1 rici filius Fran- ciæ rex an. 49.
*	15	4	1062	ALEXANDER II. PP. 1 96. an. 11. menſ. 8. Colonienſis Eps fa-	4	rex, & Eppo Cicenſis Epiſcop9. 6 Vuilhelmus Thuringiorū Mar- chio, fame coactus, ſe dedidit.	Balduinus pius 2 regis tutor, ſimu- lato in Saracenos
*	1	5025	1063	ctione facta regem pu- 2 erum dolo rapuit, & in poſterum regnum ad-	Cōſtantin9 1 Ducas Græ- corum Imp.	Otho Thuringiorum (Schaff. 7 Marchio, Primus Mogunt. Epō Decimas de poſſeſsionibus ſuis	bello, cum exerc 3 tu in Vaſconia moratur, vt au-
*	2	6	1064	miniſtrauit. Facinus 3 hoc Schaff. egregie de- Multi Germāīæ (pinxit.	an. 7. menſ. 2 (6.	dare promiſit. * 8 Bellum duorum Paparum, de quo infra. *	daces Nobilium 4 animos non ſa- tis Regi audien-
	3	7	1065	Galliæq; Epi Hieroſo- 4 lymam profecti ma- gno periculo, non o-	3 Schaff.	Rex primum arma induit. 9	tes reprimeret, 5 quod & fecit.
Huc vsq; Hermannus Cōtractus Chronicon conſcripſit.	4	8	1066	mnes redierunt. † 5 MARIANUS Scotus The- ologus & Hiſtoriogra-	Cometes in 4 feſto Paſcha- li XIV. no-	Rex vi coactus eſt ab Imperij 10 Principib. & Epis, vt Premen- ſem Archiepm abs ſe relegaret.	6 Nuptiæ Henrici Romī regis cum
	5	9	1067	phus inſignis habetur, 6 de q̄ Maior li. 5. cap. 5.	ctib. effulſit. 5	Otho Thuringiorum Marchio 11 deceſsit, cuius ditionem Egber tus regis patruelis accepit.	Berth. 7 Othonis Italiæ Marchionis filia.
	6	5030	1068	7	6	Egbertus obijt, cui filius admo- 12 dum puer in Thuringiæ Mar- chionatu ſucceſsit.	Philippus, Ber- 8 tam Balduini Comitis Hol-
	7	1	1069	8	7	Henricus vxorē cōuocata ſyn- 13 odo repudiaturus erat, vi PP. Dedi Saxonicus C. prohibitus.	landiæ & Fri- 9 ſiæ filiam, vxo- rem ducit.
*	8	2	1070	Moguntinus, Colonié- 9 ſis & Babenbergenſis Epi Romam vocati Si-	8 EVDOCHIA cum 1 filijs menſ. 7.	Marchio regi rebellat, Thurin- 14 gis belli ſocijs aſſumptis, mox * victus ſe Regi dedidit.	Gotfridus Lo- 10 tharingus obijt cui filius Gotfri-
	9	3	1071	moniæ accuſati, ma- 10 gnis munerib. Baben- bergenſis PP. fauorem	ROMANUS Dio 1 genes, Eudo- chia vxore	* Bellum inter Othonē Bauariæ 15 ducem & Henricum regē: deq; Vuelphi Filius Azonis (Schaff.	d9 Gibbo9 ſuc- 11 ceſsit, qui alias Gozilo Lotharin-
	10	4	1072	& inſignia Archiepa- 11 lia, Simoniacus, à Simoniaco, coē- †	ducta Græ- 2 cis Imp. an. 3. menſ. 8.	Marchionis Italium, ducatum 16 Bauariæ ab Hērico accepit. Si- multates inter regē & Rodulphū	giæ dux dicit. 12 Otho Bauariæ exul à rege in
	11	5035	1073	Synodus Erphordiæ 12 indicta ab Epo Mo- guntino. *	† mit, vide 3 (Schaff. Saxonicum	Sueuorum ducem ex falſis delatio 17 nibus obortæ. Schaffn. Henricus rex Saxoniæ & Thu-	gratiā accept9. 13 * tiet VI. Kal. Feb. columnæ du
*	12	6	1074	GREGORIVS VII. 1 HELLEBRAND. Papa- tus fortiſsimus an. 12.	bellum, de q̄ Schaff. (diſs: 4 Frigus vali-	ringiæ iugis arces impoſuit, quæ 18 ingentis belli ſeminarium fue- runt. Dum rex in Saxones mo-	aurei coloris cu 14 Sole dextra uaq; ortæ ſunt

(& Iris præcedenti nocte ſub Galli cantum viſa. Scha

HISPAN. R.	VNGARIÆ R.	POLONIÆ R.	BRITAN. R.	SCAND. R.	
31	9	15	MALCOLMVS Commor 14 filius Ducani, qui 16 an. 15. in Anglia exu-	SVENO II. Daniæ Rex. HARALDVS Nor-	
32	10	16	lauerat, ſuaſu Mack- 15 duſij Scotiam repetit, 17 fugato Machabeda re-	uegiæ Rex.	
Conradus Impe- 33 ratoris filius Dux Bauarum obijt.	VLADAMIRVS 11 Bohemiæ Dux poſt fratrē AEn.	17 (Syluius.	gnum obtinuit. Co- 16 ronatus eſt anno Chri- 1 ſti 1057. reg. an. 93.		
Otho, quem alij 34 Vdonem, Marchio Branden-	Hoc anno quidā 12 factum aſſerunt, q̄d nos an. 1061.	Cometa in Polonia viſ- 18 ſus, quem mors regis & fames ſecutæ ſunt.	17 2		
burgen: obijt: 35 cui Vdo filius ſucceſsit. Schaff	poſuimus ſub C. 1 BELA. I. Vng. R. V. an. 3. Andreæ	BOLESLAVS Audax Ca- 1 ſimiri filius Poloniæ rex an. 20. Hic bellum	18 3		*Bonfi. lib. 3.*
36	frater fuit, à Boleſ- 2 lao Poloniæ rege regno reſtitutus.	cum Vladamiro Bohe- 2 miæ duce geſsit, qui Si- leſiam inuaſerat, deniq;	19 4		
† Imperatrix Du- 37 catum Bauariæ OTHONI dedit,	Quem Vngarorum 3 annales Miesko✱ Hungari iterum in	pace facta, Boleslaus 3 Bohemi ſororem in v- xorem duxit.	20 5		
hic fuit Comes 38 Northemenſis. Chron. Saxon.	fide claudicant. 1 SALOMON Andreæ Fil. Vng. rex VI.	✱ nem errore vocant. 4	21 6		
Germ. Otho 39 *von der Weſer.*	an. 13. ab Impe- 2 ratore in regnum reductus, qui &	Boleslaus bellum in Pru- 5 tenos ſuſcepit, q Pome- raniam inuaſerant, quib.	22 7		
40	ſororem ſuam Salo 3 mōi vxorē dedit. Salomō anno ſe-	victis Pomeraniam rece- 6 pit. Tandem filiā Ruſ- ſiæ Principis Viſſelauam	23 8		
SANCTIVS II. Ca- 1 ſtellæ rex an. 13. ALPHONSVS V. Le-	cundo regni ſui, 4 Albę Regię coro natus. Hinc duces	vxorem accepit. Ex q̄ 7 animum ad occupādam Ruſsiā adiecit. Zaslaum	24 9		
gionis rex an. 7. 2	Hungariæ Gieſa, 5 Ladislaus & Lampertus ad Regem	Ruſsiæ ducem ad ſua 8 reducit. Chron. Polo. lib. 2. cap. 18.	HARALDVS Goduini 1 filius Angliæ rex an. 1. 10	haraldus Noruegiæ rex Toſto nis ſuaſu Angli.	
3	Poloniæ fugiunt 6 &c. vide Bōfinum	VALDEMARVS qui & 9 IARISLAVS Rex Ruthenorum, qui filiam Ha	GVLIELMVS Norman- 1 niæ Dux Angliæ Rex 11 an. 22.	inuadit victꝰ in- terijt. Pol. HARALDVS Sueno	
4	7	raldi Angliæ regis, Sue 10 none Daco id agente, vxorem duxit. Krantz.	2 12	nis filius Daniæ 2 rex an. [illegible]	
5	8	lib. 4. ca. 32. Dan. 11	3 13	CANVTVS IIII 1 Filius Suenonis, Daniæ rex	*Polyd. de Reb. [illegible] 9.*
6	† VDO Marchio 9 Brandenburgum Vandalis eripuit.	12	4 Canutus Daniæ Rex 14 Angliam inuadit. Pol.	an. 10 à ſuis 2 in templo interfectus.	
Arnulfus Balduini 7 ni filius Comes Flandriæ.	Chron. Sax. 10	Bellum inter Polonos 13 & Bohemos obortum, quod Hen. Imp. ſeda-	5 15	3	
Sanctius Caſtellæ 8 Regno non contentus. Alphonſum	†Robertus Friſi- 11 us filijs fratris de uictis Flandri-	uit. Schaff. 14 ZASLAVS Dux Ruſſiæ iterum à ſuis eie-	Iaroslaus Ruſſorum 6 Rex Vladamirum fi- 16 lium cum M. nauium	4	
Legionis regno 9 pellit, qui Toletum ad Saraceno-	am occupat. 12 BISCARDVS Tra- no, Rogerius Pa-	(ctus eſt. 15	Claſſe Conſtantino- 7 polim miſit, qui à 17 Romano Imp. victus,	5	
rum Regem con- 10 fugit.	normo potiun- 13 tur. Ritius. Bellum inter ‡	‡ Geiſam & Salomonem 16 Hēricus Salomoni pulſo fruſtra auxilia tulit.	omnibus ferè amiſsis 8 nauibus cum paucis 18 ſuorum redijt domum ✱	6 ✱ Chron. Pol. cap. 15.	

Chronic: Lamperti Schaffnaburgenſis Monachi Herſfeldi doctiſſimi Germanarum rerum ſuo tempore geſtarũ ſcriptoris fuit.

Indict.	Anni mundi	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.	FRANCO.
13	5037	1075	2	MICHAEL Con- 1 ſtantini Ducis Fili. Græcis	Demetrius Ruſſorum rex à fratre pul- 19 ſus ad Imperatorẽ venit, ei9q; auxi- Imperator iterũ in Saxones (lium petit.	15 Erneſtus Ba- uariæ Marchi-
14	8	1076	Papa Cæſarem ex- 3 communicauit, Titu- lum regni Teutoni-	Imperat. an. 6. 2 menſ. 6. ASPAſalem Tur	mouet, principes deditione accepit Cę 20 teris Principib. vt eos vincul: injice- Imp: Cõrado filio ſuo (rent præcepit.	bello Sax. cadi- 16 Conſpiratio Principum
15	9	1077	corum & Italiæ, di- 4 gnitatemq; Cæſari interdixit, & eos qui	corum in Aſia 3 Imperator III. Huius nepos So-	Lotharingiæ ducatum dedit Gotzilo- 21 ne occiſo. Cæſar ad Canuſium Papam ✠ ſupplex acceſsit, veniam petijt. & †	in Cæſarẽ fact- 17 † abſolutio- nem impetrauit
1	5040	1078	illi Sacramento ad- 5 dicti fuerunt abſol- uit.	limann9 Cappa- 4 dociam ſubegit, ibique Turco-	✠ Rudolphus Sueuorum dux rex Rõ. 22 eligit in Forcheim. Henric9 conſert- pto exercitu cum Rudolpho acie con	Robert9 fil- 18 Guili. Ang- regis Norman-
2	1	1079	6	rum regnum, q̃d 5 hodie durat, in- choauit. Hic ſe	greſſus, vtrinq; magna cædes facta ẽ. 23 Grauiori bello ſecundò cõgreſsi ſũt reges in loco Flideheim dicto. Iterum	niam inua- 19 dit. Pol. fol. 158.
3	2	1080	Henricus cõcilio apud 7 Brixiã congregato Pa- pã deponit, & Vuig-	oppoſuit Chri- 6 ſtianis, Terram Sanctam peten-	congreſsi reges apud Elleſtram fluui- 24 uium. Rodulphus amiſſa manu in prælio, Merſeburgum trãslatus morit.	Sueuia Du- 20 catus Fride- rico à *Stauf-*
4	3	1081	bertũ Rauennatẽ Ar- 8 chiepm̃ ſubſtituit. Papa oppida & caſtel-	tibus, vt infra 1 an. 1097. NICEPHORVS	Henricus Romam venit biennio Pa- 25 pa in caſtro S. Petri reſidente, mul- ta egregia paruo exercitu patrauit.	*ſen* datus eſt. 21 qui ex fili- Imperatori
5	4	1082	la per Italiam firmat & 9 armatis complet quę Imp. paruo exercitu	victo Michae- 2 le Græcis Impe- rat cum tribus	Hermannus quidam Lotharingius, 26 vir potens, à Saxonib. & Alemannis rex eligitur.	Agnete Fr- 22 dericum & Conradum
6	5045	1083	recipit. Spec. cap. 66. 10 Hildebrãd9 PP. cum in cõſpectũ regis venire	Filijs an. 3. 3	Henric9 iterum Romã venit, obſedit, 27 IV. Non. Iun. cepit, acceptis obſidib. ad montana propter æſtum nimi- †	genuit. 23 † um receſsit.
7	6	1084	nollet, à Romanis deſer- 11 tus & reiect9 Salernã ✻ fugit, vbi et vitã in ex	ALEXIVS Nice- 1 phorum regno exuit, & in Mo-	Rex Campaniã tranſiens, magnam A- 28 puliæ partem ſubdidit. Hinc Romã rediens, omnes per deditionem ac-	Henricus 24 nouo Papa coronat cum
8	7	1085	✻ Vuigbert9 (ilio finiuit 12 Papa cõſtituit, & Cle- mens nominat. Abb.	naſterium trudit, 2 ipſe Græcis Im- perat an. 33.	Pace Moguntiæ facta Egbert (cepit. 29 tus Marchio Saxonicus denuo ſedi- tionem excitauit. vide Abbat.	Bertha vxo- 25 re.
9	8	1086	Synodus Moguntiæ. 1 VICTOR III. PP. 98. ORDO Carthuſienſium	MELECLA Tur- 3 COR. in Aſia Im- perator III. Hui9	Saxones & Alemanni Virtzburgum 30 capiunt. Adalberonẽ Epm̃ prius eie- ctum reſtituunt: pugnatum eſt in Bleich-	Aquar. ex- 26 undationes multæ in Ita-
10	9	1087	autore Brunone, magi- 2 ſtro q̃dam Col: initi- um ſumpſit. Maſſeus.	autoritate Soli- 4 mann9 p̃dict9 & Artot Meſopo-	feld. Imperator Vuirtzburgum rece- 31 pit, Epm̃ repulit &c. Hermann9 Re- gio nomine depoſito. Imp. volun-	lia verò ma- 27 ximæ. Spec. cap. 82.
11	5050	1088	VRBANVS II. P.P. 99. 1 an. 12. menſ. 4. & hic Imperatori reſtitit.	tamiæ Soldanus 5 Antiochiam Syriæ occupa-	tate ad ſua reuerſus, in oppidi cuiuſ- 32 dam obſidione moritur. Abb. Auguſta à Sueuis capta & deſtructa	MAGNVS 28 Dux Lune- ‡ burgenſis.
12	1	1089	Spec. cap. 84. 2 Peſtis ignita exurens homines: de qua vide	uerunt, quo facto 6 Græcorum Im- peratores toto q̃d	eſt in ferijs Paſchæ. Bertha Impera- 33 trix obijt. Imp: nouis celebratis nu- ptijs, Glicham Thuringiæ obſedit.	Ortholf. filius 29 clarus habet. ‡ ROGERIVS
13	2	1090	Imperator (Spec. c. 84. 3 Italiã ingreſſ9, ſeptẽ fe- rè an: in ea manſit. Ab.	in Maiori A- 7 ſia habuêre, re- gno ſpoliati ❦	ab Egberto victus repellitur. 34 Egbertus Marchio in Molendino quodam ab Imperatoris fidelibus	Apuliæ rex. 30 Gotfridus Gotfridi Gi-
14	3	1091	Muſcar. ignotar. ma- 4 ximi exercit9 multis in regionib. volitarunt	Alexius Impe: 8 domum Orpha- nis Pauperibus	❦ ſunt Haito. (occiſus eſt. Abb. 35 cap. 15.)	boli ex So- 31 rore nepos Lotharingiæ
15	4	1092	Decreta Põ- (vide Ab. 5 tificum ab Iuone Car- notẽſi Epo compilata	muſeumq; lite- 9 rarum extruxit, ſumptus quoti-	Peſtis magna hominum pecudumq; 36	dux. 32
1	5055	1093	ſunt, quem Gratian9 6 deinde imitatus ẽ, ſed q̃ tempore incertum	die ſuppeditan- 10 do. Volat. lib. 23. Egn. Bapt.	37	33
2	6	1094	eſt. Spec. cap. 84. Vr- 7 banus decreta Hil- debrandi reſtituit.	11	Petrus Eremita ad Terram S. profe- 38 ctus eſt, qui poſtea magni illius belli cauſa extitit, quo Terra Sancta Sa-	Philippus rex 34 à P.P. ob ad- vlterium ex-

(racenis erepta eſt: de quo infra. (communicatur.

HISPAN. R.	VNG. & BO. R.	POLONIÆ G.	BRITAN. H.	SCAND. I.	
11	GEISA victo 1 & fugato Salomone pa‑	Kiouia Ruſsiæ à Bo‑ 17 leslao capta. Hinc Ruſsi Poloniam in‑	9 19	7	*Conſt. de Reb. Vng. lib. 14.*
Gozilo Lotharingius 12 Antuerpiæ, à Flandris occiditur.	truo VII. Vn‑ 2 gar. rex. an. (3.	uaſerunt, quibus re‑ 18 pulſis, rex in libidi‑ noſam & Beluinam	10 20	8	
13	3	vitam incidit. 19	11 21	9	
ALPHONSVS VI. San 1 ctio à quodam dome‑ ſtico interempto, à To‑	LADISLAVS 1 frater Geiſæ VIII. Vng.	20	12 22	10 Canutio à Iutijs	
leto reuocatur, regno 2 reſtitutus regnat an. 43.	rex an. 18. 2	STANISLAVS Eps 21 Cracouienſis à Boleslao rege occiditur.	13 23	occiſo, ſucceſsit. 1 OLAVVS III. frater in Daniæ regno a:	
3	3	* Rex à PP. ex commu 22 nicatus, Corona & Regio titulo ſpolia‑	14 24	10. per quod tem‑ 2 p9 ingẽs & admi rãda annonæ ca‑	
4	4	tur. 23	15 25	ritas fuit, in toto 3 Daniæ regno: pœ nam fuiſſe putãt	
5	Boleslaus in 5 Vngaria exul in amentiam	Boleslaus regno ex‑ 1 cedit in Vngariam. VLADISLAVS HER‑	16 26	parricidij in Canu‑ 4 to perpetrati: vi‑ de Krantz. li. 4. ca.	*Chron. Polon. lib. 3.*
Vuelphus Auguſtam 6 capit, amoto Sigiberto Epiſcopo, Vuigold	lapſus, à Ca‑ 6 nibus ſuis vo‑ rat9 eſt. Chr. Po	MANNVS Primus Po‑ 2 loniæ Monarcha an. 21. Non fuit Corona‑	17 27	(38. D n. 5	
eius loci Canonicum 7 ordinari facit. Henric9 altero anno Auguſtam	Locuſtæ Ru‑ 7 ſiam popu‑ lantur.	tus. 3 Ruſsi magnis cladibus ſemetipſos con‑	18 28	6	
recepit. Aues dome‑ 8 ſticæ in ſyluas auola‑ runt & Syluestres fa‑	8	terunt. 4	19 29	7	
ctæ. Spec. cap. 82. 9 Piſces in aquis moriun‑ tur. Spec.	9 REGNVM BO‑ HEMIÆ.	5	20 30	8	
10 Alphonſus Saracenos	VRATISLAUS 10 primus Bo‑ hemiæ rex	6	21 31	9	
vicit, Toletum ce‑ 11 pit, & Chriſti reli‑ gionem in ea inſtau‑	Coronatus e. 11 XVII. Kal. Iunij ab En‑	Rex Poloniæ Sororẽ 7 Henrici Imp. vxorẽ ducit, relictam Salo‑	22 32	10	
rauit. Rogerius Apu 12 liæ rex Capuam, in‑ de in Siciliam traijci‑	geberto 12 Archiepõ Treuerenſi in	monis Vngariæ re‑ 8 gis: Pruteni Ruſsiam inuadunt.	GVILIELMVS Rufus 1 Patri in Anglorum 33 regno ſuccedit. a: 13.	ERICVS Canuti 1 frater Suetia euo‑ cat9 Daniæ reg‑	
ens Syracuſas cepit: 13 Blond. & AEmyl.	Eccleſia ma‑ 13 gna Pragenſ. Chro: Pol. lib.	Pruteni & Pomerani 9 à Polonis deficiunt. Hinc bellum quatu‑	Epiſcopi quidam 2 coniurationem ad‑ 34 uerſus regem fece‑	nũ accipit. Krãtz. 2 lib. 5. cap. 1.	*Krantz. Dan. lib. 5. Polyd. de Reb. Ang. lib. 10.*
14	3. ca. 4. Ae‑ 14 neas Syluius anno vno va‑	or annorum ortum. 10	runt, Robertum in 3 fratrem inuitarunt, 35 quos vicit & fuga‑	3	
15	riat. Ruſsi à 15 Polonis defi‑ ciunt. Vratis‑	11	uit, cum fratre fœde‑ 4 re icto. 36	4	
16	laus Bohemi‑ 16 æ rex equo lapſus occu‑	Brzitislaus Bohe‑ 12 miæ dux Sileſiam populatur.	Variè his tempori‑ 5 bus cum Scotis, Nor 37 thumbris, & Vuallis	5	
17	buit, cui ſuc‑ 17 ceſsit CVNRADVS frater ei9	13	ab Anglo pugna‑ 6 tum eſt. 38	6	

(menſ. 7. quo defuncto Vladislaus Przitislai filius Bohemiam rexit.

	IN. dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.	FRANCO
*	3	5057	1095	Concilium Clare- 8 montanum ab Vr- bano PP. conuoca-	Belchiarok 12 Turcorum in Aſia Imp: V	Vuelphus dux Bauariæ, qui iam- 39 dudum ab Imperatore defecerat, in gratiam eius redijt. Ducatumq;	35
	4	8	1096	tum. 9	13	ablatum recepit, anno Chriſti 40 (1096.	Gotfridus 36 Lotharingiæ dux, propter
	5	9	1097	PP. Vrbanus biennio 10 ſeditiõe vexat9, in ędib. Petri Leõis ſe †	14 †ſe cõtinuit. Pla.	Henricus Imp: in Germaniam re- 41 dijt. Moguntiæ de pace in conuen- tu Imperij tractauit.	expeditionem 37 in terram ſanctam, Bul-
	6	5060	1098	* Ordo Præmonſtra- 11 tenſium ort9 (pit. Ciſtercienſis ordo cœ	Belchiarok 15 defuncto, Turci fratrem	Vuelphus denuo dux Bauariæ fili- 42 os ſuos Imperatori reconciliauit, & in Ducatu eius Ius hæreditarium im-	lionis Duca- 38 tum Sperro Eburonum
	7	1	1099	+ Vuigbertus, q & 12 Clemẽs PP. morit, cum tres Papas ſub	eius in fruſta 16 cõcidunt, qui libet pro ſe do-	Henricus Imperator fil: (petrauit. 43 iuniorem Henricum V. coronari fe- cit. Gunradus alter fil. iampridem	Epo magna 39 vi auri ven- didit. Paul.
*	8	2	1100	ſe mortuos vidiſſet. 1 Paſchal: II. PP. C. ã. 18. mẽſ. 5. fuit hic Pa-	minari cupi- 17 ens. Hac oc- caſione Geor-	rex deſignatus in Italiam ſeceſsit, 44 vbi 9. an. modeſtiſsime regnum ad- miniſtrauit. Vide Abbat. Vrſp	AEmyl. li. 4. 40
	9	3	1101	pa multũ bellicoſus, 2 & profectò optim9 Papa ad opprimen-	gij, Armeniæ 18 maioris po- puli, permoti	~~Hoc anno quidam epũ Mogunti- 45 num à muribg deuoratum tradun eò quod Pauperes, quos mures~~ vo-	41
	10	4	1102	dos principes. Sy- 3 nodus Rõæ habita, qua Henricus Imp:	Turcis bellũ in 19 ferunt, eoſq; toto Perſarum	carat, tempore famis in ædificio 46 quodam congregatos, igni concre- (maſſet.	42
	11	5065	1103	tertio (Bannatur à 4 Papa Romano Pa- ſchali.	regno propel- 20 lunt, ij, q fu- ga elapſi ſunt,	Henricus Imp: ad terram S. iter in- 47 ſtituit, quo omnibus Religioſis in Germania reconciliatur.	Henricus 43 Marchio Sa- xoniæ poten-
	12	6	1104	Sanguis ex panib. 5 fluxit Spiræ. Ab.	ad Solimannum 21 Cappadociæ Soldanum ſe	48	tiſsimus o- 44 bijt.
	13	7	1105	6	adiunxerunt. 22 Qua acceſsi- one Turcor.	* Henricus rex Patrem Imperatorem 49 perſequitur, Norinbergam poſt di- os obſidionis menſes cepit & dirui.	Fridericus 45 ſenior Dux Sueuiæ mo-
Specul. Vinc. lib. XXVII.	14	8	1106	Cometes max. in 7 tẽpore Carniſpri- Con- (uij apparuit.	res, in Aſia 23 minori, val- de ſunt auctæ	Conuentus Moguntiæ max. in quo 50 Henricus pater Imperialib. inſi- gnib. priuatus, filius vero ijſdẽ ornatu:	ritur. 46 MAGNVS Sa- xoniæ Dux
*	15	9	1107	ciliũ generale in Lõ- 8 gobardia habitum. Concilium apud	Haito ca. 15. 24	HENRICVS V. Ger: Imp. an. 20. (eſt: 1 menſe octobri Flandriam contra Ru- pertum ingreſſus depopulatur &c. Ab.	moritur, cui 47 Lotharius ſucceſsit.
	1	5070	1108	Trecas habitum. 9	Alexius Imp: 25 quia profi- ciſcentib. Hie-	Henricus Vngariã cum exercitu in- 2 greſſus, iuuante eum Suatopolcone Bohemiæ duce, Breſsburgum fruſtra †	48 † obſedit.
	2	1	1109	Conuentu Impe- 10 rij Francofortinæ ha- bito, Sigfrid. co-	roſolymam mo 26 leſtus eſſet, à Boemundo	Rex Poloniã cum exercitu ingreſſ9, 3 Glogouiam diu, ſed fruſtra obſedit ad Vratislauiam victus & fugat9 eſt.	49
	3	2	1110	mes Palatinus ca- 11 pitur, quia Regi inſidias ſtruxerat.	bello petitur, 27 cum quo, ne grauiora pa-	Rex Bragã Bohemiæ capit. Pacem 4 cum Polonis fecit. Hinc Romam pro Corona Imperij profectus eſt.	LVDOVICVS 1 CRASSVS Franciæ Rex
*	4	3	1111	12 Henricus ex Ita- lia rediens, Patris	teretur, fœ- 28 dus icit.	Henricus Imp: Romam veniens ſe- 5 ditione orta vrbe cedere cogitur, tã- dem pace facta coronatur.	an. 28. 2
*	5	4	1112	cadauer, quod 5. 13 an. inſepultum iacuerat, Spiræ	Conciliũ in Rõ- 29 mæ apud Lateranum.	Vdalrichus Sax. quidam dux obijt, ob 6 cuius bona relicta cõtentio orta mul- tos Duces in Henricum Imp: †	3 † armauit.
	6	5075	1113	honorifice ſepeli- 14 ri fecit.	30	Hen. Saxones bello domat, cadit Sig- 7 fridus comes Palat. iamdudum ab Imp. in gratiam receptus Abb.	Reginoldus 4 Burgundiæ comes rebellis
	7	6	1114	Nuptiæ Henrici Imp: 15 cum Mathilde An- glorum regis Filia.	31	Henricus poſt nuptias Freſones & Co- 8 lonienſes bello petit. Vaſtata Archi- [illegible] regione caſtrum in medio eius [illegible] neq; ad coercendos rebelles compici. Abb.	ab Imp. capi- 5 tur.

HISPA: E.	VNG: & BO: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND: I.	HIEROS: K.	
18	S. Ladislaus Vn- 18 gariæ rex morit. 4. Kal. Auguſt:	14	De Malcolmi cæ- 7 de vide Polyd. 39 lib. 10.	7		
19	COLOMANNVS GE- 1 IRÆ regis fil. IX. Vngariæ rex an:	15	DONALDVS Bane 8 Scotiæ rex, à pa- 1 truo DVNCANO	8	* EXPEDITIO CHRISTIANO- RVM IN TER-	Bonfin. Reb. Vng. lib. 15. AEmyl. Franc. Re. lib. 4. Blondi lib. 14.
20	(19. 2	16	notho pulſus, poſt 9 ſeſqalterũ ãnum 2 regnum recepit.	9	RAM. S. Gotfridus Con- ſtantinopolim	
21	3	17	EDGARVS iterum 10 pulſo Donaldo 1 Scotiæ Rex fit	10 * penetrauit.	venit, collectis copijs ad Antio- chiam Syriæ *	
22	4	18	an. 9. 11 2	11	Hieroſolyma 1 capta Gotfri- dus I. Hieroſo	
23	5	19	Anshelmus Ar- 12 chiepiſcopus 3 Cantuarienſis	12	limæ rex anno 1 BALDVINVS fratri ſuffectus	AEmyl. lib. 5.
24	6	20	13 in exilium actus. Poly: Fol 177. (4 1 HENRICVS I. An-	Ericus cum Bo- 13 tilda Regina Ter- ram S. inuiſere	II. rex Hiero- 2 ſolymæ annis (18.	
25	7	21	gliæ rex an. 35. 2 5	cupiens, in Cypro 1 ambo moriuntur. HARALDVS Erici	GVILIELMVS 3 Pictauienſis Dux magna	Poly. Vir. Rer: Ang. lib. XI.
26	Bellum cruentiſſi- 8 mum inter Polo- nos & Ruſſos ex	BOLESLAVS 1 Crzyuouſti (an. 36.	3 6	F. Daniæ præfe- 2 ctus an. 2. quibus de morte regis Da-	quoq; multi- 4 tudine Terrã S. petijt.	
27	ortum, q̃d multis 9 annis durauit. vi- de Chron. Polo.	Suigneus Boles- 2 lai frater Mora- uos & Prutenos	4 7	nis nil fuit cognitũ 1 NICOLAVS Sueno- nis minimus filius.	Accaron ca- 5 pta.	
Fridericus 28 Iunior in Duc: Sueuiæ	(cap. 15. 10	in bellum cõtra 3 fratrẽ ſolicitat, quorũ regiones	5 8	Erico fratri ſuffe- 2 ctus, Reg: an. 30.	Balduinus Rex 6 Aſcalonẽ ce- pit, & ſub tri-	
patri ſucce- 29 dit.	11	Boleslaus miſe- 4 re affligit. Chr. Pol. cap. 7.	6 9	3	buto fecit. 7	
30	Simultas inter Co- 12 lomannũ & Al- mum fratres exor-	* Vngariæ et Po- 5 loniæ reges fœ- dus cõtra Henricũ	ALEXANDER 7 Fers Scotorum 1 † Rex an. 17. Mo-	4	8	
31	ta Almus priuatus 13 Ducali dignitate ſua ad Hen: Imp:	Imp: ineunt, q̃ 6 facto Boleslaus * mox Bohemiã	ior. cap. 10. 8 † Henricus An- 2 glorum Rex Ro-	5	Boemundus 9 Dux Antio- chiæ Alexio	
32	Suato- (confugit. 14 polkus dux Bo- hemiæ à milite q̃-	inuaſit Suigneũ 7 fratrem cepit, vt proditorẽ Pa-	bertum fratrem 9 Nordmannorum 3 ducem prælio vi-	6	Imp: bellum 10 intulit. Bal- duinus Be-	
33	dã in bello Polo- 15 nico interfectus VLADISLAVS Bo-	triæ relegauit. 8 Boleslaus ſoro- rem, filius eius	cit, Normanni- 10 am ſubegit. 4	7	rynthum & 11 Sidonem ce- pit.	
34	hemiæ Ducatum 16 occupat. Boleslaus Pol. rex	filiam Henrici 9 Imperatoris matrimonio ſi-	11 4	8	12	
35	iterũ, Bohemiam 17 inuaſit, Vladiſla- um bis pugna vicit.	bi iunxerunt. 10 Chron. Polo: Prutent, & Po-	12 6	9	13	
36	Pax inter Bohe- 18 mos Polonosq; facta.	meran. Mazo- 11 uiam populan- tes cæſi ſunt.	13 7 ‡ Boleslaus Prute-	10	14	
37	19 Rex III. Non. Feb: obijt. 1 STEPHANVS II.	Suigneus & 12 Scarbimirus præfectus mil:	nos & Pomera- 14 nos vicit, & ad 8 XLM. occidit.	11	15	Bonf. de Reb. Vng. lib. 16.
	(Rex X. an. 18.	(rebelles à Boleslao occiduntur.				

	IN dict.	Anni mũdi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.	FRANCO. D.
*	8	5077	1115	MATIldis Comi- 16 tiſſa Italiæ obijt,& Hetruriæ partem,	32	Imp: iterum Saxones aggredit, bel 9 locõmiſso cadit Hogier egregius miles, à Saxonum parte Epiſco-	Ducat9 Orient. 6 Franciæ ob re- bellionẽ Vuirtz
	9	8	1116	quæ nunc Patri- 17 monium Petri di- citur, Romanæ	Concilium 33 Romæ ad La- teranenſem	pus Halberſtat. prælio præfuit. 10 Imperator ob tumultum Ger- mania excedit, ſedẽ Romę locatur9.	burg. Epiſc: ab 7 Imp: Cunrado, Sueuorum Du-
	10	9	1117	Eccleſiæ donauit. 18 Blond. Plat.	Eccleſiam. ICALO Johannes Alexij filius Cõ	Hic res in Germãia miſere ſunt 11 Prodigia multa & (deperditæ. terribilia viſa. Terræmotus qq;	cis fratri, con- 8 ceditur. Abb.
*	11	5080	1118	GELASIVS II. PP. an: 1 Ordo Teplariorũ (1 Hieroſolymis cepit	ſtant. Imp: an. 2 (25 * cauit. Imp: ob	Imperator fruſtra recõcilia(max. 12 Imp. Ro-(tionem à PP. petit Ab. mã tendens, à Gelaſio PP. in com	Piſani pulſis 9 Saracenis Ba- leares Inſulas
*	12	1	1119	CALIXTVS II. PP. 1 C II. an. 6. Synodus à Calixto	varios motus 3 in Germaniã re gredit. Triburij	munionẽ nõ recipit, vnde Imp. 13 motus Burdinum Papã ordinat, q̃s Gelaſi9 ambos excommuni *	ceperunt Lu- 10 douic: ab An- glo victus.
	13	2	1120	celebrata. 2	conuentum egit. 4 † Fridericus comes Palati	Grando & glacies inconſueta Iu- 14 nio menſe varia Saxõię &c. loca afflixit. Pax inter Saxones facta.	Rogerius Si- 11 ciliæ dux A- pulam & Cala
	14	3	1121	Burdinus Antipa- 3 pa Sutriæ captus à Calixto in exilium	nus diem obijt. 5	Imp: Moguntiam obſidere pa 15 rat, cui Saxones magno exerci- tu obuiam eunt. Tandem Vuirtz	briam ſube- 12 git, Italię regẽ ſe nominauit.
*	15	4	1122	VARA- (mittitur. 4 MVNDVS Hieroſoly- mitanus Patriarcha.	DOMINICVS Mi- 6 chael Veneto- rum dux claſſe	burgi de pace actum eſt. 16 * Conuentu Vuormatiæ Im- perator Papæ reconciliatur, &	Ro- (Blond. 13 bertus Co- mes Melanus
	1	5085	1123	5	in Aſiam ducta 7 Barbaros ad Ioppen vicit,	abſoluitur. vide Abb. 17 Soror Lotharij Sax. Holandiæ Domina Imperatori rebellat.	Normanni- 14 am igni fer- roq; vaſtat.
*	2	6	1124	Otto Babenbergen- 6 ſis Eps Pomeranis fidem Chriſti præ-	Tyrum occupa 8 uit, quam victo riam Græcorum	Imp: Holandos rebelles domuit 18 Conuentum Babenbergę egit cõ tra Lotharium Sax. qui nouis ſtu	Imp: Bellum 15 in Gallos pa- rabat Vuor-
*	3	7	1125	HONORI9 (dicat. Ab. 1 VS II. PP. C III. an. 5. menſ. 2.	Imp: ęgre tulit, 9 Dominicum re vocat, qui ira-	Peſtis maxima (dere ferebatur 19 Germaniam vaſtat. Henric9 ex * Rufach terrore fugiens, imperij	matiam re- 16 bellem vi ce- pit. Abb.
ſpec. Vide lib. 28. Abbatis Vrſperg. Chroni: diligentiſsime ſcriptum finit.	4	8	1126	Maxima aquarum 2 inundatio Romæ facta eſt.	tus rediens 10 Rhodum & Chium Inſu-	inſignia amiſerat, Rufach inde † 1 Henricus V. Traiecti X. Kal. * Iunij moritur.	† direptum in 17 cenditur.
	5	9	1127	BERNHARDVS Cla- 3 rauallenſis Abbas in precio eſt.	las ſpoliauit, 11 Samum quoq; Mytilenas &	* LOTHARIVS dux Saxoniæ Ger- 2 manorum Imp: an. 13. CVNRADVS Franciæ dux Impera-	Carolus F. an- 18 driæ Comes Brugis ante
	6	5090	1128	4	Andrum Tra- 12 guriam Vnga- rorum vrbes	tori rebellat, & Imperium ambit 3 Cunradus in Italiam fuit.	Arã occidit; 19 rex Guiliel- mo Norman-
	7	1	1129	HVGO de S. Victore 5 Theologus Parhi- ſienſis claret.	vi cepit. Blõd. 13 (15.	4	no Flandriam 20 PHI- (dedit. LIPPVS admo-
*	8	2	1130	 1 INNOCENTIVS II. PP	14	5	dum 21 Iuuenis rex Franciæ coro-
	9	3	1131	C III. an. 13. mẽſ. 8 2 hic ob factionẽ Pe- tri Leonis in Franciã	15	6	natur. 22 XVIII. Kal. Maij.
	10	4	1132	fugit, Remis facto 3 cõcilio, Petrum cũ ſu is excõmunicauit, &	16	AVGVSTA Vindelicorum combu- 7 ſta eſt.	23
	11	5095	1133	ſeptẽ ferè an. in Ger- 4 maniæ partib9 egit. Ciſtercienſis & Præ	17	8	24
	12	6	1134	monſtratenſis Or- 5 dines ſub hoc PP. magnum incremen- (tum habuerunt.	18	9	25

HISPAN: E.	VNG: & BO: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.		SCAND: I.	HIEROS: K.
38	2	13	15	9	12	Balduinus à 16 Turcis Saracenis & Ara-
39	3	14	16	10	13	bibus, victus 17 eſt.
40	4	15	17	11	14	18
Lux Solis 41 lucē vincēs & crux mi	Stephanus rex Ro- 5 berti Guiſcardi filiam vxorem	Boleslaus bellū 16 in Pomeranos parans, pluuijs	18	12	15	19 I BALDVINVS
rabilis in ea 42 apparuit ipſo Paſcha	duxit, cum Coma- 6 nis perpetuam pacem habuit.	impeditur: 17 Pomerani à Bo leslao ſubacti.	Bellum An- 19 glorum cum Francis cœ-	13	16	II. Patrueli 2 ſucceſſit in regno Hieroſo
tis die. vide 43 Abb.	7	Nackel Prute- 18 norum vrbs à Boleslao recepta.	ptum, quod 20 diutiſsime durauit.	14	Carolus Canuti 17 Danorum regis filius Flan-	lym: an. 16. 3 menſ. 5.
ALPHONSVS 1 VII. Hiſpaniæ rex an. 4	8	Hic vides lector, 19 quam latè patuerit Brutenorum	21	15	driæ Comes fit, 18 occiſo in bello Anglofrancico	Gazi Turcorum 4 regem cepit, item
2	9	regio. 20	22	16	Balduino, Co- 19 mite.	regem Damaſci 5 vicit cepitq;.
3	10	Jariſlaus Dux 21 Ruſ: à Boleslao in Ducatum re	23	17	Varciſlaus Van- 20 dalorum Rex. Krantz Dan: li.	6
4	Hyems ſæuiſſi 11 ma & fames max. Poloniam	ducit, qui mox 22 obijt ex vulnere. Naualis expe-	DAVID fratri 24 ſuccedit in Scotorum regno	1	(5. cap 8. 21	7 Balduinus
SANCTIVS 1 III. an. 1.	& adiacentes re 12 giones vexauit	ditio Boleslai in 23 Danos. Ruſsi abſente rege Po	an. 29. menſ. 2. 25	2	22	Saracenis captus 8 poſt biennium pre
FERDINANDVS 1 II. an. 17	13	loniam populātur, 24 Cracouia incendio vaſtata.	26	3	23	ciò dato reſti 9 tutus eſt.
2	Lotharius Imp: 14 Bohemos inuadit, multis ſuo-	25	27	4	24	Saraceni bis 10 victi altera noſtris non
3	rum amiſſis in- 15 fecta re redijt. (Spec.	26	28	5	25	fuit incruen 11 ta victoria. (Spe
4	16	Boleslaus de in 27 terfecto fratre pœnitentiam	29	6	26	12
5	17	agit. 28	30	7	27	13
6	18	29	31	8	28	14
7	BELA II. filius Al- 1 mi fratris Stephani à Bolomanno	Boleslaus Colo 30 mannini filios in reg. Vng. redu-	Henricus Ma- 32 childem ſororem Auguſtam	9	CANVTVS Erici 29 filius Vandaliæ feudum cum Coro	15
8	oculis priuatus rex 2 Vngariæ an. 9 menſ. 11. die 12.	cit. Interim So- 31 bieslaus Morauiæ Dux Polo-	cum filijs hæ- 33 redem duxit.	10	na ab Imperatore 30 accepit. Domum reuerſus	16
9	Pax inter Bohe- 3 mos & Polonos firmata.	nia vaſtat, idem 32 relicta Rex Vngaria, ſua de- ♣	Magnus hoc anno 34 Imperatori reconciliatus dos		à Magno Nico- 31 lai Filio occidit: ✻ Hinc bellū nortum	17 Balduinus 21. Auguſti 1 Ful-[illegible] moritur.

Blond. lib. 15.

♣ fenſurus, Morauiam populatur.) ✻ mum rediens à Henrico victus. (co [illegible] an: 8.
† in prœlio cadit. Nicolaus pater à ciuibus Sleſuicenſibus ad templi portam occiſus eſt.

	IN-dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.	FRANCO. D.
	13	5097	1135	Ordo Præmonſtra- 6 tenſis ab Innocentio confirmatus.	19	10	Ludouicus Iu- 26 nior Alienoram Aquitaniæ hæ-
	14	8	1136	Henricus, filiꝰ Henri- 7 ci Bauariæ & Sax. du- cis, in die Pentecoſtes	20	Lotharius in Apuliam mo- 11 uet, Rogerium regem expulit Henricus Vuelfi frater dux	redem vxorem 27 duxit.
	15	9	1137	Baptizatur. Innocenti 8 us PP. ab Imp: in Se- dem Rom: reſtitutus.	21	Bauariæ & Saxoniæ in hoc 12 bello enituit. Hetruriã quoq; ab Imperatore obtinuit. Vide	Siccitas maxi- 28 ma per Galliam fuit. Spec.
*	1	5100	1138	Honorius Auguſtu- 9 dunenſes Presbyter claret.	22	13 (Abb. 1 CONRADVS III. SVEVVS Germ:	LVDOVICVS IVNI- 1 OR Franciæ Rex an 43.
	2	1	1139	Iohannes de Tempo 10 rib moritur annorũ 361. Coroli Magni	* PP. Synodo 23 Petri partes damnat, inde	Imp: an: 15. fere. 2 Henricus dux Bauariæ & Sax. ob rebellionem omnibus ditio	2
	3	2	1140	armiger fuit. 11 ORDO Hoſpitalis S. Iohannis Baptiſtæ	Rogerio bel- 24 lum infert: in quo capitur.	nibus priuatus, dum bellum in 3 Saxonia parat, moritur. Hen- ricus filius à Saxonibus in tute	Vuelfus Luitpol- 3 dum Bauariæ ducẽ cõſtitutum prælio vi
	4	3	1141	Hieroſolymæ cœ- 12 pit autore FVLCONE rege Hieroſolymi-	25	lam receptus. Frater eius Vuel- 4 fus Bauariæ &c. hæredem ſe * dicens, magnos in Germania	cit, eodem anno à 4 Rege Conra. & ipſe victus eſt.
	5	4	1142	(tano. 13	EMANVEL Cõ- 1 ſtantinopoli Imp: an: 38.	tumultus excitat. Abb. 5 * Romani ſpirantes ad liber- tatem Senatores creauerunt, †	† quib. PP. reſtitit, 5 conuocatoq; cõci- lio decreuit, ne Lai
	6	5105	1143	Celeſtinus Innocen- 14 tio ſucceſsit. menſ. 5 die 13. Abbas.	2	Rogerius omnem quã perdide- 6 rat, Italiæ regionem recepit. Hinc claſſe ingẽte Africam in-	ci manꝰ violẽtas 6 inijciant in Cleri cum. Blõd. Plat.
*	7	6	1144	LVCIVS II. PP. menſ. 1 (11. die 4.	3	uaſit, Saracenis victis Tune- 7 tem & regẽ eorum ſubegit tri- buta impoſuit, quæ XXX. ‡	‡ amplius an: ab 7 eis ſunt perſoluta. S. Bern (Blon. Pla.
*	8	7	1145	EVGENIVS III. PP. 1 CVI. an. 8. men. 7 d. 20 Ad hunc Eugenium	4	Bernhardus in Germaniam ſu 8 periorem veniens principes & populos ad arma, in terræ S.	hardi interceſsio 8 ne pax facta eſt, inter Regem &
	9	8	1146	Bernhardus libros de 2 cõſideratione ſcripſit. In quib. videre licet, qs	5	defenſionem, ſolicitat. Spe: c. 83 9 Hildegardis ꝓphetiſſa Germa- niæ agnoſcit, de qua vide +	Theobaldum co- 9 mitem. + Spe. c. 83. li. 28.
*	10	9	1147	& queadmodũ ſanctus 3 Eccleſiæ Statꝰ cum Rõg tum plerumq; alibi, hoc	Emanuel perfi 6 dè ſatis Conra- dum & ſuos tra	Expeditio magna in terrã S. 10 facta, cui interfuerunt Conra- dus Ger: Ludouicus Franciæ	10
*	11	5110	1148	tempore fuerit, Legat 4 piꝰ Lector, & iudicet. Concilium Remis con-	ctauit: Gypſum 7 farinę miſcens, ex quo exerci-	reges. Vuelfo dux & Frideri- 11 cus dux Sueuiæ, qui poſt * imperauit, quorum populus	11
	12	1	1149	tra Gilbertum Picta- 5 uorum Epm, cui & Bernhardus publica	tus miſere diſ- 8 perijt.	magna ex parte perijt. 12 * Fame bello & peſte pere- grinantes affliguntur.	Ludouicus rex na- 12 uib. rediens ad ſua, à Græcis ca-
Spec. Vi. li: XXIX. & XXX.	13	2	1150	diſputatione reſtitit. 6 Spec. cap. 86.	Reatina ciuitas 9 poſt longam obſidionem à	Ludouicus Franciæ rex Alie- 13 noram repudiauit, quam Hen ricus Normannus duxit, cum	pitur, per Georgi 13 um Siciliæ claſsis præfectum
	14	3	1151	Eugenius in Italiam 7 eſt reuerſus, Taraco- nam, Sitiam, Nor-	Rogerio Sici- 10 liæ rege de- ſtructa eſt.	qua & Aquitaniam, Andega- 14 uam, Cœnomanniam, & Tu- ronenſem Comitatum acce-	liberatur. 14
	15	4	1152	bam, & Fumonis ar- 8 cem, per deditionem recepit.	11	15 pit. Hic fuit Gaufredi filius, & poſtea Anglorum Rex. 1 FRIDERICVS I. cognomento	Rogerius Sici- 15 liæ rex obijt, cui Vuilhelmus
	1	5115	1153	9 ANASTASIVS IIII.	12	Barbaroſſa Germanorum 2 Imperator an: 38. *	ſucceſsit. 16
*	2	6	1154	PP. CVII. an. 1. 1 menſ. 5.	Sol per totum 13 diem Kalen. Octob. obſcura	Pace inter Germaniæ Principes 3 facta, Fridericus per hyemem Italicam profectionem inſtituit.	Reatum ciuitas 17 reædificatur.

(tus eſt. Abb.

HISPAN: E.	VNG: & BO: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND: I.	HIEROS: K.
10	4	Bellum cum 33 Ruſsis fœdi- fragis à Boles-	35 12	ERICVS Canuti fra ter Daniæ regno ſolus potitur.	2
Raino co- 11 mes Cæſa- ris, Dux	5	lao reſum- 34 ptum.	STEPHANVS FRAN- 1 CVS rex Angliæ 13 an: 19. menſ. 11.	Fuit hic Ericus Erici Magni filius ex concubina. Alias	3
Aquiliæ fa 12 ctus, & Ita- liæ præfe-	6	35	2 14	vir ſtrenuus. MAGNUS Noruegiæ Rex ab Haraldo	4
ctus eſt. 13 Blond.	7	36	Scoti Mathildis 3 partes fouentes 15 Anglis bellum in-	exoculatus regno exuitur.	5
14	8	37 VLATISLAVS	ferunt. Ioha: Ma- 4 ior. Polyd. 16		6
15	Sobieslaus Bo- 9 hemiæ dux Sile- ſiam vaſtans	Maior natu in- 1 ter quinq; filios Boleslai regnum	Anglia fame & 5 bello inteſtino af- 17 ✠ fligit. principibus	Erico occiſo ſuc- ceſsit ERICUS VI. A- quini filius, Erici	7
16	(moritur. 10 Vladislaus ſuc- ceſsit.	obtinet corona- 2 tus anno 1140. Hic ſuaſu vxo-	regni inter ſe diſ- 6 cordantib. Spec. 18 ✠ Dauid rex Scotiæ	magni nepos ex ſo rore Kanuti, in Da- niæ regno.	✠ Fulco in Vena 8 tione eq delapſus IIII. Idus
17	GEISA II. Belæ 1 cæci filius pri- mogenitus Vng:	ris ſuæ Chriſti- 3 næ Herici V. Imp: filiæ fratres ſuis	victus pacem à 7 Stephano petit, 19 filio Henrico ob-		Nouemb. mo- 9 ritur, an. 11[illegible]
ALPHONSVS 1 VIII. cogno mento Bo-	rex XII. an. 20. 2	bonis exuere co- 4 natus eſt. Fortu- na vertente ipſe	fide dato. 8 Mathildis quoq; 20 eo tempore cum		✠ Balduinus III 1 Fulconis filius 13 annorum
nus an. 50. 2	3	regno pellitur, 5 profugus ad Con radum Imperato-	fratre Roberto in 9 Angliam traiecit. 21 regem vicit, ce-		Rex Hieroſo- 2 lymæ creatur, ✠ regnat an: 19.
3	✠ ei & filios cum 4 pace transmit- tunt.	rē fugit. Fratres 6 Cracouia potiti vxorem ✠	pitq; ; Qui libe- 10 ratus receptis vi- 22 ribus bellum in		Chron. Ord 3 Teut.
4	Conrad. Imp: 5 cum non obti- neret, vt Vladiſ-	BOLESLAVS Cri- 1 ſpus, eiecto fra- tre, Poloniæ Re-	ſtaurat, Victori- 11 am obtinet. In- 23 terea Gaufredus		✠ Alaph, qui ab 4 alijs Sangui- nus Saracenus
5	laus in regnum 6 reciperetur, bel- lum in Polonos	gnum accipit, 2 regnat an: 28. Bellum inter frā-	Mathildis mari- 12 tus Normanni- 24 am occupat Po- (lyd.		Edeſſam, quæ 5 & Rohas, in natali Domini
Rogerius Si- 6 ciliæ rex E- manuali	mouit, totis Ger 7 maniæ & Bo- miæ viribus,	tres Ruſsiæ du- 3 ces, in quo Ste- phanus Geiſæ	13 25		cepit, miſereq; 6 ibi cõſtitutos Chriſtianos
Græcorum 7 Imp: bellum intulit, inſu-	Sed humanitate 8 Boleslai victus, nullo illato da-	Vng: reg: filius 4 Iſaslao, qui reli- quos fratres bel-	14 26 ✠ Pax inter Ma-		affligit. Abb. 7 Noradinus poſt diſceſſum
las aliquot 8 cepit. Saracenos	mno, domum 9 reuerſus eſt. Chron. Pol.	lo fatigabat, au- 5 xilia tulit. Chron Pol.	thildem, Henri- 15 cum filium eius, 27 & Stephanum	SVENO III. Erici V. F. Sialādiæ, KANVTUS Magni filius Iutiæ	Imperatoris 8 & Regum &c. Antiochi-
quoq; vicit, 9 in reditu à Venetis ſpo-	10	6	Angliæ regem 16 facta. Ita vt Hen- 28 ricus, quem rex	reges creati. Hi vſq; ad Canuti mor tem de regno Da-	am obſedit. 9
liatus eſt. 10	11	7	adoptauit, Ste- 17 phano defuncto 29 ſuccederet. &c.	niæ concertant. Pax inter reges à Friderico Impera-	Balduinus 10 V. Ka. Octo bris moritur.
11	12	8	✠ MALCOLMVS A- 18 uo in regno Sco- 1 tiæ ſucceſsit. ān: 12.	tore facta, quæ nō diu durauit. Suenonis in Suetiā	ALMERICVS 1 comes Aſco- lonis alter
12	13	9	19 2	vana expeditio: de qua Krantz. lib. 5. cap. 33. Dan.	Fulconis fil. 2 Hieroſolymæ rex an. 10.

Polyd. de Reb. Ang. lib. XII.

Ind.	Anni mund.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER. ROMAN. C.	FRANCO: D.
* 3	5117	1155	HADRIANUS IIII. 1 PP. CVIII. an. 4. menſ. 10.	14	Fridericus ab Hadriano PP. Im- 4 periali Corona inſignitur.	18
4	8	1156	2	Vitalis Mi- 15 chael Veneto- rum dux Viri-	Imperator in Italiam regreſſus, 5 Mediolanum oppugnat, & in fi- dem recipit.	19
5	9	1157	Veneti Arbenenſes 3 & Liburnos ſube- gerunt.	chum Aquileg. 16 Patriarchā in bello, & DCC	Nix magna & frigus inſolitum 6 fuit, Peſtis & ſicca æſtas, ſecutæ (ſunt.	20
6	5120	1158	4	ex Foroiulia- 17 na & Vngari- ca nobilitate	Mediolanenſes iterum rebellant, 7 quos Imperator denuo obſeſſos in deditionem redegit, interea	21
7	1	1159	5	cepit, Foroiu- 18 lienſes Tribu- tarios fecit.	Laudam muris firmauit. 8 Henricus dux Bauariæ & Vuel- pho dux Hetruriæ magnis co- †	22 † pijs equeſtribus ad
8	2	1160	ALEXANDER III. 1 PP. CIX. an. 22. Schiſma ortum,	Octauianus 19 qui iā ab Im- peratore Papa	Mediolanum tertiò oppugnatum 9 ſuburbana vaſtata, Cremona ex- pugnata, Principes aliqui ad ſua	Imperatorem con 23 ueniunt.
9	3	1161	quod 20. an. ferè 2 Alexan- (durauit. der in Galliam fu-	ordinat, quem 20 Alexander cum Impera-	ab Imp: reuerſi. 10 Imperator à Mediolanenſib. fugatus eſt.	24
10	4	1162	(git. &c. 3	tore excom- 21 municauit.	Imp: Mediolanum deſtruxit. 11 Henricus dux Bauariæ primā vxorem remiſit, & Angliæ re-	25
11	5125	1163	4	22	gis Henrici filiā duxit. Impera- 12 tor in Germaniam redijt. Belli inter Vueſum & Hugonē co-	Ludouicus Ma- 26 riam filiam ſu- am Anglorum
12	6	1164	Guido Cremenſis 5 Octauiano defun- cto ab Imper. eſt	23	mitē Palat. Tubingenſē exortū 13 Vuelfus iunior Tubingam ob- ſedit, prælio facto cū ſuis fuga-	regis filio Hen- 27 rico vxorem de dit.
13	7	1165	ſuffectus. 6 PP. Alex. Romam (redijt.	24	tur: Hugoni in hoc bello inclyti 14 Zolēſe, comites auxilio fuēre. Vuelphi ſenioris interuentu	Philippus Au- 28 guſtus XI. Kal. Sept. natus.
14	8	1166	Imperator pace in 7 Germania facta cō- tra Romanos exerci-	Romani in 25 Tuſculanos exercitum mo-	pax facta eſt, Imperatoris auto 15 ritate. Vuelphus iterum Palatini ter-	Mediolanum 29 reædificatum.
15	9	1167	Impera (tum duxit 8 tor Romanos vicit, Papa Alexander fu-	uent, qui iun- 26 ctiGermanis, Romanos	ram populatur, qui in vltionem 16 Bohemos euocat, & qui Germa niam per Bauariam & Sueuiam.	Guilielmus pa- 30 tri in Sicilia ſuc ceſsit.
1	5130	1168	git. Peſte multi du- 9 ces Imperatori ad hærētes, inter q̄s &	ſternuat. &c. 27	vsq; ad Lacum Lemanum va- 17 ſtauerunt. Tandē Imp: ductu Palatinus Vuelpho ſe ſubmiſit,	Alexandria à 31 Mediolanenſ: Cremonenſib.
2	1	1169	Vuelphus iunior ob- 10 Guidoni (ierunt. mortuo ſuffectus eſt	Romani Al- 28 bam funditus deſtruxerunt.	& ſic pax firmata eſt. 18	& Placentinis 32 in deſpectum Imperatoris, &
3	2	1170	Iohannes Sirmieſis 11 Abbas ex Panno- Terræmotus (nia.	29	19	honorem PP. 33 ædificari cœpta eſt, ad Tama-
4	3	1171	maximus & ingens 12 aquarū inundatio per Herman: facta.	30	20	rum Flumen. 34
5	4	1172	PETRVS Longo- 13 bardus Eps Pari- ſienſis ſententia-	31	21	35
6	5135	1173	rum Libros ſcri- 14 pſit.	32	Fridericus Imp: per montem 22 Cinilum iam quintò exercitum in Italiam duxit.	36
7	6	1174	Thomas Cantua- 15 rienſis à PP. inter Diuos relatus eſt.	SALADINVS 33 Aegypti Re- gnum inuadit.	23	37

(Chron: Ord: Teuton.

HISPA. E.	VN. & BO. F.	POLONI. G.	BRITAN. H.	SCAND. I.	HIEROS. K.	
Vuilhel- 13 mus Siciliæ rex ho-	14	10	20 3 1 HENRICVS II.	Sumerledus Orchadum rexScotos bello vexat. Mai. li. 4.	3	*Polyd. de Reb. Ang. lib. XIII.*
ſtili manu 14 Apuliam ſubegit, à	15	11	Andegauienſis 2 Anglorum Rex 4 an. 34.	cap. 4.	4	
P P. in gratiam 15 receptus vtri-	16	Fridericus Imp. 12 Polonis bellum infert pace inter	Henricus rexCũ- 3 briã&Northum 5 briam recepit.	Canutus iuncto ſibi Valdemaro Canuti S. filio affi-	5	
uique Sici- 16 liæ iura in feudum ac-	17	fratres facta, vt 13 Vladislaus reciperetur, Mietz-	Vallos ad defe- 4 ctionem declinã 6 tes domuit. Po-	ne, Suenonem in Germaniam adCõradum Socerum fu-	Liuonia primum 6 à Chriſtianis Mercaturæ gra-	
cepit. 17	18	lao neptem Adel- 14 heidam dedit, Vladislaus in iti-	lyd. Maior. 5 7	gere cogunt.	tia inuſitur, vn- 7 de & ipſi ad Chriſti auditum	*
18	VLADISLAVS 19 Bohemiæ rex 1 Frider: Imp. fa-	nere obijt. 15 Sileſia tribus Vladislai filijs	6 8	Sueno poſtquam 3 annos exulaſſet, per Henricum Leonem	peruenerunt. * 8	
19	ctus leonem al 20 bũ duplicata cauda ꝑ nigra	conceſſa, qui eam 16 inter ſe diuiſerunt.	7 9	* Ducem Saxoniæ 1 reuocatur: regnum in tres par-	9	
20	aquila regni in 1 ſigne accepit. STEPHANVS III.	17	† Bellum Vanda- 8 lorum cumDa- 10 nis, in q Henricus	tes diuiditur. 2 Canutus Suenonis fraude in con-	* Sueno à Val- 10 demaro prælio victus cadit.	*
21	ilius Geisę Vng. 2 rex XIII. ã. 10 menſ. 9. die. 3.	18	Leo Danis auxi- 9 lio fuit. Krantz. 11 li. 5. ca. 7. & 8.	uiuio occiditur * 3 * Valdemarus ſolus Daniæ re-	Almericus rex 11 obijt Idib. Sep: 1 BALDVINVS III.	
22	3	Boleslaus Prute- 19 nos bello domat, vniuerſam	Thomas Can- 10 tuarienſis Eps 11 exilio à rege	gnum obtinet. 4 an. 24. TetislausRugia-	Almerici Fil. 2 Leproſus an. 2.	
23	4	Pruſsiam ad ba- 20 ptiſma Chriſti compellit, quib9	damnatur. 11 1	norum rex. 5 Bellum Vandalicum iterum ad-	BALDuinus V. 1 Puer 5. annor. à patre regnum	
24	Veneti Vnga- 5 ros Iadara deturbarunt in-	mox deficienti- 21 b9 iterũ bellum infert, ſed victus	GVILHELMVS 12 Scotiæ rex an. (2 49. præceden-	iuuante Henrico 6 Leone Sax. Duce à Valdemaro	accepit, huius tu 2 tores fuerunt: HVGO comes	*Hactenus Annonius de Reb. Francor.*
25	ſtructa claſſe 6 Tragurium, Raguſium &	fratrem Henricum 22 cum magna * Filij Vladislai	tis regis frater 13 * exercitus par 3 te amiſit.	fortiter geſtum. 7 Krantz. Canutus inter hu-	Tripolitanus, q 3 poſtea regnum Saladino prodi-	*
Philippus 26 Flandriæ comes.	Chium cepe- 7 runt.	Boleslao bellum 23 mouent ob reſeruatas Sileſiæ vr-	Henricus iuni- 14 or circa hæc tẽ- 4 pora coronatus	ius belli tempora 8 in regni conſortium acceptus eſt.	dit, & GVIDO, 4 cui Soror Balduini nupſit.	
27	Tres Soles in 8 occidente apparuerunt No	bes, quib. conceſ- 24 ſis, pax facta eſt. Sic tota Sileſia à	eſt iuſſu patris. 15 5	9	Quem quidam 5 Regio loco ponunt historiæ.	*
28	nis Septemb: 9 Chron. Pol.	Regib. Poloniæ 25 non tamen à regia ſtirpe auulſa	16 6	Rex Daniæ Ru- 10 giam inuadit, & idolatriam	verioris ignari. 6 MENARDVS primus Liuoniæ	*
29	10	eſt, Nam & ho- 26 dierni Duces Sileſiæ à Vladiſ-	Canutus olim 17 Ang. Daniæq; 7 rex inter Diuos	tollit. Chron. 11 Saxon.	Eps ab Alexan- 7 dro P. P. ordinatur. Chr. Ord.	
Hibernia 30 inſula ab Anglis ſub-	11 LADISLA9 Belę cæci fil. anno di 1 ſtephã9 (mid.	lai filijs ſunt ori- 27 undi, exceptis Marchionibus	relatus. Thomas 18 Cãtuarieñſis in 8 Angliam rediens,	CANVTVS filius 11 Valdemari coronatus eſt iuſ-	8	*Ioh. Maio. de rebus Britann. lib 4. Bon. de Reb. Vng. l. 17*
acta, eo- 31 rumque regno adit-	ei9 frater mẽ. 5. 1 quẽ vicit Bela III. frater Stepha	qui *Iegersdorff* 28 à Sorore Sigiſmundi primi ob	à quibuſdam 19 ſceleratis occi- 9 ditur. Hinc re-	(ſu patris. 13	Epiſcopi Tyrien 9 ſis ſcripta hoc anno Almaricum	
cta. 32	ni ſuperioris & 2 regnat in Vngaria XIV. rex †	MIEZLAVS (tinuere- 1 us Tyrannus mox dimotus. Caſimi-	gnum Angliæ 10 totum Papæ 10 ſeruile factum. 10*	14	obijſſe, & Balduinum IV. ſucceſsiſſe tradunt.	

(† an. 18. menſ. 1. diei 9. obijt. 1190. Kal. Maji. (rus II. reg. an. 21.

Indict.	Anni mund.	Anni Chriſti	Eccleſiæ A.	Orient. R.	Imperii German. C.	Franco. R.
8	5157	1175	Mediolanenſes & 16 ſociæ ciuitates non incruenta victoria	Emanuel Ci- 34 liciam ſube- (git.	Imp. Alexandriam nouam vr- 24 bem obſedit, ab Hérico Leone relictus magnis pericul. in Germa	38
9	8	1176	Imperatorem vice- 17 runt. Pax inter P P. &	35	niam reuertit. Hinc Henrico õnia 25 adempta præter Brunſuicēſem + ducatum, à q̃ expelli nequijt.*	39
10	9	1177	Imperatorem Vene- 18 tijs facta.	Bellum Ema- 36 nuel: cum Sultano. Krantz.	*Prælium inter Longob. & Imp. 26	40
11	5140	1178	19	Sax. lib. 6. cap. 37 (37.	27	41
12	1	1179	Concilium vniuer- 20 ſale in Lateranenſi (Eccleſia.	38	28	42
13	2	1180	Id. Sept. hora nona 21 Sol Eclipſim paſſus eſt. Abb.	ALEXIVS pueri 1 Conſt. Imp. an. 3. Andronico à	29	43
14	3	1181	22	patre commiſ- 2 ſus, q̃ primo Tutorem egit.	Imp. Moguntiæ ad conuiuium 30 vocatis principib. &c. Filijs duobus gladios accingit, eisq́; ſpon-	PHILIPPVS Au- 1 guſtus Deodat9 Francis ſolus re-
15	4	1182	LVCIVS III. PP. CX. 1 an. 4. menſ. 2.	Deinde Imperij 3 cõſorte, demũ interfecto Ale-*	(ſas elegit &c. Abb. 31 * xio, ſolus Imperium arripit.	gnat an. 43. 2 Iudæi è Francia
1	5145	1183	PP. Propter Conſu- 2 larem factionem Veronam fugit.	ANDRONICVS 1 an. 2. AEmyl. (lib. 6.	32	expulſi. AEmyl. 3 lib. 6.
2	6	1184	† Vilhelmus Sicilia 3 rex Theſſalonicen& multas Græciæ vr	2	33	4
3	7	1185	bes cepit, ſibiq; pare- 4 re fecit.	ISACIVS ANGE 1 LVS Imp. an. 16. Hic ex Pe-	Fridericus Henricum filium 34 ſuum Italiæ ciuitatib. præfecit.	5
4	8	1186	VRBANVS IIII. PP. 1 an. 2.	loponneſo vo- 2 catus, Andronicum vicit, ce	35	6
5	9	1187	Eclipſis Solis facta 2 in die Iohannis Baptiſtæ, hora 6. diei.	pit & mutila- 3 tis membris in (terfecit.	36	7
6	5150	1188	CLEMENS III. an. 3. 1	4	Guilielmus Siciliæ rex morit. PP. 37 regnum eius ad ius Eccl. trahere conatur. DANCREDVS re-	8 gnum occupat.
7	1	1189	ORDO TEVTONICOR. 2 militum inceptus & confirmatus eſt XIX.	5	Expeditio principum Chriſtia- 38 nor. in terram S. in qua Fridericum interijſſe tradunt. *	Philippus ad ter- 9 ram ſanctam cum exercitu iuit.
8	2	1190	die Nouemb. anno 3 Chriſti 1190. Chro. O. d. Quæ por. †	tro hunc ordinẽ 6 attinent, vide lineam Hie (roſo.	* HENRICVS VI. Germ. Imp. an. 1 8. fuit Friderici Imperatoris filius. Colonieſes & alij rebellant.	10
9	3	1191	CELESTINVS III. PP. 1 CXIII. an. 6. menſ. 8.	7	2	Philippus rex 11 morbo correptus domum
10	4	1192	FRIDERICVS Sueuiæ 2 dux, Im. filius, in Ptolemaide moritur, ſe-	Richardus 8 Anglus Cypri regnum Gui	Henricus Romæ coronatur, Tuſ- 3 culano prius Rõanis tradito. Cõſtantiam Siciliæ Reginam vxo-	redijt, exercit9 12 partem Odoni Burgundio cõ-
11	5155	1193	pelitur in Eccleſia 3 ordinis Teutonico- (rum.	doni Luſignano 9 no dedit.	rem ducit, Neapolim obſidet. 4 Henricus Imp. accepta à Ricardo Angliæ rege pecunia, exerci-	miſit. AEmyl. 13 Philippus Nordmanniam
12	6	1194	BERTHOLDVS II. Ri- 4 genſis Eps.	Almericus 10 Cypri Rex.	tum conſcribit, in Apuliam mouet, Salernum expugnat. 5 Tota Apulia, Sicilia & Calabria (Henrico Imp. ſubduntur.	occupat. 14 Fames in Gal- (lia.

HISPAN: E.	VNGARIAE: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND: I.	HIEROS: K.	
33	3	Miezlaus Caſimi- 2 ro fratri bellum indicit ab omni-	Henricus Iu- 21 nior cum vxore 11 re ſecundò co-	15	11	*Blondi lib. 10.*
34	4	bus ſuis, etiam ab 3 Othone filio, re- linquitur.	ronatur. 22 Bellũ patris 12 & filij Henri-	16	12	
35	5	4	corum. 23 13	17	13	
36	6	5	24 14	18	14	
37	7	Caſimirus qua- 6 tuor prouincias Ruſsiæ occupat.	25 15	19	15	
38	8	Hic legib. Remp. 7 ornat, quæ à PP. Alexandro III.	26 16	20	16	
39	9	ſunt confirmatæ. 8	Henricus Iuni- 27 or debitum 17 ſoluit naturæ.	21	17	
40	10	Vladimirus Ha- 9 licienſis Dux à Caſimiro victus	Vxorem eius 28 Bela rex Vn- 18 gariæ accepit.	22	18	
41	11	ad Belam Vnga- 10 riæ regem fugit. D. Floriani cor-	29 19	23	Hoc anno qui- 19 dam Balduinum puerum	
42	12	pus Cracouiam 11 Roma transla- tum.	30 20	24	Regem po- 20 nunt.	
43	Bela capto Vla- 13 dimiro mittit Andreã filium,	12	31 21	CANVTVS ſolus 1 poſt mortem patris Daniæ	Guidonem hoc 21 anno regnum inuaſiſſe tra-	
44	qui Halicienſem 14 ducatum occu- pauit.	Eclipſis Solis quã 13 peſtis max: in Po- lonia & Ruſsia	32 22	rex an. 18. 2	(dunt. 22	
45	15	ſubſecuta. Vladi- 14 mirus vinculis e- lapſus Premisliam	33 23	3	Balduinus rex 23 à Saladino vi- ctus cum multi	
46	Bellum inter Po- 16 lonos & Vnga- ros ob Vladimi-	& cæteras Ruſsiæ 15 regiones pertur- bat. Tandem cum	34 24	4	Nobilib. capi- 1 Hiero- (tur. * * ſolyma amiſſ.	
47	rum ab illis in Du- 17 catũ ſuum re- ſtitutum, & An-	Caſimiro ingrati- 16 am redijt. Caſimiro in Ruſ-	RICHARDVS 1 Anglorum rex 25 an. 11. menſ.	5	* HENRICVS BAL- duini fil. Hi- roſo. Rex.	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 14.*
LVNEBVR- 48 gum Ger- maniæ ciui-	dream expul- 18 ſum.	ſia fratres concili- 17 ante, Seditio in Polonia mota eſt.	9. dieb. 20. 2 26	6	ORDINIS Teuto- nicorum militũ	
tas ædifica- 49 ta.	EMERICVS Belæ fi- 1 lius Vnga. Rex XV. an. 8. menſ.	Miezlaus in Mon- 18 archam receptus, mox à Caſimi- +	Richardus Iop- 3 pem inſtaura- 27 uit.	‡ 7 Ptolemais, quæ & Ackris dicit,	‡ HENRICVS 1 VVALPODIEN- ſis Primus Or-	
50	2. dieb. 6. 2	Caſimirus Pruſ- 19 ſiam maximis cladibus affectam	+ ro pellit. Cum 4 quo tamen in 28 gratiam redijt.	à Chriſtianis re- 8 cepta 15. Iulij.	dinis Magiſter 2 in caſtris ad Ptolemaida	
ALPHONSVS IIX. Hiſpaniæ rex. an. 28.	Pax perpetua in- 3 ter Polonos & Vngaros confir-	ſubegit. 20 Ruſsia Polonis ceſsit. Chr. Pol. li.	Richardus pace 5 cum Saladino 29 facta domum	9	electus, præfuit 3 an. 10.	
Phrygio hunc omittit. Poly. *	mata. 4 * do. 9 VIII. vo- cat. lib. Angl. 15.	3. ca. 25. Caſimirus 21 veneno extinctus eſt in die Gothardi.	rediens, à Lupol- 6 du Auſtriæ du- 30 ce capitur, pecu- *	* nia liberatus in 10 Angliam redijt.	4	

	INdict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT: B.	IMPER. GERMAN. C	FRANCO: D
	13	5157	1195	5	11	Proceres quidam Siciliæ rebellan 6 tes victi & pœnis affecti ſunt. Phil: frater Imp: Eirenem Græci Imp:	15 (Filiam duxit.
	14	8	1196	Fridericus, q po- 6 ſtea imperauit, Henrico natus eſt.	12	Henricus Leo dux Brunſuicenſis 7 & Luneburg: in die S. Sixti obijt, cui ſucceſsit fil. Henricus, qui &	16
*	15	9	1197	Expeditio in ter- 7 rãS Henrico Imp. * procurante. *	Saladinus Sol- 13 dan. poten- * tiſs: moritur.	Comes Palat. Rheni fuit. 8 Bellũ inter Conradum Sueuiæ du- cem, & Bertholdum ducem Ze- †	17 † ringiæ, in quo
*	1	5160	1198	* Fridericus Imp: 8 filius in cunis vagiens rex Rom:	*SEPHADINUS e- 14 ius frater 1 ſuccedit, oc-	PHILIPPUS Barbaroſſæ filius, con- 1 tra quem electus eſt & à PP. cõfir- matus Otho dux Saxoniæ, & re-	Conradus obijt. 18
*	2	1	1199	conſtituitur. 1 INNOCENTIUS IV. PP. CXIIII. ã. 17	ciſis X. fra- 15 tris filijs. 2 Regnat ã. 17.	gnarunt magna cum diſcordia an. 10 2 Otho ad Moſellam à Philippo fu gatus.	19
	3	2	1200	2	Conſtanti- 16 nop. à Ve- 3 netis & Frã-	Alſatiam vaſtauit Philippꝰ & mu 3 nitiones quaſdam expugnauit.	20
	4	3	1201	3	cis capta eſt. 1 ALEXII duo, 4 & Balduinus	Argentinam obſedit, & per dedi- 4 tionem accepit Philippus.	21
	5	4	1202	4	ſucceſsiue 1 Reg. 5 HENRICUS	5	22
	6	5165	1203	DOMINICUS fun- 5 dator ordinis Prædicatorum	Balduini fra- 2 ter Cõſtant: 6 Imptan. 13.	Philippus Thuringiam vaſtauit. 6 Hermannum Landgrauium in de- ditionem accepit.	23
	7	6	1204	clareſcere incipit. 6	TARTARO- 3 rum regnũ 7 circa hec tem-	7	24
	8	7	1205	Cunradus Eps 7 Vuirtzburgen- ſis à ſuis miniſtris	pora cepit. 4 CHANGIUS 8 CAN primus	Philippus Colonienſes ſubegit. A 8 quiſgrani ab Adulpho Archiepõ (Rex coronatur.	Philippus poſt 25 varios Martis e- uentus Norman-
	9	8	1206	(occiditur. 8	Tartarorum 5 Imperator. 9 De q Haito	9	niam, capto Ro- 26 tho mago, & A- quitaniam iure
	10	9	1207	9	in Paſſag. 6 cap. 16. 10	10 Philippus Babenbergæ occiditur.	belli, ignauia Io- 27 hannis Angli, recepit. Pol. 15.
*	11	5170	1208	10	7 11	OTHO IV. ſolus an. 4. Philippi fili- 1 am vxorem accepit, magnã Ger- maniæ partem ad ſe traxit.	Rob. Gang. 28
	12	1	1209	11	8 12	Romæ coronatꝰ Otho, terram Ec- 2 cleſiæ inuadit, multa de regnis Si- ciliæ vi occupat.	29
*	13	2	1210	Albianorum 12 hæreſis in co- mitatu Toloſa-	9 13	Sæpius à P P. admonitus Philip- 3 pus vt alienis abſtineret, tandem excommunicatur. Fridericus II.	30
	14	3	1211	tio vires acqui- 13 ſiuit. AEmyl. li. (6.	10 14	(Rex eligitur. 4	FERDINANDUS Lu- 31 ſitanus Iohannam Flandriæ Comi-
Spec. Vin. lib. 31.	15	4	1212	Tria ardua mo- 14 litur P.P. Otho nis depoſitionem	11 15	* Otho excommunicatus Impe- 1 rio deponitur. FRIDERICUS II. Barbaroſſæ Ne-	tem vxorem du- 32 xit.
	1	5175	1213	profectionem 15 Hieroſol: & cõ- cilium vniuerſa-	12 16	pos Germanorum Imp. an. 38. 2	Bellum inter O- 33 thonem Impera- torem & regem
	2	6	1214	(le. 16	13 17	3	Galliæ. Otho vi- 34 ctus & fugatus vix euaſit.

ISPAN: E.	VNG: & BO: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND: I.	ORD: TEV: K.	
3	Miezlaus bellū 5 grauiſs: contra Leskonem Ne-	LESKO Albus in 1 locum patris ſub ſtitutus Pol.	7 31	11	IOHANNES Hie- 5 roſolymæ rex Henrico patri	
4	potem mouet, 6 vtriq; parti cruentum.	Rex an. 33. 2	8 32	12	ſuccedit. 6	
5	7	3	9 33	13	7	
FRIDERICVS Hērici Imp: Fil: Patri in Regno Si	8	Vladimiro mor 4 tuo ducatū Halycenſem Lesko oc	10 34	14	8	
ciliæ ſuccedit. 7	Ruſsia à Polonu 9 zis miſerabiliter direpta.	cupat & Roma- 5 num ducem Vladimiriæ ei præfe	11 35	15	9	
8	LADISLAUS Emeri 1 ci filius, menſ. 6. coron: 7. Kal.	cit, is fuit Tyrā † 6 Miezlaus fraude tertiò Monarchi-	† nus inſignis. 12 Chr. Pol. li. (36. 3. cap. 27.	16	10	
9	ANDREAS (Sep. 1 Belæ fil. XVII. Vng. an. 35.	am occupat. 7 Lesko iterum in Monarchiam re-	IOHANNES Ri- 1 chardi frater 37 Normanniæ dux	LVBECVM Re- 17 gi Daniæ ſe dedidt.	OTHO KARPENSIS II. Ma. 1 Ord. an. 6.	*Polyd. de Reb. Vng. lib 15.*
ILLOMAMOLI- ONVS Aphricanorum Sarace-	2 PRZIMISLAUS Bohemiæ rex.	ceptus. 8 Miezlaus quarto Monarchiam ob	Angl. rex ā 17. 2 Hic Angliæ & 38 Hiberniæ regna	18	2	
norum Imp: 11 claſſe in Hiſpaniam traiecit.	3 ‡ factus eſt.	tinet, q defuncto 9 Vladislaus filius eius Monarcha ‡	Pontifici ſub- 3 iecit. Iohā. Ma 39 ior Ord. li. 4.	VVALDEMARVS II. 1 fratri in Daniæ Regno	3	
totam vsq; in 12 Gallias igni ferroq; vaſta	4	Romanus Leſ- 10 koni tributa negat.	cap. 3. 4 40	ſucceſsit an. 40. 2 Hic primus ſalutatus eſt Rex	* Bertholdꝰ Epi 4 Rigēſis cū multis Chriſtiani	
uit. tandem re- 13 ges Hiſpaniarum cum eo	LITVANI, quo- 5 rum nomen hoc tēpore primum	Romanus Polo- 11 niā magno cū exercitu ingredi-	5 41	Danorum & 3 Vandalorum, & Dominus	à Liuonijs ca- 5 ſus. Albertu ſuccedit, qui or	
congreſsi vi- 14 cerunt, fude- * runtq;, ipſe ta-	agnoſcitur, Ruſ- 6 ſiam magno exercitu inuadunt,	tur, duplici clade 12 affectꝰ interijt. Vladislaꝰ à Mo-	6 42	Nordalbingiæ 4 Krantz. lib. 7. ca. 3. Da.	dinem fratru 6 Gladij inchoauit. VINNO	
men Grana- 15 tam obtinuit. Blond.	victi receſſe- 7 runt.	narchia remotus 13 Lesko quarto eam obtinet,	7 43	5	HERMAN (Mag- 1 nus BART. II Magiſt. Ord	
* IOHANNA 16 Flandriæ comes.	Ruſsi diſsiden- 8 tes à rege Andrea petunt, vt	vsq; ad vitæ fi- 14 nem.	Iohannes Angl. 8 rex à PP. ex- 44 communicatus.	6	an. 4. 2	
17	Colomannum 9 filium eis regem det, qui diſsidia	15	ob retentum Ec- 9 cleſiæ Māmo 45 na: de qua re	7	3	
† Colomannus 18 à captiuitate liberatus, multis	tollat, quo dato 10 & vncto, Ruſ- † ſi ſententiam mu-	16	infra. * 10 46	8	4	
prælijs victor 19 Halizeniem Ducatum vix	tant, hinc in- 11 gens bellum exortum, Hun-	Ruſsi à Polonis 17 victi duces eor. capti ſunt.	Cometa in 11 Polonia 18. 47 dieb. in Maio	9	HERMANNAS DE SALZA 1 II. Ord: Ma g.	
obtinuit. 20	garorum partes 12 fouentibus Polonis contra	Tartari antea i- 18 gnota gens ad Polonuzos ve-	apparuit, Tar- 12 tarorum eru 48 ptiones præ-	10	an. 30. 2	
21	‡ Ruſſos: 13 Vladislaus Filius Othonis,	nit. & eos multis 19 prælijs ſubegit. Ruſsi auxilia	nuncians. 13 49 ALEXANDER I	11	3	
22	patruo rebel- 14 lans, victus in Vngariam fugit,	his ferentes ca- 20 lamitoſa clade ‡ affecti ſunt.	Guilhelmi fili- 14 us Scotorum 2 Rex an. 38.	12	4	

‡ vbi manſit an. ferè nouem.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT: B.	IMPER: GERMAN. C	FRANCO: D
*	3	5177	1215	CONCILIVM Romæ 17 vniuerſale.	PETRUS Altiſiodorenſis 1 Græ. Im: ã. 5. ✱	4	35
*	4	8	1216	HONORIVS III. PP. 1 CXV. an. 10. menſ. (8.	✱ Regnũ AE- 2 gypti Saracenorum diui-	5	36
	5	9	1217	Honorius populos 2 ad recuperandã terrã S. adhortatur, vide †	ſum inter filios 3 SEPHADI- † Abb. (ni. *	6	37
	6	5180	1218	CONRADINVS Hieroſolymæ & Syriæ rex 3 Saracenus, omnes	4	Otho Imperator obijt. Cruce ſi- 7 gnati proficiſci cœperant, in Apulia retinentur.	38
	7	1	1219	Chriſtianos Hieroſo- 4 lymæ exiſtentes occidit. Chr. Ord. Teut.	5	Fridericꝰ in Imperio confirmatꝰ, 8 ad ſuſcipiendã Coronã, firmata in Germania pace, ſeſe præparat.	39
	8	2	1220	5	ROBERTVS 1 Petri filius Græ: Im. an. 7.	Fridericꝰ Romæ coronať, multa lar- 9 gitur Eccleſiæ de prædijs Italicis. Profectionẽ Hieroſol: vouet Abb.	40
	9	3	1221	Henricus Friderici 6 filius Rom: Rex creatur Aquiſgrani.	Tartari Ge- 2 orgiã Armeniæ vaſtant.	Fridericus comites Thuſciæ Matthei et Thomã bonis ſuis exuit, 10 qui ad PP. cõfugiunt, auxilium con- ✱	41 ✱ tra Imp. petentes. Abb.
	10	4	1222	7	(Spec. 3 Damiata vrbs Nili in	Fridericus Imp: Saracenos in 11 Apulia & alios rebelles debellat.	42
	11	5185	1223	Iohannes Hieroſoly- 8 mæ Rex Berengariã Hiſpaniæ regis filiã	AEgypto à 4 Chriſtianis capta.	Henricus VII. Rom. Rex Agne- 12 tem filiam Leopoldi Ducis Auſtriæ vxorem accepit.	43
	12	6	1224	vxorẽ duxit. AEmyl. 9	Damiata 5 cum pudore iterum	Fridericus cum Francorum re- 13 ge fœdus icit, fraternum nomen inter Francos Germanoſque re-	LVDOVICVS D. 1 Ludouici Pater Franciæ Rex.
	13	7	1225	10	amiſſa: Ab 6	dintegratum. AEmyl. lib. 7. 14 LVDOVICUS dux Bauariæ Henrici Regis Procurator & Tutor per	(an. 4. 2
	14	8	1226	11	7	Imperium efficitur. 15 Agnes Regina Aquis coronatur.	3
	15	9	1227	GREGORIVS IX. PP. 1 CXVI. an. 14. menſ. 3. Iohannes Hie-	BALDVINVS 1 II. admodũ puer Impe-	Fridericꝰ Imp: à Gregorio Papa 16 excommunicať indigne. Hinc bellum inter Papales & Imperiales.	4
	1	5190	1228	roſolymæ rex, à PP. 2 Dux Romandiolæ & exarchatus Rauen-	rium Græ- 2 corum accipit. Imp.	Imperator Terram S. applicuit 17 in Menſe Auguſto. Papa interim Apuliæ terram ſibi ſubiecit:	LVDOVICVS DIVVS 1 Franciæ rex. an. (43.
Hactenus Vrſpergn. Chronicis ſuis addidit.	2	1	1229	natis conſtituitur. 3 Papa famam de morte Imp. falsò vulgat.	an. 33. 3	Res Papa digna. 18 Imperator pace facta cum Soldano Hieruſalem & Ioppẽ &c. recipit.	Autor Chroni- 2 ci regum Franciæ anno vno
	3	2	1230	vt Apuliam & Siciliã 4 occupare poſſet. &c. FRANCISCVS nudipe-	4	In Italiam rediens Apuliam in po- 19 teſtatem ſuam redigit &c. Imperator cum Papa pacẽ fecit.	variat, Schola 3 Pariſiorum dilabitur. Spe. ca.
	4	3	1231	dum Monachorum 5 Deus, circa hæc tempora à PP. canoniſa-	5	20	(137. 4
	5	4	1232	(tur. 6	6	Mediolanenſes ab Imp: victi, a- 21 pud nouam Curtem. Hinc iterum à Papa bannatur.	Schola Pariſio- 5 rum reſtituitur, quæ propter in-
	6	5195	1233	Frigus magnum & 7 fames maior Franciã occupat. Spec.	7	Temporibus iſtis Verona in po- 22 teſtatem Imperatoris redijt. Machariam, Gazam & Vincenti-	iurias Scholaſti- 6 cis illatas dilabebatur.
	7	6	1234	Gregorius PP. Polo- 8 nos ad delendos Prutenos inſtigat. Chr. (Pol.	8	am cepit & incendit &c. 23 Vienna Auſtriæ à Friderico capta & Imperij ciuitas facta eſt.	Nuptiæ Ludoui- 7 ci cum Margareta comitis Pro(uinciæ filia. Spec.

HISPAN. B.	VNG. & BO. F.	POLONI. G.	BRITAN. H.	SCAND. I.	ORD. TEV. K.	
23	15	21	15 3	13	5	
24	16	Lituani Ruſsiam 22 populantur.	16 4	14	6	Blondi. lib. 17.
25	* Pruteni Regio- 17 nē Conradi in- uadunt, qui in	* Cōradus Criſtinum 23 tutorē ſuum, militē ſtrenuum, q Prute-	17 5	15	CRVCIFERI pri- 7 mùm Pruſsi- am ingreſsi	Polyd. de Reb. Ang. lib. XVI.
26	auxilium voca 18 tis Cruciferis (quib. Culmen	nos & Lituanos ſub 24 egerat, miſerabili morte obtruncat.	HENRICVS III. 1 Iohannis Filius 6 Angl. rex an: 65.	16	ſunt. * 8	
27	ſem terram & 19 Caſtrum Do- brzin aſsigna-	Prædicatorum ordo 25 ab Iuone Cracou: Epō in Polonia inſti	Cōtra hunc, quia 2 puer erat, à qbuſ- 7 dā proceribus ⸸	17	Iohannes Hie- 9 roſolymæ rex cruce aurea in-	
28	uit) Prutenos 20 repreſsit, hinc Cruciferi Pruſ-	tutus, viuo adhuc 26 Dominico, eius autore &c.	Ludouicus Franciæ 3 regis filius electus 8 eſt, quē Papa ex	18	ſignia Ord: 10 Teut. ornat.	
HENRICVS I. 1 Hiſp. Rex an: 3. Hic cū	ſiam ſenſim ſi- 21 bi ſubiecerunt.	Imbres toto vere, q's 27 fames maxima per triennium ſecuta ē,	cōmunicauit, & 4 Pupillum in Re- 9 gno paterno cō-	† Polydorus di- 19 cit Ludouicū accepta pecu-	11	
pueris ludēs 2 caſu gulam fregit apud	Colomānus in 22 Haliz à Patre vi reſtituit, ex-	quia multi homi- 28 nes perierunt. Pruteni & Pome-	firmauit Iohan. 5 Maior. † 10 ⸸ Scotus Henrici	nia regno An- 20 gliæ exceſsiſ- (ſe.	12	
3 Palantiam.	pulſo Danjele 23 (Ruſſo. Vladislaus ex	rani Mazouiam 29 vaſtant.	regis Sororem 6 ſibi in vxorem 11 accepit.	Rex Vlade- 21 marus ab Hē rico Suerin:	VOLKEVVIN 13 Secundus Ma- giſter Fratrum	
FERDINAN- 1 dus III. an. 28. Sarace-	Vngaria redi- 24 ens habitu mo nachi, Suatepol	Pruteni Monaſte- 30 rium Oliuæ diri- piunt, Monachos	7 1	comite per in- 22 ſidias captus eſt. Krantz.	Gladiferorum 14 in Liuonia, (an. 15.	
nos Maiori- 2 ca inſula & Valentia vr-	konis Pomera- 25 niæ præfecti Filiam ducit,	cædunt. Mazo- ‡ 31 Henricus Barbatus Vratislauiæ Dux	‡ uiam inuadunt. 8 1	7. cap. 18. 3 Daniæ.	15	Paul. Æmyl. de Reb. Frā. lib. 7.
be pepulit, 3 loca ea ad fi- dem Chriſti	& caſtrum Vze 26 occupat. Inde à Patruo Vladiſ-	Leskoni rebellat, 32 pax paruo Conſti (tit.	9 1	24	Conuentio 16 inter Ordinē Teuton: &	
reduxit. Hi- 4 ſpaniam fe- rè omnem	lao obſeſſus, ex 27 ercitum cædit, ſolutaq; hoc	SVATEPOLKO Po- 33 meraniæ præfectus defecit, ducem ✠	✠ Pomeraniæ 10 ſe conſtituit, 1 Regeq; bello	25	Conradum 17 Mazouiæ du cem confir-	
à Saracenis 5 liberauit. Volat.	pacto obſidiōe 28 totā ſuam diti- * onem recepit.	INTERREGNVM 1 Inter Henricum Sile ſiæ ducem & Con-	occiſo Duca- 11 tum confir- 16 mauit, qui &	26	mata de ter- 18 ra Pruſsiæ Ordini ſubi-	
6 THEOBALDVS Campanus	* Tartari Ruſſi- 29 am miſerè af- fligunt, cæde	radum Maſſouiæ diſ- 2 ſidium exortum ē, q'd Heduigdis Sile-	hodie à Polo- 12 niæ regno a- 17 uulſus eſt.	27	genda. 19	
Nauarræ 7 rex.	& populatione. 30 Vladislaus Leſ-	ſiæ Duciſſæ interuen 3 tione cōpoſitum eſt ita vt Conrado Mo-	Henricus Bri- 13 tanniam bel- 18 lo fruſtra re-	28	20	
8	konogy, ab Vla- 31 dislao Otho- nis fugatus, re-	narchia ceſſerit, an- 4 no Chriſti 1228. BELLVM Polonorum	petit. 14 19	29	21	
9	gnoq; maioris 32 Poloniæ exu- tus eſt. Vladiſ-	cum Prutenis, in 5 quo Cruciferi cla- ras victorias obti- (nuerunt.	15 20	30	THVRONIVS 22 & COLMIA Pruſsiæ vr-	
10	laus exul Ruſ- 33 ſorum auxilio Gnezām fru-	6	16 21	31	bes fundatæ. 23 INSVLA Mariæ ſedes Epiſcopali.	
11	ſtra obſidens, di- 34 ſcedens ex mœ rore moritur.	Fratres Cruciferi 7 auxilio Hērici Mar- chionis Miſnenſis (Prutenos ad Chriſti fidem compellunt. Chron. Pol.	Gilloſcon Mora- 17 uiā cotiæ in- 22 uadit, cu duobus Fi-	32 lijs interijt. Mai.	Pomerā. fun- 24 datur. Pruſsia magna (vi obtineri cœpta à fratribus.	

	Indict.	Anni mūdi.	Anni Chriſti	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN: C.	FRANCO D.
	8	5197	1235	9	9	Fridericus tertiam vxorem duxit 24 regis Angliæ Germaniam. Hen- ricum filium regno dimouit,	Fames maxima 8 in Francia & A- quitania, qua ho-
	9	8	1236	10	10	in Calabriam cuſtodiendum mi- 25 ſit.	mines ad gramen 9 vorandum com- pulſi ſunt. Spec.
	10	9	1237	Decretales Gre- 11 gorij collectæ hoc tempore.	Veneti Græ- 11 cos ad Con- ſtantinopolim	♣ OTTO Nepos Henrici Leonis cum 26 Imperatore in gratiam redijt, Dux Brunſuigiæ & Luneburgæ	cap. 137. 10 Theobaldus Nauarræ Rex
*	11	5200	1238	Factiones Gibe- 12 linorum pro impe ratore, & Vuel-	vicerunt, eam 12 ab obſidione liberarunt.	dictus, Saxoniæ titulum amiſit. 27 ♣ Fridericus Italiam ingreſſus in Mediolanenſes iterum animad-	almericus Co- 11 mes montis for tis, Hēricus cōes
	12	1	1239	phorum pro PP. 13 in Italia exortæ. Eps Colonienſ.	Rhodum per 13 deditionem Gauallæ, qui	uertit: fit coniuratio ciuitatum, 28 Imp: à PP. III. excommunicatur. VVISMARIA à comite Gunſelmo	Bari & Campa- 12 niæ exercitum in Aſiam duxe
	13	2	1240	ab Imp. captus. 14 SALVE. Regina in- ſtitutum.	Inſulæ præ- 14 erant, accepe * runt.	Suerinenſi in Ducatu Megalopo- 29 lenſi condita. Rauenna Imp: potitus. Senēſes ad	runt, Gazā vsq; 13 proſpera omnia habuerunt, di-
*	14	3	1241	CELESTINVS IIII. o PP. dieb. 17. hinc vacat Sella an. 1.	* Tartari Tur- 15 quiam Maio- ris Aſiæ occu-	eum defecerunt, Papa rebellātibus 30 Imperatori vitam æternā pmitit. Fridericus Fauentiā, Parmam (&c	tati præda circa 14 Ptolemeaidam ab hoſte victi
	15	4	1242	(menſ. 9. o	pare nituntur 16 & poſt duos annos deſtru	Bononiam vi expugnauit. Bono- 31 nienſe ſtudium Paduam trans- latum. Cardinales ab Imp. capti etc.	occubuerunt. 15 Spec. Blond. Æmylius.
*	1	5205	1243	INNOCENTIVS IIII. 1 PP. CXVIII. an. 11 menſ. 3. Hic	ctaTurcorum 17 potentia, re- gnum eorum	Balduinus Græc. Imp. cum Rai- 32 mundo Toloſano Comite in I- taliam venit, precib. Cardinales	INNOCENTIVS PP. 16 Lugdunum fu- git, Concilium
	2	6	1244	antea Simbaldus 2 vocatus eſt, vt Ri- tius de regibus Si-	obtinuerunt. 18 Spec. Vide & Haitonem.	captiuos ab Imperatore liberos 33 dimitti obtinuit.	indixit. 17
Spec. Vi: lib. 32.	3	7	1245	(ciliæ lib: 2. 3	Tartari Aſi- 19 am Georgia- nam, & Ar-	34	18
	4	8	1246	4	meniam ſupe 20 riorem perua gantes, ad Ico-	35	19 * adminiſtrationē
	5	9	1247	Concilium Lug- 5 duni. ♣ Cardinales rubeis	nium vsq; Tur 21 corum Regi- am (in mino-	Papa Imperatorem excōmunica- 36 uit, imperioq; priuauit Imp. EN- TIO filio Sardiniæ regi Italiæ *	comiſit. Par- 20 mam obſedit, Victorinæ ciui-
*	6	5210	1248	pileis inſigniti. 6 ♣ Groſsioni Ara- bes Chriſtianos	ri Aſia) per- 22 uenerunt. Spec. AEmyl.	Electores Landgrauium Thurin- 37 giæ regē faciunt, q̄ mortuo Vuil- helmum ducē Holādiæ elegerunt	tatem ædifica- 21 uit, Victoria ✠ vrbs capta Impe-
Hactenus Vincentiꝰ	7	1.	1249	miſeris modis af- 7 fligunt: Sepul- chrum Domini ſum	Damyatam 23 Ægypti Chri- ſtiani occupa-	Frid. Manfredum Nothum Ta- 38 renti ducē, & Conradum Regno rum hæredē inſtituit, ipſe in A-	rator vix eua- 22 ſit. Hic totam ferè Italiam ſub
	8	2	1250	ma ignominia & 8 vaſtitate defende- runt. Blond. & Æ-	runt, vide 24 Chron. Ord. Teut.	* pulia (alij Panormi) diem obijt. 1 CONRADVS IIII. filius Friderici Germ: imp. an. 4.	egit. 23 ✠ Ludouicus cru-
	9	3	1251	(myl. 9	25	LVBECVM incendio ad mediam par 2 tem ferè conſumptum, hinc lapide cocto reparata eſt.	ce ſignatus cum 24 ingenti exerci- tu ad iuuandas
	10	4	1252	10	26	Otto dux Brunſuicenſ. moritur, 3 cui ſucceſſerunt Filij Albertus & Iohannes, hi Ducatus diuiſerunt,	res Chriſtianas 25 in Aſiam naui- gauit.
	11	5215	1253	11 Neapolis PP. ſe dedidit.	27	Iohanni Luneburgum ceſsit. 4 Cunradus Manfredi opera vene- no extinctus, hæredem Siciliæ fi-	Ludouicus rex 26 in Franciam re- dijt.
	12	6	1254	Vacat Sella Ro- 1 manenſis an. duo- (bus.	28	lium Cunradinum puerū reliquit. 5 * VVILHELMVS Dux Holandiæ Germ: Imp. an. 2	Manfredus Si- 27 ciliæ Regem ſe vocari voluit.

HISPA: E.	VN: & BO: F.	POLONI: G.	BRITAN: H.	SCAND. I.	HIEROS: K.	
Theobal- 12 dus Cam- panus Lu-	Vngari Auſtriam 35 inuadunt, ducē cum omni nobili-	Boleslaus Pudicus 8 ab Henrico Sile- ſiæ Duce Craco-	18 23	33	25	
douico 13 Franc: regi bellum in-	tate opprimunt. 1 BELA IIII. Andreę II. filius, Vngariæ	uiā introductus, 9 fruſtra repugnan- te Conrado Ma-	19 24	34	26	*Bonf. de Reb. Vng. lib. 18.*
ferre ſtude- 14 bat, ſed po- tentia Lud:	rex an. 35. 2	ſouiæ. 10 Miesko dux Ma ſouiæ Conradi	20 25	ELBINGIA Pruſ- 35 ſiæ ædificata.	✠ Fratres Gladi 27 feri Liuioniæ cum Teutōicis	
victus pa- 15 cem ✻ Albertus	3 ✻ humiliter pe- tijt Spec.	F. à murib. deuo- 11 Henricus (ratus. Barbatus de Po-	21 26	Danus Adolfo 36 Duci Holſatiæ bellum infert, à	✠ Cruciferis vni 28 HERMANN⁹ (ti Balck primus	
Anhaldi- 16 nus Dux Saxoniæ &	Boleslaus Kunigū 4 dam Belæ filiam vxorem ducit.	lonia opt: 12 meritus diē ob- ijt, cui ſucceſsit	22 27	Ducibus Saxo- 37 niæ, Brunſuigæ, Suerini &c. vin-	Liuonię Mag: 29 BALGA arx Prutenis ere-	
Elector di- 17 ctus ab Impe: Fri-	Conrado Mazo- 5 uiæ Poloniam in feſtante, fœdus in-	fil. Henricus pi⁹ 13 Cunrad⁹ ab Epis Poloniæ excom-	23 28	(citur. 38	pta & munita. 30 cui⁹ præſidio multæ regio-	
derico. 18 IACOBVS Artagonum	ter Balam & Bo- 6 leslaum factum. BATHI Tartarorum	municatur. 14 Polonia à Tar- taris vaſtatur.	Henricus Vual- 24 los in ſuam 29 poteſtatem re	39	nes ab Ordine 1 occupatę ſunt. CONRADUS Land	
Rex. 19 Hic Ferdi- nandi au-	rex Poloniam ma- 7 gnis virib. ingreſ- ſus, populatione,	Boleslaus Cal- 15 uus Henrici Pij filius Monar:	degit. 25 30	40	grauius Haſsiæ 2 & Doringiæ V. Ord: Marian.	*Blondi lib. 8.*
xilio Bale- 20 ares Inſulas à Sarace-	igne cædeq; omnia 8 complens, vſq; ad Ligniziam perue-	Pol. occupat. 1 BOLESLAVS Pudi- cus rerum potitus	26 31	ERICVS VII. Da- 1 niæ rex an. 9. fe- (rè.	Bellum (12. 3 Cruciferorum cum Pomera-	
nis recepit. 21 Volat.	nit, cæſis optima- 9 tibus Poloniæ per Morauiam ✻	eſt an: 37. Ex Vn- 2 garia, quo ob Tar ‡ tarorū irruptionē	ALEXANDER 27 Nogardię rex 32 Poleskouiam,	2	nis. Chron. Pol 4 cap. 41.	
✻ in Vngari- 22 am mouit, quam tri-	‡ Conradus Ma- 10 zouiæ vocatis Barbaris infide-	fugarat, reuocatus 3 Chro. Pol. li. 3. ca. (39.	quæ nuper 28 Cruciferis 33 fratribus ſeſe	3	HEINRICVS 5 Heinburgen- ſis ſecundus	
bus annis 23 miſerrimè afflixit. ✻	libus in auxilium 11 Boleslai Pudici regiones vaſtat,	DANIEL Ruſſorum 4 dux à Legato A- poſtolico, vt vo-	dederat, ma- 29 gna vi expu- 34 gnat, LXX.	Bellum inter Eri- 4 cum & Abelem fratres. Chr. Sax.	Magiſter Li- 6 uoniæ.	
24	ſæpius victus 12 domum redijt.	cant, rex coronatus 5 Conradus Mazo- uiæ dux moritur.	Cruciferos 30 Dominos cū 35 ſuis miſerabi-	DIETRICHUS de 5 Gruningem III. Magiſter Liuo-	Pruteni omnes 7 Chriſtianos in ſuis regionib.	
25	OTACCAR Rex 13 Bohemiæ.	MONDAVVS Rex 6 Lituaniæ Cureti- bus in auxilium	liter cædit. 31 36	niæ. Hic Curetes 6 primus domuit, arcem Goldingem	trucidant, & Cru 8 ciferos omni fermè poteſtate	
26	14	venit, cum ſuis à 7 Cruciferis victus & fugatus eſt.	33 27	in ea regione ex- 7 truxit.	exuunt, duce Sua 9 topolkone Po- meraniæ.	
27	15	8	33 38 ALEXANDER I	ANDREAS de 8 Staurland. IIII. Liuoniæ Magi-	Lilia quatuor 10 inſignib. Or- dinis à Ludo-	
28	16	9	III. ſuperioris 34 filius, octo an- 2 norum rex eli-	9 ſter. 9 ABEL fraude, inter	vico Francorum 11 rege addita. Lituania Samo	
ALPHONSVS 1 X. Legionis & Caſtellæ	Bellum inter reges 17 Bohemiæ & Vn- gariæ, Otaccaro	10	gitur, regnat 35 an. 37. 3	empto fratre, re- 1 gno Danorum potit: à Friſijs oc-	gethia à fratrib. 12 Liuoniæ igne ferroq; vaſtata.	
Rex an. 32. 2	Germaniæ prin- 18 cipes Albertus Brunſuicenſ: Ot-	Poloni Vngaro 1 rum Ruſſorumq; auxilio Morauiſ	OSSA B. Marga- 36 retæ in Scotia 4 transferuntur.	cîſus locum fecit 1 fratri CHRISTOPHO RO, qui reg. an. 7.	POPPO OSTER- 1 NAVIENSIS VI. Ord. Teut.	
† ad XIIIM. 3 Palmerius hoc anno	to Brandenburg. 19 auxilio fuerunt, cæſi ſunt Vng. †	am & terram 12 Oppolienſem occupant.	Vide Maio- 37 rem lib. 4. 5 cap. 12.	2	Mag. an. 11. 2 Henricus de Vueida Magi-	

(1261. factum aſſerit.

(ſter Prouincialis Pruſsiæ.

	IN. dict.	Anni mũdi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPERII GERMAN. C.	FRANCO D.
	13	5217	1255	2	29	Genuenſes Piſanis iuncti armata 2 claſſe Venetias obſident, & illo- rum naues & littora deprædantur.	28
*	14	8	1256	ALEXANDER IIII. 1 PP. CXIX. an. 9. menſ. 6.	30	* INTERREGNVM annorum 17. 1 Vuilhelmo interfecto, Germaniæ principes Alphonſum Hiſpaniæ	Albertus 29 dux Brun- ſuicenſis,
	15	9	1257	2	31	regem ad Imperium vocarunt, 2 quod is recuſauit. RICHARDVS Dux Cornubiæ re-	Alleburg. 30 an: obſedit. Dietrichum
	1	5220	1258	ALBERTVS Magnus. 3 THOMAS Aquinas. BONAUENTURA florent.	32	gis Angliæ filius Rom. Rex hoc 3 anno regnauit, vt teſtatur Priui- legium Ord: Teuton. datum:	comitem de 31 Eberſtein cum Epõ Mo
	2	1	1259	Manfredus Siciliæ 4 rex Senenſib. præſi- Ecelinus (dia dedit.	33	quod ideo hic dico, quia mirè va- 4 riant autores in hac temporis hi- ſtoria.	guntinenſi 32 cepit, illumq; ſuſpendio
	3	2	1260	Hetruriæ princeps. 5 PP. exercitum cepit. *Brixiani ſe Encolino	MICHAEL Pale- 1 ologus Græco rum Imp. an. 35.	GVIDO Nouellus Florentinorum 5 Vuelforum ſectatores Flo- (dux. rentiam relinquunt. Florentia	interfecit. 33 Chron. Sax.
	4	3	1261	*Papa in (cõmiſerunt 6 Polõia nouã Idolola triã, præter alias exẽ	Achaiam pri- 2 mo, auxilio Gui lielmi ducis Gẽ	Manfredo ſubditur. 6 Hetruria vniuerſa Manfredo ſubiecta eſt, pulſis Vuelfis.	34
*	5	4	1262	7 rit, ſc. viſitationẽ oc ciſorũ à Tartaris in 1 Sãdomiria. Chr. Po.	uenſium, occu- 3 pauit. Byzantium in-	7	Philippus D. 35 Ludouici fi- lius Claro-
	6	5225	1263	VRANVS (lib. 3. c. 44 2 IIII. PP. CXX. an. 3. mẽſ. 1. d. 14. vacat.	de inuaſit, Bal- 4 duinum expu- lit, &c. Huius	Papa contra Manfredi Tyranni- 8 dem Ludouicum exorauit, vt Ca- rolum fratrem Prouinciæ & An-	monte Pen- 36 tecoſtes die compoſita de
	7	6	1264	Cometa tri- (mẽſ. 5. 3 bo meſib. apparuit.	progenies Con- 5 ſtantinopolim obtinuit an: fe-	degauorum comitem cum exer- 9 citu in Italiam mitteret. eumq; vtriuſq, Siciliæ regem dixit.	finibus ſite, 37 Eliſabetham Iacobi Tar-
	8	7	1265	4	rè ducentis, do- 6 nec à Turcis ca pta eſt.	Carolus Manfredum ad Bene- 10 uentum vicit & occidit. Regna Siciliæ à Papa in feudum accepit.	raconenſis 38 Regis filiam vxorem ac-
	9	8	1266	CLEMENS IIII. P.P. 1 CXXI. an. 3. menſ: (9. dieb. 21.	7	Cunradinus Conradi filius è Ger- 11 mania in Italiam, ad recuperan- dum auitum & paternum regnũ. †	cipit. 39 † exercitum duxit.
*	10	9	1267	Henric9 Hiſpan9 Papã 2 ſub mutui nõine pe cunia data ſibi obno	8	FRIDERICVS Hiſpanus ex Africa 12 Saracenos mercede conductos in Siciliam duxit, Conradini	40
	11	5230	1268	xiũ fecit. Senator Ro- 3 manus factus eſt. Carolus Romam	9	nomine eam ſubegit, præter Pa- 13 normum. Siracuſas & Meſſanam. Cunradinus cum Carolo con-	41
	12	1	1269	acceſsit. Senatorium 4 munus obtinuit, & Vicarius Imperij	10	greſſus, victus & cum Henrico 14 captus eſt, iuſſuq; Pontificis de- (collatus.	42
	13	2	1270	Papæ nomine di- 1 (ctus eſt. Vacat an: 2.	11	15	Franci Afri- 43 cam ingreſsi. Rex morit. &c.
	14	3	1271	2	12	16	PHILIPPVS 1 Ludouici Pij fil. Franciæ
*	15	4	1272	GREGORIVS X. PP. 1 CXXII. an. 4.	13	Bellum inter Bononienſes, & 17 Venetas.	rex an. 15. 2
	1	5235	1273	CONCILIVM Lugdu- 2 nenſe, recuperandæ terræ ſanctæ gratia,	Michael Græ- 14 corum Imp: Romanæ Ec-	* RODVLPHVS Comes Habſpurgn. 1 Germanorum Imperator an 19.	3
*	2	6	1274	& contra Græcos 3 de proceſsione Spi- ritus S. A Emyl. 7.	cleſiæ ſe con- 15 formem fecit. Blond.	2	4

HISPANIAE. E.	VN. & BO. F.	POLONIAE G.	BRITAN. H.	SCAND. I.	ORD. TEV. K.
4	20	* MONDAUUS Lit- 13 uaniæ rex cum vxore & ſuis	38 6	3	MONS REGIUS 3 vrbs Pruſsiæ principalis extrui
5	21	baptizatur, & 14 coronatur, ab Andrea Liuo-	39 7	4	(cæpta. 4 Eberhard vom ſtein. V. Liuo-
6	22	niæ Mag. 15	40 8	5	(niæ Mag. 5
7	23	16	Hugo puer à 41 Iudæis in Bri- 9 tannia crucifi-	6	Iohannes von 6 Sangerhauſen VI. Liuoniæ
8	Boleslaus Rex 24 metu Tartaro- rum in Vngariã	Tartari Poloni- 17 am minorẽ va- ſtantes, ad Ligni-	xus, ob quod 42 ſcelus multi 10 Iudæorum in-	7	(Mag. 7
9	(fugit. 25 Bela Othacaro Bohemorum re	tiam ſecunda 18 vice veniunt. Tartari denuo	terierunt. 43 11	ERICUS VIII. rex 1 Daniæ an. 27.	8
10	gi bellum infert 26 ab eo victus Haimburgum	rediêrunt. 19	44 12	2	9
11	(fugit. 27	20	Scotiæ regi filia 45 nomine Mar- 13 gareta nata: mẽ	3	Gerhard von 10 Hirsberg, Ma. provincialis
12	28	21	da apud Maio 46 rem eſt in nu- 14 meris annorum	4	(Pruſsiæ. 11
13	29	Boleslaus maxi- 22 mo exercitu cõ- parato Iazuin-	Chriſti 1257. 47 debet eſſe 15 1262.	Herman von 5 Grunpach Mag. Prouinc. Pruſsiæ.	HANNO Sangers 1 hauſenſis Ord Teu. Ma. VIII.
14	30	gos omnino de- 23 let, & ad Roma- nam fidem cõ-	Bellum inter 48 Regẽ & An- 16 gliæ principes,	Burchard von 6 Hornhauſen Li- uoniæ Magiſter	(an. 12 2 Tapiau & L. ch- ſteten arces pre-
15	31	(pellit. 24	in quo duo fi- 49 lij regis Eduar- 17 dus & Richar-	7	(fecit. 3
16	32	25	dus captiſunt, 50 Eduardus ru- 18 ptis vinculis	Samogethæ Cu- 8 retes & Liuoniã inuadunt, vincunt	Helmerich von 4 Reichenberg Mag. Prouincial.
17	33	Mondauus Lit- 26 uaniæ rex fidẽ Chriſti abijcit,	elapſus eſt, &c. 51 19	Mag. Liuoniæ cũ 9 Samogethis & Lituanis congre-	(Pruſsiæ 5
18	34	Chriſtianosq; 27 crudeliter inſe- (ctatur.	Regi Scotiæ fi- 52 lius Ieduard9 20 natus.	diens victus ca- 10 dit, cui Iorian von Eickſtat	Suatepoldus dux 6 Pomeraniæ ob- ijt, quatuor reli-
19	35	28	Vuernerus Fritz 53 huſienſis Li- 21 uoniæ Mag.	ſucceſsit. 11 MASTVIN Po- meraniæ Du-	(ctis filijs. 7 Luduuig von
20	STEPHANUS V. 1 Belæ IIII. filius Vn: Rex XIX. an. 2.	29	an. 2. ferè huic 54 ſucceſsit Con- 22 rad Mandorẽ-	catum poſt Pa- 12 trem obtinuit.	Baderheim VII. 8 Ma. Prouinc. (Pruſsiæ.
21	Othacarũ vicit Bu- 2 dam cepit, Bulgaros ros in ea impera-	30	ſis. Multi nobi- 55 les ex Anglia 23 terram S. viſi-	13	Otho võ Rotten- 9 ſtein Liuoniæ Mag: hic Ruſſos
22	ta facere coëgit. 1 LADISLAUS IIII. Patri ſucceſsit	31	tant. 56 24	14	magno prælio 10 vicit Pleskouiã obſedit, Ruſſos
23	XX. in regno 2 Vngar: an. 17.	32	EDVARDUS IIII. 1 Anglorum rex 25 an. 34. Hic nunc (primus dicitur.	15	ad faciendam 11 pacem coëgit. Otho cum Litua- (nis congreſſus occiditur

Polyd. de Reb. Ang. lib. XVII.

	INDICT.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	ORIENT. B.	IMPER. GERMAN. C	FRANCO. D
*	3	5237	1275	4 Innocentiꝰ V. PP.	16	Albertus Dux Saxoniæ Elector, A- 5 gnetem Filiam Imp. duxit vxorem ex qua genuit RADHVLPHVM.	5
	4	8	1276	HADRIA-(menſ. 6 1 nus V. mẽſ. 1. d. 19 Iohãnes XXI. mẽſ.	17	4	6
	5	9	1277	8. Quo defuncto 1 vacat Sella menſ. 6.	18	Iohannes dux Luneburgenſ. obijt. 5	7
*	6	5240	1278	NICOLAUS III. PP. 1 126. an. 3. menſ. (8. die 15.	Veneti Amo- 19 nam oppu- gnant Papæ	Cæſar Pontifici Romandiolam & 6 Exarchatum Rauennatẽ conceſsit, qui Bertholdum Vrſinum Nepotem	Pont. Carolo Si- 8 ciliæ regi, Hetru riæ vicariatum,
	7	1	1279	2	interceſsione 20 pax facta. Plat.	ſuum Romandiolæ comitẽ declara- 7 uit, Senatorium munus ſibi PP. reti- Albertꝰ dux Brunſuicenſ. mori-(nuit.	Imperatoris no- 9 mine abſtulit.
	8	2	1280	3	21	tur, tres filios relinquens, qui Duca 8 tum eiꝰ in tres partes partiti ſunt. Chron. Sax. Albertus tandẽ Domi-†	10 † nium ſolus obti-
	9	3	1281	Tiberis exun- 4 datio maxima. (Plat.	22	Hamburgum Saxoniæ incendio ma 9 xima parte conſumptum. Chron (Saxon.	nuit. 11
	10	4	1282	MARTINVS IIII. 1 PP. 127. an. 4. (menſ. 2.	Papa Græco- 23 rum Impe- ratorem ex-	Piſæ à Germanis dirutæ. 10 Siculi Gallorum inſolentiam, & laſciuiam in mulieres inauditã &c.	12
	11	5245	1283	2	communica- 24 uit, eo quòd Sponſiones	non ferentes, Iohanne Prochitio 11 autore, qui à Petro Arragonum re- ge ad hoc paratus erat, omnes Gal	Petrus Arrago- 13 niæ rex Siciliam occupat, Coro-
	12	6	1284	3	in Lugdu- 25 nenſi conci- lio factas	los ad campanæ pulſum vno ve- 12 ſpere interfecerunt. Apud forũ Li- uium eodem tempore Galli ſunt	nam regni acce- 14 pit. Carolus II. nauali præ-
	13	7	1285	Piſani nauali prę 4 lio à Genuenſib. victi L. triremes	non ſerua- 26 ret. Genuenſes	cæſi. Blond. Plat. AEmyl. 13	lio victꝰ captus 15 Gerunda Fran-(e cis ſe dedidit.
*	14	8	1286	XIIM. virorum 1 HONO-(amiſerũt RIVS IIII. PP. an.	& Lucenſes 27 à Cæſare li- bertate ſunt	RADVlphꝰ Helueticos, qui Comiti 14 Sabaudiæ ſubditi erant, ſubiuga- uit, Pſeudo Fridericum vicit, Sue-	PHILIPPVS Pul- 1 cher Franciæ rex an. 28. fuit ſupe-
*	15	9	1287	1. die. 11. Vaca- 2 tio menſium.	donati. 28 Blond.	(uos domuit. 15	rioris filius. 2
	1	5250	1288	NICOLAVS IIII. 1 PP. 129. an. 4. menſ. 1. die 8.	29	16	3
	2	1	1289	Florentini maxi 2 ma ſtrage Areti- norum Gibelinos	Mulech Sa- 30 pherapes Sa- racenorum Sol	Imperator cum princib. & Epis 17 Germaniæ Erfordiæ congregatus, res Imperij componit, ſeditioſos ci-	Pax inter Gallos 4 & Arragones.
	3	2	1290	in agro Caſſenti- 3 nati ſuperârunt. Tyrus, Sidon, &	danus Baby- 31 lonius Tri- polim cepit,	ues Erfordiæ in publico decollari 18 Brunſuigum igni vaſtatum. (fecit. Burggrauius Noribergenſis Eccle	Carolus à PP. v- 5 triusq; Siciliæ re- gna iure Feuda-
	4	3	1291	Barutum à Sol- 4 dano ſolo æqua- (tæ.	cæſis Chriſti 32 anis, incẽdit & diruit. Pto-	ſiã Spaltenſem fundat, arcẽ Vuirn- 19 ſperg ei concedit, tres filios ordini Teutonicorũ addixit. Chro. Norib.	tario obtinuit. 6 Plat. AEmyl. &c.
	5	4	1292	Sella iterum va- 1 cauit. an 2. menſ (3. die 18	lemaida, 33 quæ & A- ckers dicitur,	ADOLPHVS comes Naſſauienſis. 1 Germ. Imp. an. 6.	7
	6	5255	1293	2	incenſa & 34 diruta à Sol (dano.	Adolphus Albertũ Auſtriæ ducem 2 à Ducatu deturbare conatur, quare in Columbarienſes exercitum du-	8
*	7	6	1294	CELESTINVS V. 1 menſe quinto pa patui renunciauit	Quæ porro, 35 ad Cõſtanti- nopolim, quę	xit, oppido & Aſelmo ciuitatis prę 3 tore capto, Dominium fratri Anſel mi Henrico conceſsit. Phryg. ※	※ Albertus Henri- 9 cum fratrẽ pellit. Brunſuigum &

(re in linea Turcorum. (& occupat: ab hoc Henrico Grubenhagienſes duces deſcendunt.

HISPANE.	VN. & BO. F.	POLONIAE G.	BRITAN. H.	SCAND. L.	ORD. TEV. R.	
24	3	33 ‡ huic mox ſuffe-	Eduard9 Vuallos 2 rebelles domuit, 26 duces eorum Le-	Vualter võ Nor- 16 *deck* Liuoniæ Mag. ‡	Arx Brandenburg 16 Pruſsiæ extru- 1 Hartman (cta.	
25	4	ctus eſt Erneſt9 34 von Raſsberg, qui arcem Do-	uilinum & Daui- 3 dem interfecit, 27 Hunc quadri-	Margareta vni- 17 ca Scotiæ regis filia Norduegiæ	Comes Heſ- 2 drungẽſis VIII. Ord. Mag. an. 8.	
26	5	naburgum ædi- 35 ficauit.	fariam ſecuit. 4 28	regi Hangouano 18 nupſit, Maior.	*Dieterich von* 3 *Gattersleuen* VIII. Mag. Pro-	
27	Bellum inter Cæ- 6 ſarẽ & Othacar. in campis Auſtriæ	36	5 29	19	uincial. Pruſsiæ 4 Erneſtus (an. 6. Liuoniæ M. in	
GVIDO 28 Damper- ta Flan-	trãs Danubiũ cõ- 7 greſsi graue præ- lium commiſſum,	37	6 30	20	prælio cadit. 5 huic ſuffectus ẽ Conrad *von Feu-*	
driæ co- 29 mes, an. (26.	in q̃ Rudolphus 8 Sueuorum Alla- tumq; virtute vi	LESKO Niger ad 1 regnum aſſum- ptus in principio	7 31	21	*chuangen*, qui & 6 Pruſsiæ præfuit MARIENBVRGVM	
30	cit, Othacar ſtre- 9 nuè pugnans oc- cubuit.	tutorem habuit 2 HENRICVM Barba- tum, qui multa	8 32	Manegold *von* 22 *Stẽburg* Pruſsiæ Magiſter. Hic	Pruſsiæ cond. 7 Vuile(cœptum. kind Schreibur-	
31	Cæſar Auſtriæ 10 ducatum Alber- to filio ſuo aſsig-	præclara pro Re- 3 pub. geſsit. reg- nauit Lesko an. 10.	9 33	periJt in obſidio- 23 ne Ptolemaides cum erumperet	gum Liuoniæ 8 Magiſt. Cun- rad *von Thier-*	
32	nauit. Othacaro 11 VVENCESLAVS ſucceſsit in Bo-	4	10 34	& fugaret ho- 24 ſtes oppugnan- tes vrbem.	*burg* 9. Pro- 1 uinc. Ma. Pruſ- BVRG. Chæ.	
SANCTIVS 1 IIII. Legio- nis atque	hemorum regno. 2 AEn. Syl.	5	11 35	25	HARDVS 2 Schuandes. IX Ord. Ma. an. 7	
Caſtellæ 2 rex an. 11	Tartari iterum 13 Pannoniam in- uaſerunt, omnia	6	12 36	26	Conrad *von* 3 *Hertzingenſtein* Liuoniæ Ma-	
3	vſque ad PE- 14 STVM vaſtantes.	7	Scotiæ rex equo 13 præcipitatus 37 ceruicẽ fregit.	27	giſter. 4	*AEmyli. de Reb. Franc. lib. 8.*
4	15	8	SCOTI per vnum 14 Regentẽ (vt vo- 1 cabant) Regnum	ERICVS IX. Daniæ Rex an. 35.	5	
5	16	9	adminiſtrarunt, 15 cui nomen fuit à Gulielmo Valla-	2	6	
6	17	10	ceo, de q̃ Iohan. 3 16 Mai. li. 4. ca. 14.	3	7	
7	ANDREAS III. ne- 1 pos Andreæ II. Vnga. Rex XXI.	BOLESLAVS Malo- 1 uiæ, Dux mox regno pulſus.	17 4	4	1 CONRADVS de	
8	(an. 12. 2 AVSTRIAM bello domuit.	Henric9 probus 2 ſuffectus, eodem anno interijt. Suc-	18 5	5	Feuchtuangen 2 X. Ord. Mag. (an. 7.	*Bonf. Reb. V. lib. 9.*
9	3	ceſsit Vladislaus, 3 qui ſimiliter ſta- tim dimotus eſt,	Grauiſsimum bel- 19 lum inter Anglos 6 Francosq; obor-	6	Conradus *von* 3 *Thierberg* iuni- or Prouinc. M.	*Blond. lib. 19.*
10	4	cui Przmislaus, 4 qui eodem fato vſus. Poſt quem	(tum. 20 7 ✱ prælijs cum Vla-	7	Pruſsiæ. 4	
11	5	electus eſt Vuen- 5 ceslaus Bohemiæ rex, qui multis ✱	dislao ob regni 21 ſummam con- 8 greſſus eſt &c.	8	5	

	IN-dict.	Anni mund.	ANNI Chriſt.	ECCLESIASTA.	IMPERII GERMAN. R.	FRANCO.	HISPAN.
*	8	5257	1295	BONIFACIVS VIII. 1 PP. 131. an. 8. menſ. 9. die 17.	4	10	FERDINAN- 1 dus IIII. Ca- ſtellæ Rex
	9	8	1296	2	Electores Albertum Auſtriæ ducem 5 in Rom. regem elegerunt.	Philippus Fili- 11 am Comitis Flandriæ à patre	an. 15. 2
	10	9	1297	Ludouic9 olim Frā- 3 corum rex à P P. Canoniſat9 & in-	6 Adolphus ab Alberto victus in bel- lo cadit.	euocatam Pa- 12 riſijs cum 30. pediſſequis a-	Fraude Ca- 5 roli fratris Philippi Gui-
✱	11	5260	1298	ter Diuos relat9. 4 Sextus Dreckera- lium à Bonifacio	ALBERTVS I. Rodulphi fil. Dux Au- 1 ſtriæ, Germ. Imp. an. 10. Iudæi Noribergæ & in Francia	qua ſuffocauit, 13 30. nobiles miniſtros eius	do Flandriæ 4 comes capi- ✱ tur.
	12	1	1299	Cæditur. 5 Papa Iubilæum inſtituit. promi-	Orientali varijs mortibus interie- 2 runt. Chron. Nor.	ſuſpendit, hinc 14 bellum ingens exortum. Maſſ.	✱ IACOBVS 5 Petri Arra- ✱ gonis filius
	13	2	1300	ſitq; Romam pe- 6 tentib. omnium peccatorum remiſ-	Varij motus per biennium in He- 3 truria fuerunt, de quibus Blond.	Carolus Valeſius 15 defenſor Patri- monij S. Petri	Siciliæ Rex 6 obijt. ✱ Fridericus ✱
	14	3	1301	ſionem. 7 Philipp9 R. Frā: Sarram Colum-	Factiones nouæ in Italia Albo- 4 rum & Nigrorum, vt prius Vuel- fortum & Gibelinorum, obortæ.	conſtituitur. 16 ✱ Carolo Ca- labria reddita,	Arrago Si- 7 ciliæ rex de- ſignatus.
	15	4	1302	nenſem liberauit. 8 quem P P. omni poſſeſsione priua-	Blond. 19. 5 Papa Albertum Imperatorem con- firmauit, eiq; conceſsit Franciæ Re- (gnum.	autore Papa 17 Romano. Flandrenſes	Papa Philip- 8 pum regem Franciæ ex-
*	1	5265	1303	Sarra Papā (rat. 9 in paternis ædib. cepit captum ‡	6 ‡ Romam duxit, vbi & captus (moritur.	Gallos occidunt 18 prælioque max. vincunt, ceci-	communica- 9 uit, regnoque priuauit.
	2	6	1304	BENEDICTVS XI. 1 PP. 132. meſ. 9. va- cat ſella menſ. 11.	† ima Gallorum nobilitas, aurea 7 calcaria 700. inuenta ſunt poſt pu- (gnam Maſſ.	derunt duo 19 Reges Hiſpa- ni, & max. †	Benedictus 10 P P. Phi- lippum ab
	3	7	1305	CVRIA Romana 0 Auinionem in Gallia tranſlata.	Cometa in hebdomade paſsionis 8 Chriſti apparuit, quē peſtis per vni- uerſum orbem ſecuta eſt. Chro. Sax.	Pax cum Flandri. 20 facta.	excommun: 11 abſoluit.
*	4	8	1306	CLEMENS V. P P. 1 133. an. 8. menſ. (10. di. 15.	Factiones, ſeditiones, mot9 & bella 9 totam Italiam vexarunt, de quibus (Blond. & Platina.	21 Robertus Ne- apolitanus rex	PP. Sardi- 12 niam Fri- derico Si-
	5	9	1307	Hoſpitalarij S. Io- 2 hannis Rhodum à Saracenis rece-	Iohannes Alberti ex Rudolpho fra- 10 tre Nepos, Albertum in Helue- tia interfecit. Locus & hodie cā- (pus regius dicitur.	Eduardus An- 22 gliæ regis filius Iſabellam Fran-	ciliæ Regi 13 conceſsit, vt ex ea Sa-
	6	5270	1308	perunt. Blond. 3 AEmyl.	1 HENRICVS VII. Lutzelburgenſis Ger. Imp. an. 6.	ciæ regis filiam 23 vxorem duxit.	racenos 14 pelleret.
	7	1	1309	4	Imp: Italiam intrauit, omnem Lō- 2 gobardiam accepit, Mediolani co- ronatus eſt ferrea corona.	24	15
	8	2	1310	5	3	25	ALPHONSVS 1 XI. Caſtel- læ Rex an.
*	9	3	1311	Concilium Vie- 6 nenſe, in quo tē- plariorum nomē	4	26	40. hic ad- 2 uerſus Sara- cenos felici-
	10	4	1312	extinctum eſt. 7 Decreta promul- gata, quibus PP.	Romæ Imp. à Cardinalib9 imperia- 5 le Diadema ſumpſit. Imperator ſin- gulis Lōgobardiæ ciuitatib. preſides	Cometa per 27 XIIII. dies ap- (paruit.	ter dimica- 3 uit, ſubiuga- tis oppidis
	11	5275	1313	nomen Clemen- 8 tinis dedit.	dedit. Florentiā obſedit, Imp. cum 6 Friderico Siciliæ rege fœd9 icit, Ro- berto Neapolitano bellum intulit, ✱	28 ✱ in Calabria ob- ijt.	Alcala & 4 Bencay, quam nunc Rega-
*	12	6	1314	Vacat Sella Pa- 9 palis an. 2. menſ. 3. die 17.	LVDOVICVS Bauar9, cōtra quem ele- 1 ctus eſt FRIDERICVS Auſtriacus, vn- de maximum bellum exortum.	LVDOVICVS VTI- 1 NVS Franciæ & Nauarræ rex an. (ferè duobus.	lem appel- 5 lant.

VNG. & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	ORD. TEV. I.	TVRKO. K.
6	6	22 9	9	6	ANDRONICVS 1 & Michael, Paleologi filij.
7	Vladislaus 7 iter. rex electus, & cum	23 10	10	7	Conſtantinopoli Imperant. Horum tẽpora diſtin-
8	coronari de 1 beret depoſitus.	Scotos ad Gal- 24 los defecit. 11 hic bellum cum	Vallaceus An- 11 glorum arces, ad Scotiam ſi-	Gotfrid comes 1 de Hoenloh. XI. Ord. Mag:	cta non inueni. Ideo hanc lineam Turcorum Im-
9	Interregnum 2	Anglis habuit. 25 Scotos vict9 12 Eduardi pote-	tas deſtruxit. 12 Scoti Vallaceo	an. 10. 2 Meinike Querfordenſis XIII.	peratoribus contradam, obiter ijs indicatis, qui Cõ
Circa hæc tempo- 10 ra Bonif. PP. efflagitantib9 Vngariæ	3	ſtati ſe ſubmi- 26 ſit. 13	duce ad liberta- 13 tem aſpirantes Anglos Scotia	Mag: Prouinc: 1 Pruſsiæ. Gotfridum qui	ſtantinopoli Imperarũt. REGNVM TVRCORVM.
principibus, Caro- 11 lum Robertum ✱ Caroli II. Siciliæ re-	VENCESLAUS 1 Bohemiæ rex Boſnæ-	IOHANNES Cu- 27 mingus Sco- 1 torum Regens	deturbarunt, ca- 14 ſtra oppidaq; ab eis recipiunt.	dam hoc anno 2 Mag: Prouinc: tradunt.	1 OTHOMANNVS
gis nepotem, Hun 12 gariæ Regem deſignauit.	niæ elect9. 2 & Gneznæ rex Polon:	eligitur, præfe- 28 cto Vallaceo, 2 vnde nouum	✱ vnuerſaget, 15 Pruſsiæ Ma: Prouinc: Huic ſuc-	Martinus Goli- 3 nelis, cognomẽto herr ✱	Turcorum Im- 2 perium regnandi libidine du-
VENCESLAVS, qui ab 1 Vngaris Ladiſlaus, Venzeslai Bohemiæ	coronatus, 3 regn. an. 9. ✱	bellum exor- 29 tum eſt Ioh. 3 Maior lib. 4.	ceſsit Helbig võ 16 Goldbach. Conradus Sack	VVITHOLDVS rex 4 Lituaniæ Pruſsiam grauiter af-	ctus ſuſcepit, 3 magnam Bithyniæ par-
Regis fil. Vng. rex 2 an. 3.	4	cap. 15. 30 4	XVI. Prouinc: 17 Mag. Pruſsiæ.	(fligit. 5	tem ſubegit, 4 oppida quædam ad Euxi-
3	5	Scotiam Eduar- 31 d9 ſubegit, cui 5 Odomarum Va-	18	6	num ſita, vi- 5 cit, reg. an. (2
OTHO Dux Bauariæ Vng. rex an. 4. ferè.	Venzeslaus 6 Vẽzeslai fil Bohemiæ.	lentinianum Pẽ- 32 bruchi comitẽ 6 præfecit.	19	7	6
RADVLFVS Imp. filius Bohemiæ Rex.	rex Olomon- 1 tij interfect9 VLAdislaus	ROBERTVS Bri- 33 ſe9 Scotorum 1 rex electus, ab	20	8	7
Henricus Carinthiæ dux, Bohemiæ rex.	cubitalis ter- 2 tio ad tutandum regnum	Odemaro re- 34 gni cuſtode 2 vincitur.	21	9	8
Otho à Ladiſlao Vaiuoda Tranſyluano captus & incar- (ceratus eſt.	aſſumptus. 3 reg. an. 27.	EDVARDVS II. 1 Anglorum rex 3 an. 19.	Henricus von 22 Plotzk. XVII. Mag. Pro. Pruſ-	10	9
ngari excommu ✱	4 ✱ nicati, eo q̃d	DONALDVS dux 2 Inſulanus Ro- 4 bertum bello la-	ſiæ poſt hunc 23 Magni comites conſtituti ſunt.	SIGERID, à 1 Feuchtuangen XII. Mag. Ge-	10
CAROLUS omnium Vngarorum cõſenſu Rex factus, regn. (an. 32.	non recipe- 5 rent CAROLVM.	ceſſens capitur. 3 Maior lib. 5. (5 cap. 1.	24	neralis an. 2. 2	11
	6	4 6	Ericus Daniæ 25 rex Ludos equeſtres apud Ro-	3	12
Iohannes Henrici Imperatoris filius, Bohemiæ Rex.	7	EDvardus, quem 5 tertium vocant, 7 natus.	ſtockium magna 26 celebritate habuit, vbi VIM	Sigfridus, vt ve- 1 rior hiſtoria habet, hoc anno	13
	8	Robert9 multa 6 Sylueſtrium Sco- 8 torum loca ſube-	CCCC. cata- 27 phracti in vno certamine con-	obijt, cui Caro- 2 lus Beſſart ſuf-fectus eſt. an. 13.	14
	9	git. Angli Scotiã 7 invadẽtes victi	greſsi ſunt. Chr. 28 Sax.	Fames maxima 3 per triennium Lituaniam ‡	‡ & adiacen- 15 tes regiones a (flixit.

Polyd. de Reb. Ang. lib 18. IOHAN. Maior. Scotiæ li. 5.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	IMPER. GERMAN. B.	FRANCO. C	HISPAN. D.
	13	5277	1315	Pluuiæ per totam 0 æſtatē, quā fames & peſtis ſecutæ, q-	2	2 Iohannes puer 8. dieR. quibus	6 & regnauit.
	14	8	1316	bus tertia pars vi 0 uentium abſumpta traditur.	3	PHILIPPVS 1 Longus Franciæ & Nauar-	7
	15	9	1317	IOHANNES XXII. 1 PP. 134. an. 18 (menſ. 4.	4	ræ Rex an. 5. 2	8
*	1	5280	1318	2	Albertus dux Brunſuicenſis obijt, 5 Magnus, Otho & Erneſtus Alberti filij Patris ditiones ſunt partiti.	Pax cum Comi 3 te Flandriæ fa- cta, Ludouicus	Ferraria in E- 9 ſtenſium poteſtatem ceſ-
	2	1	1319	Huguitio Fagiola 3 nus Hetruſcos ad montem Catinum	Vuoldemaro Marchione defuncto 6 Ludouicus Brādenburgenſem Marchiam Ludouico filio donat, qui	Niuernenſis co 4 mes Margaretam regis fili-	ſit. Ritius. 10
	3	2	1320	fregit ceciditq; 4 Varij motus, bella, factiones & in-	poſt à Molitore quodam ad Rhe 7 num redire coactus eſt.	am vxorem du 5 Flamingi (xit. cum Francis fœ	Leproſi à Iu- 11 dæis conducti fontes in-
	4	3	1321	cendia & cedes Ita 5 liā vexarunt: de q bus. Blon. & Plat.	Cæſares inter Milberg & Oetingen 8 congreſsi, victoria Bauaro ceſsit, Fridericus captus eſt.	dus faciunt. 1 CAROLVS pulcher Franciæ	fecerunt, qui 12 miſerrimè quoq; inter-
	5	4	1322	Fratricellorum 6 dogmata à PP. con- (demnata.	Ludouicus Italiæ ciuitatib. vicarios 9 Imperatorio nōine impoſuit. Primumq; vice comites Mediolanen-	& Nauarræ 2 rex an. 7.	ierunt. AS- 13 myl. & Maſ.
	6	5285	1323	7	ſes ita fouit, vt Mediolani rerum 10 potiti ſint;	Carolus Vale- 3 ſius Aquitaniam ingreſſus,	14
	7	6	1324	Robertus Rex 8 Neap. Genua potitus eſt, Soana Gi-	11	Vgonem Pen- 4 ſacenſem & Angios fugat.	15
	8	7	1325	belinos pepulit. 9 Galeatius Vercellas ſubegit. Blond.	Ciues Magdeburgenſes cum Epo 12 ſuo Borgardo bellum gerunt, eo q̄d nouis exactionib. eos grauaret. ca	5	16
*	9	8	1326	NICOLAUS de Ly- 10 ra Franciſcanus monachus claret.	ptum deniq; Epm cuſtodes in cella 13 qua captiuꝰ ſeruabat, claua, qua ianua obſerat, occiderunt. Chr. Sax.	6	17
	10	9	1327	PP. Ludouicum ana- 11 theate ferit, eūq; rebellem Eccleſiæ ac	Ludouicꝰ Im. Mediolanum venit, 14 à Guidone Petrāda præſule ferrea corona coronat: hinc Romam pro	7 FRANCORVM VALLOIS RE-	18
	11	5290	1328	ſchiſmaticum cēſuit. 12 PETRUS Corbarienſis Nicolaus V. di-	perans, honorifice accipit, à Ste- 15 phano Columnenſi Imperiale di- (adema accepit.	GES. 1 PHILIPPVS	19
	12	1	1329	ctus; ab Im. PP. fa- 13 (ctus. Bonifacius Do-	16	Valeſius Fran- 2 ciæ rex an. 22. Ludouicus Cla-	20
	13	2	1230	naticus comes Pi- 14 ſanus Petrum Corbarium cepit, Iohan-	Germani milites, qui Lucam obtine 17 bant, Spinuelæ Genuenſi eā magna pecuniæ ſumma vendiderunt.	rimontis & Mar- 3 chiæ comes Borbonij Dux I.	PHILIPPVS 21 Eburonix Nauarræ rex
	14	3	1331	ni PP. tradidit, 15 qui in carcere eū ad mortem vſq;	Henricus dux Brunſuicenſis & E- 18 ricus comes Schonbergenſis, diſſidentib. ſuffragijs ad Epiſcopa-	Otto Dux Lu- 4 neburgenſis moritur, cui fi-	ex Iohanna 22 filia Ludouici Vtini.
	15	4	1332	(ſeruauit. 16 Papa Iohannes (ô ſcelus) ſanctiſ-	tum Hildeshemenſem vocati, 19 XIV. an. de eodē bellum gerunt, quod Erici morte finitum eſt. Ho	lij Vuilhelmus 5 & Otho ſucceſſerunt.	23
	1	5295	1333	ſimus hæreſim 17 ſpargit, animas non videre Deum	ſpitale totius Germaniæ, nunc ex 20 cellētiſs. Noribergę à Patricijs, q Groſsi dicunt, hoc anno fundatum	6	24
	2	6	1334	ante nouiſsimum 18 diem. *	Otho liberalis dux Brunſui- (eſt. 21 cenſis moritur, totus Ducatus ad Magnum fratrem eius recidit.	7	25

VNG: & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	ORD: TEV: I.	TVRCO: K.	
6	10	Scoti Beruicum 8 capiunt, claſſe in 10 Hiberniam traji-	29	Fames continu 4 ata, homines ad mutuam macta	16	
7	11	ciunt, igni ferroq; 9 omnia vaſtant. 11 BELLVM inter Sco-	30	tionem, vt ſe in ſuicem vorarent, compulit.	17	
8	12	tos Anglosq; per 10 niciosiſsimum 12 quod Bannocbur-	31	6	18	
9	13	nenſe vocant, in q̃ 11 vno prælio LM. 13 Anglorum, Sco-	32	7	19	
10	14	torum IIII M. ce- 12 ciderunt. Mai. 14 lib. 5. cap. 2.	33	Gilgenburgum 8 circa hoc temp9 conditum à Lu-	20	
11	VLADISLAVS 15 omnium Po- lonorum con-	13 15	34	thero duce Brun- 9 ſuicenſi, Comi- te Chriſtburgij.	21	
12	ſenſu Rex co- 16 ronatur.	14 16	35	10	22	
13	17	Scoti iterum An- 15 gliã populant. 17	CHRISTOPHO- 1 rus Daniæ rex an. 12.	11	Syri Arme- 23 niam dépræ dantes mul-	
14	18	16 18	2	12 Lituani Labia	ta Chriſtia- 24 nor. mi- lia abduxe-	
15	19	Iſabella Regina 17 Angliæ in Gal- 19 liam proficiſcitur	3	uienſes inua- 13 dunt. à Carolo Guntramo †	runt. 25 † cæduntur.	
Filia Gedimini 16 Magni Ducis Lituaniȩ Cazi-	20	ad regem fratrem, 18 poſt in Angliã 20 cum potenti co-	Eberhardus Mũ 4 enheimenſis Li- uoniæ Mag.	VVERNHER Vrſu- 1 lenſis XIV. Ma. Gen. an. 3.	Chr. Ord. 26	
miro Poloniæ 17 regis filio elo- cata. Duces Sileſiȩ	Poloni Litua- 21 norum auxilio Marchi. Bran-	mitatu reuerſa 19 maritum expel- 21 lit, & filium ※	※in Regno collo- 5 cat. Rex Senior à ſuis capt9 in car	Luneburgum Pruſ 2 ſiæ, & ciuitas Bartenſtein cõ-	27	
Opolienſis, Teſſ- 18 nẽ, Glogouiẽ- ſis, Zeganenſis	denburgenſem 22 miſere diripi- unt. Chro. Pol.	EDVARDVS III. no- ibis VI. Anglorum 22 rex an. 50. Mai.	cere à cuſtodib9 6 occiſus eſt. Otho Lauterber.	ditæ à Dietricho 3 Aldenburg: co- mite Balgæ.	28	
Oleznicen. Sti- 19 nauienſis, & Falckenbergen-	& Chro. Ord: 23 Rex Poloniæ Colmenſem	52. habet. 2 23	Neumarck ad 7 Trebnizã cõdidit Rudolph9 Eps Po	LVTHER Dux 1 Brunſuicenſis XV. Ma. Ord:	ORCHANES 1 Othomanni filius II. Tur	*Polyd. de Reb. Ang. lib 19.*
ſis, à Poloniæ 20 regno receſſe- runt, Bohemiæq;	terram popu- 24 latur, hinc cum fratrib. Teut.	3 24	meran: Inſulam 8 Epi cõdidit. Ger. Biſchoffsuuerder.	Teut: an. 4. 2 Coiã Polonis ab Ord. adem-	corum Imp 3 2 an. 22. Michaeli Pa-	
regi ſe ſubmi- 21 ſerunt. Chro. Polon.	congreſſus, pri- 25 mũ vicit, mox victus Coiau-	THOMAS Ranulph9 4 Scotiam regit, qui 1 Monachi fraude ve	Rigenſes Epõ & 9 Magiſtro Liuo- niæ rebellãt, fame	pta. 3	leologo Con- 3 ſtantinopolis Imp: bellum	
Iohannes Bohe- 22 miæ rex Italiã ingreſſus Brixi	enſem terram 26 amiſit; hoc an- no CHRISTI	neno ſublatus eſt. 5 2	ad ſeruilem de- 10 ditionẽ cogun tur, muri & por-	4	intulit. 4	*Blondi lib. 20.*
am, Bergomum, 23 Lucã, Parmam, Rhegium &	1331. factum ẽ. 27 Magna Cruci ferorum clades	EDVARDVS Baliol9 6 Scotiæ rex, vide Maiorem ca. 11.	tæ deiecti, om- 11 nia priuilegia eis ablata.	Ordo Coiauen- 5 ſem terram va- ſtat. Chro. Pol.	5	
Mutinam, in 24 ſuam pote- ſtatem acce-	ad caſtrum Bleu- 1 uo. Pol. Chro. CASIMI- ca. 11.	7 Baliolus è Regno 2 fugit, ab Eduardo	Arx munita in 12 Vrbe extructa (&c.	DIETRICH co- 1 mes Aldenburg genſis Ma. Ge.	6	
pit. Blond. 5	RVS magn9 Pa- 2 tri ſucceſsit, re- gnat an. 38.	Anglorum rege re- 8 ſtituitur, maxi- 3 mo inter Scotos	VVALDEMARVS 1 III. Daniæ rex (an. 42.	(an. 10. 2	7	

(Anglosq; bello. Mai. ca. 12. &c.

IN- dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	IMPER: GERMAN. B.	FRANCO: C	HISPAN: D
* 3	5297	1335	BENEDICTVS XII. 1 PP.135. an.7.	Papa abrogationem Imperatoris 22 & cenſuras à Iohanne latas con firmauit. Bellum Italiæ Dominor.	Initium maximi 8 belli Anglici, q̃d tam atrox, cruen-	26
4	8	1336	P.P. Senatorium 2 munus Romæ ab Imperatore ad ſe	cum Maſtino, Scaligero Veronæ 23 & Brixiæ princip. Blond. Plat.	tum & funeſtum 9 fuit, vt, ex q̃ Gal- lia Romano r. ar-	27
5	9	1337	trahit. Blond. Plat. 3 Cometes per qua- tuor menſes appa	Peſtis Noribergæ multa hominum 24 M. abſumpſit.	ma ſenſit, nullum 10 cum eo ſit cõfe- rẽdum. Puella 9. an	28
6	5300	1338	ruit, cui alius acceſ- 4 ſit, qui duob. men- ſib. cum hoc effulſit.	25	norum ad Conflu- 11 entiam Rheni & Moſe ex Ser-	29
7	1	1339	FRANCISCVS Pe- 5 trarcha Romæ Po- ëta Laureatus.	26	uo concepit, puel- 12 lamq; peperit. (Maſſeus.	30
8	2	1340	6	PP. vacante Imperio, vt ipſe dice- 27 bat, omne ius in ſe recidiſſe, Italię Tyrãnos in legitimos principes cõ-	Pugna naualis ad 13 Cluſas, in qua Eduardus Angl.	Saracenorum 31 CCM. ab Hiſpanis in
9	3	1341	7	firmauit, Luchinũ vice comitem & 28 Iohannem fratrẽ eius Mediolani vicarios inſtituit: vide Blon. & Plat.	Francos diſsiden 14 tes fregit & ceci dit. Francorum na-	granatæ re- 32 gno occiſi XXXM. e
10	4	1342	CLEMENS VI. PP. 1 136. an.12.	Iudæi in Germania, quia puteos 29 intoxicarunt, paſsim occiſi ſunt. Imperator in Eccleſiæ ditione plu	ues CCCC. ho- 15 minum XXXM interierunt.	quitum, LM 33 peditum Sa racenor. ab
11	5305	1343	2	res vicarios confirmauit. PP. ve- 30 ro Luchinum & Iohannem pa- trem eius ſolos Inſubriæ præfe-	Vectigal Salis 16 in Francia pri- mùm inſtitutum.	Hiſpanis 34 cæſa. Philippus
12	6	1344	3	(cit. Blond. Plat. 31	17	Nauarræ 35 rex in obſi- dione Arge-
13	7	1345	Terræmot9 ingens 4 in diecõuerſiõis Pau li Germãiã quaſſauit,	Gvalther9 Athenarum dux appel- 32 lat9, X. meſ. Florentiæ Tyranni- dem obtinuit. Angelus Acciol9 Flo	Philippus Vſu- 18 rariorum bona fiſco tradidit.	ſillæ Grana- 36 tæ vrbis ob (ijt.
14	8	1346	pagi & arces multæ 5 corruêre, Bufones pluuię immixti ceci-	* Carolus IV. fil. (rentinos liberat. 1 Iohannis regis Bohemiæ, Germ. Imp. an.32. Ludouicus hoc gra-	Apud Creſtia 19 cum prælio de- certarunt Angli &	Ludouicus 37 Malenſis Flandriæ co
15	9	1347	Peſtis per totũ (derũt. 6 orbẽ ſæuijt, Floren tiæ LXM. Lubeci	uiter ferens, q̃ ſe viuo Carol9 Im- 2 perator eſſet, in venatione equo la- pſus expirauit.	Galli, cæſi ſunt 20 Franci. Iohannes Bohemiæ rex in	mes. 38
1	5310	1348	XCM. Auinione 7 innumerabilẽ mul- titudinẽ hominum ab	Meinicken molitor qdam Vvolde- 3 marum Marchion: Brandenburg: ſe mentit, q ante 29 annos ſepult9	eo prælio cecidit 21 multiq; ex Fran corum Nobilibus	Imbertus 39 Delphinatu regi Francia
* 2	1	1349	ſumſit. 8 Secta Flagellãtum apud Gallos exor-	erat, multis ex princip. & nobilib. 4 fide facta ingẽs bellum cõtra Ludo * uicum Ludouici filium excitauit,	Robert. AEmyl. 22 AEn. Syl. & Pol. Iohannes primus	vendidit, v 40 Primogeni regis filius
3	2	1350	ta. vide Chr. Sax. 9 Iubilæo Romæ ce- lebrato vix deci-	Gvnther cões Suarc q̃d IX. ã. durauit. 5 tzenburgn: Imp. Franckfordiæ fa- ct9, veneno perijt anno Chri. 1349.	Delphinus conſti- 1 Iohannes (tuitur. Philippi fil. Fran	eum obtine- 1 ret, rogauit. PETRVS I. C
4	3	1351	mus ex mille pe- 10 ſti ſuperſtes fuit. Fratres Stellato-	Bellum inter Magda- (Chr. Col. 6 burgenſes, & eorum ſubditos extra vrbanos exortum, quod trib. annis,	ciæ rex an. 14. 2 Fames maxima Galliam premit.	ſtellæ rex an 2 (19.
5	4	1352	rum monachorum 11 Pariſijs à rege Io- hanne inſtituti.	magno vtriuſq; partis damno ge- 7 ſtum eſt, deniq; per Brunſuicenſes res compoſita. Chron. Sax.	Genuenſes Vene 3 tos vicerunt.	3
6	5315	1353	12	* Noribergæ ſeditione orta, Senat9 8 ex vrbe pfugit, à Carolo reſtitui- tur, ex quo maxima Reip. & c. mu	Locuſtæ multum 4 frugib. damnum intulerunt.	Genuenſes 4 Venetis ad Corſicam v
* 7	6	1354	INNOCENTIVS VI. 1 PP. 137. an. 10.	tatio extitit. Chron. Nor. 9 Imperator Mediolani ferream co- ronam accepit.	Barnabas & Ga- 5 leatius vice comi- tes Mediolanenſes.	& i3 Mediol 5 nẽſi Ar chie ſe ſuaq; ſub

VNG. & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	ORD: TEV: I.	TVRCO: K.	
26	3	Angliæ rex Ba- 9 liolum ſecum in 4 Angliam abdu-	2	3	8	*AEmyl. de Reb. Frãn. lib. 9.*
27	4	cit. 10 Geldrenſes ab 5 † Anglo condu-	3	4	9	
28	5	cti, à Scotis cæ- 11 duntur. 6 † Edvardus regis	4	5	10	
29	6	filius, princeps 12 Vvalliæ, Cor- 7 nubiæ dux cre-	5	6	Iohannes Pa- 11 leologus, & Iohannes	
Ludouicus Caro- 30 li Fil. à Gazimiro in Poloniæ regno	7	atur. 13 8	Eberhardus 6 Liuoniæ Ma. Ruſſos & Lit-	7	Cantacuze- 12 nus circa hęc tempora de	
ſucceſsor adopta- 31 tus.	8	14 9	uanos inſigni 7 clade affecit in qua rex Lit-	8	Imperio Con 13 ſtantinopoli- tano concer-	
Noribergæ 400. 32 ædificia incendio perierunt.	Frigus in hyeme 9 tantum fuit, vt militantibus cru	15 10	uanorum gra- 8 uiter vulnera- pacem (tus eſt.	9	tarunt. 14	
33	ciferis in Liuo- 10 nia nares, digi- ti, &c. ex frigo-	DAVID Bruſeus 16 Francia, vbi 8. 1 an. delituerat,	cum Samoge- 9 this Eberhar- dus firmat,	Ludhulff rex 1 XVI. Mag. Gen. an. 3.	15	
LVDOVICVS Caroli 1 fil. XXV. Vng. rex (an. 40.	re perierint &c. 11 Zegeneum & Stituanienſem	euocatus ad 17 Scotorum Re- 2 gnum, Regnat	Ruſsum ad 10 Plaskouiam vsq; diripuit.	Pax cum Ord. 2 & Pol. facta, rex Coiauiam	16	*Bonf. de Reb. Vngh. lib. 20.*
2	Ducatus rex 12 recepit.	an. 29. 18 2	11	&c. recepit Po- 3 meraniæ, Col- menſi & Micha-	17	
3	13	19 3	12	louienſi terræ 1 renunciauit. Chr. Pol.	18	
4 CAROLVS Bohemiæ Rex.	14	20 4	13	HENRICVS Du- 2 marienſ. an. 6. Bellum graue	19	
Robertus Siciliæ 5 rex obijt, cui Iohan na filia ſucceſsit, quę	15	Caliſium Eduar- 21 do Anglo de- 6 dit. Scotus in An	14	cum Lituanis 3 & Ruſsis. Nar mandus Rex	20	
maritum Andre- 6 am Vngariæ regis fratrem ſtrangula-	Ludouicus Vng. 16 Rex Neapolit. regnum obtinet	gliã irruptio- 22 nẽ facit, à Du- 7 ce Iohanne Cop-	15	Ruſſorum cum 4 X M. cadit an- no Chriſti 1349	21 Rex Orcanes	
uit, ob quod faci- 7 nus à Ludouico Vngariæ rege Re-	† p̃ſidio impoſi- 17 to in Vngariã redijt. Iohannes	lando vincitur, 23 captusq; abdu 8 citur.	Duces Me- 16 chelburg: à Carolo hoc	5	in expugna- 22 tione Pruſsiæ Pithyniæ oc-	
gno pellitur. Kitius. 8 Iohannes Mediola- nenſ. vice comes Bo-	filius Caroli 18 Bohemiæ rex, Marchio Bran-	Iudæi Noribergæ 24 combuſti ſunt, 9 q̃a fontes & pu-	titulo ornan 17 tur. Gh. Sax. HVGO Luſig-	6	cubuit. 1 AMVRATHES III. Turcorum	
noniam ſuo Domi- 9 natui adiecit. PP. Ludouicum Ta-	denburgenſis 19 factus eſt. † Ruſsiæ reſidua	teos veneno in 25 fecerant, loco 10 combuſtionis &	nane, Cypri 18 OLGER- (rex. dus dux Lit-	HENRICVS Kni- 1 prodienſis XIX. Ord. Ma.	Rex an. 23. 2	
renti principem, 10 cui Iohanna nup- ſerat. Regem Ne-	loca, q̃ Polonis 20 nondum pare- bant, à Cazi-	hodie nomen 26 manet, *Der Iu* 11 *denbubel.* 1. Col.	uaniæ, frater 19 Kinſtodi, Pa- ter Iagellõis,	an. 31. 2 Tartari Ruſ- ſi, Lituani Po-	3	
apolitan. creat, à 11 Iohanna Auinio- nem emit, pax de-	miro ſubacta, 21 ✠ Carolus Nauarræ Rex	lis Iudæo- 27 rum. 12 ✠ & multis nobilib.	Tartaros ad 20 populan- dam Podoli-	loniam va- 3 ſtant.	4	
mum cum Vnga- 12 ris & Iohanna cõ (firmata.	✠ in cõuiuio cum 22 Carolo Nor- manniæ duce ✠	Rotheagi à Io- 28 hãne Frãc. rege 13 capitur. Rob. 9. lib.	am euocat. 21	4	Carolus Iohan- 5 nes Conſtan- tin. Imperator	

 pulſo

Indict.	Anni mūdi.	ANNI Chriſti	ECCLESI: A.	IMPER: GERM: B.	FRANCO: C.	HISPA: D.
* 8	5317	1355	2	Romæ Imperator coronatus à 10 duob. Cardinalibus ea conditio ne, ne Romæ aut in Italia mo-	Ludouicus D. 6 Brunſuicēſ. Me thildam Lune- †	6 † burgenſ. vxo-
9	8	1356	BARTOLVS legum in 3 terpres obijt. anno ætatis 56. Palm:	(raretur. Blond. 11 Aurea Bulla à Carolo quarto Noribergæ conſtituta & confir	Richardus dux 7 Vuālliæ Iohan nem rēgē Fran-	rem duxit. 7
10	9	1357	EGIDIVS Hiſpanus 4 Cardinalis pp. lega- tꝰ, omnia de Rōandio	(mata. Chron. Nor. 12	corū cepit, non 8 procul à Chan- no caſtello An-	Varij motus 8 & ſeditiones in Francia ex-
11	5320	1358	la Picenoq; agro, Mar 5 chia Anconitana, & Patrimonio S. Petri,	Ludouicus dux Brunſ. & Lune- 13 burg. moritur, cui Magni fra- ter eius ſucceſsit, Magni ſupe-	glorum Rob. 9 Aemyl. Polyd. Maior. Ducem	(ortæ. &c. 9
12	1	1359	quę Tyranni, inſtigāte 6 Ludouico Bauaro in uaſerant, recepit pau-	rioris filius. Chron. Sax. 14	Eduārdum 10 vocat lib. 5 cap: 21.	10
13	2	1360	cis dēptis, q̄rū Vicari 7 atum faciētib. Impera ※ ta poſſeſſoribus con	15	Graue bellū inter 11 Piſanos & Flo rentinos. Io-	✽ Iuxta hæc tem 11 pora Henrici- cus, fratris Pe-
14	3	1361	ceſsit: vide Blond. 8 Fol. 369. &c. ※ BONONIA in Eccle-	Venzeslaus filius Carolo Nori- 16 bergæ natus eſt, qui cum bapti- zaretur excremento aquā polluit.	hannes rex li- 12 beratur: VIII Kal. Nouemb.	tri regis cru- 12 delitatem nō ferens, ad Ar-
15	4	1362	ſiæ Rom. poteſta- 9 tem venit, Aulegi- ano vicecomite	(&c. Chron. Nor. 17	Philippo Bur 13 gundionum duce mortuo,	ragonum regē 13 fugit, cuiꝰ au- xilio regem vi
1	5325	1363	concedente. 10 VRBANVS V. PP.	Cōradus quartus nuptias Craco 18 uiæ magna ſolēnitate celebra- uit, præſentib. Vngariæ, Daciæ,	Iohannes rex 14 hæres ſucceſ- ſit.	cit, regnoq; eie- 14 cit. Petrꝰ cum tribꝰ filijs ad
* 2	6	1364	138 ā: 8. Egidium Le- 1 gatum in Italiā miſit q Ludouicum Gōza-	Cypriq; regib. Spōſa Eliſabetha 19 Bogslai ducis Stolpenſis filia fu it. vide Chr. Pol. cap. 20. lib. 4.	1 CAROLVS V. Sa piens Franco-	Eduardum, Val 15 liæ principem in Aquitani-
3	7	1365	gā, Nicolaum Eſtēſē, 2 Frācīſcū Cacrarium initis fœderib. contra	Magnus dux Brunſ. Mechelbur 20 genſib. bellum intulit. Chr. Sax.	rum rex an. 16. 2 Philippꝰ frater Caroli Burgun	✽ am fugit, co- 16 pijs ab eoac- ceptis, cum E-
4	8	1366	Bernabouē concita- 3 uit, vt prælio ab his ſuperatus, ſaucius æ	Otho dux Brunſ: de Grubenha- 21 gen. venditis bonis ſuis, Italiā intrat, Iohannam Siciliæ regis fi	dionum dux 3 conſtituitur.	duardo exer- 17 citum in frā- trē ducit, vin-
5	9	1367	grè aufugerit, qua 4 clade territi cæteri Eccleſiæ ſe ſubmiſe	liam vxorem accepit, cum qua 22 & regnum Siculum obtinuit.	4	cit, regnumq; 18 recepit. Heri cus recepto ex
6	5330	1468	BRI-(runt: Plon. Pla. 5 GIDA Suetię Regina Romā pfecta incla	‡ Carolus Imp: Romam petijt, vna 23 cū vxore & liberis in itinere Lu canos Piſanis. & Miniatas Florenti	Philippus Bur- 5 gundionū dux Margaretā Lu-	excitu fratrem 19 vicit & occi- dit. Poly. etc.
7	1	1369	‡ Magnus Se (reſcit. 6 nior & Vuilhelmus duces Brunſ. & Lun.	nis rebelles in deditiōem accepit, 24 Imperioq; ſubdidit. Blond. Plat. Palm. hoc anno Chriſti 1366. factū	douici Flāmin- 6 gorum Ducis filiam vxorem	HENRICVS II. 1 Caſtallæ rex an. 10. alij 6.
8	2	1370	mœrore confecti 7 moriunt, q̄a Magnꝰ Iunior infelix belli-	Bellum Sax. inter Alber-(aſſerit 25 tum Saxoniæ ducem, & Magnū Brunſuicenſem, ob Ducatum	duxit. 7 BELLVM inter Anglos & Fran	Ritius 8. 2 Henricus auxi- liares copias in-
9	3	1371	coſus eis nō obedi- 8 Io- (ret. Chr. Sax. hannes Hauceth à	Luneburgenſem: vide Chr. Sax. 26	cos reuocatur. 8	ſtructa claſſe 3 Carolo miſit, quæ ad Rupel-
* 10	4	1372	Pp: copijs & ditioni 1 bus Eccl. Rō. præ- GREGORIVS (fectus.	27 Seditione Coloniæ exorta mul ti ciues perierunt Chron. Colo.	Victoriæ, For- 9 tuna, Triumphi BETRANDI M.	læ portum 4 Anglicam vi- cit, cepitq;
11	5335	1273	XI. PP. 139. an. 2 7. menſ. 5.	Carolus Imp: Marchiam antiq; 28 Othoni ademit, ſex ei caſtellis relictis, arcem Angermundenſem	Equit. in Aqui 10 tania & Britā- MAGNVS (nia.	Polyd. 5
12	6	1374	Fames maxima Ita- 3 liam an. duobus preſsit.	ad Albim condidit, pacemq; diu 29 ſolutam in Marchia reſtituit.	dux Brunſ. bel 11 lo occiſꝰ ab O- thone Comite †	† Schonbergenſ. 6 Chro. Sax.

VNG. & BO. E.	POLONI. F.	BRITAN. G.	SCAND. H	OR. SEP. I	TVRCO. K.
13	23	Eugenius qui- 29 dam Dux, à 14 Francorum re-	22	5	Pulſo armis 6 Catacuſino: qui Imperi-
14	Ius Teutonicum in 24 caſtro Cracouienſi à Cazimiro inſtitutum.	ge in Scotiam 30 miſſus, Angli- 15 am vaſtat.	23	6	um affecta- 7 bat, in Patri- am redijt. o-
Ludouic9 Ve- 15 netis bellum mouet, ſupra	25	31 16	24	7	pera Franci- 8 ci Gatelusij Genuenſis, cui
XLM. equi- 16 tum in Italiā duxit, Taruiſium	26	Dauid Scoto- 32 rum rex libera- 17 tus cum XI.	Exūdatio ma- 25 gna aquarum in Scotia.	8	Imp; Lesbum 9 inſulam do- no dedit.
obſedit. Pal. 17 Venetis pacē petentibus Lu	Poloni à Valachis 27 cæſi.	annis captiui- 33 tatem toleraſ- 18 ſet.	26	9	(Bion. 10
douicus hu- 18 maniter con- (ceſsit.	28	Pax inter An- 34 glos & Fran- 19 cos facta, vbi	27	Magiſter 10 ter hoc an- no Lituani	11
Schola vni- 19 uerſalis Bra- gæ à Carolo	Fames valida Polo- 29 niam preſsit.	multæ regiones 35 Anglo accel- 20 ſerunt. vide Pol.	EDVARDVS 28 Pariſios obſi- det. Palin.	am popu- 11 latus eſt. Chronicon	12
fundata. Chr. 20 Pol.	Rex horrea ſua ape 30 ruit, pauperibus fa- me oppreſsis ſubue (niens.	Peſtis vehemens 36 totam Britan- 21 niā inuaſit. Mai.	Rex Angliæ 29 Caletum Colo niam deduxit,	Poloniæ 12 hoc anno ✠ Kynſtodum	13
Vuenzeslaus 21 Bohemorum rex à patre de	31	Dauid rex Sco- 37 tis ſuis ſuadet, 22 vt ex Anglia re	ſolisq; Angli- 30 cis hominib9 habitare con-	Lituaniæ 13 ducem ca ptum tra-	AMVRA- 14 thes Gen- uenſium na
ſignatur. 22 Schola Graco uienſis aperta	Cauna Lituaniæ re- 32 ædificata à ducib9. (Lit.	gem poſt ſe eli- 38 garet, cui ab o- 23 mnib9 contra-	(ceſſerunt. 31	dit. Vide 14 ca. 26. lib. 4 ✠ Cauna &	uibus vſus, 15 Heleſpon- tum ad A-
Chron. Pol. 23	33	dictum eſt. Mar. 39 Dauid Marga- 24 retam Togi	Kynſtodus 32 Pruſsiam in- greſſus Anger	Vilna à 15 Cruciferis captæ & in	bydum ſu- 16 perat, in Eu- ropam tra
24	Cazimirus terras 34 per Lituanos occu- patas bello recepit.	ſpecioſam vir- 40 ginem duxit, 25 quam, cum re-	burgum ex- 33 pugnauit. Hinc variędi	cenſæ. Pi- 16 ſtores duo ærarium	ijcit. Adri 17 anopolim Philippopo-
25	35	periſſet ſterile, 41 repudiauit. 26	reptiones v- 34 trinq; factæ. de quib. Chr.	Mariebur- 17 gi vi aperu erunt, &	lim &c. occu- 18 pat, occur- rentes ho-
26	Kynſtod. Ploceſem 36 Epiſcopatum va- (ſtant,	IOHANNES VVI- 42 CLEFFIVS cir- 27 ca hæc tempo-	Pol. cap. 28. 35	magnam 18 bonorum partem fur-	ſtes, maxi- 19 ma clade proſternit
27	Gothisvuerder arx 37 Lituaniæ ab Henri- co Mag. Teut. ædifi- (cata.	ra in Anglia, 43 Papatum falſi- 28 tatis conuincit.	* Ciuitates, die 36 Henſe dictæ, Vualdemarum	tim abſtu- 19 lerunt. Filius Kyn-	&c. Egn. & 20 Iouius &c.
28	38	Dauid Scoto- 44 rum rex obijt 29 an. 39. Regni	regno pellunt. 37 Pugna crucife rorum cum Lit-	ſtoti in 20 Pruſsia baptiſma	✠ Amurathes 21 Seruiā Bul- gariāq; inua
PETRINVS rex 29 Cypri.	LVDOVICVS Vngariæ 1 Rex, Poloniæ Rex declaratus, reg. an. 12.	ſuſcipit Maior, 45 ſed addit 10. an- 1 nos Tutelæ & exinj.	uanis in Ruda 38 uia, qua VIM. gentilium in	ſuſcepit, 21 Henricus vocatus eſt.	ſit, Lazarus 22 Seruiæ Prin ceps in acie ce
30	2	† ROBERTVS II. 46 Dauidis ex filia 2 Nepos Steuar-	terierunt. 39	à Carolo 22 Imp. ma- gnus Dux	✠ Amu- (cidit. 23 rhates à Ser uo Dominum
31	3	torum. I. Scoto- 47 rum rex an. 19. 3 Huius proge- ✠	40 ✠ nies ad no- ſtra tempora	Lituaniæ 23 deſignatus Chr. Ord.	ſuū vindicāte 1 occiſus eſt. BAZAITES in
32	4	Rheni maxima 48 exundatio Co- 4 loniam miſerè (vaſtat.	vſq; regnum 41 Scotiæ obti- (nuit.	24	terepto fra- 2 tre Soliman no, IIII. Tur- (corum rex an. 26.

IOHAN. Maior. Scotiæ lib. 6.

	INdict.	Anni mūdi.	ANNI Chriſti	ECCLESIÆ A.	IMPER. GERM. B.	FRANCO. C.	HISPA. D.
	13	5337	1375	Franciſc9 Petrar- 4 chaPoëta & Ora- tor egregius obijt.	Italiæ ciuitatesFlorẽtinorum du 30 ctu ab Eccleſia. I. à Papa Roma- no pleræq; defecerunt.	12	7
	14	8	1376	Iohannes Bocatius (obijt. 5 PAPA ex GalliaRomam re	* Venceſlaus, vt Chr. Coloniæ ha- 31 bet, hoc anno rex electus.	Iohannes Bri- 13 tanniæ dux, to- tam Britanni-	8
	15	9	1377	Bellum Co- (dijt. 6 lonienſiū cū Fride- rico Epiſcopo ſuo.	Venceſlaus Aquiſgrani Rom. rex 32 coronatus eſt. Chr. Col. ‡ PVGNA apud Reutlingiā, qua ma-	am eiectis Frān 14 cis recuperauit Aquitaniæ pro	9
	1	5340	1378	‡ gna Nobilitatis 7 pars Sueuicæ oc- cubuit &c. Bre. G.	VVENCESLAVS Caroli fil. Bohem. 1 Rex, Germ. Imperat an. 22. Ciuitates Imperij à Vuirtenburgẽſi	ceres Franco ſe 15 dediderunt, to- taq; Britannia*	* ferè iterum 10 ſubacta à Francis.
*	2	1	1379	8 Gregori9 circa Kal. Apr. obijt. Ch. Co. 1 perfeſto Andreæ	Comite pfligatæ ad oppidum Vuei- 2 la, qua pugna etiam multi nobiles ceciderunt. Bre. Ger.	Florentiæ mul 16 tæ ſeditiões ex- titerunt. Palm.	Iohannes I. 1 Caſtellæ R. an 11. aliàs (14.
	3	2	1380	VRBANVS (habet. 2 VI. PP. 140. an. 11. menſ. 8.	Machinarum bellicarum vſus, quas 3 Bombardas vocant, à Monacho q̄- dam excogitatus & publicatus.	17	2
	4	3	1381	Corol9 Francigēa Vn 3 gariæ regis auxilio, Vrbanoq; PP. vo-	bellum inter Epm̄ Colonienſem & 4 Comites Marchiæ & Cleue. Item aliud inter Epm̄ Mogunt: &	CAROLVS VI. Be- 1 neamatus di- ctus Franciæ R.	3 an. 42.
	5	4	1382	cāte, regnum Neapo- 4 litanū obtinuit: q- dā hoc anno Chriſti	Palatinum Rheni. 5 Hoc anno ventus nullus fuit per to tam Germaniam, & annonæ abun-	Gandauienſes 2 Bruggum Flan- driæ expugnant,	4
	6	5345	1383	1376. actū aſſerunt. 5 Vilhelm9 dux Bra- bantiæ & Lutzen-	dantia magna. 6	ceciderunt 3 LXXIIM. homi num. Chro. Col.	Ludouicus 5 Andegauiæ Dux LXM.
	7	6	1384	burgij obijt, cui v- 6 xor Iohanna ſuc- ceſsit, & regnauit	Iudei hoc & ſeqēti anno, imperij ci- 7 uitatib. cōſtituti, vt plurimū occiſi aut capti & graui tributo multati ſūt	Peſtilentia Flo- 4 rentinos afflixit (Palm.	exercitum in 6 Italiam duxit, biennio Apu-
	8	7	1385	an: 22. Chron. 7 Col.	Cauſa non refertur. Sed ego iudico 8 ciuitatib. opus fuiſſe pecunia ad bel lum, quod cum Germ. Principibus	5 ✠ dem Carolo- ibi regnat.	liæ regnum 7 expugnat, occiſo tan- ✠
	9	8	1386	Maxima vini vili 8 tas circa Rhenum. Chron. Col.	gerebant porrò ſuſtentandum. 9 Leopoldus dux Auſtriæ ab Helue- tijs bello victus, cum multis nobili	Galeatius Vice- 6 comes Mediola- nenſis, interfe-	Ladislaus pdi- 8 cti Caroli fili- us, in Regno
	10	9	1387	9	bus & Germaniæ Principibus oc- 10 cubuit. vide Munſt: Coſmogr.	cto Barbonoue 7 valde potens ef- ficitur.	Apuliæ ſuc- 9 ceſsit an. 29.
	11	5350	1488	Schola vniuerſa- 10 lis Coloniæ funda ta. (* victæ ſunt.	Altera pugna ciuitatum & princi 11 pum ad Vueilā, qua Vlricus com- Vuirtenberg. cecidit. Ciuitates *	Verona, Vincen- 8 tia & Padua à Galeatio captæ.	Bellum inter 10 Iohannē Ca- ſtellæ regem.
	12	1	1389	✠ Annus Iubilæ9 Ro 11 mæ celebratus. *	Comites Bergenſes ducatus titulum 12 & honores à Vēceslao acceperunt. Pax inter Germanos facta.	Iohannes Britan 9 niæ dux in ver- ba Caroli iurat	& regem Por 11 tugalliæ, Lancaſtriæq;
*	13	2	1390	Anglicano Cōci- 12 lio Papæ Rō: ius vltra Oceāi limi-	IOHANNES HVS circa hæc tempora 13 Romanam Eccleſiam veritate Euangelica impugnare cœpit.	Iuduciæ inter 10 Anglos & Francos in an-	ducem. 1 HENRICVS III. Caſtellæ Rex
*	14	3	1391	tes abiudicatum: 1 BONIFACIVS IX. Pp. 141. ā. 14. m. 9.	Stephanus dux Bauariæ à Floren- 14 tinis cōtra Galeatium in Italiā vo cat9, nihil egregij effecit. Bre. Ger.	nos tres factæ. 11 Initium belli, q̄d Galeati9 12.	an. 16. quo- 2 modo hic re- gnum firma-
	15	4	1392	SCHOLA vniuerſa- 2 lis Erfordiæ in Thu ringia fundata.	✠ Venzeslaus rex à Bohemis ſuis ca- 15 pitur 17. hebdomadib. in cuſto- dia ſeruatus, tandem à Iohanne	an. cum Floren 12 tinis geſsit.	rit, vide Po- 3 lyd. lib. 20.
	1	5355	1293	3	Luſatiæ D. & Procopio Marchio- 16 ne Morauiæ liberatus, ſed nihil melior effectus eſt.	13	4
	2	6	1394	4	✠ 17	14	5

VN. & BO: E.	POLONIAE F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	ORD: TEV: I.	TVRCO: K.	
33	Ludouic. Heduigi 5 F. Vilhelmo Au- ſtriæ duci deſponſat.	49 5	42	Gemina expe- 25 ditione Cruci feri in Lituani	3	
Seditione 160 34 Vngarorum no biles Cracouiæ	Lituãorum duces ex 6 ercitib. iunctis Po- loniam vaſtant.	50 6	MARGareta 1 Valdemari filia cum	am intrant. vi- 26 de Chrō. Pol. Samo-(ca. 33.	Andronicus 4 Patrem ſuum Conſtantin.	
occiſi. Chr. Pol. 35	Ludouicus Litua- 7 niam inuadit, Pax petentibus ſub con-	RICHARDVS II. 1 Angl. rex an. 7 22.	Filio OLAVO 2 Daniæ & Noruegiæ	gethia à Magi 27 ſtro direpta, Vilna à Cru-	Imp: regno 5 pepulit, quem Veneti in re-	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 20.*
36	ditione data & con- 8 firmata.	2 8	regnat an. 3 (12.	ciferis exuſta. 28 Chron. Pol. (34.	gnum redu- 6 xerunt. Bazeites Pa-	
Veneti iterum 37 graui bello à re ge Vngariæ prei	9	3 9	4	29	tris mortem 7 vlturus, Mar- cum Bulgaro-	
ſi. Chron. Col. 38 Bre. Germ.	Vladislaus Dux 10 Opolienſis Polo- niæ gubernator	Seditio plebis in 4 regium Senatũ 10 Angliæ, Anna	5	30	um Principem 8 prælio ſupe- rat, magnam	
Pax Venetos in- 39 ter & Ludoui- cum facta.	à rege factus. 11 Semouitus D. Ma- zouiæ mortuus.	Carolo Imp: fi- 5 lia Angliæ regi 11 nupſit.	6	31	Bulgariæ par- 9 tem ſibi ſub- iecit. Egnat.	
Maria Sigiſmun 40 do deſponſata.	Cui Ianuſsius ſuc- 12 ceſsit & Semoui- tus, filij.	6 12	7	CONRAD Zol- 1 ner de Petra ru- bea XX. Ma. G.	Iouius. 10 Andronicus Conſtanti -	
MARIA Ludouici 1 filia Vng: Regina an. 2.	HEDVIGDIS filia Lu- 1 douici patri in Reg: Poloniæ ſucceſsit:	7 13	8	(an. 9. 2 Vuenzeslaus hoc anno ordi-	nop: Impe- 11 rat. teſte Blondo.	*Borf. de Reb. Vng. Dec. III.*
2	primo Vuilielmo 2 Auſtriæ duci nup- ſit. Quo ſtatim ab-	AnglusScotiam 8 inuadit. 14	9	nis Priuilegia 3 confirmauit. & fuit hic annus 3	Boſsina. 12 Croatia vl- terioresq; Il-	
CAROLVS rex Nea 1 politanus fraude primatum Regnum	dicato, ſub an: Chri- 3 ſti 1386. Iagello- nem Lituaniæ Du-	Franci claſſe in- 9 Scotiam traie- 15 cerunt, Angli-	10	Regni Romã. 4 ſcilicet ab eius electione.	lyrici partes 13 à Turcis va- ſtantur circa	
Vng: occupat, ci- 2 tò interfectus eſt.	cem & Regni & 1 Thori conſortem fecit. qui cum bap-	am igni ferroq; 10 vaſtant, victi 16 in Franciã tur-	11	5	hæc tempora. 4	
SIGISMVNDVS Ca- 1 roli quarti filius Marchio Brandẽ-	tiſmate Vladislai 2 nomen accepit, & regn. an. 49.	pi fuga redie- 11 runt. Polyd. 17 varij motus &	12 Olauus	6	5	*Borf. de Reb. Vng. Li. XXI.*
burgenſ: 2 Mariæ Reginæ maritus Vng:	Ab hoc Iagellone, 3 Poloniæ Reges ad hunc 1352. annum	ſeditiones in 12 Anglia fuerũt 18	morit. Mar- 1 gareta ſola an. 23.	7	16	
Rex an. 51. 3 CROATIAM & Boſnam ſuæ po	vſq; deſcenderunt. 4	13 19	2	8	Bazeites Cõ- 17 ſtantinopo- lim VIII.	
teſtati ſubegit. 4 Moldauiam rece- pit.	5	IOHANNES pri- 14 mogenitus Ro- berti patri ſuc-	Angli Fran- 3 ciq; Genuen ſium roga-	9	an. obſidet. 8	
5	6	ceſsit, & Ro- 15 bertus III. di- 2 ctus eſt, regna-	tu in Africam 4 mouent. vi- de AEmyl.	CONRAD Val- 1 lenrodienſis XXI. M. G. an-	9	*AEmyl de Reb. Frãc. lib. 10.*
Bellum Valachis 6 intulit, qui euoca uerant Turcos,	VITOLDVS frater Ia- 7 gellionis, M. Dux Lituaniæ conſtituit	uit an. 16. 16 3	(9. 5	(4 2	25	
Victor rediens 7 Mariam vxorem mortuam inuenit	8	Anna vxor 17 Richardi mo- 4 ritur.	6	Fratres Ordinis 3 Teutonici à Vuẽ zeslao Bohemia	21	
(Thur. 8	9	Induciæ cum 18 Francis in 30. 5 annos factæ.	tregis filiam 7 in vxorem duxit.	expulſi ſunt, & 4 omnia eiſpdia a- depta. Chr. Pol.	22	

(Richardus Iſabellam Franciæ †

	In. dict.	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	IMPER: GERM: B.	FRANCO: C.	HISPA: D.
	3	5357	1395	Albertus dux Auſtriæ 5 obijt qui ſcholam Vienneſem fundauit.	Iuxta hæc tẽpora Imperator 18 Galeatium vice comitem Ducem Mediolanenſium crea-	15	6
	4	8	1396	6	uit. Blond. Plat. 19 Colonia ſeditionib. hoc anno varijs agita eſt. Chro. Col.	16	7
	5	9	1397	7	Seditione apud Auguſtam 20 orta, omnia vectigalia, quæ de potu ſumebantur, remiſ-	17	8
	6	5360	1398	EMANVEL Chryſoloras 8 Byzantius Græcas literas in Italiam reduxit,	ſa ſunt. Br. Germ. 21	Chro. Sax. hoc 18 anno Galeatium Ducem Medio-	9
	7	1	1399	vbi DCC. amplius an- 9 fuerũt incognitę. Pal: Pl. Ex Alpib. hoc anno	Galeatius Piſas emit. Peruſi- 22 um deditione accepit, Bononia Lucaq; potius eſt Biond.	lanenſem factum 19 habet.	10
	8	2	1400	IVBI 10 LAE- VS. presbyter quidã alba veſte indutus, magnã ſecum	*RVPERT9 Gões Palatinus Ger- 1 Im: ã. 10. Frideric9 dux Brunſ: et Lũeburg occiſus in via publica*	20	1
	9	3	1401 *	trahens multitudinẽ in 11 Italiã deſcẽdit, quã Alborum ſectam Bonifaci	Rupertus maximo apud Au- 2 guſtã exercitu collecto, Romã pficiſci parat, ſed quia & multi	Florentiæ ex va- 21 cua penè vrbe XXX M. Peſtis	ladislaus 12 Neapolitano regno
	10	4	1402	us eradicauit, igne exu- 12 ſto Sacerdote. Pl. Pal. * Lex à PP. lata, qua Or-	Ger. Principes ei aduerſabantur 3 ſine effectu redijt. Bauariæ ducatus diuiſus inter fratrũ filios.	abſumpſit. Pal. 22 Iohannes Galeatius obijt. Me-	reſtituitur. 13
	11	5365	1403	bis Dominus factus 13 (eſt. *	Rupertus accepta à Florentinis 4 pecunia, Galeatio bellũ intulit, nihil memoria dignum effecit.	diolani ſucceſ- 23 ſit ei Fil. Iohannes Maria ♀	♀ Papiæ vero 14 Philippus Maria. Frã
	12	6	1404	14	Henricus dux Luneb: (Palm. 5 & Brunſ: à comite Lippenſi captus, à Papa abſolutus om-	Gallia iſtis tem- 24 poribus factionibus laborauit	ci Genuam 15 ex hoc tẽpore ali-
*	13	7	1405	1 INNOCENTIVS VII. PP. 142. an. 2. Ludouicum	nẽ Lippenſium ditionẽ vaſtat. 6 Bellum inter Saxõię Epos & comites obortum de q̃ Chr. Sax.	pars Aurelia- 25 nenſem, pars Burgundionem	quos an: 16 obtinuerunt.
	14	8	1406	nepotem ſuum Mar- 2 chionem Piceni agri fecit, & Firmanum Prin-	Fridericus Burggrauius Nori- 7 bergn. octo Hebdomadib. Ro- ✠ tenburgum Franciæ obſedit.	ſequebatur. 26 Rob. li. 9. Polyd. 21.	(Palm. 1 IOHANNES II. Caſtellæ
*	15	9	1407	cipem conſtituit. 1 GREGORIVS XII. PP. 143. an. 2. menſ. 7.	Rotenburgum iterum à Burg- 8 grauio & multis Germaniæ ✠ LADIS- (princib. obſeſſum.	Ludouicus Au- 27 relianenſis dux Pariſijs interfe-	Rex an: 47. 2
	1	5370	1408	2	laus Aquiliæ rex Romam ar- 9 mis intrauit, Capitolium obtinuit, molem Adriani obſedit,	ctus eſt. Robert. 28 Gang. 9. CAROLVS Aure-	Piſa à Florẽ 3 tinis ſubacta. (Palm.
*	2	1	1409	SCHOLA Vniuerſalis 3 Lipſiæ confirm. Chro. Concilium Piſanum. (Sax.	à Paulo Vrſino, Pontificis 10 partes defendente, fugatus eſt, Sicq; Roma in poteſtatem	lianenſ: Dux. 29	4
*	3	2	1410	ALEXANDER V. PP. 1 144. menſ. 11.	PP. redijt. Plat. 0	30	5
*	4	3	1411	IOHANNES XXIII. PP. 1. an. 5. menſ. 10.	* SIGISMVNDVS rex Vngariæ 1 &c. Germ: Imp: an. 28.	Ludouicus II. 31 Andegauienſis Dux, Apuliæ	6
	5	4	1412	2	2	rex à Papa pro- 32 nunciat, reiecto Ladislao rege †	7 † legitimo.
	6	5375	1413	Ladislaus Romam oc- 3 cupauit.	3	Iohannes I. dux 33 Alenconij, vide Pol. Fol. 462. &c.	8
*	7	6	1414	CONCILIVM Conſtanti- 4 enſe.	4	Iohanna Ladis- 34 lai Soror fratri in regno Apulię *	* ſucceſſit: vi 9 de Ritium li. (Sic

VN. & BO. E.	POLONIAE F.	BRITAN. G.	SCAND. H.	ORD. TEV. I.	TVRCO. K.	
Clades Sigiſmun- 9 di & Gallorum, &c. à Turcis ac-	10	19 6	Margaretha 8 Suecorum & Gothorum Re-	CONRAD. de Iun 1 gingen, XXII. Ma. Gen. an. 12.	23	
cepta. * 10	Iagello Oppo- 11 lienſem Duca- tum bello rece-	Richardus in ſu- 20 os duces ſæuire 7 cœpit.	gina declarat; 9 quæ hactenus Danis & Nor-	2	24	
Sigiſmundus 11 Cracouiam ad Vladiſlaum	pit. 12 Vitoldus Tar- taros cædit. Alte-	Henricus dux He- 21 rifordiæ à rege 8 pſcriptus, à proce-	uegijs impera- 10 uerat, quæ an Chriſti 1396.	3	25	
(venit. 12	tera expeditio- 13 ne maximã cla dem accepit.	rib. & à populo reuo- 22 cat9, regẽ capit, 9 regnumq; obtinuit.	Ericum Po- 11 meraniæ du- cem eisrgem	4	* Tamerlanis 26 Scythæ ex- peditio; de	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 21.*
13	Heduigis Regi 14 na diem obijt. 12. die Iunij.	HENRICVS IV. An- 1 glorum rex à 14. 10 menſ. 6. filium.	conſtituit, qui 12 Suecijs & Go- this regnauit.	5	qua Egn. & P. 1 MA- (Ioui. HOMET V.	
Ladiſlaus Apu- 14 lia euocatur in regnum Vnga-	SCHOLA Craco- 15 uienſis à Iagel- lone denuò in-	Maiorem Princi- 2 pẽ Vualliæ ducẽ 11 Cornubiæ, Ca-	(an. 43. 13	6	Turcorum 2 rex Organem fratrem, q&Ca	
riæ Sigiſmun- 15 d9 regnum repe tens capitur.	(ſtaurata. 16	ſtriæq; fecit. Ac- 3 mox Scotis bel- 12 lum intulit.	14	Liuoniæ Magi- 7 ſter Lituaniam populatur.	lepinus dict9 3 eſt, intra bien- nium per in	
Sigiſmundus 16 vinculis elap- ſus in Morauiã	ANNA Regina 17 comitis Ciliæ (fil. coronata.	Percyi Northum- 4 brę comites, An- 13 gliæ regi rebellãt:	15	Vitholdus con- 8 tra Duina ca- ſtrum Liuoniæ	ſidias inter- 4 fecit, & re- gnauit an. 17.	
deductus eſt, 17 nec multo pòſt regnum recu-	Vithold9 Sme- 18 leſciorum duca tum decimo bel-	quorum alter ca- 5 dit in bello, alter 14 ſuſpendio interijt.	16	expugnat. 9 Cruciferi Litua- niam vaſtant.	Tamberla- 5 nes moritur.	
perauit; Ste- 18 phano Vuei- uoda vltimo	li an. obtinuit. 19 Vaſilo Dux Smolen in Vn-	Maior Polyd. 6 15	17	10	6	
ſupplicio affe- 19 cto. Ritius. GIRSIK Peden-	gariam fugit, ibi- 20 que ad mortẽ vſq; permanſit.	Roberti fili9, dum 7 Franciã petit ab 16 Anglis capitur.	18	Trinckfurt op- 11 pi. Pruſsiæ in Bartenſi circu-	EMANVEL 7 Conſtantino- poli imperat.	
ſis Bragam, vi 20 capit, regnum- que Bohemiæ oc	Vuitholdus pri- 21 mam expeditio nem in Moſch-	Pater mœrore cõ- 8 fectus moritur. 1 Scotia per ducem	19	lo fundatur. 12 Samogethia ex pacto à *	8 * Vitholdo	
cupare ſtudet. 21	facit. Iudæi Cra 22 couiæ miſera- biliter cæſi. Incen-	Albaniæ regitur, 9 dum rex in vincu 2 lis agit, an. 18.	20	VLRICVS de Iun- 1 gingẽ XXXIII. Mag. Gen. an. 3.	Ordini Teu- 9 ſubditur. Crom. lib.	
22	dium Cracou: 23 Altera Vuithol di in Moſcouiam	10 3	21	Samogethia à 1 Vitholdo rece- (pta.	(16 10	
Sigiſmundus 23 iterum cum Turcis confli-	expeditio, cui 24 Vir. ord. M. in- terfuit, & Raza	11 4	22	Mag. Dobrinum 3 vi expugnat; diruit incendit.	11	
gens, victus & 24 fugatus eſt. Paul. Iouius.	nenſem terram, q̃ 25 Olgi ducis erat, PVGNA TANNE	12 (populatur. 5	23	Hẽricus Comes 1 Plauenſ. 24. Ma. Gen. an. 3.	12	
Stephanus Va- 25 lachię princeps Alexandro.	bergenſis, in qua 26 vir. M. ord. ceci dit. Nullum bellũ	SCHOLA S. An- 13 dreæ in Scotia 6 fundata. Prælium	ERICVS Pome- 1 raniæ dux, à Margareta Re-	Pax cum Iagel- 2 lone facta. Chr. (Pol.	13	
Pax (ſuccedit. 26 inter Sigiſmun dum & Polonum f.	huic ſimile legit 27 in hiſt. ordinis ceciderũt vtrinq;	in Harlau apud 14 Scotos famoſiſs: 7 commiſſum, de	gina adoptat9 2 Trium regno- rum rex regna	M. Gen: captus 3 à fratribus Or- dinis in arce ‡	14 ‡ Lochſtet an.	
† SAMOGETHIA 27 Romanam re- ligionem ſuſce	vltra C. M. ho- 28 minum. Litua- ni Poloniæ re- *	quo Mai. li. 6. ca. 1510. 8 * gno iterum vniti	uit an. 28. 3	MICHAEL à 1 Sternberg. Ma- giſter culinæ vo	(7. obijt. 15	
(pit. 28	Iagello iterum 29 Pruſsiã, iuſtis de cauſis impug-	HENRICVS V. An- 1 gliæ rex an. 9. 9	4	catus, XXV. 2 Ma. Gen. an. 6.	16	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 22.*

(nans à PP. ad concilium auocatur.

IN-dict	Anni mund	ANNI Chriſt.	ECCLESIAE A.	IMPERII GERMAN: B.	FRANCO: C.	HISPAN: D.
8	5377	1415	IOHANNES HVS & Hie- 4 ronymus Pragenſis Martyres Chriſti in	Frideric. qui pòſt ei9 nominis 5 tertius Imperauit, Dux Auſtrię hoc anno natus eſt.	Ludouicus Del- 35 phin. obijt, quē mox Iohannes tra	10
9	8	1416	conciliabulo Satanæ o combuſti. *	Sigiſmundus Im. cōciliādę pacis 6 cauſa tā regē Frāc. q; Angl. fru- FRideric9 Burggraui9) ſtra adijt.	ter ſecutus eſt. 36 AMAdeus pri- mus Sabaudiæ	11
10	9	1417	In die Martini nouus 1 Papa eligitur, *Merten der funffte.*	Noribergenſ: à Sigiſmundo 7 Marchia Brandenburgenſi do- (natus eſt.	(Dux. 37	12
11	5380	1418	Hoc anno circa feſtum 2 Pentecoſtes Concilia- bulum finitum eſt.	Brachius Peruſinus omnē PP. 8 ditionē occupauit. PHilipp9 Ma ria armis paternū regnū repetijt	Pariſijs ad duo 38 M. ſtudioſoR. clericorumq; à	Iohannes Vil- 13 lerius noctu Pariſios in-
12	1	1419	MARTIN V. PP. 146. 1 an. 13. menſ. 3.	Bellū Epcopale cum Vuilhel: & 9 Ottone Brunſ: ducib. q̄d tribus ā. durauit. vide Ch. Sax. Expedi-	populo ſeditio- 39 ne cæduntur.	greſſus, cæ- 14 dem maxi- mam perpe-
13	2	1420	Frideric. March. Br. 2 Angermundā march: cepit, ad Albim ſitam:	tio Germāor. principum in Bohe 10 mos, vbi Bohēi incēſis hoſtiū caſtris victoriā inſignē obtinuer:	Philippus Me- 40 diolanenſ. duce Carmignola o-	trauit. Rob. 15
14	3	1421	Vandalos hoſtes repu 3 Martin PP. (lit. Sax. Romā venit, cui & prin	Sigiſm. magno ſuoR. Germano- 11 rumq; exercitu Bohemiā in- trat, nihil adōdum egregij effici-	mne paternum 41 dominium re- cepit.	16
15	4	1422	cipes & populus effuſis 4 copijs obuiā ierunt. TYBERIS exundatio.	Arx Zolle: p integrum ānum (ēs 12 à ciuita. obſeſſa, dedita & deſtru Bellū inter Bauarię duces (cta ē.	Aloiſius à P P. 42 Apuliæ rex di- ctus. Plat.	Iohanna Sici- 17 liæ regina, Alphonſum
1	5385	1423	Cōcilium Generale Pa 5 piæ indictum. PESTIS	Phil: Mediolanēſis Genuā (fuit. 13 occupauit: Florentinis bellum FRidericus Marchio (indixit.	CAROl9 VII. Fran 1 ciæ rex an. 38. Hic Carolus An-	Arragoniæ 18 regem adop- tauit. Rit.
2	6	1424	Concilium Senas 6 translatum.	Miſniæ & Landgraui9 Turin- 14 giæ Saxoniæ dux & Rō. Im. Elector creatur Chron. Sax.	gloR. Burgundio 2 numq; armis bel lo petit9, omnib9	† Bellum in- 19 ter Frideric. Brandenb.
3	7	1425	Brachius apud Aqui 7 lam à PP. exercitu ſu- peratus occiditur.	Sfortia in tranſitu fluminis 15 Piſcariæ ſubmerſus.	finib. amiſſis ex 3 tra Bituricēs ſe cōtulit, quare ab	& Othonem 20 ac Caſimirum Stetinenſes:
4	8	1426	8	Epiſcopus Bremenſis Friſios 16 bello laceſſens vincit, vulne- req; accepto capit. Chro. Sax.	hoſte Bituricenſi- 4 um rex dict9 eſt. Rob. li. 9. Rit. 3.	de quo Chro. 21 Saxoniæ.
5	9	1427	Veneti cum Florētinis 9 fœd9 icerunt. Carmi gnola ad Venetos de-	Hyems ſine frigore, qua cir- 17 ca feſtum Nicolai arbores & fruges floruerunt, ſequenti	5	22
6	5390	1428	Bellum Lu- (fecit. 10 cenſe cum Floren- (tinis.	æſtate peſtis vehementiſs: ſub 18 ſequuta eſt. Chron. Sax.	IOHANNA puella 6 XX. an. arma capit regemq; Ca-	23
7	1	1429	Paulus Guiniſius Lu- 11 cæ Dominus, à ſuis captus Mediolanenſ:	Aquiſgrani ſeditione noui 19 Magiſtratus conſtituti ſunt, qui aſtu mirabili à Senatu ve-	rolum contra An- 7 glos & Burgun- diones magnificè	24
8	2	1430	traditur. vbi vna 12 cūm fil. diuturno carcere maceratur.	teri reiecti & puniti ſunt. vide 20 Chr. Colon. Ag.	defēdit, capta tan- 8 dē ab Anglis Ro tomagi crematur.	25
9	3	1431	Philip. Mediolan. à 13 Florentinis & Vene †tis nauali prælio vict9	Germani iteR. Bohēos petunt, 21 antequā hoſtē viderunt, fuga ſeſe proripuerunt à conſpectu	Vide AEmyl. 9	26
10	4	1432	†EVGENIVS IV. PP. 147 1 an. 16.	hoſtium. Chro. Pol. cap. 52. 22 Imperator Italiam intrauit. Iohanna Siciliæ Regina morit.	HENRICVS VI. 10 ex Anglia tra- ductus, in pri-	27
11	5395	1433	CONCILIVM Baſileæ. 2	Sigiſmundus ab Eugenio Im- 23 periali corona donatur.	mario Luteciæ 11 templo Rex Francorum co-	Gallia magnis 28 calamitatib. afflicta.
12	6	1434	Ioh. Viteleſcus Patriar- 2 cha Romā omnemq; Eccl: terrā recepit. Plat.	Genuenſes Alphonſum cap- 24 tum Philippo Mediolanenſi mittunt, qui illum liberè di-*	(ronatur. 12	Alphonſus à 29 Genuenſib. captus eſt.

* miſit, vnde moti Genuenſes ſpreto Philippo, ſe in libertatem vendicarunt. Plat. Rit.

VNG: & BO: E.	POLON: F.	BRITAN. G.	SCAND. H.	ORD. TEVT. I	TVRCO. K.	
Eclipſis Solis 29 horrenda feria VI. poſt corporis	Alexander Molda- 30 uiæ Vueiuoda regi Pol. fidelitatem iurat.	Henricus Nor- 2 manniam peti 10 turus, inſidias à	5	3	17	
Chriſti facta: 30 Tartari Ruſsiã inuadunt, Kiouiã	Anna regina defun- 31 cta Iagello Elizabe- tham ducit, inuitis	ſuis principib. 3 patitur, quib9 11 detentis reos ca	Angli Francos 6 vicerunt, paulò poſt ab ipſis ad	4	AMVRATES 1 Mahometis filius VI. Tur-	
captam diripi- 31 unt. Cromerus lib. 18.	Regni proceribus. 32	pite damnat. 4 Mai. 12	Valemontem 7 cæſi ſunt. Rober. & Polyd.	5	corum Rex, 2 an. 34.	
Seditione Pragæ 32 ſeptẽ Senatores per feneſtras à po	Sigiſmundi Imp. & 33 Iagellonis cõuent9 Caſſoniæ, quo bel-	5 13	8	6	Zoldan Ze le- 3 dim Tartaro- rum imp. ob-	Bonf. de Reb. Vng. li. XXIII.
pulo præcipitati. 33 Vẽzeſla9 Boh: rex obijt. Iohan-	lum in cruciferos 34 Pruſsiæ concluſum & reſumptum.	Henricus cum 6 Carolo & Phil. 14 Burg. paciſcit,	Rex Eric9 cum 9 Iagellone Pol. rege fœdus icit,	PAVLVS Ruſ- 1 dorffienſis XXVI. Or-	ijt. CUIKEREN 4 BERDEN filius ſucceſsit, qui	
nes Ziska Bo- 34 hemiã bello fa- tigauit, de cuius	* Elizabetha Regina 35 magno Polonorum gaudio obijt.	Franciæ regens 7 eligit, Catha- 15 rinam Caroli	contra crucife- 10 ros Pruſsiæ. Crome. lib. 18.	di: Magiſt. 2 Gen. an. 19.	Vuitholdo 5 Lituano bello infeſtus fuit.	
Reb. geſt. vide 35 A En. Syl. et Chr. Polo: Mechouij	Sigiſm: Imp: Pragam 36 obſedit, qua omiſſa, in Caſtro S. Vuen-	filiam vxorem 8 accipit. Polyd. 16 Catharina in	11	3	Chron. Pol. 6	
cap. 51. 36 Sigiſmundus Koributh à Vui-	zeslai coronam Re- 37 gni Boh. accepit. Iagello quartam vxo-	conuentu pro- 9 cerum coronai 17 tur.	12	Poloni Pruſ- 4 ſiã cum C M. armatorum	7	Polyd. de R. b Vng. lib. 23. Blondi lib. 22.
toldo ad Boh: 37 regnum ſuſcipi endum miſſus	rem ex Ruſsia cogna- 38 tam ſuam, Sophiam nomine duxit.	HENRICVS VI. 1 Anglorum 18 rex an. 38. Puerum	13	ingreſsi po- 5 pulantur. Pax inter	8	
ibid. cap. 46. 38	Sophia 12. die Feb. 39 coronatur, præſenti bus Rom. Impera-	vnius anni fuiſ- 2 ſe dicit Io. Mai. 1 IACOBVS I. è car-	Bellum inter 14 Danos & Sleſuicenſes. Chr.	Polonos & 6 cruciferos à Sigiſ: Im:	9	
39	tore & alijs Imp. 40 principibus. Peſtis Poloniam af-	cere liberat9 re- 3 gnat apud Sco. 2 tos an. 24.	(Sax. 15	confirmata, 7 in conuen- tu Stareſolij,	10	
40	(flixit. 41	Scotis exerciti- 4 um ſagittandi, 3 certa negligen-	16	Vngariæ, 8 &c. Crom. lib. 19.	11	
41	42	tibus pœna con 5 ſtituta, man- 4 datum.	In bello, quod 17 Ericus Danus cum Henrico	9	12	
Germanorum 42 duces Bohemi- am ingreſsi ab	43	6 5	Sleſuicenſi & 18 Vandalicis ci- uitatibus gere-	10	13	Blondi E. 23. & 24.
Huſsitis, &c. cæ 43 duntur, & pro- fligantur.	Vuitoldus Magnum 44 Lituaniæ Ducatum regnum facere cona-	Alexander Inſu 7 larum comes, à 6 Scotorum Rege	bat, ſeditione 19 orta Sleſuicen ſis dux occiſus	11	14	
44	tur, ſed à Polonis 45 impeditus, ex Me- lancholia moritur.	defecit. 8 7	eſt. Chro. Sax. 20	12	15	
Bellum interIa- 45 gellonẽ & Sui- trigellon, ob Po	SVITRIGELLO, M. 46 dux Lituaniæ.	9 8	21	Magiſter 13 ruptis fœ- deribus	16	Blondi E. 25. & 26.
doliæ terram: 46 Bohemi cũ Po- lonis Marchiã no	Suitrigello pulſus 47 eſt, cui Sigiſmund9 Starodubski ſuffe-	10 9	22	Coiauien- 14 ſem terram populatur,	17	
uã & Pomera 47 niam vaſtant. COMETA max.	ctus. Fuit autem Sui 48 trigello frater Iagel lonis germanus.	11 10	23	oppida 24. 15 & M. ferè villas exuſsit.	iohannes Pa- 18 leologus Cõ ſtantinopoli	
per tres menſes 48 apparuit. Chr. (Pol.	Taboritæ à Nobili- 49 bus Bohemiæ cæſi.	12 11	24	16	imperat. 19	Blondi. lib. 27.

	IN-dict.	ANNI mundi.	ANNI Chriſti	ECCLESIAE A.	IMPER. GERMAN. B.	FRANCO: C.	HISPAN: D.
	13	5397	1435	4	25	Pax cum Fran- 13 cis & Flandris itemq; Burgun-	30
	14	8	1436	5	Henricus pacificus dux Brun- 26 ſuic: cum Helena Cleuenſi nu- ptias celebrat hoc anno.	Lute- (diæ facta. 14 tia Francor. vir tute ab Anglis	31
	15	9	1437	6	27	vindicata. 15 RENATVS An- degauienſis.	32
*	1	5400	1438	Græci & Ruſsi Florẽ 7 tiæ Romanam fidẽ ſu ſcipere ſunt polliciti, le	ALBERTVS II. Vngariæ & Bohe- 1 miæ rex. Archidux Auſtriæ Ger: Imp. an. 1. menſ. 8.	Rex Neapoli 16 coronatus.	33
*	2	1	1439	gati verò ſuſceperunt. 8 FOELIX V. in concilio Baſileæ papa creatur.	2	17	34
*	3	2	1440	ARS imprimẽdi libros 9 Moguntiæ inuenta à Iohanne Fauſtio. Maſſ:	FRIDERICVS III. Archidux Au- 1 ſtriæ Germ. imp. an. 54. ferè.	18	35
	4	3	1441	Quidam Gutenber- 10 gium vocant, & Ar gentinenſem ciuem	Ex ſeditione Berlini orta Frideri- 2 cus Marchio Brand. occaſionẽ accepit capiendæ vrbis, qua capta,	Carolus à Pa- 19 riſianis ſummo honore rece-	36
	5	4	1442	fuiſſe tradunt: alij a- 11 liter. Moguntiæ ta- men primum prælum	Arcem in ea extruxit. Chr. Sax. 3 Ludicrum equeſtre magna prin- cipum & nobilium frequentia	(ptus eſt. 20	37
	6	5405	1443	fuiſſe certiſsimum eſt. 12	Auguſtæ fuit, In qua Albertus 4 Brandenb. præ cæteris illuſtris Bellũ Tigu- (& ſtrenuus cõparuit.	ALPHONSVS 21 Arragonum rex, Neapolim	38
	7	6	1444	Conuentus Noriber- 13 gæ magna ꝓcerum frequentia habitus.	rinorum cum cõiuratis Heluetijs. 5 Delphin9 exercitũ XXXM. in Hel uetios duxit, q̃d bellũ Germ: vocãt	cepit Apuliæ 22 regnum, pul- ſo Renato, ob-	Alphonſus 39 capta Neapo- li, regnat ibi
	8	7	1445	LVDOVICVS Aquileiẽ 14 ſis cardinalis prim9 ſui ordinis equos &	Der armẽleckẽKrieg. Vide Ia. (Vimp. 6 Otto Magnus, dux Brun- ſuicenſis & Luneburg. obijt.	(tinuit. 23	(an. 16. 40
	9	8	1446	canes alere cepit. 15 Volat.	Im: Heluetijs bellum indixit, cui 7 ciuitates imperij, quia res tota ad domum Auſt. & nõ ad imperium	24	41
*	10	9	1447	NICOLAVS V. Papa 1 148. an. 8.	pertinebat auxilia negarunt: Cæ- 8 teris principib. fruſtra Impera- (torem iuuantibus.	Philippus dux 25 Mediolanenſis moritur.	Alphonſus 42 Florentinis bellum indixit.
	11	5410	1448	2	Bellum inter Marchionem & 9 Noribergenſes. Principes Mar chionem, ciuitates Noribergen-	Franciſcus Sfor- 26 tia Blanchã no- tham Philippi,	43
Chronicon Matthæi Palmeri continuat.	12	1	1449	FOELIX V. PP. ob pa- 3 cem publicam, hono ri renunciauit, qua re	ſes defendebant, inuicem cæ- 10 des, rapinæ & incendia facta.	vxorem duxit. 27 Mediolanum- que inuadit, &c.	44
	13	2	1450	ſublatum eſt ſchiſma, 4 quod decem an. dura uerat. IVBILÆVS Ro-	Bellum inter ducem Saxoniæ, 11 & Marchionem Brandenbur- genſem, de quo Chron. Sax.	Angli à Francis 28 ad Forminia- cum victi, Normã	45
*	14	3	1451	(mæ. 5	12	nia vniuerſa, poſt 29 XXX. annos, demùm in Franc.	46
	15	4	1452	FRIDERICVS cum Leo- 6 nora ſponſa ſua Ro- mæ coronatur.	Alberti Friderici filius, Mar- 13 chio Brandenb. Achilles Ger- maniæ dictus, claret. Chr. Sax.	poteſtatem redijt. 30 Angli Aqui- tania expulſi.	47
*	1	5415	1453	Iohannes Capiſtranus 7 in Germania chartas luſorias & aleatorum	† Cazimirus Polõiæ rex Eliſabe- 14 thã Alberti Im. defuncti filiã in matrimoniũ accepit. Chr. Po. c. 59	FERDINANDVS 31 Calabriæ dux, Alphonſi nothus	HENRICVS IV. 1 Caſtellæ rex, an. 23.
	2	6	1454	tabulas &c. comburit. 8 Chro. Sax.	Frideric. dux Brunſuic. & Lune- 15 burg. bello vict9 ab epiſ. Colõ Seditio Luneburgi (capit. Chr. Sax.	in regno Nea- 32 politano patri ſucceſsit.	2

VN. & BO. E.	POLONIAE R.	BRITAN. G.	SCAND. H.	ORD. TEV. I.	TVRCO. K.	
49	LADISLAVS Iunior Polonorũ 1 Rex an. 10.	13 12	25	17	20	
50	2	Ludouicus Delphinus Mar- 14 13 garetam Scoto-	26	18	21	
51	3	rum regis fi- 15 liam Turoni in 14 Matrimonium	27	19	22	Blondi lib. 28.
Albertus Socero in 1 regnis ſucceſsit an. menſ. 9. die 18.	Caſimirus frater 4 Ladiſlai, à quibuſdam Bohe-	accepit. Mai. 16 AEmyl. 15	Ericus omnib9 28 regnis ſuis ejicitur, inſulã Got-	CONRAD ab 1 Erlingshauſen. XXVII.	SZADACH- 23 MAT Tartarorum Imp.	
Cometa in Polo- 2 nia apparuit;	mis rex eligitur. 5 Chr. Pol. ca. 53.	17 16	landiam ſolam 1 obtinet.	Mag. Gen. 2 an. 12.	Podoliam di- 24 ripuit. Chr. Pol. cap. 56.	Bonf. de Reb. Vng. lib. XXI…
LADISLAVS infans 1 Alberti filius ã. 18. Ladislaus rex Po-	6	18 17	CHRISTOPHORVS Dux Bauariæ, 2 Daniæ & Noruegiæ rex an. 9.	3	25	Blondi lib. 29. & 30. … quo… finit.
loniæ & Ma: Dux 2 Lituaniæ, vngariæ rex eligitur, regn. Can. 4.	Georgius Boggie 7 bratius Bohemię gubernator. Tar-	19 18	3	4	26	
3	tari iterum Po- 8 doliam vaſtant.	20 19	Chriſtophorus 4 Suetiæ rex fact9 eſt, conſentiente	5	27	Bonf. lib. Vngar. 25.
Ladislaus rex Hu- 4 niadis auxilio Turcos vicit. *	Terræmotus Po- 9 loniam, Vngariam & Bohemi-	21 20	Carolo Canuto, 5 qui id Regnum poſt eiectum E-	6	SCANderbe- 28 gius Epiri dux præſtan-	
Ladislaus à Turcis 5 cæſus interijt, de q in comment.	am vaſtat. 10	22 21	ricum admini- 6 ſtrauerat.	7	tis: reg. an. 24. 29 huius res geſtæ à Marino	Ritij li… de regibus Sic… lib. 26
Filius Alberti regno 6 Vng: præfectus tutorem accepit Iohan-	Electi ſũt in reges 1 Polon. Boleslaus dux Maſſouiæ &	23 22	7	8	Barletio XIII. 30 libris cõſcriptæ ſunt.	Bonfin. li. 27.
nem Huniad. virum 7 æterna memoria dignißimum.	Caſim: M. dux Li- 2 tuaniæ, cũ Boleslaus ſpõte ceſsit.	24 23	8	9	Turci Græ- 31 corum ad XXIIM. bel-	
Bohemi Saxoniam 8 & Veſphaliam vaſtant. Chron. Sax.	CAZIMIRVS Rex 1 coronatur feſto S. Iohan. Bapti-	Iacob. Scotorum 25 rex à ſuis cog 24 natis interemptus,	9	10	lo occide- 32 runt.	
9	ſtæ. reg. an. 36. 2	q dira ſupplicia 26 IACOBVS (paſsi. 1 II. patri in Sco-	CHRISTIERNVS 1 cões Aldẽburg. *Daniæ et Norue-	11	Conſtanti- 33 nus Conſtantinopoli Im.	
Bellum Polono- 10 rum cum Huniade ob Valachiam.	Tartari Podoliã 3 & Ruſsiam populantur, occu-	torum regno 27 ſucceſsit an. 14. 2	giæ Rex an. 34. 2* Carolus Canuti fili9 Suetiæ rex,	Gotlandia In 12 ſula à Danis occupat.	34	Bonfin. li. 28.
11	patis Polonis bel- 4 lo Valachico.	Kentzij regi An- 28 glorum rebellãt. 3 Mai.	qui Noruegiam 3 ſtatim occupauit poſt amiſſa Got-	LVDOVICVS 1 Erlingshauſen 18. Mag.	MAHOMET II. 1 Amurathis filius Turcorum	
12	5	Duglaſſeorum in 29 regem Scotiæ 4 motus. Idem.	landiæ inſulam. 4	Gen. an. 17 2 Hic primus regi Poloniæ	Imp. VI. an. 2 (32.	
13	Szadach mat Tartaror. Imp: à ſuis 6 fugatus, ad Litua-	Valliæ duces cõ- 30 tra Anglorũ re- 5 gem inſurgunt.	5	fidelitatẽ iura 3 uit an. Chriſti 1466.	3	
Vngari, Bohemi 14 & Morauij Fridericum Imp. in noua ciuitate Auſtriæ ob- 15 ſederunt, regeq; eorum Ladislaum (ab eo receperunt. Br. Ger.	nos fugit, à qui- 7 bus captus, Cauſæ ad finem vitæ ſuæ in carcere re- 8 tentus fuit. Chr. Pol. cap. 55.	Maior. cap. 16. 31 EDVARDVS An- 6 gliæ regi ex Margareta natus. 32 7	6 7	CONSPIRATIO 4 ciuitatũ Pruſſicarum, quę cum à Papa et 5 ab Imperatore impro-*	Conſtantino- 4 polis à Turcis (captã. * baretur liber- 5 tatẽ quocunq; modo quæſi- (uerunt, &c.	

	Indict.	Anni mundi.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	IMPER. GERM. B.	FRANCO. C.	HISPA. D.
	3	5417	1455	1 CALIXTVS III. papa an. 3. menſ. 3.	16	33	3
	4	8	1456	2 Prodigia varia, & vacca vitulum bicipitē peperit, Romæ ſanguine	17 Militum quorundam in Auſtria conſpiratio, quæ decem an: Auſtriam perturbauit. vide Breu.	34	4 Cometa per totum Iunij menſem
	5	9	1457	3 pluit, in Liguria carnibus, & infans cum ſex (dentib. natus. &c.	18 (Germ.	35	5 apparuit. Alphonſus Genuenſes
	6	5420	1458		19 Vuerda Danubij à Ludouico Bauariæ duce capta, quàm anno ſequenti imperio reſtituere coactus	36 eſt. Breu.	6 claſſe XXX. trirem. vicit.
	7	1	1459	1 PIVS II. AEneas Syluius Senenſis papa 150. an. (6.	20 Frid. Imp. Viennæ Auſt. à ciuib. in arce obſeſſus. MAXIMILIANVS natus.	37 Iohannes Alphonſi fil. Hiſp. &	7 Ferdinandus Alphonſi
	8	2	1460	2 Nicolaus de cauſa Brixienſ. epiſ: à duce Sigiſmundo captus: cauſam	21 Bellum inter Albertum Marchionem, & Ludouicum Bauarum (Bre. Germ.	38 Siciliæ regna obtinuit, poſt mor-	8 fil. Neapolis rex an. 3 antea cum
	9	3	1461	3 in Breuiario Ger: habes.	22 Imperator Ludouico Bauaro bellum intulit, Duce Alberto Marchione.	tem patris. 1 LVDOVICVS	9 patre regnauit.
	10	4	1462	4	23 Bellum cum Bauaro continuatum, Imperator iterum Viennæ in arce obſeſſus, à Bohemiæ rege liberat.	2 XI. rex Franciæ an. 23.	10
	11	5425	1463	5 Romæ vna nocte aliqt templorum ædificia corruerunt. SCHOLA	24 Ludouicus Niger Moguntiā cepit ꝑditione, ciues expellit, nouis introductis colonis. Bre. Germ.	3	11 Fl. Blondus Hiſtoricus Romæ
	12	6	1464	6 Friburgi Briſgoæ fundata.	25 Otto dux Stetini & Pomeraniæ morit, nullo ex ſe relicto hæred: huic Fridericus Marchio Bran-	4	moritur. 12
	13	7	1465	1 PAVLVS II. papa an. 7. SCHOLA Baſileæ fundata.	26 denburgenſis, feuda Ducatuum eius ab Imp. accepit.	5	13
	14	8	1466	2 Seditio Florentiæ. Soles tres Romæ viſi.	27 Bellum inter duces Brunſuicenſes & ciuitates Henſæ dictæ, de quo Chron. Sax. & Krantz.	6	14
	15	9	1467	3 Othonis Friderici Brunſuicenſis filij nuptiæ cum Anna Naſſauiæ	28 Philippus dux Burgundiæ obijt, cui CAROLVS filius ſucceſsit. Bellum inter comites Eberſtein &	7	15
	1	5430	1468	4 comitiſſa, hic mortuus Hēricum infantē reliqt hæredem. Chron. Sax.	29 Vuirtenberg. vulgo *Der Schlegel (Krieg.* Bellum Marchionis Brandenb. in Pomerania. Chr. Sax.	8 Carolus Burgundus Leodium expu- (gnat.	16
	2	1	1469	5 Nicolaus Muffel ciuis & Patricius Noriberg. ſummus Senatorum, me-	30 Fridericus Im: Roman: religionis ergò profectus, à papa honorificè acceptus eſt. Turci Germaniā	9 † duxerunt.	17
Hactenus Platina.	3	2	1470	6 rito ſuo, ex patibulo publicè ſuſpenditur.	31 inuadentes multos captiuos ab † Conuentus in noua ciuitate Auſtriæ q̃ bellum in Turcos decretum.	10 Bellum inter Gallos & Burgun-	18
	4	3	1471	7 SCHOLA Ingolſtadij Bauariæ fundata.	32 Multi principes hoc anno mortui ſunt: de quib. vide Chron. Sax. Albertus frater Friderico defun-	11 dium, quod papa ſedauit.	19 Rex Portugalliæ magna claſ-
	5	4	1472	1 SIXTVS IV. Papa 152. an. 13. Cometa in principio anni.	33 cto in Marchia Brandenb. & electoria dignitate ſucceſsit.	12	20 ſe in Mauritaniam traiecit,
	6	5435	1473	2 AEſtate ob ſiccitatem & æſtum nimium ſyluę incenſæ, flumina ſiccata,	34 Carolus Burgundius inſigni equitatu Treuerim ad imp: venit, ſperans ab eo regio titulo ornari, ſed	13 Iacob. Cypri rex obijt, relicto	21 Tingam, Argillamq; oppida ex
	7	6	1474	3 ita vt Danubius in Vngaria meabilis fieret. Schola Tubingæ fundata.	35 Vento maximo per totam Germaniam multa ædificia (deiecta ſunt. (fruſtra.	14 filio infante, ſub cuius tutelæ no-*	22 pugnauit. Carolus Burgun-†

(* mine Veneti Cypri regnum occupant. († dus Nuſiam obſedit.

VNG. & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	ORD. TEV. I.	TVRCO: K.	
16	Cracouia incen 9 dio vaſtata.	33 8	3	6	PP. Turcis bel- 6 lum indixit. Cardinalē Aqui	
Johannes Hu- 17niad. poſt deui- ctos Turcos ob	Cometa per ę- 10 ſtatem de no- cte apparuit :	Scotus Angliã 34 inuaſit & va- 9 ſtauit. Maior	Carolus ab Epiſ: 9 Vpſal. pulſus ad Polo. regē fugit	7	leiæ claſsi præ- 7fecit Turci ad Albam Græcam	
Ladislaus (iſt- 18dum ſe adnupti as parat, vene-	vide ſub D. li- 11 tera.	li. 6. ca. 18. 35 10	Chriſtiern9 Sue- 10tiæ Regnum oc- cupauit, ſed nō	Cazimirus rex 8 Marieburgum occcupauit, id	à paucis Chri- 8 ſtianis cœſi.*	Bonfin. D. 29. & 30
no extinguit. 1 Chr. Pol. &c. MATHIAS Hu-	GEORGIVS de 12 Bodebra Bo- hemiæ rex.	36 11	diu obtinuit. 11 Quia Carolus reuocatus in	caſtrum fortiſ: 9 in tota Pruſsia tum temporis	Corinthus à 9 Turcis capta.	
niades Rex Vn: 2 XXXI. an. 33. Fridericus Imp.	Vratislauiēſes 13 Cazimiro ſe ſu aq; afferunt. q	37 12	ſumma pace id 12 adminiſtrauit.	erant, & ſedes 10 Magiſtri Teu- tonicorum.	10	
in regem Vnga- 3 riæ fruſtra ele- (ctus.	ob bellum Prute 14nicum eos nō recepit. Chr. Po.	Præter Polydorum 38 vide de hoc 13 anno Mai: li.	Adolpho duce 13 Sleſuicenſe & Holſatię mor-	11	Mahomed Tra- 11 peſuntium imperium ſub	
4	Cracouiæ ſedi 15 tio oborta.	6 ca. 17. & 19. 1EDVARDVS IIII. 14 poſt victoriam	tuo, Chriſtier- 14nus rex cęteros hæredes pecu-	12	egit, impera- 12toré capite ple cti iuſsit.	Polyd. de Reb. Ang. lib. 24.
Caſimirus Polo- 5niæ & Georgius Bohemiæ Rex,	Ignis Cracou 16 iam vaſtauit.	rex appellatus 2 reg. an. 23. 1 IACOBVS III. Sco	nia pacat, vtros 15 que ducatus ad ſe recipit. Chr.	Prælium apud 13 Putzkain cō- miſſum. in quo	Mytilene à 13 Turcis capta.	
Glogouiæ con- 6 uenientes fœ- dus iecerunt, Chr.	17	torum rex an. 7. 3 ætatis ſuæ, & re- 2 gnauit an. 29.	(Sax. &c. 16	res Polonorum 14 creſcere, Cru ciferorum	Veneti Corin 14 thum fruſtra obſident.	
Pol. lib. 4. ca. 61. 7	SOPHIA filia 18 Regi Poloniæ nata, quæ poſtea	4 3	17	verò diminui 15 cœpere.	Stephanus ſu- 15 perioris My- ſiæ rex. à Maho-	Hactenus Bonfinius de reb. Vngar.
8	Frid: Branden- 19 bur. nupſit: ex qua præter alios	5 4	18	16	mede dolo ca- 16ptus excoria- tus & Regno	
Papa Bohemiæ 9regē hæreſis dam nat, dignitate &	ſtrenuos prin- 20cipes, Chriſtia nus: dux Pruſ.	Seditiones & bel- 6la ciuilia Angliã 5 turbarunt. Poly.	19	Pax cum rege 17 Polōiæ & Ma giſtro facta.	priuatus eſt. 17 SCANDERBE- gius Epiri &	
regno priuare 10 nititur.	ſiæ Dominus 21 ALBERTVS na (tus eſt.	7 6	20	HENRICVS Reus 1 Comes Plauen- ſis 29. Mag.	Albaniæ dux 18 Turcos me- morabili cla-	
Im. Bohemos 11 bellis affligit iuſſu Papæ.	20	8 7	21	Gen. an. 2. 2 menſ. 3. ferè.	(dę affecit 19	
Mathias inſti- 12 gante Papa Bohemis bel-	MAMAK Tar- 23 tarorum prin ceps, Ruſsiam	Scotiæ rex Nor- 9uegię Regis filiã 8 vxorem duxit	Carolus Canuti 22 Suetiæ rex mo- rit. Chriſtiernus	Henricus dato 3 iuramento Re- gi Pol. apople-	Turci Stiriam 20 inuadunt.	
lum indixit. 13 Mathias Bohe- mis bellum in	(inuadit. 24	Maior. cap. 19. 10 Henricus VI. 9 regno reſtitutus.	Daniæ rex illud 23 repetens D. ex ſuis amiſit. Et-	xia moritur. 1 HENRICVS Rei- chenbergius 30	Eubœa à Tur- 21cis capta. Hū garia depræ-	
Georgius (fert. 14 Rex Bohemiæ moritur.	25	Eduardus à fu- 11ga reuertens, 10 Henricum iterum	STENO STVRE 24 poſt Carolum 1 Suetiæ regnum	M. 6. an. 7. 2 Hic Theodo- ricum Epiſco-	(data. 22	
VLADISLAVS 15 Poloniæ regis filius Bohemiæ	Duo Cometæ 26 notabilis ma- gnitudinis viſi,	capit. victa q̊q; 12 & capta Mar 11 gareta vxore	ſine regio titu- 25 lo gubernat 2 an. 33.	pum Sambien 3 ſem in Caſtro Tapiau fame	Huſſacaſſani 23 Armenio- rum & Perſa-	
rex an. 45. 16 Bellum Vng: 2. cum Polonis ob	quos trium an 27norum ſiccitas & bella cruen	cius. Henricum 13in carcere truiã cidari fecit.	26 3	(necauit. 4	rum Imp: in 24 Turcos vi- ctoriæ de	
Bohemiæ Reg. 17 Polō. exercitus à Mathia Rege (contritus. Chro. Pol.	tiis: ſecuta ſunt. 28 vide Chron. Pol. cap. 26.	14 13	Rex Daniæ 27 Romã profe- 4 ctus ob relig.	5	qua vide 25 Chron. Pol. lib. 4. ca. 69.	

	IN-dict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESI: A.	IMPERII GERMAN: B.	FRANCO: C.	HISPAN: D.
	8	5437	1475	IVBILæus à Paulo II. 4 indictus, hoc anno Romæ celebratur.	Carolus Burgundionum dux 36 Lotharingiam occupat. vide De hoc bello Paralip. Vrſperg (addita.	Simon puer à 15 Iudęis Tridēti crucifixus, poſt	FERDINANDVS 1 Magnus Hiſp. rex an. 41.
	9	8	1476	Iohannes Regiomōta 5 nus Aſtronomus in ſignis Romæ morit.	37 Matthias Vng. rex, Auſtriam	punitos Iudęos 16 miracul claret (Palm.	Hic regnum Hi 2 ſpaniæ cum Alphonſo Por-
	10	9	1477	Galeatius Maria dux 6 Mediolani in tēplo cōfoditur, à Iohan. An	& Stiriam ad Bauariam vsq; 38 vaſtat, & Bohemiæ coronam imperatori extorquet. Chr. Po.	Carolus Burgun- 17 dionum dux magno prælio	tugallæ Rege 3 diuiſit. vide Pal.
	11	5440	1478	drea Lamprogniano, 7 nobili Mediolanēſe Theodorus Gaza	MAXIMILIANVS Frid. Imp. fil. 39 potenti exercitu in Burgundiā profectus eſt, & MARIAM Ca-	demum victus 18 occubit. vide (Paralip.	4
	12	1	1479	Romæ obijt. Palm. 8	roli ducis iam mortui filiam, 40 in coniugē accepit, & Burgun diæ Ducatum ſibi vendicauit.	Ludouic. rex ma 19 gna manu Bur gundię fines inua	Iohannes Tar- 5 raconæ, Hiſp. citerioris, Na-
	13	2	1480	Ioh. Dlugotz Polōica 9 rū rerū ſcriptor cla- riſs: diē obijt. vide Chr	Turci claſſe Apuliam (Palm. 41 inuadunt, Lidruntum expu- gnant, & magnam calamitatem	dit, ubi XXM. 20 militū amiſit. Ludouicus Dob-	uarræ maioris, 6 Balearumq; Rex Ferdinando fi-
Hactenus Matthias Palm. Chronicis addidit.	14	3	1481	Pol. lib. 4. cap. 72. 10 † Franciſcus Philel- phus octogenarius Flo	Calabriæ cultorib. afferunt. vi- 42 de Palm.	lam oppugnans 21 XXXM. ho- minum amittit	lio Caſtellæ, Si- 7 ciliæ ac Corſi- cæ regi, mori-
	15	4	1482	rentię morit. SCHOLA 11 Moguntij fundata à Dithero Archiepo.	Maria, coniunx Maximiliani, 43 in venatione equo lapſa mori- (tur.	hic ira percitus 22 maiores copi- as miſit, Doblā	ens regnum 8 reliquit.
	1	5445	1483	Frater Nicolaus de 12 Saxo eremita apud Heluetios clarus ha-	44	captam ſolo 23 æquauit.	9
	2	6	1484	bet: extat eius vi- 13 ſio, ſatis luculenter papā Rō: depingens.	45 * pellatus.	CAROLVS VIII. 1 rex Franciæ an. (14	10
*	3	7	1485	INNOCENTIVS VIII. 1 pp. an 7. mēſ. 11. antea Ioh. Baptiſta Cibo. ap*	Chriſtophorus & Albertus Ba- 46 uariæ duces, de parterno domi- nio bellum habent.	Carolus Annā 2 Britanniæ Du- ciſſam, Maximi	Calabriæ A- 11 puliæq; prin- cipes cōtra Fer
	4	8	1486	† Georgius Trapezō- 2 tius peripateticus eru ditus in extrema ſene-	MAXIMILIANUS Frid. fil. rex Rom. 47 coronat. Albertus Brandenb. A- chilles Ger. dictus in comitijs mo-	liano deſpōſatā 3 dimiſſa Marga- reta, vi præripit	dinandum A- 12 puliæ regē cō ſpirarunt.
	5	9	1487	cta obitus omnino 3 literarum Romæ de Innocentius (ceſsit.	Maximilianus Bruggis, do- (rit. 48 lo Gallorum capit. & obſidetur, ſed breui aduentantibus patris	ducitq; vxorem. 4	Regnum Gra- 13 natæ ab Hi- ſpanis bello
	6	5450	1488	papa bello premitur. 4 Fridericus Imp. Gan dauium obſidione	SVEVI pro tu- (copijs liberatur. 49 enda mutua pace ac quiete, fœ dus inter ſe decennale inierunt	5	obtinetur eie- 14 ctis omnino Saracenis.
	7	1	1489	(cingit. 5	runt ad quod potentiſsimi qq; 50 Germ. principum illecti ſunt.	6	Ferdinandus 15 Catholici co- gnomentum
	8	2	1490	Noruegię populis à 6 pp. permiſſum eſt ſi- ne vino ſacra facere.	Mortuo Mathia Vng. Maximili- 51 anus Auſtriā cum Vienna recepit. Sigiſmundus Auſt. dux libera-	7	ſortitur, ob 16 crebras in Sa- racenos vi- (ctorias.
	9	3	1491	q̃d vinum eo illatum, 7 ob immenſa frigora Argen (mox pereat.	lis: Comitatum Tirolenſem Ma- 52 ximiliano regi per manus tra- * CONVENTUS Norimbergæ, ciuita-	8 * didit guber- nandum.	17
	10	4	1492	tifodinæ circa An- nabergam à Saxonię 9 principib. primum.	tes Imperij Lieum occupant, ac 53 Bauariæ duce Ratisbonam in in tegrū ad ipſorū cōfœderationē reſ	9 (lunt. ſtituere compel	Alphonſus 18 Portugalliæ Rex, æquo la-
	11	5455	1493	(coli cœperunt. 1 ALEXANDER VI. PP. 154. an. 10.	Fridericus Viennæ moritur, 26. 54 die Aguſti, in templo S. Ste- (phani ſepultus.	Morbus Gallic. 10 in Mauritania & Hiſp. primum	pſus moritur. 19 cui frater E- manuel ſuc- (ceſsit.
*	12	6	1494	Ordo pœnitentium 2 mulierum ex pub. peccatorib. Pariſijs cœ (pit, autore Ioha. Tiſſerano ord. min.	MAXIMILIANUS ſolus Imp. an. 25. 1 Magna ſtrages Gallorū apud Sali nas Burgundiæ à Germanis facta e.	ortus: vide Car. Pol 11 li. 4. c. 77. Caro lus per Italiam (exercitum in Apuliam duxit.	20

VNG. & BO. E.	POLONI. F.	BRITAN. G.	SCAND. H.	PRVSS. I.	TVRC O. K.	
Pactum Mat- 18 thiæ & Vladiſ- 4 lai Regum, quo	Cracouia in- 29 cendio vaſto deformata.	Eduardus à 15 Carolo Bur 14 gundio in	28 5	6	Stephanus 26 Parauinus Va lachiæ Tur-	
pax inter Vnga- 19 ros ac Bohemos 5 facta eſt. Chro.	Locuſtæ & ex 30 undatio Iſtu- læ. Chro. Pol.	Galliam euo- 16 catus, con- 15 tracta cum	29 6	7	cos maxima 27 clade paruo exercitu affe-	
Pol. 20 6	cap. 71. 31	Ludouico 17 amicitia, no- 16 uem anno-	30 7	MARTINVS 1 Truchſes Vuetzhauſien-	cit. vide Chro 28 Pol. cap. 70.	
21 7	Cruciferi bel- 32 lum contra Polonos pa-	rum fœdus 18 factum. 17	Iohannes vo- 31 lente patre Da- 8 niæ & Norue-	ſis XXXI. 2 Mag. ord. an. (12.	Totam Carin 29 thiam Turci vaſtarunt.	
Fœdus inter 22 Mathiam & 8 Vladislaum re-	rant, quod mox 33 omittunt. IVVAN Dux	19 18	giæ rex coro- 32 natur. 9	Magiſter regi 3 Poloniæ fide- litatem iurat,	Chr. Pol. 30 Claſſe Apuliã inuadunt. Pal.	
nouatum. 23 Mathias magno 9 exercitu Vvala-	Moſcouiæ am 34 pliſsimam vr- bem & duca-	20 19	33 10	omni depoſi- 4 ta rebellione.	Rhodus à Tur 31 cis oppugna tur, qui exin-	
chiam ingreſſus, 24 nihil egregij ef- 10 ficit. Pal.	tum, Nouo- 35 gardiæ capit.	21 20	34 11	5	32 de in Apuliã traiecerunt. 1 BAZAITES II.	
25 11	36 Cazimirus Ca-	22 21	IOHANNES ſo- 1 lus regnat an. 12 32.	6	Turcorum 2 Impe. V III. an. 31.	
26 12	zimiri fil. Vil- 37 næ moritur.	23 RICHARDVS 22 1 III. Glocoſtriæ	2 13	7	3	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 25.*
Graculi & picæ 27 magno nume- 13 ro ad aliquot	38	dux, fraude 2 regnum occu 23 pat, an. 2.	3 14	8	Bazaites Kili- 4 an & Biala- grod in Baſſa-	
miliariorum 28 ſpacia, in aëre 14 confligentes.	Mathias Vn- 39 gariæ rex, poſt quam oppi-	HENRICVS VII. 1 Richemodiæ 24 comes Angliæ	4 15	9	rabia expu- 5 gnat.	*Polyd. de Reb. Ang. lib. 26.*
belli oſtentum 29 præbuerunt. 15	dum Sabatz 40 Turcis eripu iſſet, Viennam	regnum Caroli 2 Francorum 25 regis auxilio,	5 16	10	Bazaites Polo- 6 uutzos, (anti- qui Gelas vo-	
† Albertus Ba- 30 uariæ dux, 16 Ratisbolam	Auſtriæ ex- 41 pugnat, & occupat.	obtinuit. re- 3 gnauit an. 23. 26 menſ. 7.	6 17	11	carunt) Mæo- 7 tida accolen- tes vicit & ex-	*Ad hunc annum Iohãnes Maior Scotiæ hiſtoriam perduxit. Huc vſq; Aemylius de Rebus Franc.*
occupat. 31 17	42	4 27	7 18	12	terminauit. 8 Chro. Pol. lib. 3. cap. 31.	
32 18	43	5 28	8 19	IOHANNES de 1 Triffen. 32. or. Mag. Gen. an.	9	
Mathias Apo- 33 plexia Viennæ 19 moritur.	44	6 29	9 20	9. hic cum Po- 2 lonis in Vualachiam exer-	10	
VLADISLAVS 1 Caſimiri Pol: 20 reg: fil: Bohemiæ	Cometes & 45 Eclipſis Solis, quæ peſtis pe-	IACOBVS IIII. 7 Scotiæ Rex 1 an. 23. ferè.	10 21	citum duxit, 3 vnde mortu9 in Regium	11	
rex ad regnum Vng: 2 aſcit re. an. 26. 21 per totum Ianua	corum ſecuta 46 Iohan. Al (eſt. bertus ab Vng.	8 2	11 22	montem rela- 4 tus eſt.	12	
rium æſtuantus 3 in Polonia fuit, 22 vt gemmæ &	IOHAN- (victus. 1 NES Albertus Poloniæ rex. ã. 9	9 3 Annus Hic	12 23	5	Turci Croa- 13 ciam vaſtã- runt, à Maxi-	
pullulationes tur- 4 gerent. &c. vide 23 Chro. Pol. ca. 77.	Cracouia incẽ 2 dio afflicta. Iu- dæi in Cazimi *	multorum in 10 ſignis fuit cla 4 ris: vxorum morte. *	13 24	6	miliani mi- 14 litibus fuga- ti ſunt.	

* riam (pars eſt ciuitatis Cracouienſis) translati.

	Indict.	Anni mundi	ANNI Christi	ECCLESI: A.	IMPER: GERM: B.	FRANCO: C.	HISPA: D.
	13	5457	1495	3	Cõuentus Vuormatiæ habitus, in q̊ 2 de bello cõtra Turcos cõſultatum. EBERHARDVS comes, primus Dux	Carolus parto 12 Neap. regno, in reditu à Vene-	Nepolitani 21 à Carolo deficiunt. Fer-
	14	8	1496	Philippus Calima- 4 chus Florentinus Poëta Laureatus o-	Vuirtenbergenſis & Teckenſis fa- 3 ctus.	tis & Mediola: 13 impedit. Vide Paulum Iouium	dinandum 22 recipiunt, q̊ non longe
	15	9	1497	lim præceptor regis 5 Alberti Poloniæ, Cracouiæ moritur	4	de his tempo- 14 ribus.	pòſt dyſen- 23 teria defuncto, Frideri-
	1	5460	1498	(Kal: Nouemb. 6	Eberhard. iunior dux Vuirtenb. fu- 5 gatus, Vlricus fratruelis eius ſuffe- Bellum Max: cum Helue- (ctus eſt.	LVDOVICVS III. 1 Franciæ rex an: (17.	cus patruus 24 in regno ſuc- (cedit.
Huc vſq; Chro. Sax.	2	1	1499	7	tijs, quod in Heluetiorum hiſtoria 6 copioſè deſcribitur. Baſilæa ab Imp: ad Heluetios de-	Galli Mediolanũ 2 ingreſsi ſexto menſe repellunt.	25
Item & Colonienſe bũ finit.	3	2	1500	Cometes in Septen 8 trione ſub ſigno Capricorni apparuit	(fecit. 7	Ludouic. Sfortia 3 proditione captus in Galliã ductus,	Emanuel 26 Luſitaniæ rex naues ad In-
*	4	3	1501	Chr. Pol. li. 4. c. 76. 9 Cruces in veſtibus apparuerunt.	8	vbi tandem vi- 4 tam finiuit. Philip. Archidux	diã, circum na 27 uigata Africa miſit: ma-
	5	4	1502	Neapolis iterum à 10 Gallis occupata: SCHOLA Vuittenb. fun-	Noriberg. maxima clade à Caſimi- 9 ro March. Brand. non p̃cul ab vrbe Noriberg. affecti ſunt. Liga ruſti-	Auſt. pactis Ca- 5 roli primogeniti ſui ac Claudiæ	gnam eius 27 partem obtinuit, &c.
*	6	5465	1503	PIVS III. PP. (data. 1 poſt paucos dies mortuꝰ, cui ſuffectꝰ eſt IV-	corum, vulgo *der Bundſchuch*, in 10 Spirenſi agro immodicam ſeditionem in ſuperiores concitat.	Ludouici fil. nu- 6 ptijs amicitiã firmat cũ rege Gal.	In Germa- 29 nia cruces denuo in ve-
	7	6	1504	LIVS II. mileſ melior 2 quam Sacerdos PP. 156. an. 10. ferè.	BELLVM Bauaricum. 11 Bohemi in auxilium Bauaro veniẽtes à Max: ad Ratiſbonam cædunt.	& in Hiſp. ad ſo- 7 crum Reginam (redijt.	ſtimentis, & 30 in pane ſimilaceo apparent.
	8	7	505	Africæ regnum Chri- 3 ſti fidem ſuſcipit. IOAN. IOVIAN. Põtanꝰ	Comitia Coloniæ habita, vbi bel- 12 lum Bauaricum cõponit. & Palatinus Rheni in gratiã. Cæſ. recipitur.	Dux Geldriæ re- 8 bellans, in Arnheim obſeſſꝰ, Cæ	Granatæ popu- 31 lus ad fidem Chriſti cogit.
	9	8	1506	SCOLA Fran- (obijt. 4 cofordię ad Viadrũ Bononia (fundata.	Max: Vngaros rebelles capto 13 Polonio ad ſuas partes retraxit, (& pacem fecit.	lari ſe ſubdidit. 9 Ludouic. rupto fœdere Lõgobar	† Ludouicus 32 rex Vng: natus. Philippus
	10	9	1507	papæ reſtituta. 5	Carol: dux Gueldriæ, rupta con- 14 cordia Brabantinos Gallorum auxilio vehementer moleſtauit.	diam inuadit. 10 Genueſes Gallo rebelles prę	Caroli V. pa- 33 ter Bruggis in Hiſp. mo- (ritur.
	11	5470	1508	Coradꝰ Celtes primꝰ 6 Germanorũ laureatꝰ poeta Viennę Auſt. mo	Imp: papa & Gallus confœderati 15 Venetis bellum inferunt, quod vtrinq; X. an. ſæuijt.	ter omnẽ ſpem 11 victi Gallo ſe dedunt. Alber	34
*	12	1	1509	Iulius Eccl. vrbes (rit 7 quas Veneti obtinuerãt in ſuã poteſtatẽ re-	Max: Veronam, Patauium, Ter- 16 uiſium & ſuorum ſociorum quã plurima à Venetis recipit.	tus dux Baua- 12 riæ moritur. Ludouicus Ve	Brunduſ: 35 Tarentum, &c. à Vene-
*	13	2	1510	IVBILEVS à Iulio (degit 8 P. pecuniæ gratia ad 10. an. vocatꝰ. Terræ	Conuentus Chriſtianorum re- 17 gum & principum Auguſtæ ha- (bitus	netis victis, 13 multas Italiæ vrbes capit.	tis occupa- 36 ta, Hiſp. rex (recepit.
*	14	3	1511	motꝰ Italiã quatiunt. 9 Cõcilium Gallicanũ Turonis, quod Lug-	Kregia arx munitiſ. in finib. Hegouię 18 (*die Hohekree*) à confœderatis Sueuiæ deſtructa eſt mẽſ. Nou. Cæ	Papá Rauen- 14 nam obtinuit	Tripoli in A- 37 frica ab Hiſp. obtinetur.
*		4	1512	duni continuatur. 10 Papa nouo exercitu parato ad Rauen-	ſar comitia Treueris cum Germ: 19 principib. regũq; Oratorib. agitat Tunica Domini factitia ibi repert.	Brixia venetis 15 eiectis, & Rauenna, victo Papa	Max: Dux 38 Mediolani Cæſ. auxilio
*	1	5475	1513	LEO X. ante (nam vincit. 1 Iohannes Medices papa 157. an. 9.	Heluetij Cæſ: nomine Burgundiã 20 debellant, initis Germ: pacẽ cum Gallo faciunt. Gallꝰ à Cæſ: victus	pa à Gallis di- 16 ripiuntur. Anglus Picar-	(patriam à 39 Gallis recipi- (pit.
	2	6	1514	Iudæus Pfefferkorn 2 dictus Hallæ Sax. comburitur, quod Eu	In Sueuia factio, *der arm Kunz* di- 21 cta, Ducem Vuirtenberg. vexat. Georgius dux Sax. Tammenſem	diam vaſtat, 19 & Tarauonam ſolo æquat.	40

(chariſtam prohanauerat. (Phryſiæ vrbem hoſtiliter diripuit.

VN: & BO: E.	POLONIAE F.	BRITAN: G.	SCAND. H.	ORD: TEV: I.	TVRCO: K.
Iſtula in tantum ex- 5 undauit, vt antea 24 (nunquam.	Ianuſsius Ma- 3 zouiæ Dux ob- ijt, cuius terram	11 5	14 25	7	15
6 25	rex Albertus ob- 4 tinuit.	12 6	15 26	8	16
Nicolaus dux O- 7 polienſis Niſſæ 26 capite plexus: cau-	Infelix regis Al- 5 berti bellum cõ- tra Valachos ∴	13 7 & ∴ Turcos.	16 27	Magiſter in 9 bello Polonico co contra Va-	Turci Stiriam 17 & Carinthiam populantur.
ſam vide in Chro. 8 Pol. lib. 4. ca. 78. (27	Turci, Tartari 6 & Valachi Ruſ- ſiam deprędantur	14 8	17 28	lachos cadit. 1 FRIDERICVS dux Saxoniæ.	18
Vitulus duob. ca- 9 pitib. ante & poſt 28 Cracouiæ natus.	Fœdus Vngaro 7 rum, Polonorũ & Valachorum ✠	15 9 ✠ contra Turcos.	18 29	33. Ord. Ma. 2 an. 12. hic nun quam iuramen	Turci cum Ve 19 netis bellum habẽtes, Italiam
Tartari in æſtate 10 Poloniã vaſtant. 29	IVVAN Moſco- 8 uiæ Dux Litua- niam vaſtat.	16 10	19 30	to ſe Polonis 3 aſtringere vo- (luit.	infeſtant, vide 20 Chron. Pol. ca. 79. Modon.
Zauolenſes Tar- 11 tari cum Polonis 30 pacem faciunt.	XVII. die Iun. 9 Albertus rex Turonij Pruſ- ‡	17 11 ‡ ſiæ obijt.	20 31	4	vrbs & inſula 21 à Turcis ca- (pta
& ſtatim p̄ Polonis 12 contra Prekopen- 31 ſes Tartaros pu-	ALEXANDER 1 Magn. dux Lit- uaniæ, fratri ✱	18 12 ✱ ſucceſsit an. 5.	21 32	Gregorius Ma- 5 ternus, qui Dantiſcanos	Turci caſtrum 22 Iaiza obſidẽ- tes, ab Vnga-
gnam ineunt. 13 32	Conradus Ma- 2 ſouiæ Dux mo- rit, cuius regnum	ARTVRVS Hen- 19 rici filius Ma- 13 riam regis Ar	Steno Sture Sue 22 tiæ Prin- 33 ceps menſ.	longo latroci- 6 nio afflixerat, Groſsiæ de-	(ris cæſi. 23
Stephan: Valachiæ 14 dominus, vir 33 bellicoſus obijt.	ad regem Polo- 3 niæ recidit, qui hoc filiolis Con-	ragoniæ filiam 20 duxit. 14	Decemb. mo- 23 rit, cui Suan- to Oſtrogotus	(collatur. 7	24
Chr. Pol. cap. 84. 15 Bogdon Vala- 34 chiæ Dominus.	radi in feudum 4 locauit.	21 15	ſucceſsit. 24 IVVAN Baſi- louitz, id eſt, Io-	8	Sophi Perſarum 25 rex cum Tur cis in Aſia cõ-
Tartari Lituaniam 16 vaſtantes victi & 35 cæſi ſunt.	Stella crinita in 5 ter arcton appa- ruit, mortem, A- †	22 † lexandri 16 prænuncians.	hã. Baſilij Mo 25 ſcouiæ dux obijt, cui F.	9	greſſus, mul- 26 ta eorum millia occidit.
Bellum Sigiſmun- 17 di Pol. regis cum 36 Baſilio magno Mo-	SIGISMVNDVS 1 Pius & magnus princeps fratrib.	Spõſalia inter Carolũ 23 Caſtellæ regẽ 17 Archiducem	BASILIUS Io- 26 hã. ſucceſsit: de geſtis eius	10	27
ſchouiæ duce, quod 18 in vita Sigiſmun 37 di, à Iodoco Lu-	in regno Pol. ſuc- 2 cedit, regnauit feliciter pa- ()	Auſtriæ, & Ma 24 riã Hẽrici VII. 18 () ce & bello (filiã.	vide Chro. 27 Pol. lib. 4. ca. 58.	11	Mathuſiotum 28 princeps, rex à Feus dictus
douico Decio co- 19 pioſe traditur. 38	Bellum Valachi- 3 um cum Sigiſ- mundo cæptum	clarus annis 41. 1 menſ. 2. die. 7. 19 HENRICVS VIII.	Baſilius Mo- 28 ſchus Pleſco- uiam ciuita-	12	Germania 29 exulat. Terræmotus
Taurici Tartari 20 Lituaniam ad 39 Vilnam vſq; va-	Conuentus Bos✱ 4 naniæ ob res Prutenicas. Vi-	Anglorum Rex 2 an. 39. 20	tem & Duca 29 tũ maximum occupauit.	Fridericus 13 in Miſnia (moritur.	Conſtantino 30 polim con- (cuſsit.
ſtant. 21 40	de Decium in 5 Sigiſmundo.	3 21	30	ALBERTVS 14 Marchio Br. electus & anno	31
Polonis hic annus 22 Tartarica victo- 41 ria inſignis fuit.	Nuptię Sigiſmũdi 6 cum Barbara Teſ ſin. ducis fil. Ma	4 22	Sueno Suetię 31 dux morit, cui filius Ste-	Chriſti 1512. 1 Regiomontem introductus	SELIMVS Tur- 1 corum Impo- rium inuadit
Cruciferi cõtra nobi- 23 les & ſacerdotes 42 Vng: inſurgunt. ✠	ximil. Rõ. R. cum 7 Baſilio Moſcho fœdus icit, eumq;	Iacobus rex Sco- 5 tię dũ in Anglia 23 prędã agit morit, q-	noſture iu- 32 nior ſuffici- tur.	eſt, in die S. Cæ- 2 ciliæ, Magiſtrũ egit an. 13.	fugato patre, 2 Imperat an. 7.
Moſcorum ſupra XL. 24 M. à Polonis cæſa ad Boryſthenẽ amnem	in Lituanos & 8 Pol. ſolicitat. Smolensko arx †	dam acie victum & 6 cæſum tradunt. Ia cobus V. Scotiæ rex	CHRIſtiernus II 1 Daniæ & Nor- uegiæ rex an. 9.	quib. exactis 3 terra Pruſsiæ Ducatus facto	Sophi Turcos in 3 maiori Arme- nia magna

Huc vſq; Chro. Poloniæ Iodocus Decius Pol. res continuat in Vita Sigiſmundi. Hactenus Pol. de Reb. Ang.

† Lituaniæ munitiſs: vna cum Ducatu ſuo Moſcho prodita eſt. (eſt, de quo infra. (ſtrage vicit.

IN. dict.	Anni mund.	ANNI Christi	ECCLESIAE A.	IMPERII GERMAN: B	FRANCO C.	HISPAN. D
3	5477	1515	Franciſcus à Sickin- 3 gen Vuormaciam bello premit.	Viennæ Auſt. Rõ: Hung. Bohemiæ 22 et Polõiæ reges cõueniunt. fœdera cum ſponſalib. faciunt: de quibus	FRANCISCVS Va- 1 leſius, Franco- rum rex. an. 33.	Anna Vnga- 41 riæ regis filia Ferdinando
4	8	1516	Iubilæi gratia Polõis 4 à PP. pecunia vendi ta. Sic & Germãis etc.	Cuſpinianus. 23 Argentifodinæ in valle Ioachi- mica repertæ.	Mediolanum à 2 Gallijs cum du- ce captum.	deſponſata. 1 CAROLVS Ar- chidux Au-
5	9	1517	D. ERASMVS Rotero- 5 damus per tranſla- tionem noui Teſta-	D. MART. LVTHERVS primus omni- 24 um ob indulgentias impudenter venditas, Rom. Papæ ſe opponit.	Fœdus inter Frã 3 ciſcum & Caro- lum ictum.	ſtriæ Hiſpaniæ 2 rex annis. Holandia mi-
6	5480	1518	menti inclareſcit. 6 IOHANNES FVNCCIVS author huius Operis.	Comitia Auguſt. in qb. ſe ſucceſsio 25 ne Caroli de cauſa Vuirteb. du- cis & de Luth. doctrina agitatum eſt.	Pariſijs ſponſa- 4 lia inter Anglo- rum Regis fili-	ris modis diri- 3 pitur, ac vaſta- tur.
7	1	1519	Verdæ Noricæ naſ- 7 cit, die 7. Feb. hora noctis circiter tertiã	Dux Vuirteberg. bis ditione pellit. 1 CAROLVS V. Hiſpaniæ rex, &c. Ger. Imp. diu felix. Imp. an. 39.	am & Delphinum 5 tractantur.	Carolus in Re 4 gnis Hiſpaniæ & Siciliæ con
8	2	1520	Furioſa Bauororum 8 aliorumq; populo- rum peregrinatio,	Carolus Aquis coronatur XII. die 2 Octobr. Lutherus à toto grege v- niuerſitatum Papalium. & à Papa	6	firmatur 7. di 5 Feb. an. 1518
9	3	1521	ad formoſam Ma- 9 riã Ratisbonenſem, initium ſumpſit.	ipſo damnatur. 3 Carolus Vuormaciæ conuentum egit, in quo Lutherus coram, ſe ſu-	Cæſaris milites 7 Mediolanenſi- um tam ciuitatẽ	6
10	4	1522	ADRIANVS VI. PP. 1 158. an. 2. IOHANN. Reuchli-	amq; doctrinam defendit. 4 Conuentus Noribergæ, cuius Acta publicè extant.	quam arcem ; 8 pulſis Gall: reci- piunt.	IOHANNES III 7 Portugaliæ re[x] Emanueli de
11	5485	1523	nus, vir optimè de 2 bonis literis & Re- pub. Chriſtianã me-	Cõfœderati Sueuorũ, arces 23. No- 5 biliũ latronum Frãconiæ deſtruunt Franciſcus à Sickingen, dum Treui-	GEORGIVS Fronſ- 9 bergius exercit9 Cęſarei ductor Hel	functo ſucceſ 8 (ſit
12	6	1524	(ritus obijt. 1 CLEMENS VII. PP. 159. an. 10. menſ. 11.	renſem Epm armis moleſtat, glo- 6 bo ictus in arce Nonſtal, in qua obſidebatur, interijt.	uetios cum Gallis 10 in Mediolanen ſi agro vicit.	9
13	7	1525	2	Illuſtriſs. Sax. Dux & Elector Fri- 7 dericus fato naturali defunctus. BELLVM RVSTICORVM. *	Franciſcus Rex 11 24. die Feb. à Ca roli militib. capt9.	10
14	8	1526	SCHOLA Marpurgæ à 3 Philippo Haſsię prin cipe denuò inſtaurat.	Papa cõiuratorum anteſignan9 ma- 8 gnã vi Carolo reſiſtit, cui à Geor- gio Fronsbergio magno reſiſtit ani-	ad Papiam. Fœ- 12 d9 Mediol. Gal lorum Anglorum	11
15	9	1527	Roma ab exercitu 4 Caroli capta & di- (repta eſt.	Caſimirus Marchio Bran- (mo- 9 denburg. in expeditione Vngari- ca moritur.	Venetor: omni- 13 umq; Longo- bardiæ ciuita-	12
1	5490	1528	Diſputatio Bernæ 5 Heluetiorum de Eu chariſtia habita.	Philip. Langrauius Haſsiæ Mo- 10 guntino, Herbip. & Bamber. Epis bellum infert. *Die Narrẽkappẽ* vulgò	tum; contra Ca 14 rolum Imper. Fame in Inſu-	13
2	1	1529	Sudor Anglic: exor 6 tus morb. ante inco Conuentus (gnitus.	Conuentus Spiræ ab Imperij du- 11 cibus propter res Turcicas actus. FAMES Norimbergæ maxima.	bria & Vene- 15 tijs multi pe- rierunt.	14
3	2	1530	Eccleſiaſticorum 7 Marpurgi, cuis acta publicata ſunt.	Carol. à Clemẽte Bononiæ nõ Rõæ, 12 coronat. Omen ruituri Imperij. Comitia Auguſtæ, qb. confeſsio	Florentia ab ex- 16 ercitu Imp. & PP. vi fameq;	† Iohannes Sto 15 phlerinus A ſtronom9 Tu
4	3	1531	BILIBALDVS Pirck- 8 haimerus ciuis No riber. doctus & fa-	Proteſtantium Cæſari oblata, &c. 13 FERDINANDVS Vng. & Boh. rex in regem Romam legitur & coro	expugnata. 17 Leonora ſo- ror Imp. Caro-	bigenſis o 16 ctogenarius diem obijt.
5	4	1532	cund9 vir, diẽ obijt. 9 † Vlrichi Zuinglij (interitus.	Comitia Ratisbonæ. (natur. 14 Bellum maximo apparatu in Tur cos, ſine fructu, max: damno &c.	li Regi Gallo- 18 rum deſponſa † Iohannes (tur.	16
6	5495	1533	ANDREAS Alcia- 1 otus Iuriſconſultus (clarer.	Liga Sueuorum, multis & varijs ma 15 chinationib: tam Cęſaris quam re gis Galiæ, magnò Germanorum †	dux Saxoniæ 19 Elector diem (obijt.	Cometa à Iu 18 lij initio uſ ad Auguſt in
7	6	1534	Anabaptiſtæ Mo- 11 naſterium vrbem Vueſtphaliæ occupãt	Dux Vuirtenberg. Vlricus, à 16 Philippo Haſsiæ Principe armata manu in ditionem ſuam reſtituit	† malo rumpitur. 20	Barbaroſſa r 19 gnum Tun occupat in Afri

UNG. & BO: E.	POLONI. F.	BRITAN: G.	SCAND. H.	ORD: TEV: I.	TVRCO: K.	
Ludouicus Ma- 5 riam Philip 44 [..]i Archidu-	Barbara regina 9 moritur 12. die Octobris.	7	2	4	Iohannes Sce- 4 puſiẽſis prin ceps, à Tur-	*Hactenus*
[..]s Auſtriæ [..] filiam vxo- 45 rem duxit.	Tartari quatu- 10 or exercitibus Ruſsiam inua-	8	3	5	cis victus. 1 5	*Decius in vitam Sigiſm. Pol. Regis.*
LVDOVICVS II. Pa- tri in regnis Vng. & Bohe.	dẽtes, victi ſunt 11 Nuptiæ Sigiſ- mundi cum Bona	9	Steno Sture inter 4 rex Sueuor. bel- lum Vſpaliẽſi Ar-	6	Selimus Sol 6 danum cum Ægypto ca-	
ſucceſsit an. 10. 2	ex Arragonum 12 regum Medio- lanẽnumq; Du- †	10 † cum familia.	chiepõ intulit. 5 Chriſtiern9 Hol miam Sueciæ me-	7	pit, Syriamq; 7 ſubegit.	
3	Bona Regina 13 Poloniæ coro- (nata.	11	tropolim, ali- 6 quot menſ. fru- ſtra obſedit.	Bellum inter Polo- 8 nos & Magiſtrum Albertum.	Solimannus 1 X. Turcorum Imperator. (an. 48.	*De bello Chriſtierni cum Stenone &c. vide Iac. Zieglerũ in ſua Geographia & Iohan. Mag. Archiepiſcopum vpſal. in hiſtor. Suecorum.*
4	14	12	Chriſtiern9 oc- 7 ciſo Stenone Stu re Sueciam obti-	9	2	
Ferdinandus Ca- 5 roli Imp. frater Lintzæ cum An-	Ludouicus 15 Vng. & Bohe. rex, cum Ma-	13	net, Holmiam 8 crudeliter affli- (git.	Induciæ in quatu- 10 or annos factę, in ter Polonos & Al-	Turci Albam 3 Græcam præ fecti perfidia	
na Vngariæ re- 6 gis ſorore nupti- as celebrat.	ria ſorore Ca- 16 roli & Ferdi- nandi *Budæ*	14	Chriſtiernus me- 9 tu regna relin- quẽs in Germa †	bertum Marchi- 11 onem, &c. † niam fugit.	occupant. 4 Rhodus à Turcis expu- (gnatur.	
7	nuptias cele- 17 brauit.	15	FRIDERICVS re- 1 gnorũ Daniæ & Noruegię curã ſu	Iacob Vuinckel- 12 bloch Dantiſca- norum conciona	5	
8	18	16	ſcipit. GOSTA- 2 VVS, Stenonis Sture ſenioris Ne	tor, ſeditionem 13 excitat.	6	
9	19	17	pos & Caroli 3 Canuti regis cõ ſanguineus, à Sue-	ALBERTVS Mar- 1 chio Brandenb. Mag. Gen. relicto	7	
Interfecto Ludoui- 10 co à Turcis Vn- regnum inuaſit	Sigiſmundus 20 Dantiſcum ve nit, ſeditioſos	18	tijs rex ſalutat. 4	ordine, prim9 dux 2 PRVSSIAE creatur ab inuictiſs. Polono	8	
IOHANNES Zepu- 1 ſienſis Vueiuoda.	punit, & ſacri- 21 ficulos reſti- tuit.	19	Albertus dux 5 Pruſsiæ, &c. DO- ROTHEAM Fride	rũ rege Sigiſmun- 3 do. Dux nouus no uo cum magiſtra-	9	
FERDINANDVS à 2 Bohemis rex cre- atus cũ exercitu Vn	SIGISMVNDVS 22 AVGVSTVS, 1 Sigiſmundi	20	rici regis filiam 6 pio ſibi matri- monio iunxit.	tu Euangelij lucẽ, 4 in Pruſsiam intro duxit, cui Deus vi	10	
gariam inuadit, Bu- 3 dæ rex Vngariæ declaratur.	filius, rex Po- 23 loniæ coro- 2 natur. Re-	21	7	tam longæuam be 5 nignè largiatur.	Tur. Vien- 11 nam Au- ſtriæ obſede (runt.	
BVDA à Ferdinan 4 do obſeſſa, maxi- ma Germanorum	gnat cum 24 patre an. 3 20.	22	8	6	12	
militum iactura. 5	25 4	Henricus An- 23 gliæ rex Scotos infenſos ſenſit.	9	7	Turci Sicili- 13 am adoriun tur, ſed ſta-	
Turcorum ad 6 XII. M. non pro- cul à Neapoli	Cometa menſi. 26 Sept. & Oct. 5 in ſigno Virgi-	Exundatio Ho- 24 landiam, Friſi- am, Seelandiam,	Chriſtiernus 10 in Daniam re- uocatus capi-	8	tim repulſi 14 ſunt.	
Auſtriæ cæſi, du- 7 ce Sebaſtiano Schertblinio, cum	nis, Libr. & 27 Scorp. 6	&c. inuaſit. 25	tur, & Sunder- 11 burgij cuſtodi- (tur.	9	15	
aliàs nihil egregij 8 hoc bello effice- (tur.	Exundatio- 28 nes max. per 7 Poloniam,	Henric9 Ang. rex 26 cũ toto regno à PP. Rõano defecit.	Friderico defũcto 1 regnũ Danię va- rijs exagitat bellis	10	Sophi dupli 16 ci clade Tur cos in Orien-	

(cæteris terris per totam Europam creſcentibus.

(te affecit.

IN. dict	Anni mund.	Anni Christi	ECCLESIAE A.	IMPER. GERMAN. B.	FRANCO. C.	HISPA. D.
8	5497	1535	PAVLVS III. Alexan- 1 der Farneſius antea. PP. 161. an. 15.	Monaſterium vrbs ab Anabap- 17 tiſtarum perfidia vi liberatum.	Duce Mediola- 21 ni hoc à defun- cto rex Gal. Medi	Carolus 20 Tuniſium Africę capit.
9	8	1536	Martinus Butzerus cum 2 aliqb. ſuor. conciona- torib. Vuitebergæ de	Fœdus Proteſtantium Smalcal- 18 diæ initum. Eraſmus Roterodamus diē obijt.	olanum affectat, 22 &c. Carol. Mar ſiliam obſidens	Rex Por- 21 tugalliæ magnam
10	9	1537	Zuinglianiſmo agit. 3	Georgius dux Saxoniæ moritur. 19 Arx Heidelber. antiqua, de cœlo tacta, max. toti ciuitati cladē intulit.	peſte pellitur. 23 Bellum in Pi- cardia ꝓtrahitur.	Indiæ par- 22 tem obti- (nuit.
11	5500	1538	Conuentus potētiſs. Eu 4 ropę Principum Ro- mę per legatos āctus, v-	Noribergenſes arcem Imperialem 20 in colle vrbis ſitā, maximo vallo & propugnaculo muniunt.	Pax inter Mo- 24 narchas facta, non diu dura-	Mare in regn 23 Neapoli- tano 8. mi-
12	1	1539	bi bellum cōtra Turcos 5 concluſum, nullo effe ctu geſtum eſt.	Carol. Galliā tranſiens, à Rege libe- 21 ralit. excipit. Gādauū inde veniēs qd ſequenti anno fiebat, Patriā non	(tura. 25	liar. Ital. ſic- 24 cat, e quo lo co ignis cum
13	2	1540	Conuentus ob religio- 6 nem Vuormaciæ, qui hinc Haganoā traſlat9.	agnouit, ſed miſerrimè afflixit. E- 22 clipſis Solis max. 7. April. die, & æſtas ſiccifs. & calidiſs. vina optima	Carolus Imp. 26 Pariſios venit.	cinere erum 25 pens, mul- ta loca mi-
14	3	1541	Comitia Ratisbōę habi- 7 ta, multum de religiōe actū, vt in actis publicat.	Carolus primum Noribergam 23 venit, vbi incredibili pompa à Senatu populoq; excipitur.	† Henricus frater 27 Georg. dux Sax. morit, cui filius	ſerè vaſta- 26 uit.
15	4	1542	Henricus dux Brunſ. 8 à Ioh. Frid. duce Sax. bello quæſitus, ditione	Bellum inter Maur. & Ioh. Frid. Sax. 24 duces, qd citò ſedatum ē. *Der Fla-* Bellum in Turc. ſine fructu (*d Krieg.*	MAVRITIVS 28 ſucceſsit.	Carolus Al 27 gieram Afr cæ oppug-
1	5505	1643	ſua profugit. 9 Comitia Noribergę p̄ ſente Ferdināndo rege.	Vuilielm. dux Cliuenſis Galio ad- 25 hærens, Carolo Im. in Brabantia negotiū facit, Antuerpiā obſidet &c.	Gallus Lutzelbur 29 genſem duca- tum bello quærit.	nans, naufra 28 gium paſſu repellitur.
2	6	1544	Comitia Spiræ præ- 10 ſente Carolo.	Carolus Turonium vi captum incē- 26 dit: Cleuenſem ad obediētiā, adē- pto ducatu Geldrenſi, compulit.	Proditione Mar- 30 chiōis de Quaſ- ſa Caroli exer-	Carolus 29 Africæ re gnum per
3	7	1545	Comitia Vuormatiæ 11 præſentib. Carolo & Ferdinando.	Henricus dux Brunſ. auitum re 27 gnum repetens, à duce Saxon. & à Landgrauio Haſsiæ capitur.	citus ad Carni 31 olam cæditur	ſuos obti- 30 nuit.
4	8	1546	MARTINVS LVTHERVS 12 die 17. Feb. menſ. Iſ- lebij moritur. *Den ſ*	*Der galgen ſtrick, den ... hat der teufel geholt.* 28 Bellum Caroli cum proteſtanti- (bus cœptum.	*... volck.* 32	31
5	9	1547	Concilium Triden- 13 tinum continuatum.	Iohannes Frid. dux Sax. prælio vi 29 ctus capitur ad Mulbergam Sax. Lādg. auius dolo vinculo cōcludit.	33	32
6	5510	1548	INTERIM Auguſtæ p- 14 mulgatur d. e XVIII. (Maji.	Comitia Auguſtæ. 30 ※ Flaci9 Illyric9 turbat Eccleſia Sax. & corrumpit vſitatā doctrinā.	HENRICVS I. rex 1 Franciæ, an. 12.	33
7	1	1549	※ Paulus III. Romæ die 15 10. Nouemb. ad Or- cum deſcendit.	Carolus Im. in Belgicum reuerſus 31 ægrotat. Philippus Caroli fil. ex Hiſpanijs venit, magno ciuitatum	2	34
8	2	1550	IVLIVS III. menſe Feb. 1 lectus Papa 162. ſedit an. 5. menſ. aliquot.	Belgicar. &c. ſumptu excipitur, &c. 32 Prope Mersburgum Sax. ſāguis e- rupit ex quadā aquę ſcaturigine in	Carolus mēſe Iu 3 lio Auguſtā ve- nit, quo, conuen	Aphrodiſi- 35 um, quod nunc A-
9	3	1551	Grauis cōtrouerſia de 2 iuſtificatiō. articulo, et iuſticia Dei, exortā inter	† Dux Hen. Brūſ. vexat, capit (Iun. 33 à ciuib. Comes à Ritperg. & ali, Georgi9 dux Mecholoburg. accepta	tum indixerat. 4 Synodus Tridēti nā inchoata. Iuli9	frica vrbs 36 eſt, ab Hi ſpanis capi-
10	4	1552	Andreā Oſian: & Vite- 3 berg. qſdam doctores. Oſiand: & D. Hedio, ā-	exercit9 parte Magde. oppugnat: qd 34 deinde graui obſidiōe cinctum, āt integro obſeſſa vrbs à Maur. & Alb.	Parmam obſedit 5 Mauritius & Al- bert9 bellum in	pitur. 37 Albertus Marchio fu
11	1515	1553	bo doctrina clari, vno 4 die: ſ. 17. Oct. hic Ar- gētorati, ille Regimōte	iuniore Marc. tādē Maurit: deditur 35 Metis à Carolo obſidet, Alber. March. in gratiā recipit. Domum re	Cęſarē ſumunt, p- 6 pter diu in capti uitate detentos	gato Caro 38 lo Noriber gam obſedi
12	6	1554	Maurici9 in (moriunt. 5 prelio globo ict9 inte rijt: facta eſt eapugna nō	uerſ9 exitiale ſibi bellum cum Epis 36 Bābe: & Herbipol. & Norib. ſuſ- cipit: Ioh. Fri. dux Sax. vna cum vxore	Duces & Impium 7 concilium Tri- dentinum.	Item Franc 39 fordiam a Menum. &

(procul ab Hildesheim &c. (pauco dierum interuallo piè obijt.

VNG: & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	PRVSSIAE I.	TVRCO: K.
9	Sponſalia inter 29 regem iuniorẽ Polo. & Eliza-	Thomas Morus vir 27 literatus & clar⁹ ſecuri percuſſus.	CHRISTIANVS Holſatiæ dux & Frid. fil. à Procerib. rex	11	17
10	betham Ferdi- 30 nandi filiam.	Iacob. rex Scotię Pa- 28 riſijs cum Magdalena regis Franciæ fi-	electus, cum Lubicenſ: & Aldenbur. comite bellum ge-	12	18
11	31	lia nuptias habet. 29	rit, &c. 1 CHRISTIANVS coronatus à do-	13	Catzianerus 19 Germanos milites ad
Caſtellum No- 12 uum ad AEgeum mare	32	30	ctore Iohanne 2 Bugenhagio Pomerano paſto-	14	Budam Tur- 20 cis prodidit.
capitur, q̃d 13 Turci hoc anno recipiunt	33	31	re Eccleſiæ Vuit- 3 tenbergenſis. regnauit felici-	15	31
interfectis 14 Hiſpanis præſidiarijs.	34	32	ter an. 22. 4	16	22
Turci Bu- 15 dam ex monachi pote-	35	33	5	17	Vilhelmus 23 Rogendorfius Germanos
ſtate recepe- 16 runt.	Locuſtæ ex Lit- 36 uania Poloniam transuolan-	34	6	18	milites Tur- 24 cis prodit in monte S. G-
Nuptiæ Si- 17 giſm. Aug. Polo. Reg.	tes, Sileſiam 37 Miſniamq; afflixerunt.	35	Smalandi Gu- 7 ſtauo rebellant, Chriſtiani Re-	19	hardi Budæ. 25 Hiſpanus q̃dam arcem
cum Elizabe- 18 tha Ferdinã- tha Ferdinan-	38	Henricus Gallos 36 bello premit.	gis auxilio, ad 8 imperata facienda coguntur.	20	Grauenſem 26 Vngariæ Turcis prodit.
di filia. 19	Elizabetha Re- 39 gina moritur.	37	9	21	27
20	40	38	10	22	28
21	IVVAN III. huius 41 nominis Moſcorum dux ma-*	* gnus legationem 39 ad Carolum Auguſtam miſit.	11	Dorothea 23 pijſsima ducis Alberti, &c.	29
22	42 SIGISMVNDVS 21 Auguſt. ſolus	EDVARDVS V. Henri- 1 ci filius Angl. Rex an: ferè 6.	12	coniunx, ma- 24 ximo totius Pruſsiæ luctu	30
23	Barbaram Litua- 22 nicã Ducissam inuitis regni	2	13	Peſtis (obijt. 25 totam Pruſſiam exagitat.	31
24	procerib. vxo- 23 rem duxit, quæ ſtatim poſt co-	3	Anna Sophia il- 14 luſtris: Pruſſiæ ducis filia, in	Nuptiæ Al- 26 berti Ducis Pruſsię, cũ Anna	32
Iohannis Vi- 25 dua Ferdinã- do coronam	ronationem vi- 24 ta functa eſt.	4	patris nuptijs 15 inclito domino, domino Io-	Maria ex Brun- 27 ſuicẽſium ſtẽmate &c.	33
regni Vng: 26 dedit.	Sigiſmundus rex 25 Pruſsiam perluſtrat & à Duce ‡	5 ‡ honorificè tractatur.	hanni Alberto 16 Mechelb. Duci deſponſatur	Domina Eli- 28 zabetha Alberti filia nata die XX.	Turci vltra 34 Poſonium progreſsi à Mauri-
27	Nuptiæ Sigiſ- 26 mundi Auguſti cum Katha-	Eduardus morit ſex- 6 to die Iulij, cui ſoror Maria ſucceſsit. an. 5.	Reginaldus Po- 17 lo Card. in Angliam rediens P. P.	29 Maji. Albertus	cio Saxon. du- 35 ce repellunt. Turci à Per-
28	rina Ferdinan- 27 di filia.	Philippus Hiſp. rex Ca- 1 roli fil. hanc reginam vxorem duxit, &c.	idolomanias in- 18 ſtaurat, vnde pior. perſecu- (tio non leuis exorta eſt.	Friderich Al- 30 berti filius (naſcitur.	ſis magno 36 prælio victi (ſunt.

INdict.	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIAE A.	IMPER: GERM: B.	FRANCO. C.	HISPAN. D.
13	5517	1555	Iulius III. Martio men ſe morit, ſuccedit Mar cellus II. Coruin9, cui	Ferd. R. Comitia Auguſtæ cele- 37 brat ꝓ fratre Carolo in quib. decer nit, ne bellum ꝓpter cõfeſsionẽ Au✠	Henricus rex Gal 8 liæ cum exercitu accedit ad Renti-	 40 ✠ guſt. vili ſtatui in Im-
14	8	1556	initio Majiextincto ſuf 2 ficitur Paul9 IV. qui bellum mouet proreg	FRIDERICVS Palatinus Elect. 26. 38 Februarij mortuus. FERdinãdus cõuẽtum agit Ratisbõæ	num, ſed retroce- 9 dit à Caroli exer citu pulſus.	perio infera- 41 tur.
15	9	1557	Colloquium (Neapol. 3 Vuormaciæ ex decre- to imperij inſtitutũ tur	CAROL: V. Imp. tradit fratri Ferd: 39 Im:per legat. Franckf. ꝓficiſcitur in Hiſ. cum ſororib. Maria & Leõora.	Galli cædunt, ad 10 ſanto Quinti- num, die 10. Au†	† guſti occupant 42 Caletum ‡ Henric. ex vul
1	5520	1558	batur artib. Flac: Illy: 4 IOH. Bugẽhagi9 The- ologiæ D. Paſtor, Eccl.	Succedit FERdinãd. CAROL: V. mori- 1 tur in monaſterio S. Iuſt. 20. Sept. GRVMBACHIANÆ factionis initia.	Henric. rex Gal- 11 liæ bellum re- dintegrat.	nere, accepto 43 in ludo eque- ſtri moritur.
2	1	1559	Viteb. moritur 19. 5 Frid. Staphilus (Apr. ſceleratus Apoſtata ❦	Ferdin: conuocat principes imperij 2 Augu. ad cõuentum, in q̃ renouat decretum de pace Euang. conceſſa.	Componitur bel- 12 lum inter Hiſpa num & Gallum ‡	Philip. Hiſp. R. 1 mortuo Caro lo V. ſolus re
3	2	1560	Philip: Melanth. placi- 6 dè & piè in Dno. ob ✠ dormit Vuite. 19.	Principes confeſsionis Auguſtanæ 3 conueniunt Naumburgi. ❦ & ꝓditor agnitæ atq; cõfeſſæ verita	Franciſ. II. ſuccedit 1 Moritmẽt. Nou. Motus Amboſia-	Immaniter (pot 2 ſæuit in Hiſ. i Hiſp. claſ. (pio
4	3	1561	✠ Pi9 IV. Medio (Apr. 1 lanenſ. Põtifex Pau- lo IV. ſuſſicitur.	tis impudẽs vir9 ſuũ in recte ſẽtiẽtes 4 Im: Ferd: per legatos (Eccl. euomit. cum Elect. deliberat de ſucceſſore.	nus in Gallia, 1 Carol. IX. Bohe- mis inun&915. MA.	ſis à Piratis af 3 fligitur in ma ri.
5	4	1562	Cõcilium Tridẽtinum 2 à Pio IV. incoatũ. De- nuo 18. Ian. confluit	Principes conueniunt Franc. ad ele- 5 ctionẽ Max. Cæſ. coronati iam in regẽ Bohe. 12. Cal. Oct. Renunciat	In Gallia ex diſsi- 2 dijs de religiõe ex k arſit ingẽs ciuile	4
6	5525	1563	ingens multitudo Epm 3 ex omnibus regnis. Cõcilium Tridẽtinum	12. coronatur 24. Nouemb. Max. 6 Poloni coronat in regem Vng. 8. Septẽ. Grumbachiani Vuircebur-	k Rouoma (bell✠ 3 gun oppugnatũ. k In Carnut. pugna	 5 ✠ fecto pax facta.
7	6	1564	clauſit, die 4. Decẽ. 4 Cardinalis Lothar: Fit Decretum Vuorma	gum opprimunt, diripiunt, Pro❦† 7 FERdinand. I. Imp. Viennæ decedit die 25. Iul. Ante mortẽ fecit ſubdi	tum Guiſio inter✠ 4 Inter Anglos & Gallos conciliat	Hiſp. claſsis 6 feſtat Maurita niam litorale
8	7	1565	ciæ, vt Elector Sax: ✠ 5 Pontifex noua Iura- menti formula, A-	tis, q̃ vellet poteſtatem vtẽdi cœnæ✠ 1 MAX. II. occupatur bello Vngarico & deliberationibus de Comitijs.	Dni. ſecun- (pax. 5 dum inſtitutio- nem Chriſti.	è regione Botic 7 In Hiſp. imma ter ſæuitum eſt
9	8	1566	cademias Italiæ ob- 6 ligat ſedi Romanæ.	Celebrat conuentum princip. Aug. 2 imperat auxilia contra Turc. Poſt comitia reprimit in Vng. Turcos.	† ſcribuntur à Iu- 6 dicio Cameræ.	Belgicum (Eua 8 commouetur qſitione Hiſp. d
10	9	1567	Pius V. P P. in ſu- 1 ſpectos de religio- ne inquirit, multos	‡‡ Elect. Sax. AVGuſtus Gottam ob- 3 ſidet deditione capit cum principe Ioh Frid. de ꝓſcriptis ſupplicium ſu	In Gallia bellũ in- 7 ter cõdẽles et Põ- tif. recrudeſcit, q̃d	iiciuntur mu 9 tis in locis ſta ❦ tuæ.
11	5530	1568	capit & necat. 2	mit, inter q̃s fuit factiõis caput Grum 4 Imp. Statib. Auſtriæ con- (bachi9. cedit confeſsionem Auguſtanam.	pacta nõ ſeruaren- 8 tur à Pontificijs. Init pax q̃ mox ❦	Guiel. Auraic 10 princeps duc exercitum in
1[illegible]	1	1569	Flac. Illyr: renouat Ma- 3 nichæos furores de cauſa eſſentia peccati.	LAZARO à Schuendi commenda- 5 tur cuſtodia pub. pacis in imp.	Pontif. rumpit in- 9 ter Cõdeos & re- † gios vario euẽtu	Brabantiam 11 irrito conatu ‡
13	2	1570	Pontifex Coſmen 4 Medicen ducem Flo- rentinum creat ma-	Imp. conuentus habet Bohemiam 6 Pragæ magnificè excipit Electorẽ Saxoniæ Auguſt. Spiræ celebrat	pugnat multis in 10 † Cõdeus (locis. ☜ interficit. per ſi	Maurigranæ 12 tenſes feliciter pugnant con-
			gnum Ducem He- truriæ, vt magis tur❦ bet orbem Chriſtia-	comitia Imperij. 7 ‡‡ Renouatur proſcriptio Grum-	☜ de. Tẽtatur pa- 11 cificationes, ſed irrito conatu.	tra Hiſpanos. 13 ❦ Albanus Toletanus re❦
			(num.	bachianorum, Executor conſtituit 8 Elect. Sax. AVGVSTVS.	12 ‡ Carol. Phil. fil. vnicus hæres	gulus addu- 14 cit in Belgicum copias Hiſp.
			✠ Auguſtus & Dux Iuliaci videant, ne quid Reſp. detrimen-	9	plurimorum reg- 13 nor. extinguit violento morbo.	opprimit vr 15 bes, capit proceres ſæ-
			ti capiat à Grumba- chiana factione.	10	‡ Albanus capite 14 truncat comites Egmontanum & Hornenſem.	uit ſuppli- 16 cijs.

‡ Granatenſe regnum deficit à Philippo

VN: & BO: E.	POLONI. F.	BRITAN: G.	SCAND. H.	PRVSSIAE I.	TVRCO. K.
29	✠ Archidux 28 Ferdinand: ducit exerci-	Cremantur in An- 2 glia Ridelius Eps Londinenſis & Hu	19	31	Turci accerſiti 37 à Gallis depo✱ ‡pulant Corſicā.
✠Iohan: Vueiuo- 30 da adiutus au- xilijs Turcicis ve	tum ad Stri- 29 gonium.	go Latimerus. 3 Die 21. Mar: Cre- matur Thomas Cra	20	Equites ordi- 32 nis Teutonici in Liuonia ca-✠	✠ Germanici mi- 38 lites defendunt portum Herel' ad-
nit in Tranſyluā 31 ✠Agria de(niā dita Petrouitino	Poloni attra- 30 cti in Liuo- niam.	merus Archieps 4 Cantuarienſis mu tatæ religionis	✠ piunt Vuilhel: 21 Archiepm Ri- genſem.	Die 8. Ian: Al 33 bertus Iunior Marchio ♣	uerſus Turcos. 39 Turcic9 Im. (e- ‡ dit ex Aſia pace
Vueiuodæ ca- 32 ✠ Zige- (pitā. k thum fruſtra op	31	Scoti ex- (cauſa. 5 pellunt Gallica præſidia.	♣ Brandenb. obijt 22 in oppido Phor- ce.	Derpta & Ner 34 ua vrbs Liuo niæ occupant	facta cum Perſis. 40 Turco. 4000. cædunt in Carin
pugnatū à Turcis. 33 k In Sepuſio non procul à	A Polonis de- 32 feſionē petunt Liuonij. Mo✱	Mariæ ſorori regi 1 næ Angliçæ ſucce dit ſoror Eliſabeth.	Cal. Iohan. obijt, rex 1 Daniç nomine et re Die 25. (Chriſtian9.	à Moſcis. 35 Liuonij deſpe ratis auxilijs	Baiazetes & Seli- 41 m9 Solimanni filij dimicant in
Caſſouia 3000. 34 Turcorum cæ- duntur.	ſchi deletis 33 6000., Tar- tatorum rede-	Inter Anglos & 2 Scotos conciliatur (pax.	Iā obijt. Chriſtier- 2 n9 captiu. olim rex Die 29. ſept. (Daniæ	ab imperio, 36 deditis arci- b9 aliquot, petūt	ter ſe ad Amaſ: 42 Baiazetes reno uat bellum ad A-
Ferdinandi co- 35 piæ in Vngaria feliciter rem ge	unt in Liuo- 34 niam.	3	obijt Guſtauus, rex 3 Suetiæ cui ſucceſsit filius Ericus.	defenſionem à 37 Polonis. ♣ Moſchus de-	lepum Syriæ. 43 Baiazetes victꝰ fugit ad Perſas.
runt cōtra Tur- 36 cos & Tranſyl. (uanos.	Moſcorum prin 35 ceps oppidū & arcē Poloz✱	Angli cōiungunt 4 ſe Euangelicis in Gallia. vaſtant Nor	Cœpit bellum inter 4 Fridericum Daniæ, & Ericum Suetiæ re-	populat Liuo 38 ♣ Reualia(niā dedit ſe Erico	Ebraimus Stro- 44 za legatus ab Imp: Turcico
Peſtis aliqt an. 37 cōtinuis graſſa tur per Europam.	ay capit 15. 36 Cal. Martij.	manniam. 5	Danus arcē & (ges. 5 oppidum Elſenburg ſet Niloſē expugnat	Regi Sueciæ. 39	ſequit Ferdinan 45 dum ad comi- tia Francofort.
Tranſyluaniæ re 38 gulus occupat arcē Zathmar, in✱	Lituani Mo- 37 ſcos ad Vlium oppidum pro	6	Inter Arctoos reges 6 terra mariq; varia ‡ fortuna dimicatur.	Chriſtopho- 40 r9 dux Mega- poli Archieps	46 Dragates pira- ta diripit Corſicā
✱de initium noui 1 Max: ſucce(belli dit in regno Vng:	fligant, eijciunt 38 ex Lituania. Inter Polonum	Scotia magnis mo 7 tib. concutitur ꝓ pter religionem.	‡ Dani Noruegiam 7 recuperant. Reges Arctoi in mari di-	Rigēſis capti 41 uus mittit ad ♣ regē Poloniæ.	Turcæ Meliten 47 Inſulam oppu- gnant, Equitib.
✱ Lazar9 à Suuēdi 2 in Sepuſio cōtra ✱Tranſyluanum†	& Moſcum agi 39 tur de indu- cijs, quæ nō diu	8	micant. Dani terra 8 Danica (vincunt. claſsis in mari nau-	♣ Moſcus Der- 42 bati incolas abducit.	Rhodijs forti- 48 ter eam defen- () dentibus.
✱Iuliam Ladislaus 3 Kereſinus tradit Turcis.	ſeruantur. 40	Rex Scotiæ inter- 9 ficitur relicto hę- rede vnico.	fragium patitur. 9 Dani duce Danie- ✱ le Rāſouio pene-	43	SELYM9 ſuccedit 1 ſolus ex filijs ſu- perſtes Baiaze-
Inducię cum Tur 4 cis confirman- (tur.	Poloni regno 41 Poloniæ Lit- uaniam & cæ-	Regina Scotiæ à 10 procerib. capitur propter ſuſpicionē	trant in Suetiam. 10 Pacificationes ir- ritæ inter Danos	Moritur Al- 44 bertus Dux Boruſsiæ reli	te in Perſia mor✱ 2 Turcę in A(ſuo. ſia bellum gerunt
Maximilianus 5 Imperator Poſo nij agit conuen-	teras prouincias 42 coniungunt. Dantiſcanos	parricidij. 11 Regina Scotiæ e- ✱ uadit, & denuo ca	& Suecos. 11 Danus recuperat arcem Vuarebur-	cto vnco filio 1 Alberto Fride rico.	k cōtra Saracenos 3 & ꝓuincias, q̄ de fecerunt. Amit-
tum. 6 †præclare & forti-	& Elbingen- 43 ſes conantur in ordinem	pitur ab Angliæ 12 Anglia (regina. turbatur artibus	gum, amiſſo ta- 12 men Daniele Ran- ſouio,	2 ()Solimann9 ve✱	tunt Mechā ad ſi- 4 num Arabicum Turci expediti-
ter rem geri, ex- 7 pugnat arcē To- kaim, recipit vni-	redigere. 44	Guiſianorum & 13 Hiſpanorum, ſed cōſpiratio detegitur	✱ Ericus rex Suetiæ 13 non compos men tis remouetur à	nit in Vng: cum 3 ingēti exercitu Sigethum 15. op	onem naualem 5 faciunt in Cy- prum aduerſus
uerſa, q̄ ille occu 8 parat ad anguſti as Tranſyluaniæ.	45	& opprimitur. 14 ✱ Pontifex excō- municat reginam	gubernatione. 14 † Depellit Suecum	pugnatione ca- 4 pit. 7. die Sept. ſed ante expug-	Venetos. 6 k Turci infelici- ter rem gerunt
9	46	Angliæ. 15	ab obſidione op- 15 pidi Helmſtet.	nationem mo- 5 ritur in Caſtris	contra Moſcos 7 ad Tanaim.
10	47	16	16	6	8

In-dict.	Anni mundi.	Anni Christi		ECCLESI; A.		IMPER. GERMAN. B.		FRANCO: C
13	5532	1570	4	Menſe Martio ſub noctē ingens Chaſma initio can didum, mox cruentum, poſtea flammeū, ab orien- ✠ te per Septentrionem ex- currit in occaſum.	6	Albanus ſæuit in Belgico, & inſidias ſtruit Angliæ vexatæ domeſticis tumultibus. Ferraria vrbs ſæpius quaſſata terræmoti- In Germania annonæ caritas. (bus corruit. Imperator conuentum agit Spiræ. Inde filiam deſponſam Carolo IX. Galliæ R. ✠	10	Gallia poſt factā pa cēmanſit tranquilla Horribiles ventorū procellæ Oceanum Septentrionalē exa (gitant
14	3	1571	5	✠ Pontifex Pi9 V. fœdere ſibi adiungit Hiſpanos & Venetos cōtra Turcas, & belli dux cōſtituitur. Iohā de Auſtria.	7	Ioachim9 II. Elect. Brand. & frater Iohan. ♣ Imperator Viennæ Carolo fratri nuptias facit cum filia Alberti ducis Bauariæ. A Turcis induciæ quinquennij impetratæ, qui tamen interea depopulati ſunt Carni- Ferraria iterum tremit & *(an & Carinthiā	11	Quies, recepto in gra tiā Amiralio etſi fu coſis conſilijs & mo litionibus inſidioſis hæc ipſa ſubornata (fuerun
15	4	1572	6	X. Nouemb. mira prodi- gioſaq; ſtella noua appa- ruit in ſydere Caſsiopeæ, quæ eodem in loco ſtetit immota continuos men- ſes 15. donec paulatim at- tenuata corpore euanuit.	8	Horrendæ tempeſtates & imbres prodi- ✠ Miſniæ terræmotus 4. Octob. ✠ Hilperhuſium Frāconiæ terræmotu & tē ‡ ✠ Belgicū ab Hiſpāis liberaturi exules Illi ♣ Naues ex Hiſpāia ſubſidio miſſas capiunt. Comes Ludouic9 intra Pergam obſidetur.	12	Laniena Pariſienſis qua Amiralius Ca pa Colignius, ſimu q; Huganotti reliqu inaudita crudelitat atq; fraude trucidat
1	5535	1573	1	GREGORIVS XIII. Pontifex factus. † Theologus Hamburgēſis obijt, Ianuar.	9	Veneti pacē cum Turca certis cōditionib. * Eluuio multis locis Germaniæ dānum dedi Iohan. de Auſtria regnum Tunetanum ✠ Harlemum poſt obſidionem 9. mēſium † Henricus Andegau: frater Regis Gallici cū trib. quadrantib. anni obſediſſet Rupel- ☞	13	✠ mittit. ♣ nes intra dies 10. moriuntur ambo. 13 * Tridentum, ✠ gioſi in æſtate. ‡ mpeſtate inaudita cō
2	6	1574	2	IOACHIMVS Vueſtphal- † IOACHIMVS Camerari9 ✠ Iohā. Næuius Electoris ‡ Georg. Maior. Theol. ♣ Paulus Manutius Aldi F. Romæ obijt.	10	14. Nouemb. ardor cœli conſpectus adeo vt tenebræ noctis in lucē conuerſæ exiſti- marentur, diſcurſantibus in aëre virgis candidis ac lucidis inſtar emicātium fauil larum ex incendio aliquo. † fame coactum dedit ſe Albano.	14	cuſſum. 14. Septem Carol9 IX. diuturni ac fœdis dolorib. co poris excruciatus tandem inter blaſ phemas voces extin guitur 30. Maij.
3	7	1575	3	Flacci9 Illyric9 Francofur- ti ad Mænum morit, die 11. Martij cum vixiſſet an nos 54. in Germ. 31. Phaſma tanq; confligen- tiū inter ſe radiorum albi cantium totis noctibus iterum apparuit ſeptēbr.	11	Cæſar Maximilianus II. cum hoſpes Ele- ctoris Saxoniæ Auguſti Dreſdæ fuiſſet: pōſt conuentum imperij agit Ratisbonæ. ✠ & arcem Guletam occupat. ☞ las, Pacem cum his facit, vocatus in Poloniam proficiſcitur.	1	♣ ſingam, Bergam S alia loca occupant * faciunt.
4	8	1576	4	✠ Græcæ linguæ Profeſſor Lipſiæ moritur, 17. Apri. ‡ Sax. Archiatrus decedit, 27. Iul.	12	Venetijs ſupra centum millia hominum † Fridericus Elector Palatinus obijt 26. Oct. Die 12. Octob. cum in comitijs Ratisbo- nenſib. promulgarentur acta Imperij, de- decedit Maximilianus II. Imperator. Hiſpani fraude occupant, diripiunt & in-	2	† Peſte extincta.
5	9	1577	5	Cometa poſt Solis occaſū, plixa coma ad ortū porre cta, primū apparuit. 10. † Nouēb. deinceps per dies continuos 62. fulſit, donec paulatim magnitudine attenuata diſparuit.	1	cendunt vrbem & curiam Antuerpienſē magnificentiſsimè extructam. RVDOLPHVS II. Imp. ſuccedit patri. ♣ D. celebris morit VVitebergæ 28. Nouem.	3	
6	5540	1578	6	† Dantiſcum à nouo Po- loniæ rege obſeſſum, poſt aliquot prælia tandem ſe in fidem eius dedit.	2	✠ Vrantenſis Hollandiam ſubigit. ✠ Mechlinia diripitur. Rupella obſidetur terra mariq;	4	
7	1	1579	7		3		5	

VNGAR: D.	POLONI: E.	BRITAN: F.	SCAND: G.	PRVSSI: H.	TVRCO: I.
6	43 Moſchus immaniter graſſatur in ſuos & Magnum Ducem Holſaciæ inani	12 Scotiam grauiter afflixerunt inteſtina bella inter Stuardos & Hamiltonios.	12 Bellum diuturnum inter Arctoos Reges tandē compoſitum & finitum,	2	4 Turcæ expugnant & occupant Nicoſiam Cypri Metropolin mediterraneam. Faguſtam irrito conatu oppugnant.
7 14. Mart. Ioannes II. rex Vueiuoda Tranſyluaniæ Epilepticis paroxyſmis & dolorib. colicis	44 ſpe nuptiarum ad ſe inuitat.	13 Capti duces Nortfolciæ & Northūbriæ ꝓpter ſedicioſas conſpirationes cum Hiſpa-	13 pace reſtituta vtriſq;	3 Tartari Moſcouiam & Ruſsiam depopulantur.	5 Famaguſta Cypri emporium & portus occupatur à Turcis, q paulo poſt ingēti ac memorabili prælio nauali à Venetis atq; ſocijs
1 extinguitur. Succedit Stephanus Bathori. RVDOPLHVS Archidux Auſtriæ Imperato-	45 Sigiſmund: Auguſtus, vltimus Iagellonæ ſtirpis rex obijt 7. Iulij. Poloni diſtracti	14 nis in Belgico. 2. Iunij ſuppliciū ſumptum de proditore duce Nortfolciæ.	14	4	6 cæſi ac deleti ſunt. Turcæ fruſtra oppugnant Catarum Opp. in finibus Dalmatiæ
2 ris filius in Regem Vngariæ Poloniæ creatur.	46 in factiones deliberant de ſucceſſore. In regem creatur, tandē Henricus Andega-	15 Suecus cum Moſco vaſtante Liuoniā duob. prelijs feliciter congreſſus. In Scotia com-	15	5	7 Perſæ Turcas duob. prælijs in Meſopotamia fuderunt. Moritus Selymus II
3	47 uenſis Gallus 18. Febr. Cracouiæ ab ArchiepōGneſnenſi inauguratur. Rex Polo-	16 poſita ſunt bella ciuilia, Edinburgo occupato rurſus à regijs, & præfecto	16	6	1 & ſuccedit Amurathes III.
4	48 niæ Hēricus Valeſius qui poſt menſes nondum 4. com- † perta fratris morte in Gal-	17 arcis Iacobo de Grange alijsq; ſupplicio affectis	17	7 Moſcus expugnat Parnam commodiſsimum Liuoniæ portum.	2
5	49 liam rurſus profugit, Polonia deſerta. † Poloni poſt variam diſceptationem cre-	18	18	8	3
6	50 ant Regem Stephanum Batorium Tranſyluaniæ Vuaiuodam. Rex conuen-	19	19	9 Moſcus 23. Ianuar. vrbem Reualiā denuo obſidet, & tormentis atq; ignib. iniectis	4
7	51 tum agit Vuarſauiæ.	20	20	10 grauiſsimè oppugnat, ſed tandem re infecta diſcedit & Viciniam de-	5
8	52	21	21	11 populatur: Ducem Magnum, regis Daniæ fratrē ſupplicē factum in uinculacōijcit	6

Indictio.	Anni Mundi	Anni Christi	ECCLESI: A.	IMPER: GER: B.	FRANCO: C.	HISPAN: D.
6	5540	1578	Johannes Auſtriacus Belgio bellum infert. ſed mox peſte extinguitur: cui ſuccedit Alexander Farneſius Dux Parmenſis. 6 VVilhelmus Princeps Auraicus ordinum Belgicorum Dux contra Hiſpanos.	Henricus Iulius Dux Brunſuicenſis Epiſcopatui Halberſtadenſi 8. Decem. inauguratur. 2	Bellum in Gallia à Pontificijs contra reformatos excitatur, quod Sextum vocant. 4	Philippus infans Hiſpaniæ Philipp. II. Regis Hiſp. filius naſcitur. Portugalliæ Rex Sebaſtianus iuuenis 24. 20 annorum in Africa cæſ⁹ eſt. In Luſitãia ſeu Portugallia Henric⁹ Cardinalis ſenex Sebaſtiani Patruus magnus ſucceſsit.
7	1	1579	Obeunt Johannes Stadi⁹ Mathematicus Lutetiæ Pariſiorum: Eraſmus Oſvvaldus Schreckenfuchſius 7 Friberga Briſgoiæ ætatis anno 62. & Staniſlaus Hoſius Polonus Cardinalis anno ætatis 78. Romæ.	Aedificatur Carolopolis vel Caroloſtadium in Croatia ad confluentiam Meriuitzæ & colapis contra Turcas. 3	Henricus III. Galliæ Rex pridie Calend. Januarij, ordinem equitum S. Spiritus in templo Auguſtinianorum Pariſijs 5 primum inſtituit, quod eo die natus et Galliæ atq; Poloniæ coronis ornatus fuiſſet.	Hiſpani Duce Alexãdro Farneſio Traiectum ad Moſam expugnant. Ordines Arteſiæ, Hãnoniæ & Inſularum 21 ab ordinibus generalibus Auraico adhærentibus, ſeſe diſiungunt & Hiſpanis ſubiugantur.
8	2	1580	Formula Concordiæ in Germania publicatur. Moriuntur Emanuel Tremellius ex Iudæo factus Chriſtianus & 8 Hieronymus VVolfius Philoſo: Magna hoc anno fertilitas fuit, quam ſecuta eſt Epidemica lues, totam Europam pervagatã, ex ca- *	* tharro præcipiti in pectus delabente cum febricula coniuncto: quę paulatim progreſſa, menſe Iunio Siciliã: Iulio Romam & vici 4 na Italię loca: Auguſto Venetias & Cõſtatinopolin: Septembri Germaniã & Vngariam: Octobri littoris Balthici vrbes: Novẽbri & Decembri Daniã,	VVilhelmus Vraniæ Princeps perſuadere conatur Belgis vt Franciſcum Andegauenſem, Galliæ regis fratrem, guber- 6 natorem recipiant, ſicq; ſeſe Galliæ Regis patrocinio deant.	Henricus Rex Portugalliæ 5. Ian. obit: Cui ſuccedit Philippus Hiſpanus. Hiſpani proter inſidias ex Anglia eijci- 22 untur.
	3	1581	Obeunt Johannes Marbachius, Iohannes Gigas & Andreas Muſculus Theologi. 9	Suetiam & Livoniã infeſtavit. Poſt Henricũ comitẽ Schavvenburgenſem Mindenſi Diœceſi Henric⁹ Iuli⁹ Dux Brũ 5 ſuicenſis præficitur. Academia Altorffiana die Petri & pauli ſolenniter introducitur.	Reiecto Hiſpano Franciſcum Alenconium Ducem Andegavenſem Brabanti eligunt. Pax in Gallia inter 7 Hẽricum III. Galliæ Regem & reformatæ religionis defenſores confirmatur.	Vlyſsibonæ 16. Aprilis ſolenni pompa Rex Portugalliæ coronatur Philippus II Rex Hiſpaniarum. 23
	4	1582	Moriuntur Lucas Loſsius anno ætatis 76. & Georgius Buchananus. Ex Iaponia orientis Inſula longè vltra 10 Sinarum regiones, lõgit. 180. grad. latit. 35. grad. tres principes ad Chriſtianiſmum converſi legatos ad Rom. Pontificem mandant.	Comitia Auguſtæ celebravit Rudolphus in circa quorum exitum Gregorius XIII. Calendarium emendatum in Im- 6 perio promulgari voluit. Daniel Brendelius Elector Moguntinus obit.	Franciſcus Andegavenſis frater Henrici regis Galliæ Dux Brabantiæ ſolenniter renunciatur. 8	Moritur Iacobus filius Regis Hiſpaniarum Philippi II. ætatis anno 9. & Franciſcus Aluares de Toleto Dux de Alba Sa- 24 xonibus non ignotus ex bello VVitebergenſi.

VNG.& BO: E.	POLON: F.	BRITAN. G.	SCAND. H.	PRVSSIAE I.	TVRCO. K.
7 Muſtapha Baſſa Budenſis iuſſu Selimi ſtrangulatus eſt, quod Chriſtianã religionem amplecti voluerat. Idem accidit Alexandrino Baſſo in caſu diſsimili.	3 Iohannes Potcoua Valach9 ductor Coſaccorum quod nimia quadam libertate pacem publicam turbarat ſpectante Zauſio Turcico, iuſſu Stephani Regis Polon. decollatur.	20 * Franciſcus Dracus nobilis Anglus anno 1577. die Novemb. quinq; navium claſſe ex Anglia ſolvens totam terram circum nauigavit, & Londini ſalvus 21. Sept. huius anni 80.	20 Vlricus, Filius Friderici II. Daniæ regis naſcitur. 30. Decemb.	10 Georgius Fridericus Marchio propter agnati ſui Alberti Friderici imbecillitatem Pruſſiæ tutelam ſuſcipit.	5 Bellum inter Perſas & Muſtapham Baſſam geſtum. Oſmanes Baſſa Derbentum arcẽ ad mare Caſpium verſus Moſcouiam occupat, inq; Beglerbegatus formam redigit.
8	4 Stephanus Poloniæ Rex receptis in gratiam Dantiſcanis recuperat aliquot arces à Moſcho diu occupatas.	21 appulit.	21 Flensburgi Hãburgenſes ſex ãnis à portub9 Daniæ, Noruegiæ & Islandiæ excluſi, atq; à commercijs totius orbis Arctoi & maris Balthici abſtinere coacti, Regi Daniæ reconciliantur.	11	6 Ingens prælium inter Oſmanem Baſſam & Perſas in Media committitur, in quo Turcæ ad internecionem cæſi ſũt.
9 Magna lues Epidemica totam fere Europã paulatim peruagata menſe Septembri Vngariam infeſtauit.	5 Continuauit bellum contra Moſchos Polonus, & aliquot ditiones & vrbes ipſis eripuit.	22 * Circa initium Aprilis ingens terræ motus concutit Angliam Flandriam & Hollandiam. Anglici mercatores Hamburgo Emdam in Friſiam orientalem commigrarunt. Vi-	22 Duces Holſatiæ Iohannes ſenior et Adolph9 fratres & fratris illorum filius Fridericus ducat9 Schleſuicenſis ſolenni ritu à Friderico Daniæ Rege feudum accipiunt 2. Mai. in Fioniæ O-	12 Cometa fulſit qui primùm fuit conſpect9 in Pruſsia ſub Ecliptica circa caudam Ceti 6. Octo.	7 Sinanes quoque Vezires Baſſa nomine Amurathis III. infeliciter cum Perſis præliatur.
10	6 Fruſtra Rex Poloniæ oppugnat Pleſcouiam Ruſsiæ vrbem amplis. Rigam metropolim Liuoniæ Stephanus Rex in fidem & poteſtatem ſuam recepit.	23 ciſsim Angli Hanſicis Germanorum ciuitatibus negotiationes Londini aſtringunt.	23 thonia, ſed mox Iohannes ſenior Frid. I. Daniæ Regis filius Poſtr. Cal. Octob. morit ſine hæredib. Cui ſuccedunt Fridericus II. Fratris filius & Adolphus frater.	13	8
11 Ianicula Regulus Vualachiæ in nobiles ſæuiens à Turcarum Imper. Principatu exuit moxq; capite plectitur. Poſonij ordinum Vngariæ conuentus celebrantur à Rudolpho II.	7 Pax inter Stephanum Poloniæ Regem & Iohannem Moſcorum tyrannum cõfecta eſt.	24	24 Fridericus Daniæ rex hoc anno in ordinem equitum Anglicorum, quem Garterium vocant à Regina Elizabetha per legatos recept9 eſt.	14 In Boruſsia menſe Aprili conuent9 prouinciæ ordinũ Regiomonte fuit; de varijs capitibus ad Eccleſiaſticam & Politicam gubernationẽ pertinentibus & emendandis.	9 Amurathis III. filius Mahometes anno ætatis 15. circumciditur in magna 40. dierum ſolennitate præſentibus Chriſtianorum & Barbarorum legatis multis.

IN. dict	Anni Mundi	Anni Christi	ECCLESI. A.	IMPER. GER. B.	FRANCO. C	HISPAN. D.
11	5545	1583	11 Quedlinburgi habetur colloquium inter Theologos, Electorales & Brunſuicenſes. ☞ Gebhardus Elector Colonienſis, liberam relinquit religionem, & vxore ducit: ſed mox pel litur, cui ſuccedit Erneſtus Dux Bauariæ.	7 ☞ Naſcitur Chriſtianus Elect. Saxon. Chriſtiani filius 23. Sept. Moritur Ludouicus Elect. Pal: tutelam ſuſcipit Iohan. Caſimirus frater. Georgius Erneſtus Comes & Princeps Hennebergenſis ſine prole moritur.	9 Dux Brabantiæ Antuerpiam vi opprimere conatur.	25 Philippus toto Portugalliæ regno potitur, cum hactenus multa adhuc oppida Anton. Luſitan. occupaſſet.
1	6	1584	12 VVilhelmo Principi Auraico mortuo ſubſtituitur in Belgio Maurtius filius. Carolus Sigonius & Abraham Bucholcerus moriuntur. Sileſia, Luſatia, Bohemia, & Morauia iuſſu Rudolphi II. Calend. Greg. reci-	8 Rotenburgi fruſtrà cum politicorum Principum legatis de recipiendo Calendario Gregoriano agitur. Induciæ ad annos 8. inter Rudolphum II. & Amurathem III. inſtitutæ.	10 Morit dux Brabantiæ Franciſcus Andegauenſis.	26 Philippus III. Philip. II. Regis Hiſpan. filius vnicus more & ritu pontificio generalis Hiſpan. Princeps creatur 2. Nouemb. Gandauum Brabantiæ Regi Hiſpan. reconciliatur & deditur.
13	7	1585	1 pit Gregorius XIII. PP. Romæ defunctus eſt: cui ſucceſſit Sixt9 V. Obeunt Ioh. Crato, Chriſtop. Herdeſianus, Iohan. Bodin9 Anton. Muretus, VVolff. Meurer9, Barth. Schönbornius, Iohannes Schöfferus.	9 Naſcitur Iohannes Georgius filius Chriſtiani I. Electoris 5. Martij Dreſdæ.	11 Proceres & quidem cognati reliq Regis in Gallia cùm Henrico III. ſobolem deeſſe cernerent, adverſus Henricum Nauarrenum Regem etiam cognatũ & hæredẽ alio qui futurum inſurgunt, quod ab ipſorum religione diſſentiret.	27 Perſæ petunt ab Hiſp. fœdus contra Turcas: mox ab Hiſpan. idem petit Turca. Bruxellę & Mech. in Brabantia, Neomagum, Druſiburgũ, Antuerpia ſe Hiſpan. dedunt & à Rege in gratiam recipiuntur.
14	8	1586	2 Colloq in Mumpelgartenſe, inter D. Iacob. Andreę & Theodorum Bezã habetur. Obierunt Martin. Chemni: & Thed. Snepfius Theolo: Item, Petrus Vict: & Matth. VVeſenbecius I.C. ‡ Iuli9 Epiſc. VVurzebur: in Auguſt.	10 Auguſtus Elect. Sax. nuptias celebrat cum Hagne Hedvvige Anhaldina 13. Ianuar. Idem 11. Febr. moritur: cui ſuccedit filius Chriſtianus Elector anno ætatis 26. Moritur Ioach. Erneſtus Anhaldinus Princeps.	12 Henricus Nauaren9 cum Condeo Pr. à Sixto V. excommunicatur.	28 Graua & Velena Geldriæ ab Hiſpan. capiuntur. Hiſpani in Hiſpaniola & terra firma ab Anglis inuadentibus cæduntur.
15	9	1587	3 cõfeſsioni addictos ſubditos ſuos graſſatur. ‡ Romæ Sixtus V. obeliſcum ex vno lapidẽ ſolidũ erigit. Obeunt Ioh: VVigandus Theo: Michael Beuther. Hiſtor. Andr. Gail I.C. & Iacobus Scheckius Philoſophus.	11	13	29 Geldria vrbs proditione Hiſpanis traditur.

VNG: & BO: E.	POLONI: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	PRVSSI. I.	TVRCO K.
Lazarus Suuēdius Baro rerum contra Turcas ſtrenuè geſtarum gloria im- 2 mortalis, anno ætatis 61. extinguitur.	Rex Poloniæ nouā gubernationis Liuoniæ formam de religione Auguſtanæ confeſsionis & 8 Catholica pariter tolerāda promulgat: & fratris ſui Chriſtophori filiam Griſelidē Iohanni Zamoyſcio elocat.	25	Iohannes filius Friderici II. Regis Daniæ naſcitur 26. Iulij. Obit Magnus frater Friderici 25 II. Regis Daniæ, qui ſobrinam Iohannis Moſchorum tyranni vxorem habuerat.	15	Oſmanes Baſſa loca quædam in Media Perſis adimit. Mahometes Cherei Tartarorum 10 præcopenſium Chamus proditor 9 ſtrangulatur iuſſu Amurathis Turc. Imper: Ei ſuccedit Islan Patruus.
Vngari & Germani Begum Solnokienſem juxta Onod arcem & oppi- 13 dum Mehi in fugam conuertunt. Aliquot Begi fines Carnioliæ de vaſtantes à Iuſto	Iohannes Baſilides Magnus Moſcouiæ dux menſ. Martio moritur: cui ſuccedit filius 9 Theodorus anno 22. ætatis.	Conſpirant aliquot proceres contra Reginā & captiuam Scotiæ reginā in thronum re- 26 gni euehere vo lunt, ſed merito ſupplicio affecti ſunt.	26	Penitus ſublatæ ſunt omnes cauſæ diſsidiorum & noui pactorum articuli confirmati 16 inte. Regem Poloniæ & Dantiſcenos.	Amurathes Tartaros Præcopenſes antea liberos & ſocios ſibi ſubiugat. Conſtantinopoli in Chri- 11 ſtianos ſuos valdè ſæuit Turca. Sadit Tartarus filius Cherei ſtrangulati patruum.
Ioſepho & Thoma Erdeodi ad Schluuum in Croatia cæduntur. 14	Sub initium huius anni Rigæ in Liuonia turbæ oriuntur propter nouum calendarium, 10 ſed mox reſtituto vſteri ſedantur.	Virginia novi orbis ad ſeptentrionē obuerſi prouincia, nauigationibus Anglorum detecta 27 eſt. Regina Angliæ Hollandos & Seelandos in tutelam ſuam ſuſcipit.	Moritur Anna Chriſtiani III. Regis Daniæ filia, coniunx Auguſti Electo. Saxon. 1. Octob 27 ætatis anno 53	17	Islam iuſſu Turcę regno expellit, Infeliciſsimè pugnant Turcæ cum Perſis & mox cōuerſi ad montem 12 Libanum ſibi ſubiugarunt. Maronitas & Druſos reliquias Chriſtianorum duce Godefrido Bilionæo Lotharingiæ prin-
Peſtis in Vngaria, Auſtria & Turcia graſſatur. Mox Vngaria cum incre- 15 dibili annonę inopia periclitatur.	Stephanus Rex Poloniæ ex Vngarica nobili Bathoreorum de Somlio familia epilepticis pa- 11 roxyſmis extinguitur. Cui	Franciſcus Dracus Anglicę claſſis præfectus promontorium viride in nouis inſulis cœpit, 28 indeq; ad Hiſpaniolam, S. dominici inſulam venit, eamque ſimul cœpit.	28	18	cipe olim adductorum. In finibus Croatię multi Turcæ a paucis Chriſtianis cæduntur. 13 Moritur Mahomet Codabendi Perſarum Rex: ſuccedit Abas Miriſes.
Turcę magna ſtrage à Chriſtianis ſupra Carzer lacum profligātur. menſe Augu- 16 ſto. Arcē Coppam non procul à Balathō lacu tunc cōgelato, q̄ tres Begi conuenerant Chriſtia-	Succedit Sigiſmundus Ioh. III. Suecorum Regis & Catharinæ Iagellonicæ filius. 12	Apud Anglos Maria Scotiæ Regina propter inſidias Eliſabethæ ſtructas in arce Fotherin- 29 gham ſecuri percutitur.	In Norvegia menſe Nouembri halec litterata ab vtroq; latere notis ignotis inſignita 29 capitur. Apud Suecos Non. Octob. in Hoerninghamo Bielkiorum Baronū provincia in templi turri-*	*cula campana ſponte ſonuit & ea rurſum deſinente imbrem quendam ſanguinis copi- 19 oſe pluit.	14

(ni cœperant cum magna præda.

Indict	Anni Mundi	Anni Christi	ECCLESIAE. A.	IMPER: GER: B.	FRANCO: C	HISPAN. D
* 1	5550	1588	Appenradis in Holſatia quædam geminos peperit, alterum 9. Febr. alterum 14. Febr. 4 Theod. Zuuingerus Med. Tilemannus Heshuſius Theo. & Ioachimus Minſingerus I. C. moriuntur.	In Pomerania piſcis gladius varijs literis & ſignis crucibus, gladijs, vexillis, enſibus, ligonibus, pugioni- 12 bus equorum capitibus, nauigijs &c. notatus capitur.	Guiſiani Henrico III. Regi legitimo rebelles fiunt: unde rex aliq̃t proceres interfici curat: & à Parrhiſienſibus excluditur. 14	Claſsis Hiſpan. Reg ad totam Angliam oc cupandam miſſa par tim perijt partim reb infectis omnibus do mum redijt. 30 Heluetiæ ciuitate Catholicæ excepta So loduro Mediolani cu Hiſp. Rege conſura- runt.
2	1	1589	Moriuntur Iohan. Sturmius, Andreas Dudithius: Martin. Cromerus: Dauid Voitus VVitebergæ Theol. Tilemannus 5 Stella Mathematicus. Diſputatio Badæ inter D. Iacobum Andreæ & Iohan. Piſtorium Pontificium.	Auguſtus Chriſtiani Electoris filius naſcitur 7. Sept. Iulius dux Brunſ. conditor Acade. 13 Helmſtadienſis moritur 6. Non. Maij.	Rex Gall. Henricus III. à Monacho interficitur, ſed ante mortem Nauarrenum ſucceſſorem pronunciat. 15	31
* 3	2	1590	Obierunt Iacob. Cuiacius, Franciſcus Hottomannus I. C. D. Iacob. Andreas, Hiero. Mencelius, Iohan. Auenar. The. 6 Nicode. Friſchlinus ex carcere ſe liberaturus rupto fune miſerrimè moritur. Sixtus V. PP. dece-	Apud Megalopurgenſes in ſtagno Guſtrouienſi piſcis, in cuius lateribus æra 395. literis numerabilibus 14 erat perſcripta, capitur.	Maxima fames Parrhiſijs in obſidione, à Nauarreno redintegrata poſt mortem Henrici III. 1	Bedam Vrbem Bra- bantiæ Hiſpanis no eripit Mauritius Pri ceps Auraicus, abſco ditis militibus in na quadam ceſpites are 32 ctos vehente. Hiſpani Lutetiam obſidione Nauarre liberare ſtudent.
4	3	1591	Moritur Hugo Donellus, I. C. & Ioh. Poſſelius & Simon Pauli Theol. 7 Gregor. XIV. moritur, ſuccedit Innocentius IX. Huic	+ dit: Vrbanus VII. ſubſtituitur cui decima pòſt die obeunti Gregorius XIV. ſuccedit. 15 Chriſtianus Elect. Saxoniæ moritur: tutelam ſuſcipit Frid. VVilhelmus Dux Saxoniæ.	Iacob. March. Bad. deficit ad Pontificios, diſſenteria corripit & extinguitur 5. Septéb. Papa iterum excom- 2 municat Henricum IV. Nauarr. Aliquot Princ. Germ. duce Chriſtiano Anhaltino, Nauarreno auxilium mittunt.	33
5	4	1592	poſt 2. menſes Clemens VIII. ſufficitur. 1	16	Varijs bellis Gallia concutitur, nunc reformatis nunc Pontificijs triumphantibus. 3	Moritur Alexander Farneſius, q multa be la nomine Regis Hiſp nici in Gallia, Belgio alibi geſsit. 34

VNG: & BO: E.	POLON: F.	BRITAN: G.	SCAND: H.	PRVSS: I.	TVRCO: K.
Propè Sixo pauci Vngari & Germani feliciſsimè pugnarunt à veſpera vſq; 17 ad mediam noctem cum multis Turcis.	In Polonia imbre lapideo omnis ſiligo colliſa vt de novo ſerendum eſſet. 2	Sixtus V. Eliſabetham Angliæ reginam excommunicat. Thomas Can- 30 diſchius Anglus tota terra per biennium circumnauigata redijt in patriam.	Fridericus II. Daniæ Rex Anderſoę in Selandia moritur, relictis 7. liberis.	20	Amurathes III. aduerſus Vngaros, Italos, Melitenſes, Genuenſes & Perſas infeliciter pu- 15 gnat.
18	3	Eliſabetha Anglica fruſtra Antonium Luſitanum regno Portugalliæ reſtituere conatur. 31 Simul etiam ad oſtium Tagi plurimas Balthici littoris, naues, frumenta & alia Hiſpano aduehentes intercipit.	Anna Chriſtiani IV. Danorum Regis ſoror Iacobo VI. Scotorum Regi deſponſata & tradita eſt.	In Boruſsia Martino Cromero Epiſcopo VVarmienſi Andreas Bathoreus Cardinalis 21 ſucceſsit.	Seditio periculoſa Conſtantinopoli ob non ſoluta ſtipendia Vbi 12000. domorum incen- 16 dio perierunt.
Terræmotus Viennam Auſtriæ, Bohemiam, Morauiam & Vngariam qua- 19 tit.	Podolia à Tartaris grauiter affligitur. 4	32	Anna Chriſtiani IIII. Danorum Regis ſoror Iacobi VI. Regis Scotorum coniunx 17. Maij Regina Scotiæ coronatur. Eliſabetha eiusdẽ Chriſtiani ſoror die paſchatis nubit Henrico Iulio, Duci Brunſuicenſi.	Apud Prutenos globi candentes & vexilla ſãguinea in aëre crebrò ſunt cõſpecta. 22	Pax inter Perſas & Turcas conſtituitur. 17
20	Polonia vetera fœdera cum Turcis & Tartaris confirmat. Cracouiæ Ie- 5 ſuitæ incendunt domos in quibus reformati ſua exercitia celebrabant.	Comes Eſſexiæ ex Anglia cum ualido exercitu Nauarreno à Guiſianis Gallicis afflicto in 33 auxilium proficiſcitur.		Boruſsi multa priuilegia interpolata à Polonis recipiunt. Alberti primi 23 filia Anna Sophia vidua Iohannis Alberti Megapol: moritur 6. Febr.	Pax inter Turcas Tartarosq; & Polonos conſtituitur. Rex Perſarum 18 Choraſanem prouinciam recuperat.
Cœpit bellum Vngaricum inter Rudolphum II. Imperat. & Amurathem 21 III. Turc.	Moritur Sigismundi III. Pater Iohannes III Rex Suec. Sigismundus 6 III Polon. ducit vxorem Annam Caroli Archiducis Auſtriæ filiam.	34		24	Turca fregit pactum cum Rudolpho II. initum. Turci Croatiæ arcem Vuihitſch, & Petriniam 19 ceperunt

IN. dict.	Anni Mund	Anni Christi	ECCLESI. A.		IMPER. GER. B		FRANCO. C.		HISPAN. D
6	5555	1593	Moriuntur Iohannes Leonclauius & Orlandus de Laſſo Muſicus.	2	Fridericus IIII. Elector Palatinus ducit Loyſiam Iulianam VVilhelmi Ducis Vraniæ filiam.	17	Henricus Nauarrenus ad Pontificiam religionem redit & à Pontificijs mox plenario ritu Rex Galliæ & Nauarræ publice renunciatur.	4	
					Erneſtus Comes ab Hoenſtein ſine liberis vitam & familiam finit.				35
7	6	1594	Obierunt Chriſtophorus Cornerus, Gerard9 Mercator Ioh. Borcholtem. Ordines Hollandi versus ortum relicta ad dextram Norvvegia tranſitum ad regnum Chinæ commodum perveſtigant.	3	Iaurinum ſeu Raab Turcis turpiſsimè traditur 19. Sept. Comitia Ratisbonēſia pro colligenda pecunia in vſum belli contra Turcas. ✠	18	Ieſuitæ in toto regno propter Scholaſticum Claremontanum in Regis cædem ſubornatum intra triduum ex collegijs ſuis, & poſt 15. dies toto Galliæ regno excedere iuſsi ſunt.	5	Groninga Friſiæ occidentalis vrbs preſtantiſsima Hiſpanis à Mauricio principe Auraico eripitur. 36
8	7	1595	Reinerus Reineccius & Michael Neander moriuntur. Stupendæ invndationes in Hollandia, Geldria, tractu Rhenano, Auſtria, Bohemia, Saxonia, Miſnia, Luſatia, Sileſia &c.	4	Ferdinando Comiti ab Hardec. Rabi traditori dextra & caput reſecatur. 5. Iunij. Obit Iohannes Frider. Dux Saxoniæ captiuitatis 28. ſed ætatis 66. die 9. Maij, quo etiam captus fuerat.	19	Henricus IIII. Rex à Papa ab excommunicatione liber pronunciatur & Chriſtianiſsimus declaratur.	6	Erneſto Archiduci Albertus Auſtr. Belgici Gubernator generalis à Philippo II. Hiſpaniæ Rege ſubſtituitur. 37 Cameracum ab Hiſpanis capitur. Obit Antonius Luſitanus Emanuelis Portugalliæ Regis nepos in Gallia.
9	8	1596	Moritur 22. Martij M. Paulus Franzius Plauenſis, Theologus. Bernhardus Princeps Anhalt. ex pugna prope Agriam cum Amurathe III commiſsa rediens in itinere obit. Belgicæ quædam ♣	5	Theodorus Magnus Moſchorum Dux mittit Rudolpho Imp. magna munera. ♣ prouinciæ cum Galliæ & Angliæ regibus fœdus ineunt.	20	Maſsilia redit in poteſtatem Regis Gallici.	7	Hiſpanus irritat9 impreſsione Anglorum mittit nouas claſſes aduerſ9 Britannos, ex q-bus 30. naues in ſcopulis iuxta littora Galiciæ perierunt. 38
10	9	1597	Iohannes Poſtius & Ioachimus à Beuſt moriuntur. Pontifex Cæſarē Eſthenſem armis perſequtur propter Ducatum Ferrarienſem.	6	Noua comitia Ratisbonæ. Anglorum Monopolia in Germania abrogantur. Peſtis paſsim in Saxonia inferiori atrociter graſſatur.	21	✠ Raſcij à Turcis ad Imp. Rom. deficiunt, ſed mox ſub iugum Turcicum rediguntur.	8	39

VNG. & BO. E.	*POLON.* F.	*BRITAN.* G.	*SCAND.* H.	*PRVSSI.* I.	*TVRCO.* K.
Siſſeccum Tur- cis eripitur. Hazan BaſſaBu- denſis AlbaRe- gali profligatur. 22 Chriſtophorus à Teuffenbach multas arces re- cuperat. CoſsaciNiſſouij Biola gradum & Kyliam no-	* Budam, Petri- nia & Haſtro 7 vvizia Turcis eripiuntur.	35		Rex Poloniæ Sigismundus Dantiſci con- ſtituit ex mul- tis Pruſsicis cõ- ſilijs generale 25 iudicium, in quo controuer ſiæ Pruſsicæ decidantur.	Siſſeckum non ſatis munitum iterum venit in manus Turcarum. Sinanes Baſſa Vezi- res Veſprinium & 20 Palottam capit in fine Septembris.
vam vaſtant. Chriſtiani Tur- cas juxta Hat- vvanum profli- gant. Sigismundus 23 Tranſyl: defe- cit à Turcis ad Imp. Rom.	Sigismundus III. RexPolo- niæ ſolenni pompa crea- tur Rex Sue- tiæ in Regia 8 Vrbe Vpſalia 19. Febr.	Iacobo VI. Scotiæ Regi ex coniuge AnnaChriſti- ani IV. Daniȩ Regis Sorore 36 regni hæres natus eſt Henricus Fridericus.	Nicolaus Ka- as Cancellari- us Danicus 29. Iunij mo- ritur.	Iohannes Sigis- mundus primo genitus Ioachi- mi Friderici Marchionis Brandenburgẽ- 26 ſis ducit An- nam filiam Al- berti Friderici, vnde ſequenti anno Georgius VVihelmus naſcitur.	Ingens Tartarorum numerus, Turcis in auxilium miſſus Vngariam & vici- niam vaſtat. Sinanes Baſſa Tat- 21 tam arcem & ca- ſtellum S. Martini & Raab. cepit. Amurathes III. ‡
Moldauiæ & VValachiæ prin cipes ſeſe aſſo- ciant Rudol. II. Carolus Mans- fel. propeStrigo 24 nium cum Tur- cis feliciter con fligit. Sigis. Transſyl. Mariam Chri- ſtinam Auſtri- acam vxorẽ du-	Pax perpetua inter Suecicũ & Moſchicũ regnum poſt 30 ferè anno- rũ bella bre- 9 uibus inducijs ſubinde inter polata reſti- tuitur. Vladislaus fi- lius Sigismun- di PoloniRe-	37		Toruniȩ in Bo- ruſsia miniſtri Euangelici & eorum patroni ex varijs Polo- niæ & Lituaniȩ 27 locis conueni- unt & conſen- ſum in religio- ne diu obſerua- tum denuo in ter ſe confir- mant.	‡ moritur: ſuccedit Mahomet III. filius 22 natus 30. annos.
cit. Strigonium & Vicægradum ſupra * Baſſa Temes- vvarienſis à Tran 25 ſyluano cæſus occubuit: Temes vvarum ab eodẽ grauiter con- quaſſatur. HatVvanum à Maximiliano	gis naſcitur 29. Maij. Sigismundus Rex carpit conuentum 10 ipſo in Polo- nia abſentem dictum à Ca- rolo Duce vt & alia: Vnde commoti or- dines Suecici	Menſe Iunio Regina An- gliæ claſſem 16 nauium inſtructiſsi- mam miſit in 38 Hiſpaniam q rex Hiſpani arum nova contra ipſam pararet. Hæc vexatis & plurimum	Chriſtianus IIII. Daniæ Rex Frideri- ci II. Filius 20 ætatis an- num ingreſ- 1 ſus menſe Au- guſto ſolenni pompa Haf- niæ regni co- rona inſigni- tus eſt.	In Pruſsia ali- quot Epiſcopi Euangelicos ru ri remouent ac Turoniæ tem- plum Primari- 28 um occupant.	Mahometes III. A- griam capit. 2. O- ctob. & cum Ma- ximil. 16. Oct. pro- pè pagum Kere- ſtesch non procul 23 ab Agria dimicat. Moritur in Maio Sinanes Baſſa Vezi- res.
Archid: expu- gnatur. Turcas & Tar- taros ex pugn: Kereſthenſi ſu- perſtites in Bul- 26 garia circa Ni- copol. Mich. VValachus cædit. Chriſtiani recu perarunt Tat- tam arcem *	cum Carolo coniurarunt. 11 * Vngariæ & Papam: Iauri- num fruſtra obſident.	iuxta Gades & alibi afflictis Hiſpanis feli citer & opi- me domum redijt. 39	Chriſtianus IV. Daniæ Rex nuptias celebrat 17. Nouemb. Ha derslebij cum 2 Anna Catha- rina Ioachimi Friderici Marchionis Brandenbur- genſis filia.	29	Hatalmus Chamus à Mahomete III. principatu Tartariæ donatur, ſed dum fratrem ſuum ſeni- orem regno Tarta- 2 riæ eijcere voluit, prælio ſuperatus, fuga ſalutem ſibi conſuluit.

IN. dict	Anni Mund	Anni Christi	ECCLESI. A.	IMPER. GER. B.	FRANCO. C.	HISPAN. D.
11	5560	1598	6 Terræ motus Thuringiam Saxoniã & Miſniam concutit. Abrahamus Ortelius Coſmographus moritur.	22 Iohan. Georg. Elect. Brand. moritur cui ſuccedit Ioachimus Fridericus filius. Comitia Ratiſbonæ. Raab Turcis eripitur 19. Mart. mirabili ſtratagemate petardæ ab Adolpho Barone à Suarzebur. Cæſar Eſthenſis creatur Princeps Imperij.	9 Pax religionis inter Pontificios & reformatos in Gallia ſancitur & publicatur.	1 5. Septembris Philippu II. moritur: ſucceſsu Philippus III. filius Hiſpani multi Duce Admirante Arragonia in Ducatum Cliuenſe irrumpunt, indeq; plura Germaniæ loca affligunt.
12	1	1599	7 Auguſtanam religionem profitentes à Pontificijs turbantur. Clemens VIII. ce-	23 Moritur 21. April. Iohannes Elector Treviranus ex familia Schönbergenſium oriundus, cui ſuccedit alius ex familia Meternichiorum, 29. Maij. Multis in locis Germaniæ anno hoc atq;	10 Diuortium inter Heinricum IIII. Galliæ regem & vxorem eiusdem diu in carcere detentam autoritate Papæ factum. Pax religionis iterum in Gallia promulgatur.	2 Philippus III. ducit vxorem Margaritam Caroli Ducis Græciæ in Styria filiam & ſororem ſuam Iſabellam infantiſsam Hiſpaniæ eloca Alberto Archi Duci, Auſtriæ.
13	2	1600	8 lebrat Iubilæum Romæ in maxima frequentia peregrinorum. Moriuntur Ioh. Maior Poëta: item Dauid Chytræus 25. Iunij. Hoc anno in Ital. †	24 ſequenti peſtis in vaccas grauiſsimè graſſatur. Bombarda traijcitur & interficitur Adolphus à Schvvartzenburg in Vngaria, præclariſsime de Chriſtianis in bello Vngarico meritus.	11 † etiam Caſp. Thaleacocius narium atq; aurium mutilatarum refector ingenioſiſſimus diem ſuum obit.	3 Albertus Archidux Auſtriæ Iunio menſe cu Hollandis pugnat.
14	3	1601				
15	4	1601				

VNG. & BO. E.	POLON. F.	BRITAN. G.	SCAND. H	PRVSSI. I.	TVRCO. K.
Sigiſmundus Trans. dimittit vxorem & Tranſyluaniam Imperatori concedit. 27 Mox eandẽ iterum occupat. Moriť Chriſtoph. à Teuffenbach.	Theodorus Magnus Moſcouiæ Dux moritur ſine liberis, ſufficitur Franciſcus Gudeno 12 Fedorvvitz. Anna Sigiſmundi Poloni * Sigiſmundus Rex cum Ca ☨	Regina Angliæ edictum promulgat, vt intra certum tempus Germanici negotiantes 40 exeant ex Anglia, ſicut præcedenti anno imperator Anglis iniunxerat	3 * in partu moritur, fetus exectus Chriſtoph. baptizatur & intra horam moritur.	30 ☨ rolo cognato in Suetia confligit.	Michael VValachus Nicopolin & vicina oppida exurit Buda à Chriſtia- 3 nis ſed fruſtra obſidetur. Varadinum à Turcis grauiter, ſed etiam fruſtra oppugnatur.
VValachus nomine Imp. Rudolphi II. Tranſyluaniã inuadit & occupat eiecto 28 & interfecto Andrea Bathori, cui regionem Sigiſmundus tradiderat.	Carolus Dux Regis Poloniæ vicarius in Suetia Stockholmiæ conuentum celebrat, in quo Or- 13 dines regnum Sigiſmundo abrogant, filium vero Vladiſlaum ſi intra 6. menſes veniat, recipere ſe velle oſtendunt.	Angli cum Hollandis valida claſſe collecta Hiſpaniæ multa loca vaſtant. 41 Mare per duo milliaria excurrens magnã cladem Britaniç infert	4	31	4 Turcis multa caſtella Chriſtiani eripiunt.
Caniſchiam fortiſsimum propugnaculum Chriſtianis Turca eripit. 29	Moſchici legati ad Rudolp. II. cum maximis muneribus miſ- 14 ſi, redeunt in æſtate per Miſniam, & Saxoniam ad oſtia Albis, ut circũ- ‡	‡ nauigatis Daniç Norvegiæ, Sueciæq; regnis in Moſcoviam iterum penetrent. 42 In urbe Berg. ad ſomam fl. in Brabantia legati aliquot regum de pace ✠	5 ✠ illarum terrarum deliberant.	32	Mahometes III. Imp. Turcicus matrem & ſororem, quę Ibrahim Baſſa nupſerat, inter- 5 ficit.

IN-dict	Anni mundi	Anni Christi	ECCLESIA. A.	IMPER. GER. B	FRANCO: C	HISPAN. D.
1	555[illegible]	588				
2	1	1589				
3	2	1590				
4	3	1591				
5	4	1592				

RERVM ET NOMINVM MEMORABILIVM IN CHRONOLOGIA IOHANNIS FVNCCII INDICATORVM INDEX COPIOSISSIMVS: IN QVO NVMERVS FACIEM PAGINAE, LITERA COLVMNVLAM, IN QVA

res continetur, docet. Si verò litera numerum præceſſerit, litera ternionem in Commentarijs indicat, numerus verò Folium eiuſdem ternionis. Litera A mox ſequens primam faciem, B, ſecundam denotat.

A

Aron natus 29 A
Aaron moritur 33 A
Aaron Amiras Saracen. 130 G
Abagarus Perſarum rex 101 C
Abaris in Græciam venit 63 E
Abas Argus 36 G
Abas Thuſcus, à quo Abij Thuſci. 36 C
Abbarus Arabum rex 93 A
Abdoram Sar. in Hiſp. rex 138 E
Abderana Sar. in Hiſp. rex 132 E
Abdera condita 61 F
Abdias Propheta 56 A
Abdon Iudex Iſrael 43 A
Abda Arabum rex 86 B
Abiam rex Iudæ 50 A
Abilius Alexand. Epiſco. 95 A
Abimelech Tyrannus 40 A
Ablabius Cos. 107 C
Abner Semei Dux 75 A
Aborigines populi 14 C
Abram natus &c. 15 A
Abram vocatus ex Haran 19 A
Abraham Bucholcerus moritur 172 A
Abrahamus Ortelius obit 175 A
Abſander Athen. princeps 59 F
Abſimarus Conſt. Imp. 126 B
Abſolon occidit fratrem, &c. 47 A 48 A &c.
Abumalach Hiſp. rex 131 D
Accaron capta à Chriſtianis 146 K &c. 150 K
Acengeres Aegypti rex 31 E
Aceſtorides Athen. Imp. 66 C
Achab rex Iſrael 51 B
Acheia condita 36 G in prouinciam redacta 95 A
Achas natus 46 A regnat 57 A
Achemenes Ægypti præfectus 67 A
Acheres Aegypti rex 32 E
Acheus rex Tauri 80 C
Achillas Alex. Epiſcopus 107 A
Achorus Aegypti rex 71 D
Achorus Aegypti rex 31 E
Acilius Auiola Cos. 97 B
Acilius Seuerus Cos. 107 C
Acliulphus Sueuis præfectus 114 F
Aco Catulinus Philomanus Cos. 108 C
Adaburus Cos. 113 E
Adalbaldus Longob. rex 122 D
Adam mortuus, & quàm diu cum eo patres vixerunt. Fol. 5.
Adelbertus Heros ab Epiſcopo Mogunt. proditus 136 C
Adelgiſus Beneuentanorũ Dux 134 C
Adelgiſus Longobardus ad Eurenem Conſtan. fugit &c. 130 C
Adelheida Loth. Imp. vidua 138 C
Adelphius Cos. 114 E
Adelredus Northumb. rex 130 F
Adelſtanus Angelorum 137 F
Adhæſyr Perſarum rex 122 B
Adeodatus PP. 124 A
Adiabeni à Seuero ſuperati 101 B
Adminocius Battauus 93 C
Adolphus de Naſſau. Rom. Imp. 155 C
Adolphus Holſatus pr. 171 H
Adolphus Schuuartzburgenſis comes 175 B
Adraſtus Sicyon. rex 42 F
Aduentus Cos. 103 B
Aegeus Athen. rex 40 H
Aegialeus primus Sicyon. rex 13 F
Aegidius Francorum rex 114 F
Aegidius Sicyon. rex 19 F
Aegyptius vnde 33 E
Aegyptiorum pueri Græcè diſcere cœperunt 60 D
Aegyptus ſine rege à Ducibus XII. adminiſtratur 59 D
Aegyptus à Cambyſe capta 65 C
Aegyptus à Perſis defecit 70 C 76 B
Aegyptus Rom. Prouincia facta 89 B à Turcis occupata 167 K
Aegyptius Magus ſeductor 49 B
Aegyſthus Mycenarum rex 43 G
Aelianus Cos. 100 B iterum eodem
Aelius Adrianus Ro. Imp. &c. 97 B
Aelius Lampridius 100
Aelius Seianus Cos. 92 B
Aelius Spartianus 97
Aelius Verus III. Cos. 97 B
Aelius Aurel. Cæl. Cos. 98 B II
Aelius Commodus Cos. 99 B
Aelius Celſus Cos. 99 B
Aelius Serenianus 102 B
Aelianus Gordianus Iuriſp. 102 B
Aemilianus Cos. 102 B 103 C iterum eodem 104 C. 105 C
Aemilius Cos. 116 E
Aemilius Aelianus Cos. 97 B
Aemilius Mamercus Dictator 70 E
Aeneas 53 I
Aeneas Syluius Latin. Rex 46 H
Aeoles Græci vnde 11 C
Aepulo Iſtri rex 82 E
Aera ſecundum Dionyſium 77
Aerariæ ſecturæ inuentæ 23 D
Aere alieno plebs Rom. leuata 75 F
Aes Corinthium vnde 84 E
Aeſchylus Athen. Iudex 57 G
Aeſchylus Tragœdiarũ ſcriptor 67 C
Aeſchynes Orator 73 D
Aeſculapius Romam adductus 76 G
Aeſimedes Athen princeps 58 G
Aeſopus 64 C
Aethiopia Chus dicitur 10 &c. E
Aethiopes ab Indo ad Aegyptum deſcendunt 28 E
Aetius Galliæ partem recipit 112 D Cos. III. 113 E
Aetius Cos. occiſus 114 E D
Aetius hæreticus 109 A
Afranius Anniablianus Cos. 106 C
Africa à Genſerico vaſtata & ſubactá 112 G
à Romanis recepta 117 C
à Sebaſtiano inuaditur 113 D
à Saracenis occup. 124 G 125 C
à Rogerio ſub tributo facta 148 C
ab Angelis & Francis inuaditur 154 D &c.
Africanus Iuriſperitus 102 B
Agabari hiſtoria 93 A
Agalaſſes ab Alexandro victi 75 C
Agamemnon Myc. rex 43 G
Agamneſtor Athen. iud. 56 G
Agapitus PP. 118 A. II. 138 A
Agar ancilla vxor Abrahæ fit 18 A
Agareni à Traiano victi 96 B
Agatarchus Stadij victor 65 D
Agathius hiſt. Goth. orditur 11 B
Agatho PP. 125 A
Agathocles Siculorum tyrannus 75 F
Agathocles ſcortum Ptolemæi 80 B
Agaſtus Athen. iud. 48 E
Agelus Corinthi rex 52 G
Ageſilaus Laced. rex 51 F
Ageſilaus Spartanorum rex Phrygiam inuadit, Tyſaphernem vincit 71 C
Agelmundus Longob. rex 10 H
Agilaus Corinth. rex 48 G
Agilulphus Longob. rex 120 D
Romanos cædit 121 A &c.
Agis Laced. Rex 70 C Argiuos fudit 70 B 74 C

Agis

Agis Pæonum rex moritur 73 B
Agnerus Danus Anglos vicit &c. 134 G
Agnes Henrici VII. vxor 152 C
Agon Neomeocus 63 E Panathenus 64 E
Agricola Coſ. 102 B 112 E
Agrigentum à Valerio Coſ. captum 80 D
Agrippa Caſtor ſcriptor Eccleſiaſticus 98 A
Agrippa Furius Medulinus Coſ. 69 E
Agrippa à Tiberio captus Regnum & acta eius &c. 93 B
Agrippa Menenius Lanatus Coſ. 66 E 69 E
Agrippa Syluius 52 I
Agrippina Claudij vxor 93 C
Agrippina à Iuliano recepta 109 D
Agrippina Alex: Epiſcopus 99 A
Agriſius Arg. rex 38 G
Ahaſuerus rex Perſarum 65 B
Aidamus Lindiſfarnenſis Epiſcopus 123 F
Aidoneus Moloſſorum rex 42 H
Aio Longobardorum Dux 110 F
Aio Arichis Fil. cadit 123 C
Aiſtulphus Longobardorum rex 128 C
Alla vel Ella primus Northumbriæ rex 116 I
Alamundarus Saracen. Rex baptizatur 117 A Syriam inuadit eodem C
Alani Pacorum Medorum regem pellunt 95 C
Alani Gallias intrant 111 D
Alaph Saracenus Edeſſam capit &c. 148 K
Alarichus Gothorum Rex 111 G II. 115 G
Alazares Barcæ Rex interfectus 65 B
Alba Græca à Turcis capta 167 K
Alba longa ab Aſcanio condita 44 I diruta 60 H
Alba Syluius Latin: rex 48 H
Albericus Romæ Monarcha 138 A
Albertus Anhaldinus dux Sax: & Elector dictus 153 E
Albertus Bauariæ dux cum fratre beil: 165 B moritur 166 C
Albertus Brunſ: Dux 158 C F moritur 155 C
Albertus Alb: fil. dux Brunſ: & Luneb: 155 C
Alberti Ducis Sax: Electoris nuptiæ cum Agnete Imp. fil. 155 C
Albertus Magnus 154 A
Albertus Marchio Brand: Achilles Germani: 163 BB 164 &c. obitus eius 165 B
Albertus Marchio Brandeb: Ord: Teut. Mag: 166 I. Dux Pruſsiæ factus 167 I &c.
Albertus Rigenſis Epiſcopus 151 K
Albertus Rudolphi fil. Auſtriæ Dux à Patre factus 155 F ab Adolpho rege bello vexatur eodem C Ro: rex 156 B
Albertus II. Vng. Boh. & Rom. rex 163 B E
Albertus Archidux Auſtriæ 174 D
Albertus Fridericus Dux Pruſsiæ 171 I
Albianorum hæreſis 151 A
Albilius Alex. Epiſ. 95 A
Albinus Coſ. 101 B 102 B 103 C 108 D Poſt C 113 E ſolus 116 E
Albinus Iudææ præf: 9 B
Alboinus Longobardorum rex 118 H
Alborum & Nigrorum factiones in Italia 156 B
Alborum ſecta in Alpibus orta 161 A
Alcæus poeta 62 E
Alcala ab Alphonſo ſubd: 156 D
Alcanus Laced. Rex 55 F
Alcen opp. Hiſp. à Gracho captum 82 F
Alcetas Maced. rex 63 E
Alcimus Sacerd. Iud. 83 A
Alcimenon Iud. Athen. 57 G
Alcibiades Athen. dux 70 B D 71 B
Alladius Syluius Latin. rex 53 I
Allectus Carauſio occiſo Britanniam occupat 106 D
Allemanni Gallias & Italiam vaſtant 104 C cæduntur D idem 109 D 110 D
Allemanni à Conſtantio victi & Gallia pulſi 106 C
Allemanni Francis ſubacti 114 G 127 D
Allobrox Celtarum rex 32 D
Alethes Corinth. rex 46 G
Alexandra Iudæorum Regina 87 A
Alexander Ariſtobuli fil. ſecuri percuſſus 89 A
Alexander Amyntæ filius Legatos Perſarum trucidat, 66 B Regnat Macedoniæ 66 C fides in Ariſtid. 67 G
Alexander Corinth. rex 55 G
Alexander qui Arium eiecit Epiſcopus Alexand. 107 A
Alexan. Hieroſ. Epiſcop. confeſſor 101 A
Alexander Epiri rex Italiam claſſe appulit 74 G 75 F
Alexander Farneſtus 171 A
Alexander Inſul. comes à Scotis defecit 162 G
Alexander Iud. rex 86 A
Alexander Macedon. rex 72 C
Alexander Magnus natus 73 C regnat &c. 74 C 75 C
Alexander & Antipater Macedon. Regg. 76 E
Alexander Moldauiæ Dux 162 F
Alexander Nogardiæ rex Pleſcouiæ expugnat 153 H
Alexander Papa 96 A II. 144 A III. 149 A IV. 154 A V. 161 A VI. 165 A
Alexander Paris Helenam rapit 42
Alexander Phæreus Theſſal. Tyran 72 occiſus 73 D
Alexander Phryx Imperator Carthagini factus &c. 107 B
Alexander Poloniæ rex 166 I
Alexander à Philometore Regno Syriæ obtruſus 83 G
Alexander Syriæ Rex 75 C
A[lex]ander Fers Scotorum rex 146 H [II.] 51 H. III. 153 H
[Alexa]ndria inſtaurata à Traiano 97
[Alexa]ndria Longobardiæ condit
9 D obſeſſa 150 C
Alexandrini cum Romanis amicitiam faciunt 76 B 67 E Regem Auletem pellunt 88 B. cæduntur crudeliter 102 A
Alexij duo Conſt. Imp. 151
Alexius cum Andronico tutore Conſtant. Imp. 150 B
Alexius Græc. Imp. 145
Aldinius Auſt. Angl. rex 115
Alfredus Northumbriæ rex docti &c. 125 F
Alfredus Ang. rex 134
Algiera à Carolo oppugnata &c. 168 D
Aliactes Lydorum rex 58
Alienora à Franco repudiata Normanno nupſit 148 C
Almanſoris Saracen. cum Veramundo bellum 138 E
Almericus comes Aſcalonis Hiero rex 148 K
Almericus comes Mont. Fort. 153
Almericus Cypri rex 150
Almus Dux Hunnorum 128 E 146
Alomora Fl. 131
Alouiſius à PP. Apuliæ rex dictus 162 C
Alphinus Scotorum rex 132
Alphonſius Aragoniæ rex ad Apu reg. adoptatus 162 D captus & eodem C Neapolim capit 163 D
Alphonſus I Cathol. Aſturam &c. re 128 E II. Caſtus 130 E III. Magn 133 F IIII. 136 E V. 140 E V 145 E VII. 147 E VIII. Bonus 14 E IX. 150 E X. qui & vocatus imperium 154 C XI. 156 D
Alphonſus Portugalliæ Rex 165 mors eius eodem
Alpium nationes ius Latij accipiu 94 C
Alredus Northumb. Rex 129
Alſatia vaſtata 151

Altac

Altades Aſſer. Rex 26 B
Alteus Rex 28 C
Alpherni Francis ſubacti 161 G
Amadeus Sabaudiæ dux 162 C
Amalaricus puer Gothorũ rex 117 G
Amaleſuenta Theodorici filia &c. 117 D
Amathan à militibus Conſtantini Arabibus traditur 130 G
Amandus Epiſcopus à rege Dagoberto in exilium miſſus 123 D
Amandus dux Seditioſorum 105 C
Amantius Cos 108 D poſt C
Amartheus AEgypti rex 70 C
Amaſias Iudæ Rex 54 A Idumæos vicit ibid.
Amaſis AEgypti Rex 25 E 63 D
Amaſis dolo Barca capta 65 B
Amatus Narbonen. Galliæ præfect. 119 D cæſus 120 D
Amazones 42 I Pax reginæ & bellum cum Thebis eod. Templum Dianæ incendunt 44 F Aſiam inuadunt 46 B
Amberkletus Scotorum Rex 127 F
Ambigulus Bibulus Cos. 97 B
Ambratia ſubacta Rom. 82 E
Ambrones a Cos victi 86 D
Ambroſius Aurel. Britanniæ Imperat 115 I
Ambroſius Bergamenſis comes ſuſpenſus 135 C
Ambroſius Mediolan. Epiſcopus 109 A 110 A
Amenophis AEgypti Rex 26 E II 29 E III 41 E IIII. 42 E V. 51 D
Amida à Sapore obſeſſa 109 B à Perſis capta 116 B
Amilcar in Hiſpaniam traiecit 79 B
Aminander Athananum Rex 81 C 82 B
Amilcar Carth. bello Gallico cæſus interijt 81 F
Amilco Carthaginenſ. Dux eiusq; ex peſte clades 68 C
Amingus Francorum dux 119 E
Amnus Aborig. Rex 35 G Thuſcorum rex 52 H
Ammiani hiſt. finit 110
Ammon rex Iuda impius 60 A
Amonam Veneti oppugnant 155 B
Amonita à Nabuchodon. victi 62 B
Amortum à Saracenis captum &c. 124 G
Amos Propheta 56 A
Amos Syrach Dux Iud. 78 A
Amoz pater Ieſaiæ 54 A
Amphion Rex Theb. Cytharædus 38 G
Amphion Epiphaniæ Epiſcopus 107 A
Amphilochi conſilio Ariani cohibentur &c. 111 A
Amphitheatrum Romæ extructum 95 B incenſum 107 A
Amphitrion Athen. Rex 33 H
Amram natus 27 A Vxorem duxit 29 A
Amraphel Rex 17 B
Amri Iſr. rex Samariam condit 51 B
Amulinus Cos. 1P2 B
Amulius Numitore fratre pulſo regnum Latinorum inuadit &c. 56 L
Amurathes Turcorum Imp. 158 K 162 K
Amurathes II. Imp. Turcicus 171 K Circumcidi curat filium 171 K occupat Tauricæ Cherſoneſi partem 172 K ſibi ſubiugat Marionitas & Druſos. ibid. bellum infert Rudolpho II. Imp. I. 73 K moritur. 174 K
Amyntas Aſſ. rex 33 B 64 E 71 C alius eodem
Anabaptiſmi error ortus 103 A
Anabaptiſtæ Monaſterium VVeſtphaliæ vrbem occupant 167 A
Anacletus Rom. Pont. 95 A
Analaphus Danus ab Adelſtano victus &c. 138 F
Anamæon Mœones condit 11 D
Ananelus S. Sacerd. Iud. 89 A
Anaſtaſia Meſopot. Vrbs 116 C
Anaſtaſij Antiochi Patriarchæ miſerabilis exitus 121 A
Anaſtaſius Or. Imp. 115 C
Anaſtaſius impius Conſt. Patriar. 127 A
Anaſtaſius Papa 111 A II. 116 A III. 136 A IIII 148 A
Anatolius Cos. 113 A
Anatolius Laodicen Epiſcop. 105 A
Anaxagoras Phyſicus 66 C
Anaximander Phyſicus 63 G
Anaxileus Rheginenſium Tyran. 67 C
Anaximenes Philoſophus 64 D 74 B
Ancona a Saracenis in Italia capta 133 H
Ancus Marcius Romanorum Rex 61 H
Ancylia quid 59 I
Ancyra à Nicephoro reſtituta 31 B
Ancyra Gallaciæ capta à Perſis 122 B
Andeca Sueuorum in Hiſpania rex 120 F
Andegauij a Normannis afflicti 133 G
Andraſus à Niceph. reſtituta 131 B
Andreas Alciatus Iuriſconſ. 167 A
Andreas Halicienſis Dux Belæ III. Filius 150 F
Andreas Iudæorum Dux contra Rom. 97 A
Andreas Oſiander a Carne & Philoſophia inani oppugnatur 168 A
Andreas Troili Filius Conſtantem Imp. in Balneo interficit 124 B
Andreas de Staurland Liuon. Mag 153 I
Andreas Vng. rex 151 F
Andreas Vng. cum Polonis militat 142 G Vng. Rex 163 F Regno pulſus & occiſus 144 C F
Andreas III. Vngariæ Rex Auſtriam domuit 155 F
Andreas Bathoreus 153 I
Andreas Dudithius obit 173 A
Andreas Geil moritur 173 A
Andriſcus pſeudophilippus Maced. inuadit 84 D
Androgeus interficitur 41 I
Andronicus & Michael Paleol. Conſtan. Imp. 156 K
Andronicus Patrem Imp. Græcorum pellit 160 K Imperat eodem
Angelus Aciolus Florentinos liberat 158 B
Angelus Politianus obijt 165 G
Angerburgum Pruſſiæ Kinſtodus expugnat 159 H
Angermundenſis arx ad Albim condita 159 B
Angermunda Marchiæ capta a Burgrauio 162 A
Anglia fame & bello inteſtino &c. afflicta 248 H
Anglia P P. fit tributaria ex parte 128 F
Anglia tota Papæ fit tributaria 133 F
Anglia tota vnum regnum facta 138 F
Angliæ regnum totaliter P P. ſubiectum 249 H
Anglia tota a Dano Suenone occupata 141 H
Anglia ciuilibus motibus vexata 164 G
Angliæ Rex cum toto regno a Papa defecit 167 G
Angli Saxones in Britanniam vocati 113 I
Angli tota Britannia præter Scotiam potiti 121 H Chriſti fidem ſuſcipiunt eodem
Angli nobiles T. S. viſitant 345 H
Angli Francíq; in Africam mouent 160 H
Angli Germaniâ excedere iubentur 174 B
Anglica claſsis contra Hiſpan. 174 G
Anglorum Orient. Regnum 113 I
Anglorum Orienta. Regnum Eduardus ſuis adiecit 136 F
Anglorum regnique Anglici nomen lege firmatum 132 F
Anglorum arces ad Scottam deſtructæ 156 H
Anglorum cum Gallis bellum omnium grauiſsimum 158 C
Anglus Scotiam inuadit 160 G

Angrinarij Stertinio ſe dedunt 92 B
Anicetus Romæ Epiſc. 99 A
Anicius Fauſtus *II.* Cos. 106 C
Anicius Iulianus Cos. 107 C
Anicius Paulinus Cos 107 C
Anicius Rufinus Cos. 107 C
Anna Caroli *IIII.* Filia Angliæ Reginæ 160 G
Anna Comitis Ciliæ fil. Polon. Regina 161 F
Anna Conſtantinopolitana Vlodomiri Ruſsiæ Ducis vxor 140 F
Anna Maria Brunſuicenſis &c. Duciſſa Pruſsiæ &c. 168 *I*
Anna Sophia Alberti ducis Pruſsiæ &c. filia Mechelburgenſi deſponſatur 168 F
Anna Chriſtiani *IIII.* Daniæ regis ſoror, regina Scotiæ 173 H
Anna Sigiſmundi *III.* regis Poloniæ coniux moritur 175 F
Annales Conſtantino. finiunt 131 B
Anneus Seneca 93 C
Annianus Alexandriæ Epiſc. 94 A
Annianus Cos 102 B 107 G
Annianus Aurelianus Epiſc. 113 A
Annibal Senior à Ro. victus à ſuis cruci affixus 78 E
Annibal Amilcaris fil. Cos vicit 78 E
Annibalis res in Italia &c. 80 E D 81 E C A mors eius 82 D
Anicius Paulinus iunior Cos 108 D
Annius Libo Cos 97 B
Annius Rufus Iudææ præf. 92 A
Annius Tacitus Cos 105 C Imperat eodem
Annius Verus *II.* Cos 97 B
Annona de cœlo pluit 132 D Annona & piſcibus pluit. 140 A
Annonæ magna abundantia, & nullus Ventus 160 B
Annonius Gallicus ſcriptor inchoat 112 finit 149
Annulorum vſus Romæ cœpit 76 F
Annus à Cæſare ordinatus 89 C
Anſegiſus F. S. Arnolphi cum Pipino Filio Maior domus Franciæ 122 E
Anchelmus Epiſcopus Cantuarienſis exulat 146 H
Antenor *III.* Scytharum in Germania rex 70 F
Antenor ſtirps Francorum Regum 69 F
Antenor Sicambrorum Rex 83 E
Antenor Francorum rex 94 D
Antes Arabiæ Vrbs 25 E
Antaris Long. rex 120 D
Antarius Sicambrorum rex 87 E 194 D 87 D
Anthemius Cos 3 E 114 E Imperat eodem
Anthemius Cos 117 E
Antherus Rom. Epiſcopus 103 A
Antigonus Aſiæ rex 75 C 76 B
Antigonus Doſon Mac. rex 79 D
Antigonus Corintho pulſus 79 D
Antigonus Gonatas Macedon. rex 77 E
Antigonus Gonathas Athen. libertatem reddit 78 D
Antigonus à Pacoro Partho in Regnum Iud. reductus 89 A
Antigonus Cleomenem vicit 80 C &c.
Antiochia Piſidiæ à Saracenis capta 126 G
Antiochia Syriæ condita 76 D Terræ motu concuſſa 96 B iterum & Tertio 117 C D Noua ciuitas addita 105 B ab Hunnis obſeſſa 111 H à Perſis capta 118 B a Saracenis capta 123 G à Turcis 145 B
Antiochus Comagenorum rex 91 A
Antiochus Comagenorum rex captus, Romam ductus &c. 95 A
Antiochus Cos 113 E
Antiochus Cizicenus 85 C
Antiochus Epiphanes Syriæ rex 82 C B 83 A
Antiochus Eupator 83 G
Antiochus Gryphus 85 C
Antiochus Magnus Syriæ rex 80 C B victus 81 D F
Antiochus Pius Syriæ rex 84 C ab Arſace cæſus 85 G
Antiochus Sedetes Syr. rex 84 C
Antiochus Soter Syriæ & Aſiæ Rex 77 D
Antioch. Theos Aſiæ Syriæ rex 78 C
Antinoi mors & vrbs Antinoi 97 B
Antipater Cilicum rex 91 A
Antipater Herodes Pater Iudææ tutor 89 A
Antipater Thraces & Lacedæmonios in Macedon. poteſtatem redigit 74 C
Antipater Maced. rex 77 F
Antiſtius vetus Cos 86 B
Antium Colonia deducta 68 E
Antomes vltimus Corinthi Rex 56 I
Antoninus pius natus 95 B
Antonini pij Aug. celebre factum 98 B
Antonini in Alexandrinos crudelitas 102 A
Anton. Heliogabal. Cos 102 B &c.
Antonin. Commodus Cos. 100 B II &c.
Antoninus Rufinus Cos 97 B
Antoninus Cos 96 B 107 A moritur 109 A
Antonius Cos 110 E
Antonius Luſitanus 171 D
Antonius Muretus obit 172 A
Antonius Sadeel obit 173 A
Antuerpia à Normannis incenſa 133 D
Antuerpia a Cliuenſi duce obſeſſa 168 B
Anulinus Cos 106 C
Anxur bis captum 71 F
Anyſis AEgyp. rex 56 E
Aoricus Gothorum rex 107 D
Apamoia a Sclauinis capta 124 G
Apodaſmus Ciuitas Iudæ, ab Ocho capta 74 B
Aper Cos 97 B 101 B
Apiani hiſtoriæ finis 89
Aphidas Ath. rex 45 G
Apis rex Sicyon. 17 F
Argiuus 24 G
Apocalypſis Eccleſiæ data 96 A
Apollinaris Aluernorum præfect. a Clodoueo victus 116 F
Apollinaris Cos 99 B
Apollinaris Epiſcopus Hierop. Apologeticum Imp. offert 99 A
Apollinis templum conditum Deli 32 H
Apollinaris hæreticus 109 A 110 A
Apollonia Martyr 103 A
Apollonius Cos 114 E
Apollonius Philoſ. 46 A
Apollonius Senator Rom. Martyr Chriſti 100 A
Apollonius Stoicus Veri Imp. præceptor 98 A
Apologeticus pro Chriſtianis Adriano oblatus 67 A II 98 A 99 A II
Apoſtolorum actus carmine ſcripti 119 A
Apoſtolorum feſta celebr. &c. 116 A
Appamia condita 76 D
Appio Lybiæ Regnum Romanis teſtam. &c. ponat 88 B
Ap. Claud Lentulus Cos 84 D
Ap. Claud. pulcher Caudex Cos 78 E
Ap. Claudius pulcher Cos. 80 E 82 E 84 D 87 D 88 D 89 C
Ap. Ann. Trebon. Gallus Cos 96 B
Ap. Claudius Sabinus cum V. M. Romam concedit Cos fit 66 E
Ap. Claudius Sabinus Cos. primus Clypeos & inſignia locis pub. ſuſpendi fecit 66 E
Ap. Claudius Sabinus Cos 67 E
Ap. Claud. Craſſ. Cos 74 F 76 G II
Appij Claudij Cenſura 75 G
Ap. Claudius Celtib. Imperio ſubjicit 82 E
Ap. Claudius a Perſeo victus 81 E
Ap. Claud. procoſ. in Verodopa moritur 87 C D
Ap. Claudius Rufus Cos 78 E
Ap. Iunius Silanus Cos 92 B
Appius V. C. Cos ſolus 118 E
Appuli primum in Rom. amicitiam recepti 75 H

Apulia &c. ad Germanos tranſlata 140 A C
Apulia à Lothario ſubacta 148 C
Apries AEgypti rex 62 D
Apries AEgypti rex à Cyren. victus fugatur 63 D
Apronianus Cos 99 B 100 B
Apteras Cretenſ. rex 32 F
Aquarum exundatio 149 A cætera vide Exundatio
Aquileia ab Attila capta 114 H
Aquileia ab Henrico Ottonis fratre capta 138 D
Aquilius Cos 99 B 103 C 105 C
Aquiſgrani Baſilica à Carolo extructa 131 D
Aquiſgranum terræ motu concuſſa 132 G
Aquiſgrani Seditio &c. 162 B
Aquitania à Norm. vaſt. 133 D
Arabes ab Herode victi 89 A
Arabes iuxta Amanum Rom. ſubacti 88 D 96
Arabes à Traiano ſubditi 96 B
Arabes I. Saraceni Syriam vaſtant 122 C H
Arabia felix à Seuero vaſtata 101 B
Aradus diruta a Muhauia 123 C
Aralius rex Aſſyr. 19 B
Aranei morſibus exercitus Francorum Italia pellunt 134 C
Araricus Gothorum Rex 107 D 118 D
Aratius Saxon. Rex 86 E
Arator ſubdiaconus poeta 119 A
Aratus Sicyonius Achæorum Dux 78 C
Aratus Dux Achæorum Corinthum liberat Tyrannide &c. 79 C
Arati cum Antigono fœdus 80 D
Aratus qui Phænomena ſcripſit 77 D
Aratrum inuentum Oſiridis 17 E
Araxa Regina Scytharum Sarmatiam Aſiæ occupat 13 E
Arbitrio Cos 109 D
Arbogaſtes Maximum occid. 110 I
Arca Domini exulat 46 A
Arcadia quæ & Peloponneſus 12 D
Arcadius Auguſtus 110 C &c. D E 111 C
Arcadius & Honorius Impp. 111 D &c.
Arcadius Rufinus Cos 107 C
Arcas Arcadiam occupat 12 D
Arceſilaus Batti primi filius Cyren. Rex 62 D
Arceſilaus I I. Cyrenarum rex 63 D
Arceſilaus III. Cyrenarum rex. Regno pulſus eiusq; interitus & vltio a Perſis in Barcenſes &c. 65 C B
Arceſilaus Cos 104 C
Archadius Scotorum 118 I
Archatus primus Romę medicus 80 F
Archelaus Iudææ Tetrarcha 91 A relegatus ibid.
Archelaus Laced. rex 52 F 69 C
Archelaus à Sylla victus 87 E
Archelaus Maced. rex 71 C
Archeſtadides Athen. Imp. 63 G
Archetas AEthiopum Rex Iuſtino contra Perſas auxiliatur 119 C
Archidamus Laced. rex pro Tarentinis pugnans cadit 74 D
Archilochus hiſtoricus claret 60 F
Archimus poeta qui Iliacam vaſtationem ſcripſit 57 G
Archippus Athen. Iud. 49 D
Arctoi reges terra mariq; varia fortuna dimicant 169 H
Arctinus Mileſius poeta 57 E
Ardaricus Gepidarum Rex 114 H
Ardys Lydorum Rex 60 F
Ardyſus Lydorum rex 57 H
Aretus inferior Syriæ rex 87 C
Aretas Saracenorum rex 119 B
Argenti fodinæ Annabergæ cœptæ 165 A
Argentifodinæ in Valle Ioachimica repertæ 167 B
Argentinam Phil. Imp. cepit 151 C
Argento ſignato primum quando vſi Romani 77 G
Argeſilla Granatæ vrbs obſ. 158 D
Argeſtratus Laced. rex 47 F
Argeus Maced. rex 60 E 71 C
Argis Laced. rex 47 F
Argiuorum memorabilis pugna cum Lacedæmonijs 64 D
Argonautarum nauigatio 41 B
Argunthis Scytharum rex Rom. fin. vaſtat 103 B
Argus Argiuorum rex 25 G
Ariandus AEgypti præfectus 65 D
Arianus Philoſophus 98 A
Ariana hæreſis creuit 108 C
Ariani inter ſe vniti 112 A
Ariani pœna & miraculo moniti 116 A
Arianos tutatur Theodoricus Italiæ &c. rex 117 D
Ariani in Gall. vocati cad. 127 D
Ariarates Cappadociæ rex 80 B 82 C
Ariarates Cappadociæ rex Rom. iuuat 84 B Cadit 84 C
Ariarates Thracum rex Rom. amicus factus 82 D
Aribertus Aquitaniæ rex 122 E
Ariena Aiactis filia Aſtiagi nubit 63 C
Arinteus Cos 110 E
Arioaldus Long. rex 122 D
Ariobarzanes Cappadociæ rex, modo reductus à Mithridate iterum pellitur 87 A
Arion muſicus, qui Delphino vectus eſt, claret 62 F
Ariouinda Cos 116 E Ariouindus Cos 113 E
Ariouiſtus Germanorum rex 87 E victus 88 D
Aripertus Longobardorum rex 124 C 126 C
Ariphron Athen. Iud. 54 E
Ariſtagoras Ionius à Perſis deficit 66 B
Ariſtemedes Corinth. rex 54 G
Ariſtenetus Cos 111 E
Ariſtides Apologet. pro Chriſtianis ſcripſit 97 A
Ariſtobulus Armeniæ rex 94 A
Ariſtobulus Cos 105 C
Ariſtobulus Iud. rex 86 A
Ariſtobulus Iudæus Philoſophus in Moſen ſcripſit 82 B
Ariſtobulus regnum Iudæorum inuadere conatur 88 A Regnat eod.
Ariſtobulus S. Sacerd. Iud. interfectus 89 A
Ariſtodemus Cumarum Tyrannus 66 D
Ariſtogiton Tyrannicida 55 E
Ariſtonicus Attali fil. Aſiam inuadit 84 B C D
Ariſtoteles natus 72 C
Ariſtophanes 69 C
Ariſtoxenes clarus muſicus 60 F
Arius Rex Aſſyr. omnem terram Bactrianorum & Caſpiorum occupat 18 B
Armatius Cos 115 E
Arius hæreticus 107 A 108 A
Arogilus Quadrigæ inuentor 30 G
Arma in cœlis & exercitus viſi 86 C
Armatius Cos 115 E
Armatrites Aſſyr. rex 22 B
Armenes Cappadociæ rex 79 C
Armenia à Cadmo ſubacta 25 H à Lucullo 8 C à Parthis 94 C Rom. Prouincia 96 B à Statio Priſco recepta 99 B Rom. recepta 102 B à Parthis 103 B vaſtata ab Hunnis 111 H à Perſis 116 B ab Arabibus 123 B 129 G à Rom. recepta & amiſſa iterum 126 B
Armenia minor Saracenis tradita 125 G
Armenia quarta à Muhamad vaſtatur 126 G ſubigitur eodem
Armeniaci milites Romani rebelles vincuntur 130 C G
Armenij in Italiam veniunt 20 C
Armenij Chriſtum agnoſcunt 108 119 A
Armenij Romania pulſi 126 C
Armeniæ Regnum Antonius filio ſuo dedit 89 B
Armeus qui & Danaus rex 33 E
Arminius Heros Germanorum 91 C 92 C
Armonius Tyrannicida 65 E

Armorica Britannia minor 110 F
Arnobius Philoſ. ſomnio ad Chriſti fidem pulſus 107 A
Arnoldus Bauariæ dux Italiam ingreſſus vincitur 137 C
Arnoldus Priſcus Flandriæ comes 137 D
Arnoldus Vngariæ rex 134 D
Arnoldus VVelſi filius 134 D 135 D
Arnulfus comes Flandriæ 144 E
Arnulphus Imperator 139 C Italiam intrat &c. eodem
Arnulphus Metenſis Epiſcopus 122 E
Arnulphus prædicator pius Romæ à Clero occiditur T. 5 facie 2
Arpat Dux Hunnorum 128 E
Arphaxad 9 A moritur 20 A
Arrianus Cos 104 C
Arrius præſens Cos 100 B
Aruncius Scribonianus Cos 92 B
Arſaces Armeniæ rex 109 C
Arſaces Daram condit 79 C
Arſaces Medorum præfectus 55 C
Arſaces primus Parth. Rex 79 C
Arſacius Conſtantinop. Epiſcopus 111 C
Arſames vel Arſes Perſarum Rex 74 B
Arſcennenes capta à Philip. 110 C
Ars imprimendi Libros inuenta 163 A
Ars ſculpendi Marmoris orta 57 G
Artabanes Africam liberat à Gonthario. Tyran. 118 C
Artabanus Xerxem interfecit 68 B
Artabanus Arſaces Parthorum 86 C
Artabanus Vonone pulſo Parthis regnat 92 A
Artabanus Cteſiphonte pulſus a Seuero 101 B
Artabanus Parthus a Perſis victus Regnum amiſit 102 A
Artabanus Parthorum rex Rom. fines inuadit 102 C
Artabasdus ſeditioſus Imperium Or. inuadit &c. 128 B C
Artaphernes Ionibus Vectigal impoſuit 66 B
Artauasdes Armeniæ Rex ab Antonio victus 89 B
Artaxa caput Armeniæ exuſta 94 C
Artaxad Nagid dux Iud. 76 A
Artaxerxes Mnemon. Perſarum rex 71 B 402 A B 110 B
Artemiſia Regina Halicarnaſsi magnanimis 67 C
Artemiſia Mauſoli vxor 72 B 73 B
Artemion Iudæorum in Cypro dux 97 A
Artemius a Bulgaribus proditus 127
Artemius qui & Anaſtaſius II. Or. Imp. 127 B
Artemonis hæreſis orta 101 A
Artes primitus inuentæ fol. 5
Articuleius Pætus Cos 96 B
Artimirides Armeniæ rex ab Antonio victus 89 B
Arthurus ſtrenuus Britonum Rex 116 I
Arturus Henrici Angl. regis fil. 166 G
Aruiracus Britanniæ Rex 93 D 94 D
Arunci victi 66 E
Aruns Tarquinius Collatiæ præfectus, vnde Collatini Tarquinij dicti 62 H
Arx Sion a Machabæis obſeſſa & capta 84 A
Aſa rex Iuda 50 A
Aſar Mahad dux Iud. 76 A
Aſbrandus tutor regni Long. 126 C rex 127 C
Aſcalon a Chriſt. capta 146 K
Aſcanius Latinorum rex 43 I
Aſcanius a Mezentio obſeſſus &c. 44 I
Aſcatades Aſſ. rex 32 B
Aſcenas a quo Germani 18 C
Aſclepiades Ant. Epiſcopus 101 A
Aſclepion Cos 116 E
Aſclepiadotus Romanis victo Allecto Britanniam recipit 106 D
Aſclepiodotus Cos 106 C 112 E
Aſcrataſes Aſſ. rex 53 C
Aſdrubal in Sicilia a Metello victus 78 E
Aſdrubal nauali prælio victus 80 D
Aſdrubalis caſtra in Africa a Scipione capta 81 E
Aſdrubal cum exercitu a Cos cæſus 81 E F
Aſia a Maſalmo vaſtata 127 G a Muhauia iterum 128 G
Aſianus Apologet. Antonio obtulit pro Chriſtianis 99 A
Aſiaticus I I Cos 97 B
Aſpalem Turcorum in Aſia Imperator 145 B
Aſpar Cos &c. 113 E
Aſper Conſtan. Imp. inuadens interijt cum filio 114 C
Aſpri duo Cos 101 B
Aſporatius Cos 114 E
Aſſar Adon interfecto patre Sennaherib. Aſſyr. Regnat 58 C
Aſſeburgum ab Alberto Brunſc. trib. annis obſeſſum 154 D
Aſſyria Regio vnde dicta 11 E
Aſſyria Romanorum Prouincia 96 B
Aſtacos nunc Nicomedia 59 E
Aſtarimus Tyri rex 50 C
Aſtartes Dea Tyri 51 C
Aſtartus Tyri rex 50 B
Aſterius Cos 116 E
Aſterius Cretæ rex 34 F
Aſtiages Mendorum Rex Aliactis Lydorum filiam duxit vxorem 73 B
Aſtures Galliciæ victi ab Aug. 90 B
Auſturius Cos 113 E
Auſturum in Hiſpania regnum 127 E
Aſychis ſiue Anyſis AEgypti Rex 56 E
Atalia interempto Regio ſemine in Iuda regnat 52 A
Athalaricus cum Amalaſuenta matre Goth. & Italiæ rex 117 D
Archangelus Goth. in Hiſpan. rex 118 G
Athanaricus Gothorum rex Chriſtianos perſequitur 109 A
Athanaricus Veſtgoth: Rex 110 G fœdus eius cum Theodoſio
Athanaſius Alexandriæ Epiſcopus 107 A &c. 108 per totum vſq; ad 110 A
Athabilus Inſulæ Tigridis rex Rom. ſubditus 96 A
Athaneus frater Eumenis 82 C
Athaulphus Veſtgoth. rex 112 G
Athenæ conditæ 31 H
Athenæ vacuæ captæ, incenſæ &c. 67 B
Athenis 30. Tyranni conſtituti 71 B
Athenarum muri ac tibiæ cantum diruti 71 B
Athenæ a Sylla captæ 87 B
Athenienſes 19 annorum principes inſtituunt 57 F
Athenienſes Callimacho duce Perſas vincunt 66 B
Athenienſium cum Peloponnenſibus fœdus 30 annorum 69 B
Athenienſ. Syracuſanus vincunt, vrbem obſident 70 B vincuntur ibid.
Athenienſ. duces domi necati 71 B
Athenienſes Græciæ Principes 72 C
Athenienſibus Democratia reddita 76 B
Athenienſ. libertas reddita 78 D
Athinius Saraeen. rex Narbonem fugit 128 D
Athniel Iſrael Iudex 34 A
Atidius Cornelianus Syriæ præfectus 99 B
Atilius Titianus Cos 97 B
Atlas Maurus Aſtrologus 23 E
Atratinus Cos 95 B
Atræ vrbs Arabiæ 101 B
Atreus & Thyeſtes reges 40 G
Atrius Thuſcorum rex 55 H
Attalus Aſiæ rex 80 C 82 C
Attalus Pergameni rex Rom. Pop. hæredem

hæredem dixit 84 B.
Attalus Rom. Imperator 111 D
Attulus Tyrannidem reſumit in Gallijs 112 D &c.
Atte, à quo Attici 52 H
Atticus Atilianus Cos 98 B
Atticus Epiſcopus Conſtantinopolit. 111 A
Atticus Cos 103 C 111 E
Atticus Veſtinus Cos 94 C
Attila Hunn. rex 112 H geſta eius 113 per totum fere 114 D & H
Atys Crœſi filius in venatione cadit 64 F
Atys Crœſi filius mutus de improuiſo loquitur 64 H
Auares Hunni Gepidarum terras poſſident 118 F Sedes Conſtan. petunt 119 B Sirmium capiunt 120 G Stipendia ab Imp. accip: eod. Thraciam diripiunt 121 D Conſtantinop. obſident 122 C In Italia à Francis victi 130 D à Carolo ad internecionem cæſi 131 C
Auaribus à Mauritio bellum illatum 120 C
Auarus Hunnorum rex 119 G
Audacer Flandriæ Comes 133 D
Audæus Hæreticus 109 A
Audouera vxor Hilperici aſtu Fredegundis in Clauſtrum &c 119 E
Auentinus Syluius Lat. rex 54 I
Auenionem Papa emit 158 E
Auernorum rex Bituitus à Cos victus 85 D
Aues domeſticæ in Syluas auolant 145 E
Aufidius Victori. Cattos vicit 99 B
Augarus Oſroenorum rex Seuero deditus 101 B
Augur Cos 97 B
Augures ex plebe Romæ 76 G
Augusta combuſta 147 C
Auguſta à VVelpho capta &c. 145 E
Auguſta à Sueuis capta & deſtructa 145 C
Auguſtæ ſeditione vectigalia abrogata 161 B
Auguſtinus claret 111 A 112 C
Auguſtinus Catuarienſis Epiſcopus 121 H
Auguſtus Elector Sax. obit 172. B
Auguſtus Auguſti Elect. nepos Chriſtiani I. Elect. 8. filius 173 B
Auguſtulus Imperat. 115 D
Auidius Caſsius bello Barth. clarus 99. B Imp. occid. 99 B
Auidus Arabum prætor Armeniam populatur 123 B
Auienus Cos 113 E Iunior Cos 116 E
Auinio Sedes Papalis facta 156 A
Auola Cos 103 C
Auitus Britanniæ præf. 94 D
Auitus Imperat &c. 114 D
Auitus inſidiatur Iuſtino 119 C
A. Aternius Fontinalis Cos 68 E
A. Atilius Calatinus Cos bis 76 E
A. Cornel. Coruinus Cos 93 C
A. Cornelius Coſſus Cos. 70 E 74 F Mag. Equit. 70 E
A. Cornel Gallus primus Aegypti præfectus 89 A
A. Didius Britanniam pacificat 93 D
A. Gabinius Cos. 88 D
A. Hirtius Cos 89 C
A. Licinius Nerua Cos 91 B
A. Manlius Atticus Cos 79 E iter.
A. Manlius Torquatus Cos 83 E
A. Plautius Primus Britanniæ præf. 93 D
A. Poſthumius Trib. mil. C P Aequis cæſis volas recepit, à ſuis militibus lapidatus eſt 70 E
A. Poſthumius Religenſis Cos 66 E
A. Poſthumius Albinus Cos 79 E 82 E 83 E 86 D
A. Poſthum. Alb. Regillenſis Cos 68 E
A. Poſthumius Dictator. Latinos vincit ad Regillam 66 E
A. Sempronius Atratinus Cos. Iterum 69 E
A. Virginius Cælimontanus Cos. 66 E 68 E
A. Virgin. Rutilus Cos 67 E
Aul. Vitellius Cos 93 C Imperat. 94 G
A. Voluſius Saturnius Cos 95 B iterum.
Aurea domus Romæ conflag. 69 A
Aurelianenſes Francis ſubacti 112 F
Aurelianus Cos 111 E
Aurel. Ant. Baſsianus Carcallæ Imperat. 101 B
Aurel. Alexander Seuerus Cos &c. 102 B Imperat eodem
Aurelius Conatus Briton. rex 119 H
Aurelius Cos 104 C
Aurelius Hiſpan. rex 129 E
Aurel. Probus Imperat. 105 C
Aurel Staurus à Cimbris captus & occiſus 86 D
Aureolus Imperat. 104 C. à Claudio victus eodem D
Aurunus in Italia regnat 19 C
Auſon in Italiam venit 20 C
Auſtria Habſpurgenſib. ſubdita, qui eam adhuc retinent. 155 F Vngaris ſubdita eodem
Auſtriæ Dux cum omni Nobilitate ſua ab Vng. oppreſſus 153 F
Auſtria militum factione X annis vexata 164 B
Auſtria &c. ab Vngaris occupata, à Maximil. recepta &c. 165 B &c.
Aygolandus Sara. in Hiſp. rex 131 E
Aza comitiſſa Bauariæ VVelphi mater 140 C
Azar Giliciam inuad. vincitur 126 G
Azarias Iudæ rex 55 A
Azidus Saracen. victus 126 G
Azotus à Pſammetico captus 60 D
Zubdabar Indiæ caſtrum à Perſis A Chriſtian: precibus captum 117 B

B

Baanes Armeniam quartam Saracenis ſubdit 126 G
Babylon à Dario defecit, Zopyri opera recepta 65 B
Babylonia ab Alexandro capta 74 B
Babylonem Traianus cepit 69 B
Babyloniam Romani ingreſsi 99 B
Bacchus 34 B
Bacchi origo & natalis 14 E
Bachilus Corinthi Epiſcopus 100 A
Bachides à Ionatha bis victus 83 C
Bacis Corinth. rex 51 G Bacidæ ibid.
Bahanes Syriæ præfectus à Saracenis cæſus 123 G
Bactrianorum regio coli cœpta 11 B
Badozorus Tyri rex 52 C
Baeſa Iſraelis rex 50 B
Bagoas Artaxerxem veneno necat. item & Arſamen Perſarum regem &c. tandem ipſe veneno perijt 74
Baianus Bulgarum dux magia clarus 139 B
Baiazetes Turcor. Imperator 159 K 165 K
Baiazetes & Selymus Solimanni filij dimicant inter ſe 169 K
Baiazetes renouat bellum in Syr. ibid.
Baiazetes victus fugit ad Perſ. ibi.
Balbinus Cos 98 B 101 B 103 C
Baldalan Dux Saracen. 125 C
Baldredus Scotorum doctor 119 H
Balduinus Barbatus Flandriæ comes 141 E
Balduinus Caluus Flan. comes 155 E
Balduinus Ferreus Flan. comes 134 C
Balduinus comes Hol. & Fri. 144 D
Balduinus Inſulanus Flandriæ comes 143 E
Balduinus Hieroſ. Rex 146 K II. 147 k 148 K III & V. 149 K
Balduinus Conſt. Imp. 151 B II pr ier 152 B
Balduinus Tutor regni Gallici fid elis 144 D
Baleares Inſu. à Piſanis captæ 147 D
Baleares Inſulæ Saracenis erep tæ 153 E
Baleus Xerxes Rex Aſſyr. 21 B
Baleus Iunior Aſſ. rex 24 B
Balga arx Prutenis erepta 153 K
Balnea virorum & fœminarum ſeiuncta 97 B
Balthaſſar Babyl. rex 64 B
Bamba Goth. rex 125 E
Bambergenſis Epiſcopatus conſtitutus 141 A
Bambergenſis Epiſcopus Archiepiſcopo

ſcopo æquatus 144 A
Bambyca à Perſis capta 109 B
Banacas Sarac. Romaniam vaſtant 129 G
Bara Perſarum res turbat 120 C
Barac. Iud. Iſr. 37 A
Barachias qui Zorobabel natus 64 A
Barbatus Cos. 99 B
Barbaroſſa regnum Tuniſi occupat 167 D
Barbertus Hildeshem Epiſcopo. 142 D
Barca Africæ vrbs condita 63 D
Barca à Perſis capta & direpta 65 B
Barcinona Hiſpaniæ à Francis recepta 131 E
Barchabas Iudæorum dux 98 A
Bardanes Parthus 93 C
Bardeſanes 100 A
Bardyllus rex Illyrij 73 C
Barnabas Vicecomes Mediol. 158 C
Bardus Celtarum rex 19 C 23 D
Barnabones Mediolanenſis potens 139 A cadit 160 C
Barnus Scotiæ Regulus 111 I
Barſenes Atrenorum rex 201 B
Bartherus Francorum rex 103 D
Bartholdus Legum interpres 152 A
Bartholomeus Schonbornius moritur 172 A
Bartenſtein Pruſsia cond. 157 I
Baruthum ſolo æquatum 155 A
Barzanes rex Armeniorum 15 G
Baſana Thuringij regis vxor ad Francum ſecedit 114 F
Baſanus Sicambrorum rex 77 G
Baſanus Thaborinum Regem vincit 78 F
Baſilea ad Heluetios defecit 166 B
Baſilides hæreticus 98 A
Baſilides Philo. Veri Imp. præce. 98 A
Baſiliſcus Or. Imp. inuadit 115 C
Baſilius Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus 109 A à Valente vexatus 110 A
Baſilius Ponti Epiſco. martyr. 107 A
Baſilius Cos 114 E
Baſilius Iuni V. C Cos ſolus 115 E
Baſilius V. C. XVIII. annorum Cos & finis 118 E
Baſilius Conſt. Imp. 134 B
Baſilius & Conſtantinus Græcorum Impp. 140 B
Baſilius Iohannes Moſcouiæ Dux 166 G E
Baſinus Thuring. rex 114 F
Baſsian. Anton. Cos 101 B II. &c.
Beſſa Alexandrinus 171 K
Baſſus Cos 101 B 105 C 104 C 107 C 111 E 113 E
Baſternarum gens in Rom. ſolum tranſlata 106 C
Baſtinarum gens Iſtro ſubmerſa 82 D
Bathal Saracen. cadit 128 G
Bathi Tartaro. rex late vaſtat Europam 153 F &c.
Battus I. è Græcis Cyrena. rex 60 C
Battus II. Cyren. rex 62 C
Battus III. Cyren. Rex 64 D
Battus dux qui Ariſteus Cyren. 62 C
Bauari à Carolo Martello ad Tributum compulſi 127 D
Bauari à Carolo ſubacti 130 D F
Baudo Cos 110 E
Beatrix Marchioniſſa Italiæ obſes Henrici III. 144 C
Beda Venerabilis inclareſcit 125 A
Beda Hiſtoriam Eccleſiæ Angl. finit. obijt 127 F
Bela Vng. Pomeraniæ Dux 142 G
Bela Vngariæ rex 144 F
Bela II. Vng. Rex 147 F
Bela III. Vng. Rex 149 F
Bela IIII. Vngarorum Rex 153 F
Belchiorak Tur. in Aſia Imp. 146 B
Beleaſtartus Tyri rex 49 B
Belgicum commouetur inquiſitione Hiſpanica 196 D
Belgicum copijs Hiſp. ab Albano adductis opprimitur ibid.
Belgius à quo Belgica Gallia 30 C
Beliſarius & rex eius 117 CD 118 CD &c.
Bellopares Aſſ. rex 35 B
Bellum Achæorum cum Cleomene Spartano 80 D
Bellum inter regem AEgypti & Chaldæos 61 B
Bellum Aleman. cum Sebaſtiano duce 109 D
Bellum Anglorum cum Francis duriſſ. 147 H D
Bellum grauiſsimum inter Anglos & Francos 155 H 159 C
Bellum Antigoni cum Ptolomæo & Caſſandro 75 B
Bellum inter Aretham Arabem & Herodem 93 B
Bellum der armen Iecken Krieg 163 B
Bellum Athen. & AEolium 75 C
Bellum Athenienſ. & Cretenſium 41 H
Bellum Athe. & Poloponnes. 46 F 47 F
Bellum Bannoclournonſe inter Angl. & Scot. 157 G
Bellum Bauari. Maxim. &c. 166. B
Bellum inter Bohemos & Polonos bis 144 G
Bellum inter Bohemos & Vngaros &c. 153 F 154 F
Bellum Caroli Martelli cum Aquitanis & Saracenis 127 D
Bellum Carthag. cum Afris 79 B
Bellum Carthaginenſ. & Maſiniſſæ 83 D
Bellum Cretenſe 80 B 88 D
Bellum Cyri Tamyricum 65 B
Bellum inter Francos & Bauaros ob mulierem ortum 120 E
Bellum Francorum cum Turing. 117 F
Bellum inter Reges Caſtellæ & Portugalliæ &c. 160 D
Bellum Herodis cum Arabibus 89 A 91 A
Bellum Hunicum Caroli 130 D
Bellum Ionicum cum Perſis 66
Belli Iudaici initium 94 B Iudæorum bella 97 A
Bellum Lacedæmoniorum & Meſſeniorum viginti annorum 58 F.
Bellum Lacedæmoniorum cum Polycrate 65 D
Bellum Lamiacum 75
Bellum Lydorum cum Medis ob Scythas fugitiuos 63 C
Bellum inter Otonem Bauariæ ducem & Henricum regem 144
Bellum Paleopolitanum 75
Bellum duorum Paparum 144
Bellum Parthorum inter Gotarzin & Bardanem 93 C.
Bellum inter Parthos & Hiberos 93 C
Bellum Pelopon: & Athen. 56 70 B
Bellum Perdiccæ cum Ptolemæo 75
Bellum cruentiſsimum inter Polo. & Ruſſos 146 F
Bellum inter Polo. & Vngar. 15
Bellum Syriacum Ptolemæi & Antiochi 80 C
Bella Romanorum cum Albanis 6
Antiocho 81 D Auſonib. 74 F. A-runcis 74 F
Cæſaris & Pompei 89
Claudij Britannicum 9
Cimbricum 86
Conſtantini cum { Lycinio 107 / Magnentio 10
Dalmaticum 8
Gallicum 73 F 80 E Cæſaris 88
Germanicum Imperatore Alexandro 103 C
Cum Gladiatoribus 87
Gothicum 112 D 118 C
Hetruſcorum cum Tarq. an. 9. 60 H
Illyricum cum Teuca Regina 8 aliud 91 B
Ingurthinum 8
Cum Latinis 74 F Liguſticum 7
Macedonicum Philippi 81 E Per 82 E à Lucullo geſtum 87 C D
Marcomannicum 9
Parthicum 94 C cum Vologeſo 9
Perſicum à Caro geſtum 105 C Galerio 106 B C à Gordiano 102 C ab Heraclio 122 C Iuliano 117 B
B. Cum Sapore 108 109
Piraticum Pompei 8
Punicum I. 76 E. II. 80 E. III 8

84 D
um Rege Pyrrho 77 G
omuli cum Sabinis 58 K Tulli 61 H
arquinij 63 H cum Sabinis & Aequis 67 E
mniticum 74 F
um Sarmatis 67 B
um Sertorio 87 B
um Seruis Sicu. 86 D
um Sylla 87 D
heodoſij cum Maximo 110 C
um Thracibus 85 D
eientum & Fidenatum 60 H Veientum & Hetruſcorum 87 E
um Volſcis & Aequis 71 F cum Viriato in Luſitania 84 D
eliqua in proprijs nom. require.
llum ſacrum in Græcia 73 C
llum Saxonum cum Carolo 129 D
llum Saxonicum cum Henrico IIII. 144 B
llum inter Saxoniæ duces ob Luneburgenſem Ducatum 159 B
llum vulgo der Schlegel Krieg 145. B.
llum Siculum cum Athen. 70 D
llum Sociale in Græcia 73 C 80 C 86 D. Roman.
llum Stephani Vng. Cum Imperat. Conrad. II. 142 F
llum inter Stetinenſ. & Frideric. Marc. Brand. 162 E
llum Syphacis cum Maſiniſſa 81 D
llum Syracuſanorum cum Leontinis 70 D
llum inter Tarentinos & Lucanos 70 D
llum Telchinum & Carpathiorum cum Phoronæo 23 F
llum inter Theobaldum Carnutum comitem, & Ricardum Normannum 139. D
llum Theſſa. & Lapitharum 41 G
llum in Turcas maximum ſine fructu 167 B
llum Vandalorum cum Danis 149 H I
lochus Priſcus Aſſy. Rex 23 P Iunior 35 B
lus Babylon. rex 12 B 14 B
ncay Saracenis adempta 156 D
nedictus monachus claret 118 A
nedictus PP. I. 120 A II. 125 A III. 134 A IIII. 136 A V 139 A VI. 139 A VII. 140 A VIII. 141 A IX. 142 A X. 144 A XI. 156 A XII. 158 A
neuentum à Mauris captum 133 H
neuentum à Giſulpho Apul. Com: captum 143 G
niamin Hieroſ. Epiſcopus 96 A
amicarum facinus 36 A
Benemerodach rex Babyl. 60 B
Benno Luneburg. Dux 140 C
Berengaria Hiſp. regis filia Ioh. Hieroſ. regi nubit 152 A
Berengarius in Italia Imperat. 135 C. II. 137 C III. 138 C
Berenger Marchio Franciæ 136 C
Berenice à Seleuco interfecta 79 C
Bergamum ab Arnolpho Imp. captum 135 C
Bergenſes Comites Duces facti 130 B
Berillus Boſtren Epiſcopus 102 A
Berillus errans ab origine correctus 103 A
Berito terræ motu ruit 119 D
Berlinum à Frid. Mar. captum 163 B
Bernhardus Caroli ex Pipinio nepos Italiæ Rex 131 C rebellis decollatur 132 C
Bernhardus Clareuallenſis Abbas 147 A 148 C
Bernhardus Luneburg. Dux 141 C
Bernulphus Merciorum rex 131 F
Beroea condita 76 D
Beroſus finit 53
Bertha Imperatrix 144 D Regina Galliæ alia eodem
Bertharius M. Eq. Francorum 125 D
Bertholdus Rigenſis Epiſcopus 150 A in bello cadit 151 K
Bertholdus Saxonum dux occiditur à ſuis 129 D
Bertholdus zeringiæ dux 151 C
Berthulphus Merciorum Rex 131 F
Berthulphus Saxonum Dux 122 E
Bertrandi Mag. Equit. victoriæ &c. 159 G
Beruredus Merciorum regnum inuadit 128 F
Berutius Auſt. Ang. Rex 115 I
Berythus à Boemundo capta 146 K
Beſtia Bicornis Apoc. 13 virilem nacta ætatem Beſtiam decacornem equitat. T. 2. facie I.
Betus Celtiber. Rex 22 D
Biblia Sacra translata in Græcum 77 B
Bibliotheca Alexandrina combuſta 89 B
Bibliotheca Athenis ab Adriano Imper. extructa 97 B
Bibliotheca Capitolina Romæ exuſta fulmine 100 B
Bilibaldus Pirckhemeir obijt 167 A
Biorgor Alanorum Rex Italiam inuadens cadit 114 D
Biornus Suecus Noruegiæ Rex 132 G
Biſcardus Trano potitur 144 F
Biſchoffsvverder Pruſsiæ condita 157 H
Biterenſis dux à Bamba victus 125 E
Bithinia condita 34 I
Bitis Cotys fil. 83 C
Bitrichus occid. Sax. Rex 130 F
Bituitus Auernorum Rex à Q. Fab. victus 85 D
Byrrhus Cos. 100 B
Byzantium conditum 61. D à Philippo oppugnatum 74 C. Rom. Prouincia 95 A à Seuero dirutum 101 A
Blaſes Perſ. Rex 116 B
Bleda à fratre Attila occiſus 113 H
Boas natus ex Rahab 34 A
Bochorus 56 E
Bochus Maurorum Rex Iugurtham tradit 86 D
Bodillus regem Franciæ cum vxore interficit, iniuſtas plagas vindicans 125 D
Boemundus Antiochiæ Dux Alexio Conſtan. Imp. bellum infert &c. 146 K B
Boetius interfectus 124 Dalius Cos Solus 116. E
Bæotij vnde deſcenderint 45 G
Bœotij à Philippo victi 74 C
Bogdon Valachiæ dominus 166 E
Bogslaus dux Stolpenſis Socer Caroli IIII. 159 B
Bohemia ab Hunnis afflicta 128 E
Bohemia à Polonis inuaſa 146 G
Bohemiæ regnum 145 F
Bohemiam Imp. inuadit 137 F
Bohemi à Carolo Caroli M. filio victi 131 C
Bohemi ab Henrico I ſubacti 137 B
Bohemi ab Ottone bello ſubacti 138 B C D 140 CCC
Bohemis ab Imperatore bellum illatum 143 C. Subditi eodem D
Bohemi à Palatino vocati Bauariam & Germaniam late vaſtant 149 C
Bohemi Papa inſtigante à multis afflicti 164 E 162 B E &c.
Bohemi Saxo. & VVeſt. vaſtant 163 E
Boij à Romanis in deditionem accepti 80. E 81 E
Boleslaus audax Polon. rex 144 G excommunicatus à canibus ſuis voratus 145 G F
Boleslaus Bohemiæ dux impius 137 E
Boleslaus Caluus Sileſ. dux Polon. Monarcha 153 G
Boleslaus Criſpus Pol. rex 148 G
Boleslaus Crzyuouſti Pol. rex 146 G
Boleslaus Mazouiæ dux Polon. Rex 155 G 163 F
Boleslaus Miezlai filius natus 129 F regnat 141 G
Boleslaus Pudicus Cracouiam deductus regnat &c. 153 G
Bolus Cimbrorum Rex 86 D
Bombardarum vſus repertus 160 B
Bon Thuſcorum rex, à quo Bononia dicta 54 H

Bona regina Poloniæ 167 F
Bonauentura 154 A
Bonifacius Africæ præfectus potens 112 C D interit 113 D
Bonifacius Corſicæ comes Afros vaſtat 132 C
Bonifacius Donanticus Comes Piſanus 157 A
Bonifacius Epiſcop. Mogunt. 128 A
Bonifacius Italiæ Marchio obijt 143 E
Bonifacius Papa I 112 A II. 117 A III. & IIII. 121 A IIII 123 A V 122 A VI. 136 A VII. 140 A VIII 156 A IX. 160 A
Bonfinus Vngar. finit 164
Bononia vnde dicta 54 H
Bononia à Ioh. Mediol. Vicecom. ſubacta 158 E in Eccleſiæ poteſtatem venit 159 A
Bononia Papæ reſtituta 166 A
Bonoſus Imperium inuadit 105 C
Borbiſta Gothorum Rex 86 E
Boreas Erichtei filiam rapuit 36 H
Borgardus Epiſcopus Magab. captus & occiſus 157 B
BoryſthenesPonti vrbs cond. 61 F
Bornarim Perſ. Rex 122 B
Bos humana voce loquutus 81 F 89 D
Boſna &c. à Turcis vaſtata 160 K
Boſnæ regnum Vngariæ ſubd. 160 E
Boſphorani à Traiano ſubditi 96 B
Boſphorus à M. Agrip. ſubactus 90 A
Boſſo rex Prouinciæ 135 C
Botilda Daniæ &c. regina 146 I
Brabantinorum origo 131 G
Brachionenſ. ager à Saracen. vaſt. 132 E
Brachius omnia Papæ occup. 162 B
Brachius à PP. exercitu victus occiditur 162 A
Bradua Cos. 100 B H
Braga Biennio à Palonis obſeſſa capitur 141 G
Braga ab Henrico V. capta 146 C
Brandenburg. arx Pruſsiæ cond. 155 K
Brandeburgum ab Henrico captum 137 C
Brandenb. Marchia à Polon. & Lituanis diripitur 157 F
Brandenburgum à Vandalis euerſum 140 B Ab Ottone II obſeſſum C
Brandenburgum Vandalis ereptum 144 F
Brennus Gallorum Rex 71 E
Breſburgum ab Henrico V. obſeſſum 146 C
Brigantum Ciuit. in Britan. à Rom. capta 95 B
Brigis à Mardonio capta 66 B
B Brigitta in Scotia obijt 117 I
Brigitta Suetiæ Regina Romæ inclareſcit 159 A
Briſacum ab Ottone obſeſſum 138 D
Britannia à Cæſa. Iul. ſubacta 88 D
Britannia à Claudio ſubacta 93 C
Britannia muro diuiſa 97 C
Britannia Seuero ſubacta 101 B
Britannia ad Chriſti fidem reducta 121 A
Britanni neceſsitate à Romanis deficiunt 113 I
Britanni Inſula relicta in Gallia ſedem ponunt 115 H
Britannis pax data à Baſsiano 101 C
Britannicus veneno perijt 94 C
Britannio Imperator 109 C
Britomarus Gallorum dux 80 F
Britones à Rom. deficiunt 97 C. 98 C
Britones Lucio rege autore Chriſti fidem ſuſcipiunt 100 C
Britanes ſeditioſi libertatem amittunt 100 C
Brixiani Encelino ſe dedunt 154 A
Bructeri à Stertinio victi 92 C
Brudeus Pictorum rex Chriſtianus fit 118 I alius 125 F
Brunichildis Francorum regina 120 E
Brunichildis venefica regina bellum inter Francos excitat 122 E
Bruno Auguſtenſis Epiſcopus cum VVelpho bellat 142 D
Bruno Sax. dux 134 C Brunſuicenſem vrbem fundat &c. eodem
Bruno VVitperti fil. Sax. & Engariæ Dux 132 D
Brunſuicenſium Ducum Origo 132 D
Brunſuicenſis Marchionatus 142 D
Brunſuicenſis Luneburg Ducatus diuiſi 153 C
Bruntuigum igni vaſt. 155 C. ab Alberto vi obtinetur eodem eodem
Brutij exoriuntur in Lucania 73 F
Brygus Celtib. rex 19 D
Bzetislaus Bohemiæ Dux Polonis Bohem. & Morau. adimit 142 F
Bzetislaus Bohem. Dux Sileſiam populatur 145 G
Bubaris Gygeam Amyntæ filiam ducit 66 C
Bubaris à Minutio capta 81 E
B V Baſtia vrbs 16 E
Bucelinus Francorum dux victus cadit 118 F
Bucephalea in India ab Alexandro condita 75 C
Buda Bulgarum vrbs ab Vngaris capta 154 F
Buda à Ferdinando magno damno obſeſſa 167 E
Buda à Turcis capta 168 F
Buſones pluuiæ mixti 158 A
Bugaridæ Ruſticorum factio 165 C
Bulgares Illyricum & Thraciam vaſtant 116 C
Bulgares Myſiam inuad. &c. 118 G
Bulgares in Thracia Romanos vincunt 121 B
Bulgares Sigidone pulſi 121
Bulgares Orient. Imperatori Tributum imponunt 125 B
Bulgares totam Thraciam ad Conſtantinopolim vſque vaſtant 126 E
Bulgares Conſtanti. Cop. vincu[...] 129 B Duces ſuos occidunt eod[...] Conſtantino vincuntur eodem.
Bulgares Chriſti fidem ſuſcipiunt 134 B
Bulgares omnes Conſtantinopolit. i[...] perio ſubacti 140 B
Bulgaria &c. à Turcis vaſtata 15[...]
Bulgariæ magna pars Turcis ceſsi[...] 160 K
Bulla aurea à Carolo IIII. facta 159 B
Bullionis ducatus Sperto Eburonu[...] Epiſcopo venditus 146 D
Burbonij ducatus 15[...]
Burdinus Antipa. captus &c. 147 [...]
Burggrauius Nornbergen. Religio[...] 155 C
Burchardus Epiſcopus VVirzburg[...] 128 A
Burchard von Hornhauſen Liuun. Mag. 154 I.
Burghardus Suandenſis Ord. Teu[...] Mag. 155 K
Burghardus Sueuorum dux Medio[...]ni occiſus 137 C
Burghardus Sueuiæ Dux poſt Luit[...] ſum. 139 C
Burckhardus Dux Turingiorum a[...] Vngaris occiſus 136 E
Burgundiones Rheno inſident &[...] 110 G
Burgundiones Galliæ partem poſſ[...]runt 112 F. ad fidem Chriſti c[...]uerſi eodem
Burgundia Francis ſubacta 1[...]
Burgundia Regnum 1[...]
Burgundia Francis Teſtamento l[...]tur 141 D
Burgundiæ Carona Germano Im[...] miſſa 142 C
Burgundia in Ducatum & comita[...] diuiſa 142. C
Burgundiæ Ducatus ad Francos r[...]dit 159 C
Buſeus Cos. 1[...]
Buſiris rex
Buſiris in Aegypto diruta 1[...]
Buſur Arabum Princeps Iſauriam [...]uadit 123 G
Butredus Danos Merciorum regn[...] pellit 134 C.

C.

Cacanus qui & Caianus &c. 120 121 per totum ferè.
Caconus Hunnorum rex &c. 131 C

acus Palatuum regno pellit Hiſp. 39 D
atallus Saracen. 125 B
admus Armenam ſubdit 35 H Armoniam vxorem duxit 49 F Græcis dat literas 34 E 36 F 40 F Thebis pulſus 37 F.
admus Cohorum Tyran. 67 C
adoualladrus Britonum Rex 120 H
adouollo Britonum rex 120 H
aduanus Britonum Rex 119 H
ecilius Cyprianus Epiſcopus Carthag. martyr. 104 A
æladion Alex. Epiſcopus 99 A
ærealis Cos. 102
æſar Auguſta Hiſpaniæ à Francis obſeſſa &c. 118 F
æſar Eſthenſes à Papa vexatur, 174 A
à Rudolpho II. imper. creatur princeps Imperij 175 B
æſarea PAlæſtinę condita ab Herode 90 A
æſarea Palæſtinæ ruit 70 B
æſarea Palæſtina VII. annis obſeſſa à Sarac. cap. 123 G.
æſarea Philippi condita à Philippo Tetrarcha 92 A
æſareus Cos. 111 E
eſennius Pætus Syriæ Prætor 95 F
eſo Duilius Helua Cos. 74 F
eſo Fabius Vibulanus Cos. II. III. 67 E
eſonius Pætus Cos. 94 C
had filius Leui 24 A moritur 29
iphas Sacerdotio priuatus 93 A
Acerronius Proculus Cos. 83 C
Aelius Pætus Cos. 77 G.
Aemylius Paulus Cos. 76 G
Appius à Gallis cæſus 81 E
Antiſtius Vetus Cos. 91 B 92 B 93 C
Aquilius Cos. 67 E
Aquilius Florus Cos. 78 E
Aſinius Gallus Cos. 91 B
Aſinius Pollio Cos. 89 C 92 B
Attilius Balbus Cos. II. 79. E E
Attilius Regulus Seranus Cos. 78 E
Attilius Regulus Cos. 80. E. à Gallis occiſus ibidem
Attilius Seranus Cos. 82 E
Attilius vel Manlius Seranus Cos. 86 D
Aufidius Victorinus Cos. 101 B
Aurelius Cotta Cos. 78 E 79 E 81 E
Bellicius Torquatus Cos. 97 B
Biberius Mero Imperat. 92 B
Cecilius Caldus Cos. 86 D
Cælius Rufus Cos. 92 B
Cæſar natus 91 B
Cæſar Caligula Imperat. &c. 93 C
Calphurnius Piſo Cos. 82 E. Triumphat eodem Cos. 68 D
C. Caluiſius Sabinus Cos. 89 C. 19 B 92 B
C. Caſsius Longinus Cos. 82 E 85 D 86 D
C. Caſsius Longinus Iuriſcon. Cos. 92 B
C. Caſsius Farus Cos. 87 D
C. Cicereus Corſos vicit 82 E
C. Cinna Magnus Cos. 19 B
C. Claudius Caninius Cos. 77 G
C. Claudius Cento Cos. 79 E
C. Claudius Marcellus Cos. 88 D 89 C
C. Claudius Nero Cos Annibalem vicit &c. 81 E
C. Claudius Pulcher Cos. 82 E Iſtrorum regem capit. Triump.
C. Claudius Sabinus Cos. 68 E
C. Cluilius Alban. Dux. Bellum Ro: infert 60 H
C. Cornelius Coſſus Cos. 71 F
C. Cornelius Scipio Cos. 78 E
C. Cornelius Scipio Aſina Cos. 78 E dolo captus ibid.
C. Domitius Caluinus Cos. 89 C
C. Duilius Cos. Hannonem Carthag. vincit 78 E
C. Fabius Anbuſtus Cos. 73 F
C. Fabricius Luſcinus Cos ter. 77 G
C. Fannius Cos. 85 D
C. Fannius Strabo Cos. 83 E
C. Flauius Cimbria Cos. 86 D
C. Fonteius Capito Cos. 91 B
C. Fuluius Flaccus Cos. 84 D
C. Fundanius Fundulus Cos. 79 E
C. Furius Paulus Cos. 69 E 70 E
C. Fuſius Geminus Cos. 92 B
C. Gallius Cos. 101 B
C. Genutius Auentinenſ. Cos. 73 F
C. Genutius Clepſina Cos. bis 77 G
C. Gracchus Trib. pleb. occiſus 85 D
C. Horatius Puluillus Cos. 27 E iterum 68 E
C. Hoſtilius Mancinus Cos. 82 E
C. Hoſtilius Mancinus Cos. à Numantijs caſtris exutus 84 D
C. Iul. Cæſar prætor Hiſpanias ad oceanum ſubegit. 87 D
C. Iulius Cæſar Cos. eiusq; bellum Gallicum 87 D E
C. Iulius Cæſar Cos. & Imperator &c 89 C
C. Iunius Brutus Bubulcus Cos. iterum ac III. 75 G
C. Iunius Brutus Cos. 76 G II. 77 G
C. Iunius Syllanus Cos. 90 B 91 B
C. Iulius Tullus Cos. 67 E E. 69 E
C. Lælius Africanus Cos. 18 E
C. Lælius Cos. de quo Lib. Ciceron. de Amicitia 84 D
C. Lentulus Cruſcellus Cos. 89 C
C. Lentulus Gentulicus Cos 91 B
C. Licinius Craſſus Cos. 83 E
C. Licinius Geta Cos. 85 D
C. Licinius Stolo Cos. I. II. 73 F
C. Licinius Varus Cos. 79. E
C. Liuius claſſe Polyxenidam vicit 81 A
C. Liuius Druſus Cos. 84 D
C. Liuius Salinator Cos. 82 E
C. Luctatius Catulus Cos. Pœnos vicit, finem primo Punico bello impoſuit 79 E
C. Luctatius Scæuola Cos. 77 E
C. Manlius Lucrinus Cos. 79 E
C. Manlius Max. Cos. à Cimbris caſtris exutus 86 D
C. Manlius Volſo Cos. 67 E
C. Marius Gratidianus Cos 87 D
C. Marius Nepos ſexies Cos. &c. 86 D VII. 87 D
C. Martius Cenſorinus Cos. 91 B
C. Martius Figulus bis Cos. 83 E 88 D
C. Martius Rutulius I. II. Cos. 73 F III. & IIII. 74. F 76 G
C. Menius Nepos Cos. 74 F
C. Mutius Scæuola Cos. 84 D
C. Nautius Rutilius Cos 67 E iterum 68 E 70 E 77 G
C. Norbanus Bulbus Cos. 87 E à Sylla victus
C. Norbanus Flaccus Cos. 89 C 90 B 92 B
C. Octauianus Auguſtus resq; eius geſtæ 89 C 90 C &c.
C. Papyrios Balbus Cos. 85 D
C. Papyrius Balbus Cos. 85 D à Cimbris fuſus
C. Papyrius Maſſo Cos. 77 E
C. Petilius Balbus Cos. 74. F II. 74 F. III. 75 G
C. Piſo Vopiſcus Cos. 97 B
C. Plautius Decianus Cos. 75 G
C. Plautius Proculus Cos. 73 F
C. Plautius Venox Cos iterum 74 F
C. Plautius à Viriato victus 84 D
C. Pompeius Gallus Cos. 93 C
C. Pompeius Sabinus Cos. 91 B
C. Pontius Nigrinus Cos. 93 C
C. Popilius Lenas Cos. 82 E II. 93 E
C. Quintius Claudus Cos. 77 G
C. Quintius Flamminius Cos bis 80 E eiusq; interitus ibid. alius 82 E
C. Rubellius Geminus Cos. 92 B
C. Scribonius Curio Cos 87 D. ad Danubium primus Romanorum penetrauit.
C. Sempronius Atratinus Cos. 70 E
C. Sempronius Bleſus Cos. 78 E II 79. E
C. Sempronius Tuditanus à Celtiberis cæſus 81 E alius 85 D
C. Sentius Saturninus Cos 90 B 91 B
C. Seruilius Hala Cos. 70 E
C. Seruilius Priſcus Cos. 67 E
C. Seruilius Turca Cos. 77 G
C. Silius Cos. 92 C

C. Soſ-

C. Soſsius Cos. 89 C
C. Suetonius Paulinus Cos. 94 G
C. Sulpitius Galba Cos. 92 B
C. Sulpitius Gallus primus Rom. eclipſin prædixit cum cauſis 83 D Cos. 83 E Cos 79 E
C. Sulpitius Longus Cos. 74 F 75 G II. eodem
C. Sulpitius paterculus Cos. 78 E
C. Sulpitius Cos I. II. III. IIII. &c. V. 73 F.
C. Terentius Varro Cos. 80 E
C. Val. Catullus Poëta natus 87 B
C. Valerius Flaccus Cos. 86 D
C. Valerius Potitus Cos. 71 F
C. Veturius Cicurinus Cos. 62 E
C. Vibius Panſa Cos. 89 C
C. Viplanius Apronianus Cos. 49 C
Calabria ab Afris Sarace. vaſtata 236 AB
Calabriam & Apuliam Græci recipiunt 140 B.
Calabria Carolo reddita. P P. autore 156 G
Calendio Antioch. Epiſcopus 115 A
Calendarium Gregorianum 171 B
Caliſium Anglis deditum 158 G Anglorum Colonia 159 H
Calippus Cos. 113 E
Calippus Siciliæ Imp. 73 E
Calippi ſecunda periodos 78 III. 82
Calixtus Rom. Epiſcopus 102 A II. 147 A III. 164 A.
Callicrates victus nauali prælio 71 E
Callimedes Athen. Imperat. 73 E
Callipſias primus Argiuorum Sacerdos 28 G
Calliſta cond. 35 H
Callocerus in Cypro opprimitur 108 C
Callinicus autor ignis marini 125 B
Calo Iohannes Conſt. Imp. 147 B
Calpetus Syluius 51 I
Calphurnius Agricola Britonis immiſſus 99 B.
Calphurnius Piſo Cos. 96 B
Caluiſius Tullus Cos. 96 B
Camachum Muctano proditum 126 G.
Camboblaſcon coritus 29 C
Cambra Vxor Antenoris, vnde Sicambri 70 F
Cambyſes Perſarum Rex 65 E Aegyptum capit 15 C.
Camerina condita 62 F
Camerinus Cos. 98. B.
Cameles Italiam regit 14. C.
Cameles Italiam corrumpit 14 C & D.
Camillus triumphat de Veijs 71 F. Exul 71. F. Dictator & egregia facta eius 72. 73. FF.
Camillus Imperator dictus occiditur 93 C
Campanorum origo 69. C.
Campani Cumas ceperunt 70. E.
Campana ſponte ſonans 172. H
Canes & equi à Cardinal. ali cœperunt 163. A.
Candidus Cos. 96. B.
Candidus Eccleſiæ Doctor 101. A.
Cannabas Gothorum rex interemptus 104 C.
Cannenſis pugna 80. E.
Canopus opp. Aegy. ædificatum 43 G
Cantabri à Ceſ. Aug. victi 90 B
Cantiani VII. annis ſine rege 125. F
Cantij Regnum Occid. Sax. ſubditum 131 F
Canutus Erici filius Coronam ab Imperatore accipit, vnde belli maximi Origo in Dania 147 I
Canutus Magni filius Iutiæ rex 148 I
Canutus Suenonis fil. Daniæ &c. rex 141. I. 142 H I
Canutus Valdemaro Conſors Regni Daniæ 149 I
Canutus III. Daniæ & Angliæ rex 143. H & I
Canutus IIII. Daniæ rex Angliam inuadit 144 I H
Capellianus Gordianos Impp. vicit 103 C.
Capetus Syluius Lat. Rex 50 H
Capis Syluius Latin. Rex 50 H
Capitolium Romæ cœptum 63 H perfectum 66 E ab Herodiano captum 68 E combuſtum 87. E. 94. C Reparatum 72 F. 95 B. fulmine tactum 100 B
Capitolinus Cos 105 C
Capito Hieroſ. Epiſcopus 99 A
Cappadocia prouincia Roman. facta 92 A
Cappadocia à Sar. vaſt. 131 H
Cappadocia Turcis primum ſubacta 145 B
Captiuitas Babylonica 62 A
Capua condita 50 H
Caranus Maced. rex 55 D
Caratacus Silurum rex captus Romam ducitur 93 D
Carauſius Britanniam occupat 105 D. 10.
Cardamus Bulgarum rex 130 C fugatus 131 B
Cardiceas Medorum præfectus 58 D
Cardinales Rubeis pileis inſigniti 153 A à Frid. II. capti C.
Carentius Britonum Rex 119 H
Cares mare obtinent 58 E
Cares cum perſis dimicant 66 B
Carnem pluit 68 E 164 A
Caria terræ motu quaſſata 80 D
Carinthia VVelfo tradita 143 E à Conrado Bauaro occupata 143 F
Carinthiam Turci vaſtant 165 K 166 K
Carinus Cæſar Cos &c. 105 C
Carocus Vand. dux Gallias intrat 111 Ferus interitus ibid.
Carolomannus rex moritur 129 D
Carolomannus Auſtraſiæ &c. princep[s] 128 D.
Carolomannus Caroli Calui filius Diaconus à Patre exoculatus 134
Carolus Beſſart Ord. Teut. M. 156
Carolus rex Bohemiæ fit 169
Carolus Burgundiæ Dux 164
Carolus Marte Fran. princeps 127
Corolus Magnus Francorum Rex 129 D Romam peregrinatur 13[.] C. victoriæ eius in Hiſpania, Ge[r]mania &c. eodem D Imperator R[o]manus fit 131 C
Carolus Caluus Franciæ rex 133 imperat 135.
Carolus Craſſus Imperat. 135 C Franciæ Rex fit eodem D
Carolus Simplex Franciæ rex 136
Carolus pulcher Franciæ rex 157
Carolus V. Imp. offert imperium fra[-]tri Ferdinando per leg. Francf. Pr[o]ficiſcitur in Italiam, Moritur 169 B
Carolus V. ſapiens Galliæ rex 159
Carolus VI. Beneamatus Franc. re[x] 160 C
Carolus VII. Franciæ rex 16[.]
Carolus VIII. Franc. Rex 16[.] Apuliam inuadit eodem
Carolus IIII. Bohe. rex Imp. Ro. 15[.]
Caroli V. nuptiæ cum Claudia 166 aliæ G. Regnum 167. D Impe[ri]um 167. B. &c.
Coroli filia Conſtantino vxor petit[ur] 130 B
Carolus Andegauienſis contra Ma[n]fredum Siciliæ rex factus à Papa 154 C &c.
Carolus dux Aurelian. 161
Carolus Caroli M. filius 131 C Pann[o]niæ rex D obijt C
Carolus Danus Flandriæ comes [.] I Brugis occiditur D
Carolus Francigena Neapoli Regn[um] obtinet 160 A
Carolus Neapolitanus Rex Vnga. [oc]cupat 160 E
Carolus Gelriæ dux eiusq; bella 16[.]
Carolus Guntramus Lituanos cædi[t] 157 I
Carolus Iohannes Conſt. Imp. 25[.] 159 K.
Carolus Canuti fil. Suetiæ rex 16[.]
Carolus Lotharij fil. Prouinciæ R[ex] 134 E
Carolus Lotharingiæ dux 14[.]
Carolus Ludouici filius Alleman[niæ] Rex 132 C 158 F
Carolus Nauarræ Rex & Carol[us] Norman. dux capti
Carolus Philippi Hiſp. regis filius [...]ole[...]

olenta morte extirpatur 169 D
Carolus Robertus Vng. rex 156 E
Carolus Burbonius 172 C
Carolus Dux Finlandiæ 174 175 F
Carolus Lotharingi 173 B
Carolus Sigonius moritur 172 A
Carolus Valeſius Tutor Patrimonij S. Petri 156 C Angelos Aquitania pellit 157 C
Carops Athen. dux 57 G
Carpocrates hæreticus 98 A
Carporum gens in Rom. Solum träslata 106 C
Carpualdus Or. Angl. rex Chriſti fidem ſuſcipit 122 H
Carthago ſecundum quosdam condita 48 D 53 D
Carthago à Romanis obſeſſa, capta &c. 84 D
Carthago reſtituta Romani ciues coloni dati 85 D
Carthago à Cæſare reſtituta 89 B
Carthago à Vand. capta 113 C
Carthago à Perſis capta 122 B
Carthago ab AEgyptijs ſpoliata diruitur 125 C
Carthaginenſes Siciliam inuadunt 71 E
Carthaginenſ. nauali prælio victi 78 E
Carthaginenſibus fœdus tertio & Rom. renouatum 76 G
Carthaginenſibus petentibus pax dacta 81 E
Carus cum fil. duob. Imp. erat 105 C
Caſimirus Marchio Bran. Noriberg. cædit 166 B moritur 167 B
Caſimirus puer Polon. Regno pellitur 142 G in Monaſterium abijt 143 G reuocatur eodem &c.
Caſimirus II. Polon. Rex 149 G
Caſimirus Magnus Polon. rex 157 F
Caſimirus IIII. 163 F
Caſpar Thaliacotius moritur 175 A
Caſſander Maced. Rex 75 E
Caſſander Sicambrorum rex 86 E
Caſſianus Hieroſo. Epiſcopus 99 A
Caſſiodorus Chronico finit 117 Cos eodem. Monachus 119 A
Caſſius Parthos Syria expulit 88 C
Caſſij & Bruti in Cæſ. acta &c. 89 C
Caſſius Apronianus Cos 97 B
Caſſius Longinus Syriæ præf. 93 B
Caſſiuelaunus Britanniæ Imperator Cæſari ſe dedit 88 E
Caſſubij à Polonis vexati 141 G defecerunt 142 G
Caſtellæ in Hiſpania regum origo 135 E
Caſtellum nouum ad mare AEgeum captum & amiſſum &c. 168 E
Caſtinus Cos in Vand. in Hiſpaniam miſſus 112 C
Caſtitas Clerici tēpore Hērici 143 A
Caſtrum Syderum à Zulcimin captum 128 G
Cataphrygum hæreſis 99 A
Catares Cappadociæ pop. Rom. ſubacti 93 C
Catharina Franca Angliæ Regina 162 G
Catharina Medicen moritur 173 C
Catilinæ coniuratio 88 D
Catillius Seuerus Cos 97 B
Catina condita 36 H in Sicilia cond. 58 F
Cato cenſorinus natus 29 E
Catonis quæſtura 81 E Prætura & Cos eodem
Catonis Cenſura 82 E
Catonis Vticenſis Tribunatus 88 D mors 89 C
Catti à C. Silio victi 92 B Rhenum transgreſſi 99 B
Catullinus Cos 97 B
Catullus Poeta 87 B
Cauades Perſarum rex 115 B Regno pellitur & recipitur 116 B
Cauarus Gallorum rex 80 F
Caudina pax 75 G
Cauna Lituaniæ vrbs à Cruciferis incenſa 159 I. reparata à Ducib. 159 F
Cazari Saracenos ſternunt 127 B
Catzianer Proditor 168 K
Cecrops Dyphyes primus Athen. rex 31 H
Cecrops Athen. rex 38 H
Cedouallo Occid. Sax. rex 125 F
Ceionius Baſſus Cos 104 C
Ceionius Iulianus Camerinus Cos 107 C
Celeadrogus Abodritorum rex 132 F
Caleadrogus VVilzorum rex 132 C
Celer Cos 116 E
Celeſtinus Rom. Epiſcopus 112 A II 148 A III. 150 A IIII. 153 A V 155 A
Celredus Merciorum rex 126 F
Celſus Iuriſperit. &c. 102 B
Celtes rex 24 D
Celtiberi Vlteriores à Fuluio victi 82 E
Cenſus Ro. bis 68 E 85 D 89 D 93 A
Cenſius primus in Syria 91 A
Centauri 41 G
Cenulphus Merciorum rex 130 F
Cephrenes Aegypti rex 54 D
Cerdicius occ. Saxo. rex 117 I
Cerdo hæreticus 98 A
Cerdon Epiſcopus Alexand. 96 A
Cerealis vicit Cyoilū 94 C Cos 69 B
Cereabus C annos pax data 73 F
Ceſtius Florus Iudææ præf. 46 B
Cethegus Cos 99 B Solus 116 E
Ceuolphus Merciorum rex 131 F
Ceuolphus Merciorum rex 135 G victus Regnum eius occid. Saxonum Regno iunctum 135 F
Chaianus Auarum rex 120 G 121
Chalcedon condita 59 E
Chalcedon à Perſis obſeſſa 122 D
Chaldæi Phœnicibus bellum inferunt 131 B
Cham natus 7 Magiam docet 11 E victus 18 B
Chamani à Iuliano victi 109 D
Changius Can Tartar. Imp. 151 F
Chantus condita 61 F
Chaſma 73 G
Chebron AEgypti rex 29 E
Chenchres AEgypti rex in mari periit 32 E
Cheops AEgypti rex 52 D
Cherres AEgypti rex 32 E
Cheruſci à Germanico victi 92 B
Childibertus Francorum Rex cum fratribus regnum diuiſit 117 F
Chilon vnus è Sept. Sapient. 64 E
Chilpericus Caroli auxilio Francorum rex 127 D
Cheliæ facinus 66 E
Choar rex Sicyon. 34 F
Chondemarius Alem. rex 109 E
Choraſmij Saracenos impetunt 128 G
Chriſus Argiuorum Sacerdos 67 A
Chriſtianum nomen cœpit 93 A
Chriſtianis pax à Conſtantino data 107 A
Chriſtiana Relligio in Perſis proſperatur 112 B
Chriſtianorum precibus Azubar caſtrum expugnatum 117 B
Chriſtiani claſſem Muhauiæ in Phœnicia incendunt 124 G
Chriſtiani ab Haumar afflicti 127 A
Chriſtiani captiui ab Euelid. Amir. occidi iuſsi 128 C
Chriſtiani Syriæ perſecutionem paſſi 129 G
Chriſtiani Hieroſ. occiſi 152 A
Chriſtianus Daniæ rex &c. 168 H moritur 169 H
Chriſtiernus Comes Aldenburg. Dan. & Norg. rex 163 H Sueciam ſubegit 164 H
Chriſtiernus II. Daniæ & Noruegiæ rex 166 H moritur 169 H
Chriſtianus IIII. Friderici II. regis Daniæ, coronatur 174 H nuptias celebrat, ibid.
Chriſtianus I. Elector Saxoniæ ſuccedit Patri Auguſto Electori, 172 B moritur 173 B
Chriſtianus Filius primogenitus Chriſtiani I. Elect. Sax. naſcitur, 172 B
Chriſtina vxor Vladislai Polon. Regis maritum ſeducit 148 G
Chriſtophorus Daniæ rex 153 I
Chriſtophorus Secundus Daniæ rex 157 H

Chriſtophorus Dux Bauariæ Scandiæ totius rex 163 H
Chriſtophorus Dux Megapoli. Archiepiſcopus Rigenſis capit 169 I
Chriſtophorus Cornerus Theologus moritur 174 A
Chriſtophorus à Tieffenbach 174 E
Chriſtophorus Herdeſianus 172 A
Chriſtophorus Poloniæ regis filius ex vtero matris exactus 175 F
Chriſtophorus Dux Bauariæ cum fratre bellum habet 165 B
Chriſtopho. PP. 136 A
Chriſtus Dauidi promiſſus 47 A
Chriſtus naſcitur ex Virgine & præſagium in terra repertum 130 A
Chronica Coloniæ & Saxoniæ finiunt 166
Chumed Rhodūpopulat 131 A & H
Chunhelmus Merciorum rex 131 F
Chunibertus Long. rex 125 C
Chunimundus Gepidarum rex ab Alboino occiſus prælio 118 F
Chunradus Ludouici III. frater ab Adelberto occiſus 136 C
Chunredus Merciorum rex 126 F fit monachus eodem
Chus AEthiopiam obtinet 10 E
Cicero Quintum & Sex. Roſcium defendit 87 D
Cilices à Tharſe orti 11 C
Cilicia Prouincia Romanorum 95 A
Cilicia graui peſte & fame affecta 108 C
Cilicia à Sara. direpta 124 B 127 G
Ciliciam Emanuel ſubegit 150 B
Cimbri Illyricum populantur 85 D
Cimerij Aſiam inuadunt cum Amazon. 46 B
Cimbri vnde 10 C
Cinerem pluit. Conſtantinop. 123 B
Circumciſio mandata 19 A
Circus Maximus Romæ conſtructus 62 H
Cirene condita 38 E
Ciuilis Germanorum Dux 94 C
Ciuitatum Imperij cum Principibus bellum 160 B
Ciuitates Bauarum cogunt 165 B
Cimon Athenienſ. Dux Perſas Græcia expulit, Aſiam ſubegit 67 B
Cizen à Vandalis euerſum 140 B
Cizicus cōdita 40 I à Saracenis 124 G
Clafo Longobar. Rex 115 H
Clappas Northumb. Rex 117 I
Clarius Cos 100 B
Claremontani Ieſuitæ 174 C
Claſſenſe oppidum à Smaragdo captum 120 D
Claſsius Germanorum Dux 94 C
Claudia vxor Cæſaris 93 C
Claudianus Epiſcopus 119 A
Claudianus Poeta 111 A
Claudius Cæſar natus 90 B
Claudij Cinna Cos 77 G
Cl. Domitius Nero Imperat. 94 C
Cl. Iulianus Cæſar Cos &c. 109 D
Claudius Pompeianus Cos 99 B
Cl. Tiberij Imperium, acta & Cos 62 B
Cl. Vnimanus à Luſita. victus 84 D
Cleander præf. Præt. 100 B
Cleantes Zenonis ſucceſſor 78 D
Clearchus Cos aquam Conſtantino. introduxit 110 C
Clearchus Heracliæ Tyrannus 73 D
Clep. vel Clephus Longob. rex 119 D
Clemens Alexandrinus Præsb. 101 A
Clemens Cos 101 B
Clemens PP. 95 A II. 143 A III. 150 A IIII. 154 A V. 156 A Clementinæ ab eodem VI. 158 A VII. 167 A
Clementinus Cos 102 B 117 E
Cleonidas Thebanus Stadij victor 61 E
Cleopatra Ægypti Regina 88 B 89 B
Clericus Henrici III. Sororem inequitat 143 A
Cletus Papa non fuit 95 A
Clochilaicus Danorum rex Francos aggred. 117 I
Clodius Albinus Cæſar 101 B
Clodius Francorum rex 104 D 112 F 113 F 107 D 82 F
Clodius Orient. Franc. Dux 110 F
Clodius Trib. pleb. Ciceroni diem dixit, interfectus 88 D
Clodomerus Francorum rex 93 D 94 C
Clodomer Francus Marchiæ Princeps 97 C
Clodomer Franc. rex 98 C
Clodomerus Sicambrorum rex 78 F 84 E 107 D
Clodomirus Aurelian. rex à Gundemaro Burgund. capitur 117 F
Clodoueus Franc. rex 115 F Turingos ſubigit eodem
Clodoueus vero Chriſtianus fit primus regum Francorum 116 F
Clodoueus II. Francorum rex 123 D pietas in fame 124 D
Clodoueus III. Franc. Rex 125 D
Clodoueus Dagobertus II dictus Franc. rex 127 D
Clogio Francorum rex 90 C 109 E
Cluilius Volſcorum rex victus captus & in Triumpho ductus 69 E
Clypeus ardens in nubibus 86 C
Clypeorum in publico ſuſpendorum autor primus Ap. Claudius 66 E
Cn. Aufidius Oreſtes Cos 87 D
Cn. Bebius Pamphilius Cos 82 E
Cn. Calph. Piſo Cos 84 D 90 B 91 B
Cn. Cornel. Aſina Cos 77 G
Cn. Cornel. Bleſius Cos 78 E
Cn. Cornel. Scipio Caluus Cos 80 E
Cn. Cornelius Cethegus Cos 81 E
Cn. Cornel. Dolabella Cos 83 E 87 D
Cn. Cornel. Lentulus Cos 81 E 86 D 90 B 87 D
Cn. Cornel. Scip. Hiſpalus Cos 82 E
Cn. Domitius AEnobar. Cos 81 E 86 D 89 C 92 B
Cn. Domitius AEnobar. Cos Allobroges vicit 85 D
Cn. Domitius Caluinus Cos 74 F 48 D
Cn. Domitius Caluus Cos 77 G
Cn. Fabius Vibulanus Cos 70 E
Cn. Fuluius Centumalus Cos 76 G 80 E
Cn. Iulius Mento Cos 69 E
Cn. Lentulus Augur Cos 90 B
Cn. Lentulus Getulicus Cos 92 B
Cn. Lentulus Marcellinus Cos 88 D
Cn. Manlius Capitolinus imperioſus Cos 73 F iterum
Cn. Manlius Cincinnatus 67 E
Cn. Manlius Volſo Cos Gallogræcos vicit 82 E
Cn. Martius Coriolanus exilio damnatur 66 E
Cn. Martij Coriolani mors 67 E
Cn. Octauius Cos 83 E 85 D 87 D &c.
Cn. Papyrus Carbo ter Cos 87 D
Cn. Pompeius Magnus natus 86 D dignitates eius 87 88 D
Cn. Pompeius Strabo Cos 87 D
Cn. Seruilius Cæpio Cos 78 E in Africam traiecit &c.
Cn. Seruilius Cæpio Cos 81 E 84 D
Cn. Seruillus Geminus Cos 80 E 81 E
Cn. Trebellius Britan. Legat. 96 C
Cn. Veruſius Geminius Cos 66 E
Cocalus Sicaniæ rex 36 C
Cocceius Nerua Cos 94 C 95 C Imperat 96 B
Codex Sec. Conſtitutionum editus &c. 117 B A
Codomundus Alem. rex 109 D
Codouallo Britonum Rex à Northumbris deficit 122 G
Codrus Athen. Rex 46 C
Codrus ſeipſum pro populo offert 47 F
Cœculus Sat. Aborig. rex 39 C
Cœlius Thuſcorum rex 57
Cœlius Triptolemo Eleuſinæ rex 36
Cœlius Probinus Cos 108 D
Cœloulphus Northumb. rex 127
Cœlum arſit 79 E 111 B 113 D X diebus 124 D 128 B
Cœlus qui & Coyllus Dux Britanniam obtinuit, cæſo Aſclepiodoto 106 D
Cœnus Maced. Rex 56
Cogidunus Britan. Rex fœdus Rom 94 D
Coi Inſulæ terræmotu cōcuſſæ 119

Coiauia à Crucifero vaſtata 162 I
Coiauia regio Cruciferis ceſsit 157 F
I Regi ex pacto reddita 158 I
Colchi à Traiano ſubacti 96 B
Collega Cos 96 B
Collegia formoſarum in Francia 123 D
Colloquium VVormaciæ inſtitutum inter Euangelicos & Pontificios 169 A
Colmia Pruſsiæ cond. 152 K
Colomannus Vng. Rex 146 F
Colomannus à Ruſsis fraude captus, liberatus Halizienſem ducatum obtinet 151 E
Coloniæ ſeditione multi ciues perierunt 159 B 161 B
Colonienſes rebelles domiti 146 C
Colonienſes Henrico VI. Rebellant 150 C
Colonienſes à Philippo ſubacti 151 C
Colonienſes cum Friderico Epiſcopo ſuo bellig. 160 A
Colloſſe terræmotu quaſſat. 94 B
Coloſſus terræmotu Rhodij cadit 80 D
Coloſſus Rhodi à Muhauia deſtruitur 123 G
Columba in cœlo ardens 110 C
Columba vir Sanctus 118 I
Columbanus Abbas obijt 121 A
Columbanus Epiſcopus exilio damnatus ob Veritatis præſagium 121 E
Columna aurea Nabuchodonoſoris erecta 62 B
Columnæ aurei coloris cum Sole ortæ 144 D
Comagenæ prouincia Rom. 95 A
Comazon Cos 102 B
Combriæ Ducatus Scotis ereptus, ad Anglos translatus 137 F
Combriæ Duc. Scotis redd. 138 F
Comentiolus Orientis præf. 120 C
Comerus Gallus Italiam colit 10 C
Cometes R. Myce 44 G
Cometa 93 G 94 C iterum 113 D 119 A 120 A 125 E 128 B 133 A 138 A 144 B G 146 A 151 H 154 A 156 B C 162 E 163 E 164 A D F 165 F 166 A F
Cometa Docetes 129 A
Cometæ duo ſimul 127 A 129 A 158 A 164 F
Cometa in Pruſsia primo viſus 171 I
Comitia Auguſtæ 167 B B
Comitia Coloniæ 166 B
Comitia Francfordiæ 132 C Aquiſgrani eodem
Comitia Norinbergæ 168 A
Comitia Ratisbonæ 167 B 168 A
Comitia Spiræ 168 A
Comitia Treueris 166 B
Comitia VVormatiæ 168 A reliqua vide conuentus
Commodus Cos 55 B 96 B
Commoſicus Gotthorum rex & Sacer 89 C
Concilium Apoſtolorum Hieroſol. 93 A
Concilium Alexandriæ 109 A
Concilio in Anglia Papæ ius debilitatur 160 A
Concilio Antiochiæ Samoſatenus damnatur &c. 104 A
Concilium Arianorum Antiochiæ contra Nicenum 108 A 109 A
Concilium Arianorum Philippoli 108 B
Concilium Ariminenſe 109 A
Concilium Baſileæ 162 A
Concilium Brixiæ quo PP. Hildebrandus deponitur 145 A
Concilia V. à Carolo Mag. conuocata 131 A
Concilium Carthagini 112 C
Concilium Claremontanum 146 A
Concilium Conſtantinenſe 161 A
Concilium Conſtantinop. 109 A 110 A bis Sextum 125 A 134 A
Concilium Epheſi 113 A
Concilium Gallicanum Turonijs 166 A
Concilium contra Imagines 128 A
Concilium Romæ pro Imaginibus 128 A
Concilium in Illyrico 109 A
Concilium Iſidori contra Acepholas 122 F
Concilium Lateranum 146 B 150 A
Concilium in Longobardia, & apud Trecas 146 A
Concilium Lugduni 153 A D 154 A
Concilium Nicenum terræmotu diſſipatum, Arian. 109 A
Concilium Papiæ 162 A
Concilium Piſanum 161 A
Concilium Remis 147 A 148 A
Concilium Romæ 110 A 123 A 146 B 152 A
Concilium Sardicenſe Cathol. 108 A
Concilium Seleuciæ Iſauriæ 109 A
Concilium Syrmij 109 A
Concilium Toleti 125 E
Concilium Treueris 110 A
Concilium Tridentinum 168 A
Concilium Trident num Pius IIII. denuo inchoat 169 A
Concilium Viennenſe 156 A Reliqua vide Synodus.
Condeorum & Pontif. bellum in Gallia recrudeſcit 169 C
Condenſes & Regij vario euentu pugnat ibid.
Condeus perfide interficitur eod. C
Confeſsio Auricularis Conſtantinopoli ſublata 111 C
Confeſsio Auguſtana 167 B
Congallus II. Scotorum rex 131 F
Coniuratio de reducendo Tarquinio aperta 66 E
Coniuratio in Neronem 94 C
Conon PP. 125 A
Conſpiratio ciuitatum Prutenicarum contra ordinem Teut. 163 I
Conſpiratio Germ. Princip in Henri. IIII. 145 D
Conſtans Aug. Britanniæ occiſus 112 I
Conſtans occid. Imp. 108 D
Conſtans Cos 112 E
Conſtans Heraclij Nepos Imperat. 123 B occiditur &c. 124 B
Conſtantia ſoror Conſtantini Mag. 107 C
Conſtantia cum tribus filiabus &c. occiſa à Phoca 121 C
Conſtantinop. vrbs dedicata 108 C
Conſtantinopo. incendio aff. 113 C 114 C
Conſtantinopoli tumultuatum ob Imperat. impietatem 116 C
Conſtantinop. ſeditione XXX. M. hominum pereunt 117 C
Conſtantinopolis ab Auaribus obſeſſa 122 C
Conſtantinopolis à Saracenis diu obſidetur 127 C
Conſtantinopolis à Conſtantino Copro. capta 118 B
Conſtantinopolim noui coloni introducti 129 B
Conſtantinopolis à Ruſsis oppugnata 138 B
Conſtantinopolis à Paleologo capta 154 B
Conſtantinopoli Muſeum atque domus pro pauperibus & orphanis conſtructa 145 B
Conſtantinopolis à Venetis & Francis capta 151 B
Conſtantinopoli magna ſeditio 173 K magnum incendium ibid. locuſtis pluit, 172 K
Conſtantinop. à Venetis Græcorum obſidione liberata 153 B
Conſtant. à Turcis capta 133 K
Conſtantinopolis terræmotu concuſſa 163 K
Conſtantinopolis VIII. annis à Turcis obſeſſa 160 K
Conſtantinopolitanis tributa donata 131 B
Conſtantinus cum Alexandro Conſtan. Imp. 136 B
Conſtantinus Britanniæ rex 118 I
Conſtantinus Caluus Scotorum rex 140 G
Conſtantinus Capronymus coronatur 127 B Imperat 128 B
Conſtantinus Ducas Conſtan. Imp.

144 B
Conſtantinus Ethi filius Scotorum rex 136 F
Conſtantinus Fil. Conſt. Mag. Imp. 108 D occiſus ibid.
Conſtantinus Gallus Cæſar Cos &c. 109 D
Conſtantinus Heraclio natus 122 C Imperat 123 B
Conſtantinus ignobilis Imper. 100 I
Conſtantinus Leonis filius Imperat. 130 B
Conſtantinus Magnus imper. 106 C
Conſtantinus Monomachus Conſt. Imperat. 143 B
Conſtantinus P P. 126 A
Conſtantinus Pſeudopp. 129 A
Conſtantinus Patriarcha Conſtant. miſere occiditur 129 B
Conſtantinus V. Pogonatus dictus imperat 124 B
Conſtantinus Romani filius Conſt. imperat 137 B
Conſtantinus cum Romano F. Conſt. Imp. Romani filios in monaſterium tradit &c. 138 B
Conſtantinus Scotorum rex 134 F
Conſtantius vltimus Conſt. Imp. Chriſtianus 163 K
Conſtantius Cæſar Cos &c. 106 C 107 C 108 C D Imperat.
Conſtantius Chlorus Cæſar 105 C Aug. 106 C
Conſtantius Comes Conſtantinum Britan. vicit 112 D I &c.
Conſtantius in conſortium imperij ab Honorio aſſumptus 112 D
Conſtantius Cos 114 E
Conradinus Conradi F 153 C 154 C à Papa proditur eodem
Conradinus Hieroſoly. & Syriæ rex Saracenus, crudelis in Chriſtianos 152 A
Conradinus Barbaroſæ Filius Sueuiæ dux eiusq; bellum 151 C
Conradus Bauariæ dux quinto anno poſt ducatum priuatur 143 D F
Conradus Bohemiæ Rex 145 F
Conradus Celtes poeta Germanus 166 A
Conradus Conſtantiæ Epiſcopus Arnoldi Bauari Filius 135 D
Conradus ab Erlingshauſen Ord. Teut. Mag. 163 I
Conradus von Feuchtuangen Liuo. Mag. & Ord. Teut. &c. 155 K
Conradus Friderici à Stauffen Filius 145 D Francorum Dux 147 D
Conradus Frid. II. Filius Rom. & Siciliæ rex 153 C
Conradus Henrici III. Filius Lotharingiæ dux 145 C
Conradus Henrici I. Filius Bauariæ dux 143 C
Conradus Henrici IIII. Filius in Italiam ſecedit 146 C
Conradus von Hertzigenſtein Liuon. Mag. 153 K
Conradus I. Imperat 136 C II. 142 C III. 148 C
Conradus Sueuiæ dux Otoni ſucceſſit 140 D
Conradus Sueuorum dux rebelles Otoni I. vicit, ceciditque 138 C Ottonis Filiam ducit, Lotharingiæ Dux fit eod.
Conradus de Iungingen Ord. Teut. Mag. 161 I
Conradus Landgrau. Thuring. & Haſſiæ Teu. Mag. 153 K
Conradus Lotharingiæ dux cecidit 139 C
Conradus Mandorenſis Liuoniæ Mag. 154 H
Conradus Marchio Brandenb. 143 D
Conradus Mazouiæ dux 152 G Poloniæ rex eodem
Conradus Mazouiæ Dux Poloniam infeſtat 153 F G
Conradus Dux Mazouiæ obijt 116 F
Conradus Rex Burgund. moritur 140 D
Conradus Sal. Prou. March. Pruſ. 156 H
Conradus Scotorum rex 116 I
Conradus von Thierburg. Prou. Mag. Pruſ. 155 K Iunior eodem.
Conrad VVallenrod. Ord. Teu. Mag. 160 I
Conradus VVirtzbur. Epiſcopus à ſuis miniſtris occiſus 151 A
Conradus Zolner de Petra Rubea Ord. Teut. Mag. 160 I
Contentio inter Marium & Syllam orta 87 D
Conuentus Aquisgrani 132 A
Conuentus Auguſtæ 166 B
Conuentus Bambergæ 147 C
Conuentus Bolnaniæ ob res Pruten. 166 F
Conuentus Eccleſiaſticorum Marpurgi 167 A
Conuentus Erphordiæ 155 C
Conuentus Francfordiæ 146 A
Conuentus Moguntiæ 146 C C
Conuentus in noua ciuitate Auſtriæ 146 B
Conuentus Noribergæ 163 A 165 B 167 B
Conuentus Romæ Monarcharum Chriſtianorum 168 A
Conuentus Spiræ 167 B
Conuentus Triburij 147 B
Conuentus in VVeimar 140 C
Conuentus Trium-Regum Viennæ Auſtriæ 167 E
Conuentus VVormaciæ 147 C 166 B 167 B 188 B
Conuiuium Imperiale Moguntin. 150
Coponius rector Iudææ 91 A
Copus AEgypti ciuitas diruta 105 C
Corbulo Syriæ Procos &c. 94 C
Corbantus Ital. rex 32 C
Corinthus condita 32 H 34
Corinthiorum regnum cœptũ 46 G
Corinthi popularis ſtatus cœpit 63 E
Corinthus capta & deleta 84 D
Corinthus à Cæſare reſtituta 89 B
Corinthus à Turcis capta 146 K Veneti obſident. eodem
Cornelianus Cos 103 C
Cornelius Antiochiæ Epiſcopus 97 A
Cornelius Coſſus Lentulus Cos 94 C
Cornel. Rom. Epiſc. 103 A Martyr. ibidem
Corn. Nepos hiſtoricus claret. 89 C
Cornelius Panſa Cos 97 B
Cornelius Secularis Cos 104 C
Cornelij Taciti Annales incipiũt 92
Cornelius Tacitus claret 96 B
Corpus Domini in manus Laicis datum 110 A
Corſyca à Rom. ſubacta 78 E 82 E
Coſſ. Romani Athenas poſt leges Solonis miſsi 68 F
Coſroes Perſ. Rex 117 B Pacem Cum Iuſtiniano fecit eodem
Coſroes capto Patre Perſ. regnum inuadit 120 B
Coſroes Perſ. rex à filio occiſus 122 D
Coſſus Corn. Lentul. Cos 91 B 92 B
Coſta Gothorum Rex 126 E
Cotys Thracum rex 83 C
Coyllus Britanniæ Rex 97 C
Cracouia incendio vaſtata 164 F F Seditio eodem 165 F F
Crœſus Lydorum Rex 64 F à Cyro victus ibid.
Cranus rex Italiæ 17 C
Cranus ſorori Lucum conſecrat, & feſtum diem 18 C
Cranatus Athen. Rex 32 H
Craſſus Argiuorum rex 28 G
Craſſus Spartacum vicit 87 D
Cremona condita 80 D
Cremona ab Agilulpho capta 121 A
Creſcentius Romæ potens 140 A C Romam firmat, pœnas ſeditionis luit 141 C &c.
Creta a Romanis ſubacta 88 D
Creta à Sar. occupata 125 B 132 B
Creta Saracenis pulſis à Græcis Imp. recipitur 140 B
Criſpinus Cos 97 B 100 B 102 B
Criſpus Cæſar &c. 107 C
Chriſtinus miles fortis peſsimè obtruncatur 152 G
Croatia Vngariæ ſubdita 160 E
Croatia a Turcis vaſtata 165 K
Crothildis vxor Cladouei 115 F
Croton condita 59 E
Crotopus Arg. Rex 32 G

Cru-

Cruces in veſtibus 128 B 130 D 139 A 166 A
Cruces in veſtibus & panibus 166 D
Cruciū vſus vnde inoleuerit 123 G
Cruciferi Bohemia pulſi &c. 160 I
Cruciferi Teuton: Ordinis in Pruſſiam vocati 151 F K
Cruciferorum cum Pomeranis bellum 153 K
Cruciferi cum Polo. congreſsi ſæpius magnam cladem accipiunt 157 F
Cruciferi geminâ expeditione Lituaniam intrant 160 I
Cruciferi pacem cum Caſimiro Magno faciunt 158 I bellum cum Rußis & Lituanis grauiſsimum eodem
Cruciferi pacem cum Iagellone, &c. faciunt 161 I Magiſtrum generalem in carcere necant eodem.
Cruciferi ad Putzkau victi à Polo. 164 I
Cruciferi in Vngaria tumultuantur 166 E
Cruce ſignati in Apulia retinentur 152 C
Crudelitas Valentis in Orthodox. Leg. 110 C
Crunnus Bulgarorum Dux 131 H
Crux in qua Salus Mundi pependit reperta 107 B
Cteſiphon à Gallerio expugnata 106 C
Cteſiphon capta à Seuero 101 B
Cteſiphontem Traianus cepit 96 B
Culmus Scotiæ rex 139 C in ſtupro perijt eodem.
Cumæ in Italia conditæ 47 H
Cumæ à Barbaris obſeſſæ, miraculo liberatæ 65 E
Cumæ à Campanis captæ 70 F
Cumanus Iudæorum præfect. 93 B exilio damnatus ibid.
Cumelus Poeta 57 G
Cumo Corinthiorum Dux 144 B
Curetes & Corybantes in armis ſaltationem inuenerunt 31 F
Curetes à Germ: Liuon domiti 153 I
Curſianum Cappadociæ caſtrum à Maſalma captum 127 G
Currus in Græca iunctus 33 F
Culpius Fadus Iudææ præf. 93 B
Cyaxares Medorum rex 61 C
Cyaxares qui & Darius Medus, cum Cyro regnat 64 C
Cybeles 33 C
Cydon Cretæ Rex 30 F
Cynlegius Cos 110 E
Cynethon Poeta 57 F
Cyprianus Carthag. Epiſcopus librum de mortalitate edit 103 B
Cyprij maris domini 54 D
Cyprus ab Ocho Perſarum rege ſubacta 73 B
Cyprus à Catone capta 88 C
Cyprij à Iuſtiniano transfretati merguntur multi &c. 125 B
Cyprus à Saracenis ſubacta 123 G
Cyprus ab Arabibus inuaditur 130 G
Cyprus ab Arone vaſtata 131 H
Cypri regnum Guidoni Luſignano datum 150 B
Cypri regnum Veneti occupāt 164 C
Cypſelus Corinthiorum tyran. 61 F
Cyrene condita 60 C
Cyrenarum oppidum conditum 62 C
Cyreneus Parus ſtadium obtin. 73 B
Cyrillus Alexandriæ Epiſcop9 112 A
Cyrillus Ant. Epiſcopus 105 A
Cyrillus Sclauorum doctor 134 A
Cyrus Aſtyage victo Medis Perſis ſubjicit 64 C &c.
Cyrus II. à patre Dario oræ Aſiæ præfectus 71 B A
Cyrus V. C. ſolus Cos 113 E

D.

DAcia trans Danubium Rom. prouincia facta 96 B
Daci à Traiano victi 96 B
Dacius Mediolanenſ Epiſc. 118 A
Dædalus & eius fabulæ ratio 39 I 40 I
Dagalaiphus Cos 109 D 114 D
Dagiſteus Bucelinum vicit 118 F
Dagobertus Or. Franc. Dux 109 E 110 F
Dagobertus in Pædagogum crudelis 112 E Rex Auſtraſiæ eodem
Dagobertus hæres Franciæ in Monaſterium truſus 124 D
Daicles certamine Olym. vicit 57 K
Dalmatæ Romanis ſubditi 83 E
Dalmatæ à Cæl. Aug. ſubditi 89 C
Dalmatiæ vrbes 40 Caianus capit 121 G
Dalmatia à Saracen. vaſtata 133 H
Dalmatæ ab Henrico I. victi 137 B
Dalmatia ab Othone II. deprædata 140 C
Dalmatius imperator &c. 108 C D
Damaſcus à Saracenis capta 123 G
Damaſcus ſedes regia Saracenorum 124 G &c.
Damaſias Athen. Imperator 61 F
Damaſus Rom. Pont. 100 A H I. 143 A
Damarathus Corinthius in Hetruriam migrat 61 H
Dambruca Poloniæ regina 139 F
Damiata à Chriſt. capta & amiſſa 152 B recepta 153 B
Danaus AEgyptius 63 E & G
Danaus fratris 50 filios occidit 34 G
Dancredus Siciliæ rex 150 C
Danckuuort Sax. dux 134 C
Daniel in Babylone Chaldæorum linguam & artes diſcit 62 B
Danielis viſiones cap. 7 & 9 & 11 & fol. 64 A
Daniel Leones vicit 63 B eiusq; Viſio cap. 10 & 11 ibid.
Danielis Hebdomades incipiunt 68 A B
Daniel Presbyter Neuſtrenſium Francorum rex 127 D
Daniel Ranſouius interfectus 169 H
Daniel Ruſſus Halitz occupit repellitur 152 F
Daniel Ruſſorum rex Coronatur 153 G
Danica claſsis in mari naufragium patitur 169 H
Dani penetrant in Suetiam ibid.
Dani Angl. primum ingreſsi 130 F
Dani Angliam inuadunt 133 G G
Dani Merciorum regnum occupant 131 F phriſiam inuadunt eod. G
Dani Or. Anglorum regnum obtinent 134 F Angliam inuad. eod. G &c.
Dani Merciorum regnum recipiunt, 135 F Septies vno anno cum Anglis acie decernunt eodem
Dani Angl. ingreſsi cæduntur 143 I
Dani Anglia excedere coacti, aut Chriſti fidem ſuſcipere 135 F
Dani ab Henrico Imp. victi Tributum dare coacti 138 G
Daniæ regnum ad Noruegios translatum 143 I
Danus recuperat arcem VVareburgum 169 H
Dantiſci ſeditio à Sigiſmundo Poloniæ Rege ſedata 167 F
Dantiſcum 174 I
Danubium Flu. Rom. primum acceſſerunt 87 D
Danubius ſiccitate in Vngaria meabilis factus 164 A
Daphaon Longobard. rex 115 H
Dara Parthorum condita 97 C
Dara Meſopota. vrbs à Perſis capta 121 B
Dardani cum Iaſio ſimultas 31 C
Dardanus Iaſium perimit 32 G
Dardanus regnum Troianum fundat 33 I
Dardanij Macedo. inuadunt 81 C
Dardanij à Scribonio victi 87 D
Darius Artaxerxes Longimanus Perſarum rex 68 B
Darius Artaxerxes Ochus 73 B
Darius Hiſtaſpis Filius Perſarum rex 65 B
Darius Getas ſubegit, à Scythis fugatus 65 B
Darius triennio bellum aduerſus Græcos parat. 66 B
Darius Xerxem Regem facit, ipſe

 profectu-

profecturus in bellum moritur 67 B
Darius Medus 64 C
Darius nothus Perſarum rex 70 B
Darius poſtremus cognomento Codomannus 74 B
Dauid natus 46 A
Dauid Rex vnctus abiecto Saule 46 A
Dauid Regnum intrat 47 A
Dauidis progenies ad mortem quæſita 94 B 96 B
Dauid Bruſeus Scotiæ rex 158 C
Dauid Scotiæ rex 147 H
Dauid V Vallorum dux quadripartitus 155 H
Dauid Chytreus mortiur 175 A
Dauid Voitus obit 173 A
Deabus qui & Gerion Celtiberorum Tyran. 23 D
Debora Iud. Iſra. 37 A
Decebaldus Dacorum rex à Traiano victus &c. 96 B
Decemuiri Romæ creati 68 E
Decentius Cæſar 109 D
Decius AuſoniusGallus Cos 110 E
D. Brutus Iulianus Cos 87 D
Decius Cos 115 E
Decius V.C.Cos Solus 117 E
Decius cum Filio Impp. 103 C
D. Heterius Agrippa Cos 92 B
D.Iunius Brutus Cos Luſitaniam domuit 84 D
D.Iunius Brutus Scæua. Cos 76 G
Decius Iunius Pera Cos 78 E
D.Iunius Syllanus Cos 88 D 94 C
D.Lælius Balbus Cos 91 B
Decij Patris deuotio 84 F
Decreta Pontificum à Iuone compilata 145 A
Decretales Gregorij collect. 153 A
Decretalium Sextus æditus 156 A
Decretum V Vormaciæ contra factionem Grumbachianam factum 169 A
Dedi March. Saxonicus rebel. 144 C
Degembert Francorum rex 106 D
Deioces Medorum rex 59 C
Deira ſedes regni Northumb. 116 I
Delphinatus Francis venditus 158 D
Demadis oratoris ſuaſu Philippus cum Athenienſib. amicitiam facit 74 C
Demetrianus Antioch. Epiſcopus 103 A
Demetrianus Alexand. Epiſcopus 100 A
Demetrius claſſem Polomæi diſsipat 75 B
Demetrius victus à Ptolemæo 75 C
Demetrius rex Aſiæ 76 C Samariam vaſtat ibid.
Demetrius Macedon. Regnum occupat 76 E
Demetrius ſe & regnum Aſiæ Seleuco dedidit 77 C
Demetrius Illyrici rex 80 B ab Aemylio in Macedoniam fugatus 80 E
Demetrius Macedo. rex 79 D
Demetrius Nicanor Syriæ rex 84 C à Parthis captus, dimiſſus &c. eodem & 85 C
Demetrius Phalareus Philoſ. 75 B
Demetrij Phalerei in Athen. beneficium 76 B
Demetrius Ruſſorum rex in Germaniam pulſus 145 C
Demetrius à Totila victus 118 C
Democritus Philoſophus 66 C
Democides Medicus 65 D
Demonax Mantineus Cyrenarum Legislator 64 D
Demophoon Athen. rex 43 H
Demoſthenes Orator 73 D
Dercillus Aſſyriæ rex 46 B
Dercoſa Hiſpaniæ à Ludouico I. obſidetur 131 E
Derpta & Nerua vrbes Liuouiæ occupantur à Moſcis 169 G
Deſ. Eraſmus Roterodamus clarus fit 167 A
Deſiderius Longobard. rex 129 C
Deucalionis ortus 29 F & G
Deus an habeat corpus diſputatur 111 A
Deus dedit PP. 122 A
Dexter Cos 102 B
Diaconi Hiſtoria finit 128 A
Diadæ vrbs Attica 31 H
Diadumenus Imperat. 102 B
Diagoras Olympia vicit 59 E
Diagoras Phyſicus 67 C
Diccarchia à Samijs condita, quæ nunc Puteoli 57 B
Diceneus Boriſta Gothorum Doctr. &c. 87 E
Dictaturæ initium Romæ 68 E
Didius Iulianus Imperat. 100 B
Dido Carthaginem condit 53 D
Dies Dominica ſanctificari mandata 162 C
Dies 390 & 40 Ezechielis explicati 62 A
Dieterich Comes Aldenburg. Or. Teu. Mag. 157 I
Dieterich Comes de Eberſtein captus & occiſus 154 D
Dieterich von Gatterleuen Prouin. M. Pruſsiæ 155 K
Dieterich de Gruningen Liuoni Mag. 153 I
Digeſtorum Libri L. in ordinem redacti 117 C
Diluuium generale 9 A
Diluuium Ogygis 23 G
Diluuium Pharaonicum AEgypti 43 B
Diluuium in Theſſalia 32 G
Dimales Illyrici & aliæ vrbes ab AEmilio captæ 80 E
Dinamius Cos 115 E
Dynaſtia Politanorũ AEgypti 25 E
Dynaſtia Larthum 37 E
Dynaſtia Diapolitanorum 43 E
Dynaſtia 21 AEgyptiorum 49 C
Dynea qui & Aretha Arabum rex 91 A
Diocles Sicambrorum rex 74 G
Diocletianus imperat 105 C moritur &c. 107 C
Diodoricus Comes Sax. à Lutitijs cæſus 144 C
Diodorus Siculus in AEgyptum venit 88 B
Dyogenes Cynicus 71 C
Diogenetus Athen. Iud. 53 E
Dion Caſsius Niceus Hiſtoricus Cos 105 C
Dion Cos 102 B
Dionis Hiſtoria incipit 96 finit 98
Dion Siciliæ liberator Dionyſium vicit 73 E &c.
Dionyſius Alexand. Epiſcopus 103 A
Dionyſius qui & Bacchus natus 14 E Rheam & Cham Regno pellit, 15 E Oſyrim adoptat & Regem AEgypti facit 15 E
Dionyſius Cos 112 E
Dionyſius Corinthi Epiſcopus 99 A
Dionyſius Halicarnaſſeus Hiſtoricus floret. 89 A
Dionyſius Romanorum Epiſcopus 104 A
Dionyſius Sicul. Tyran. 71 E
Dionyſius Siculorum Tyrannus Corinthum exulatum abijt 74 B
Dionyſius Mileſius Rhetor 97 B
Dioſcorus Cos 113 E
Dipeneius ſculptor Marmoris 63 D
Dirizipera à Chaiano capta 121 C
Diſputatio Bernæ contra Euchariſtiam 167 A
Diuianus Britonum doctor 100 A
Diuortium primum Romæ factum quando 65 D
Dius Hieroſ. Epiſcopus 101 A
Dobla à Francis deſolata 165 C
Dogriſſa Turquinianorum Do. 143 B
Dominicus Michael Venetorum dux in Palæſtina &c. 147 B
Dominicus Prædicatorum Ordinis autor 151 A
Domitius Afer Orator 93 G
Domitius Nero natus 93 D 94 C
Domnus Epiſcopus Antioch. 104 A
Domus Domini completa 65 A
Donaburg. Liuoniæ ædific. 155 G
Donaldus Bane Scotiæ Rex 146 H
Donaldus Scotor. Rex 134 F 135 F
Donaldus Dux Inſulanus capitur 156 G
Donatio Pipini à Carolo PP. confirmata

mata 129 A
onatus Grammaticus 109 D
onatus Hæreticus 107 A
onnus PP. 125 A H. 139 A
oracus vates Francorum 98 G
ores Peloponneſum obtinent 45 G
oriſtus Lacedæmoniorum Rex 59 F
orothea piiſſima Alberti Pruſsiæ ducis coniunx moritur 168 I
orotheus Arianus Epiſcopus Conſt. 119 annorum obijt 111 G
orpaneus Gothorum rex Romanos fudit 95 A
ragates Piratus diripit Corſicam 169 G
rogo Apuliæ Dux Normanni 143 A
rogo Bulgarorum rex 118 G
ronſtanus Monachus Scotus 119 H
ruſco vltimus Pictorum rex 133 F
ruſilla Cæſ. Filia 93 C
ruſus Nero Cos 91 B 92 B B
ruſus Italicos populos Promiſsa ciuitate ad arma concitat 86 D
ruſi populi à Turcis ſubiugantur. 172 K
yius Celtarum Rex 19 D à quo Drijiudes ſapientes Gallorum & Germanorum dicti ſunt.
ucatus Bauariæ diuiſus 161 B bellum ob eundem 162 B
ucatus Mediolanenſis cœpit 161 B
ucatus Pomeraniæ &c. feuda Brandenburg. Marchionibus data 164 B
ucatus Pruſsiæ cœpit 176 I
ucatus VVirtenbergenſis 166 B
uffus Scotiæ Rex 139 G
uglaſſei in regem Scotiæ inſurgunt 163 G
unæ caſtrum à VVitoldo expugnatur 161 I
urichium à Conſtantino Copro captum 128 B
uncanus Beatricis filius Scotorum Rex 142 H
uncanus Nothus Scotiæ rex 146 H
ungallus Scotorum rex 132 F
uumuiri ad claſſem Romanorum parandam creati 75 F
yrrachium conditum 62 E
yrrachium terræmotu corruit 108 G

E.

berhardus Comes primus dux VVirtenbergenſis 166 B
berhardus Muhennenſ. Liuon. Mag. 157 H Lituanos cædit 158 H
berhardus Palatij Comes Othoni rebellis 138 C
berhard von Stein Liuon. Magiſter 154 K

Eberuinus Magiſter equitum in monaſterium truditur 124 D
Ebraimus Stroza legatus imperator Turcici 169 K
Ebroinus vel Eberuinus regnum Franciæ inuadit 125 D interfectus eod. dem
Ebubezer Saracenor. Amiras 122 H
Eccleſiaſtici viri miſere tractati in Francia 115 D
Eccleſiaſticorum bonorum raptus pœna 110 E
Eclipſis Lunæ quam Sulpitius Gallas prædixit 83 D
Ecclipſis Lunæ 66 A 84 B
Eclipſis Solis 59 H 70 A 96 A 103 E 108 G 126 A 129 B 139 C 142 B 143 B 150 A iterum 150 G 162 E 165 F 168 B
Eclipſes Solis duæ anno &c. 131 E F
Eclipſes quatuor vno anno 131 A ſingulares eodem
Eclipſis Solis Xerxe mouente à Sardibus 69 B
Eclipſis Solis Thaletis tempore 63 F
Edbaldus Anglorum rex 122 G
Edelbaldus Anglæ rex 134 F
Edelbaldus Merciorum Rex 126 F
Edelbertus Angliæ rex 134 F
Edelbertus Cantij rex 119 H
Edelbertus Northumbriæ rex 118 I 129 F
Edelfredus Anglorum Rex 134 F 125 F 138 F 140 G
Edelredus Merciorum rex Egfredum vicit. 126 F
Edelrichus Northumbriæ rex 117 I
Edelualchius Auſt. Angliæ rex 115 I
Edeluolfus Anglorum Rex 133 F totam Angliam Papæ tributariam fecit eodem
Edeluolff vir. Cantij rex 131 F
Edgarus Angliæ rex 139 G
Edgarus Scotiæ Rex 146 H
Ediſſa condita 76 D
Edmundus Or-Angliœ rex à Danis victus 134 F
Edmundus Angliæ rex 138 F 142 H
Edricus Candij rex 125 F
Eduardus Angliæ Rex 136 F 140 G pius 143 H
Eduardus I. Anglorum rex 154 H II 156 G III. 157 G IIII. 164 C V 168 G
Eduardus Baliolus Scotiæ rex &c. 157 G
Eduardus VVaлliæ Princeps Cornubiæ dux 158 G
Eduinus Angliæ Rex 139 G
Eiduinus Deiræ Rex 118 I
Eduinus Northumbriæ rex 122 G Chriſti fidem ſuſcipit, cadit eod.
Egbertus Cantij rex 125 F
Egbertus Marchio Saxon. ſeditioſus 145 C
Egbertus Northumbriæ rex 128 F
Egbertus Occid. Sax. Rex 131 F
Egbertus Danos Northumbra pellit, Regnum ſuo iungit 151 F
Egbertus Sax. & Brunſuigiæ Marchio 143 E
Egbertus Saxones cecidit 144 G Thuringiæ Marchio fit eodem
Egemnon Corinthiorum Rex 55 G
Egepſippus claret. 99 A
Egfredus Merciorum rex 130 F
Egfredus Northumbriæ rex 124 F
Egfredus Northumbriæ rex à Mercijs victus 126 E
Egidius Francorum Rex Romanus 114 F
Egidius Hiſpanus Cardinalis Eccleſiæ bona bello à Tyrannis recepit 159 A
Egimanda regina Hiſpaniæ 130 E
Eglon Rex Moab 35 A
Egypza vel Egica Gothorum Rex 126 E
Ehud Iudex Iſrael 35 A
Eirene Gazarorum regis Filia Conſtantini Copr. 27 B
Eirene cum Conſtantino filio Imperat 130 B
Eirene crudelis in Filium & nepotes à Carolo vxor petitur 131 B
Eirene Philippi Sueuiæ Ducis vxor 151 C
Eirenepolis condita 130 B
Ela Ilra. Rex
Elbingia Pruſsiæ condita 153 I
Elbius Thuſcus Hetruriæ rex 74 D
Eleazar Pont. Iud. 76 A
Elephanti primum in Italia & Romæ viſi 77 G
Elephanti 132 Romam in Triumphi ducti 78 E
Elephantorum prima pugna Romæ 86 G
Eleuſina condita 24 C
Eleuthericus Exarchus 122 Dregnum affectans occiditur eod.
Eleutherius Rom. Epiſcopus 100 A
Eli Sacerdos Iud. Iſr. 44 A
Eliakim qui & Ioakim Iuda Rex 61 A
Elias Prophetat 52 A &c.
Elias & Eliſæus nati 50 B
Eliaſibus S. Sacerdos Iud. 69 A
Elidicus Athen. D 58 G
Eliſeus Prophetat 52 A
Eliſeus mortuus &c. 54 B
Elizabeth Alberti II. Imp. vidua Poloniæ regina 143 B
Elizabetha ingrata Polonorum regina 162 F
Elizabetha Ferdinandi Fil. Poloniæ regina 168 E F F
Eliſabetha Mariæ ſorori reginæ Angliæ

gliæ ſuccedit 169 G
Eliſabetha regina Angliæ 172 G 1 3 G 175 G
Eliſabetha Philip. Reg. Franciæ vxor 154 D
Ella Auſt. Anglorum Rex 115 I
Ellos V. C. Cos Solus 115 E
Elon Iud. Eſra. 43 A
Elyh pater Mariæ 88 B
Emanuel Chryſoloras literas Græc. in Italiam tranſtulit 161 A
Emanuel Conſt. Impe. 148 B 161 K
Emanuel rex Portugalliæ 165 D
Emanuel Tremellius 171 A
Emathias Emachiam occupat 12 D
Emaus Nicopolis dicta 102 A
Emericus Vng. rex 150 F
Emma Regina Angliæ per Ignem ſe purgat adulterij criminis 143 H
Empedocles 68 C
Enakij Lukij Italiam premunt Tyrannide 23 C
Ecelinus Hetruriæ Princeps Papæ exercitum cepit 154 A
Encratitarum hæreſis 100 A
Enecus fugatis Saracenis Nauarræ Regnum inchoat 139 E
Engelbertus Treuerenſis Epiſcopus 145 F
Eminochida Athen. Imp. 62 D
Enoch prima ciuitas Fol. 4
Enos 5
Ennius natus 79 E
Enthuſiaſtarum hæreſis 109 A
Entius Sardiniæ Rex Italiæ adminiſtrator 153 G
Epheſus condita 48 G
Ephori Lacedæmon. inſtituti 57 F
Ephres Hieroſoly. Epiſcopus 97 A
Ephyra condita 34 F
Epicurus Philoſophus 74 B
Epidamnus condita, quæ poſtea Dyrrhachium 62 E
Epidaurus condita 29 G
Epidelides Stadij victor 63 C
Epimenides Athenas purgat. 63 E
Epiphanius Cyprius Epiſco. 111 A
Epiphanius Ticinenſis Epiſcopus pacificus valde 115 A
Epiſcopatus in Saxonia inſtituti 120 D
Epiſcopatus Traiecto in Leodium tranſlatus 126 D
Epiſcopus Bremenſis à Friſijs captus 162 B
Epiſcopus Colonienſ. ab Imp. captus 153 A
Epiſcopi Colon. Mogunt. cum vicinis ſibi Princip. bellig. 160 B
Epiſcopi eligendi mos vetus 103 A
Epiſcopus Halberſtad. belli præfectus 147 C
Epiſcopus mediolanenſis ab Imperat. captus, elapſus rebellat 143 G
Epiſcopus Moguntinus à muribus deuoratus 146 C
Epiſcopus Moguntinenſis ab Alberto duce Brunſui. captus 154 D
Epiſcopi Mogunt. Colon. Bamberg. Romam vocati 144 A
Epiſcopi multi Hieroſolymam profecti 144 A
Epiſcoporum & Saxoniæ nobilium bellum 161 B 162 B
Epiſcopi Pruſsici contra Euangelicos inſurgunt 174 I
Eppo Cizenſis Epiſcopus ab Vngaris occiſus 144 C
Epopæus Sicyon. Rex 35 F
Eques Thuſcus Hetruriæ rex 69 D
Equites Romæ primum ſtipendio militant 71 F
Equitius Cos 110 E
Equi Imperatoris, capta à Saracenis Malagma, abducti 131 H
Equus albus Saxoniæ ducum inſigne 130 C
Eraſmus Oſvvaldus Schreckenfuchſius obit 171 A
Eraſiſtratus Medicus 78 D
Eratoſthenes Philoſophus 80 C
Ercembaldus M. Equ. Francorum 123 D
Ercombertus Anglorum Rex 123 F
Erethricenſes à Perſis capti in Andericâm locati 66 B
Erichteus Athen. R. 36 H
Erichtonius Rex Athen. 33 H
Erichtonius currum inuenit 33 F
Erichtonius Troianorum rex 34 I
Erichteus Sicyon. R. 32 F
Ericus Comes Sconberg. Epiſcopus Hildesheim. 157 B
Ericus Danus Or. Anglis Imperat 135 G
Ericus Canuti frater Daniæ Rex 145 I Terram S. viſitaturus in Cypro moritur &c. 164 I
Ericus Rex Suetiæ 132 G 139 H
Ericus Nothus Daniæ Rex 48 I
Ericus VI. eodem
Ericus VII. Daniæ rex 153 I. cum fratre bellum habet eodem
Ericus VIII. Daniæ rex 154 I
Ericus IX. Daniæ rex 155 I
Ericus Pomeraniæ Dux Scandiæ totius Rex 161 H
Ericus Rex Suetiæ, & Fridericus Daniæ bellum inter ſe gerere incipiunt 169 G
Ericus rex Suetiæ remouetur à gubernatione 169 G
Eringius Gothorum Rex 125 E
Erithrus Hiſp. Rex 41 D
Erixias Athen. Dux 59 F
Ermanarichus Gothorum Rex 109 E
Ermenfridus Eberuinum occidit 125 D
Ernacus Attilæ Filius Hun. Rex 114 H
Erneſtus Bau. March. cadit 14
Erneſtus Dux Brunſui. Alberti fi 157 B
Ernſt von Raſtperg. Liuoniæ Ma 155 C
Erneſtus Sueuiæ Dux Conrado I dedit 142 D
Erneſtus Dux Sueuiæ occiditur 142 C
Erneſtus Archidux Auſtriæ 17
Erneſtus dux Bauriæ, El. Colon. 172 B
Erneſtus Hornſteinenſis finit fa am ſuam 174 B
Eropus Macedoniam inuadit
Error in actis Apoſt. cap. 13 correctus 44 A
Error Plinij 63 F 72 E
Erutius Clarus Cos
Eſau natus
Eſras Hieroſolymam miſſus è Pe 68 A
Eſſei cœperunt
Eſther Hiſtoria
Etalus Thuſcor. rex
Etherius inſidiatur Iuſtino 1
Ethus Alipes Scotorum rex 1
Ethio Arnoldi Bauari filius 1
Ettico qui & VVelphus comes ab torff. &c. 132 D
Euagrius Cos 1
Euagrius monachus 1
Euander in Italiam venit
Euangelij origo F
Euariſtus Romanorum Epiſcopus 96 A
Eubœa à Turcis capta 1
Eucherius Cos
Eucratides Bactrianorum Rex
Eudenus Corinth. rex
Eudochia Heraclij vxor 1
Eudochia cum filijs Conſtant. In 144 B
Eudo Vaſconiæ Dux
Eudoxia Theodoſij filia Valenti III. vxor 113 C
Eudoxia religioſe Hiero. pereg. 1
Eudoxia conſtan. Copr. vxor 1
Eudoxius Arianus Epiſcopus Co ſtantin. moritur 109 A
Eudoxoius Cos
Eudoxius Aſtrolog. claret
Eueiid. Amiras Saracen. 1
Euelthon Cypri rex eiuſq; reſpo ſum ad mulierem petentem citum 65 D
Euganon Cyrenæus Poeta
Eugenius dux Francus Angliam ſitat 159 G
Eugenius PP. 123 A II. 132 A III. A IIII. 162 A

ugenius Scotorum rex cadit 110 I
ugenius Tyrannus &c. 111 D
ugenius IIII. Scotorum rex 122 G
ugenius V. Scotorum Rex 125 F
uil Merodach rex Babylonis 63 B
umenes Alexand. Epiſcopus 97 A
umenes Aſiæ Rex Eumeniam condit 81 D Annibalem nauali prælio vicit 81 A
umenes Bithyniæ Rex Aſiam inuadit 79 C
umenes cum fratribus Attalo & Athaneo 82 C
umenes Rex Romam venit 83 E
nomia Chriſtiana eloquens virgo 108 C
nomiana hæreſis 109 A
nuchos fieri prohibitum 95 B
odius Cos 110 E
odius primus Antiochiæ Epiſcopus 93 A
pales Aſſ. Rex 47 B
phrates Philoſophus 69 Amors eius 97 B
ricus Veſtgotho. rex 114 G
ipides 67 C
ropa Phœnicis filia 34 G
ropus Macedon. Rex 61 E
ubates Olympiæ vicit 60 E
ilio qui alias Aſcanius 43 I
ypylus Gothorum rex bello Troiano cadit 43 I
yſthenes Lacedæmoniorum rex 46 F
yſtheus Mycen. Rex 39 G menſe eptimo natus
ebius Cos 108 D 109 D
ebius Cronio Cos 115 E
ebius Hiſtoriam Eccleſiaſt. ordiur 9 I
ebij Chronicon finit, quod ab creione inchoat 107
ebius Laodicenſ. Epiſcopus 105 A
ebius Pamphili Cæſarienſis Epiſcopus obijt 108 A
ebius Vercellenſis Epiſcopus obijt 09 D
tachius Ant. Epiſco. 107 A
tachius Cos 112 E
tachius Presbyter Conſtantinop. 08 C
aricus Cilica Cos. & Gener Theoderici regis 117 E D
ropius Cos 110 E Capite plexus 11 E
ropius finit Hiſtoriam, cui Diaonus appoſuit 109 E
ychiana hæreſis orta 113 A
ychianus præfect. Cos 111 E
ychianus Romano. Epiſcopus 05 A
ychus Exarchus 127 C
rchatus in Italia cœpit 119 D
rchatus Papæ donatus à Pipino 129 D
Exarchatus à Cæſare Papæ conceſſus 155 C
Exercitus in cœlis viſi 86 C
Exitus Iſraëlis de Aegypto 32 A
Expeditio VII. annorum à Saracenis in Romanos parata 124 G
Expeditio Chriſtianorum in terram Sanctam I. 146. K
Expeditio II. in terram Sanctam 148 C
Expeditio Henrico VI. autore in terram S. 158 A
Expeditio Friderici II. in terram S. 152 C
Expeditio Ludouici D Reg. Franc. in terram S. 153 D
Expeditio Nauarræ regis & aliorum in terram S. 153 D
Extricatus Cos 102 B
Exundatio aquarum 120 F 145 D
Exundatio Iſtulæ 165 F 166 E
Exundationes maximæ in Pol. 167 F
Exundatio Romæ 147 A
Exundatio aquarum in Scotia 169 H
Exules Chriſt. ab exilio reuocati 110 C
Ezechias natus 57 A regnat 58 A
Ezechielis loc. cap. 4. expoſitus 49 A
Ezechiel Propheta eiuſq; viſio &c. 62 A & B C

F.

Faber Ferrarius Rom. Imp. tribus diebus 104 C
Fabianus Rom. Epiſcopus 103 A Martyr eodem
Fabius Africanus Cos 90 B
Fabius Chilo Cos 101 B
Fabij CCCVI. cæſi 67 E
Fab. Maximus Cos 89 C
F. Quint. Romam venit 94 A
Fabius Titianus Cos 109 D
Factio Sueu. der arm Cuntz 166 B
Facundus Cos 108 D
Faganus Britanniæ doctor 100 A
Falco Cos 100 B
Falæci dolo Tarqui. occubuit 63 H
Fames vniuerſalis in terra 25 A 107 A 118 C 121 F 131 A 141 A 138 A
Fames ab Agabo prædicta 93 A
Fames Eliæ temporibus 52 B
Fames in terra Canaan 18 B
Fames in Iudæa 90 A
Fames pœna iniuſtæ cædis in Dania 145 I
Fames Galliæ 124 D maxima 136 D 137 D 138 D 152 A 150 D 153 D 158 C
Fames in tota Germania 133 G
Fames in Græcia 93 A
Fames Italiam preſsit 159 A duorum annorum &c.
Fames maxima III. an. in Lituania & circa 156 I
Fames Noribergæ maxima 167 B
Fames in Phrygia 109 C
Fames Phryſicam vaſtat pœna peccati 110 C
Fames in Polonia 144 G 152 G triennis 159 F
Fames Ro. 66. E 68 E 69 E E 70 E 71 F 61 B 93 D 99 A 100 A trium annorum 126 C
Fames Venetos &c. premit 167 C
Fame & peſte Cilicia & Syria afflictæ 108 G
Farabertus Francorum rex 99 C
Faramundus Or. Franc. dux 111 F
Faramundus Francorum rex 112 F
Faſagnates Armeniæ præf. ab Imperio deficit 123 B
Faulla dux Tudenſis ab formam vxoris occiſus 126 E
Faunus Priſcus 34 C
Faunus Iunior Aborig. R. 41 C
Fauſta vxor Conſtantini Mag. malefica. interempta 107 C
Fauſtina Auguſta 98 B
Fauſtiniani pueri Alimentarij 102 B
Fauſtinus Cos 101 B 104 C
Fauſtinus Iun. V. C. Cos Solus 115 E
Fauſtulus Romuli ſeruatur 56 I
Faſtus Cos 113 E Solus 115 E
Fauſtus Sylla Cos 93 C
Felſina Metropol. Thuſcorum condita 53 H
Felſinus Thuſcorum rex 53 H
Feltheus Rugiorum rex, qui & Fena. victus &c. 115 C
Ferdinandus Hiſp. rex 142 E
Ferdinandus II. Hiſp. rex 147 E
Ferdinandus III. Hiſp. rex 152 E
Ferdinandus IIII. Hiſp. rex 156 D
Ferdinandus Magnus Hiſpani. rex 165 D
Ferdinandus nothus Apuliæ Rex 163 C 164 D
Ferdinandus Caroli frater Rex Vng. Boh. & Rom. 167 B E
Ferdinandus Archidux ducit exercitum ad Strigonium 169 E
Ferdinandus in Vngaria feliciter rem gerit contra Turcos & Tranſyluanos ibid.
Ferdinandus Rex comitia celebrat Auguſtæ de non mouendo bello propter confeſsionem Auguſtanam 169 B
Ferdinandus conuentum agit Ratisbonæ 169 B indicit conuentum Auguſtæ ibid.
Ferdinandus Imp. deliberat de ſucceſſore. Viennæ moritur 169 B F
Ferdinandus comes ab Hardec plectitur 174 B
Ferentinum à Cos Furio captum 70 E
Ferguſius Scotiæ regnum occupat 111 I
Ferraria Eſtenſibus ſubdita 157 D

Ieiu-

Fertilitas magna in Italia 85 A
Feſtum omnium animarum inſtitutum 140 A
Feſtum omnium Sanctorum 121 A
Feſtum omnium Sanctorum ad Cal. Nouemb. translatum 133 A
Feſtus Iudææ rector 94 B
Feſtus Cos. 113 E 115 E
Filcunea euerſa 61 H
Fidenæ à Tullo Hoſtilio captæ 60 H
Fidenæ captæ à Roman. 69 E
Fidenates defecerunt à Romanis & victi 61 H
Fileccum à Chriſtanis recuperatur 174 E
Firmius Aegyptum occupat 105 C
Flaccus Cos 100 B
Flacius Illyricus turbat Eccleſias Saxonicas 168 A
Flacij Illyrici furor de cauſa & eſſentia peccati 169 A
Flamingiorum origo 131 G
Flamingi cum Francis fœdus fac. 157 G
Flandra à quo Flandriæ nomen 130 D
Flandria Vrbes multæ conditæ 133 D
Flandria à Normannis vaſt. 133 D
Flandria ab Henrico V. populata 146 C
Flandria VVilielmo Normanno data 147 D
Flandrenſes Gallos maxima ſtrage proſternunt 156 C
Flauius Antiochianus Cos 104 C
Fl. Auienus Cos 116 E
Fl. BaſilicusCos 114 E 115 E
Fl. Blondus Hiſtoricus moritur 164 D
Fl. Boeticus V. C. Solus 115 E
Fla. Claudius Imperat 104 C Gothos vicit eodem
Fl. Clemens Cos 96 B H.
Fl. Domitianus Cos 95 B Imperat. 95 B
Fl. Promotus Cos. 110 E
Fl. Stillico Cos &c. 111 E D
Fl. Timaſius Cos 110 E
Fl. Val. Iuſtinus Iunior Imp. 119 C
Fl. Varro Cos 111 E
Fl. Veſpaſianus Imp. 94 C
Flauius Vopiſcus Hiſt. incipit 104 finit 105
Florialia Romæ inſtituta 79 D
Florianus Imperat 105 C
Floriani S. Corpus Cracouiam translatum 150 G
Florentia à Carolo reparata 131 C
Flo. à VVuelforum factione relicta Maufredo ſubditur 154 C
Florentia obſeſſa 156 B
Florentiæ ſeditiones multæ 160 C Peſtis eodem
Florentiæ ſeditio 164 A
Florentia à Coroli V. milit. expugnata 167 C
Florentinus Cos 109 D 117 E
Florentinus Cos 112 E
Florus in Liuium finit 91
Fœdera Græcorum variæ 70 B
Fœdus Alexij Conſt. Imp. & Boemundi Ducis Antioch. 146 B
Fœdus Athenienſium & Corcirenſium 69 B
Fœdus Græcorum 30. annorum 69 B
Fœdus inter Iudæos & Romanos renouatur 88 A
Fœdus cum Legatis Cathaginenſibus ictum 74 F
Fœdus regem & Aetholorum contra Philippum 80 C
Fœdus proteſtantium Smalkaldiæ 168 B
Fœdus Teutonicorum populorum 89 D 99 C 94 D
Fœdus vng. Polo. & VValach. contra Turcos 166
Fœdus maximorum dominorũ cum Paba contra Carolum 167 C
Fœdus contra Hiſpanum 174
Fœlicianus Cos 102 B 108 D
Fœlix Anglorum Epiſc. 122 G
Fœlix Hereticus &c. 130 A
Fœlix Iudææ rector 93 B
Fœlix Cos. 112 E 116 E
Fœlix Rom. Epiſcopus 105 A II. 115 A III. 117 A V 163 A
Fonteius Agrippa à Sarmatis cœſus 94 D
Fonteius capita Cos 94 C
Formoſus P. P. 135 A
Forum Iulij à Caiano direptum 121 H
Foro Iulienſes Venet. Tributarij 149 B
Franci Africam ingrediuntur 154 D
Franci Angliam vaſtant 160 G
Franci Britannia eiecti eam recep. 160 C
Franci à Burgundionibus & Vandalis trans Rhenum pulſi 111 F
Francus Galliam vaſtat 90 C
Franci Romanis præualent 104 D
Franci Galliam inuadentes à Conſtante domiti 108 D
Franci & Saxon. Galliam vaſtant 109 E
Franci in Gallia potentes fiunt &c. 113 F
Franci comas & Barbas nutriunt 112 F
Franci circa Treuerim confident 111 D
Franci à Treuerenſibus cæſi 111. F
Franci Romanis tributa negant 111 F
Franci ad Parmam Herulos cædunt 118 F
Franci Salij à Iuliano ſubacti 109 D
Franciæ Orientalis Ducatus crepit 107 D
Francorum Or. Ducatus Epiſcopo emptus Conrado Sueuo datu[m] 147 E
Franciam Romani & Galli inuad[unt] 107 D
Franciæ reges diſsident 11[…]
Franciæ Regnum à Papa Alberto A[u]ſtriæ Duci aſsignatur 156 B
Francorum origo & exitus è Scyt[hia] 69 F
Francorum regnum à Ducibus r[…]tur 110 F.
Francorum Regnum diuiſum 1[…]
Francorum reges inter ſe diſside[nt] &c. 121 E
Francorum vires attritæ inteſtino [bel]lo 133 C
Francorum cædes maxima ab He[nri]co Sax. Facta 137 G
Francorum nobilitas à Flandris [pro]ſtrata 156 G
Francorum Vallois reges 15[…]
Francio Ciſalpinæ Galliæ præfec[tus] 119 D
Francum nomen confirmatum […]
Francus Celtarum rex 4[…]
Francus rex à quo Franci dicti 8[…]
Francofordia ad Mœnum condi[ta] 129 D
Francofordia ad Oderam condit[a] 98 C
Franciſcus II. ſuccedit Henrico [rex] Galliæ, moritur 16[…]
Franciſcus Dracus nobilis Anglic[us] 171 G
Franciſcus Hotomannus moritu[r] 173 A
Franciſcus Gateluſius Genuenſis L[…] domninus 159 K
Franciſcus Nudipedum Monach[o]rum Deus 152 A
Franciſcus Petrarcha Poeta Lau[…] 158 A obijt 160 A
Franciſcus Philelphus Florentiæ [mo]ritur 165 A
Franciſcus Sfortia Dux Mediola 1[…]
Franciſcus à Sickingen 167 A m[…] eius B
Franciſcus Valeſiæ Galliæ rex 19[…]
Fraternum nomen inter Franco[s] Germanosq; reuouatum 152
Fratricellorum dogmata dam. 1[…]
Frauita Cos 11[…]
Fregellæ dirutæ 8[…]
Fredegundis pellex Hilperici aſtu[…] 119 E 120 E 121 E
Fredulphus Northumbriæ rex 1[…]
Fridericus Arrago Siciliæ rex 1[…]
Fridericus Burggrauius Norberg[en]ſis 143 D

Frider[…]

dericus BurggrauiusNoribergenſ. 161 B Marchio Branden. factus 162 B
dericus Comes Palat. obijt 147 B
dericus Daniæ & Noruegiæ rex 167 H
dericus Dux Auſtriæ contra Ludouicum electus 156 B captus 157 B
dericus Dux Brunſuicenſis occiſus 161 B
dericus Dux Brunſuicenſis & Luneburg. à Colon. Epiſcopis captus 163 B
dericus Daniæ rex expugnat arcem & oppidum Elſenburg. 169 H
dericus Dan. rex, recipitur inter quites Anglicos. 171 H
l. II. Dan. moritur 173 H
dericus Saxoniæ Dux Illuſtriſsi.obijt 167 B
dericus Dux Saxoniæ Ord. Teut. Mag. 166 I
dericus March. Miſniæ &c. elector Saxon. Dux factus 162 B
dericus Moguntiæ Epiſco. 138 A
dericus Palatinus Elector moritur 169 B.
dericus I I I. Elector palatinus 174 B
dericus Staphylus Apoſtata 169 A
dericus à Staufen. Sueuiæ Dux 145 D Fridericus filius eod. Senior obijt 146 D Iunior ſuccedit E
dericus Sueuiæ Dux in terra S. moritur 150 A
dericus Sueuiæ Dux 148 C Imperat eodem
dericus II. natus 151 A Imperat B Siciliæ rex E
dericus I I I. Auſtriæ Dux natus 162 B Imp. 163 B &c.
dericus Hiſpanus Siciliam obtinet 154 C
dericus Holſatus pr. 171 H
gus maximum 81 F 144 B 149 C 152 A
gus maximum & Cruciferis militibus graue 158 F
illa II. Hiſpan. Rex 136 E
nto Orator 99 A
tho VI. Danorum rex 136 G
menta in arboribus nata 81 F
co Hieroſ. rex 147 K
dam vsq; Hungari peruenerunt 137 C
gentius 156 G
mine tactus Anaſtaſius Imperat interijt 117 C
luius Cos 95 B
rius Camillus Cos 92 B
rius Celſus Iuriſper. &c. 102 B
ruus Cos 95 G
Fuſcianus Cos 100 B
Fuſcus Cos 102 B 104 C
Fuſcus Roman. Dux à Gothis cæſus 95 A

G.

Gabaonitarum ſcelus in Iſrael 36 A
Gabinius Rhetor Gallus 95 B
Geta Cæſar Cos 101 B H. &c.
Gaianus Hieroſ. Epiſcopus 99 A
Gaianus Tyrannus Conſtantinopoli 111 C D
Gaius Rom. Epiſcopus 105 A
Gelathes Celtharum Rex 26 C 39 C
Galatheus in Siciliam cum Colonis miſſus 27 C
Galatia à Malalino prædata 127 G
Galeatius Maria in templo confoditur 165 A
Galeatius Mediolanen. potens factus 160 C bellum eius cum Florentin. eodem
Galenus Medicus 98 B
Galeritus Thuſ. rex 58 I
Gallicanus Exarchus &c. 121 A D
Gallicanus Cos. 97 B 107 C
Gallicanus Glabrio Cos 98 B I I
Gallienus Imperat. 104 C occiſus eodem
Gallia Cæſari decreta & ſubacta 88 D
Gallias à Germanis occupatas Probus recipit 105 D
Gallia ab Allemannis vaſtata 109 D
Gallia omnis Romanis erepta per Francos 115 F
Galliæ optimates à Ludouico Anglico deficiunt &c. 137 D
Gallia varijs mortibus pulſa 159 D
Gallia factionibus diuiſa 161 C
Galli populi qui, & quando ſic dicti 13 C
Galli Italiam irrumpunt 71 F
Galli à Camillo victi 73 F
Galli victi Romanis ſe ſubmiſerunt 80 E
Galli à Romanis ſæpius cæſi 81 E
Galli à Clodomiro graui damno affecti 84 E
Gallis vineas habere permiſſum 105 G
Galli in Sicilia laſciuientes ad Campanæ pulſum occiſi 155 C
Galli & Angli pacem faciunt 169 C
Gallorum ſtrages apud Salinas Burgundiæ 165 B
Gallogræci Rom. ſubacti 82 E
Gallus Cos. 106 C 100 B
Gallus Cæſar occiſus 109 C
Gallus Hoſtilianus cum Fil. Voluſiano Impp. 103 C
GallusGallinaceus loquutus eſt 87 A
Gambriuius Germaniæ rex 23 C
Gandauum muris cinctum 133 D
Gandauum ab Henrico II. obſeſſum 141 E
Gandauum à Friderico I I I. obſeſſum 165 A
Gandauum Carolus V. male tractat 168 B
Gandauienſes Bruggum Fland. expugnant 160 C
Ganges Indiam obtinent 11 A
Ganymedis raptus & bellum ob id. 37 I
Gargaris Mellicola Hiſpaniæ Rex 43 D
Garibaldus Bauariæ rex obijt 121 G
Garibaldus Longobar. rex 125 B
Garibaldus Thaſsilonis filius Bauariæ rex 121 H
Garſia Hiſpaniæ rex 135 E
Haufredus Normanniam obtinet 148 H
Gaza ab Alexandro capta 74 C
Gaza ab Alexandro Iudæo Rege capta 86 A
Gaza à Saracenis captæ 122 H
Gaza capta & incenſa 152 C
Gazi Turcorum rex captus 147 C
Gebhardus Conradi II. frater fit Monachus 142 C
Gebhardus El. Col. 172 B
Gebhardus Epiſcopus Ratiſponæ Vngaros vicit 143 C
Gebrich Gothorum rex 108 E
Gedimi Mag. Duc. Lituaniæ filia Cazimiro nubit 157 E
Geila Stetinenſ. Ducis filia Bennoni Luneburg. Duci nupſit 140 C
Geiſſa vel Ieſſe Taxis filius Vngar. Dux 139 H moritur 141 F
Geiſa cum Fratribus Ladislao & Lamberto ex Vngaria ad Polonos fugit 144 F
Geiſa fugato Salom. Vng. rex 145 F
Geiſa II. Vng. rex 148 F
Gela in Sicilia condita 59 E
Gelaſius PP. 116 A I I. 147 A
Geldrenſes à Scotis victi 158 G
Gelo Siculorum Tyrannus 66 D
Gelu inauditum 129 A
Gemianus Eccleſiæ ſcriptor 102 A
Genebaldus primus Orient. Franciæ Dux 108 D
Genehaldus Francorum rex 111 F
Genſalaricus Vandal. rex 116 G
Gentiani milites ſeditioſi 105 C
Gentianus Cos 101 B
Gentius Rex Illyrij ab Anitio Romano deditione acceptus cum regno 83 E
Genua à Saracenis direpta 1 8 A
Genuam Robertus Neapol. rex capit 157 A
Genua à Francis obtenta 161 D
Genuenſes libertate donati 155
Genuenſes Venetos vicerunt 158 C

victi

victi Mediolanenſi Epiſcopo ſe ſub mittunt eodem D
Genuenſes ab Alphonſo Siciliæ victi 164 D
Genuenſes Gallo ſe victi dederunt 166 C
Georgij Armeniæ populi Perſiæ Turcorumq; regna obtinent in Aſia maiore 146 B
Georgius Boggiebratius Bohem. 163 FG
Georgius Buchamnus. 171 A
Georgius à Froſperg egregius Dux Caroli V. 167 B C
Georgius Fridericus Pruſsiæ 171 I
Georgius Hennebergenſis 172 B
Georgius dux Saxoniæ Phryſiam bello fatigat 166 B
Georgius dux Sax. moritur 168 B
Georgius Sicilianæ claſsis præfectus 148 D
Georgius Trapezuntius Philoſophus 165 A
Georg. VVilhem. Bruſs. 174 I
Gepidæ Gothos Dacia pellunt 114 H
Gepidæ à Longobar. victi 116 H
Gepidæ Sirmium capiunt 118 E
Gerardus Bauariæ dux occiditur ab Auaribus 131 D
Gerhard von Hirsberg. Prouin. Mag. Pruſsiæ 154 K
Gerhard. Marchio Franciæ 136 C
Gerhardus Mercator 174 A
Gerion Celtibe. Tyran. 23 D
Germaniæ vrbes muris cinctæ 137 C
Germaniæ Principes Conrado rebellant 136 C
Germaniæ quidam duces cum Vandalis conſpirantes ab Imperio & fide Chriſti deficiunt 142 D
Germani vnde dicti 89 D
Germani Gallias inuadunt 87 E
Germani quintili. Varum cum exercitu delent 91 B
Germani à Rom. bello fatigati 92 B
Germani à Cecinna victi 92 C
Germani à Caio Cæſare fruſtra tentati 93 C
Germani à Romanis ſedati 99 B
Germani à Maximo victi 103 D
Germani Romanis præualent 104 D
Germani in Hiſp. penetrant 104 D
Germani cæſi Gallia pulſi 105 D 106 C
Germani ad rectam Chriſti fidem conuerſi 127 F
Germanorum origo 11 C
Germanorum cum Roma. bellum 96 C
Germanicia à Conſtantino capta 128 B
Germanicus Cæſar Cos 91 B 92 B Vbi & cætera eius acta
Germanici mors ex Veneno 92 B
Germanion Hieroſol. Epiſcopus 101 A
Germanus Altiſiodorenſis Britant. ab errore reuocatur 112 I
Germanus Capuæ Epiſcopus 117 A
Germanus Conſtant. Patriarcha 127 A
Germanus Stozam in Africa vicit 118 C bello Italico præfectus eod.
Germanus Or. præ. cadit 121 C
Germanus alius Imperium ambit ſeditioſe 121 C
Germanus Hunnos nauali prælio vicit &c. 119 D nota ibi aſtum Germani.
Germanici milites defendunt portam Herculis aduerſus Turcos 169 K
Geroldus Sueuorum Dux qui VVitekindum occidit 131 C
Gerontius Conſtantem occidit 112 I
Gerſom Filius Leui. 24 A
Gertrudis S. Pipini filia moritur 124 A
Geruandus Imperium affect. 114 D
Gerunda Francis ſe dedit 155 D
Gerundenſem agrum Saraceni vaſtant 132 E
Geta Imper. ab Antonio occiſus 101 A
Getæ à Decio ſubacti 65 B
Gethes Herulorum Rex baptizatur 117 A
Getulus Getuliam occupat 10 B
Gebellinorum factio 153 A
Gibellini à Florentinis cæſi 155 A
Gibraltarmons 17 D
Gideon 39 A
Giezerichus Vandal. Rex 112 G
Giezerichus Pacem cum Valentiniano facit 113 G iterum
Giezerichus in Italiam II. traijciens victus 114 G
Gilbertus Pictauorum Epiſcopus erroris conuictus à Bernhardo 148 A
Gildo Tyrannus 111 D
Gilgenburgum Pruſsiæ cond. 157 I
Gilimer Vandal. in Africa rex vltimus 117 G
Gilippus Lacedæm. dux Syracuſanis auxiliatur 70 B
Gilloſcop Morauiam Scotiæ inuadit &c. 152 H
Giſelbertus Lotharingiæ dux Othoni rebellis 138 C
Giſella Stephani Vng. Regis vxor nata 140 C
Giſella Imperatrix moritur 143 A
Giſella filia Maghi Regis Noruegiæ Orthulfi Lunebur. vxor 143 I
Giſelmarus Mag. Eq. Patrem pellit &c. 125 D
Giſla Lotharij filia Normanniæ Duciſſa 135 G
Giſulphus Apuliæ comes 14
Giſulphus Longobart. militum D &c. 126 C
Giezerichus Hipponem obſedit
Gizid Muhauiæ filius in Romanos matus 114 G Amiras 125 G
Gizid II. Saracen. Amiras 12
Gizid III. Sara. Amiras 128
Glabrio Cos 95 B 100 B 10
Gladius in cœlo apparuit 12
Glareant Cos. Chronologia finit.
Glicerius Imperat. 115 D fit Epiſco pus Solone ibid.
Glicha Thuringiæ obſeſſa 14
Glogouia ab Henrico V. obſeſſa 14
Gnenefactus
Gnoezna à Vladiſlao obſeſſa &c. 1
Gnoſſa condita
Gnoſtica hæreſis 9
Godehoc Longobardorum rex 11
Godgiſid. Vandal. Dux 11
Godofredus Bilioneus 17
Goduini interitus 14
Gofredus Campaniæ Comes PP. pit 139 A
Gog Arabiam fœlicem obtinet c patre Seba. 10 A
Gog Saraceni 1
Goldingen arx in Curetibus con 153 I
Gomer quis & eius regnum 1
Gontharis Tyrann. Africæ 1
Gorda Hunnorum ad Boſphorum Baptizatur 117 A
Gordianus Cos 98 B 10
Gordiani imperant 103 &c
Gordius Hieroſ. Epiſcopus 10
Gorma Danus Danorum in Angli Northumb. rex 135 G
Gorma III. Danorum rex crudeli Chriſtianos 136 G
Gorgonis caput 3
Gotarzis Parthus 9
Gotfredus Apuliæ Comes 1
Gotfridus Arduenſis comitis filiu Lotharingiæ dux 141 C
Gotfridus Lotharingiæ dux rebe &c. 143 D Exul Italiæ March accepit eodem E
Gotfridus Gibboſus, qui & Goz Lotharingiæ dux 144 D
Gotfridus Gibboſi ex filia nepos L tharin. dux 145 D
Gotfridus Lotharingiæ dux in ram ſanctam expeditionem rat 146 D rex Hieroſolymæ 146 K
Gotfrid Comes de Hoenloh Ord Teut. Mag. 156 I
Gotfridus Danus ab Adelſtano vi &c. 138 F
Gotfridus Normannorum dux fo dus cum Carolo Craſſo faci 135 C E

G

Gothi fines Saxonum vaſtant. 75 H
Gothi iterum Saxo. fines ingreſsi cæduntur 80 F
Gothi Borbiſta rege Teutones inuadentes vincuntur 86 E
Gothi Germaniam inuadunt 87 E
Gothi Germaniam X. ann. affligunt 89 C
Gothi Germaniam inuadunt 96 C
Gothi à Baſsiano victi 102 C
Gothi Decio victo filium eius occidunt 103 C
Gothi à Romanis Tributum accipiunt 103 C
Gothi Aſiam, Pontum, Græciam & Macedoniam populantur 104 C
Gothi à Claudio victi 104 C iterum ab Aureliano eodem
Gothi in Thracia victi 105 C
Gothi in Sarma à Rom. victi 108 D
Gothi Thraciam traſeunt 109 E
Gothi Romanorum ſtipendiarij 110 G
Gothi Romanis rebellant 110 C Cętera ſub litera G H
Gothi Pannoniam occupant 111 G
Gothis Gallia ſedes data 111 H
Gothi Narbona expulſi Hiſpaniam ingrediuntur 112 G
Gothi in Hiſpania inquieti 113 H
Gothi Italia pulſi 118 D
Gothi in Hiſpania ad fidem Cathol. redeunt 120 A F
Gothi in Galliam vocati cæduntur 127 D
Gotho Noruegiæ rex 131 G
Gothorum regnum 110 G
Gothorum in Galliæ regnum Francis ſubactum 117 F
Gotricus Danorum rex 131 G Abodritos ſubegit eodem
Gotſchalcus à Longobardis captus 121 A
Gottis vverder in Lituania à Cruciferis condita 159 F
Gozelo Lotharingiæ dux 143 D
Gozilo Lothi dux Antuerpiæ occiditur 145 E
Græcæ literæ in Italiam reductæ 161 A
Græci magna multitudine Cyrenem conceſſere 62 C
Græciæ Ciuitates libertate donatæ 81 D
Græci duobus bellis à Saracenis victi 132 B
Græci in Calabria ab Ottone II. victi 139 A
Græci Romanam Fidem ſuſcip. 163 A
Græcorum ad Regem Perſarum legatio 72 B
Gran arx Vngariæ Turcis prodita 168 K
Granata à Saracenis obtenta 151 E
Granatæ regnum Saracenis ereptum 165 D
Granatenſe regnum defecit à Philippo 169 D
Granatæ populus ad fidem Chriſti cogitur 166 D
Grando miræ magnitud. 109 C
Grando vehemens Conſtantinopol. 111 D
Grando multos occidit 142 A
Grando & glacies mẽſe Iunio 147 C
Granus filius Lotharij à patre victus Igni crematus 119 E
Gratianus Britannus Tyran. 110 I
Gratianus Imperator 109 D &c.
Gratius Cos 102 B H. 103 C 105 C
Grauius Maximus Cos 98 B
Gregorius Africæ prefectus Heraclio rebellis 123 B
Gregorius Maternus hoſtis Dantiſcanorum 166 I
Gregorius Nazianzenus 109 A moritur 110 B
Gregorius Papa. 110 A II. 126 A III. 127 A IIII. 132 A V. 141 A VI. 143 A VII. 144 A VIII. 152 A IX. 152 A X. 152 A XI. 159 A XII. 161 A XIII. 172 A
Gregorius Scotorum rex 135 F
Grimoaldus Pipini fil. M. Equit. Auſtraſ. 123 D
Grimoaldus Sclauos vicit 123 C Saracenos ad internecionem in Italia cecidit eodem
Grimoaldus Pipini filius Aulæ pręf. 126 D occiditur eodem
Grimoaldus Long. rex 124 C
Gripho Caroli Martelli fil. &c. 128 D
Groninga vrbs 174 D
Groſsi Patricij Noriberg. Hoſpitale fundant 157 B
Grubenhagienſes duces vnde 155 C
Grũbachianæ factionis initia 169 B
Grumbachiani VVirceburgum opprimunt ibid. proſcribuntur à Iudicio Cameræ eodem
Gruningia Phryſiæ à Grunone condita 72 G
Gualtherus Athenarum dux Florentiæ Tyrannus 158 B
Guidericus Britanniæ rex Romanis labellat 93 D
Guido Cremenſ. PP. 149 A
Guido Damperta Flandriæ Comes 155 E capitur 156 D
Guido Luſignanus rex Cypri fit 150 B
Gulielmus Auraciæ princeps ducit exercitum in Brabantiam &c. 169 D
Guilielmus dux Genuenſis 154 B
Guido nouellus Florent. dux 154 C
Guido Petranda Mediolan. Præſ. 157 B
Guido Spoletanus dux in Italia Imp. 135 G
Guido Tutor regni Hieroſo. 149 K 150 K
Guilielmus Pictauienſis dux terram S. petit 146 K
Guilielmus Rollonis fil. Norm. Dux 137 F
Guilielmus Rufus Angl. rex 145 H
Guilielmus Siciliæ rex 148 D 149 D
Guilielmus patri in Sicilia ſucceſsit 149 D Græciæ vrbes capit 150 A
Guilielmus Scotus Athe. frater 128 F
Guilielmus Scotiæ rex 149 H
Guilielmus VVallaceus Scotiæ regens 155 H
Guiſiani 172 C
Gundamundus Vand. rex 115 G
Gundarius Burgundionum rex ab Aelio victus 114 D
Gundemarus Goth. rex 121 F
Gundipertus & Partharites Longob. Reges 124 C
Gunderichus Vandal. rex Hiſpanias occupat 111 G
Gundobaldus Burgundionum Rex &c. 115 G
Gunſelmus Suerini comes 153 C
Gunther Comes Suartzenburg. Rom. rex 158 B
Guntranus Aurelianus rex 119 E
Guſtauus Suetiæ rex 167 H obijt 169 H
Guthormus Danus Ord. Ang. Rex 134 F
Gygea Amyntæ filia Bubari Perſæ nupta 66 C
Gyges Rex Lydorum 59 G
Gymnaſium Gentile Hieroſolymæ inſtitutum 82 A
Gyula Hungarus Stephano bellum ob religionem facit 141 F

H.

HAbacuc Propheta 60 A
Habas Saracenorum Dux 125 G
Habdalla Saracenorum Tyrannus 125 G Perſiam &c. occupat eodem
Habdallas II. Amiras 129 G
Habdalla filius Aronis fratrem vincit 131 H
Habdallas III. Amiras 132 H
Habdimelech Amiras tributum Conſtant. Imperatori ſoluit 125 B
Habdira nomen Chaldeus Romaniam popul. 124 G
Hadrianus PP. I. 129 A II. 134 A III. 135 A IIII. 149 A V. 155 A VI. 167 A
Hæreſes in Arabia 103 A

Hæreſis Artemonis 101 A
Hæreſis Colarbaſſeorum 98 A
Hæreſis Gnoſtica 99 A
Hæreſes Menandri, Ebionis, Cerinthi 96 A
Hæreſis Nicolaitarum 95 A
Hæreſis Nouatiana 103 A
Hæreſes in Oriente extirpari cœptæ 117 C Cætera quære in nominibus proprijs
Hagai Eli dux Iudæorum 77 A
Haggai Propheta 65 A
Haliactes Lydorum rex 62 F
Hali Arabum Orient. Amiras 124 G
Halla Saxonum ædificata 140 D
Hamam Iudæorum necem molitur 65 A
Hamburgum Saxoniæ exuſtum 140 G 155 C
Hamar Doringiorum rex 86 E
Hamilcar Carthaginen. Tyran. 67 C
Hammon Lybiæ rex 14 E 15 D
Hangouanus Noruegiæ rex 155 I
Hannibal dux Carthagin. 71 E
Hanno Carthag. Victus interfectus 78 E E
Hanno Carthag. dux in Hiſpanijs captus 81 D occiſus 81 E
Hanno Sangerhuſienſis Ord. Teut. Mag. 154 K
Haphra AEgypti rex 62 D
Haraldus Canuti fil. Angliæ rex 143 H
Haraldus Goduini fil. Angliæ rex 144 H
Hartman Comes Heldrungenſ. Ord. Teut. Mag. 155 K
Haraldus Daniæ rex varia fortuna vſus 132 F &c. G
Haraldus V. Danorum rex 135 G
Haraldus V I. Daniæ rex 137 G
Haraldus Daniæ rex rebellis ab Ottone victus Baptizatur 138 G
Haraldus Erici F. Dan. Præf. 146 I
Haraldus Suenonis I I. Filius Daniæ rex 144 I
Haraldus Noruegiæ rex 144 I Angliam inuadit, interit eodem
Haraldus Magnum oculis & Noruegia priuat. 148 I
Haraldus in Schleſuig ab Othone II. bello premitur 139 D
Harpagus dux Cyri inferiorem Aſiam ſubigit 64 C
Haſael rex Syriæ Templum Domini ſpoliat 54 A
Haſdrubales duo Carthaginenſ. duces 84 D
Haſtæ ardentes in cœlo viſæ 113 D
Haſtila Reg. Franc. 109 E
Haſtingus Anglia pulſus Galliam vaſtat 135 F
Hatto Moguntinus Epiſcopus proditor inſignis 139 C 137 G
Hauelſpurgum à Vandalis euerſum 140 B
Haumar Amiras Saracen. 122 H 127 G
Haumar Perſas ſubegit 123 G
Heber, à quo Hebr. 9 C moritur 23 A
Hebræorum ſeruitus in AEgypto 29 A
Hectoris Filij Ilium recipiunt 44 E
Hedimelech Amiras 125 G
Heduigis Poloniæ Regina Iagelloni nupſit 160 F
Heduigis Sileſiæ Duciſſa prudens 152 G
Heidelbergenſis Arx de cœlo tacta 168 B
Helbig von Golbach Prouinc. Mag. Pruſsiæ 156 H
Helde hoc Longob. rex 114 H
Helena raptus 42 I
Helena Adiabenorum reg. pia 93 A
Helena Coylli Filia, mater Conſtantini Magni 106 D
Helenopolis Bithyniæ ædificata 107
Helenus Sicambriæ Rex 73 G
Helenus Dioclis Filius Sicambri rex 76 H
Heligaſtus Sicambrorum vates 78 F
Heliodorus Rhetor 97 B
Heliogabalum templum Rom. 102 B
Hellanicus Hiſtoriographus 66 C
Helles, vnde Græci Hellenes 32 H
Helleſponti Vrbes à Philippo Maced. Rege capta 74 C
Helmelchildis Roſimunda ſuaſu Alboinum interfecit 119 E
Helmerich von Reichenberg Prouinc. Mag. Pruſsiæ 154 K
Helpidius Siciliæ Tyrann. pulſus ab Eirene 130 C. In Africa imperat. eodem
Heluetij Gallias inuadunt, à Cæſare victi 88 E
Heluetij Sabaudiæ Comiti ſubditi à Rodulpho ſubacti 155 C
Hemon Theſſaliæ primus rex 30 F
Hengiſtus Anglo. Sax. rex 113 I
Henningus Daniæ &c. rex 131 G
Henoch 5 ſublatus 7
Henricus Conſtantinopol. Imperat. 151 B
Henricus Auceps Saxo. dux 137 E Imperat eodem C
Henricus I I. Claudius Imper. 141 C
Henricus I I I. Conradi fil. Rom. rex electus 142 C Imperat 143 C
Henricus I I I I. Puer rex Coron. 143 B Imperat 144 C
Henricus V. Coronatur 146 C Patrem perſequitur eodem &c.
Henricus V I. Friderici I. filius Italiæ præfectus imperat. inde 150 C
Henricus V I. Conſtantiam Siciliæ regis filiam ducit, Siciliæ regnum inuadit 150 C
Henricus Friderici II. filius Rom. rex creatur 152 A
Henricus V I I Lutzelburgenſ. Rom. Imp. 156 B
Henricus I. Angliæ rex 146 H Normanniam occupat eod.
Henricus Iunior Angl. rex coronatur 149 H
Henricorum patris & filij in Angliæ bellum 150 H
Henricus I I I. Angl. rex 152 H Britanniam bello fruſtra repetit eod.
Henricus I V. dux Herefordiæ Angliæ rex 161 G
Henricus V. Angliæ rex 161 G
Henricus V I. Angliæ rex 162 G regno reſtitutus 164 G
Henricus V I. Anglus Franciæ rex coronatur 162 C
Henricus V I I. Richemodiæ Comes Angliæ rex 165 G
Henricus V I I I. Anglorum rex 166 G
Henricus Normannus per nuptias Alienoræ magnam Galliæ partem obtinuit 148 C ad Angliæ regnum adoptatur 148 H regnat 149 H
Henricus Roberti F. Franciæ rex 142 Deius victoriæ ibid.
Henricus Friderici filius regis Scotiæ Iacobi V I. naſcitur 174 G
Henricus I. Rex Franciæ 168 C &c.
Henricus I I I. rex Galliæ 171 C interficitur 173 C
Henricus Nauarrenus 172 C excommunicatur 173 C fit Catholicus 174 C
Henricus I. Hiſpaniæ rex 151 F
Henricus Hiſpa. Papam emit 154 A
Henricus I I. Petrum fratrem Hiſpaniæ regno pellit &c. 159 D
Henricus I I I. Caſt. Hiſpan. rex 160 D I I I I. 163 D
Henricus rex Portugall. 171 D
Henricus Etticonis fil. Bauariæ dux à quo Brunſuicenſes duces 132 D
Henricus frater Ottonis I. captus &c. 138 C Dux Bauariæ factus eodem D
Henricus Dux Bauariæ Henrico patri ſucceſsit 139 C
Henricus Saxoniæ & Bauariæ Dux eiusq; progenies 140 C
Henricus dux Bauariæ, & Henricus Epiſcopus Auguſtæ rebelles in exilium miſsi 140 C Bauarus in gratiam recipitur eodem
Henricus Bauariæ dux obijt 145 C
Henricus dux Bauariæ & Sax. &c. omnibus priuatur 148 C
Henricus Henrici filius Sax. & Bauariæ

uariæ dux baptizatur 148 A
Henricus Marchio Sax. potentiſsimus obijt 146 D
Henricus Leo dux Saxo. &c. 149 C H I
Henrici Leonis ab Imperatore defectio, & priuatio Ducatuum &c. 150 C
Henricus Leonis fil. Dux Brunſuigæ & Palat. Rheni 151 C
Henricus Brunſ. à fratre pulſus Grubenhaginenſium Ducum Originem fecit 155 C
Henrici Galliæ regis bellum & obitus 169 C
Henricus dux Brunſui. Epiſcopus Hildeshem. 157 B
Henrici Pacifici Brunſuicenſis D. nuptiæ 193 B
Henricus dux Brunſuicenſis captus cum Filio 168 A B
Henricus Iulius Brunſ. 171 B
Henricus Saxoniæ dux pius moritur 168 C
Henricus dux Luneburg. &c. Lipenſes vaſtat 161 B
Henricus prim9 March. Brand. 137 C
Henricus Marchio Miſnenſis Cruciferos iuuat 152 G
Henricus Burgundiæ dux Francis ditionem teſtamento legat 141 D
Henricus foro Iulianorū dux 141 D
Henricus Comes Bari & Campan. 152 D
Henricus Suerini comes regem Daniæ capit 152 I
Henricus Corinthius Bohem. Rex 56 E
Henricus Barbatus dux Vratislauiæ &c. 152 G
Henricus Barbatus Poloniæ Regni tutor 155 G
Henricus Pantaleon 174 A
Henricus Pius Sileſiæ dux 153 G
Henricus Probus Polon. rex 155 G
Henricus Sileſiæ dux Poloniæ Regnum affectat 152 G
Henricus Kinſtodi filius Baptizatus & Mag. dux Lituaniæ fact9 159 I
Henricus comes Plauenſ. Ord. Teut. Mag. 161 in carcere obijt eodem
Henricus Duſmarienſ. Ord Teut. M. 158 I
Henricus Heimburgenſis Liuoniæ M. 153 K
Henricus Kniprodienſ. Ord. Teut. M. 158 I
Henricus von Plotzk Prou. Ma. Pruſ. 156 H
Henricus Reus Com. Plauenſ. Mag. Ord. Teut. 164 I
Henricus Richtenberg. Ord. Teut. M. 164 I
Henricus VValpodienſis Mag. Ord. Ord. Teut. 150 K
Henricus de VVeida Prouinc. Mag. Pruſsiæ 153 K
Hēſæ ciuitates maritimæ &c. 159 H
Henſæ ciuitates cum Brunſuicenſi bellum habent 164 B
Hephæſtionis funere celebrato Alexander moritur 75 C
Heraclas Alex. Epiſcopus 102 A
Heraclius Athenis Imperat. 65 D
Heraclea à Lacedemonijs condita 70 B
Heracleonas cum matre Martina Imperat. 123 B
Heraclianus claſſem inauditam antea inſtruxit &c. 112 C Cos E
Heraclidarum deſcenſus in Peloponneſum 46 F
Heraclides Nepotianum occidit 109 D
Heraclitus claret 68 C
Heraclitus tenebroſus 66 C
Heraclitus belli Perſici præfectus 120 G
Heraclius Conſtantinus puer coronatur 121 C
Heraclius Imperat. Or. &c. 121 C 122 &c.
Heraclius ab Imperio remotus 125 B
Heracli9 frater Abſimari Azar vincit &c. 126 G
Heratus Sicyon. rex 25 F
Herculanus Cos 114 E
Hercules Allemannus 29 G
Hercules Amphitrionis naſcit 41 C
Herculis in Hiſpaniam & Italiam aduentus 41 D
Hercules Cacum interimit 42 C Ilium capit. I. Theſeum liberat H Agonem Olympicum inſtituit F
Herculis Amphitrionis mors 43 H
Hercules Lybius 25 C & F
Hercules Lybius Hiſpan. rex 27 D
Herculem dici ſe voluit Commodus 100 B
Herdonius Capitolium occup. 68 E
Herennianus Cos 59 B
Herennianus Odentai filius 104 B
Heribertus Pariſiorum rex 9 119 E
Heribertus Viromandorum comes Carolum Simplicem cepit 137 D
Herimerus Francorum rex 92 C interimur ibid.
Hermannus Balk Liuon. Mag. 153 K
Hermannus Bart. Mag. Teut. 151 K
Hermannus Comes Schavvenb. 171 B
Herman von Grumbach. Prou. Mag. Pruſs. 154 I
Hermannus Lotharingius rex Ger. electus mox Regno ſe abdicat 145 C
Hermannus rector Aulæ Ottonis Primus dux Luneb. 139 D
Hermannus de Salza Mag. Teut. 151 K
Hermannus Sueuorum dux 138 C
Hermannus Sueuorum dux obijt 143 C
Hermannus Turingiæ Landgrauius à Philippo Imp. ſubactus 151 C
Hermenfridus Turingiorum Rex à Francis captus 117 F &c. G
Herminerichus Cos 114 E
Herminon Thuiſcon. rex 19 F
Hermolaus Barbarus obijt 165 G
Hernici Volciq; victi à Rom. 67 E
Hernicis fœdus cum Romanis 67 E
Herodes Atticus Cos 98 B
Herodes Antipas Tetrarcha 91 A
Herodes Galliæ præfectus 89 A
Herodes à Senatu Rom. rex dictus 89 A Hieroſolymam capit &c. ibi
Herodes Chalcidis rex 93 B mors eius &c. ibid.
Herodes filios necari iubet 91 A
Herodes Tetrarcha exulat 93 A
Herodis Hetrarchia Agrippæ data 93 B
Herodes Odenati filius 104 B
Herodiani Hiſtoria incipit 100
Herodotus Hiſtoriam ſcribit 69 D
Heros Antioch. Epiſcopus 96 A 98 A
Heruerus Remorum Epiſcop9 137 D
Heruli Sclauinos vicer. 118 E
Herr vnuerſagt Prou. Mag. Pruſsiæ 156 I
Hetruria domita 76 G Romanis dedita 77 E
Hetruriæ pars Papæ donata 147 A
Hetruria Henrico Bauariæ duci data 148 C
Hetruria omnis Manfredo ſubdita 154 C
Hetruria varijs motibus turbatur 156 B
Hetruſci à Seruio deficiunt & 20 annis cum eo bellum gerunt 63 H
Hetruſci victi à Tarquinio magnis eum honoribus afficiunt, ab eo in amicitiam accipiuntur 63 H
Hetruſcorum oppida diruta 72 F
Hetruſci latinas literas reſpuunt 77 E
Heuila Indi quare 11 A
Hiarba Numidiæ rex 87 C
Hibernia Anglis ſubacta 149 E
Hiberniæ regnum cum Anglico Papæ ſubiectum 151 H
Hibernia à Scotis vaſtatur 157 G
Hices Saracen. Amiras 128 G
Hieras Inſula apud Theram enata 81 B
Hiericho reædificata ab Hiel. 51 B
Hierius Cos 112 E
Hieron Syracuſis regnat 67 C
Hieron Sicil. rex Pap. Rom. frumento donat 79 A

Hiero Siciliæ rex obijt 80 C
Hieronymus Hieronis filius Tyrannus occiditur 80 C
Hieronymi Chronicorum finis 110
Hieronymus Mencelius 173 A
Hieronymus Pragen. martyr 162 A
Hieronymus presbyter S. claret 110
Hieropolis terræmotu quaſſa 94 B
Hieroſolyma à Babylonis obſeſſa, capta, diruta 62 A
Hieroſolyma à Ptolemæo capta 75 A
Hieroſolyma ab Antiocho direpta 82 A 83 A
Hieroſolyma ab Antiocho pio obſeſſa 84 C
Hieroſolyma à Pompeio capta 88 A
Hieroſolymæ muri reparati 88 A
Hieroſolyma ab Herode capta 122 A
Hieroſolyma obſeſſa capta &c. 98 A
Hieroſolyma Aelia dicta 98 A
Hieroſolyma &c. à Perſis capta 122 B recepta C
Hieroſolyma à Sophronio Epiſcopo Saracenis tradita 123 B G
Hieroſolyma à Turcis capta 141 A
Hieroſol. à Gotfredo capta 146 A
Hieroſoly. capta à Saladino regnum Chriſtianorum ibid. deſtructum 150 K
Hieruſalem ex pacto recepta 152 C
Hieroſol. Epiſcoporum nomina multa 100 A
Higinus Rom. Epiſcopus 98 A
Hilarius PP. 114 A
Hilarius Pictauienſis Epiſcopus obijt 109 D
Hildebertus Mogunt. Epiſco. 138 A
Hildegardis Prophetiſſa 148 C
Hildegaſt Francorum corrector morum 102 C
Hildebertus Franc. rex 126 D
Hildericus Clodouei filius Auſtraſiæ rex 124 D totius Franciæ rex eodem
Hildericus Francorum rex 101 C
Hildericus Franc. rex 114 F libidinoſus. Regno pulſus eodem &c.
Hildericus Stupidus Francorum rex in Monaſterium truſus &c. 128 D
Hildericus Sueſsionum rex 119 E fuga eius 120 E cædes eodem
Hildericus Vandalorum in Afr. rex 117 G
Hilerminus Hiſpaniæ rex à Rom. captus 18 E
Hippodamia vxor Pelopis 38 F
Hipparchus Tyrannus interfectus 65 E
Hippias Tyrannus Athen. 65 E
Hippias dux Perſici exercitus ab Athenienſibus ad Marathonem victus 66 B
Hippias Poeta 65 D
Hippocrates Medicus 69 C
Hippolytus Eccle. ſcript. 102 A
Hippomenes Athen. D 85 G
Hipponax Philoſophus 59 E
Hipponax Poeta 64 E
Hiram Tyri rex 48 B
Hiram II. Tyri rex 48 B
Hircanus primus dux Iuda 73 A
Hircanus Samariam & Syriæ partem capit 85 A
Hircanus Sacerdos Iud. 87 A
Hircani ſacerdotium quamdiu 88 A
Hircanus Iudæorum rex à fratre Ariſtob. pulſus 88 A
Hircanus à Pacoro captus 89 B
Hiſpalis Vrbs cond. 25 D
Hiſpalus Celtiberiæ rex 25 D
Hiſpaniæ Regni antiqui finis 45 D
Hiſpania à Carthaginenſ. occupari cœpta 79 B
Hiſpaniæ magnam partem Cn. Scipio ſubegit 80 E
Hiſpaniæ pax data 81 E
Hiſpanorum 103 oppida à Graccho capta 82
Hiſpania à Pompeio Magno recepta 87 D
Hiſpania tota ab Ang. ſubacta 90 B
Hiſpania à Vandalis occupata 111 G
Hiſpaniam Franci inuadunt 118 F
Hiſpania fere omnis à Saracenis liberata per Ferdin. 152 E
Hiſpanus rex à quo Hiſpania 26 D
Hiſpania ſæuit in pios bis 169 D
Hiſpanica claſsis infeſtat Mauritaniam, à Piratis affligitur 169 D
Hiſpanus & Gallus bellum componunt 169 C
Hiſtor. Eccleſ. finit. 111
Hiſtoria Trip. finit. 113
Hiſtriones Italia pulſi 92 B
Hoan vel Hotman Amiras Sar. 123 G
Hogier Comes cadit 147 C
Holmia Metropol. Sueciæ à Chriſtierno rege capta &c. 167 H
Holandia direpta 167 D
Holandi Imperatori Hen. rebellant 147 C
Holoander finit 118
Homerus primus 44 H
Homerus Medicus 46 E
Homerus ciuis Salaminenſis 48 E
Homerus Pictor & ſtatuarius 48 G
Homerus Magus 47 D
Homerus VI. Athen. leges dat 49 D
Homerus VII. Truſcus & Geometra 53 E & G
Homerus Mæon 60 E
Homerus ex qua gente natus 11 D
Homines Immolari cautũ Romę 86 C
Honoratius Sarmatas domuit 109 C
Honorichus Vandal. rex 115 G
Honorius Imp. natus 110 E Cos bimulus eodem
Honorius Auguſtinenſis presbyter 48 A
Honorius PP. 122 A II. III. 152 A IV. 155 A
Horatius Cocles ſolus pontem ab hoſte defendit 66 E
Horatius Poeta natus 88 D mortuus 90 B
Horchia Dea Italæi 26 G
Hormiſda PP. 117 A
Hormiſda Perſ. rex 119 B 120 B 122 B
Horodes Arſaces Parthorum 82 G
Horodes à Phraharte Filio interfectus 89 B
Horologia Solaria Romæ inſtituta 76 G
Horologium aqua factum Romæ 83 D
Hoſtia ad Tyberim condita a Martio Rom. Reg. 62 H
Hoſtius Lucretius Tricip. Cos 70 E
Hoſpitale Noribergæ ædificatum a Patricijs Groſsis 157 B
Hubo Danus cum fratre Anglos vincit 134 G
Hugbertus Leodienſis Epiſc. 126 D
Hugo Arelatenſis comes Italiæ rex 137 C
Hugo Capetus primus ex Gallis Franciæ rex 140 D
Hugo Donellus IC 173 A
Hugo comes Tripolitanus tutor Regni Hieroſ. 149 K
Hugo Comes Palatinus Tubingiæ 149 C
Hugo Italiæ rex Saracenos vicit, Claſſem eorum incendit 138 B
Hugo Luſignanus Cypri rex 158 H
Hugo Magnus a Rege Françorum defecit 138 D
Hugo Mediolanenſis Lampertum Italiæ regem occidit 136 C
Hugo puer a Iudæis crucifixus 154 H
Hugo de S. Victore Theolog. 147 A
Huguitio Fagialanus Heruſcos fregit 157 A
Humiditas peſtem & famem pari[t] 137 A
Hunfredus Norm. Apul. dux 143 A
Hungariam Conrad. II. cum exercitu intrat 142 C
Hungariæ & Poloniæ reges in Henricum V. fœdus ineunt 146 G
Hungariæ regnum Imperio ſuba[-]ctum 143 C
Hungari in Pannonia a Carolo co[-]erciti 130 D
Hungari in Germaniam erumpun[t] 136 D &c. cæduntur interdum e[-]odem & C 127 A C
Hungari Italiam inuadunt 137 A
Hungari ab Henrico magna clade affecti 137 A C

Hunga[-]

Hungari per Germaniam in Galliam vaſtando penetrant 138 C
Hungari ad Iuſtinopolim ab Henrico Bauariæ duce victi 138 D
Hungari ad Licum cæſi 139 C
Hungari ob religionem diſcordes 141 F
Hungari à Ratisbonenſe Epiſcopo victi 143 C
Hungaris ab Henrico III. bellum il latum 143 C ſæpius
Hungari à fide Chriſti deficiunt 143 F
Hungari in fide claudicant 144 F
Hungari excommunicati quod regem à PP. non reciperent 156 E
Hunni Alanis vaſtatis Gothos petunt 100 E Europam tranſeunt eod.
Hunnorum regnum 110 H
Hunni Pannoniam poſsident 111 H
Hunni in Græciæ fines penetrant 113 D
Hunni Pannonia pulſi 114 H
Hunni Bab. Armeniam &c. vaſtant 118 D
Hunni Europam inuadunt &c. 118 H ter eodem
Hunni Thraciam & Græciam populantur 119 D
Hunni Pannoniam à Longobardis relictam poſsident 117 G
Hunni Turingiam inuadunt 119 F
Hunni qui & Turci 119
Hunni VII. itineribus Scythiam egreſsi Pannoniam repetunt 128 E
Hunni Auſtriam poſſederunt 130 F
Hunni Chriſtianum nomen ſuſcipiunt 134 E
Hunni ab Arnulpho contra Suentepoldum euocati 135 G
Hunoldus Vaſconiæ dux 127 D
Huſtacaſſam Armeniæ & Perſarum rex 164 K
Hyaidus Ozroenæ rex 123 B Meſopotamiam ſubegit eodem
Hyarbas rex Lybiæ 19 E à Paladuis fœminis victus ibidem
Hybrildes Athenis imperat 66 C
Hyellus Thuſciæ rex 64 G
Hyempſal Micypſæ filius 85 D
Hyems ſæuiſsima Polon. &c. 147 F
Hyems ſine frigore 162 B
Hymeneus Hieroſ. Epiſ. 104 A
Hypapante Domini inſtitutum 118 A
Hyparinus Dionis filius Siciliæ Imp. 73 E
Hypatius Cos 109 D 116 E
Hypatius Pſeudo Auguſtus ſeditioſus Conſtant. &c. 117 C
Hyperminestra ſacerdos 34 G

I

Iabin rex Chanaan 37 A
Iacob Patriarcha natus 21 A
Iacob profectus in Haram. Eius nuptiæ 23 A
Iacob Filii 24 A
Iacob moritur 26 A
Iacobus Arragonum rex 153 E 144 D
Iacobus Arrago. Sicil. rex obiit 156 D
Iacobus frater Domini occiſus 94 A
Iacobus frater Iohannis decollatus 93 B
Iacobus Hieroſ. Epiſcopus 92 A
Iacobus Niſibenus Epi celebris 108 A
Iacobus filius Philippi II. Regis Hiſpan. 171 D
Iacobus I. Scotiæ rex 162 G
Iacobus II. Scotiæ rex 163 G
Iacobus III. Scotiæ rex 164 G
Iacobus IIII. Scotiæ rex 165 G
Iacobus V. Scotiæ rex 166 G
Iacobi templum Compoſtellæ ædificatum H 1 faci 1
Iacobi S. Templum Compoſtella dirutum 139 E
Iacobus Andreæ Theologus 173 A
Iacobus Cuiacius I. C. 173 A
Iacobus Marchio Badenſis fit pontificius 173 A
Iacobus Scheckius 172 A
Iacobus Vinckelbloch ſeditioſus concionator Dantiſci 167 I
Iaddua Pont. Iudæorum 73 A
Iagello Lituaniæ dux Poloniæ rex 160 F
Iahel mulier fortis 38 A
Iair Iud. Iſra. 41 A
Iaketam Indiam obtinet 11 A
Iamnes Alexand. Iud. rex 86 A
Iannia Secundus Hircanus dux Iuda 82 A
Ianus Noah 11 C
Iani Secundus in Italiam aduentus 14 D
Ianus Ianiculum condidit 15 B
Ianigenæ 15 B
Ianicula Regulus VValachiæ 171 E
Ianiculum conditum à Martio Romano Rege 62 H
Iani Templum clauſum Romæ 79 E 89 C 90 B 91 B
Ianus à Gordiano apertus 103 C
Ianuarius Cos 107 C
Ianuſsius Mazouiæ dux 160 F
Ianuſsius Mazoviæ obijt 166 F
Iaphet natus 7
Iapidæ à Cæſ. ſubacti 89 C
Iaponici legati 172 A
Iared 5
Iariſlaus Ruſsiæ rex 144 GH
Iariſlaus dux Ruſsiæ reducitur ad ſuos 147 G
Iariſlaus Ruſsiæ dux à Polonis victus 142 F
Iaſius Italiæ rex 31 C mors eius 32 C
Iaſon Sacerd. Iud. 82 A
Iauan & eius progenies & populi ab eo exorti 11 C
Iazuingi à Boleslao deleti &c. 184 G
Iberus rex à quo Iberi 15 D
Iberi à Traiano victi 96 B
Iboreas Longobar. dux 110 F
Ibzon. Iud. Iſra. 42 A
Ichobalus parricida Tyri rex 50 C
Iconomachia in Eccleſia exorta 127 A
Iconomachis Conſtantinop. arma adempta 130 B
Idas Berniciæ rex 116 I
Idola in Græcia primum quando ſuſcepta 30 H
Idolatria in Italia creuit 20 C
Idrieus Cariæ rex 73 B
Iechonia rex Iudæ 62 A eiusq; trans migratio 62 A
Iechonia in carcerem ductus, iterum liberatus 63 A
Ieduardus Scotiæ regis filius 154 H
Ieu rex Iſrael 52 A
Ieiunia in Vigilijs Sanctorum ordinata 141 D
Ieiunium quadrageſ. 97 A
Ieiunium quatuor temporum 102 A
Ieiunium ſextæ feriæ &c. 142 A Ieiunantium Secta eodem
Iephtha Iud. Iſra. 42 A
Ieremias Propheta 61 A
Ieremias captiuitatem 70. annorum prædicit 62 A
Ieroboam rex Iſrael ſeduxit 49 A
Ieroboam II. Iſrael rex 54 B
Ieſaiæ natalis 54 A. Natus 55 B Prophat 56 A
Ieſaias Chriſtum ex Virgine naſciturum prædicit 57
Ieſaiæ locus capite ſeptimo de 65 annis explicatus 59 A
IESVS CHRISTVS Dominus naſcitur è Virgine 91 A
Ieſus Chriſtus baptizatus, paſſus &c. 92 A
Ieſus Sabetis fil. Sacer. Iud. 89 A
Ieſus S. Sacerd. Iudæorum 65 A
Ieſus Syrach librum ſuum ſcribit 76 A
Ieſuitæ tota Gallia exterminati 174 C
Ignatius Antiochiæ Epiſcopus 94 A Martyr. 96 A A
Ignis marinus inuentus 125 B
Ignis de Rheno aſcendit villas proximas abſumpſit 140 B
Ildebertus Grimoaldi filius à Sigeberto adoptatus ad Regnum Francorum 123 D

Idebertus Grimoaldi filius Franciæ rex factus à Clodoueo victus cadit 124 D
Ideſonſus Monachus Toletanus Epiſcopus 124 E
Ildobaldus Gothorum rex 118 D
Iliomamolinus Africam Saracen. rex claſſe in Hiſpan. traie. Gallias vaſtat, victus Grana. obtinuit 151 E
Ilus rex Troiæ 39 I
Illyrici à Philippo victi 73 B
Illyrij Macedonia bis pulſi 80 D
Illyrium à L. Anitio Gallio cum Rege Gentio ſubactum 83 E
Illyricum ab Hunnis vaſt. 113 D
Imaginum expugnatio in Eccleſia 127 A
Imbertus Delphina, vendit 158 D
Imbres toto Vere 152 G
Imperator ob tumultus Germaniæ excedit 147 C
Imperium Romanorum à PP. inſtauratum 131 C
Importunus V.C. Cos Solus 116 E
Inachus Arg. rex 21 G
Inachus Sicyon. rex 40 F
Inarius rex Lybię Archemenem Perſam interfecit, qui Aegypto præerat 67 A
Incendium in Græcia 32 H
Incendium Romam vaſtat 79 E 93 C 100 B
Indiæ magna pars ab Emanuele Portugalliæ rege obtenta 166 D
Indi Babylonijs ſe dedunt 24 B
Indi à Sueuorum rege capti Rom. Cos dono dati 87 D
Indi interiores Chriſti fidem ſuſcipiunt 107 A
Indi legatos ad Heraclium mittunt 122 C
Indibilis cæſus cum exercitu 81 E
Induciæ inter Anglos & Francos 160 CXXX. annorum eodem G
Induciæ confirmant. cum Tur. 169 E
Induciæ inter Rudolphum II. & Amirathem 172 B
Induciæ inter Polonum & Moſchū 169 F
Indulphus Scotorum rex 138 F
Infans Elephātino capite natus 81 F alius Suillo capite natus 81 C
Ingelramus Flandriæ comes 133 D
Ingenuus Imperator dictus 104 C
Inger Ruſſorum rex Conſtant. nauibus oppug. &c. 138 B
Ingeuon Thuiſcones regit 17 D
Innocentius PP. I 111 A II. 147 A III. 151 A IIII. 153 AD V. 155 A VI. 158 A VII. 161 A VIII. 165 A IX. 173 A
Ino Occident. Sax. Rex ditionem ſuam Papæ tributariam facit 128 F
Inſubres victi à Rom. 81 E
Inſulæ Mariæ Pruſsiæ cond. 152 K
Inſula noua exorta 93 C 92 A
Inſula ſacra enata 127 B
Inſularum Septentrion. regna inchoant 110 I
Interim Augu. promulgatum 168 A
Interregnum in Germania 154 C
Interregnum in Iſrael 42 A
Interregnum Longobardiæ 120 D
Interregnum Poloniæ 143 G 152 G 156 F
Interregnum Romæ 59 I 105 C
Ioachas rex Iſrael 53 B
Ioachas rex Iuda 61 A
Io Aegyptia 31 E E
Ioachim filius Ieſu S. Iudæorum abſente Patre 66 A
Ioachim Hiſtoriam Iudith ſcripſit 66 A & Hiſtoriam Eſther, & Phurim &c eodem
Ioacim qui & Iehonia 62 A
Ioakim rex Iuda 61 A
Ioakim Ieremię librum comburit 62 A fit Babylonijs Tributarius &c.
Ioakim qui & Elyh Mariæ pater 88 B
Ioachim à Beuſt 174 A
Ioach. Erneſtus Anhalt. 172 B
Ioachim. Frider. El. Brand. 175 B
Ioachim Frinſingerus 173 A
Iohannes Frider. Sax. capt. 172 B moritur 174 B
Ioas rex Iuda 53 A
Ioas Iſraelis rex 54 B
Ioatham rex Iuda 57 A
Ioh 24 A
Iodocus Decius Polon. Hiſtoriæ addit 166
Iodocus S. Britonum Regis filius Eremita 123 F
Iodocus VVillichius 173 A
Ioel Propheta 56 A
Iohanna Apuliæ Regina 161 C
Iohanna Ben Reſa Dux Iud. 70 A
Iohanna Flandriæ Comes 151 E
Iohanna puella in Francia &c. 162 C
Iohanna Siciliæ Regina maritum ſtrangulari fecit &c. 158 E
Iohanna Brabantiæ &c. Duciſſa 160 A
Iohannes III. rex Suetiæ moritur 173 F
Iohannes Albertus Poloniæ rex &c. 165 F
Iohannes Apoſtolus in Pathmo 96 A &c.
Iohannes Andreas Lamprognianus ſicarius 165 A
Iohannes Auenarius 173 A
Iohannes Auſtriacus 171 A
Iohannes Baſilides Moſachus 172 F
Iohannes Bodinius 173 A
Iohannes Baptiſta prædicat &c. 92 A
Iohannes Borcholter. I.C. 174 A
Iohannes Bocatius obijt 160 A
Iohannes Bohemiæ rex Italiam ingreſſus aliquot vrbes capit 157 E
Iohannes Bugenhagius Daniæ regem coronat 168 H moritur 169 A
Iohannes I. dux Alenconi 161 C
Iohannes Delphinus 162 C
Iohannes Primus Delphinus & Franciæ rex 185 C
Iohannes dux Saxoniæ Elector obijt 167 G
Iohannes Duglosz Poloniæ rerum ſcriptor obijt 165 A
Iohannes dux Britanniæ Francos Britannia eiecit &c. 160 C Carolo VI. Iurat eodem
Iohannes D Luſatiæ 160 B
Iohan. Caſsianus Monachus 113 A
Iohannes Capiſtranus 163 A
Iohannes Caroli IIII. filius Bohemiæ rex Marchio Brandenburg. fit 158 F
Iohannes Coplandus Scotus vicit. Regem cepit 158 G
Iohannes V.C. Cos ſolus 118 E alij 114 E E 116 E E
Iohannes Chryſoſtomus in exilium agitur 111 A
Iohannes Chryſoſtomi corpus Conſtantinopo. relatum 113 A
Iohannes Cuminus Scotorum regens 156 G
Iohannes Exarchus 125 C
Iohannes Fridericus dux Sax. Elector à Carolo victus capitur 168 B
Iohannes Funccius natus 167 A
Iohannes Galeatius D. Mediol. obijt 161 E
Iohannes filius Friderici II. Daniæ Regis 172 H
Iohannes Georg. filius Chriſtiani Elect. 172 B
Iohannes Georg. El. Brand. 175 B
Iohannes Gigas Theol. 171 A
Iohannes Holſat. Dux 171 H
Iohan. Leon. clauius 174 A
Iohannes VVigandus 162 A
Iohannes Haucuth Eccleſiæ bonis præfect. 159 A
Iohannes Henrici Impe. filius Bohe. rex 156 E
Iohannes Hieroſol. Epiſcopus 96 A
Iohannes Hieroſ. rex 151 K dux Romandiolæ fit &c. 152 A
Iohannes Hiracnus Iud. dux 84 A
Iohannes Hiſp. & Siciliæ rex 164 C
Iohannes Haniad. 163 E &c.
Iohannes Hus combuſtus 162 A
Ioh. Infās VII. dierū Franciæ rex 157 C

hannes Iouianus Pontanus obijt 166 A
han. Lune. dux 153 C obijt 155 C
hannes Maior Scotiæ ſcriptor finit 165 C
hannes Marbachius 171 A
hannes Maria dux Mediol. 161 C
han. Myſtacò Or. præf. Perſas vicit 120 B
hannes Nepos Alberti Imp. ipſum in Heluetia occidit 156 B
hannes Norm. dux Angl. rex 151 H
hannes Monachus Vates 111 A
hannes Paleog. & Iohan. Cantacuzenus de Conſtant. Imp. certant 158 K
hannes Paleologus Conſtan. Imp. 162 K
han. I. PP. 117 A carcere necatur eodem.
hannes II. PP. 117 A
hannes III. PP. 119 A
hannnes IIII. PP. 123 A
hannes V. PP. 125 A
hannes VI. PP. 126 A Iohan. VII. eodem
hannes VIII. Meretrix Papa Romanus dignifsimus 133 A
hannes IX. ſi mares numeres VIII. PP. 134 A
hannes X. vel IX. PP. 136 A
han. X. PP. 137 A Iohan. XI. eodem XII. eodem
han. XII. PP. 138 A
hannes XIII. PP. 139 A
hannes XIIII. PP. 140 A XV. XVI. eodem
hannes XVII. PP. 141 A XVIII. eodem XIX.
hannes XX. PP. 141 A
hannes XXI. PP. 155 A
hannes XXII. PP. 157 A hæreticus eodem
hannes XXIII. PP. 161 A
han. II. Caſteliæ &c. Rex 161 D
hannes II. Portugalliæ rex 167 D
han. Picus Miran. comes obijt 165 G
hannes poſſelius 173 A
hannes Poſtius 174 A
hannes Porcoua 171 F
hannes Probitius Gallos Siciliæ necari facit 155 C
hannes Regiomontan. Aſtronomus &c. 165 A
hannes Reuchlin obijt 167 A
hannes rex Scandiæ 165 H
hannes Scotus Sophiſta 135 A
hannes Scribo Imperator 112 D exitus eius ibid.
hannes Sirmienſis Abbas PP. 169 A
han. Stophloerin. Aſtro. obijt 167 D
hannes ſturmius 173 A
han. Tarraconæ &c. rex 165 D
Iohannes de temporibus moritur annorum 361 Fol. 148 A
Iohan. de dieſſen Or. T. Mag. 165 I.
Iohannes von Sangerhauſen Liuoniæ Mag. 154 K
Iohannes VVeiuoda auxlio Turco. venit in Tranſyluaniam 169 E
Iohan. VVicleff in Ang. docet 159 G
Iohannes VVillerius Pariſijs cædem edit &c. 162 D
Iohan. Viteleſius bellicoſus &c. 162 A
Iohannes Zepuſienſis Princeps à Turcis victus 167 K
Iohannes Zepuſienſis Vngariæ regnum inuadit 167 E
Iohan Zimiſces Conſt. Imp. 139 B
Iohan. Ciska Bohemæ hæres 162 E
Ioiada Sacerdos 53 A obijt 54 A
Ioiada Pontif. Iud. 71 A
Ionas Prophetat 55 B
Ioſep dux Iudæ 74 A
Ionathas Dux & ſacerd. Iud. 83 A
Ionathas arcem Sion obſedit 84 A
Ionathas Hannæ fil. S. Sacerd. Hier. 93 A
Ion à quo Iones Athenien. dicti 38 H
Iones Athenas profugiunt 46 E
Iones Perſas ceciderunt & liberi facti ſunt 67 B
Ioiada rex Iuda 52
Ioram rex Iſrael 52 B
Iordanes Cos 114 E
Iorian von Eichſtadt Liuoniæ M. 154 I
Iornandes Goth. Hiſt. finit 118
Ioſaphat Iudææ Rex 51 A
Ioſeph in Aegyptum venditus 24 A
Ioſeph princeps Aegypti fit 25 A
Ioſeph mortuus 27 A
Ioſeph Arimathienſ. Britones ad Chriſtum conuertit 94 D
Ioſeph iunior dux Iud. 79 A
Ioſephus Hiſtoriam ſcripſit Iudæorum 96 B
Ioſes Hieroſ. Epiſcopus 97 A
Ioſias natus 60 A Ioſias rex ibid.
Ioſias Idolatriam aufert 61 A cadit in prælio eodem
Ioſua natus 31 A eius acta 34 A
Iohannes Sacerdos, quem Nehemias Ionathan 72 A
Iohan. Sacerdos fratrem in templo occidit 73 A
Iouinianus Imp. 109 C moritur D
Iouinus Cos 109 D
Ireneus Lugd. Epiſcopus 100 A
Iringus Auarorum dux victus 131 C
Iris noctu ſub Galli cantum viſa 144 D
Iſaac natus 19 A offertur eodem
Iſaac nuptias celebrat 20 A
Iſaac moritur 25 A
Iſabella Eduardi Angl. vxor 156 C Maritum pellit 157 G
Iſabella Caroli VI. filia Richardi Ang. vxor 160 G
Iſacius Angelus Conſt. Imp. 150 B
Iſacius Conſtant. Imperator 144 B
Iſai naſcitur 42 A
Iſauria vaſtata à Saracenis 129 G
Isboſeth Fili. Saul. occiditur 47 A
Iſdigertes: Perſarum rex Chriſtianos perſequitur 111 A
Iſidorus Cos 113 F
Iſidorus Hiſpalenſ. Epiſcopus 122 A
Iſis nata &c. 16 E
Iſmael natus 18 A moritur 23 A
Iſrael in Aegyptum deſcendit 25 A
Iſrael ex Aegypto educitur 32 A
Iſraelis pœnitentia 42 A
Iſrael Regem petit 46 A
Iſſaslaus Ruſſorum dux 148 G
Iſtri à Romanis ſubacti 82 E
Iſtri Romano vincunt, cum Rege victi & ſubacti 82 E
Italia Tyrannis vexata 24 C
Italiæ copiæ quantæ ſub bellum Punicum II. 80 F.
Italiæ populi à Romanis defecerunt 86 D
Italiæ ab Orientis Imperatore defecit autore PP. Romano 127 C
Italia à Saracenis igni ferroq; vaſtata 133 C
Italiæ vrbes à Frid. II. expugnatæ 153 C
Italia tota factionibus & bellis agitata 156 B 157 A
Italiæ ciuitates à PP. deficiunt 160 B
Italiæ vrbes à Galeatio occupatæ 161 B
Italicarum vrbium res 162 A
Italia à Turcis afflicta 166 K
Italicus Sueuorum rex 93 C
Italus Atlas 28 C
Italus Cheruſcorum rex 93 D
Ithumam Sar. dux Aſiam inuaſit 130. G
Iuarus Danorum rex Angliam inuadit, cadit 134 G
Iubelda rex Celtiber. 17 D
Iubilæus primus 35
Iubilæi æterni initium 92 A
Iubilæus à Papa inſtitutus 156 A
Iubilæus Romæ 158 A
Iubilæus ad 25 annum 165 A
Iubilæus ad annum decimum 166 A
Iubileæ gratia Papatum euertens 167 AB
Iubilius Hermunduorum dux 93 C
Iuda dux Iud. Hircanus primus dictus 73 A
Iudas Macabæus
Iudas Hieroſolymæ Epiſcopus 67 A
Iudæi in Seleuci vrbes nouas tranſlati 76 D
Iudæa à latronibus & magis afflicta 93 B

Iudæi

Iudæi à Samaritanis afflicti 81 A
Iudæi Romæ primum ſubiecti 88 A
Iudæi apud Alexand. afflicti 93 B
Iudæi in Babylone cæſi 93 B
Iudæi Roma pulſi 93 B
Iudæi Cypro pulſi &c. 97 A
Iudæi Hieroſolyma prohibiti 98 A
Iudæi à GalloCæſare cæſi 109 B
Iudæi Templum reparantes diuinitus igni immiſſo occiduntur &c 109 A
Iudæi in Creta per pſeudo Moyſen ſeducti 112 A
Iudæi Alexandria pulſi 112 A
Iudæi in Samaria Imperatorem faciunt Iulianum quendam 117 D
Iudæi & Samaritæ Chriſtianos cædunt 119 C
Iudæi Antio. Chriſt. cædunt 121 A
Iudæi tribus miliaribus à Hieroſolymis remoti 122 C
Iudæi à Gothis Hiſpa. pulſi 122 F
Iudæi Francia expulſi 123 D
Iudæi ad Baptiſma coacti 127 B
Iudæi è Francia expulſi 150 D
Iudæi puerum in Britannia crucifix. 154 H
Iudæi Noribergæ & in Francia varijs ſupplicijs affecti 156 B
Iudæi venefici, Noribergæ combuſti 158 G
Iudæi per Ciuit. Imperij occiſi 160 B
Iudæi Cracouiæ cæſi 161 F
Iudæorum cum Eſdra in patriam reditus 68 B
Iudæorum ſectæ quando cœptæ 64 A
Iudæorum inſtinctu fontes infecti 157 D
Iudæus Gizid Amiratem ſeduxit &c. 127 G
Iudæus Pfefferkorn combuſtus 166 A
Iudicaildis Britanniæ rex 123 D
Iudith Etticonis filia Ludouici Pij vxor 132 D
Iudith Geiſſæ filia Poloniæ Regina 140 F
Iugurta Micypſe adoptiuus filius 85 D
Iulia Germanices Cæſaris filia 93 C
Iuliam nouercam ſuam Baſsianus ſtuprat 102 B
Iulianus Alexand. Epiſc. 100 A
Iulianus Cæſar 109 D Imperat. C cædit D
Iulianus Cos 98 B 100 B 102 B
Iulianus Comes Hiſp. 127 E
Iulianus Hieroſol. Epiſcopus 99 A alius ibid.
Iulianus Iudæorum imperator Chriſtianos perſequitur &c. 117 D
Iulias vrbs Palæſtinæ condita 92 A
Iulius Africanus Cos 96 B
Iulius Africanus Cos 103 C idem eſt Hiſtoriographus 102 C
Iulius Agricola Britannias ſubegit Roman. 95 C
Iulius Antonius Cos 90 B
Iulius Aſcanij filius à quo gens Iulia 43 I
Iulij Capitol. Hiſtoria incipit 98 finit 103
Iulius Celſus Iuriſperitus 97 B
Iulius Frontinus Silures ſubigit 95 B
Iulius maximus cum F. Imp. 103 C
Iulius Rom. Epiſc. 108 A II. 166 A
Iulius III. Papa vmbratilis 168 A
Iulius III. moritur 169 A
Iulius Dux Brunſu. moritur. 173 B
Iulius Epiſcop. VVurzeb. 172 A
Iulius Rufus Cos 94 C
Iulius Seuerus præfectus bello Iudaico 97 A Cos 98 B
Iunius Bleſus Procos Africæ 92 B
Iunius Donatus Cos 104 C
Iunius Maximus Cos 105 C
Iunius Meſſala aleator Cos 105 C
Iunius Palmatus Armeniam domat 102 B
Iunius Ruſticus Cos 99 B
Iunius Tyberianus Cos 105 C II. 102 B
Iuo Cracouiæ Epiſcopus 152 G
Iuo. Epiſcop. Decretorum compilator 145 A
Iuris profeſſores Alexandri tempore clari Romæ 102 B
Ius eligendi Papam Ottoni redditum 139 C de quo in Commentarijs plurimum
Ius Teutonicum Cracouiæ inſtit. 159 F
Iuſtinianus Cos 117 E
Iuſtinianus Magnus Imp. 117 C
Iuſtinianus II. Or. Imp. 125 B &c.
Iuſtinianus II. Regno pulſus, reuerſus decollatus &c. 126 A B
Iuſtinianus Orientis præfectus Perſas graui clade affecit 120 B
Iuſtinus Apologeticum Pio obtulit pro Chriſt. 98 A
Iuſtinus Colchorum præfectus 119 C poſt Imperator eodem
Iuſtinus Euangelion docet 99 A matyr. ibid.
Iuſtinus Or. Imp. 117 G
Iuſtinus Iunior V C Cos ſolus 118 E
Iuſtinus Alexandriæ Epiſcopu. 97 A
Iuſtus Cos 107 G
Iuſtus Hieroſol. Epiſcopus 99 A 97 A
Iuuan Moſcouiæ dux 165 F 166 F obijt H
Iuueneus Poeta Eccleſ. 107 A
Iuuentius Celſus Iuriſperit. Cos 97 B II.
Ixion Corinthiorum rex 47 G
Izates Adiapenorum rex Pius 93 A

K.

KAnutus Danorum rex Erici Fili
134 G
Kenan
Kenedus Scotorum rex 13
Kenedus II. Scotiæ rex 139
Kentingerus vir Sanctiſs. in Scotia
118 I
Kenzij Angl. regi rebell. 16
Kerenberden Tartarum Imp. 16
Keua Hunnorum dux in Pannoni
111 H
Kirieeleyſon Angelicum quomodo
uentum 139 A
Kinſtodius Lituaniæ dux & fortu
eius 159 F H I 95 B
Kiouia Ruſsiæ à Boleslao capta 14
Kitim quæ regio 11
Kitim rex Italiæ 28 C rex Hiſpan
28 D
κλινοπάλην Domitiani exerci. 9
Kregia, hohen Keen deſtructa 166
Kunegundis Imperatrix 141 D ob
143 A
Kunegund Belæ filia Polon. Regin
153 F
Kuniam comes Bauariæ 140

L.

Lab Aſſardach rex Babylonis 64
Labdas Hieroſ. Epiſc. 106
Labe vel Leth. Longobard. rex
112 H
Labores Lacedæ. rex 48
Labynitus rex Babylonis 63
Labyrinthus Aegypti & Dædali
35 E
Lac pluit 78 D cum ſanguine 85
Lacædemoniorum Regnum cœptu
46 F
Lacedæmonij bello Polycratem S
mium petunt 65 D
Lacedæmonij Argiuos fuderunt 7
Lacedæm. cum Dario ſocietatem i
eunt. 70 B
Lacedæmonij Maced. rebelles 47
Lacedæmoniorum muri deiecti 81
Lachares Mithridatis fil. à Lucul
in amicitiam receptus 87 B
Laci. Rebullus Cos 89
Lactantius Firmianus 107
Ladislaus Caroli filius Apuliæ Rex
160 D
Ladislaus Apul. Rex 161 D E Rom
occupauit eod. B. à Papa Regno e
utus eodem C
Ladislaus Iunior. Polon. Rex 163
Vngariæ E
Ladislaus Vngariæ rex 149
Ladislaus Geiſæ frater Vngar. Re
145

Iulius

145 E
dislaus Vng. rex 151 F
dislaus IIII. Vng rex 154 F
dislaus Alberti filius Vng. Rex 163 E
dislaus Nereſinus tradit Turcis Iulam 169 E
na ſiue Lemna meretrix fidelis linguam amputauit, ne Proderet ſocios 65 E
etus Cos 102 B
mbales Perſarum rex 116 B
machus Athen. dux 70 D
mech. 6 moritur 8
migius exarchus 121 D
miſſus Longobar. rex 112 H
mpadius Cos 117 E poſt C eod.
mprides Aſſyr. rex 36 B
mpſacus cond 61 F
mperti Schaffn. Chron. finit. 145
mpertus Guidonis fil. Italiæ Imp. 136 C
na pluit 88 E 109 D
ndo PP. 137 A
ndfridus Alleman. dux 127 E
ndgrauius Thuring. Imp. 153 C
ndrichus Mag. Equit. Franc. 120 E
odicea condita 76 D
odicea à Caſsio capta 89 C
odicea terræmotu quaſſa. 94 B
omedon. Sicyon. rex 36 F
oſtenes Aſſyr. rex 48 B
apides pluit 74 F
apis rex Cretæ 34 F
apitharum & Theſſalorum bellum 41 G
argus Cos 98 B
artes Tolumnius Thuſcorum 68 D
ateranus Cos 101 B
ateribus pluit 88 E
atinus rex Aborig. 42 D
atinus Syluius Latin. rex 47 H
atini Romanis rebellant 19 H H
atini à Tarquinio victi in amicitiam recepti 62 H
atini victi ad Regill. lacum 66 E
atini Principes Romanum coquunt bellum 74 F
auda muris firmata 149 C
audunum à Griphone occupatum 128 D
auicani victi, vrbs Lauici capta, Colonia facta 70 E
auinium conditum 43 I
aurentius Cantuarien. Epiſcopus 122 G
aurentius Diacon. martyr 103 A
avnus CaluusCaſtellæ comes à quo Caſtellæ reges in Hiſpan. 153 E
Lazarus Princeps Seruiæ à Turcis bello occiſus 159 K
Lazaro à Schuenda commendatur cuſtodia publicæ pacis in Imperio 169 B
Lazarus à Schuenda feliciter pugnauit contra Tranſyluanum 169 E
Lazarus Schvvendius moritur 172 E
Lazica Saracenis à præfecto prodita 126 B
Lecho Bohemorum dux occiſus à Carolo Iun. 131 G
Leges Communes Ang. datæ 143 H
Leges à Carolo Magno latæ 131 C
Leges de ſepeliendis mortuis latæ 99 A
Leges ſumptuariæ Romæ latæ 83 E
Legio octaua Romanorum, quæ defecerat ſecuri percuſſa 77 G
Legionis Regnum Hiſpaniæ 127 E
Legionis Vrbs à Leonogilde capta 120 F
Lemannus Celtarum rex 37 C
Lenas PotianusCos 97 B
Leo Orientis Imperator 114 C
Leo II. Orient Imp. 115 C
Leo Iſaurus III. Or. Imp. 127 B
Leo Conſtantini filius natus 128 B
Leo Conſtantini Copr. fil. Or. Imperat. 130 B Saracenos vicit eodem
Leo Conſtantini natus 131 B Impe. eodem
Leo Conſtant. Imp. 135 B
Leocrates Athen. dux 59 F
Leodium à Carolo Burg. expugnatum 164 C
Leodegarius Epiſcopus Auguſtod. exulat 125 D interijt eodem
Leonidis Lacedæmonij cum Perſis pugna ad Thermopylas 67 B
Leonides Origenis Pater Martyr 101 A
Leonogildus Goth. rex 119 F
Leonora Caroli V. Soror Regina Franciæ 167 C
Leontius Cos 108 D
Leontius Saracenos Armeniæ &c. pellit 125 B
Leontius Imperat. Or. 126 B
Leo I. Papa 113 A Manichæos Roma pellit ibid.
Leo II. PP. 125 A III. 131 A IIII. 133 A V. 136 A VI. 137 A
Leo VII. PP. 138 A VIII. 139 A
Leo IX. PP. 143 A cum Imperatore contra Vngaros bellum init eodem
Leo X. PP. 166 A
Leopoldus Auſtriæ dux ab Heluetijs occiſus &c. 160 B
Leoſthenes belli Lamiaci author 75 E
Leoſtratus Athen. Imperat. 60 F
Leproſi fontes infecerunt 157 D
Lesbij mare obtinent 60 G
Lesko Albus Poloniæ rex 151 E
Lesko niger Polon. rex 155 C
Leſtrigo Italiæ rex 24 C
Letus mons captus 82 E
Leucippus Sicyon. rex 22 F
Leuco rex Boſpori 71 C
Leuenta Vng. cum Polonis militat. 142 G
Leui moritur 28 A
Leui proauus Mariæ 84 A
Leui Hieroſ. Epiſcopus 97 A
Leuilinus VValliorum dux interfectus 155 H
Lex Agraria lata Romæ 67 E
Lex Agraria motus fecit 70 E
Lex de Auentio publicando lata 68 E
Lex de Conſulatu cum Plebe communicando conceſſa eſt 63 F
Lex de connubio Patrum & Plebeiorum lata 69 E
Lex decem Tabularum ſcripta 68 E
Lex Dei data 32 A
Lex de fide Nicena ſuſcipienda 110 C
Lex Oppia lata 80 E abrogata 81 E
Lex Papæ, qua Orbis Dominus factus eſt 161 A
Lex tollens Paganos & hæreticos 117 A
Lex Lata ne quis Regum Romam veniret 83 E
Lex Romæ vt omnes vxores ducerent 84 D
Lex Scortationem nobilibus prohibens 92 E
Libanius Rhetor 109
Liberius Rom. Epiſcopus 108 A
Liberius PP. qui & Siluerius 118 A
Liber Pater Indiam bello fatigat 34 B
Libo Cos 101 B
Libri Moſi nati 32 A & 33 A
Libri Sibyllini combuſti 87 D
Licia à Saracenis fatigata 124 B
Licinius Stolo Trib. Pleb. 72 F
Licinius Valerianus Imperat. 104 C
Licinius Imperat. 106 A
Licinij patris exitus 107 C
Licinius Chriſtianos Palatio ſuo pellit 107 C
Licinius F Cæſar 107 G
Licinius Sura Cos 96 B II. & III.
Lidericus Flandriæ Comes I. 130 D
Ligures à Rom. ſubacti 81 E
Ligures perdomiti, ſæpiusq; victores & victi 82 E
Limenius Cos 108 D
Linus Magiſter Herculis 40 E
Linus Rom. Epiſcopus 94 A
Linguarum diuiſio 10 A
Liſidas Megapolitan. dux 79 G
Literarum ſtudia apud Thuyſcones cœpta 17 D

Litera-

Literarum ſtudia in Celtis cœpta 17 D
Litorius à Gothis captus 113 D
Lituani Ruſsiam inuadunt primo p cogniti 151 F
Lituani Ruſsiam populantur 152 F
Lituania à Fratribus Lyuoniæ vaſtatur 153 K
Lituani Poloniam vaſtant 160 F
Lituanis Pax à Ludouico petentibus data 160 F
Lituani Poloniæ Regno vniti 161 F
Liuius Fidenas Thuſcorum rex 72 E
Liuius primam fabulam Romæ dedit 79 E
Liuonia primum Chriſti nomen audit 149 K
Liuonij petunt defenſionem à Polonis 169 F iterum 169 I
Lochſteten arx Pruſsiæ cond. 154 K
Locri in Italia conditi 59 I
Locri inſulá facta terræmotu 70 B
Locri à Rom. recepti 81 F
Locuſtarum multitudo Africam peſte afficit 85 D
Locuſtæ Italiam vaſtant 120 D
Locuſtæ Syriam & Meſopot. 125 B
Locuſtæ Galliam vaſtant 134 D
Locuſtæ ex Africa Italiam vaſtant 131 D
Locuſtæ Ruſsiam popul. 145 F
Locuſtæ frugibus damnum inferunt 158 C
Locuſtæ in Polonia 165 F
Locuſtæ ex Lituania in Miſniam per uolant 168 F
Lollianus Auitus Cos 98 B 101 B
Lollianus Cos 109 D
Lollianus Poſthumium cum Filio interfecit 104 G ipſe occiſus ibid.
Lollius Vrbicius Britones reprimit 98 C
Lomninia vrbs 24 D
Lomnini Celtiberis imperant 24 D
Longho Celtarum rex 22 C
Longinus Cos 115 E
Longinus primus Italiæ Exarchus 119 D
Longobardorum exitus in alias regiones 110 F H
Longobardi ad Danubium reſident 115 H
Longobardi à Iuſtiniano multis donis ornati 118 H
Longobardi Italiam intrant 119 D
Longobardi Galliã inuadunt 120 D
Longobardi à Caiano inuaſi 121 G
Longobardis tributum Francis remiſſum 122 D
Longobardis leges datæ & duo Epiſcopi ſingulis Vrbibus 123 C
Longobardorum regni finis 129 C
Longobardiam Henricus VII. recipit 156 B
Longus Cos 93 C
Lotharingia vnde dicta 133 C
Lotharingia à Carolo Simplice recepta 137 D Henrico Imperatori reddida eod.
Lotharingiæ ab Othone I. ſubacta 138 G Conrado Sueuo traditur eodem
Lotharingiam Otho Secundus recepit 140 C
Lotharingia Conrado Henrici IIII. Filio ceſsit 145 C
Lotharingia à Carolo Burgundo occupata 165 B
Lotharius Cantij rex 125 F
Lotharius Sueſsionum rex Burgundiam omnem ſubegit 117 F
Lotharius ſolus Franciæ Imp. 119 E
Lotharius Hilperici Fil. Franc. rex 120 E
Lotharius III. Rex Francorum 124 D
Lotharius Caroli Martelli auxilio Francorum rex 127 D
Lotharius Imp. Aug. creatus 132 A C D 133 G
Lotharius frater Ludouici Lotharingiam obtinet 134 D. Adulter à Papa torquetur eodem &c.
Lotharius Franciæ Rex 139 D
Lotharius Francorum Rex Lotharingiam occupat, Aquiſgrani agrum populatur 140 D D
Lotharius Sax. Dux. 146 D Imper. 147 C
Lotho pictorum Rex 116 I
Loyba II. Goth. Rex 121 F
Lubecum Daniæ Regi ſe dedidit 151 I
Lubecum poſt incendium lapide cocto reparata 153 C
Luca cond. 59 H
Luca à Germanis militibus vendita 157 B
Lucani primum in Roma. amicitiam recepti 75 H
Lucani à Rom. deficiunt fraude Tarentinorum 75 F
Lucani in ditionem à Roma. accepti 81 E
Lucenſes libertate donati 155 B
Lucardis VVelfi vxor 134 D
Lucas Loſsius 171 A
Luceria à Conſtant. ſolo æquata 124 C
Luchinus & Iohannes Mediol. Vicecomites à PP. inſtituti 158 B
Lucilius Baſſus Iudææ Legatus 95 A
Lucilius Cos 104 C
Lucius Britanniæ rex 99 C
Lucius V.C. Cos 112 E
Lucius Rom. Epiſc. 103 A. II. 148 III. 150 A
L. Accius Poeta natus 82
L. Accius Tragœdiarum ſcriptor 84 B
L. Aelianus Cos 9
L. Aelius Lamia Cos 9
L. Lemylius Barbula Cos 77
L. Aemylius Dictator Samnites dit 74 G
L. Aemylius Mamercus Cos tertiu 67 E Volſcos Equos vicit, eod.
L. Aemylius Mamercus Cos III. 7 F 74 F
L. Aemylius Mamercus Priuerna Cos 57 G
L. Aemylius Paulus ter. Cos 8 eiusq; ad Cannas interitus.
L. Aemylius Paulus à Luſitanis c ſus eſt 81 E
L. Aemylius Paulus Cos 82 E pr Cos Ligures vicit.
L. Aemylius Luſitanos fudit 82
L. Aemylius Paulus II. Cos Perſeu Vicit 83 E D
L. Aemylius Paulus Cos 88
L. Afranius Cos 88
L. Anitius Gallus Cos 83
L. Annius Fabianus Cos 101
L. Antiſtius vetus Cos 64
L. Antonius Cos. Seditioſus ab An victus &c. 89 C
L. Apuſtius Cos 80
L. Aruntius Cos 90 B 91
L. Aſinius Gallus Cos 64
L. Atratinus Cos 89
L. Aurel. Commodus Verus Imp rat 99 B
L. Aurel. Ant. Commodus Impera 100 B
L. Aurel. Cotta Cos 84 D 85 D 87 D 88 D
L. Aurel. Oreſtes Cos 82 E 86
L. Bebius à Liguribus cæſus 82
L. Cæſonius Cos 93
L. Calphurn. Beſtia Cos 85
L. Calphurn. Piſo Cos 84 D 90 B 9 B 92 B
L. Canidius Gallus Cos. 89
L. Caſſ. Long. Cos 86. C à Tigurin deletus.
L. Caſſ. Long. Rauilia Cos 85
L. Cæcilius Metellus Cos 77 G II. 7 E 85 D
L. Cæcilius Metellus Cos Aſdruba lem in Cilicia vicit, 132 E elepha tos cepit 78 E
L. Cecilius Metellus Creticus Cos Cretam ſubegit 88 D
L. Ceionius Commodus ab Adrian adoptatus 98 B Cos ibid.
L. Cornelius Cinn. Cos 85
L. Cornel. Cinna Cos vrb. pulſus &c. Cos quater 87 D

L. Co

Cornelius Lentulus Cos 77 G 75 G 81 E 83 E 84 D
Cornel. Lentulus Caudinus Cos 79 E
Cornel. Maluginenſis Cos 68 E
Cornelius Merula Cos Boios ſuperat 81 E
Cornel. Scipio Aruina Cos 74 F iterum
Cornel. Scipio Aſiaticus Cos Antiochum vicit 88 D E
Cornel. Scipio Cos 78 E Corſicam & Sardiniam capit ibid.
Cornelius Sylla Cos bis eiusq; Tyrannis &c. 87 D
Cornelius Sylla Cos 82 D
Cornelius Syllanus Cos 93 C
Cornificius Cos 89 C
Domitius Aenobarbus Cos 86 D 88 D 90 B
Ebutius Helua Cos 68 F
Fonteius capito Cos 94 C
Furius Camillus Cos 74 E iterum Dictator Aurunces vicit eodem III. Cos 77 G
Fuluius Curuus Cos 75 G
Furius Medullinus Cos 70 E Volſcos vicit ibid. &c.
Furius Medullinus Cos 67 E 71 F
Furius Purpureo Cos 81 E
Furius de Boijs Triumphat 81 E
Gellius Publicola Cos 87 D 89 C
Genutius Auentinenſ. Cos 73 F iterum 76 G
Genutius Clepſina Cos 77 G
Hoſtilius Mancicus Cos 84 D
Iulius Cæſar Cos 86 D Samnites vicit
Iulius Cæſar Cos 88 D
Iulius Lybo Cos 78 E
Iulius Tullus Trib. Mil. Cos Pot. 69 E
Iulius Tullus Cos. 70 E 78 D
Iunius Brutus Cos bello cadit 66 E
Iunius Brutus Sceua Cos 75 G
Iunius Pullus Cos naufragio claſſem amittit 78 E
Licinius Craſſus Cos 86 D
Licinius Lucullus Cos 83 E
Licinius Lucullus Cos Mithridat. duobus prælijs vicit 87 D
Lucullus Mithridatem fugat &c. 87 B iterum Triganem C Parthos petit ibid. &c.
Lucretius Flauius Cos 71 F
Lucretius Tricipitinus Cos 68 E
Manlius Accidinus Cos 82 E
Manlius Imperioſus ob Clauum figendum Dictator 73 F
Manlius Regulus 78 E
Manlius Torquatus Cos II. 88 D
Manlius Volſo Cos 78 E
Martius Caſtra Pœnorum in Hiſpania occupat 80 E
L. Martius Ceſorinus Cos 84 D
L. Martius Philippus Cos 86 D 88 D
L. Menenius Lanatus Cos 68 B 69 E
L. Memnius Regulus Cos 94 C
L. Metellus Caluus Cos 84 D
L. Minutius Carbeius Cos 68 E
L. Minutius Rufus Cos 95 B
L. Mummius Achaicus Cos Corinthum deleuit 84 D
L. Munatius II. Cos 92 B
L. Munatius Plancus Cos 89 C
L. Murena Cos 88 D
L. Nonius Aſperenas Cos 93 C
L. Norbanus Balbus Cos 92 B
L. Octacilius Craſſus Cos 78 E
L. Octauinus Cos 87 D
L. Opimius Cos furti reus condemnatus 85 D
L. Lapyrius Craſſus Cos 69 E iterum 70 E 74 F iterum
L. Papyrius Curſor Filius Cos 76 G & inuentor Horologiorum Solarium Romæ ibid. II. Cos 77 G
L. Papyrius Cos quinquies 75 G
L. Papyrius Dictator 75 G iterum
L. Papyrius Dictator 75 G iterum
L. Papyrius Mugilanus Cos 69 E iterum 70 E
L. Paſsienus rufus Cos 91 B
L. Pinarius Mamerius Trib. Mil. C P 69 E
L. Pinarius Rufus Cos 67 E
L. Piſo Cæſonianus Cos Carthaginem obſedit 84 D
L. Piſo cæſonianus Cos 85 D 88 D
L. Plautianus Cos 93 C
L. Plautius Venox Cos 74 E II. 75 G
L. Pomponius Flaccus Cos 92 B
L. Portius Cato Cos cadit bello ſociali 87 D
L. Portius Cenſorinus Cos 89 C
L. Portius Licinius Cos 82 E
L. Poſthumius Albinus Cos 79 E 82 E
L. Poſthumius Albinus tertio Cos à Gallis interfectus 80 E
L. Poſthumius Megellus Cos II. III. 76 G 78 E
L. Quietus Iudæos Meſopotamia pellit 97 A
L. Quintius Cincinnatus Cos 68 E
L. Quintius Cincin. Dictator Aequos vicit 68 E
L. Quintius Cincinnatus Trib. Mil. Cos Pot. 69 E
L. Quintius Criſpinus Cos 91 B II. 93 C
L. Quintius Flamminius Cos 81 E 83 E
L. Quintius Gulo Cos 77 G
L. Rogenius Vrinatus Cos 103 C
L. Scipio Aſiaticus Triumphat 88 D
L. Scipio Aſiaticus Cos 87 E
L. Scribonius Libo Cos 79 C 92 E
L. Sempronius Atratenus Cos 69 E
L. Septimius Seuerus Imperat 101 B
L. Sergius Fidenas Trib. Mil. C. P. 69 E
L. Sergius Fidenas Cos 69 E iterum 70 E
L. Sextius Lateranus Trib. plebis tumultuoſus 72 F
L. Sextius Lateranus primus ex plebe Cos 73 F
L. Sicinius Dentatus Trib. plebis fortiſs. virorum 68 D.
L. Stertinij res geſtæ 97 B & C
L. Sylla Cos 91 B
L. Tarquinius Collatinus Cos 66 E
L. Tarquinius Priſcus in Patriciorum numerum & Senatum Romæ acceptus 62 H
L. Tarquinius ſuperbus Rom. Regnum vi occupat 65 D
L. Tarquinius Rom. Rex exul Cumis moritur 66 D
L. Teleſinus Cos 94 C
L. Turpilius Dexter Cos 101 B
L. Valerianus Cos 96 B
L. Valerius Flaccus Cos 78 E 81 E 83 E 84 E 86 E
L. Valerius Meſſala Cos 91 B
L. Valerius Potitus Cos 67 E iterum 69 E 71 F
L. Veturius Leuina Cos 82 E
L. Veturius Philus Cos 82 E
L. Vetus Cos 97 B
L. Vipſanius Publicola Cos 93 C
L. Virginius Fil. interfecit &c. 69 E
L. Virginius Tricoſtus Cos 69 E
L. Vitellius Varro Cos 92 B
L. Vitellius Cos 93 C iterum & tertio eodem
L. Volumnius Flamma Cos II. 76 G
L. Voluſius Saturninus Cos 93 C
Lucumno Cluſinus Thuſcorum Rex 62 G
Lucus Celtarum rex 24 D vnde Lucenſes Galli
Lucorũ ſuperſtitio in Ital. orta 18 E
Ludicrum equeſtre Auguſtæ 163 B
Ludi Seculares primum cœpti Romæ 68 E
Ludi Seculares 63 C 103 C
Ludi equeſtres ab Henrico I. Imp. inſtituti Rij fac. 1
Ludi equeſtres ab Erico Roſtockij habiti 156 H
Ludhulff Rex Or. Teut. Ma. 158 I
Ludolphus Brunſuicenſis Marchio 142 D
Ludolphus Saxoniæ dux 133 C D
Ludouicus I. Imperator 131 C 132 C
Ludouicus Pius Francorum Rex & Imperator 132 D
Ludouicus Lotharij Fil. Italiæ Rex vnctus 132 A Imperat. C
Ludouicus III. Imp. 136 C Victus ab Vn-

ab Vngaris eodem E
Ludouicus Bauarus Rom. Imp. 156 B
Ludouicus Pij filius Noricorum Rex 132 D
Ludouicus Germaniæ rex Abodritos domuit 133 D in Gallias vocatus ad Regnum vincitur à Carolo Caluo 134 D
Ludouicus I. Francorum rex 123 D
Ludouicus Caroli Mag. fil. Aquitaniæ rex 130 C
Ludouici filij in patrem conſpirant &c. 132 C
Ludouicus Balbus Franc. rex 135 D Imperator à pp. dictis &c.
Ludouicus & Carolomannus Nothi Ludouici Galliæ reges 135 D
Ludouicus Angl. Franc. rex 137 D
Ludouicus Francorum rex à ſuis proditur 138 C
Ludouicus V. Franciæ rex 140 D
Ludouicus Craſs. Franciæ rex 146 D
Ludouicus Gall. rex Alienoram duxit. Regnat ad T. S. proficiſcitur &c. 148 DC
Ludouicus & Ludouicus Diuus filius Fran. Regn. 152 D
Ludouicus Francorum rex à pp. canoniſatus 156 A
Ludouicus Vtinus Franciæ rex 156 C
Ludouicus XI. Franciæ rex 164 C
Ludouicus XII. Franciæ rex 166 C
Ludouicus Adegaui. Apuliam obtinet 160 D
Ludouicus II. Andegauienſ. rex Apuliæ &c. 161 C
Ludouicus Aquileien. C. ad canes & equos alit primus 163 A
Ludouicus Elector palatinus moritur 172 B
Ludouicus dux Aurel. 161 C
Luduig von Balderheim Prouinc. Pruſsiæ Mag. 154 K
Ludouicus Bauariæ dux Tutor Henrici VII. & Imperij 152 C
Ludouicus I. dux Purbonij 157 C
Ludouicus Boſonis filius Italiæ rex electus 135 C
Ludouici ducis Brunſ. nuptiæ 159 C
Ludouici Ludo. Bauari fil. Marchio Brand. 157 B
Ludouici Delphin. nuptiæ cum Scotica 163 G
Ludouicus ab Erlingshauſen Ord. T. Mag. 163 I
Ludouicus Malenſis Flandriæ comes 158 D
Ludouicus Merciorum rex 131 F
Ludouicus niger Moguntiam capit 164 B
Ludouicus Sfortia captus in Galliam ductus &c. 116 C
Ludouicus Tarenti Princeps Neapol. rex à PP. factus 158 E
Ludouicus Caroli Vng. regis filius à Polono adoptatus, Vn. rex fit, 158 E Neapolis regnum obtinet eodem F. Venetis bellum infert 159 E 160 E Polon. Regnat 159 F
Ludouicus rex. Vng. &c. natus 166 D Regnat & cadit 167 E
Lugdus in Gallia regnat 28 C
Luiba Gothorum rex 119 F
Luitbertus puer Long. rex 126 C
Luitgardis Ludouici III. vxor 136 C
Luithulfus Ottonis fil. dux Sueuiæ 138 C
Luitpoldus in Italiam mouet 139 C
Luitpoldus Auſtriæ Marchius obijt 143 F
Luitpoldus Auſtriæ dux Richardum Anglorum regem capit 150 H
Luitpoldus dux Bauariæ ab Vngaris occiſus 136 E
Luitpoldus Bauariæ dux à VVelffo victus 148 D
Luitprandus Europæ Hiſtoriam incipit 134 finit 139
Luitprandus Long. rex 127 C
Lumen de cœlo noctu vt dies 85 B
Luna ter, Sol ſemel vno anno, defecit 131 A
Lunæ tres viſæ 79 E 85 B
Luneburgenſ. ducatus cœpit 139 D
Luneburgum vrbs condita 150 E
Luneburgi ſeditio 163 B
Luneburgum Pruſsiæ condita 157 I
Lupicinus Cos 109 D
Lupus Cos 102 B
Lurius Lupus Cos 105 C
Lurius Orphitus Cos 104 C
Luſatij, Lutitij tunc Saxoniam inuadunt 143 D 144 C
Luſitani à P. Scipione Prætore victi 81 E
Luſitani & Celtib. graui clade affecti 82 E
Luſitani à Rom. domiti 84 D
Luſitania Saracenis adempta 131 E
Luſus Hiſpaniæ rex 32 D
Lutetia incendio vaſtata 142 D
Lutetia à Francis recepta 163 C
Luther dux Brunſu. Comes Chriſtburgij Pruſsiæ 157 I. Ord. Teut. Mag. eodem
Luther Luneburg. dux 140 C
Lutherus Saxonum dux 104 D
Lux Solis lucem vincens apparet 147 E
Luzelburgenſis ducatus à Gallo direptus 168 C
Lybia Rom. Teſtamento ceſsit 88 B
Lybiæ vaſtatæ à Iudæis noui Coloni dati 97 A
Lycia Prouincia Rom. 95 A
Lycomedes Scyrorum rex 42 G
Lycurgus Lacedæ. legislator 56 G
Lycurgi Leges antiquatæ 81
Lycurgus Laced. rex 80
Lydi mare obtinuerunt 43
Lydorum regnum 57
Lygur Italiam per ſuos occupat 22
Lygures à Q. Minutio procos. c[...] 81 E
Lymba Gothorum rex 11[...]
Lynceus Argiuor. rex 35
Lyſander à Cyro Aſiæ præfectus 71 A
Lyſander à Theba. victus cadit 7[...]
Lyſimachia condita 7[...]
Lyſimachia ab Antiocho inſtaur[...] 81 C
Lyſimachus Maced. rex 7[...]

M.

Macedon Emathios regit 23
Macedones à Mardonio Perſis ſubi[...] cti 66 B
Macedones à Neuio Criſp. victi 8[...]
Macedonicum regnum Romanis f[...] actum 83 D
Macedonius hæreſeos autor Conſt[...] tinop. Epiſc. 108 A
Macedoniana hæreſis 109
Macedonianus Pius Patriarcha Co[...] ſtanſt. 117 A in exilio obijt
Machabeda Scotiæ rex 143
Macharia capta, incenſa 152
Macharius Hieroſ. Epiſ. 107
Machomet Propheta vocatur [...] 121 H Regnat 122 H
Machomet Turc. Imp. 16[...]
Macicratim vrbs in Aegypto cond[...] ta 57 H
Mackduſtius Scotus 144
Machriani Imp. 104 A occiſi ibi[...]
Macrinus Cos 99
Macrin. cum Parth. fœdus icit 10[...]
Madi qui & Muhamat Amiras 13[...]
Mæones populi, vnde 11
Magdeburgum arx à Carolo fund[...] tur 130 E
Magdeburgum vrbs ab Othone co[...] ditur & priuilegijs ornatur 138
Magdeburgenſium cum Epiſcopo Burgardo bellum 157 B
Magdeburgenſes cum ſubditis ext[...] urbanis bellum habent 158
Magdeburgum obſeſſum 168
Magi duo regnant in Perſide 65
Magorum inſanus error in Perſi[...] 129 G
Magiſter Sententiarum 149
Maglocunus Britonum rex 119
Magnentius Imperat 108 D 109
Magneſia cond. in Aſia 47
Magnicomites in Pruſsia conſtitu[...] 156 H
Magnus Alberti Brunſ. filius 157

Magnus Cos 114 E
Magnus dux Luneb natus 143 I clarus dux habetur 145 D
Magnus Iunior dux Brunſ. infœlix bellator 159 A B C
Magnus Kanuto occiſo Daniæ rex 147 I
Magnus Noruegiæ rex 143 I
Magnus Dux Holſatiæ moritur 172 H
Mago à Scipione captus 80 E
Mago in Inſubribus victus interijt 81 E F
Magog terra principalis 11 B
Magus Celtarum rex 16 D
Mahalaleel 5
Mahomet natus 121 A
Mahomet II. Turcorum Imp. 631 K vide Muhamad
Mahomet filius Amurathis III. circumciditur 171 K
Mahomet Hodabendi rex Perſarũ moritur 172 K
Maiorica Saracenis erepta ab Hiſpanis 152 E
Maioranus imperat 114 D
Malachus Antip. vene. extinxit 89
Malagma à Saracenis capta 131 H
Malcolmus Scotiæ rex 137 F
Malcolmus II. Scotorum rex 141 H à Canuto victus 142 H
Malcolmus Comes Scotiæ rex 144
Malcolmus Dauidis Nepos Scotiæ Rex 148 H
Malot Tages Italiæ Rex 20 C
Malot Tages Idolatriam auget 21 C
Mamak Tarto. princeps &c. 164 F
Mamitus Aſſyriæ Rex 27 B
Mamea Orig. ad ſe vocat 102 A
Mammæi pueri Alimentarij 102 B
Mamertinus Cos 109 D
Manahen rex Iſraelis 56 B
Manaſſes natus 58 C
Manaſſes rex Iuda impius 59 A
Manaſſe captus 60 A
Manaſſes Templum in Garizin conſtruit 74 A
Manaſſes Sacerd. S. Iud. 77 A
Manacaleus Aſſyriæ rex 28 B
Mancaleus Aſſy. 29 B qui et Mamelus
Manes ad recipiendam Italiam Prætor miſſus 127 B
Manetho incipit 33
Manfredus Tarenti dux 153 C rex Siciliæ D 154 A occiditur C
Mangold von Sternberg Pruſsiæ Ma. 155 I
Manichæorum hæreſis 105 A
Manichæi Roma eiecti 113 A
Manichæi à Cauade Perſarum Rege trucidati 117 B
Manlius Theodorus Cos 116 E
Mannus Thuyſconis filius 16 D
Mantias Athen. dux à Philippo victus 73 B
Mantua condita 44 C
Mantua ab Agilulpho capta 121 A
Marathius Sicyon. 30 F 31 F
Marbodus Saxonum Rex 104 D
Marcellianus vir potẽs occiſus 114
Marcellina hæretica 99 A
Marcellinus Rom. Epiſc. 106 A
Marcellinus Cos 105 C 108 D
Marcellus Rom. Epiſc. 106 A
Marcellus Iuſtin. inſidiatur 119 C
Marchia Brandenburgenſis Germa. Colonia 96
Marchio Brandenburgenſis Albertus iunior moritur 169 I
Marchiam antiquam Carolus IIII. Ottoni ademit 159 B
Marchia noua & Pomerania à Polo. vaſtat 162 E
Marchio de Quaſſa exercitum Caroli prodit 168 C
Marcion hæreticus 98 A 99 A
Marcomanni Placentiæ victi 104 C
Marcomirus Scyth. rex, qui poſtea Sicambri & Franci dicti 69 F
Marcomirus I. Gall. inuadit; magnã Regionis partẽ occupat 70 F
Marcomirus Sicambrorum rex 81 F
Marcomirus Franc. rex 92 C 97 C
Marcomer Franc. rex 110 F cadit eodem.
Marcomer Orient. dux 110 F 112 F
Marcus Alexan. Epiſc. 98 A
Marcus Bulgarum dux à Turcis victus 160 K
Marcus Euang. 93 A moritur 94 A
Marcus hæreticus 98 A
Marcus Hierol. Epiſc. primus ex Gentibus 98 A
Marcus Iudææ præfect. 91 A
Marcus Marcellus Cos 100 B
Marcus II. Rom. Epiſcop. 107 A
Mardonius naufragio XX. millia hominum amittit 66 B
Mardi Libani occupant 125 G
Mardonius victus interijt 57 B
Mardonius Athenas incendit 67 B
Mardonius Dariæ claſsis præfectus eiuſq; res geſtæ 66 B
Mare arſit 86 D
Mare in Italia ſiccatur 168 D
Mare IIII. miliaribus in Thraciam exundat 118 C
Mare littus egreſſum multas Siciliæ vrbes &c. oppreſsit 109 D
Mare rubrum Traia. nauigat 96 B
Margarethæ S. oſsia in Scotiam translata 153 H
Margareta Valdamari filia, cum Olauo filio Daniæ & Noruegiæ Imperat. 160 H
Margareta Scotiæ hæres Noruegiæ regi nupſit 155 I
Margareta Perſa Haumar orantem occidit 123 G
Maria Mater Domini nata 90 A
Maria Mater Domini in cœlum aſſumpta 93 A
Maria formoſa Ratisbonæ coli cœpta 167 A
Maria ab Amnia Conſt. vxor 130 B
Maria Lud. Franciæ reg. Filia Henrico Anglo datur 149 D
Maria vxor Leonis III. 127 B
Maria Regina Vng. Sigiſmundo data 160 E
Maria Scotiæ Regina ſecuri plectitur 172 G
Mariandina nunc Bithynia 34 H
Marianus Scotus Theolog. & Hiſtoriograph. 144 A
Marienburgum arx munitiſs. ædificata 155 K
Marienburgi Theſaurus Cruciferorum à Piſtorib. compilatus 159 I
Marienburgum à Caſimiro Poloniæ occupatum 164 I
Marinianus Cos 104 C 112 E
Marius Britonum rex 49 D
Marius faber ferrarius Romanorum Imperator 104 C
Marobaudes Cos 110 E H
Mars Aborig. rex 38 D
Marſias Thuſcorum rex 56 K
Marſi à C. Silio victi 92 B
Marſi à Germanico victi 92 C
Marſilia à Carolo obſeſſa poſtea liberatur 168 C
Marſus Germaniæ rex 21 G
Martianus Cos 114 E 115 E
Martianus Imper. 113 C 114 C &c.
Martina neptis Heraclij & vxor 121 C
Martinus Auſtraſiorum dux cæſus &c. 125 D
Martinus Bucerus &c. Vitebergæ reuocat errorem 168 A
Martinus Chemnitius Theologus moritur 172 A
Martinus Cromerus Hiſt. Polonius moritur 173 A
Martinus Golnenſ. Prouinc. Mag. Pruſsiæ 156 I
Martinus Lutherus Papæ ſe opponit 167 B &c.
Martinus Lutherus moritur 168 A
Martinus Orientis dux 119 D
Martinus PP. 123 A in exilium actus eodem
Martinus II PP. 135 A III. 138 A IIII. 155 A V. 162 A
Martinus Thruchſes VVetzhuſenſis Or. Teut. Mag. 165 I
Martinus Turonij Epiſcopus 110 A
Martinus Romanorum rex 61 H

eiuſq; victoriæ &c. 62 H
Martinus Coriolanus Volſcis ad⸗ iunctis Romam obſidet 167 E
Martius Turbo Iud. profligat 97 A
Martyres V. Monachi Gneznenſis Poloniæ 141 G
Martyrium Hieroſol. conſtructum 108 C
Maruan Amires Saracenorũ 125 G
Maruan Sara. Amiras 128 G occiditur in prælio eodem
Maruan Familia in Hiſpaniam pulpulſa regnat ibid. 128 E
Marutas Epiſc. Meſopotamo 112 A
M. Acilius Auiola Cos 94 C
M. Acilius Balbus Cos 83 E 85 D
M. Acilius Glabrio Cos 88 D 97 B
M. Aelius Anton. Cæſa. Cos 98 B
M. Aelius Aurel. Anton. Philoſoph. Imperat 99 B natus 97 A
M. Aemylius Barbula Cos 79 E
M. Aemyl. Lepi. Cos 77 G 79 E 82 E E 83 E 85 D 88 D 89 C C 91 B B
M. Aemylius Lepid. Cos 87 D Seditionem mouet
M. Aemylius Lepid. Porcina Cos 84 D
M. Aemylius Mamercus Cos 71 F 87 D
M. Aemylius Paulus Cos 78 E
M. Aemylius Scaurus Cos 85 D
M. Aemylius Scaurus Hortenſis Cos 86 D
M. Aemyl. Trib. Mil. Con. Po. 69 E
M. Annius Lucanus Poeta occiditur 94 B
M. Antonius Cos 86 D
M. Antonius Cos & res eius cum Auguſto 89 C 88 aliæ B B
M. Antonius liberalis Rhetor 93 C
M. Apuleius Cos 90 B
M. Aquilius Cos 85 D
M. Aquilius Cos bell. Seruile in Sicilia confecit 86 D
M. Aquilius Iulianus Cos 93 C
M. Aſinius Agrippa Cos 92 B
M. Aſinius vel Aſilius Marcellin. Cos 94 C
M. Atilius Regulus Cos 76 G 80 E
Atilius Repu. Calc. Cos 74 F
M. Atilius Regulus Seranus bis Cos captus 78 E
M. Atilius Glabrio Cos Antiochum ad Thermopylas vicit & Aetolos & F Triumphauit 81 E
M. Aufidius Fronto Cos 101 B
M. Aurel. Cotta Cos à Mithrid. victus 87 C D
M. Aurelius Cotta Cos 92 B
M. Aurelius Oreſtes Cos Sardos ſubegit 85 D
M. Aurelius Var. Heliogabalus Imperat 102 B
M. Bebius Pamphilus Cos 82 E
M. Calphurnius Bibulus Cos 88 D
M. Cæcil. Metell. Coss 85 D
M. Claudius Mar. quater Cos 80 E eiuſq; egregia geſta
M. Claudius Marcellus Cos 81 E alius ab illo qui V. Cos à Boijs oppreſſus vix euaſit ibid.
M. Claudius Marcellus V. Cos ab Annibale victus cadit 81 E
M. Claudius Marcellus Cos 74 F 77 G 82 E 83 EEE 88 D 90 B
M. Cocceius Nerua Cos 89 C
M. Cornel. Cethagus Cos 81 E 83 E
M. Craſſus Templum Hieroſolymis ſpoliat 88 A
M. Craſſus cum filio à Parthis cæſus 88 C
M. Cornel. Malugnienſis Cos 69 R
M. Curius Dentatus Cos 76 G 77 G tertium
M. Curtius in Speluncam ſe coniecit 73 F
M. Druſus Liuius Cos 90 B
M. Fab. Ambu. I. II. III. Cos 73 F
M. Fabius Buteo Cos claſſem Punicam vicit 79 E iterum Cos ibid.
M. Fabius Dorſuo Cos 74 F
M. Fabius Licinius Cos 79 E
M. Fabius. Pictor Cos 78 E
M. Fabius Vibulanus Cos 69 E
M. Fab. Vibulænus Trip. Mil. Cos Bot. 69 E.
M. Follius Flaccinator Cos Trib. Mel. Cos Pot. 69 E
M. Follius Flaccinator Cos 75 G
M. Fronto Cos 69 B
M. Fuluius Celtiberos Hiſpan. vicit Hilermum regem capit 81 F
M. Fuluius Flaccus Cos primus omnium ex Rom. Tranſ. Alp. Ligures domuit 83 E
M. Fuluior Nobilior Cos 82 E Ambratiam ſubegit Cos 83 E
M. Fuluius Patus Cos 76 G
M. Furius Camillus Cos 91 B
M. Geganius altero Cos Cluilium Volſcorum Imperat. vincit & in Triumpho duxit 69 E
M. Genutius Augurinus Cos 69 E
M. Gerineus Achæorum dux primus 78 C
M. Herennius Cos 86 D
M. Horatius Barbatus Cos 96 E
M. Horatius Pullullus Cos iterum 66 E
M. Iulius Philippus cum Filio Imp. 103 C
M. Iunius Brutus Cos 82 E
M. Iunius Pera Cos 79 E
M. Iunius Pœnus Cos 83 E
M. Iunius Syllanus Cos 56 D 90 B 92 B
M. Iuuentius Helua Cos 83 E
M. Licinius ab Iſtris oppreſſus 82 E
M. Licinius Craſſus frugi Cos 94 C
M. Licinius Craſſus II. Cos Aurum ex Capitolio rapit 88 D
M. Licin. Craſ. Cos. 89 C 90 B 92 B
M. Licin. Luculpoſt Maced. dictus à ſubacta Prouincia Cos 87
M. Liuius Denter Cos 76 C
M. Liuius Druſus Cos Scordiſcos vicit 85 D
M. Liuius Salinator Cos 80 E II. Cos 81 E
M. Lollius Cos 90 B infelix eius contra Saxones pugnæ eodem
M. Manlius Cos 71
M. Manlius adverſus Camillum Seditionem mouet eiuſq; exitus 72
M. Manlius Cos 84 D
M. Manlius Capitolinus Cos 69 E
M. Manlius Tullus Long. Cos 66 A
M. Manlius. Volſo Cos 82 E Iſtrorum regem temulentum vicit
M. Marcellus Pœnum ad Canuſium fudit 81 E
M. Maſſalinus Cos 91
M. Minutius Augurinus Cos iterum 66 E
M. Minutius Rufus Cos 80
M. Nonnius Mutianus Cos 101
M. Oblitus Malleolus Cos 79
M. Octacilius Craſſus Meſſala Cos 78 E II. 79 E
M. Papyrius Craſſus Cos 69
M. Papyrius Mugilanus Cos 20
M. Perpenna Nepos Cos 84 D Ariſtonicum vicit
M. Pelylius Libo Cos 75 C
M. Pinarius Corſicam ſubegit 82
M. Paulinus Hypſeus Cos 85 D
M. Plautius Syllanus Cos 91
M. Pomp. Matho Cos bis 79
M. Popilius Lenas I. II. Cos 73 III. & IIII. 74 F 75 G
M. Portius Lenas Cos Ligures cædi 82 E Cos 84 D
M. Portius Cato Quæſtor, Prætor Cos 81 E Hiſpanos vicit & Triumphat eodem
M. Portius Cate Cos male cum Scordiſciis pugnat 85 D
M. Portius Cato Nepos Cos 85 D
M. Pulcher Perpenna Cos 86 D
M. Pupius Piſo Calph. Cos 88 D
M. Sempronius Tuditanus Cos 79 82 E
M. Seruilius Gemenus Cos 81
M. Seruilius Cos 91
M. Statilius Tauros Cos 93 C
M. Suillius Seruilian. Cos 93 C
M. Terentius Varro Philoſo. & Poeta 85 C
M. Tull; Cicero natus 86 D
M. Tullius Cicero Cos 88 D

M. Tu

M. Tullius Cicero Cos 88 D
M. Tull. Cicero interfectus eſt 89 B
M. Tullius Cicero fil. Cos 89 C
M. Tullius Decola Cos 87 D
M. Valerij Coruini cum Gallo Pugna & conſulatus quatuor 74. F
M. Valerius Coruinus Quintum & VI. Cos. 76 G
M. Valerius Coruinus F Cos 76 G
M. Valerius Leuinus bis Cos 80 E
M. Valerius Levinus Cos Lætum capit 82 E
M. Valerius Maximus Cos 68 E 75 G 77 G 78 E
M. Valerius Meſſala Cos 82 E 83 E 88 D D 89 C 90 BB 92 C 94 C
M. Valerius Publicola Cos 73 F
M. Valerius Volſus Cos 66 E
M. Vibullius Augurinus Cos 99 B
M. Vinitius Quartinus II. Cos 93 C 92 B
M. Vipſanius Agrippa Cos 89 C 90 B
Maſagetharum origo 11 B
Maıalmas Sara. Tyrannium capit atq; euacuat 126 G
Maſinuſſa à Syphace regno pulſus 81 D
Maſiniſſa 92 annorum Carthaginenſes vicit 83 D
Maſaniſſa moritur 84 E
Maſcezel Tyrannus 111 D
Maſgaba Maſiniſſæ. fil. 82 D
Maſlaus dux Plocenſis rebelis Regi Pol. 143 G
Masloth Nahum dux Iud. 77 A
Maſouiæ nomen vnde 143 H
Maſsilia condita 63 H
Maſtinus Italiæ Dominus 158 B
Maſtuin Pomeraniæ dux 154 I
Maternus cos 103 B
Mathan Auus Mariæ 86 A
Mathanias qui & Sedechias Iudæ rex 62 A
Mathatia Eli dux Iudæorum 75 A
Mathathia Siloa dux Iuda 78 A
Mathematici Romæ pulſi 95 B 96 A
Mathematici Italiæ Lege pulſi 92 A 94 A
Matthæus Evangelion ſcribit 93 A
Matthæus Thuſciæ Comes bonis priuatur 152 C
Matthæus VVeſenbecius I. C. moritur 172 A
Mathias Hier. Epiſc. 96 A
Mathias Huniades Vngariæ Rex 164 E
Mathildis vxor Henrici V. 145 A Hæres Ang. cum filijs dicta 147 H Bella eius in Anglia 148 H
Mathildis Comitiſſa Italiæ obijt &c. 147 A
Mathuſalah 5 moritur 8
Matrimonium inceptum Fol. 3
Mauia Sara. Regina 110 B
Mauortius V. C. Cos ſolus 117 E
Mauregatus Hiſpan. rex 130 E
Mauri Granatenſes feliciter pugnant contra Hiſpanos 169 D
Mauri Siciliam vaſtant 132 C
Mauritani ſeditioſi à Turbone opreſsi 97 C
Mauritius qui poſt Imper. Perſas vicit 120 C
Mauritius Henrici fil. Saxoniæ dux 168 C
Mauritius Princeps Auraicus, Mauritij Electoris nepos, Dux belli in Belgio conſtituitur 172 A
Maurus Monachus 129 A
Maurusij Africam affligunt 120 F
Mauſelus Cariæ regulus eiusq; monumentum Mauſoleum ab Artemiſia factum 72 B
Maxentius Cæſar 106 C &c.
Maxentius à Conſtant. victus 107 C
Maximianus Epiſcopus Conſtantino 113 C.
Maximilianus natus 164 B nuptię eius cum filia Burg. 165 B &c.
Maximilianus Cæſ. coronatur Frācforti 169 B
Maximilianus Imp. occupatur bello Vngarico, celebrat conventum Auguſtæ Imperat auxilia contra Turcos &c. ibidem
Maximilianus Imp. ſtatibus Auſtrię concedit confeſsionem Auguſtanam ibidem
Maximilianus ſuccedit in regno Vngariæ 169 E.
Maximilianus Imperator Poſonij agit conuentum 169 E
Maximilianus dux Mediolanenſis ſua recipit 166 D
Maximilla & Priſcilla Pſeudoprophetiſſæ 99 A
Maximianus Galerius Cæſar 105, C Aug. 106 C
Maximianus Herculius Impe. 105 C
Maximianus Cæſar 106 A Chriſtianos perſequitur eodem
Maximinus Antioch. Epiſc. 100 A
Maximinus Treuirorum Epiſcopus 108 A
Maximus Epiſcopus Alexan. 104 A
Maximus Hieroſol. Epiſcopus 99 A 107 A
Maximus in Britanniæ Imperator dictus &c. 110 D I. &c.
Maximus Britan. Tyrannus 112 I
Maximus Cos 98 B 99 B 101 B
Maximus II. Cos 102 B 102 B II. III. 103 II & III C
Maximus Dexter Cos 104 C
Maximus Cos 112 E 113 E I k
Maximus Imperium inuaſit 114 D
Maximus Pupienus Imperat. 103 C
Maximus Tirius Philoſophus 98 A
Maximus V.C. Cos ſolus 117 E
Mazaca vrbs Cappadociæ 11 B
Mechelburgenſes Ducatus titulo ornati 158 G
Medię Regnum à quo dictum 11 E
Mediam Romani ingreſsi 99 B
Medi à Dario defecere, ſubacti iterum 71 C
Medidus Medorum Dux 57 D
Mediolanum conditum 37 C
Mediolanum à Marcello captum Romanis ſubactum 80 E
Mediolanum à Marcomannis vaſtatum 104 C
Mediolanum Gothis deditū 118 C
Mediolanum à Friderico I oppugnatum ſæpius, deſtructum quoque &c. 146. C & D
Mediolanū Vicecomites potiti 157 B
Mediolanum à Gal. captum &c. 166 C 167 C &c.
Mediolanenſes Imperatorem Frider. vincunt 149 C 150 A
Mediolanenſes ab Impera. Frid. II. victi 152 C 153 C
Mediomatricum regnum 119 E
Medon dux primus Athen. 47 B
Megabizus Zopiri filius Thraciam ſubegit, Perinthum capit. Pæones vicit 65 B
Megabizus Legatos ad Macedonas mittit, qui ibi interfecti ob libidinem 66 B
Megara Achæis victa 79 C
Memiken Molitor Marchiam Brādenburgenſ. inuadit 158 B
Memike Querfordenſis Prou. Mag. Pruſsiæ 158 H
Melanthus victo Xanto Bœotio Athenarum rex fit 45 G
Melchi Attauus Chriſti 82 A
Melchizedeck 18 A
Melcades Rom. Epiſc. 106 A
Melech Saracen. cadit 128 G
Melecla Turc. in Aſia Imp. 145 B
Meles Lydorum rex 58 H
Melius Romæ intefectus 69 E
Melite Inſula oppugnatur à Turcis 169 K
Melito Epiſcopus 99 A
Melus cond. 35 H
Memnon lapis loquens 29 E
Memnon Priamo auxilio eſt 43 I
Memphis in Aegypto cond. 33 E
Mena Aegyptius 23 B
Menander Comicus 75 B
Menedemus Epiſcopus 75 B
Menelaus Spartæ rex 42 G

Menelaus Sacerdos Iud. 82 A
Menophis Aegypti rex 35 E
Menradus Liuoniæ Epiſc. primus 149 K
Menſarij Romæ conſtituti 73 F
Menſes V. Locuſtarum Apo. 9 incipiunt 109 A
Mephres Aegypti rex 27 E
Merari 24 A
Merciorum regnum Dani occupant 134 G
Merciorum regnum Papæ fit tributarium 130 F
Mercurius Triſmegiſtus Philoſoph9 31 E
Meres Aethiops 59 D
Merodach Baladã Babylonis regnũ inuadit & Aſſyr. ſubegit 58 D
Merodacus Sicambr. rex 85 D
Meroueus Franc. rex 113 F
Meroueus Brunithildem ducit &c. 120 E
Meſacus Meſios fundat 11 B
Meſech 11 B
Meſech regio quæ poſt Cappadocia 12 B
Meſembria à Bulgarib. capta 131 E
Meſezebel Filius Iechoniæ 63 A
Meſomedes Muſicus & Poeta 98 A
Meſopotamia Rom. Prouin. 96 B
Meſopotamia à Caro recepta 105 C
Meſopotamia à Sapore vaſta. 108 E
Meſſala Cos 102 B 116 E
Meſſalinus Cos 98 B
Meſſana condita 24 G
Meſſana à Lacedæmonijs capta 58 H
Meſſapius Sycion. rex 24 F
Meſſana à Lacedæmonijs defecit 61 E
Metaſthenes Perſa Hiſtoricus 77 D
Metellus Rhodi exulat reuocatur 86 D
Metellus Scipio Cos quinq; Menſes 88 D
Metellus Bradua Cos 96 B 99 B
Metilius Hilarianus Cos 108 D
Mettinus Tyri rex 52 C
Metius Suffetius Allenorum Imperator eiusq; ſupplicium 60 G H.
Mezades Athen. dux 52 E
Mezentius Thuſcorum rex 42 C
Mezentius à Vetulonibus pulſus Turnum iuuat 43 C
Mezentius in Sicilia Imperator dictus 124 B
Michael Beutherus Hiſtoricus moritur 172 A
Michael Eutropalates Or. Imperat. 131 B
Michael Conſt. Imp. 132 B
Michael & Theodora mater Conſt. Imp. 133 B Michael ſolus 134
Michael Calephates Conſ. Im. 143 B
Michael Neander moritur 174 A
Michael Paphlagon Con. Imp. 143 B
Mich el Senior Conſtant. Imper. 144 B
Michael Conſt. Duce fil. Græc. Imperat 145 B
Michael Paleologus Græc. Imperat. 154 B
Michael Magiſter Culinæ Ord. Teu. Mag. 161 I
Micheas Propheta 57 A
Micypſe mors eiusq; filij 85 D
Midas Phrygum rex 39 I
Miesko Mazouiæ dux à muribus deuoratus 163 G
Mieſco qui & Miezlaus Poloniæ rex fit Chriſtianus 139 E
Miezlaus Boleslai Polo. Reg. fil. natus 140 F
Miezlaus II. Polo. rex 132 G
Miezlaus Polo. Tyran. 149 G 150 & 151 F G
Milciadis ſuaſu Athenienſes Perſas vincunt 66 B
Milegaſt VVilzorum rex 132 C
Miletus condita 40 I
Miletus à Perſis capta 66 B
Milo crotouiẽſ. foatis & vorax 63 G
Milo Clodium interfecit, ſeditionẽ excitat 88 D
Minius Caſtellæ Comes 135 E
Minois origo 34 G Regnum 35 G
Minos mare obtinuit &c. 41 F A gonem inſtituit ibid.
Minonis interitus 42 F
Minos vrbs Siciliæ cond. 36 C
Minotaurus 41 F & H
Minutia Virgo Veſtalis defoſſa 74 F
Miramomelinus Sar. in Africa rex 127 E
Miram Soror Moſe nata 29 A
Misdates Perſarum rex 106 B
Miſiani à Rom. victi 119 D
Miſitheus Socer Gordiani vir ſtrenuus &c. 103 C
Miſpharmutoſis Aegypti. 27 E
Miſcia & alia Caſtra à Saracenis capta 126 G
Mithridates Parthorum rex Sinopẽſibus bellum infert 80 B
Mithridates II. Parthorum rex 80 C
Mithridates Arſaces Parthorũ 82 C
Mithridates Parthus Demetrium capit 84 C
Mithridates Parthus Cog. Magnus 86 C
Mithridates Hiberus Parthorum rex 93 C
Mithridates Ponti rex Rõ. iuuat 84 B
Mithridates Magnus rex Ponti patri ſucceſsit 85 B
Mithridates Aſiam inuaſit 87 A B item Bithyniam ibid.
Mithridates Ponti ſibi mortem infert & filiabus 88 C
Mitylenæ à Conſtant. receptæ 128
Mitylenæ à Turcis captæ 164
Mizraim Aegyptum obtinet 10
Mneſtheus Athen. rex 42
Moabitæ ab Aſſyrijs ſubacti 58
Moabitæ victi à Nãbuchodonoſor 62 B
Modeſtus cos 102 B 110
Madogiſilus Vandal. rex 110 C
Mœonius Odenatum eum filio occidit 104 B
Moguntia à Romanis reparata 94
Muguntiæ Alexander Imp. occiditur 103 C
Moguntia ab Alemãnis capta 109
Moguntia à Dæmonio afflicta 134
Moguntia à Luthulfo capta 138
Moguntia à Ludouico nigro capta &c. 164 B
Moldauia à Sigismundo ad Vngaros reducta 160 E
Mompelgartenſe colloquium 172
Mona Inſula Rom. ſubacta 94 C
Monachatus initium 104 A
Monachi ad militiam coacti 110 A
Monachi Monachas ducere coacti 129 A
Monachi ab Imperat. Or. exacti &c. 129 A
Monachis tributum imponitur 29
Monachi pſequutionẽ patiunt 138
Mondauus Lituaniæ rex 153 G Baptizatur & coronatur 154 G
Monomachiæ ab Honorio ſublata 111 D
Monaphyſicorũ hęreſis exorta 122 A 128 A
Monotelitharũ hęreſis exorta 122 A
Mons Veſuuius arſit 95 C
Montaburin. Vueſtphaliæ condita 7
Montanus hæreticus 99 A (F
Montani coacti ad Baptiſma ſeipſos cremant 127 B
Mopſiſtiæ 43 C
Mopſocrenæ vrbs 43 C
Mopſus Ciliciæ rex 43 C
Morauia ab Hunnis afflicta 128 F
Morauij Polonis rebelles &c. 146 G
Morauiam Poloni populi 147 G
Morauia à Polonis occupatur 153 G
Morauienſes Scoti Malcolmum regẽ occidunt 138 F
Morbus Gallicus cœpit 165 C
Morges à quo Morgetæ Italiæ 29 C
Morte primus Romæ mulctauit Silla 87 D
Moſcus à quo Moſcouitæ 11
Moſcorum cædes à Polonis facta 166 E
Moſci redeunt in Liuoniam 167
Moſcorum princeps oppidum & a… ce…

ſcem Dolozar capit 169 F
ſoſci cæduntur à Liuanis ibidem.
Moſcus & Polonus inducias confirmant 169 F
Moſcus depopulatur Liuoniam, Derbati incolas abducit 169 I
Moſe natus 29 A moritur 33 A
Moyſes Amiras Saracen. 130 G
Muctar Pſeudopropheta Perſiam occupat 125 G occiſus eodem
Muctan Saracen. Liciniæ vrbes capit 126 G
Muhauias Amiras Sarac. 123. G
Muhamad Saracenorum dux &c. 126 B G
Muhamad qui & Abubalas Sarac. Amiras 128 G
Muhamad fil. Aaronis Amir. 131 H
Muhamad Amiras 132 H
Muhauias Saracenorum Amiras 124 G
Mulech Sapherapes Saracen. Soldanus 155 B
Mulieris Chriſtianæ egregium facinus 10 B
Mumulus Narbonenſ. Gall. præfectus 120 C
Muſacius Sclauiorum rex temulentus captus 120 C
Muſanus 99 A
Muſæus Orphei diſcip. 40 E
Muſcarum ignotarum exercitus 245 A
Muſthianus Cos 117 E
Muſica inuenta Fol. 5
Muſica apud Celtas orta 19 C
Muskauus Vandalorum dux aliquot Germa. oppida euertit, &c. 140 B
Muſtapha Baſſa Budenſis. 171 E
Mutij Scæuolæ facinus 66 E
Mycenarum regni finis 44 G
Mycenæ, quæ & Cumæ Italiæ, conditæ 47 H
Mycerinus Aegypti rex 56 E
Mydas II. phrygum rex 58 F
Mytreus Aſſy. Rex 41 B

N.

NAbis Lacedæmoniorum rex eiusq; facinora 81 B
Nabuchodonoſor primus rex Babyl. 60 B
Nabuchodonoſor Magnus 62 B eiusq; res geſtæ &c.
Nabuchodonoſor in agro cum feris 7 annis viuit 63 B
Nabuzardan Princeps Militiæ Nabuchodonoſoris reliquias Iudæorum in Babylonem adducit 62 A
Nadab Iſrael rex 50 B
Næuius Comicus moritur 81 A
Nahor natus 12 A moritur 17 A
Nakel Prutenorum vrbs à Polon. capta 147 G
Namnes Celtarum rex 41 C
Nannetum à Normannis captum Epiſcopus occiſus 133 G
Narbon Celtarum rex 27 C à quo Gallia Narbonenſis
Narbona à Gothis obſeſſa, à Litorio liberata 113 H
Narbonenſes à Bamba victi 125 E
Narciſſus Hieroſ. Epiſcopus metu relinquit Eccleſiam &c. 101 A
Narmandus Ruſſorum rex à Cruciferis occiditur 158 I
Narſes Meſopotamiam vaſtat 106 B &c.
Narſes Orient. præfect. 120 C Combuſtus 121 E D
Narſes Italiæ contra Gothos præfectus &c 118 C 119 C D &c.
Narſeus Per. Rex 105 B
Nartij Veri res egregiæ 99 B
Nauarræ Regnum 139 E
Naum Propheta 57 B
Naxus in Sicilia condita 58 E
Nazarius Rhetor 107 B
Neapolis &c. à Beliſario capta 118 C à Totila recepta eodem
Neapolis pp. ſe dedidit 153 A
Neapolis à Gallis occupatur 166 A
Neapolitani regni origo. 142 E
Neapolitani Carolo VIII. ſpreto Ferdinandum recipit 166 D
Necho Aegypti rex 61 D
Necho à Nabuchodonoſore vict. 62 D
Nectanebus Aegypti rex 72 D 73 D
Nectarius Conſtantinopol. Epiſcop. obijt &c. 111. C
Nehemias Hieroſolym. miſſus 69 A reuerſus ad regem ibid.
Nehemiæ mors 74 A
Nemauſenſes à Bamba victi 125 E
Neocæſarea Ponti ſubuerſa præter Eccleſiam 108
Neocæſarea terræmotu ruit 116 C
Neoterius Cos 110 E
Nepher Cherres Aegyp. rex 51 D
Nepherritas Aegypti rex 72 D
Nepos Imperat. 115 D
Nepos vnde Nepotiana hæreſis 104 A
Nepotianus Cos 106 C 108 D
Nepotianus Imperat 106 D occiſus ibid.
Neratius Cerealis Cos 109 D
Neratius Marcellinus Cos 97 B
Neratius Priſcus 97 B
Neroneum Quinquennale ludicrum inſtitutum 94 C
Neronea vrbs 94 B
Neroni fulmen ad menſ. cadit 64 A
Neſtorius Conſtant. Epiſcop. 112 A damnatus 113 A
Neuita Cos 109 D
Neuius Criſpius Macedonas vicit 80 C
Neumagæ populi Franci 69 F
Neumarck ad Trebniciam Pruſſ. condita 157 D
Neuſtria Normannis ad incolendum data 135 D
Nicanor Sicambrorum Rex 79 E
Nicanoris infelix pugna naualis cum Orchadum Rege 80 F.
Nicea ab Alexandro condita in India 75 C
Nicea terræmotu ruit 97 A 109 bis & euerſa
Nicephori Hiſtor. Eccleſ. incipit 111 finit 117
Nicephorus Conſt. Patriarcha 131 A
Nicephorus Or. Imperat. 131 B à Saracenis pacem emit eodem
Nicephorus à Saracenis graui prælio victus 131 H
Nicephorus Phocas Conſt. Imperat. 139 B occiſus A
Nicephorus Græc. Imp. 145 B
Nicias Athenienſis dux in Siciliam traijcit 70 D cadit 70 B
Nicodemus Friſchlinus moritur 173 A
Nicolaus Chriſtianorum Neptunus 131 A
Nicolaus de Cuſa Brix. Epiſc. 164 A
Nicolaus Daniæ rex occiditur à Sleſuicenſibus 147 I
Nicolaus dux Opolienſis capite plexus 166 E
Nicolaus frater de Saxo, Heluetiorum ſagus 165 A
Nicolaus Kaas moritur 175 H
Nicolaus de Lyra 157 A
Nicolaus Muffel Noriberg. ſuſpenſus 164 A
Nicolaus PP. 134 A II. 144 A III. 155 A IIII. eodem V. 193 A
Nicomedes Rex Bithyn. Nicomediam condit 78 C
Nicomedes Pruſiæ Fil. Rom. commedatus 83 C
Nicomedes Bithyniæ Rex Rom. iuuat 84 B
Nicomedes in Bithyniæ regnum reductus, à Mithridate iterum pulſus 87 A
Nicomedes Bithyniæ regnum Rom. Teſtamento legat 87 B
Nicomedia condita 59 E
Nicomedia terræmotu ruit 97 A 109 B
Nicopolis terræmotu ruit 97 B
Nicopolis Palæſtinæ condita 102 A

Niger Cos 98 B
Nigrinianus 108 D
Nilus exundauit 22 D
Nilus ſupra modum exundat 118 B
Nimrod rex Babylon. 10 B
Niniue condita 12 E
Ninus rex 14 B
Ninus à Cyaxare euerſa 62 B C
Niſibis à Lucullo capta 87 C
Niſibis duobus menſibus à Sapore obſeſſa 108 E iterum C.
Niſibis precibus Epiſcopi ſæpe à malo liberata 108 A
Niſibis tertio à Sapore obſeſſa 109 B
Nitochrin Regina Babylonis 63 B
Nix Magna 149 C
Noah Cham Italia pellit & nouas ordinationes facit 14 C & 15 C
Noah moritur 17 A
Noa vrbs Arabiæ 13 B
Nobiles primi in Flandria 141 E
Nobilitas Gall. arte ſuppreſſa 144 D
Noelæ & Noeglæ coloniæ in Hiſpania à Noah ordinatæ 14 D
Nonius Aſprenas Cos 96 B
Nonius Cos 113 E
Noradinus Antiochiam obſedit 148 K
Noriberga diruta 146 C
Noribergæ ſeditione orta Senatus fugatur, vnde Max. Reip. mutatio extitit 158 B
Noribergenſium cum Alberto Achille bellum 163 B
Noribergenſes à Caſimiro cæſi 166 B
Nobergenſes arcem muniunt 168 B
Noricum Gothorum regno paret 116 D
Normanni Friſonibus tributum imponunt 133 D Gallias vaſtant eodem 134 D 135 C D E
Normanni Andegauij obſeſſi à Carolo Cal. pecunia ſe liberant 135 C
Normanni Chriſti fidem ſuſcipiunt 136 E
Normanni Apuliam occupant 142 E
Normannia regio 135 D
Normannia ab Henrico I. Anglis ſubacta 146 H.
Normannia à Philippo Auguſto occupatur 150 D 151 D
Normannia à Francis recepta 163 C
Normannia vaſtatur ab Anglis 169 G
Northumbrię regnum inclinat 129 F
Northumbrię regnum Adelſtanus ſubegit 138 F
Noruegia Canuto ſubiecta 142 I
Noruegiæ ſine vino Euchariſtia vti permiſſum à PP. 165 A
Nouercæ odium 117 H
Nouogrod à Moſco obtenta 165 F
Nox de die viſa eſt 74 F
Nuba Danorum regulus Baptizatus 138 G
Numa Pompilius natus 67 H
Numa Pompilius Romanorum Rex 59 I
Numæ laudes 50 H
Numæ libri reperti 82 E
Numantia à Rom. deleta 84 D
Numerianus Cæſar & Cos ab Apro occiſus 105 C
Numerus beſtiæ bicornis 666 Apoc. cap. 13. Q. iiij fac. 2.
Numerus 42 menſium Apocalyp. 11. &c. vel 1260. dierum I. iiij. fac. 2.
Numerus V. menſium locuſtis datorum Apoca. cap. 6. L iij
Numerus quinq; menſium Apocal. 9 quando finitus 117 G
Numidus Thuſcus Cos 106 G
Numitor in regnum reſtitutus 56 L
Numus Albinus Cos 104 C
Nuptiæ Caroli IIII. Cracouiæ 159 B
Nuptiæ Henrici III. cum Agnete VVilielmi Pictauienſis filia 143 C
Nuptiæ Henrici III. cum filia Canuti Daniæ Angliæq; regis &c. 143 C
Nuptiæ Henrici IIII. cum Bertha quam repudiare voluit poſtea 144 D C
Nuptiæ Henrici V. cum Mathilde Anglo. reg. fil. 146 A
Nuptiæ Ludouici D. cum Margareta Com. Prouinciæ 152 D
Nuſsia à Carolo Burgund. obſeſſa 146 D
Nycea vrbs Corſicæ cond. 47 C
Nycius Feſulanus Thuſc. rex 47 C
Nyſa Indiæ condita 34 B

O.

OBednatus 38 A
Occidentis Imperio Barbari potiti 118 D
Oceanus qui & Mizraim Aegyptum obtinet 10 E
Ochozias rex Iuda 52 A
Ochus Veius Hetruriæ rex 12 C
Ocnus Bianor Thuſcor. rex 44 C Mantuam condit eodem
Octauia Cæſaris Auguſt. Soror ab Antonio repudiata 89 C
Octauia Neronis vxor 95 C
Octauia à Nerone occiſa 94 D
Octauianus natus 88 D
Octauianus Aegypto potitur victis Anton. & Cleop. 89 B
Octauianus PP. 149 B
Oda Saxoniæ duciſſa 133 D
Odemarus Francorum rex 96 C
Odenatus Palmyrenorum rex Orientis Imperator 104
Odenatus Quietum occidit 104 A
Odilio Cluniacenſis Abbas 140
Odiua ab Odoacro victus 115
Odoacer Galliam intrat 115
Odoacer Herulus Italiæ rex 115 victus ibidem & 116 D &c.
Odo Burgundius in terra S. 150
Odo Campaniæ dux Burgundiam inuadit 142 C
Odo Francorum rex Andegauienſis dux 153 D.
Odo Princeps Carolingorum 143
Odomarus Valentinianus ab Angl[…] Scotiæ præficitur 156 G
Offa Beruredum occidit, Merciorum regnum obtinet 128 F
Offa Or. Saxo. rex fit Mona. 126
Olanum, quæ nunc Mediola. 37
Olauus Thuſcorum rex 37
Olauus Daniæ Suetiæq; rex 131
Olauus Noruegiæ rex 139
Olauus Noruegiæ rex 141 I Dani[…] am inuadit 142 I &c.
Olauus III. Daniæ rex 145
Olbius Celtarum rex 39 D
Oleum in Italia primum ſatum 63 H
Olei fons Romæ fluxit 89
Olei vtilitas 78 F 87 E 88 D.
Olgerdus dux Lituaniæ, à quo Pol[…] nię reges 158 H
Olibrius Cos 110
Oliſipona Sara. ab Alpho. erep. 131
Oliua Monaſterium a Pruteniis dire[…] ptum 152 G
Olybrius Cos 111 E 114
Olybrius à Richimero Imperator fa[…] ctus 115 D
Olybrius Iun. V. C. Cos ſolus 116 117 E
Olympias Alexandri mater regnat 75 E
Olympiadum initium 5
Olympij Ludi cœpti 38
Olympius Arianus cœlitus punitus 116 A
Olympius Exarchus 123
Onias auarus Sacerd. Iud. 80
Onias Priſcus Pont. Max. Iudæorum 74 A
Onias Templum Heliopoli condit 83 E
Onomarchus Phocenſ. dux 73
Ophraganeus Aſſyr. rex. 51
Oprateus Aſſyr. rex 51
Opilio Cos 114 E 117
Opilius Macarinus Imperat 102
Opiter Virginius Cos 67
Opiter Virginius Tricoſtus Cos 66
Oppia Veſtalis ſtupri damnata 67

ꝑolienſis terram Poloni ſubigunt 153 G 161 F
ptimates Romæ à Mario trucidantur 86 D
raculum Dodonæum primùm vſu habitum 61 E
ratorius Alem. rex 109 E
rcades InſulæRoman. Imperio ſubactæ 93 C
rchanes Turcorum Imp. 157 K
rchomenon Athenæ 31 H
rcus Moloſſorum rex 33 G
rdo Patrum Chriſti ad Dauid vſq; 26 A
rdo Carthuſienſis 145 A
rdo Ciſtercienſis 146 A
rdo Cluniacenſis cœpit 126 A
rdo Hoſpitalis S. Iohannis Baptiſtæ 148 A
rdo Fratrum Gladij in Liuonia 151 K
rdo Gladij Fratrum cum Cruciferis vnitus 153 K
rdo Pœnitent. Meretricum 165 A
rdo prædicatorum Cracouiam introductus 152 G
rdo præmonſtratenſium 146 A confirmatus 148 A
rdo Stellatorum Fratrum Pariſijs 158 A
rdo Templariorum Hieroſolymis cœpit 147 A
rdo Templariorum deſtructus 156 A
rdo Teutonicorum 150 A K
rdonius Hiſpaniæ rex 132 E II. 135 E III. 137 E
reſtes Myc. rex 43 G
reſtes Pyrrhum in Templo Apollinis occidit 44 G
reſtes Macedoniæ rex 71 C
reſtes à Dario interfici iuſſus 65 E
reſtes Cos 117 E poſt C eodem
reſtes Galliæ præfectus 115 D
radas Arabum rex 90 A
rigenes patrem ad martyrium hortatur 101 A alia eius facta ibid. & ſequentibus Folijs
rigenes librum de Martyrio ſcribit 103 A
rigenis libri condemnati 111 A
rlandus di laſſo Muſicus moritur 174 A
rmiſdates Perſarum rex 104 B
roſius finit 112 A
rpheus claret 40 E 41 B
rphitus Cos 98 B 99 B 100 B
rthodox. Eccleſias recipiunt 110 G
rthopolis Sycion. rex 28 F
rthulfus Bernhardi filius Luneb. dux 141 C
rthulfus Saxoniæ & Luneb. dux 143 E
Orus quis 16 E
Orus patrem vindicat 25 E
Orus magnus AEgypti rex 30 E
Oſcus Thur. rex 39 C
Oſea rex Iſrael 57 C
Oſea Prophetat 55 B
Oſiris natus 15 D
Oſiridis inuenta & dominium 17 E
Oſiris Ammon Iupiter dictus 15 E
Oſiris Aegypti rex factus 15 E
Oſiris Lycurgum Tyrannum interimit 22 E eius Sacra ibid.
Oſiris Tyrannos opprimit 23 E
Oſiris Italia potitus 24 C
Oſiridis cædes 24 E
Oſius Cordubæ Epiſcopus 107 A
Oſothor AEgypti rex 52 D
Oſorthon Aegypti rex 56 E
Oſorthon AEgypti rex 56 F
Oſoulphus rex Northumb. 129 F
Oſricus & Enfredus Northumbriæ regnum diuidunt 122 G
Oſredus Northumbriæ rex 103 F
Oſtenta portentoſa 86 E
Oſtgothorum regnum in Pannonia 114 H
Oſualdus Pius Northumbriæ rex 123 F
Oſuinus Deiræ rex 123 F
Oſuinus Bernicæ rex 123 F
Oſuuius Bernicæ rex 123 F
Otaccar Bohemiæ rex 153 F Vngaricos vincit eodem, victus 154 F
Otha & Oſca Hengiſti filij Anglorum reges 114 I prælio cadunt 115 I
Othacaruus in campis Auſtriæ victus occubuit 155 F
Otto Henrici I. filius Anglorum regis filiam ducit 137 C
Otto I. Romanorum Imperat. 138 C
Otto II. rex electus, Imperat &c. 139 C Romæ coronatur eodem
Otto III. Imperat. 140 C Romam venit eodem, Romam obſedit 141 G
Otto IIII. contra Philippum Imperator electus 151 C terram Eccleſiæ inuadit eodem &c.
Otto Bamberg. Epiſcopus Pomeranos conuertit 147 A
Otto von der VVeſer Bauariæ dux 144 E
Otto dux Bauariæ Vng. rex 156 E captus eodem
Otto qui & Vdo Marchio Brandenburg obijt, cui filius eiuſdem nominis ſucceſsit 144 E
Otto Marchio Brandenb. 153 F
Otto Nepos Henri. Leonis dux Brunſuic. & Luneb. dicitur 153 C
Otto dux Brunſui. Alberti fil. 157 B liberalis dictus
Otto dux Brunſ. de Grubenhag. Siciliæ rex 159 B
Otto Magnus dux Brunſuicenſ. obijt 163 B
Ottonis Frider. dux Brunſ. & Luneburg. nuptiæ & mors 164 A
Otto Caroli filius Lotharing. dux 140 D
Otto dux Luneburg. natus 143 I
Otto dux Luneburg. 157 G
Otto dux Stetini & Pomeraniæ moritur 164 B
Otto Saxoniæ dux 134 C
Otto Luſthulphi filius Sueuor. dux 139 D
Otto Sueuorum dux obijt 140 D 143 C
Otto de Suinfurt Sueuiæ dux 143 G
Otto Thuringiæ Marchio Henrici rebellis 144 C Primus Decimas Moguntino Epiſcopo dedit eod.
Otto Karpenſis Teut. Or. Ma. 151 K
Otto Lauterber. Neumarick ad Trebniziam Fl. in Pruſsia condidit 157 H
Otto Miezlai Pol. ducis fil. 150 G
Otto von Rotenſtein Liuoniæ Mag. 154 K
Ottomannus Turc. Imp. 156 K
Ouidius Poeta natus 89 D mors 92 A
Ouinius Gallicanus Cos 107 G
Ouinius Paternus Cos 104 C 105 C H
Oxintes Athen. rex 44 H
Ozias Iudæ rex 55 A

P.

PAccatianus Cos 108 D
Paccificationes inter Danos & Suecos irritæ 169 H
Pacis Templum Romæ ædificatum 94 C
Pacorus Herodis fil. Parthorum Rex 88 C
Pacorus Parthus res magnas in Syria geſsit 88 C
Pacorus Parthus Iudæam inuadit &c. 89 B cum exercitu occiſus ibid.
Pacorus rex ab Alanis Scythis pulſus 95 C
Pacuuius Ennij Nepos Tragœdiarum ſcriptor 83 D
Padua à Galeatio capta 160 C
Pæones à Perſis victi 65 B
Pæones à Philippo ſubacti 73 B
Paganus Bulgarum dux 129 B
Palæmon Grammaticus 93 C

Palæmon Rhetor 97 B
Palatuus Hiſpaniæ rex 39 D
Palatuum Cacus Reg. repellit 41 D
Palfuerius Latro potens à Probo occiſus 105 C
Palauius Scotos ad Chriſtum ducit 112 I
Palladius Cos 112 E
Palladon quæ & Minerua, Vnde ſit, & quæ eius opera 15 B
Palladua militia 15 B
Palma Cos 96 B H.
Palmas Syriæ præfect. Arabiæ partē ſubegit Rom. 96 A
Palmyreni Aegyptios oppugnant 104 B
Pampatius Arſaces III. Parthorum 81 C
Panætius primus Siculorum Tyrannus 62 E
Pandion Athen. rex 35 H 49 H
Pannius Aſſy. rex 39 B
Pannonia à Vandalis poſſeſſa 108 E
Pannonia Gothis ſubiecta 116 D
Pannonia Imperio iterum ſubiecta 121 G
Pannonij à Cæſ. Aug. ſubditi 89 C
Pannonijs vineas habere permiſſum 105 C
Panormum in Sicilia à Rom. captum 78 E
Pantenus autor primæ Scholæ Theologicæ 100 A
Pantheon fulmine crematum 96 B
Pantheon omnium Sanctorum Templum dictum 121 A
Papæ artes ad aucupandum Siciliam &c. 152 A C
Papæ excommunicat reginam Angliç 169 G
Papa Bambergam venit 152 C
Papa Bohemiæ regem bannat 164 E
Papa à Germanis Concionatoribus condemnatus X. fa. I
Papa Coslariam venit 144 A
Papa Grçcorum Imp. excom. 155 A
Papa Hetruriæ vicariatum ad ſe rapit 155 D
Papa Idolatriam in Polonia auget 154 A
Papa Imperatori tributa Italiæ negat 127 A
Papa rebellantibus Imperatori vitam æternam promittit 153 A
Papa Italiæ Ius ad ſe trahit, Tyrannos Principes facit, legit 158 B
Papa legem pro immunitate corporis Clericorum tulit 148 D
Papa Norman: bello appetit 143 A
Papa Regem Philippum excom. Regnum Franciæ Alberto Imp. tradit 156. D B
Papa Rogerio Siciliæ bellum infert 148 B
Papa Sardiniam Frider, Siciliæ conceſsit 156 D
Papa Senatorium munus ab Imper. ad ſe trahit 158 A
Papa Siciliæ regna ad ſe trahere conatur 150 C.
Papa Turcis bellum indixit 164 K
Papatus noua ornamenta & inſignia T. 2. facie I
Paphnutius Aegyptius Epiſ. 107 A
Paphus cond. 35. H
Papia ab Alboino capta 119 G
Papia ab Othone capta 137 E
Papia ab Othone capta 138 C
Papia exuſta 141 D
Papius Iohannis diſcip. 96 A
Papinianus Iuriſconſ. occiſus à Baſſiano 102 B
Pappas Cos 103 C
Pariſades Rex Ponti 73 B
Parium conditum 59 E
Paris Celtarum Rex 35 B
Pariſij Francis ſubacti 112 F
Pariſij ab Eduardo obſeſsi 159 H
Pariſijs ſeditione II. M. ſtudioſorum ceditur 162 C
Parlamentum Franciæ inſtitutum 129 D
Parmenides Phyſicus 68 C
Parthamaſiris Armeniæ Rex 96 A
Partharithus ad Long. Regnum reuocatus 125 C
Parthenaſpates Parthorum Rex à Traiano factus 96 B.
Parthenaſpates vicinis Euphrati regiōn. præficitur 97 B
Parthenij Tarentum condūnt 59 H
Parthenopolis Magdaburgum dicitur 130 E
Parthi à Macedonibus deficiunt, prōprium regnum conſtituunt 79 C
Parthi Syria pulſi à Caſsio 88 C
Parthi ſigna Roma. capta reddunt 90 B
Parthi res ſuas priſco more adminiſtrant 97 B
Parthi fraude nuptiarum à Baſsiano circumuenti 102 B.
Paſchatis pp. 132 A H. 146 A
Paſchatis cauſa Schiſ. ortum 101 A
Paſtor Cos 99 B
Paſtorum dynaſtia in Aegypto 22 E
Paternus Cos 103 C 97 B 104 C II. C 113 E
Patriciatus honor & regni Francorum oblatus 116 F
Patricius Cos. 114 E 116 E
Patricius Hibernorum prædica. 113 I
Patrimonium Petri vnde pp. habeat 147 A
Patronus Voluſianus Cos 104 C
Patres quot annis vixint cum Adamo, & qui eorum actus 6
Patrum primorum obitus Fol. 7 &
Paulinus Antio. Epiſć. 107
Paulinus Nolæ Epiſcopus in captiuos pius 114 A.
Paulinus Northumbriæ Epiſcopus 122 G
Paulinus Cos 105 C 116 E 117
Paulinus Probianus Cos 107 C
Paulus Aemilyus hiſtor. inchoat 112 finit 165
Pauli Apoſtoli conuerſio & acta 9 A 94 A
Paulus Armeniæ præfectus occiditu
129 G
Paulus Epiſcopus Conſtantinop. pulſus 108 C
Paulus Patriarcha Conſtant. damnatus 123 A
Paulus Patriarcha Conſt. 130 A
Paulus Cos 99 B 117
Paulus Eremita primus Monachus 104 A
Paulus Exachus 127 C. occiſus
Paulus Fab. Max. C. 90
Paulus Fabius Priſcus Cos 93 C
Paulinus Guiniſius Lucæ Dominus à ſuis captus &c. 162 A
Paulus Oroſius Hiſtor. ſcrip. 112 A
Paulus I. pp. 129 A II. 168
Paulus Ruſtorfienſis Or. T. M. 162 I
Paulus V. C Cos ſolus 116
Paulus Samoſatenus hæreticus 10 A per totum
Paulus Vvarnefrid Diaconus 131 A
Pauſanias Laced. Rex in exilio moritur 72 D
Pauſanias Maced. rex 71 C
Pax Hetruſcis data 64
Pax cum Hierone facta 78
Pax cum Pœnis facta 79
Pax in Græcia facta autore Perſarum rege 72 B
Pax inter Anaſtaſ. Impe. & Perſas 116 B
Pax inter Anglos & Francos facta 159 G
Pax Francis cum Flandris 157 C 156 C 157 C
Pax inter Gall. & Arrag. 155 D
Pax inter Germanos facta 106 B
Pax inter Marcoman. & Germa. duces facta 92 B
Pax perpetua inter Polon. & Vng. 150 F

Pa

ix inter regẽ & reformatos ordines Galliæ 171 alia pax religionis in Gallia 175 C
eccatum Fol. 3.
ecyi Northumbriæ comites Regi rebelles 161 G
egaſus inuentus 38 B
ekal rex Iſrael 57 B
lagius Aſturum & Legionis rex 127 E
lagius ad Totilã Legatus 118 C
. 119 A II. 120 A
lagiana hæreſis 112 A
laſgus Sicy. rex 43 F
leg. 9 D moritur 17 A
lignianus Cos 102 B
lla Chriſtianorum hoſpitium Hieroſolymis obſeſsis 94 A
lopidas Thebanus 72 B
loponneſus vnde dicta 38 F
loponneſus à Stauratio populatur 130 B
lops & eius Hiſtoria 38 F
llum condita 76 D
nda *Merciorũ* in Anglia rex 122 G
ntilus *My*ce. rex 44 G
rdiccas *Ma*cedo. rex 58 F
rdiccas alter. Macedo. rex 58 F
rdiccas *Maced.* rex 73 C ab Illyrijs captus ibid.
rgamum à *Maſal.* captum 127 G
regrinus Cos 103 C
rennij præfecti Tyrannis 100 B & interitus.
riander Corinth. Tyrannus 61 F
rides Athen. dux 68 H morit 70 B
rinthus condita 62 F
rinthus à Perſis capta 65 B
rozet Perſarum rex 114 B
rpetuus Cos 103 C
ſiæ Parcam capiunt 65 B
ſarum Legati ab Alexandro *Ma*cedo. interfecti 66 B
ſæ à Rom. victi 119 C 120 B
ſæ Orientem Romanis adimunt &c. 121 B
ſæ ab Herac. victi ſæpius 122 BC
ſarum Regnum à Sacenis excipitur 122 B
ſecutio prima 93 A II. 64 A
ſecutio III Chriſtianorum 96 A
IIII. eodem V. 100 A
ſecutio in Aſia 99 A in Gallia ibi.
ſecutio à Seuero excitata 101 A
ſecutio Eccleſiæ 103 AA
ſecutio Valeriano autore 104 A
ſecutio Aureliana 105 A
ſecutio Diocletiana 106 A
ſecutio Perſiana 108 A
ſecutio Iuliana 109 A
ſecutio Eccleſiæ in Africa 113 A
ſecutio in Africa Honoritho autore 115 A
Perſecutio in Perſide à Cauade excitata 117 B
Peſequutio Chriſtianorum ſub Hauamar Saraceno. 127 A
Perſei & Gorgo. Fabula vnde 38 H
Perſeus vltimus Macedo. rex 82 D victus 83 D
Perſius Flaccus Poeta Lyricus natus 53 D
Perſopolis ab Alexandro capta 74 B
Perſuſennes Aegypt. rex 52 D
Peruſiam Rachius obſedit 128 C
Peruſina condita 62 E
Peſcenius Niger. Imp. dictus 100 A
Peſtis vniuerſalis per Orbem 99 E 103 B 145 C 147 C 149 C 156. B 158 A 162 A B
Peſtis terriam hominum partem abſumpſit 157 A
Peſtis Britan. totam inuaſit 159 G
Peſtis Conſtantinopol. vaſtat 128 B
Peſtis & Fames cædem Chriſtianorum ſequutæ 107 A
Peſtis Florentiæ magna 161 C
Peſtis ex Locuſtarum multitud. 85 D
Peſtis ignita exurens 145 A
Peſtis Italiam miſerè affligit 119 C 120 F 123 C
Peſtis Noribergæ 158 B
Peſtis pecorum 165 F
Peſtis in Polonia & Ruſsia 150 G 162 F
Peſtis Principes Ger. abſumit 149 A
Peſtis totam Pruſsiam afflixit 168 I
Peſtis Romę 58 K 59 I 66 bis E 67 E 68 E 69 bis E 70 E annis duobus 71 F 72 E 73 F 74 F 75 G 76 G 77 G 82 bis E 84 D 94 D 95 bis B 99 A B 104 C 125 G
Peſtis Romæ qua vtriq; Coſs. vna periore cum alijs multis 68 E
Peſtis in Sicilia cœpit &c. 128 C
Peſtis Syriam vaſtat 137 B
Peſtis Ticinum afflixit 124 C
Peſtis aliquot annis continuis graſſatur per Europam 169 E
Peſtis in Vngar. 172 E in Germ. 174 B
Pertilij Cerealis Britã. Victoria 95 B
Petinus Cos
Petrinus rex Cypri 107 B 159 E
Petronius *Mamertinus* Cos 100 B
Petronius Septimanus Cos 100 B
Petronius Turpilianus Cos 94 C
Petronius Turpilianus Britan. præfectus 94
Petronius V Veuſuodæ Capitaneus Agriam deditione capit 169 E
Petrus Abelardus hæreticus damnatur T. VI. fac. I
Petrus Alexand. Epiſcopus 106 A 110 B
Petrus Altiſiodorenſis Conſt. Imp. 152 B
Petrus Apoſtolus Romam an venerit? 93 A
Petrus Apoſt. ab Angelo è carcere ductus 93 B
Petri Apoſtoli mors 94 A
Petrus Arra. Sicil. occupat 155 D
Petrus & Baianus Simeonis filij Bulgarum duces 139 B
Petrus I. Caſtellæ rex 158 D
Petrus Carbarienſis Nicolaus V. PP. 157 A
Petrus Eremita belli Hieroſolymitautor 145 C
Petrus Gnapheus Antioch. Eccle. Vaſtator. 114 A
Peter Leonis Papam fugat 147 A
Petrus Longob. Sententiarum *Ma*giſter 149 A
Petrus *Mo*ggus Alexand. Epiſcopus 115 A
Petrus præfectus Romæ Papam capit 139 A
Petrus præfectus Thraciæ 121 C
Petrus V C conſul 117 E
Petrus Vngariæ rex 143 F regno pulſus 143 C
Petubeaſtis Aegypti rex 55 D
Phacei rex Iſraelis 56 B
Phadalas Saracen. 125 B
Phaethon in Italiam venit 21 C Phaethontis incendium 21 E quis fuerit ibidem
Phaſilla Aſturum &c. rex 128 E
Phalaris Agrigenti Tyrannus 61 G
Phalaridis Tyrannis deſtructa 62 G
Phaliſcis pax à Romanis data 40. annorum 73 F
Phaliſci victi à Rom. 79 E
Phaneas dux Carthag. 84 D ad Roma. deficit ibd.
Phaortes Medorum rex 61 C cæſus ab Aſſyrijs eodem B
Pharao vxorem Abræ rapit 18 A
Phariſæi cœperunt 84 A
Phariſæi potentes facti 87 A
Pharnabazus ab Alcybiade victus 71 B
Pharnaces Arſaces IIII. Parthorum *Ma*rdes ſubegit 81 C
Pharnaces Ponti rex patrẽ *Mi*thritatem ad mortem adegit 88 C
Pharum conditum Alexandriæ 77 B
Phaſe à Ioſia renouatum 61 A
Phaſelis in Pamphilia cond. 59 E
Phaſelus Hieroſymæ præfectus à Pacoro capitur 89 B
Phauorinus Rhetor 97 B
Phelеſteus Corinthi rex 56 I
Pheletes rex Tyri fratricida 50 C
Phemonoe Vates prima Pythiæ 37 G
Pherecides Hiſtoricus 65 D

Pheredes

Pheredes Athen. Iud. 54 E
Pheron Aegypti Rex cæcus mirabili modo viſum recipit 42 P
Pheſtus Sici. rex 42 F
Phidamon Chorum Pythiæ ſtatuit 40 G.
Phidias ſculptor Athenienſis 69 B
Phidon Argiuus menſuras inuenit 55 F.
Philetus Alexan. Epiſc. 102 A
Philippi vrbs Macedonię vnde 75 G
Philippi vrbs Thraciæ cond. 104 C
Philippicus Bardanes exul 126 B Imperat eodem
Philippicus ad Medorum fines pene trat 120 B &c. C.
Philippolis à Turcis capta 159 K
Philippus Apoſtolus cruci affixus 93 A
Philippus Arab præfect. præt. Imperat &c. cum filio 103 C.
Philippus Aridæus Alexandri fil. 75 E
Philippus archidux Auſtriæ &c. 166 C D
Philippus Auguſtus natus 149 D regnat 150 D &c. 151 D
Philippus Cæſar Cos 103 C
Philippus Calimachus Poeta moritur 166 A
Philippus Caroli ſap. frater Burgund. dux 159 C
Philippus Cos 108 D 111 E
Philippus Eburonix Nauarræ rex 157 D
Philippus Flandriæ comes 149 E
Philippus Galliæ rex Bannatus à PP. 145 D
Philippus Hier. Epiſco. 96 A
Philippus Landgrauius Epiſcopis quibuſdam bellum infert 167 B
Philippus Longus Franc. & Nauar. rex 157 C
Philippi Lud. Filij nuptiæ & regnũ in Franc. 154 D
Philippus Mariæ Papiæ Princeps 161 D victus 162 A bella eius eodem B &c.
Philippus I. Macedo rex 61 E
Philippus Maced. rex 73 C Græciã affligit ibid.
Philippus Melanthon morit 169 A
Philippus rex Maced. Græciæ Imperator dictus 74 C
Philippus Demetrij filius Mace. rex 80 D Thebas cepit, cum Anniba le fœdus icit.
Philippus à Quintio victus 81 D 81 C &c.
Philippus Nauarræ rex in obſidione Ageſillæ obijt 158 D
Philippus Presbyter Hieroſo. ſcriptor Eccleſ. 114 B
Philippus puer rex Franc. coronatur 147 D
Philippus pulcher Franciæ rex 155 D eius crudelitas 156 C
Philippus Sardenſ. Antiſt. 99 A
Philippus Sueuus Imperat 151 C
Philippus Sueuus Eirenem Conſtan. Imp. filiam ducit 151 C
Philippus Syriæ rex 87 C
Philippus Tetracha 91 A
Philippus Valeſius Frãc. rex 157 C
Philippus Hiſpanniarum rex ſolus rerum potitur 169 D
Philippus II. Rex Hiſpaniarum occupat regnum Luſitanum 171 D moritur 175 D
Philippus III. Rex Hiſpaniarum naſcitur. 171 D. inauguratur 172 D ſuccedit patri Philippo II. 175 D
Philo Iudæus legatus Romam miſſus 92 A
Philogonus Antioch. Epiſc. 107 A
Philomelus Locrenſes vincit 73 C
Philopator Hieroſol. capit &c. 80 A
Philopemen Achęorum dux Lacedæ. muros deijcit, Lycurgi leges anti quat, ipſosq; Lacedæmonios Achæorum moribus imbuit 81 B
Philoſophi Roma pulſi 95 B 96 A
Philoxenes Cos 117 E
Phocas Imperat. Or. 121 C victus crematus &c. D
Phocas Patriarcha Cõnſt. depoſitus 134 A
Phocion Athenienſium dux 73 D
Phocylides 65 D
Phœnices literas à Phœnice accepêre 34 I
Phœnices mare obtinuerunt 55 F
Phœnices Cherſoneſ iubegêre 66 C
Phœnicia ab Ocho ſubacta 73 B
Phœnix & Cadmus in Syria regnãt 34 E 36 E
Phœnix auis 93 C
Phorbas Argiuorum rex 30 G Rhodum cap. ibid.
Phorbus Athen. Iudex 51 E
Phoroneus antiquiſs. Grecię rex 14 F
Photinus hereticꝰ damnatus 109 A
Phocenſes ſe Philippo dediderunt 74 C
Phoroneus Primus 22 G
Phul Aſſar Tyglar Aſſyr. rex 57 C
Phul Belochus Aſſyr. & Babyl. rex 55 C
Phul terram Iſrael ſub tributo fecit 56 C
Phrahartes Arſaces Parthorum 84 B
Phrahartes II. Arſaces Parthorum 89 B
Phrahartes obſes in Syria moritur 93 C
Phrauitas Conſtantinop. Epiſcop 115
Phryges mare obtinuerunt 53
Phryno à Pitaco Sapiente victus 62 F
Phryſia Normannis dote ceſsit 13
Phryſus vnde Phryſorum nomen gnat 91 C
Phryſij Romanos cædunt & incla ſcunt 92 C
Phryſij ad Chriſti fidem compu 127 D
Phryſones bello petiti ab Henrico 146 C
Phroilla Hiſpan. rex 129
Picarum cum Graculis bellum in re 165 E
Picardia ab Anglo vaſtata 166
Picti in Britanniam veniunt 9
Picti Britanniam vaſtant 109
Picti à Romanis fugati 11
Pictorum regnum ad Scotos tra latum 133 F
Pictura in Græcia cæpit 6
Picus Priſcus Italiæ Rex 3
Picus à quo Pica auis Rex Abori 40 C
Pietatis in parentes inſigne exe plum 83 A B C
Pilati in Iudæos acta 93 C ſcript de Chriſto ibidem
Pilati interitus 93
Pinitus Cretenſ. Epiſcopus 9
Pipinus Anſegiſi fil. Maior Dom 122 E
Pipinus Auſtraſiorum dux 125 Maior domus fit eodem
Pipinus breuis Franciæ princeps 182 D Rex factus à pp. eodem.
Pipinus in Italiam contra Longo vocatus à pp. 128 C
Pipinus Caroli fil. Italiæ rex 13
Pipinus Lud. pij fil. Aquitaniæ 132 D
Piratæ Siciliam &c. vaſtant 113
Piſa Florentinis ſubacta 161
Piſani Baleares Inſul. capiunt 147 D
Piſanorum cum Florentinis bellum 159 C
Piſani claſſe à Genuenſ. victi 15
Piſæ à Germanis dirutæ 15
Piſces in aquis moriuntur 14
Piſcis Xiphias habens mirabiles tas capitur 173 B. alius ibid.
Piſcibus & ſiligne pluit 14
Piſiſtratus Athenienſ. Tyrannus gnũ aſtu occupat 64 E
Piſo Cos 10
Piſo Syriæ prætor. 92
Pitacus Sapiens cum Phrinone co greditur 62 F

Pi

s Cos 103 C
us Rom. Epiſco. 98 A II. 164 AIII.
166 A
us III. Mediola. moritur 169 A
us V. Pontifex in ſuſpectos de religione animaduertit 169 A
acentia à Gothis obſeſſa 118 D
acidia Theodoſij filia &c. 112 BC
acidianus Cos 105 C
acidius V. C Cos ſolus 115 E
acidus Cos 108 D
atina finit 164
ato Philoſophus 71 C moritur 74 D
autianus Cos 101 B
autus Comicus moritur 81 D
autus Siluanus Cos 98 B
ebs Romana ære alieno leuata 73 F
ectrudis vxor Pipini 127 D
emneus Sicyonæ rex 27 D
eſcouia Cruciferis à Moſchis adempta 153 H
eſcouia obſeſſa à Mag. Liuo. 154 K
eſcouia maxima ciuitas à Baſilico Moſco occupata 166 H
euratus Traciæ Rex 80 D
inius Secundus incendio perijt 95 C
inius Secundus orator 96 B
iuta Cos 112 E
otius Gallus Latin. Rethoricam docet primus 87 B
utarchus Philoſophus 97 B
uiæ peſtiferæ per totam æſtatem 157 A
dolia 173 F
eſis apud Celtas 16 C
lemius Cos 108 D
llio Cos 99 B II. 100 B
loniæ regno Corona adempta app. 145 G
lonia ſine rege VI. annis à Bohemis & Ruſsis dilaceratur 145 G
loni Coronã à Papa petunt 139 F
lonis ab Henrico II. bellum illatum 142 CC.
loni Bohemia & Morauia pulſi 142 F
loni naualem expeditionem in Danos parant 147 G
loni à Frider. I. Imper. vniti 49 G
lonorum cum Prutenis bellũ 152 G
loni cum Valachis dimicant 163 F
loni attracti in Liuoniam 169 F
loni regno Lituaniam & cæteras prouincias coniungunt, &c. ibid.
louuzi (olim Getæ) Ruſsiam diripiunt 151 F
louuzi à Turcis extirpati 165 K
lybij Hiſtoria finit 80 Extra
lybus Aegypti rex 43 E
lybius Sicyoni. rex 39 F
ycarpus Iohan. diſcip. 96 A
Polycarpus Romam venit &c. 99 A martyr ibid.
Polycles Stadij victor 74 B
Polycrates Aeacis filius Samum occupat, & ab Oreſte fraude circumuentus cruci affigitur 65 E
Polycrates Epheſi Epiſcopus 100 A
Polydorium Latinorum vrbs euerſa 61 H
Polydorus de reb. Angl. finit 166
Polymneſtor Puer Leporem conſequutus, & in Olym. Victor 63 G
Polyphides Sicy. R. 42 F
Polyxenidas nauali prælio victus à Rom. 81 A
Pomerania à Polonis recepta 144 G
Pomeraniæ ducatus cœpit 152 G
Promerãia à Polo. bello vexati 141 G
Pomerani à Polonis deficiunt 145 G
Pomerani Mazouiam populantes victi 146 GH
Pomerani à Boleslao ſubacti 147 G
Pomerani ad fidem Chriſti conuerſi 147 A
Pomerani Mazouiam vaſtant 152 G
Pompeianus 101 B 102 B 103 C
Pompeianus Lupercus Cos 98 B II
Pompeius Cos 116 E
Pomponij Læti Hiſtoriæ initium 103 finis 122
Pomponius Baſſus Cos II. 104 C
Pomponius Ianuarius Cos 105 D
Pomponius Victorinus Cos 105 C
Pontianus Rom. Epiſcopus 102 L
Pontifices ex plebe Rom. 27 G
Pontifices Romani Gallum virum immolauerunt 80 E
Pontifex noua Iuramenti formula Academias Italiæ obligat ſedi Romanæ 169 A
Pontius Pilatus Iudææ præfect. 92 A
Pons Rheni apud Moguntiam igni conſumptus 131 D
Pons Traiani in Danubio 96 C
Popilius Rom. Antiochum virga circumſcribit, Aegypto cedere cogit 83 C
Poppea Neronis pellex 94 D
Poppeius Sabinus Thraces domuit 92 B
Poppo Danos ad Chriſti fidem ducit 139 H
Poppo Oſternauienſis Mag. Ord. Teut. 153 K
Porcus Sardiniam occupat 24 C
Porſenna Cluſius Thuſcorum rex, Romam obſidet 66 D E
Portenta 74 F
Portugalliæ rex Africæ loca quædam capit 164 D
Portugaliæ regnum translatum ad Hiſpaniæ regem 71 D
Poſonium à Max. captum 166 B
Poſthumius Cominſus Aurinus Cos 66 E iterum
Poſthumius Ebutius Helua cornicen Cos 69 E
Poſthum. Ebutius Mag. Equi. 69 E
Poſthumius Imperator dictus 104 C interfectus ibidem.
Poſthum. Imperatoris filius Oratiorum Quintiliani autor 104 C
Poſthumius Titianus Cos 106 C
Poſtillæ in Eccleſijs ordinatæ 131 A
Præda ingens ex cæſis Samnitibus Romam allata 76 F
Præneſtini victi à Roman. 72 F
Præſens Cos 98 B 102 B 102 C
Præſidius Cos 116 E
Prætextatus Rothomagi Epiſ. exultat 120 E
Prætexatus Cos 103 C
Præturæ origo Romæ 73 F
Pragæ ſeditione Senat. occiſi [illegible] E obſeſſa Praga F
Praſinorum & Venetorum ſed. 121 C
Praſutagus Romanis rebellat 94 C
Prælium in Marlau Scotis famoſiſſimum 161 G
Priamus rex Ilij 42 I
Priamus Sicambrorum rex 72 G
Primus Alexan. Epiſc. 96 A
Principes multi Germ. vno anno mortui 164 B
Principes Confeſsionis Auguſtanæ conueniunt Naumburgi 169 B
Priſcinus Cos 96 B
Priſcus Cos 95 B 96 B 98 B 99 B 101 B
Priſcus Sclauinos cædit 120 C 121 C
Probianus Cos 115 E
Probinus Cos 111 E 115 E
Probus Cos 110 E 102 B 111 E 117 H. E 116 E
Probus Grammaticus 94 C
Procas Syl. Lat. rex 55 I
Procella ingens Conſtantinop. agros vaſtat 123 B
Procilius Quadrigam iunxit Primus 30 G
Proclus Epiſco. Conſtant. 113 A
Procopius Marchio Morauiæ 160 B
Proculus Gegantius Macerinus Cos 69 E
Proculus Imperium inuadit 105 C
Proculus Virginius Rutilius Cos 67 E
Prodigia multa Romæ Viſa 66 E
Prodigia varia in Italia 116 A
Prodigia multa 147 C 194 A
Prometheus 22 E
Proſerpinæ raptus 43 G
Proſper Aquitani. Chron. addit 110 finit 113
Protadius M. Equit. Burgundionũ 121 E

Prothagoras Sophiſta, cuius libri exuſti 69 C
Protheus 35 E
Protheus Arg. rex 35 E
Protheus Sacer. Aegypt. 43 B
Protogones Cos 113 F
Prouincia Francis data &c. 120 E
Pruſias Bithyniæ Rex 80 B 82 D
Pruſias Romam veniens Nicomedẽ Romanis commendat 84 CE.
Pruſsia à Polo. ad Baptiſma coacta 149 G &c.
Pruſsia à Caſimiro ſubacta 150 G
Pruſsia ex pacto Cruciferis conceſſa 152 K
Pruſsia à Cruciferis ſubigi cœpit 152 F K
Pruteni Pomera. inuadunt 144 G
Pruteni à Polonis bello petiti 144 G
Pruteni Ruſsiam inuadunt 145 G à Polonis deficiunt eodem
Pruteni Polonis impugnant 146 GG victi H
Pruteni Maſſouiam inuadunt quod eis exitio fuit 152 FG
Pruteni à PP. publicati Polonis 152 A
Pruteni omnes Chriſtianos in Pruſſia occidunt 153 K
Prutius Præſens Cos 98 B
Pryminas Corinth. rex 49 F
Przimislaus Bohemiæ rex 151 F
Przimislaus Polo. rex 155 G
Pſammeticus AEgypti regnum inuadit 60 D Aegyptios Græcam linguam diſcere inſtituit.
Pſamenitus Aegypti rex 63 C
Pſamutes Aegypti rex 72 D
Pſeudo Chriſtus Iudæos ſeduxit 127 B
Pſeudo Fridericus Imp. victus à Rodulpho Imp. 155 C
Pſeudo Tyberius 127 B
Pſeudo Tyberius à Zulzemin captus 128 B
Pſeudo Philip. Mace. inuaſit 84 D capit ibid.
Pſeuſenſes Aegypt. rex 60 D
Pſeuſippus Platonis ſucceſſor 74
Pſeuſius Philoſ. 75 B
Ptolemaida à Tygrana capta 87 C
Ptolemais à Chriſtia. recepta 150 I
Ptolemæus Aſtrologus 68 B
Ptolemæus Alexander 86 B
Ptolemæus Alorites Maced. rex 72 C
Ptolemæus Auletes 87 B
Ptolem. Auletes regno pulſus à Gabinio reducitur 88 B
Ptolemæus Geraunus Macedon. rex 87 F
Ptolemæus Cyprius veneno vitam finit 88 C.
Ptolemæus Cyrenarum rex Rom. hæredes facit 86 B
Ptolemæus Epiphanes 81 B
Ptolemæus Euerge. Aegypt rex 79 B
Ptolemæus Euergetes Phiſcon 84 B
Ptolomæus Lagi filius Aegypti rex 75 B
Ptolemæus Cyprum inuaſit 75 B
Ptolemæus Hieroſ. capit 75 A
Ptolemæus Laturus 58 B à Matre pulſus 86 B iterum regnat ibid.
Ptolomæus Philadelphus 77 B
Ptolemæus Philometor 82 B
Ptolemæus Philopator 80 B
Publicius Optatus Cos 108 D
Publius Hieroſ. Epiſc. 99 A
P. Aelius Ligus Cos 82 E
P. Aelius Pertinax Cos 100 B
P. Aelius Pætus Cos 74 F 81 E
P. Alphenus Varus Cos 91 B
P. Cæpio Cos 94 C
P. Claudius pulcher Cos 82 E 86 D
P. Corn. Amulinus Cos 101 B
P. Corn. Aruina Cos 76 G H. 77 G
P. Cornel. Aſina Cos 80 E
P. Corn. Dolobella Cos 91 B
P. Corn. Dolobella Max. Cos 77 G
P. Corn. Falco Cos 79 E
P. Cor. Lent. Caudinus Cos 67 E
P. Cornel. Lent. Cethegus Cos 82 E
P. Cornel. Lent. Spinter Cos 88 D
P. Corn. Lent. Cos. 87 D
P. Cur. Rufin. Cos 76 G H. 77 G
P. Corn. Scapula Cos 75 G
P. Cor. Scipio Imp. in Hiſpan. miſſus Carthaginem nouam capit &c. 80 E Cos. eod. & 81. E
P. Corn. Scipio Africani Triumphus 84 E
P. Corn. Scipio Africanus exulat, moritur 82. E
P. Cor. Scipio Naſica vir Opt. à Sen. iudicatus Cos Gall. Boios vincit. de iisq; Triumphat 81 E
P. Curiati Philo Cos 69 C
P. Decius Mus Cos eiusq; deuotio pro exercitu 74 F
P. Decius Mus Iunior Cos 75 G
P. Decij Filij Cos II. III. IIII. eiusq; deuotio 76 G
P. Dec. Pyrrhicus Cos 77 G
P. Dolobella Cos 79 C
P. Dolobella Tacfarinam occid. 92 B
P. Furius Medulinus Cos 67 E
P. Furius Philo Cos 84 D
P. Furius Philus Cos 80 E
P. Horatius Trigeminus Cos 68 E
P. Iulius Apulus Cos 71 E
P. Licinius Craſſus Cos 81 B 82 E 86 D
P. Licinius Craſſus Cos, & Pon. Max. ab Ariſtonico victus cadit 84 D
P. Manlius Cos 8[illegible]
P. Manlius dictator 7[illegible]
P. Marinus vel Marius Cos 94
P. Minutius Augurinus Cos 66
P. Minutius Scæuola Cos 82
P. Oſtorius Ordolucarum & Siluru[m] regem capit &c. 63 D (84
P. Popilius vel Attilius Lenas Cos fugitiuos Seruos in Sicilia ſubeg[it] 84 D
P. Pinari Rufus Cos 67
P. Plautius Proculus Cos 65
P. Poſthumius Tubertus cos III. 6[illegible]
P. Sutilius Lupus cos Sociali bello [...] dit 86 D.
P. Rutilius Rufus Cos 86
P. Scipio Africanus Aemylius Cos [...] Carthaginem capit & Numantia[m] deleuit, Triumphauit de vtriſq; 84 D
P. Scipio Cos 90
P. Scipio Naſica, horologium aq[...] factum dicauit 83 D bis Cos 8[...] Dalmatos domuit ibi.
P. Scipio Naſica Serapion Cos 84
P. Scipio Naſica Cos 85 D
P. Sempron. Sophus Cos 76 G 78
P. Sempronius Tuditanus Cos 8[...]
P. Seruil. Geminus Cos 78 E 79 E
P. Seruil. Iſauric. cos 89 C iterum [...]
P. Seruilius Priſcus Cos 66 E 6[...]
P. Seru. Vatia Iſauricus cos Pro[...] Ciliciam & Iſauros ſubegit 87 D
P. Seſtius Vaticanus Cos 6[...]
P. Sylius Nerua Cos 90 B 92 B
P. Sulpitius Auerrio Cos 76 G 77
P Sulpitius Galba Cos 8[...]
P. Sulpitius Quirinus Cos 90
P. Valerius Aſiaticus II. Cos 93
P. Valerius Flaccus Cos 8[...]
P. Valerius Leuinus Cos 7[...]
P. Valerius Publicola Cos ad quart[...] 66 E
P. Valer. Publicola cos 67 E de Sa[...]nis & Veientibus Triump[...] ibi.
P. Valerius Publicola III. Cos mo[ri]tur 68 E
P. Valerius Publicola Cos 7[...]
P. Vaticanus Cos 89
P. Volumnius Auentinus Cos 6[...]
P. Vinitus Cos 9[...]
Pudens Cos 99 B
Puella nouem annorum peperit 158 C
Puer octa annorum curſor velo[x] 94 A
Puer quadrupes & duos vertices [ha]bens natus 121 B

ug: ab Burg. 165 CB
ugna Hummo cum Roman. ad Tulnam Auſtriæ 112 G
ugna naualis inter Franc.& Angl. 158 G
ugna ad Reutling. & Veilenſ. 160 BB
ugna ad Roſſadal inter Othon. primum & filium eius Luithulſum commiſſa 138 C
ugna ad Thraſi. lacum 80 E Camneni. ibi.
urificationis Feſtum inſtit. 118 A
ygmalion Tyri rex 53 C
yliadis Cilix primus ad fiſtulam chorum duxit Romæ 90 A
indarus Lyricus Poeta 67 D
ypinus Thuſcorum rex 45 C
yrenæi montes vnde dicti 24 D
yrgio Athen. Imp. 72 C
yrithiades Aſſy. rex 50 C
yrrhus in Templo Apollin. cæſus 44 G
yrrhus Mace. occupat 77 E Rom. bellum infert G
yrrhus à Cos victus Tarent. cedit 77
yſeus Pirata Thuſcorum rex, eiuſq; inuenta 49 G
ythagoras Spart. Olymp. vicit 59 E
ythagoras moritur 66 C
ythodorus Athen. præſes 70 D

Q.

QVadi Pannonias occupant 104 D
Quadratus Apoſtolo. diſc. Propheta 96 A
Quadrat. Apologet. pro Chriſtianis ſcripſit 97 A
Quadr. Syr. præf. 93 B
Quadratus Cos 98 B 99 B
Quadriga primum iuncta 30 G
Quadriga in Græcia primum 33 F
Quæſtio an Deus corp. habeat? 111 A
Quæſtio de rebaptizandis 103 A
Quæſtores Rom. ex plebe creati 81 F
Quietus Cos 104 C
Quietus Imp. 104 A occiſus ibid.
Quinq; Eccl. vrbs Vng. condita 143 E
Quintinianus Cos 105 C
Quintil. Rhetor Romæ docet 95 B
Quintiliani Declamationum quis feratur autor 104 C
Quintilius Claudij frater Imp. 104 C
Quintillus Cos 99 B 100 B
Quintil. Caius Martell. vir Illuſtris Cos 102 E
Quirinus Martyr & Epiſc. 106 A
Q. Aelius Cerintanus Cos II. 75 G
Q. Aelius Pætus Catus Cos 83 E temperans.
Q. Aelius Turbero Cos 90 B
Q. Aemylius Barbula Cos II. 75 G
Q. Aemylius Papus Cos bis 77 C
Q. Apuleius Panſa Cos 76 G
Q. Aquilinus Cos 97 B
Q. Aſconius Pædianus hiſt. 95 A
Q. Aurel. Ceritanus M. Equit. 75 G
Q. Aurel. Symmachus Cos 113 E
Q. Cæcilius Creticus Cos 91 B
Q. Cæcilius Metellus Macedo. Cos 84 D Celtiberos vicit ibi.
Q. Cæcilius Metellus Achæos vicit, & pſeudophilippum capit 85 D
Q. Cæcilius Metellus Cos Baleares occupat 85 D
Q. Cæcil. Metel. Caprarius Cos 85 D
Q. Cæcilius Metellus Celer Cos 88 D
Q. Cæcilius Metellus Numidicus Cos Iugurtham vicit 86 D
Q. Cæcil. Metel. Cos 81 E 86 D 88 D
Q. Cæditius Noctua Cos 78 E
Q. Cæditius Longus Cos 78 E
Q. Calphurnius Piſo Cos 84 E
Q. Caſſius Longinus Cos 83 E
Q. Chelinus Siculus Cos 66 E
Q. Fabius Dictator ſine Coſs. 75 G
Q. Fabius Gurges II. Cos 77 G
Q. Fabius Labeo Cos 82 E
Q. Fabius Max. Aemyl. Cos 84 D.
Q. Fabius Max. Gurges Maximi filius Cos 76 G
Q. Fa. Max. Seruilianus Cos Luſitanus vicit 84. D
Q. Fa. Max. Cos aduerſus Allobrogos feliciter pugnat 85 D
Q. Fa. Max. Pictor Cos 77 C
Q. Fab. Max. Verrucoſus Cos 79 E
Q. Fab. Max Verrucoſus Cos II. III IIII. 80 E
Q. Fabius Max. Verrucoſus V. Cos moritur 81 E D
Q. Fab. Rutilianus Cos 75 G iterũ 76 G III. ibi & IIII. & V.
Q. Fa. Vibulanus Ambuſtus Cos 70 E
Q. Fabius Vibulanus Cos iterum E II. III. 68 E 70 E
Q. Fuluius Flaccus Cos 78 E 79 E II. 80 E III. 81 E
Q. Fuluius Flaccus Cos Triumphat de Celtis & ligur. 82 E
Q. Fuluius Nobilior Cos 83 E
Q. Fuſius Calenus Cos 89 C
Q. Hatterius Antonius Cos 94 C
Q. Hortenſius Nepos Cos 88 D
Q. Lepidus Cos 90 B
Q. Lexanius Baſſus Cos 94 C
Q. Luctatius Catulus Cerc. Cos 79 E
Q. Luctatius Catulus Cos & procoſ Cimbros vicit 86 D
Q. Luctatius Catulus Cos 87 D
Q. Mazimilius Vitulus Cos bis 78 E
Q. Martius Rex Cos Sarneos Alpin. gent. vicit 88 D
Q. Martius Philippus Cos 77 G
Q. Martius Philippus Cos à Ligurib. victus 82 E II. Cos 83 E
Q. Martius Trem. Cos 76 G II. 77 F
Q. Martius Vatia Cos 88 D
Q. Maximus Eburinus Cos 85 D
Q. Maximus Cos 96 B
Q. Metellus Cenſor legem de ducendis Vxoribus tulit 84 D
Q. Metellus Nepos Cos 88 D
Q. Metellus pius Cos 87 D
Q. Minutius Augurinus Cos 68 E
Q. Minutius Rufus Cos 81 E
Q. Minutius Thermus Cos 18 E Ligures vicit procos
Q. Mutius Scæuola Cos 82 E 85 D 76 D
Q. Niger Cos 98 B
Q. Nonianus Cos 93 G
Q. Opimius Cos Ligures Cos. Ligures Tranſalpinos ſubegit 83 E
Q. Pædius Cos 89 C
Q. Pedio Cos 97 B
Q. Petilius Spalo Cos 82 E
Q. Pompeius Nepos Cos Thermeſtinos ſubegit à Numantinis victus pacem ignobilem fecit 84 D
Q. Pompeius Rufus Cos 87 D
Q. Poſthumius Albinus Cos 83 E
Q. Publius Philo. 74 F. II. III. IIII. 75 G
Q. Seruilius Cæpio Cos 83 E 84 D 86 D
Q. Seruilius Dictator 69 E
Q. Seruilius Hala Cos 73 F iterum
Q. Seruilius Priſcus Cos 68 E iterum
Q. Seruilius Priſcus Dictator Aequos Laicanoſq; vicit 70 E
Q. Sulpitius Camerinus Cos 66 E 91 B

91 B
Q. Sulpitius Coſſus Cos 69 E
Q. Sulpitius Galba Cos 84 D
Q. Valerius Flacus Cos 79 E
Q. Verannius Cos 93 C
Q. Veloſius Saturninus Cos 94 B
Q. Quintilius Varus Cos 90 B

R.

RAab Tureis deditur 174 B recuperatur à Chriſtianis 175 E
Rabbanus Fuldenſis Abbas 132 A Moguntinus Epiſc. 133 A
Rabodus Phriſiorum dux à Pipino victus 126 D
Rabodus Phriſiorum dux baptiſterio pedem retrahit 133 D
Rachiſus Longobardorum rex 128 C fit Monachus eodem
Radagaiſus Gothus in Italia cæſus 111 G
Radantia Fl. 131 D
Radegundis apud Pictones ſanctitate claret 119 H
Radulphus Arnoldi Bauari filius 135 D
Radulphus Burgundius rex dici voluit 135 D
Radhulphus Thuringiorum dux tributum Francis dare coactus 123 D
Raimiris Hiſpan. rex 132 E
Raimirus Secundus Hiſpaniæ rex 136 E
Raimiris III. Hiſpan. Rex 138 E
Raimundus comes Toloſanus 153 C
Raino Comes dux Apuliæ 148 E
Rainulphus Aquitaniæ dux à Normannis occiſus 134 D
Roma à Baeſa ædificata 50 B
Rameſſus, qui & Aegyptus rex 33 E
Ranſes Aegypti rex 38 E
Raſcij 174 B
Raſtitz Scauorum Princeps à Ludouico II. captus &c. 134 B
Ratherodamum conditum 94 D
Ratherus Francorum rex 94 D
Ratisbonam Albertus Bauarus occupat 164 E reddit Imperio eodem B
Ratis bonenſia comitia 174 B alia ibid. alia 175 B
Rauenna à Beliſario capta 118 C
Rauenna ab Aiſtulpho capta 128 D
Rauennatis Eccleſia Romanæ ſubiecta 125 C
Rauennam Papa Iulius obtinuit &c. 166 A C
Reatina ciuitas deſtructa 148 B reſtaurata eodem D
Receſuuindus Gothorum rex 124 E
Rehobeam filius Salomonis natus 48 A
Rehobeam rex Hieroſoly. vel Iudæ 49 A
Regaliſrand. Aleman. Rex &c. 109 D
Reg. Aſſer. Babylon. rex 64 B
Regenfridus Maior Dom. Franciæ 127 D cum Rege à Carolo fugatur eodem
Regenholt Marciho Franciæ 163 C
Regesbergius Comes Ringelheimenſis Danos Saxo. pellit &c. 127 G
Regillanus Imperator 104 C
Regino Chronicon orditur 91 finit 136
Reginoldus Burgundiæ Comes rebellis Cap. 146 D
Regius mons Metropolis Ducatus Pruſsiæ cond. 154 K
RegnErus Scelandiæ & Daniæ rex 132 G Britanniam inuadit eod.
Regnum Achæorum 46 E
Regnum Aegypti 10 E
Regnum Argiuorum ortum 31 G
Regnum Argiuorum ad Mycenas translatum 39 G
Regnum Aſiæ 75 C
Regnum Aſſyriorum 10 B
Regnum Aſſyriorum nouum 55 C
Regnum Athenienſium 31 H
Regni Babylonici finis 64
Regnum Cantij ab Egberto deſtructum 131 F
Regnum Celtiberiæ 10 D
Regnum Chalcidis Agrippæ per Claudium ademptum 93 A
Regnum Corinthiorum 46 G finit 56 I
Regnum Francorum in Germania cœptum 69 F
Regnum Francorum iterum diuiſum 119 E cætera vide Franc.
Regnum Germaniæ Ludouici filijs diuiſum 135 D
Regnum Iſrael. typus Eccleſiæ 39 A
Regnum Iſrael. ſciſſum 49 A
Regnum Iſrael à Tyrannis diuexatur 56 B
Regnum Iſrael. deſtructum 58 B
Regnum Italiæ 10
Regnum Lacedæmoniorum 46 F finitur 56 H
Regnum Latinorum cœpit 4
Regnum Lydorum cœpit 57 64 F
Regnum Macedoniæ 55
Regnum Medorum 55
Regnum Occident. Sax. in Britannia 117 I
Regnum Papæ Romani 121
Regnum Perſarum Cyri 64
Regnum Parthorum 79
Regnum Perſa. poſt Parthos 102
Regnum Ptolomæorum vel Lagirum in Aegypto 75 B
Regnum Phriſiæ 91
Regnum Romanorum 57
Regnum Saracenorum à Mahomete ortum 122 H
Regnum Saracenorum in Hiſpan 127 E
Regni Sycyoniorum initium 13
Regnum Syriæ 75
Regnum Vngariæ Chriſtianorum 141 F
Regnum Troianum 33
Regunatus 10 A moritur 18
Regulus Cos 99
Reinerus Reineccius Hiſtoricus moritur 174 A
Rembertus, qui & Godebertus, Arithberti pater 126 C
Remigius Remorum Epiſcop. Clodoueum regem baptizat 11 E
Remiſmundus Sueuorum rex 11 F
Remus Syluius fulmine ictus 53 I
Renatus Andegauienſis rex Neapolitan. Coron. 163 C
Reſa Meſullani dux Iud. 67
Reſurrectio die Dominica celebranda 98 A
Reualia dedit ſe Erico Regi Suet 169 I
Beutlingenſis pugna qua magna Sueuiæ nobilitas cecidit 16 B
Rex à Feus in Germania exulat 166 K
Rezin Rex Syriæ Hieroſoly. obſ det 57 B
Rhademiſtus Mithridatem Armeniæ regem cadit &c. 93 C
Rhea vxor Hammonis 14
Rhea Chameſenuo nubit, Ammon pellit 15 D
Rheni exundatio 159
Rhenius à quo Rhenij Celt. rex 42 C

hhenus & Danubius foſſa iungun-
tur, ſed fruſtra 131 D
hetorica primum latine docetur
87
Rhetus Thuſcus à quo Rhetij popu-
li 63 G
hodij vnde 11 C
hodij mare obtinuerunt 52 F
hodij ad Lacedæmonios deficiunt
70 B
hodij bellum Byzantijs inferunt
80 B
hodus condita 25 G
hodus terræ motu quaſſata 70 D
hodus à Caſsio ſpoliata 89 C
hodus Prouincia Romana 95 A
hodus à Iohann. Hoſp. capta
156 A
hodus à Turcis oppugnatur 165 K
hodus à Turcis expugnata 167
K
hutenorum Duces à Polonis cæſi
141 G
hut hiſtoria 38 A
ichardus Anglorum rex eiuſq; pe-
regrinatio 150 H B
ichardus II. Angliæ Rex 160 G
ichardus III. Angliæ Rex 165 G
ichardus Cornubiæ Dux Roma.
rex 154 C
ichardus Gothorum rex 120 F
ichardus Normanno. dux 138 D
ichardus II. Norm. dux 141 E
ichardus II. Gotho. rex 123 E
ichimer Franc. rex 95 C
ichimer Romanis bellum infert
96 C
ichimer Franc. rex CCM. Roma-
nos aggreſſus, prælio cadit
108 E
chimer Cos 114 B cætera eius
facta eodem D
chimer Cos 110 E
chza Poloniæ regina cum filio
pulſa 142 G
tiarius Sueuorum rex in Hiſpa-
nia cadit 114 G
delius Epiſcopus Londinenſis &
Hugo Latimerus in Anglia cre-
mantur 169 G
genſes Epiſcopo rebelles ad ſer-
uilem conditionem rediguntur
157 H
ngo Iuilandiæ rex 132 G
bertus Burgundia donatur 141
D
bertus comes Melanus Norman-
niam vaſtat 147 D
bertus Conſtant. Imper. 152 B
bertus Phriſius Flandriam occu-
pat 144 F
bertus Pſeudoregulus Galliæ bel
lo occiſus 137 D
Robertus & Ricardus Normanni
Apuliam Græcis eripiunt 142 E
Robertus Neapolis rex 156 C B
Robertus VVilhelmi filius Normã-
niam inuadit 145 D
Robertus Briſeus Scotorum rex
156 G
Robertus II. Scotorum rex 159 G
Robertus III. Scotorum rex 160 G
Roberti Scotorum regis Filius ca-
tus 161 G
Roberti Guiſcardi Filia Stephano
Vnga. nupſit 147 F
Rodericus Pictorum Dux 95 C
Rodericus Veſtgoth. rex 113 G
Rodericus Goth. rex 127 E ob ſtu-
prum regnum & vitã amiſit &c.
Rodoaldus Sclauos vicit 123 C
Rodoaldus Long. rex 124 C adul-
ter interficitur eodem
Rodulphus comes Habſpurgij Rom.
Imp. 154 C
Rodulphus Imp. Fil. Bohe. rex
156 E
Rodulphus Burgundiorum Dux
Berengarium vicit &c. 147 C
Rodulphus ignauus Burgundion.
rex 140 D
Rodulphus Burgundiæ rex moriens
Diadema Conrado Imper. miſit
142 C
Rodulphus SueuiæDux 144 D Im-
peratori ſuſceptus C Rom. rex
electus &c.
Rodulphus ex Duce comes Bauariæ
fit 132 E
Rodulphus Saxo. ducis fil. 155 C
Rodulphus Epiſcopus Pomeraniæ
Inſulam Epiſc. condidit 157
H
Rodolphus II. El. Saxo. 172 B
Rodolphus II. Imper. Rom. 169 B
rex Vngar. ibid. D
Rogationum origo 59 I Rogerius
Panormum capit 144 F
Rogerius Apuliæ rex 149 D
Rogerius Siciliæ Dux Apuliam &
Calabriam occupat 147 D
Rogerius Siciliæ rex Inſulas aliquot
Græcis ademit 148 E
Robas quæ & Edeſſa à Chriſtianis
amiſſa 148 K
Rolandus Caroli amicus claret
131 G
Rollo Danus nouas ſedes quærens
in Angliam defertur 235 F
Galliam intrat eod. & Bapti-
zatur, & dux Normanniæ fit
136 E
Roma Filia Itali 28 C vrbs Roma
ibid.
Roma condita 57 R
Roma à Gallis capta 72 F
Roma à Gothis capta 111 D
Roma à Vandalis capta 114 C
Roma à Totila capta, & magna pars
diruta 118 E
Roma ab Arnulpho vi capta 136
C
Roma ab Ottone III. capta &c. 141
C
Roma à Ladislao Neap. rege occu-
pata 161 AB
Roma à Caroli exerc. cap. 167 A
Roma à Conſtante Heraclide omnib.
ornamentis ſpoliata 124 C
Roma obſidione precibus mulierũ
liberata 67 E
Roma ab Annibale obſeſſa 80 E
Roma à Longobardis obſeſſa imbri
bus liberata 120 A
Roma à Luitprando obſeſſa 128 C
Roma ab Aiſtulpho obſeſſa 129 C
Roma ab Oriente I. obſeſſa 139 C
Roma muris firmioribus cincta
105 C
Roma à Beliſario reſtituta &c. vide
plura 118 D
Roma trepidatione ob Celtiberos
mota Scipio alter Africanus vl-
tro ſe obiecit periculo 83 E
Roma à Seruis incendio deſtinata
70 E
Roma à Nerone incenſa 94 C
Romæ incendium 93 C 95 B
100 B
Romæ ſeditio orta contra Henricũ
V. 146 C
Romæ luxuria inualuit 82 E
Romæ quinquennio ſine Magiſtra-
tu 72 F
Romę quinquennio nullus Senator
mortuus 82 E
Romæ Medicus primum receptus
80 F
Roma terræ motum paſſa 94 B
Roma 3 dieb. & noctibus terræ mo-
tu nutauit &c. 108 B
Romæ Cleri cum populo in concor-
diam rediere.
Romana Eccleſia quam diu pura
fide fuerit 100 A
Romanæ Eccleſiæ ritus in Francorũ
regna tranſlati 129 DD
Romanæ leges reuocatæ à Veſpaſia-
no 95 B
Romanenſus Rom. Deus ineffa.
30 C
Romaneſſus Saturnus 32 C
Romani fœdus primum cum Car-
thaginenſib. iciunt 66 C
Romani cum Aequis fœdus faci-
unt 86 F

Romanus exercitus primum tranſijt Padum Fl. 79 E.
Roman. pop. ſtirpem ſpargit 82 E
Romani Germaniam inuad. 91 B
Romani naufragia paſsi 88 E
Romani ab externis conteri cœperunt 104 C
Romani Imperij caſus 115 D
Romani à Longobardis cæſi 123 C
Romani ſenatum creant 148 C
Romani à Germanis ſtrati 149 B
Romani Conſtantinopolis Europa metu excedere voluerunt 121 C
Romani Gothis tributum pendent 103 C
Romani à Perſis victi 117 C 121 C
Romani à Saracenis ad tributum compulſi 130 G 131 B
Romani à Bulgaricis victi 131 B
Ramandiola PP. à Cæſ. conceſſa 155 C
Romania ad Paphlagoniam vſq; ad Euelid vaſtata 127 G
Romaniam Sara. deprædantur 128 G 129 G 131 H
Romanus Patricius Rom. imperium affectat 214 D
Romanus Patricius Exarchus 121 D
Romanus claſsis præfectus aſtu Conſtant. imperium arripuit 136 B
Romanus Agyropolos Conſtant. Imperat 142 B
Romanus Diogenes Conſt. imp. 144 B
Romanus Dux Vlaudimiriæ Halizenſi Ducatui præfectus 151 G eiusq; interitus eodem
Romanus Pontifex 166 A
Romuli natalis 56 C
Romulus & Remus nati 57 K
Romuli bella & triumphi 58 K 59 I
Romulus Cos 98 B 102 D
Romus Celtarum rex 34 C
Romus Hiſp. rex 38 D
Roſimunda Longobardo. regina &c 119 E
Roteburgum à Burggrauio Norib. obſeſſum &c. 161 BB
Rothomagum expugnatum 169 C
Rotharis Longobard. rex 123 C
Roxane vxor Alexand. capta 75 E
Rubertus Marchio à Normannis occiſus 134 D
Rubigalia feſta inſtituta à Numa 59 I
Rudauiana pugna cruciferis cum Lituanis 159 H
Rufinus Albinus Cos 108 D
Rufinus Voluſianus Cos 107 C
Rufinus Cos 98 BB 101 BB 108 D 111 E
Rufius Poſthumianus Cos 113 E
Rufus Cos 100 BB 114 E 116 E
Rugas Barbarus Tyrannus cœlitus perit 113 D
Rugia per Danos ab Idolatria purgata 149 I
Richardus VValiæ Dux Iohan. Franc. regem capit 159 C
Romoridius Cos 111 E
Rupertus comes Palat. Roma. Imp. 161 B
Ruſsia à Boleſlao ſubacta &c. 142 G
Ruſsiæ quatuor Prouinciæ à Polonis occupatæ 150 G
Ruſsia reliqua à Caſimiro Polonis ſubdita 158 F
Ruſsia à vicinis hoſtibus deprędata 166 F
Ruſsi Conſtantinop. claſſe petentes caduntur 144 H
Ruſsi à Polonis deficiunt 145 F ſeipſ. conterunt G
Ruſsi Poloniam populantur 147 G
Ruſsi bellum à Boleſlao iteratur 148 G
Ruſsi Colomannum Vngar. regem perunt 151 F
Ruſsi à Polonis & Tartaris victi 151 G
Ruſsi Rom. fidem ſuſcipiunt 163 A
Ruſticorum Liga der Bundtſchuck 166 B
Ruſticorum bellum 167 B
Ruſticus Bolanus Cos 96 B
Ruſticus Cos 97 B 103 C 114 E 117 E

S.

SAbachos Aethiops Aegyptum occupat 56 E
Sabachon Aethiops Rex Aegypti 58 E
Sabatius Sagarum rex 14 E
Sabatius ob Beli metum latitat 14 B
Sabatius in Pontum concedit, filio relicto 15 G
Sabatius Saga cum Iana regnat 1
Sabba palmyrenorum Dux 104 B
Sabbis Armeniam minorem Saracenis tradit 125 G
Sabellij hæreſis 104
Sabina Auguſta 97
Sabina &c. rapta Romæ 57
Sabinianus Cos. 116
Sabinianus PP. 121
Sabinianus ſeditioſus 103
Sabinillus Cos. 104
Sabini victi 61 HHH 62 H 66 HH
Sabinus Cos 95 B 96 B 99 B 102. B 103 C 107 C
Sacerdos Cos 99 B 102
Sacerdotes primarij in Anglia vxorati 139 G
Sacramentum Euchariſtiæ ſub vtraque ſpecie Laicis datum 134 A
Sadaites rex Lybiæ 61
Sadok Turquinianorum Dominu 143 B
Saducæi cœperunt 84
Sagæi Armenij Caſpiam occupan 11 B
Sagittandi vſus Scotis mandatur 162 G
Sagitta Saracenorum Dux ad Aquas penetrat, cæſus cum exercitu &c. 138
Saguntum Ab Annibale expugnat 80 E &c.
Saladinus Aegypti regnum inuad 149 B
Saladinus Balduinum Hieroſ. rege capit 150 K
Salah 9 B moritur 21
Salomanco arcem Granenſem Turcis prodit 168 K
Salapia à Marcello capta 80
Salardius Vngaror. D. Papiam incendit 137 E
Salia Cos 108
Salij 59
Salim Choraſmiorum Dux 12 G
Salim Dux Saracenorum Cappadociam inuadit 129
Salinator Cos 97
Saluſtius Hiſtoricus naſcitur 87 obijt 89 C
Salultius Cos 108
Saluſtius Cos Galliarum præfect 109
Salmanaſſar Aſſyr. Rex 58 C Samariam obſidet. Iſraelem captiuu abducit 58 B
Salomo natus 47 A rex 48
Salomon Carthag. prǫfectus 118

118 B
Salomo Vngariæ rex 144 F
Saltatio ad fiſtulam Romæ cœpit 90 A
Saltantes in Saxonia 141 C
Salue regina inſtitutum 153 A
Saluius Iulianus 97 B
Samaria condita 51 B
Samaria ab Aſſyrijs capta 58 B
Samaria reædificata ab Herode 90 A
Samaritani Iudæos impediunt, ne templum ædificent 65 A
Samgar Iudex Iſrael 37 A
Samnitum 30 millia cæſi, item 20 millia 75 G
Samnitib. fœdus antiquum redditum &c.
Samnitum cædes 76 G
Samnium dirutum 76 G
Samnites à Romanis deficiunt 86 D
Samogethæ Liuoniam inuadunt 154 I
Samogethia à Cruciferis direpta 160 I
Samogeth. Roman. religionem ſuſcepit 161 E
Samus condita 50 G
Samothes Celt. Gall. condit 10 D
Somot: Celtas legibus format 14 D
Samuel natus 44 B
Samuel & Saul Iſrael regnant 55 A
Samus Prouincia Roman. 95 A
Sanctius Hiſpanus Rex 137 E
Sanctius II. Hiſpan. rex 144 E Alphonſum pel it eodem
Sanctius III. Hiſpan. rex 147 E
Sanctius IIII. Hiſpan. rex. 155 E
Sandlichus Hunnorum Dux 119 D
Sangibanus Alanorum rex 114 B
Sanguinis flumen fluxit 79 E
Sanguinis fons Genuæ fluxit 138 A
Sanguis ex panib. fluxit Spiræ 146 A
Sanguine & lape pluit 85 B
Sanguine pluit 82 C 134 D 164 A
Sappho Poetria 62 E
Sapor Armeniorum præfectus rebellis fœde moritur 124 B
Sapores Syriam vaſtat, Valerianum Imperatorem capit &c. 104 B
Sapor Perſarum rex in vtero matris coronatus 106 B
Sapores Chriſtianos perſequitur 108 B II.
Sapores II. Perſarum rex 110 B
Sara moritur 120 B
Saraceni vnde Gog dicti 11 A
Saraceni Syriam & Phœniciam vaſtant 16 C
Saraceni Gregor. Tyrannum Africa pellunt 123 G
Saraceni in Italia cæſi 123 C
Saraceni Sicilia pulſi 124 C
Saracenorum claſsis à Bamba victa 125 E
Saraceni pacem cum Romanis faciunt, tributum dare pollicentur 125 G
Saraceni Africa pulſi mox redeunt 126 B
Saraceni Hiſpaniam intrant 127 E
Saraceni in Galliam ab Eridone vocati magno numero venientes cæduntur &c. 127 D
Saraceni ciuile bellum habent 128 G
Saraceni Galliam inuad. 128 D
Saraceni Siciliam & Corſicam ſpoliant 131 E
Saraceni in varia Dominia ſeditione diuiſi 131 H
Saraceni Aſiani Palæſtinam vaſtant 131 C
Saraceni apud Hoſtiam à Romanis victi Duce PP 133 C
Saraceni Beneuentanam regionem diripiunt 134 C
Saraceni Italiam Calabriam & Apuliam vaſtant 136 A 137 A
Saraceni ab Othone II. Italia pulſi 139 C
Saraceni bipartito exercitu Italiam ingreſsi &c. victi à Conſt. & Venetorum Ducibus 141
Saraceni in Apulia debellati 152 C
Saracenorum CCC. M. fere in Granat. regno occiſi 158 D
Sarbaras Perſ. rex 122 B. C.
Sardanapalus Aſſyr. rex 54 C
Sardina à Bulgaribus capta 131 B
Sardis à Ionib. & Athen. captæ 66 B
Sardibus Xerxis Exercitus conuenit 67 B
Sardinia à Romanis ſubacta 78 E
Sardinia Siciliæ regno addita 156 D
Sargon Rex Aſſur. Azotum obſidet 58 A
Sarmatarum origo 11 C
Sarmatæ Roman. inuadunt 94 D
Sarmatæ à Traiano victi 96 B
Sarmatæ Pannonias occupant 104 D
Sarmatæ ab Aureliano Victi 104 D
Sarmatæ in Illyrico ſubacti 105 C
Sarmatæ Dominos ſuos regno expellunt 108 D
Sarmatæ à Romanis domiti 109 G
Sarmatæ Pannoniam vaſtant 110 H
Sarnij à Cos victi 85 D
Sarpedonis origo 34 G regnum 53 G
Sara Columnenſis à Papa priuatus, liberatur à Franco &c. 156 A
Sarron Celtarum rex publica literarum ſtudia inſtituit 17 D
Sarug H. A moritur 19 A
Satricula capta 75 G
Saturnia Italia dicta à quo 17 C
Saturninus Hæreticus 98 A
Saturninus Syriæ præfectus 91 A
Saturninus imperium affectans occiditur 105 B C
Saul I. Iſrael rex 46 A
Saxonia peſte & bello Vandalico vexata 141 D
Saxoniæ Ducatus titulus & Electura Anhaldino datur 153 E
Saxones Galliam vaſtant 109 E Roman. fines inuadunt ibid.
Saxones à Valentin. victi 110 D
Saxones Italiam petunt 119 E
Saxones Francis tributa negantes domiti 119 F
Saxones ex Italia redeunt Sueuos pellere conantur &c. 120 F
Saxones Francis rebellant 122 E tributum ſuſcipiunt in ſe &c.
Saxonibus tributum remiſſum à Francis 123 D
Saxones à Carolo Marcello debellantur 127 D
Saxones Pipini amicitiam exorant 129 C
Saxonum Dux Vuitikindus baptizatur 130 C
Saxones coacti Roman. religionem ſuſcipiunt 131 D
Saxones trans Albim in Franciam tranſlati, vnde Brabantini, Flamingi &c. 131 G in Schonlandiam tranſlati eod.
Saxones à Polonis vexati 141 G
Saxones Henrico IIII. rebellant 144 C
Saxones ab Henrico V. domiti 148 C
Saxonum cum Brand. bellum 163 B
Sax. Elect. Auguſt. Gottam obſidet, deditione capit &c. 169 B
Scanderpegius Epiri Dux fortis. 163 K

163 K 164 K
Scarbimirus 146 G
Sciſma III. Pontif. 143 A
Schiſma Pontif. XX. annorum 145 A
Scholæ Alexandrinæ origo 100 A
Schola S. Andreæ in Scotia 161 G
Schola Bononi. Paduam translata 153 C
Schola Bragenſ. fundata 159 E
Schola Cantabrienſis in Anglia fundata 122 G
Schola Colonienſis cœpta 160 A
Schola Cracouienſis aperta 159 E
Schola Cracouienſis denuo inſtaurata 161 F
Schola Erfordiæ Thuringiæ nata 160 A
Schola Francof. ad Oderam 166 A
Schola Friburgi Briſgoiæ 164 A Baſileæ eodem, Ingolſtadij, Tubingiæ, eodem
Schola Lipſiæ confirmata 161 A
Schola literarum publ. Romæ cœpit 95 B
Schola Marpurg. inſtaurata 167 A
Schola Moguntinenſ. fundata 165 A
Schola Oxoniæ fundata 136 F
Scholæ Pariſijs & Papiæ fund. 130 D
Schola Pariſiorum dilabitur & reſtituitur 152 D
Schola Viennenſ. Auſtriæ 161 C
Schola V Vitebergenſis 166 A
Scythæ ad Cyaxarem fugiunt ipſis & Lydijs belli cauſa 62 C
Scipionum in Hiſpania res geſtæ & caſus 68 E
Schlauini Rom. fines iterum irrumpunt 118 E Illyricum vaſtant G
Schlauini Thraciam diripiunt 120 F
Schlauini cæſi à Priſco 120 C 121 C
Schlaui Scrabi qui nunc Bohemi à Thaſsilone victi 121 E
Schlaui à Dagoberto victi 122 E
Sclaui Italiam inuadunt 123 C
Schlaui à Conſtant. Imp. victi &c. 124 B
Schlauini Syriam vaſtant &c. 124 G
Schlauini Iuſti produnt 125 B
Schlauini ad Macedoniam ſubacti 119 B
Schlaui à Carolo ſubacti 130 D
Schlauini in Græcia & Theſſalia imp. Dr. ſubacti 130 B
Schlauis ſua lingua Chriſti sacramenta dantur 134 A
Schlaui à Ludouico II. victi 134 B
Schlauonia ab Othone II. deprædata 140 G
Scopas ab Antiocho victus 81 G
Scopas Aetolorum prætor Acarnanis bell. infert 80 D
Scordiſci à Romanis ſubacti 84 D
Scordiſci in Thraciam cum Romanis bellum habent 85 D
Scoti fidem Chriſti ſuſcipiunt 101 C
Scoti Britanniam vaſtant 109 E
Scoti Britannia pulſi 110 I
Scoti Britanniam repetunt 111 I
Scoti ad Chriſtum reducti 112 I
Scoti Britan. vaſtant fugantur 112 I
Scotorum agmina Francorum regẽ comitata 123 D
Scoti de regno concertant 141 H
Scoti expellunt Gallica præſidia 169 G
Scotia & Angli pacem ineunt 169 G
Scotia ſine rege per regentem adminiſtratur 155 H &c.
Scoti à Gallis deficiunt 156 G victi ab Ang. eodem H
Scoti Hiberniam vaſtant 157 G
Scoti Angliam vaſtant 164 G
Scotia per Albaniæ Ducem regitur 161 G
Scotia magnis motibus concutitur propter religionem 169 G
Scotiæ rex interficitur ibidem.
Scotiæ regina ſuſpecta de parricidio capitur &c. 169 G
Scyllis ſculptor Marmoris 63 D
Scytha filius Araxæ, vnde Scytharum Gens 155 E
Scythæ Aſiam ſubiggunt 41 E
Scythæ ad Palæſt. penetrant 61 E
Seba cum filio Gog Arabiam felicem occupat 10 A
Sebaien caſtrum à Saracenis captum 131 H
Seballe vrbs condita 90 A
Sebaſtianus Africam inuadit 113 D
Sebichus Aegypti rex 58 E
Seburgis filia Rudulphi Sueui Bauariæ Duciſſa 135 D
Seceſsio plebis Rom. in ſacrum montem 66 E
Secta flagellantium 158 A
Secundus Cos 116 E
Seditio Alexan: contra Iudæos 95 A
Seditio in Anglia inter regem & principes regni 154 H
Seditio in Anglia 160 G G
Seditio in Cæſarea Palæſtinæ 6[...] A & B
Seditio Conſtan. 10[...]
Seditio Conſtantinop. 17[...]
Seditione Conſt. 30 M. hominum pereunt 117
Seditio Ephraitarum in Iſrael [...] B
Seditio in domo Herodis &c. 90
Seditio inter Iudæos Hieroſ. 93 iterum eodem
Seditio in Polonia 150
Seditio aduerſus patres Romæ [...] E
Seditio Romæ propter legem Agrariam 67 E H. 68 E
Seditio Seruorum qui igni Roma[m] vaſtare volebant 70
Seditio à Lepido Cos mota, Pomp[e]ius Dux contra ipſum factus 87
Seditio Romæ à Milone excitata 88 D
Seditio Romæ 104
Seditio ſeruorum in Sicilia 48
Seditione Vngari nobil. Cracou[iæ] cæduntur 160 E
Selathiel natus 63
Seithin Sicyon. rex 16
Seleucia Syriæ portus efficitur 10[...] D
Seleucia à Traiano capta 96
Seleucus Cos 102 B
Seleucus Gallinicus Rex Berenicen nouercam occidit 79 C
Seleucij Cryphi fili. cum Cyzicen[o] de regno dim. 86
Suleu. κεραυνός Aſiæ & Syr. rex 80 C
Seleu. Nicanor Syriam occupat 75 D
Seleucus Philopator 82 C
Selimus Turcorum imp. 166 [...]
Selimus ſuccedit Solimanno 169 [...]
Selinis in Sicil. cond. 61 C
Sellum rex Iſrael 56 [...]
Semnatus 7 moritur 22 [...]
Semiamira mater Heliogabali cum filio ociſa 102 [...]
Semiramis 16 [...]
Semiramis II. 35 [...]
Semouitus Piaſti filius Polonor. re[x] 134 A
Semouitus Mazouiæ Dux 100 [...]
Senalid. Dux Saracen. 126 C
Senator Cos 113 E 117 [...]
Seneca Hieroſ. Epiſc. 97 [...]
Sennaherib Aſsyriæ rex 68 [...]
Seneca interemptus 94 C
Senecoris Aegypti rex 53 [...]
Sephadinus Aegypti &c. Soldanus [...] 151 B
Sepherinus Pontifex 123 [...]

eptem ſapientes dicti 63 G
eptimius Acidinus Cos. 108 D
eptimius Baſſus Cos 107
eptuaginta interpretes 76 A
epulchrum Dom. defœda. 153 A
Sera Aethiops diuinitus profligatus 50 A
erapion Philoſopus & orator 95 B
erapion Alem. rex 109 E
erapion Antioch. Epiſ. 100 A
erapis templum incenſum Alex. 100 A
erenus Grauius Chriſtianorum defenſor 97 A
rgius Cos 108 D
ergius Galba natus 91 B Cos 93 C
rgius Sulpitius Galba imp. 94 C
rgius Lazicam Saracenis prodit 126 B
rgius Patriarcha Conſt. 121 C
rgius Pontifex 125 A
rgius II. Pontifex Os porci dictus 133 A III. 136 A IIII. 141 A
rgius Seruianus Cos 98 B
rpens portentoſæ magnitudinis Regulo occiſus 78 E
rtorius in Hiſpanniá fugit Rom. bellum facit 87 B &c. eod. D
ruianus Cos 96 B
ruilius Halta Cos 97 B
rui fidelitas 159 K
uorum coniuratio à L. Lentulo victis ſeruis ſedata, item alia ſeruorum coniuratio in Hetruria, vbi ſerui cruci affixi ſunt à M. Acilio 81 E
u. Cornel. Dolabella Cos 85 B
. Cornel. Maluginenſis Cos 67 E
. Cornelius Merenda Cos 77 G
uius Cornelius Orphitus Cos 93
. Cornel. Rufus Cos 76 G
. Fuluius Flaccus Cos Vardeos Illyrij ſubegit 84 D
. Fuluius nobilior Cos 78 E
u. Sulpitius. Camerinus Cos 66 E 71 F 74 F
Sulpitius Cos Macedoniam ingreditur 81 E
uius Sulpitius Galba Cos 84 D 86 D
Sulpitius Rufus Cos 88 D
. Tullus Rom. rex 63 H
Tullus rex Rom. interfectus 5 D
Templum Hieroſoly. ſpoliat 49 A
Seth natus 5
Sethon Vulcani Sacerdos Aegypti rex 58 D
Seuerinus Cos 114 E
Seuerinus Boetius Cos 117 E
Seuerinus V. C. Cos ſolus 115 E
Seuerus Imp. natus 98 B
Seuer. prætor, qui poſt imperat in Hiſpania, rebus bellicis clarus 100 B
Seuerus Cæſar & mors eius 106 AB
Seuer. Cos 98 B 99 B 103 C 114 E
Seuerus Lucanus Imperat. 114 D
Sextilius Lateranus Cos 99 B
Sex. Aelius Catulus Cos 91 B
Sex. Aelius Pætus Cos 81 R
Sex. Apuleius Cos 90 B 92 B
Sex. Atilius Seranus Cos 84 D
Sex. Aurel. Victor Cos 109 D
Sex. Aurelij Victoris hiſtoria finit 111
Sex. Corn. Cethegus Cos 92 B
Sex. Domitius Caluinus Cos 85 D
Sex. Furius Medullinus Trib. militum CP. 69 E
Sex Furius Philus Cos 67 E
Sex. Iulius Cæſar Cos 83 E 86 D
Sex. Nonius Quintilianus Cos 91 B
Sex. Papinius Gallienus Cos 93 C
Sex. Pompeius Cos 89 C 92 B
Sex. Quintilius Varus Cos 68 E peſte moritur ibid.
Sex. Sulpitius Camerinus Cos 68 E
Stagrius Cos 110 E
Sibaris condita 59 E
Sicambri populi 69 F
Sicambri Saxonum lingua vti cœperunt 72 G
Sicambri Italiam inuadunt 86 E
Sicanus rex vnde Regio Sicania 22 C
Sicanus Hiſpanorum rex 30 D
Siccitas in Italia 70 E
Siccitas 120 D 129 A C 140 A 164 A 149 C 168 B
Siccitas trium annorum 164 F
Sicelæus Hiſp. Rex 31 D
Sicilia à Pop. regitur 68 C
Sicilia à Pom. iun. obtenta &c. 99 C
Siciliæ regnum à Sueuis per Henricum vi occupatum 150 C
Siciliæ regnum patrimonium Petri T. 6 fac. I
Sicilia à Turcis adorata 167 K
Sicorus Rex Hiſpa. 28 D
Siculi vnde dicti 31 C
Siculus Hiſp. rex 33 D
Sicyon rex 37 F
Sicyon. regni finis 45 F
Sido Sueuorum rex 33 C
Sidon à Boemundo capta 146 K
Sidon ab Ocho capt. miſerabiliter excinditur 73 AB
Sidon ſolo æquata 155 A
Sifidius Cos 115 E
Sigibert. Or. Angl. Rex 122 G
Sigibertus Mediomatricum Rex 119 E occiſus 122 E
Sigibertus cum auia Brunithild. captus 122 E
Sigefridus Auſtraſiæ rex 123 D
Sigedonis euerſa ab Auaribus 120 G
Sigerius Burgundiæ rex à Patre necatus 117 H
Sigefridus Daniæ rex 125 F
Sigefridus à Feuchtvuangen Or. Teu. Mag. 156 I
Sigefridus Normannorum rex Galliam inuadit 135 E
Sigethum 169 K
Sigfrid. Palatinus captus 146 A in gratiam receptus C
Sigimundus Auguſtus Poloniæ Rex coronatur 167 F
Sigiſmundus Auſtriæ dux &c. 165 B
Sigiſmund. Burgund. rex captus & occiſus &c. 117 F
Sigismundus Caroli IIII. filius &c. Vngariæ rex 160 E Rom. Imp. 161 B &c. eius bella ijſdem B E F &c. pacis ſtudium eius 162 B
Sigiſmundus Magn. Rex Poloniæ eiuſq; res 166 E F &c.
Sigiſmundus Koributh Bohemiæ rex 162 E
Sigiſmundus Storodupski M. Dux Lituaniæ 162 F
Sigiſmundus Cos 113 E
Sigiſmundus Suecus III. Poloniæ rex creatur 172 F ducit vxorem Auſtriacam 174 F
Sigiſmundus Bathori Princeps Tranſyluaniæ 174 E 175 E
Silanus Cos 100 B Silani duo Coſs. ibidem
Sileſiæ principum origo 134 A 149 G Sileſia Vladislai filijs data 149 G &c.
Sileſiæ Duces à Poloniæ regno receſſerunt 157 E
Silius Italicus Poeta Cos 94 C
Silus Nerua Cos 94 C
Silla Samnites vicit 87 D

Silla Hiſpa. rex 130 E
Siluanus Cæſar dictus &c. 109 C
Silueius PP. 118 A
Silueſter PP. 143 A
Silueſter II. Nigromanticus PP. 141 A
Silures Britan. Pop. ſeditioſus 93 D
Silures in Britannia ſubacti Rom. 95 B
Simachus Cos 107 C
Simeon Cleoph. filius Hieroſoly. Epiſc. 94 A
Simeon Hieroſolym. Epiſcopus crucifixus 96 A
Simeon Philoſophus, Monachus, miles & demum Bulgarorum dux 137 B
Simeon Seleuciæ &c. Epiſcop. martyr 108 B
Simeon Machabei frater Iud. Dux & Sacerd. 84 A
Simon magnus pro DEO cultus 93 A
Simon Iuſtus S. Sacerdos Iudæorum 79 A
Simon Pauli Theol. moritur 173 A
Simon Priſcus PP. Iudæorum 76 A
Simon puer à Iudæis crucifixus Tridenti 165 D
Simonides Lyricus 65 D
Simonidus claret 60 E
Simplicius Rom. PP. 114 A
Simeon. Iud. Iſrael 43 A
Sinanes Baſſa 171 K
Singerichus VVeſtgoth. rex 111 G
Sinope in Ponto condita 62 E
Siricius pp. 110 A
Syroes Perſarum rex 122 A
Siſauranum à Beliſerio captum 118 C
Siſca Auſt. Angl. rex 115 I
Siſebuſtus Gothorum rex 122 F
Siſleckum 174 E K
Siſenandus Goth. rex 123 E
Siſenna Cos 97 B
Silanus Cos eodem
Siſenna Statilius Taurus Cos 92 B
Siſimus Conſtant. Epiſco. 112 A
Siſyde condita 36 H
Sitalices Thrax Maced. populatur 70 C
Sithanus Gotho. rex 87 C
Sitricha Suenonis Daniæ &c. Regis vxor 150 H
Sitrichus Germa. fil. Danorum in Angl. rex 136 C
Siuardus Scandaliæ & Scaniæ rex 132 G
Sixouienſis pugna in Vngaria 173 E
V 172 A 173 A
Sixtus Rom. Epiſc. 97 A
Sixtus PP. II. 113 A III. A IIII. 162 A
Sleſuicenſes cum Danio dimicant 162 H
Smalandij Guſtauo regi rebellant &c. 168 H
Smaragdus Exarchus 120 D 121 C
Smendes qui & Seſas Aegypti rex 49 C
Smolensko arx munitiſs. Lituaniæ Moſco prodita 116 F
Smolnenſis terra Lituanis ſubdita 161 F
Smyrna ampliata in vrbis modum 60 G
Smyrna terræmotu cadit 100 A
Soana Gibelini pulſi 157 A
Sobislaus Morauiæ dux Polon. populatur 147 G
Socrates Scholam Philoſophorum congregat 69 C
Sodoma &c. igni cœleſti pereunt 19 B
Sogdianus omittitur 70 B
Sol defecit 57 I 94 B I I
Sol obſcuratus de die, vt ſtellæ apparerent 135 A
Sol per totum diem obſcuratus 148 B
Sol 17 diebus obſcurus 131 A
Soles tres 82 C 85 C 89 D 93 C 93 A 149 F 164 A
Soldanus cum Aegypti regno Turcis ſubact. 167 K
Solon Athenienſium legislator 63 E
Solemnus Orphitus Cos 96 B
Solimannus Turc. Cappadociam capit 145 B
Solimannus Turcorum Imperator 167 K
Solimannus venit in Vngariam cum ingenti exercitu, moritur 169 K
Somnium Nabuchodonoſoris de regnis mundi 62 B
Somnium Nabuchodonoſoris de arbore 63 B
So vel Suo Aethiops Aegypto potitur 56 E
Sophia Auguſta Narſetem ad penſa vocat 119 D
Sophia Iagellonis IIII. vxor 162 F
Sophia mater primi ducis Pruſsiæ Alberti nata 164 F
Sophi Perſarum rex Turcos cædis 166 K K
Sophi duplici clade Turcos affecit 167 K
Sophocles 67
Sophonias propheta 61
Sophron. Hieroſ. Epiſc. 12
Sora Volſcorum vrbs à Cos cap 64 F
Soſares Aſſyr. rex 58
Soſarmus Aſſyr. rex 3
Soſarmus Medorum dux 56
Soſsitus Senecio Cos 96 B II. III.
Soſthenes Maced. rex 7
Soſtrates Gnydius Pharum Alex cond. 77 B
Soter Rom. Epiſc. 9
Spaltenſis Eccleſia fundata 1 C
Spammus Aegypti rex 62
Sparetus Aſſyr. 30
Sparetos Syros & Phœnices ſube 32 B
Sparta condita 25
Spartacus Ponti rex 7
Spartacus Gladiatorum dux con Rom. 87 D
Spartus Phoronei filius 25
Spherus rex Aſſyr. 2
Spherus Iacon. Olymp. victor F
Spinaces Aegypti rex 5
Spiridion Cypri Epiſc. 10
Spitigneus Bohemiæ dux 14
Sponſalia coram Eccleſia facien 100 A
Sp. Caruilius Man. Cos 76 C 77 G
Sp. Caruilius Max. Cos 7 80 E II.
Sp. Caruilius primus Romæ diu tium fecit 79 E
Sp. Caſsius Becillinus Cos 66 E rum III. Cos 67 E
Sp. Caſsius primus M. Equitu 66 E
Sp. Furius Medullinus 6
Sp. Furius Medullinus Fuſcus C 68 E
Sp. Furius Cos 6
Sp. Largius Rufus Cos 66 E iter eodem
Sp. Lucretius Cos 6
Sp. Lucretius Cinna Cos 9
Sp. Melius Regnum Roma, au pat, interficitur 69 E
Sp. Nautius Rutilius Cos 6 75 G
Sp. Poſthumius Albinus Cos 7 II. 75 G 82 E
Sp. Poſthumius Albus Regille Cos 68 A

p. Poſthumius Albus Tribunus militum C.P. 69 E
p. Poſthumius Magnus Cos 84 D
p. Poſthumius Paulus Cos 82 E
p. Seruil. primus Romæ diuortium fecit 63 D
p. Seruilius Priſcus Cos 67 E
p. Tarpeius Capitol. Cos 68 E
p. Virginius Cœlimont. Cos 68 E
abias oppid. Sylla deleuit 87 D
agera in Aſia condita 61 F
anislaus Epiſcop. Cracou. occiditur 145 G
agnum Aſphaltitis ortum 19 B
atilia Attici vxor à Nerone rapta 94 C
atius Cæcilius Comicus 2 C
atius Priſcus Armeniam recipit 99 B
atius Surculus Toloſanus Rhetor 94 A
atuaria in Græcia cœpit 69 C
auratius Sclauinos ſubigit 130 C
auratius Imp. inuaſurus repente moritur 131 C
auratij Nicephori filius coronatur 131 B
elenus Arg. rex 33 G
elenus Myc. rex 39 F
ellæ de cœlo cadere viſæ 129 A
eno Sturæ Sueciæ interrex 167 H
ephan. Antioch. Epiſc. à populo occiſus 115 A
ephanus Carolingorum Princeps 143 D
ephanus. Columnen. Lud. Imp. Bauariæ coronat. 157 B
ephanus Francus Angliæ rex 148 H
phanus Iudæor. præfectus occiſ9 119 G
ephan. Rom. Epiſcop. 104 A P P II. 128 A III. 129 A
ephan. IIII. Pontifex 132 A V. 135 A VI. 136 A VII. 137 A
ephanus VIII. PP. 138 A IX. 144 A
ephanus Rom. fil. Conſtant. Imp. 141 B
ephanus S. Vngariæ primus rex natus 138 F. regnat 141 F
ephanus Secundus Vngariæ rex 146 F
ephanus III. Vng. rex 149 F IIII. eodem
ephanus V. Vngariæ rex 154 F
ephanus rex ſuperioris Myſiæ à Turcis excoriatus 164 K
ephanus Vualachiæ Palatinus Turcos cædit 165 K obijt 166 E
Stephanus VVeiuoda vltimo ſupplicio affectus 161 E
tephanus Poloniæ rex 171 F 172 F
Steſichorus Poeta 62 E 64 E
Steuarti Scoti ſunt 159 G
Stipendium primum Rom. expub. datum 71 F
Stiria à Turcis vaſtata 166 K
Stozas Carthaginem obſidet 118 B
Stroza legatus Turcicus 169 K
Stuprum proditione vltum 114 F
Suaten Pannoniæ dux 128 F
Suatopolkus Boh. dux occiſus 146 F
Suatopolkus Pomer. præfectus à Polonis defecit, Pomeraniæ Ducatum inchoauit 152 G obiit 154 T
Sudor Anglicus inualuit 166 A
Sueno Haral. F. baptiz. Suenoto dic. 138 G eius facinora eodem, regno pulſus 139 H trium Renorum Dominus 140 H Angliam inuadit 141 H &c.
Sueno II. Daniæ rex 144 I
Sueno III. Daniæ Sialandiæ rex 148 I
Sueno per Henricum Leonem reducitur in Daniam 149 I
Suentepoldus Morauorum & Bohemiæ dux Imperatori rebellat 135 G
Suenteslaus Ruſsiæ dux vicinos bello vexat 139 F Græciam inuadens occiditur G
Suetonius Hiſto. Cæſarum orditur 87 Extra
Suetonius Paulinus Britanniæ pręf. &c. 93 C & D
Sueuica liga facta 165 B
Sueuica liga arces raptorum nobilium euertit 167 B
Sueuica liga ſoluta 167 B
Sueuorum rex ludos celeri dono dedit 87 D
Sueui ab Aurelianis victi 104 D
Sueui a Longobardis victi 116 H
Sueui agrum Saxonum poſsident 119 E
Sueui Hiſpania pulſi 120 F
Sueui ab Imp, domiti 155 C
Suigneus Boleslai frater Pruten. & Morau. in fratrem mouet 146 G
Suintilia Gothor. rex 123 E
Suintilla II. eodem
Suitrigellonis & Iagellonis bellum 162 E
Sultani bellum cum Emanuele Con. 150 B
Sumerledus Orcadum rex 149 I
Sunda condita 98 C
Sunno Francorum rex 100 C
Sunno Marchiæ Brand. præfectus 96 C 98 C
Suranus Cos 96 B
Suſan ab Alexand. capta 74 B
Sibylla Erythræa 58 E
Sybilla Herophila in Samo 90 D
Syluanus Cos 95 B 99 B
Syluester Epiſc. Rom. 106 A
Syluius Latinorum rex 45 H
Syluius Otto Imperat. 94 C
Symmachus Cos 111 E 117 E
Symmachus V. C Cos ſolus 115 E
Symmachus Hieroſ. Epiſc. 99 A
Symmachus PP. 116 A
Symmachus Cos 106 C
Syngara à Perſis capta 108 B
Synodus Accianorum Antioch. 108 A
Synodos Bonnæ 138 A
Synodus Chalcedonenſ. 114 A
Synodus Conſtant. contra Theodorum 118 A
Synodus Conſt. quæ Nicææ abſoluta & VII. dicitur 103 A
Synodus Conſtantiæ 143 A
Synodus Erphurdiæ 144 R
Synodus Francoford. ob Fœlicianam hæreſim 130 A
Synodus Gradenſis 120 A
Synodus Ingelheimenſis 138 A
Synodus Moguntiæ contra PP. 145 A
Synodus Nicena I. 107 A
Synodus Romis 140 A
Synodus Romæ 144 A 146 A
Synodum VI. Philippicus tollere nititur 126 C
Synodus Malignantium Sidoni 116 A
Synodus Toleti in qua Ariana hæreſis à Gothis ablata 120 F
Synodus Triburij 142 A
Synodus Tyri & Hieroſol. contra Athanaſium 108 A
Synodus qua luxus veſtitus &c. tollitur 132 A
Syphax Numidarum rex cum Romanis fœdus facit 80 F
Syphax caſtris exceptus à Scipione 81 E
Syracuſæ conditæ 58 C
Syracuſani ab Athenis victi & obſeſsi 70 B à Lacedæmonijs auxilia habent ibid.
Syracuſæ a Marcello captæ 80 E

Syra-

Syracuſæ à Saracenis direptæ 125 C
Syracuſæ à Rogerijs captæ 145 E
Syria vnde dicta 28 B
Syria crebris tumultibus agitata 88 C
Syriæ reguli de Imperio concertant 86 C
Syri Tygranis ſe ſubmittunt 87 C
Syria Romanorum Prouincia facta 88 C
Syriæ Euangelium annunciatur 93 A
Syria peſte & fame afflicta 108 B
Syria à Romanis direpta 126 B
Syri Armenia multos Chriſtianorum abduxerunt 157 K
Syrmium à Gepidis captum 118 E
Syrbus rex 28 B
Syſera 38 A
Szandachmat Tartarorum Imperator 163 K à Lituanis captus 163 F

T.

TAbernaculum Dei rectum 32 A
Tabulæ duæ decem additæ 69 E
Tacfarinus Numidarum rex à Decio &c. victus 92 B
Tachelotus Aegypti rex 55 D
Tacianus Cos 108 111 E
Tacianus Hæreticus 100 A
Talon Long. rex 115 H
Tagus Orma vnde Tago Regio Hiſpan. 21 D
Tamarus Cyrum vicit 65 B
Taberlanes eiusq; res &c. 161 K &c.
Tanahe Gothorum rex 41 E
Tantalus Phrygum rex 37 I
Tapiau arx Pruſsiæ cond. 154 K
Tarachus Aethiopum rex 59 D
Tarauona Picardiæ ſolo æquata 166 C
Tarentum conditum 59 H
Tarentum ab Annibale captum 80 E
Tarentum à Quin. Fabio receptum 81 E
Tarentini Carthaginenſes in auxilium vocant 77 G
Tarentum ab Habdalla captum 126 G
Tarquinius Romam migrat 61 G
Tarquinienſes 307 Roma militum immolant 73 F
Tarquinienſes victi 348 nobiles eorum ſecuri percuſsi 73 F
Tarquinienſibus pax 40. annorum data à Rom. 73 F
Tarracona à Germanis ſolis æquata 104 D
Tartarorum regnum cœpit 151 B
Tartarorum eruptiones cometa prænunciauit 151 H
Tartari Armeniam vaſtant 152 B
Tartari Ruſsiam populantur 152 F
Tartari Turcorum in Aſia maiore regnum obtinent 153 B
Tartari Lignizam vsq; & Vngariam omnia vaſtant 153 F 154 C &c.
Tartari Pannoniam inuadunt 155 F
Tartari, Ruſsi & Lituani Poloniam vaſtant 158 I
Tartari Podoliam vaſtant 163 F F
Tartari Poloniam vaſtant 166 E Lituaniam eodem &c.
Tartari, Taurici Lituaniam & Vilnam vsq; vaſtant 166 E
Tartari quatuor exercitibus Ruſsiam inuadunt 167 F
Taurus Cos 109 D 112 E
Taurus Philoſophus 98 A
Tautanes Aſſyr. rex 42 B
Taureus Aſſyr. rex 43 B
Taxis Vngarorum rex, Italiam inuadit &c. 438 E
Tegarani qui nunc VVeſtphà 88 F
Tetas Gothorum rex vltimus 118 D
Telophus Hercu. Filius Gothorum rex 41 H
Telericus Bulgarorum Rex Chriſti fidem ſuſcepit 130 B aſtus eius C
Teleſporus Rom. Epiſco. 97 A
Temnes Sedoniorum rex prodita patria ab Ottone interfici iuſſus 73 B
Templum Chriſtianorum Damaſci Mahometo ſacratum 126 G
Templum Delphis exuſtum 34 H 64 D
Templum Delphicum à Philomelo captum 73 B
Templum Apollinis cum Phocenſibus exuſtum 74 G
Templum Dianæ concrematum 73 B
Templum Dianæ Epheſi à Goth[is] crematum 104 D
Templum Domini à Salomone [æ]dificatum 48 A
Templi fundamenta poſita impe[...]tum opus eius, confectum, [...] A
Templum Hieroſolym. repurg[a]tum à Machab. 83 A
Templum Domini renouatum [...] A
Templum Domini oſsibus mort[u]orum prophanatum 91 A
Templum Hieroſ. Iuliani iuſſu [...] ædificandum &c. 109 A
Templum Hieroſol. ab Haum[...] extructum 123 C
Templum Eleuſinæ conditum [...] H
Templum in Garitzin deſtructu[m] 85 A
Templum Heliopoli conditum [...] 83 B
Templum Serapidis incen. 1[...] A
Templum Soli ædificatum Rom[...] 105 G
Templum ſine admixtione ligni [...]tructum 95 B
Templa Gentilium edicto Imp. [...]uerſa 108 G
Templa multa Romæ corrueru[nt] 164 A
Templum famoſum in Dornbu[...] Thuringiæ exuſtum 139[...]
Tenagus Scotiæ regulus 11[...]
Tenebræ multorum dierum 1[...] C
Terbellinus Bulgarorum dux Iuſ[ti]nianum II. reducit 126 B
Terentij fabulæ actæ 85 E
Terillus Himeræ Tyrannus 67[...]
Terpander Muſicus 61[...]
Terra diuiſa inter Filios Noah 9[...]
Terræmotus 31 B 69 bis E 70 A 80 D 94 C 96 A 103 A multi[...] M. 104 C 111 B 119 D
Terra quinquagies ſepties mota [...] in vno anno 80 C
Terræmotus vniuerſalis 109 D 118 A
Terræmotu 12. vrbes Aſiæ cad. [...] A
Terræmotus Bauariam quatit 1[...] C
Terræmotus Conſtan. 118 B Ach[a]iæ &c. eodem iterum C ſæpi[us] eod. 119 C 130 C 131 C
Terræmotus Conſt. 128 B anno i[n]tegro Terremotu tres ciuitate[s]

Cy[...]

Cypri deiectæ 95 A
Terræmotus per Germaniam 149 A 158 A
Terræmotus inſularis 131 A
Terræmotus in Iſrael 56 A
Terræmotus Italiam quatit 166 A
erræmotu XXXM. hominum in Iudæa perierunt 89 A
rræmotus anno integro Orientem quatit 108 B
rræmotus Orientis ciuitates multas deijcit 108 D
rræmotus in Palæſtina 122 A 128 A
rræmotus in Peloponneſo 72 C
rræmotus Polon. Vng. & Bohemiam vaſtat 163 F
rræmotus in Syria 126 B
rræmotus in Syria & Meſopotamia prodigioſus 128 B 129 B
rræmotu 13. vrbes cadunt 92 A
rræmotus Viennæ 173 E Bohemiæ ibid. Morauiæ ibid. German. 165 A
rtullianus 101 A
rtullus Cos 99 B 101 B 111 E
ta rex Hiſpan. 35 D
ricus Imperator Tyran 104 C
ricus. ſe imperat. dedidit 105 D
iſlaus Rugianorum rex 149 I
ta Regina Illyrij Legator Rom occidit 79 E
ca Illyrij Regina bello victæ à Cos cum regno in deditionem enit 80 E
tanes à Cos victi 86 D
tan Germanorum rex 27 G
borinus Tegaranorum rex 8 F
boritæ à Nobilibus Bohemis æſij 162 F
laſsius è Senatore Epiſc.
lecus Lacedæ. rex 54 F
les Mileſius Sophus 61 D
les Mileſius eclipſin prædixit 3 E
m Phryſiæ vrbs à Sax. capta c. 1'6 B
ntus Longobar. rex 115 H
ranatus 13 A moritur 20 A
rachon Lang. rex 35 C
raſius è ſcriba & milite Patriarcha Conſtant. fit 130 A
rcon Iunior Thuſcorum rex 43 C
Tharſus à Caſsaio vexata 89 C
Thaſij à Mardouio Perſis ſubacti 66 B
Thaſij Crenidas occupant, quæ nunc Philippi 73
Thaſsillo Bauariæ rex 121 E
Thaſsillo à Carolo cum Bauariæ regno ſubactus 130 F
Thaſis cond. 35 H
Theatrum Gladiatorum Fidenis corruit 92 B
Thebæ Aegyti dirutæ 90 A
Thebaſa à Nicephoro reſtituta 131 B
Thebit Arabs à Leone Imp. victus 131 E
Thelaſsion rex Sycion. 17 F
Themiſtocles Athenienſium Dux 67 C
Themiſtocles Athenas reædificat 62 B
Themiſtocles ad Perſas transfugit 68 B
Themiſtocles Athen. Imp. 74 D
Theo Aegypti rex 72 D
Theobaldus Campan Nauarræ rex 152 E
Theobaldus Carolingorum Princeps 143 D
Theobaldus Carnutum comes 139 D
Theobaldus Metenſium rex 118 F
Theobaldus rex Nauarræ fratri rebellat 153 E in T. S. profectus D
Theobaldus Pipini nepos aula Franciæ præfectus 126 D
Theobertus hæres Hiſp. regni oculis priuatus 126 E
Theodata cubicularia à Conſtan. ducitur repudiata Maria 131 B
Theodatus Nepos Theodorici Veronenſis Etruriæ præfectus 117 D
Theodatus ab Amalaſuenta in regni conſortium acceptus 117 D
Theodinus Tranſiuranus Griphonem occidit 128 D
Theodobertus Francorum Rex Coniæ interfectus 122 E
Theodobertus Hilperici Filius cadit 120 E
Theodobertus Metenſium rex copias in Italiam miſit 118 F
Theodobertus Metenſium rex 118 E Italiam C. M. armat, intrat eodem
Teobertus & Theodori frates Francorum reges &c. 131 E
Theodocion translator ſcripturarum. 100 A
Theodogiſilus Veſtgot. in Hiſp. rex 118 G
Theodolinda Longob. regina 120 D
Theodomer Franc. rex 10 E
Theodomer Francorum rex captus à Rom. &c. 109 E
Theodomer Oſtgot. rex 13 H
Theodora Iuſtiniani vxor obijt 118 C
Theodora Iuſtiniani II. vxor 126 B
Theodora Conſt. Imp. 144 B
Theodora Maximiani priuigna Conſtantij vxor 105 C
Theodoricus Cala Franc. rex 127 D
Theodoricus Clodouei nothus Aluernos & Albienſes ſubegit 116 G
Theodoricus Franc. rex veneno ſublatus 122 E
Theodoricus Libidinoſus Franciæ rex &c. 124 D
Theodoricus ex monacho rex Franciæ 125 D
Theodoricus Northumb. rex 1171
TheodoricusOſtgot. rex Italiæ rex declaratur 115 D &c. E H regnat 116 D &c.
Theodoricus Veſtgothor. rex 113
Theodoricus II. Veſtgot. rex 114 G
Tzeodoricus Vandalio Marchio à fide & imperio &c. deficit 142 D
Theodoricus Epiſc. Sambienſis carcere necatur 164 I
Theodorus Athenæus 75 B
Theodorus Calliopa Exarchus 123 C
Theodorus Cos 111 E
Theodorus Eirene legatus Siciliam recipit 130 C
Theodorus Gaza Romæ obijt 165 A
Theodorus hæreticus 118 A
Theodorus Iuſtiniani Dux Zamios vicit 129 G
Theodorus PP. 123 A 11136 A
Theodorus Magnus Moſcorum dux 174 B 175 F

Theodo

Theodorus Rauenas Epiſcopus Eccleſiam PP. prodit 125 C
Theodorus Syrus Audax occiditur à Saracenis 129 G
Theodorus Schnepfius moritur 172 A
Theodoſia Armeniæ muris cincta 116 C
Theodoſius Magnus Imperat. &c. 110 C D E
Theodoſius Iunior Orient. Imperator 111 C
Theodoſius Mauritij Fil. Imperator deſignatus 126 D
Theodoſius Orient. Imp. &c. inuitus 127 B
Theodoſopolis à Conſtant. recepta 123
Theodulphus Northumbriæ rex 117 I
Theodofredus Gothorum rex 125 E
Theonas Alex. Epiſcopus 105 A
Theophaniæ rapta Stauratio iungitur 131 B
Theophania Othon. II. vxor Calabriam &c. Otheni filio ſubiecit 140 A
Theophylactus Michael. fil. Ord. Imperat. 131 B
Theophylactus Exarchus 126 C
Theophilus Alex. Epiſcopus 110 A
Theophilus Antiochæ Epiſco. 99 A
Theophilus Cæſareæ Epiſc. 100 A
Theophilus Conſt. Imp. 132 B
Teophraſtus Philoſophus 75 B
Thermæ Commodianæ 100 B
Thermæ nouæ Romæ 102 B
Thermon Hieroſol. Epiſco. 106 A
Therſippus Athenienſium Iud. 49 D
Theſeus Minotaurum vicit & regnat Athenis 41 H
Theſeus Helenam rapit, capitur liberatur 42 H eius fuga & interitus 42 G
Theſſali à Tyrannis liberati 73 B
Theſſalonice Sicil. Regi ſubie. 150 A
Theſſalus Theſſaliæ rex 23 G
Theſſander dux Græciæ occiſus 42 H
Theſpicus Athen. iudex 55 E
Theudibaldus Gothorum rex 118 E
Thia inſula enata 92 A
Thæmites Athenienſ. Rex 45 G
Thiodes Veſtgoth. rex 117 G
Thiras ex Tyro fugatus Traces condit 12 E
Thobias Hieroſ. Epiſcopus 96 A
Theodolinda Long. regina 122 D
Thola iud. Iſrael 40 A
Thomas Aquinas 254 A
Thomas Condiſchius Anglus 173 G
Thomas Cantuar. Epiſcop. fugatus occiſus, ſanctus 149 A & H
Thomas Cramerus Cantuarienſ. Epiſcop. in Anglia crematur 169 G
Thomas morus in Anglia decollatur 168 G
Thomas Ranulphus Scotiæ rex 157 G
Thomas Thuſciæ comes bonis exuitur 152 C
Thoriſmundus Oſtgot. rex 110 G
Thracum origo 12 E
Thraces mare obtinent 49 C
Thraces Bithyniam occupant 50 E
Thracia à Perſis ſubacta 65 B
Thraces à Macedonibus deficientes in poteſtatem rediguntur 74 G
Thraces à M. Craſſo ſubacti 90. B
Thraces à Sabino ſubacti 92 B
Thracia Romana prouincia fit 93 D 95 A
Thracia ab Hunnis vaſtatur 111 H 113 D
Thraciæ à Saracenis vaſtata 124 B
Thraſybulus 30 Tyrann. vicit 71 B
Thuidis Auarorum Princeps Carolo ſe dedidit 131 C
Thuorus AEgypti rex 43 E
Thureni & Thuſci Italiæ Pop. 35 C
Thurenus filius Atus 33 C
Thurenus Ianig. Rex 34 C
Thurinmachus Sicyoniæ Rex 20 C
Thuriſmundus Veſtgot. Rex 114 G
Thurrus Hiſpan. rex fidelis Rom. 82 F
Thuſcus Herculis fil. 26 C
Thuſcus iunior Thuſ. rex 51 H
Thuſcus Cos 104 C
Thutemoſis AEgypti 28 E
Thuyſcon filius Gomeri 10 C 11 C
Thuyſcon Sarmat. legib. formata 14 E
Tiberius falſus in Syria imperiu arripit atque decollatur 1 B
Tiberius Alexand. Iudæorum pr 93 B
Tiberius Cæſar 11
Tyberius Claud. Druſus Imp. C
Tiberius Cos 9
Tiberius Conſt. Or. Imp. 1
Tiberius Conſt. filius imperat B
Tib. in Capitolio occiſus ob leg Agrariam 84 D
Tib. Iuſt. II. filius Imp. coron 126 B
Tib. Neronis honores & conſul 90 B 91 B
Tib. Germaniam inuadit
Tib. Sempron. Gracchus Cos Hi nos vicit &c. 82 F
Tib. à fratre imperio dimotus 125 B
Ticini ſeditione Arnulphi Ex tus cæſus 136 C
Tigranes Armenia Rex Syriæ gnum occupat, à Lucullo vi tur 87 E
Tigris manſuefacta primum R viſa 90 B
Tigurini Caſsium Cos cum ex tu deleuerant 85 D
Tigurinorum cum Heluetijs c ratis bellum 163 B
Tilemannus Heſhuſius mori 173 A
Tilemannus Stella moritur A
Timogenes Palmyronorum D 104 B
Timolaus Odenati filius B
Timoleon Corinthius Sicilia berat à Tyrannis 74 B
Timotheus Hera. Tyrannus C
Timotheus Her. Alex. Eccleſi dor 114 A
Tiſamenes Achæorum regnu choat 46 E
Tiſamenus Mic. rex
Titianus Cos 94 C
Titianus eloquens vir Galliæ tor 108 D
Titus Syriæ præfectus
T. Aemylius Mamercus Cos iterum 68 E 74 E
T. Annius Fuſ. Cos
T. Annius Ruff. Cos
Tit. Antonius pius imperat
T. Apronianus Cos

T. A

T. Aurelius Antoninus Cos 97 B
T. Claudius Nero Cos 81 E
T. Coruncanus Cos 77 G
T. Didius viuius 86 D Procos Celtiberos vicit
T. Ebutius Helua Cos 66 E
H. Furnius Cos 90 B
T. Geganius Macerinus Cos 66 E
T. Herminius Aquilinus Cos 66 E
T Iunius Cos 94 C
T. Largius Flauius Cos iterum 66 E
T. Largius dictator 66 E
T. Liuius Patauinus Hiſtoricus natus 88 C
T. Liuij Hiſtorici mors 92 C
T. Liuius Tragœd. ſcriptor 82 D
T. Lucretius Poeta 86 C
T. Lucretius Tricipitinus Cos 66 E iterum ibidem
T. Manlij ſingulare certamen 73 F
T. Manlius Torquatus Cos III. 74 F
T. Manlius Torquati filius decollatur 74 F
T. Manlius Torquatus Cos 76 G 79 E 83 E 80 II. E
T. Menenius Lanatus Cos 67 E
T. Minutius Augurinus Cos 76 G
T. Numitius Priſcus Cos 68 E
T. Quintius Capitol. Cos 70 E 73 F
T. Quintius Capitol. Barbatus Cos 67 E 68 E iterum
T. Quintius Capitol. Barbatus IIII V. & VI. Cos 69 E Dictator ob Melium regnumaffectantem creatus ibidem.
T. Quintius Criſpinus Cos 81 E
T. Quint. Flam. Apellas Cos 85 D
T. Quintius Flamminius Cos eiusq; res geſtæ cum Philippo & in Gręcia reliqua triduusq; Triump. 81 B C D E
T. Quintius Pœnus Cincinnatus Cos 69 E iterum 79 E
T. Quintius Pœnus Cos 73 F
T. Romulus Varicanus Cos 65 E
T. Saturninus Cos 101 B
T. Sempronius Gracchus Cos 79 E bis 18 E bis 83 E
T. Sempronius Longus Cos 80 E
T. Sempronius Longus Cos 80 E Gallos ſuperauit
T. Sicinius Cos 67 E
T. Statilius Taurus Cos 90 B 91 B
T. Tac. Sabinus cum Rom. regnat
T. Valerius Cos 74 F
T. Veſpaſianus natus 93 D
T. Veſpaſia. Dux belli Iudaici 94 B
T. Veſpaſianus Imp. 95 B
T. Vetuſius Geminius Cos 66 E
T. Vetrius Caluinus Cos 74 F II. 75 G
T. Veturius Geminius Cos 68 E
T. Virginius Cælimontanus Tricoſtus Cos 69 E
T. Virginius Rutilius Cos 67 E
T. Virginius Tricoſtus Cos 66 E
Tobiæ Hiſtoria calamitas quando facta 58 D
Toletum à Saracenis ereptum 145 E
Tolomai Geſſurum rex 47 A
Tolumnius Veiens Thuſcorum rex 88 D
Tolumnius Legatos Rom. interfici iubet 50 D ipſe ab A Corn. Coſſo Roma. interfectus in prælio ibid.
Tonoſcontoleres, qui Sardanapalus, Aſſyriorum rex 54 C
Tonſores primum Romam adducti 76 G
Tonſuræ Sacerdotum ortus 99 A
Torquatus Aſprenas Cos 97 B
Torquatus Cos 98 B II. & III.
Totilas Gothorum rex 118 D
Traianus Imperat 96 B
Tranſmigratio Babylonica 62 B
Trapezuntinum imperium à Turcis ſubactum 164 K
Traſamundus Vandal. rex 116 G Chriſtianos perſequitur eodem A
Traſſillo Bauariæ Rex Pipino ſubditus 129 E
Trebellius Britones ſubigit 97 C
Trebellius Max. Britanniæ præfectus 49 C
Trebellij Pollon. Hiſtori. initium & finis 104
Treueris à Francis capta proditione 114 F
Treueri à Normannis ſubacti 135 D
Tribonianorum Digeſtorum autor 117 C
Tribum militum primum creati Romæ 69 E
Tribuni militum qui legionibus præeſſent creati 75 G
Tribuni Plebis primum Romæ creati 66 E
Tribuni plebis X. creari cœpt. 68 E
Tribuni plebis Tributum dare prohibent 71 F
Tribunatus Pleb. Rom. reſtitutus 87 D
Tribus 31 Romæ conſtitutæ 66 E
Tribus quatuor cæteris Romæ additæ 71 D
Tribus duæ reliquis additæ Romæ 74 F 75 G
Tributa vrb. ab Adriano laxata 97 B
Trieres prima nauigatio Corinthi 56 I
Tripolis Africæ ab Hiſpanis obtenta 166 C
Tripho Syriæ rex 84 C
Tripolis euerſa à Soldano 155 B
Trithen. hiſtor. de Francis finit 128 G
Triton Lybiam occupat 10 B
Tritones in Nilo viſi 121 B
Tros Troian. rex 37 I
Troia obſeſſa à Græcis capta &c. 43 I
Troia Apuliæ Græcis erepta ab Henrico II. 141 C
Troyphas Argiuorum rex 31 G
Tuba inuenta 49 G
Tubal Celtiberos condit 10 D
Tubal Celtiberos legib. format 14 D
Tubinga à VVelffo obſeſſa 149 C
Tuelis Auarum dux Chriſtũ ſuſcipit 131 C
Tulgas Gothorum rex 124 E
Tulliæ nefariæ cum Tarquinio nuptiæ 65 D
Tullus Hoſtilius Rom. Rex 60 H
Tunica Chriſti fictitia 166 B
Tuniſium Africæ à Carolo captum 168 D
Turci Hunni legatos Conſtant. mittunt 119 B
Turci à Perſis ſubacti 120 A
Turci Maſalmani Saracen. fugant 127 G iterum eodem
Turci Caſpias portas egreſsi Armeniam inuadunt 129 G &c.
Tarquiniani Aſiæ regnum occupant 143 B
Turci omnia quæ in Maiore Aſia Græci poſsidebant ſubegerunt 145 B
Turci in Aſia Domino ſuo in fruſtra conciſo Georgijs occaſionem dant imperij inuadendi 146 B

Turci toto Aſiæ maioris Regno pulſi 146 B
Turcorum Othomannorum regnū 156 K
Turci in Europam traijciunt 159 K
Turci German. Stiriam inuadunt 164 K
Turci Apuliam claſſe inuadunt 165 G K
Turci depopulantur Corſicam 169 K
Turci in Aſia bellum gerunt contra Saracenos ibidem
Turcicus imperator redit ex Aſia ibid.
Turci infeliciter rem gerunt aduerſus Moſcos ibid.
Turci expeditionem naualem faciunt in Cyprum aduerſus Venetos ibidem
Turcorum 4000. cæduntur in Carinthia ibidem
Turingi Francis ſubacti 115 F
Turoni à Normannis afflicti 133 G
Turonium Galliæ à Carolo incenſum 168 B
Turonium Vulgo Dorn Pruſsiæ conditum 152 K
Turrheum Hetruriæ rex 76 F
Tuſculanum Rom. traditum 150 C
Tyberinus Sylvius Lati. rex 52 I
Tyberinus Thuſcorum rex 41 C
Tyberis flumen prius Albula 62 I
Tyberis exundat 79 E 127 C 119 A 155 A 152 A
Tyglat Phulaſſer Iſraelis terram vaſtat 57 B
Tygranes à Pompeio victus 88 C
Tymæus Antioch. Epiſ. 104 A
Tymæus Aſſyr. 45 B
Tynius Rufus Iudææ præf. 97 A
Typhon Aegyptius 24 E
Typhon Phrygiæ rex 24 F
Tyrannus Epiſc. Antioch. 106 A
Tyranni XXX. Romanum imperium inuadunt 104 C
Tyran. Albani in Belgica 169 D
Tyrannium captum & hominibus euacuatum à Sar. 126 G
Tyridates Armeniæ rex victus 94 C
Tyridates Armeniæ rex à Parthis fugatur 103 B
Tyrimas Maced. rex 57 F
Tyronenſis comitatus Maximiliano datus 165 B
Tyrus condita 50 E
Tyrus obſeſſa à Nabuchodon. 62 B
Tyrus ab Alexandro capta 74 C
Tyrus & Sidon terræmotu afflictæ 106 B
Tyrus à Venetorum Duce occupata 147 B
Tyrus à Soldano ſolo æquata 155 A
Tyſaphernes ab Ageſilao Spartano victus 71 A

V.

VAdimirus Aleman. rex 109 D
Vagoſes dux Perſarum Iudæos ſub tributum fecit, Templum violauit 73 A
Valiſarus & bellum eius cum Carolo Martello 127 D
Valachi Polonos cæd. 159 P
Valachi à Sigiſmundo victi 160 F
Valanni Oſtgoth. rex 114 H
Valdemarus Daniæ rex 149 I
Valdamarus II. Daniæ & Vandalorum &c. 151 I
Valdemarus III. Daniæ rex 157 H regno pulſus 159 H
Valdemarus March. Brandenb. obijt 157 B
Valdemarus, qui & Iariſlaus Ruſ. R. Angliæ regis filiam ducit 144 G
Valencenæ à Flandris captæ &c. 141 E
Valens Licinianus imp. inuadit 103 B
Valens imperat. 109 C Perſequitur Orthodoxos ibid.
Valens Perſarum Rex 115 B
Valentia Saracen. erepta 152 E
Valentinianus Imperat. 109 C & D
Valentinianus fil. imperat 110 D à Maximo pulſus ibid. &c.
Valentinianus III. natus 112 B Aug. C D
Valentinianus ſeditionem excitans occiditur 123
Valentinus hæreticus 98 A
Valentinus PP. 132 A
Valeria Diocletiani Filia Galerij vxor 105 C
Valerianus Imperator captus à Perſis 104 B
Valerius Cos 113 E 117 E
Valerius Aurelianus Imperat 104 C
Valer. Flaccus Cos Mario ſuffe. 87 D
Valerius Grachus Iudææ præf. 92 A
Valerius Maximus Cos 104 [C] II.
Valarius Max. Baſilius Cos 97
Valerius Meſſala Cos 97
Val. Meſſalinus Cos 95 B ite[rum]
Valerius Pœnos nauali prælio vic[it] 81 E
Valerius Proculus Cos 108
Val. Turpilianus Trachala. Cos 9[…] C
Vallia Veſtgothorum rex 1[…] G
VVallia Angliæ regno ſubditi 1[…] H
VVallia Angliæ domiti 155
VValtharius Long. rex 117
VValther Francorum rex 106
VValther von Nordeck Liuoniæ Mag. 155 H
Vandalus rex 26
Vandali populi quot? 62
Vandali à Gothis in Rom. ſolum pulſi 108 E
Vandali ad Rhenum confœderunt 109 D
Vandalorum Regnum 110
Vandali Gallias intrant 111
Vandali Africam ingrediuntur 112 G
Vandalorum Regni in Africa fin[is] 117 G
Vandali ab Henrico I. victi 1[…] B C
Vandali à Saxon. bis cæſi 140
Vandali interioris Germaniæ ab Henrico II. domiti 141 F
Vannius Sueuorum Rex 92 B pelli[…]tur 93 C
Varamundus Hieroſoly. Patriarch[a] 147 A
Varanes Perſ. Rex 111
Vararanes Primus, Secundus, Ter[]tius Perſarum Reges 105 B
Vararanes III. Perſarum rex 11[…] B Chriſtianorum hoſtis gra[]uiſs.
Vararanes V. Perſarum Rex 11[…] B
Varari Cos 114
Varciſlaus Vandalorum Rex 147 I
Vardei Illyrij Pop. à Rom. ſubact[i] 84 D
Varratho M. Equ. Franciæ 12[…] D
Varronianus Cos 109 I
Varus Macrinus Illyricus domat 102 B

Varus Syriæ Præſes 91 A
Valconia Oſtrogothorum regno pa-
ret 116 D
Vaſconia à Francis debellata 123
D
Vaſcones à Gundemare domiti 121
F
Vaſcones Bamba vicit 125 E
Valcones à Carolo recepti 129 D
à Ludouico pio 132 D
aticanum Romæ à Saracenis dire-
ptum 132 H
bbo Regneri Fil. Daniæ Rex 132
G
dalrichus Aquileiæ Patriarcha ca-
ptus à Venetis 149 B
dalrichus Auguſtæ Epiſcopus or-
dinatur 37 A
dalricus Bohemiæ Dux Bragam
recipit 14 F
do Marchio Brandenburg. Van-
dalis eripuit 144 F
dalri. Sax. dux obijt multorum
malorum cauſam relinquit
146 C
ectigal Salis in Fran. inſtit. 158
C
ectius Meſsius Volſc. Rex 70 E
ectius Volanus Britanniæ præf.
94
ibenus Thuſcorum. Rex 38 C
ichorides ſapiens 23 F
ientibus induciæ 40 annorum
datæ 67 E
ientes Romanos fuderunt à Di-
ctatore & ipſi victi 70 E
ientibus XX. annos induciæ datæ
70 E
ij prima Italiæ vrbs condit. 12
C
ij obſeſsi & deniq; capti 71 F
lius Cornificius Cos 105 C
litræ obſeſſæ 62 H
elffus primus 132 D
elffus Henrici Filius Bauariæ
Dux 134 D
elpho Bauariæ Comes 139 D
elphus, qui Bauariæ ducatum
recepit, natus 140 C
elphus Bauariæ Comes Conrado
ſe dedit 142
elphus Comes Sueuorum Carin-
thiæ conſtituit 143 E
lphus Azonis Italiæ Marchio-
is Fil. Bauariæ Dux 144 C
lphus Henrici frater magnos
notus excitat 148 C
lphus Palatinum Hugonem ſibi
ubdidit 149 D
lphorum factio 153 A
abula inuenta 49 G
antius Cos 115 E 116 E
Venantius Iunior Cos 116 E
Veneris Templum Romæ factum
97 B
Veneficæ 107 Romæ damnatæ 74
F
Venetiæ conditæ 114 D
Veneta claſsis &c. à Saracenis victa
133 H
Venetiæ ab Hungaris captæ & in-
cenſæ 137 A
Veneti Vngaros Iædara pellunt &c.
149 F
Veneti Arbernenſ. & Liburnos ſub-
egerunt 149 A
Veneti Rhodum obtinent 134 B
Venetorum cum Bononienſibus
bellum 154 C
Venetiæ claſſe à Genuenſibus obſeſ-
ſæ 154 C
Veneti Imp. Conſt. pulſum redu-
cunt 160 K
Venetorum cum Turcis bellum
166 K
Veneti à Maximil. & Gallo fatiga-
ti 166 B
Vendidius Pacorum cum exercitu
deleuit 89 B
Ventus nullus anno integro 160
B
Ventus in Germania max. 164
B
Venuſtus Cos 98 B 102 B 103 C
Venzeslaus pius Bohemiæ dux 137 E
occiſus à fratre 138 D.
Venzeslaus Bohemiæ Rex 155 F Po-
lon. Rex factus eod. G 156
F
VVenceslaus qui & Ladislaus Vn-
gariæ rex 156 E
VVenzeslaus Caroli IIII. Fil. natus
159 B Bohemiæ Rex E Rom. Rex
160 B captus à Bohem. eodem
obijt 152 E
Veramundus Hiſpan. Rex 129 E
139 E
Veramundus Hiſpan. Rex 130 E
Veramundus III. Hiſpan. rex 142
E
Vercellas Galeatius capit 157 A
VVerda Danubij à Bauaro capta
&c. 164 B
VVernerus Comes Alem. occiſus
142 C
VVernherus Frizhuſienſis Liuoniæ
Mag 154 H
VVernher Vrſulenſis Ord. Teu.
Mag. 157 I
Verina Auguſta 115 G
Verodopæ populo Romano ſubacti
87 D
Verona à Galeatio capta 160
G
Verona Imperatoris facta 152
C
Veronenſium & Brixienſ. cum Ita-
lis bellum 158 B
Veronius Britan. præfect. 94 D
Verus Pollio Cos 95 B
Verus Cos III. 98 B I. II. III. 99 B
100 B
Veſpaſianus natus 91 B
Veſpaſianus Britanniam ſubdit &c.
93 D
Veſpaſianus Dux in Iudæa & Im-
perator & 94 B &c.
Veſta Ignem Sacrum Virginib. com-
mendat 16 G
Veſtalium Virginum origo &c.
116 C
Veſtgothi Hiſpanias occupant 112 G
114 I
VVeſtphali à Carolo ſubacti 130
D
Veſtralphus Aleman Rex 109
E
Veturius Diocletianam perſecutio-
nem inchoat 106 A
Vgo Penſacenſis 157 C
Viator Cos 116 E
Victericus Gothorum Rex 121 F
Victorinus Imperator Galliæ Lolli-
anum occidit 104 C ipſe ob li-
bidinem Coloniæ Agryppinæ cæ-
ſus ibi.
Victoria vrbs condita &c. 151
D
Victor Rom. Epiſ. 100 A II. PP. 143
A III. 145 A
Victorinus Rhetor 109 D
Victorinus Cos 100 B
Victor Maximi Fil. Cæſ. 110 I
Victor Cos 112 E
Vuidekindus Sax. rex 129 F 130 C
D. &c. occiditur. 131 C
VVideſuindus Gothorum rex 124
E
VVido Thuſciæ Marchio Ioha. X.
PP. capit 137 A
Vienna Auſtriæ Imperij ciuitas fa-
cta 152 C
Vienna Auſt. à Mathia capta 165
F
Vienna Auſtriæ à Turcis obſeſſa
167 K
VVigbert. pp. qui & Clemens 145
A
Vigilius PP. 118 A
VVaradinum in Vngaria obſeſſum
175 K
VVihitſch arx Croatiæ 173 K
VVildekindus Scherburgenſ. Liuo-
niæ Mag. 155 K
VVilibrodus Anglus Phryſiorum
Epiſcopus 126 D

VVBiligiſus Rhedarij Filius Moguntinus Epiſcopus 141 A
VVilihelmus dux Auſtriæ &c. 160 F
VVilihelmus Dux Brabantiæ & Luzelburgij obijt 160 A
VVilhelmus Dux cliuenſis à Carolo ſubdidus 168 B
VVilhelmus Holandus Rom. Rex electus Imperat 153 C
VVilhelmus Dux Luneburg. 157
VVilhelmus Othonis I. Fil. Mogunt. Epiſcopus 138 A
VVilihelmus Normanniæ dux 143 E Angliæ Rex 144 H
VVilihelmus Marchio Turing. à Lutitijs victus 144 C In Vngaria captus eodem.
VVilhel. Rogendoff Proditor 168 K
Vuilikiſes Euro Francorum rex 133 D
Vilna à Cruciferis exuſta 159 I 60 I
VVilzi Sclaui à Carolo victi 130 D
Vina ducentorum annorum durarunt 85 A
Vini magna vilitas ad Rhenum 160 A
Vincentia capta & incenſa 152 C
Vincentia à Galeatio capta 160 G
Vincentij Speculum finit 153
Vincentius Cos. 111 E
Vincomalus Cos 114 E
Vindelici à Barbarorum obſidione liberati per Imp. 105 C
Vuindegaſtus Fran. legislator 112 H
VVindesheim condita 112 H
VVintdhol Muſthauiæ dux &c. 142 D
Vineæ à Probo in Panno. poſitæ 105 C
Vinno Mag. Liuoniæ 151 K
VVindi Sclaui Saxonum auxilio à Francis victi 123 D
VVirbina Caſtellum à Luſatijs occupatum 143 C
Virgilius Poeta natus 87 E moritur 90 B
Virginia à patre interfecta, ne contaminaretur Libidine Ap. Claudij Decemuiri 69 E
Virginia regio 172 G
Virginius Rufus Cos 95 C 93 B 96 B
Virgo puer facta 82 C
Viriatus Luſitanos contra Rom. incitat 84 D à ſuis poſt multas victorias cæſus.
Viridomarus Gallorum rex à Marcello occiſus 80 E
Virius Gallus A. Cos 103 C
VVirteburgenſ. Comes ciuitates Imperij vicit ad VVeilam 160 B
VVirtenbergenſ. dux bis pulſus 167 B reſtitutus eodem
VVirtzburg. Epiſcopatus cœpit 128 A
VVirtzburgum à Saxon. &c. captum 145 C
Viſenburgenſe Monaſterium conditum 122 E
VViſmaria condita 153 C
Viſumar Vandalorum rex 108 E
Vitalianus PP. 124 A
Vitalianus Tyrannus Imperatorem ad petendam pacem coegit &c. 117 C
Vitalis Ant. Epiſcopus 107 A
Vitalis Cos 117 E
Vitalis Michael Venetor. dux 149 B
Vitellius Syriæ præfectus 93 A
Vitichindus Sax. Scriptor finit 139 A
Vitiges Gothorum rex 118 captus à Beliſ. eodem
Vitis in Græcia inuenta 31 G & H
Vitiza Gothorum Rex &c. 126 E
VVitholdus Lituaniæ rex Pruſsiam affligit 156 I
Vitholdus Mag. dux Lituaniæ 160 F eius bella 161 F. mors eius 162 F
VVitpert. VVidekindi Filius 129 F regnat 131 C
Vitredus Cantij rex 125 G
Vitruuius Vaccus Fundanorum Dux Rom. bellum mouet 74 F
Vitruuius cum ſocijs interfectus 75 G
Vitulus biceps natus 164 A alius cui capita ante & poſt fuere 166 E
Viuianus Cos 114 E
Vladimirus Bohemiæ Dux 144 F
Vladimirus Halicienſis dux, eiusq; fortuna 150 G F
Vladislaus Bohemiæ rex 145 F
Vladislaus Bohemiæ dux 146 F à Polonis bis victus eodem
Vladislaus Bohemiæ Dux 148 F
Vladislaus Bohemiæ Rex Leonem Album cauda duplici accepit cum regio titulo 149 F
Vladislaus Hermannus Polo. Monarcha 145 G
Vladislaus Polo. rex 148 G fugatur
Vladislaus Polo. Monarcha &c. 151 G & F fugatur in Vngariam eodem
Vladislaus Leskonabgi ab Vladislao Othonis Maiori Polonia exuitur 152 F
Vladislaus Polon. Rex 155 G 15… F
Vladislaus cubitalis Reg. Polo. tutor 156 F Regnat 157 F
Vladislaus Opolien. Dux Polo. Re… gubernator 160 F
Vladislaus Poloniæ regis fil. Bohem. Rex 164 E. Vngariæ 165
Vladislaus filius Sigismundi III. Polon. regis 174 F
Vlfodaldus M. Eq. Franciæ 124
Vlid Saracen. Amiras 126 G Templum Damaſci prophanat e… dem
Voldomirus Ruſsiæ dux 139 Chriſti fidem ſuſcipit 140 E
Vlpianus Iuriſconſ. 102
Vlpianus Traianus Crinitus Cos 95 B
Vlricus regis Daniæ Friderici II. filius naſcitur 171 H
Vlricus comes VVirtenberg. bel… ad VVeilam cadit 160 B
Vlricus de Iungingen Ord. Teut. Mag. 161 I
Vlrichi Zuinglij interitus 167
Vltio Paternæ necis 119
Vmbri victi ſe dediderunt Rom. 76 G
In Vmbria in ſpelunca II. M. hom… num flammis & fumo extinc… 76 G
Vnguenta exotica Romæ prohib… vendi 82 E
Volæ captæ à Ro. & viciſsim &c 7…
Voldumianus Cos 104
Volkenin Liuoniæ Mag. 152
Velogeſes Parhorum rex 93
Vologeſus Parthorum rex, 99
Volſci Romam obſident 67 E cu… A E quis 68 E
Volſci victi à Rom. 62 II. 66 E … E B
Volſcum nomen pene deletum 6…
Volſinenſes victi 7…
Voluſianus Imp. Cos 10…
Vonnones partus obſes Romæ … 92 A Parthorum rex 93 C
Vopiſcus Iulius Tullus Cos 6…
VVormatia rebellis capta 14…
Vorthumnus 1…
Vortigerus Britanniæ Tyran. 1…
Vradisl. ſe ſuaq; Polo. offerunt 1…
Vratislaus Bohemiæ Rex 12…
Vratislaus I. Bohemiæ Rex 14…
Vrbanus Cos 10…
Vrbanus PP. 102 A II. 145 A … 15…

ſo A IIII. 154 A V. 159 A VI.
60 A 67 E
inia Veſt. defloſ. propter ſtuprū
os Rom. à Tarq. multis locis or.
62 H
us Alema. rex 109 E
inus Aleman. rex 109 E
icinus Silua Cæſa. occidit 109 C
inus PP. 110 A
inus Papæ Nepos Romandiolæ
omes 155 C
us Cos 108 C
rariorum bona fiſco tradita in
rancia 158 C
rpendragon Britanniæ rex 115 I
alto Merciorum rex 131 F
dis Gothorum dux creatus 119
E
dius Quadratus Cos 96 B
catij Gallicani Hiſtoriæ initium
9
ger Bulgarorum rex 118 G
turnum, quæ Capua nunc, à
amnitibus capt. 70 D
acon Longobardorum rex 116 H
ilhelmus Princeps Auraicus flo-
ret 171 A. C. moritur 172
A
olfgangus Meurerus moritur
72 A

X.

Enaias Imaginum deſtructor pri-
mus 115 A
nophanes Philoſophus 64 D
nophylus Cos 108 D
nophon vir clariſsimus 71 B
rxes Perſarum rex eiuſq; Bellum
um Græcis infauſtum 67 B Ae-
gyptum recepit eodem
xes denuo bellum Græcis infert
Cimone terra mariq; ſuperatur
&c. 68 B ab Artab. interfic.
bid.
Xerxes II. inter reges Perſarum non numeratur 70 B
Xiphias piſcis mirabilis captus 173 B
Xiſtus Rom. Epiſcopus 104 A

Z.

ZAberga Hunnorum dux 119 D
Zacharias in atrio Templi occi-
ſus 54 A
Zacharias Hiero. Patriarcha captus à Perſis 122 B
Zacharias PP. 128 A
Zacharias Propheta 65 A
Zacharias rex Iſrael 56 B
Zachæus Hiero. Epiſcopus 96 A
Zaleucus Legiſlator 60 E
Zambri Iſrael rex 51 B
Zames Ninias rex 17 B
Zamij à Rom. deficientes victi 119 C
Zanedrim Senatus magnus Iudæo-
rum 55 A
Zaslaus Pruſsiæ dux variè fortuna-
tus 144 G
Zathmar arx occupatur à Regulo Tranſyluaniæ 169 C
Zatus Lazarorum rex baptizatus 117 C
Zareia Aethiops diuinitus profliga-
tur 50 A
Zauolenſes Tartari cum Polonis Pa-
cem ineunt 166 E
Zebennus Ant. Epiſ. 102 A
Zedechias rex Iudæ 62 A
Zeibil Turcorum Gazarorum dux 122 B
Zeletin Bulgarorum dux 129 B
Zeliobes Hunnorum rex 117 B
Zenobia Orientis Imperatrix 104 B
Zeno Armeniorum rex à Germani-
coſactus 82 B
Zeno Cos 113 F
Zeno Iſauricus Cos 114 E
Zeno Iſaur. Orient. Imp. 115 C
Zenon Philadelphiæ Tyran 84 B
Zeno Stoicus moritur 78 D
Zepherinus Rom. Epiſc. 101 A
Zetus Aegypti rex 37 E
Zeuſis Lydiæ præfectus 82 C
Zeuſippus Sycy. rex 44 F
Zeuxis Pictor 67 G
Zigethum fruſtra à Turcis oppugna-
tur 169 E
Zigetum iterum oppugnatur à Tur-
cis & capitur 169 K
Ziptineus dux Bohemiæ ad Chri-
ſtum conuerſus 137 E
Ziza Sarmatis & Quadis præfectus 109 C
Zoan condita 60 C
Zoes Imperatrix Conſt. 143 B
Zeldan Zeledim Tartarorum Imp. obijt 162 K
Zolenſes comites Hugoni Palat. au-
xilio ſunt 149
Zollerenſis arx deſtructa 162 B
Zopirus 56 B
Zoroaſtes, qui & Cham, victus 18 B
Zorobabel natus 64 A Dux Iudæo-
rum 56 A
Zorobabel dux Iudæorum 65 A
Zoſimus Papa Rom. 112 A 126 A
Zuatopolug Polonorum in Panno-
nia dux 128 F
Zubir Muctar occidit 127 G
Zulzimin dux Sara. Amiras 127 G
Zulzimin dux Saracen. 128 BG

FINIS.

COMMENTARIORVM IN PRAECEDENTEM CHRONOLOGIAM LIBRI DECEM:

IN QVIBVS CVM ORDINIS IN EODEM OPERE OBSERVATI, SVIS LOCIS RATIO ARGVMENTIS PROBAbilibus redditur: tûm difficilia quædam ſacroſanctæ Scripturæ loca, vtpote quæ remota diligenti temporum computatione, ſatis dignè nunquam enarrari poſſunt, commodè explicantur: Adiunctis obiter ijs Hiſtorijs, quæ in ipſo ΧΡΟΝΟΛΟΓΊΑΣ Opere aſſcribi nequiuerunt, veruntamen ad declarationem iſtiusmodi locorum, & ad Eccleſiæ Dei, Rerumq; publicarum conditionem ſingulorum temporum cognoſcendam, ſummè videbantur neceſſariæ.

AVTORE

Iohanne Funccio, Nörimbergenſi.

Quid ſingulis libris tractetur, mox ſequens Argumentorum Tabula indicat.

Acceſsit auctarium commentariorum ab alijs additum.

WITEBERGAE,
Typis Zachariæ Lehmanni, Impenſis Andreæ Hoffmanni Bibliopolæ.

Anno M. D C. I.

IOHANNES FVNCCIVS CHRISTIANO LECTORI S.

QVANQVAM IN PRÆCEDEN
ti Opere, quo ad fieri potuit, Chriſtiane Lector, non tam or
dinis in eo obſervati, quàm concordantiæ temporum inter ſ
rationes oſtendere ſedulò conati ſumus: tamen cum ob an
guſtiam ſpaciorum, plerisq; in locis, ubi ſummè videbatu
neceſſarium, eandem operam adhibere, atq; Hiſtorias illa
quæ ad intellectum difficilimorum in Scriptura locorum, e
ad Eccleſiæ, Rerumq; publicarum maximarum viciſſitudines agnoſcendas, ma
ximè requiruntur, adijcere nequiverimus: tuo quaſi commodo ſumus coacti
hos libros Commentariorum Chronologiæ ſubjungere. Quibus inprimis id cona
bimur, ut perplexa quædam Scripturæ loca, quæ absq; temporum certa cognitio
ne intelligi nequeunt, γνησίως explicata habeas. Deinde, ut de ipſius Chronologi
certitudine ipſe quoq; fias quam certiſſimus. Atq; his, quia res ipſa id poſtular
videtur, Græcorum in Aſia, Syria & Ægypto regum, poſt mortem Alexandri
hiſtoriam ac brevem quidem eam, & ſi quæ alia videbuntur ad veteris Teſta
menti tempora ſcitu neceſſaria, adjungemus. Sed quæ ad novi Teſtamenti tem
pora, hoc eſt, ab Aſcenſione Chriſti, usq; ad præſens tempus ſcitu ſunt digna, &
ſummè neceſſaria, prolixius quidem ea à nobis tradentur: ita tamen, ut ipſa re
rum narratio modum non excedat. Atq; hæc omnia quò facilius à quovis com
prehendi queant in libros X. digeremus, quibus ſingulis breviſſima Argumenta
ſubjungemus, quæ, quid in ipſis comprehenſum ſit, primo quaſi aſpectu doceant
Ac ſi quid ad te, Chriſtiane Lector, ex his meis lucubrationibus fructus redie
rit, id in primis Deo Opt. Maxi. acceptum feras: Si verò non ubiq; conatibus
meis felix aſpiraverit aura (ut nihil eſt in humanis ex omni parte beatum) ſed
aut incomptius aut inelegantius dictum quod tibi occurrerit, id pro tua humani
tate ac benevolentia (qua Chriſtianos omnes præditos eſſe maximè convenit) boni
conſulas oro: ac me, qui ut tibi prodeſſem, tot ac tam perplexos labores
ſuſcipere non recuſavi, adverſum malevolos defendito, piisq;
tuis precibus Domino noſtro IESV CHRI-
STO non gravatim commendato.
Vale.

QVID SINGVLIS HORVM COM-MENTARIORVM LIBRIS CONTINEA-TVR, SEQVENTIBVS INDICATVR ARGVMENTIS.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

PRimus liber continet rationes Computationum, ab initio Mundi uſq; ad Perſarum Monarchiam: & quædam Hiſtorica, ad intellectum difficilium Scripturæ locorum neceſſaria.

II.

Secundus liber Perſarum regnum, temporumq́; ſub eo elap-ſorum concordantiam continet, quibus liberatio populi Iudaici ex Babylone, & alia quædam ſcitu neceſſaria, cum clariſsima ſeptuaginta Hebdomadum expli-ation e, ſunt inſerta.

III.

Tertius liber Monarchiæ tertiæ: hoc eſt, regni Græcorum poſt Alexan-ri mortem, compendioſam Hiſtoriam continet.

IIII.

Quartus liber initium Romanæ Monarchiæ, Herodis regnum, Hiſtoriam natiuitate vſq; ad reſurrectionem CHRISTI, & tempus miſsi Spiritus ſan-i, & alia quædam ſcitu digna & neceſſaria: præcipuè verò Iubilæi æterni à HRISTO annunciati & inchoati, explicationem &c. compendiò tradit.

V.

Quæ ab aſcenſione DOMINI in coelos, uſq; ad Eleutherii pontificatum, per nnos centum quadraginta quatuor, tam in populo Dei nouiter aſſumpto, quàm Iudæis ob nimiam abiectis pertinaciam, præcipuè acciderunt: Item quæ à Pon-ficum adulatoribus falſo ſunt tradita, & alia quædam ſcitu non indigna, Quin-libro compendiò indicantur.

VI.

Quæ tàm in Eccleſia, quàm in Repub. ciuili, memoria digna ſcituq; neceſſa-ia præ cæteris viſa ſunt, vnà cum variis Hæreticorum opinionibus à tempore oteri Romani Pontificis, vſq; ad tempora Damaſi Papæ: hoc eſt, ab anno HRISTI 177. uſq; ad annum eiuſdem 369. Sexto libro breuiter indicantur.

VII.

Religionis Chriſtianæ ſucceſſus: Arrianorum motus, furor ac cædes, quibus rthodoxos perſequuti ſunt: Pontificum præcipuè Romanorum vitæ, acta &

conſti-

conſtitutiones, nec non & ciuiles quidam motus, bella, victoriæ, regniq́; Occidentis mutatio, & ſi qua præterea memoria ſcituque digna, ab Imperio Iouiniani vſq; ad Iuſtiniani Rom. Imp. tempora euenerunt, Septimo libro compendio traduntur.

VIII.

Eccleſiaſticam hiſtoriam, & ſi quæ ſcitu digna in Imperiis ciuilibus acciderunt, à tempore Iuſtiniani Imperatoris, usque ad Imperium Occidentis ſub Carolo Magno inſtauratum, Octauus liber compendio tradit.

IX.

Quæ à Caroli Romam aduentu, quo & Imperator dictus eſt, usque ad Hildebrandi Pontificatum(hoc eſt, ab anno Chriſti 800. usque ad annum eiuſdem 1074.) tam in Eccleſia, quàm in Republica, memorabilia acciderunt, vnà cum vitis Imperatorum quorũdam, geſtiſque omnium Pontificum Romanorum, nono libro breuiter recenſentur.

X.

Rapſodias, quibus Pontificum Imperatorum que Romanorum vitæ & res geſtæ breuiter indicantur: & alia quædam, quæ à tempore Pontificatus Hildebrandi, qui Gregorius VII. dictus fuit, usque ad noſtram ætatem, ſcitu digniora acciderunt, quæque in Chronologia non ſunt indicata, Decimus & vltimus liber continet.

Libris quinque poſterioribus inſertæ ſunt temporum illorum explicationes, quorum in Apocalypſi fit mentio: quibus verò locis de iis dicatur, in Indice ſub titulo, Numerus, inuenies.

COM-

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER PRIMVS.

Anni Mundi.

ARGVMENTVM.

PRIMVS LIBER CONTINET RATIONES COMPVTAtionum, ab initio Mundi vſq; ad Perſarum Monarchiam & quædam hiſtorica, ad intellectum difficilium Scripturæ locorum neceſſaria.

FREQVENS APVD DOCTORES ECCLEſiæ quæſtio eſt, Quid Deus ſignificare voluerit, cùm dicit Gen 6. Non diſceptabit ſpiritus meus in homine in æternum, quia caro eſt. Eruntque dies illius centum & viginti annorum. De his annis ſunt qui ſcribant, Deum determinaſſe hominis ætatem, ne ſcilicet vltra centum & viginti annos viueret. Sunt qui putent, hoc tempus datum eſſe pro reſipiſcentia, filijs patrum, qui, vt ibi dictum eſt in Chronologia, ad Mundi huius delitias, & alia concomitantia ſcelera, neglecto Dei timore, defecerant. Quorum ſententiæ neque ego aduerſari poſſum. Quamuis hos annos pœnitentiæ datos maluiſſem ab ipſo quingenteſimo anno Noah inchoare, quod etiam B. Hieronymus facit, quam ab eo in Chronologia poſuimus: niſi me Reuerendi patris D. Lutheri in Chriſto Beati ſententia, vt ſic locarem, conuiciſſet, cuius verba, vt cuiuis in promptu ſit eligere, vtrùm malit, non pigebit hîc ſubijcere. Particulam, quæ additur: Et erunt dies eius centum & viginti anni: etiam Hieronymus negat de annis vitæ humanæ intelligendam, ſeu de ſingulorum hominum ætate. Conſtat enim poſt diluuium multos ducenteſimum annum egreſſos. Quod ſi ad ſingulorum annos priuatos referas, promiſsio erit, futurum vt ſinguli tot annos abſoluant, ſed id quoq; falſum eſt. Loquitur igitur de tempore, quod conceſſum eſt mundo ad pœnitentiam, antequàm diluuium veniret. Atq; hæc ſententia, cum præcedentibus conuenit. Oſtendit enim Deus, ſibi iſtam hominum peruerſitatem diſplicere. Anxius itaq; eſt, & libenter parceret, inuitus quaſi ſinit graſſari Diluuium. Itaq; certum tempus & longum ſatis pœnitentiæ conſtituit, vt reſipiſcant & pœnam effugiant. Eo toto tempore Noah ad pænitentiam homines hortatus eſt: Non futurum vt iſtam impietatem longius ferat Deus, & tamen ſic eſſe benignum, vt ſatis longum tempus concedat pœnitentiæ &c. Et pauló pòſt dicit. Obſeruandum autem hîc eſt illud, in quo etiam Dominus Hieronymus laborat, quod ſcilicet Diluuium, centeſimo anno poſt natum Sem, Cham & Iaphet, hîc autem ad Diluuij tempus vſq;, dicuntur anni centū & viginti fore. Sed hic locus oſtendit, Noah cœpiſſe prædicationem ſuam, de futura Diluuij pœna, antequàm duxiſſet vxorem, cùm adhuc eſſet in cœlibe vita. Hîc igitur cogita quos ludos præbuerit impio & ſecuro Mundo? prædicit vaſtationem per Diluuium toti mundo & ipſe vxorem ducit. Cur? Num non ſatis eſt, ſi ſolus pereat, etiam aſciſcit ſibi ſociam calamitatis? O ſtultum ſenem, certè ſi crederet mundum Diluuio periturum, ſolus potius periret, quàm vt vxorem duceret, & daret operam procreandis liberis. Sin autem ſeruabitur ipſe, ſeruabimur nos quoque. Ad hunc modum propter Nuptias Noah, cœperunt certius contemnere prædicationem de Diluuio, ignari conſiliorum Dei, ſic agentis, vt mundus prorſus

ſus non intelligat. Quàm abſurdum eſt, quòd Abrahæ promittit poſteritatem per Iſaac, & tamen iubet Iſaac immolari? Diuus Hieronymus igitur, in eam ſententiam reſpondet: Deum quidem præfiniſſe Diluuio centum & viginti annos: ſed cùm inualeſceret malicia, coactum vt tempus illud abbreuiaret. Sed nos non faciemus Deum mendacem, potius hoc ſtatuemus: Noah adhuc cœlibem prædicaſſe, Mundum per Diluuium vaſtandum eſſe, ac iuſſu diuino poſtea puellam, tanquam ramuſculum ex toto genere fœmineo accepiſſe, & generaſſe tres filios. Scriptum enim infrà eſt, Inueniſſe eum Gratiam coram Deo: Alioqui qui tam diu abſtinuerat, etiam porrò à nuptijs poterat abſtinere. Sed voluit Deus relinquere ſeminarium generis humani, vt aliquis modus iræ eſſet, Itaq; iubet vt vxorem ducat. Sed impij exiſtimant ſignum eſſe, futurum vt mundus non pereat. Viuunt itaq; ſecuri, & contemnunt prædicatorem Noah. Sed Dei conſilium aliud eſt, vt ſcilicet, totum mundum perdat, & per hunc Noah iuſtum, ſeminarium futurò mundo relinquat, Hactenus Lutherus, in cuius ſententiam vel pedibus ire me non piget.

DE ORDINE GENERATIONIS FILIORVM NOAH.

QVæritur à doctis, quomodo Noah, cùm eſſet quingentorum annorum, genuerit Sem, Cham & Iaphet, Cùm Sem biennio poſt Diluuium, primùm ſit annorum centum: ex quo manifeſtum fit, eum fuiſſe natum anno quingenteſimo ſecundo ætatis Noah, qui in Diluuio fuit DC. annorum. Hîc meam infantiam paucis declarabo, idque eò, quod video, magnos viros in numeris hoc loco lapſos eſſe. Quod facile fieri poteſt, ſi quis maioribus curis ſit obrutus, quàm vt multum temporis rebus eiuſmodi inueſtigandis (quia leuia videntur) impendere queat. Certum eſt, Iaphet eſſe maiorem natu, Chàm minorem ipſo Sem. Iterum certum eſt, Sem eſſe natum anno ætatis Noah 502. Igitur cùm ſcriptura dicat, Noah cum eſſet quingentorum annorum generaſſe Sem, Cham & Iaphet, ipſum Noah tum primùm operam dediſſe rei vxoriæ teſtatur, Iaphet & natum primogenitum, cùm pater quingentorum annorum eſſet. Porrò Sem biennio poſt, Cham verò triennio, aut paulò plus, poſt Iaphet. Ita vt Iaphet in Diluuio fuerit C. annorũ, Sem XCVIII. Cham verò XCVII. vel XCVI. &c. Ex quo etiam apparet, inſigne caſtitatis exemplum in ipſo Noah, quòd in ipſo corruptiſsimo ſeculo, totis ferè quingentis annis ſe continuit, ne duceret vxorem. Quam rem Lutherus longius proſequitur. Vide eius Com. in Geneſ.

1657. Ne quis miretur, quòd in hac editione, annum 1657. pro ipſo Diluuij anno poſuerim, cùm & ego ſimiliter, vt ferè omnes, quos ego legerim, in priore editione annum 1656. pro eo habuerim, pauca admonere libuit lectorem. Certiſsimum eſt, in ſacris literis, & Regula infallibilis, quod vbicunque annorum numerus ponitur, ijq; menſes & dies Menſis adjiciuntur, ibi ſermonem eſſe, de annis completis. Quod diligens lector facile animaduertet. Itaque cum ſcriptura dicat, Anno ſexcenteſimo vitæ Noah, menſe ſecundo, ſeptimo decimo die menſis, rupti ſunt in ipſa die omnes fontes &c. manifeſtè indicat, Diluuiũ veniſſe anno ſexcenteſimo primo Noah currente: qui fuit annus mundi 1657. currens, vt loqui ſolent. Quod

cùm

ſim antea non ſatis diligenter obſeruarem,eò me perduxit erroris,vt annus Dilu- *Anni Mundi.*
uij, in priore editione, omninò à me ſit omiſſus. Quamuis hoc me admonuiſſe po
terat, quòd pauló antè expreſsis verbis ſcriptum eſt, Gene. 7.Eratq; (Noah) ſex-
centorum annorum, quando Diluuij aquæ inundauerunt ſuper terram &c.vbi ne-
ceſſariò integri anni ſunt intelligendi.

Arphaxad genuit Salah, dicit Moſe ſecundum Hebræos: contrà Septuaginta 1695.
habent,Arphaxad genuit Kænan,Kænan genuit Salah,Quod etiam B.Lucas in gē
nealogia Chriſti imitari videtur.Hoc cùm dubium in annis Mundi mouere poſsit,
breuiter & hîc meam ſententiam extorquet. Manifeſtum eſt, tranſlationem illam,
quæ LXX.interpretibus aſſcribitur,non ſemel eſſe aut falſam aut deprauatam, &
præcipuè in hoc Geneſ. 11. capite,vbi aliquot centenarij annorum, qui in Hebræis
nullo modo habentur, ætatibus patrum aſſcribuntur,Quemadmodum et in quin-
to eiuſdem libri capite fecerunt.Ideo fieri potuit,vt ſimili caſu, & hic Kænan ab ijs
(ſi modò eorum eſt hæc translatio)ſit aut fortè à ſcriba quodam primario additus.
Quod & ſimilitudo ſententiæ,quæ bis ijſdem verbis ponitur de Arphaxad, & Kæ-
nan, facile mihi perſuaſerit,vt accidiſſe credam.Ita vt ſcriba oſcitanter ſcribens,vt
peregrinantibus cogitationibus plærumq; fit, in animo habuerit nomen Kænan,
quo ſemel poſito, ſententiam ijſdem verbis repetens, poſuerit Salah. Qui error pri-
mum non animaduerſus, in multa exemplaria tranſfuſus, fidem meruit. Hinc ac-
cidit,vt ſi B. Lucas Kænan hunc omiſit,Sciolus quidam eundem ex vulgari codice
Moſeos reſtituerit,vel fortaſsis ipſe Lucas receptam & vulgarem tum opinionem,
ad vitandum Scandalum,ſit imitatus. Quod in medio relinquo. Modó hoc ſcias,
ſeriem annorum mundi, ab initio non ex 70.interpretum editione, ſed ex Hebræo
fonte hauriendam eſſe. Quod ego quidem ſeduló & cum diligentia ſumma face-
re conatus ſum: Tandem, ne & hoc omittam, Ioſephus apertè dicit, Salah fuiſſe
filium Arphaxad. Antiq. lib. 1. cap. 14.

Admonet me hoc loco, Staphili cuiuſdam oſcitantia, in legendis Sacris Bi- 1759.
blijs,vt de diuiſione Terræ pauca adhuc dicam,Quamuis in Chronologia copioſè
ea de re ſit dictum. Is enim confuſo ordine hiſtoriæ ab ipſo Moſe tradito, ſcripſit
Iaphetũ & Camũ,longè ante à Sem,& ſuis auulſos eſſe,cum ſuis familiis, quàm ad
Turrim Babel,confunderentur linguæ à Deo.Cùm tamen ibi manifeſtum ſit,tum
demùm diſperſos eſſe populos,cùm linguæ eſſent confuſæ. Dicunt enim, Venite,
faciamus nobis ciuitatem& turrim cuius culmen pertingat ad Cœlum,& celebre-
mus nomen noſtrum,antequàm diuidamur in vniuerſas terras.Et paulò poſt:Atq;
ita diuiſit eos Dominus ex illo loco, in vniuerſas terras. Sed dicunt, Tamen terra
tempore natiuitatis Peleg diuiſa eſt? Verum eſt, Sed hinc non ſtatim ſequitur quód
quilibet eam prouinciam occupauerit eodem tempore,quam ſorte diuiſionis ob-
tinuit. Sed cúm non libenter (vt fit inter amicos & cognatos) ab inuicem diuelle-
rentur, expectarunt adhuc aliquot annos, in quibus Nomen celebre ſibi facere co-
nabantur, donec diuinitus confuſis linguis, opus omittere,& regiones cuiq; deſti-
natas petere,coacti ſunt. Nam Spiritus ſanctus non eſt tam obliuioſus, vt idem fa-
ctum duobus, ijſdemq; diuerſis temporibus & locis aſſcribat. Quare diligentius,
oro, eiuſmodi lectores ſcripturam legant,priuſquàm ab ea aliena,in vulgus impe-
ritum ſpargant,ne grauius quid dicere in eos poſthac cogar. Agitur enim non de
noſtra gloria inani, ſed de gloria Dei, cuius verbum eſt.

 Sequun-

...tandi.

SEQVVNTVR FIGVRÆ GENERATIONIS FILIORVM ET NEPOTVM NOAH.

IAPHET primogenitus Noah, cuius filij fuerunt.

GOMER, à quo primitus omnes habitatores terræ à Meotide vſq; ad Oceanum occidentalem Germaniæ trans Danubium, Cimerij dicti ſunt: Filij eius fuerunt.

- *ASCENAS, Huius poſteritatem Noah ſibi adoptauit, inquit Beroſus. Hic à plærisq; & THVISCON dicitur, & nos Germani ab eo oriundi ſumus. Tacitus ei MANNVM filium aſſcribit, cui & hos filios fuiſſe refert, de Germ: Mor.*
  - *INGEVON, à quo Ingeuones dicti, qui circa Oceanum occidentalem Germani habitarunt.*
  - *HERMINON, à quo Mediterranei Hermiones dicti.*
  - *ISTEVON, à quo Iſteuones.*
- *RIPHAT, à quo Riphei, qui & Paphlagones, inde, vt arbitror, pulſi, Ruthcniam, quæ Ruſſia, habitarunt.*
- *TOGARMA, ab hoc Tartaros ortos, putat Lutherus: mihi magis videntur hinc orti Moſcouiæ, quos Albos Ruſſos vocamus.*

MAGOG, Hinc orti, qui in Tentorijs habitant, vt ſunt propriè Tartari in Aſia maiore, Scythæ Aſiatici dicti. verſus Septentrionem, à Meotide palude habitantes. Olim Ab his ortum trahunt Turci, qui nunc latè vaſtarunt Aſiam & Europam.

MADAI, Hinc Medorum gens, maximè orientalis, inter filios Iaphet, Perſis confines.

IAVAN, à cuius filijs & nepotibus habitata ſunt loca Mari Mediterraneo adiacentia, Filij eius

- *ELISA, Hinc Græci Æoles, qui Epyrum, & magnam Græciam, quæ nunc Calabria & Neapolis Regnum, habitarunt.*
- *THARSIS, à quo Cilices, & Aſiæ minoris populi ad oras maritimas, Vnde adhuc Tharſus ciuitas patria B. Pauli.*
- *KITIM, hinc Macedones, Macab. cap. 1. Quidam Italos ab hoc deducunt.*
- *DODANIM, hinc Rhodij, & Inſularum Cultores in Mari mediterraneo*

THVBAL, hinc Iberi, qui olim Hiſpanias obtinuerunt. Hebræi tam Italos, quàm Hiſpanos hoc nomine vocant: Vt nos olim, omnes eos VValen vocare ſolebamus.

MESECH, Cappadoces hinc, Hanc terram primam Imperij Romani, Turci occupauerunt, vnde & Turci ab Ezechiele etiam principes in Meſech dicuntur.

THIRAS, Hinc Thraciæ populi, qui vltra Helleſpontum, ad Danubium vſq; habitarunt.

Hæc tabula populos continet, Germaniæ, Sarmatiæ Europææ & Aſiaticæ, Scythiæ, Aſiæ minoris, Helleſponti, Græciæ, Hiſpaniæ & Inſularum maris mediterranei.

Anni Christi

SEM medius Noah filius, qui genuit.

ÆLAM: hinc Perſæ qui in ſacris Ælamitæ dicuntur

ASSVR, à quo Aſſyrii, qui primam Monarchiam in Babel & Niniue obtinuerunt, poſt Nimrodum.

ARPHAXAD, qui genuit Salah, hic genuit Heber, à quo Hebræi, cuius filii: Chaldæos ab arphaxad ortos, ait Ioſephus

PHALEG à quo linea CHRISTI deducitur.

IAKETAN, qui in Hiſtoriis Ganges dicitur, & genuit,

Elmodad, Saleph, Aſarmoth, Iare, Adoram, Vzal, Decla — *Hi regiones Indiæ ſortiti, & populos*

Hebal, Abimael, Saba, Ophir, Heuila, Iobab — *& nomina terræ illi dederunt.*

LVD, à quo Lydos, Aſiæ minoris populum, cui Crœſus vltimus regnauit, ortos tradunt.

ARAM, à quo Armenij orti: filios habuit

HVS, qui Traconitidi, & regioni circa Damaſcum populos dedit: Ioſephus.

HVL Armeniam poſſedit.

GETHER Bactrianos: à quo ego Gethas, cum cognatis Maſſagethis & Samogethis, ortos eſſe crediderim.

MES, vel Mas, à quo Ioſephus Meſaneos deducit, qui ſuo tempore Arax dicti ſunt: puto eos eſſe, qui Araxenam habitarunt.

CHAM minimus Noah filius genuit.

CHVS. Hic occupauit eam regionem quæ Æthiopia dicitur, à ſinu Perſico vſq; ad extrema Africæ loca, ad meridiem. Filii eius:

SEBA, à quo Arabes ortos quidam volunt.

HEVILA, à quo Getuliæ habitatores, quæ nunc India Æthiopæ dicitur.

SABTHA, à quo Aſtubaros deſcendiſſe puto, vltra Atlantem in Æthiopia habitantes

RAEMA Arabum pater: Filij:

SHEBA, hinc Sabæi Troglodytæ, à mare Rubrum vltra Ægyptum.

DEDAN, à quo felicis Arabiæ populi.

Sabtheca.

Nimbrod.

MITzraim, hinc Ægypty deſcendunt. Filii eius

LVDIM

ANAMN.

LEABIM, à quo Lybij Africæ populi.

Napthuhim.

Pathruſim.

Caſluhim, à quo venerunt Philiſtijm & Caphtorim.

PHVT, à quo Numidæ, in quorū terra Phut flumen eſt, & Mauritani.

CANAAN, qui primo genitus Cham fuit, ab quo maledictus. Cui filij fuerunt vndecim,

Zidon, à quo Sidonii & vrbs Sidon.

Heth, à quo Hethei, cum quibus Abraham habitauit.

Iebuſi: huius nepotes circa Hieroſolimam, quæ antiquitùs Jebus dicta, habitarunt.

Hemori, à quo Hemoritæ.

Girgoſi.

Hiui

ArKi.

Sini.

Aruadi.

Zemari.

Hamathi:

Ab his diſſeminati ſunt habitatores Canaan, á Zidon per Gerar vſq; Gazam, &c. vide Moſen Gen. 10. &c.

Meſech

Meſech terram quæ poſtea Cappadocia dicta (vt in Chronologia oſtenſum
1813. eſt) Turci, qui à MAGOG filio Iaphet originem trahunt, cum & ii imperandi libidine vexarentur, vt alienas terras inuaderent, primam ſtabili imperio obtinuerunt, & adhuc potenter retinent. Antea enim Perſidem cum maioris Aſiæ dominio aliquot annis occuparunt, vt in Chronologia ab anno Chriſti 1051. vſque ad annum 1098 in linea Orientis videtur. Sed ab Armeniis indè pulſi, in Cappadociam ad Solimannnm conceſſerunt. Vnde magnam terrarum orbis partem, imperio ſuo hactenus ſubiecerunt, vt notum eſt. Hinc puto manifeſtum eſſe, quare Magog ab Ezechiele cap. 38. dicatur Princeps, & caput Meſech: quia ſcilicet Magogim, id eſt, Turci, primùm in ea regione, firmam potentiæ ſuæ ſedem conſtituerunt. Hinc problema doctis proponendum placet: Quare eo in loco Propheta addit Tubal, ita vt Magog vocet Principem & caput Meſech & Tubal? An, quod indicare voluit, fore vt in poſtremis temporibus terra Tubal ſponte ſua, ad perſequendum Chriſtum & Eccleſiam eius, ipſi Gog & Magog (id eſt, Saracenis & Turcis) ſeſe adiungat: & ſic occaſione hac, Tyrannum illum Turcicum eliciat, vt ipſe magnis ſuorum copiis Eccleſiæ terras inuadat, &c & ſic tandem diuinitus victus intereat, vt Dominus illi comminatur? Aut, An illa tota poſteritas Tubal, Itali, Galliq; & Hiſpani, nec non relinquæ gentes, ad Septentrionem verſus ortum habitantes, quorum Ezechiel meminit, omnes cum Turcis vnanimi conſenſu ad delendam Chriſti Eccleſiam properaturi ſint? cùm alias ad conſernandas ſuas ſuperſtitiones, & idolomanias & blaſphemias, & libidines, nullum viderint remedium.

Cæterùm tempora, quæ poſt Diluuium magnum, in quo vniuerſa terra aquis ſubmerſa eſt, vſque ad natiuitatem IOSEPHI filij Iacob Patriarchæ, in Chronologia ponuntur, non longam deſiderant defenſionem, aut comprobationem. Conueniunt enim plæraque non ſolùm cum ſcripturis ſacris, verùm etiam cum probatiſsimis Babyloniorum Hiſtoriis, è quibus ad verbum feré deſumpta ſunt, ſicut paſsim annorum concordantiæ, quas ex iis citauimus, teſtabuntur. Quare omiſsis illis, ad ea quæ alicui, porrò dubium mouere queant, tranſeamus.

2201. IACOBVM Patriarcham annorum nonaginta vnius fuiſſe diximus, cùm ei naſceretur filius IOSEPH ex RACHEL: cùm verò iſtius ætatis Iacob, mentio in ſacris nulla ſit verbis facta expreſsis, ita vt quis hæſitare hoc loco poſsit, breuiter pro confirmatione hæc annotare placuit. Ioſeph erat triginta annorum, cùm ſtaret coram Pharaone, liberatus ex carcere: Geneſis quadrageſimo quarto. His accedunt ſeptem anni fertilitatis, deinde duo famis. Dicit enim Ioſeph ad fratres ſuos: Adhuc quinque anni reſidui ſunt famis, &c. Geneſis quadrageſimo quinto. Fuit ergo Ioſeph, in deſcenſu Iſraelis in Ægyptum, annorum 39. Sed Iacob à Pharaone interrogatus, quot annorum eſſet: reſpondit, centum & triginta annorum ſunt dies peregrinationis vitæ meæ. Quibus ſi ademeris triginta nouem ætatis Ioſeph, remanent nonaginta vnus, quot annorum fuiſſe Iacobum diximus.

2273. Quæſitum eſt eo loco, Quomodo poſsibile ſit, PEREZ filium Iuda de Thamar natum, in deſcenſu Iſraëlis in Ægyptum, duos habuiſſe filios, vt Moſe

Geneſ.

Geneſ. 46.capite inſinuare videtur: cùm Iudas ipſe,eo tempore quadraginta duo, bus annis non fuerit major? Ad hanc quæſtionem quò & noſtram aperiremus ſententiam,hæc paucis reſpondere viſum eſt. Primò impoſsibile eſt omnino (ſi Phyſicè de hac re loqui velimus,ſicut neceſſe eſt)ut PEREZ tempore deſcenſus vel unicum habuerit filium,nedum duos. Certum eſt enim, ipſum PEREZ poſt duorum mortem filiorum Iuda HER & Onam, qui ambo Thamarem habuerunt uxorem natum eſſe:atque id factum tribus, vel ut minimum duobus annis poſt obitum Onam, Thamar enim expectare debebat,donec SELA, tertius filius Iudæ,matrimonio eſſet idoneus. Geneſ.38. Faciamus nunc Iudam fuiſſe unius & viginti annorum(ut certè fuit,nam poſt venditum Ioſephum à fratrum ſe conſortio ſubtraxit)cum SVA Chananæam uxorem duxit. Porrò vigeſimo ſecundo natus eſt ei HER.Proximo indè ſequenti, ONAN. Tertio Sela. Nunc neceſſe eſt, ut Her quoq; ut minimum decem & ſeptem annorum fuerit, cùm acciperet uxorem Thamar. Hi decem & ſeptem anni ætati Iudæ juncti,conficiunt unde quadraginta annos. Circa eam patris ætatem obijt Her,cui ſucceſsit Onan: ſic & is eodem anno mortuus. Altero poſt hæc anno fac Thamarem à Iuda compreſſam, ita,ut quadrageſimo primo ætatis Iudæ currente,Perez & Zera naſcerentur. Quomodo igitur Perez,qui bimulus in deſcenſu erat, filios generaſſet?

His itaq; indicatis,interpretatio quædam quærenda eſt,quomodo Moſe illic intelligi debeat.Ac licet hac in re infantia mea probè ſit mihi cognita: tamen opinionem meam hîc ſubijciam,nullius defraudans judicium. Libenter enim cedam ſaniora referentibus. Numerat Moſe primùm progeniem ex Lea natam,filios & filiam Dinam Num.33. ubi ſi diligenter animum adverteris,tantùm 32. invenies. Sed addunt Hebræi,ut medeantur huic loco,filiam Levi Iochæbæd, quæ in Ægypto nata eſt, quod jam omitto.Ex his autem triginta duobus,duo in terra Chanaan diem obierant,Her & Onan filij Iuda,qui in Ægyptum non ſunt ingreſsi. Horum autem loco ponit Moſes Hezron & Hamul: qui fortè, ut fieri potuit, ante mortem Iacob in Ægypto nati ſunt ipſi Perez: & numerat eos inter deſcendentes tanquam eo tempore vixiſſent. Si ſic intelligatur hic locus,nihil habebit difficultatis. Sed accedit alia quædam cauſa,quare *Moſe* hoc in loco, & non alio,eorum mentionem fecerit? Neceſſe erat Genealogiam CHRISTI, quem *Moſe* ſciebat ex progenie Perez carnem aſſumpturum eſſe,ſolidam & indisruptam extare in Eccleſia. Sed non occurrebat occaſio melior referendorum nominum filiorum Perez, Hezron,& Hamul, quàm hoc loco. Nuſquam enim *Moſe*,per totam ſuam ſcripturam ab hoc loco,de progenie Iuda,tam clarè dicturus erat (ut per totam indè Scripturam usq; ad librum Ruth manifeſtiſsimè videtur.) Ideo ne omitteretur Hezron,in linea patrum CHRISTI,ſecundum carnem,eo loco cum fratre Hamul,inter progeniem Iacob,qui in Ægyptum deſcendit,numeratur.

Cæterùm quid de eo ſentiam,quod 33.animas ex Lea natas ait *Moſe*, cùm tantummodò 32. ibi inveniantur,planè incertus ſum. Hebræorum enim figmentum,de Iochæbæd matre *Moſeos*, mihi non ſatisfacit: eò quòd illa multis annis poſt deſcenſum,atq; adeò in ipſa Levi decrepita ſenectute,eſt nata. Alioqui enim Amram,ex ea vix potuiſſet ſuſcipere filios ac filias, ut Exod. 2. & 6. habetur. Deinde ſi

Anni Mundi.

de ſi rem ipſam diligenter conſideraueris, inuenies Moſen ipſum, tantum modò 33. animas ex Lea natas, poſteriori loco numerare, vbi dicit: Omnes animæ, quæ ingreſſæ ſunt cum Iacob in Ægyptum, & egreſſæ ſunt de fœmore illius, abſq; vxoribus filiorum eius, ſexaginta ſex. Nam cum ex Zelpha fuerint ſedecim, ex Rachel vndecim, (Ioſeph enim & filij eius non numerantur ibi) ex Bala ſeptem: & hi numeri iuncti faciant triginta quatuor: Neceſſe eſt ſuperius quoq; Moſen non plures quàm triginta duas animas ex Lea prognatas numerare. Ideo libenter dicerem, numerum illic eſſe deprauatum. Verùm de hoc doctiores iudicent.

A deſcenſu Iſraelis in Ægyptum, vſq; ad exitum eiuſdem, annos quindecim
2445. ac ducentos poſuimus: Iudæorum verò computationes, tantùmmodò ducentos ac decem habent annos. Porrò Scriptura Exod. 12. Omne tempus habitationis filiorum Iſrael, quo permanſerunt in Ægypto, fuiſſe quadringentorum & triginta annorum ait. Ne quis igitur nos à veritate Scripturæ diſcedere, aut diſsidere ab ea in hoc loco putet, breuiter hæc annotare placuit. Verum eſt, Moſen annos 430. habitationis in Ægypto numerare: ſed hic numerus non ita eſt accipiendus, quaſi tantummodò tempus illud, quod eſt à deſcenſu Iſraelis vſq; ad exitum, complecteretur. Hoc enim ex ipſo Moſe Exod. 6. facilè demonſtratur. Nam Cahad auus Moſ[e] cum Iacob deſcendit, Geneſ. 46. & vixit annis omnino 133. Filius eius Amram annis 137. Moſe 89. vſq; ad exitum. Hi anni omnes iuncti, non amplius 350 efficiunt. At quæ fuit ætas Cahad deſcendentis in Ægyptum? quæ generantis filium Amram? Iterùm, quæ ætas Amram, cùm naſceretur ei Moſe? quod tempus collectum, omne à iam dictis 350. annis ſubtrahendum foret, &c. Ergo tempus manſionis filiorum Iſrael in Ægypto, non poteſt eſſe 430. annorum. Sed ita potius accipiendus eſt numerus ille 430. annorum, videlicet, Moſen eo loco numerare omne tempus peregrinationis Abrahæ, & filiorum eius, ex quo à Deo vocatus eſt, vt migraret ex Meſopotamia, & promiſsionem primam accepit: Geneſ. 12. Sicut & B. Paulus cap. 3. ad Galatas teſtatur, vbi à repromiſsione, vſq; ad datam legem annos 430. elapſos eſſe dicit: cuius ſententiam tutiſsimè ac ſine periculo ſequi poſſumus. Ad quam accedit Hiſtoria Beroſiana, quæ ita cum hac computatione conſonat (ſicuti in Chronologia videre licet) vt nihil hinc ambigui relinquatur. Ideo & nos annos illos à vocatione Abrahæ in χρονολογίᾳ ex latere annis mundi additos, Annos peregrinationis Abrahæ ſcripſimus, quorum numerus exactè cum Paulina ſententia congruit. Reſtat igitur vt probemus nos contra Iudæorum calculum, & 210. annos rectè 215. manſionis in Ægypto poſuiſſe. Quod facilimè fiet hoc modo. Abraham erat 75. annorum, cùm vocaretur ex Haran. Geneſ. 12. Anno centeſim[o] ætatis ſuæ genuit Iſaac. Geneſ. 21. Sunt ergo à vocatione ad natum Iſaac, anni 25, Iſaa[c] ſexagenarius genuit Iacob: hic centum & triginta annorum deſcendit in Ægyptum, (vt Scriptura manifeſtè docet) Hi anni collecti, faciunt 215. à vocato Abrahamo ex Haran, vſq; ad deſcenſum Iſraelis. Sed ab illa vocatione ad exitum vſq; ſunt anni 430. (vt paulò antè oſtendimus) à quibus 215. qui ante deſcenſum elapſi ſunt, ablati, relinquuntur 215. Atque ex hoc manifeſtus error Iudæorum apparet, cùm tantùm 210. annos manſionis populi Iſraelitici in Ægypto numerant. Porrò myſterio non caret hæc annorum in duas tam æquales partes diuiſio, quod eruditioribus eruendum committo.

Diximu[s]

Anni Mundi.

Diximus ibi Ioſuam poſt mortem Moſeos, annos ſeptem ferè in ſubigenda terra Chanaan, & deuincendis regibus conſumpſiſſe: ac ſequentibus annis cum terræ diuiſione occupatũ fuiſſe: Citauimusq; loca ſcripturæ, è quibus hoc confirmatum iri cõfidimus. Sed quia longiorem hoc deſiderabat explicationem, quàm quæ ibi aſſcribi poſſet, Hæc explanationis gratia ſubjicienda eſſe putauimus. Num. 13. cap. ſcribitur, quomodo exploratores à Moſe in terram Chanaan miſsi ſunt, cum quibus vnà fuerunt CALEB & IOSVA. Atq; hæc miſsio facta eſt anno ſecundo poſt exitum de Ægypto, poſtquàm filij Iſrael, perfecto tabernaculo, à monte Sinai diſceſsiſſent, vt cap. 9. eiuſdem libri patet. Porrò Caleb cap. 14. Ioſu: à tempore exploratorum reuerſorum, vſq; ad deuictos reges ac diuiſionem terræ, elapſos eſſe ait annos 45. His duo anni, qui ferè exacti erant ab exitu, iuncti, conficiunt annos 47. Sed ab exitu ad mortem Moſes, & principium Ducatus Ioſuæ, ſunt anni 40. quibus ad 47 ſublatis, remanent anni ſeptem reſidui, in quibus reges Chanaan cæſi, & terra ſubacta eſt. Ceterùm ea, quæ per tempus Iudicum in ſerie annorum ſunt poſita, ex annis ab exitu vſque ad templum Salamonis, quos à latere annorum mundi annotauimus, certiſs: comprobantur. Quamobrem longiori defenſione non eſt opus. 2500.

Quod Iſraelem, contra quorundam opinionem, circa trigeſimum Samuelis annũ, regem ab eo petere dixi, non omninò caret oratione. Concurrunt enim duæ potiſsimùm cauſæ, quæ me in hac ſententia ſatis probabili, cõfirmarunt. Prima eſt, quòd ſcriptura 1. Reg 8. Samuelem admodum fuiſſe ſenem tradit, atq; adeò, vt ob defectũ virium ab eo filij Iohel & Abia, in Berſabee conſtituti ſint Iudices: qui malicia ſua primatibus populi ad petendum regẽ occaſionẽ præbuerunt. Porrò manifeſtũ eſt, ipſum Samuelem præſidente Iudice Eli Sacerdote natum, atq; apud eundem educatum eſſe. Faciamus nunc, Samuelem eſſe natum anno octauo Eli, tunc fuit 32. annorum, cùm ipſe populum poſt mortem Eli, iudicare cepit. Si igitur eum tantummodò 20. ãnis ante Saulẽ populo præfuiſſe dicerem, tunc eſſet vt plurimũ quinquaginta annorũ, cùm filios conſtituit Iudices (puto enim & hos duobus, ſi non pluribus annis, concedente patre, populũ iudicaſſe) qua ætate non potuit meritò dici ſenex, qualis à ſcripturis tũ fuiſſe perhibetur. Ideò decẽ annos adhuc ei adjicio, atq; hoc non ſolùm ob iam dictã cauſam, ſed ob aliãquoq;, quæ mox ex ijs, quæ ſequuntur, manifeſta fiet. Altera cauſa eſt, quòd 3 Reg 15. cùm Abſolom aduerſus patrem ſeditionẽ moueret, ſcribitur: Poſt quadraginta annos, dixit Abſolom ad regem Dauid, &c. Quos annos pleriq; Iudæorum Rabini, ab illa populi, vt regem haberent, petitione inchoari confirmant. Cuius quidẽ expoſitionis cauſa hæc mihi ſatis videtur eſſe probabilis. Cùm populus efflagitaret à Samuele regem, multis eis Samuel verbis ius Regiũ inculcauit, quò à propoſito eos auerteret, commemorans omne malum, quòd à regibus eis obuenturum eſſet dicens: Filios veſtros tollet, & ponet in curribus ſuis, facietq; ſibi equites & præcurſores quadrigarum ſuarum, & cõſtituet ſibi tribunos, & centuriones &c. Hunc autem apparatum in inſtruendis curribus ac cõſtituẽdis præcurſoribus & equitibus, neq; apud Saulem, neq; Dauidem in vſu fuiſſe, conſtat. Nuſquam enim per totam eorum vitam huiuſmodi apparatus ſcriptura mentionem facit. ABSOLOM verò primus in Iſrael regnum affectans, currus, equites ac viros qui ſe præcederent, conſtituit, quemadmodum eodem loco 2. Reg. 15. habetur. Ideo cum Propheta in memoriam reuocare vellet populo, dictum illud Samuelis, quo ius regis erat explicatum, vtq; ſic recordaretur quàm graue onus, cùm abiecto Samuele regẽ petijſſent, ſubijpſis impoſuiſſent, euſq; ſeditione Abſolonis retrò aſcendendo annos 40. qui interim elapſi erant, numerat. 2881.

Itaq; cùm hæc ratio ſuperiori de ætate Samuelis(tunc enim non minor fuit,cùm po-
pulus regem peteret,annis ſexaginta duobus,qua ætate ſenex& canus dici & eſſe po-
terat)pulchrè conueniat,non putauimus à vero alienum,ſi Hiſtoriam illam, eo, quo
diximus, anno factam eſſe affirmaremus. Porrò adhuc vnum eſt reliquum,quod le-
ctori ſcrupulum injicere queat: videlicet dictum illud 1. Reg. 13. Filius anni era
Saul, cùm regnaret: & duobus annis regnauit. Nam hæc verba id velle videntur
quaſi Saul duobus annis, non amplius regnaſſet: quod à noſtra ratione planè diuer-
ſiſsimũ eſſe apparet, cùm ei nos decem annos in regno tranſactos aſſcribimus. Ideo
paucis quoq; aperiendum erit, qui eorum ſit verborum ſenſus. Ac primùm quidem
certum eſt ex loco Acto. 13. citato, quòd omne tempus, quo Samuel ſolus, & cum
eo, & poſt eum Saul populo præfuerunt,quadraginta annorum eſt. Atq; id ex anni
quoq; ab exitu, vſq; ad templum Salomonis 3. Reg. 6. certiſsimum comprobatur
Moſe enim duxit populum annis 40. per deſertum, poſtea præfuerunt Iudices anni
357. Dauid regnauit annis 40. Salomo annis 3. Quarto enim ædificari cœptum eſ
templum. Hi anni collecti faciunt 440. Sed 3. Reg. 6. numerantur ab exitu ad
templum Salomonis anni 480. Ergo neceſſe eſt Samuelem & Saulem, quorum tem-
pus in veteri teſtamento tacetur, annis 40. imperaſſe: tot enim deſunt anni, ad com-
plendum illum numerum,qui 3. Reg. 6. ponitur. Quamobrem etiam in annis mun-
di nihil erit periculi, etiamſi tempus regni Saulis non præcisè habeamus. Sed quoni-
am non diffidimus, quin iiſdem annis decem, vt in Chronologia poſuimus, regna-
rit,diſſoluemus etiã hunc nodum,qui ex verbis illis naſcitur. Filius, inquit, anni era
Saul cùm regnaret, hoc eſt,annus abierat vnus poſt electionem Saulis in regem(qua
deſcribitur 1. Reg. 9. & 10.) vſq; ad confirmationem regni ipſius à populo, quæ fa-
cta eſt poſt deuictos Amonitas(vt ibi cap. 11.)in Galgala. Et duobus annis regnauit
id eſt, ex eo tempore quo confirmatum eſt ei regnum à populo, regnauit appro-
bante Domino duobus annis. Sed exactis his annis, ob maliciam & impietatem ſuã
abiectus à Deo,non amplius de iure(vt Lyra dicit) regnauit, ſed vſurpatiuè. Mox
enim poſt eius abiectionem, à Deo electus, & à Samuele vnctus eſt Rex Dauid, ad
quem ſtatim omne ius regni iure diuino pertinebat. Ac etiamſi Saul coram mundo
potenter id retineret: tamen coram Deo iam pro rege haberi deſierat. Ideo reſiduo
Propheta annos impij Saulis regni omittit, ac duos tantùm illos, quibus vtcunq; pi
regnauit Saul,memoria dignos putat. Et ne hoc quidem abſq; myſterio factum eſt
vt ſacrarum rerum ſtudioſo facile apparebit,ſi hypocritas &verè pios in mundo,cum
Saule & Dauide comparauerit. Alius fortaſsis alio modo explicare poſſet,cui id qui-
dem per me liberum eſto.

Anno regni Dauidis octauo in Hebron, interfectum eſſe diximus Isboſeth fili-
2898. um Saulis, quem Abner dux militum Saulis regem Iſraeli conſtituerat. Sed huic ad-
uerſari videtur,quod 2. Reg. 2. dicitur,Filius quadraginta annorum erat Isboſeth, &
regnauit annis duobus. Ad quod breuiter hæc reſpondere voluimus. Isboſeth du-
obus annis regnauit.ſ. priuſquàm bellum inter ipſum & Dauidem nimis exardeſce-
ret. Sed cùm Dauidis regnum, in dies magis magiſq; confirmaretur,bellumq; ob id
maioribus ſubinde viribus, aduerſus filium Saulis gereretur, atq; Isboſeth tantæ ge-
rendæ rei minimè apparet idoneus(ſicuti cap. 3. Reg. 2. videtur) omnem inter ſe re-
gni curam, neceſsitate quadam coactus Abner ſuſcepit, bellumq; contra Dauidem,
totum per quinquennium, ſolus adminiſtrauit. Atq; hos quinq; annos, quibus nihil
præter nomen regium apud Isboſeth remanſit,ſcriptura eidem non annumerat. Sed

breuiter

Anni Mundi

breuiter dicit, cum duobus annis regnaſſe: deinde domum Saulis à duce Abnero adminiſtratam, donec Isboſeth eum ad iram prouocarit, vt de tradendo Dauidi regno conſilium iniret, ac dum id molitur, ipſum fraude Ioab, Isboſeth verò, duorum filiorum Rechab inſidijs perijſſe: quibus ita extinctis, ſtatim ad Dauidem, offerentibus id primatibus, omne regnum Iſraelis translatum eſſe: Poſtquàm in Hebron ſuper domum Iuda regnaſſet annis 7. menſes ſex.

Diuiſo poſt mortem Salomonis Hebræorum regno, non vſq; adeò facilis erit in libris Regum, annorum mundi obſeruatio. Conferuntur enim vſque ad deſtructum Iſraelis, id eſt, decem tribuum regnum, anni regum inter ſe, ita vt iam 2991. Aſa (quo exemplo fiat clarius) in viceſimo anno Ieroboam, mox Nadab, in ſecundo anno Aſa &c. regnare incipiat. Atq; in hac annorum comparatione, pleriſq; in locis accidit, vt omninò quæ dicuntur, primo aſpectu impoſsibilia videantur. Vt ſtatim à principio regni Aſæ videre licet. Dicit enim ſcriptura 3. Reg. 15. in anno viceſimo Ieroboam regnauit Aſa rex Iuda. Et eodem capite: Nadab verò filius Ieroboam regnauit in Iſrael, anno ſecundo Aſa regis Iudæ, regnauitq; annis duobus, &c. Ac ſtatim ſequitur, Interfecit ergo illum Baeſa in anno tertio Aſæ regis Iudæ, & regnauit pro eo. Et mox: Anno tertio Aſæ regis Iudæ regnauit Baeſa &c. Quomodo hæc ſunt poſsibilia? Nadab (vt præcedentia de Ieroboam omittam) cœpit anno ſecundo Aſæ, & duobus regnauit. Inde Baeſa, interfecto Nadab, regnat anno tertio Aſæ. Quare non quarto? Sic enim neceſſe videbatur. Nam ſi Nadab duobus annis regnauit, & ſecundus Aſæ, regni eius fuit primus, ſequitur neceſſariò, ſecundum annum Nadab, cum tertio Aſæ conferendum. Quomodo ergo Baeſa eo anno regnat? Ad hunc & alios quoſdam ſcrupulos, qui in Regum libris occurrere poſſunt, diſſoluendos, regulas quaſdam ſcitu digniſsimas, nobiſq; à doctis viris traditas, hîc ſubjiciemus, quibus probè conſideratis, omnis in conciliandis, totam per hiſtoriam Regum, annis difficultas amouetur.

Prima Regula, Plerumque fit, vt anni Regum Iudæ & Iſraelis vltimi, non ſint completi: Sed quidam vix menſes aliquot complectantur, quidam verò modò ſint inchoati. Ideo per hanc regulam ſoluitur obiectio illa de Nadab & Baeſa, & ſi quæ alia eſt huiuſmodi, in hunc modum. Aſa regnauit anno 20. Ieroboam, ſcilicet in fine anni, fac, menſe vndecimo: atq; ſic incipit viceſimus & ſecundus annus Ieroboam, in anno ſecundo Aſæ, menſe quoq; ſecundo. Sed hic annus Ieroboam non eſt completus. Sequens enim in hiſtoria Nadab, &c. id ferre nequit. Dicamus ergo Ieroboam mortuum menſe tertio huius anni, hoc eſt, anno ſecundo Aſæ, menſe quinto, in quo incipit Nadab, & regnat anno integro, qui finitur menſe quinto anni tertij Aſæ. Poſt hæc regnauit fortè adhuc duos vel tres menſes. Deinde à Baeſa interfectus eſt. Atq; ſic cœpit Baeſa, anno tertio Aſæ, menſe ſeptimo vel octauo eiuſdem anni &c. Sic quoq; de reliquis eiuſmodi nodis iudicabis.

Secunda. Interdum accidit, vt pater bello occupatus, extra regionem profecturus, filium, cui regnum relinquere cupit, Regem deſignet. Sicuti noſtro quoq; ſeculo, à Carolo Auguſto factum eſſe cernimus, qui Hiſpanias ob bellum Gallicum relinquens, filium Hiſpaniarum regem conſtituit: Ita tamen, vt ipſi in regnum reuerſo, ſummum maneat imperium. Nihilominus interim filius & nomen & dignitatem regiam obtinet.

Tertia. Quandoq; fit, vt, cùm Rex aut ſenio confectus, aut morbo quodam correptus, imperio præeſſe non poſsit, filiũ quem ſucceſſorem velit, regem creet, regniq;

 ei habe-

Anni Mundi. ei habenas tradat. Ac tum filius verè regnare dicitur. Et anni quibus ſic regnauerit, etiamſi adhuc viuat pater, ſuo imperio aſſcribuntur. Vt noſtro quoq; ſeculo, in Ampliſs. Poloniæ Regno factum eſſe, vidimus, vbi inuictiſs. Rex Sigiſmundus ſenio confectus, Sigiſmundum Auguſtum filium, Poloniæ Regem deſignauit, qua dignitate, cum patre ad 20. annum vſq; vſus eſt.

Quarta. Fit quoq;, vt patre rege mortuo, filius præ ætate regnum adminiſtrare nequeat, id tamē ei per potentes regionis conſeruetur incolume, donec is adoleuerit, atq; ad regni gubernacula ſit idoneus. Anni tamen illi, per quos à maioribus populi regnum ei conſeruatum eſt, ipſi regi aſſcribuntur. Atq; hæc regula non tantùm in libris Regum habet locum, ſed per totam Iudicum hiſtoriam ſummè fit neceſſaria.

Quinta. Non ſemel quoq; euenit, vt regnum Iſraelis à Tyrannis ſit diuexatū, & à nullo certo rege adminiſtratum. Atque id tempus, quo abſq; rege legitimo fuerunt Iſraelitæ, in ſacris non refertur. Si quis autem Tyrannorum, magni Senatus, vel principum populi ſuffragijs, rex declaratus eſſet, tunc incipiebant annos imperij eius numerare. Intermedij verò, vt quos Tyrannis occupauerat, ex annis regum Iudæ, abſq; omni detrimento temporis colligi poſſunt. Notandum tamen, quòd hoc interdum non obſeruetur. Sed fit, vt anni tàm Tyrannidis, quàm regni legitimi, ſine diſcrimine vni aſſcribantur, vt in regno Amri. Verùm is non omninò principum fauore, aut ſuffragijs populi caruit.

Hæ regulæ, vt diximus, diligenter per libros Regum obſeruatæ, facilem noſtræ conciliationis annorum intellectū dabunt. Ac ne quis inſignis error, in annorum numeris, per hos libros oriretur, Deus ipſe certum eorum numerum complexus eſt: Cùm ab initio regni Ieroboam, qui Iſraelem á Domino, ad Idolatriam, aureorum Vitulorum cultum, ſeduxit, vſq; ad totius Iudææ deuaſtationem, in qua ne cultor terræ relinquendus erat, trecentos & nonaginta annos fore dicit &c. Ezechiel. 4. Qui anni abſque dubio viceſimo tertio Nabuchodonoſoris anno finem acceperunt. Nam eodem tempore, omnes reliquiæ Iſraelis & Iudæ, à Nabuzardano Chaldæorum militum præfecto, captiuæ ſunt in Babylonem ductæ, Sicuti circa annum Mundi 3360. copioſius dicemus.

3084. Tertio Regum capite primo dicitur: Anno ſecundo Ioram filij Ioſaphat, regnauit Ioram in Iſrael. Et cap. 3. Ioram filius Achab regnauit in Iſrael anno 18. Ioſaphat Porrò cap. 8. Anno quinto Ioram filij Achab regis Iſrael, regnauit Ioram filius Ioſaphat, &c. Hæc valdè diſsidere videntur. Sed ſi ad regulas modò traditas examinaueris ea, videbis nihil eſſe abſurdi. Nam Ioſaphat rex Iudæ, cùm anno decimo ſeptimo regni ſui, conſtituiſſet regi Achab aduerſus Syros ſubſidium ferre: Filium ſuum Ioram regem Iudæ deſignauit. Anno inde ſequenti, is erat decimus octauus Ioſaphat, filij verò Ioram ſecundus, regnauit Ioram filius Achab. Quinto deinceps Anno huius Ioram filij Achab, Ioſaphat confectus ſenectute (quinquageſimum ſextum enim exceſſerat annum) filio ſuo Ioram, quem antea deſignauerat regem ex conſenſu Primatum, regnum confirmat. Qui indè patre adhuc viuente, annis quatuor regnauit, qui anni ipſi Ioram, tanquam regi legitimo (vt vides in Chronologia) aſſcribuntur, ſecundum regulas, 2. & 3.

Sic quoq; Ahazias à patre bellum parante Rex factus eſt &c

3126. Iſraelitæ vexati Tyrannide Vide Regulam quinto loco poſitam

3189. Olympiades, certiſsimā Græcorum temporū regulam, à ſecundo Aeſchyli iudicis Athenarum anno, atq; poſt quadringenteſimū ſextum belli Troiani, initiū ſumpſiſſe, nō ſolùm Euſebius autor eſt, verū id probatiſsima quæq;, quæ in Chronologia

tum præ-

tum præcedunt tum ſubſequuntur,tẽpora, quoq; affirmant. Ea enim inter ſe ita con-
ſonant omnia,vt ſine maxima temporũ confuſione,quicquã in eis mutare nõ liceat.
Quare de hac re multa afferre non eſt opus. Eſt autem Olympias ſpacium quatuor
annorum. Helij enim quinquennale certamen agebant, quatuor annis in medio
expletis. Quod ab Hercule primùm, in honorem aui Pelopis conſtitutum, ac dein-
de multis intermiſſum annis, ab IPHICLO Praxonidis filio, iterum ad conſuetudi-
nem reuocatum eſt. Ab hoc tempore, Græca de temporibus hiſtoria vera creditur.
Seriem Olympiadum,eò quòd plurimum ad concilianda tempora conducunt, an-
nis mundi ex latere diligenter annotauimus, quò in ſequentibus χρονολογίας noſtræ fi-
des cuilibet appareret. Cæterùm anni Olympiadum ſemper à ſolſtitio,hoc eſt, men-
ſe Iunio inchoantur. Quare interdum fieri ſolet, vt factum aliquod in primo huius
Olympiadis anno accidiſſe dicatur, quod tamen in Chronologia in quartum an-
num præcedentis incidat. Ideo ſi huiuſmodi loca occurrerint, diligenter animaduer-
tas, quando annus præcedens deſierit, vel ſequens inchoetur, &c.
OSEA interfecto, Pekah per Tyrannidem regnauit annis octo, qui regno eius
non aſſcribuntur. Secundum regulam quintam. 3207.
Quæ ad hunc annum vſq; pro confirmanda temporum ſerie,tum in Chronolo-
gia,tum in hiſce cõmentarijs ſunt dicta, ſatis firmo ex ſacris literis fundamento niti 3217.
non diffidimus. Sed cùm poſt hæc, vltra ducentos triginta vnum annos, nullum ex
ſacris habituri ſimus teſtimonium, quibus temporum rationem firmaremus: Ne-
ceſſarium eſſe iudicaui, vt in tempore, fundamentum quoddam,ex probatiſsimis, ſi
eos habere poſſumus,autoribus,quod & in ſacris non contemnendam habeat autori
tatem, poneretur, ſuper quod fundamentũ, reliqua huius ædificij ſtructura non in-
concinnè,ſed exquiſitiſsima cura,ac quoad fieri poſſet,quaſi ad amuſsim,quod aiũt,
extrui poſſet. Quoniam verò ad huiuſmodi initium conſtituendum, apud noſtros,
qui nunc quidem extant, Chronographos, certi aut parùm,aut quod res docet, om-
ninò nihil(abſit inuidia dicto) reperire licet (Ita enim inter ſe, quotquot ego qui-
dem vidi, de temporibus diſsident, vt vix duos, qui idem ſentiant,quiq; de ſenten-
tia ſua firmi eſſent,inuenias)non potui melius inuenire conſilium, quam cuius me
de hac re ambigentem,vir & ingenio & omni moda eruditione admirabilis, D. An-
dreas Oſiander participem fecit: nempe, vt tempora ad certiſsimas Ptolemæi Aſtro-
logi æras (ſic enim vocant fundamenta illa,ad quæ cœleſtium corporum motus diri-
gũt) accommodarem: Initio ſumpto à magna Nabonaſſaris æra, quæ à cunctis
Ptolemæi ſectatoribus,cùm pro certiſsima,tùm pro antiquiſsima omnium habetur.
Sic enim fieri poſſe affirmabat, vt tempora, aliorum inſcitia confuſa, ſuo reſtitueren-
tur ordini. Quare cùm viderem huius quoq; Nabonaſſaris,qui nobis Salmanaſſer eſt,
in Sacris mentionem haud vno loco fieri, diligenter eius regni initium obſeruaui:
cumq; in progreſſu, tempora, ab illo initio, vſque ad Auguſtum Rom. Imperato-
rem, liquidiſsimè conuenirent: illud ipſum ſcilicet regni Salmanaſſaris initium, pro
ſequentis computationis fundamento ac Regula ponendum eſſe duxi. Ac ne ſubin-
de rationem vel huius vel iſtius facti reddere cogeremur, numerum annorum, cuili-
bet loco,in margine aſſcripſimus, quot ſcilicet annos Ptolemæus à regno Salmanaſ-
ſaris eouſq; elapſos eſſe ait &c. Et non dubito, quin hanc viam infallibilem ſequu-
tus,de huius computationis certitudine, æquo lectori aliqua ſaltem ex parte (ſi non
omninò) ſatisfecerim. Tamẽ ne quicquam hîc relinquatur,quod vel curioſum lecto-
rem perturbare poſſet,præcipua,quæ hîc objici poſſunt, argumenta paucis diſſolue-

 re libet,

Anni Mundi. re libet. Videntur autem hæc tria in primis objici poſſe. PRImum, An certum ſit, Nabonaſſarem eo tempore cœpiſſe, quo nos eius regni initium poſuimus, videlicet incipiente octaua Olympiade. SECVNDVM, Sit ne verum, Nabonaſſorē eundem eſſe, quem ſcriptura Salmanaſſarem vocat, qui cum Samaria Iſraeliticum Regnum deſtruxit, anno ſexto Hiskiæ regis Iuda. TERTIVM, Metaſthenis Perſæ Hiſtoria. Si itaque priora probabiliter vera, Metaſthenis verò hiſtoriam in tempore, cum vt plurimùm falſam, tum ſacris ſcripturis contrariam eſſe demonſtrauero: ſatis firmum computationi meæ fundamentum jeciſſe videbor. Ad primum igitur primò reſpondebimus.

Omnes qui de temporibus Alexandri Magni ſcripſerunt, vnà cum probatiſſimis, quos nunc quidem haberi contingit Hiſtoricis, in eo vnanimiter conſentiunt, Alexandrum Olympiade centeſima decima quarta incipiente, vita functum eſſe. At Ptolemæus magnæ conſtructionis lib. 3. cap. 8. ab initio regni Nabonaſſaris, vſq; ad mortem Alexandri Magni, vel initium regni Lagitarum in Ægypto, colligit annos 424. qui comprehendunt in ſe centum & ſex Olympiades. (Nam ſingulæ Olympiades quaternos complectuntur annos.) Quæ ſi à tempore mortis Alexandri, hoc eſt, à centeſima decima quarta Olympiade incipiente ſubtrahuntur, oſtendunt nobis certiſsimum regni Nabonaſſaris initium, Nempe Olympiadem octauam iam incipientem. Quemadmodum in Chronologia poſuimus, &c.

Quod autem Nabonaſſar idem ſit, quem ſcriptura Salmanaſſarem vocat ex annorum numero, qui tum ex ſacris literis à deuaſtata Samaria, vſq; ad annum 19. Nabuchodonoſoris magni, vel ad initium captiuitatis Iudæ, colliguntur, tùm etiam ab ipſo Nabonaſſoris initio, ad Nabuchodonoſorem illum, à Ptolemæo numerantur, certiſsima ratione demonſtratur. Sunt enim à deſtructo Iſraelis imperio, vſq; ad captiuitatem anni 133. qui hoc modo colliguntur. Ezechias regnauit poſt captam Samariam annis 23. Manaſſes 55. Amon. 2. Ioſias 31. Ioakim 11. Sedechias 11. poſtea Captiuitas. Sed Ptolemæus ab initio Nabonaſſaris ad hanc deſolationem ciuitatis Hieruſalem, numerare cogit centum quadraginta annos. Ait enim quintum annum Nabopollaſſaris (quem Nabuchodonoſorem eſſe dubium non eſt, vt mox videbis) eſſe centeſimum viceſimum ſeptimum à Nabonaſſaris initio, lib. 5. cap. 14. μεγ. συντάξεως His adde tredecim, vſq; ad captiuitatem Iudæ. (Nam 18. anno Nabuchodonoſoris, ciuitas capta eſt) habebis 140. numerum ſeptenario maiorem, eo, quem ſcriptura colligit. Sed ijs ſeptem annis Salmanaſſar antea regnauit, quàm Samariam caperet. Conſtat igitur ex temporum congruentia, eundem eſſe Salmanaſſarem Scripturæ, qui Ptolemæo Nabonaſſar eſt. De loco enim imperij vtriſque conuenit, quòd in Babylone, Aſſyria & adjacentibus locis regnauerit. Cæterùm quis de Nabopollaſſare me certiorem fecerit, inquis, quod idem ſit Nabuchodonoſor Magnus, qui Hieroſolymas euertit, ac populū Iudæ captiuum abduxit? Poterit ne alius quiſpiam eſſe, hoc nomine dictus? Ad hæc breuiter reſpondebo. Certum eſt ex ipſius Ptolemæi verbis loci prædicti, quòd de nullo alio, quàm de Babyloniorum rege dicat. Nam cùm Eclipſin Lunarem, cuius eo capite meminit, in Babylone obſeruatam eſſe ait, quo potius regnante eam accidiſſe dicat? Regéne domeſtico eodemq; Monarcha? an peregrino quodam ac eodem obſcuro? Domeſtico ac Monarcha opinor. Sic enim fieri conſentaneum eſt. Sed idem Nabopollaſſar, centum & viginti duobus annis exactis, poſt Nabonaſſarem regnare cœpit (vt Ptolemæus prædicto loco teſtatur) quo tempore Scriptura Iere. 25. Nabuchodonoſorem apud Babylo-

nios re-

...nios regnum accepiſſe affirmat. Sunt enim (vt ſequentia docebunt) à principio Salmanaſſaris, vſq; ad finem quarti anni Ioakim, quo Nabuchodonoſor imperauit, ſecundum ſcripturæ calculum, anni 122. Ergo cùm & locus & tempora iterum in vtriuſq; Scriptura ſcilicet & Ptolemæo æquiſsimo conueniant iure: Neceſſe eſt eundem eſſe Nabuchodonoſſorem ſcripturæ, & Nabopollaſſarem Ptolemæi. At obijciat quis, veterem Ptolemæi translationem, in qua pro Nabopollaſſare, Kaleſen legitur. Huic eadem quæ iam dicta ſunt, reſpondebo: Nempe, vtcunq; vocetur Rex ille à translatoribus, à græco exemplari, à loco imperij, & à tempore certum eſt; eum à ſcriptura dici Nabuchodonoſorem, cognomento, Magnum. Quare hæc pro confirmanda ſecunda propoſitione, videlicet, quod Salmanaſſar Scripturæ, & Nabonaſſar Ptolemæi, idem vnuſq; Aſſyriorum rex ſit, dicta ſunt. Etſi cui hæc non ſatisfecerint, eum oratum velim, vt aut proferat certiora, aut ſi hoc non poteſt, calumnijs abſtineat. Nunc ad tertiam quoq; obiectionem de Metaſthenis ſ. hiſtoria, accedamus.

Etſi hi commentarij non ob hoc à me ſunt inſtituti, vt alios autores aut carperem, aut ſcripta illorum condemnarem: ſed vt meæ potiſsimum computationis, ſi qua neceſſe foret, rationem redderem: tamen cùm videam omnem fermè controuerſiam, de temporibus poſt finem Babylonicæ captiuitatis in Eccleſia, à ſola Metaſthenis hiſtoria ortam, atq; adeò multum à quibuſdam eidem hiſtoriæ tribui, ut nullum ſit dubium, quin ſtatim huic noſtro labori, autoritatem eius obiecturi ſint: Neceſsitate quadam, vt meum de Metaſthene iudicium aperirem, coactus ſum. Quare confido neminem hoc iniquo animo laturum eſſe, ſi veritate ſuccurrens, huius traditionibus non vbiq; paruerim. Nam ex ipſius traditionibus ſi non ſunt mutilata exemplaria, euidenter apparet, eum præter quod multis locis errat, neq; cum hiſtoria Sacra in temporibus conuenire, neq; ſibi ipſi quibuſdam in locis benè conſtare. Ac nihil eſt, quòd mihi obijciant, Metaſthenem has traditiones, ex Suſiana Perſarum & Babyloniorum hiſtoria excerpiſſe. Non enim reluctor: Sed quod diligenter tempora obſeruarit, quemadmodum ibi, procul dubio, rectè fuerunt annotata, hoc non conceſſerim. Nam quid dicas de quàm plurimis nominis Chriſtiani Chronographis, qui omnes ſe tempora, vſq; ad captiuitatem Iudæ, libris ſacris computaſſe ſcribunt? tamen quotuſquiſq; eſt, qui, ſi eius computatio ad analogiam librorum regum tertij & quarti examinaretur, non multis in locis aberraſſe à verò compræhenderetur? Ideo nihil & huius te autoritas impediat, ſed vide potius, quatenus cum ſacris ſcripturis, ac Ptolemæi certiſsimis temporum obſeruationibus conueniat. Sic enim fiet, vt, etiamſi rem ipſam acu tangere tibi non contingat, tamen quàm proximè ad veritatem accedas. Sed recenſeamus nunc unum atq; alterum locum, è quibus errores illi ex parte manifeſti fiant. Omnes enim hîc enumerare nimis longum foret.

. Primùm, Ex Ptolemæo & ſacris literis certiſsimum eſſe conuincitur, quòd à Salmanaſſaris regni initio, vſq; ad Nabuchodonoſorem magnum, non plures elapſi ſint anni, quàm centum viginti duo (vt in ſequenti argumento apparebit) Metaſthenis verò traditio viginti annis hunc numerum excedit. Tribuit enim Salmanaſſari 17. Sennaheribo 7. Aſſar Adoni 10. Merodacho 52. BenMerodacho 21. Nabuchodonoſori primo, qui & pater magni Nabuchodonoſoris, 35. qui anni omnes iuncti, conſtituunt numerum centum quadraginta duorum annorum: quod manifeſtè & contra Ptolemæi certiſsimam obſeruationem, & contra ſacræ ſcripturæ irreprehenſibilem autoritatem repugnare cernitur. Atq; hunc errorem in genere demonſtraui. Verùm nunc videndum eſt, quibus in locis, aut quorum in imperio, errores illi

ANNI Mundi.

ſunt admiſsi. Nam & hoc neceſſarium eſſe exiſtimo, quòd depræhenſo morbi genere, facilior fieri ſolet curatio, Ideo paulò altius quædam repetemus.

II. Secundò, In confeſſo eſt, quòd ex ſcripturis, à ſexto anno Ezechiæ, quo Samaria à Salmanaſſare capta eſt, vſq; ad initium regni Nabuchodonoſoris magni, numerentur centum & quindecim anni. Hoc modo. Ezechias poſt captam Samariã regnauit annis viginti tribus. Manaſſes quinquaginta quinq;. Amon 2. Ioſias 31. Eliakim vel Ioakim 4. (in fine enim huius anni regnum accepit Nabuchodonoſor) Summa 115. Porrò Ptolemæus ab initio regni Salmanaſſaris, ad Nabuchodonoſorem, computat annos 122. à quibus ſi tempus poſt captam Samariam ſubtraxeris, videbis ſeptem annos reſiduos, quibus Salmanaſſar antea regnauit. Certum eſt ideo, ſextum quoq; annum regni Ezechiæ, ſeptimum eſſe imperij Salmanaſſaris. Cæterùm Metaſthenes Salmanaſſarem regnaſſe dicit annis 17. poſtea ſucceſsiſſe Sennaheribum & imperaſſe annis 7. Atq; ſic Salmanaſſar deſijſſet anno 16. Ezechiæ. Sennaherib verò anno 23. iſtius &c. Sed quid dicit ſcriptura. 4. Reg. 18. Anno 14. Ezechiæ regis aſcendit Sennaherib Rex Aſſyriorum &c. Et non longè pòſt in fine ſcilicet 19. cap. Reuerſus eſt Sennaherib rex Aſſyriorum, & manſit in Niniue, cumq; adoraret in templo Neſroch Deum ſuum, à filijs ſuis Adramelecho & Saraſſare interfectus eſt, &c. Si nunc Metaſthenis traditio vera eſt: Quomodo aſcendit Sennaherib anno 14. Ezechiæ contra Iudam? Quomodo domum reuerſus ſtatim á filijs interfectus eſt? Quomodo deniq; ſeptem annis poſt Salmanaſſarem, ſi is decem & ſeptem regnauit, imperium tenuit? Sed ſcriptura errat. Abſit. Imò verbum Dei manet in æternum: omnis autem traditio hominum peribit. Luce ergo clarius videtur, Metaſthenem hoc in loco, ſeptem annis amplius à diuinis literis diſcrepare. Verùm ſi Salmanaſſarem decem annis regnaſſe dixeris, non errabis. Sic enim fieri poteſt, vt Sennaherib, ſeptimum imperij annum attigerit, quem tamen implere non potuit, ſicut multis id rationibus probare poſſem, quod tamen breuitatis gratia, quia haud magni momenti res eſt, prudens omitto.

III. Tertiò, Ingens is intolerabilis error eſt, quod Metaſthenes inter regnum PhulBelochi (Sic enim vocare libet regnum nouum Aſſyriorum) & inter regnum Merodachi, nullam omninò differentiã facit: Cùm id, tum ex temporis computatione tum verò ex Sacris literis perſpicuum ſit, quòd diuerſa hæc duo regna, ſucceſſu temporis, & maximè circa cladem Sennaherib, in Iudæa acceptam, facta fuerint, atq; adeò Aſſyrium nouum à Babylonio deuoratum eſſe (ut ſic dicam) cõſtet. Nam quòd diuerſa regna fuerint, quis ex his verbis non intelligit? cùm Ieremias cap. 50 dicit Grex diſperſus Iſrael: Leones eiecerunt eum: primus comedit eum rex Aſſur (Phul Teglat Phul Aſſar, Salmanaſſar, Sennaherib) iſte nouiſsimus exoſſauit eum Nabuchodonoſor rex Babylonis. Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael: Ecce ego viſitabo regem Babylonis, & terram eius, ſicuti viſitaui regẽ Aſſur &c. Huic adde hiſtoriam Ezehiæ ægrotantis, 4. Reg. 20. 2. Para 32. Iſa. 38. & 39. Illic enim manifeſtum eſt, Ezechiam ſtatim poſt diſceſſum Sennaheribi decubuiſſe, ac retroceſsionis Solis ſignum accepiſſe ſanitatis, & mox á Merodacho rege Babylonis, nuncios cum muneribus ad eum Hieroſolymam veniſſe. Sed eadem Scriptura dicit occiſo Sennaheribo, ſucceſsiſſe filium Aſſar Adonem in regno Aſſyriorum, quem Metaſthenes decem annis regnaſſe dicit, ac id quidem verè. Qui igitur fieri poſſet vt regnum Aſſar Adonis, & regnum Merodachi, quos eodem tempore diuerſis locis (ille enim in Niniue, hic in Babylone) regnaſſe conſtat, idem unumq; re-

gnum, &

num, & non diuerſa fuiſſent? At, inquis, fortè cognati fuerunt, &regnum diui-
erunt. Huic omninò contrarium eſt, quód Ezechias legatos Merodach tam huma-
iter accepit,eiſq; omnem theſaurum domus ſuæ oſtendit. Nam ſi Merodach ex-
ognitione hoſtis Ezechiæ Sennaheribi fuiſſet, ac cum Aſſar Adone aliqua interceſ-
ſſet ei familiaritas, nunquam tam ſtultè ſapuiſſet Ezechias, vt legatis eius tot hono-
s exhibuiſſet, aut theſauros, ac intima quæq; chara oſtendiſſet. Prætereo lubens,
uàm proni fuerint illi reges ad diuidendum imperium, cùm tot nationibus, quò id
ugerent, vndiq; arreptis qualibuſcunq; occaſionibus, bellum inferre, omniſq; gene-
s crudelitatem exercere, non ſint defeſsi. Certum eſt igitur, aliud eſſe regnum Aſ-
r Adonis, aliud Merodachi. Porrò quomodo Merodach in Babylone regnare cœ-
erit, atq; Aſſyriorum regnum, victo fortaſſe Aſſar Adone, ad Chaldæos, Babylo-
óſue tranſtulerit, quantum quidem coniectura, ex temporibus, & ſacris literis ſum-
a, conſequi potuimus, hoc loco referre non videtur à propoſito alienum. Eſt au-
m hæc mea de hac re opinio.

Sennaherib primùm imperium Aſſyriorum accepit ac reliquam Palæſtinæ par-
m, quæ à Salmanaſſe ſub iugum mitti nequierat, bello ſolicitare cœpit, mittens
lido cum exercitu principem THARTHANEM (Ieſa 20.) qui ſecundo Sennaheri-
anno (ſic enim Hæbræi tradunt)Azotum vrbem maritimam maximis viribus oppu-
auit. Ac cùm bellum tribus ferè protraheretur annis, neq; quicquam tanto apparatu
gnum efficeretur : Sennaherib impatiens moræ, res ipſe bellicas aggredi, ac totam in
Iudæam ad Ægyptum vſq;, igni ferroq; peruaſtare: tribus domi filijs Adramelecho,
araſſare, & Aſſar Adone pro regni cuſtodia relictis : Qui (ut credi licet) inter ſe de
imatu diſceptantes, ac quaſi civile bellum domi ſuæ excitantes, viro induſtrio ME-
ODACHO Baladanis filio, qui tum Babylonis præfecturam obtinebat, occaſionem
aud negligendam dederunt, vt de inuadendo Aſſyriorum imperio cogitaret. Itaq; pe-
etentim,quod aiunt, Babyloniorum animos ſibi conciliare,tum ad bellum neceſſaria
iquidem vt tum apparebat,res aliter geri non poſſet) præparare aggreditur. At Baby-
nij aliqui diutinæ ſeruitutis pertæſi,ac honorum & imperij auidi, facile in ſententiam
ius tranſierunt.Sed hæc omnia,vt conijcio,quaſi in angulo,donec maxima illa & me-
orabilis Sennaheribo clades in Iudæa eſt illata.Cuius nuncium non tantùm, ut cre-
bile eſt,Aſſyriorum animos valdè deiecit, verùm multo vehementiores, ad peragen-
um Regni negocium,Merodacho ſpiritus excitauit: Ita vt nulla interpoſita mora, pa-
m ab Aſſyriorum Imperio deſciſcens, hoſtem ſe eorum profiteretur. (Eouſq; enim
abylonios à victo Sardanapalo Aſſyrijs paruiſſe, non eſt dubium.) Et cùm audiret,
irabilem cladem Sennaheribo inflictam, Deumq; Cœlorum Ezechiæ regis curam
gere,qui eum non ſolùm ab immaniſsimo hoſte, verum etiam à morbo periculoſiſsi-
o eripuerit (fama enim hæc omnia in Babylonē pertulerat, vt ex Scriptura patet) in-
ictus eſt Merodach, vt cum hoc rege, qui Dijs maximè charus eſſet, quiq; commu-
em ſecum haberet hoſtem, amicitiam fœduſq; iungeret: Non tàm vt contra Aſſyrios
lli haberet ſocium, quā vt regnum ſuum recens natum,ab hac parte quaſi tutum red-
ret.Non enim ſperandum videbatur,vt Ezechias,cui Dij ſeſe tā perſpicuis teſtimonijs
xiliatores eſſe proderent,tantum ab Aſſyrijs acceptum damnum,inultum dimitteret,
æſertim ſi Aſſyrios domeſticis bellis,ac inteſtina diſcordia implicitos eſſe reſciſceret.
iſit igitur cum muneribus ad Ezechiam legatos qui humaniter amiceq; ab hoc
cepti, ac multis magniſq; beneficijs ornati, iterum dimiſsi ſunt. Sicut in Sacris
betur. Interea dum hæc fiunt, Senaherib tum ob acceptam in Iudæa cladem,
tum ob

Anni Mundi.

tum ob defectionem Babylonis, ſuis exoſus, à filijs in templo interimitur. Autore cædis in Armeniam, metu Aſſar Adonis fratris (natu forte maioris, quamuis Io ſephus aliter ſentiat) qui abſente patre procul dubio regnum præ cæteris admini ſtrarat, profugiunt. Inde accitis vndiq; auxilijs, regnum à fratre paternum exto quere tentarunt. Non enim credibile eſt, vt ſunt hominum animi ad alijs imperandu proni, quòd omni abiecta ſpe, nunquam fortuam ſuam, de recuperando regno tenta fuerint auſi. Hôc verò fratrum diſcordia, regno Merodachi maximũ incremẽtum ded Is enim ſuo cum imperio tutus, adiacentes vndiq; regiones, vel quòd ſponte iugum i ſius ſuſceperunt, vel vi atq; armis ſubactas, in ſuas partes pertraxit, donec tandem a tero ac decimo ſuæ defectionis anno, qui erat Aſſar Adonis decimus, totum Aſſyri rum, deleto Aſſor Adone, Imperium ſuam in poteſtatem redegit. Hinc Ptolemæ regnum Mardocempadi, qui nobis Merodach eſt, vt tempora conuincunt, inchoa cùm à ſecundo huius Mardocempadi anno, vſq; ad 19. Adriani Rom: Imperatori numerat annos 854. lib. 4. cap. 7. μεγ. συντάξ. Sicut in Chronologia quoq; annota mus. Hinc quoq; regnum Babylonis apud Ieremiam Merodach vocatur, cùm ait ca 50. Capta eſt Babylon, confuſus eſt Bel, victus eſt Merodach, &c.

Ex hac itaq; (vt ad propoſitum reuertamur) probali opinione, iterùm ma feſtus fit, quò ad temporum ſeriem (ea enim collocari aliter non poteſt, ni de no temporum confuſionem parere velis) Metaſthenis error, cùm duodecim annos los, quibus Merodach ante ſubactam Aſſyriorum potentiam, in Babylone regn uit, ipſi poſt regnum Aſſar Adonis annumerat. Quibus ſi annos illos octo, qui in ter pore Salmanaſſaris & Sennaheribi abundant, addideris, invenies annos viginti, qu annis nos Metaſthenis traditionem in his regibus, à Sacra ſcriptura & Ptolemæo d ſidere, ſuprà demonſtrauimus.

Atq; hi mihi præcipui in hoc regno Babylonico Metaſthenis errores viſi ſun Qui in hunc modum patefacti, non ſolùm ex ea parte, qua de Babilonijs agit, Hiſt riam eius infringunt, verùm etiam totam illam regum Medorum ſeriem, totidem a nis, quot Babyloniorum, abundare, quauis luce clarius oſtendunt. Nam ſi tot anni diviſa ſub Arſace Monarchia, vſq; ad reunitam Monarchiam ſub Cyro in media, qu annis ex parte Babylonis, regnatum eſt: neceſſariò ſequitur, vt ſi in vno pauciores a ni, quàm autor referat, certa ratione inueniantur, etiam in altero, totidem annis m nus ſit imperatum. Cæterùm ne in immenſum exreſcat oratio, contractis velis, mea de Medorum regibus ſententiam paucis hîc obiter dicam. Duæ ſunt traditiones Medorum regibus: vna eſt Metaſthenis, quam & Diodorus Siculus lib. 3. ex Chte Gnidio citat, ea tanquam ex Suſiana Perſarum hiſtoria deſumpta celebratur. Alte eſt Euſebij, quam partim ex Herodoto, partim ex alijs, qui ad nos non peruenêre, auto bus, in ſuam Chronologiam aſſcripſit. Quòd autẽ relicta Metaſthenis ac Chteſiæ t ditione, Euſebium ac Herodotum in Medorum regibus ſequutus ſum, hanc accipe cau Quarto Reg. cap. 17. maniſeſtè dicitur, quòd Salmanaſſar non tantùm Babylonijs Aſſyrijs, verùm etiam ipſius Mediæ regionib. imperauit. Tranſtulit enim Iſraelitas poſuit eos in civitates Medorum, quod vtiq; ab eo non eſſet factum, neq; à Medis quo animo acceptum, ſi non ad imperium eius pertinuiſſent. Sed Metaſthenes Med rum regnum à deſtructa Sardanapali Monarchia, vsq; ad cyrum Perſam, ſemper pr prijs regibus eſſe adminiſtratum affirmat. Quod cùm aduerſus ſcriptura eſſe vic retur: neq; etiam tempora cum alijs conuenirent, conſultò eam traditionem negle mus. Ad hæc videbatur nobis Euſebiana traditio, atq; Herodoti, multò verius cu

ſcriptu

ſcriptura & temporibus concordare. Tradunt enim vtriq;, á deiecto Sardanapalo, nullos fuiſſe reges apud Medos, ſed ducum tantùm imperio obediſſe, vſq; ad DEIOCEM, qui multis annis poſt Salmanaſſarem fuit, quintóq; ab Arſace regnauit loco, ac primus regia dignitate cum nomine vti cœpit. Atq; hoc propter vicinum fortaſſe Merodachum, qui poſt ſubactos Aſſyrios Medorum quoq; regnum affectauit, quod modó poſt deletos Aſſyrios iterùm ſe in libertatem vendicauerat, &c. Etſi verò hæc ratio non de Suſiana hiſtoria, vt altera gloriatur, tamen ob id non abijcienda erit. Hoc enim nunquam dixeris, quòd eam aut Herodotus, aut etiam Euſebius, non ex certiſs: ſui ſeculi autoribus deſumpſerit. Et cúm Herodotum, multis ante Metaſthenem annis, vt cúm Perſarum Monarchia adhuc eſſet in flore, Hiſtoriam ſcripſiſſe conſtet: quare non maior ei fides adhibenda eſſet, quàm Metaſtheni? qui annis centum & ſeptuaginta poſterior fuit, ac tum demum ſcripſit, cúm totum Perſarum imperium ab Alexandri ſuceſſoribus multis iam annis miſerrimè eſſet dilaceratum. Verúm obijcitur mihi Chteſias, quia & is adhuc integra Perſarum potentia, ſuam de Medis traditionem in Græciam aduexit. His breuiter hæc reſpondeo. Si vel Chteſias, vel Metaſthenes, vel alius quiſpiam de Medorum imperio ſcribens, eam adhibuiſſet diligentiam, quam profectò oportuiſſet, vt ſingula eo ordine retuliſſent ex Beroſo, quo eundem Beroſum, in ijs qui extant libris, vſum eſſe cernimus, ut annos Regum inuicem, ſicuti in libris Regum quoq; fieri ſolet, contuliſſent: non eſſet quod vel de Chteſia, vel de Metaſthene quæreremus. Verúm quia hæc diligentia in eis deſideratur, ſequimur eum, quem interim pro certiſſimo habemus. Sed ſequatur quiſq; hoc in regno, quem voluerit, per me quidem licebit, modò in annis mundi, qui certiſsima ſerie ſunt ordinati, nullam confuſionem (vt ſic dicam) inuehat. Atq; hæc ad tertiam obiectionem, de tempore Nabonaſſaris, reſpondiſſe ſatis eſt. Ac licet adhuc plura, quæ mendis non carent, in Metaſthene reſtent: tamen cúm ea ſuis fortaſſe locis explicari poſsint, atq; nos ſatis propoſitum noſtrum, contra obiectiones illas, confirmatum eſſe exiſtimemus, ad reliqua nunc, quæ aut explicatione, aut defenſione opus habent, accingamur.

Porró & hoc non ommittendum eſt, quin pius lector de eo commonefiat, quòd in priori æditione, ſcripto emiſimus, totam Cœli machinā in contrarium actam eſſe à Deo in ſanitatis decumbenti Ezechiæ ſignum. Quod quidem eo tempore valdè & plauſibiliter amplificaui. Putabam enim id eſſe neſcio quo oraculo certius. Sed cúm poſt aliquot annos, cúm alius idē mecum ſentiret, & ea de re, in Schola Regiomontana, publicè diſputaturus eſſet, á Clariſsimo viro Domino Andrea Oſiandro admonitus eſſem, vidi in Sacris literis me hunc locum non diligenter inſpexiſſe, neq;, vt dignus erat, ſatis examinaſſe. Textus enim manifeſtè loquitur de Vmbra in horologio Achas 4. Reg. 20. Ieſ. 38. & non de Sole in Cœlo. Ideo ſi quis ſententiam illam antea eſt ſecutus, eum admonitum velim, vt ab ea ad ſaniorem Sacræ ſcripturæ intellectum diſcedat.

Extat Prophetia quædam de diſsipatione populi Ephraim Ieſaiæ ſeptimo, Cùm Reges Iſrael & Syriæ contra Ieruſalem bellum moverent, & Achas Rex Iuda trepidabundus neſciret, quó ſe verteret: Ieſaias á Domino mittitur, vt eum confortet: Tūc inter cætera dicit Propheta: Et adhuc ſexaginta quinq; anni, frāgetur Ephrahim, ne ſit populus. Hîc omnes ferè ſcriptores de initio & fine huius temporis incerti ſunt. Et maxima pars eorum, quos ego legi, putant, hos annos non eo tempore demum cœpiſſe, quo Prophetia hæc facta eſt: ſed multis annis antè, ſcilicet cùm Amos Propheta ſuam 3270.

Anni Mundi

Anni Mundi.

ta ſuam Prophetiam de Samariæ deſtructione protulerit: Quam factã aſſerunt anno 23. Oziæ regis Iudæ: ex eo namq; tempore computant annos 65. ad deſtructionem Regni Samariæ. Horum ſententiam hactenus & ego ſecutus ſum. Sed cùm diligentius verba prophetiæ inſpicere, & conſiderare, quid à Propheta diceretur: Vidi, quòd hæc minimè, quæ ab ijs dicuntur de prophetia Amos, cum verbis Prophetæ convenirent. Dicit enim Ieſaias expreſsis verbis: Et ADHVC anni ſexaginta quinq; : quæ locutio, meo quidem iudicio, non admittit, vt antea quàm hæc prophetia facta ſit, horum annorum initium ſtatuatur. Sed dicunt: Samariæ regnum non tam diu durauit, ex eo tempore, quo hæc prophetia facta eſt. Decimo enim & octauo anno pòſt, à Salmanaſſare deſtructum eſt. Fateor. Sed hoc quæro, an Ieſaias de deſtructione Samariæ, aut an aliud quippiam dicat? Certiſsimum eſt, quòd ſimpliciter dicit de Ephraim, quòd his decurſis annis, non amplius debeat eſſe populus, id eſt (vt ego intelligo) ſi tot anni tranſierint populus Ephraim, qui tunc adhuc populi nomen habebit, (quod etiam in captiuitate conſtitutus, habere potuit) omninò diſpergetur, ita vt nullam inter ſe congregationem aut communionem habere poſsint, ſicuti ij habent, qui vnus ſunt populus. Nam poſtquam in Medos translati ſunt, habitarunt in ciuitatibus Medorum, vt ſcriptum eſt 4. Reg. 17. Sed cùm Deioces, qui primus Regia dignitate apud Medos vſus eſt, potens fieret, & ab Aſſyriorum iugo Medi liberati (Merodach enim eorum potentiam ad Chaldæos transtulerat) facili de cauſa fieri potuit, vt Ephraitæ, inter Medos habitantes inde expellerentur, & porrò diſpergerentur, ne eſſent populus. Nam de hoc non dubium eſt, quin ſuos ritus & Ceremonias pertinaciſsimè obſeruarint, vbicunq; congregati fuerunt. Quibus, cùm earum gentium quibus cohabitabant, obſervationes quaſi condemnarent, tanquã vanas, eaſq; vt fieri ſolet, irriderent, facilimè ſibi earum odium acquiſiuerunt. Huc acceſsit, quòd ab Aſsyriorum Rege, cuius familia & nepotes tunc regno pulſi erant, eò eſſent collocati: vnde ſtatim ſuſpicio exoriri potuit, quòd maiore eos, à quibus conſeruati, fauore proſequuturi eſſent, ſi quã poſſent quàm hos, quos nunc vt peregrinos dominos, metuere debebant, Quos ſæpius etiã, ſub Aſsyriorum tutela, ſuis Ceremonijs &c. irritaſſent. Hinc, ne fortè collecti, ſeſe opponerent Medis, & accerſitis Regni hæredibus, tum in exilio conſtitutis, aut ipſis, qui cùm potentia eò tempore pollebant, Babylonijs, eiſq; regnum traderent: præſertim cùm apud hos quoq; magnus Iſraelitarum numerus eſſet, in vlteriores regiones, ad Septentrionẽ vt conijcio, expulſi ſunt, Quò omnis eis redeundi facultas abſcinderetur ad ſuos. Atq; hinc eſt, quòd Reverendus Dominus Andreas Oſiander putat, populos illos, qui Lithuaniam & Boruſsiã aliquando habitarunt, quorum adhuc mediocris multitudo eſt in Boruſsia, ortum ſuum habuiſſe. Cuius coniecturæ haud infirma argumenta ſunt, tàm lingua, quàm veteres eorum Ceremoniæ & Religio quarum adhuc ſtrenui cultores ſunt, ij, qui Sudaui Pruteni dicuntur, de quibus ſuo loco plura, cùm ad Ordinis Teutonici in Boruſsia principatum peruenerimus: nunc ea, quæ ad rem ſunt, proſequemur.

3321. Hoc anno, cùm lex Dei in templo Hieroſymis reperta eſt, incipiunt anni illi triginta, à quibus Ezechiel ſuam prophetiam orditur. Item anni 40. peccati domus Iuda, vſq; ad extremam terræ vaſtationem, &c. Ezech. 4. de quibus copioſius anno Mundi 3361.

Quæſtio de hoc anno oritur, ex initio libri Danielis. Dicit enim Propheta: Anno
3345. tertio regni Ioakim regis Iudæ, venit Nabuchodonoſor rex Babylonis, in Hieruſalem &c. Contra 2. Par. 36. Item 4. Reg. cap. 24. ab initio habetur, quomodo Nabuchodo-

noſo

Anni Mundi.

noſor aſcenderit contra Ioakim,eumq́; tribus annis tributariũ fecerit. Hoc fuit anno octauo(Ioſeph.lib. 10. cap.8.)regni Ioakim. Tertio verò pòſt, qui fuit regni eius annus vndecimus à rege Babylonis defecit, quoniam ſpe: quædam libertatis affulgebat, cùm rex Ægypti Nechao contra Babylonios bellum repararet. Hoc itaq; tertio anno ſeruitutis Ioakim (Sic intellige Danielem) miſit Nabuchodonoſor exercitũ in Hieruſalem,ac regem captum,duabus vinctum cathenis,vt Babylonẽ duceretur, fortè cum alijs nobilibus Hieroſolymitanis interfectum in agrum abiecit,qui ſine ſepultura manens,eſca ferarum volucrumq́; cœleſtium factus eſt,vt Ieremias cap. 22. prædixerat,Aſini,dicens de Ioakim, ſepultura ſepelietur,&c.Item cap. 36. Cadauer eius projicietur ad æſtum per diem,& ad gelu per noctem.

Ab hoc loco nihil eſt in regnoChaldæorum,quod prolixiorem explicationẽ deſideraret,præter id,quòd Monarchiã Nabuchodonoſoris multò ſerius incipimus,quã quidam ante noſtram ætatẽ fecerunt. Sed ne in hoc quoq; loco meã, qua id fecerim rationem ignores: Scias me Ioſephum eſſe ſequutum,qui lib. 10. cap.12. ait: Anno ſecundo Ægyptiacæ vaſtationis(quam anno 5. captiuitatis factam aſſerit cap.11.)vidit rex Nabuchodonoſor ſomniũ valdè mirabile &c.Huic quoq; accedit,quòd ante hæc tempora Nabuchodonoſor nullã habuit pacem,neq; aureum caput meritò dici poterat,cum de imperio quaſi incertus,tot adhuc vndique haberet hoſtes, Ægyptum, & Ammonitas,& Moabitas,& vt hiſtoriæ docent,potentiſsimum Medorum regem Cyaxarem,&c. Verum,quia hoc negotium nullam in annis mundi ambiguitatem parit, ſtatuat de eo quod cuique viſum fuerit. Ego quidem certiorem,quod iam ſciam,nullam de hac re ſententiam legi,præter hanc, quam ſequutus ſum &c.

DE CAPTIVITATE HIERVSALEM.

Anno nono, menſe decimo,decima die menſis,regni Sedechiæ venit Nabuchodonoſor rex Babylonis,ipſe & omnis exercitus eius,aduerſus Hieruſalem, & obſederunt eam,& extruxerunt contra eam munitiones in circuitu 4.Reg.35.Iere.39. & 52 3354.

Anno vndecimo Sedechiæ,qui fuit decimus octauus regni Nabuchodonoſoris, CAPTA eſt Hieruſalem, menſe quarto nona die menſis. In menſe autem quinto, decima die menſis ipſe eſt decimus nonus (ſcilicet inchoans) Nabuchodonoſoris annus venit NABVZARDAN princeps militiæ, & incendit domum Domini,& domum regis, & omnes domus Hieruſalem igne combuſsit. Ierem. 52. Atque hinc cœpit deſolatio ſeptuaginta annorum. Cæterum hîc obiter notandum. Quod annus Sedechiæ vndecimus tantùm ad quartum menſem completus eſt, dubium Lectorem reddere poſſet,quanam ratione nos eum pro integro ac completo in Chronologia computauerimus. Scias itaq; Ioachaz regem Iuda, quem populus poſt mortem Ioſiæ regem conſtituerat, regnaſſe tres menſes,& poſtea in Ægyptum à Nachaone abductum. Cum ei ſubrogaſſet Eliakim, quem & Ioakim vocauit. Poſt hunc Ioakim regnauit Iechonia itidem menſes tres. Hi ſex menſes in computationem annorum non venerunt. Sed hi vndecimo anno Sedechiæ, cùm is non ſit completus, adduntur illis menſibus,& diebus ſuperfluis, vt ſic annus ferè expleatur. 3356.

Deſolatio Hieroſolymæ facta eſt poſt	Diluuium	anno	1700	Olympiade 43. anno primo.
	Vocationem Abrahæ		1333	
	Exitum de Ægypto		903	
	Mortem Dauid		426	
	Templum Salomonis		423	
	Romam conditam		145	

fecerunt ſibi lucos, vt irritarent Dominum. Et Dominus tradet Iſraelem PROPTER PECCATA IEROBOAM, qui peccauit & peccare fecit Iſraelem. Ex his verbis luce clarius eſt, iniquitatem Iſraelis, ob quam eiecti ſunt, ab eo tempore cœpiſſe, quo Vituli aurei erecti, & excelſa à Ieroboam in diuinum cultum ſunt ædificata. Quod quidem factum eſt, primùm ac Ieroboam Iſraelis Imperium accepit. Quia verò iniquitas hæc à Ieroboam cœpta, non amplius 390. annis durare debebat, Sicuti Ezechieli Deus tempus definiuit: Hæc verò vſque ad id tempus, quo omnes reliquiæ Iſraelis admixtæ Iudæis, (Nam eouſq; ſemper aliqui ex Iſraele præcedentes clades effugerant, & cum Iudæis habitauerant) abductæ ſunt à Nabuzardano, à populo ſit & exercita atque defenſa: Neceſſe eſt, vt ab initio illius idolatriæ ſeu iniquitatis, ab initio regni Ieroboam filij Nebat, vſq; ad 23. annum Nabuchodonoſoris, nec plures, nec pauciores elapſi ſint anni, quàm trecenti nonaginta. Quos ſecundum calculum noſtrum totidem inuenies, vt ipſa Chronologia docere poteſt. Quare primum Ezechielis annorum numerum, cum noſtra computatione conuenire, manifeſtum eſt.

Reſtant nunc quadraginta anni peccati domus Iudæ, quos vt ſimili ratione inueſtigemus, neceſſe eſt. Sunt enim de his quoq; multæ & diuerſæ opiniones, quas tamen breuitatis gratia hîc omittimus. Secundo Paral. 34. legitur, Quomodo Ioſias rex Iudæ anno 18. regni ſui templum Domini purgari mandauit, in quo fortè liber Legis, qui multis iam annis abiectus delituerat, eſt repertus. Ac cùm regi recitata eſſent, quæ continebantur in libro, comminationibus eius perterritus eſt valdè. Cognoſcebat enim grauem à Deo pœnam reliquijs Iſraelis & Iudæ, ob transgreſsionem Legum diuinarum imminere. Miſit ergo ſcribas ſuos ad prophetiſſam nomine Oldam, quæ habitabat Hieroſolymis, quærens ex ea, quidnam faciendum eſſet, quò ira Dei mitigaretur? Quæ in hanc ſententiam reſpondit Regi: Hæc dicit Dominus Deus Iſraelis, Dicite viro, qui miſit vos ad me, Hæc dicit Dominus, Ecce ego inducam mala ſuper locum iſtum, & ſuper habitatores eius, cunctaq; maledicta, quæ ſcripta ſunt in libro hoc, quem legerunt coram Rege Iudæ. Quia dereliquerunt me, & ſacrificauerunt Dijs alienis, vt me ad iracundiam prouocarēt, in cunctis operibus manuum ſuarum. Idcirco ſtillabit furor meus ſuper locum iſtum, & non extinguetur. Quibus verbis ineuitabile fatum, quod populo Iudaico & admixtis ei Iſraelitis imminebat, reuelatum eſt: Videlicet, ne quid ſperarent aliud, quàm excidium, captiuitates, & omnis generis miſerias, &c. Ex hoc itaq; tempore, quo cognouerunt Iudæi & Iſraelitæ, quantis peccatis Deum ad vltionem prouocauerant, initium ſumit tempus illud quadraginta annorum peccati domus Iudæ. Nam etſi peccatum eis notum eſſet, tamen ab eo non deſtiterunt: ſed pertinaciter excelſorum Idola in diuino cultu habere perrexerunt, donec tandem finito tempore conſtituto, à Nabuzardano ad vnum de terra cum idolatria ſua ſunt exterminati.

Obijciat autem quiſpiam: Quare hi anni quadraginta à tempore prophetiæ per Oldam editæ incipiendi ſunt? Illi verò domus Iſraelis, ab initio regni Ieroboam? Quare & hi non ab edita per Ahiam prophetia inchoantur? Reſpondeo, In cauſa eſſe, quòd hîc determinatum tempus in Scripturis habeatur, ſcilicet decimus octauus annus Ioſiæ. Illic verò nullius omninò certi temporis prophetiæ mentionem fieri, ſed tantũmodo Ahiam ad originem peccati Ieroboam reſpicere, Quare & iuſta ratione illinc annos iniquitatis Iſraelis deducimus. Nam ſi ab alio tempore, vtpote quo Ahia Iſraeli excidium prædixit, inchoandi eſſent anni illi, Scriptura tempus illud, quo prophetia eſt data, ſilentio non præterijſſet, &c. Cæterùm quòd anni peccati domꝰ Iudæ,

à decimo

à decimo octauo anno Ioſiæ ſint incipiendi, ipſe quoq; Ezechiel ab initio libri ſui teſtatur, cùm dicit: Et factum eſt in triceſimo anno, & ipſe eſt annus quintus transmigrationis regis Ioachim, &c. Hinc enim ſi retrò numeraueris ad 18. Ioſiæ, inuenies annos 30. Nam quòd Propheta non de ſuæ ætatis annis dicat, apud pleroſq; ferè Eccleſiæ doctores in confeſſo eſt, Sitq; ſenſus illius dicti, Anno 30. ex quo ſignificatum eſt populo Iudæ & reliquijs Iſraëlis, quòd terra eorum omninò eſſet deſolanda &c. Factum eſt verbum Domini ad Ezechielem, &c. Lyra de hoc loco copioſius diſputat, quem conſulere poteſt lector.

Anni Mundi.

Porrò & hoc annotandum eſt, quòd per hos quoq; dies indicatum eſt tempus grauiſsimæ obſidionis Hieruſalem. Nam omnes illi dies, quibus Ezechiel vrbem in latere inciſam, obſidere iuſſus eſt, coniuncti, faciunt dies 430. hoc eſt, annum vnum, menſes duos, dieſq; ſex. Tanto namq; tempore fuit obſeſſa Hieruſalem grauiori obſidione. Nam alijs tribus menſibus diebuſq; 27. qui hoc obſidionis tempus accedunt, proficiſcebantur Chaldæi contra Ægyptios, qui dicebantur venire in Auxilium Iudæorum. Vide Hierem. cap. 34. 52. & 4. Reg. 25.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER SECVNDVS.

Argumentum.

SECVNDVS LIBER PERSARVM REGNVM, TEMPORumque ſub eo elapſorum, concordantiam continet, quibus liberatio populi Iudaici ex Babylone, & alia quædam ſcitu neceſſaria, cùm clariſsima ſeptuaginta Hebdomadum explicatione, ſunt inſerta.

ANNO quinquageſimo captiuitatis Iudæorũ, is erat annus triceſimus quintus imperij Aſtyagis Medorum regis, vt tandem, quod Deus per Ieſaiam prædixerat, de futura Perſarum potentia, compleretur, excitatus eſt Cyrus filius Cambyſis Præfecti Perſarum, & Aſtyagis ex filia nepos: Et compellente per literas HARPACO, cui Aſtyages obſeruatum Cyrum, proprium olim filium epulandum propoſuerat, aduerſus auum ſuum Aſtyagem, correptis armis, ingentiq; cum Perſarum manu inſtructus, in Medorum regionem hoſtiliter irrupit, cui cum exercitu obuiam factus Aſtyages, commiſſo prælio Cyrus victoriam obtinuit, auumq; captum, regnoq; exutum, priuatum viuere coëgit. Ac cùm ipſe victoria hac, totius Mediæ Perſidisq; regionis Rex dici meruiſſet, multorum magnorumq; populorum ac Regum inuidiam (Nondum enim cognitæ erant virtutes eius) in ſe contraxit. Quibus cum totis ferè viginti annis, bella, nulla interpoſita quiete, geſsit, donec vnum poſt alterum, partim quòd bello vincerentur, partim quòd vltrò imperata facerẽt, ſuæ poteſtati ſubiecit, totiuſq; Aſiæ ab Indis vſque ad Ægyptum, potitus, eſt ſolis Scytarum populis exceptis, qui à Perſis ſubigi nunquam potuerunt. Regnauit autem in Media CYAXARES (quem Xenophon filium Aſtyagis fuiſſe ait, Daniel verò Prophetes DARIVM MEDVM vocat) viginti annis cum Cyro, antequàm is Babylonem vrbem caperet: quem quoq; Cyrus tanquam parentem quoad vixit honorauit, Regiamq; ei poteſtatem vltrò attribuit, ac filiam eius matrimonio iunctam habuit. De qua re plura inuenies apud Xenophontem Pædias Cyri libro 8. quòd hîc eò tantum admonui, vt videres, quî hiſtoriæ prophanæ cum Danielis cap. 6. in hac parte conuenirent.

3406. Ieſa. 54. ego ante ... ibo (di. ... omni. mus) & ... ſos ... ba... ... abo.

Porrò

Anni Mundi.

Porrò Cyrus cùm plurimas Medis Perſisq́; adiacentes regiones, imperio ſuo au-dientes effeciſſet, bellumq́; aduerſus regem Babylonis, qui potentiſsimus omnium regum tum ex hoſtibus Cyri ſupererat, pararet: Nouus ei de improuiſo hoſtis exor-
3416. tus eſt. CROESVS enim Lydorum rex, cuius infinitæ fermè diuitiæ fuiſſe feruntur, vel quòd Aſtyagis caſum, cui cognatione iunctus erat, vlciſci vellet, vel quòd Babyloniorum regi auxilio venire cuperet (vtrunque enim traditur) vndiq; contractis copijs, bellum Cyro grauiſs. inferre conabatur. Cui[illegible] de aduentu cùm certior factus eſſet Cyrus, ipſe quoq; vt res poſtulabat, armis mili[illegible]bus rebusq́; cæteris ad tantum bellum neceſſarijs, exercitum inſtruxit. Quibus om[illegible]us, vt par erat, paratis, cum copijs in Cappadociam, ad Pteriam vrbem, circa quam expugnatam Crœſus ſtatiua habebat, multis itineribus pergit, ac caſtris loco oportuno, è regione hoſtilium caſtrorum locatis, crebris excurſionibus pro ſe vtrinque alius alterum laceſſere, donec tandem acri cōmiſſo prælio, multis vtrinq; cadentibus, in neutram partē inclinante victoria, noctis interuentu diremti ſunt. Altero poſt hanc pugnam die, Crœſus, aut quòd ſic in fatis erat, aut quòd non arbitrabatur Cyrum, qui & in eo conflictu ex ſuis quàm plurimos amiſerat, cum exercitu ad loca Lydorum munitiſsima ſequuturum eſſe: dimiſſo exercitu ſuo ad Sardium vrbem, in qua Regia Lydorum erat, regreſſus eſt, maioribus inde viribus altera æſtate Cyrum aggreſſurus. Præceperat enim iam omnibus ſuis copijs, atq; confœderatis ſcripſerat, vt ad quintum ex eo die menſem, Sardibus armis inſtructi præſtò eſſent. At Cyrus oblatam tam oportunè occaſionem minimè negligendam ratus, Crœſum præter omnium opinionem cum exercitu ſequutus eſt, ac compulſis intra vrbem hoſtibus qui obuiam ei facti erant, Sardes in circuitu obſidione cinxit, ipſamq́; decimoquarto die pòſt vi expugnatam, vnà cum theſauris maximis, quos Lydi multis iam annis conuexerant, ſuam in poteſtatē ſubegit. Crœſum verò captum tàm ob prudentiam, qua erat præditus, quàm ob fortunam eius admirabilem, per omnem vitam ſuam ſummos inter amicos habuit.

Portas arcas conteram vel vectes ferreos confringam, Et dabo tibi theſauros abſconditos & arcana ſecretorum.

2424.

Cyrus Lydorum regno ſubacto, ſex ferè annos in reliquis Aſiæ prouincijs occupandis ordinandisq́; conſumpſit. Septimo deinde anno, qui fuit ſexageſimus octauus captiuitatis Iudæorum, bellum quòd longo tempore animo agitauerat, contra Babylonem promouere cœpit. Ac cùm ad GYNDEM amnem, qui Mantienis ortus montibus, per Dardaneos in Tygrim alterum amnem fluit, peruentum eſſet, totam
3425. in deducendo flumine æſtatem, vt meabilem redderet eum, tranſegit. In ſequenti ex hoc anno ad Babyloniam feſtinanter exercitum duxit, quæ cùm viribus nullis expugnari poſſe appareret (omnibus enim ad reſiſtendum hoſtibus neceſſarijs inſtructiſsima erat, ita quoq; , vt obſeſsi earum rerum fiducia freti, magnis etiam conuicijs obſidentes laceſſerent, ac conatus eorum irriderent) à Cyro hoc modo capta eſt. Euphrates fluuius maximus mediam ſcindebat vrbem, quem Cyrus eadem arte, qua Gyndem ſuperiori anno, deducere ſuis copijs præcepit. Eo quo minus ipſum hoc machinari Babylonij intelligerent, omnes foſſas, ab ea parte, qua ad Euphratē tendebant, obſtructas terra reliquit, donec omnibus ex ſententia paratis, Babylonij diem feſtum ex conſuetudine celebrarēt, in quo plerią; aut vino dediti, aut ludis choreisq́; intenti, cuſtodiam murorum neglexerunt. Tum Cyrus oblata tanta oportunitate, foſſas hinc inde ad excipiendam vim fluminis præparatas, celeriter aperiri iuſsit, & ſic diminuto fluuio, exercitum per Euphratem mediam in vrbē introduxit. Ex Babylonijs pauci qui reſiſtere auſi, à Cyri militibus interfecti ſunt: cæteri in ædibus diē expectare iuſsi, dum nihil minus ſperarent, ab hoſte ſunt capti. Rex quoq; Babylonius in

arce

arce, quæ ob tumultum in vrbe excitatum temerè aperiebatur, á Cyri ducibus Gobria ANNI Mundi
Gadataq;, qui ad hoc præmiſsi erant, cum omnibus ſui corporis cuſtodibus trucidatus eſt, vt quæ Daniel ea nocte futura eſſe prædixerat, cōplerentur. Atq; in hunc modum Cyrus omnem Babyloniorum potentiam deleuit, & ad Perſas tranſtulit. Ab hoc ergo tempore numerat ſcriptura ſacra annos regni Cyri & Darij Medi &c.

Anno igitur primo Monarchiæ Cyri, cui concurrebat ſeptuageſimus annus ca- 3426.
ptiuitatis Iudæorum, vt perficeretur, quod Deus per Prophetas ſuos prædixerat, conceſsit Cyrus, edictoq; publico præcepit, vt quicunq; eſſent ex Iudæis, qui vellent in terram ſuam, de qua traducti erant à regibus Aſſyriorum & Babylonis, redire, ibiq; ſedes ſuas firmare, id facere eis liberum eſſet. At hæc quoque poteſtatem fecit eis, vt Templum Domini Dei cœli, quod deſtructum erat Hieroſolymis, iterum ex fundamento ad ſummum reædificarent. Et quicunq; ad hanc templi, extructionem ſumptus eſſent neceſſarij, ex Camera regis ſuppeditarentur. Quo edicto regis publicato, ad quinquaginta millia hominum ex Iudæis conuenerunt, qui omnes Barachia (cui poſtea ex ea re Zorobabeli nomen fuit) & Ieſu ſacerdote ducibus, felici auſpicio in terram patribus eorum promiſſam reducti ſunt.

QVOMODO ZOROBABEL DVX IVDÆORVM EFFECTVS SIT.

Operæprecium eſſe videtur, ſi paucis hoc loco referam, quid de Zorobabelis hiſtoria, & quo ea ſit tempore facta, ſentiam De ea autem dico hiſtoria, quæ 3. lib. Eſdr. cap. 3. &c. legitur. Video enim pleroſq;, atq; etiam doctiſsimos viros, eo in loco hæſitare, neq; quicquam, quod certò affirment, habere, atque ipſum quoque Ioſephum Iudæorum hiſtoricum, qui has res obſcuras diluere debebat, hoc in loco nemini doctorum ſatisfacere. Etſi verò id non eſt propoſiti mei, quenquam hîc erroris inſimulare: Non enim tantam mihi arrogo autoritatem ac ſcientiam, vt doctiſsimorum quorumq; virorum ſcripta condemnare ſim auſus, habent enim & ij ſuam laudem: tamen quaſi diuinans (quod vtiq; mihi conceſſum erit) meam ea de re ſententiam ſimplciter aperiam, quæ ſi doctis ſatisfecer t, benè ſi verò quibusdam, qui nil quàm quod ex eorum capite natum eſt, probant, diſplicuerit, non commouebor. Nam cuilibet per me liberum erit, ſequi quodcunque ſuum ſibi palatum optimum ſapuerit. Scribit ergo autor iſtius libri, qui tertius Eſdræ inſcribitur (quiſcunque tandem fuerit: perantiquum enim eſſe conſtat, quia Ioſephus hanc, de qua nunc agimus, hiſtoriam, in ſuos antiquitatum libros, ad verbum ferè ex eo tranſtulit) quòd Darius omnibus ſuis aulicis & principibus, &c. conuiuium magnum fecit, quo finito, alij duo iuuenes cum Zorobabele, qui regi à cuſtodia erant, dicta ſua Regi dijudicanda propoſuerunt. Et cùm Zorobabel Mulieres & Veritatem fortiſsima eſſe comprobaſſet, obtinuiſſe à rege, vt Dux Iudæorum factus, eos, qui volebant, in terram Iudæorum reduceret. De hoc Dario nunc quæſtio eſt, quiſnam is fuerit? Nam ſi de eo certi fuerimus, & de hiſtoria, & de tempore nullum erit dubium. Maior pars doctorum in ea ſententia eſt, fuiſſe hunc Darium illum, qui Hyſtaſpis filius, & hinnitu equi, poſt occiſos Magos, Rex creatus eſt. Sed huic manifeſtè repugnat hæc ipſa hiſtoriæ ſeries, quæ cum in hoc libro, tum in primo Eſdræ 1. & 2. traditur. Nam vtrinque dicitur, quód Zorobabel cum Ieſu Sacerdote, redeuntes primò, quorum ad 50. millia fuerunt, reduxerit atque ſecum aſportarit vaſa, ad miniſterium Dei à Cyro congregata. Item cœpiſſe eum ædificare Templum, ſicut præceperat Cyrus. Quæ vtiq; ſtatim poſt primum annum Cyri Monarchiæ facta ſunt, &c. Quare omiſſa hac

 opinione

opinione, dicimus, Darium iſtum, à quo hanc gratiã Zorobabel iniuit, fuiſſe Darium Medum Cyaxarem, qui cumCyro multis annis regnauit, ut ſupra dictum eſt. Nam ſi hoc dederis, nihil omninó difficultatis erit in cõcilianda hiſtoria huius tertij libri, cũ primo libro Eſdræ. Ordo enim librorum optimè ſibi ac pulcherrimè conſtabit. Zorobabel etiam iuuenis, & à Philone traditur 17. annorum, ac deniq; primi gregis ex captiuitate redeuntium ſine ulla temporum &hiſtoriarum perplexitate, dux fuiſſe dici poterit. Et non erit neceſſe, vt cum quibusdam, præter omnem rationem fingas eum, cùm primos in terram Iudæorum traduxiſſet, iterum ad RegemDarium eſſe reuerſum, atq; tum factam eſſe hanc hiſtoriam. Nam id opinari, palàm eſt contra Scripturam. At quò melius ſeriem rei intelligas, eam, vt geſta eſſe videtur, narrabo breuiter. Cyrus capta Babylone, conceſsit Iudæis redire in patriam, Templumq; Domini reædificare. Atq; hoc edictum, quo hæc ſignificabantur, editum eſt anno primo Monarchiæ Cyri, vt diximus. Hoc itaq; Cyri decretum, quòd Babyloniæ factum eſt, cùm ad Darium Medum, qui Ecbatanis habitabat, perlatum eſſet, ipſe quoq; confirmauit, vouens Deo Templum Hieroſolymis ædificandum, &c. Sed cùm is annus, quo hæc agebantur, ferè elapſus eſſet, nullus adhuc Dux eis, qui Iudæam repetere volebant, à regibus Dario & Cyro conſtitutus erat. Interim Zorobabel, qui alio nomine Barachias dicitur, apud Darium in Ecbatanis vitã degit, cupiens ſine dubio, tàm ſe quàm populum ſuum à ſeruitute liberari. Ac cùm aliam occaſionem nullam habere poſſet petendi à Rege, vt Iudæi liberati cum duce aliquo, in terram ſuam remitterentur: diuinitus hæc ei oportunitas eſt oblata, vt ſua cum ſententia Victor, ita ſibi conciliaret Regis animum, vt, quodcunq; peteret, ab eo eſſet accepturus. Quare cùm petiuiſſet populi ſui libertatem, & Templi Dei reparationem, ſicuti Rex Darius ante annum vouerat, acCyrus conceſſerat, Dux ipſe eorum, qui redire in patriam deſiderabant, ſine mora factus eſt, &c. Reliqua lege in Sacris. Hoc verò factum eſt anno ſecundo regni Darij, menſe eius primo (3. Eſdr. 5.) quando iam finiti erant anni ſeptuaginta Captiuitatis; vt ſic vndiq; veritas & miſericordia Domini, erga populum ſuum confirmata nobis appareret.

3427. Poſtquàm Iudæi ex captiuitate in terram ſuam rediſſent, Templumq; Domini Hieroſolymis, anno ſecundo aduentus ſui, reædificare cœpiſſent, á vicinis populis ædificationem relinquere coacti ſunt, ita vt poſitis tantùmodó fundamentis templi vſq; ad ſecundum annum Darij Hiſtaſpis filij, opus Domini intermitteretur. Hoc negocium ab Eſdra multis verbis deſcribitur. Sed in primo libro capite quarto, id tam confuſè agere videtur, vt non inanem operam me nauare confidam, ſi & hoc loco meum iudicium pio lectori paucis aperiam. Factum eſt, inquit Eſdras, vt populus terræ impediret manus populi Iudæ, & turbaret eos in ædificando, Conduxeruntq; aduerſus eos conſiliatores, vt deſtruerent conſilium eorum, omnibus diebus Cyri regis Perſarum, & vſq; ad regnum Darij regis Perſarum.

II. In regno autem Aſſueri, in principio regni eius, ſcripſerunt accuſationem aduerſus habitatores Iudæ & Hieruſalem.

III. Et in diebus Artaxerxis ſcripſit Beſelam, &c. ad Artaxerxem regem Perſarum, &c. Hæc verba multis magna negocia faceſſerunt, in quibus tria agit Eſdras. Primò recitat, quomodo Templi inſtauratio ſit impedita, à poſito fundamento, vſq; ad regnum Darij, quem filium Hyſtaſpis fuiſſe, nulli eſt dubium. Deinde commemorat, quòd aduerſarij, Iudæos quoq;, ab initio regni huius Darij, qui & Aſſuerus dicitur, coram eo accuſarint. Tertiò addit & illam occaſionem, quæ temporibus Artaxerxis

facta

facta eſt, qua effecerunt aduerſarij, vt templi ædificatio vi, ſecundum Regis edictum, prohiberetur. De prima igitur parte, non eſt quod ambigatur. De reliquis verò hæ quæſtiones oriuntur. Sit ne illa accuſatio, quæ coram Aſſuero facta eſt, prima nec ne? Item, Quis ſit Artaxerxes ille, qui ædificationem fieri edicto prohibuit. Nam ſi de his cõſtabit, nulla huic loco relinquetur ambiguitas. Reſpondeo ergo ſimpliciter ad primam quæſtionem, & dico, Accuſationem, quæ initio regni Aſſueri facta eſt, poſteriorem eſſe ea, quæ imperante Artaxerxe accidit. Nam quòd priori loco inducta eſt ab Eſra, non ſtatim probat, eam quoq; priorẽ eſſe tempore. Attingit enim eam tantum modò hoc capite, vt textus cohærentia (modò animum aduertas) haud ambiguè docet. Sed quia antea quoq; Iudæi, ob ædificationem Templi, falsò, tanquam reconderent vrbem, erant accuſati, abrumpit quaſi ſermonem. & id factum, quod prius acciderat, ordinè narrat, vt ſic cauſam impediti operis Domini referri poſsit. Reddita verò tam diuturnæ ceſſationis cauſa, occaſionem prius illius accuſationis, cuius ſuprà meminerat, edocet, Nẽpe, quod Prophetæ Haggai & Zacharias impulerint Seniores, vt diu intermiſſum opus alacriter aggrederentur. Ac cùm quæſitum eſſet à præfectis alienigenarum, cuius id iuſſu facerent, &c. res ad Darium Aſſuerum delata eſt: qui cognita Cyri conceſsione, non ſolùm non impediuit opus Templi, ſed magnis etiam priuilegijs, ut id honorificè perficeretur, Iudæos ornauit. Hoc itaq; diligenter animaduerſo, facile de altera quæſtione conſtabit, Quis ſcilicet ille Artaxerxes impediens opus Domini fuerit. Nam cùm ex Ptolomæi obſeruationibus, atq; ex certiſsimis Perſarum hiſtorijs, quas Herodotus diligentiſsimè & veriſsimè conſcripſit, certum ſit, quòd nullus rex alius, præter Cambyſem, inter Cyrum & Darium Aſſuerum, in Perſia regnauit (Magi enim inter Reges legitimos non ſunt numerandi) Neceſſe erit, vt is Cambyſes, ſit idem Artaxerxes. Et nihil impedit quòd quidam dicunt, non inueniri in hiſtorijs, quenquam eſſe Artaxerxem dictum ante Darium Longimanum; ideo alium hunc eſſe Artaxerxem à Cambyſe. Nam ſimiliter non inuenitur in hiſtorijs, quenquam ante Hyſtaſpis filium, Darium appellatum, qui Perſis Medisq́; imperauerit. Attamen à Daniele & ab Eſra (modò is ſit eius libri autor) 3. Eſr. 3. Darius dicitur, qui Xenophonti eſt Cyaxares. Deinde ex eo quoq;, quod apud pleroſq; Eccleſiæ ſcriptores receptum eſt, demonſtratur, non potuiſſe alium eſſe Artaxerxem, quàm Cambyſem, qui Iudæos ædificare Templum prohibuerit. Nam in hoc vnanimiter conſentiunt, Templum Domini anno ſexto Darij Hyſtaſpis eſſe completum, vt primo Eſræ ſexto habetur. Quomodo igitur Artaxerxes ille, qui, vt ij volunt, longo tempore poſt hunc regnauit, Templi extructionem, quod multò antè perfectum erat, impedire potuit? Siquidem id ex textu Eſræ manifeſtum eſt, á Templi ædificatione, iuſsu Artaxerxis, populum ceſſare coactum; cùm (poſtea, quòd ex edicto regis, vi à vicinis cohibiti eſſent, ne ædificarent) ait: Tunc intermiſſum eſt opus Domini Dei in Hieruſalem, & non fiebat vſq; ad annum ſecundum regni Darij regis Perſarum. Sed hæc fortaſsis non moroſo lectori abundè ſatisfacient. Quare omiſsis alijs, ad ſequentia tranſibimus.

Anni Mundi.

DE REGE ASSVERO.

Quòd hiſtoriam Eſther, tempore Darij Hyſtaſpis filij, factam eſſe aſſerui, multæ ſunt cauſæ. Video enim hunc Darium, ab Eſra lib. 1. cap. 4. vocari Aſſuerum: quod quidem nomen illi fuit Regi, cui nupta eſt Eſther. Neque poteſt Aſſuerus ille eſſe alius, quàm hic Darius. Fuit enim multis annis ante aduentum Eſræ in Iudæam. 3445.

Nam

ANNI Mundi.

Nam Iudæi de Templi extructione coram Aſſuero ſunt accuſati,quôd poſt Eſræ ad
uentum fieri non potuit,cùm Templum iam perfectum eſſet. Deinde neq; Xerxe
poterit eſſe Aſſuerus. Nam anno ſeptimo Aſſueri, Eſther Suſis ad Regem, qui pacifi
cè viuebat,tanquam Regina ingreſſa eſt. Sed Xerxes ſeptimo imperij ſui anno,maxi
mo & grauiſsimo bello, quod Græcis intulit, occupatus fuit,quo certè tempore, no
potuit Suſis rei vxoriæ operam dare. Sic quoq; nec Cambyſes eſſe poteſt Aſſuerus,v
quidam falsò ſunt opinati, ac præcipuè Hebræi. Certum eſt enim,Cambyſem no
amplius octo annis regnaſſe,vt ex Ptolomæo & Herodoto demonſtratur. Sed Aſſue
rus anno decimo tertio regni ſui Mardocheum exaltauit: Eſth. 8. Ergo impoſsibil
eſt,Cambyſem eſſe Aſſuerum. Huc & illud pertinet,quod Darium, de quo dicimus
eſſe Aſſuerum,à longè confirmat,quod Herodotus lib. 3. aſſerit, vxorem huius,quan
ex animo dilexit,Atoſſam eſſe appellatam, quod nomen ipſi Eſther, in Sacris attr
buitur. Hadaſſam enim Hebraicè vocant. Eſth. 2. Sed quod Herodotus addit, fuiſ
eamCyri filiam,coniectura factum eſſe puto. Nam cùm Darius Atoſſam præ cæte
ris, quas habebat vxores & concubinas,diligeret, exteris occaſionem præbuit, vt a
bitrarentur, eam eſſe filiam magni cuiuſdam viri. Eſther enim ipſa quoad potuit ge
nus ſuum celauit, ob invidiam,quam Iudæi à cunctis gentibus ſuſtinere cogebantu
Sunt præterea multa, quæ hunc Darium Aſſuerum eſſe docent, quæ tamen breuita
tis gratia, hîc à me omittuntur.

Maxima pars doctorum in ea opinione eſt,Eſram & Nehemiam ſub hoc reg
3449. Dario vixiſſe, qui Hiſtaſpis fuit filius, atque ædificandam vrbem Hieroſolyman
miſſos eſſe, Quam quidem opinionem, Hæbreorum commentatores,qui miris modi
regum Perſarum hiſtoriam dilacerarunt, in Eccleſiam inuexerunt. Sed quàm ſeipſo
ij fallant,Eſras ipſe in ſuo primo libro teſtari poterit,qui ſcribit cap.6. Tres reges Per
ſarum conceſsiſſe, & pecunias ſubminiſtraſſe Iudæis, vt ædificarent Templum, &c
Primum fuiſſe Cyrum,alterum Darium,quem & Aſſuerum vocat,tertium Artaxer
xem,qui eſt Darius Longimanus,à quo ſe miſſum ſcribit Eſras 1. cap. 7. Cæterùm
poſt Darium,de quo hoc loco ſermo eſt,regnauit Xerxes,qui Græciam maximo cun
exercitu inuaſit. Poſt quem Artaxerxes Longimanus. Sed quia Xerxes plurimun
fuit occupatus bello Græcorum,non anxiè curauit res Iudaicas,Ideo ab Eſra non me
moratur, qui peculiariter de his ſcribit,qui manifeſtis approbationibus, mandatis a
priuilegijs, ædificationem conceſſerunt. Poſtremo,quò teſtetur Eſras, longo ſe tem
pore poſt conceſſam templi ædificationem,Hieroſolymam miſſum,ita exorditur ſe
ptimum caput primi libri (quo ſuam hiſtoriam narrare incipit) vt cernere poſsis
ipſum de noua re dicturum,&c. Hinc facile videre licet,illos quàm plurimum errare
qui horum Eſræ & Nehemiæ hiſtorias,hoc Dario Hyſtaſpis regnante, accidiſſe ſcri
bunt,&c. Neq; Ioſephus hoc loco ab errore liber eſt,vt nunc facilime iudicari poteſ

Bellum quod Xerxes copijs innumerabilibus, & maximis apparatibus contra
3479. Græcos geſsit, vnà cum diuitijs & potentia eius, Angelus Danielis X I. paucisſimi
verbis complexus eſt,cùm ea futura prædiceret, inquiens: Ecce ad huc tres reges ſta
bunt in Perſide, & quartus ditabitur opibus nimijs ſuper omnes. Et cùm inualueri
diuitijs ſuis,cõcitabit omnes(ſcilicet,diuitias,id eſt, nationes ſibi ſubditas,&c.)aduer
ſum regnum Græciæ. Hæc Angelus. Tres reges quos ſtaturos id eſt,cum potentia ma
gna imperaturos,dicit,fuerunt Cyrus,Cambyſes, & Darius Hyſtaſpis (Magos enim
inter Reges non computandos cenſeo, vt ſupra dixi, eò quòd regnum nec legitim
adepti ſunt, potenter id adminiſtrarunt, neq; vero vltra ſeptem menſes obtinue
runt,

ſſunt.) Quartus eſt hic Xerxes, de cuius diuitijs, apparatibus bellicis, ac bello Græcis *Anni*
llato, &c. vide Herodotum ab initio ſexti libri vſq; ad finem. *Mundi.*
Anno ſeptimo regni Artaxerxis Darij Longimani, miſſus eſt Eſras Sacerdos,
cum reliquijs vaſorum Domini, à Nabuchodonoſore in Babylonem abductorum
Hieroſolymam, acceptis à rege priuilegijs, vt liceret ei ordinare Iudices, ac Præſides 3506.
in populo Iudæ & Hieruſalem, collapſamq; Iudæorum rempublicam inſtaurare.
Hinc incipiendas eſſe dixi, in Χρονολογίᾳ Septuaginta Danielis hebdomades. Quæ res,
cùm longiorem requirat explicationem, quam quæ eo loco aſcribi potuerit, hoc
nunc loco excutienda venit. Ideò ad eam accingamur.

DE SEPTVAGINTA DANIELIS HEBDOMADIBVS.

Si vnquam harum hebdomadum certa quædam computatio extitiſſet, ſuper-
uacaneum eſſet, quicquid in totam meam Chronologiam, & laboris & vigiliarum
inſumpſi. Sed cum adhuc, quod ego ſciam, nulla ſit inuenta, quæ exactè cum verbis
Angeli conſentiret, atq; in nouo & veteri Teſtamento probabilibus fundatis rationi-
bus niteretur: non tam fuit vtile, quàm neceſſarium, quam plurimum ad indagan-
dam huius rei veritatem, operæ poſuiſſe. Ideò cùm noſtra computatio, ſi non exactè
conuenit, tamen quàm proxime ad prophetiæ ſenſum accedere videatur, eam vt
promiſimus breuiter explicatam, hîc ſubijciemus. Quod quidem commodiſsime
fieri arbitramur, ſi ipſius Angeli verba, vt ex Hebræo translata ſunt, interpretabi-
mur. Quare ea inſpiciamus.

Aduerte igitur, inquit Angelus, & intellige viſionem: HEBDOMADES Septua-
ginta determinatæ ſunt, ſuper populum tuum, & ſuper vrbem ſanctam tuam. Tunc
auferetur præuaricatio, contegenturq; peccata nec non & iniquitas expiabitur Et ad-
ducetur IVSTICIA æternitatum, vt adimpleantur viſiones ac prophetiæ, vngaturq;
SANCTISSIMVS.

Hoc primum prophetiæ membrum, non obſcuris verbis docet, quòd ſeptua-
ginta hebdomades à Deo præciſe ſint definitæ (id enim vocabulum נֶחְתַּךְ næhthach
ſignificat) vt in eis ciuitas Hieroſolyma in habitetur à populo Iuda. Dicit enim id
temporis ſuper vrbem & ſuper populum, eſſe determinatum. Sed finito hoc ſepti-
manarum tempore, ſtatim ac quaſi inſtante, vt ſic dicam, (præcisè enim tempus eſt
definitum) affuturum eſſe dicit, vt Trangreſsio. ſ. legis Dei, auferatur, peccata con-
tegantur, atq; iniquitas expietur, vtq; his ſtatim ſuccedat IVSTICIA æternitatum,
vt viſiones ac prophetiæ adimpleantur, (hæ ſcilicet quæ ſunt de Christo Domino)
ac ſanctiſsimus, qui eſt Chriſtus filius Dei vnctus oleo lætitiæ: Pſal: 44. vngatur
Sed transgreſsio, aut præuaricatio auferri non potuit, niſi per innocentiam & ſatisfa-
ctionem Domini noſtri Ieſu Chriſti, neq; peccata contegi, aut iniquitas expiari, niſi
per mortem atq; effuſionem ſanguinis ipſius, vt vtrunq; Teſtamentum copioſiſsime
demonſtrat. Sic quoq; nec Iuſticia æternitatum reduci potuit, neque viſiones ac pro-
phetiæ adimpleri, niſi reſuſcitato Domino qui traditus eſt propter peccata noſtra, &
reſuſcitatus eſt propter IVSTICIAM noſtram. Rom 4 Nam & de reſurrectione eius
prædixerunt Prophetæ, &c. Quare cum immediate poſt 70. hebdomades hæc fieri
debuerint, (vt verbum Næhthach, quod eſt, precisè determinatum eſt, cogit) neceſſe
eſt, vt ipſæ ſeptimanæ eo tempore finem acceperint, quo CHRISTVS pro peccatis
noſtris morte ſua ſatisfacere aggreſſus eſt, pergit ergó angelus.

Et cogno-

ANNI Mundi.

Et cognoſces atq; conſiderabis, ab EGRESSIONE VERBI, vt rurſus in habitetur, & ædificetur Hieroſolyma quoad (ſcilicet veniat) MESSIAS Dux, hebdomadibus ſeptem, & hebdomadibus ſexaginta duabus inhabitabitur, & ædificata erunt collapſa ædificia platearum, in preſſura temporum.

Hoc eſt alterum prophetiæ membrum, quo Angelus docet, à quo tempore ſeptimanæ iſtæ ſint incipiendæ, videlicet ab eo tempore, quo conceſſum eſt Iudæis, v habitarent & ædificarent Hieroſolymam. Quod quidem primum poſt captiuitaten factum eſt, cùm ESRA à Dario Longimano, cum reliquis vaſis Templi Domini i Iudæam remitteretur. Tunc enim & hoc ei in mandatis præceptum eſt, vt liberè pe totam regionem Iudæorum, ex ſuis conſtitueret Iudices, ac Præſides. Remq; publicam iterum inſtauraret, vtq; populum ſecundum leges Dei, quæ propriæ erant Iudæorum, viuere inſtitueret. Nam hæc ſunt verba regis, quibus hæc omnia fieri no tantùm concedit, verum, vt dictum eſt etiam præcipit. Tu autem Eſra, inquit, ſecundum ſapientiam Dei tui, quæ eſt in manu tua, conſtitue Iudices & Præſides, vt iudicent omni populo, qui eſt trans flumen. His videlicet, qui nouerunt legem Dei tui. Sed & imperitos docete liberè. Et omnis, qui non fecerit legem Dei & leges Regi diligenter, cito de eo fiat iudicium &c. Ideò cum Angelus dicat, ab eo tempore incipiendas eſſe has ſeptimanas, quo Hieruſalem liberè & habitari, & ædificari, Iudæis ſit conceſſum: conſentaneum erit eas ab hoc tempore, quo Eſras id priuilegium Rege accepit, inchoari. Nam ante id tempus tantummodo permiſſum erat Iudæis ædificare Templum, & ſacra ſecundum legem Domini adminiſtrare. Nunc autem cùm Eſras mittitur, accedit Reipublicæ confirmatio, & libertas ſub proprijs Magiſtratibus viuendi, quæ mehercule, vera vrbis ædificatio eſt. Nam ſi qua his deſtituta erit, vtcunq; ſit vallo muroq; munita, tamen vrbs dici meritò non poteſt.

Itaq; cùm & principium & finis harum hebdomatum ſint conſtituta, videamus etiam, qua ratione temporum ſeries, in noſtra Chronologia obſeruata, cum hiſce finibus conueniat.

Ac principio hoc ſciendum eſt, quod hæ ſeptimanæ non ſunt ſeptem dierum naturalium hebdomades, ſed tales, quales Leuitici 25. referuntur, vbi Deus præcipit, vt Moſes hebdomades annorum numeret, quarum ſingulæ ſepten annos complectantur. Habebunt ergo ſeptuaginta hebdomades, ſecundun hanc rationem annos 490. quibus Hieroſolymam habitari oportuit, à miſsione Eſræ, vſq; ad paſsionem Domini noſtri Ieſu Meſshia, ſicut in priori parte ab Angelo tempus eſt determinatum. Sed hîc de annis quæſtio mouetur, Lunares ne anni ſint accipiendi (vt Beda & alij quidam putauerunt) an Solares? Ego vt maior pars doctorum affirmat, Solares, qualibus in communi vita vtimur, accipiendos eſſe iudico. Nam & Iudæi annorum numerum, ſecundum Solis reuolutiones annotare ſolent, ac Lunaribus annis & menſibus tantummodo ad feſtorum obſeruationes vtuntur. Sicuti hodierna die apud noſtros Iudæos videre licet. Quare omiſsis annis Lunaribus ſecundum Solis curſum annos hos numeramus. Porro quemadmodum noſtra computatio, in annorum numero, cum his ſeptimanis congruat, ipſa te Chronologia, remota omni difficultate, docebit. Appoſuimus enim ex latere annorum mundi, ipſarum hebdomadum ſeriem, à miſsione Eſdræ initium facientes & ab anno ad annum deſcendentes, donec ad finem ſeptuageſimæ ac vltimæ hebdomadis peruenimus. Quia verò ibidem diximus, annos illos ſeptimanarum inchoari, à die duodecima menſis Niſan, cui apud nos reſpondet altera ex par-

a parte Martius, altera Aprilis, etiam ea de re videndum erit, qui cum Scriptura concordet. Nam de annis non eſt quod dubitare poſsis.

Anni Mundi.

Esdras libro primo capite octauo ſcribit, ſe cum ijs, qui ad reuertendum in terram Iudæ, ſecum congregati fuerunt, die duodecima menſis primi, à fluuio Ahava, t Hieroſolymam proficiſcerentur, mouiſſe. Et cùm dies illa, peculiariter ſit nominaa in ea profectione, atque adeò eius profectionis, qua Iudæis à Perſarum ſeruitute Nam ad id vſque tempus, à præfectis Perſarum trans Euphratem oppreſsi fuerant, t ex Esdra colligi datur) libertas apportabatur, initium fuerit: eam pro fundameno quoq; ac baſi ſeptimanarum, quas hoc anno incipiendas eſſe docuimus, ponere lacuit. Ac quamuis temerarium eſſe videatur, has res tam abſtruſas hactenus, ad dim vſq;, vt ſic dicam, inueſtigandas præſumere, cùm doctiſsimorum hominum, tàm eterum, quàm recentiorum ingenia, vt annos tantùm aliqua ex parte, cum hac prohetia conciliarent, inquirendo ſint defagata: tamen vſq; adeò me eius facti non œnituit, vt etiam ſupra quàm dici poſsit gauiſus ſim, cùm fundamentum hoc in veeri Teſtamento, peculiari Dei conſilio fundatum, tam pulchrè tamq; appoſitè, cum ummo huius numeri die, in nouo Teſtamento indicato, conuenire cernerem. Nam quemadmodum in Esdra dicitur, quòd is duodecima die menſis primi, ad reportandam populo ſuo libertatem, & cætera, iter eſt ingreſſus: ita quoq; in nouo Teſtameno, apud Euangeliſtas Marcum & Matthæum legitur, quòd eadem die duodecima menſis primi (ſed poſt annos 490. vt Angelus prædixerat, & hiſtoriæ teſtantur) Christvs, vt veram populo ſuo, imò toti Mundo, libertatem à peccato, à Sataa, à morte æterna, &c. reduceret, iter paſsionis ſuæ ingredi cœpit. Sic enim Matthæus ſcriptum reliquit: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: ſcitis, quòd poſt biduum paſcha fiet, & Filius hominis tradetur vt crucifigatur. Et Marcus: Erat autem Paſcha, & Azymorum dies futuri poſt biduum. Nunc verò certum eſt: primo menſe, quartadecima die menſis, comedetis Azyma. Si igitur Euangeliſtæ paſsionem Domini biduo nte paſcha & Azymorum dies ordiuntur, nónne pulchrè cum die profectionis Esdræ conſonant? Sed de allegoria aliàs dicendum erit: nunc hæc abſoluemus. Quæ is, quomodo cœpit Christvs pati duodecima die menſis primi, aut biduo ante diem paſchæ? An non decimaquinta die paſſus eſt? Certè ſic. Nam & primo Azymorum die (quæ erat decimaquarta menſis) ad veſperam comedit paſcha, nouumque Teſtamentum in ſanguine ſuo inſtituit. Ac tum demum die proxima ſequenti, ruci eſt affixus. Sed nos non tam dicimus de fine eius paſsionis, quàm de principio paſsionis dico, qua morte condemnatus, pro peccatis Mundi abundè ſatisfecit) Decimaquinta enim die cùm moreretur Christvs, omnis dolor, omniſq; terror mortis ſuperatus eſt. Duodecima verò, dum quærebantur cauſæ & occaſiones à Saerdotibus ac Scribis, quibus eum occiderent: atque Iudas Iſchariotes vnus de diſcipuis eius abibat, & quærebat, quomodo opportunè illum traderet: dolores illi mortis, & terrores inferni, de quibus in Pſalmis ſæpè queritur Christvs, verè circumdare & inuenire illum inceperunt. Ideo rectè dictum exiſtimamus: Chriſtum dnodecima die menſis primi, paſsionis iter, vt nobis libertatem afferret, ingreſſum eſſe. Habemus enim, vt modò dictum eſt, ipſos Euangeliſtas huius rei autores, quia & ipſi à duodecima die paſsionem inchoant. Matth. 26. Marc. 14. Quamobrem cùm & anni, & dies in harum ſeptuaginta hebdomadum ſupputatione, qui certiſsimis ex hiſtoriis & auribus collecti ſunt, ita cum ſacra Danielis prophetia concordent, Quis non ex animo gratias immortales Deo referendas eſſe cenſebit, quòd tanto nos theſauro

D in hoc

Anni Mundi.

in hoc corruptibili ſeculo dignatus eſt? Theſaurum autem voco, tum hanc Danie[l] prophetiam, qua initium Regni Chriſti ad diem vaticinatus eſt: tum totam reliquan[m] ſcripturam, cuius per omnia tanta eſt certitudo, vt nihil aut certius inueniri, aut co[-] gitari poſsit vnquam. Contra verò quis non deplorandum ſtatuet, tam horrendan[m] Iudæorum cæcitatem, qui viſis tam manifeſtis etiam prophetarum ſuorum, de futur[o] Chriſto, præſagiis, tamen vt Chriſtum ſaluatorem ſuſcipiant, moueri nequeunt? V[e]rùm quò abripior? Pergamus ergo ad ea quæ reſtant explicanda.

Finitis tandem hebdomatibus ſexaginta duabus, יִכָּרֵת Meſsias (id eſt, affix[us] perimetur) ad quem nihil neque vrbs, neque ſanctuarium (ſ. attinebit) Nam popu[-] lum peruaſtabit Dux veniens, & terminus inundationis ac perpetuæ vaſtitatis impe[n]debit.

Antè dictum eſt, peccatum abolitum iri finitis iam ſeptuaginta hebdomadibu[s]. Id enim Angeli verba, abſque omni controuerſia, fateri cogunt. Ideo te non imped[i]at, quòd hîc dicitur, Poſt ſexaginta duas hebdomades perimendum Meſsiam. Diu[i]dit enim Angelus, illas ſeptuaginta hebdomades, in tres claſſes. Primæ tribuit ſe[-] ptem, alteri ſexaginta duas, tertiæ verò vnam hebdomadem. In primis ſepten[m] hebdomadibus ædificabitur vrbs, & reſtituetur Reſpublica &c. multis laboribus & vt ipſe dicit, in preſſura temporum. Deinde confirmata Republica &c. habitabi[-] tur vrbs ſexaginta & duabus ſeptimanis, quibus finitis, aderit CHRISTVS quem condemnatum morte, clauibus affixum (quod in cruce accidit) occîdent. Nam vo[-] cabulum ijcareth, quo Propheta vtitur, non ſimpliciter perimi ſignificat, ſed vt He[-] brææ linguæ doctis notum eſt, affigendi quoque ſignificationem in ſe habet. Sed n[e] cogitares (vt quàm plurimi, quia certam temporis ſeriem non habebant, ſunt dece[-] pti) quòd CHRISTVS ſtatim poſt illas ſexaginta hebdomades occîdi deberet, & vrbs atque Sanctuarium deuaſtari &c. mox ſubjicit correctionem, & addit, antè tame[n] fore, vt vna hebdomade multis confirmet, vt quidam interpretantur, Teſtamentum & in medio eius hebdomadis ceſſare faciat oblationem & ſacrificium &c Hæc igitu[r] hebdomas cæteris addita, numerum ſeptuaginta hebdomadum explet. Vtque ſi Angelus nihil aliud hac parte docere velit, quàm cùm expletæ ſint poſt conſtitutam & ædificatam vrbem 62. hebdomades, hoc eſt, anni 434. animaduertendum eſſ[e]. Tunc enim fore, vt adueniat MESSIAS, quem tamen, humilitate eius ſcandalizat[i] morte condemnatum occîdent &c. Nam & tempus in principio, ab Angelo præfini[-] tum, vt diximus, & computatio temporum, quam ex hac parte certam eſſe non dif[-] fido (quod tamen abſque omni iactatione dictum eſto) aliam huius loci interpretatio[-] nem non admittunt. Sicuti in ſequentibus, ni fallor, manifeſtius apparebit.

Nunc, ſi libet, & hoc perpende. Dicit Angelus futurum, vt occiſo Chriſto, nequ[e] vrbs, neque ſanctuarium amplius ad eum pertineant. Sic enim amicus meus Eraſmu[s] Aichler, piæ memoriæ, Hebrææ linguæ haud ignarus, cuius quoque interpretatione[m] hîc ſequor, hunc locum apud Prophetam diſtinguebat. Cuius familiaritate vti diu[-] tius non licuit, eò quòd Deus ipſum, quia homo pius, & veritatis amantiſsimus, atta[-] men aliquantulum meticuloſus erat, antè vocauit ex hoc ſeculo peſsimo, quàm ha[e] turbæ Interimiſticæ, Adiaphoriſticæ, & Blaſphemiæ in Dei iuſticiam &c. exoriren[-] tur. Vt ſic in ipſo compleretur IVSTI præripiuntur ante diem, ne videant ventur[a] mala. Obiit Norimbergæ anno Chriſti 1545. decima tertia die Septembris. Sed a[d] prophetiam reuertamur. Addit tamen Angelus, quòd multis ſeptimana vna confir[-]

maturu[m]

-naturus ſit teſtamentum (quod de vltima & ſeptuageſima intelligi debere, non eſt ambiguum, alioqui vna ſeptimana numero deeſſet) in cuius medio intercidere factu-rus ſit oblationem &c. Ac tum demum ſuper Cherubim (id namq; per Alas intelli-go) abominationem deſolationum futuram, &c. Si itaq; Chriſtus ſtatim poſt 62. heb-domades occiſus eſt: quomodo neq; vrbs, neq; ſanctuarium amplius ad eum perti-nuit, in qua poſtea multis Teſtamentum erat confirmaturus hebdomada vna? Quo-modo confirmauit Teſtamentum? Quomodo in medio eius intercidere fecit obla-tionem & ſacrificium? & cætera. Sed quid Soli lumen inferre conor? Res tam eſt aperta, vt negari nequeat. Ideo recitatis, quæ reſtant, Angeli verbis, videbimus tan-dem, vt ſingula, quæ hîc futura dicuntur, ſint adimpleta. Ex iis enim omnia, quæ ad huius quoque loci vberiorem intellectum ſunt neceſſaria, melius percipientur. *Anni Muṅdi.*

Ratum verò habebit Teſtamentum multis hebdomada vna, & in dimidio heb-domadis INTERCIDERE FACIET oblationem & ſacrificium. Ac ſuper Cheru-bim abominatio (in Hebræo: eſt plurale, ſed Chriſtus ſingulari eſt vſus Matth. 24. Marc. 13.) deſolationem, & vaſtitatis horrendæ ac perpetuæ.

Diximus 70. hebdomades in tres claſſes ab Angelo diuidi, ac primæ quidem hebdomades ſeptem attribui, quibus iterum habitari & ædificari vrbs debebat. At ſeptem hebdomades compræhendunt quadraginta nouem annos. Ergo conſideran-dum erit, quis in eo tempore ſtatus Reipublicæ Iudaicæ fuerit. Hunc autem nuſquam alibi melius ac breuius ob oculos poſitum inueniri poteſt, quàm in hiſtoriis Eſdræ & Nehemiæ, Quæ, vt mea fert opinio, ob hanc cauſam præcipuè conſcriptæ, & con-ſeruatæ ſunt, vt haberent poſteri, vnde hunc Danielis locum, de futuro Chriſti regno, intelligerent, atq; ſic aduentum eius, conſtituto tempore expectarent. Ideo ad hos li-bros te remitto, è quibus euidenter doceri potes, qua in preſſura temporum Hieroſo-lyma ſit reædificata. Hæc autē in primis ad hunc locum intelligendum videntur ne-ceſſaria, quæ in libris illorum continentur. Eſdras cùm veniſſet Hieroſolymam, com-perit populum alienigenis vxoribus commiſtum: Quare decimo menſe inquiſitio-nem fecit, vt Iudæos ab alienigenis ſuperaret. Deinde per integros duodecim annos nihil memoratur, quod factum eſſet circa Iudæos, niſi quòd magiſtratus ſint conſti-tuti, quorum meminit Nehemias cap. 2. His verò duodecim annis exactis, miſſus eſt Nehemias, anno viceſimo Artaxerxis Longimani. Is aggreſſus eſt, fortiter ædifican-dum murum. Quibus tum in anguſtiis fuerint Iudæi. cap. 4. & 5. &c. in Nehemia in-uenies. Completa tandem murorum ædificatione, ciuium numerum auxit, Leuitis officia in templo Dei, &c. facienda diſtribuit, præmia eis annua dari conſtituit, &c. Poſt hæc iterum inquiſitionem fecerunt, vt populum ab alienigenis ſepararent. An-nò demum triceſimo altero Artaxerxis, qui fuit annus quintus hebdomadis quartæ, Nehemias ad regem rediit, vbi manſit vſq; ad finem ferè regni Artaxerxis, ac tùm regreſſus eſt Hieroſolymam, circa annum tertium hebdomadis ſextæ, ac inuenit ma-ximam Reipublicæ à ſe conſtitutæ confuſionem. Leuitæ enim, quos miniſterio DEI præfecerat, cùm ordinatum ſtipendium à Magiſtratibus non acciperent in regionem iterum dilapſi erant: vnde nouus Nehemiæ labor exoriebatur, &c. Ita vt videas verè 49. annos elapſos eſſe, priuſquàm ſtabilis Reipublicæ forma Hie-roſolymis effecta ſit, &c. Cæterùm de ſexaginta duabus ſeptimanis, quæ poſt conſti-tutam ciuitatem, vſq; ad Chriſtum numerantur, ante ſatis diximus. Etſi quæ ad in-telligendas afflictiones, quas Iudæis in eo quoq; tempore obuenturas dicit Angelus (Vtriq; enim parti conuenit particula, In preſſura temporum) ſunt neceſſaria, ea quo-

 que ſuis

Anni Mundi.

que ſuis locis in ſequentibus referentur. Quod autem de populi peruaſtatione per Ducem bellatorem(vt meus Eraſmus vertit) futurum dicit: A Tito Veſpaſiani filio impletum eſſe, nemo eſt mediocriter eruditus, qui ignoret. Procedamus ergo ad vltimam quoq; hebdomadem explicandam.

Claſsis tertia hebdomadum, quæ vnicam tantùm compræhendit ſeptimam, duo breuiter docet, Primum, quid Meſsias ſit facturus, cùm aduenerit, finitis 62. hebdomadibus, vt dictum eſt. Alterum quod ſignum præcedere debeat vaſtationem vrbis & populi. Atque in his duabus partibus non obſcurè indicare videtur, ob quas cauſas, & Meſsias à Iudæis occidi, & vrbs atq; populus peruaſtari debuerit, Videlicet. Chriſtum ob id Iudæis fore exoſum, quòd & ſacrificium & oblationem intercidere facturus eſſet, Teſtamentumq; Nouum erecturus. Eos verò ob id exterminandos, quòd ſiniſtrè intellectis prophetis, hunc Chriſtum Saluatorem, non tantùm non agnoſcere, aut recipere voluerint, verùm etiam quòd eum contra ſuam ipſorum conſcientiam, morte condemnatum, funditus extirpare fuerint conati. Sed inſpiciamus verba prophetiæ. Ac id quidem membrum, qui docet, quid facturus ſit Chriſtus, cùm venerit, iterum in duo diuidemus, è quibus alterum hoc eſt,

Ratùm verò habebit Teſtamentum multis hebdomade vna.

Ac in his verbis duo ſunt obſeruanda: primum, de quo teſtamento hîc dicat Angelus: alterum, quomodo id Teſtamentum à Chriſto multis ſit vna hebdomade confirmatum. Ac de primo quidem facilè conſtabit, ſi ad vocem Hebræam Berith, qua Propheta vſus eſt, reſpicias. Ea enim, vt autor Epiſtolæ ad Hebræos interpretatur, id Teſtamentum ſignificat, de quo Ieremias c. 31. multis verbis agit, cùm ea quoq; voce vtitur, dicens: Ecce dies venient, dicit Dominus & percutiam cum domo Iſrael, & cum domo Iuda Berith chadaſcha, id eſt, Teſtamentum nouum, non ſicut Teſtamentum, quòd feci cum patribus eorum, in die, quo appræhendi manum eorum, vt educerem eos de terra Ægypti. Quia ipſi diſſoluerunt Teſtamentum meum, etiam cùm ego quaſi maritus Dominum haberem in eos, dicit Dominus. Iſtud autem eſt Teſtamentum, quod faciam cum domo Iſrael, poſt dies illos, dicit Dominus: Dabo legem meam in interiora eorum, & ſuper cor eorum ſcribam eam, & ERO EORVM DEVS, IPSIQVE ERVNT POPVLVS MEVS. Et non docebit vltrà vnusquiſq; proximum ſuum, & vir fratrem ſuum, dicens, Cognoſcite Dominum. Quoniam ipſi omnes cognoſcent me, à minore eorum, vſque ad maiorem eorum, dicit Dominus. Propitiabor enim iniquitati eorum. ET PECCATI EORVM AMPLIVS NON RECORDABOR. Eſt ergo ſenſus huius particulæ. CHRISTVS cùm aduenerit, confirmabit multis id Teſtamentum, quod Deus per Prophetam Ieremiam, annis multis antè, Iudæis eſt pollicitus, &c. Quomodo verò id finaliter ſanguine ſuo confirmarit, Epiſtola ad Hebræos cap. 8. 9. & 10. elegantiſsimè docet. Quare illuc te remitto.

Nunc ad alterum reſpondebo, quod eſt, Quomodo id Teſtamentum hebdomade vna confirmârit? Hic diuerſorum diuerſæ ſunt opiniones, ac multi in ea ſunt ſententia, Quòd Chriſtus ſtatim poſt ſexaginta duas hebdomades habitatæ Hieroſolymæ, prædicare cœperit: & ſic per ſemetipſum dimidia hebdomade, hoc eſt, annis tribus & dimidio, Teſtamentum illud prædicando confirmârit. Quod verò reliquum fuit huius hebdomadis, per Apoſtolos &c. Atq; in hanc ſententiam haud inuitus vel pedibus irem, ſi non eſſent multa, quæ ei aduerſarentur. Nam in primis id obſtat, quòd Angelus Chriſtum tum demum paſſurum & reſurrecturum dicit, cùm

hæ ſe

hæ ſeptimanæ præciſè ſint omnes finitæ, ſicut ſuprà docuimus. Deinde temporum quoq; ſeries, de cuius certitudine non diffido, vt antea quoq; dixi, hanc rationem non admittit. Nam quocunq; te vertas aliò, in ordinandis vel annis Regum, vel regibus ipſis, in regno Perſarum, poſt Darium Aſſuerum, neceſſe eſt, vt & hiſtorias & tempora confundas, vt paulò pòſt videndum erit. Tertiò & id reclamat, quòd Angelus poſt illa dicit: Et in dimidio hebdomadis, Iasbith id eſt, intercidere faciet (ſic enim exponuntur verba in hiphil) Oblationem & ſacrificium. Quod quidem non tàm morte Chriſti, quàm eius baptiſmate fieri cœpit, cùm is omnium noſtrum peccata, vt pro eis ſatisfaceret, in ſe ſuſcepit, &c. Deniq; nulla ratione dimidium hebdomatis conſtituere potes, ſi opinioni illi acceſſeris, vt ex temporum diligenti conſideratione ipſe videre potes. Ideo neceſſe eſt, ut aliam interpretationem afferamus quæ & cum temporibus conſonet, & ſcripturis non contradicat. Atq; hæc quidem haud erit difficilis, ſi verba Angeli, & eorum cohærentiam diligenter inſpexeris. Nã cùm ſuprà dixiſſet Angelus, Chriſtum poſt ſexaginta duas hebdomades peremptum iri: ac mox hanc correctionem ſubdidiſſet, Ante tamen fore, vt vna hebdomade multis Teſtamentum confirmaret: Pergit nunc & hanc hebdomadem explicare, Ac ait, Eam quidem confirmationem non ſtatim cum hebdomade, ſed in medio eius à Chriſto inchoandam, ita ut dimidia, quæ Iohannis prædicationem, & Baptiſma Chriſti præceſsit, magnum ſui deſiderium apud pios excitarit, qui certò ſciebant, & ex hac atq; alijs prophetijs edocti erant, quòd tempus Meſsiæ inſtaret. Si Verò hæc interpretatio non arridet, ſed vis per integram hebdomadem, à Chriſto multis confirmatum eſſe Teſtamentum, neq; hoc loco noſtrum tibi reſponſum negabimus.

Multis rationibus cùm ex Ioſepho, tùm ex alijs demonſtrari poteſt, quòd Iudæi cognitum habêre, eo tempore, ſicut per Prophetas promiſſum erat, expectandum eſſe Meſsiam. Ac ſi hæc non eſſent, vel id maximum eius rei indicium foret, quod Iudæi (vt Ioh. 1. habetur) Sacerdotes & Leuitas, maximam me Hercle legationem, ad Iohannem Baptiſtam miſerunt, percunctaturi, an is ipſe eſſet Meſsias? Hoc ergo cùm certum ſit, neceſſario ſequitur, quòd ij, annis antè triginta, vel ex paſtoribus, vel Simeone, vel Anna, vel Elizabetha, &c. vel poſt hos, ex eorum diſcipulis audierant, quòd is puer, qui ex Maria natus erat, eſſet Meſsias, magno cum deſiderio eum obſervare cœperint (Verbum enim de Chriſto nato ocioſum eſſe non potuit. Eſai. 55.) Ac tum quoque eum obſervarint, cùm tempus à Daniele prædictum, ut expectarent Meſsiam, iam eſſet finitum. Ac cùm viderunt eius vitam, eiusq; cum hominibus conuerſationem, omni carerere malicia, confirmati ſunt apud ſemetipſos, eũ certiſsimè eſſe Meſsiam, Aq; ſic pijs illis, qui ſciebant, ſe non poſſe per legem Moſaicam ſaluari, ſed opus habere Meſsia Saluatore, eo tempore, quo virilem ætatem, viceſimum ſeptimum annum puta, eſt ingreſſus, Teſtamentum vita ſua inculpabili confirmare potuit. Sed quæris: Quomodo potuerunt ij obſervare Ieſum, cum varijs locis eſſent diſperſi? Nam Simeon, Anna, &c. Hieroſolymis de Chriſto teſtimonium exhibuerunt, paſtores in Bethlehem, atq; horum fortaſsis diſcipuli alij locis alijs: Ieſus autem habitavit in Galilæa ciuitate Nazareth? Reſpondeo, hoc nihil omninò impedit, quòd diverſis locis habitarunt. Nam oportuit eos ſingulis annis tribus vicibus Hierolymis convenire, Deut. 16. ubi abſq; omni impedimento, eius conſervatione frui potuerunt. Quid? Si quibusdam diſputatio illa, quam in templo habuit, cùm eſſet 12. annorum, adhuc animis inſedit?

Anni
Mundi.

Adducerem plures coniecturas, ſi res poſtularet. Sed cùm non ſit neceſſe, hoc tantùm addemus: Maria mater Domini, cùm fuerit valdè pia, & charitatis plena, atq; non ignorarit, quòd hic Filius ſuus Ieſus, deberet ſalvum facere populum ſuum à peccatis ſuis, Matth. 1. Quid putas fecerit? celarit ne amicos huius opis indigentes? an prædicarit eis, à quo ſalutem expectarent? Si itaq; dicis, eam hoc aut pudore, aut metu tacuiſſe: tunc vide qua eam iniuria afficias. Affirmas enim eam in præcipuo charitatis officio deliquiſſe, Si quidem nullum eſt maius charitatis opus, quàm hominem iuuare docendo, vt ſaluus fiat: Taceo quòd natura fidei non ſit paſſa, vt agnitio Chriſti celaretur. Nam ubi fides, ibi & confeſsio neceſſariò eſt. Si verò concedis, amicos (non enim dico, quòd publicè docuerit) ab ea in angoribus conſcientiæ, conſolationem accepiſſe, vt fiduciam haberent in Filium eius Ieſum, qui verus ſit Meſsias, atq; ad hoc miſſus vt populum ſuum ſaluum faceret à peccatis ſuis: cogeris & id confiteri, fuiſſe quoſdam, qui & ea conſolatione Mariæ moti, ac filij eius Ieſu pia converſatione impulſi ſint, vt hunc tanquam Meſsiam, circa id tempus, quo vir eſſe cœpit, obſeruarent, ac ſic de cætero, vt dictum eſt, confirmarentur, donec tandem in medio hebdomadis facere & docere, ut ipſe Chriſtus inquit, Matth. 5. cœpit, vt oblatio & Sacrificium Moſaicum intercideret. Prior tamen expoſitio, meo quidem iudicio, magis recipienda videtur. Sed & hæc non contemnenda eſt. Nam cùm ſtatim nato Saluatore ab Angelo cœlitus miſſo docti ſunt, qui eum vnà cum Ioſepho & Maria in carne agnoſcerent, ac poſtea Simeon, Anna, impulſore S. S. eum in Templo agnitum prædicarunt, &c. non abſurdum, imò neceſſarium eſt dicere, ſemper ex eo tempore fuiſſe, qui præter parentes Chriſti eum verum Meſsiam eſſe cognouerint, &c. At res ipſa nos iam dudum vocat, vt de altera quoq; parte, quæ quid facturus ſit Chriſtus agit, dicamus. Nam & hæc ab Angelo cæteris adduntur,

Et in dimidio hebdomadis Iasbith, id eſt intercidere faciet oblationē & ſacrificiū.

Cùm tota hebdomas ſeptem complectatur annos, dimidium eius erunt anni tres & ſemis. Porrò annus dimidius, vt Iudæi, more Ægyptiorum computant, ſingulis menſibus dies 30. attribuendo (qui mors etiam in Apocalypſi Iohannis obſeruatur) continet dies 180. (Nam quinq; dies reliquos, ad complendum annum Solarem, ſic quoq; biſextum, in fine anni intercalare ſoliti ſunt) Quæramus ergo, in quam anni partem, hoc Medium vltimæ hebdomadis incidat, Hoc eſt, ubi quartus annus hebdomadis vltimæ cui concurrit 30. ætatis Chriſti, ſit medius. Deinde conſideremus, quid eo tempore, populum Iudæorum facere ſecundum legem oportuit. Nam his animadverſis, haud difficile erit videre, quomodo ſacrificium & oblatio faciente Chriſto ceſſarit, &c. Si itaq; à die duodecima menſis primi, à quo annos hebdomadum inchoari diximus, numerare incipis, inuenies dimidium anni cum vndecima die menſis ſeptimi finiri. Nam cùm de primo menſe 19. dies reſtent, deinde 2. 3. 4. 5. & ſextus centum & quinquaginta dies compræhendant, neceſſe erit de ſeptimo adhuc vndecim dies accedere, vt dimidium anni, hoc eſt 180. dies compleantur. Sed quid fieri oportuit eo menſe apud Iudæos? Audi Moſen Leuitici cap. 23. Loquutusq; eſt Dominus, inquit, ad Moſen, dicēs: Loquere filijs Iſrael, Menſe ſeptimo, prima die menſis, erit vobis Sabbatum memoriale, clangentibus Tubis, et vocabitur ſanctum, &c. Et mox: Loquutusq; Dominus ad Moſen, dicens: Decima die menſis huius ſeptimi dies EXPIATIONVM erit celeberrimus, & vocabitur ſanctus. Affligetisq; animas veſtras in eo, & offeretis holocauſtum Domino. Omne opus ſeruile non facietis in tempore diei huius, qua dies expiationis eſt, ad expiandum

coram

coram Domino Deo veſtro: Omnis anima quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de populis ſuis: & quæ quippiam operis fecerit, delebo eam de populo ſuo, &c. His verbis mandauit Deus Iudæis, vt duo feſta in menſe ſeptimo ante feſtum Tabernaculorum celebrarent, quorum neutrum in veteri Teſtamento, ſicuti reliqua feſta, rationem habet præteritam. Nam Paſchæ, recordatio erat exitus de Ægypto: Pentecoſtes, datæ legis: Tabernacula habitationis in deſerto. Hæc duo verò nihil omninò præteriti habent, in cuius recordationem fierent. Nam quod Rabbi Salomo de priore dicit, quòd ſit inſtitutum ad recordationem ligationis ſeu oblationis Iſaac, non tam vllum habet in ſcripturis fundamentum, quam eſt ab eo inſulſiſsimè prolatum. Hoc tamen nemo Chriſtianus negabit, feſta illa Iudæorum, vmbras & figuras fuiſſe eorum, quæ ſub Chriſto fieri debuerunt. Ac cùm hoc de ijs, quæ cauſam quoq; præteritam habebant, ſit certum: multo magis & illa ad Chriſtum referenda erunt, quæ in veteri Teſtamento nihil omninò habent, in cuius recordationem fiant, ſed in futura tantùm reſpiciunt. Porrò cum Tubarum clangoribus nihil æquè videtur in nouo Teſtamento conuenire, atq; prædicatio Iohannis. Is .n. non obſcuris ſignificationibus tam à Propheta, Ieſaia cap. 40. quàm à ſemetipſo, dum verba Prophetæ refert, Iohan. 1. Tubæ comparatur, dum ille dicit: KolKora in deſerto. Et hic interpretatur, ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Nam quòd Kora ita clamare ſignificet, ceu quis cornu ſonaret, nulli Hebrææ linguæ mediocriter perito ignotum puto. Sic quoq; βοάειν Grœcum, boare, ſeu alta magnaq; voce clamare, Latinis eſſe, nemo neſcit. Cùm itaq; dicat Angelus, In dimidio ſeptimanæ, vltimæ ſcilicet, fore vt adſit Chriſtus, qui Sacrificium, &c. ceſſare faciat: Idq; medium ab hac feſtiuitate non multùm diſtet: atq; ex aliis prophetiis, ac Teſtamento nouo conſtet Iohannem haud multis diebus ante Chriſtum prædicare cœpiſſe &c. quæ prædicatio Tubarum feſto omninò poteſt comparari: in eam ſum ſententiam adductus, vt dicerem, Iohannem circa id anni tempus, quo id feſtum celebrandum erat, ſuam vocem, vt prædicaret pœnitentiam, &c. extuliſſe. Nam quid id feſtum veteris Teſtamenti aliud referre poſsit, non video. Similiter quò & feſtum expiationis, quod decima die menſis ſeptimi obſeruari oportebat, qui dies celeberrimus erat, ſanctusq; vocabatur: quô etiam quod ſemel in anno tantùm fiebat (vt Leuit. 16. habetur, atq; ad Hebræ. ca. 9. eleganter explicatur) Summus Sacerdos in Sancta ſanctorum ingrediebatur, vt expiaret, tam ſanctuarium, quàm populum à peccatis, &c. vt locis prædictis videre potes: Quò hoc feſtum, inquam, referendum ſit aliò, quàm ad Baptiſma Chriſti, quòd mox poſt Iohannis prædicationem (initium prædicationis intellige) ſequitur, non diiudico. Nam qnemadmodum in veteri lege, Summus Sacerdos eo tantummodò die intrabat Sanctum ſanctorum, vt omnia quæ ad ſe & ad populum, &c. attinebant, expiaret &c. Ita quoq; & Chriſtum dicimus eo die, qui in dimidiam ſeptimanam incidebat (erat enim centeſimus ſeptuageſimus nonus, anni quarti, hebdomadis ſeptuageſimæ) ingreſſum eſſe ſancta ſanctorum, ac ſacerdotis munere fungi cœpiſſe, cùm Baptiſma, atq; in eo omnia peccata totius Mundi abluenda, & ſanguine ſuo poſtea expianda in ſe ſuſciperet, &c. Sic quoq; conferre poſſem debitam afflictionem populi, in die expiationis, &c. cum debita pœnitentia Chriſtianorum, in die Baptiſmatis, &c. Sed excreſceret opus in immenſum. Ideó data tantúm occaſione de his latius cogitandi, contractis velis, ad reliqua properemus. Nam ſi Deus vitam conceſſerit, fortè peculiari libro totum hoc 70 hebdomadum negocium, quod in hiſce Commentariis primis quaſi lineis adumbrauimus, abſoluemus. Cæterùm cùm omnia peccata, vt diximus, huic vnico Sacerdoti, Chriſto,

 ſint

Anni Mundi.

ſint impoſita, Atq; is eo die, quo baptizatus eſt, qui erat hebdomadis medium, offi-cium ſuum, quod erat, ex piare peccata mundi, ſit ingreſſus, procul dubio videre po-tes, quomodo in dimidio ſeptimanæ Sacrificium & oblationem ceſſare fecerit. Si-quidem nullum tum Sacrificium, nulla hoſtia fuit reliqua, quæ Deum placaret ex-tra Chriſtum, ſicuti vox Patris quoq;, eo die de cœlo audita, teſtatur, dicens: Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, Quaſi dicat: Nulla poſthac hoſtia, nullum ſacrificium Moſaicum mihi placebit: Sed hic habetis Filium meum, in hunc credite, hunc ſuſpicite, ac vt alibi dicit, HVNC AVDITE. Hic, hic, inquam, ſo-lus mihi placet, & propter ipſum omnes, qui eum audierint, &c.

Huc accedit & illud, quòd is annus fuit 49. annum Iubilæum præcedens, quo in menſe ſeptimo, die decima, ſequens, id eſt, quinquageſimus annus, debebat San-ctus & annus libertatis annunciari, de quo plura ſuo loco & tempore: Hoc loco ad-monuiſſe ſatis eſt.

Reſtat nunc vnicum huius extremæ partis membrum, de ſigno futuræ deſo-lacionis Hieroſolymæ & populi Iudæ, de quo quidem hoc primò ſciendum eſt: Quód totum illud deſolationis negocium, non inter limites 70 hebdomadum eſt computandum (ſicuti probatiſsimi doctores, tam veteres quàm recentiores, in hoc conſentiunt, ac ipſa quoq; Iudæorum hiſtoria teſtatur) ſed ipſi ſtatim hiſtoriæ Paſſi-onis & Reſurrectionis Chriſti ſubiungendum. Nam ex quo Chriſtus à Iudæis eſt re-probatus, à Patre verò in lapidem ſummum angularem, ſuper quem & Iudæorum reliquiæ, & gentes ſuperſtructæ, in Templum ſanctum in Domino creſcunt, eſt ele-ctus: ij viciſsim à Deo reprobati, atq; à facie eius abiecti ſunt, ita vt quodcunq; inci-perent, aut quocunq; ſeſe verterent, nil niſi omnia aduerſa experirentur, donec tan-dem poſt mortem Tiberii, C. Caligula abominandum illud ſuæ imaginis Idolum, in Sancta ſanctorum Hieroſolymitani templi ſtatui, atq; adorari præcepit. Quo fa-cto, & id completum eſt, quod hic dicitur: Et ſuper Cherubim abominatio erit de-ſolationum & vaſtitatis horrendæ ac perpetuæ. Nam ſimul ac idolum hoc in tem-plo collocari mandatum eſt, bellum ac vaſtatio Iudæorum initium ſumpſit, vt infrà & in Chronologia copioſius videre licet.

Hic imitatus ſum vulgarem opinionem. Infra lib. 5. Circa annum Chriſti 39 abominationem hanc copioſius explicabo.

Quando igitur de hac excellentiſsima Danielis prophetia, ita vt res tempusq; tulêre, pro mediocri inſtitutione, æquo lectori ſatis dictum eſſe confidimus: Ratio-nem quoq; obſeruati ordinis, in Perſarum regno, breuiter reddemus, ne quis vel Metaſthenis, vel aliorum quorundam erroribus intentus, noſtram in hac parte com-putationem calumniaretur. Cætera verò quæ hic quæri magis quàm obiici poſſunt, de ætate Chriſti baptizati, & cruci affixi ſuis locis commodius explicabuntur.

RATIO TEMPORVM REGVM PERSARVM.

Ab initio igitur regni Salmanaſſaris, vsq; ad annum ſeptimum Cambyſis regis Perſarum, ac inde vsq; ac triceſimum primum Darii Hyſtaſpis, certam eſſe conſtat computationem, tum ex antè dictis, tum ex Ptolemæi obſeruationibus: Sicuti ea tē-pora in margine paſsim ſunt annotata: Deinde ex Herodoto atq; Dionyſio Halicar-naſſeo, vſq; ad annum ſeptimum regni Xerxis, qui Græcis Olympiade 75. bellum in-tulit maximum, confirmatur, quemadmodum in Chronologia autorum loca cita-uimus. Sed quæ hinc ſequuntur, ſatis videntur eſſe ſcrupuloſa. In nullo.n. antiquo aut Chronographo, aut hiſtorico, definitũ tempus extat, quod ſcilicet annis Xerxes Perſarum regnũ obtinuerit, præter ſolum Euſebium, quem cæteri, qui iam antiqui-

tatis

ſtatis nomen habere poſſunt, in plerisq; ſunt ſequuti. Quia verò & is Euſebius, aliquibus locis, in hoc præſertim Perſarum regno, ab hiſtoriæ veritate (quod tamen cum pace quorundam dictum eſto) quo ad temporum rationem, diſcedere depræhendatur: quis hoc loco, non aliorum quoq; ſententia confirmatus, traditionem eius tutò ſequi poterit? Porrò Metaſthenes, qui de Suſiana hiſtoria gloriatur, Xerxis ne vnico verbo meminit. Atq; hic vnicus locus is eſt, qui doctiſsimos quosq; non mediocriter exercuit: ac mihi quidem, quamuis indigno vt eorum numero aſſcribar, plus faceſsit negocii, quam reliqua tota Chronologia, ita vt non ſemel de inueſtiganda veritate deſperarim. Sed cùm omninò animũ induxiſſem, quid certi ea de re conſtitui, ſi tamen aliquo modo id fieri poſſet, inueſtigare: tandem labor improbus omnem vicit difficultatem, atq; hunc ſcrupulum poſt longam diligentemq; autorum obſeruationem eum in modum exemit. *Anni Mundi.*

Thucydides, qui temporibus Artaxerxis Longimani vixit, tradit, Themiſtoclem, cùm Athenis ab ingratis ciuibus pelleretur, ad eundem Artaxerxem nuper regnare incipientem fugiſſe. Deinde Plutarchus in Periclis vita ait, pulſo ſtatim Themiſtocle, apud Athenas Imperatorem factum PERICLEM, atque id honoris obtinuiſſe annis quadraginta. Hæc cùm viderem, quærere cœpi, quo tempore Pericles diem obiiſſet (nam ſi hoc conſtaret, iam de fuga Themiſtoclis, & de principio regni Artaxerxis, è quo finis regni Xerxis apparet, certus eſſe poteram) Et inueni apud Thucydidem libro ſecundo ſcriptum, Hunc Periclem vita functum eſſe, cum bellum Peleponneſiacum duraſſet annos duos & dimidiatum. Porrò ex Xenophonte, qui Olympiadum 93. & 94. meminit, colligitur, bellũ hoc, quod Græci inter ſe viginti ſeptem annis, maximo totius Græciæ detrimento geſſerunt, initium habuiſſe Olympiade 88. (quemadmodum & Thucydides Olympiadis mentionem facit, ſed numerum omittit) Viceſimum enim & primum eius belli annum cum 93. Olympiade confert. Ex his ergo ſequitur, mortem Periclis anno tertio Olympiadis 88. accidiſſe, Hoc eſt, anno vrbis Romæ (vt facilior ſit computatio) 328. Sed is Athenas imperio rexit annis 40. vt Plutarchus probatus ac fide dignus autor aſſerit. Cœpit igitur anno vrbis Romæ 288. hoc eſt, anno quarto Olympiadis 78. Porrò Themiſtocles eodẽ anno, in fidem Artaxerxis nuper regnare incipientis confugit. Ergo conſequitur, Artaxerxem eodem anno (4. ſcilicet Olympiadis 78. regnum accepiſſe, & Xerxem, poſtquàm Græcos bello laceſsiuit, regnaſſe annis 14. aut non multò minus, vt patet in Chronologia. Cæterùm quod dixi, Artaxerxem Perſis imperaſſe annis 44. cogit me Thucydides, qui libro quarto hunc regem è viuis exceſsiſſe tradit, circa finem anni ſeptimi belli Peloponnenſiaci. Nam tantam in hac re Thucydidi fidem adhibẽdam eſſe cenſeo, qui iis temporibus vixit, quantam nulli poſteriorum, qui de auditis, vt vulgò dicunt, ſcripſerunt. Atq; hoc loco confirmato, viderint Metaſthenis defenſores, quid faciant. Nam eum multis hic refellere non eſt in animo. Cæterûm quæ inde ſequuntur, vſq; ad mortem Alexandri Magni, non opus habent defenſione. Siquidem annorum numerus, cum Ptolemæi obſeruatione liquidè conuenit, & ratio omiſſorum quorundam, qui ab Euſebio inter Reges Perſarum numerantur, aliquo modo in Χρονολογίᾳ eſt oſtenſa. Nunc, vt res poſtulat, ad reliqua deſcendamus.

Xeno. de Reb. Græcorum lib. 1.

Quòd Iohannan BenReſa annis triginta vno Iudæorum ducem fuiſſe ſcripſi, cauſa eſt, quòd & Philo teſtatur, ipſum ad Alexandri monarchiam vſq; vixiſſe. Sed cùm tempora non æquè reſponderent, coniectura potius hoc loco vti volui, quàm 3604.
quicquam in præcedentibus temerè immutare. Nam cùm tempora reliqua ſint

certa,

Anni Mundi. certa, non putaui multis hoc loco immorandum eſſe. Neſcio enim an quicquam e[x] eo fructus eſſe poſsit. Similis quoque de Iaddua ratio eſt, qui Alexandrum Magnum Hieroſolymorum vrbem introduxit, vt Ioſephus XI. lib. antiquitat. cap. vltimo te-ſtatum reliquit.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER TERTIVS.

ARGVMENTVM.

TERTIVS LIBER MONARCHIÆ TERTIÆ,

Hoc eſt, Regni Græcorum poſt Alexandri mortem, compendioſam hiſtoriam continet.

CVm Danielis prophetia, præſertim octaui & vndecimi capitis, abſque ſequenti[s] temporis hiſtoria intelligi omninò nequeat, non tàm vtile quàm neceſſarium e[s]ſe duxi, breuiter, vt ſuis quæq; temporibus, quæ ad intellectum iſtorum capitum re[-]quiruntur, geſta ſunt, indicare. Ideo eam Græcorum hiſtoriam, quam ex probatiſsimi[s] hiſtoricis, olim in noſtrum vſum priuatum collegimus, ab hoc loco ſubiicere curaui[-]mus. Et peto, vt candidus lector, ſi quid in ea (vt plurimum fore non ſum neſcius) au[t] inelegantius, aut incommodius dictum fuerit, boni conſulat. Non enim eos nos eſſe profitemur, qui de Ciceroniana eloquentia, aut Liuiana grauitate gloriari poſsimus. Verùm ſi Chriſti gloriam, ſacroſanctumq; Dei Verbum, noſtris donis ac laboribu[s] aliquo modo ornare quimus, ſumus contenti. Cæterùm ſi quando res poſtulabit, v[t] obſeruati in computando ordinis rationem reddamus, id quoq; ſuis locis non negli[-]gemus. Nunc ad hiſtoriam accedamus.

3640. Poſtquàm fortiſsimus heros, ac totius orientis victor potentiſsimus, Alexander, vita functus eſſet, principes eius in diuerſa regna Imperium ſunt ſortiti. Nam Anti[-]pater Macedoniam & Græciam: Ptolemæus Ægyptum, Africam, Arabiæq; partem: Laomedon Mytilenus Syriam: Philotas: cum filio Cyliciam & Illyricum: Acropa[-] Mediam maiorem: Learchus Lyciam & Pamphiliam: Caſſander Cariam: Menan[-]der Lydiam: Leonatus Phrygiam minorem: Lyſimachus Thraciam Ponticq; regio[-]nes: Eumenes Cappadociam & Paphlagoniam ſorte obtinuerunt. Seleucus caſtris, Satellitibus Caſſander præponitur, &c. Iuſtinus lib. 13. Ioſephus lib. 12. cap. 1. Hi principes annis 14. ſe dilaniauerunt, ac veluti opimam prædam, à magno Leone pro-ſtratam, auidè diſcerpsêre catuli, ſeq; inuicem in rixam irritatos, prædæ æmulatione fregerunt. Oroſ lib. 3 cap. vltimo.

Poſtremò tamen ad hos quatuor principes ſumma imperii delata eſt. PTOLEMAEVS Lagi filius Ægyptum & magnam Syriæ partem, &c. obtinuit. ANTIGONVS Aſiam minorem. CASSANDER interfectis Alexanderi hæredibus Macedoniam. SELEVCVS Nicanor Babylonem & Aſiæ maioris regna, quæ Alexandro ſubiecta fuerant: poſtremùm his adiecit alteram Syriæ partem. Hi quoque & poſteri eorum, multis & atrocibus bellis, ſeſe inuicem defatigarunt, quemadmodum in ſequentibus referetur. Prædictum eſt autem Danieli, hoc regnum ita diuiſum iri, poſt Alexandri mortem, cap. 11. vbi hæc ab Angelo de Alexandri potentia prædicuntur: SVRGET verò Rex fortis, & dominabitur poteſtate multa

Anni Mundi.

multa, & faciet quod placuerit ei, Et cùm ſteterit(id eſt, in flore fuerit regnum ipſi-
us (conteretur regnum eius,& diuidetur in quatuor ventos cœli: ſed non in poſteros
eius,neq; ſecundum potentiam illius,qua dominatus eſt. Lacerabitur enim Regnum
eius etiam in externos &c.

Etſi verò Principes,vt dictum eſt,Regnum inter ſe diuiſerunt: tamen vnanimi-
ter Regem fecerunt PHILIPPVM ARIDAEVM Alexandri fratrem, cui ipſi prin-
cipes omnes ſubiecti eſſe deberent. Verùm cùm ſinguli libidine dominandi vexa-
rentur, paruo hæc obedientia tempore manſit. Nam cùm PERDICCAS, qui ſum-
mum, tanquam tutor, cum Aridæo Imperium obtinebat, Ptolemæi potentiam in
Ægypto creſcere cerneret, inuidia motus, grauiſsimum aduerſus eum bellum excita-
uit, Annoq; ſecundo poſt Alexandri mortem,maximo cum exercitu Ægyptum in-
uadere conari: Ptolemæus contrà Ægypti viribus atque Cirenaicis copiis optimè in-
ſtructus, abſque omni cunctatione occurrere, atrocique commiſſo prælio, Perdiccas 3642.
amiſſo exercitu occubuit. Interea dum hæc geruntur,reliqui Alexandri duces,grauiſ-
ſimis odiis inter ſe decertarunt,maximasq; ſibi clades inuicem intulerunt, de quibus
conſulere poterit lector, Iuſtini ex Trogo compendium lib. XIII. vſque ad XVI.
Oroſium lib. 3.& quoſdam alios. Nam cuncta recenſere eorum bella, nimis lon-
gum foret, atque ab inſtituto noſtro alienum. Siquidem hoc loco ea tantummodò
indicare ſumus polliciti, quæ omninò ſunt illuſtria, aut ad intellectum ſcripturæ ali-
quo modo neceſſaria.

Cæterùm Ptolemæus victoria tam inſigni elatus,ex templò ſuis copiis in Syri-
am progreſſus eſt, eamq; ſuo imperio adiecit. Et in reditu Hieroſolymas,fraude in- 3643.
greſſus, occupauit, ac crudeliter ciues miſeros,hoſtileq; nihil timentes,afflixit,ac plu-
rimos quoque Iudæorum captiuos in Ægyptum abduxit, Ioſeph. lib. 12.cap. 1. Euſ.

De huius regis potentia dixit Angelus Danieli cap. 11. Et confortabitur Rex
Auſtri (id eſt, Ægypti, quæ reſpectu Iudææ ad meridiem iacet) vnus de principibus
eius,id eſt, Alexandri.

Anno poſt hæc quarto,is erat à morte Alexandri ſeptimus, ANTIGONVS to-
ta minore Aſia potitus eſt,in qua regnauit annis decem & octo. Porrò OLYMPIAS 3647.
mater Alexandri Magni, cùm ab Epiro in Macedoniam, proſequente Æacida rege
Moloſſorum, veniret, ab Eurydice vxore Aridæi (quæ muliebri æmulatione percul-
ſa, abutens valetudine mariti,regia ſibi officia vendicabat)& ab Aridæo rege, Mace-
doniam intrare prohibita eſt. Qnod videntes Macedones, ſiue memoria Philippi
mariti Olympiadis, ſiue Alexandri filii eius, magnitudine & indignitate rei moti,ad
Olympiada tranſierunt, cuius iuſſu & Eurydice & Rex Aridæus occiduntur. Sed nec
Olympias diu regnauit. Nam cùm viros principes paſsim crudeliter necari iuberet,
fauor Macedonum in odium verſus eſt. Qua de cauſa diffiſa Macedonibus,cum Ro-
xane nuru ſua,&Hercule Alexandri filio,in Pictuam vrbem aufugit,ibiq; à Caſſandro
fraude circumuenta, capta viuiſq; exempta eſt.Filius Alexandri cum matre Roxane,
in arcem Amphipolitanam cuſtodiendus miſſus eſt, Iuſt. lib. 14. Oroſ. 3. cap. vl-
timo.

Caſſander occaſione hac regno Macedoniæ potitus, Theſſalonicen regis Ari-
dæi filiam vxorem duxit,& regnauit annis decem & nouem. 3648.

Quarto verò poſt hæc anno, qui fuit ab Alexandri morte vndecimus, Antigo-
nus ardens cupiditate dominandi, liberaturum ſe bello Herculem Alexandri filium,
ab obſidione ſimulans, bellum atrox Caſſandro inferre parat. Verùm Ptolemæus & 36[illegible]

Caſſander

Anni Mundi.

Caſſander fraude cognita, ſocietatem cum LYSIMACHO Thraciæ rege, & SELEVCO, qui tum Aſiæ maioris regna (vt mox dicemus) obtinebat, ineunt, bellumq; aduerſus Antigonum, terra mariq;, magnis viribus inſtruunt, ac nauali apud Gazam Palæſtinorum vrbem commiſſo prælio, DEMETRIVS Antigoni filius victus eſt. Victor Ptolemæus moderatè hac victoria vſus dicitur. Siquidem & amicos Demetrii non ſolûm cum ſuis rebus dimiſit, verum etiam additis inſuper muneribus honorauit, & ipſius Demetrii priuatum omne inſtrumentum ac familiam reddidit, adiecto honore verborum: Non ſe propter prædam, ſed propter dignitatem iniiſſe bellum. Iuſtinus lib. 15. Oroſ. 3. Ioſeph. lib. 1. contra Apionem. Plutarchus in vita Demetrii.

Altero poſt acceptam cladem anno, Demetrius bellum, maximo apparatu, contra Ptolemæum inſtaurat, cui Ptolemæus cum claſſe obuiam factus, congreſſu
3653. primo, omnem penè claſſem cum exercitu amiſit, victusq; celeri ſe fuga in Ægyptum recipit. Hac victoria elatus Antigonus, REGEM ſe cum Demetrio filio appellari iubet. Quod exemplum cæteri omnes ſecuti, regium ſibi nomen & dignitatem aſſumpſerunt.

3654. Anno deinde ſequenti, qui erat poſt mortem Alexandri decimus quartus, venit SELEVCVS NICANOR, poſtquàm omnes maioris Aſiæ regiones, quæ Alexandro ſubiectæ fuerant, domuiſſet, in Syriam eamq; ſuo imperio adiecit.

Ab hoc igitur anno ſupputant Iudæi Annos Græcorum in Syria, quibus vtuntur libri Machabæorum & Ioſephus. Atq; huius ſupputationis grauiſsimi teſtes ſunt, ipſa temporum harmonia, Et Ioſephus, qui lib. 12. cap. 6 numerat hos annos à Regno primi Seleuci in Syria. Huc accedit, quòd Chaldæi ab hoc tempore annos (quos Ptolemæus vocat ſecundum Chaldæos) numerare ſunt ſoliti, quemadmodum in Chronologia in margine iſtius anni indicauimus. Hic Seleucus omnium Alexandri ſucceſſorum potentiſsimus fuit, ſicut prædixerat Angelus Danieli: Et alius, inquiens, præualebit ſuper eum (id eſt, alius fortior & potentior erit rege Ægypti) & dominabitur ditioni: multa enim dominatio eius. Plurima enim per orientem bella, inter ſocios regni Macedonici geſsit. Babyloniam expugnauit, Bactrianos nouis motibus aſſurgentes perdomuit, tranſitum deinde in Indiam fecit, quæ poſt Alexandri obitum, velut detracto excuſſoq; ceruicibus iugo, præfectos eius occiderat.

3664. Anno 24. poſt mortem Alexandri, Antigono bellum eſt illatum, quod Ptolemæus & Caſſander, cum eiuſdem factionis ducibus, multis iam annis, communibus viribus contra eum inſtruxerant, eam ob cauſam, quòd ſe omnes ſigillatim ab Antigono decipi viderent. Commiſſa igitur pugna, tantò grauior ruina fuit, quantò fuit potentior apparatus. In ea enim Macedonici imperii vires conciderunt, in ipſoque bello Antigonus interfectus eſt, cui ſucceſsit filius Demetrius, qui variis caſibus, inconſtantiq; fortuna iactatus, regnauit annis decem & ſeptem.

3667. Anno deinde tertio, Caſſandro vita defuncto, ANTIPATER & ALEXANDER filii eius ſucceſſerunt, qui magna cum diſcordia regnauerunt annis quatuor (quamuis Iuſtinus lib. 15. ſub finem, & Oroſius lib. 3. cap. vltimo, Philippum Caſſandri quoque filium patri ſucceſsiſſe tradant) Antipater cùm in annis tribus regnaſſet, matrem ſuam Theſſalonicen propria manu interfecit, eò quòd in regni diuiſione pro-
3670. penſior fuiſſe Alexandro videbatur. Quo ſcelere Alexander motus, in vltionem matris, bellum ANTIPATRO denunciat, in auxilium vocato Demetrio, qui ſpe inuadendi regni Macedonici, nullam fecit moram. Cognito verò, quòd Lyſimachus rex Thra-

ciæ, con

næ,conciliare pacem inter fratres conaretur, ne ſpe ſua fraudatus, Macedoniæ reg-
no excideret, ipſe Alexandrum in vrbe Laryſſa occîdit, regnumq́; eius occupauit,
quod obtinuit annis ſex. Vide de hoc bello Plutarchum in vita Pyrrhi.

DEMETRIVS augmento Græciæ & totius Macedoniæ elatus, Aſiam, quam magna ex parte amiſerat,recuperare inſtituit. Ptolemæus autem,Seleucus & Lyſimachus, experti priori certamine, quantæ vires concordiæ eſſent,pacta ſocietate,adunatisq; exercitibus, bellum aduerſus Demetrium, transferunt in Europam. His ſe comitem belliq; ſocium,Pyrrhus rex Epyri iungit, ſperans Demetrium Macedonia poſſe depelli: nec ſpes fruſtra fuit. Quippe exercitu eius corrupto, ipſoq; in fugam verſo, regnum Macedoniæ Pyrrhus inuaſit, ſeptemq; menſibus id obtinuit. Dum hæc fiunt,Lyſimachus generum ſuum Antipatrum, regnum Macedoniæ ademptum ſibi ſoceri fraude querentem, interfecit: filiam quoq; ſuam Euridicen, querelarum ſociam, in cuſtodiam tradidit, Atq; ita vniuerſa Caſſandri domus, Alexandro Magno, ſeu necis ipſius (ferunt enim Alexandrum ab Antipatro Caſſandri patre, veneno extinctum) ſeu ſtirpis deletæ pœnas, partim cæde, partim ſupplicio luit. Poſt hæc inter Pyrrhum & Lyſimachum bellum eſt exortum, in quo Lyſimachus victoriam obtinens,pulſo Pyrrho,Macedoniam occupauit annis ferè ſeptem. 3676. 3677.

Demetrius tres iam continuos annos,multis & varijs iactatus caſibus,cúm honeſtè in prælio mori potuiſſet,Seleuco ſe dedere maluit. Hinc Seleucus rex Syriæ & Aſiæ appellatus eſt. Ptolemæus hoc bello finito, cum magna rerum geſtarum gloria moritur, cui ſuccedit filius PTOLEMAEVS PHILADELPHVS, qui antè biennio cum patre regnauerat. Hic fuit rex amans pacis & honeſtarum artium. Biblia ſacra, eius iuſſu, magnis ſumptibus in Græcam linguam ſunt translata. Iudæi quoq; his temporibus, ſummis in honoribus fuerunt, etiam apud exteros reges. Vide Ioſeph.lib. 12. cap. 2. Quòd verò dixi,Ptolemæum Philadelphum duobus annis viuo patre regnaſſe,cogit me Iuſtinus & Oroſius,qui affirmant, eum à patre regem conſtitutum, maximo Ægyptiorum applauſu: deinde Ptolemæi Aſtronomi obſeruatio,quam anni mundi 3691. adiecimus. 3679.

LYSIMACHVS cúm ſuprà modum in ſuos domeſticos, & principes regni ſui tyrannidem exerceret, ab omnibus ſuis ducibus ac ſocijs derelictus eſt, qui certatim ad Seleucum deficiebant, eumq; pronum iam, ex æmulatione gloriæ & regni, vt bello Lyſimachi regna concuteret, hortati ſunt. Hoc certamen vltimum commilitonum Alexandri fuit, quod velut ad exemplum miſeriæ humanæ reſeruatum fuerat. Lyſimachus quatuor & ſeptuaginta annorum erat. Seleucus Septuaginta ſeptem Sed in hac ætate vtriq; iuueniles animos & inſatiabilem Imperij cupiditatem gerebant. In eo bello Lyſimachus, amiſsis antea varijs caſibus, quindecim liberis, poſtremus ſuorum interfectus eſt. Lætus tanta victoria Seleucus, & quod maius victoria putabat, ſolum ſe de cohorte Alexandri manſiſſe victoremq; victorum extitiſſe: non humanum opus ſed diuinum munus eſſe gloriatur: Ignarus prorſus, non longè pòſt, ſe humanæ fragilitatis exemplum eſſe futurum. Nam poſt menſes ſeptem à PTOLEMAEO κεραυνῷ fratre Philadelphi regis Ægypti, cuius ſororem Lyſimachus in matrimonio habuerat, per inſidias circumuentus occiditur, regnumq́; Macedoniæ, quod Lyſimacho eripuerat, cum vita pariter amittit. Hic Ptolemæus regnum Macedoniæ obtinuit anno vno. Atq; ab hoc tempore Macedonia aſsiduis tumultibus per quatuor annos vexata eſt. Galli duce Belgio Ptolemæum Ceraunium vicerunt & occiderunt. Cui ſucceſsit MELEAGRVS menſibus duobus. Huic 3684.

 Antipa-

Anni Mundi. Antipater diebus 45. Huic SOSTHENES annis fermè duobus. Hoc defuncto regnum
ad ſtirpem Demetrij Antigoni filij redijt, qui poſtea Macedoniam obtinuerunt, do
nec victo PERSEO Romanorum prouincia facta eſt.

ANTIOCHVS cognomento θεὸς, qui tertius in Aſia & Syria regnauit, pluri
3704. mùm Ægyptiorum regi moleſtus fuit. Crebris enim incurſionibus regionem eiu
deuaſtabat. Philadelphus autem (vt erat rex ad pacem quàm ad bellum procliui
or) quò certaminibus finem imponeret, filiam ſuam BERENICEN Antiocho vx
òrem dedit, qui antea de LAODICE altera vxore duos habebat filios, SELEV
CVM cognomento Callinicum, & ANTIOCHVM, qui ob rapacitatem, quam ad
modum iuuenis exercuerat, ἱέραξ dictus eſt. Sed Antiochus, mortuo iam Philadel
pho ſocero, Laodicen iſtam aliquandiu repudiatam, amore eius victus, in regnun
cum filijs ſuis reuocauit, quæ inconſtantem mariti animum timens, ne Berenice
ſibi rurſus præferret, ſummum regis beneficium ſummo ſcelere compenſauit. Ipſun
enim Antiochum, haud longè pôſt quàm reuocata fuerat, veneno extinxit. Seleu
cum filium natu maiorem, ad Berenicen cum filio, quem Antiocho genuerat, ob
ſidendam miſit, qui falſis promiſsionibus ei, vt munitione exiret, perſuaſit: egreſ
ſam vnà cum filio crudeliter interfecit. His demum perpetratis ſceleribus, regnau
in Syria annis viginti.

Defuncto autem Philadelpho, ſuccedit filius eius PTOLEMAEVS EVER
3717. GETES, qui in Ægypto regnauit annis viginti ſex. Hic aduerſum Seleucum regen
Syriæ magnum exercitum comparauit, ac totam Syriam, in vltionem ſororis in
teremptæ, vaſtauit, atq; omnem penè Aſiam cepit. Sed quia ſeditionem audierat in
regno Ægypti exortam, ſpolians ac diripiens, quæ poterat, Seleuci regna, in Ægy
ptum reuerſus eſt: Eoq; omnia vaſa precioſa, Deorumq; ſimulachra duo millia
quingenta, in quibus fuerunt & illa, quæ Cambyſes Cyri filius ex Ægypto ad Perſa
tranſtulerat, ſecum portauit.

De his rebus futuris, dixit Angelus apud Danielem, cap. XI. & poſt finem an
norum fœderabuntur (ſcilicet reges Ægypti & Syriæ) filiaq; regis Auſtri (Berenice
veniet ad regem Aquilonis (Antiochum θεὸν) vt faciat amicitiam, & non obtinebi
fortitudinem brachij: nec ſtabit ſemen eius (id eſt, nec ipſa, nec ſemen eius, obti
nebit regnum) & tradetur ipſa, & qui adduxerunt eam, & genitor eius, & qui con
fortabat eam in temporibus (id eſt, ipſa Berenice, & filius qui hæres regni eſſe debe
bat, & maritus, tradentur ad mortem, ſed tùm demum, cùm Philadelphus dien
obierit. Is enim confortabat Berenicen in regno, dum viuebat &c.) Et ſtabit de ger
mine radicum eius plantatio (id eſt, frater Berenices EVERGETES eodem patr
natus) veniet cum exercitu, & ingredietur prouinciam regis Aquilonis (Syriam, qu
reſpectu Iudææ ad Septentrionem ſita eſt) & abutetur eis, & obtinebit. Inſuper &
Deos eorum &c. Vide Danielem, qui cognita ex hac parte hiſtoria, facile intellig
poterit &c.

Poſt diſceſſum Ptolemæi, Seleucus cùm aduerſus ciuitates, quas Ptolemæu
partim per deditionem, partim vi ceperat, claſſem ingentem comparaſſet, repen
te orta tempeſtate, naufragio eam amiſit, nec quicquam illi ex tanto apparatu, præ
ter nudum corpus, & Spiritum, paucosq; naufragij comites reſiduos fortuna fecit
Hac miſeria Seleuci, ciuitates, quæ iam in Ptolemæi poteſtatem venerant, motæ, vl
trò Imperio eius ſeſe reſtituerunt. SELEVCVS cùm viribus Ptolemæo par eſſe vi
deretur, rurſus eum bello petit. Sed homo ad ludibrium fortunæ natus, facile bello

victus,

 Anni Mundi.

victus, haud maiori comitatu, quàm ex naufragio paulò antè emerſerat, trepidus Antiochiam confugit. Inde fratrem Antiochum, qui in Cilicia agebat, per literas in auxilium vocat, oblata ej, in præmium latæ opis, Aſia inter fines Tauri montis. Is alioqui auidus regni, occaſionem totum illud fratri eripiendi nactus, veniendi nullam fecit moram. At Ptolemæus audito, regem Antiochum in auxilium Seleuco venire, ne cum duobus vno tempore dimicandum foret, in annos decem cum Seleuco pacem firmat. Antiochus bellum aduerſus fratrem, cui auxilio venerat, ſuſcipit, & Gallorum auxilio, quorum multos mercede conduxerat, vicit. Deinde ab Evmene Bythiniæ rege, qui ex diſcordia fratrum, Aſiæ occupandæ viam inuenerat, victus atq; Aſia pulſus eſt. Longa denique ac diuturna fuga agitatus, cùm nuſquam inueniret requiem, ad Ptolemæum hoſtem confugit. Qui confeſtim in vincula eum coniecit, è quibus cùm haud longè pòſt, fractis excuſsisq; catenis, eſſet elapſus, in fuga à latronibus captus atque necatus eſt. Seleucus jiſdem fermè diebus, equo præcipitatus vitam pariter cum regno amiſit. Sic fratres hi ſcelerum in parentem, Berenicen, & filium eorum, commiſſorum, pœnas dederunt, Iuſt. lib. 17.

His ita extinctis, regnum Syriæ ad Seleucum κεραυνὸν Callinici filium deuolutum eſt, Is poſt tres annos, à principe quodam regni ſui, Nicanore, dolo interfectus eſt. 3739.

Altero anno Syrij ex Babylonijs Antiochvm cognomento Magnum euocauerunt, qui accepto poſt mortem fratris regno, Syrijs imperauit annis 36. 3742.

Anno ex quo Antiochus regnum acceperat altero, Ptolemæus Ægypti, patre & matre interfectis, regnum Ægyptiacum occupauit. Huic ex facinoris crimine cognomentum Philopator ex contrario fuit. Aduerſus hunc præualidum Antiochus exercitum comparauit, ac irrumpens in eam Syriæ partem, quæ tum Philopatori parebat, omnes in ea ciuitates per Theodoti proditionem accepit: cuius quidem rei ſucceſſu ita eſt inflatus, vt totam Ægypti regionem Imperio ſuo adjicere totis viribus agitaret. Sed conatus ij paulo momento, quàm vana ſint hominum conſilia, aperuerunt. Nam cùm Philopator magnis vndiq; collectis copijs, in prælium aduerſus Antiochum deſcenderet, atq; ad Raphiam vrbem, in finibus Palæſtinæ, qua Ægyptum aſpicit, ſitam, facto conflictu, haud magno negocio Antiochus victus, fugatus, ac pacem à Philopatore petere coactus eſt: Atq; ſic momento temporis omnes Syriæ ciuitates, quas proditione occupauerat, iterum amiſit. Hac victoria inſolentior tumidiorq; factus Philopator, Hierosolymarvm vrbem ingreſſus, Sanctum Sanctorum prophanare conatus eſt, vbi à Deo grauiter punitus, in Ægyptum reuerſus, ſupra modum miſeros alioqui, in his bellicis tumultibus, Iudæos afflixit. Quoſdam enim captos beſtijs conculcandos obiecit: quoſdam alia crudelitate ad necem tradidit, De qua re vide 3. lib. Maccha. qui nunc in Biblijs Venetiæ nuper impreſſus inuenitur. Cæterùm huius belli apparatum & exitum copioſiſsimè deſcribit Polybius Megalopolitanus, hiſtoriarum lib. 5. Iuſt. 30. admodum breuiter attingit &c. 3743. 3747.

Hanc quoq; rabiem horum regum multò antè depinxit Angelus Dan. 11. vbi dicit: Filij autem illius (Seleuci Callinici) prouocabuntur (in vltionem patris) & congregabunt multitudinem exercituum plurimorum. Et veniet properans (ſcilicet Antiochus Magnus. Frater enim Seleucus, in ipſo belli apparatu interemptus eſt à Nicanore. Ideo iam ſingulari numero vtitur propheta) & inundans: & reuertetur in Syriam, & occupabit eam indeq; progredietur furore tumens, vſq; ad munitionem eius (id eſt, reuertetur in Syriam, & occupabit eam, indeq; progredietur furore tu-

 mens

Anni Mundi

mens vſque ad Raphiam, primam Palæſtinæ ciuitatem, qua Ægyptum aſpicit) Et prouocatus rex Auſtri (Ptolemæus Philopator) egredietur & pugnabit aduerſus regem Aquilonis (Antiochum magnum) & præparabit multitudinem nimiam, & dabitur multitudo (Antiochi) in manu eius, Et capiet multitudinem. Et exaltabitur cor eius (id eſt, inflatus tanta victoria, contemnet & blaſphemiabit Deum, eiusq; Templum prophanare molietur) & dejiciet multa millia (id eſt, qua nimis proceſſerit impius eius conatus, in furore aduerſum Iudæos exardeſcet, & multa millia eorum affliget, mortiq; crudeliter objiciet) ſed non præualebit (id eſt, impedietur diuinitus, vt non efficiat, quod de eis ſtatuerit, vt vides lib. 3. Machabæorum.

3760. Porrò anno poſtquàm hæc geſta ſunt decimo tertio, moritur immanis & crudelis illa beſtia Ptolemæus Philopator, cúm multis ac nefandis ſtupris ac ſcortationibus inceſtuoſis exitium vitæ ſuæ acceſſiuiſſet, relicto ex Euridice ſorore ſua quinquenni filio, qui Ptolemæus Epiphanes dicebatur: & poſt mortem patris regnauit annis viginti quatuor.

3761. Defuncto igitur Philopatore, Antiochus contempta paruuli regis filij ætate, iterùm Ægyptum occupare molitur, itaque Phœnicen, cæterasq; Syriæ ciuitates, quæ Ptolemæi imperio ſubiacebant, inuaſit. Sed Alexandrini, ſumma adacti neceſsitate, legatos confeſtim Romam miſerunt, qui à Senatu, quibus poſſent precibus efflagitarent, vt P. R O. tutelam pupilli ſuſciperet, regnumq; Ægypti ab Antiochi & Philippi Macedonis iniuria tueretur. Hi enim pacta ſocietate Ægypti regnum affectabant. Quod cùm in Senatu relatum eſſet, legati ad Antiochum in Syriam miſsi ſunt, qui denunciarent ei, vt à regno pupilli abſtineret, qui poſtremis patris precibus fidei ſuæ commendatus eſſet. Sed Antiochus ſpretis Romanorum legatis, Syriam &
3761. adiacentes regiones ſubigere perrexit. Coacti itaque tutores pupilli, hac Antiochi pertinacia, S C O P A magna cum virtute militum in Cœle Syriam proficiſci iuſſerunt, qui multas in ea ciuitates expugnauit, ac Iudæam quoque, quæ iam Antiochi partes ſequebatur, quartò demum anno, in Ptolemæi poteſtatem redegit.

Anno deinde vrbis Romæ 556. T. Quintio Flamminio, Sex: Ælio Pæto Coss:
3763. deſcendit Antiochus cum magna militum manu contra Scopam in Cœle Syriam, congreſſusq; cum eo ad fontes Iordanis fluuij, victoriam obtinuit, Scopa fugato, omnesq; quas is ceperat vrbes, ſuæ iterùm poteſtati ſubiecit. T. Liuius lib. 3. Dec. 4. Ioſephus lib. 12. cap. 3.

3770. Hinc in Aſiam filios cum ingenti exercitu præmittit: ipſe cum claſſe centum tectarum nauium, & ducentis leuioribus nauigijs ſubſequitur, ſimul per omnem Ciliciæ & Cariæ oram tentaturus vrbes, quæ in Ptolemæi ditione eſſent, ſimulq; Philippo Macedoniæ regi (qui iam contra Romanos arma ſumpſerat) cum exercitu nauibusq; auxilium laturus. Sed cum Philippo, antequàm adeſſet Anriochus, debellatum eſt. Itaque cum hybernaſſet Epheſi, omnes Aſiæ ciuitates in antiquam imperij formulam redigere conatus eſt. Cumq; in Thraciam iam traieciſſet, à Romanorum legatis ad Lyſimachiam vrbem reuocatur, vt certamina inter ipſum & Ptolemæum Ægypti regem dirimerent. Ac cúm minus ea de re conuenirent, ac Antiochus ſuperbè Romanis legatis reſponderet, relato hoc ad Senatum negocio, Antiochus S. C. hoſtis Romani populi iudicatus eſt.

Anno poſtquàm in Europam veniſſet quarto, reuerſus eſt Antiochus in Syri-
7374. am: cumq; ea hyeme Raphiæ hybernaſſet, Ptolemæo Epiphani firmandæ paci

gratia

gratia, filiam CLEOPATRAM in matrimonium dedit, concedens ei Cœle Syriam, Samariam, Iudæam & Phœnicen, dotis nomine. Sed ſub hoc amicitiæ prætextu, regnum Ægypti occupare ſtudebat, quod præmaturè Ptolemæus cum ſuis olfaciens, cautè præuenit. Orbatus ergo hac ſpe Antiochus, bellum aduerſus Romanos ſummis viribus inſtruxit, principioq; belli Eubœam inſulam (quæ nunc Nigropontus dicitur) in ſuam poteſtatem redegit. T. Liuius lib. 5. Decad. 4

Anni Mundi.

Sequenti anno, qui fuit vrbis Romæ annus 563. de bello Antiocho inferendo ad populum latum eſt, bellumq; ſummo populi conſenſu decretum, T. Liuius lib. 3775. 6. Primo itaq; Antiochus congreſſu apud Thermopylas ab Attilio & Glabrione cæſus, fugatus, & tota Græcia expulſus eſt.

Altero anno poſt, victus eſt Antiochus ad Magneſiam à Scipionibus: pacem 3776. petenti, ea conditione dederunt Romani, vt omni Aſia cis Taurum montem abſtineret. (Liuius lib. 7. Decad. 4.) Ac viginti obſides Romanis daret, inter quos duos quoque filios ANTIOCHVM EPIPHANEM & DEMETRIVM dedit, &c. Idem lib. 8.

Porrò altero à Scipionum victoria anno, Antiochus rex Syriæ cùm graui tri- 3777. buto pacis à Romanis premeretur, ſeu inopia pecuniæ compulſus, ſeu auaritia ſollicitatus, Beli Templum in Perſide (vt Strabo lib. 16. Geogr. refert. Alij Dodonæi Iouis habent) ſpoliare conatus eſt: qua re cognita, finitimorum concurſu Barbarorum, omni cum comitatu deletus eſt. Iuſtin. lib 32.

Huius Antiochi bella & fortunas, cum Ptolemæo Epiphane ac cum Romanis, pulcherrimè quoq; (vt plæraq; alia, de hoc Syriæ regno, &c.) Angelus apud Danielem adumbrauit, dicens, Conuertetur rex Aquilonis, & præparabit multitudinem multò maiorem quàm antè (contra Philopatorem habuerat) Et in fine temporum annorumq; (cùm iam diu regnarit) veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimijs. Et in temporibus illis multi conſurgent, aduerſus regem Auſtri (Philippus enim Macedoniæ rex adiungetur Antiocho, & ipſorum duces contra Ptolemæum aſſurgent) filij quoq; præuaricatorum populi tui extollentur, vt impleant viſionem: & corruent (id eſt, multi Iudæorum deficient à lege, & impijs regibus ſeſe adiungent, atque in alijs regionibus transquilliores ſedes quærent: ſed ij poſt modum defectionis ſuæ graues dabunt pœnas, vt vides 3. Machabæorum, & apud Ioſephum.) Et veniet rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes munitiſsimas (id eſt, Antiochus in Syria & Phœnice munitiſsimas vrbes denuò oppugnabit & capiet) Et brachia (id eſt, vires) Auſtri non ſuſtinebunt. Et conſurgent electi eius ad reſiſtendum (id eſt, Alexandrini mittent Scopam cum electa militum manu, vt in Ptolemæi poteſtatem redigat ciuitates Cœle Syriæ & Phœnicis, &c. & non erit fortitudo (in caſſum laborabit) Faciet enim veniens (Antiochus) ſuper eum (Scopam) iuxta placitum ſuum, & non erit qui ſtet contra faciem eius. Et ſtabit (id eſt potens erit) in terra deſiderabili (id eſt, Iudæa terra Sancta) & conſumetur (tradetur) in manu eius. Et ponet faciem ſuam, vt veniat ad tenendum vniuerſum regnum eius (id eſt, Antiochus etiam Ægyptum affectabit) & recta (vel amicitias) faciet cum eo & filiam fœminarum (Cleopatram) dabit ei (Ptolemæo Epiphani) vt euertat illud (id eſt, vt prætextu amicitiæ occupet regnum Ægypti) & non ſtabit, nec illius erit (non potietur regno Ægypti, nec ſuccedet ei ex ſententia) Et conuertet faciem ſuam ad Inſulas, & capiet multas (id eſt, in Aſiam & Europam trajiciet, & quaſdam inſulas in mari Mediterraneo ſitas occupabit, vt Eubœam, & alias quaſdam Cycla-

 dum,

Anni Mundi.

dum, &c.) Sed quidam princeps (L. Cornelius Scipio, Aſiaticus dictus, Africani
frater, Cos. Romanus) deſtruet eum, vt exhibeat ei contumeliam ſuper contume-
liam, quæ eis aliàs obuentura eſt (id eſt, faciet vt Antiochus ignauiam & impoten-
tiam ſuam aduerſus Romanos ipſe agnoſcat, vt habetur apud Liuium ſuprà me-
moratis libris, & turpiter recedentem pellet Europa in Aſiam, & coget eum igno-
minioſè Aſia abſtinere cis Taurum montem &c.) Et conuertet faciem ſuam ad im-
perium terræ ſuæ (id eſt, victus à Romanis reuertetur in Perſidem, & regna ſua ma-
ioris Aſiæ) & impinget (theſauros è Beli templo ſurripere volens, non habebit ſuc-
ceſſus &c.) & corruet, ac non inuenietur. Hæc Angelus de Antiocho magno. Nunc
ad hiſtoriam redibimus.

3778. Anno igitur regni Græcorum in Syria 125. vrbis Romæ 566. is fuit annus
mundi 3778. interfecto Antiocho ſucceſsit Seleucus Philopator (qui & Soter
apud Ioſephum appellatur) & regnauit annos duodecim. Hic Seleucus nihil me-
moria dignum fecit. Fuit enim rex ignauus, homo prodigus, delitijs ac voluptati-
bus deditus, Expilator facultatum ſubditorum. Erat autem ijs temporibus, qui-
dam Hieroſolymitani Templi præpoſitus, nomine SIMON, is regi pecunia egenti
theſauros templi prodebat. Miſſo igitur rex HELIODORO principe ſuo, eos au-
ferri iuſsit. Sed Deus piorum oratione exoratus, valdè miſerabili cruciatu Heliodo-
rum in templo afflixit, & theſauros Gazophylacij ad tempus liberauit. 2. Mach. 3

Dixit quoq; Angelus de hoc Seleuco in Daniele: Et ſtabit in loco eius (Antio-
chi magni) vilis quæſtor, decore regio, & in paucis diebus conteretur, non in furo-
re, nec in prælio &c.

Hîc obiter notandum erit, de IANNA ſecundo Hyrcano, qui his temporibus
3783. Iudæorum ducatum obtinuit, atque ab Antiocho Epiphane interfectus eſt. Is namq;
poſtremus ex Dauidis ſtirpe Iudæorum dux fuit, atq; poſt eum in accepit radix Iſai
ex qua naſci debebat Chriſtus MESSIAS, fieri truncus putris, de quo ſpes nulla, vt
apparebat, eſſe poterat, quòd regerminaret: Qui tamen ſuo tempore protulit GER-
MEN, quod Maieſtate & potentia ſua cœlum & terram implet. Quemadmodum
Ieſaias cap. vndecimo prædixerat: Et egredietur virga de radice Ieſſæ, & ramus de
radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spiritus Domini &c.

Cæterùm anno vrbis Romæ 572. deceſsit Ptolemæus Epiphanes, relinquens
3784. duos filios minores ætate, quàm qui regno præeſſe poſſent. Natu maior Philome-
tor, alter Phyſicon dictus eſt. Philometor regnum poſt mortem patris obtinuit an-
nis 35. Hic admodum ſegnis, & quotidiana luxuria ita fuit marcidus, vt non ſolum
regiæ maieſtatis officia intermitteret, verùm etiam ſenſu hominis nimia ſegnitie ca-
reret. Iuſt. lib. 34

Porrò anno regni Græcorum in Syria 137. venit ANTIOCHVS EPIPHANES
3790. qui Romæ obſes fuerat, in regnum patrium, & regnauit in eo annis duodecim. Fuit
TYPVS Antichriſti, hic Antiochus. hic Epiphanes homo admodum callidus & verſutus, quemadmodum eius res ge-
ſtæ declarabunt.

In principio regni eius, miſit Iaſon ſummus ſacerdos Iudæorum MENELAVM
qui & ONIAS dictus eſt, ad regem, vt tributa ei penderet. Sed Menelaus ſeipſum
regi commendans, in ſe fraude ſacerdotium retorſit. Acceptis itaque à rege man-
datis, Iaſonem Hieroſolymis expulit: ipſe multis ſceleribus commiſsis, ſeditioni-
busq; excitatis, pontificatum geſsit, vſque ad tempora Machabæorum. Poſtremò a
Antiocho Eupatore, Epiphanis filio, interemptus, dignas ſcelerum ſuorum pœnas
dedit. Vide 2. Macha. cap. 4. 5. &c.

Ann

Anno ſexto regni ſui, deſcendit Antiochus in Ægyptum, prætexens ſe filiorum *Anni Mundi.*
regis Ptolomæi tutorem fore (Regina enim Cleopatra ſoror erat Antiochi) Sed ſub
hoc prætextu, regnum Ægypti ſuo adijcere quærebat. Potitus itaq; cætera Ægypto, 3795.
relicta Memphi, maiori Ptolomæo, qui dicebatur Philometor: ipſe præſidijs in vr- *Dan. 11.*
bibus alijs collocatis, & præcipue Peluſij validiſsimo relicto, vt clauſtra Ægypti te- *Dani. 8.*
neret, in Syriam receſsit. Et in reditu ex Ægypto in Syriam, ad Hieroſolymam exer- *Et cùm*
citum duxit, eamq; ſine omni conflictione cepit. Nam Menelaus nihil hoſtile ti- *pax ſpera-*
mens, ei portas aperuit. Ingreſſus ergo rex ciuitatem, potentiſsimos quosque Iudæ- *bitur, occi-*
orum interfecit, ac facultates eorum diripuit. *det plu- rimo.*

Biennio exacto, cùm Ptolomæus Philometor iam adoleuerat, & cognita frau- 3797.
de Antiochi, præſidia locis aliquibus expulerat, atq; à Romanis auxilium aduerſus
vim Antiochi petiuerat, adeò eſt commotus Antiochus, vt animo acerbiſsimo in-
feſtiſsimoq; bellum contra Ptolemæum pararet. Cyprum ex templò claſſem miſit
ipſe primo vere cum exercitu Ægyptum petens, in Cœle Syriam proceſsit, inde in
Ægyptum ad Alexandriam modicis itineribus deſcendit. Cumq; ad Leuſinem
transgreſſo Nilo, qui locus non procul ab Alexandria abeſt, veniſſet: occurrerunt
ei Legati Romani, Quos cum aduenientes ſalutaſſet, dextramq; Popillio porrigeret,
tabellas ei Popilius ſcriptum habentes tradit, atque omnium primùm id legere iu-
bet. Quibus perlectis, cùm ſe conſideraturum adhibitis amicis, quid faciendum ſi-
bi eſſet, dixiſſet: Popilius pro cætera aſperitate animi, virga quam in manu gerebat
circumſcripſit Regem, ac, Priuſquàm hoc circulo excedas, inquit, redde reſponſum,
Senatui quod referam. Obſtupefactus tam violento imperio rex, parumper cùm
hæſitaſſet, Faciam, inquit, quod cenſet Senatus. Et furibundus Ægypto excedit,
(T. Liuius lib. 5. decad. 5. Iuſt. lib. 34. Ioſeph. lib. 12. cap. 6. Atque in hoc reditu, mi-
ſit principem exercitus ſui Hieroſolymam, qui Templum DOMINI omnibus vaſis,
ornamentis aureis, & precioſis ſpoliauit, abominandumq; Idolum Iovis Olympij
in templo domini Dei altiſsimi erexit: Ac Iudæos patrias & ſanctas leges relin-
quere præcepit: præſidia ſceleſtiſsimorum hominum in arcem poſuit, qui pios ho-
mines, legem Dei ſanctam abijcere nolentes, crudeliter necarent. Et vt paucis di-
cam, talem tyrannidem & crudelitatem exercuit, qualem nullis ſcriptis ſatis expli- *Dan. 11. Populus*
care poſſumus. Extant libri Machabæorum his de rebus ſcripti, quos potes conſulere. *autem*

Poſt hæc Antiochus præfectos ſuos, in omnes fines terræ Iudæorum miſit, qui *ſciens*
populum Iudaicam legem Dei relinquere cogerent. Sed MATATHIAS ſacerdos, *Deum*
vir pietate clarus, congregatis vndique fidelibus, adverſus Antiochi duces arma cor- *ſuum ob-*
ripiens, patrias leges vindicauit. Et cùm vno anno præfuiſſet populo, vita exceſsit. *tinebit & faciet &c.*

Anno ſequenti, qui erat 146. poſtquàm in Syria Græci regnare cœperant, ſur- 3799.
rexit Iudas MACHABAEVS Matathiæ filius, & iuuantibus ſe prono animo fratri- *Hic Apol*
bus, cæteriſq; pijs, qui patri ſuo adhæſerant, hoſtes prouincia expellere cœpit (1. Ma- *lonius*
cha. 2. & 3. Ioſeph lib. 12. cap. 7.) APOLLONIVS verò Dux Antiochi, valido *quam cha-*
collecto exercitu, primus contra Machabæum in aciem deſcendit à quo etiam pri- *rus fuerit*
mus cum omnibus ſuis copijs occidione occiſus eſt. Poſt hunc deſcendit SERON, *Antiocho*
alius Antiochi Dux, adverſus Iudam, qui primo ſtatim congreſſu fuſus ac fugatus *docebit. T*
eſt, 1. Mach. 3. Ioſeph. 12. lib. 9. cap. &c. *Liuius lib. 2. decad. 5*

Altero poſtquàm hæc geſta ſunt anno, profectus eſt Antiochus Epiphanes in
Perſidem, ut pecunias, ad ſuſtentandum contra Iudæos bellum, graui exactione co-
geret. Præfecit autem regno Syriæ Lyſiam, cui quoq; exercitum, quem paratum

 habebat

Anni Mundi.

habebat, cum mandatis de extirpandis Iudæis, tradidit. Hic Lyſias miſit Ducen
quendam, GORGIAM nomine, in Iudæam, cui obuiam factus Machabæus, cum
haud longè à principio lib. cum exercitu in fugam vertit, ac caſtris exuit. Ceciderunt in eo prælio de Syriorum
exercitu hominum tria millia, 1. Macha. 4. Ioſeph. 12. lib. 10. cap.

Sequenti anno, qui erat regni Syriaci centeſimus quadrageſimus octauus, con
3800. gregauit Lyſias exercitum ſexaginta quinq; millium virorum, & in aciem contr
3801. Iudam deſcendit, commiſſoq; prælio apud Bethzuram, amiſsis de exercitu quinq
millibus in fugam verſus eſt.

Poſt hanc victoriam Iudas cum exercitu lætabundus Hieroſolymam aſcendit
ac purgavit Templum Domini, ædificiaq; collapſa inſtaurauit, atq; ea, quæ ad ſa
crificandum neceſſaria erant, omnia reparauit noua. Et primum poſt deſolationen
ſacrificium obtulit, viceſimo quinto die menſis Casleu (cui apud nos reſpondet No
uember) eodem die, quo ante tres annos Idolon erat in templo collocatum.

His ſecundum legem peractis, cúm vndiq; gentes finitimæ ad delendos Iudæ
os conſpirarent, & paſsim eos crudeliter necarent, egreſſus eſt Machabæus cum ſui
copijs, & hoſtes vbicunq; locorum eos adortus eſt, vicit ac fugauit, ſuoſq; miſerè affli
ctos celerrimè liberauit, 1. Macha. 5.

Interea dum hæc geruntur, Antiochus grauiſsimo morbo correptus in Baby
lone decubuit: ac cùm nullum recuperandæ ſanitatis ſignum appareret, maximis &
corporis & animi cruciatibus, circa finem anni, vitam finiuit. Cauſæ mortis eius mi
ſerrimæ traduntur 1. Macha. cap. 6.

Accedamus nunc etiam ad Danielem, & videamus, quibus modis reliqua pro
3802. phetia, de hoc callidiſsimo crudeliſsimoq; Tyranno facta, ſit adimpleta. Sunt au
tem duo de hoc rege viſiones Danieli revelatæ.

Prima de hac beſtia viſio continetur octauo capite Danielis, in hunc modum
De vno autem ex eis, inquit (ſcilicet cornibus regni Græcorum, videlicet à regibu
Syriæ) egreſſum eſt cornu vnum modicum (Antiochus Epihanes, contemptus pri
mò, deiectus & humilis obſes Romæ) & factum eſt grande contra meridiem (Exer
citu enim maximo Ægyptum terruit, & in Romanorum fidem confugere adegit
& contra Orientem (Nam ad Elemaidem vſq; progreſſus eſt, &c.) & contra terran
deſiderabilem (hoc eſt, contra Iudæam, quemadmodum præcedentes hiſtoriæ plu
ſatis demonſtrant) Et crevit vſque ad exercitum cœli (hoc eſt, potentior factus e
populo Dei ſancto in Iſrael, Nam hos exercitum cœli vocat, & ſubiecit eos ſibi, &c.
& deiecit de exercitu & de ſtellis (id eſt ſanctiſsimos quoſque trucidauit) & eos con
culcauit. Et uſq; ad Principem exercitus creuit, & ab eo tulit diurnum ſacrificium, &
deiecit locum ſanctificationis eius. (Hæc intelliguntur, puto ex devaſtatione ſupr
indicata.) Tempus antem datum eſt ei contra diurnum ſacrificium, propte
peccata. (Audis cauſam, ob quam Deus permittit populum ſuum ab inimici
& hoſtibus ſuis, tam miſerè affligi) Et proſternetur veritas in terra (id eſt, popu
lus abijciet omnem Dei timorem, & legem, atque ad Græcorum ritus accedet
& faciet & proſperabitur (id eſt, Rex hæc & alia audens, non impedietur, ſed quod
cunque propoſuerit facere contra Iudæos, efficiet) Hæc tamen eius crudelitas no
vſque adeò erit diuturna. Nam poſtquàm cœpta fuerit, erunt dies bis mill
trecenti, & mundabitur ſanctuarium. Cùm enim ſe contra Principem princi
pum elevauerit, ſtatuto ſuo tempore ſine manu conteretur. Tempus auten
quod hîc deſcribitur, ſex annorum, trium menſium & dierum viginti eſt, ex

quo

 Anni Mundi.

quo Antiochi calliditas in furorem verſa, omnia diuina ac humaana crudeliter deuaſtare cœpit (Fecit enim initium ſuæ crudelitatis eo anno, quo in Ægyptum primum expeditionem fecit, de qua ſuprà, &c.) Finito itaq; tempore à Deo præſcripto, mors repentina immanitatis eius finem fecit. Altera de hoc Tyranno prophetia, extat Danielis vndecimo, quæ multò hac illuſtrius depingit eius Tyrannidem. Sed quia plurimis verbis ſcripta,& non tantùm ad hunc Antiochum, ſed etiam ad Antichriſtum, paſsim à doctoribus refertur, conſultò, hîc eam omiſimus. Eſt autem prophetia illa per ſe facilis intellectu, cognitis præcedentibus hiſtorijs, quatenus ad Antiochum referri poteſt. Hoc tamen annotandum puto,vbi textus ait, Et venient naues Cithijm ſuper eum, & reuertetur &c. ibi legationem Romanorum ex Macedonia (quam Hebræi, vt 1. lib. Machabæorum docet, regionem Cithijm vocant) ad Antiochum miſſam ſignificari, qua de re ſuprà anno mundi 3797. Nam Popilius ex Macedonia in Ægyptum traiecit, vt Liuius tradit lib. 45.

Anno Græcorum in Syria 150. obſedit Iudas Machabæus arcem Sion in Hieruſalem. Audito verò quod Antiochus Eupator, filius Epiphanis, magnis copijs in Iudæam deſcenderet,obſidionem ſoluit, & aduerſus eum in prælium aſcendit. At cùm magnum nimis Eupatoris exercitum, copijs tam exiguis proſternere diffideret: reuerſus eſt poſt primam pugnam Hieroſolymas, quas mox inſequens, Eupatoris exercitus obſidione cinxit. Eupator autem cùm ex Lyſia, Philippum regnum eius inuadere, cognouiſſet, pace cum Iuda facta, copias contra Philippum ducere feſtinauit. Viſis verò templi munitionibus, quòd eſſent inexpugnabiles, pactis non ſtetit: ſed impudenter muros templo circundatos dirui iuſsit. Deinde contra Philippum aſcendit in Syriam, ſecum ducens ſceleſtiſsimum ſacerdotem Menelaum, omnium malorum caput: qui poſtquàm duodecim annos pontificatum obtinuiſſet, apud Beroeam vrbem Syriæ interfectus eſt, 1. Macha. 6. *I*oſeph: lib. 12. cap. 14. Menelao interempto, ſacerdotium inuadit Alcimus, qui non melior Menelao, plurimorum quoq; malorum autor fuit. 3803.

Anno ſequenti, qui fuit regni Græcorum in Syria 151. venit DEMETRIVS SOTER, frater Antiochi Epihanis, cùm Roma, vbi obſes fuerat, aufugiſſet, in Syriam: cumq; ingreſſus eſſet Tyrum ciuitatem maritimam, milites Antiochum Epiphanis filium, & Liſiam compræhenderunt, vt viuos eos ad Demetrium adducerent, Quos Demetrius in conſpectum ſuum venire prohibuit, militibusq; necandos commendauit. Occiſus eſt ergo Antiochus Eupator, cùm regnaſſet duobus annis. Dum hæc geruntur, Onias filius Oniæ pontificis,quem Iuſtum appellant, cùm videret Iudæam miſerè affligi, & bellicis tumultibus vndiq; diuexari, fugit in Ægyptum ad Philometorem, Et impetrato ibi loco in Heliopoli, ædificauit templum ad ſimilitudinem illius, quod erat Hieroſolymæ, aſſerens ad defendendam hanc Idolatriam, dictum Iſaiæ 19. In die illa erit altare Domini in medio terræ Ægypti &c. cùm tamen Iſaias in eo loco, tantùm de regno Chriſti, & illo ſpirituali &c. loquatur. Vide Ioſeph. lib. 13. ca. 4. 3804.

Demetrius autem cùm regnum Syriæ obtineret, miſit BACHIDEM & ALCIMVM ſacerdotem contra Machabæum in Iudæam, Alcimus ſe amicum Iudæorum ſimulans, fraude Hieroſolymam ingreſſus eſt, ibiq; principes ſexaginta viros vno die interfecit, congregauitq; magnam impiorum, qui legem Dei abnegauerant,multitudinem, li plagam magnā fecerunt in Iſrael, Sed Iudas aduertens omnia mala,

Anni Mundi

mala, quibus affligebant,pios,deſcendit in omnem Iudææ regionem,ſternens,inter-
ficiens, & depellens Legis aduerſarios. Videns ergo Alcimus, quòd vinceretur
pijs, rurſus ad Regem Demetrium acceſsit, auxiliumq; contra Machabæum petiuit
Demetrius NICANOREM ducem ſuum ex templò cum exercitu miſit, qui cùm
Hieroſolymam, ſimulata amicitia, ingreſſus eſſet,ſtuduit Iudam dolo compræhen-
dere: ſed retectis Iudas inſidijs fugit, exercitumq; breui tempore collegit. Nicano
cùm blaſphemaſſet Deum, & contra templum Domini atrociſsimas minas protu-
liſſet, adverſus Iudam deſcendit ad Bethoron, ibiq; commiſſo prælio primus cec-
dit: reliquus exercitus, amiſſo duce,in fuga ad vnum interemptus eſt. His ita tran-
actis Iudas cum Romanis amicitiam ac ſocietatem fecit. Hæc itaq; eo anno geſt
ſunt.

3805. Anno verò qui ſequebatur, & Syriaci regni erat 152. menſo primo, qui e
Martius, deſcenderunt contra Iudam,Bachides & Alcimus, & præualuerunt in præ
lio, & interfecerunt Iudam, cùm principatum obtinuiſſet 6. annis 1. Macha. 9. Hui
interfecto mox ſufficitur frater IONATHAS, qui Iudæis præfuit annis decem &
octo. Atq; hic Ionathas in principio ſui principatus, Bachidem, cui ſe tota Iudæ
iam dederat,ad Iordanem fluuium vicit. Atq; hæc anni huius geſta circa Syriam &
Iudæam feruntur.

Anno 153. menſe ſecundo, hoc eſt, Aprili, præcepit Alcimus deſtrui muro
3806. Domus ſanctæ interioris, & dirui opera Prophetarum. Cumq; iam domoliri co
piſſet, paralyſi à Deo percuſsus mortuus eſt, ſacerdotij ſui anno quarto. Poſt mor
tem Alcimi reuerſus eſt Bachides ad regem, quieuit Iudæa annis duobus, 1. Mach
3808. 9. Ioſeph.lib. 13. cap. 1. Tertio poſt hæc anno,is erat regni Syriæ centeſimus quin
quageſimus quintus, Bachides iterum magno cum exercitu in Iudæam venit,& ob
ſedit Ionathan cum Simone in Bethbeſſen. Sed à Ionatha callidè circumuentus
pacem cum eo facere compulſus eſt. Poſt hanc expeditionem non reuerſus eſt Ba
chides in Iudæam, & ceſſauit gladius ex Iſrael,habitauitq; Ionathas in Machmas &
iudicauit populum, & extirpauit impios ex Iſrael, 1. Macha. 9.

Anno regni Græcorum in Syria 160. principatus autem Ionathæ nono, ven
3813. ALEXANDER EPIPHANES filius Antiochi, in Ptolemaidem,& regnauit ibi,con
tra quem Demetrius magnum exercitum comparauit. Et ne Ionathas ad Alexan
drum deficeret, conceſsit ei Demetrius liberè parare exercitus, & arma curare, ei
obſides quos habebat reddidit,ac muros reficere permiſit. Alexander verò audien
Ionathæ famam, SVMMVM Sacerdotem eum conſtituit, quo beneficio Ionatha
ita ſibi deuinxit, vt Demetrius multis & magnis largitionibus apud eum, nihil om
ninò efficere poſſet. IONATHAS igitur ſummum ſacerdotium hoc anno accepit
menſe ſeptimo, in die ſolenni Sceno pegiæ, 1. Macha. 10.

Poſt hæc cùm magnum Alexander exercitum collegiſſet, cum Demetrio co
greditur, & vſq; ad noctem protracto prælio,Demetrius interijt, poſtquàm regna
ſet annos decem. Iuſtinus lib. 35. dicit hunc Alexandrum fuiſſe hominem obſc
ro genere natum, Prompalum nomine, & ab Ariarathe Cappadociæ, Attalo Aſi
& Ptolemæo Ægypti regibus ſubornatum, vt ſe filium Antiochi mentiretur, at
Demetrij regnum inuaderet &c.

Porrò cùm Alexander Syriæ regnum obtinuiſſet, deſpondit ei Ptolemæu
3814. Philometor filiam ſuam Cleopatram in Ptolemaide. Ionathas ad nuptias inuita
tus, multis honoribus ab vtriſq; regibus affectus eſt, anno regni Syriaci 162.

Ann

Anno 165 venit Demetrius, eius, qui ab Alexandro victus, filius, in Syriam, & auxilio Cretenſium occupauit vrbes aliquot. Deinde conſtituit ducem in Cæle-Syria Apollonium, qui nimis ſibi confidens, aduerſus Ionathan exercitum eduxit, à quo tandem ſumma virtute celeriter victus eſt. Multas vrbes in ea expeditione Ionathas cepit. Templum Dagon, olim Philiſtæorum Dei, quod erat in Azoto, vnà cum vrbe incendit. Hoſtium ad octo millia cæde & incendio perierunt, 1. Macha. 10. 3818.
Interiecto tempore Ptolemæus plurimis contractis copijs aſcendit in Syriam, vbi ei ſine mora, in omnibus ciuitatibus, quæ hoſtile nihil timebant, portæ patuerunt, in quibus præſidia reliquit, atq; totum Alexandri generi ſui regnum, ſuo adijcere quæſiuit. Ac filiam ſuam Alexandro abſtulit, & Demetrio vxorem dedit. Commotus itaq; Alexandro hoc nefando ſoceri ſui, quem ſibi fidiſsimum crediderat, ſcelere, animo magis irato, quàm copijs inſtructus, aduerſus eum, ex Cilicia, in qua motus quoſdam ſeditioſorum ſedauerat, in aciem deſcendit. Ac prælio haud timidè ab vtraq; parte inito, Alexander ob ſuorum paucitatem victus, fuga ſalutem quærere coactus eſt. Quam tamen nec hoc modo inuenire potuit. Cùm enim in Zabdielis Arabum regis fidem confugiſſet, ab eo, vt Ptolemæo gratificaretur, decollatus eſt. Arabs caput Alexandri ad Ptolomæum miſit, qui tunc diademata duo Ægypti & Syriæ ſibi impoſuerat: Sed non diu his honoribus fretus. Tertio namq; die, poſt quàm acceperat Alexandri caput, fato defunctus eſt. Syri omnia eius præſidia, paſſim in vrbibus collocata, trucidauerunt, ac Demetrium Nicanorem, qui vxorem Alexandri Ptolomæi filiam duxerat, in regnum ſuſceperunt, 1. Mach. 11. Ioſeph. lib. 13. cap. 7. pulchrè hoc bellum deſcribit, quem potes conſulere.

Cæterùm Philometore, vt dictum eſt, defuncto, frater eius Ægypti regnum accepit, qui dictus eſt PTOLEMAEVS EVERGETES II. & ob corporis deformitatem PHISCON cognominatus. Fuit is immanis & crudelis beſtia, ita ut contra omnem naturæ legem, canino more, cum ſorore, & ex eadem concepta filia corpus miſcuerit, ac filios proprios, à quo facinore etiam crudeliſsima quæque beſtiarum abhorret, ſuis ipſius manibus immaniſsimè trucidarit, diſſecuerit, atque vxori epulandos propoſuerit. 3819.

Anno centeſimo ſexageſimo ſeptimo, principatus verò Ionathæ decimo ſexto, obſedit Ionathas arcem Sion: ſed à Demetrio in Ptolomaidem vocatus, cúm gratiam coram eo inueniſſet, libertate, cum omnibus quæ ad Iudæam pertinebant, donatus eſt. Præſidium tamen ex arce non eſt deductum. 1. Macha. 11. Ioſeph. lib. 13. cap. 7. Porrò Demetrius cúm in circuitu regni ſui nullum bellum timeret, exercitum domeſticum omnem dimiſit: qua de cauſa omnes eum milites odio habere cœperunt. Cumq; anno proximè ſequenti, qui fuit regni Græcorum in Syria annus 168. veniſſet Antichochus Sedetes, quem Ioſephus lib. 13. cap. 10. etiam Theon vocat, cum duce Tryphone, omnis exercitus ad eum defecit. Quo celeriter inſtructus Antiochus, cum Demetrio ſine mora congreſſus, deſertum à militibus, toto regno exuit. Poſt hæc regnauit in Antiocha, & Ionathæ Iudæorum Pontifici omnia, quæ à prioribus regibus erant conceſſa, confirmauit. Simonem, fratrem Ionathæ, omni regioni à Tyro uſque ad Ægyptum præfecit. Ionathas adverſus alienigenas, qui Iudæam vaſtabant, bellum ſuſcepit, atque eos tota Iudæa expulit. Poſtea cum Romanis & Spartiatis amicitias ac fœdera renouauit. Poſtremò cum Demetrij ducibus, ad Eleutherum fluuium, congredi paratus fuit: qui timore perculſi, noctu receſſerunt. Mane facto Ionathas 3820. 3821.

Anni Mundi

Ionathas cùm hoſtes fugiſſe intelligeret, bellum in Arabiam tranſtulit, Zabadæos
vicit, & omnem inde regionem vſq; ad Damaſcum peruaſtauit.
Sequenti anno SIMON Aſcalonem & Ioppen oppida valdê munita occupa-
3822, uit. His ita compoſitis, muros Hieroſolymæ reædificare, aliaq; Iudææ loca munire
cœperunt. In fine anni Ionathas inſidijs circumuentus, à Tryphone occiditur, cum
præfuiſſet Iudæis annis decem & octo. Huic à Iudæis ſuffectus eſt SIMON frater ei-
us, qui Sacerdotium & principatum obtinuit pacificè annis octo, 1. Mach. 11. cap. &c.
3823, TRYPHON cùm anno regni Siriaci 170 quo & Ionathan interfecerat, in Sy-
riam reditum pararet, nefariè Antiochum Dominum ſuum interemit, & aſſumpt
diademate regnauit. Demetrias verò in Cilicia agens, atq; de his certior factus, cum
Simone amicitiam & pacem fecit, ne ſibi cum duobus bellum eſſet, in repetend
Siriæ regno. Interea Simon Gazam expugnauit, & ab Idolis purgauit: habitatore
in ea conſtituit, qui obſervarent legem Dei &c. Altero poſt hæc anno occupauit ar
cem Sion, ac mundauit eam à contaminationibus, & intrauit in eam tertia & vice
ſima die menſis Aprilis, & habitauit ibi. Filium quoq; Iohannem, qui dicitur Hirca
nus, conſtituit Ducem totius regionis Iudææ, qui habitauit in Gazaris.
Anno 172. congregauit Demetrius ingentem exercitum, & profectus eſt i
3825, orientales regiones, vt auctis inde copijs, Tryphonem facilius Syria pellere poſſe
Populi verò Orientis, pertæſi Arſacidæ regis Parthorum crudelitatis, non inuiti D
metrium acceperunt. Itaq; cùm & Perſarum, Elimæorum Bactrianorumq; auxili
iuuaretur, multis prælijs Parhos fudit. Ad poſtremum tamen, pacis ſimulatione d
ceptus, captus, & in cuſtodiam miſſus eſt. 1. Macha. 14 Iuſt. lib. 36. Cleopatra ver
Demetrij vxor, cum in Seleuca eſſet, & Tryphonis crudelitatem, quam in ſubdit
exercebat, audiret accerſiuit fratrem Demetrij Antiochum, dictus eſt SOTE
vel PIVS, eumq; in matrimonium acceptum, regem conſtituit. Hic Antioch
3827, anno Græcorum 274 collectis copijs in Syriam deſcendit: ad cuius aduentum om
nis exercitus à Tryphone diſceſsit, ita vt pauci cum eo reliquerentur. Fugau
ergò eum Antiochus vſq; ad Doram caſtellum Phæniciæ, ex quo cùm poſt longa
obſidionem fugam pararet, ad Apamæam in auguſtia quadam concluſus, ad
ipſius internecionem compulſus eſt. Regnauit Tryphon annis tribus, 1. Mach.
Ioſeph. lib 13. cap. 11. Strabo lib. 14. Antiochus occupato Siriæ regno, CEND
BEVM contra Simonem in Iudæam miſit, cui obuiam facti ſunt filij Simonis Iud
& Iohannes, qui dictus eſt Hyrcanus, comiſſoq; prælio victores extiterunt, & quieta
reddiderunt terram, 1. Macha. 15.
Anno 177. menſe vndecimo, Simon Iudæorum Dux & ſummus Pontifex,
3830, genero Ptolemæo, terræ Ierichus præfecto, dolo interfectus eſt, in conuiuio, cùm
præfuiſſet populo annis octo. Patri Simoni ſucceſit Iohannes Hyrcanus, qui ſum
ma cum laude præfuit populo annis 31. Ioſephus lib. 13. cap. 17.
Antiochus ægrè ferens exercitus ſui cladem, quam ſub Simone acceperat, ru
3831, ſus forti collecta manu Iudæam vaſtare cœpit. Hyrcanum Hieroſolymis concluſ
Accepta tandem pecunia, obſidionem ſoluit. In hac obſidione Antiochus Pij n
men meruit. Nam cum in feſto Tabernaculorum, hoſtias cæderent Iudæi, ſacri
cantes, hoſtium more non tantùm non impediuit: ſed etiam taurum eis optimè ſag
natum in holocauſtum miſit. Hac eius pietate moti ſunt Iudæi, vt absq; omni de
beratione ſeſe pecunia ab eo liberarent. Hyrcanus aperto Dauidis ſepulchro, inge
tes theſauros inuenit. Ioſeph. lib. 13. cap. 15.

Ann

Anni Mundi.

Anno duodecimo regni ſui profectus eſt Antiochus contra Parthorum regem Phrahartem, auxiliares habens multos Iudæos: & cùm toto ferè Parthorum regno potitus eſſet, cùm exercitum in hyberna diuiſiſſet, ab ipſo Phraharte aggreſſus inte- 2839.
riit. Ioſeph. lib. vt ſuprà Iuſtinus 38.

Anno ſequenti, qui fuit vrbis Romæ 617. venit Demetrius (qui à Parthorum 3840.
rege Arſacida ante 13. annos captus fuerat, & in ipſa captiuitate, multos honores à Barbaris acceperat, filiamq; regis Parthorum loco vxoris habuerat) in Syriam, & regnauit ibi annis quatuor.

Anno deinde quarto, Is fuit vrbis Romæ, annus 630. cùm Demetrius exercitum contra Hyrcanum parare inſtitueret, Syri propter innatam eius ſuperbiam, 3843.
ab eo defecerunt, & ad Ptolemæum Ægypti miſerunt, vt eis regem ex Seleuci progenie natum daret. Qui miſit ALEXANDRVM ZEBENNAM cum exercitu magno. Is pugna commiſſa, Demetrium ſuperauit, & in fuga oppreſsit. Occupato itaq; & confirmato Syriæ regno, biennio id cum pace tenuit. Deinde ex proſpero ſucceſſu rerum (vt rebus ſecundis fieri ſolet) inflatus, ſpernere iam etiam ipſum Ptolemæum, à quo ſummis honoribus affectus erat, ſuperbia & inſolentia cœpit. Itaq; Ptolemæus acquiſita prius ſororis Cleopatræ gratia, quam Demetrius & Antiochus fratres vxorem habuerant, deſtruere Alexandri regnum, quod odio Demetrii viribus ſuis adeptus erat, ſummis operibus inſtituit. Et Antiocho GRYPHO, qui iam à matre rex conſtitutus erat, auxilia mittit Commiſſoq; prælio, victus Alexander Antiochiam profugit: ibi inops pecuniæ, cùm militibus ſtipendia deeſſent, templum Iouis ſpoliare conatus, depræhenſus in ſacrilegio, concurſu multitudinis in fugam verſus eſt. Ab omnibus ergo deſertus, ſolus à latronibus captus, perductusq; ad GRYPHVM interficitur. Iuſtin. 39.

Anno vrbis Romæ 640. regni verò Gryphi octauo, Antiochus cui ab vrbe Cyzyco, in qua enutritus erat, CYZICENO cognomen fuit, contra fratrem Gry- 3852.
phum exurgit. Et ab hoc tempore, bellicis tumultibus agitatum eſt regnum Syriæ, cùm fratres & fratrum filii inter ſe de imperio certarent: donec Romanorum prouincia facta eſt. His temporibus cùm Iohannes Hyrcanus domi pacem haberet, & à regibus Syriæ, qui inter ſe diſcordes erant, eſſet liber, quibusq; iam poſt Antiochi 3855.
Pii mortem, nullum vectigal reddidiſſet, magnas opes colligere cœpit. Ac Samariam, quæ rurſus à Iudæis defecerat, grauiſsima obſidione cinxit. Samaritæ cùm fame duriſsima premerentur, ab Antiocho Cyziceno auxilio petiuerunt, qui primùm vt venit, ab Ariſtobulo Hyrcani filio, quem pater obſidioni præfecerat, cum exercitu in fugam verſus eſt. Samaria poſt obſidionem annuam capta, ſolo æquata eſt. Ioſeph. lib. 13. cap. 17.

Anno vrbis Romæ 650. mortuus eſt Iohannes Hyrcanus, poſtquàm 31. annis præfuiſſet Iudæis. Poſt mortem eius ſuſcepit principatum & ſacerdotium ARI- 3862.
STOBVLVS Iohannis filius. Hic primus poſt Babylonicam captiuitatem, ex Iudæorum principibus, diademate & regiis honoribus vſus eſt. Fuit homo crudelis erga cognatos: matrem & captiuos fratres tenuit: Antigonum fratrem germanum, quem eſſe regni participem paulò antè voluerat, ſine omni euidenti cauſa nefariè interfici iuſsit. Iudæorum tamen rempublicam interea auxit. Mortuus eſt regni ſui anno primo. Defuncto Ariſtobulo, vxor eius SALOME fratres mariti è vinculis liberauit, & IAMNEVM ALEXANDRVM regem conſtituit. Hic vt primùm regiam dignitatem accepit, fratrem æmulum è medio tulit. Tam iniqua res eſt regnandi cupido, vt ſimilem ſui æquo animo nunquam perferre poſsit.

 Anno

Anni Mundi.

3865. Anno tertio huius Alexandri,qui fuit annis vrbis 653.Cleopatra regina Ægy-pti,filium Ptolemæum Lathurum regno pellit, adempta ei ſorore, quam matri-monio iunctam habuerat. Hanc Alexandro natu minori filio ſuo,quem fratris lo-co in regnum aſſciuerat, vxorem dedit. Lathurus in Cyprum fugit. Neq; Alexan-der diu cum matre regnauit. Timens enim crudelitatem eius, relicta & matre & vxore clàm aufugit. Regnauit Cleopatra expulſis filiis ferè 10. annis. Dum hæc geruntur, Alexander Iudæorum rex, confirmato regno, rebusq; publicis, ita vt fa erat, diſpoſitis contra Ptolemaidem & Gazam, quæ à Iudæis rurſus defecerant, ex-peditionem fecit, & in principio belli Ptolemaidem obſedit. Ptolemaitæ cùm nul-lum ab Antiochis, qui inter ſe de imperio certabant, auxilium ſperare poſſent: ora-tum ad Ptolemæum Lathurum in Cyprum legatos miſerunt, vt quàm celerrime poſſet, eis auxilio veniret. Ptolemæus accepta ſpe recuperandi paternum regnum cum triginta millibus inſtructus aduentabat. Sed priusquam in conſpectum Phœ-niciæ venit, Ptolemaitæ ſententiam mutauerunt. Alexander enim aduentu Pto-lemæi territus,obſidionem ſoluerat, & in Iudæam receſſerat. Quare cùm ampliu non indigerent auxilio, Ptolemæum ab vrbe arcebant. Qui cauſa tam iniqua, vt ipſi videbatur, motus, vrbem vix aduentu ſuo ab obſidione liberatam, denuò op-pugnauit, diuiſisq; copiis, partem ad Iudæam populandam miſit. Iis obuiam factu Alexander, ingentem ad Iordanis fluuium cladem accepit, &,vt, Ioſephus refert, ad triginta millia virorum eo prælio amiſit. Ptolemæus hac victoria elatus, crudeliter in oppreſſos ſæuire cœpit. Compulſus ergo extrema neceſsitate Alexander, Cleo-patræ Ægypti reginæ auxilium implorat: quæ,ne filius, ſubacta Iudæa, in Ægyptum irrumperet timens, valida eum manu in Cyprum recedere coëgit. Alexander hoc periculo liberatus, cum Cleopatra amicitiam fecit,& in Cœle Syriam exercitum du-xit. Gaderam vrbem munitam decem menſes obſeſſam cepit. Amathunta ma-gnum eorum, qui ſuper Iordanem habitant, propugnaculum expugnauit: in cuius oppugnatione, calliditate hoſtium ducis circumuentus, decem millia lectorum militum vnà cum præda amiſit: nihil tamen perterritus tanta accepta clade,ad ma-ritima loca progreſſus eſt. Raphiam & Antheodonem (quæ poſtea ab Herode A-grippiada vocata eſt) vi cepit. Poſthæc etiam Gazam obſedit & poſt multa prælia, poſt multas hoſtium eruptiones, eam per proditionem accepit, qua crudeliter di-ruta, Hieroſolymam reuerſus eſt. His gerendis ferè ſeptem annos conſumpſit Ale-xander. Ioſeph. antiq. lib. 13. cap. 19.

3874. Anno deinde vrbis Romæ 662.interfectus eſt Antiochus Gryphus, per inſidi-as Herodiani,poſtquàm regnaſſet annis 29. Huic ſucceſsit filius Seleucus, qui fratrem patris Antiochum Cyzicenum bello vicit, victumq; trucidauit. Huius deinde fi-lius, breui elapſo tempore, adiuuante Antonio pio, cum Seleuco prælium commi-ſit,eumq; tota Syria expulit Fugiens hinc in Ciliciam,cum graue tributum à popu-lis exigeret,à ſubditis in palatio ſuo vnà cum amicis concrematus eſt. Hoc motu vix ſedato, venit Antiochus Seleuci frater Philippus, aſſumptis ſibi regalibus or-namentis, in aliqua parte Syriæ regnauit. Ptolemæus verò, quem mater olim Ægypto pepulerat, & in regnum, anno vrbis Romæ 663. reuocatus erat, quartum fratrem Demetrium Eucerum, à Gnido Damaſcum duxit, ibiq; regem conſtituit. His duobus fratribus cùm pertinacius reſiſteret Antiochus, occiditur. Syriam itaq; obtinuerunt Demetrius & Philippus fratres.

Dum

Anni Mundi.

Dum hæ mutationes & conflictus fratrum, & ipſorum filiorum, in Syria exiſterent, multa quoq; à ſuis paſſus eſt Alexander Iudæorum rex. Maxima enim populi multitudo ab eo defecit, quibus cùm fortius reſiſteret, confugere eos ad exterorum auxilia compulit. Nam cùm ſummis in anguſtiis eſſent conſtituti, Demetrii Syriæ regis vicini fidem implorauerunt. Qui cauſam inuadendi Iudæorum regnum nactus, magno cum exercitu Alexandrum petit. Sed & Alexander non minori manu cum Demetrio decernens, facile victoriam obtinuit, hoſteſq; cæſos fugatoſq; prouincia expulit. Collectis inde Demetrius ex fuga militibus, ad Beroeam vrbem progreſſus, Philippum fratrem obſedit, qui Parthorum auxilio liberatus eſt. Parthi Demetrium captum, in Parthiam abduxerunt, vbi ad vitæ finem vſque, magno cum honore fuit. Poſt hæc venit Philippus in Antiochiam, & toto Syriæ regno potitus eſt. Obtinente itaque Philippo Syriæ regnum, venit Antiochus, cui Liber Pater cognomentum fuit, & principatum in Damaſco accepit. Hic quoque Alexandrum Iudæorum regem bello laceſsiuit. Sed quia Alexander huic pugnandi copiam non daret, ad Arabas progreſſus, ab eis in pugna interfectus eſt. Poſt hunc regnauit in inferiori Syria Aretes, qui ſimiliter Alexandro bellum intulit: ſed accepta pecunia in Damaſci regnum receſsit. Ioſephus lib. 13. cap. 21. Cùm ita inter ſe digladiarentur, & de imperio certarent fratres, ipſorumq; Filii: coacti ſunt Syri, ſpretis ſuis ipſorum regibus, ſeſe in externam tutelam committere. Ideo in regnum vocauerunt Tygranem Armeniæ regem, qui cum pace eis præfuit annis octodecim. Interim reguli Syriaci in angulis delituerunt, nullum motum excitare valentes, donec tandem victo Tygrane, tota Syria Romanorum prouincia facta, & his omnis de regno potiundo ſpes adempta fuit. Is Tygranes cùm Syriæ regnum octo annis 3892.
obtinuiſſet, ingentem ab Armenijs in Syriam exercitum duxit, ea ſpe ac propoſito, vt totius Palæſtinæ populos ſubigeret. Audito verò, Lucullum poſt deuictum Mithridatem Ponti regem, Armeniam populari, re infecta, ad ſua defendenda recedere coactus eſt.

Anno poſt hæc tertio, is fuit annus vrbis 683. L. Lucullus Tygranem apud 3895.
Artaxa vicit, qua victoria vix vlla Romanorum clarior fuit, De qua Plutarchus in Lucullo. Hoc rege ſuperato, Lucullus Antiochum Cyziceni iunioris filium, qui in Cilicia his annis, quibus Tygranes regnauit, delituerat regem Syriæ appellauit. Sed Pompeius cùm in Syriam veniſſet, rurſus ei regnum ademit, ac Romanorum prouinciam fecit. Iuſt. 40.

QVOMODO HIEROSOLYMA à POMPEIO CAPTA, IVDAEIQVE ROMAnis ſubiecti ſunt.

ARiſtobulus Alexandri Iudæorum regis filius, Hyrcani, qui matre regnante Sa- 3902.
cerdotium obtinuerat, frater, cùm defuncta Alexandra Hyrcanum principatu cedere compuliſſet, tribus annis regnum abſque omni moleſtia obtinuit. Quartò verò incunte anno, qui fuit vrbis Romæ 690. Antipater Idumæus, vir præpotens & diues, pater Herodis, qui poſtea Iudæorum Rex à Romanis dictus eſt, perſuaſit Hyrcano, vt ad Aretam regem Arabum fugeret, eumq; ſollicitaret, vt eius auxilio in regnum reſtitueretur. Re itaque clam vtrinque compoſita, Antipater cum Hyrcano noctu in Arabiam fugit. Rex Areta quinquaginta millia lectorum militum, contra

Ariſto-

Ariſtobulum in Iudæam cum Hyrcano miſit. Ariſtobulus autem, quia tantis copijs reſiſtere non poterat, Hieroſolymis ſe continuit: ac dubio procul cum vrbe captus eſſet, niſi Scaurus Pompeji Magni Legatus, qui tum in Damaſco ſtatiua habebat, & ab Ariſtobulo pecunia corruptus erat (ab eo enim quadringenta, vt Ioſephus ait, talenta acceperat) Antipatrum, Hyrcanum, regemq; Arabum obſidionem ſoluere coegiſſet. Nam ni mox diſcederent, pro Romanorum hoſtibus eos ſe habiturum minitabatur. Hyrcanus igitur hac ſpe fraudatus, ad Pompeium fugit, inq; ipſius fidem ſe cum Antipatro commiſit. Pompeius vtramq; partem audiens, ſuperbiam & iniuriam Ariſtobuli agnoſcit, qui inflammato ira animo erga Pompeium, Hieroſolymam recedens, bellum Romanis inferre ſtatuerat. At priuſquam pararet ad bellum neceſſaria, à Pompeio Hieroſolymis obſeſſus eſt. Romanorum itaq; potentiam agnoſcens, ſuaſu amicorum ad Pompeium egreditur, & magnam ei pecuniæ ſummam promittit. Principes verò vrbis, qui alioqui ab Ariſtobuli partibus ſtabant, in hanc ſententiam ire detrectabant, pecuniamq; ſe Pompeio daturos manifeſtè negabant. Cumq; minus inter ſe conuenirent principes, relicto rege apud Pompeium, portas vrbes clauſerunt, & Pompeium introitu prohibuerunt: Qui ardens ira, Ariſtobulum in cuſtodiam miſit, vrbemq; Hieroſolymam magnis viribus oppugnare adortus eſt, qua à partibus Hyrcani tradita, Templum tertio menſe, poſt-
3903. quàm obſederat, expugnauit, Anno vrbis Romæ 691. M. Antonio & M. Tullio Cicerone Coſs. anno Tertio Olympi. 179. His ita peractis, Hyrcanum ſummum ſacerdotem appellauit: & cùm omnes res in Syria & Aſia compoſuiſſet, Ariſtobulum cum filio vno & duabus filiabus (alter enim filius Alexander effugerat) in vincula coniectos, Romam abduxit. Atque hoc tempore Romanis primo ſubiecti ſunt Iudæi. Ioſeph. 1. lib. bell. Iud. cap. 5. Antiq. lib. 14 cap. 2. vſque ad 9.

Anno mox ſequenti venit Alexander filius Ariſtobuli, qui è vinculis elapſus
3904. fuerat, in Iudæam, ac multis breui tempore contractis copijs, paternum regnum recuperare ſperabat. Sed à Gabinio paulò momento victus, omni ſpe de regno potiundo excidit. Eodem anno aufugit Ariſtobulus Roma in Iudæam, & regnum iterùm affectabat, qui ab eodem Gabinio ſecundo captus & vinctus, Romam miſſus eſt. Ioſeph. lib. 14. cap. 10. 11. & 12.

Septimo deinceps poſtquàm hæc geſta ſunt anno, cùm Gabinius regem Ægypti Auletem, qui ab Alexandrinis eiectus erat, in regnum ex S. C. reduxiſſet, atq;
3911. inde in prouinciam (Syriæ enim præſidebat) reuerteretur, Iudæam iterùm tumultuantem inuenit. Nam Alexander filius Ariſtobuli ad XXX. M. Iudæorum collegerat, & Romanis reſiſtebat. Congreſſus itaque cum eo Gabinius vicit, & plus minus X. M. de exercitu Alexandri proſtrauit. Diſpoſitis deinde rebus Iudæorum, ſummam adminiſtrationem ANTIPATRO reliquit, & CRASSO ſucceſſori prouinciam tradidit. Hic Craſſus cùm ad bellum Parthicum proficiſceretur, pecunias ſacras, quas Pompeius victor vrbis, ne religionem pollueret, intactas reliquerat, ex templo Dei abſtulit. Sic ſenſim appropinquante Chriſto, Iudæorum res ſunt imminutæ.

COM

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER QVARTVS.

Anni Mundi.

Argvmentvm.

QVARTVS LIBER, INITIVM ROMANAE MONARchiæ, Herodis regnum, Hiſtoriam à natiuitate vſque ad reſurrectionem Chriſti, & tempus miſsi Spiritus ſancti, & alia quædam ſcitu digna & neceſſaria, præcipuè verò Iubilæi æterni à Chriſto annunciati & inchoati explicationem &c. Compendio tradit.

ANno vrbis Romæ 706. C. Iulius Cæſar oppreſſa Repub: Romanorum, Imperium, quod decem regnis ampliſsimis conſtabat, ſolus obtinuit. Imperij autem regna hæc fuerunt, Aphrica Ægyptus, Syria, Aſia, Græcia, Illyrica, Italia, Gallia,
Hiſpania & Britannia. Hæ regiones multa alia in ſe minora regna continebant, vt 3918.
ex Coſmographis facile videre licet. Sequenti anno Pompeius ex Pharſalica pugna in Ægyptum fugiens, à Ptolemæi tutoribus occiſus eſt. Cæſar Ægypti regem Ptolemæum ſuperauit. Ægypto potitus, regnum Cleopatræ conceſsit. In hoc bello Ægyptiaco egregia Antipatri parentis Herodis virtus apparuit. Multis enim ac præ-
claris factis ita ſibi deuinxit Cæſarem, vt ab eo in numerum ſummorum amico- 3919.
rum reponeretur. Hinc Cæſar nauigio in Syriam vectus, ſacerdotium Hyrcano confirmat, ac totius Iudæorum prouinciæ curam Antipatro, quem & ciuitate Romana donauit, commendat. Ioſeph. lib. 14. cap. 17.

Cæterùm Antipater, poſt diſceſſum Cæſaris, filios ſuos Iudæis præfecit. Maiorem natu Phaſelum Hieroſolymarum, Herodem verò, qui iam decimum quintum annum agebat, Galilææ ducem conſtituit. Hic cùm occaſionem exercendæ virtutis nactus eſſet, ſtatim excellentis & bellicoſi animi ſpecimen edidit. Latrones enim, qui duce Ezechia Syriam vaſtabant, deleuit & prouinciam à latrocinijs purgauit. Hoc facto ſummos ſibi Romanorum principes amicos fecit, & præcipuè Sextum Cæſarem, C. Iulij Cæſaris cognatum, qui Syriæ eo tempore præſidebat. Phaſelus frater Herodis non minore virtute præditus, ſimili cura & diligentia rempublicam Hieroſolymis adminiſtrabat: ita vt Antipatro, & propter ſuam & filiorum induſtriam, à plerisq; Iudæis ſummi honores vltrò ſint delati. Sed potentes hanc gloriam Antipatro inuidentes, effecerunt, vt Hyrcanus Herodem, ad dicendum pro capite cauſam Hieroſolymas vocaret. Quæ res ita exaſperauit Herodem, vt quo ad regno potitus eſt, potentibus Iudæorum inimicus eſſet. Et quàm primùm iudicio fuit abſolutus, Exercitum Hieroſolymam duxit: ſed patris & Phaſeli fratris aduentu mitigatus, in ſuam prouinciam receſsit. Ioſeph lib. 14. cap. 18.

Interea dum hæc in Iudæa geruntur, C. Cæſar Romæ in ſenatu, à Bruto & 3922.
Caſsio, ac quibuſdam alijs coniuratis nefariè occiditur, anno imperij ſui quinto. Mortem Caji Cæſaris diuina ſtatim vltio ſubſecuta eſt, quam & Deus varijs in aëre & in cœlo ſignis prænunciauit, inter quæ præcipua fuêre, Stella crinita horrendæ magnitudinis, quæ ſeptem noctes poſt necem Cæſaris, eximio fulgore, magno mortalium metu apparuit. Solis præterea lumen caligine obſeſſum. Toto namq; illius anni ſpacio pallens globus, & ſine ſplendore oriens, imbecillem & tenuem ex ſe calorem emittebat: inde aëris intemperies, maximaq; frugum cruditas extitit. Plutarchus in Vita Cæſaris, Plinius lib. 2. cap. 30.

Anni Mundi

Caſsius parricida, poſt perpetratum ſcelus, in Aſiam fugit, vt exercitum inde atq; pecunias cogeret. Ac cùm in Syriam perueniſſet, tributa à circumiacentibus populis exigere cœpit. Cùm aliquam prouinciæ partem, Antipatri filijs commiſiſſet, egregia Herodis induſtria apparuit. Nam cùm pater ei illas prouinciæ partes exigendas tradidiſſet, quas in reddendo tributo difficiliores putabat, prius præſcriptum pecuniæ numerum exegit, quàm reliqui exactores initium facerent. Hanc ob induſtriam Caſsio ſummus amicus factus eſt. Cùm tandem ſatis copioſum, Caſsius & Marcus Syriæ præfectus, exercitum collegiſſent, quem contra Antonium & Cæſarem Octauianum iuuenem (qui eo anno Imperator dictus eſt) ducerent: Herodem totius Syriæ ducem conſtituerunt, omnemq; claſſem Syriacam ei cum exercitu commiſerunt. Poſt hæc Malachus quidam Iudæus Antipatrum veneno per inſidias interfecit, & Iudæorum principatum ad ſe rapere conatus eſt. Sed Herodes hunc, breui tempore poſt commiſſum ſcelus, in littore maris apud Tyrum interfecit.

3923. Sequenti poſt hæc anno, qui fuit vrbis Romæ 711. C. Cæſar Octauianus Auguſtus Romanorum ſecundus Imperator, imperium accepit, & obtinuit annis 56. Primo imperij anno Antonium in Celtis ad Mutinam vicit, vbi vtriq; Coſs. interiere, quibus defunctis, ipſe Octauianus cum Q. Pedio Coſs. creatus eſt. Amicitiam cum Antonio & Lepido iniuit. Imperij regna inter ſe partiti ſunt. Deinde ſecundo imperij ſui anno, Auguſtus cum Antonio Caſsium & Brutum in Philippis vicit, qui ſibi ipſis mortem conſciuerunt. Hoc anno multi nobiles Romanorum proſcripti ſunt, & M. Cicero fons eloquentiæ Romanæ interfectus eſt.

Interea Antigonus Ariſtobuli Iudæorum regis filius, cùm videret Romanos bellis ciuilibus eſſe occupatos, non mediocrem recuperandi paterni regni ſpem concepit, atque exercitum breui tempore haud contemnendum collegit: Ptolemæiq; Minæi, ac Marionis Tyriorum Tyranni auxilijs adiutus, Iudæam inuadit. Herodes primùm ea loca, quæ Marion ceperat, rurſus ſubegit: Deinde cum Antigono congreſſus, eum vicit, fugauit, totaq; Iudæa, in qua iam altiora loca occupauerat, expulit. Hac victoria clarus Herodes Hieroſolymam venit, ibi coronas ei, tam Hyrcanus, quàm populus, virtutis præmium obtulerunt. Haud longè pòſt apud Antonium accuſatus, qui tum Aſiam ex pacto obtinebat, ſummam inuenit gratiam.
925. Et ſequenti anno (qui fuit vrbis Romæ 713.) Tetrarcha ordinatus, omnis ei Iudaicorum negociorum cura commiſſa eſt. Reſiſtentes Iudæorum primates ſecuri percuſsiſſet Antonius, ni Herodes pro ſalute ipſorum Antonio ſupplicaſſet. Sed cùm apud Tyrum pertinaciùs accuſarent coram Antonio Herodem, à Romanis militibus, annuente Antonio multi ſunt interfecti. Diſcedente hinc Antonio, venit Pacarus Parthorum rex, cum Barzafarne Satrapa, in Syriam, illectusq; ab Antigono qui magnam ei pecuniæ ſummam promittebat, Iudæis bellum infert. Captis tandem Hyrcano & Phaſelo fratre Herodis, & Herode fugato, Antigonum Iudæorum regem inſtituit: ipſe Hieroſolymis ſpoliatis & prouincia vaſtata, in regnum ſuum reuertitur.

Antigonus regno potitus, Hyrcano præſcidit aures, quò mutilatus ſacerdoti-
3929. um gerere amplius non poſſet. Phaſelus in Carcere omni ſpe libertatis recuperandæ adempta, continuis ictibus caput ad parietem colliđendo vitam finiuit. Herodes cùm miſerè fugitando nullum ſolatium inueniret, relictis mulieribus & amicis, quos fugiens ſecum abduxerat in Maſſada Idumææ caſtello, Romam ad Antonium pergit. Et atrociſsima hyeme, vix ab Ægypto Rhodum nauigio delatus eſt.

appro-

Appropinquante Vere nauigauit in Italiam: ac poſtquàm Romam veniſſet, omnem quam paſſus eſſet calamitatem & miſeriam, Hircani vincula, mortemq; fratris, Antonio coràm retulit. Antonius miſericordia motus, Cæſari Octauiano totiq; Senatui Herodem commendat, patriſq; ipſius propenſum animum, quem erga Ramonos habuerat: deniq; perfidiam Antigoni, qui ſpretis Romanis, ab hoſtibus Parthis regnum accipere maluerit, declarat. Et quantò eſſet vtilius, Herodem Romanorum amicum, contra vim Parthicam in Iudæa regnare, quam apertum hoſtem Antigonum, non obſcurè inſinuat. Quibus tandem auditis, totus Senatorum ordo eò inclinatus eſt, vt non inuiti Herodem Iudæorum regem crearent. Antonius Herodem primo die regni pauit, cuius initium fuit anno ſecundo centeſimæ & octogeſimæ quintæ Olympiadis, C. Domitio Caluino & C. Aſinio Pollione Coſ. (Ioſeph. lib. 14. cap. 23. de bell. Iud lib. 1. cap. 11. quamuis Ioſephi computatio duobus annis à noſtra anticipet.

Herodes rex creatus, in Ptolemaidem ab Italia veniens, exercitum ex Iudæis & peregrinis colligit, ac in principio belli, quod parabat, totam ferè Galilæam per dedicationem accepit: deinde Ioppen ciuitatem expugnanit. Poſtremò contra Hieroſolymam exercitum duxit: Sed quia Silo & Ventidius Romanorum legati, ab Antigono pecunia corrupti erant, re infecta in Samariam diſceſsit. Tempore hyemis ſequenti anno, latrones prouincia expulit. Ad Antonium inde, qui iuxta 3928.
Euphratem oppidum quoddam obſidebat, profectus, Galilæam amiſit. Eandem reuerſus Romanorum militum auxilio, ſummis laboribus recepit: deinde contra Hieroſolymam exercitum ducere præparauit. Ac anno ſequenti Hieroſolymas obſidione cinxit, tribus aggeribus caſtra muniuit, multaſq; turres ad oppugnationem profuturas, vndiq; erexit. His ita diſpoſitis, in Samariam ipſe profectus eſt, ibiq; cum 3928.
Mariamne, Alexandri, filij Ariſtobuli, filia nuptias celebrauit. Anno igitur exacto, confectis nuptijs, cum Soſio Romanorum duce, & magna militum manu iterùm Hieroſolymam venit, & exiſtentes illic in obſidione copias auxit, fortiterq; oppugnando vrbem, tertio demum menſe huius anni cepit: milites captiuos hoſtes cum fœda laceratione interfecerunt. Soſius Antigonum ad Antonium miſit, qui exora- 3929.
tus ab Herode, eum ſecuri percuſsit. Factum eſt hoc excidium vrbis Hieroſolymæ, anno vigeſimo ſeptimo, poſt eam expugnationem, qua primùm à Pompeio Magno Romanis ſubiecta eſt, eodem die & Menſe &c. M. Agrippa & Cannidio Gallo Conſulibus. Ita finitum eſt regnum Machabæorum poſtquàm durauerat annos centum viginti nouem, & ad Herodem Antipatri filium translatum. Hic Sceptrum ablatum à Iuda, de quo dicit Iacob Patriarcha moriturus. Gene. 49.

Herodes confirmato regno Hyrcanum à Babylonijs, quò captiuus erat abductus, ab ſe acceſſit. Deinde ex infima plebe ANANELVM Babylonium, ſummum ſacerdotem creat. Sed reclamante Alexandra Hyrcani filia, hunc rurſus ſacerdotio priuat, & Ariſtobululum, fratrem vxoris ſuæ Mariamnes, ſacerdotem legit. Qui deinde cum ſacerdotium anno non amplius, tenuiſſet, ab amicis Herodis ſubmerſus eſt, & Ananelus ſacerdotium iterum ſuſcepit. Ioſeph. lib 15. cap. 3.

Poſt hæc Herodes anno quinto regni ſui contra Arabes bellum mouit, eoſq; vicit. Maximus terræ motus Iudæam concuſsit, in quo triginta millia hominum 3934.
periêre (Ioſeph de bell. Iud. 1. cap 27. Antiq. 15 cap. 6.) Sed Herodes cùm audiret, ad Actium claſſe Antonium victum, ad Cæſarem Rhodum proficiſci parabat. Sed antequàm Iudæa excederet, Hyrcanum, ne ei impedimento eſſet, octoge-

Anni Mundi

ſimum annum agentem nefariè interfici iuſsit. Geſsit autem Hyrcanus ſacerdotale
honores vſque ad quadrageſimum annum: Nouem regnante matre, tribus & di-
midio à fatre pulſus, viginti ſeptem à Pompeio reſtitutus, & tribus menſibus poſt
matris mortem, priuſquam regno pelleretur. Herodes Cæſarem Rhodi conueni-
ens, tantam ab eo gratiam eſt conſequutus, vt ei omnia priuilegia, quæ ab Antonio
dudum acceperat, & victo eo iam labefacta videbantur, eò quòd ab Antonij parti-
bus ſtetiſſet, non ſolùm iterùm confirmaric, ſed ipſum etiam Herodem inter ſum-
mos amicos habere cœpit. Hoc impetrato, in Iudæam redijt, inde Cæſarem ad
Aegyptum deduxit, commeatum pro ſe & exercitu ſatis copioſum præbuit. Cæ-
ſar apud Pharum Inſulam, quæ Ponte iungitur Alexandriæ, ſecundò Antonium
vicit, & Alexandriam fugatum, obſedit. Antonius ergo omnino deſperatis rebus,
ferro traijcere pectus, quàm viuus in hoſtis poteſtatem venire maluit. Sed & Cleo-
patra veneno ſumpto mortem accerſiuit, poſtquàm regnaſſet ſceleratiſsimè anni
viginti duobus. Ægyptus ab Auguſto in prouinciam redacta, poſt Alexandri
Magni mortem annis ducentis nonaginta quatuor. Hoc pacto Cæſar Octauianus,
collapſam in Iulio ad breue tempus Monarchiam inſtaurauit.

Cæſar diſpoſitis rebus in Ægypto, Herodis regno multas adiacentes vrbes &
caſtella adiecit, inter quæ fuerunt, Gadara & Samaria, quæ poſt Sebaſte dicta eſt,
Gaza Ioppe, & turris Stratonis, quam poſtea Cæſaream appellauit &c.

Aliquo tempore pòſt, Herodes Mariamnem vxorem, quam habuit chariſsi-
mam, ob leuem cauſam, cum optimis amicis ſuis occidit: propter quod facinus ve-
hementi morbo correptus eſt, ita vt medici de vita eius deſperarent. Alexandra ma-
ter Mariamnes, occaſionem nouandarum rerum, ex morbo Herodis nacta, cuſto-
dias ciuitatis obtinere ſtatuit: quo conſilio prodito, Herodes furore accenſus, absq;
omni dilatione eam necari iuſsit. Poſtremò omnes, qui ex Hyrcani familia erant, or-
co dedit, vt tutus regnum obtinere poſſet. Vide Ioſeph. 15. cap. 9. Deinde anno de-
3993. cimo regni ſui, iuſtituit certamen Olympiacum more Græcorum. Poſtea decimo
tertio regni ſui anno, fames duriſsima totam Syriam & Iudæam preſsit in qua mi-
3942. tiganda mira induſtria vſus eſt Herodes. Nam cùm deficeret argentum ſignatum,
optimos ſuos theſauros ornamenta regia, vaſa aurea & argentea corraſit, ac triti-
cum pro ſubditis egentibus coëmit. Atque hac regali munificentia, omnes fere
maculas ex crudelitate ante contractas, apud populum deleuit. Fame ſuperata ædi-
ficare cæpit vrbes munitiſsimas, quarum vnam maritimam, in honorem Cæſaris,
Cæſaræam appellauit, Alteram propter patris memoriam Antipatridam, Tertiam
Sebaſten, quæ prius Samaria dicta, & à Iohanne Simonis filio ſolo æquata fuit. Cæ-
ſar hanc induſtriam Herodis advertens, Trachonem, Bathaniam & Auranitem
provincias Herodis regno adiecit.

Anno 18. regni ſui renouauit Herodes templum Domini Hieroſolymæ, & vi-
3947. ceſimo ſexto regni ſui anno compleuit illud. Sunt præterea multa huius regis præ-
clara facinora, quibus ſæpenumerò heroicum ſuum animum oſtentauit. Contra
quoque multò ſunt plura, tum erga ſuos, cum alios, crudeliſsima & ſceleſtiſsima fa-
cta, quæ omnia hîc referre nimis longum, & profectò lectori breuitatis ſtudioſo
moleſtum eſſet. Si quis ea deſiderat, legat Ioſephum, qui eius vitam ſatis copioſè
deſcripſit. Nos ea paucis addemus, quæ ad intellectum Sacrarum literarum aliquo
modo neceſſaria videntur.

Anno

Anno vrbis Romæ 749. qui erat annus mundi conditi 3961. miſſus eſt Angelus Gabriel ad Zachariam, aperiens ei conceptionem Iohannis præcurſoris DOMINI, quem Prophetæ futurum eſſe dixerant. Et poſt ſex menſes, idem Angelus Miſſus eſt ad Mariam virginem, in oppidum Galilææ Nazareth, annunciatum, INCARNATIONEM DOMINI NOSTRI NOSTRI IESV CHRISTI FILII DEI ALTISSIMI. Geneſ. 3. Lucæ 1. Anni Mundi. 3961. Ieſa. 40. Mala. 3. Luca. 1 3963.

FINIS ANTIQVI SECVLI.

ANno vrbis Romæ 751. iam incipiente, Herodis verò Iudæorum regis 34. poſtquàm Antigonum pepulerat: Cenſus primus actus eſt in Syria ſub Cyrenio, de quo Lucæ 2. Eodem anno, cùm Ioſeph & Maria veniſſent in Bethlehem Iuda, vt cenſerêtur, IESVS CHRISTVS FILIVS DEI ALTISSIMI, VERVS DEVS ANTE OMNIA SECVLA, EX DEO PARTE GENITVS, ET VERVS DEVS HOMO, ASSVMPTA CARNE EX MARIA VIRGINE, IN HVNC MVNDVM NATVS EST. Hoc eſt benedictum illud Semen, quod caput Serpentis contriuit, & nos ab æterno eius morſu liberauit. Geneſ. 3. Matth. 1. Lucæ 2. Iohan. 1. Iſaiæ 7. & 9. &c. 3965.

Hîc obiter animaduertendum, quòd Aſtronomi ab initio primæ Olympiadis, vſq; ad natiuitatem Chriſti, colligunt annos Ægyptiacos (quorum ſingulis 365. dies tribuuntur) 775. cum diebus 12. & dimidio. Ac ſi anni iſti indies reſoluuntur, & cum noſtra computatione, annis à prima Olympiade &c. itidem in dies reſolutis, conferuntur: nullam inuenies aliam eorum à noſtra traditione differentiam, quàm vndecim dies illos, quibus initium anni veteris, longinquitate temporis, & iniuria eorum, quorum Faſtos corrigere intereſt, à noſtro anticipat. Quod ſic apparet. Tempus illud, quod Aſtrologi colligunt, à prima Olympiade ad natum Chriſtum, dierum eſt 282837½. Porrò Chriſtus natus eſt, vt noſtra computatio habet, anno tertio Olympiadis 194 &c. hoc eſt, poſt initium Olympiadum 774. annis Solaribus completis &c. hi anni reſoluti in dies, ſingulis 365. dies attribuendo, faciunt dies 282510. his adde tot biſſextos, quot ſunt Olympiades elapſæ (Nam quarto quoque anno dies intercalatur) videlicet 193. deinde dies à ſolſtitio, vnde incipiendæ ſunt Olympiades, ad natalem Chriſti, qui ſunt, ut noſtro tempore invenitur, 195½. Hi omnes iuncti conſtituunt 282898½. numerum vndecim diebus maiorem, quam illorum calculo indicatur. Sed hæc differentia, quò ad noſtram computationem, haud magni nomenti eſt, ſiquidem non noſtra calculatione, ſed Calendariorum corruptione, vt dictum eſt, accidit. Quamvis nos contentos eſſe decebat, ſi annorum tantummodò numerus cum illorum calculo conveniret.

Non longè pôſt natum Chriſtum, venerunt Magi ab oriente Hieroſolymam, quærentes Regem nouum Iudæorum, quem adorent. Quorum aduentus & regem Herodem & vrbem perterruit. Huius timoris cauſæ ex præcedentibus facile intelliguntur. Nam cùm Herodes tot prælijs & victorijs regnum hoc vix acquiſiuerit, & Iudæi tot acceptis cladibus, & fruſtrà molitis ſedionibus, aduerſus eum nihil effecerint: non mirum eſt, quòd utraq; pars hoc nuncio noui regis perterrita fuerit. Ille enim regni & honorum, hi verò vitæ & bonorum amiſsionem timuerunt. Hoc nuncium ſtatim Innocentûm interitus eſt ſequutus. Nota eſt Hiſtoria ex Matthæo Euangeliſta, quam Ioſephus à longè videtur indicare, Antiq. lib. 17. cap 3. ubi 3947. dicit: Phariſæum quendam vaticinatum eſſe, Herodi terminum regni iam adeſſe, ex ſu-

Anni Mundi.

ex ſuperna Maieſtate decretum, tam ipſi, quàm vniuerſæ eius cognationi. Atq; ob hanc cauſam adeò commotum fuiſſe Herodem, vt non ſolùm Phariſæos complures, ſed etiam omnes illos, ad quos regnum deuolui poſſe ſuſpicabatur, cum omnibus filijs ac cognationibus ipſorum, interficere curarit.

Meminit & Macrobius huius crudelitatis, ab Herode in pueros perpetratæ, 2. Saturnaliorum lib. cap. 4. inter iocos Auguſti hæc referens: Cùm audiſſet (Auguſtus) inter pueros, quos in Syria Herodes rex Iudæorum intra bimatum iuſsit interfici, filium quoque eius occiſum, ait: Melius eſt Herodis porcum eſſe, quàm filium.

Perpetrato hoc facinore, Herodes ſtatim in grauiſsimum morbum incidit, qui de die in diem magis eum vrgebat. Quare cùm nulla ſpes ſalutis appareret, omnibus ſuis ſceleribus antea commiſsis, maximum tunc ſcelus addere inſtituit. Nam ne ſine luctu ſubditorum ex hac vita migraret, optimos quosq; Iudæorum, quos in Hippodromo caſtello incluſos habebat, quàm primum moreretur, trucidari iuſsit: ac iam iam moriturus, filium Antipatrum, quem regni hæredem paulò antè ſcripſerat, in carcere necari præcepit. Tam pernicioſa res eſt animus crudelitati deditus, ut non ſolùm hunc Herodem, ea, quæ inſtante morte cogitare maximè fuiſſet neceſſarium, non ſiuerit; verùm etiam, quod multò grauiſsimum eſt, in ipſo extremo vitæ halitu, ad nefandiſsimas cùm ſuorum tùm aliorum cædes immaniſsimè rapuerit. Mortuus eſt Herodes, poſtquàm regnaſſet Hieroſolymis annis 34. ex eo autem, quo à Senatu Rex appellatus eſt 37. is fuit annus nati Chriſti ſecundus.

Neq; hoc loco ſilentio prætereundus eſt inſignis ac communis etiam doctiſſimorum quorundam hominum error, qui putant, Chriſtum natum anno regiminis Herodiani trigeſimo, ſeptemq; annis integris in Aegypto exulaſſe. Nam hoc omni hiſtoriæ veritati, vt Sole clarius in Chronologia apparet, contrarium eſt. Si enim Chriſtus eſt natus anno quadrageſimo primo Auguſti (ſeu vt alij computant, qui ſtatim ab interempto Cæſare eius Imperium inchoant, anno 42.) vt nemo veritatis amans contradicere audebit: & Herodes ſeptem annos poſtea regnauit: ac eius ſucceſſor filius Archelaus annis 9. atq; is viuente Auguſto relegatus &c. Neceſſe erit, ut Auguſtus annis ferè octo poſt mortem regnaſſe dicatur. Siquidem non amplius 56. annis regnauit, vt apud omnes in confeſso eſt: ac poſt legatum Archelaum tres præſides Iudææ dedit: quorum ſinguli binis annis Iudæis præfuerunt, vt in Chronologia, & in Ioſepho apparet. Ideo manifeſtum fit ex hac temporum collatione, Chriſtum plus minus anno vno in Aegypto non manſiſſe. Nam cum Ioſeph rediret, audiuit, quòd Archelaus loco patris ſui primùm demortui regnaret, vt Euangeliſta teſtatur, Neq;, ſi tanto, vt illi referunt, tempore in Ægypto fuiſſet, Lucas id præteriſſet, alioqui diligens hiſtoriæ Euangelicæ Chriſti ſcriptor. Deinde conijci poteſt ex hoc loco, quo tempore Magi ad ſalutandum Chriſtum venerint, videlicet circa initium ſecundi anni natiuitatis Chriſti. Nam Herodes multis diebus, poſt perpetratum, in innocentes homicidium, ſuperuixit. De quo negotio conſulat Lector annotationes D. Andreæ Oſiandri in Harmoniam Euangelicam, lib. 1. cap. 10 & 11. easq; cum noſtra computatione conferat: tum videbit, quid de hac re conſtituendum ſit.

3973. Anno Chriſti 11. Archelaus apud Cæſarem accuſatus, Viennam Galliæ relegatus eſt, Eodem anno Cyrenius alterum in Syria cenſum egit, anno trigeſimo ſeptimo, poſt bellum Actiacum, in quo Antonius ab Octauiano Cæſare victus eſt, Ioſeph. 18. cap. 1. & 3. Hinc intelligitur quare dicat Lucas Euangeliſta: Hæc deſcriptio

ptio prima facta eſt á præſide Syriæ Cyrenio, videlicet, vt illam, in qua Chriſtus natus eſt, ab hac diſcerneret. Ea enim facta eſt viuente ad huc Herode, cuius Ioſephus nullam mentionem facit. Hæc verò altera vndecimo anno poſt, cúm iam Archelaus in exilium miſſus eſſet, & Coponius Iudææ rector ei ſuccederet. Ideo toto decennio errant, qui caput illud primum Ioſephi lib. 18. de cenſu, tempore natiuitatis Chriſti Domini acto, exponunt. Hoc quoq; anno Iudæa in prouinciam redacta, & Syriæ iuncta eſt. Coponius primus è Romanis Iudæorum rector, annis duobus.

Anno Chriſti 12 eodem, quo Chriſtus Dominus in Templo docuit, vt Lucæ 2 habetur, prophanatum eſt Templum Domini in Hieruſalem, in die Azymorum. Nam cúm de nocte, à ſacerdotibus, vt moris erat, Templum eſſet apertum: 3974.
oſſa per totum phanum, & omnes porticus mortuorum, diſperſa iacuerunt. Ioſephus hoc factum Samaritis aſſcribit. Quod mea quidem ſententia ſignificauit, oblationes quæ in Templo fiebant, breui Tempore emorituras eſſe, cùm iam ipſe Dominus cœli & terræ in eodem viua voce doceret, &c

Cùm S. Lucas cap. 3. dicat, Iohannem anno 15 Tiberij prædicare in cepiſſe, Chriſtumq; quaſi triginta annorum fuiſſe, cùm baptizatus eſt à Iohanne &c. Nos verò cùm 30. anno Chriſti, decimum quartum Tiberij in Chronologia collocemus: poſſet ignarum cauſæ huius facti aliquantulum movere, vt de certitudine 3992.
computationis dubitaret. Ideo ne id fiat, breuiter rem vniuerſam accipe. Auguſtus diem obijt duobus Sextis Pompeio & Apuleio Coſs. decimo quarto Cal. Septembris, vt teſtatur Suetonius. Huic ſtatim ſucceſsit Tiberius, vt idem Suetonius & Cornelius Tacitus lib. 1. authores ſunt. Hinc vides initium annorum Tiberij Cæſaris, videlicet XIII. Cal. Septembris. Sed nos diximus, Iohannis prædicationem inchoatam, cum menſe ſeptimo anni mundi 3992 qui fuit natiuitatis Chriſti 30. Patet igitur, Iohannem cum 15. Tiberij anno incepiſſe. Patet quoq; error illorum, qui hoc anni Cæſaris initium non advertentes, Chriſt um fuiſſe aſſerunt, contra maniſeſtiſsima Euangeliſtæ verba, triginta annorum completorum, cùm baptizaretur à Iohanne. Nam à die baptiſmatis, vt in tractatione 70. hebdomadum Danielis ſuprà diximus, vſq; ad natalem, quo annus 30. finiendus erat, plus minus tres menſes adhuc erant reuoluendi.

Porrò cùm & in hunc triceſimum ætatis Chriſti annum quadrageſimus nonus Iubilei triceſimi incidat, quo quidem tempore Buccinis ſignificandum erat clangentibus, ſequentem annum fore Iubileum, & eius rei non vulgare ſit myſterium: res ipſa me compellit, vt de Iubileo, myſterioq; eius, quòd hîc compleri cœpit, pauca dicam, quò in primis mea quoq; opella ijs inſeruiam, qui fortaſsis hæc alioqui non conſiderarent: ac vt alijs, qui ingenio doniſq; me longè excellunt, hæc copioſius explicare occaſionem præbeam. Ac primùm de vocabulo dicemus: mox & inſtitutionem Iubilei: & quando cœperit: denique quibus conditionibus fuerit obſervandus: Quid ſignificarit: Quomodoq; re ipſa, figura nunc remota, hæc compleatur.

IVBILEVS nomen habet ab Hebræa voce Iobel, quæ Hebræis Buccinam ſignificat: & propterea ſic dictus eſt, quia annus ille quinquageſimus, vt mox videndum ex Moſe, Buccina ſignificandus ſiue annunciandus erat, cuius inſtitutionem Moſes his verbis tradidit, Leuitici cap: 25. Numerabis tibi, inquit Dominus, ſeptem Hebdomadas annorum, id eſt, ſepties ſeptem annos, quæ ſimul faciunt quadraginta nouem: & clanges Buccina, menſe ſeptimo decima die menſis, expiationis tempore, in vniuerſa terra veſtra, Sanctificabisq; annum quinquageſimum, & vocabis Liber-

tatem

tatem cunctis habitoribus terræ veſtræ, Ipſe eſt enim Iubileus. Hæc ſunt inſtitu tionis verba, quæ per ſeſe ſatis manifeſta ſunt, ſi modò hic ſciatur, quando Sabbata hæc incipi debuêre. Nam de hoc aliquandiu & ego dubitaui: ut ignauiam & oſci- tantiam meam, in legendis ſacris literis, ipſe confitear : ita ut multum tempori fruſtra inſumpſerim, de principio annorum Iubilei conſtituendo: & hoc fortaſsi nondum ſcirem, niſi à poſteriori computare cœpiſſem, à tempore Baptiſmati CHRISTI, retrò ſubinde 50. annos ſubtrahendo, donec ad eum annum, quo Mo- ſes obijt, Ioſuaq; Rempublicam Iſraelis ſuſcepit, peruentum eſſet. Tum demum vidi eum annum, qui & primus eſt introitus in Terram promiſsionis, primum ac initium eſſe hebdomadarũ à Domino, vt ſabbatizarentur, præceptarum. Hoc viſo ad ipſum Moſen acceſsi, ſtatimq; in ipſo capitis initio legi: Locutuſq; eſt Dominu ad Moſen in monte Sinai, dicens, Loquere filijs Iſrael, & dices ad eos: Quando in greſsi fueritis terram, quam egò dabo vobis, ſabbatizet terra Sabbatum Domino Sicq; omni remota difficultate, vidi, quod primus annus ingreſsionis in Terran Canaan, primus quoque eſſe debuerit, ſecundum mandatum Domini, quo Heb domadæ illæ numerarentur. Fuit autem is bis mileſimus quadringenteſimus nona geſimus quartus, à condito primo homine. A quo vſq; ad prædicationem Iohan nis, & Baptiſma DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI, viginti novem quinqua genarij, id eſt, Iubilei, cum annis quadraginta nouem, ſunt elapſi, vt in Chronolo gia annotatum eſt. Habito ergo, cum inſtitutione, horum quoque annorum prin cipio, conditiones quoque, quibus hic annus celebrandus fuerit, &c. audiemus, d quibus Moſes porrò ſic dicit.

Reuertetur homo ad poſſeſsionem ſuam, & vnusquisq; rediet ad familiam pri ſtinam: quia Iubileus eſt quinquageſimus annus. Non ſeretis atq; metetis ſpont in agro naſcentia, primitias Vindemiæ non colligetis, ob ſanctificationem Iubi lei: ſed agri fructum comedetis. Anno Iubileo redient omnes ad poſſeſsiones ſuas.

Suprà vocauit annum Iubileum LIBERTATEM, nunc quare ſic dicatur, ex plicat: Nempe quòd eo anno quilibet ad auitas poſſeſsiones, ſi eas neceſſitate qua dam coactus vendidiſſet, liberum haberet acceſſum: quod ab ipſo Moyſe præd cto loco copioſius explicatur & inculcatur: quem vide. Quare autem hoc in pol tia Iſraelitica ſic à Domino ſit inſtitutum, non eſt huius loci enarrare. Poteſt piu lector, ſi hæc deſiderat, & in ipſo Moyſe eadem obſervare nequit, doctiſsima Io hannis Brentij ſuper hunc locum ſcripta conſulere. Ego, ut propoſui, breuiter My ſterium per Iubileum ſignificatum indicabo.

I. Ab introitu Iſraelitarum in terram promiſsionis, vſque ad annum prædicati onis CHRISTI, triginta numerantur Iubilei. Eo anno CHRISTVS triceſimum annum ætatis ſuæ abſoluerat. Et poſt hunc Iubileum Moſaicum, nullus fuit Iubi leus. Res enim publica Iudæorum, ſub tempus ſequentis quinquagenarij qui trice ſimus primus Iubileus eſſe debuerat, unà cum Templo Vrbeq; ſancta in cineribu iacebat populuſq; per totum orbem terrarum miſerrimè diſperſus erat. Manife ſtum igitur eſt, Chriſtum promiſſum adveniſſe, qui Moſaicæ legi finem impoſuit libertatemq; veram reduxit &c. Et Iudæos fruſtra tot centenos annos alium Meſ am expectare. Deniq; iucundum quoque eſt videre, quemadmodum in numer Iubileorum ætas Chriſti in carne, qua prædicare debebat Libertatem, ſignificata ſi cùm vtrinque XXX. numerentur. Sed hæc fortaſsis alij melius.

II. Alt

Anni Mundi.

II. Alterum eſt, quód Moſaicus Iubileus, per Buccinam clangentem, in omni terra Iſrael debebat annunciari. Hunc itaque æternum Iubileum, quem Chriſtus in cepit, vt mox dicendum erit, IOHANNES Baptiſta (quem in explicatione LXX. Hebdomadum, cum ſua prædicatione, Buccinam clangentem eſſe demonſtraui mus) in Feſto propitiationis, quod anno Iubileum præcedente celebrabatur, magna voce per totam Iudæam reſonante proclamauit, Prædicans Baptiſma pœnitentiæ &c. Et annuncians regnum cœlorum appropinquaſſe, eumque in medio adeſſe, qui in Spiritu ſancto & igni Baptizaret, &c. vt Euangeliſtæ copioſius tradunt. His adde, ſi libet, Tubam quoque eo die, quo Chriſtus baptiſma ſuſciperet (vt ſuprà quoque dictum eſt, in LXX. Hebdomadibus) è cœlo auditam, HIC EST FILIVS MEVS DILECTVS, IN QVO MIHI COMPLACVI.

III. Tertium eſt, quod & maximum, Quemadmodum in Republica Iſraelis, quilibet ad auitas poſſeſsiones amiſſas, liberum acceſſum habebat. Ita & nos in hoc Iubileo, cuius Chriſtus autor eſt, liberum acceſſum habemus ad miſſum Regnum cœlorum. Protoparens enim noſter Adamus, per peccatum ſuum, in æternam ſeruitutem nos ac condemnationem coniecit, ex qua nemo (niſi Deus) nos liberare poterat. Venit igitur Filius Dei in hunc mundum, & ex voluntate patris carnem aſſumpſit, Legi ſeſe ſubdidit, ſuſcepto Baptiſmate, mortem pro nobis ſubeundam in ſe recepit, & hoc anno, Libertatem nobis à Vinculis peccatis, mortis ac iræ Dei &c. annunciauit. Sicut de eo ſcriptum eſt Ieſ. 61. Quodq́; in eius concione, quam in Patria ſua primam habuit. ipſe legit, eaque die impletum eſſe confirmauit. Verba ſcripturæ hæc ſunt: Spiritus Domini ſuper me, eò quód vnxerit Dominus me: ad annunciandum manſuetis miſit me, vt mederet contritis corde, & prædicarem captiuis Libertatem, & clauſis apertionem, vt prædicarem annum beneplacitum Domino &c.

IV. Quarto ſicuti in illo Iubileo Moſaico, debitum repoſcere nemo audebat: ita & in hoc Iubileo ſempiterno, neque Lex, neq; Satan ius exigendi debiti in nos habent. Filius enim Dei liberauit nos. Iohan. 8.

V. Quinto demum, Meſsis & Vindemia in hoc Iubileo ſunt prohibitæ, & tantum ex benedictione Domini viuendum: Hoc eſt, nemo in Chriſti Regno conſtitutus, opus habet, vt ſuis laboribus, operibus, aut quicquid humanæ vires poſſunt, vitam mereatur æternam, ſed hoc ſub anathemate prohibetur. Omnes enim ex gratia Dei vitam æternam in Chriſto nobis donatam, gratuitò poſsidemus, & ſola benedictione Domini fruimur.

Hæc de Iubileo paucis dicta ſint, quæ etſi copioſius explicari poterant ſponte tamen à prolixiori enarratione abſtineo. Non enim mei inſtituti eſt, eiuſmodi de rebus, integras orationes, vt in Eccleſijs ad populum habentur, conſcribere, ſed tantummodò rudioribus, vt de hiſce rebus aliquid ſciant, Doctoribus autem, vt hæc melius doctiusque explicent, præbere occaſionem. Nunc ad ea quæ reſtant tranſibimus.

Cæterum de ætate Chriſti, qua paſſus eſt, pleriq; conſonant, quód videlicet 33. annorum fuit, ac trium menſium &c. quemadmodum ex Euangeliſtis quoque colligitur. Ideo non opus eſt, vt multis quorundam errores hîc refellamus. Ideo di- 3996.
cimus: Anno incarnationis Chriſti 34. Tiberij autem Cæſaris 18. cruci affixus eſt *DOMINVS NOSTER IESVS CHRISTVS*, & pro peccatis noſtris, non noſtris autem tantùm, ſed pro totius mundi, mortuus eſt. Et tertia die reſurrexit, propter iu-

 ſtificatio

Anni Mundi.

ſtificationem noſtram, & reduxit nobis iuſticiam æternitatum, vnctuſq; eſt SANCTVS SANCTORVM REX ET SACERDOS, vt regnet, & patrem nobis, noſq; viciſsim patri reconciliet, per omnia ſecula ſeculum, Amen. Hîc adiungere placuit, quæ Euſebius, ex Phlegone, de eclipſi tempore natiuitatis Chriſti facta, refert, in hunc modum. Scripſit verò ſuper his, inquit, & Phlegon, qui Olympiadum egregius ſupputator eſt, in 14. libro ita dicens: Quarto autem anno 202. Olympiadis, magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta, ita in tenebroſam noctem verſus, vt ſtellæ cœlo viſæ ſint, terræq; motus in Bithynia Nicenæ vrbis multas ædes ſubuerterit. Hæc Euſebius ex Phlegone. Fertur quoq; Dionyſium Areopagitam tempore paſsionis Domini, cùm contra naturam Solem obſcurari vidiſſet, dixiſſe: Aut Deus naturæ patitur, aut mundi machina diſſoluetur.

Libet etiam hîc referre, quæ Ioſephus Iudæorum hiſtoricus, de Domino IESV ſcripta reliquit. Sunt autem ea ex Antiquitatum lib. 18. cap. 6.

Fuit autem eisdem temporibus, inquit, IESVS ſapiens vir: ſi tamen virum eum nominare fas eſt. Erat enim mirabilium operum effector: & doctor hominum eorum, qui libenter quæ vera ſunt audiunt. Et multos quidem Iudæorum, multos etiam ex gentibus ſibi adiunxit. CHRISTVS HIC ERAT. Hunc accuſatione primorum noſtræ gentibus virorum, cum Pilatus in crucem agendum eſſe decreuiſſet non deſeruerunt hi, qui ab initio eum dilexerunt. Apparuit enim eis TERTIA DIE ITERVM VIVVS: ſecundum quod diuinitus inſpirati Prophetæ, vel hæc vel alia de eo innumera miracula futura eſſe prædixerant. Sed & in hodiernum, Chriſtianorum, qui ab ipſo nuncupati ſunt, & nomen permanet, & genus. Hactenus Ioſephus.

Hactenus ea tradidi pie Lector, quæ ad confirmationem computationis, item quæ ad intellectum obſcuriorum in Prophetis locorum, neceſſaria ſunt viſa: quibus & ea ſunt addita, quæ fortaſsis diuinarum rerum ſtudioſus homo, non libenter ignoraret. Donec tandem primam huius operis partem adiuuante Domino abſoluimus, qua in ſumma tempus omne, quod à condito & lapſo Homine, vſque ad eiuſdem redemptionem, quæ per *CHRISTVM IESVM* facta, elapſum eſt: & quæ præcipuè in eo per totum Mundum, quantum noſci potuit, geſta ſunt. Quia verò *DOMINVS NOSTER IESVS CHRISTVS*, cùm in cœlum aſſumptus eſt, Nouum & æternum Regnum inchoauit: nos ab eius quoque Regni initio, Noui quintique libri exordium ſumemus.

Anni Mundi.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER QVINTVS.

Argvmentvm.

QVÆ AB ASCENSIONE DOMINI IN COELOS, VSque ad Eleutheri Pontificatum, per annos centum quadraginta quatuor, tam in populo Dei nouiter aſſumpto, quàm in Iudæis ob nimiam abiectis pertinaciam, præcipuè acciderunt. Item quæ à Pontificum Adulatoribus falsò ſunt tradita, & alia quædam ſcitu non indigna, Quinto libro, compendio indicantur.

Mmaniſsimis totius humani generis hoſtibus deuictis captiuatisq;, ſicuti in ſacris Biblijs traditur, *Dominvs noster Iesvs Christvs* quadraginta dieus, ſuis, quos omnium factorum ſuorum Teſtes legerat, ſubinde apparens, ſcriptuasque, vt omnia hæc de ſe longè antè prænunciarant, eos edocens: in præſentia mulorum fratrum, qui eum in montem Oliueti ſecuti erant, ex oculis eorum in cœum ſublatus eſt: decimoq; die pòſt, hoc eſt, in die Pentecoſtes, Spiritum ſanctum le cœlo effudit ſuper diſcipulos eoſdem, qui viſibili ſpecie in igne apparens, linuas eorum diuidens, vt varijs vna vice loquentes linguis magnalia Dei facta colaudare audirentur. Hoc permoti ſpectaculo Diuino, multi ex Iudæis Christvm, quem antè abiecerant, atque vt crucifigeretur petierant, Dominvm agnouère, iusque iugum ſuſceperunt. Hinc regnum Chriſti in terris auctum & miraculis ſtuendis, quæ ab ipſis fiebant Apoſtolis, ſubinde confirmatum eſt. Sed vt antè prædixerat Dominvs, hunc ſucceſſum non diu ferre potuit Satan, Serpens antiquus, quin mox ac aliquam in Eccleſia Rempublicam vtcunq;, vt tunc res ferebant, videet conſtitutam, grauiſsimam in fideles Chriſti perſecutionem Hieroſolymis excitauit, quæ primùm inſignem & Spiritu ſancto plenum virum Stephanvm, qui vnus ex ſeptem Eccleſiæ miniſtris fuit, oppreſsit: cæteros deinde in varias calamitaes induxit: multos aliò abire coëgit: quod tamen omne maiore Eccleſiæ fructu quàm detrimento factum eſt. Ii enim, qui diſperſi erant, quocunque venirent, Euangelion Chriſti in Scholis Iudæorum annunciarunt: quo facto, per totam Samariam, per vrbes maritimas, & per totam Syriam, Christvs paſsim à Iudæis fide ſuſceptus eſt: ſicuti hæc copioſè à Beato Luca in Actis traduntur, quem diligenter legas oportet, ſi primordia Eccleſiæ noſſe cupis. Hæc pro exordio huius libri, & oſtenſione, quomodo Chriſti regnum in hoc mundo propagari cœperit, ſatis ſunto. 34.

Sub idem perſecutionis tempus Saulus, qui & dictus eſt Paulus, cùm in perſequendis Chriſti fidelibus ſtrenuam nauaret operam, diuinitus ad pœnitentiam, ad agnitionem Christi, atq; ad Apoſtolatum Euangelij Chriſti inter Gentes annunciandi, vocatus eſt: qui ſimul ac Baptiſma ſuſcepit, Chriſtum in Damaſco, magno cum periculo vitæ, profeſſus eſt: hinc in Arabiam diſcedens, ijs quoq; populis *Christvm* Dominum innoteſcere fecit. Ac quæ porrò pro gloria Chriſti Domini per hoc Organon, tàm inter Gentes, quàm inter Iudæos egregiè & magnificè peracta ſunt, ex ſacris petere licet. 35.

Anni Mundi. Euſebij Chronicon hoc anno Iacobum fratrem Iohannis ab Herode decolla-
tum eſſe aſſerit. Qua ratione hoc fiat, niſi quod ſciolus quidam, vt pleriſq; in locis,
36. & hæc peruerterit, neſcio. In hiſtoria namq; Eccleſiaſtica lib. 2. cap. 9. multò aliter de
hoc facto ſcribit. Dicit enim hoc accidiſſe, ſicuti & ſacræ literæ tradunt, Actor. 12.
eo anno, quo Agrippa, qui & Herodes dictus eſt, mortem obijt. Is fuit annus Chri-
ſti 45. vt ex hiſtoria & Ioſepho manifeſtum fit. Quare te huius erroris hoc loco ad-
monuiſſe volui. Quomodo autem ſacræ literæ, & Ioſephus de hoc Agrippæ facto,
eiuſq; obitu, conueniant, paulò pòſt, vbi de morte Agrippæ dicendum erit, refere-
tur.

38. Vt videat pius lector, quemadmodum Dominus Regnum ſuum dilatatum con-
firmarit, & ciuili protectione, contra Satanã in Magiſtratibus ciuilibus, ſæuientem,
& ad innoxium Chriſtianorum ſanguinem effundendum impellentem, munierit,
hæc ex Euſebij Chronico, & Tertulliani Apologetico hîc addere libet. Euſebius. Pi-
lato de Chriſtianorum dogmate ad Tiberiũ referente, Tiberius retulit ad Senatum,
vt inter cætera Sacra reciperentur. Verùm cum ex conſulto patrum Chriſtianos eli-
minari Vrbe placuiſſet, Tiberius per edictum accuſatoribus Chriſtianorum cõmi-
natus eſt mortem, ſcribit Tertullianus. Hæc Euſebius. Verba Tertulliani hæc ſunt
in Apolog. cap. 5. Vt de origine aliquid retractemus eiuſmodi legum: vetus erat de-
cretum, ne qui Deus ab Imperatore conſecraretur, niſi à Senatu probaretur. Vt M.
Aemilius de ſuo Alburno. Facit & hoc ad cauſam noſtram quòd apud vos (Roma-
nos intellige) de humano arbitratu Diuinitas penſitatur, Niſi homini Deus placue-
rit, Deus non erit: homo iam Deo propitius eſſe debebit. Tiberius ergo, cuius tem-
pore nomen Chriſtianum in ſeculum introiuit, annunciatam ſibi ex Syria Palæſti-
naq; veritatem illius Diuinitatis reuelarat, detulit ad Senatum, cũ prærogatiua ſuf-
fragij ſui. Senatus, quia non ipſe probauerat reſpuit. Cæſar in ſententia manſit,
comminatus periculum accuſatoribus Chriſtianorum. Hæc Tertullianus.

Caius Cæſar, cùm ſibi Diuinos honores exhiberi præcepiſſet, inter cætera ſta-
39. tuam Imaginis ſuæ in Templo Hieroſolymitano collocari iuſsit. Quæ reſiſtentibus
Iudæis, eò introduci non potuit, quamuis Imperator Pætronium Syriæ præfectum,
magno non exercitu in Iudæam mitteret, vt vi compulſi Iudæi, Idolum in templum
ſuſciperent. Qua quidem animi firmitate ad reſiſtendum Cæſaris mandato, citò ſibi
exitium maturaſſent (vt Egeſippus ait) niſi repentina cædes Imperatorem de hac vi-
ta præripuiſſet. Ac cum multi in ea opinione ſint, quibus & ego aliquando acceſsi,
Quòd certiſsimum ſit, Idolum illud in Sancta ſanctorum collocatum fuiſſe, atq; in
hoc completum, quod Daniel 9. cap. de Abominatione ſuper Cherubim, dictum
eſt cuius & Chriſtus Matth. 24. meminit: paucis, quid ego nunc de Abominatione
illa ſentiam indicabo, idque ideo, vt rudiores habeant quod diſcant, doctiores verò,
quod aut doctius explicent, aut certius quid me doceant.

Certum eſt ex Ioſepho, ſtatuam Caji in Templum non introductam eſſe, multò
minus in Sanctum ſanctorum collocatam. Quare Abominatio deſolationis eſſe ne-
quit, de qua in Daniele & à Chriſto dicitur, Quæ eſt ergo illa Abominatio? Paucis
reſpondeo: Idolatria, quæ poſt reſuſcitatum & glorificatum, ac per Euangelion, &
miracula, quæ in nomine eius fiebant, conteſtatum *CHRISTVM DOMINVM*,
circa Arcã Teſtimonij exercebatur. Arca enim figuram habebat futuri Chriſti veri
propitiatorij. Propitiatorium namq; illud ſignificabat CHRISTVM propter quem
Deus nos in gratiam recipere dignatur. Illud latebat ſub alis Cherubim deſuper ex-

panſis

panſis. Quod prænotabat CHRISTVM adhuc ſub promiſsionibus eſſe, abſcon- *Anni Mundi.*
ditum. At cùm CHRISTVS moreretur, ſciſſum eſt Velum, quod aditum ad Arcam in Sanctum Sanctorum ab extra tegebat, in teſtimoniũ omni populo, quòd Verus Sacerdos cum ſanguine ſuo in Sanctuarium introiuiſſet, ad expiandum peccatum totius mundi, de qua re in Epiſtola ad Hebræos copioſè diſputatur. Reſuſcitato deniq; & in Cœlum aſſumpto CHRISTO, miſſoq; Spiritu ſancto, Sanctuarium verè & manifeſtè apertum eſt, prædicantibus cum magna gloria Apoſtolis, Quòd IESVS eſſet CHRISTVS Dominus, per quem nos cum Patre reconciliati ſimus, quiq; ſolus ſit propiciatio pro peccatis noſtris, & totius Mundi &c. Item ſacrificia legis & ceremonias Moſaicas nunc amplius nihil valere, ſed tantummodó vmbras futuri Chriſti ſuorumq; operum &c. extitiſſe, Sed hæc à Sacerdotibus Iudæorum, ſicuti à pleriſq; Iudæis, contemptim: contrà verò ceremoniæ magna cum ſuperſtitione in magno precio habitæ ſunt. Quæ cùm aduerſarentur manifeſtiſsimis DEI promiſsionibus in CHRISTO iam completis, Abominatio deſolationum meritò dici debuit, & fuit. Quid enim magis abominandum, quàm ſi homo, ſpreto Dei Verbo, ſpretis ac abiectis miraculis quibus DEVS ſe præſentem eſſe dederat, ſpretis deniq; tam bonorum oblatione, quàm malorum comminatione, quibus nos Deus aut ad amorem ſui, aut ad metum futuri mali allicere ſatagit, ſuas cogitationes ſuamq; voluntatem, tam in agendo quàm omittendo, Deo præponit? Hæc ſi non ſumma Blaſphemia, ſi non Idolatria abominanda eſt maxima, quæ meritò deſolationis pœnam ſubeat, neſcio quidem ego, quid Blaſphemia Abominatioue vel eſſe, vel dici poſsit. Iſtæc autem Abominatio, non ſtatim animaduerſa eſt, ſed aliquandiu pro re diuina habita, vt fit in conſuetis: ſubinde tamen magis magiſq; reuelata, donec pertinaciſsimè legem eiuſq; Ceremonias defendentibus Iudæis, paſſimq; ad eas Chriſtianos compellentibus; ab Apoſtolis, legem abrogatam cum omnibus ſuis Ceremonijs, & in ſolo Chriſto fiduciam Salutis habendam eſſe, declaratum eſt, Tum demum apparuit, videre volentibus, quôd omnes oblationes, quæ pro peccatis quotidie in Templo Hieroſolymis fiebant, fruſtra & abominabiles eſſent: Vnde & certi eſſe potuerunt, quód tempus fugæ ex Iudæa, & deſolatio Vrbis Templiq; præ foribus eſſet. Sicuti Dominus prædixerat. Hæc de Abominatione illa breuiter, quæ etſi copioſius ornatiuſq; dici poterant, tamen breuitatis ſtudio, in hunc modum dicta ſunto.

Sequuntur nunc Iudæorum afflictiones variæ, quas hîc illic à Gentibus perpeſsi ſunt. Quæ etſi tã à Ioſepho & Euſebio in Hiſtoria, quàm ab Egeſippo copioſiſsimè referuntur: tamen propter eos, quibus multos autores coëmere, aut quibus præ alijs occupationibus multa volumine euoluere denegatum eſt, præcipuas eorum in vno quaſi faſciculo colligatas ſuccinctè tradã. Quarum vna in Alexandria anno Chriſti 40. hoc modo exorta eſt. Cùm Caius Cæſar per totum Romanum orbem aras ſibi templaq; conſtitui, vtq; Deum coli ſe nefariè præcipiſſet: ſoli Iudæi conatibus eius reſtiterunt. At verò cùm in Alexandria plurimi eſſent ex Græcis, qui Iudæos maximo proſequerentur odio, ij ex hac re occaſionem nacti ſunt, vt Iudæos aut vi ad cultum impium cõpellere, aut ſi hoc non ſuccederet, in odium exitiale Cæſaris eos inducere conarentur. Primùm igitur vi rem tentare placuit. Iudæi vim vi repellere cupientes, maxima excitata ſeditione, paſsim Alexandrinos ciues proſternunt: ab ijſdem vi iſſim proſtrati trucidantur, cæduntúrq;. Multis itaq; vtrinq; cæſis millibus, tumultuq; noctis interuentu ſedato, in hanc ſententiam itum eſt: Ex vtraq; parte legati ad

40.

Anni Mundi.

Cæſarem trini mittantur: Cæſaris iudicio ac ſententia ſtetur. Mittuntur legati, inter quos duo erant, ſcelere ac maledicentia vnus, pietate & ſcientia alter clarus: ille Alexandrinus accuſator Iudæorum, hic Hæbræus eorundem defenſor. Romam cùm ventum eſſet, Alexandrinus cui Apio nomen fuit, plurimùm Iudæos incuſabat, præcipuè verò hoc amplificans, Honores eos Cæſaris omninò habere contemptui. Nam cùm Romanis faſcibus ſubiecti eſſent, eos ſummo Romanorum Imperatori, in maximis ſuis honoribus reluctari. Ipſos enim neque Templa Caio fundare, neq; altaria conſtruere, ne alia, quæ ab omnibus populis Imperatori, ſicuti Deo exhibebantur, obſeruare, aut recipere: ſed ludibrio habere omnia: & quod omnium videbatur grauiſsimum, nomen quoque Imperatoris in confirmandis pactis aut iuramentis, tanquam minimi momenti, reſpuere. Hæc & alia alter Hæbræus, Philo nomine, vir in omni Philoſophia, humana, diuinaq; præſtans, ſicuti oportuit, refellebat. Tandem à Caio Cæſare, qui natura malus, bonos odio habere laudi ducebat, è veſtibulo eiectus: ſuis comitibus, qui fortè ei aſtabant, dixit: Bono animo nos eſſe oportet, quibus iratus eſt Caius: Quia neceſſe eſt adeſſe diuinum, vbi humanum ceſſat auxilium. Hic etſi benè de Deo ſenſerit & ſperarit, tamen Iudæi nihil melius habuêre. Quia cùm ipſi Deum abieciſſent, atq; incrucem, prælato illi Cæſare, egiſſent: tandem re ipſa edocti ſunt, ſe neque à Deo auxilium, neque ab Imperatore, quem Deo prætulerant, defenſionem habere poſſe. Hanc Alexandrinorum Iudæorum afflictionem, aliæ alijs locis ſubinde ſecutæ ſunt, de quibus antequàm dicamus, monachica quædam Adulatio, in Romanæ Papæ honorem conficta, hoc loco reuelanda venit.

Eutropius alioqui diligens Romanorum rerum ſcriptor, compendio totam Romanorum hiſtoriam, ab Vrbe condita, vſq; ad Valentiniani & Valentis Impp. tempora, conſcripſit. Hanc hiſtoriam ſciolus quidam, proculdubio Romanenſium fauore & inſtinctu, mirum in modum auxit, multis hinc inde corraſis hiſtoriolis. Is quisquis tandem fuerit, cùm huius legationis Philonis, de qua modò dictum eſt, meminit, inter alia, & hæc verba poſuit: Is (ſcilicet Philo) Romam veniens, locutus eſt cum Apoſtolo Petro, eiusq; amicitias habuiſſe fertur. Ac cùm hoc, vt dixi, in Romanenſium fauorem confictum ſit, non potui intermittere, quin non ferendum errorem fanatici eius hominis, quiſquis fuerit, in lucem producerem, & paucis hoc, quo Papa nititur, fundamentum ictibus arietinis concuterem, quó, ſi maioribus, quod quarto poſt hoc capite faciendum erit, machinis id adoriri oporteat, ruinæ tantæ molis, facilior patefiat locus. Scias igitur pie lector, quód omnes Papatus Romani hiſtorici vnanimiter tradunt, B. Petrum quagesimo poſt natum Chriſtum & quarto anno Romam veniſſe (Quamuis omnes à vero abberrant, tamen hoc loco refellere non eſt animus) Hic Eutropij deprauator & Pontificius adulator dicit, Philonem anno quadrageſimo Petrum Romæ conueniſſe &c. Mendaces ergo facit omnes Romani Pontificis hiſtorio planos, cùm is ſolus quatuor annis prius Petrum Romæ intrudat, quàm illi fecerint.

Secundó, ipſe compilator hiſtoriæ & argumentator Eutropij, altera ſtatim columna, in vita Claudij, dicit Petrum ſub Claudio Romam veniſſe &c. Si ſub Claudio eó venit, quomodo ſub Caio ibi erat, qui Claudium præceſsit? Nam ſi velit hoc obuertere, Petrum in Iudæam ſub Caio redijſſe, ac demum ſub Claudio Romam reuerſum: quomodo hoc ex Actis Apoſtolorum, ex hiſtoria Eccleſiæ, & ex ijs, qui aliquot annis Antiochenam Eccleſiam à Petro rectam eſſe aſſerunt, verum eſſe demonſtra-

nonſtrabit? Sed hæc admonuiſſe hoc loco ſufficiat: mox totum Petri nunquam Ro- *Anni*
mani Pontificis, negocium aggreſſuri: Res Iudæorum, & alia quædam ſcitu neceſ- *Mundi.*
ſaria prius abſoluemus.

Cùm modis in Alexandria miſeris Iudæi oppreſsi eſſent in Babylone Chal-
dæorum & Seleucia Syriæ, non minor eis calamitas euenit, quàm Ioſephus 18. An-
tiquitatum libro cap. vltimo ſatis luculenter ſcriptam reliquit. Cuius ſumma hæc
eſt. Erant duo fratres Iudæi, infimo loco nati, Aſineo vni, Anileo alteri nomen, ij la-
trocinando primùm haud contemnendam ſibi multitudinem aſſciuerunt: & cùm
hoc malum ſubinde latius ſerperet, Artabanus Parthus principijs (ſed ſeró) obſtare cu-
piens, de nocte ab illis inuaſus, magnam ſuorum cladem perpeſſum eſt. Tandem vir-
tute iuuentum motus, eos in amicitiam recepit, commendata curæ eorum Babylo-
nicæ regionis adminiſtratione. Quindecim tandem annis rebus benè ac feliciter ge-
ſtis, ad laſciuiam (vt plærunque fit, quod res ſecundæ animos hominum ad luxuri-
am flectant) Viri cætera præſtantiſsimi conuerſi, Anileus Satrapæ cuidam vxo-
rem quæ forma omnes eo loci fœminas anteibat, vi ademit, ipſoq; interfecto, eam
ſibi matrimonio iunxit. Quæ ſine mora animum eius ad Parthicorum cultum
Deorum rapuit: Quod Iudæi faſcibus eius ſubiecti, grauiter ferre, ac ad Aſineum
tranſire, tandem & arma minitari: Aſineus fratri conniuere: tandem clamore
ſuorum victus, vt fratris reſiſteret actibus, Anileus vxoris inſtinctu Aſineum fra-
trem priùs veneno tollit, quàm is quicquam aduerſus eum tentare poſſet, ſolusq; re-
gno potitus, exercitu collecto Mitridatem generum Parthorum regis inuadit (Sic
flagitio, vbi principio non obſtes, ſubinde ad audendum maiora rapitur homo
donec factorum dignam recipiat mercedem) Is bello hoſti obuiam factus, feſſo
itinere Iudæos, ſitiq; fatigatos, ſine mora cædit, ſternit, profligat. Anileus fuga ela-
pſus, reliquias ex bello collegit, ijſq; infinitam ferè peſsimorum deſperatiſsimo-
rumq; hominum multitudinem adiunxit. Quibus inſtructus, Babyloniorum vi-
cos longè lateque populatur. Babylonij pacis petendæ gratia caſtra eius ingreſsi,
omnia, vt erant, pro neceſsitate ſpeculantur, viſaque oportunitate, ad ſuos, quaſi
quæ acta eſſent relaturi regrediuntur, Iudæiſq; nihil tale ſuſpicantibus Babylonij de
nocte eorum caſtra inuadunt, Anileum cum ſuis opprimunt: Statimque metu eius
liberati, omnem vim ipſos qui Babylonem habitarent Iudæos, conuertunt multis
occiſis, reliquos vrbe propulſant. Qui Seleuciam tranſmigrantes, quinquenniores
ſibi annulum habuêre tranquillas. Orta autem poſtea ſeditione, ad quinquagin-
ta millia Iudæorum ibidem cæduntur. Cæteri ad Niſibim & Neerdam Meſopota-
miæ vrbes ſeſe receperunt. Sic diuina vltio, paſsim Iudæorum populum inuenit.
Donec tandem penitus reſpublica eorum deleta ſit. Quod nobis inexemplum
proponitur, ne abiecto Dei verbo, ſpretoq; Domino noſtro Ieſu Chriſto, ſimiles,
aut peiores tandem ſufferre pœnas, velimus nolimus, cogamur.

Nunquam credidiſſem, Satanam in tantum excæcare potuiſſe hominum men- 43.
tes, vt ea, quæ de Simone Mago, cuius in actis Apoſtolorum mentio fit, ab Irenæo
referuntur, cogitaret nedum diceret homo faceretue: Ni noſtra mihi ſecula fidem
facerent, Vbi non multò maior tam Deo quàm filio eius Domino noſtro Ieſu Chri-
ſto, à quàm plurimis honor tribuitur. Quorum Blaſpemiæ vel ipſo, quo eas mente
cogito, me ad ſtuporem adigunt: Ita vt neſciam, referendæ ne, an tacendæ ſint ma-
gis. Sed quæ noſtrum tempus attinent, ſuo fortaſsis loco narrabuntur. Nunc, vt Sa-
tanæ vim cernas, eiusq; in Dominum noſtrum IESVM virulentiam agnoſcas, pau-

 ca de

Anni Mundi. ca de Simone ex hiſtoria ſubiungam. Quæ compendio ſic accipe Simon Magus Samaritanus fuit, de vico Gyttho natus. Is ſub Claudio, poſtquam in Oriente ab Apoſtolo confuſus eſſet (vt in Actis legitur) Romam venit, magicis artibus multorum mentes decepit, ita vt Deus putaretur, Statuamq; ſibi in honorem poni videret, cuius inſcriptio erat, SIMONI DEO SANCTO. Is mulierculam quandam, SILENEM nomine, quæ prius apud Tyrum corpore mercedem fecerat, ſecum circumduxit. Eam primam mentis eius conceptionem, matremq; omnium, vocitabat; per quam initio concepiſſet Angelos facere & Archangelos. Ipſi quoq; ferè omnia aſſcribebat, quæ Sacræ literæ Verbo Dei æterno in creatione aſſcribunt. De ſe quoq; dicebat, ſe ſummum eſſe Deum, qui ob id deſcendiſſet ac transfiguratus eſſet, vt res malè ab Angelicis adminiſtratas emendaret: atq; in humana forma apparere, cùm non eſſet homo: & paſſum ſe in Iudæa putatum, cùm non eſſet paſſus: Sicq; omnem Chriſti honorem in ſe transferens, promittebat omnibus, qui in eum Selenamq; ſuam ſpem haberent, ſalutem, ac ad quoduis eos impelleret libido, liberam faciendi poteſtatem. Secundum enim ipſius gratiam ſaluari homines, ſed non ſecundum operas iuſtas. Iuſta enim opera non eſſe ſecundum naturam, ſed ab Angelis, qui mundum, ſe permittente, feciſſent, hominibus, vt in ſeruitutem eos deducerent, impoſita. Hæc fuit Simonis doctrina, Quam ſimiles fructus ſequuti ſunt: Scortationes, adulteria, in Deum verum Blaſphemiæ &c. Fons deniq; hic Simon ac pater omnium hæreticorum ab Irenæo vocatur. Vide plura apud ipſum lib. 1. cap. 10. & hiſt. Eccleſ. lib. 2. cap. 13.

DESTRVCTIO FVNDAMENTI PAPATVS ROMANI.

44. NOtum eſt omnibus, quòd omnis totius Romani Pontificatus potentia atq; maieſtas, ſuper vnicum hoc fundamentum primitus extructum eſt, Quód Dominus dixerit Petro: Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam. Hoc Pontificij arripuerunt, ad ſuam in Eccleſiæ Tyrannidem ſtabiliendam roborandamq;. Perſuaſerunt enim hominibus, Petrum Romanam Eccleſiam primitus fundaſſe, primumq; fundamenti lapidem ipſum fuiſſe, ſuper quem omnes ſucceſſores eius collocati, eandem potentiam haberent, vt & ipſi fundamentum Eccleſiæ vocitarentur eſſentq;. Hoc inſigni mendacio, totam Europam, & eam, quæ in ea eſt Eccleſiam, dementarunt. Age ergo, ſi ego fundamentum hoc, eis, vt confido, euertero, vanum, mentitumq; eſſe demonſtrauero: Inſignémne victoriam conſecutus ero? Oſtendam itaq; primùm, falſum eſſe, quod dicunt, Petrum Romam veniſſe anno 2. Claudij, hoc eſt, anno Chriſti 44. & Eccleſiæ præfuiſſe annis 25. deinde cætera perſequar. Certum eſt igitur, ex Epiſtola Beati Pauli ad Galatas, quòd Petrus anno Chriſti 51. Hieroſolymis fuerit, vbi magnum illud Apoſtolorum Concilium celebratum eſt, de quo in Actis cap. 15. Dicit enim Paulus, ſe poſt tres annos, poſtquàm conuerſus eſſet, primùm Hieroſolymam veniſſe, vt videret Petrum: deinde ait, ſe poſt annos quatuordecim aſcendiſſe vnà cum Barnaba, aſſumpto ſimul Tito, Vbi illa quæſtio, de lege obſeruanda, in Concilio agitata eſt, vt ibi patet. Nam ſi concluſio illa, quæ in Actis 13. ſcribitur, antea facta fuiſſet ab Apoſtolis: non fuiſſet neceſſarium, vt Paulus denuó cum Tito ad reliquos Apoſtolos aſcenderet: Sed antè ſciuiſſet eorum ſententiam, quòd Circumciſione non eſſet opus. Sed vtcunq; ſit: Certum eſt, eo tempore Petrum fuiſſe Hieroſolymis. Computa nunc annos. Anno currente

35. Pau-

35. Paulus conuerſus eſt: his adde 17. vſq; ad Concilium, habes 5 1. ſi triceſimum quintũ pro primo curſus Pauli ponis. Quomodo ergo ante ſeptennium Romæ fuit? Sed dicit quiſpiam: fuit illic,& reverſus eſt. Sed ego reſpondeo: B. Lucas nihil de eo ſcriptum reliquit in Actis, Quod certè non tacuiſſet,præſertim cum eius propoſitũ fuerit, Acta Apoſtolorum conſcribere. Neq; in vlla fide digna hiſtoria reperitur, quòd Petrus Romã, poſtquàm eó venerit, reliquit, & Hieroſolymam reuerſus ſit. Et fac quòd inueniretur: Tamen cum in Actis Lucas nihil de eo dicat, æquè incertum manet. Patet ergo primum fundamentum falſum eſſe.

Sed dicat quis: Sit ſanè, Hoc anno Petrus Romæ non fuerit, Quid ſi aliquot annos pòſt eò venit: Fac eſſe, Tamen iterum certum eſt, eum ſub annum Chriſti 58. & 60. Romæ non fuiſſe. Cùm B. Paulus eò captiuus duceretur, & duobus annis in ſuo conducto maneret. Ibi B. Lucas iterùm nihil de Petro. At, quid ſi poſt hoc tempus eò venerit? Venerit ſanè, Tamen ex ſecunda Pauli ad Timotheum Epiſtola, cap. vit. iterùm certum eſt, eum ſub tempus quo mors Pauli inſtabat, Romæ non fuiſſe. Siquidem illic B. Paulus eorum qui ſecum fuêre meminit, Eubulum ſcilicet, Pudentem, Linum enumerans,& de Petro ne gri quidem. Cæterùm Romana Eccleſia, fundata erat, ante quàm B. Paulus eò veniret, vt ex Epiſtola Pauli ad Romanos certum eſt. Igitur neq; Petrus, neq; Paulus eius fundatores eſſe potuerunt. Si itaq; ab alijs, quàm ab his fundata eſt Romana Eccleſia: Vanum, falſum, fictum & mentitum eſt, quicquid Romani pontifices de B. Petro &c. gloriati ſunt. Vides ergo pie lector, Romanam ſedem ſuper mendacio fundatam, Quæ tamen tot ſeculis, magna cum ſuperbia, totum ferè mundum Tyrannicè oppreſsit.

Sed obijciat mihi aliquis: Ipſum Petrum in ſua priori Epiſtola Babylonis meminiſſe, atq; ibi typicè Romam ſignificari. Cui reſpondeo: Hanc coiecturam nullam eſſe. Quia Petrus, cùm illam Epiſtolam ſcriberet, Romæ non fuit, ex prædictis patet. Sed quæ fuit illa Babylon? Scias lector, vnam fuiſſe Babylonem in Chaldæa, in ſcripturis famoſiſsimam: ad illam Petrum veniſſe, non videtur á veritate alienum. Nam cùm ex Actis manifeſtum ſit, eum annis aliquot in Syria egiſſe: fieri potuit, vt & illam Babylonem adierit. Prætera altera fuit Babylon in Ægypto, in qua multi Iudæi fuerunt congregati. Petrus ergo cùm ad prædicationem Euangelij inter Iudæos vocatus eſſet: & eó venire potuit. Ac videtur mihi valdè veriſimile. Nam cùm Marcus, Petri diſcipulus, qui Euangelion ſcripſit, apud Alexandriam Ægypti fuerit conſtitutus: non videtur alienum, Petrum in Ægypto annos aliquot egiſſe. Sed vtcunq; ſit, certum eſt, Petrum non eſſe fundatorem Romanæ Eccleſiæ, vt Papa mentitur. Si veró perrexerint, hiſtoriam mihi Eccleſiaſticam & Irenæum obijcere, quorum vterq; Romanam Eccleſiam á B. Petro rectam eſſe tradunt: Reſpondeo ſuppoſititium eſſe, & ab Adulatore quodam Pontificio ſubornatum. Siquidem Romana Eccleſia, circa Nicenam Synodum, in eo honore non eſt habita, quo eam deprauator ille Irenæi, circa annum Chriſti 180 fuiſſe tradit, vt eo loco forſaſsis indicabimus. Valeant ergo Romani cum ſua Papa, & regnet CHRISTVS verus ille lapis Angularis, ſuper quem ſi quis ædificatus fuerit, non confundetur, Amen.

Quid ergo ſentis de morte Petri, quem pleriq; Romæ in crucem actum eſſe tradidère? Hoc ſentio. Si certum eſt, eum Romæ crucem ſubijſſe, neceſſe eſt, eum non diu ibi fuiſſe, alioqui certiora teſtimonia de eo extarent. Sed & hoc in dubio relinquitur. Verum ſit nec ne, quód Romæ interemptus ſit, Non eſt articulus fidei: nec hæ-

Anni Mundi. nec hæreticus cenſendus, ſi quis non omnia credat, quæ Pontificij ad ſuam Tyrannidem ſtabilendam excogitarunt. Sede his iam ſatis: pergemus ad reliqua.

46. Agrippa, qui & Herodes in Sacris dicitur, cùm Cæſareæ ſpectacula populo exhiberet, adulatoriè Deum ſe vocari paſſus eſt: vnde ab Angelo Domini percuſſus, miſerrimè interijt. Hæc cum in Actis cap. 12. à Luca referantur: ac Ioſephus per omnia cum ipſo conſonet: eius ea de re verba hîc aſſcribere placuit. Iucundum enim eſt videre, quî prophanæ hiſtoriæ cum Sacris conueniunt. Verba Ioſephi hæc ſunt. Igitur cùm Tertium annum in Iudææ complêſſet regno (ſcilicet, ex quo Iudææ Regnum accepit Agrippa) venit in Cæſaream ciuitatem, quæ primitus Turris Stratonis apppellabatur, ibiq; ſpectaculum, ad honorem Cæſaris, pro eius ſalute, celebrabat: ad quam feſtiuitatem, omnis prouinciæ multitudo, nobilium ſimul & Procerum vnà conuenerat. Secunda verò ſpectaculorum die, ſtola veſtitus vndiq; argento contexta, ita vt textus eſſet valdè mirabilis, venit ad Theatrum, incipiente die: & primis radijs Sole oriente demiſsis, argenti claritas repercuſſa, fulgorem reddidit valdè perſpicuum, & oculis inſpicientibus formidandum. Mox autem adulatores voces fauorabiles emittebant, quæ nec illi bonæ pro veritate videbantur, Deum ſcilicet appellantes eum, atq; dicentes: Propitius nobis eſto: quia licet hactenus te velut hominem timuerimus, attamen iam nunc ſuperioris naturæ te eſſe conſpicimus. Has autem voces Rex nequaquam compeſcuit, nec impia eorum verba compreſsit. Poſt paululum verò reſpiciens, vidit ſupra ſuum verticem in quodam fune ſedentem Bubonem (Hiſtoria Eccleſiaſtica Angelum habet, qui capiti eius imminuerit) quem etiam mox eſſe malorum cauſam intellexit, qui fuerat ei aliquando bonorum. Mox ergo paſsionem mortiferam corde ſuſcipiens, & vehementer vteri dolore percuſſus reſpiciensq; ſuos amicos: Ego, inquit, veſter Deus, iam vitam mutare compellor. Repente namq; increpitus ſum, cum mendaces ad me clamarent. Nam qui vocabar immortalis à vobis, ecce iam ducor ad mortem. Suſcipienda eſt ſententia, quæ profertur à Deo &c. Et pauló pòſt: Quinq; verò continuis diebus, ventris dolore confectus, vita priuatus eſt, habens annum ætatis quartum & quinquageſimum, ſeptimum verò Regni. Quatuor namq; ſub Caio Cæſare regnauit annis cum Philippi quidem Tetrarchia tribus, quarum verò cum Herodis, tres autem reliquos ſub Cladij compleuit Imperio, in quibus & Iudæam percepit, & Samariam, atq; Cæſaream, & tributa ſui innumera auxit Imperij. Hæc Ioſephus Antiq. lib. 19. cap. 7.

Libet hîc quoq; referre, quæ de Aſſumptione glorioſæ ſemper Virginis, Matris DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI, Mariæ, Idolatræ nugenter. Ea autem

48. non meis, ſed Hiſtorici cuiuſdam, inter cætera non contemnendi, verbis narrabo. Anno trigeſimo ſexto, inquit, Domina noſtra Dei genitrix obijt, ætatis ſuæ anno quadrageſimo nono. Poſt paſsionem unum ſuperuixit annum, & quinq; non plenè menſes. Migrauit enim decima quinta die menſis Auguſti, feria quarta. Sicut ipſa reuelare dignata eſt, primó Eliſabeth Sacræ Virgini, poſtea ſancto Bertranno Ciſtercienſi: Addiditq;, ſuum corpuſculum in vallis Ioſaphat medio, angelicis manibus præparato ſepulchro, iacuiſſe quadraginta diebus. Et ita vigeſima tertia Septembris die Dominico, ætatis annò quinquageſimo, corpore ſimul & anima, ſuper omnes Choros angelorum exaltatam. Hæc & plura autor ille, cuius nomen ob reuerentiam taceo. Si B. Lucas in Actis ea de re pauca meminiſſet, eſſet quod crederent. Somnijs credere, præſertim à Deo vero ad creaturas abducentibus, Chriſtianum

non eſt

Anni Chriſti.

non eſt. Hæc tamen retuli, vt videant poſteri,quibus argumentis Pontificij ſuos errores confirmarint. Haberem quæ hic dicerem, contra tam nefanda ac Satanica mendacia, ſi non vererer,opus in immenſum his nefandis nugis excreſcere.

Concilium Apoſtolorum Hieroſolymis hoc anno habitum eſſe, ſuprà comprobauimus, cùm de eo, quód Petrus Romæ illo tempore nondum fuerit, egimus. 51.
Quid autem in Concilio concluſum ſit, lege in Actis, cap. 15.

Felice in Iudæa præſidente, multæ calamitates Iudæos exceperunt, quas breuiter hoc loco iudicare volui. 54. Ionathas ſummus Sacerdos Felicem ad pietatem monuerat, quòd ægrè ferens Felix, conſtituit quendam Ioſeph nomine, qui Ionathæ familiaris erat. Hic accepta latronum manu, Sacerodotem interfecit. Latrones impunè hoc ferentes ſubinde Sicariorum more,quoſquos volebant, in congregatione populi interficiebant nulla locorum habita reuerentia. Quia neq, in Templo,neque in curia à cædibus clandeſtinis temperatum eſt. Hoc vnum malorum, Cui accedebant homines vani, qui Magos ſe appellabant, prophetæque videri volebant, ij multos ſeduxerunt. Nam ſimul ac aliquos ſibi aſciuiſſent, quaſi ſeditioſi à Felice oppreſsi ſunt. Fuit autem inter eos inſignis quidam Ægyptius, cuius in Actis Apoſtolorum cap. 21, mentio fit, de quo Ioſephus hæc ſcribit. Hoc etiam in tempore, venit aliquis ex Ægypto ad Hieroſolymam, dicens, ſe eſſe prophetam: & populari multitudini perſuaſit, vti cum eo ad montem, qui dicitur Olyuarum, poſitum,è diuerſo ciuitatis procul ſtadijs quinque conſcenderent, velle ſe, dicens, eis exinde demonſtrare, quia eo iubente Hieroſolymorum muri corruerent,vnde ingreſſum eis faciendum eſſe promittebat. Felix autem dum hæc audiſſet,iuſsit,milites,vt arma ſumerent. Quo facto, cum multis equeſtribus impetu facta ab Hieroſolymis, irruit ſuper eos, & quadringentos quidem eorum gladijs interemit,ducentos verò viuos cepit: ipſe autem Ægyptius fuga lapſus diſparuit. Rurſus itaq; latrones populum contra Romanorum prælia concitabant, ſuadens, ne eis ſubiacere deberent: & ſibi reſiſtentium vicos incendebant atq; diripiebant. Hæc Ioſephus lib. 20. cap. 17. Sic puniti ſunt Iudæi impij: Cùm doctores veritatis Apoſtolos audire nollent,ſeductores ad ipſorum perniciem ſequi, á Deo vltionem expoſcente, permiſsi ſunt, donec penitus interierunt. Porrò de his Tacitus lib. 12. quoq; ſcripſit,quæ ſi quis volet ibi legat.

De morte Iacobi fratris Domini cùm ea longius in hiſtoria Euſebij trandantur pauca quædam dicere placuit. Mortuo præſide Iudæorum Feſto, Ananias pontifex, 63.
libertatem ſe nactum ratus, Iacobum fratrem Domini qui Epiſcopi loco Hieroſolymis habebatur, & mira ſanctimonia reliquos omnes præcellebat, in Ius vocat, eumq; tanquam præuaricatorem Legis Moſaicæ accuſat,Chriſtumq;abnegare compellit. Illo verò fortiter reſiſtente Chriſtumq; Dominum Deum eſſe confitente, iratus Pontifex lapidibus eum,cum multis alijs qui CHRISTVM confitebantur,obrui iuſsit. Quidam eum de pinnis Templi prius deiectum tradunt, & orantem pro interfectoribus,Fullonis arcu quo lanam præparare ſolent,caput percuſſum, occubuiſſe. De ſepulchro Iacobi cuius mira apud poſteros ſparſa ſunt mendacia. Quidam eius corpus in extremitates Hiſpaniæ latum tradidit, truncumq; Tolloſæ, caput Compoſtellæ ſepultum. Idem ab eo autore de Iacobo fratre Iohannes dicitur: Ita vt videas eum ipſum incertum eſſe, quis Iacobus ille fuerit, quem in Compoſtella, magnis tranſactis itineribus, noſtri homines religionis ergò viſitarunt. Sed cùm nec Actus Apoſtolorum, nec quiſpiam veterum ea de re quicquam ſcripſerint,

Anni Mundi. ſcripſerint ea pro Diabolicis mendacijs, in Quæſtum à Sacrificulis excogitatis, haberi cenſeo. Erroris autem mendacijq; cauſam hanc eſſe autumo. Raphael Volaterranus Geograph. lib. 2. tradit Alphonſum tertium, qui ob res egregiè geſtas cognomento Magnus dictus eſt, & circa annum Chriſti 883 regnare cœpit, Templum diui Iacobi Compoſtellæ ædificaſſe, & nihil de hoc amplius dicit: Hinc ego conijcio, cùm ſequentibus inde ſeculis, peregrinationes ad Sanctorum templa increbeſcerent, magnoq; ea res Sacrificulis auaris quæſtui eſſet, quendam habendi cupidine ductum, hoc mendacium Templo illi affinxiſſe, quód corpus Iacobi Apoſtoli illuc translatum eſſet: Cui deinde ficta miracula, apud imperitum Vulgus, fidem fecerunt: donec tandem inualeſcente fama, ea, quæ tribus ferè ſeculis fuit, peregrinatio ſit exorta. Et cùm à peritis rerum quæſitum eſſet, quo, pacto, aut quando corpora Sanctorum eò allata eſſent: Quicquid fingere, quod lucro eſſet, Hypocriſis non eſt verita.

66. Sexageſimo ſexto anno Chriſti, altera perſecutio in Chriſtianos exorta eſt, quæ decimo Neronis anno initium, morteq; eiusdem finem accepit. Cauſam huius perſecutionis, ac quibus mortibus Chriſtiani affecti ſunt, Cornel. Tacitus lib. 15. hoc modo refert. Cùm Neronis iuſſu vrbs Roma incenſa, igniq; miſerandum in modum afflicta eſſet, Neroq; infamiam eam, qua is mali eius autor ferebatur, extinguere vellet, omnem eius rei culpam in Chriſtianos reiecit, eosq; miſeris mortibus affecit. Verba Taciti hæc ſunt: Ergo abolendo rumori Nero ſubdidit reos, & exquiſitiſſimis pœnis affecit, quos per flagitia inuiſos, vulgus Chriſtianos appellabat. Autor nominis eius CHRISTVS, qui Tiberio imperitante, per Procuratorem Pontium Pilatum ſupplicio affectus erat. Repreſſaq; in præſens exitiabilis ſuperſtitio rurſus erumpebat, non modó per Iudæam, originem eius mali, ſed per vrbem etiam, quò cuncta vndiq; atrocia aut pudenda confluunt celebranturq;. Igitur primò correpti qui fatebantur, deinde indicio eorum, multitudo ingens, haud perinde in crimine incendij, QVAM ODIO HVMANI GENERIS conuicti ſunt. Ea pereuntibus addita ludibria, vt Ferarum tergis contecti, laniatu canum interirent, aut crucibus affixi, aut flammandi, atque vbi defeciſſet dies, in vſum nocturni luminis vrerentur. Hæc Tacitus.

Hac perſecutione B. Petrum Romæ crucifixum ferunt, Paulumq; Gentium Apoſtolum capite plexum. Quæ Egeſippus de Petro refert, quomodo cum Simone Mago concertauerit ficta magis, quàm facta crediderim. Cæterùm ſi Petrus Romæ occubuit, certè non diu illic fuerit neceſſe eſt, ſicuti ſuprà quoq; diximus.

70. Cogor nunc, in honorem Papatus Romani, & hunc errorem indicare, qui de temporibus Lini oritur. Pleriq; eum ſucceſſorem Petri faciunt, & eo anno Primatus eiusdem initium ponunt, quo Petrus occiſus ſit &c. Sed inſtaurator Pontificatus, Monachus ille, qui duo ingentia Conciliorum Volumina congeſſit, quæ Coloniæ ſunt edita, ex libro Pontificali Damaſi hæc refert. Fuit autem (ſcilicet Linus) temporibus Neronis, à Conſulatu Saturnini & Scipionis, vſque ad Capitonem & Rufum, Coſſ. &c. Cætnruùm Saturninus & P. Cæpio, quem is Scipionem vocat, Coſſ. fuêre anno 2. Neronis: Capito verò & Rufus anno 13. eiusdem. Sed omnes Pontifitij dicunt, Petrum 14. hoc eſt, vltimo Neronis anno occiſum. Quomodo ergo Linus poſt Petrum ſedit? Cùm anno ante Petrum ſit Martyrio coronatus. Vides nunc Lector, quàm certum ſit Papatus fundamentum? Si Linus ſummus Romæ Epiſcopus fuit tempore Neronis, Petrus certè non fuit, vt illi mentiuntur,

Sed

Sed hæc indicaſſe ſufficiat. Quomodo hanc Platina componat litem, vide apud e- | *Anni Chriſti.*
undem. Porrò,vt & Ceremoniarum Romanenſium,veterum exemplo comprobe-
tur inſtitutio : huic Lino aſſcribunt,quod ſtatuerit,ne mulieres, niſi velato capite,
Templum introirent. Quod tamen inſtitutum non Lini,ſed B.Pauli Apoſtoli eſt, 1.
Corinth. 11.

Anno eodem, qui fuit vrbis Romæ 820. Prodigijs multis futuræ calamitates ſignificatæ ſunt: Mox ſupplicium & mors Neronis, de quibus paſsim ſcripta extant. In temporibus autem ſucceſſorum,Galbæ,Othonis & Vitellij,ſcriptorum negligentia,confuſio eſt exorta,quam hîc tollere à propoſito non alienum duxi. Error & confuſio temporum hinc manat,Quòd plærique putarunt hos Imperatores ſucceſsiuè tanto,quantum eis aſſcribitur,tempore imperaſſe, quod tamen factum non eſt.Galba enim Imperium vſurpante in Gallijs & Hiſpanijs,Romanoque milite,qui in vrbe erat, accedente: Otho ſeptimo Galbæ menſe corruptis militum animis, Imperium inuadit: Galbaque per ſeditionem, autoribusq; ſuis occiſis,Otho à Senatu Auguſtus dicitur. Mox de Vitellio,qui in Germania à militibus Imperator dictus erat, fama ad vrbem aduolat. Imperant ſic duo principes. Adueniente tandem cum exercitu Vitellio, Otho victus, ſeipſum interfecit. Dum hæc in occidente geruntur, Veſpaſianus in Iudæa ab exercitu Imperator dictus eſt; cuius Imperij primum diem in Chronologia indicauimus. Is relicto in Iudæa Tito filio, per Ægyptum deſcendens Romam petit. Præmiſsisque Legatis, diſcedentibus paſsim à Vitellio Legionibus, & in verba Veſpaſiani iurantibus, Vitellius Romæ prius occiſus eſt, ac Veſpaſianus eò veniret. Imperauerunt autem ſimul Veſpaſianus & Vitellius menſes ferè quatuor: Vt apud Cornelium Tacitum,ſi quis plura ſcire deſiderat, videre poterit lector. Quod non aduertentes, quidam anno integro,quidam ferè duobus, hiſtoriæ fidem anticipare fecerunt.

DESOLATIO VRBIS HIEROSOLYMÆ EX PAVLI EBERI HISTORIA Iudaica.

HVius belli hiſtoria,cùm ſatis commodè & prolixè ſit à Ioſepho & alijs quibuſdam deſcripta,nolui eam hîc attexere, abhorrente etiam animo ab expoſitione illarum horribilium cladium, & atrocitate ſua fidem humanam excedentium. Neque enim extat vllius gentis hiſtoria, quæ tot ac tantis calamitatibus tam diu preſſa ac vexata,ad extremum miſerrimis modis ſimul tota ferè ſit extincta. 72.

Nam cùm defeciſſent Iudæi anno, vt dictum eſt, duodecimo Neronis, totus ferè ſex annos Romanorum exercitus in Iudæa hoſtiliter, atque etiam immaniter graſſatus eſt, irritantibus ſubinde Iudæis, ſua inexpugnabili contumacia, victorem militem,ad inauditam ſæuitiam.

Scholion) Eberus nō cum vera tēporum ratione conuenit. Ego autē eius verba mutare nolui.

Sed vt de regionis totius vaſtatione taceam, vnius ciuitatis Hieroſolymorum miſerias quis pro magnitudine æſtimare poteſt? quæ ante quàm hoſtes Romanos vidit, longè crudelioribus intus hoſtibus toto illo ſexennio afflicta eſt, ac diſtracta et factionibus latronum audaciſsimorum, inter ſe rapinis, cædibus, incendijs etiam ad rabiem vſque certantium, cùm nulla pars ſatis ſuum locum ſe tueri poſſe crederet,niſi alias factiones,ſcelerum nouorum modis ac numero ſuperaſſet.

Eó igitur tandem furor proceſsit, vt pietatis ac moderationis opinio certiſsimam necem poſſeſſori afferret. De locupletibus ciuibus certabant factiones, quæ prius interfectis dominis, in bona inuolarent. Tenuioris fortunæ homines trucidare, erat tollere è medio inutilem turbam, & futuram oneri ciuitati obſeſſæ, & vrbem ad tollerandam obſidionem diuturnam præparare. Vno verbo ſignificare, aut vultu præ ſe ferre dolorem, de præſenti licentia omnium ſcelerum, vocabatur proditio, & conſpiratio cum Romanis, denique erat acerbiſsimo ſupplicio dignum facinus. Simile erat, ſuos innocentiſsimè interfectos lugere. Polluere templi ſacratiſsimam partem cædibus ac ſanguine, erat pugnare pro conſeruatione templi & religionis patriæ. Rapere ſacros Theſauros ex templi gazophylacio, eosdemque fœdiſsimo luxu profundere, erat mutuari ſumptus ad defenſionem cultuum diuinitus traditorum. Capitale erat, fuga tantis malis ſeſe ſubducere conari. Manentes autem in vrbe, præter alias publicas miſerias cernebant etiam ſua corpora, coniuges, liberos, fortunas, peſsimorum nebulonum effreni libidini ac violentiæ expoſita. Breuiter, nullum excogitari poteſt iniuriæ aut contumeliæ genus, quod miſera multitudo Iudæorum ab hoſte metuere debuerit, non prius idem perpeſſa à ſuis defenſoribus. Non igitur terribilis amplius multitudini in vrbe, ſed vt diu expetitus & optatus, quaſi recreationi eſſe cœpit aduentus hoſtilium copiarum, cùm oppugnata vrbe factioſi cogerentur coniunctis viribus externam vim propulſare, omiſsis inteſtinis latrocinijs ac conflictibus. Poſtremo igitur ſemeſtri huius belli, exercitu hoſtili ciuitas cincta, poſt illas immanes latronum intra vrbem direptiones & profuſiones, horrenda fame laborare cœpit, quam lues comitata eſt tam fœda, vt dicantur vndecies centena millia hominum, tempore obſidionis, fame & peſte extincta eſſe. Maxima multitudo à ſeditioſis intra mœnia, durante bello, quotidianis cædibus interfecta eſt.

Poſtea hoſtium telis in oppugnationibus, poſtremò capta & incenſa vrbe, aliquot myriades perierunt. Capti ſunt belli tempore ad ſeptem & nonaginta millia, qui partim venditi, partim in magnas vrbes in vicinia diſtributi, ludorum diebus laniandi feris obiecti ſunt: alij in circo mutuis vulneribus, pugnantium hoſtium more, ſe conficere coacti: alij vincti ad Iſthumum Peloponneſi perfodiendum miſsi ſunt. His triſtiſsimis exemplis horrendæ iræ Dei aduerſus contemptores Chriſti & Euangelicæ doctrinæ, gens illa propè tota deleta eſt, cùm diuinitus ita factum eſſet, vt feſto Azymorum, quo ex tota Iudæa Hieroſolymam conuenire conſueuerant Iudæi, vrbs cingeretur obſidione, & tunc quidem quicquid in tota regione ferè erat perdiſsimorum hominum, prædonum, latronum, facinoroſorum, fiducia munitionis, & ſpe ſecuritatis Hieroſolymam accurrerat. Cùm igitur primùm Veſpaſianus quinque annis ferè totam Iudæam ſubegiſſet, pluribus vrbibus munitiſsimis vi expugnatis, & ob inhabitantium peruicaciam direptis ac incenſis. Vltimo ſemeſtri Titus ad vrbem Hieroſolymam exercitum adduxit, eamque obſedit anno ſecundo Imperij patris, menſes ſex, quos appellationibus Macedonicis Ioſephus vocat.

Ξανθικὸν		*Aprilis.*	Πάνεμον		*Iulius.*
ἀρτεμίσιον	*quibus reſpondet ferè*	*Maius.*	Λῶον	*quibus reſpondet ferè*	*Auguſtus.*
Δέσιον		*Iunius.*	Γορπιαῖον		*September.*

Anno poſt CHRISTVM Natum, ſeptuageſimo tertio: poſt eundem paſſum ac reſuſcitatum, fermè quadrageſimo (Vno anno à vero aberrat Eberus, cuius cauſam ſuprà indicauimus.) *Anni Chriſti.* 72.

Menſis XANTHICI, id eſt, Aprilis die 14. Obſeſſa eſt vrbs Hieroſolyma, feſto Paſchatis. Die 22. fruſtra tentata ſeditione, Titus ſtructis aggeribus, & admotis machinis vrbem oppugnare cœpit.

Menſis ARTEMISII, id eſt, Maji, die 7. primo numero capto, Bezetha, hoc eſt, Neapolis, pars vrbis vltra templum verſus ſeptentrionem recens adiecta, & ab Agrippa priore cincta muro, occupatur à Romanis, die 12. Secundum murum capiunt Romani, & eodem die rurſus ejiciuntur. Die 16. ſecundo muro iterùm capto potiuntur inferiore vrbis parte, quam ACRAN vocabant Iudæi, ſitam in colle humiliore altero. Die 21. amiſsis iam duabus vrbis partibus, cùm Iudæi clementer inuitati à Tito, adhuc nollent pacem petere, aggeres extruere cœperunt milites ad Antoniam, iuxta tertium murum, qui intra duodecim dies perfecti, ſubiecto à Iudæis igne concremantur. Intercedit igitur mora totius menſis DEVTII, quo interuallo murum circa totam vrbem ducunt Romani, vt Iudæis commeatum, & facultatem fugiendi intercludant.

Menſis PANEMI, id eſt, Iulij die 1. Titus commiſeratione plebis motus, quam cenſerat propter paucorum obſtinatam peruicaciam, fame & peſte abſumi, vt eam quàm primùm liberaret, congeſtis nouis aggeribus, oppugnationem difficilimam tertij muri & Antoniæ tentat. Erat autem id ædificium magnificentiſsimum & munitiſsimum, iuxta Templum, turris quadrangulæ ſpeciem, ſed arcis ampliſsimæ magnitudinem referens, ab Herode Magno in gratiam pontificum extructum, & ab Antonio triumuiro appellatum, intra quod ſacer ornatus ſummi ſacerdotis aſſeruari conſueuerat. Die 6. Antonia expugnatur, corruente vltrò parte muri, illo in loco, quo Iudæi cuniculum egerant extra vrbem, per quem prorepentes, aggeres hoſtium incenderant.

Menſis LOII, id eſt, Auguſti die 8. Cùm Iudæi aliquoties prouocati ad pacem petendam à miti victore, vt Templo parci poſſet, conuicijs & telis legatos retuliſſent, templum vi capitur: cui, contra edictum Titi, ab iratis militibus iniectus ignis, opus admiratione digniſsimum abſumpſit, quo ipſo die etiam à Chaldæorum duce Nabuzardan, ante annos ſexcentos ſeptuaginta nouem, templum incenſum fuerat. Die 20. ſuperioris vrbis, quæ ciuitas Dauid vocabatur, oppugnatio inchoata eſt, poſtquàm denuò admoniti Iudæi de abjiciendis armis, pacem oblatam reſpuerant.

Menſis GORPIÆI, id eſt, Septembris die 7. Capta eſt vrbs ſuperior, cuius munitio erat templum, ſicut templi propugnaculum erat Antonia. Die 8. tota vrbs Hieroſolyma, prius direpta, arſit.

Menſis die Octobris 24. Titus in vrbe maritima Cæſaræ natalem fratris Domitiani celebrans, ludos edidit varij generis, in quibus Iudæi captiui ad tria millia producti, partim à feris dilaniati ſunt, partim armati commiſsi inter ſe trucidarunt.

Menſis NOVEMBRIS die 17. Berytum, in Syriæ oppidum, Romanorum coloniam, profectus Titus, patris Veſpaſiani natalem celebrauit, productis ſimiliter in ludorum ſpectaculis plurimis captiuis Iudæis, qui cum Romanorum & Græcorum voluptate obtriti, laniati & mactati ſunt.

 Hæc

Anni Christi. Hæc pauca de miſerabili excidio eius vrbis dicere volui, quæ præcipua ſedes fuit populi & doctrinæ Dei, ab octauo anno regni Dauidis, vſque ad hoc excidij tempus, annos mille, centum, & triginta ſeptem. vt nos commonefacti de inæſtimabili ira Dei aduerſus contemptum filij ſui, & verbi per ipſum patefacti, caueamus, ne vel ſtudio opprimendi veram doctrinam, vel obſcurandi falſis conciliationibus, vel contemptu eiuſdem & ſcelerum licentia, ſimiles ærumnas nobis acceſſamus. Hactenus Eberus.

82. Quamuis circa hunc annum in Chronologia indicatum ſit, quòd C*LETVS* Romanorum Epiſcopus non fuerit: tamen vt cauſas quoque addam, quæ me hoc affirmare compulêre, hæc breuiter ſubjiciam. Tàm Irenæus quàm Euſebius in hiſtoria, Lino Anacletum ſucceſſorem ponunt, & Cleti nullam mentionem faciunt. Quem certè non omiſiſſent, ſi vnquam tali nomine quiſpiam Romanus fuiſſet Pontifex. Deinde illa quæ ex Damaſi de Pontificibus libro, à Monacho ſuprà nominato afferuntur, omninò ſtare non poſſunt. Dicit enim de Cleto: Fuit autem temporibus Veſpaſiani & Titi, à Conſulatu Veſpaſiani ſeptimo, & Domitiani quinto, vſque ad Domitianum nono & Rufum Coſs. Mox de Clemente, quem Cleto ſucceſſorem facit: Clemens natione Romanus, de regione Celio monte, ex patre Fauſtino, ſedit annis nouem. Fuit autem temporibus Galbæ & Veſpaſiani, à Conſulatu Trachalæ & Italici, vſque ad Veſpaſianum nono & Titum. Videat nunc lector, quomodo hæc fieri potuerint? Ego eiuſmodi mendacia enormia conciliare neſcio: ea indicaſſe, vt Papatus initij incertitudo pateat, ſatis eſſe duco. Audent tamen Pontificij hunc, qui nunquam fuit, interceſſoris loco coram Deo, in Sacro ſuo Canone Miſſali ponere.

94. De Clemente, quem Romanum Epiſcopum fuiſſe certum eſt, hæc breuiter traduntur: Quòd Romanus fuerit, & à Petro Apoſtolo appræhenſa manu Rom. Pontif. ſi ordinatus (ſi modò Epiſtolis eius fides erit adhibenda) Ipſe veró ſibi Linum ac Cletum prætuliſſe. Traiani tandem iuſſu in exilium deportatum, vbi duo millia reorum repererit, qui marmora ſecabant, indeque retractum anchora collo appenſa ſubmerſum. Eius iuſſu Martyrum acta conſcribi cœpiſſe, ſeptemque ad hoc Diaconos in diuerſa loca ordinatos. Sanxiſſe eum quoque ferunt, Ne Epiſcopus ſine Diacono ſacra faceret, Néue Laico Clericum in ius vocare liceret. Itemque in Decretis refertur, de conſec. diſt. 2. Sacerdotum aliorumque &c. Quando celebratur Miſſa, presbyterium laicus ingredi ne præſumeret. Sed quæ fides eis, quæ ſub Clementi nomine feruntur, Epiſtolis ſit habenda, ex hoc palàm fit. Prima earum ad Iacobum fratrem Domini ſcripta perhibetur, in qua in primis agitur de morte Petri, & quomodo Clemens ſit ab eo Pontifex factus. Iacobus frater Domini anno Chriſti 63. occiſus eſt. Petrus verò, vt ipſi Pontificij tradunt, anno vltimo Neronis, hoc eſt, anno Chriſti 70. Quomodo ergo ad illum qui ſeptimo antè anno defunctus erat, de morte Petri ſcribere potuit? Deinde talia in eadem Epiſtola traduntur, quæ cum ſacris literis minimè conueniant. Quod certè Clementi pio viro non aſſcribendum, nec cogitandum de eo fuerit. Porrò & phraſes eiuſmodi ſunt, quæ ea tempora non redolcant, ſed monaſticum quid præ ſe ferant. Altera Epiſtola ad eundem Iacobum tractat de ſacratis veſtibus, Res digna, quæ Apoſtolis negocium faceret, in primitiua Eccleſia. Denique nihil eſt in ea tota Epiſtola, niſi quod Sus Mineruam, vt in prouerbio eſt, Epiſcopus Apoſtolum, diſcipulus Magiſtrum doceat. Tertió, & hæc poſt mortem Petri ad Ia-

cobum

cobum ſeptem annis ante Petri mortem ſepultum, ſcripta eſt. Quare credat eis, qui credere poteſt, niuem eſſe nigram, lucem tenebras, tenebras lucem, & ſimilia. Hæc in honorem Romanæ Sellæ, iuſſu vocis Diuinæ, Apocalyp cap. 18. à me ex eorum ſcriptis relato ſunto, ſuis locis plura ad honorem eius pro veritate dicturi. *Anni Chriſti.*

Hæreſes nunc aliquæ, vel doctrinæ Hæreticorum indicandæ veniunt, inter quas prima eſt, Nicolaitarum, cuius in Apocalypſi quoque mentio fit, cap. 2. de ea Euſeb. in hiſtoria ſic ſcribit. Nicolaitæ Nicolaum, vnum ex illis, qui cum Stephano ab Apoſtolis conſtituti ſunt Diaconi, autorem ſe habere iactabant, de quo Clemens Alexandrinus in Tertio Stromaton libro hæc ſcribit: Pulchram, inquiens, valdè hic vxorem habuit. Et poſt Aſcenſionem Domini & Saluatoris noſtri, cùm increparetur ab Apoſtolis tanquam Zelotypus, productam in medium vxorem ſuam, ſi quis eam habere vellet, permiſit. Ex qua occaſione iſti conſequens putauerunt, vt ſecundum hoc factum dictúmue Nicolâi, vnuſquiſque carne ſua, in quocunq; delectaretur, abuteretur. Et retinentes hoc ſimpliciter & innocenter dictum, abſque vlla reuerentia promiſcuos nunc & illicitos concubitus expetunt hi, qui ſub illius nomine, ſectam ſibi propriæ libidinis aſſumſerant. 94.

Menandri qui Simonis Magi diſcipulus, & conterraneus eius, id eſt, Samaritanus fuit, docuit, ſemetipſum eſſe Saluatorem, ab inuiſibilibus miſſum ad ſalutem hominum: ſi quis ab ea diſceret Magicam, quam profitebatur, artem, eum tam fore potentem, vt angelos, qui mundum crearint, vinceret: Sique Baptiſma eius ſuſciperet, eum immortalem in hac vita fore, nullúmque ſenectutis experiri incommodum. 95.

Cerinthi Blaſphemias Irenæus breuibus ſic indicat, lib. 1. cap. 25. Cerinthus autem, quidam in Aſia, non â primo Deo factum eſſe Mundum docuit, ſed à Virtute quadam valdè ſeparata, & diſtante ab ea principalitate, quæ eſt ſuper vniuerſa, & ignorante eo, qui eſt ſuper omnia, Deo. (Sunt ne hæ Blaſphemiæ?) Pergit Irenæus. Ieſum autem ſubiecit, non ex Virgine natum. Impoſsibile enim hoc ei viſum eſt: fuiſſe autem eum Ioſeph & Mariæ filium, ſimiliter vt reliqui omnes homines, & plus potuiſſe Iuſticia, prudentia & ſapientia præ omnibus, & poſt Baptiſmum deſcendiſſe in eum Chriſtum, ab ea principalitate, quæ eſt ſuper omnia, ſigura columbæ, & tunc annunciaſſe incognitum patrem, & Virtutes perfeciſſe: in fine autem reuolaſſe Chriſtum de Ieſu, & Ieſum paſſum eſſe, & reſurrexiſſe. Chriſtum autem impaſsibilem perſeueraſſe exiſtentem Spiritualem. Hæc Irenæus. Hiſt. Eccleſ lib. 3. cap. 28. hæc addit: Docuiſſe eum, Regnum Chriſti poſt reſurrectionem fore Terrenum Hieroſolymis: & homines in carne iterùm concupiſcentijs & vitijs ſubiectam conuerſationem habituros.

Ebionei, qui à paupertate nomen habent, verè pauperes in agnitione gloriæ Chriſti, vt dicit Euſebius, Quoniam quidem ſolum eum hominem putarunt, & per profectum vitæ ac Virtutis Virum iuſtum effectum, communi etiam natiuitate ex viro & fœmina procreatum, Chriſti fidem non eſſe ſufficientem ad vitam æternam conſequendam. Legem igitur cuſtodiendam cenſuerunt. Quidam ex eis à Virgine natum eum fatebantur, ac de Spiritu ſancto conceptum, nec tamen ſemper fuiſſe Deum ac Verbum & Sapientiam Dei. Corporalem legis obſeruantiam cuſtodiebant. Pauli Apoſtoli Epiſtolas omnes reſpuere, ipſumq; Apoſtatam legis appellare ſoliti ſunt. Vſi Euangelio vno quodam, quod ſecundum Hebræos

 dictum

Anni Christi. dictum fuit, cætera omnia nihili ducta. Sabbata cum Iudæis, nobiſcum diem dominicam in honorem reſurrectionis obſeruarunt. Hiſt. Eccleſ. lib. 3. cap. 27. Fuerunt & aliæ Sectæ eodem tempore, quas Irenæus prædicto loco recenſet. Sed quia non multum earum cognitio vtilitatis adfert lectori, eas prudens omitto: qui hoc ſolùm operam do, vt ea quæ ſcitu digna, & ad detegendas ſubtiles Satanæ technas, & ad illuſtrandam gloriam CHRISTI, in puniendis hoſtibus, & conſeruandis pijs, & eiuſmodi neceſſaria ſunt, in his commentarijs referam. Pergemus ergo ad alia.

96. Domitianus Imperator, poſt multas in Nobiles ac Senatores Romanos perpetratas cædes, arma tandem in DEVM quoque vertit, innocentem Chriſtianorum ſanguinem fundens, Iohannem Apoſtolum in Pathmon relegauit, Flauiam Domicillam ſororis filiam, ob fidem CHRISTI, cum multis alijs in Ponciam (Ego Pontum intelligo) exportari fecit. Chriſtianorum ſanguine non contentus, Iudæos quoque qui de ſtirpe Dauidis eſſent, conquiri, occidique iuſsit. Inter quos Chriſtianos quoſdam nactus, de CHRISTI conſanguinitate exiſtentes, cùm pauperes eos, innocenteſque reperiſſet, abſolutos liberè dimiſit, edictiſque propoſitis Perſecutionem ſuſtulit. Copioſius hæc Euſeb. Hiſt. lib. 3. cap. 20.

105. Quæ Anacleto aſſcribantur conſtitutiones, breuiter referam, quamuis pleraque ementita eſſe, non ſit dubium: tamen vt videat lector, qua fraude ſibi Romani Pontifices ad Tyrannidem iter patefecerint. I. Ab ipſo Domino Primatum Romanæ Eccleſiæ, ſuper omnes Eccleſias, vniuerſumque Chriſtiani nominis populum, conceſſum eſſe aſſeruit. Quia, inquit, Petro docenti & morienti Romæ dixit, Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam. II. Epiſcopum à tribus Epiſcopis, Sacerdotem ab vno Epiſcopo ordinandum præcipit, idq; non priuatim, ſed publicè. III. Epiſcopum alterius Epiſcopi Eccleſiam occupare, & Presbyteros alterius Epiſcopi Diœceſi ſubiectos ordinare vetuit. IIII. Omnes qui ſacris intereſſent, vt aut communicarent, aut Templo, ſi nollent communicare, pellerentur, juſsit. V. Ne quis ex clericis comam, vel barbam aleret. Hæc præcipua eius decretorum feruntur. Si quis plura deſiderat, lib. Conciliorum legat, vbi plauſtra mendaciorum huic aſſcriptorum, in fictis ſub huius nomine Epiſtolis inuenies.

EVARISTO aſſcribitur, quòd conſtituerit, Matrimonia in publico contrahi debere, ac à Sacerdote coram Eccleſia ſponſum ſponſæ iungendum eſſe. Plebis accuſationem aduerſus Epiſcopos, etiam inordinatè ſeſe gerentes, non recipiendam, decreto cauit. Quia, inquit, merita populi tales Epiſcopos impetrarunt Eccleſiæ, lib. Concil. Item, Eccleſiam debere Epiſcopo ſuo in omnibus obedire, nec eum vnquam dimittere, donec viuit, præcipit, dicens, Vt nec vxor maritum, ita nec Eccleſiam Epiſcopum dimittere poſſe. Viciſsim Epiſcopus Eccleſiam, vel ſine neceſsitate, vel ſine Apoſtolica & Canonica mutatione, non magis dimittere poteſt, quàm maritus vxorem ſuam. Quia, inquit, qui viderit mulierem, & concupiuerit eam in corde ſuo, mœchatus eſt. lib. Conc. Videntúrne tibi hæc, pie lector, verè papalia, ex ſacris literis deſumpta?

Quantam perſecutionem Traianus, alioqui bonus & Imperio dignus princeps fieri juſsit. Inter multos & innumerabiles qui hac perſecutione abſumpti ſunt Chriſtianos, Viri & fide & doctrina ſanctitateque vitæ clari, duo præcipui enituerunt. S. Simeon Cleopæ filius, qui CHRISTI Domini ſecundum carnem conſangui-

ſanguineus, ac Hieroſolymæ poſt Iacobum Epiſcopus fuit. Hic annorum CXX. ab hæreticis accuſatus, propterea quód de genere Dauidis ac ſimul Chriſtianus eſſet, multis patienter perpeſsis cruciatibus, cruci tandem affixus vitam finiuit. Ignatius inde, qui Antiochenæ Eccleſiæ Epiſcopus fuit, Romam abductus, Beſtijs in cibum proiectus eſt. Hunc, cùm iam immaniſsimis proijceretur beſtijs, dixiſſe ferunt: Frumentum ego ſum DEI, Beſtiarum dentibus molor & ſubigor, vt panis mundus efficiar CHRISTO. Hanc perſequutionem Plinius iunior aliquo modo ſedauit. Is namque cùm Hiſpaniarum præfecturam gereret, ac innumeros Chriſtianos ad ſupplicia rapi, eorumque ſine omni miſeratione ſanguinem fundi cerneret: pereuntium multitudine motus, Traianum ad parcendum inſontibus admonuit. Cuius Epiſtolam, quia ſtatum Veteris Eccleſiæ aliquo modo depingit ac Traiani reſponſum, hîc adijcere libuit. Extant autem inter Epiſtolas Plinij eiuſdem lib. 10. *Anni Christi.*

PLINIVS TRAIANO. Solenne eſt mihi domine, omnia, de quibus dubito, ad te referre. Quis enim poſt melius vel cunctationem meam regere, vel ignorantiam inſtituere? Cognitionibus de Chriſtianis interfui nunquam, ideo neſcio, quid & quatenus aut puniri ſoleant, aut quæri. Nec mediocriter hæſitaui, ſit ne aliquod diſcrimen ætatum: an quamlibet teneri nihil á robuſtioribus differant: detúrne pœnitentiæ venia: an ei qui omninò Chriſtianus fuit, deſiſſe non proſit. Nomen ipſum etiam ſi flagitijs careat, an flagitia cohærentia nomini puniantur. Interim in ijs, qui ad me tanquam Chriſtiani deferebantur, hunc ſum ſecutus modum: Interrogaui ipſos, an eſſent Chriſtiani? confitentes iterùm, ac tertiò interrogaui, ſupplicium minatus: perſeuerantes duci iuſsi. Neque enim dubitabam, qualecunque eſſet quod faterentur peruicaciam certè & inflexibilem obſtinationem debere puniri. Fuerunt alij ſimilis amentiæ, quos, quia ciues Romani erant, annotaui in vrbem remittendos. Mox ipſo tractatu, vt fieri ſolet, diffundent ſe crimine, plures ſpecies inciderunt. Propoſitus eſt libellus ſine autore, multorum nomina continens, qui negant ſe eſſe Chriſtianos, aut fuiſſe: cùm præeunte me Deos appellarent, & imagini tuæ, quam propter hoc iuſſeram cum ſimulacris numinum afferri, thuri ac vino ſupplicarent, præterea maledicerent Chriſto: quorum nihil cogi poſſe dicuntur, qui ſunt reuera Chriſtiani: dimittendos putaui. Alij ab indice nominati, eſſe ſe Chriſtianos dixerunt, & mox negauerunt: fuiſſe quidem, ſed deſiſſe, quidam ante triennium, quidam ante plures annos, non nemo etiam ante viginti quoq;. Omnes & imaginem tuam, deorumq; ſimulacra venerati ſunt: ij & Chriſto maledixerunt. Affirmabant autem hanc fuiſſe ſummam, vel culpæ ſuæ, vel erroris, quód eſſent ſoliti ſtato die ante lucem conuenire, carmenq; Chriſto qui Deo dicere ſecum inuicem, ſeq; ſacramento non in ſcelus aliquod obſtringere, ſed ne furta, ne latrocinia, ne adulteria committerent, ne fidem fallerent, ne depoſitum appellati abnegarent: quibus peractis, morem ſibi diſcendi fuiſſe, rurſusq; coëundi ad capiendum cibum, promiſcuumque tamen, & innoxium quod ipsum facere deſiſſe poſt edictum meum, quo ſecundum mandata tua & hætærias eſſe vetueram. Quo magis neceſſarium credidi, ex duabus ancillis, quæ miniſtræ dicebantur, quid eſſet veri, & per tormenta quærere. Sed nihil aliud inueni, quàm ſuperſtitionem prauam, & immodicam: ideoque dilata cognitione, ad conſulendum te decurri. Viſa eſt enim mihi res digna conſultatione, maximè propter periclitantium numerum. Multi enim omnis ætatis, omnis

 ordi-

ordinis, vtriuſque ſexus etiam, vocantur in periculum & vocabuntur. Neque enim ciuitates tantùm, ſed vicos atque etiam agros ſuperſtitionis iſtius contagio peruagata eſt, quæ videtur ſiſti & corrigi poſſe. Certè ſatis conſtat, propè iam deſolata templa cœpiſſe celebrari, ſacra ſolennia diu intermiſſa repeti, paſsimque venire victimas, quarum adhuc rariſsimus emptor inueniebatur: ex quo facile eſt opinari, quæ turba hominum emendari poſsit, ſi ſit pœnitentiæ locus.

Traianvs Plinio. Actum, quem debuiſti, mi Secunde, in excutiendis cauſis eorum, qui Chriſtiani ad te delati fuerant, ſecutus es. Neque enim in vniuerſum aliquid, quod quaſi certam formam habeat, conſtitui poteſt. Conquirendi non ſunt: ſi deferantur & arguantur, puniendi ſunt: ita tamen, vt qui negauerit, id eſt, ſupplicando Dijs noſtris, quamuis ſuſpectus in præteritum fuerit, veniam ex pœnitentia impetret. Sine autore verò propoſiti libelli nullo crimine locum habere debent: nam & peſsimi exempli, nec noſtri ſeculi eſt.

111. Alexandri Romani Pontificis decreta hæc feruntur. I. Aquam admixto ſale precibus benedicendam, eamque & in templo, domique ad Satanam propellendum, & ad peccata tollenda, ſeruari iuſsit, eaque finitis ſacris populum aſpergendum eſſe conſtituit, vt ſanctificarentur ac purificarentur. II. In Euchariſtiæ ſacrificio aquam vino admiſceri voluit, vt iſta vini & aquæ mixtio ſympolum eſſet, credentes Christo eſſe incorporatos, ac vnitos: vel quia è Christi latere ſanguis & aqua fluxerunt. III. Panem Azymum in Euchariſtia vſurpandum præcepit, cùm antea fermentato indifferenter vſi eſſent. IIII. Miſſam vnam á quolibet ſacrificulo ſingulis diebus habendam præcepit: Peccata eo ſacrificio deleri docens, Ideo Paſsionem Domini in Miſſa recitandam inſtituit: Rationem adijciens quare peccata per Miſſam tollerentur, quia corpore & ſanguine Chriſti in ſacrificijs nihil maius eſt. Verbis Euchariſtiæ præpoſuit: Qui pridiè quàm pateretur &c. Tandem martyrio, coronatus obijt.

115. Iudæorum rabiem & furorem, quo hoc tempore in Romanos verſi ſunt, Dion Caſsius Niceus in vita Traiani luculenter ſcripſit, his verbis. Iudæi, qui circa Cyrenem incolebant, Andrea duce conſtituto, Romanos & Græcos, ſine diſcrimine ſtatim obtruncant, Nec cæde contenti, humanis carnibus veſci cœpêre, Horum inteſtinis ſtillante adhuc ſanguine cincti, tum pellibus obuoluti, multos per medium vſque ad verticem diſſecuerunt, plures beſtijs dilaniandos obiecêre, alios inter ſe digladiari coëgêre, vt ducenta & amplius hominum millia, eo furore & armis Iudæorum interierint. Ingens item cædes ab eiſdem in Ægypto patrata fuit. Nec minore clade Cyprij affecti fuêre. Siquidem in ea Inſula, duce Artemione, conſpirantes Iudæi circiter ducenta & quadraginta capitũ millia trucidarunt. Qua facti atrocitate, Iudæus de cætero legibus & pœnis Cyprum attingere prohibetur. Si vel vi tempeſtatis, vel per errorem illuc delatus fuerit ceu capite damnatus, ſtatim morte mulctatur. Sed inulta clades non manſit. Nam Traianus miſſo cum exercitu Lucio, tum antecedentibus alijs ducibus, Iudæos qui per vniuerſum ferè terrarum orbem tantum cædis ediderant, profligauit. Hæc Dion. Cœtera in Chronologia indicata ſunt.

121. Sixtus Romanorum Epiſcopus, natione Romanus fuit, paſtore natus. Huic multæ

multæ ſanctiones Eccleſiaſticarum ceremoniarum aſſcribuntur. I. Sacra vaſa ne qui præter ſacros miniſtros attingerent. II. Quod corporale appellant, ex lineo panno fieri iuſsit. III. Vt SANCTVS iu communione Euchariſtiæ ter canere-tur, ordinauit. IIII. Miſſam non niſi in Altari celebrandam eſſe. V. Aduerſus Chriſtianum accuſationem non eſſe admittendam, niſi duorum aut trium teſtiumfide, rata accuſatio eſſe cognoſceretur. VI. Ab Epiſcopo ad Rom. Pontificem Appellandi ius dedit Eccleſiaſticis miniſtris. VII. Epiſcopus ad Rom. Pontificem accerſitus, domum rediens, niſi Eccleſiæ à pontifice datas literas reddiderit, eum non eſſe recipiendum ab Eccleſia ſanxit. VIII. Accuſatores miniſtrorum Eccleſiæ non eſſe audiendos, niſi accuſatorum integritas primùm ſit comperta. Lib. Concil.

Teleſphori Rom. Epiſcopi decreta hæc feruntur. I. Septem ſeptimanas ante Paſcha ieiunium obſeruandum à Clericis inſtituit. II. Tres miſſas in die natalitio Chriſti manè celebrandas ſanxit: alijs diebus ante horam diei tertiam miſſam celebrari prohibuit. lib. Con. III. Gloria in Excelſis Deo &c. in miſſa canendum præcepit. IIII. Accuſatori, aduerſario abſente, non eſſe credendum, niſi prius vtraque pars examinetur. lib. Con. Porrò de ieiunio inſtituto non per omnes regiones eadem fuit obſeruatio, Quibuſdam namq; locis, etiam circa annum Chriſti 300. & vltrà, tribus ſeptimanis, quibusdam quinque, alijs aliter ante paſcha ieiunia celebrarunt, vt ex hiſt. Trip. lib. 9. cap. 38. videndum eſt, Vbi hæc ſcribuntur. In ipſis ieiunijs, aliter apud alios inuenimus obſeruari. Romani enim tres ante Paſcha ſeptimanas, præter Sabbatum & Dominicam, ſub continuatione ieiunant. (Vbi hîc fuit Teleſphori Decretum ?) Illyrici verò & tota Græcia, Alexandria quoque ante ſex ſeptimanas, ieiunant, eaq; ieiunia Quadrageſimam vocant. Alij verò ante ſeptem Paſchæ ſeptimanas, ieiuniorum facere noſcuntur initia, & tres tantummodò ſeptimanas, hoc eſt, quinis diebus, per intermiſsionem aliarum duarum ſeptimanarum ieiunantes, &c. Hæc propterea retuli, vt videret lector, quòd Teleſphori inſtitutum Romæ non fuerit obſeruatum, tempore Conſtantini Magni. Extat & alius locus, diuerſas ieiuniorum obſeruationes indicans, quæ fuerunt circa annum Chriſti 180. hiſt. Eccleſ. lib. 5. cap. 24. Quidam putant vno tantùm die obſeruari debere ieiunium, alij duobus, alij verò pluribus, nonnulli etiam quadraginta, vt horas nocturnas diurnasq; computantes, diem ſtatuant. &c. 129.

Bellum Iudaicum, quo tandem omnis Iudaicæ gentis potentia virtuſque rebellandi Romanis adempta, hinc ortum eſt. Adrianus Imperator vrbem Hieroſolymam pridem euerſam rurſus habitari iuſsit, Æliamq; Capitolinam appelauit. Ioui item ex auerſo Templi ædem excitauit, Hoc facto magno Iudæi dolore afficiebantur, indignantes peregrinos ſecum in vrbe habitare, grauiusq; ferebant externa ſacra fieri, externorumque Deorum imagines in ea conſtitui. Ac cùm alij quamdiu Imperatoris metu, qui in propinquo erat, quieuiſſent, paratis nihilominus ad belllum neceſſarijs, acceſsit, vt edictum ab Adriano Imperatore emitteretur, quo ne circumciderentur Iudæi prohibebatur. Eius legis meminit Ælius Spartianus in Adriano his verbis: Mouerunt ea tempeſtate & Iudæi bellum, quòd vetabantur mutilare genitalia. Hinc furore accenſi ac in arma verſi, Romanos vndiq; neci dare, Iudæamq; à Romanis vindicare ſatagebant, Malo propoſito, peiore reperto Duce. COCHABAS enim filius COCHAB, vnde & Barcochabas dictus eſt, homo nimi-

nimium audax, latrocinijs multisq; facinoribus clarus Iudæus, Stellam ſe illam magnam eſſe iactitabat, per quam Bileam Iudæos liberatos iri, in ſuo vaticinio cecinerat: atque ob id de cælo miſſum, vt oppreſsis ac miſeris Iudæis auxilio foret. Sex continuis annis bellum, multa cæde Chriſtianorum gentiliumq; geſsit. Victus tandem à Iulio Seuero, quem Imperator ad id bellum conficiendum deſtituerat, in Betheram præualidum oppidum, non longè ab Hieroſolymis ſitum, compulſus eſt, vbi longiore obſidione, fame, ſiti inteſtinisq; ſeditionibus confecti Iudæi, à Romanis ſuperantur. Deditíne ſint, an vi cum vrbe capti, incertum eſt. De hoc conſtat, ipſum Bercochabam meritas ſcelerum pœnas dediſſe, omnem deniq; Iudaicam nationem, ex illa regione pulſam, edictoq; propoſito, ne ex ſublimiore loco Terram illam patribus eorum promiſſam, contueri ſaltem liceret. Euacuata igitur Terra Iudæis, vrbs Hieroſolyma Chriſtianis conceſſa, totaq; regio alienigenis completa. Tradunt quidam Hadrianum Suem marmore exciſam ſuper vrbis portam poſuiſſe, in contemptum contumeliamq; Iudæorum. Hoc modo Iudæi tota regione patriaq; terra extorres facti, ac in omnes gentes diſperſi, ex eoq; tempore Rempub. nullam habere potuerunt. Quam pœnam abnegati Regis cœli, merito ſuo ſuſtinent.

137. Baſilides, Carpocrates & Saturninus, Menandri doctrinam miris technis, ac ſubtilibus argutijs auxerunt, inter quos Baſilides cæteros longè vicit. Sed eorum neniæ non ſunt dignæ relatu.

Valentini hæreſis ex ſuperioribus nata, qui varias Deorum generationes, quas æonas vocabat, effinxit. CHRISTVM de carne ac ſanguine Mariæ nihil ſumpſiſſe, ſed per eam tanquam per fiſtulam tranſijſſe docuit. Huius Synchronos Cerdo docuit, eum qui à lege & Prophetis annunciatus ſit Deus, non eſſe Patrem Domini noſtri Chriſti Ieſu. Hunc enim cognoſci, illum autem ignorari: & alterum quidem Iuſtum, alterum autem bonum eſſe. Irenæus lib. 1. cap. 28.

141. His ſucceſsit Marcion Ponticus, cuius doctrina ſuper modum blaſpema fuit. Docuit enim, Deum, qui á Prophetis annunciatus ſit, malorum factorem & bellorum concupiſcentem, & inconſtantem quoq; ſententia & contrarium ſibijpſi eſſe Ieſum, qui à DEO patre miſſus eſt: omnia ea deſtruxiſſe, quæ fabricator mundi (quem alium Deum eſſe dixit, præter verum Deum) conſtituerat. Sacras ſcripturas Noui Teſtamenti mutilauit, vndiq; tollens Teſtimonia, quæ patrem Domini noſtri Ieſu Chriſti, ipſumq; filium eius creatorem mundi conteſtabantur: Salutem animæ per ſuam doctrinam dari confeſſus eſt, corporis reſurrectionem negauit. De ſanctis patribus, deq; eorum ſalute mira delyrauit. Quæ Irenæus copioſè tradit lib. 1. cap. 29.

Marcus Colorbaſeorum hæreſeos autor, Magia vſus multos ſeduxit, præſertim mulierculas, quibus ſuis præſtigijs fucum faciens, ad libidinē eas ſuiq; amoris cupidinem incendit. Gratiam ſuam eis infundens, Prophetare, id eſt, delyrare fecit. Summa doctrina eius fuit, ſe eſſe ſuper omnes, agnitione perfectiſsimum, ac quibus velit, ſe poſſe gratiam quæ in ipſo erat infundere, vt ſimiliter perfectiſsimi fierent: & hæc Iren[illegible] tis verbis ſcripta reliquit, lib. 1. cap. 8. 9. & 10. &c. Omnes iſti hæretici ſeduct[illegible] temporibus Hygini Rom. Epiſcopi fuerunt, præter Marcionem, qui aliqua[illegible] tó pôſt vixit, vt in Chronologia indicatur. HYGINI autem pontificis, ne & is non ſit nouarum conſtitutionum autor, Decreta hæc feruntur. I. Templa cum ſolenni ceremoniarum ac Sacrificiorum ritu dedicanda eſſe II. Eaq;

nec

nec minuenda, nec augenda eſſe, ſine metropolitani conſenſu. III. Trabes, tegulas, aliámue templorum materiam, in prophanos vſus vertere vetuiſſe perhibetur. IIII. Vnum, vt vocant, compatrem vel virum, vel fœminam, in baptiſmo adhiberi debere,&c. Clerum in ordinem redegiſſe,ac gradus diſtribuiſſe dicitur, lib. Con.

Pio Rom. pontifici præter paſchatis in Dominica die obſeruandi morem, & hæc aſſcribuntur. I. Quòd Sacerdotibus negligentius miſſæ ſacra facientibus pœnas ſtatuit, vt ſi quis per imprudentiam de Sanguine Chriſti effunderet in terram, pœnitentiam ageret dies 40. Si ſupra altare, dies 3. Si ſuper linteum calici ſubſtratum, dies 4. Si ſuper aliud linteum, dies 9. Sanguinem Chriſti effuſum lambere, vel ſi id fieri non poſsit, aut radere aut eluere, & raſum aut lotum vel comburi, vel in Sacrarium repoſitum ſeruari. II. Plebs Epiſcopum ne accuſaret, nec oues paſtorem redarguerent, ſanciuiſſe tradunt: Quia nec diſcipulus ſit ſupra magiſtrum, nec ſeruus ſupra dominum Conc. lib. III. Virgines ante 25. annum non eſſe conſecrandas IIII. Sacrilegus eſſet quicunq; fundos, aliáue bona religioni dicata, in prophanos vſus conferret, &c. 145.

Aniceto quoq; Romano Epiſcopo decreta aliqua affinguntur, quorum alia Anacleto eſſe aſſcripta, ex ſupra dictis patet. Vt ſunt. Clerici nec comam nec barbam nutrirent. Epiſcopus non à paucioribus ac tribus alijs Epiſcopis confirmaretur. Porró conſtituiſſe dicitur: Metropolitanum ſeu Archiepiſcopum ab omnibus eius prouinciæ Epiſcopis conſecrandum eſſe. Archiepiſcopum à ſuo Epiſcopo, aut coram primate, aut Rom. Pontifice accuſandum eſſe. Archiepiſcopos non eſſe primates dicendos, ſed Metropolitanos, niſi iſta prærogatiua nomenclaturæ ei à Rom. Pontifice concederetur. Capitis verticem quoque in Sphærulæ modum radendum ſacerdotibus præcepiſſe ferunt. Plat. & lib. Con. 159.

Hoc tempore de obſeruatione paſchatis vehemens concertatio fuit. Cùm veró Aniceto ac Polycarpo ea de re non conueniret, conſtitutum eſt, ut quiſque de paſchate ſuum morem ſeruaret, ea lege tamen, ne propter temporis diſsimilitudinem in ceremonia illa de obſeruatione paſchatis,concordia Eccleſiæ rumperetur. Quia non oporteret, propter ceremoniarum diſſonantiam, rumpere fidei conſonantiam.

Marcellina Carpocratis doctrinam amplexa,multos Romam veniens ſeduxit Diſcipuli eius Gnoſticos ſeſe appellabant, eó quòd ſe ſolos fontem veritatis hauſiſſe, ac ſolos ſe ſcire quæ ſalutis eſſent arbitrabantur. Animas hominum à corpore in corpus tranſire docebant, donec omnia quæ homo ſiue mali ſeu boni facere poſſet,in omnibus perfeciſſet tunc demùm liberari ac in cœlum aſſumi atque hoc modo omnes tandem animas ſaluas fore. Opera hominum paria eſſe, ac non niſi opinione hominum, aut iuſta aut iniuſta fieri, ideo licere quicquid libeat. Quæ & factis præſtitere. Iren. lib. 1. cap. 24. hæc copioſius. 162.

Parthi à Traiano eo neceſsitatis compulſi erant, vt domi ſuæ intra limites ſe continentes Romanorum fines attentare minimé auderent. At cùm Adrianus, Piusq; Antoninus ſegnius res Orientis adminiſtrarent, multas quoq; quas Traianus magno labore, multoq; ſanguine prouincias ſubegerat, quaſi ad Rempub. Rom nihil pertinentes omitterent. Parthis animi creuerunt. Regnante igitur Romæ Pio Antonino, Vologeſes Parthorum Rex bellū in Romanos, magno apparatu, omnibus ad expeditionem neceſſarijs per totum Regnum ſuum conquiſitis, præparauit. 163.

Fatis

Anni Christi.

Fatis deniq; functo Antonino, Marco, Veroq; in Imperio ſuccedentibus, bellum indixit. Fugato primùm Atidio Corneliano (qui tum Syriam adminiſtrabat) Syriam, Armeniam, ac Cappadociam modis miſeris afflixit. Aduerſus hunc Annius Antoninus Verus, qui æquo iure cum Marco imperauit, cum exercitu profectus eſt: Ipſe Antiochiæ in delitijs agens, rem per duces, quos, vt ex factis apparet, ſtrenuiſsimos in exercitu habuit, admiſtrare. Duces cum Parthis congreſsi, eos in fugam vertunt, magna eorum cæde peracta, Armenia Syriaq; tota eos expellunt, veſtigiaq; eorum legentes Seleuciam vſque, quæ maxima Aſſyriorum vrbs eo tempore habebatur, perueniunt: ea ſuper Hydaſpem fluuium ſita eſt: Quam vi oppugnatam cum quadringentis hominum millibus, qui in ea degebant, ceperunt; Præſidioq; in ea Romanorum militum, vt res poſcebat, collocato, Rom. fines hac parte ab Hoſte tutarunt, Auguſtisq; magni Triumphi autores fuerunt. Quorum egregiam in bello operam, ex varijs collectam, hîc referre libuit: nomina ipſorum Ducum, ſi ea non ſub Imperatoris honore deliteſcerent, libentius relaturus; Quó cuique factorum ſuorum digna ſeruaretur memoria.

166. Ambigitur de Dionyſio, cùm eius nominis plures, in Veteri Eccleſiam fuerint conſpicui, quis eorum cœleſtis Hierarchiæ autor ſit? Fuit enim primus Dionyſius ille Areopagita Athenienſis, de quibus in Actis Apoſtolorum mentio fit. Quem Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 23. ab Apoſtolo Athenienſibus Epiſcopum datum aſſerit. Hunc eius libri autorem libenter dicerent; quò magnis nugis maior eſſet autoritas. Sed quòd is non ſit autor, ex hoc patet, quòd nulla libri iſtius apud veteres mentio fit. Alter Dionyſius Corinthiorum Epiſcopus fuit, vir magno nomine, multisq; in Eccleſiam benè pieq; factis clarus, Cuius ſcripta Euſeb. prædicto loco recenſens, nihil de hierarchia meminit. Tertius fuit Dionyſius diſcipulus Origenis, qui Heraclæ primùm in Catecheſeos auditorio, deinde in Epiſcopali dignitate apud Alexandriã ſucceſsit. Hunc eius libri autorem eſſe, non dubitarem, ſi modó non recentior quiſpiam eſſet. Eo namq; tempore, ſatiati homines ſimplicitate Euangelij, Allegorijs, alijsq; eiuſmodi coram ratione ſpecioſis cogitationibus, operam impenderunt, vt ex Origenis ſcriptis cuilibet fit manifeſtum. Hæc de Dionyſijs.

170. Soteri Romani pontificis conſtituta hæc feruntur. I. Monacha (quæ tum temporis nulla fuit) pallam ne contrectaret, néue thus in acerram poneret. Platina autor. II. Inſtituit item, ne legitima haberetur vxor, niſi cui ſacerdos, ex inſtituto benedixiſſet, & quam parentes ſolenni pompa more Chriſtiano marito collocaſſent. III. Conſtituit quoq; , Ne Sacerdos celebraret, niſi vt minimum duo adeſſent (auditoreſne, vel communicantes velit, incertum eſt: de his ego crediderim.)

170. Orta eſt eodem anno perſequutio grauiſsima, quæ in Aſia incipiens, totam inde Europam ferè peruagauit, ac præcipuè in Gallijs ſæuijt. Mores autem Martyrum Chriſti, his verbis deſcribuntur Hiſt. Eccleſ. lib. 4. cap. 15. Qui pœnas martyribus inferebant, populum inſpectantem deterrere volentes, nunc flagris vſq; ad interiora viſcerum Martyres laniabant, ita vt abdita corporis, & quæ natura in arcanis locauerat, nudarentur, Nunc autem marinas cochleas, quos murices vocant, & acuta quæq; fragmenta, in dorſum ſupinatis martyribus ſubſternebant, in quibus omne tormenti genus & pœnæ ſpeciem conſumentes, ad vltimum eos beſtijs exponebant. Inſignes inter hos fuêre Germanicus quidam Smyrnenſis iuuenis, qui cùm ad abnegandum CHRISTVM vrgeretur, vltra prouocauit beſtias. Polycarpus quoq; 86. annorum Chriſtianus rogo impoſitus, cùm igni corpus eius

non

ſion læderetur, mucrone transfoſſus, talem ſanguinis riuum profudit, vt rogum in- *Anni*
cenſum reſtingueret. Corpus tandem illius igni crematum: oſſa à Chriſti fideli- *Chriſti.*
bus Smyrnæ collecta, cum honore reſeruata ſunt. Huic duodecim alij martyres in
paſsione comites fuerunt. Quin & apud Pergamum permulti ob Chriſti fidem
paſsi ſunt, inter quos Carpus vnus, ac Papyrius, & Agathonica illuſtris fœmina,
præcelluerunt. Iuſtinus quoque ex Philoſopho Chriſtianus, cùm ſecundò pro reli
gione noſtra Apologiam Iudicibus, noſtros infeſtantibus, offerret; remunerationis
ergò martyrij coronam accepit. Porrò & hoc notandum, quòd ad hæc tempora
vſque prophetiæ gratia, qua ſcilicet de futuris prædicitur, in Eccleſia frequentiſsima
fuerit. Hiſt. Eccleſ. lib. 4. cap. 18. Felicitas Romana fœmina matrona ſanctiſsima hoc
quoq; tempore cum 7. filijs, Romæ ob Chriſti fidem paſſa eſt: filij eius varia morte
affecti: ipſa gladio necata fertur.

De Montano eiuſq; ſectatoribus, paucis hæc accipe. Vicus quidam fuit apud
Myſiam Phrygiæ, qui appellabatur Ardabau, in quo aiunt Montanum quendam, 174.
qui nuper ad Chriſti fidem venerat, ſub Crate Aſiæ procoſ. inanis gloriæ cupidita-
te incenſum, repentè mente alienata, proloqui cœpiſſe diuerſa ab his, quæ eſſent à
maioribus tradita, quem cùm plurimi vt inſanum repellerent; nonnulli verò agi-
tari diuino ſpiritu putantes, eum ſectabantur. Inter quos, Priſca & Maximilla eo-
dem furore & inſania refertæ ſunt, vaticinarique cum eo exiſtimatæ. Horum ſecta-
tores Cataphrygæ dicti ſunt. Doctrina eorum in ſumma hæc erat. Montanus ſe Pa-
racletum à Chriſto promiſſum eſſe dicebat. Omnibus ſibi adhærentibus diuitias &
beatitudinem promittebat. Ieiuniorum leges primus impoſuit. Nuptias ſoluere li-
berum permiſit. Præmia ſuis auditoribus diuiſit, collecta, ſub oblationis nomine, à
ſuis ſequacibus copioſa pecunia. De quibus hiſt. Eccleſ. lib. 5. cap. 16. 17. & 18. &c.

Minimè hoc loco ſilentio prætereundem eſt, quòd omnes hiſtoriographi
tam diligenter memoriæ prodiderunt. Siquidem ex eo facto diuinum in bellis au-
xilium iuſtis adeſſe, planè perſpicitur. Nam cùm inſurrexiſſent gentes, vt Romani
eas vocabant, immanitate barbaræ, multitudine innumerabiles; hoc eſt; Marco-
manni, Quadi, Vandali, Sarmatæ, Sueui, atque omnis penè Germania, & in
Quadorum vſque fines progreſſus Rom. exercitus, circumuentuſque ab hoſtibus;
propter aquarum penuriam, præſentius ſitis quàm hoſtis periculum ſuſtineret: ad
inuocationem nominis Chriſti, quam ſubitò magna fidei conſtantia quidam mi-
lites effuſi in preces palàm fecerunt, tanta vis pluuiæ effuſa eſt, vt Romanos quidem
largiſsimè, ac ſine iniuria refecerit: Barbaros autem crebris fulminum ictibus per-
territos, præſertim cùm plurimi eorum occiderentur, in fugam coëgerit. Quorum
terga Romani vſque ad internecionem cædentes, glorioſiſsimam victoriam, &
omnibus penè antiquorum titulis præferendam, rudi paruoque militum numero,
ſed potentiſsimo Chriſti auxilio reportarunt. Hæc ipſius Antonini literis conteſtata
eſſe ſcribit Oroſ. lib. 7. cap. 15.

Tacianus natione Græcus, Iuſtini philoſophi & martyris diſcipulus, poſt præ-
ceptoris mortem magno in honore habitus, & quam diu in fide permanſit, multa 175.
vtilia pro Eccleſia ſcripſit. Tandem ſeductori ſpiritui aures præbens, ab eo, vt ma-
gnus aliquid ſibi eſſe videretur, ac veteres fuiſſent, inductus eſt: ex qua animi elatio-
ne nouam quoq; hæreſim ſpargere aggreſſus eſt. Valentini æonas, id eſt, varias Deo-
rum genealogias, miris modis, ſiquidem ingenio ac dicendi arte multùm pollebat,
exornauit. Omnem mulieris vſum, etiam in Matrimonio à Deo inſtituto, impium

Anni Chriſti.

eſſe docebat. Vino ac carnibus, ijsque quæ de ijs conficiuntur cibis, omninò abſti- nendum eſſe cenſebat. Animæ ſalutem poſt hanc vitam fatebatur, Corporis reſurre- ctionem negabat: Vetus Teſtamentum nullius amplius vſus eſſe, & ſimilibus de- lyramentis homines ſeducebat. Diſcipulum habuit Seuerum nomine, qui poſt mortem præceptoris, eadem phantaſmata ſecutus, Seuerianos hæreticos, ex ſuo no- mine dictos, progenuit.

Bardeſanes, cuius ibi mentionem fecimus, vir doctus fuit, in Syriaca lingua eloquentiſsimus, contra Marcionem & alios hæreticos grauiſsima ſcripta edidit. Non tamen omninò purus circa fidem extitit. Fuerat enim à principio Valentinia- na infectus opinione, cuius ſordes abjicere in totum non potuit. Hæc Euſeb. Nos, per errorem, nouæ eum hæreſeos autorem, in Chronologia ſcripſimus. Quare honorem debitum ei hoc loco referimus.

177. Quis primus autor ſit eius conſtitutionis, vt ſponſus & ſponſa à ſacerdote be- nedictionem accipiant, apud multos in dubio eſt. Platina & eius ſequaces hoc So- tero aſſcribunt: Gratianus & alij Euariſto. Ego vtroſque verè dicere puto. Euari- ſtus primus hanc ordinationem fecit. Sed cùm à multis negligentius obſeruaretur, à Sotero eam denuò promulgatam, & ſeuerius inculcatam eſſe. Hanc enim Diony- ſius Corinthi Epiſcopus, qui hoc tempore floruit, Sotero laudem tribuit, quód dili- gentiſsimus traditionum earum obſeruator fuerit, quæ à veteribus & anteceſſori- bus ſuis conſtitutæ eſſent: ac non ſolùm ſtrenuè eas ipſum ſeruaſſe, ſed in melius quoque auxiſſe, teſtatur hiſt. Eccleſ. lib. 4. cap. 23. Sed his hactenus, ſicuti in argu- mento propoſueram, pro virili mea indicatis, cum nouo pontifice, noui libri ini- tium faciemus.

COMMENTARIORVM IOHAN- NIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER SEXTVS.

ARGVMENTVM.

QVÆ TAM IN ECCLESIA, QVAM IN REPVB. Ciuili memoria digna, ſcituq; neceſſaria præ cæteris viſa ſunt, vnà cum varijs hæreti- corum opinionibus, à Tempore Sotrei Rom. Pontificis, vſque ad tempora Damaſi Papæ, hoc eſt, ab anno Chriſti 177. vſque ad annum eiuſdem 369. hoc ſexto libro breuiter indicantur.

178. QVo in honore Romani Pontifices eo tempore fuerint, ex hoc ſatis apparet; quód potentiſsimus Britanniarum Rex Lucius, qui ea tempeſtate CHRISTI fidem primitus ex continenti vltra Germanicum Oceanum in Britannicam inſu- lam publicè vocauit, non ab alio quodam Epiſcopo Doctores veritatis petijt; quàm à Romano, cùm tamen eodem tempore multi per Gallias clariſsimi habe- rentur Epiſcopi. Quos autem fidei doctores Britannia primùm ex Vrbe acceperit; in Chronologia indicatum eſt. Porró quæ de Ioſepho de Arimathia, qui Chriſti corpus, adiuuante eum Nicodemo, ſepulchro mandauerat, tradunt Britannici ſcri- ptores: quomodo ad inſulam cum multis alijs venerit, ac Euangelion Chriſti primꝰ ibidem ſeminauerit, ac reliqua, Britonibus credenda relinquo. Quàuis non dubito; quin multis annis antè, Chriſti fides in Britannia fuerit culta, quàm Lucius rex ad

eam

ſam peruenerit. Sed à quo primùm illuc Euangelium Chriſti ſit traductum, ali- *Anni Chriſti.*
quandiu adhuc in dubio manebit.

Eleutherius autem Pontif. hæc ſtatuit. I. Ne quis ob ſuperſtitionem cibi genus
vllum reſpueret, quò humana conſuetudo veſceretur. II. Noluit præterea quem-
piam de gradu ſuo dejici, niſi accuſatus reus criminis conuinceretur: exemplo Sal- 178.
uatoris, qui errorem Iudæ, licet rei, nondum tamen conuicti, ita æquo animo tulit,
vt quicquid interea egiſſet, pro dignitate Apoſtolatus ratum firmumque manſe-
rit. III. Prohibuit etiam, ne abſente eo, quem accuſator reum facit, vllá in cauſa
decerneretur. Quam quidem ſententiam & Damaſus Pontifex, & ius Pontificium
poſtea confirmauit. Huius autem pontificatu & Eccleſijs pax data eſt ac quies, &
nomen Chriſtianum per omnem terram mirùm in modum auctum, Romæ po-
tiſsimùm, vbi multi ex nobilitate Romana cum coniugibus & liberis, in fidem re-
cepti, baptiſmi Charactere notati ſunt. Platina.

Apollonius orator inſignis, cùm Romæ Chriſti religionem publica oratio-
ne laudaret, à iudicibus arreptus, morte mulctatus eſt.

Cæterùm, quæ circa hunc annum in Chronologia de perſequutione Galli-
cana ſcripta ſunt, ad annum Chriſti 174. pertinent, de qua ſuprà præcedenti libro
dictum eſt. Ea narratio apud Euſebium in hiſtoria lib. 4. cap. 1. &c. longior eſt,
quàm quæ hoc loco, vbi breuitati ſtudemus, inſeri queat. Inde ea petat lector, ſi
plura ſcire deſiderat. Claruerunt in hac perſecutione, Photinus Lugdunenſis Epi-
ſcopus, qui nonagenario maior in ius vocatus, pugnis probriſque affectus in car-
cerem truſus eſt, in quo & vitam breui finiuit. Huic exinde Irenæus ſucceſsit, qui
antea presbyter eius loci fuerat. Photino in Martyrio commilitones fuerunt, San-
ctus Diaconus & Maturus; item magno animo Blandina fœmina, cum filio Ponti-
co, quindecim annorum puero. Duo illi miris modis excruciati, cùm Blandina
quoque idem & grauiora perpeſſa eſſet, beſtijs proiecti ſunt, quæ cùm minus eis
nocerent (corpora enim Sanctorum tangere refugiebant beſtiæ) gladio occiſi, ſpi-
ritum Deo reddiderunt. Blandina ſæpius tormenta paſſa, eodem quo & illi modo
poſtrema interficitur. Paſsi ſunt ex nobilibus Attalus quidam, item Alexander ge-
nere Phryx, diſciplina medicus, & innumera inferioris generis hominum multitu-
do. Sed quod omni cruciatu grauius erat, inſignia de eis mendacia ſpargebantur.
(Sicuti & his poſtremis temporibus Satan per ſuos fideles libenter faceret, ſi quo
modo poſſet ſaltem.) Incuſabantur, eos humanis carnibus veſci, infantes dijs ſuis
immolare, inceſtibus ſeſe polluere, & nefandiſsima quæq; perpetrare. Attamen Sa-
tan nihil potuit: præualuit ei Veritas Chriſti, qui & nobiſcum erit. Feramus ergo
fortiter, Mendacia irridentes, & in Chriſtum ſperantes, qui Mundum vicit: is &
in nobis vincet, & nos per ipſum, & in ipſo: cui ſit honor & Imperium in omne
æuum, Amen.

Pantænus profeſsione Stoicus, Chriſtianorum apud Alexandriam indefeſſus
doctor, primus Scholam ibi inchoauit, In qua rudimenta Chriſtianæ doctrinæ in-
cipientibus proponerentur. Hæc paruo tempore tantum incrementi fecit, vt ſum- 183.
mi doctiſsimique Eccleſiæ doctores haberent, quod inde diſcerent. Sed hoc Pan-
tæni, quamuis laudabile inſtitutum, non tam felicem finem, ac initium habuit. Or-
tæ ſunt enim ex hac ſchola, vt plæriſq; ex alijs, variæ doctorum opiniones, è quibus
porrò ſchiſmata, hæreſes, & omnis generis peſtes doctrinæ Eccleſiæque extitere.
Origenes, Arrius & nonnulli alij hoc ſatis docent, ſi exempla deſideras. Huius
 Pantæ-

Anni Christi.

Pantæni inſtitutum, noſtri, id eſt, Germanorum Imperatores, in conſtituendis ſcholis vniuerſalibus imitati ſunt. Quos mox alij quoque reges ſucceſſu relig[illegible] ſunt ſecuti &c.

195. Poſt Pantænum Clemens, vir, vt ſcripta ſua, quæ nuper Græcè ſunt edi[illegible] cant, vndiquaq; tam doctiſsimus quàm diligentiſsimus, ſcholam Alex[illegible] rexit, atq; ſub his duobus, doctrina Chriſti in ea ſchola purè fuit tradita [illegible] ceſſor eius Origenes malè quæſitis ſuis ornamentis &c. obſcurare c[illegible] aliàs.

198. Quæſtio illa de Paſchate obſeruando, ſicuti Victor conſtituer[illegible] in Eccleſia tumultum excitauit. Sanciuerat enim Victor Pontif. Ro[illegible] ſcha die Dominica, à Quarta decima die menſis Martij, vſque ad [illegible] mam eiuſdem menſis celebraretur. Huic multi Aſiatici Epiſcopi co[illegible] multi contra Orientis ac Ægypti præſules aſſenſum præbebant. Hab[illegible] negocio diuerſi Epiſcoporum conuentus, Romæ, in Cæſarea Palæſt[illegible] &c. Hi omnes cum Victore conſentiebant. In Aſiam alterius partis co[illegible] qui decreuerunt, paſcha iuxta veterum conſuetudinem celebrari de[illegible] diu decertatum eſt literis, de paſchatis feſto. Victor ſuæ ſententiæ [illegible] defenſor, miſsis in Aſiam literis, Aſiaticos Epiſcopos ab Eccleſiæ vnitate exclu[illegible] decreuit, tanquam hæreſeos criminis reos, quòd de paſchate Romanæ Eccleſiæ conſentire nollent. Ne verò id efficeret, ſuæ factionis Epiſcopi (inter quos Irenæus præcipuam nauauit operam) reſtiterunt, monentes Victorem, vt ageret potius quæ pacis eſſent, Indignum eſſe dicentes, propter Ceremoniarum diſſonantiam, fidei pacisq; concordiam rumpere. Hoc pacto res ſedata, quælibet pars ſuam retinuit, quam receperat conſuetudinem, Donec in Niceno Concilio Victoris ſententia comprobata eſt, Quam in hodiernum diem obſeruat Eccleſia. Hic victor, quiete fruens, primus Papalem animum oſtendit. Quem porrò præter paſchatis diem plura conſtituiſſe ferunt, ſcilicet, Baptiſma in Paſchate celebrandum eſſe. Sed ſi qui peterent Baptiſmum (neceſsitate ſic poſcente) eos in quauis aqua, & quouis tempore ac loco baptizari præcepit. Lib. Concil. Porrò & Theodotum coriarium quendam, dicentem Chriſtum purum hominem ſine Deo eſſe, extra Eccleſiam fecit: Sacriſq; illis interdixit qui ob illatam iniuriam reconciliari nollent, ei qui læſit.

200. De Artemone & hæreſi eius vide circa annum Chriſti 261. in hiſtoria Pauli Samoſateni. Ariſtotelici Theologi fuerunt, vt noſtro ſeculo quàm plurimi. Vide hiſt. lib. 5. cap. 28.

203. De Zepherino Rom. Epiſ. Platina hæc dicit. Zepherinus pontifex rei diuinæ magis, quàm humanæ intentus, conſtituit, vt aſtantibus Clericis & laicis fidelibus, & Leuita & Sacerdos ordinaretur. Statuit item, vt conſecratio diuini ſanguinis in vitreo vaſe, non autem in ligneo, vt antea, fieret. Hæc inſtitutio ſequentibus temporibus immutata eſt. Vetitum enim eſt, vt neque in ligno fieret, propter raritatem, qua Sacramentum imbibitur: neq; in vitro, propter fragilitatem, neque ex metallo, ob tetrum ſaporem, quem inde concipit. Sed fieri voluère ex auro argentóue, aut ex ſtanno, vt in Triburenſi & Remenſi concilio ſcriptum apparet. Idem præterea inſtituit, vt omnes Chriſtiani annos pubertatis attingentes, ſingulis annis in ſolenni die paſchæ publicè communicarent. Mandauit item, ne Epiſcopus vel à Patriarcha, vel à primate, vel à Metropolitano ſuo in iudicium vocatus, ſine autoritate Apoſtolica damnaretur. Voluit poſtremò presbyteros omnes adeſſe celebrante Epiſcopo, quod etiam, vt dictum eſt, Euariſto placuit.

Perſe-

Perſecutione illa, quæ apud Alexandriam orta eſt, annis, vt ex hiſtoria Euſebij colligitur, compluribus durauit. Primùm enim Leonides Origenis pater capite plexus eſt, ob fidem Chriſti: deinde Origenes ſequenti anno Grammatices profeſsionem ſuſcepit: ac cùm celebre ſibi nomen ea profeſsione paraſſet, multi, vt fidei documenta ab eo perciperent, eum acceſſerunt, inter quos plurimi fuere gentiles, Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heros, Serenus alius, qui omnes Origene iam Catechumenorum ſcholam regente, partim ipſi Catechumeni, partim neophyti, pauci in fide adulti, ob Martyrium Chriſti pœnis affecti morteque mulctati ſunt, Quorum inſtitutio tempus requiſiuit. Quot millia interea paſsi ſint ob Chriſti fidem, ex eo conſiderari poteſt, quòd etiam ij qui alios occiderant ob confeſsionem, ſimul ac dixiſſent ſe Chriſtianos eſſe, abrepti ad iudicium, permanenteſque in confeſsione conſtantes, morte damnati ſunt. Ad cuius rei cognitionem pauca adhuc addam. Erat fœmina quædam, ob caſtimoniam fideique conſtantiam, præ cæteris famoſiſsima nomine, Potamiena, hæc cùm multæ confeſsionis ergò tormenta pertuliſſet, ac ab Aquila (ſic enim Iudex Tyrannicus appellabatur) neque vt de fide diſcederet, neque vt pudicitiam proderet, vllis minis pœniſue adigi poſſet, vt pice liquefacta ignitaq; membris ſuperfuſa ad mortem vſque cremaretur, lictoribus tradita eſt. Baſilides erat vnus ex ijs, quibus confeſſores Chriſti affligere demandatum erat. Is cùm Potamienam (cùm eam ipſe ad mortem duceret) à populo impio probris contumelijs atque iniurijs affici videret, miſeratione compulſus, iniurias populi impudentius irrumpentis, abigendo ac repellendo turbam prohibuit. Ipſa humanitatis erga ſe propoſitum amplexa, Certus eſto, inquit ad lictorem, quòd cùm abiero ad Dominum meum, ſine mora boni huius tibi remunerationem parabo. Ipſa ſtatuto de ſe ſupplicio mortem magno animo ſubiuit. Tertia nocte poſt, Baſilides ille in ſomnis ſibi Potamienam altare viſus eſt Coronam capiti ſuo imponentem, atq; dicentem: hanc tibi pro te orans à Domino impetraui, vt & in te impleatur, quod ſcriptum eſt: Qui recipit Martyrem, mercedem Martyris conſequatur. Hac viſione motus Baſilides modò carnifex, Chriſtianus fit. Pauco tranſcurſo tempore, dum Iuramentum, eò quòd Chriſtianus eſſet, in cauſa criminali dare nollet, Iudicio condemnatus capite plexus eſt, ob ſimplicem, quòd Chriſtianus eſſet, confeſsionem. Hæc de illa perſecutione dixiſſe ſatis eſto.

Anni Chriſti. 204.

Calixtus, vt in Chronologia dictum eſt, Ieiunia quatuor temporum inſtituit, de quo vt rem in ſumma teneat lector hæc ſcripta inuenimus. Calixtus inſtituit primùm, vt ter in anno ieiunaretur, dieq; ſabbati, præſertim vini & olei gratia, vt, quod quidam addunt, maior earum rerum prouentus eſſet feliciorque. Verùm poſtea mutata ſententia, id in quatuor anni tempora tranſtulit in Vernale ſ. Æſtiuale, Autumnale & Hyemale, quibus temporibus deinceps ratio ſacrorum Ordinũ habita eſt, cùm antea tantum in Decembri miniſtrorum Eccleſiæ Ordinationes fierent. Idem quoq; inſtituit, ne Clericorum delatores & accuſatores vel infames, vel ſuſpecti, vel inimici in accuſationibus & iudicijs reciperentur. Eos quoq; hæreticos putauit, qui arbitrantur, ſacerdotes poſt crimen admiſſum, etiamſi dignam pœnitentiam ſubijſſent, ad priſtinos honores redire non poſſe. Hæc eius inſtituta feruntur. Plat. Sabel. lib. concil. 223.

Quidam verò Vrbano qui ſucceſsit Calixto, Quatuor temporum Ordinationem aſſcribunt. Eius & hoc inſtitutum eſſe dicitur: Fundos vltrò Eccleſiæ ablatos recipiendos eſſe, prædia debere eſſe communia, prouentus vero viritim inter

Anni Christi.

Clericos diſtribuendos eſſe iuſsit. Item, Neminem eligendum in Epiſcopum, n
ſi prius presbyteri vel Diaconi ordinem habuerit. Ne vaſa ſacra vitrea, ſed aut au
rea, aut argentea, ſtanneáue eſſent, mandauit. Huius tempore Eccleſia primùm cœ
pit poſsidere prædia, quorum prouentibus Eccleſiæ miniſtri, & ſcriprores marty
rum geſtorum ſuſtentati ſunt. Pet. de Nat.

238. De perſequutione, quam Maximinus in Chriſtianos excitauit, nihil memo
ratu digni apud probatos autores reperitur, niſi quòd eam odio Alexandri anteceſ
ſoris ſui, qui Chriſtum coluerat, mouet. Neque alium quenquam, niſi Eccleſiarum
antiſtites atque doctores, occidi iuſsit. Hos enim eos eſſe aſſeruit qui alijs huiuſmod
doctrinam, quæ veteribus contradiceret, recipiendi autores eſſent.

240. Anthero vnius menſis Epiſcopo, vt Euſeb. in hiſtoria lib. 6. cap. 20. teſtatur
Pontificij hæc decreta aſſcribunt. Epiſcopos ab vno Epiſcopatu ad alium transfer
re, ſi id Eccleſiæ neceſsitas vel vtilitas exigit, licere, ſed ne id ſine ſummi pontif. (qu
hoc tempore nullus fuit) autoritate fieret. Plat. Pontificem (ſi ſummum) non niſ
ex Epiſcopis creandum. Sabell. Sed quis non videt hæc eſſe ſuppoſititia: cùm Pri
matus Romanæ Eccleſiæ vix circa annum Chriſti 607. Conſtantinopolitano Pa
triarcha maximè repugnante ſit confirmatus, vt infrà videbitur.

Operæ precium tamen erit, in Fabiani electione, qui huic Anthero ſuffectu
eſt, morem, quem veteres in eligendo Epiſcopo obſeruarunt, & quid in huius Ele
ctione ſcitu iucundum acciderit, paucis indicare. Poteſt autem hoc ex ipſius Euſe
bij verbis commodiſsimè videri, quæ lib. 6. cap. 21. ſic habent. Tradunt autem Fa
bianum, Anthero defuncto; cùm de agro reuerteretur vnà cum amicis ſuis, & vni
uerſus Eccleſiæ populus pro Epiſcopo eligendo in vnum coijſſet, atque alius de alic
(vt fieri ſolet in talibus) conclamaret, nec tamen vulgi ſententia certi aliquid obti
neret, aſtitiſſe eum inter cæteros, ſcire cupientem, qui rei exitus foret: Et ſubitó per
Dei prouidentiam Columbam cœlitus lapſam, figuram ferentem illius, quæ in
Sancti Spiritus imagine ſuper Ieſum deſcenderat apud Iordanem, ſupra caput aſti
tiſſe Fabiani. Ad quod ſpectaculum ora cunctorum oculoſque conuerſos, & omnes
velut vno ſpiritu commotos, hunc eſſe Epiſcopatu dignum, per Dei iudicium de
creuiſſe: eumque continuò cathedræ impoſitum, & legitimo ſacerdotio confir
matum. Hæc Euſebius. Sunt tamen, qui hunc columbæ deſcenſum ſuper Zephe
rini electione factum aſſerant. Hæc retuli, vt videres Epiſcopi electionem, apud Ve
teres à populi ſuffragijs pependiſſe, non vt nunc eſt, ab vnius vel duorum volunta
te, qui quiduis ſpectant potius, quàm ſcientiam cum pietate coniunctam. Sed ij
cùm impios indoctoſque, ventriſq; magis quàm Eccleſiæ vtilitatis curioſos Epiſco
pos ſibi præponant, quorum ipſi rectores eſſe poſsint: viciſsim hoc ferant neceſſe
eſt, vt ipſi nullo in pietatis genere inſtructi, vnà cum ſuo Epiſcopo ad infernum de
mergantur. Nihilominus Deo ſuos electos, per contemptos, pios tamen, verbi mi
niſtros, ad vitam æternam deducente. Porrò Fabiano quoque aſſcribitur, quòd is
ſingulis annis in Cœna Domini Chriſma renouare, combuſto veteri, ſtatuerit. Item,
Ne quis vxorem duceret, intra quintum conſanguinitatis gradum. Item quiſque
Chriſtianus ter in anno Euchariſtiam ſumeret.

246. Notandum circa hunc annum eſt, Quòd Philippus duobus ferè annis cùm
Gordiano Imperium adminiſtrauit, ſicuti ex Iulio Capitolino, vt in Chronologia
indicatur, videre eſt. Quód non aduertentes quidam, ſeptem aut ſex annos Phi
lippi Imperio, quo cum filio regnauit, poſt Gordiani mortem aſſcripſerunt, Cu

tame

tamen & ipſa Coſs. ſeries, quam nos certiſsimam habere non diffidimus (quod tamen citra omnem iactantiam dicimus) manifeſtè contradicit, Vt quiuis ex ſequentibus Imperatorum conſulatibus videre poteſt. Atq; hoc modo hiſtoriarum fidem duobus aut tribus ferè annis, ſine omni neceſsitate, ſua tantúm negligentia, anticipare fecerunt, Cuius lectorem commonefieri neceſſarium videbatur. Anni Christi.

Vt magnorum quoq; virorum errores conſideremus, quibus admoniti cautiores ſimus, in ſacris dijudicandis, de ea quæſtione, An hæretici baptizandi eſſent, quæ Euſeb. ſcribit, referam ex lib. 7. cap. 2. Quæſtio exorta eſt, in Africæ partibus præcipuè, An oporteret hæreticos, ſi reuerti vellent, rebaptizare? Cumque id à Cypriano & cæteris penè omnibus per Africam ſacerdotibus, oportere fieri, decernêretur; Cornelius(Rom. Pontif. is erat) & cæteri omnes per Italiam ſacerdotes, huiuſmodi, decretum MANENTE SACERDOTALI CONCORDIA refutarunt, ſtatuentes, antiquitus á patribus ſuper hoc traditam regulam debere ſeruari, quæ continebat: Poſt abiectionem praui, & confeſsionem recti Dogmatis ſola nos manus impoſitione purgandos. Hæc Euſeb. Audite vos hîc, qui Eccleſiæ Doctores nunc dicimini, ac omnium errorum eradicatores eſſe videri vultis, Vbi Priſcorum hoc apud vos concordiæ ſtudium eſt? Pudeat vos, quòd tantùm á Veteris Eccleſiæ more diſcedentes, nihilominus vos veteris Eccleſiæ inſtauratores eſſe iactare audetis. 250.

Hæreſes, quas in Arabia ortas, ac ab Origene extinctas eſſe, diximus, Euſ lib. 6. cap. 27. & 28. huiusmodi fuiſſe dicit: Quidam docuerunt, animam pariter cum corpore interire, pariterque corrumpi: rurſum veró in tempore reſurrectionis cum corporibus ſuſcitari. Ob hoc tam craſſum delyrium, Epiſcoporum conuentus habitus eſt, Cui Origenes interfuit. Quod ſi fides ſimplici ſcripturæ adhiberetur, vnico vel duobus dictis extirpari potuiſſet. Primûm, quòd Chriſtus dicit ad latronem: Hodie mecum eris in Paradyſio: Alterum Pauli: Cupio diſſolui, & eſſe cum Chriſto. Sed vbi maior fides hominibus quàm verbo Dei habetur, neceſſe eſt multas Synodos, multasqus ſectas in Eccleſia oriri. Quod & noſtro ſeculo in tanta hominum φιλαυτία fruſtra querimur. Altera hæreſis Helcheſaitarum dicta eſt ab Origene, cuius errores hi fuiſſe ibidem traduntur: Quædam de ſcripturis refutabant, quibusdam verò ſcripturarum teſtimonijs vtebantur, quibus volebant, ac quæ è re ipſorum eſſe videbantur. Apoſtolum Paulum omninò reſpuere: ac aſſere, ſi quis in perſequutionibus negauerit, eum criminis nihil habere, modò in corde fixus ſit; ſi enim ore neget, corde tamen in fide permanere. Librum ſingularê circumferre, quem cœlo lapſum dicere, cuius verba ſi quis audiret, remiſsionem omnium peccatorum accipere eum affirmare. Aliam tamen eam eſſe Remiſsionem, ac quam Chriſtus dederit. 251.

In ea, quam Decius mouit perſequutione, non tantúm Romæ in Chriſtianos ſæuitum eſt, Verùm etiam Hieroſolymis, ac in Antiochia. Illic inter cæteros Alexander Hieroſolymæ Epiſcodus, canicie, fide, pietateque clarus, multis ſubinde ſibi ſuccedentibus tormentis tortus, in vincula tandem reiectus, moritur. Simili morte Babylas Antiochiæ Epiſcopus abſumptus. Origenes quoque multa in hac perſequutione pertulit, mortis tamen ſupplicium effugit. Apud Corinthum quoque multi, antequam Imperatoris edictum publicaretur, ab impijs abrepti morteque damnati, pars igni, pars gladio cōſumpti ſunt. Inter quos Apollonia virgo enituit, cui dentes primùm omnes eruerunt, ac ſuccenſo rogo combuſtionem minitarunt: 252.

Illa è manibus eorum ſe proripiens, vltrò in rogum ardentem inſiluit, magno om-nium ſtupore, vitam Deo reddidit. Plura habentur in Epiſtola Dionyſij, quæ Euſeb. recitat. lib 6. cap. 31. &c. Seuitum denique multò crudelius eſt in ſanguinem innocuum, hoc tempore, ac nunquam alias. Sed & diuina vltio non tardauit. Biennio namque nondum expleto, Decius Tyrannus à Gothis victus interijt. Vt in Chronologia quoque dictum eſt.

253. Nouatus Romanæ Eccleſiæ Presbyter, animi elatione tumens, ſalutis ſpem omnem ijs adimebat, qui in perſequutione lapſi fuerant, etiamſi dignam habuiſſent pœnitentiam. Ex quo princeps hæreſeos Nouatianorum ipſe factus ab Eccleſia Dei diſcedens, ſuperbo nomine ſectatores ſuos καθαρούς, id eſt, Mundos appellabat. Ob quam rem concilium Sacerdotale celeberrimum, in vrbe Roma congregatum eſt, Epiſcoporum quidem ſexaginta numero, presbiterorum quoq; totidem, cum Diaconis plurimis. Præterea etiam per ſingulas quaſque prouincias, de hac re magna deliberatione habita, ſtatutum eſt, Nouatum cum his qui eum mentis elatione tumidum ſequerentur, quiq; ad inhumanã iſtam & nihil fraternæ charitatis ſeruantem ſententiam declinarent, alienum eſſe ab Eccleſia. Eos verò qui lapſi in certamine fuerant, fraterna miſeratione curandos, & fomentis pœnitentiæ medicandos. Hiſt. Eccleſ. lib. 6. cap. 33. Nec tamen extirpari potuit hæc hæreſis. Durauit enim Conſtantinopoli præcipuè, quoad vrbs illa à Turcis capta, ac omni Chriſtiana religione publica euacuata eſt, Semper proprium habens Epiſcopum.

De Romanis Pontificibus quos ſilentio præteriui, nihil memorabile inueni,
257. niſi quod Cornelio quoq; aſſcribitur, eum ſanxiſſe, ne Iuramentum à Sacerdote, niſi pro fide exigeretur. Corpora quoque (ſi tam diu in ſepulchris incorrupta manſerint) Beatorum Petri ac Pauli, in alia loca tranſtuliſſe perhibetur. Lucij qui huic ſucceſsit vnica conſtitutio, ne & is non aliquem lapidem Romanæ curiæ poſuiſſe videatur, eſſe fertur, ſcilicet, Vt Epiſcopus duobus presbyteris, & tribus Diaconis ſtipatus, qui vitæ teſtes eſſent, ambularet. Plat. Stephanum verò, Ne ſacerdos alia veſte quàm ſacra in ſacris vteretur, ſanxiſſe ait Sabellius, Xiſto (mirum) nihil conſtitutionis aſſcribitur. Hoc tamen prætereundum non eſt, quòd Platina Laurentii paſſionem his temporibus factam aſſerit, quam alij in Decianam perſecutionem ponunt, qua & Fabianus Rom. Pontif. martyrij ergò mortem pertulit.

Sabellina hæreſis apud Ptolomaidem orta eſt, Sabellio quodam autore. Hi Chriſtum filium Dei & primogenitum omnis creaturæ eſſe negabant. Spiritus Sancti intellectum auferebant. Vnam perſonam Patri, Filio & Spiritui Sancto aſſcribentes.

Quæ de perſecutione Valeriana traduntur ab hiſtoricis, ita ſunt confuſa, vt ne-
258. ſcias, quem tuto ſequaris. In hoc conueniunt omnes, Valerianum initio imperii ſui, tam mitem fuiſſe Chriſtianis, vt domus eius propter Chriſtianorum frequentiam, Eccleſia Dei viſa ſit: ab Ægyptio deinde mago eum corruptum, ita tandem ſæuiiſſe in eos, quos antè tanquam Diuinos coluerat, vt omnes ſuos anteceſſores crudelitate ſuppliciorum facilè vicerit. Pœnam tandem diuinitus conſecutam. A Sapore enim Perſarum rege captus, oculis primùm eſt priuatus, deinceps pro ſella aſſcenſoria à rege habitus. Quandocunque enim equum inſcendere vellet, Valeriani dorſo pro ſcabello vſus eſt Rex. Qui verò præ cæteris in hac perſecutione Chriſtiani enituerint, ſi quid certi ſcire deſideras, vide hiſt. Eccleſ. lib. 7. cap. 9. & ſequentibus.

REGNI

REGNI ANTICHRISTI IN TEMPLO DEI SEDENTIS INITIVM, AC DE DIEBVS 126. quorum in Apocalypſi mentio fit, quid ſtatuendum.

PAulus Samoſatenus, cùm in primaria Dei Eccleſia quæ fuit Antiochiæ, vbi & Chriſtianorum nomen primitus auditum eſt, Cathedram Epiſcopalem inſediſ-ſet, ſtatim in Chriſtum filium Dei blaſphemias euomuit, negans eum eſſe verum ac æternum Dei filium, qui de cœlo deſcenderit: Sed tantùm ex Maria & terra ſumſiſſe initium. Quam hæreſin Artemon quidam ante 60. ferè annos ſparſerat, quæ tamen ſine mora fuit extincta. Sed hic Paulus eam eò loci perduxit, vt in hodiernum diem nondum ſit deleta, Sed de die in diem ſic adaucta, vt totum de-nuq; Orientem á Chriſto auerterit. Nam quod hic in Antiochia ſéminauit, id paulò pòſt arreptum, Arius in Alexandria fœcundare fecit, ac per totam Aſiam tranſplan-tauit, cui denique Mahometes ſuccedens, fimum appoſuit, quo in tantum hæc Zi-zania ſunt corroborata, vt purum fidei frumentum omninò ſub eis oppreſſum ac ſuffocatum iaceat. Cùm hic Samoſata primus ex Epiſcopis fuerit, qui Chriſtum blaphemijs inceſſerit, & D. Paul. 2 Theſſ. 2. dicat, Antichriſtum in Templo Dei ſeſſurum (id eſt, in Eccleſijs publico docenti munere functurum eſſe) & in Apo-calypſi dicatur, quód Eccleſia vera quadraginta duobus menſibus, vel (quod idem eſt) 1260. diebus à Gentibus conculcari debebat: Quod vtiq; in Antichriſti regno fieri oportuit: Ab hoc Anno eius regni ac temporis initium ſumendum arbitror. Eſt enim hic Epiſcopus ſedens in templo Dei, ac blaſphemans Chriſtum in ſum-ma Maieſtate ſua, detrahens ei Diuinam eſſentiam. Deinde ſicuti Chriſtianorum nomen primùm in Antiochia cœpit, eaq; primaria ſit Eccleſia ſemper habita, ſic quoque convenit, vt Antichriſtus primùm in ea virus ſuum effundat, Regniq; ſui fundamenta ponat. Tertiò conſonat etiam tempus, quod in Apocalypſi defini-tur, quàm diu ſcilicet Eccleſia ab Antichriſti Regno conculcari debebat. Quod vt melius intelligatur, paulò pluribus exponam.

Poſtquàm Iohanni variæ calamitates, quæ Eccleſiæ Dei obvenire debebant, ab Angelo eſſent reuelatæ, tandem cap. 10. eius libri, ſummam, quam ſub Anti-chriſto paſſura eſſet, afflictionem ac Tyrannidem deſcribere incipit (de qua re ali-quando lucubrationes meas, quas ante ſexenniũ in totum illum librum ferè com-mentatus ſum, in publicum dabo) Ac deſcripta ſpirituali Papæ Tyrannide, quo-in ſummo vigore Antichriſti Regnum fuit, vt cernimus, ác indicatoque quomodo Papa externis ceremonijs Eccleſiam dimenſurus ac formaturus eſſet, inter cætera addit: Atrium quod intra templum eſt eijce foras, & ne metiaris illud: quoniam datum eſt gentibus & ciuitatem ſanctam calcabunt menſibus quadraginta duobus. In his verbis primùm conſiderato, Quód Atrium hîc dicitur vera Eccleſia Dei, quæ in Veteri Teſtamento per Sanctam Sanctorum præfigurabatur. Ea non videtur, ſed creditur Eccleſia, vt in Symbolo habemus, itaque nec metiri poteſt, vt Tem-plum exterius, quod cœtus ille viſibilis eſt, qui legibus, vt Verbum audiat, ac ſa-cramentis vtatur, compelli poteſt. Antichriſtus veró conſtituens Eccleſiam ſuam illam eijcit foris, nec quicquam curat, niſi vt conculcetur & extirpetur, ſicuti res ipſa ſatis docet: datumq; eſt ei, vt hoc faciat per gentes (id eſt, per infideles) menſi-bus 42, hoc eſt, per annos 1260. Porrò ſi tantum Papa temporis, Eccleſiam ſua

Tyran-

Tyrannide vexare deberet, certum eſſet, eam adhuc aliquot centenis annis duraturam eſſe: non enim vltrà 950. annos ſi á Primatu incipias, durauit. Sed, vt videmus, Papæ Tyrannis extincta eſt, itaq; hoc tempus non ſolùm Papæ regno aſſcribendum erit, ſed potius toti regno Antichriſti. Quod in Antiochia cœpit, in Alexandria per Arrium eſt confirmatum, indeque ſub alia facie, vt ea Apocal. cap. 10. depingitur, Romam occupauit. Tandemq; totum Romanum Imperium &c. ſibi ſubiugauit, vt in ſequentibus videre poteris. Quomodo ergo hoc tempus, cum hiſtoria conuenit? Ecce Paulus de quo ſermo erat, in Antiochia Eccleſiam ſuis legibus ordinauit, eiecto primùm Chriſto filio Dei, Pſalmis deinde ac hymnis Chriſtum concinentibus, ſuoq; idolo, quod Chriſtus, ſed non Deus eſſet, ſuiſq; pſalmis ac hymnis, quos ipſe finxerat, in locum illorum conſtitutis. Ac ſic Eccleſia vera vnà cum Chriſto proiecta, à Gentibus conculcari cœpit. Quæ calcatio per varias inde Gentes ſubinde acta eſt, vt ſuprà ſubobſcurè indicaui. Hæc enim Samoſatena blaſphemia nondum erat ſublata, cùm Arrius apud Alexandriam eam multò vehementius vrgere inciperet, totumq; Orientem ferè à Chriſto alienaret. Hoc aliquo modo ſedato furore, vt infrà videbitur, Mahomet exurrrexit, qui totam Orientis Eccleſiam omninò euertit. Interea Papatus vires acquiſiuit, qui denique ſummam huic regno, in quo Sanctum ſanctorum conculcatur, manum impoſuit, donec diuinitus exuſcitato D. Martino Luthero huic conculcationi obuiam itum eſt, per cuius Doctrinam, quam anno Chriſti 1521. (finitis illis 1260. annis) coram Romano Imperio VVormaciæ congregato confeſſus, Vera Dei Eccleſia reædificari cœpta eſt. Ex eo namq; tempore Regnum Chriſti ſubinde maiores vires accipere, Antichriſti verò Regnum per ſemetipſum collabi, ac confici, ad interituṁq; duci conſueuit. His ita conſonantibus (vt alibi copioſius à me eſt traditum) ab hoc anno 261. quo per Samoſatenum calcatio illa initium ſumpſit, ego quoq, eorum annorum principium facio, qui finiuntur cum anno Chriſti 1521. Quo Lutherus coram imperio victor, Antichriſti regnum fortiſsimè deſtruere aggreſſus eſt. Huic accedunt Monachatus, anno priore inchoatus, nec non Francorum potentia, ſub qua Papatus (vt in ſequentibus patebit) omnis potentiæ ſuæ vires acquiſiuit. Quæ Francorum potentia in Romanos ſeſe præcipuè eo anno Chriſti 261. exerere cœpit, atque ab eo tempore nunquam infringi potuit, Donec ipſo Romano Imperio in occidente potita foret &c.

264. Chiliaſtarum ſecta, quæ docebat, Regnum Chriſti in hoc Mundo mille annorum terrenum fore, non tum temporis initium ſumpſit, quo Nepos ille Ægypti Epiſcopus eam reſuſcitauit, á quo etiam Nepotiana hæreſis dicta eſt. Quin & Papias coæuus Polycarpi, ac alij quidam veterum in ea opinione fuerunt. Cuius firmum ſe argumentum in Apocalypſi habere rati ſunt, Vbi 20. capite dicitur: Quòd Beati cum Chriſto regnabunt mille annos. Hanc prauam opinionem Dionyſius Corinthi Epiſcopus euertit, quantum ipſe potuit. Manſit tamen (vt omnes ferè hæreſes ſemper aliquid ſeminis poſt ſe relinquunt) multo tempore pòſt. Nam & Lactantius in ea opinione fuit, vt ex ſcriptis eius cernitur lib. 7. diuin. Inſt. capite 14. &c.

268. Dionyſio hæc aſſcribunt Pontificij, quòd Presbyteris Eccleſiam & Cœmiteria in vrbe Roma, ſimul ac Pontificatum inijſſet, diuiſis, Parochias quoque & diœceſes foris diſtribuit, quò quisq; finibus ſuis limitibúſue contentus eſſet. Plat. lib. Concil. &c. Huius temporibus Antiochiæ conuentus Epiſcoporum eſt habitus, ad Samoſa-

noſateni blaſpemias diſcutiendas. In quo vnanimi omnium, qui tum aderant, Epiſcoporum conſenſu, Samoſatenus publicè cum dogmate ſuo damnatus eſt, Gregorio Cæſarienſi Epiſcopo maximè in hoc negocio deſudante, qui deinde pro Chriſti fide martyrij pænam ſubijt, Temporibus ſcilicet Diocletiani.

Felix Dionyſio ſucceſsit in Romanæ Eccleſiæ faſtigio, cuius inſtituta hæc eſſe dicuntur: Martyrum nomine annuatim ſacra ſemel facienda, Vnde Sanctorum defunctorum memoria conſeruaretur. Quæ hinc idolatriæ exortæ ſunt, noſtro ſeculo perſpicuum eſt, vbi hæc intelliguntur. Inſtituiſſe quoque ferunt, vt ſacra nullibi, præterquàm in ſacro loco fierent. Viros tantùm ſacris initiatos celebrare Miſſas, niſi ſecus fieri cogeret neceſsitas. Quod nihil ſuſpicionem facit, vt cogitem, Clericos indiſcretè, vel etiam Laicos, vt vocant, antè Miſſas celebrare conſueuiſſe. Ad quid enim aliàs opus erat lege? Porrò & hunc ſanxiſſe ferunt, vt templa, ſi in dubium vocaretur, an conſecrata eſſent, iterùm conſecrarentur. Tantæ his temporibus ſcilicet pijs patribus curæ fuerunt lapides, ligna, ædificia &c. cùm non haberent aliàs quod facerent, neque vlla hæreſis erat, quam oppugnarent, quó fides Chriſti in cordibus hominum maneret illibata. 277.

De perſequutione Aureliana, nihil aliud, quod fide dignum eſſet, apud probatos reperi autores, præter quàm quòd molitus ſit, poſt multa in Chriſtianos benefacta, perſequutionem, Sed morte præuentus, eam in actum minimè perducere potuiſſe, quod & in Chronologia dictum eſt. Hic Aurelianus tantum Chriſtianis, antequam corrumperetur, fauit, vt Samoſatenum publico Concilio condemnatum, quia ab Eccleſia diſcedere nollet, manu publica cum ignominia expelli fecerit. 278.

Manes genere Perſa, vita & moribus Barbarus, tam peſtiferam excitauit hæreſim, vt multis pòſt ſeculis vix è publico eradicarj potuerit. Tam vehementi enim ingenio fuit, vt aut inſanire, aut à Dæmonio impleri viſus ſit prudentibus. Delyria eius in ſumma hæc fuiſſe dicuntur. Chriſtum ſe eſſe dixit: duodecim quoque ad imitationem Chriſti diſcipulos elegit, quos vicatim ad ſeducendos populos emiſit. Chriſtum Dominum verum corpus humanum habuiſſe negauit: imaginarium quidem habuiſſe conceſsit. Seipſum Paracletum eſſe palàm dixit. Sectatores eius Manichei dicti, hæc addiderunt, Duas ſubſtantias, & bonam & malam, eſſe rerum creatrices, Animas ex Deo tanquam ex fonte emanere, Vetus denique Teſtamentum omninò reiecerùnt, Nouum ex parte tantùm recipientes. 280.

Eutychianus Rom. Pontifex, ne & is nihil ageret, Frugibus, & cum primis fabis & vuis in altari benedictionem imprecari ſtatuit. Si Platinæ ac Concil. lib. credimus Martyrum quoq; ſepultura ita delectatus eſſe fertur, vt per diuerſa loca trecenta quadraginta duo Martyrum corpora proprijs manibus ſepulturæ mandauerit, edictoque ſtatuerit, ne quiſquam fidelium martyrem ſepeliret, ſine Dalmatica (vt ipſi pontificij veſtem ſacerdotalem vocant) aut collobio purpurato, ſi modò conſtitutionis huius ad eum perueniſſet noticia. 282.

Gaius quoq; huius ſucceſſor, ocioſus eſſe noluit, ſed quó aliquid ſaltem Romanæ ſedi ſtipis conferret, gradus Clericorũ denuó inſtituit, ac renouauit, per quos ad Epiſcopatum aſcenſus fieret. Quorum in ordine hæ nomenclaturæ ſunt: Oſtiarius, Lector, exorciſta, Aculutus, Diaconus, Presbyter, Epiſcopus. Diaconis regiones diuiſit, vt res martyrum conſcriberent. Sacris initiatum à prophano in ius vocari vetuit. 283.

vetuit. Pagano item ac hæretico poteſtatem ademit vocandi in ius Chriſtianum: Si quis credat, tantam fuiſſe Romani pontificis autoritatem, regnantibus adhuc & ius adminiſtrantibus Gentilibus ac Paganis.

298. Marcellino Romanam Eccleſiam gubernante, Diocletianus annno decimo no-
306. no imperij ſui, grauiſsimam omnium in Chriſtianos mouit perſequutionem, quæ menſe Martio eius anni initium habuit, ac prius finem non accepit, quàm ipſe Diocletianus Imperio renunciauit. Primò edictum emiſit, vt Eccleſiæ ſiue Templa Chriſtianorum vbique ſolo æquarentur: vt ſacræ ſcripturæ publicitus comburerentur: vt priuilegijs prærogatiuisq́; datis Chriſtiani priuarentur, manerentq́; perpetuó infames: Vt ſeruus, ſi Chriſtianus permaneret, nunquam impetraret libertatẽ. Ac non longè póſt, omnes, qui Eccleſijs præerant, in carceres conijci, & omnis generis ſupplicio ad ſacrificandum idolis cogi mandauit. Cui decreto non minori ferocia ac crudelitate obſecuti ſunt præfecti, quàm ipſe Diocletianus id factum cuperet. Copioſiſsimè hæc perſequutio ab Euſebio deſcribitur, quem, ſi quis plura deſiderat, conſulere poteſt. In hac perſequutione Marcellinus Rom. Pontif. grauiſsima labe Sanctiſsimam Sellam Romanam infecit; Quamuis eam ſanguine ſuo poſtmodum eluerit: Tamen hoc indicium dedit Sanctiſsimum, eo tempore, vbi vera Sanctitas adhuc magis dextrè, quàm poſterioribus ſeculis factum eſt, coleretur, non ſolùm errare & labi, ſed quod maius eſt, ipſum Chriſtum quoque abnegare potuiſſe. Nam cùm ad ſacra gentilia pertractus eſſet, iuſſusq́; ; vt dijs gentium thura adoleret, terrorum minis ita perterrefactus eſt, vt mox gentiles deos adoraret. Tandem ad ſe rediens, abnegati Chriſti crimine agnito, ad Campaniæ vrbem, vbi Concilium 180. Epiſcoporum coierat, properauit (Incertum, quam ob cauſam hæc Synodus congregata, neque Hiſt. Eccleſiaſtica de ea quicquam habet) ſqualidus, cilicioq́; indutus Marcellinus, veniam delicti petit, vtq́; ſibi dignas pro iſta abnegatione pœnas ſtatuerent, rogauit. Boni verò patres cognita illius pœnitentia, ne dolerem dolori adderent, Macrellinum mox abſoluerunt, Romamq́; ad munus ſuum redire iuſsêre. Quó veniens iratior, reſumpto animo ſeuerius in Diocletianum inuectus eſt, quód ſe ad ſacra Idolorum coëgerat. Ob quod compræhenſus ad martyrium ductus, æquo animo, quam ante fugerat mortem ſubiuit, Succeſſoriq́; ſubinde, dum ad mortem duceretur, iniungens, ne in ijs quæ fidei ſunt, Diocletiano obtemperaret. Hanc perſequutionem omnes Hiſtoriographi ſcribunt, diuina vltione Eccleſiæ contigiſſe, propter diſsidia, quæ horribiliter inter Chriſtiani nominis homines eo tempore exarſerant.

Marcello, qui Marcellino ſucceſsit, aſſcribunt Romanenſes, quòd conſtituit,
307. Nec concilium ſine peculiari Pontificis autoritate haberetur, Quam tamen conſtitutionem, multis ſeculis póſt nullam fuiſſe, ex ſequentibus Concilijs quàm plurimis conſtabit. A Maxentio in carcere pœdore ac ſiti necatum tradunt; Quod de Maximino verius crediderim, vt in Chronologia videre potes. Huic Euſebium ſucceſſorem faciunt. Cui antiquàm illam cantilenam, ne & is ſine conſtitutione Eccleſiaſtica diſcedat, aſſcribunt, ac dicunt eum, Ne à Laicis Epiſcopus in Ius vocaretur, conſtituiſſe. Huic Melciades ſucceſsit. Is harum legum autor eſſe dicitur: Quia ſcilicet dies Dominica, & dies Martis quaſi ſacri à Paganis habebantur, ideo Chriſtiani iſtis diebus non ieiunarent. Plat. Volat. Sabel. Item, ne ante probationem veri, ex ſuſpicionibus quiſquam damnaretur.

Sylueſter Melciadis ſucceſſor, omnium anteceſſorum ſuorum felicißimus, eò quòd ſuo tempore Chriſtianum nomen per totum Romanum Imperium publicè honorari cœpit. Huius permulta feruntur inſtituta, quæ verè an falsò ei aſſcribantur, apud me in dubio eſt. Statuiſſe enim tradunt, vt Chriſma tantùm ab Epiſcopo conſecraretur. Baptizatum ab Epiſcopo chriſmate ſignandum ac confirmandum, contra hæreticas ſuaſiones. Hinc puerorum confirmatio, hamus præteriti ſeculi ſuffraganeorum haud infelix, ad expiſcandam imperitorum pecuniam. Item, In occaſione mortis babtizatum chriſmate vngendum à presbytero. Hinc vnctio extrema, vnum de Sacramentis pontificijs. Gradus in Eccleſiaſticis ordinibus, vtq; vnuſquiſque vno gradu contentus, vniusque vxoris Vir eſſet, conſtituiſſe dicunt. Cætera ad veſtitum Clericorum ac Sacerdotum miſſantium pertinent, quæ Platina copioſius recenſet, meo operi nimis grauia. Maximinus Auguſtus exemplum Diocletiani in perſequendis Chriſtianis ſecutus, cùm per decem continuos annos in Orientis partibus crudeliſsimè graſſatus eſſet, & innumera hominum millia Deum verum colentium neci dediſſet, à Deo, qui etiam in ira miſericordiam ſuam oſtendit, miſerrimo morbi genere, à propoſita immanitate, qua omnes anteceſſores ſuos longè ſuperabat, ad ſui agnitionem, & ad reuocationem edicti ſui, reuocatur. Quod factum, cùm nobis ſingularem Dei curam ad liberandum pios, malosque puniendum proponat, ex Euſebij hiſtoria hîc apponere libuit. Ille, inquit, qui lætis, ac ſaginatis carnibus incedebat ſuperbus, inflatis ſubitò viſceribus, ſuppuratisque diſtenditur in profundioribus de hinc pectoris partibus obortum vulnus, totos intrinſecus viſcerum ſeceſſus, tabo ſerpente depaſcitur. Poſt etiam fiſtulis quibuſdam in ſuperficie purulentis meatibus adapertis, de interioribus putrefactis vulneris venis, ebullire vndatim cœpit innumera vermium multitudo. Fœtor verò tam intolerabilis erat, vt nullus omninò ne medicorum quidem propius poſſet accedere. Deniquè pleroſque medicorum, quod nec morbo aliquid mederi, nec vim fœtoris tolerare poſſent, interfici iubet. In quibus cùm quidam iugulandus potius, quàm medicaturus aſsiſteret, inſpiratus à Deo, Cur, inquit, Imperator erras, & quod Deus infert, ab hominibus putas poſſe reuocari? Nec humanus eſt iſte morbus, nec medicis curatur. Sed recordare, quanta in ſeruos Dei egeris, quamque in religionem diuinam impius & prophanus extiteris: & intelliges vnde tibi ſint poſcenda remedia. Nam & ego quidem mori cum cæteris potero, tu tamen à Medicis non curaberis. Tunc primùm Maximinus ſe hominem eſſe intellexit, & ſcelerum ſuorum immanitatem recordatus, primò omnium erraſſe ſe & impiè egiſſe, profitetur: mox edictam publicè proponi iuſsit, quo non ſolùm Chriſtianos à perſequutione liberos fecit, iniuriaſque eis inferendas ſuſtulit, verùm & eorum templa reædificari præcepit, vt ſolitis cultibus & obſecrationibus vacantes, etiam pro ipſius ſalute excelſo ſupplicarent Deo. Sic liberati Chriſtiani aliquantulum reſpirare cœperunt. Cæterùm & hoc notandum eſt, Quòd duo cum Imperio fuerunt Maximini circa hæc tempora. Primus fuit Maximinus Galerius, hic & Auguſtus fuit, is quoque Maximianus à quibuſdam dicitur, atque is eſt, de quo nunc ſermo fuit. Alter fuit Maximinus Cæſar, de quo hiſtoria Eccleſ. lib. 9. à cap. 1. vſque ad 10. agit, is ſimili modo in Chriſtianos ſæuijt, Victus tandem à Licinio, in morbum incidit lethalem, quo coactus, ſicuti Galerius, pro Chriſtianis ſcriptum emiſit, morboque ingraueſcente iuſtam ſe Dei vindictam pati, ſcelerumque iuſtam pœnam expendere, confeſſus eſt. Hæc, quia nomina & facta ferè conueniunt, non ſolùm alios, ſed me quoque aliquan-

Anni Christi.

314.

ANNI Chriſti.

diu ſuſpenſum tenuerunt, vt de vnico Galerio hæc facta intelligerem. Sed diligenti⸗tius hiſtorias conſiderans, hæc ſic, vt dixi, ſeſe habere cognoui. Sed de his hacte⸗nus.

Poſtquàm Eccleſia à Conſtantino pijſsimo Imperatore pacem conſecuta eſſet (vt in Chronol. diximus) Res omnis Eccleſiaſtica maximum paruo tempore in⸗

322. crementum ſumebat, fideſque ac pietas in Deum verum, ſupra modum ſuccreſce⸗bat, ita vt omnes Chriſtiani, ſe nunc omnia ſuperaſſe pericula, cogitare poterant. Tum Serpens antiquus hanc populi Dei felicitatem non ferens, cùm per homici⸗dium nil poſſet vltrà, per mendacium denuò pietatem fidemque Chriſti labefacta⸗re aggreditur. Ac cùm per Samoſatenum in Antiochia, quæ primatum inter Eccle⸗ſias antiquitus habere putabatur, vim ſuam antea eſſet expertus, ſedesque illa ob id nimis ſuſpecta: Proximam huic ſedem, quæ ab omni ſuſpicione longè aberat, ſcholæque autoritate cæteris præſtabat, Alexandriam ſcilicet, ad propoſitum ſuum propagandum elegit. In qua & obſequentem ſibi, fidelemque mendacij ſui mini⸗ſtrum, Arrium inuenit. Qui cùm in electione Epiſcopi, Alexandrum virum & æta⸗te & doctrina pietateque clarum, præferri ſibi vidiſſet, ex ſuperbia vindictam quæ⸗rens, nouum contra fidei doctrinam dogma ſpargere cœpit, Nempe Chriſtum, quem nos piè credimus ex ſubſtantia Patris ante omnia ſecula natum, æqualemque patri per omnia ſecundum diuinitatem, ipſe negauit verè filium Dei eſſe ex ſub⸗ſtantia Patris: Sed creatum quidem ante omnes creaturas dicebat, ac deinde per ipſum tanquam per præſtantiſsimam omnium creaturarum, Mundum ac creatu⸗ras reliquas creatas eſſe. Hoc aliud nihil erat, quàm Filium Dei ab æterna & ineffa⸗bili ſubſtantia Patris abſcindere & ſeparare. Huic annectebat appendicem: Filium Dei ſcilicet minorem eſſe Patre, & Spiritum ſanctum minorem Patre & Filio. Atque hæc impietas tantum incrementum paulo momento temporis acquiſiuit, vt to⸗tum denique Orientem, Aſiam totam, vnà cum præcipuis Eccleſiæ doctoribus ac Epiſcopis, qui huic blaſphemiæ aſſentirent, dementarit: de qua conſulere potes, ſi plura requiris, hiſtoriam Eccleſiaſt. lib. 10. & Tripartitam lib. 1. cum ſequentibus. Atque hic Arrius fuit Angelus ille Apocal cap. 9. qui aperuit fontem Abyſsi, ex quo locuſtæ egredientes, qui ſuos ſequaces præfigurabant, homines affligebant menſibus quinque, hoc eſt, centum quinquaginta annis, de quo aliàs copioſius. Quin & cir⸗ca annum Chriſti 372. in Chronologia quædam ea de re dicta ſunt, & poſtea, ſi vi⸗ſum fuerit, dicentur.

324. Conſtantini Imperatoris Auguſti, ad conſeruandam puram in Eccleſia do⸗ctrinam, promptum animum ex eo quiuis agnoſcere poteſt, quòd duos dies per ſin⸗gulas ſeptimanas, ac præcipuè diem Dominicum, à Iudicijs alijsque rebus Sacra im⸗pedientibus, liberos eſſe voluit. Niſi enim certis ſtatutisque temporibus, ad res diui⸗nas adminiſtrandas vtamur, populus in incerto poſitus, nunquam conuenire pote⸗rit, vt audiat Verbum Domini. Quòd verò Conſtantinus Dominicam præcipuè ele⸗gerit ad res diuinas, partim ex conſuetudine veteris Eccleſiæ factum eſt, partim quòd Chriſtus tali die à mortuis reſurrexit: Quod & Veteribus pro argumento fuit, vt hunc diem Sabbato Iudæorum præferrent, Libertate, quam Chriſtus promeruit, à lege Moſaica freti. Sextam autem feriam, quam & Veneris diem dicunt, illi æqua⸗lem fecit, eò quòd Dominus, propter peccata noſtra, eodem ſit crucifixus. At cùm diligentiſsimus crucis Chriſti cultor exiſteret, morem illum crucifigendorum homi⸗num, qui ad hæc tempora Romanis in vſu erat, lege lata ſuſtulit. Vide Hiſt. Trip. lib. 1. cap. 9. ſi quid præterea ea de re deſideras.

Cùm Arrij virus, & in Chriſtum filium DEI blaſphemia, totum ferè Romanum Imperium occupaſſet, multi tamen & pietate atque doctrina clari Epiſcopi adhuc eſſent, qui huic malo, maxima qua poterant virtute Verbi DEI reſiſterent: Conſtantinus Imperator huic morbo mederi volens, mandato ſimul ac magnis impenſis, primum generale concilium in Niceam Bythiniæ vrbem conuocauit, vbi confeſtim ex orthodoxis trecenti decem & octo Epiſcopi confluxerunt: ex Arrij parte verò decem & ſeptem, vt plerique tradunt. In hoc conuentu præcipuè decretum eſt, ac cum ſacris ſcripturis confirmatum, Chriſtum filium DEI eſſe ὁμοούσιον, id eſt, conſubſtantialem Patri, vel eiuſdem ſubſtantiæ cum Patre. Sicuti hoc in Symbolo ibidem congeſto copioſius explicatur: Quod quia tam familiare omnibus eſt, vt quotidie in Templis à pueris quoque cantetur, lubens omitto. Hoc decreto res Arrij damnata atq; diſiecta eſt. Cui Imperator pro ſua autoritate edictum addidit, vt omnes exilio damnarentur, qui orthodoxis patribus contradicerent: Quod vndecim cum Arrio ſentientes Epiſcopos ita perterruit, vt ſine mora reliquis orthodoxis ſubſcriberent, Ac ſex tantùm cum Arrio exilij pœnam ſubirent. Sed & illorum quorundam ſimulata conuerſio fuit, vt res deinde docuit, inter quos Euſebius Nicomediensis Epiſcopus omnium ſimulatorum facilimè princeps eſſe poterit, Qui poſtea cùm nihil tale ſperaretur, hoc incendium ita reuocauit, vt damnum multò maius Eccleſiæ attulerit, quàm Arrius ipſe afferre potuiſſet vnquam. Qua de re copioſiſsima in hiſtoria Tripartita, eiuſdemque autoribus ſcripta extant.

ANNI Christi. 328.

Feruntur etiam alia huius Concilij decreta, quæ, quia & nobis aliquomodo ſcitu neceſſaria videntur, huic operi ea inſerere non piguit. Referuntur autem à Rufino lib. 10. hiſt. Eccleſ. hoc ordine ac his verbis: I. Statuunt præterea (ſcilicet patres in concilio congregati) obſeruandum eſſe in Eccleſijs, ne quis ex his qui ſemetipſos impatientia libidinis exciderunt, veniret ad Clerum. II. Et ne quis nuper aſſumptus ex vita vel conuerſatione gentili, accepto baptiſmo antequàm cautius examinetur, Clericus fiat. III. Et ne quis Epiſcoporum cæterorumque clericorum cum extraneis mulieribus habitet, præterquàm cum Matre, vel ſorore, vel θεία (hoc eſt, conſanguinea in proximo poſt fraternitatem gradu conſtituta) vel ſi quæ ſunt huiuſmodi neceſsitudinum perſonæ. IIII. Vt Epiſcopus (ſi fieri poteſt) à totius prouinciæ Epiſcopis ordinetur: Si hoc difficile eſt, certè non minus, quàm à tribus, ita tamen vt Metropolitani Epiſcopi maximè vel præſentia, vel autoritas habeatur, Abſque quo ordinationem irritam eſſe voluerunt. V. Et ne, quem alius Epiſcopus de Eccleſia expulerit, ſiue Clericum, ſiue Laicum, ſuſcipiat alius. Sanè ne hoc aut iracundia aliqua, aut contentione (vt fieri ſolet) iniuſtè factum remedium non haberet, decernunt, per ſingulos annos, in ſingulis quibuſque Prouincijs, ſecundò ab omnibus Epiſcopis prouincialibus concilia agi debere, & de huiuſmodi negotijs iudicari: Vt ſi fortè ab vno aliquid iniquè geſtum ſit, à cæteris emendetur: Si rectè, vt ab omnibus confirmetur. VI. Et vt apud Alexandriam, & in vrbe Roma, vetuſta conſuetudo ſeruetur, vt vel ille Ægypti, vel hic ſuburbicariarum (id eſt, earum quæ ſoli Vrbi Romanæ ſubiectæ erant) Eccleſiarum ſollicitudinem gerat. (Vbi hìc primatus Romani pontificis?) VII. Et, vt ſi fortè in ordinando Epiſcopo, duo vel tres pro aliqua contentione diſſentiant, reliquorum autoritas, & præcipuè Metropolitani cum cæteris firmior habeatur. VIII. Vt Epiſcopo Hieroſolymorum antiquitus tradita honoris prærogatiua ſerue-

tur, manente nihilominus & Metropolitani ipſius Prouinciæ dignitate, (Metro-politanus illius Prouinciæ fuit Antiochenus Epiſcopus. Hic in concilio hoc Ro-mano præfertur. Vbi ergo Romanæ Eccleſiæ Primatus? Vbi Petrus Primas hîc re-ſpicitur?) Sed recenſeamus & ea quæ reſtant inſtituta. IX. Vt Catharos (qui apud nos Nouatiani ſunt) ſi fortè pœnitentes ad Eccleſiam conuertantur, confeſ-ſos Eccleſiaſtica dogmata, clericos in ordine quidem ſuo ſuſcipi debere. Si verò Epiſcopus ipſorum conuerſus fuerit, Epiſcopi nomen amittat, presbyterię; in lo-cum relegatur, Niſi Epiſcopus ſemper Orthodoxus tali nomine eum honorare ſponte ſua dignetur. Sed hoc faciens, Epiſcopi locum ei vacantem quærat in quo conſtituatur. X. Ne in vna ciuitate duo ſint Epiſcopi. XI. Si qui imprudenter ad ſacerdotium prouecti, qui criminis alicuius rei ſunt, ſi conuincantur, abijciantur. Idem de lapſis, ſi ordinati fuerint, fiat. XII. Et ſi qui abſque tormentis in perſe-quutionibus lapſi ſunt, & ex corde agunt pœnitentiam, quinque annos inter Ca-techumenos faciant, & duobus annis poſt hoc fidelibus tantùm in oratione iun-gantur, & ita demùm recipiantur. XIII. Qui verò propter confeſsionem mili-tiam abiecerant, & rurſum ad hanc abierant, hos tredecim annis pœnitentiam ge-rere, & poſtea ſuſcipi, ſi tamen ex corde pœnitentiam gerant. Eſſe tamen in pote-ſtate Epiſcopi, moderandi facultatem, ſi eorum fructuoſam & attentam pœniten-tiam viderit. XIIII. De pœnitentibus verò qui vita excedunt, decernunt, vacuum nullum debere dimitti (id eſt, ſine communione corporis & ſanguinis Chriſti) Si quis ſanè accepta communione ſuperuixerit, debere eum tempora ſtatuta com-plere, vel certè pro vt moderari Epiſcopus voluerit. XV. Catechumeni lapſi tri-bus annis à Catechumenorum oratione ſeparentur, poſtea recipiantur. XVI. Ne de ciuitate inferiori ad maiorem Eccleſiam tranſire quis ambiat, ſiue Epiſcopus, ſi-ue alius Clericus. XVII. Ne quis Clericus, qui derelicta Eccleſia ſua, nulla exi-ſtente cauſa probabili, vagatur & oberrat per alias Eccleſias, ſuſcipiatur in commu-nionem. XVIII. Vt nemo eum qui ad alium pertinet, ſurripiens, in ſua Eccleſia ordinet Clericum, abſque conſenſu illius ad quem pertinet. XIX. Clericus qui vſuras frumenti viniq; ampliationem acceperit, tanquam turpis lucri reus abiicia-tur. XX. Diaconi præſentibus presbyteris Euchariſtiam ne diuidant, ſed illis tan-tùm miniſtrent, ſecus facientes abijciantur. Sed ſi presbyter nullus adfuerit, licet Diaconis Euchariſtiam diuidere. XXI. Paulianiſtæ, qui & Photiniani ſunt, re-baptizentur. (Pauli Samoſateni ſectatores Paulianiſtas vocat, & Photinianos, quia & Photinus ſimilem cum Paulo blaſphemiam ſparſit, vt infrà videbitur.) Diaconiſſas (id eſt, mulieres quæ templo pauperibusque ſeruirent) cùm non acci-perent manuum impoſitionem, inter laicos connumerandas eſſe. De obſerva-tione Paſchatis antiquus Canon confirmatus eſt, ne porrò in hac Eccleſiæ varia-rent. Hiſque Niceni Concilij decretis, pax & fidei vnitas Eccleſiarum in Orienti-s atq; Occidentis partibus conſtituta, ac ad tempus conſeruata eſt. Cæterùm & hæc obſeruatione digna ſunt, ex quibus Eccleſiæ libertas, quæ circa huius Concilij tem-pus in precio fuit, cognoſci poteſt. Spiridion in Cypro Epiſcopus, Religionis ve-ræ amans, miraculis inſignis, ad mutuo dandum promptus, & in egenos munifi-cus, Epiſcopatu fungens, domi ſuæ Vxorem & liberos habuit. Is in quadrageſi-ma cùm nec farinæ ad manum eſſent, Hoſpiti, qui ad ſe diuerterat, carnes porcinas apponi iubet, ipſeque vnà accumbit. Hoſpes cùm à carnibus abhorreret, dicens ſe Chriſtianum eſſe, Spiridion reſpondit, Eo nomine maximé illi carnes come-

dendas

 Anni Christi.

lendas eſſe, Quia, inquit, puris omnia pura ſunt, Hiſtor. Tripart. lib. 1. cap. 10. Hoc tempore quoque Paphnucius vir pietate inſignis claruit: huic propter fidem Chriſti alter oculus erutus eſt, Ipſe inconiugatus, in Nicena Synodo, ne lex de non cognoſcendis à presbyteris vxoribus, quas ante electionem duxiſſent, promulgaretur, à toto Concilio obtinuit, dicens, Coniugium honorabile eſſe, & concubitum cum propria coniuge caſtitatem: Perſuaſitq; Concilio, ne eiuſmodi lex publicaretur, quæ ſcortandi occaſionem præberet. Quæ Paphnucij ſententia laudata eſt à Synodo, & res de cœlibatu cuiuſque arbitrio permiſſa eſt: ac ne neceſsitatis, ſed voluntatis continentia eſſet, cautum eſt. Hiſt. Trip. lib. 2. cap. 14. Rufin. hiſto. Eccleſ. lib. 10. cap. 4.

Donatus genere Afer (à quo Donatiani ſeu Donatiſtæ hæretici nomen habent) multa in Catholicos ſcribens, totam penè Africam & Iudæam ſua perſuaſione decepit. Affirmabat enim Patre minorem eſſe Filium, & Spiritum Sanctum minorem filio, Catholicosque rebaptizandos eſſe. Huius libri, temporibus Auguſtini ac Hieronymi adhuc extiterunt, inter quos vnus fuit de Spiritu ſancto, Arrianæ doctrinæ conueniens. Plat. Beatus Auguſtinus multis hanc hæreſin ſcriptis oppugnauit, maximaq; ex parte Africa expulit. 331.

Quin & ex hoc Conſtantini ſtudium ad cultum Chriſti promouendum apparet, quòd tantis ſumptibus Chriſtianorum templa extrui fecit, ac tàm magnificè Eccleſiæ miniſtris ſtipendia è publico dari conſtituit: Cùm antea non ſolùm ædes ſacræ, verùm etiam ipſi Epiſcopi cum cæteris Eccleſiæ miniſtris & pauperibus, ex Eleemoſyna ac ſtipe collata ſuſtentarentur. Extruxit autem non in vna tantùm ciuitate, non in vna tantùm prouincia Templa magnifica, ſed per omnes ciuitates totius Romani Imperij, edictis ad ſingulas ciuitates miſsis, Epiſcopis atq; Præſidibus populorum mandans, vt opus ædificandorum templorum quàm celerrimè perficeretur. Hinc breui tempore in omnibus Imperij oppidis noua quaſi facies Religiõnis enituit. Vide 1. Trip. cap. 9. &c. 332.

Marcus Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus, Niceni Concilij Symbolum, ne in deſuetudinem aut obliuionem veniret, ſtatim poſt lectum Euangelium, & à Clero & populo clara voce canendum ſtatuit. Quæ conſtitutio verum Epiſcopum magis honorat, ac ſi de veſtibus & alijs eiuſmodi nugis, quibus conſcientiæ plus onerantur, quàm ædificantur, conſtituat. 334.

Indis quoque his temporibus Lux Veritatis oritur, non multò abſimili modo, quo olim Ægyptijs per Ioſephum Iſraelis filium, veri Dei cognitio innotuit. Sic enim ſcribit Rufinus lib. 10. hiſt. Eccleſ. cap. 9. Cui & Theodoretus lib. 1. cap. 23. conſonat. Tyrius quidam fuit Philoſophus Meropius nomine, is luſtrandæ terræ cauſa Indiam adijt, ſecum ducens duos pueros, fratris filios, quos in diſciplinam ſibi traditos habebat. Ædeſius iunior, Frumentius maior natu dicebatur. Luſtratis ergo quas animo conceperat terris, naui redire parat, ac cùm vel aquæ, vel cæterorum neceſſariorum cauſa ad portum quendam nauem appuliſſent, á Barbaris inuaduntur, cæditur Philoſophus cum nautis & alijs: duobus pueris ob ætatem, ac quam præ ſe ferebant faciei pulchritudinem parſum eſt. Capti tamen ad Regem eius loci adducti ſunt. Paruo tempore Rex cognita eorum indole, Ædeſium, à poculis, Frumentium verò, quia & ingenio ac arte illum ſuperabat, ab arcanis & rationibus eſſe fecit. Atque cùm in his fideles ſeſe maximè comprobaſſent, magno in honore apud Regem ac omnes prouinciales habiti ſunt. Rex moriens Vxorem

 cum

cum filio paruulo Regni hæredem reliquit, Adoleſcentibus autem liberam quæ vellent agendi facultatem conceſsit: Quos domum redire parantes, Regina multis precibus exoratos vt manerent retinuit, Frumentioque in cura Regni maximè vſa, donec puer adoleuit. Itaque cùm Frumentio Regni gubernacula concredita eſſent, Deo mentem eius & animos inſtigante, ſollicitus de Mercatoribus Chriſtianis requiſiuit, quibus honoratis poteſtatem dedit, per ſingula loca conuenticula faciendi, Chriſtianoq; ritu orationes & cætera pietatis officia celebrandi. Ipſe quoq; non minus in hoc ſedulus eſſe, cæteroſq; cohortari, fauore & beneficijs inuitare, ac quicquid oportunum fuiſſet præſtare, loca ædificijs aliaque neceſſaria præbere, & omnimodo geſtire, vt Chriſtianorum ſemen verusq; Dei cultus illic exurgeret. Sed cùm puer regius adoleuiſſet, cui procurationem Regni gerebant, expletis omnibus & ex fide traditis, multum licet retinentibus ac rogantibus, vt manerent, Regina cum filio, ad patriam tamen illi redeunt. Ædeſius Tyrum feſtinat, vbi poſtmodum presbyter factus manſit. Frumentius Alexandriam pergit, Athanaſioque qui tum ibi Epiſcopalem dignitatem obtinebat, rem omnem, vt ſeſe circa religionem Chriſti apud Indos haberet, ordine pandit. Vtque miſerorum hominum & ipſe miſertus quò ad plenam Chriſti agnitionem peruenire poſſent, Epiſcopum eis mittat, obnixè rogat. Quo audito, Athanaſius concilio ſacerdotum congregato, req; omni diligentius conſiderata, Frumentio dicit: Et quem alium inuenimus virum talem, in quo ſit Spiritus Dei, ſicuti in te eſt, qui hæc ita poſsit implere? Et tradito ei ſacerdotio, redire eum cum Domini gratia, vnde venerat, iubet. Qui in Indiam veniens, tanta miraculorum virtute claruit, vt infinitus Barbarorum numerus, paruo momento ad Chriſti fidem conuerſus fuerit. Hæc Rufinus ſe ex Ædeſio illius ſocio audiuiſſe teſtatur.

335. Iulius Papa nihil egregij pro re Romana fecit. Statuiſſe tamen fertur, Ne Sacerdos alibi, quàm apud iudicem Eccleſiaſticum cauſam diceret. Item, Notarios qui res Chriſtianorum Romæ conſcriberent, ordinaſſe dicitur, & à ſuſpecto Iudice ad Rom. ſedem appellare liberum feciſſe. Vnum tamen ei Papale factum aſcribunt Pontificij, nempè, valdè eum iratum fuiſſe, grauiterq; reprehendiſſe Orientales Epiſcopos Arrianos, quòd ſine ſua autoritate Concilium Antiochiæ indixerant. Quod quàm verùm ſit, ex conſtitutione ſexta Synodi Niceni comprobari poterit.

335. Iberorum gens, quæ ſub axe Pontico iacet, hoc quoq; tempore mirabiliter ad Chriſti fidem perducitur. Captiua quædam erat Chriſtiana: hæc cùm ſingulari cura Chriſtum coleret, obſecrationibusq; frequentius vacaret, omnium illius loci hominum animos in ſe conuertit, vt ſciſcitarentur, quid hoc ſibi cultu atque his obſecrationibus vellet. Illa Chriſtum Deum, ſe hoc modo colere confeſſa eſt. Sed plus non effecit, quàm vt Chriſti vocabulum illis innoteſceret. Succedente verò tempore Mulier quædam, ex gentis illius more, infantulum ægrotantem per ſingulas domos circumferebat, medicinam quærens, qua vbique negata, ad Captiuam illam ingreditur. Quæ vnicam ſe medicinam in Deo ſuo Chriſto habere dixit: pueroq; in lectulum ſuum inclinato, pro ſalute eius rogauit, qua ſine mora impetrata, matri eum reddidit. Hæc fama ad Reginam, quæ tum quoque grauiſsimo tenebatur morbo, delata, ipſa ſe ad Captiuam perferri fecit, ſimilique modo ſanitate recepta, regi omnique populo autor fuit, recipiendæ Chriſti religionis. Ad Conſtantinum inde miſſum eſt pro ſacerdotibus, qui populum inſtituerent, quibus acceptis, &

in hac orbis parte lux Veritatis orta, magna cum claritate effulſit. Ruf. 10. cap. 10. Theodoret. lib. 1. cap. 23. *Anni Chriſti.*

Tiridates Armeniorum rex, mirabili ſigno Dei, quod circa domum ſuam euenerit, ad Chriſti fidem quoq; his temporibus conuerſus eſt, cum omni ſua ditione. 335. Sed de perſequutione illa, quam in Perſide Chriſtianis accidiſſe in Chronol. 336. memorauimus, ſub Perſarum Titulo eodem loco ſatis dictum eſt. Si quis integram hiſtoriam legere velit, inueniet eam Hiſt. Trip. lib. 3. cap. 2

De Concilio Conſtantinopoli conuocato, atq; de Arrij morte, pauca hæc ex 341. Rufino aſſcribam: Quó pij videant, quàm vana ſint impiorum aduerſus pietatis cultores conſilia, etiamſi magno comitati fuerint exercitu, Imperarorumq; animati fauore, ſicuti Euſebius Nicomedienſis Epiſcopus erat. Nam autoritate eius, qua apud Conſtantinum plurimùm pollebat, ob Arrij reſtitutionem Conſtantinopoli Synodus conuocatur: Quo maximè illi conuenêre, qui Arrium atq; Euſebium ſectabantur. Qui cúm ſæpè cum Alexandro Conſtantinopolitano Epiſcopo congreſſi, vt Arrium reciperet, nec tamen aliquid impetrarent, ad vltimum certam ei diem ſtatuentes denunciant, vt aut ipſe Arrium ſuſciperet, aut ſi reniteretur, ſe Eccleſia pulſo, & in exilium truſo, ab alio eum ſuſcipiendum ſciret. Tum ille nocte, conſtitutam diem præcedente, ſub Altari iacens, atq; in oratione & lachrymis totam peruigilem ducere, Eccleſiæ cauſam Domino commendabat. Cumq; lux fuiſſet exorta, nec tamen ab oratione Alexander ceſſaret, Euſebius cum ſuis omnibus, veluti hæredici belli ſignifer, domum Arrij matutinus aſcendit, eumq; properè ſequi ad Eccleſiam iubet, proteſtatus, quód Alexander, niſi præſens acquieſceret, expulſus cederet loco Tanta huius Euſebij erat autoritas, vt dixi, apud Conſtantinum Imp. vt talia præſumere auderet in Patriarcham, nondum erroris conuictum. Erat igitur omnium ſumma expectatio, quó vel Alexandri perſeuerantia, vel Euſebij Arrijque inſtantia declinaret. Cumq; cunctorum animi eſſent, vt fit in tali re, expectatione ſuſpenſi, Arrius ad Eccleſiam pergens, Epiſcoporum & populorum frequentia conſtipatus, humanæ neceſſitatis cauſa ad publicum locum declinat. Vbi cùm ſederet, inteſtina eius atque omnia viſcera in ſeceſſus cuniculum defluxêre: ita tali loco dignam mortem blaſphema ac fœtida mente exoluit. Quod poſteaquàm in Eccleſia nunciatum eſt Euſebio, atque his qui vnà ſanctum & innocentem virum Alexandrum, de Arrio recipiendo fatigabant, ſuperati pudore, & adoperti confuſione diſcedunt. Atq; hoc modo Concilium iſtud cum Arrij morte, ſuorum confuſione finitum eſt. Hiſt. Eccleſ. lib. 10. cap. 12. & 13. Facta ſunt hæc anno Chriſti 342.

Res digna quoq; eſſet, quam longius hoc loco referrem, quomodo pius A- 343. thanaſius apud Imperatorem Conſtantium magiæ accuſatus, atq; in Tyri Concilio, quod ob eundem conuocatum erat, falſis criminationibus fruſtra impetitus, ac innocens tandem, ſola iudicum, qui & accuſatores erant, malicia ſit condemnatus, Orienteq; fugatus. Sed quia nimis hæc longa forent, paucis id negocium abſoluam, quod Rufinus hiſt. Eccleſ. lib 10. cap. 15. & ſequentibus copioſius tradidit. Crimina obiecta Athanaſio duo erant præcipuè Primùm, Mulier, quædam impudica, mercede ad id conducta, accuſabat eum illatiuitij corruptæq; pudicitiæ: hæc ſemetipſam falſam prodidit. Nã ingreſſus Athanaſius cum Timotheo presbytero, illa presbyterũ eum eſſe dixit, qui vim ipſi intuliſſet, cùm Athanaſium, quia ſuperiore loco ex compoſito iret, eum eſſe putaret, ignorans virũ, aut faciem eius. Alterum

Anni Christi.

erat, brachium hominis abſciſſum, hoc Arſenij fuiſſe dicebant, qui lector Athanaſij erat, atq; ob delictum quoddam clàm fugiens deliteſcebat. Athanaſium hoc ipſi abſcidiſſe ad Magiæ vſum accuſant. Arſenius hæc audiens, latebris exiens, ad Tyrum properabat, introductuſq; ab Athanaſio in concilij medium, duas habens manus ſiſtitur. Confuſi accuſatores eius, ad clamorem verſi ſunt, Magum Athanaſium eſſe, condemnatumq; ex Oriente fugere coëgerunt. Hinc per ſex annos variè afflictus, in latebris tandem, dum per totum Orientis Imperium, magna ſedulitate exercitibus quoque ad inueſtigandum eum conductis quæreretur, delituit (Tantæ molis erat Chriſti confodere ſeruum, vt omnis Imperij vis, aduerſus vnum hominem, qui Deum habebat defenſorem, commoueretur) Proditus tandem per ancillam, quæ ei miniſtrabat, ex Dominorum ſuorum iuſſu, qui latebras Athanaſio præparauerant, diuino admonitus Spiritu, ea nocte, qua eum compræhendere veniebant miniſtri, aufugit. Tandemque ad Conſtantem in Italiam peruenit, qui humaniter eum excipit, innocentiaq; eius cognita, minitabundus peiora fratri, niſi Athanaſium ſedi ſuæ reſtitueret, eum commendauit. Conſtantius fratris potentiam veritus, Athanaſium ad ſe vocatum, poſt paucas deliberationes, Alexandrinæ Eccleſiæ eum reſtituit. Vbi cum pace mediocri manſit, vſq; ad mortem Conſtantis. Quo ſublato, iterùm ab Arrianis expulſus, atq; apud Treuiros, antiquiſsimam Germaniæ Vrbem deliteſcere coactus eſt. Hæc in Chronologia, aliorũ ſententiam ſecutus, paulò aliter dixi. Sed poſtea diligentius obſeruans hiſtorias, in hunc modum, vt dictum eſt, ſe res habuiſſe Athanaſij, certior factus ſum.

343. Quidam hiſtoriographi hoc anno Hiſpanias à Gothis Athanarico duce occupatas eſſe, & quadraginta tribus annis poſſeſſas tradidère, Quod falſum eſſe hoc ſolum conuincit, quòd Athanaricus circa Thraciam & Pannoniam ſedem ſuam habuit, neque ab eius ſeculi ſcriptoribus, quicquam de occupata ab eo Hiſpania dicatur. Denique quæ occaſio, quæ facultas erat Gothis Danubij ripas deſerere, Romanumque orbem per Pannonias, per Alpes, per Gallias denique perrumpere, ac in Hiſpanias penetrare? cùm Conſtantius & Conſtans, toto imperio tranquilliſsimè potirentur, ac tantum Conſtanti virium eſſet, vt gentem bellicoſiſsimam Germaniæ, Francos ſcilicet, vltrò ad bellum ſollicitare &c. Quare ne illorum ſententia ſeducaris, huius te erroris hîc admonendum cenſui lector.

344. Concilium quod hoc anno Antiochiæ congregatum fuit, Euſebius quoque Nicomedienſis, qui tum Conſtantinopoli Epiſcopum agebat, procurauit, in quo ex diuerſis ciuitatibus nonaginta Epiſcopi conuenerunt. Maximus tamen Hieroſolymitanus Epiſcopus ei intereſſe noluit, cogitans quòd ipſi poſſet ſubripi (vt Socratres ait) vt in damnationem ſubſcriberet Athanaſij. Sed neque Iulius Romanus Epiſcopus interfuit, neque quenquam ſuo loco miſit. Præſens tamen Conſtantius Imperator fuit. Aliud nil concluſum, præter quod Athanaſius abſens denuò accuſatus ac condemnatus eſt. Confeſsio quoque breuis in ſymboli formam edita, quæ per omnia Nicenæ fidei conſonare videtur, ea tamen arte confecta, vt Arrij ſententiam per omnia defendat, quam inuenies in hiſtoria Trip. lib. 4. cap. 10. Athanaſio Gregorius quidam ſuffectus eſt, quem Syrianus magiſter militiæ V. M. militum aſſumptis, ſedi Alexandrinæ obtruſit. Euſebius Nicomedienſis multorum malorum autor, ſtatim finito hoc concilio, mortem æternam ex hac vita abreptus deguſtauit.

Vari

Variæ ex Arrij falſo dogmate hæreſes enatæ ſunt, inter quas vel maximi no- *Anni*
minis fuit illa, quæ à Macedonio Connſtantinopolis Epiſcopo, ſuam originem ac *Chriſti.*
nomen traxit. Is enim cùm malis artibus vi ac cæde (vltra III. M. hominum 345.
enim occiſa ſunt, cùm in Eccleſiam, pulſo Paulo anteceſſore ſuo pio, introducere-
tur) ſedem illam occupaſſet, palàm docere cœpit. Similem quidem filium per o-
mnia Patri: ſanctum verò Spiritum cum Patre & Filio nihil habere commune.
Taliaque docentem (quia hypocriticam gereret vitam) & Monaſteria permulta
apud Conſtantinopolim, ac vicinas prouincias, Epiſcopi nobiles magno applau-
ſu ſunt ſecuti.

Concilium Sardicenſe in Illyrico congregatum, Conſtantis Imperatoris Fra- 351.
trem ad hoc hortantis negocium fuit. Quod anno vno cum dimidio ante indi-
ctum, quàm inceptum eſt. Conuenerunt illic Epiſcopi quaſi trecenti, qui cum
Nicena Synodo conſentirent. Ex Arrianis autem cõgregati ſunt ſex & ſeptuaginta.
Qui tamen in Concilium venire noluêre, niſi ij, qui cum Athanaſio ſentirent, è con-
ſeſſu amouerentur. Quod cùm illi recuſarent, ipſi Sardica relicta in Philippopo-
lim Thraciæ ſeceſſerunt, factaq; concluſione, Nicenæ Synodi decretum de Con-
ſubſtantialitate damnauerunt. Contra verò qui in Sardica conuenerant, primùm
horum damnauerunt veſaniam, deinde Athanaſij accuſatores dignitate priua-
uerunt. Et terminum fidei Nicenæ corroborantes, & tractatum de diuinæ ſub-
ſtantiæ inæquilitate reſpuentes, Conſubſtantialitatẽ apertius tradiderunt. Scriptiſ-
que hæc commiſſa ad omnes Eccleſias tranſmiſerunt. Eorum ſcriptorum typus
habetur hiſt. Trip. lib. 4. cap. 24. Quin & hoc notandum eſt, Quòd Maximo Hie-
roſolymæ Epiſcopo hoc ipſo anno vita functo, Arriani in Eccleſia Hieroſolymi-
tana ſucceſſere.

Photinus quidam presbyter hoc tempore Samoſateni dogma renouans, do-
cebat, Deum quidam omnipotentem vnum eſſe, qui proprio verbo condidit 355.
vniuerſa. Ante ſecula verò natiuitatem & exiſtentiam filij dicere refugiebat, ſed ex
Maria natum docebat Chriſtum. Hic procul dubio ratione ductus, putauit Ver-
bum Dei per quod creata ſunt omnia, tranſitorium fuiſſe Verbum, vt ſunt vo-
ces hominum tranſitoriæ & euaneſcentes. Hinc occaſionem ſumpſit ſui dely-
rij. Inualuit tamen hæc inſania, vt ad extinguendum eam, Concilium Sirmij (Il-
lyrica vrbs fuit perantiqua) conuocaretur, in quo complurimi tam Orientis, quàm
Occidentis Epiſcopi conuenerunt. Inter quos & ſanctitate morum, & vitæ lon-
gæuitate, doctrina ac confeſſione huius ſeculi omnium hominum celeberrimus, v-
nus erat Oſius ille Cordubæ Epiſcopus, cuius quoque præſentia & Sardicenſe Con-
cilium, cui præfuiſſe perhibetur, cohoneſtatum erat. Hi conuenientes Photinum
eiuſq; dogma primùm damnarunt, cùm publica diſputatione, ad quam ipſe à
concilij ſententia prouocauerat, à Sabyno Amyræ Epiſcopo, in præſentia Impe-
ratoris Conſtantij victus eſſet. Deinde fidei confeſſionem duplicem ediderunt,
in quarum priori Symboli Niceni ſententiam ſatis dilucidè confirmant. In altera
verò vocabulorum illorum ὁμοούσιον, & ὁμοιούσιον vſum tollere niſi ſunt, Hanc ratio-
nem prætexentes, Quia vocabula hæc in Scripturis non haberentur. Vnde humanũ
quiddã bonos Patres paſſos eſſe liquidè conſtat, vt ratione humana ducti, quò pax
Eccleſiæ redderetur, hanc vocem ſummè neceſſariam conſubſtantialitatis auferre
conarentur. Scribit tamen Socrates Trip. lib 5. cap. 8. Eos pœnituiſſe huius confeſſio-
nis publicatæ, ac diligenter quæſiuiſſe, qua eam ratione, aut omninò delere poſſent,
aut

Anni Christi.

aut ſi minus, occultare tamen. Sed Imperatoris edicto publicatam: Oſium verò
vi coactum, vt concilij eius traditionibus ſubſcriberet. Canones præterea vltra vi
ginti, fidei rationem explicantes, editi ſunt in hoc concilio, quos breuitatis cauſ
aſſcribere nolui. Extant autem in Hiſto. Trip. lib. 5. cap. 7.

358. Aëtius Antiochiæ, ſub alio nomine, Arrij dogmata renouauit: eadem enim
cum Arrianis ſenſit, eorum tamen communione ſe ſubtraxit, quó facilius menda
cio faceret fidem. Sophiſticen amauit, quam ex Ariſtotelis categorijs, vt multi
euenit, malè intellectis didicerat. Notarium habuit Eunomium, qui eandem ma
giſtri ſui doctrinam ſecutus, Eunomianæ hæreſi nomen fecit.

Iudæi in Diocæſarea habitantes, quò extremum ſibi quoque excidium ac
cerſerent, arreptis armis Romanis rebellarunt: cùmq; vicina circa vrbem loca præ
dando diriperent, á Gallo Cæſare victi in vrbem fugati, capti atq; cum ipſa vrb
deleti ſunt. Scribit Hieronymus, non tantùm Diocæſareos Iudæos, ſed etiam i
los qui apud Tiberiadem ac Dioſpolim, & in alijs oppidis quàm plurimis habita
runt, ſimili fato, quo Diocæſareenſes, ad unum interijſſe. Quorum multa millı
fuerunt. Quin & innoxiæ ætati parſum non fuit, ſed indifferenter Viri, fœmina
pueri, infantes omnes cæſi, vrbesq; & oppida incenſa.

362. Eudoxius olim Germaniciæ (vrbs Ciciliæ eſt) Præſul, poſt mortem Leon
Antiochenæ Eccleſiæ Epiſcopi, ſedem illam inuaſit, palamq; Arrianam blaſphem
am, oppreſsis orthodoxis, in Eccleſiam reduxit. Abſente quoq; Conſtantio In
peratore, atq; in occidentis partibus bella procurante, ipſe Eudoxius clàm agit
pud potentes Palatij, vt in Nicea Synodus Epiſcoporum congregaretur: Sperat
fore, vt congregati Arriani, eam quæ antea in eadem vrbe edita erat confeſsio, h
conuentu vnanimi conſenſu damnarent, Arrijq; dogma firmarent. Vt deince
ſucceſſu temporis ſub nomine Nicenæ fidei priore concluſione erepta, poſterior ha
in precio eſſet. Sed Deus, qui Eccleſiæ ſuæ curam gerit, hoc malum citó auert
Congregatis enim Epiſcopis, ac ad tractandum de propoſito paratis, Terræm
tus tantus totam vndiq; concuſsit vrbem Niceam, vt magna pars ædificiorum r
ret, multoſq; mortales in ea commorantes opprimeret. Quo infortunio vrbis, a
uenæ perterriti, quiſque ad ſua receſſerunt.

363. Imperator concordiæ ſtudens, duo concilia vno tempore conuocari iuſ
pro Occidentalibus vnum in Arimino, alterum in Seleucia Iſauriæ pro Orienta
bus, Vtrinq; in partes diuiſi ſunt Patres, parte, prò Arrij dogmate, parte verò p
conſubſtantialitatis nomine depugnante. In Arimino quidem omnes ferè Oc
dentis Epiſcopi Nicenæ fidei ſubſcripſerunt. Orientis veró qui illuc conuenera
novam fidei formã propoſuerêre, in qua Conſubſtantialitatem Chriſti cum Pa
negabant: ſuadere quoq;, vt hoc vocabulum, cúm in ſcripturis non ſit, aboleret
Quia veró contradicebant Occidentales, ipſi diſcendentes in Niceam Thraciæ
bem, fidem illam à ſe conpoſitam publicaverunt, ſub Niceni Symboli, á patrib
olim conſcripti, nomine, hoc vendicantes. Sed aperto eorum mendacio deri
omnibus fuêre. Concluſerunt tandem Orthodoxi in Arimino remanentes, vt cu
Arrianis vltrà de religione nil concertaretur, ſed tanquam abiecti, ac per ſuam co
ſcientiam condemnati, ſuo more agere dimitterentur.

In Seleucia eodem modo in partes diuiſi ſunt. Accacius Cæſarienſis Epiſc
pus, multis ſibi alijs adiunctis, nouam fidei formulam proponebat, in qua Simil
filium apud patrem eſſe dicebat. De hoc cùm altera pars, quæ rectius ſentieb

Acc

Accacium interrogaſſet, Secundum quid Filius ſimilis eſſet Patri? reſpondit, ſecun- *Anni*
dum voluntatem tantummodò, non ſecundum ſubſtantiam. Quare cùm omnibus *Chriſti.*
ſibi adhærentibus, ab hac parte, quæ filium ſecundum ſubſtantiam ſimilem patri profitebatur, anathematizatus eſt. Hæc cùm ab vtroq; Concilio Imperatori renunciata eſſent, victus quaſi, præſertim Occidentalium autoritate, reliquos Epiſcopos omnes Ariminenſis concilij fidei concordare iubet. Quia verò ſubſtantiæ nomen
in Ariminenſi confeſsione erat omiſſum, Accacius cum ſuis ſtatim hoc arripuit, con- 364.
uocatis quoq; multis ex Bithynia alijſq; locis Epiſcopis Conſtantinopolim, nouam ſub Synodi nomine concluſionem fecit, Ne ſcilicet ex eo, vel ſubſtantia vel eſſentia nominaretur in Deo. Hinc ſeueritas in Epiſcopos & alios Eccleſiæ miniſtros agi cœptum. Ac quò minus hæretici viderentur, Macedonium quoq;, qui Spiritum ſanctum Deum negabat, condemnarunt. Quibus omnibus copioſius tractatur, hiſt. Trip. lib. 5. per totum ferè.

Antiochiæ, in præſentia Imperatoris, nouum ab Accacianis concilium con-
gregatur, in quo ſeſe totos aperuerunt, quid de filio Dei ſentirent. Manifeſtè enim 365.
concluſerunt, eum per omnia diſsimilem patri, non ſolùm ſecundum ſubſtantiam, ſed etiam ſecundum voluntatem, eſſeq; ex non exiſtentibus, ſicuti docuerat Arrius. His quoq; Aëtius cum ſuis ſequacibus adhærebat. Sed cùm ſcripto quodam blaſphemia hæc ad Imperatorem delata eſſet, reliqui omnes negauerunt ſe eſſe eius rei conſortes, culpa in Aëtio reiecta qui ſuam hanc ſententiam eſſe affirmans, in exilium mittitur. Cæteris, ni reſipiſcerent, ſimilia interminatus eſt Imperator.

Poſt hunc Aëtium Eunomius ſurrexit, qui Arianam hæreſin ſupra modum auxit. Is ab Eudoxio, qui tùm Conſtantinopolitanam ſedem Tyrannicè poſsidebat, Cyzici Epiſcopus ordinatus erat, eiecto, pio doctore Eleuſio. Ibi cùm virus ſuum ſpargere cœpiſſet, ab Orthodoxis coram Imperatore accuſatus, Epiſcopatu pulſus eſt. Hinc abſciſſus ab Eccleſia, propriam ſectam conſtituit, cui Epiſcopos Presbyteros &c. ordinauit. Hæc ab autore Eunomiana ſecta dicta eſt.

Appollinares apud Laodiceam Syriæ duo fuerunt, Pater profeſsione Grammaticus officij dignitate presbyter: Filius eius profeſsione Rhetor, officio Lector. Hi cùm frequentes eſſent cum Epiphanio Sophiſta ethnico, ſæpius admoniti, vt conſortium eius vitarent, ab Epiſcopo pio, eius monita ſpernentes, communione priuati ſunt. Hinc quaſi iniuria affectus iunior Apollinaris, Rhetorica arte tumens, nouam vindicandi libidine excitauit hæreſim, Trinitatis quidem ſubſtantialitatem affirmans, humanam autem naturam in Chriſto integram negabat. Aſſerebat enim, filium quidem corpus aſſumpſiſſe humanum, animam verò minimè: ſed ipſam diuitatem filij, loco animæ fuiſſe. Deinde quaſi pœnitentia ductus corrigens ſemetipſum adiecit: Animam quidem aſſumptam, quæ tamen non haberet mentem, ſed Deum Verbum eſſe pro mente in homine aſſumptum. Huius ſectaces ab Autore Apollinanariſtæ dicti ſunt.

Iulianum, quem ob defectum á fide, Apoſtatam dixerunt, noua arte Chri-
ſtianum nomen extinguere aggreſſus eſt. Nam cùm anteceſſores ſui Tyranni, 366.
omnes ferè vi ac cæde Chriſtianos conficere fruſtra eſſent moliti, ipſe contraria via ſibi eundum eſſe cenſuit: non enim vi neque tormentis, ſed præmijs, honoribus, blanditijs, perſuaſionibus, maiorem penè populi partem, quàm ſi atrociter pulſaſſet, eliſit. Studia literarum Chriſtianis prohibens, ludos literarum illis ſolis, qui

Deos

ANNI Christi.

Deos Deaſque venerarentur, patere decernit. Militiæ cingulum non dari, niſi im
molantibus, iubet. Procurationem prouinciarum iuriſque dicendi Chriſtianis non
committi præcepit, vtpote quibus etiam lex propria gladio vti vetuiſſet. In vni-
cum Athanaſium ſeuerius agere ſtatuit. Nam cùm Aruſpices cæteriq; Magi con-
queſti eſſent Iuliano, ſe viuo Athanaſio nihil proficere, confeſtim cum exercitu
Comitem quendam in Ægyptum miſit, qui eum compræhenſum occideret. Ac
cùm turba multa ipſum Athanaſium circumſtaret, vicem eius deflens, dixiſſe per
hibetur: Nolite ô Filij conturbari, quia nubecula eſt, & citò tranſibit. Naui tame
cedere furori placuit: cumq; per Nilum fluuium iter ageret, Comes ad capien
dum eum miſſus, cognito eius itinere, inſtanter eum inſequebatur, & cùm fort
applicuiſſet Athanaſij nauicula ad quendam locum, comperit à prætereuntibus, i
propinquo eſſe ceruicibusq; imminere percuſſorem. Cõterriti hoc nuncio omne
qui ſimul aderant, eremum ſuadebant ad fugæ præſidium petendam. Tum ille
Nolite, inquit, ô filioli deterreri: eamus magis in occurſum percuſſori, noſtro, v
ſciat, QVIA LONGE MAIOR EST, QVI NOS DEFENDIT, quà
qui perſequitur. Et conuerſa nauicula obuiam perſecutori iter agebat. Qui nu
quam ſibi in occurſum venire, quem quærebat, ſuſpicari poterat, prætereuntes e
interrogat de Athanaſio, vbi eum agere audiſſent. Cumq; reſpondiſſent, eu
non longè à tergo relictum, tota celeritate properat, vt, quem ante oculos ſitu
non viderat, alibi caperet. Athanaſius Diuino auxilio fretus, Alexandriam redien
vbi tutò latere poterat, ad perſequutionis finem in abſcondito manſit. Hiſt. Eccl
lib. 10. capite 34.

Iudæos quoque contra Chriſtum inſtigauit Iuliani perfidia. Interrogat
367. enim quare non ſacrificarent, cùm lex eorum ſacrificandi ritum eis imponeret: a
diuit eis non licere niſi in Templo Hieroſolymitano ſacrificia offerre. Hinc, vt triſt
tia quadam Chriſtianos afficeret, occaſionem nactus, ædificare Iudæis Templu
permiſit, ſumptuſq; ſuo ex ærario ſufficientes ad perficiendum opus dari iuſsit. A
tùm omnis ad extruendum Templum materia congeſta, ſequentique die fund
mentum ponendum eſſet: Tantus de improuiſo Terræ motus locum concuſsi
vt materiam omnem, calcem, ligna, lapides, vnà cum ædificijs in quibus Iudæi æ
ficatores habitabant, diſiecerit, ſoloque æquatas ædes oppreſsis Iudæis reliquer
Ac cùm lux orta eſſet, & reliqui, qui ex ſtrage ſupererant Iudæi, opus denuò agg
di tentarent, globi igniti ex ipſius Templi fundamento diuinitus emiſsi, plate
hinc inde diſcurrentes, omnes quos obuiam habuêre Iudæos adurendo exanim
runt. Atque in hunc modum temeritas Iudæorum punita, Verbique Dei verit
cœlitus comprobata eſt. Hæc Rufinus longius proſequitur, ſed hæc earum reru
ſumma eſt: Cui & Gentilis quidam ſcriptor Ammianus conſonat, qui à princip
viceſimi terti libri, eandem hiſtoriam hiſce verbis ſcriptam reliquit. Iulianus i
perij ſui memoriam magnitudine operum geſtiens pro pagare, ambitioſum quo
dam apud Hieroſolymam Templum (quod poſt multa & interneciua certam
na, obſidente Veſpaſiano, poſtea & Tito, ægrè eſt expugnatum) inſtaurare ſu
ptibus cogitabat immodicis, negociumq; maturandum Alipio dederat Antioc
enſi, qui olim Britannias curauerat pro præfectis. Cùm itaq; rei idem fortiter in
ret Alipius, iuuaretq; prouinciæ Rector, metuendi globi flammarum prope fun
menta crebris aſſultibus erumpentes, fecère locum exuſtis aliquoties operanti
inaceſſum, hocq; modo, elemento deſtinatius repellente, ceſſauit inceptum. H
Ammianus.

Du

Dum hæc fiunt, Imperator bello Perſico intentus erat, interea apud Alexan-driam multi conuenêre Epiſcopi, qui cùm Athanaſio concilium celebrantes, de maximis, quæ nunc agitabantur, quæſtionibus habuêre tractatum, vbi de Sancti Spiritus diuinitate (quam tàm Arrius quàm Macedonius in dubium vocauerat) conſuluerunt, eumque in conſubſtantiali trinitate compræhenderunt. Et Verbum incarnatum, non ſolùm carnem, ſed animam quoque ſuſcepiſſe declarauerunt, contra Apollinarem, ſicuti olim viris Eccleſiaſticis complacuerat. Non enim nouam Religionem in Eccleſiam introduxerunt, ſed quam ab initio Eccleſiaſtica traditio docuit Chriſtianos. Atque hanc ſententiam ex Patrum ſcriptis comprobarunt. Quorum autoritate Niceni concilij decreta roborauerunt, & conſubſtantialem Patri ac Filio Spiritum ſanctum ſunt profeſsi, Trinitatémque nominauerunt. Atque hoc tempore, Symbolum quod Athanaſij nomine in Eccleſia decantatur, digneq; obſeruatur, editum eſſe crediderim. Quamuis in hiſtorijs, quod ego memini, nulla eius fiat mentio. *ANNI Chriſti.* 392.

Cæterùm ne Romanam ſedem honore ſuo defraudemus, breuiter hæc de Liberio pontifice referenda ſunt, quod alij longius ſcriptum tradiderunt. Conſtante orthodoxorum fautore & defenſore, Maxentij fraude ſublato, Arriani vndiq; pijs inſidiabantur Epiſcopis, ac poſtquàm concilium Arimini conuocatū eſſet, egerunt, vt Liberius ad Imperatorem accerſeretur. Is enim in Mediolanenſi concilio, quod Conſtantij iuſſu, poſt victum Maxentium, ibi congregatum erat, vbi CCC. ferè Epiſcopi conuenerant, Arrianorum conatibus, qui decreto Athanaſium damnare petierant, maximè reſtiterat, adiuuantibus eum Paulino Treuerenſi, Dionyſio Albano, Euſebioque Vercellenſi Epiſcopis. Quorum etiam autoritate cæteri omnes perterriti, ſine effectu Concilium illud diſſoluerant. Quod poſtea, vt ſuprà diximus, Ariminum & Seleuciam translatum eſt. Vocatus igitur Liberius ab Imperatore, vt Orientalibus ſubſcriberet ſollicitatur. Ille fortiter abnuens, veritatem ingenuè fatebatur, ita vt Imperatorem, qui contemni ſe ab eo putabat, ad iracundiam prouocaret. Dato deliberandi ſpacio, cùm adhuc in propoſito perſeueraret, in Beræam Thraciæ in exilium miſſus eſt, Vbi cùm tribus annis ferè permanſiſſet, Imperator Romam veniens, ab honeſtis nobilibusq; matronis exoratus, Liberium reuocauit. Qui tædio exilij fractus, & Imperatoris beneficio illectus, Arrianis ſubſcribit, expulsoq; Felice, qui abſente Liberio pontificatum geſſerat, ceu victor Romam reducitur, & in pontificatum reſtituitur. Hinc in omnibus cum Arrianis ſenſit, præterquàm quòd hæreticos ad fidem redeuntes rebaptizandos eſſe negauerit, in quo ſolo cum Catholicis ſenſit. Plat. Hiſt. Trip. Interea Iulianus in Orientis partibus agens, dignam factis ſuis mercedem percepit. Cùm enim ſuperatis hoſtibus, incompoſito agmine Victor rediret, apud Cheteſiphontem confoſſus perijt. A ſuis an ab hoſtibus id factum ſit, incertum eſt: quanquam ſunt qui ſcribant, ſagitta ex incerto miſſa transfixum fuiſſe, eundemque exclamaſſe, manu ad cœlum extenſa: Viciſti Galilæe, viciſti. Nam Chriſtum per ignominiam Galilæum appellabat, & fabri filium: Vnde illud adoleſcentis dictum in Libanium Sophiſtam, interrogantem, quid ageret fabri filius? Iuliano, inquit, locellum componit: nam paulò pòſt cadauer eius locello aduectum eſt. Sic Chriſtus de hoc quoq; Tyranno ſanctos ſuos affligente vindictam ſumens, aliqua ex parte populo ſuo quietem reddidit, Templaq; Chriſtianorum, quæ Iulianus clauſerat, redaperiri fecit, De quo ſequentis libri initium ſumemus. 395.

Anni Christi.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER SEPTIMVS.

ARGVMENTVM.

RELIGIONIS CHRISTIANÆ SVCCESSVS, ARRIAnorum motus, furor ac cædes, quibus Orthodoxos perſecuti ſunt, Pontificum, præcipuè Romanorum, vitæ, acta & conſtitutiones, nec non & ciuiles quidam motus, Bella, Victoriæ, regnique occidentis mutatio, & ſi qua præterea memoria ſciţuq; digna ab imperio Iouiani, vſque ad Iuſtiniani Rom. Imp. tempora, euenerunt, hoc Septimo libro compendio traduntur.

368. IVliano, qui de fide Chriſti ad Paganiſmum delapſus, arteq; magis quàm ſæuitiā Rem Chriſtianam tollere ſtudebat, è medio, vt dictum eſt, ſublato, Milites Romanorum in terra hoſtili exiſtentes, Iouinianum qui tum χιλίαρχος erat (id eſt, in Mille imperium habens) ad imperandum prouocauerunt. Is veræ pietatis amans non prius profiteri Imperatoris nomen voluit, niſi omnes milites conclamaſſent, ſe Chriſtianos eſſe. Dixiſſe namque fertur: Quomodo ego Paganis imperem, qui Chriſtianus ſum? Ad quam vocem cùm vniuerſus exercitus conclamaſſet, ſe Chriſtianos eſſe, Imperium accepit, Quo non diu, ſed feliciſsimè ad gloriam Dei, pacemq; publicam promouendam vſus eſt. In principio enim Imperij ſui, omnes orthodoxos cum Nicena fide conſentientes Epiſcopos, qui Conſtantij temporibus pulſi erant, ad ſedes ſuas edicto reuocauit, Paganorum templa recluſit, ademptis eorum ſacrificulis prouentibus. Athanaſium miro fauore complexus eſt, à quo ſolidam in fide inſtructionem petijt, qui collectis Ægypti, Lybiæ, Thebaidos Epiſcopis, eum in Nicena fide, quam cum ſacris literis ad amuſsim conuenire demonſtrauit, corroborauit. Vocatus tandem ad Imperatorem Antiochiam, plenius eum de omnibus informauit. Hoc Imperatoris ſtudium, ad conſeruandam puram & veram de Ieſu Chriſto doctrinam, videntes Arriani, qui cum Accacio Cæſareæ Epiſcopo conſpirantes, Arrianum dogma eouſque defenderant, æmulatione quadam Antiochiæ conuenerunt, Nicenæq; Synodo ſubſcribentes, confeſſionem eius rei Iouiano exhibuerunt. Atq; in hunc modum pax Eccleſiæ reſtitui potuiſſet, ni Deo aliter viſum eſſet. Octauo enim Imperij ſui menſe Imperator decedens, Arrianis ad reſpirandum locum tempuſq; conceſsit, Qui quo magis humiliati erant, eò ſeſe ferocius ex eo tempore extulerunt, donec tempus eis à Domino præſcriptum compleretur. Valens enim à fratre Valentiniano pio principe conſors Imperij factus, in Arriani delyrium lapſus, miſeris modis verè Chriſtianos afflixit, de quo pauló pòſt dicemus.

369. Poſt mortem Liberij Rom. Pontificis, magna de eligendo Epiſcopo ſeditio orta eſt. Nam ab vna parte eligebatur Damaſus, ab alia Diaconus quidam Vrſicinus nomine: cumq; minus inter ſe concordarent, res à ſuffragijs ad arma venit, vbi multi vtrinq; in ipſo templo ceciderunt. Damaſi verò pars victrix euaſit, qui Romanorum Epiſcopus inunctus eſt: Vrſicinus, quó & ipſe quieſceret, ad Epiſcopatum Neapolitanum obeundum miſſus eſt. Damaſus adulterij accuſatus, poſtquàm pontificatum inijſſet, publico concilio cauſam dixit, Vbi & innocens abſolu-

ſoluitur,& Concordius atque CaliſtusDiaconi falſi accuſatores damnati ac reiecti ab Eccleſia ſunt:Cautũq; lege eſt,vt deinceps pœnam talionis ſubeant,qui aliquem falſó accuſauerint. Hic Damaſus præcedentium ſe Epiſcoporum Romanæ Eccleſiæ vitas & ſtatuta conſcripſit: Vtque ſacerdotes ante Miſſam confeſsionem dicerent, edixit. Biblijs ab Hieronymo in latinum verſis primus autoritatem dedit,vt in Eccleſia legerentur.

Non alienum à noſtro propoſito erit, ſi & ea referam, quæ Mediolani hoc anno euenerunt, cùm defuncto Epiſcopo alius ſufficiendus eſſet. Poteſt enim ex 370.
eo & diuinæ Maieſtatis prouidentia, & Imperatoris Valentiniani ſincerus pietatis amor depræhendi. Scribit enim Theodoretus libro 4.capitibus 5.6.7. talem hiſtoriam, cuius verba in hiſtoria Trip. lib. 7. cap. 8. in hunc modum referuntur. Auxentio defuncto, qui Mediolanenſem præſulatum tenuerat, multisque fuerat concilijs abdicatus(Arrianus namq; extiterat) euocans Epiſcopos Imperator, hæc verba ad eos loquutus eſt: Noſtis apertè, eruditi vtique diuinis eloquijs, qualem oporteat eſſe Pontificem, & non deceat eum verbo ſolùm, ſed etiam vita gubernare ſubiectos, & toties ſemetipſum imitatorem virtutis oſtendere, teſtemque doctrinæ conſeruationem bonam habere. Talem itaque in pontificali conſtituto ſede, ei & nos qui gubernamus Imperium, ſincerè noſtra capita ſubmittamus, & eius monita, dum tanquam homines deliquerimus neceſſariò, veluti curantis medicamenta ſuſcipiamus. Hæc cùm dixiſſet Imperator, petijt Synodus,vt magis ipſe decerneret Epiſcopum, cúm ipſe ſapiens & pius exiſteret. At ille, ſupra nos eſt, inquit, talis electio. Vos enim gratia diuina potiti, & illo ſplendore fulgentes,melius poteritis eligere. Tunc Sacerdotes egreſsi, de Epiſcopali ſede tractabant. Verùm ciuitatis habitatores(vt fieri aſſolet)tumultus faciebant,alij hunc alij illum ordinare petentes. Arriani enim ſimilem Sectæ ſuæ volebant: Orthodoxi orthodoxum. Hanc ſeditionem Ambroſius, cui tunc præſidialis cura fuerat commiſſa, vbi cognouiſſet, metuens ne quid turbæ conſurgeret, ad Eccleſiam feſtinus acceſsit. At illi ceſſante ſeditione, communem dederunt vocem, petentes, vt Paſtor gregis ordinaretur Ambroſius, qui nondum fuerat baptizatus. Hoc Imperator cognoſcens, repentè iuſsit, & baptizari,& tanquam dignum virum ordinari pontificem. Nouerat enim eius rectiorem omni libra ſententiam, & omni regula certiora ſuffragia: arbitratus etiam diuinum in eo eſſe decretum, cùm in eius electione etiam pars contraria conſonaret.Is ergò ſacri baptiſmatis dono potitus,gratiam quoque ſimul ſuſcepit Epiſcopatus. Hæc Trip. Quem fructum verò hic Ambroſius in Eccleſia Chriſti fecerit, Scripta eius adhuc docere poſſunt Sed de hoc ſatis. Cognoſcens porrò Imperator, quoſdam in Aſia & Phrygia de diuinis dubitare dogmatibus, in Illyrico Synodum congregari fecit, & quæ de illis decreta atque firmata ſunt, dubitantibus deſtinauit. Sed ij qui conuenerant, decreuerunt, fidem in Nicena vrbe expoſitam eſſe ſeruandam. Quod & Valentinianus cum fratre Valente & Gratiano Filio publico propoſito edicto obſeruare mandauit.Epiſtola Legem continens extat apud Theodoretum lib. 4. cap. 8. & Trip. Hiſt. lib. 7. cap. 69.

Audeus Syrus natione & lingua, ex verbis Dei, quæ Gen. 1. habentur: Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram, male intellectis, aſſeruit: 371.
Deum habere formam humanam, totiq; Diuinitati corporea membra circumdedit, in phantaſmate ſuo. Huic delyrio alia tam prophana quàm inhoneſta copu-

 lauit.

Anni Christi. lauit Ignem & tenebras à Deo conditas eſſe creaturas, cum Manicheis negauit. Sectatores eius pars vſuras execrandas exercere, pars illegitimo thoro fœminas iungere. Ac cùm hæc non ferat Eccleſiæ regula, nec eiuſmodi homines, ſi abſque pœnitentia manſerint, partem habeant in Regno cœlorum, ſemetipſos ab Eccleſia abſciderunt propriæ ſectæ proprios miniſtros & cœtus conſtituentes.

Meſſalaniorum quoq; circa hoc tempus hæreſis exorta eſt hos & εὐχήτας id eſt, Orantes, & ἐνθουσιαστὰς id eſt, Sacrificatores appellarunt. Hi cuiuſdam Dæmonis operationem expectabant, & hanc Sancti Spiritus præſentiam arbitrabantur. Qui verò integro huius rei languore participabantur, operationem manuum veluti malam auerſabantur, ſomnoq; ſemetipſos tradere, & ſomniorum phantaſias, Prophetias appellare. Principes huius mali fuère quàm plures, Dadoes & Sabbas, & Adelphius, Hermes & Simeones, & alij, qui ab Eccleſiaſtica communione non receſſerunt, dicentes diuinum cibum rem mediam eſſe, quæ neque obeſſet neque prodeſſet. Inter Monachos hoc malum latiſsimè ſerpſit, quorum Monaſteria permulta à Leocio Melitinenſis Eccleſiæ Epiſcopo incenſa atque diſiecta ſunt, Quem & Amphilochius Licaonenſis Antiſtes & Flauianus magni nominis Præſul apud Antiochiam, in extirpanda hac hæreſi ſecuti ſunt. Hic cùm Adelphium valdè ſenem ad ſe vocaſſet, ac quæſiuiſſet, quæ nam illa eſſent doctrinæ ſuæ præcipua, & quomodo malum ſpiritum à ſe repellere ſtuderent, audiuit, Nullam quidem vtilitatem ex ſancto Baptiſmate Baptizatis accedere, ſed ſolam ſtudioſam orationem in habitantem dæmonem effugare dicebat. Inſuper vnumquemque naſcentium à progenitore ſuo ſicuti naturam, ſic etiam dæmonum trahere famulatum. Et his expulſis per illam orationem ſtudioſam, Sanctum Spiritum aduenire, & ſenſibiliter ſuam deſignare præſentiam, atque corpus paſsionibus motus cuiuslibet eripere, & animam à mala voluntate penitus liberare, ita vt nequaquam deinceps egeat, neque ieiunio macerante corpus, neq; doctrina refrenante, & progredi ordinatè edocente. Non ſolùm autem qui hoc impetrauerit, corporis exultationibus, dicebat Adelphius, liberat, ſed apertè etiam futura præuidet, & Sanctam Trinitatem oculis cernit. Hæc delyria huius Sectæ fuerunt.

372. In Lampſaco eodem tempore Epiſcoporum rectè ſentientium Conuentus fuit, qui cùm Eudoxium Conſtantinopolitanum, & Accacium Cæſarienſem Epiſcopos ad pœnitentiam vocarent facta quoq; eorum reſcinderent: Valens Imperator, apud quem Eudoxius plurimùm valebat, ira commotus, illos omnes exilio damnauit: Eccleſias autem tradi iuſsit Eudoxio. Ob quam verò cauſam Valenti tàm familiaris fuerit Eudoxius, ex his intelligi poterit. Valens ad imperium à fratre vocatus, rectè ſenſit de fide: vxorem tamen habuit ab Eudoxio in Arrianum dogma ſeductam: hæc aures mariti quotidianis precibus demulcens, eò compulit virum, vt & ipſe Eudoxium amplecteretur. Circa id tempus Gothi in Thraciam tranſito Danubio irruptionem faciebant, quibus Valens obuiam ire magna virtute parabat: ſed cùm fortunæ vicem in bellis non ignoraret, voluit prius baptiſmatis gratiã ſuſcipere. Baptizatus ab Eudoxio eſt, qui iureiurando miſerrimum Principem obligauit, vt non ſolùm in impietate dogmatis permaneret, ſed & vndiq; contraria ſapientes expelleret. Atque ſic doctrinam ille Apoſtolicam derelinquens, contrarias partes fouere cœpit, & in Concilio prædicto, quæ iurauerat adimplere aggreſſus eſt. Mox & alios catholicos Epiſcopos ſedibus pepulit: Eudoxio communicare nolentes condemnauit: verberibus multos & alijs malis afflixit: Multos in aquis

ſuffo-

ſuffocauit. Atque hoc regnante primùm præualuerunt Arriani, qui Locuſtis in Apocal. aſsimulantur: Quique menſes quinque, hoc eſt, annos centum quinquaginta veram Eccleſiam affligere debebant, quod hoc anno Chriſti 372. cœpit, & durauit vſque ad Iuſtini tempora, qui anno Chriſti 522. hanc hæreſim penitus è publico ſuſtulit, Qua de re in Chronologia quoque dictum eſt. Si quis autem dixerit, quare ego Arrianorum perſequutionem hinc incipiam, ac non potius ab ipſo Arrij motu? Reſpondeo, Scripturam ipſam hoc tempus perſequutionis huius non ab Arrij motu, ſed à poteſtate diſcipulorum eius inchoare, quæ primùm ſub Valente eis data eſt. Antea enim nunquam tanta potentia præditi fuerunt, ac ex hoc tempore, quo Valens iuramento ſuo ſatisfacere inſtituit. Sed de hac re copioſius in Apocalypſin dictum eſt.

De Athanarici perſequutione nihil memorabile reperi, præter ea quæ in Chronologia paucis dicta ſunt. Vide Oroſ. lib. 7. cap. 32. Item Hieron. in Chronicis. 373.

Poſt Eudoxij mortem diſsidium ingens apud Conſtantinopolim exortum 374. eſt inter Catholicos & Arrianos, hi cæde, carcere, & latrocinio Chriſtianos infeſtabant, Qui octoginta legatos ad Imperatorem Valentem miſerunt, vt pacem eis daret, qui Arriani non eſſent. Imperator legatos naui impoſitos in medio Mari incenſa naui mergi iuſsit. Hinc per totum Orientem exagitatus furijs, Catholicos perſecutus eſt. De qua perſequutione lib. 7. Trip. hiſt. à cap. 30. vſque ad finem libri copioſè dicitur, In qua mihi præcipuè hæc obſeruanda viſa ſunt. Apud Edeſſam Meſopotamiæ vrbem, Thomæ Apoſtoli Baſilica opere eximio ornata erat, in hac quotidie Chriſtiani magna multitudine ad orandum confluebant, Hanc 376. Valens inſpicere volens, cognouit omnes ſibi exoſos, qui ibidem conuenirent, Præfectum expellere eos, vniuerſoſque occidere iuſsit: Qui indignationi Principis ſatisfacere nolens, latenter mandauit, vt nemo in Baſilica maneret. Sed nullus reſpexit eum, neque conſilium, neque terrorem eius magnifaciens. Omnes enim altero die ad eundem orationis locum pariter confluxerunt. Cumq; Præfectus cum multa militum manu ad Baſilicam feſtinaret, vt Imperatoris iræ ſatisfaceret, Quædam muliercula in paupertate degens, ſuum filium manu trahens, curſuque ad illam Baſilicam properans, Præfecti interrupit officium. Indignatus verò Præfectus, mulierem ſibi iuſsit adduci, dixitque ad eam: Quo infelix mulier ſic indecenter curris? Cui illa, Quò & alij, inquit, ire feſtinant. Tunc ille, Non audiſti, quòd Præfectus illic occiſurus eſt vniuerſos quoscunque repererit? Et mulier, Audiui, inquit, ideoq; feſtino, vt illic inueniar inter eos. Et quò hunc paruulum trahis infantem? Tunc mulier ait, Vt & iſte martyrium ſuſcipere mereatur. Hæc cùm audiuiſſet Præfectus, conſiderans animum populi concurrentis, rem omnem vt ſeſe haberet Principi manifeſtat, Suadens quoq;, ne tantam hominum multitudinem, ad moriendum pro fide ſua paratam, tàm breui tempore præter omnem rationem occideret, à furore concepto Imperatorem retraxit. Atq; in hunc modum Edeſſeni conſtantes in fide, diuinitus ab ira Principis ſunt defenſi, & à furore eius liberati. Miniſtri tamen Eccleſiæ eius octoginta perſonæ, diuerſis locis in exilium bini & bini tranſportati ſunt.

Cæterùm cùm Valens omnes ferè Orientis Eccleſias paſtore nudaſſet, ad Cæſaream Cappadociæ venit, vbi Baſilius ex rebus Magnus dictus, Epiſcopi munere fungebatur. Hunc primùm per Præfectum tentari iuſsit: ſed cùm nihil proficeret blanditijs, minis vſus eſt, quibus aliud nil extorſit, quàm vt Baſilius intrepidus dixe-

 rit:

rit: Atque vtinam aliquid mihi eſſet digni muneris, quod offerrem huic,qui maturius Baſilium de nodo follis huius abſolueret. Tandem ægrotante Imperatoris filio,in aulam vocatus Baſilius,vt pro ſalute eius oraret, reſpondit: Filium ad vitã rediturum,ſi à pio Viro baptizaretur: Qui patris iuſſu ab Arrianis baptizatus,mox obijt. Decumbebat quoq; & vxor Valentis: Quibus malis Valens monitus pœnitentia ductus,in Sacrum templum ingreſſus,magni Baſilij magiſterio fretus eſt, & altari obtulit dona ſolennia. Quin& in magna familiaritate Baſiliũ habere cœpit, vocatumque in aulam ad ſe qua ipſe reſidebat, multa apud eum de diuinis dogmatibus verba fecit, & docentem libenter audiuit. Vbi cùm fortè Demoſthenes quidam nomine, aulicæ culinæ præfectus, adeſſet, Baſiliumq; repræhenderet, Barbariſmum fecit. Tunc S. Baſilius ſubridens, Vidimus, inquit, ſine literis Demoſthenem. Cumq; iratus is magis minitaretur, Baſilius ait, Tuum eſt de pulpamentarijs cogitare, non dogmata diuina decoquere. Poſt hæc Imperator ita dilexit virum, vt etiam optima prædia quæ illic habebat, pauperibus qui ab eo gubernabantur offerret. Primùm ergo Valentis impetum hoc modo Baſilius declinauit. Cùm verò poſtea reuerſus illuc fuiſſet, priorum oblitus, quoniam à ſeductoribus eius voluntas obſidebatur, rurſus eum monebat vt hæreticis aſſentiret. Cumq; in vanum omnia tentaſſet, Legem de exilio eius ſcribi iuſsit, quam ſubſcriptione manus ſuæ roborare volens, nullum apicem complere valuit. Calamus enim ſtatim contritus eſt: cumque ſecundus & tertius calamus hoc pertuliſſet, & ipſe adhuc legem impiam firmare contenderet, dextra eius commota eſt, ac tremor ſubitus eam inuaſit: hinc animo terrore concuſſo, ambabus manibus arreptam chartam fruſtatim diſrupit. In hunc modum Baſilius à DEO defenſus, vſque ad finem vitæ in hoc mundo ſedem ſuam tranquillè rexit. Valentis hinc præfecti Imperatori gratum facere cupientes, vndique in Orthodoxos inſurrexerunt, præcipuè autem in Ægy-
383. pto, vbi Magnus quidam nomine, Lucium quendam Alexandrinæ Eccleſiæ Arrianum præfecit, Petrumque Athanaſij ſucceſſorem ſede depulit, ac multos pietate claros proſcripſit, Monachos quoque Valentis iuſſu, militare coëgit, De quibus omnibus longa Petri Epiſcopi Alexandrini Epiſtola habetur. Trip. lib. 7. cap. vltimo.

Cùm lex illa Theodoſiana, qua Nicena fides obſeruanda præcipitur, inſigne
384. contineat exemplum, quod pij principes in cauſa Religionis ſine periculo imitari poſsint, eam ex Sozomeno huc aſſcribi placuit, vt & ij qui tot libros habere nequeunt eam hoc loco diſcant. Habetur autem in hiſt. Trip. lib. 9. cap. 7. in hunc modum.

IMPPP GRATIANVS, VALENTINIANVS ET THEODOSIVS AVGG. populo vrbis Conſtantinopolitanæ.

CVNCTOS populos quos Clementiæ noſtræ regit Temperamentum, in ea volumus Religione verſari, quam diuinum Petrum Apoſtolum tradidiſſe Romanis, religio vſque ad hunc ab ipſo inſinuata declarat: quamq; Pontificem Damaſum ſequi claret, & Petrum Alexandriæ Epiſcopum, virum Apoſtolicæ Sanctitatis hoc eſt, vt ſecundum Apoſtolicam diſciplinam, Euangelicamque doctrinam, Patris & Filij & Spiritus ſancti vnam Deitatem, ſub pari Maieſtate, & ſub pia Trinitate credamus. Hanc legem ſequentes, Chriſtianorum Catholicorum nomen iubemus amplecti: reliquos verò dementes veſanosq; iudicantes, hæretici dogmatis infamiam ſuſtinere, diuina primùm vindicta, poſt etiam motus noſtri, quem ex

cœle-

cœleſti arbitrio ſumpſerimus, vltione plectendos Data III. Calend. Martias, Thesſalonicæ, Gratiano A. quintùm, & Theodoſio Aug. I. Coſs. *Anni Christi.*

Hæc lex quamvis pio Zelo fuerit propoſita, tamen nil admodum effecit, niſi quòd Epiſcopi Catholici ſedes ſuas ex parte receperunt. Nam cùm Imperium Occidentis, varijs motibus vndique impelleretur, Maximo in Britannijs Imperium arripiente, quo vix ſedato, Eugenio idem imitante, coactus fuit Theodoſius, relicto Orientis imperio, illic Tyrannis occurrere, quibus deletis & ipſe obijt. Regnantibus deinde filijs, & ſucceſſoribus eorum, tantum cum Gothis, Vandalis ac alijs populis negocij fuit, vt de Religione non multùm eis tractare licuerit, vſque ad tempora Iuſtini, de quo infrà. Interea Arriani ſuo more facere potuerunt, vt in ſequentibus ex parte videri poteſt. Sed hoc ideo factum eſt, vt Orthodoxi aliquid ſolatij haberent, & contra Arriani frenum, ne nimis furore accenſi graſſarentur in pios homines, donec tempus furoris eorum diuinitus prædictum finiretur.

Concilium Theodoſij iuſſu Conſtantinopoli ea de cauſa congregatum eſt, ut Macedoniani cum Orthodoxis, quibus iam multo tempore communicauerant, in fidei vnitatem redirent. 385. Præſentes fuerunt CL. Orthodoxorum Epiſcopi, Macedonianorum XXXVI. Sed ex his paucisſimi ad illos tranſierunt: plurimi in ſua opinione perdurantes ad ſua, re infecta, reuerſi ſunt. Cæteri Nicenam fidem confirmarunt, & alias quaſdam conſtitutiones ſanciuerunt, Nempe, vt Conſtantinopolitanus Epiſcopus haberet honoris priuilegia poſt Pontificem Romanum, eò quòd ſit noua Roma, (Hoc non diu ſeruatum eſt, vt poſtea ex certamine, de Primatu, circa annum Chriſti 600. manifeſtum fit) Conſtituerunt quoque Patriarchias & Prouincias diſtribuere, mandantes Vnuſquiſq; Epiſcopus ad extraneas Eccleſias non iret, cauſa docendi vel ordinandi. Hoc enim olim propter perſequutionis tempus indifferenter fiebat. Definierunt pariter vt ſi quid in Prouincia qualibet emergeret, prouinciæ Concilio finiretur. In his omnibus Imperator ſuum præbuit aſſenſum. Hiſt. Trip lib. 9. cap. 13.

In Concilio autem quod Romæ celebratum eſt, omnes prædictæ hæreſes anathematizatæ ſunt. fides quoq; de Conſubſtantialitate Patris, Filij & Spiritus Sancti, multis articulis explicata eſt, in quibus & multa ad veram religionem ſcitu neceſſaria continentur. 386. Sed quia prolixiora ſunt, lectorem eò tranſmitto. Inuenies autem ea, Trip. Hiſt. lib. 9. cap. 16.

Illud verò Concilium, quod ſecundum fuit à Theodoſio apud Conſtantinopolim conuocatum, cùm valdè prudenter in eo actum ſit, totum, vt in Hiſt. Trip. habetur, tractatum eius, huic loco inſeram, quó & noſtri ſpeculum quoddam habeant, in quo videant, quid eis in his, non multó abſimilibus eorum temporum turbis Eccleſiaſticis, faciendum ſit. Theodoſius pius princeps, volens vtiq; pacem & concordiam in Eccleſijs reſtituere, vocauit ad ſe Nectarium Conſtantinopolis tum Epiſcopum, fidei integritate grauem virum, conſilium ab eo petens, Qua ratione pax in Eccleſia fieri poſſet. Qui conſilij inops, deliberandi tempus petit, Vocatoq; in conſilium Agelio Nouatianorum Epiſcopo, qui in fide idem ferè ſentiebat, res ad Siſinnium Lectorem Nouatianorum delata eſt. Is enim Sacrarum literarum peritiſsimus, ac in conſilijs argutiſsimus habebatur. Qui audito Imperatoris propoſito, qui res per diſputationem finiri poſſe putabat, dixit: Diſputationes non ſolùm ſciſmata nõ vnire, ſed etiã hæreſes ad contentiones maiores adducere:

ANNI Chriſti.

Propterea tale Nectario dedit conſilium. Bené ſciebat, quod veteres patres princi- pium ſubſtantiæ Filio Dei dare vitabant, quoniam percepiſſent, eum eſſe patri co- æternum. Quapropter conſuluit, vt diſputationes fugeret, & teſtimonium ex traditione veterum adhiberet, vtq; Præſules hæreſeon interrogaret Imperator, An fidem antiquis haberent Eccleſiæ doctoribus, qui ante diuiſionem floruiſſent? An certè illos velut alienos à Chriſtaniſmo reſpuerent. Et ſiquidem eos abnegarent, obijceretur eis: Ergo eos anathematizare præſumite, Et ſi hoc facere non aude- rent, á populo pellerentur. Quo facto apertam fore victoriam Veritatis. Si veró de Principis non offenderentur Doctoribus: Noſtrum, inquit, eſt præbere vete- rum libros, per quos noſtrum dogma illorum teſtimonio roboretur. Hæc cúm Nectarius libenter audiſſet, ad Principem lætus recurrit, ordine rem conſiliumq datum enarrat. Qui conſiderata ſententia, cauſam ſapienter inſtituebat. Conuo- tis enim hæreſiarchis, interrogauit: An ſuſciperent Magiſtros Eccleſiæ, qui ante tempora diuiſionis extitiſſent? Illis veró non abnegantibus, ſed tanquam Præce- ptores honorantibus, rurſum Imperator interrogauit: An eis horum teſtimonia de Chriſtiano dogmate complacerent? Hæc audientes Præſules hæreſeon atq; diſpu- tatores eorum (erant enim plurimi ad diſputationis certamina parati) in reſponſo vehementer hæſerunt. Irruit enim in omnes magna diſcordia, alijs dicentibus, bo- num Imperatoris eſſe propoſitum: alijs veró cogitantibus, quód propoſito ipſo- rum minus expediret, dum alij aliter de libris veterum ſentire viderentur. Ita di- uiſi nequaquam inter ſe conueniebant, qui eiuſdem hæreſeos eſſe modó videban- tur. Quamobrem conſors malicia, ſicut linguæ Gigantum veterum (Gen. XI. eſt diuiſa, & turris eorum funditus eſt ſubuerſa. Cognoſcens igitur Imperator eo- rum confuſionem, & quód in diſputatione ſolummodó, & non in antiquis expo- ſitionibus confidebant, alio properauit itinere, eiſq; præcepit, vt ex ſcripto vna quæque religio definitionem ſuæ fidei declararet. Tunc callidi viri ſingularum hæ- reſeon ſubtiliter ſua verba tractantes, dogma proprium conſcripſerunt. Erat enin definitus dies, quo ſinguli Epiſcoporum ad palatium conuenirent. Aderant erg Nectarius & Agelius τοῦ ὁμοουσίου fidei præſentes: Arrianorum veró Demophilu qui á Theodoſio Epiſcopatu & Eccleſia Conſtantinopoli pulſus erat: Eunomia- norum, ipſe Eunomius: Macedonianorum, Eleuſius Cizyci. Igitur Imperato eos qui conuenerant, & vniuſcuiuſque dogmatis ſcripta ſuſcipiens, ſeorſimq; rec dens orauit intentè, vt ſibi cooperaretur DEVS ad veritatis electionem. Deinc vniuſcuiuſque dogmatis relegens ſcripturam, alia quidem omnia tanquam diu ſionem Trinitatis introducentia culpans, repentè diſrupit & ſolum τοῦ ὁμοουσίου dog ma cum laude ſuſcepit. Hæc autem occaſio fuit, vt Nouatiani benè agentes, intr ciuitatem haberent rurſus Eccleſias. Admiratus namq; princeps eorum concord am circa fidem, lege præcepit, vt propria oratoria tenerent, & priuilegia ſuæ fid atque Eccleſiæ poſsiderent. Verúm aliarum religionum Antiſtites, propter diſco diam ſuam in repræhenſionem ſui populi venientes, æſtuabant, triſtitiaque conf ſi diſcedebant, & literis conſolabantur alteri alteros, vt non cruciarentur, quó plurimi deficientes ad fidem Conſubſtantialitatis accederent, dicentes, Multos qu dem vocatos, paucos autem electos. Quod certè tum non dicebant, cúm mu tum populum per poteſtatem ſibijpſis aggregarent. Hæc ea Synodo referuntu Imperator interea lege ſanciuit, vt hæretici neque Eccleſias haberent, neque de f de docerent, neque Epiſcopos aut alios ordinarent. Et alios quidem è ciuitat

b

bus expelli, alios ſine honore eſſe, neque frui communi ciuitate permiſit. Inſuper crudeles pœnas aduerſus eos in lege conſcripſit, quas tamen executus non eſt. Huc enim ſpectabat, vt per hoc concordes exiſterent, non veró ſupplicio ſubiacerent. Hac ſuppliciorum ſuſpenſione, Antiocheni, Ægyptij, Arabes & Cyprij Arriani ferocientes, in catholicos eorum locorum Epiſcopos, quæ voluêre, facere præſumpſerunt, de quo ſuo loco & tempore dicetur. *ANNI Chriſti.*

Vrſinus qui & Syricius dicitur, eodem tempore Romanæ Eccleſiæ ſedem ex electione occupauit. Hic primus Monachos ad Eccleſiaſtica munera vſque ad Epiſcopatus dignitatem, in Romana Diœceſi prouexit. Ordines veró non niſi per interualla dari conſtituit, ita, vt ab infimo inciperetur, & ſenſim per gradus aſcendendo nullo prætérito, ad Epiſcopatum perueniretur. Presbyterum ab Epiſcopo tantúm creandum ſtatuit. Sacerdotem officio priuandum eſſe, qui viduam, aut ſecundam vxorem duceret (Quod Antichriſti nota fuit inſignis, 1. Timoth. 4.) Hæreticos per impoſitionem manuum, ſi pœnitentiam agerent, recipiendos, ita tamen (quod etiam Antichriſti eſt peculiare, tollentis libertatem Chriſtianam) vt reliquum vitæ in Monaſterio agerent, & ibi orationibus & ieiunijs vacarent, Cognitis tandem ſanctimoniæ vitæ dignis exemplis, ad Eccleſiæ communionem admiſit. Miſſas in loco ab Epiſcopo ſacrato celebrari conſtituit. Plat. Sabel. Pet. de Natal.

Quamuis nemo ſcriptorum eius ſeculi, cauſam ob quam à Maximo Treuerenſe Concilium ſit conuocatum, indicet: Plerique etiam de hoc omninò muti ſunt: Tamen hac occaſione congregationem eam factam autumo. Poſtquàm Gratianus á Maximo interemptus eſſet, vxor eius Arriana hæreſi infecta, apud Mediolanum reſedit, Valentiniano filio in cætera Italia agente. Ea cùm pacem à Maximo haberet (occupatis enim Britanniæ, Galliæ ac Hiſpaniæ regionibus, pacem Valentiniano obtulerat, quam & ille, vt res vrgebat, libenter accepit) Arrianam hæreſim maximo conatu in Eccleſias introducere voluit: Cui veró tota Mediolanenſium ciuitas repugnabat. D. autem Ambroſius orationibus ac ieiunijs eorum conatus infringebat. Cúm enim ipſa in tantum fureret, vt & vi ab Eccleſijs pelli iuberet pios ſacerdotes Chriſti: Maximus occaſionem nactus, cæteræ Imperij partis occupandæ, vindicem ſe veræ Religionis obtulit. Exercituque contra Italiam ducto, Impiam Mediolano fugere coegit. Ita vt ipſa, quod pijs CHRISTI miniſtris parauerat exilium, prima ſortiretur. Valentiniano igitur tota Italia pulſo, dum is in Oriente auxilia quærit, Maximus totius Galliæ Epiſcopos ad Treuerim conuocavit, vt experiretur in Doctrina fidei concordiam, Ne & in Occidente, ſi fortè doctores Eccleſiarum diſcordarent, res Eccleſiaſticæ turbarentur. In quó ſanè non mediocre boni pijq; Principis officium fecit. Sed quid in hoc Concilio ſingulariter ſit concluſum decretúmue, non memini me apud quenquam ſcriptorum reperiſſe. 388.

Duo circa hunc annum præ cæteris memorabilia traduntur. Primúm, inſigne ſpecimen impietatis: alterum veró, maximæ tam pietatis quàm conſtantiæ argumentum. Illud Conſtantinopoli in hunc modum ſeſe exeruit. Arriani qui ibi erant conſtituti, cúm Theodoſio pio Principi minus fauerant, diuerſas de eo (bello namque contra Maximum occupatus erat) opiniones, diuerſaq; mendacia in populum ſpargebant. Quo facto animum á Satana, qui homicida & mendax 352.

ab ipſa

ANNI Chriſti.

ab ipſa Veritate dicitur,obſeſſum, vt plerique alij falſarij &hypocritæ,manifeſta-runt. Dicebant enim Imperatorem non ſolùm amiſiſſe exercitum, verùm etiam ipſum quoque à Maximi ducibus, vinctum captumq; teneri. Cumque famam hanc de die in diem fortius dilatarent, tantam in peruerſa Arrianorum turba con-citarunt, audaciam, vt nihil veriti, Arcadium (qui tum præſens & à patre cuſtos regni erat relictus) ipſius nectarij pij Patriarchæ domum publicè incenderint, Vt cupidini peruerſiſsimorum cordium aliquomodo indulgerent. Alterùm verò Me-diolani ita ſe habuit. Theodoſius Imperator cúm Theſſalonicæ ageret, in vindi-ctam quorundam Iudicum, qui per ſeditionem extincti erant, magnam in popu-lo ſtragem fecerat, ita vt ſeptem millia hominum occiſa ferantur. Hanc inſpe-ratam de pio principe immanitatem Ambroſius cum gemitu perceperat. Cumq; Imperator Mediolanum veniſſet, & ſolenni more Templum ſacrum ingredi vel-let, Ambroſius ei plenus Zelo DEI ad ianuam occurrens, longa contra eum & ve-hementi obiurgatione uſus, ab Eccleſia eum recedere compulit. Indignum enim dicebat, hominem ſanguinarium, qui nullam pœnitentiam egiſſet, templum ſa-crum ingredi. Et quomodo manus, inquit ad Imperatorem, extendes ad Deum quibus adhuc ſanguis ſtillat iniuſtus? Quomodo huiuſmodi manibus ſuſcipies Sanctum Domini corpus? Qua temeritate ore tuo poculum ſanguinis percipies quando furore verborum tuorum tantus iniuſtè ſanguis eſt effuſus? His & ſimili-bus Imperator monitus peccati ſui agnoſcens magnitudinem, in Palatium re-dijt: Ibique octo menſium, vt tradit Theodoretus, pœnitentiam fletu & lamen-tatione egit. Tandem in Natiuitatis Domini feſto, ipſe ad Ambroſium accedens veniam delicti petijt, quam poſt multas correptiones impetrauit. Ingreſſus ergo templum Imperator, inter eos qui publicè pœnitentiam agebant, aſtitit. Legem tandem tulit: Ne quis reus ante triceſimum diem latæ ſententiæ occideretur. Hæc omnia copioſius in hiſt. Trip. lib. 9. cap 30. habentur. In quibus, utrum magis ſit collaudandum, Epiſcopi ne fiducia, an Imperatoris humilitas & obedientia non video. Rariſsimum profectò vtrumq; eſt: Ideoq; dignum, quod Chronicis inſcribatur, Vt apud nos in prouerbio eſt.

Amphilochius vir magnæ autoritatis, reuertenti Theodoſio ex Heſperia ſup-plicauit, vt Arrianorum concilia, quæ illi frequenter per ſingulas vrbes celebra-bant, inhiberet. Sed Imperator hoc parui faciens, contempſit. Amphilochius hoc aduertens, repulſam diſsimulat ad tempus. Tandem occaſione accepta Palatium ingreditur, videnſq; filium Imperatoris Arcadium, qui & ipſe iam Imperator erat aſtare patri, Theodoſium ſolenniter ſalutauit, filium veró quaſi non Imperatorem tranſiuit. Verùm Imperator credens oblitum Amphilochium, inuitat, vt hono-rem debitum filio ſuo exhibeat. At ille, Sufficit inquit, ei proprius honor. Tunc Imperator contriſtatus, ſuam iniuriam, filio factam contumeliam putauit. Hoc videns Amphilochius, conſilij ſui cauſam aperuit, dicens: Vides Imperator, quem-admodum filio tuo non pateris irrogari contumeliam? Crede ergo, etiam omni-um Deum ſic abominari eos, qui ipſius unigenitum filium blaſphemare conten-dunt, & velut ingratos circa Saluatorem & benefactorem, habere ſemper odio. Quo tum dicto factoque Imperator intellecto, miratus prudentiam viri, legem ſtatim protulit, vt hæreticorum concilia prohiberentur. Cui an paruerint Arriani incertum eſt. Templa quidem & conuentus publicos vſque ad Iuſtini tempora habuêre.

Vt ve

ANNI Chriſti.

Vt veteris Eccleſiæ conſuetudo, quam in recipiendis pœnitentibus obſeruauit, noſtris quoque innoteſcat, pauca ex Zozomeno aſſcribam, quibus & cauſa indicatur, quare confeſsio Auricularis Conſtantinopoli ſublata eſt. Pœnitentibus proprius Presbyter, qui conuerſationis bonæ, ſecretiq; tenax, ſacrarum quoque literarum non ignarus eſſet, veteres præfecerunt: ad hunc accedebant hi qui deliquerant, delicta propria fatentes. Quibus ille ſecundum vniuſcuiuſque culpam indicabat & mulctam. Locus certus erat pœnitentium, in quo rei ſtabant, lugentes, Ac cùm ſacra celebratio eſſet impleta, illi communionem non percipientes, cum gemitu & lamentatione, ſeipſos in terram proſternebant. Ad quos concurrens Epiſcopus, & ipſe cum lachrymis & gemitu ſpiritus proſterni, & omnis Eccleſiæ plebs fletibus inundari. Poſt hoc autem prior ſurgebat Epiſcopus, & eleuabat iacentes è terra. Competenter tandem facta oratione pro pœnitentibus, omnes dimittebat. Illi afflictionibus ſponte vacantes, aut ieiunijs, aut alijs, quæ impoſita erant, expectabant tempus quod decreuerat Epiſcopus. Conſtituto verò tempore, velut quoddam debitum exoluentes, afflictione de peccato curati, cum populo communione participabantur. Porrò Conſtantinopoli Presbyter ſuper pœnitentes fuit, vſq; ad illud tempus, quo quædam mulier nobiliſsima, cùm peccata ſua fuiſſet confeſſa, & ei á Presbytero fuiſſet præceptum, vt ieiunaret & Deo operibus ſupplicaret: Cùm hoc obſeruaret, crebrius in Eccleſia cum Diacono ſe concubuiſſe, confeſſa eſt. Hoc cùm populus cognouiſſet, ſæuire in ſacerdotes, tanquam per eos Eccleſia contaminata eſſet. Tum Nectarius ſceleratum Diaconum ab Eccleſia remouit, & quibuſdam ſuadentibus, vt ſingulos ad communicandum iudicio conſcientiæ ſuæ relinqueret, etiam presbyterum ſuper pœnitentes ſuſtulit Et ex illo antiquitatis conſuetudo apud Conſtantinopolim ſublata eſt, Trip. lib. 9. cap. 35. 395.

Hoc tempore Nouatiani inter ſe diuiſi ſunt, ob Paſchatis obſeruationem: 398. quidam more Iudæorum, quidam verò more communi hoc obſeruandum contendebant. Quin & Arriani diuiſi ſunt, ob hanc quæſtionem: Cùm ipſi Filium Dei ab æterno ex Patris eſſentia natum non credant, quæſiuerunt, vt fieri neceſſe eſt rebus incerto poſitis, An pater ab æterno pater dici deberet? Quibuſdam affirmantibus, quibuſdam contrá negantibus, ſingulæ partes ſuas Eccleſias habere cœperunt: Sic etiam Eunomiani in partes ex diſcordia diuiſi ſunt, quorũ alij à Theophronio Eunomiotheophroniani dicti ſunt, alij ab Eutychio, Eunomio Eutychiani, qui & baptiſma corruperunt. Non enim in Trinitate, ſed in Chriſti morte baptizabant. Sic ſe res hæreticorum ſemper habent, cùm nihil certi ſit in ore eorum, neceſſe eſt, vt alius hoc, alius illud ſtatuat, quod & noſtri ſeculi Theoſtigianis eueniſſe cernimus.

Eodem anno Theodoſius bellum cum Eugenio, qui in occidente Rempublicam inuaſerat, habuit, in quo cum Diuina ſeſe Potentia, pio principi Theodo- 398. ſio auxiliatricem manifeſtè exhibuerit, pauca de conflictu, quo Eugenius perijt, ex Oroſio adferam. Eugenius atq; Arbogaſtes inſtructas acies campis expedierant, arcta alpium latera, atq; ineuitabiles tranſitus, præmiſsis callidè inſidijs occuparant: vt etiam ſi numero ac viribus impares forent, ſola tamen belli diſpoſitione victores. At verò Theodoſius in ſummis alpibus conſtitutus, expers cibi ac ſomni, ſciens quód deſtitutus à ſuis, neſciens quòd clauſus alienis, Dominum Chriſtum ſolus ſolum qui poſſet omnia, corpore humi fuſus, mente cœlo fixus, orabat. De hinc

poſtquám

Anni Chriſti. poſtquam inſomnem noctem precum continuatione tranſegit, & teſtes prope modum, quas in precium præſidij cœleſtis appenderat, lachrymarum lacunas reli quit, fiducialiter arma corripuit ſolus. Sciens verò ſe eſſe non ſolùm ſigno crucis tuendum, ſed & victoriam adepturum, ſigno crucis ſe muniens, ſignum victoriæ dedit, ac ſigno crucis ſignum prælio dedit, ac ſe in bellum etiamſi nemo ſequere tur, Victor futurus immiſit. Prima ſalutis via extitit Arbitrio, hoſtilium partium Comes: qui cùm ignarum Imperatorem circumpoſitis excepiſſet inſidijs, conuer ſus ad reuerentiam præſentis Auguſti, non ſolùm periculo liberauit eum, verùm eti inſtruxit auxilio. At ubi ad contigua immiſcendæ pugnæ ſpacia peruentum eſt, con tinuò magnus ille & ineffabilis turbo ventorum in ora hoſtium ruit. Ferebantu per aërem ſpicula miſſa noſtrorum, atq; vltra menſuram humani iactus per ma gnum inane portata, nuſquam propemodum cadere, priuſquam impingerent ſinebantur. Porrò autem turbo continuus ora pectoraq; hoſtium nunc illis graui ter ſcutis euerberabat, nunc impreſsis pertinaciter obſtructa claudebat, nunc auul ſis violenter deſtituta nudabat, nunc oppoſitis iugiter in terga trudebat, tela etiam quæ ipſi vehementer intorſerant, excepta ventis impetu ſupinata, retrorſum coacta, ipſos infeliciter configebant, Proſpexit ſibi humanæ conſcientiæ pauor Nam continuò ſeſe, parua ſuorum manu fuſa victori Theodoſio hoſtilis proſtra uit exercitus. Eugenius captus atq; interfectus eſt. Arbogaſtes, qui illum Imperato rem fecerat, ſua ſe manu perculit. Oroſ. lib. 7. cap. 36. De hac victoria Claudia nus inter cætera hæc cecinit.

O nimium dilecte Deo, tibi militat æther,
Et coniurati veniunt ad claſsica venti &c.

De Anaſtaſio Papa Romano hæc referuntur. Primùm quòd debiles vel ali
401. quo membro mutilos Celericorum albo non eſſe aſſcribendos cenſuit. Deinde u Clerici & qui ſacris interſunt, Euangelium ſtando, venerabundi atque curui, neuti quam ſedentes audirent. Item peregrinos, maximè verò transmarinos, non reci piendos in clerum, niſi quinq; Epiſcoporum Teſtimonijs fulti eſſent. Idque pro pter Manicheos factum eſſe tradunt, qui tum in Africa in precio erant, & emitte bant ſuos quoquo verſum, ad fidei ſinceritatem paſsim corrumpendam.

Quæſtio illa, quamuis ſtulta & ridicula videatur, An DEVS corporeus ſit (i
403. eſt, an Diuina eſſentia ſit corpus quoddam, manus habens, & cætera humanæ for mæ membra) tamen maximas inter Monachos Ægypti turbas excitauit. Rudio res enim ex eis aliter non ſentiebant, quàm DEVM corporeum eſſe. Cùm audiren à ſcripturis ei tribui manus, pedes aures, os, oculos &c. ac contrà ſentientes, ſicut blaſphemos grauiter perſequebantur, Ita Vt etiam Theophilum Alexandriæ Epi ſcopum occidere niterentur, Qui vitæ magis honoriſq; ſeculi amans, quàm Diu uinæ veritatis, eis, vt periculum effugeret, conſenſit. Poſtea cùm ipſi aduerſus Dio ſcorum quendam, Monachorum principem, ſimultas eſſet, blaſphemiam de De corporeo palàm defendere cepit, quò ſimpliciores Monachos aduerſus Dioſc rum rectè ſentientem incitarent: tamen quoque inter ipſos Monachos ſeditioner commouit, vt vi alter alterum inuaderet. Quia verò & hac ratione Dioſcorum pe dere non poterat Theophilus, armis hoc effectum dare voluit, acceptaq; armato tum multitudine Nitriam ingreſſus eſt, ubi Dioſcorus cum fratribus ſuis degeba ſed illi præmoniti fuga vix elapſi, periculum euaſerunt. Hic Theophilus primu

inte

nter Chriſtiani nominis Epiſcopos, arma tractauit. Quin & auri cupidiſsimum fuiſſe ſcribit Socrates. Trip. Hiſt. lib. 10. cap. 7.

Innocentius eius nominis Primus Rom. Eccleſiæ Pontifex, bona, vt apparet ratione conſtituit, vt Sabbato ieiunium celebraretur eò quòd tali die Chriſtus in ſe- 404.
pulchro iacuiſſet, & diſcipuli eius mœſti ieiunaſſent. De Iudæis quoque & Paganis, deq; Monachis regulas quaſdam tulit. Cataphrygas autem hæreticos, quorum autores fuêre Montanus, Priſcilla & Maximilla (vt ſuprà dixi) ab vrbe expulit, Theodoſio annuente: vel (vt alij volunt) in monaſteria relegauit. Præterea verò Pelagium monachum, & Cœleſtinum hæreſeos damnauit, de quo errore poſtea dicendum. Quin & alia eius inſtituta feruntur. Templum ſemel conſecratum amplius non eſſe conſecrandum. Res profectò magno periculi. Item, Oleo ab Epiſcopo conſecrato infirmos vngendos eſſe. Hoc deinde vnum ex Sacramentis Papiſticis factum eſt. Chriſtianis ante ſacramenti participationem pacem in Eccleſia dandam inſtituit. Pueros quoque ex Chriſtianis parentibus natos, per baptiſmum renaſci oportere, contra Pelagium pronunciauit. Arcadium Imperatorem ſacris interdixit, quòd Iohannem Chryſoſtomum, Eudoxiam vxorem vehementius perſtringentem pro Concione, in exilium miſiſſet, & concilij congregati ſententia eum ab exilio reuocauit. Sed Chryſoſtomus prius mortem obijt, quàm ſecundò reuocaretur. Hæc ex Plat. Sabell. Petro de Natal. & Trip. hiſt. lib. 10. capite 18. &c.

Concilium Cypri dolo Theophili Alexandrini Epiſcopi, qui Epiphanium, & doctrina & pietate clariſsimum, ſeduxit, contractum eſt, tantummodò, vt Chryſoſtomus periret. 405.
Quem Theophilus ob eam cauſam inſectabatur, quia Dioſcorum, de quo ſuprà, Iohannes ad ſe confugientem receperat. Ideo cùm alia via eum non poſſet ire perditum, Origenis libros, quos ille diligenter & legebat, & venerabatur, condemnari curauit: cui damnationi ſi non ſubſcriberet Iohannes ab Eccleſia pulſus exilio damnaretur. Quod & factum eſt. De quo & in Chronologia diximus. Totam actionem hanc inuenies Hiſt. Trip. lib. 10. à cap. 8. vſq; ad 18.

Perſequutio Chriſtianorum in Perſide per κακοζηλίαν Abdæ Epiſcopi originem 413.
ſumpſit. Is enim Zelo feruens, Templum Ignis, quem Perſæ Deum putant, deſtruxit. Correptus à Rege iuſſuq; vt illud reædificaret, cùm mori mallet, quàm templum idoli reſtituere, ipſe primus interfectus eſt: Templa deinde Chriſtianorum per totum Regnum deiecta, Chriſtianiq; varijs mortibus deleti ſunt, maximè eos perſequentibus Magis Perſarum ſacerdotibus. Claruerunt in hac perſequutione Hormiſdes vir Nobilis, Cui Rex iſdigertes omnes poſſeſsiones eripuit, Camelorumq; actorem fecit, ob fidei confeſsionem. Tandem perſeuerantem, toto regno miſerrimum ac nudum eiecit. Beniamin quoque Diaconum, quem diu in carcere cuſtoditum, Romani poſtea Legati precibus liberatum, in confeſsione perſeuerantem & docentem intrepidè, acutis calamis, vnguibus femori inteſtiniſque infixis, immaniſsima morte occidit: de quo plura Trip. Hiſt. lib. 10. cap 30. & ſequentibus.

Vt res omnis melius intelligatur, quare & quomodo Roma à Gothis capta ſit, integram eius rei narrationem, ex Iohannis Cuſpiniani Cæſarum vitis, huc apponam. 414.
Is enim omnium, quos eo legi, hoc negotium ea tum perſpicuitate, tum breuitate tradidit, vt vix habeat ſecundum. Verba eius in Vitas Arcadij & Honorij hæc ſunt: Cùm Theodoſius rebus humanis exceſsiſſet, ambo filij iuuenes erant.

nes erant. Qua occaſione duces veterem fidem, & ius legati ſanctiſsimum, regnandi cupiditate violarunt. Ad hoc iuuenes Cæſares atque Augusti auxiliarijs ſuis, hoc eſt, Gothis, donaria conſueta ſubtrahentes, faſtidium illis ingerebant. Qui ne longa pace eneruarentur, regem ALARICVM deligunt, cui erat poſt Amalos ſecunda nobilitas, ex genere Balthorum: qui dudum ob audaciam virtutis Baltha, id eſt, audax, nomen inter ſuos acceperat. Quem Rufinus Gallicus, vel ſecundum alios Britannus, clàm miſsis muneribus euocat, atq; arma capere contra Arcadium perſuadet, vt ſub eo metu, diadema Orientis capiti ſuo imponeret, & Arcadium Imperio priuaret. Facile Alaricus perſuadebatur, qui iam cum ſuis noua quærere regna maluit, quàm alienis per ocium inſeruire. Proditione comperta, medio conatu Rufinus pernicioſus tutor, militibus Italicis eſt occiſus: caput cum dextra præciſum ante ipſas Conſtantinopolis portas pependit, ac ſpectantibus ludibrio fuit: vxore eius in exilium miſſa, cunctas eius opes Eutropius Spado promeruit. Is eſt ille Rufinus, quem Claudianus duobus libris inſectatur acerbiſsimè. Interea Gildo in Africa etiam animum adiecit, ad Prouinciam ſuo Imperio ſubigendam, puerorum ætatem aſpernatus poſt Theodoſij patris obitum. Cui Maſcezel frater reſtitit, impium fratris ſcelus deteſtatus: Ob id in Italiam nauigans, vt Honorio id conquereretur. Gildo interim in fratris inuidiam, eo abſente, eius filios enecat. Maſcezel ab Honorio copias accepit, traiecturus in Africam, ex Capreis Inſula viros ſanctimonia vitæ præſtantes accipit, quorum precibus victoriam à DEO aſſequi ſperat. Et nimirum cum quinque millibus armatorum, LXXX. millia ex fraternis copijs deleuit. Gildo fuga naui ablatus, ſæuitia maris in terram relatus eſt. Submiſsi à Maſcezele fratre ſatellites apud Tabracum, qui gulam Gildonis, à fuga retracti, velo fregerunt. Hoc modo Maſcezel filiorum cædem vltus, in eandem dominandi cæcitatem lapſus eſt, quaſi non Honorio, ſed ſibi viciſſet, Africam armis receptam ad ſe trahere conatus eſt. Sed nihilo eſt res meliore euentu ab eo mota, quàm antè à fratre fuerat. Milites enim eius Imperium pertæſi, Maſcezelem obtruncant. Atque ſic duorum fratrum rebellium continuatis cædibus vltio ac vindicta recepta eſt, qui Africæ imperium non magis temerè, quàm infeliciter tentare auſi fuerunt. Scripſit hoc bellum poëtice & eleganter Claudianus poëta, & Oroſius in fine ſuarum hiſtoriarum. Sed cæca dominandi libido, quæ ſæpè tranſuerſos egit mortalium animos, Stilliconem quoque, qui occiduæ Aulæ præfectus erat, ſubuertit. Qui cùm genere Vandalus eſſet, acquiſitis multis opibus, maiorem in dies autoritatem acquiſiuit. Dum Honorio inſidiatur, ſecretiore via filio ſuo Eutherio regnum parat. Nam cùm duæ eſſent Stilliconi filiæ, quæ ambæ vna poſt alteram Honorio nupſiſſent, mortuæque ante diem nuptiarum obijſſent, mœſtus parens ad imperij res infringendas callidum ingenium adiecit: Sueuos, Suanorum gentes & Alanorum, Burgundios, Alanos, & populares ſuos Vandalos, magna ſpe prædæ ſollicitauit, ad Gallias hoſtiliter inuadendas occultè, ſperans fore, vt Honorius aut bello ſuccumberet, aut filius in Regni conſortium veniret. Ipſe copiarum ductorem nefando conſilio exhibebat, metumq; ſimulabat. Mox igitur CC. Millia duce Rhadagaiſo in Pannoniam coëunt, & Alarico regi Gothorum ſe miſcentes, Thraciam, Illyricum, Noricum, & eam Italiæ oram quæ Norico adiacet, ferro & igni populantur, vaſtant agros, diripiunt oppida, editis paſsim cædibus omnis ſexus indiſcriminatim. Rhadagaiſus Apenninum tranſgreſſus, Feſulis conſedit. Cui He-

truriæ

ANNI Chriſti.

truriæ imminenti, Vldinus & Sarus cum exercitu Hunnorum & Gothorum auxiliariorum occurerunt. Quorum occurſu multitudo Gothorum in anguſtias deiecta, commeatibus vndique interclusis, inedia confecta eſt. Rhadagaiſus poſt res perditas, cum paucis fugam molitus, captus & ex fuga retractus, ſtrangulatus eſt. Tantaq; vis hominum capta eſt, vt ſeruitiorum greges vno aureo ſectores licitarentur nummo. Hoſtes qui ſuperfuerunt ad Alaricum Veſegothorum regem confugerunt, qui haud procul Rauenna, loco cui Candiano nomen eſt, caſtra fecit. Quo nuncio excitus Stillico, præmiſsis qui hoſtes (extremum agmen carpendo) ab inſtituto itinere remorarentur: Ipſe cum robore copiarum per Aquileiam & Patauium Rauennam deſcendit. Alaricus ad Polentiam vicum in Alpibus Coccijs caſtra tranſtulit, duo, & XX. millia paſſuum à Rauenna, vt loca Apennino proxima obtineret: Legationemq; Honorio Imperatori Rauennam mittit, vt agros ad habitandum donet: ſe curaturum, vt æquo iure Romanorum, ac Gothorum populus, ſine diſcrimine gubernetur. Honorius inito conſilio, Gallias, Hiſpaniasque, iam penè Vandalorum, ac Sueuorum incurſu perditas offert. Quam donationem ſacro oraculo confirmatam, receptant Gothi: Quo dum proficiſcuntur, cum omni ſuppellectile, fraude à Stillicone ſunt petiti, nihil mali Gothis ſuſpicantibus. Cùm enim Stillico rei militaris eſſet ſcientiſsimus, magiſq; conſilio quam viribus valeret (nam erat hominum numero multò inferior) in Veſegothos à tergo irruit, & de induſtria hoſtem fatigabat, & bellum trahebat, vt inuadendi imperij occaſionem inueniret. Tum Saulem Hebræorum ducem, cum valida Iudæorum manu, ex Foro Popilij Gothis immittit, in ipſo Paſchatis die, quo tempore pientiſsimè religioni incumbebant (Erant enim Veſegothi iam Chriſtianæ Religionis cultores religioſiſsimi) quod minimè ſuſpicabantur. Et cùm Gothi religionis metu feſto die arma tractare vererentur, fœdam paſsi ſunt ſtragem. Tandem regis iuſſu arma capiunt, Hebræorum exercitum fundunt, fuſum diſsipant, paſſimq; cum multa cæde ſternunt. Et cùm iam Veſegothi Stilliconis intelligerent flagitium, eius adorti quoque exercitum, ad internecionem vſque dejiciunt: tum paulò pòſt Stillico occiſus eſt cum filio Eucherio, iuſſu Honorij: licet aliqui in foro pacis poſtea trucidatum ſcribant cum filio, cui vt purpuram indueret, fidem violauit & iuſiurandum, & res humanas in apertum diſcrimen traxit. Nam hoſtes fraude intellecta, iter cœptum omittunt. Victores inuocantes Deos quòd ius gentium violatum ſit indignati, furibundo animo Liguriam reuertuntur, vnde iam tranſierant, eiuſque ſpolijs potiti, Aemiliam pari vaſtatione populantur. Flammineæq; aggerem inter Picenum & Tuſciam vſque ad vrbem Romam diſcurrentes: quicquid inter vtrunq; latus fuit in prædam diripiunt. Tum Romam contendunt, obſtupeſcentibus cunctis. Quacunque iter faciebant voto potiti: Nam exercitus tum Honorij, Stillicone occiſo, duce carebat. Ideò miles Romanus vincere ſuetus, turpiter cæſus ac victus eſt. Romam armis obſeſſam, ac inedia fatigatam miſerabili, Gothi capiunt, fame potius quàm gladio ſubactam, teſte Hieronymo, Anno quo condita erat Milleſimo, centeſimo ſexageſimo quarto, prima die Aprilis. Vrbe capta ac paucis ædificijs ſuccenſis, acceptis tamen pluribus vndiq; ſpolijs, Alaricus propoſuit edictum, vt capitale eſſet, ſi quis Apoſtolorum principum violaret Templa, & vt in vniuerſum cæde abſtineretur, ſibi placere oſtendit. Quicunq; in Templa fugerunt ſeruati ſunt, & vaſa direpta reſtituta ſunt. Honorius vt erat ſocordis ingenij, cùm Romam captam audiret, parùm curauit, ſicut & quòd Pla-

 cidia

cidia ipſius ſoror in hoſtium poteſtatem venit, quæ abducta eſt captiua, quam Ala-
ricus in foro Cornelij Ataulpho propinquo ſuo vxorem dedit. Sexto die Goth
egreſsi vrbem per Campaniam & Lucaniam in Brutios veniunt, omnia populan
tes. Vbi in Siciliam, & inde in Africam trajicere conati ſunt Sed aduerſis tempeſta-
tibus prohibiti, amiſsis medio conatu pleriſque nauibus. Dum Conſentiæ Alaricus
hyemat, morbo interijt. In cuius locum Veſegothi Ataulphum defuncti regis pro
pinquum ſubſtituunt. Erat is vir forma menteque conſpicuus, pulchritudine cor
poris, vultuq; decorus, licet ſtatura non admodum eſſet procerus. Qui ad vrbem
diripiendam cum exercitu reuerſus eſt, cupiens quicquid remanſiſſet eradere, ſiu
Romam funditus potius euertere, & alteram diuerſo loco vrbem ſtatuere, abolita
que antiqui nominis memoria, pro Romanis Gothos, pro Roma Gothiam nomi
nare, vt nomen ſuum Ataulphi tanquam vrbis conditoris pro Auguſti nomine po
ſteri reciperent. Sed Placidia Ataulphi vxor iam legitima, ob generis nobilitatem &
formæ pulchritudinem marito dilecta, Regis animũ à propoſito auertit. Et quam-
uis iterùm Gothi vrbem diripuiſſent, à cæde tamen & incendio temperatum eſt
Ita moribus vxoris Placidiæ lenitus eſt Ataulphus, qui tum cœpit de ſancienda pa
ce, iungendaq; amicitia cum Honorio agere, cum quo fœdere percuſſo ad Gallias
tetendit. Quas vnà cum Hiſpanijs, Vandali, Sueui, & Alani rapinis & incendio fœ
dabant Burgundios inſuper & Francos in ſocietatem belli traxerunt Qui Rhenum
tranſgreſsi Gallias vndiq; populabantur, & populabundi in Aquitaniã tranſiuêre
vt ſuperato Pyreneo, Hiſpanias inuaderent. Sed audito aduentu Ataulphi, ſe fini
bus continuerunt, Galliæq; omnes Veſegothis patuêre, vt Regnum illic fundarent
Hactenus ex Cuſpiniano. Sic caput orbis Roma primûm direptioni patuit, ex quo
tempore ſicut mortale corpus, lethali ſemel accepto vulnere, ſubinde peius habu-
it, donec vniuerſa imperij Occidentalis gloria, exhauſtis primùm eneruatiſque ſi-
mul viribus, vnà cum potentia eius concidit, atq; ad alienos populos translata eſt,
de quo ſuo loco. Pergemus nunc ad ea quæ reſtant.

Pelagius profeſsione Monachus vnà cum Cœleſtino hæreſeos complice, libe-
417. rum Arbitrium diuinæ gratiæ anteferebant, docebantq, ad implenda diuina iuſſa
voluntatem per ſe ſufficientem eſſe. Contra hos multa ſcripſit Auguſtinus. Pelagi-
us autem in Britanniam proficiſcens, totam Inſulam errore ſuo infecit, adiuuante
eum Iuliano tanti mali comite & ſocio.

420. Sozimus Romanorum Epiſcopus, quò & ipſe memoriam ſui poſteritati re-
linqueret, in Eccleſia hos ritus veteribus adieciſſe fertur. Conſtituit primúm, vt
Diaconi, dum celebraretur, læuas tectas haberent linoſtimis. Conceſsit item,
vt in Parochijs cerei ſancto ſabbato benedici poſſent. Ne Clerici in publico bi-
berent vetuit: Ac ne ſerui in Clerum reciperentur, cùm huiuſmodi viros & libe-
ros & integros eſſe oporteret. Hæc Platina, qui & noſtri ſeculi ſtatum Romanæ
curiæ quaſi cum ſtomacho depingens, hæc addit. Aſciſcuntur nunc non mo-
dò ſerui, & vulgò concepti ac nati, verùm etiam flagitioſi omnes ex flagitioſo quo-
que geniti: quorum ſceleribus Eccleſia DEI magnum aliquod incommodum
tandem capiet. In quo quidem minimè falſus eſt Platina. Audiuimus enim no-
ſtro ſeculo, Cardinales è ſtupro, atque eodem inceſto natos, magno in honore
haberi.

421. Concilio quod Carthagini habitum eſt, ducenti decem & ſeptem Epiſcopi
interfuerunt, inter quos Aurelius Auguſtinus Hyponenſis Epiſcopus in primis emi-
tuit

tuit. Pelagiana hæreſis in vniuerſum damnata eſt, multæq; de ordinandis Epiſcopis, deq; Clericorum cauſis criminalibus, conſtitutiones factæ ſunt. Quibus & alia ſcitu non indigna ſunt admixta. Quorum primum eſt, quod Clericos & Epiſcopos Vxoratos fuiſſe docet, conſtitutione XII. quæ ſic ſonat: Item placuit, vt filij vel filiæ Epiſcoporum, vel quorumlibet Clericorum gentilibus vel hæreticis aut ſciſmaticis matrimonio non iungantur. Deinde ad hoc tempus Euchariſtia, etiam poſt cibum ſumptum, vſi ſunt, qui mos hoc concilio ſublatus eſt, vt Articulo XXIX. indicatur, qui & de Conſ. diſt. 1. refertur. Sacramenta Altaris non niſi à ieiunis hominibus celebrentur, excepto vno die anniuerſario, quo Cœna Domini celebratur &c. Hæc præcipua ſunt eius conuentus acta.

Sozimo Papa defuncto grauis apud Romam orta in Clero ſeditio eſt. Nam 422.
dum Bonifacius in Baſilica Iulij Vrbis Romæ Epiſcopus creatur, Eulalius in Conſtantiana electus, huic ſtatim objicitur. Quod vbi Honorius, qui tum Mediolani erat, intellexiſſet, ambos ab vrbe pepulit. Reuocatus tamen ſeptimo menſe poſt Bonifacius ſolus vrbis præſul conſtituitur. Hic etiam ſacratiſsimas & valdè neceſſarias (ſi dijs placet) conſtitutiones fecit duas. I. Ne mulier vlla etiam ſacris initiata, quas Monachas vocant, pallam ſacratam altaris aut contingeret, aut lauaret. II. Ne ſeruus vel obnoxius Curiæ, vel obæratus, in Clerum reciperetur. His quidam & tertiam addunt, Neminem ſcilicet ante triceſimum annum ſacerdotem eſſe ordinandum. Hæc de illo. Quem ſecutus eſt Cœleſtinus patria Campanus. Hic ante ſacrificium pſalmos Antiphonatim ab omnibus canendos inſtituit, quod antè non 426.
erat in vſu. Epiſtola enim & Euangelio lectis Sacrificio finis imponebatur. In initio ſacrificij, vt Pſalmus, Iudica me Deus, & diſcerne cauſam meam &c. à Sacrificaturo diceretur, ordinauit. Graduale in Miſſa conſtituit. Vt Sacerdotes Canones ſcirent præcepit. Pelagianam hæreſim Anglia & Scotia expellere niſus eſt, miſsis eò Germano Antiſiodorenſe, & Palladio Epiſcopis.

Neſtorius Conſtantinopolitanæ Vrbis Epiſcopus, myſterium duarum in Chri- 432.
ſto Domino naturarum vnionis non intelligens, Deum ex Virgine natum eſſe negauit. Quo errore maximæ in Eccleſia turbæ ſunt excitatæ. Quæ Concilio poſtea apud Epheſum celebrato ſublatæ ſunt.

Memorabile eſt, quod Iudæis Cretam habitantibus hoc anno accidit. Se- 434.
ductor enim, quem quidam ipſum Kacodæmona fuiſſe putant, totam Inſulam anno integro peragrauit, Moſen ſe eſſe dictitans, qui Iſraëlitas olim per Mare Rubrum eduxiſſet ex Ægypto, miſſumque ſe denuò, vt diiperſos Iſraëlitas ad terram ſuam reduceret. Cumque miſeri Iudæi ſpe falſa ducti, nimis citò crederent ſeductori, omnia ſua bona alijs reliquerunt, ſtatoque tempore, omnes cum paruulis & vxoribus ſeductorem qui eos præcedebat ſequebantur. Ventum erat ad rupem quandam mari imminentem, ibi Pſeudomoſes præcipiebat eis, vt inuolutis ſe veſtimentis, in globorum modum, de rupe verſus mare dimitterent: Iis ſine mora obtemperantibus, multi in ipſis lapidum acuminibus colliſi interiebant, multi aquarum vorticibus abſorpti ſtultitiæ ſuæ pœnas dabant. Perijſſent multò plures, niſi Chriſtiani piſcatores, quoſdam in mari periclitantes, mortique iam propinquos, nauibus excepiſſent: Ii enim refocillati, ad ſuos redeuntes, dolum periculumque eis reuelarunt. Quibus agnitis, omnes furore accenſi, Pſeudomoſen ad necem quæritabant, qui nuſquam comparens, ſuſpicionem dedit, ſe Dæmonem fuiſſe erroneum, humana forma, vt commodius quæ vellet perficeret, apparere ſolitum.

Anni Christi.

tum. Hac tamen calamitate moti multi ex Cretenſibus Iudæis, ad fidem Chriſti ſunt conuerſi.

Quo pacto Burgundiones ad agnitionem Chriſti peruenerint, libet hîc pau-
434. cis indicare. Hunni in pace habitantes, Burgundios infenſis ſæpius vexabant incurſionibus, iĳ libertati diuturnæ aſſueti, aliorum auxilia, ne in ſeruitutem traherentur, inuocare, metu detinebantur. A Deo tandem qui eis auxiliari poſſet, ſubſidium petere propoſuerunt. Ac cùm audiſſent Romanorum Deum fortiſsimè ſuos defendere, in Galliam Catechumeni veniunt, fideiq; principia edocti, ſeptem quoq; dierum ieiuno præmiſſo, ſicuti ab Epiſcopo eius loci iuſsi erant, baptiſma ſuſcipiunt omnes. Ad ſua iuſſu Epiſcopi reuertentes, ſpeq; fiduciaque pleni, Diuinum ſibi adeſſe auxilium, in hoſtes eunt. Rex Hunnorum Suptarus nomine, ex nimia voracitate ea nocte corruptus, ac ad bellum omninò inutilis factus, exercitum ſuum deſtituebat. Irrumpentes igitur Burgundij, Hunnos ſine duce, ſine ordinibus agentes paſſim cædunt, ſternunt, profligant, eorumq; ad decem millia, cùm ipſi trium Millium numerum non excederent, vna nocte occidunt. Subſidium itaque hoc modo diuinum experti, tota Burgundionum gens feruentiſsimè in fide Chriſti in poſterum manſit. Habetur hæc hiſtoria, Trip. lib. 12. cap. 4.

435. Concilium Epheſinum, vnum ex quatuor principalibus, Theodoſij & Valentiniani Imperatorum iuſſu conuocatum eſt. Coierunt Epiſcopi plus minus ducenti, inter quos Cyrillus Alexandrinus, & Iohannes Antiochenus, nec non & Iuuenalis Hieroſolymitanus Epiſcopi clari fuerunt. Hi Neſtorij dogma ventilantes, quidam hæreſeos eum condemnarunt, quidam verò cum ipſo ſenſerunt. Videns tandem Neſtorius, maius ex ſciſmate periculum imminere, phraſin ſuam, quæ ſola hoc certamen mouerat, pacis ergò mutauit. Dixerat enim antè, Deum non eſſe ex Maria natum, ſed hominem. Quamuis non negarat, Chriſtum verum Deum & hominem eſſe. Tum verò palàm dixit: Dicatur etiam Dei genitrix Maria, & ea quæ afferunt diſsidium quieſcant. Ac quamuis hoc ſatis ad pacem eſſe potuerat, vicit tamen inuidia, qua eum plæriq;, maximè verò Cyrillus, inſectabantur, vt ipſe Neſtorius ab Eccleſia eiectus, pro hæretico damnatus, atque in Oaſiam Eremum exulandi cauſa miſſus ſit. Quomodo autem huius Concilij acta excipi debebant, docet Lutherus in libello de Concilijs.

436. Sixtus Romanus iniens pontificatum, intentata calumnia reus accuſatur à Baſſo presbytero. Cûm verò coram LV. (Speculum XV. tantùm numerat) Epiſcoporum Synodo cauſam dixiſſet, omnium ſuffragijs abſoluitur, Baſſo Valentiniani iuſſu in exilium pulſo. Hic (mirum) nullam conſtitutionem fecit. Baſilicam tamen Beatæ Mariæ Virgini extruxit, quæ nunc Sanctæ Mariæ Maioris appellatur, quam & fundis, argento & auro alijſque muneribus ornauit. Quæ enumerat Platina. Iulianum Athelenenſem iactantiſsimum Pelagiani erroris aſſertorem, Diaconi Leonis hortatu, arte & conſilio in omni ſuo conamine oppreſsit. Proſper in Chron.

Notandum eſt ibi de peregrinatione, quam ex Voto fecit Eudoxia Auguſta;
441. quantum iam tum inualuit ſuperſtitio, de viſitandis locis, quæ præ cæteris videbantur ſacra. Hoc primum, quod ego memini, exemplum eſt, ex voto factæ peregrinationis. Vouerat autem Eudoxia, ſe Hieroſolymas viſitare velle, ſi filiam vidiſſet viro elocatam. Quæ eodem anno Valentiniano Aug. nupſerat. Trip. lib. 12. cap. 15. Notandum etiam, quòd iam multo tempore, clarorum ſanctitate virorum cor-

pora

pora corporumue reliquiæ, magno in honore habita ſunt. Quod quamvis pio Zelo, piaq; obſeruantia factum ſit: Multùm tamen ea res Idolatriam apud poſteros auxit: Cùm vera de Chriſto doctrina eiuſmodi ſanctorum cultu obſcuraretur. *Anni Chriſti.*

Giezericus Vandalorum Rex Arriano furore imbutus, cùm Regnum Africæ ſumma poſsideret pace, ne non haberet quo ſanguinem funderet humanum, bellum aduerſus Chriſti milites mouit. Edictis primùm à Catholica fide tàm laicos 443.
quàm clericos deficere iubet. Quibus cùm nihil proficeret, Templa claudi prophanariq; iuſsit, Epiſcopis Presbyteris, Clericis quoq; omnibus bona ſua eripuit, vt egeſtate eos ad defectionem compelleret. Sed quia & hoc modo conſtantes in fide, in docendo & adhortando ſedulos videret Chriſti miniſtros, furore, vi & carceribus, ac armis deniq; rē aggreſſus eſt. Multis trucidatis variaq; morte damnatis, multos carceribus incluſos fame & vinculis confecit. Qui ex miſericordia captiuos viſitabant, aut palàm cæſi, aut cum ijs incluſi, ſimili pœna affecti ſunt. Multi ſunt proſcripti & in loca deſerta expulſi, quos pij homines relictis omnibus magno numero ſequuti, in deſertis conuentus egerunt, Verboq; Dei & hymnis ſeſe delectauerunt. Quibus armati milites immiſsi, omnes vbicunq; eos inueniſſent, trucidarunt. In ſumma, tanta crudelitate ac ſæuitia in vtriuſq; ſexus perſonas, Catholicam fidem profitentes, vſus eſt Tyrannus iſte Vandalicus, quanta ne Diocletianus quidem, nec vllus vel ſæuiſsimorum hoſtium Chriſti, ante ſe ſit vſus. Scribit huius perſequutionis hiſtoriam diligentiſsimè, Victor Vitenſis Eccleſiæ Epiſcopus, qui non multò poſt Giezerichi mortem, ſub Hunerico filio eius vixit.

Sixto mortuo Leo Diaconus in Pontificatu ſufficitur: hic facundia & morum ſanctitate præclarus fuit. Attilam, quod poſtea dicendum erit, ab Italia ſolis precibus remouit. Templa à Vandalis Romæ diruta & diſpoliata reſtituit, ornamentiſq; 444.
nouis cohoneſtauit. Apoſtolorum ſepulchris (vt putantur) Clerico cuſtodes adiunxit, quos cubicularios appellauit. In Miſſa canonem auxit. Hanc igitur oblationem &c. adiungens. De Monachis fœminis conſtituit, ne qua benedicto tegeretur velamine, niſi prius in comperto eſſet, eam LX. annos integrè caſteq; vixiſſe. Nullus Epiſcoporum in tanto honore apud Romanos habitus eſt, ante hæc tempora, vt hic Leo, etiam cùm adhuc eſſet Diaconus.

Eutyches Abbas in monaſterio apud Conſtantinopolim fuit. Is cúm videret 449.
Neſtorium ob id damnatum eſſe, quòd naturas in Chriſto ſeparaſſet, & quaſi duas perſonas effinxiſſet, æquè vt ille indoctus, à ſiniſtra lapſus eſt. Nam ne & ipſe ſentire cum Neſtorio putaretur, diuinam cum humana natura in idem compoſitum recidiſſe affirmabat, vnumq; factum, nec vllo modo naturas eſſe diſtinguendas. Hanc hæreſim cùm Flauianus Conſtantinopolitanus Epiſcopus damnaſſet, Theodoſio annuente, Synodus apud Epheſum indicitur, in qua Dioſcoro Alexandrino præſidente, Eutyches reſtituitur, Flauianus verò damnatur. Nicephorus Eccleſiaſticæ hiſtoriæ continuator, vocat hoc Concilium Latrocinale, eò quòd Dioſcorus magno ab Imperatore exercitu ſtipatus ei præfuerit, ac plus viribus quam rationibus valuerit. Flauianus calcibus attritus á Dioſcoro, & mœrore ex iniuria confectus, tertio die pòſt mortuus eſt. Tandem propter Attilæ incurſiones Theodoſijq; mortem, Lis iſta in Eccleſia pependit, donec ad Martiani Imperium, qui à Leone Papa literis admonitus, maximam illam apud Chalcedonem, Patrum congregationem, quam quartam Synodum dicunt, conuocauit. In qua DC. & XXX.
Epiſcopi conuenerunt, qui vnanimi conſenſu decreuerunt, duas in Chriſto naturas 455.

 confi-

Anni Chriſti.

confitendas eſſe: Chriſtumq; vnum, eundemq; Chriſtum Deum & hominem cre-
dendum. Hinc Eutyches & Dioſcorus eius defenſor damnati, ambo honore pri-
uati ſunt, hic veró ad Gangras quoque in exilium miſſus eſt.

DE ATTILA HNNO-RVM REGE.

ATtila Hunnorum rex cum fratre Bleda regni conſorte, maximarum in cætera
446. Europa rerum potitus, vim omnem in Romanos vertit. Thracias primùm ex
Pannonijs, & Illyricum ſæua populatione deuaſtabat, omnia caſtella, oppida, vr-
beſq; munitas ſeruituti ſuæ ſubijciēs, ſola Adrianopoli & Heraclia, quæ olim Perin-
thus dicebatur, relicta. Theodoſius tantis viribus impar, eum quem contra Vanda-
los miſerat exercitum, è Sicilia reuocat. Sed adhuc non fidere audens tantæ ſe
bellorum moli opponere, legatos ad Attilam mittit, Sex millia librarum ei pro re-
ceſſu præbens, mille librarum annuum tributum pollicens, pacem coëmit. Tutu
455. itaq; ab Orientis patribus Attila fratrem è medio tollit, quò ſolus rerum dominus,
ea quæ vellet commodius ageret. Omnibus deinde collectis copijs, bellum in occi-
dentem transfert Germaniam cum Galijs miſerrimè diripiens. Nihilominus pa-
cem ſe cum Valentiniano habere ſimulans, cui & per legationem ſignificat, ideo ſ
Gallias & Hiſpanias petere, vt eas à Gothis vindicatas Romanæ Reipublicæ reſtitu
re poſsit. Sed doli eius Imperatorem non latuerunt. Itaq; celerrimè Theodoricum
Veſegothorum Regem, per Aëtium Patricium in ſuas partes traxit, atq; cum eo-
dem Aëtio cōtra Attilam, poſt vaſtatam fere omnem Galliam, Aurelianos iam ob-
ſidentem, direxit. Nec mora congregatis vndiq; bellatoribus, Aëtius cum Rege
Theodorico & eius filio Thuriſmundo obuiam Hunnis fortiſsimè pergit. Conu-
nêre hoſtiles exercitus in campis dictis Catalaunicis, Vbi conſerta incredibili pū-
gna, ab vtraq; parte C.&LXXXM. hominum bellatorum cæſa referuntur. Vicêre
Romani, fugato Attila. Theodoricus tamen Veſegothorum Rex eo in prælio ceci-
dit. Præclarum hinc fuit Aëtij nomen in tota Heſperia, quod tantam ei conciliauit
inuidiam, vt non multó pòſt, ab ipſo Imperatore ſit interemptus. Cum quo ſimu
omnis fortuna & virtus Heſperiæ corruit. Attila enim continuó reſumpta fiducia,
cruentus Italiam petit. Aquileiam captam funditus eradit. Ticinum atq; Medio
lanum regias vrbes excidit. Inde vaſtatis circumquaq; locis, cúm Romam quoque
pararet irrupere, Leo Magnus Papa miſſu Valentiniani ad eum acceſsit, eumque
precibus adeò mitem reddidit, vt illicò, permiſſa pace firmiſsima, ad Canubium
non rediturus abierit. Continó enim nouis domi celebratis nuptijs, ex crapula
ſanguinem fundens, rebus humanis exceſsit, & humani generis diutinæ vexation
finem aliquando vel mortuus attulit. Poſt mortem Attilæ, ut magnarum rerum
vicem æſtimes, omnes populi, ab ipſo ſub Hunnorum poteſtatem coacti, Oſtro
gothi primùm, quorum rex erat Valamir, Hinc Gepidæ cum rege Andarico, ab
Hunnis defecerunt: quod factum ſtatim Marcomanni, Sueui, Quadi, Heruli &
Turcilingi imitati ſunt. Hunni à Gothis quoq; & Gepidis Pannonia pulſi, non tan
tūm potentia, ſed ipſo quoq; ſolo exuti & priuati ſunt.
458. Poſt Aëtij mortem, quem Valentinianus, vt dictus eſt, interfici curauerat, re
Romana per totum Occidentem corruere cœpit. Ac quamuis ab Attila nihil me
tus eſſet reliqui, aliæ tamen gentes multò pernicioſiores Reipub. (eò quód partim
in Sinu Imperij, partim verò in ijs Imperij regnis, quæ deſtituta omni ſubſidio erā

agebant

agebant) direptum Occidentis Imperium in varia Regna diſtraxerunt. Franci enim Gallias, Angeli & Scoti Britanniã nullo reſiſtente occuparunt. Vandalis iam tum Africam: Gothis, Sueuis cum Alanis Hiſpaniam poſsidentibus. Huic intempeſtiua Valentiniani mors acceſsit. Ipſe enim ab Ætij fautoribus occiſus interijt. Quidam ſtrangulatum, quidam alio mortis genere extinctum aiunt. Hinc inter principes Romanos de ſumma Imperij certatum, vt in Chronologia vides, nullum, qui poſt hæc regnauit, diu Imperio potitum, donec ad Herulorum ius tota Italia peruenerit. Poſt Valentiniani mortem, Giezerichus Vandalorum & Africæ rex, tranſito mari Romam inuaſit, direptis omnibus, tàm ſacris quàm prophanis, omnes vrbis Theſauros, omnia Imperij ornamenta, in ſignum proximè inſtantis Rom. rerum caſus, in Africam abduxit. Sic Roma exinanita, iniurijs omnium ac incurſationibus patuit.

Hilarius Romanæ Eccleſiæ pontifex multis Romam, à Vandalis exhauſtam, ornamentis illuſtrauit. Baſilicas in primis nouo ædificiorum genere, quæ ſacella vocant, gemmis auroq; diſtincta, ac varijs inſuper, vel ex argento, vel auro, vel lapide precioſo formatis animalium, aliarumq; rerum formis, in uſus varios, ijſdem ſacellis impoſitis, exornauit. Tres Epiſtolas de fide Catholica ſcripſit, quibus confirmauit Concilia, Nicenum, Epheſinum ac Chalcedonenſe. Superiorum Pontificum decreta in Synodo L. Epiſcoporum, Romæ in Baſilica S. Mariæ congregata pronunciauit ſanctè obſeruanda, publicauitq; per vniuerſum orbem. Capita verò decretorum, quæ in omnibus Eccleſijs publicauit, hæc ſunt. Canones Niceni Concilij ſanctè colendos & obſeruandos eſſe. Pœnitentem non admittendum ad Sacros ordines. Ignaros literarum, Corporiſq; aliquo membro carentes, non eſſe ſacris initiandos. A defuncto Epiſcopo ordinata illicitè, iure à ſuperſtite corrigi. Ne Epiſcopus ſibi ſucceſſorem eligat: Nulluſq; Epiſcopus ſine Metropolitani conſenſu ordinetur. In vna Eccleſia duos Epiſcopos non eſſe conſtituendos. Ad ſacerdotium illi non eſſe aſpirandum, qui non duxerit Virginem in Vxorem. Ab officio ſacerdotali repellendũ, qui vel viduam vel repudiatam duxerit. Vna Eccleſia relicta, alterium curam ſumere nemini liceat. Hinc Irenæum de Epiſcoporum collegio exclusit, quòd vna Eccleſia deſerta, ſe ad aliam ambitioſius coutulerat. Celebrata eſt hæc Synodus anno Chriſti 470. Fl. Baſilico & Herminericho Coſs. lib. Concil. 465.

Timotheus Herulus, perfidus quidam homo, cúm recta ad Epiſcopatum via pergere neſciret, neq; poſſet, honoris tamen cupidiſsimus eſſet, noctu cellulas monachorum circumbat, vnumquemq; ex nomine vocans: quo reſpondente, dicebat, Angelum Domini ſe eſſe, adhortabaturq; eos, vt à Proterij Alexandrini Epiſcopi communione diſcendentes, Timotheum Herulum Epiſcopum facerent. Hi cûm viſionem nocturnam in vulgus ſpargerent, magna leuiſsimæ multitudo turbæ Timotheo adhæſit, quam muneribus ac pollicitationibus firmius ſibi adhærere fecit. Nactus igitur aliquam potentiam, vi Epiſcopatum inuadit: Proterium pietate clarum, in die paſchatis ad Baptiſterium fugientes, in ipſo ſacratiſsimo die ac loco neci tradidit, ſex alijs quoq; cum ipſo occiſis. Cadauer Epiſcopi reuerendi, funibus per publicum tractum, ſine omni miſericordia igni quoq; crematum eſt. Ex eo tempore Chalcedonenſi Concilio derogauit, cúm omnes alij totius orbis Epiſcopi ipſam amplecterentur. Qin & Cyrilli magni ſcripta, cúm ea nondũ publicata inueniſſet, multis in locis ab ipſo corrupta feruntur. Tandem per integrum ferè annum ita graſſatus, à Leone Imperatore Cæſaream vocatus, vnà cum ſocijs qui in 467.

Proterij

Anni Christi.

Proterij necem conſpirauerant, in exilium miſſus eſt, mutilatis prius ſociorum linguis. Hæc ob id retuli, vt videret lector, quanta potentia tunc temporis regnarit Antichriſti Spiritus &c.

471. Simplicius Papa Romanus, anteceſſorem ſuũ imitatus, Sanctorum templa ædificauit. Sacerdotibus hebdomadas partitus eſt primus & iuſsit, vt hebdomadatim ad S. Petrum, Paulum & Laurentium manerent, propter pœnitentes, & eos qui Baptiſmum poſcerent. Vrbem deniq; in quinq; Regiones Presbyteris diuiſit, vtpote, Petri, Pauli, Laurentij, Iohannis Lateranenſis, & S. Mariæ Maioris. Hanc tandẽ conſtitutionem addidit, quam Gregorius inde & alij Pontifices confirmarunt, Ne quis Clericus ſacerdotij poſſeſſionem à Laico acciperet. Item, Ne quis inuitus, ad Epiſcopatum pertraheretur. Huic primo (ſi Platinæ credimus) inter Romanos Epiſcopos, ab Accacio Conſtantinopolitano, & Thimotheo Antiocheno Epiſcopis, Primatus honor oblatus eſt.

474. Petrus Gnapheus Presbyter Conſtantinopoli fuit. Is Zenonem Imperatorem, cui familiaris erat, precibus induxit, vt aliquot millia peruerſorum hominum mercede ei conducere liceret. Quo impetrato, confeſtim in eos, qui Chalcedonenſi Concilio adhærebant, inſurrexit, præcipuè autem in Martyrium Antiochenæ Eccleſiæ Epiſcopum ſæuiebat. Sedem enim illius inhiabat. Diſsidio itaq; inter populum Antiochiæ facto, Martyrius pius Epiſcopus officio renunciauit, dicens Clero non ſubdito & populo diffidenti, & Eccleſiæ ſqualenti abrenuncio, ſeruans mihimet ſacerdotij dignitatem. Quo diſcedente Petrus Gnapheus Thronum eius inſilijt, ac cuncta perturbauit. Audiens verò hæc Imperator, cuius familiaritate fretus Petrus hæc patrauerat, ſtatim in exilium eum propelli iuſsit. Quod is fuga præuenit, multis antea cædibus in Antiochia cauſatis, Cùm nunc hos, iam illos anathemate feriret. Similes Eccleſiarum perturbatores, noſtra hæc præſentia tempora, quibus viuimus, permultos habent, quamuis non tantum valeant, cùm viribus ſint minores. Sed de ijs, iuuante Domino, ſuo loco & tempore, ſi viuere datur. Nunc ad ea quæ res poſcit.

476. Quæ ſuprà de Giezericho & eius in Catholicos perſequutione, dicta ſunt eadem filius eius ſuccedens Honorichus per imitationem in Chriſtianos exercuit. Sed quia longior eſt hiſtoria, quàm quæ huic operi poſsi inſeri, atq; eadem vt à Victore ſcripta eſt, paſsim extet typis publicata, minimoq; ære poſsit comparari, eò lectorẽ remitto: Vnico hoc adiecto, quòd Tyrannus ille Honorichus, morte ſatis miſerabili, ſed tantorum ſcelerum digniſsima, vitam octauo Regni ſui anno finiuit. Nam putrefactum & ebulliens vermibus, non corpus, ſed partes corporis eius videbantur mandari ſepulturæ. Sed & hoc prætereundum non eſt: Quód multis in hac perſequutione linguæ ſunt mutilatæ, quibuſdam quoque penitus abſciſſæ qui diuinitus tamen curati, etiam ſine linguis locuti ſunt.

Cùm iam Romanorum in occidente rueret Imperium, dum alius alteri inſi-
480. diatur, Odoacer Herulorum rex, quem quidam Saxonem, quidam verò Rugium fuiſſe tradiderunt, qui tum temporis totam penè Germaniam obtinebat, magno cum exercitu Italiã intrauit: Victorq; primus ex peregrinis dominis Romã poſſedit. Atq; is vnus ex illis eſſe mihi videtur, de quibus in Apocalypſi cap. 17. dicitur, Quinque ceciderunt &c. Nam cùm ibi ſermo ſit, de Romano imperio, quod fuit & non eſt, & tamen eſt &c. Ego de eo Imperio intelligo, quod poſt Auguſtulum enatum eſt. In hoc quinq; diuerſorum populorum dynaſtiæ conciderunt

priuſquam

priuſquàm à Germanis occupatum,&Electoria dignitate corroboratum fuit.Fuerunt autem quinq; illi qui ceciderunt, Herulus de quo nunc dixi, Gothus alter, Græcus cũ Exarchatu tertius,Francus ſub Pipino,&eius nepotibus quartus, Quintus verò Longobardus,ſub Berengariis. Hi enim omnes ſucceſsione Romã obtinuerunt,Donec Saxones eam per Othones occuparunt, ex quibus tertius Otho Electores inſtituit, ſub quorũ tutela Occidentis Imperium,vſq; ad Carolum Quintum firmiter ſtetit. Appropinquante verò die nouiſsimo, ac mundo ad interitum inclinante, omnia nunc turbantur, donec ſeptimus veniat, Qui non diu manſurus eſt. Quis verò hic fuerit, meum non eſt diuinare.

Accacius Conſtantinopolitanæ Vrbis Epiſcopus, Petro Moggo,qui Calcedonenſi Concilio aduerſabatur, communicans,magnas in Eccleſia Dei diſcordias 481.
& rixas excitauit. Fueruntq; hæc tempora,apud Antiochiam & Alexandriam quò ad Eccleſiæ ſtatum, turbulentiſsima.Moggus enim vi in Alexandrinam ſedem intruſus eſt. Quem Monachi Zelo pio ferueutes, poſt trigeſimum Epiſcopatus diem, de ſede pepulerunt, ac Timotheum,quem is antè dejecerat,reſtituerunt. Huic ſuffectus eſt Iohannes quidam Tabenneſiotes,vir tam doctrina,quàm puritate fidei clarus,quem Zeno Imperator,ab Accacio Patriarcha Petroq; Moggo blanditijs victus, ab Eccleſia remouit, ac Petrum Moggum turbatorem eidem reſtituit. 482.
Sed Antiochiæ res non meliores fuère. Stephanus enim pius eius ſedis Epiſcopus, Petri Gnaphei hominis itidem turbulenti fauore, à populo tanquam Neſtorianus 484.
accuſatus eſt apud Zenonem. Sed hunc Laodicena Synodus ad diſcutiendam eius cauſam conuocata, abſoluit, innoxiumq; ſedi ſuæ reſtituit. Qui tamen non diu ſuperuixit. Mortuo itaque Stephano,Stephannm alterum pro eo conſecrauerunt, quem inimici fidei, vt Nicephorus inquit, voto quo erga Gnaphea flagrabant, in Natatorio ſancti Martyris Barlæ calamis acutis trucidantes,in Orontem fluuium proiecerunt, furore armantes amentiam. Sed & Gnapheus hac vſus arte,ſedem non obtinuit. Quia AccaciusPatriacha Zenonis iuſſu, Calendionem quendam nomine ad ſedem Antiochenam promouit. Cumq; res magis quàm dici poteſt, vndiq; in Orientis partibus,atq; in Ægypto turbatæ eſſent,& Accacius in dies maiora tentaret, Orientis quidam Epiſcopi rem ad Felicem Romanum Pontificem etulerunt, qui Synodo conuocata,Petrum Moggum tanquam hæreticum ab Eccleſia eijciendum cenſuit: Miſsiſq; duobus Legatis Epiſcopis ad Zenonem, hæc ſignificat Zenoni & Accacio: qui furore correpti, legatos carceri apud Abydum ncludunt: Tandemq; vi compellunt eos,PetroMaggo & Accacio communicare(Plantina &alij quidam pecunia corruptos aiunt.) Quod Felix reſciſcens,eoſdē egatos ab officio depoſuit. His & eiuſmodi contentionibus Eccleſia tum temporis diuexata eſt, Cùm foris pacem haberent Epiſcopi, inter ſemetipſos ſeſe commordentes, vnus alterum ex inuidia & ambitione deuorauit. Quod propterea reuli,vt ſtatus Eccleſiæ ſeculi iſtius, noſtris innoteſceret.

Interea Gundamundus Vandalorum ac Africæ Rex,patruo Honoricho ſuccedens,multò atrociora in Chriſtianos,quàmGiezerichus & Honorichus anteceſſores ſui, perpetrauit. Quod Procopius lib. 3. de rebus Vandalicis,paucis indicat, 484.
dicens,Chriſtianos imitatione ſuorum ſupplicijs etiam maioribus afflixit.Plura de hac perſequutione non reperi.

De Felice Pontifice Romano,hæc, præter ea quæ dicta ſunt,referuntur:Quod Presbyteri filius fuerit, & Eccleſias ab Epiſcopis tantùm conſecrandas eſſe ſta- 486.
tuerit:

Anni Christi.

tuerit: Apud Iudicem accuſato ad reſpondendum inducias dari cenſuerit. Et quód iudices & accuſatores à ſuſpicionibus liberos eſſe voluerit. Baſilicam quoq; S. Agapiti extruxerit.

494. Xenaias natione Perſa dominum ſuum fugiens, in villis circa Antiochiam, ſub Calendione Epiſcopo ſeſe continuit, ac ſimplices homines à fide retraxit, presbyterum ſe eſſe mentiens, cúm nondum baptizatus eſſet. Sed Calendio actus eius cognoſcens, è regione eum expulit: quo facto nomen eius magis apud exteros innotuit. Ac cùm non multò pôſt, Zeno Imperator pleroſq; Orientis Epiſcopos, eo quód peruerſam eius opinionem recipere nollent (Chalcedonenſi enim Concilio aduerſabatur) ab Eccleſijs deijceret, Calendio quoq; ab Antiochena ſede ex pulſus eſt. Inq; locum eius Petrus Gnapheus, de quo ſuprà memini, indroductus. Is Xenaiam re vocauit, eumq; Hieropoleos Epiſcopum conſecrauit, ac mutato nomine Philoxenum appellauit. Cumq; reperiſſet, nondum eum baptizatum eſſe, ſufficere ei, dixit, pro baptiſmate, conſecrationem, qua Epiſcopus factus eſſet. Quæ res maximum Antichriſti iam regnantis manifeſtumq; eſt indicium. Porró is Xenaias primus in Eccleſia bellum contra Imagines excitauit. Quod deinceps maximos in Eccleſia tumultus dedit, ac totum denique, quod adhuc ſupererat Romani in occidente Imperij, ab orientis Imperatoribus alienauit, de quo ſuo loco dicendum.

495. Gelaſius Valerij Africani Epiſcopi filius, Romanus Pontifex poſt Felicem ſedit. Hic Manicheos Romæ depræhenſos exilio damnauit, & libros eorum publicè combuſsit. Qui libri authentici & Apocryphi in Eccleſia habendi ſint, declarauit. Bigamos ad ordines Eccleſiaſticos non admittendos, ſine Rom. Pon. diſpenſatione, cenſuit: Præfationem Miſſæ, Verè dignum & iuſtum eſt &c. inſtituit. Te igitur clementiſsime Pater &c. in Miſſa addidit. Rat. diuin. Vrbem Romam, cúm fames iuualuiſſet, ab inopia liberauit. Scriptis contra hæreticos pugnauit, eloquio & in pauperes beneuolentia, multos anteceſſorum ſuorum præcelluit. Anaſtaſium tandem Orientis Imperatorem, quia hæreticis & Arrianis faueret excommunicauit: quod aliquot inde ſeculis ſuccedentes Pontifices exemplum ſibi ſumentes, innocentes quoque Imperatores, quod libidini ſuæ non parerent, anathemate ferre auſi ſunt.

495. Eodem anno Theodoricus Oſtgothorum rex Italiam occupauit (quam pridem à Zenone in poſſeſsionem, ſi ab Herulorum poteſtate eam vindicaret, acceperat) non tamen ſine ſanguine. Nam cùm tertio antè anno, cum exercitu Gothorum omniq; eorum ſubſtantia, ad Italiam pergeret, Traſillam Gepidarum regem hoſtem eſt expertus, quem inſidias ſibi molientem bello victum occidit. Poſt quem & Buſam Bulgarorum regem obuiam habuit, quem magna cum ſuis agminibus cæde proſtrauit, vt Diaconus dicit. Ingreſſus inde in Italiam, cúm ad Sontium flumen, quod non procul ab Aquilea labitur, caſtra firmaſſet, longoq; fatigatum itinere exercitum reficeret, Odoacrum cum omnibus totius Italiæ viribus obuiam ſenſit. Quem Theodoricus alacriter excipiens, magno ſuperatum prælio poſtremò in fugam conuertit. Exinde cúm Veronam mouiſſet exercitum, iterùm aduerſus eum Odoacer non minori, quà prius, belli ſeſe apparatu opponit. Contra quem Theodoricus, haud procul Veronenſi vrbe, confligens, maxima eius exercitum cæde contriuit, Ipſumq; pariter & omnem illius multitudinem terga dare coëgit. Qui dum fugæ metu, ſe præcipites in Atheſim fluuium mergunt, ex magna parte rapitiſsimis gurgitibus impliciti, ſuffocantur. Theodoricus verò, dum ip-

impe-

impetu ſubſequitur fugientes, Veronam ilicò, pauore ciuibus conſternatis inuadit. Odoacer autem cum ijs, qui euaſerant, fugiens, Romam contendit. Sed obſeratis continuò portis, excluſus eſt. Qui cùm ſibi denegari introitum cerneret, omnia quæ attingere potuit, gladio flammiſq; conſumſit. Inde quoque regrediens, Rauennam ingreſſus eſt: ibiq; quibus ſe aduerſum hoſtes tueretur, munitionum præparare obſtacula cœpit: Theodoricus itaq; à Verona digrediens, Mediolanum peruenit: vbi cùm conſiſteret, magna ad eum multitudo militum, pluresq; Italiæ populi conuenere. Sed paucis interiectis diebus, rurſus qui ſe dediderat exercitus, Tuſa quodam nomine inſtigante, Odoacri ſe partibus reddidit. Ea res Theodoricum in tantum perterruit, vt ſe ſuumq; exercitum apud Ticinenſem vrbem muniret. Talium rerum viciſsitudines Burgundionum rex Gundobaldus aduertens, Liguriam cum ingenti exercitu ingreſſus, cuncta quæ reperire poterat, pro voluntate diripiens, infinitam ſecum ad Gallias captiuorum multitudinem abduxit. Theodoricus itaq; aliquandiu intra munitiones exercitum retinens, demum relictis ibi matre, ſororibus, vniuerſaq; vulgi multitudine, cum expeditis armatorum copijs, ad Rauennæ, vbi Odoacer erat, obſidionem perrexit, dumq; eo loco, cui Pinetum nomen eſt, non procul ab vrbe caſtra poſuiſſet, per continuum ferè triennium Odoacrum obſedit. Qui cum frequenter ex vrbe cum ſuis erumpens exercitum Theodorici inquietaret, nouiſsimè noctu in caſtra irruens, magna Gothorum exercitum ſtrage proſtrauit. Victus ad extremum fortiſsimè Gothis reſiſtentibus, in vrbem confugit. Nec multò póſt inter vtroſq; pax facta, vt æquo iure, tám Gothus quàm Herulus Italiam poſsideret. Qua tamen pace Herulus non diu vſus eſt. Inuitatus enim à Theodorico ad cœnam Odoacer: cúm inſidiarum eum ſuſpectum haberet, contra fidem truculenter eum occidit: Herulisq; extra Italiam & locum & regem dedit: Ipſeq; ſolus tota Italia cum vrbe Roma potitus eſt. Atque tum hoc cœpit altera poſt Imperium dynaſtia apud Romanos, de qua ſuprà in Odoacro dictum eſt &c.

Anaſtaſius Rom. Pontifex, nihil conſtituit, quod referatur: Imperatorem tamen Anaſtaſium excommunicaſſe fertur. Cæterùm quæ Platina de eo ſcripſit, quomodo ab Accacio Conſtantinopolitano ſeductus ſit &c. vera eſſe non poſſunt, cùm Accacius ſeptimo ferè anno prius mortem obierit, quàm hic Pontificatum Romæ ſuſceperit. 500.

Symmachus ſucceſſor eius, magna Cleri diſcordia Pontificatum accepit. Nam cùm ipſe in Baſilica Conſtantiniana eligitur, coitur ab alijs in Baſilica Mariæ, ibiq; Laurentium Pontificem creant. Hæc diſſenſio quia totam ciuitatem in diuerſa ſtudia diſtraxit, ideo Synodus Rauennæ indicitur, in qua Symmachus, totius Concilij ſuffragijs, pontificiā dignitatem retinuit. Quò verò & Laurentium competitorem placaret, Nuceriæ Epiſcopum eum fecit. Quarto anno poſt ſopitam diſcordiam, Laurentiana factio Laurentium Nuceria Romam accerſit, Probino & Feſto vrbis Coſs. ſic iubentibus, & contentionem renouant. Theodoricus autem Rex ſeditionis pertæſus, mittit Petrum Alcinatem Romam, vt Symmacho & Laurentio pulſis, ipſe Pontificatum occuparet. Symmachus verò in conuentu CXX. Epiſcoporum Romæ habito, tàm accuratè cauſam dixit, vt omnium calculis Pontifex decerneretur, Laurentio & Petro Alcinate relegatis: ob quam rem ſeditio plus quàm antea increuit: à conſilio ad arma itum, cruor vtrinq; fuſus eſt, atq; ita deſæuitum vt etiam factiones in ſacras virgines ferrum ſtringerent. Quam tandem ſedi- 502.

Anni Christi.

tionem Fauſtinus conſul compeſcuit. Plat. & Sabell. Symmachus ergo, ſtabilita di-
gnitate pontificia, Manicheos vrbe expulit, libroſq; eorum combuſsit, Decretaq;
tulit, quibus ambitum & ſcandala præuenire cupiuit. Decreuit enim, Ne viuo Pon-
tifice conſilia mouerentur, de electione noui Pontificis, atq; hoc ſub Anathematis
pœna confirmauit, Quo decreto ſatis docet, quàm ſtudioſè ambiuerint ſedem Pon-
tificiam Romanæ Eccleſiæ boni illi patres. Deinde ne mulieres, niſi eiuſdem ſan-
guinis eſſent, Clericis cohabitarent ſtatuit. Quam legem procul dubio ſua caſtitate
Clerici cauſarunt. In dominico die & ſanctorũ natalitijs, Gloria in excelſis, in miſ-
ſa canendum edixit. In pauperes valdè fuit beneuolus, ita vt Epiſcopos & Clericos
ex Africa & aliundè eiectos, ad ſe vocatos ſtudioſè nutriuerit, Domoſq; pro pau-
peribus Romæ inſtituerit, quarum adminiſtrationem paſtoribus Eccleſiarum com-
miſit, Baſilicas multas è fundamento inſtaurauit.

Ab eo tempore in Conſulum ſerie ab alijs mihi diſcedendum fuit, vt quili-
bet, ſi noſtra cum alijs conferat, facile videre poteſt. Sed vt huius facti cauſam ha-
beas, paucis hæc accipe. Codice in Epiſtola ad Præf. Prætorij Mennem, Decius ſo-
lus Cos. fuiſſe traditur, indictione ſeptima. Hunc alij quarto anno pòſt ad vnde-
cimam indictionem poſuerunt. Hunc errorem cernens, quæſiui qua ratione
veritas inueniretur. Ac poſt diligentem inquiſitionem, vidi poſt Conſulatum Io-
hannis & Paulini, qui in annum Vrbis 1253. incideret, ab Haloandro ſuperfluè
poſitum eſſe. Nullibi enim eius fit mentio, neque Caſsiodorus, qui ijs tempori-
bus vixit, quicquam de eo habet. Atque hoc modo vnum annum exemi ab erro-
re. Deinde vidi, eundem Haloandrum circa annum 1268. Conſulatum Senatoris &
Caſsiodori in duos diuidere, cùm tamen ſimul Conſulatum geſſerint. Sed error è
Caſsiodori verbis enatus eſſe videtur, cùm ita ſcribat: Senator. V.C Cos. ac ſtatim
ſubiungat, Me etiam Cos. in veſtrorum laude temporum, adunato Clero vel po-
pulo Romanæ Eccleſiæ redijt optata concordia. Illud, Me etiam, non animaduer-
ſum, quod hanc ſententiam priori annectit, diuiſioni cauſam præbuit. Deinde in
conſulatu Petri V.C. idem accidit. Nam eodem anno Eutharius Cillica cum Iuſti-
no Conſulatum geſſerunt, vt ex Caſsiodoro palàm eſt, atque hoc modo tres anni
quibus Decius Cos. poſterior ab Haloandro poſitus eſt, à me animaduerſi, corre-
ctioni locum præbuerunt. Quod ne curioſus ad calumniandum moueret, hîc indi-
510. care volui.

Notabile eſt, quod à Nicephoro, & ab alijs compluribus refertur, de quodam
ab Arrianis baptizando, cui aqua diuinitus ſubducta eſt, de quo Nicephorus ſic
ait. Deuterius Arrianorum Epiſcopus Bizantij baptizans quendam virum, nomi-
ne Barbam, præter dominicam traditionem auſus eſt dicere: Baptizo te Barba, in
nomine Patris, per Filium, in ſancto Spiritu: & ſtatim lauacrum exiccatum eſt.
Barbas verò timore perterritus fugit, & omnibus notum fecit miraculum. Hæc
Nicephorus. Cæteri ad veram fidem hunc Barbam conuerſum tradunt. Sed & hoc
loco notandum, quòd Paulus Diaconus in ſua hiſtoria, eum qui baptizauit hoc
loco Barbam vocat, ſed procul dubio ex errore, quem & alij ſecuti ſunt. Quorum
ſcripta ego quoque imitatus, ſimili errore Barbam Arrianum &c. in Chronologia
vocaui, qui alium baptizare voluerit, cùm ipſe fuerit baptizandus à Deuterio Epi-
ſcopo &c. Quare locum iſtum ſic corrigito. Deuterius quoque Arrianus, dum inter
baptizandum &c.

513. Anaſtaſius Imperator, Chalcedonenſis Concilij, imò totius veræ religionis

hoſtis

hoſtis,ad Xenaiæ (de quo ſuprà) petitionem, Synodum Epiſcoporum apud Sidonem conuocat. In qua magna ex parte ij conuenerunt, qui cum Imperatore Ventrem Deum magnum colebant,atq; ob id impio adulabantur Principi. Hi Chalcedonenſe Concilium omninò condemnarunt. Atq; eo veſaniæ impulerunt Anaſtaſium, vt Flauianum Antiochiæ & Heliam Hieroſolymarum Epiſcopos, alias pietatis haud contemnendæ viros, vi, ad condemnationem eiuſdem Chalcedonenſis Synodi,compelleret. Tantum valuit iam tum Antichriſti Spiritus.Plura vide apud Nicephorum in Anaſtaſio,Quomodo Princeps impius pios quoſque Epiſcopos exilijs condemnarit, atq; ſuæ impietati fauentes in eorum loca ſubſtituerit. Eiecit enim Conſtantinopoli Macedonium, Antiochia Flauianum, Hieroſolymis Heliam &c.ijsq; ſceleratiſsimos nebulones ſuffecit.

Cùm Alamundarus Saracenorum rex ab Orthodoxis baptizatus eſſet, Chal- 515.
cedonenſis Concilij hoſtes, duos ſuæ blaſphemiæ Epiſcopos ad eum miſerunt, vt pium principem, ſtatim ab initio confeſsionis ſuæ, à veritate retraherent (Tanto quærit ſtudio ſuos hominibus obtrudere errores malicia) Sed is melius inſtitutus, mirabiliter eos erroris coarguit. Fabulam eis huiuſmodi objiciens. Cum illi ſeriò diſputarent, dixit eis: Literas accepi hodie, quæ indicant, Michaëlem archangelum mortuum eſſe. Illis verò contradicentibus,Hoc impoſsibile fore: ait Princeps, & quomodo Deus ſecundum vos nudus crucifixus eſt, niſi naturarum duarum eſſet Chriſtus,quandoquidem nec angelus moritur? Ad hoc cùm non haberent quod contradicerent,cum confuſione receſſerunt.

Hormiſda Rom. Pontifex, Theodorici iuſſu prouincialem Synodum in vr- 516.
be habuit, omniumq; conſenſu, Eutychianos iam antea improbatos, damnauit: Iohannem quoq; Conſtantinopolitanum Epiſcopum,literis & nuncijs adhortatus eſt, vt ab eadem hæreſi deſiſteret, crederetq; duas in Chriſto naturas eſſe, diuinam & humanam:Sed Iohannes non paruit, Anaſtaſij viribus fretus, qui legatos Hormiſdæ Epiſcopos duos, & Presbyterum vnum cum Diacono vno, contra ius gentium magna contumelia affecit: Reiectos enim à ſe,naui quaſſa & rimoſa, ea conditione nauigare iuſsit, vt recta in Italiam redirent, nec vllum Græciæ littus attingerent. Hæc etiam eiſdem mandata ad Pontificem dediſſe referunt, vt ſciret, Imperatoris proprium eſſe imperare, & non imperata Pontificis aut cuiuſuis alterius accipere. Ob quam contumaciam Fulmine ictus,peruicaciæ ſuæ pœnas dediſſe creditur Anaſtaſius.Ad Hormiſdam redeamus,IsManicheos repullulantes Romæ damnauit,libris eorum ante Baſilicam Conſtantinianam combuſtis. In Romana Synodo conſtituit, ne ad ſacros ordines admitterentur,qui ſolenniter in publico pœnituiſſent, ne ordo Clericalis malè audiret propter eos, qui crimine aliquo eſſent notati. Nuptias publicè, non occultè fieri præcepit. Ne altaria ſine Epiſcopi aſſenſu erigerentur, ſtatuit: Hoc tempore monachi è Scytia Romam veniebant,quos Dioſcorus, Romani Pontificis legatus,Neſtoriana hæreſi corruperat, vt Pontificem ſuper eius Sectæ doctrina conſulerent. Pontifex autem cognito in monachis perſiſtendi ſtudio, in concepta opinione, vitauit eos, nec dignatus eſt ſuo colloquio. Ob quam cauſam Monachi in Pontificem commoti publicè obloquebantur ei, paſsimq; querebantur, ſe non audiri.Cumq; hoc ad quatuordecim menſes Romæ commorati ſedulò feciſſent, ac non ceſſarent diſsidiorum ſemina ſpargere, & ſugillare Pontificem, ex vrbe eiecti ſunt. Qua de re ipſe Hormiſda ſcribit in Epiſtola ad Poſſeſſorem Epiſcopum,in qua Monaſticam hypocriſim acriter perſtringit.

 Iohan-

ANNI Chriſti.

Iohannes primus eius nominis Rom. Pontifex, præter quædam ædificia Ec-
cleſiaſtica nihil poſt ſe memoriæ dereliquit, niſi quòd à Theodorico in carcere ad
525. moriendum, vt mox dicetur, compulſus eſt. Cuius rei cauſa, cùm & ſcitu dignam
526. in ſe complectatur hiſtoriam, longius indicanda erit. Iuſtinus Imperator Ortho-
doxæ fidei diligentiſsimus obſeruator, vt tandem hæreticorum nomen extingue-
ret, Arrianos expulit, eorumq; Eccleſias Catholicis aſsignauit. Quam rem Theo-
doricus ægrè ferens, Iohannem Pontificem, Theodorum quendam, duoſque Aga-
pitos, Conſularem vnum, Patricium alterum, oratores ad Iuſtinum mittit, qui e-
um adhortarentur, vt Arrianos reſtitueret: ſin ſecus animatus eſſet, ſciret ſe omnes
Italiæ Eccleſias, Catholicas præſertim demoliturũ. Magnificè & perbenignè primò
quidem excepti legati ſunt: qui vbi rationem legationis expoſuêre, cùm flectere
Iuſtinum non poſſent, ad lachrymas verſi ac ſuppliciter petentes, vt perituræ Ita-
liæ, vnà cum Catholicis omnibus, ſubueniret: eò tandem pium hominem perpu-
lêre, vt velle ſeſe Arrianos reſtituere, eosque viuere ſuis legibus & inſtitutis ſinere,
promitteret. Quod an factum ſit poſtea, incertum eſt, cùm alius neget, alter affir-
met. Ego quidem ob celerem Theodorici interitum, Arrianos reſtitutos eſſe,
non crediderim. Præſertim cùm ex hoc tempore, nulla penitus eorum fiat men-
tio, quòd potentes fuerint, vt hactenus. Sed ad Theodoricum redeo. Is abſente
Legatione illa, Symmachum & Boëtium viros Conſulares, quos ob ſuſpicionem
affectatæ libertatis, antea in exilium miſerat, Rauennam reuocauit, eosq; carceribus
incluſos, ad extremum gladio vita priuauit. Iohannes autem ex Legatione Ra-
uennam rediens, in carcerem properè conjicitur: ac parùm abfuit, quin eum ſta-
tim occideret Theodoricus, adeò in hominem exarſerat, & fide & moribus cum
Iuſtino ſentientem. Perijt tandem venerandus Pontifex in carcere, pedore, ſitu &
inedia. Quam quidem Theodorici ſæuitiam, ira diuina, non ita multò pòſt, gra-
uiore pœna compeſcuit. Nonageſimo octauo enim poſt hæc die, ſubita morte de-
functus eſt. Ac ſunt qui animam eius à ſolitario quodam viro ſanctitate eximia vi-
ſam eſſe dicant, apud Lyparam inſulam, eamq; inter Iohannem Papam & Sym-
machum deductam, & in Vulcani ollam, quæ ei loco proxima erat, demerſam.
Cuius rei fides penes autorem eſto.

Sub idem tempus Zates Lazorum rex, qui Perſarum imperio ſuberat, Con-
ſtantinopolim venit, Baptiſma à Iuſtino, & inſtructionem in fide Chriſtiana petij-
quem Imperator de omnibus pro neceſsitate inſtructum, & Baptiſmatis fonte lo-
tum, magno cum honore & gaudio ad ſuos remiſit. De qua re Annales Conſtanti-
nopolitanæ vrbis lib. 15. plura continent.

Felix eius nominis quartus Romanæ ſedis Epiſcopus, infirmos ante obitum in
527. ungendos eſſe ſtatuit. Quod nunc pro Sacramento à Chriſto inſtituto, apud Ro-
manenſes habetur. Patriarcham Conſtantinopolitanum à fide aberrantem (admo-
nitum prius nec ne, incertum eſt) anathemate notauit. Coſmi & Damiani Tem-
pla apud Romanum forum extruxit. Baſilicam Saturnini incendio abſumptam i
via Salaria reſtituit.

Eodem anno terræ motu grauiſsimo Antiochia concuſſa eſt, quem pleriq; i
pœnam diuinitus huic vrbi, ob nefandiſsimas in Chriſtum blaſphemias, quas lõg
tempore ibi complures hæreticorum Epiſcopi euomuerant, populuſq; magno fu
rore defenderat, immiſſam fuiſſe arbitrantur. Ceciderunt enim in eo motu, omni
Eccleſiarum ædificia, quorum ruinis & ipſe Euphraſius vrbis Epiſcopus, oppreſſu

inte

interijt, ac omnis ciuitatis pulchritudo exterminata eſt, ita vt non exemplum ſimile diuinæ vltionis, in alia quadam ciuitate, per omnes generationes, neq; viſum, nec auditum antea. Hunc caſum vrbis celeberrrimæ pijſsimus Imperator Iuſtinus, tam magno animi dolore accepit, vt abiecto omni ornamento Imperiali, in Sacco ſedens, per multos dies lugubrem duceret vitam. Quem luctum ego cauſam fuiſſe crediderim ſubſequentis ægritudinis. Nam ſtatim menſe Aprili ſubſequente, grauiſsimo morbo correptus eſt. Quem cùm in dies creſcere magis ſentiret, Iuſtinianum ex ſorore nepotem ad Imperium prouexit. Qui cum ipſo imperauit menſibus quatuor: quibus exactis Iuſtinus Auguſto menſe moritur, ſeptem annis in Imperio pijſsimè tranſactis. Alij vndecim ei annos aſſcribunt, alij nouem. Sed indictiones, ſeptem eum tantummodò annos imperaſſe, ſatis manifeſtè docent. Indictione enim quinta obijt, quæ in annum ſeptimum poſt Anaſtaſij mortem incidit, vt ex Chronologia videri poterit.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER OCTAVVS.

ARGVMENTVM.

ECCLESIASTICAM HISTORIAM, ET SI Q[illegible] tu digna in Imperijs ciuilibus acciderunt, à tempore Iuſtiniani Impera[illegible], vſque ad Imperium occidentis ſub Carolo Magno inſtauratum, octauus liber compendio tradit.

REdit nunc noua facies Romanæ Reipublicæ Magno eam gubernante Iuſtiniano. Is enim ſimul ac Imperium adminiſtrare cœpit, animum ad reparanda quæ amiſſa erant adiecit. Perſas ergo, qui transgreſsis militibus Meſopotamiam, Cæleſyriam, Syriamq; prædati ſunt, per Beliſarium Legatum prælio fudit, fugatosq; trans Euphratem abire coëgit. Veteres firmauit limites. Iura imperij toto Orienti aſſeruit. Nec ſuus Beliſario honor, ob res tam fortiter geſtas, defuit. Redeuntem enim cum Victoria, maximo ac ſplendiſsimo Triumpho, curru aureo inſidentem, Imperator Conſtantinopolim introduxit. Hinc eundem ducem contra Vandalos in Africam cum exercitu miſit, qui paruo tempore Africa recuperata, Gilimerem Vandalorum Regem vinctum Conſtantinopolim miſit. Carthaginem firmius quàm antea reſtituit. Vnde maior ei Triumphus, ac precioſior Perſico decretus fuit. Præferebantur puluinaria ornata auro ac gemmis ſigna militaria, tapetes, menſæ, pocula, veſtes precioſæ, pepla, regiaque hæc ſuppellex diſtincta auro, lapillis & margaritis: ſeptem magna vaſa plena auro & vaſa quædam è gemmis. In quibus & Iudæorum res multæ nobiles extitêre, quæ olim à Tito Veſpaſiano, cùm Hieroſolymas caperet, Romam cum quibuſdam alijs exportatæ fuerunt. Eas imperator à Iudæo quodam monitus (qui eas nuſquam conſiſtere poſſe, ſeriò affirmaret, quàm in eo loco, in quem à Salomone primitus collocata eſſent: atque ob eam cauſam, Romam à Vandalis direptam, Vandalosq; à Beliſario ſpoliatos dicebat) illicò Hieroſolymam miſit. Erat autem inter captiuos, quod Triumphum ſuper omnia reddebat ſpecioſum, Gilimer ipſe, purpurea quadam veſte humeros amictus, vnà cum vxore ac omnibus conſanguineis, quos magna Vandalorum multitudo, qui 528.

 procerita-

Anni Chriſti.

procceritate corporum ac pulchritudine alijs præſtarent, in vinculis comitabatur. Ac cûm Gelimer in Hippodromo coram Imperatore conſtitiſſet, ipſumq; in Throno regio ſedentem conſpexiſſet, ſemetipſum, in quod fatum perueniſſet, conſiderans, quaſi ſubridens dixiſſe fertur: Vanitas Vanitatum, & omnia Vanitas. Finitoq; in hunc modum Beliſarij Triumpho, tam Rex captiuus quàm victor Beliſarius iuſsi imperatorem ex more adorarunt: At ille ſimul & Theodora Auguſta, Ilderichi filios ac nepotes omnes, vt ex Valentiniani imperatoris ſanguine deſcendentes, neceſsitudineq; ſibi quadam deuinctos, opibus ſatis amplis munerauerunt. Gilimeri autem loca quædam in Gallia, non admodum contemnenda, ad habitandum omnibus propinquis ſuis aſsignauit. Atque in hunc modũ Africa imperio denuò adiuncta eſt. Interea legibus quoq; Rempublicam firmauit Imperator, conquiſitis omnibus Iuriſperitorum veterum ſcriptis, eum quo adhuc vtimur Legum Codicem, cum inſtitutionum libris &c. ex eis congeſtum, publicè propoſuit, vt ſecundum eas Leges Ius diceretur. Gothis inde in Italia res turbantibus, ad eam quoque recuperandam animum applicuit. Ac cùm Beliſarij virtus, omnibus tum ex prioribus Triumphis, ſatis eſſet perſpicua, eundem & huic negocio præfecit. Quæ & quanta per eundem virum eo quoque in bello geſta ſunt, in ſequentibus, cùm ad illa quibus hæc facta ſunt tempora peruentum erit, pro rei locique neceſsitate, breuiter referemus. Nunc ad ea, quæ interea acciderunt, memoratuq; digna videntur, accedamus.

529. Antiochia iterùm diuina indignatione, terræ motu grauiſsimo concutitur, ita vt quod ante biennium remanſerat, ac interea ex ruinis reparatum erat, ferè omne conciderit, magnaq; & innumerabilis hominũ multitudo ruinis oppreſſa interierit. Quo malo ij, qui remanſerant, ad pœnitentiam vocati, Litanias facere cœperunt, omnesq; diſcalciati clamauerunt, κύριε ἐλέησον. Cumq; in hunc modum diu noctuq; ſupplicarent Deo, Cuidam pio homini, in viſu apparuiſſe fertur Angelus Domini, vt diceret, mandaſſe, omnibus reſiduis, vt ſuperliminaribus ſuis inſcriberent, CHRISTVS NOBISCVM, STATE. Quo facto ſtatim plagam deſijſſe. Ad hanc vrbem reædificandam, atq; in priſtinam dignitatem reſtituendam, Iuſtinianus cum Vxore multas pecunias elargitus eſt, eamque ob ſingularem viſitationem DE I, Theopolim cognominauit.

531. Bonifacius eius nominis ſecundus, magna quoq; Clericorum diſcordia ad Pontificem Rom. eſt euectus. Diuiſo enim bifariam Clero, ab vna parte Bonifacius, ab altera Dioſcorus quidam eligitur. Eſtq; hac ſeditione exagitatus Clerus diebus octo & viginti, morteq; tandem Dioſcori à tanta perturbatione liberatus. Vnde Bonifacius ad confirmandam Eccleſiam conuerſus, inſtituit, ne quiſpiam ſibi in Epiſcopatu ſucceſſorem deligeret. Quod poſtea multi pontifices confirmarunt. Inſtituit item, vt in demortui locum alter pontifex, ſi fieri poſſet, tertia die ſufficeretur, ne dilatio ſeditionem faceret. Diuiſit & populum à Clero dum celebraretur. Quin & hoc conſtituiſſe à quibuſdam traditur, Ne cuiquam liceret Epiſcopum, vel in ciuili, vel in criminali cauſa, ad ſecularem iudicem vocare. Huius temporibus magno numero Monachi ſunt aucti, vnius Benedicti, qui in monte Caſſino clauſtra habebat, exemplo ad hoc inducti. Qui Benedictus omnium Monachorum Pater, qui vſq; ad tempora ordinum Mendicantium per occidentem fuerunt, non immeritò dici poterit. Eouſq; enim vnica ferè Regula Benedicti monaſticam rexit vitam. Poſtea, vt fit, rebus ad interitum inclinantibus, infinitæ Regu-

larum

arum formulæ ſunt excogitatæ, de quibus magna, ſi quis omnes enumerare vellet, volumina conſcribenda eſſent, Quæ Vincentijs, ac eiuſmodi nugarum ſcriptoribus conſarcinanda relinquimus. *ANNI Chriſti.*

Bonifacio Iohannes ſecundus eſt ſuffectus: de hoc nihil admodum ſcitu dignum refertur, niſi quòd Anthimum, Conſtantinopolis Epiſcopum, eò quòd ad Arrianiſsimum declinauerat, excommunicauit. Eius temporibus Iuſtinianus Romanæ vrbis Eccleſias multis donis, ex auro argentoq; factis, gemmiſq; circundatis munerauit. Quæ Platina enumerat. 533.

Anno Iuſtiniani octauo, quo ſolus regnauit, inceptum eſt bellum omnium, quæ ipſo imperante geſta ſunt, grauiſsimum, cum Gothis in Italia regnantibus, Qoud ob eam cauſam à Iuſtiniano motum eſt. Amalaſuenta cùm filium ad omnis generis dedecora, per laſciuiam & quotidianas ebrietates delabi cerneret, clam ſecum inijt conſilium, de Regno in Iuſtiani fidem committendo, Eiuſq; ipſum Imperatorem per Legatos, qui dona Romam tulerant, certiorem facit. Interea moritur filius, ipſa Theodatum in regni conſortium accipit, qui male remunerans acceptam dignitatem, carcere Amalaſuentam primùm incluſit, mox inuidia aucta, eam quoq; occidit. Quam iniuriam vindicaturus Iuſtinianus, ſimul quoq; à Gothorùm Tyrannide liberaturus Italiam, bellum hoc inſtituit. Ad quod, vt ſupra dictum eſt, Dux Beliſarius eſt electus. Qui primùm Siciliam, à Gothis eouſq; poſſeſſam, bello petijt, eamq; breui tempore ſub Imperium redegit: atq; hæc per claſſem geſta ſunt. Terreſti veró itinere, præmiſſus eſt Dux quidam Mundus nomine, qui cùm per Dalmatiam cum exercitu Italiam peteret, apud Salonas Gothos obuiam habuit, qui Aſinario Grippaq; ducibus magno cum exercitu ſe in Dalmatiam conferebant. His Salonas proximè venientibus, Mauritius Mundi filius, non vt acie dimicaturus, ſed explorandi gratia, cùm paululùm proceſsiſſet, cum paucis quibuſdam ex inſperato occurrit: facta pugna, Gothorum primores & fortiſsimi quiq; cæduntur, Romani omnes ferè cum Mauricio Duce deſiderati: Quorum ſtrage Mundus pater accepta, dolore ingenti affectus, & ira ſimul incenſus, incompoſitis copijs in hoſtes ſtatim procedit, & celeriter inito certamine, Romanis victoriam retulit. Eo namq; in prælio, hoſtium pars maxima cecidit; fugientes Mundus temerè inſectatus, cùm animum ipſum & furibundum continere præ filij iactura non poſſet, à milite quodam & ipſo fugiente percuſſus, mox cadit. In eoq; Gothos, in fugam præcipites actos, perſequendi finis eſt factus. Hæc ſunt eius belli, quod octodecim annis magna vi, magnis vtrinq; animis geſtum eſt, primordia. Sed quæ Beliſarius in primis huius belli annis geſſerit, in Chronologia indicata ſunt. 535.

Dum Beliſarius in Sicilia commoratur, Iohannes Papa moritur: huic ſtatim à Theodato Gothorum rege, Agapetus eſt ſuffectus. Quem & pro Legatione ad Iuſtinianum miſit. Nam cùm vndiq; bello ſe peti cerneret, ipſeque literarum magis eſſet quàm bellorum peritus, pacem facere cum Imperatore voluit, toto ei Italiæ Regno oblàto, cuius conditiones Procopius lib. 1. bell. Goth. multis enumerat:, quibus ab Imperatore ſuſceptis Theodatus non ſtetit. Agapetus ergo Conſtantinopolim miſſus, ac benignè & honorificè acceptus, cùm pacem impetraſſet ab Imperatore, tentatur, vt Eutychianam opinionem confirmaret. Verùm cùm Iuſtianus ab ea re hominem, recta fide imbutum, abhorrere cerneret, precibus minas addit. Tum Agapetus, Ego, inquit, ad Iuſtinianum Chriſtianiſsimum Principem venire optaui, ſed Diocletianum inueni. Qua libertate loquenti, & Dei nutu 535.

 ſingu-

Anni Christi. ſingulari, Iuſtinianus permotus, & fidem Catholicam amplexus eſt, & pulſo Aga-
peti rogatu, Anthemio Conſtantinopolitano Epiſcopo, qui Eutychianam hære-
ſim tuebatur, Mennam Catholicum in eis locum ſuffecit, quem, vt Platina refert,
Agapetus conſecrauit, qui haud multò pòſt Conſtantinopoli moritur. Romam cor-
pus eus relatum aiunt, ibiq; ſepultum.

536. Siluerius, qui & Liberius dicitur, Epiſcopi Filius, Theodato Gothorum rege
iubente, ſine Imperatoris aſſenſu Pontifex Rom. creatus eſt. Theodora Auguſta
(Vigilio Romano ciue & Diacono eam ad id inſtigante) exigit à Siluerio, vt Men
na Conſtantinopolitano Epiſcopo pulſo, Anthemium, quem propter Eutychianan
hæreſim expulſum diximus, ab exilio reuocarent. Cùm verò id facere recuſa
ret, Theodora ad Beliſarium ſcribit, vt eiecto Siluerio, Vigilius Pontifex crearetur
Beliſarius Romam tum obtinens ac communiens, belloq; intentus, eam rem vxor
ſuæ committit. (Res profectò anathemate digna, Sanctiſsimum Pontificem mu
lieri Militias ſectanti committere: proh dolor, mirum quod non fulminauit San
ctiſsimus Siluerius. Sed crux ferenda fuit.) Vxor Beliſarij, falſis teſtibus per Vigili
um (qui poſtea Sanctiſsimus fuit) ſubornatis, qui affirmarent, Siluerium Roman
prodere voluiſſe Gothis, coëgit Siluerium abdicare Pontificatum, monaſticamq
ſumere cucullam, qua indutus in Pontiam inſulam relegatus eſt, vbi haud long
tempore pòſt vitam cum morte commutauit. Huius tempore Franci & literas &
nuncios ad Benedictum miſerunt, orantes, vt vnum aliquem ex diſcipulis mitte
ret, qui Francos monaſticam hypocriſin (vitam volebam dicere) edoceret. Miſ
ſus eſt Maurus Benedcti diſcipulus, qui per totum Francorum regnum multa Mo
naſtereria erexit.

Vigilius, qui aſtu & opera Theodoræ Auguſtæ Pontifex factus erat, non vl
537. tra nonum annum hoc gauiſus eſt honore. Auguſta enim, cùm bellum Gothicum
aliquantulum diminutum eſſe appareret, Iuſtiniano tam diu inſtitit, donec Vigili
um ad Conſtanſtinopolitanam vrbem Sicilia euocaret: ibi enim ob belli tumultum
ſeſe continebat pius pater. Qui cùm Principis iuſsis obtemperaret, atq; Conſtan
tinopolim veniret, Imperatorem cum omni Clero habuit obuiam (Quidam Ro
mæ eum accuſatum, captum & vinculis incluſum, ad vrbem Regiam deductum
ſcribunt, quorum fides penes ipſos ſit autores) Introductus in vrbem Vigilius, ſta
tim ab Auguſta, cuius fauore Pontificatum obtinuerat, ſollicitatur, vt Anthem
um Agapeti ſuaſu pulſum, quemadmodum antea promiſerat, reſtituat. Quo ne
gante, ac dicente, Anthemium ab Agapeto & Siluerio iure eſſe eiectum (ſicuti Ro
mæ de hac re ſollicitatus reſponderat) ſeq; ob id promiſsis ſtare non oportere. Theo
dora ita cõmota eſt, vt verbera mortemq; ei minitaretur. Quæ cùm parui faceret Vi
gilius, ſimulq; diceret, ſe quiduis potius paſſurũ quàm illud facere, cõtumelijs & ver
beribus affectus eſt, fune iniecto in collum, raptus per totã vrbem, coniectus denic
in carcerem, aqua & pane paſtus eſt. (Annales Conſtantinopolis eum ex eo in e
lium miſſum tradunt.) Clerici qui eum comitati erant, partim in exilium miſsi ſun
partim ad excidenda metalla traditi. Tandem Narſete Italiã adminiſtrante, ipſoc
cum populo Romano rogantibus, omnes captiui cum Vigilio in patriam remittun
tur. Vigilius autem in itinere, in Sicilia Syracuſis moritur ex calculo. Hunc inſtitu
iſſe ferunt, vt Miſſam celebraturi faciem ad Orientẽ verterent. Pet. de Natal. auto

543. Quàm mirabiliter Deus, quos vult ad ſui agnitionem vocet, cùm ex mult
iiſdemq; præclaris hiſtorijs cernatur, tamen & ex huius temporis, de quo nunc ſe
mi

no eſt, vnico facto cerni poteſt facilimè. Regio eſt vltra Ægyptum ſita, Indiam Æthiopiæ attingens, vel ei ſubiecta potius, eius populi Azumitæ appellantur, Hanc inter & Ægyptum Homeritarum (populi nomen eſt) terra interiacet, per quam Romanorum negociatores in Azumitarum regionem tranſire ſolebant, atq; ita ad interiores Indos vſq; per Azumitas perueniebant. In ea (Homeritarum terra) cum plurimi Iudeorum commorabantur, ij Romanis ob Chriſtianum nomen infenſi, Damiano eius loci Regulo perſuadent, vt homines Romanos ſuam prouinciam ingreſſos morte condemnet. Eos enim omnium Regioni eius pernicioſiſsimos eſſe affirmabant. Rex fatuus, nec dolum, quo Iudæi negociationem adſe ſolos trahere conabantur, nec inueteratum in Chriſtianos odium intelligens, dictis eorum obſequitur. Interficiuntur multi Romanorum mercatores, ex quorum interitu viæ ad Azumitas, non vt antea à mercatoribus frequentari: Vnde & ijs in India conſtitutis, merces ſine fructu eſſe. Res ad Regem, Adad nomine, refertur, conquerentibus vndiq; Indianis, de Homeritarum iniuria. Qui rem omnem diligenter perpendens, Chriſtiq; fidem à Romanis creditam audiens, bellum Damiano regi vicino indixit, voto ſeſe aſtringens, Si victor, Chriſti auxilio, pro cuius populo bellum iniret, ad ſuos reuerteretur, ſe cum omnibus ſuis fidem eiuſdem publicè ſuſceptu rum eſſe. Quid fit? Acies inſtruuntur, committitur prælium atrox, cæduntur Homeritæ, rex eorum capitur, atque in hunc modum non tantùm victoria Adad inclinauit, ſed & omnis Homeritarum regio, quàm longè, lateq; patebat, eius dominio ſubiecta eſt. Hac potitus Victoria, Legatos ad Iuſtinianum miſit Epiſcopum, qui ſe ſuosq; inſtitueret, petens. Qui ei Iohannem quendam, Manſionarium dictum, Alexandria oriundum virum ſexaginta duorum annorum miſit, per quem fides Chriſti, & in Azumitarum terra, & in Homeritarum, in qua pridem Iudæi eam ne peregrinari quidem pati voluêre, eſt plantata.

Poſcit nunc neceſsitas, vt re feram, quas calamitates & miſerias Romani, in ea obſidione, qua à Totila obſeſi, atq; per integrum annum, antequàm per proditionem caperentur, ſunt perpeſsi. Ac cùm eadem res ſit copioſiſsimè à Procopio, qui eidem bello interfuit, ſcriptis commiſsa, ego breuiter ipſius autoris ſcripta in compendium contrahens, ſummam eius obſidionis indicabo, atq; ab eo, quo Beliſarius Italiam iterùm ingreſſus eſt, exordium ſumam. 545.

Beliſario in Perſide grauiſsimo bello occupato, ad quod Imperator eum ex Italia euocauerat, duces in Italia relicti, vt ſit inter æquales, ſe inuicem odiſſe, rem ferè totam Beliſarij virtute vix tum reſtitutam Gothis prodidêre, Ita vt Roma quoque, quæ ſola cum paucis Italiæ oppidis, in poteſtate Imperatoris erat, ſummo in periculo verſaretur: Cùm Totilam captis circumquaque locis municis, vias & commeatus ipſi omni ex parte intercluderet. Quod ad Iuſtinianum cùm relatum eſſet, Beliſarium è Perſarum finibus euocatum, ad Italicum bellum, remittendum cenſuit, Qui Conſtantinopolim veniens, perpaucos ibi militiæ aptos inuenit. Accepta igitur ab Imperatore haud mediocri pecunia, per totam Thraciam delectus habuit, ac poſt multos dies exercitum luſtrans, vltra IIII. M. non fuêre inuenti, qui militiæ nomina dediſſent. Tam rarus eo tempore, tanto in Imperio, erat miles. Hoc accipiens Beliſarius, ac per Illyricum mouens ad Salonas peruenit. Hinc nauibus ad Rauennam traiecit, ibi per integrum annum nihil admodum effecit, Gothis omnia circumquaque obtinentibus. Totilas interea, cùm tam parua manu Beliſarium aduentaſſe, per exploratores comperiſſet, oppida quæ in

Roma-

Anni Christi.

Romanorum fide eouſque perſtiterant, ad deditionem ſollicitare, quædam prodi-
tione obtinere, vi, quædã capere, alia autem quæ pauca fuêre, armis ſeſe defendere.
Quibus relictis, cùm parui momenti eſſent, Romã contendit, quam ſtatim, ubi eſt
proximè ventum, obſedit. Agrorum veró cultoribus per omnem Italiam mali nil
quippiam intulit, ſed terram intrepitè colerent, vt antea, imperauit, ſibiq; ac Rei-
pub. tributa dependerent, & fructus dominis reportarent.

Vehemens ante fames Romanos vrgebat, cûm aliquandiu nullas potuiſſen
ex agris fruges inuehere, & rebus eſſent maritimis intercluſi. Gothi enim Neapo
lim obtinentes, omnis generis nauigijs vſi, ſumma cum diligentia mare obſerua-
bant, ne quicquam comeatus ad vrbem perferretur. Vnde fames multò vehe
mentior Romanis incumbebat. Placentia interea à Totilæ copijs obſeſſa, eaden
cum Roma patitur, quæ fame tandem validiſsima, altero ferè obſidionis anno a
deditionem compulſa eſt. Romani durante obſidione, aliquid ſolatij habere pote
rant, ni fortuna ipſis nimium fuiſſet aduerſa. Vigilius enim vrbis Præſul, cùm in S
cilia eſſet, magnum nauium numerum frumento complet, & Romam tranſmit
tit, ratus omninò vrbem tutò adire hos poſſe, qui onera nauibus importarent. Qu
cûm Romanum ad portum curſum tenerent, hoſtes earum aduentu præcognito
cùm ipſi paulò antè in portum veniſſent, intra muros delituerunt, vt eó naues ia
deſcendentes nullo negocio caperent, Quæ portum tandem illatæ advnam omn
capiuntur, atq; in ijs quoq; Valentinus quidam Epiſcopus, qui cum alijs Roman
captus ad Totilam deductus, reliqui omnes obtruncati ſunt. Epiſcopus ille, à T
tila in mendacio compræhenſus, manu vtraq; mutilatus eſt. Romani rerum omn
um inopia preſsi, Pelagium Diaconum, virum & diuitijs, & in pauperes bene
centia clarum, ad Totilam legatum mittunt. Quem Totilas ſua oratione præue
tum, ne quicquam eorum, quorum ob cauſam miſſus erat, petere auderet, re i
fecta ad vrbem remiſit. Fames interea inualeſcendo in immenſum accreuit &ta
dem maximum in malum euaſit (vt Procopius loquitur) vt quæ ciborum abſu
diora quædam ſuggereret genera, & naturæ excedentia terminos. Cui tamen Beſſ
& Conon cuſtodiarum vrbis Præfecti, aliquomodó mederi potuiſſent, ſi non au
riciæ ſtimulis vexati, aurum colligere, quàm populum in viuis ſeruare maluiſſe
Frumenti enim maximum numerum intra mænia ſibi reconditum habebant,
quo Romanorum Primoribus, & his quidem diuitibus, ingenti pecunia vendit
bant. Medimni ſiquidem aurei ſeptem precium erat. Sed quibus non tantæ era
domeſticæ facultates, cibos tam delicatos vt poſſent comparare, ijs Medimnus f
fure completus aureis quinq; & triunce vendebatur: ex quo pane deinde ſordidi
re confecto diueſcebantur, illum neceſsitate ipſa ſuauiſsimum faciente. Boue
vnum aureis quinquaginta vendidit Beſſas. Equis demortuis aliorumq; anima
um cadaueribus veſci deliciæ erant. Cætera hominum turba, quæ eiuſmodi ci
deſtituebatur, vrticas tantùm edebat, quales circa vrbis pomerium, & locis inc
tioribus, paſsim & affatim naſcuntur; quas tamen decoctas, ne vel ſapore, vel
natis offenderetur aculeis, eſitabat. Deficiente denique diuitibus auro, frume
toq; cum furfuribus conſumpto, ad vrticas vniuerſi circumſpicere. Quibus def
entibus, cum eorum non magna copia eſſet, atq; adeó ad ſaturitatem non om
haberẽt, corpore extenuari deniq; cœperant, colorq; cûm in pallorem ſe paulat
& liuorem vertiſſet, ſimilimi idolis videbantur: pleriq; verò incedentes, vel den
bus adhuc, ipſis vrticas mandentibus, de improuiſo exanimati cadebant, ſamq;

purg

purgamentis in cibum & ſtercoribus vtebantur: nonnulli fame nimium grauati, manus ſibimet inferebant, cùm nec canes quidem, nec mures de cætero inuenirent, nec aliud vſquam demortuum animal, quibus vti in cibum poſſent.

Ann. Chriſti

Erat inter cæteros (horrendum dictu) Romanus virquidam liberorum quinq; iam factus pater: hunc filij omnes circum ſiſtendo præhenſandoq;, vt aſſolent, cibum ſibi efflagitabant. Tum ille ingemiſcens quidem, nec vllo edito turbationis indicio, fortiſsimè dolore diſsimulato, filios iuſsit ſe ſubſequi, cibum mox accepturos. Vbi verò ſuper Tyberis pontem peruenit, capite obuoluto, in Tyberis aquas confeſtim deſiluit, ſpectantibus filijs Romaniſq; cæteris, qui fortè tum aderant. Vnde Imperatoris Præfecti, ex ea ciuium deſperatione, terrore perculſi, traditis, qui abire ex vrbe vellent pecunijs, quocunq; animus ferret, ſecedere permiſerunt. Quo factum eſt vt paucis admodum Romæ relictis, in fugam ſe omnes proriperent, & quò cuiq; licuit, diuerſim abirent: eorum tamen pars maxima areſcentibus præ inedia viribus, mortem paſsim obibant. nonnulli ab hoſtibus intercepti interiêre. Remanentes in vrbe aliquandiu cum fame conflictati ſunt, donec tandem Iſaurorum quorundam militum proditione, vrbs à Totila caperetur. Capta vrbe præter quingentos ciues Totila non inuenit, reliquis omnibus aut alia in loca diſperſis, vt modò dictum eſt aut lue conſumptis, ex quibus pauci à militibus interfecti cæteri interuentu Pelagij in vita ſeruati ſunt. Totilas omnes vrbis Theſauros ad ſe deferri iuſsit, è quibus optima quæq; delegit, cætera militibus ſuis in prædam dimiſit. Hinc ad tantam inopiam plerique Senatores ac Primores Romanorum redacti ſunt, vt domos circumeundo, foreſque pulſando, cibum dari ſibi ſupplicitur precarentur, nil prorſus ignominiæ ſibi hanc mendicitatem afferre reputantes: inter quos & Ruſticiana Boëtij olim vxor, Symmachi filia, non poſtrema fuit. Ea enim, cùm antè hac omnes ferè facultates ſuas pauperibus impartiſſet, eo tunc neceſsitatis compulſa eſt, vt ab hoſtibus panem, vel quicquid aliud neceſſarium, emendicando depoſceret.

Totilas obtenta Roma Pelagium & Theodorum quendam Rhetorem inſignem, legationem ad Iuſtinianum miſit, petens, vt anteceſſorum ſuorum more, Italiam pacificè poſsidere poſſet. Imperatore verò aliud non reſpondente, quàm res Italicas Beliſario ſe commiſiſſe, eumq; liberam habere faciendi poteſtatem. Totilas in tantum commotus eſt, vt Romam inprimis ſolo æquare decreuerit. Sed deferueſcente ira, muri tantùm ad tertiam ferè Vrbis partem deiecti ſunt. Propoſuerat tamen Gothus magnificentiſsima quæq; Vrbis demoliri, ſed literis Beliſarij dehortatus, nihil crudelius fecit. Ciues tamen ac Patricios omnes, ex Vrbe in Campaniam, vnà cum vxoribus & liberis deduxit, nullo hominum in Vrbe relicto. De quo Beliſarius certior per nuncios factus, ipſe mille aſſumptis ex tota milicia exercitatiſsimorum militum, Totila in Lucanis cum Iohanne quodam, Imperatoris duce, bellum ex compoſito gerente, clàm Romam intrat, depulſo primùm Gothorum præſidio, quod in propinquo Vrbis, ne quem intrare pateretur, collocatum erat. Romam ingreſſus Beliſarius ſtatim diebus quindecim militum virtute communit, deiecta murorum vtcunq; ſubitaneo opere reficiens, foſſaſq; altiores in ijs locis producens. Hinc ciues vndiq; diſperſos Romam reuocauit, qui magno numero frequentes affuêre, quin & multi ipſorum antequàm vocarentur, aderant. Sic vrbs rurſum habitata, à Totila denuò, ſed fruſtrà oppugnatur, ſiquidem permultis ſuorum in ea oppugnanda amiſsis, cum dedecore receſsit. Diſcedēte tandem ex Italia

Duce

Anni Christi.

Duce Beliſario, Gothi iterum Romam cum omnibus ferè Italiæ oppidis in ſerui-
tem redegerunt. Quamuis in ea vrbis obſidione prudentiores fuêre Duces Roma-
ni. Coaceruatis enim vndequaq; frumentis, & in vrbem importatis, in ipſis quoq;
vrbis plateis ac locis patentioribus ſemina frumenti ſparſerunt, vt futuræ inediæ
medicamenta forent. Nil tamen ea diligentia profuit, prodentibus vt antè Vrbem
Iſauris militibus. Totilas verò vrbe iterum recepta, perhumaniter ciues Romanos
habuit, & in quantum potuit commeatus in eam importari, ſarciriq; omnia, quæ
destructa aut incendio abſumpta erant curauit: manſitq; Roma in poteſtate Go-
thorum, vſq; ad finem regni ipſorum in Italia. De quo in Chronologia ſatis.

De Concilio illo, quod Theodori cuiuſdam cauſa, apud Conſtantinopolim
552. celebratum eſſe ferunt, apud antiqui ſeculi ſcriptores nihil, quod ego ſciam, reperi.
Neq; annales Conſtantinopolitanæ vrbis quicquam ea de re meminerunt. Proco-
pius quidem lib. 3. de bello Gothorum meminit, quód Iuſtinianus rei diuinæ com-
ponendæ magis intentus fuerit, quám rebus bellicis. Sed de Concilio nullum ver-
bum facit. Cæteri qui Synodum hanc eo tempore factam affirmant, hæc ibi con-
clauſa referunt: Vt beata Maria θεοτόκος diceretur, quód Deum ſuo partu nobis edi-
derit. Quod tàm Neſtoriani quàm Eutychiani antea negare crediti ſunt. Quæ por-
rò in Conciliorum Tomo ſecundo, de hoc Concilio, quod Quintum Vniuerſale
vocant, apud Latinos reperta eſſe traduntur, mihi quidem valdè ſunt ſuſpecta,
quamuis quædam non contemnendæ diſputationes in ijs de duabus in Christo
naturis, comprehendantur. Ac in primis ſuſpicionem auget, quód ibidem dicitur
hoc concilium temporibus Agapeti, Siluerij & Vigilij Rom. Pontif. celebratum,
& tamen nulla omninò eius rei mentio à Græcis fiat.

Pelagius à Iuſtiniano Vigilio ſuffectus eſt in Rom. Pontificatu, hic Hæreticos
555. & Sciſmaticos, nolentes ad ſaniorem doctrinam reduci rationibus, ſeculari manu
coherceri poſſe definiuit. Nec precio nec ambitione quenquam ad ſacros ordines
admittendum eſſe ſtatuit. Sed in hac lege perferenda Narſetem, tum Italiæ Princi-
pem, adiutorem habuit, vt Platina teſtatur. Celericos ſepties in die horas canonicas
dicere ordinauit. In quadrageſima Presbytero ſacra facere hora nona liberum fe-
cit. Accuſationum libellos niſi reo præſente audire vetuit.

Huius ſucceſſor Iohannes tertius, res admodum præclaras perfeciſſe fertur.
564. Cœmiteria enim Sanctorum reſtituit, ac Templum Philippi & Iacobi, à Vigilio
olim inchoatum abſoluit.

Gothis à Narſete Italia pulſis, Roma iterum in poteſtatem Imperatorum re-
569. dijt, quam Narſes annis ſedecim, cum reliqua Italia, ſumma in pace continuit. Re-
bus deinde ſecundioribus Romanorum quidam præſentem ſtatum aſpernati, i-
pſum Narſetem clàm Iuſtino deferunt, in primis auariciam eius incuſantes. Iuſti-
nus æquè auarus Narſetis theſauros appetens, per Sophiam Auguſtam, non ſine
contumelia, Narſetem ab Italiæ adminiſtratione, ad penſas reuocat, ſubſtituto e
Longino, patricio Conſtantinopolitano. Narſes verò inſidias Auguſti metuens
Italia non exceſsit, ſed Neapolim ſecedens aliquamdiu ſubſtitit. Vnde miſsis Lega-
tis Longobardos Pannonia ad Italiam occupandam euocat, vt ſic quæ minitati
erat Sophiæ, factis complerentur: Reſponderi enim ipſi iuſſerat, Se, cùm ab ip-
ad penſas vocaretur, talem orſurum eſſe telam, quam dum viueret ipſa, non poſ-
cum omnibus æmulis ſuis extricare. Longobardi rebus oblatis ſibi melioribu
læti, ſine mora vocanti parentes, cum omni ſubſtantia Tranſpadanam intrar

Italian

Italiam,ibiq; ſedes cum Regno firmant. Longinus verò nouo magiſtratus genere in Italiam traducto (Exarchus enim ipſe cum ſucceſſoribus dicebatur, vnde Exarchatus dignitati nomen fuit) in Rauenna ſedem Imperij locat. Cùm Romæ omnis ferè poteſtas penes Pontificem iam eſſet, qui & Narſetem ſummo fauore amplectebatur & defendebat. Manſit ex eo tempore Exarchatus ſedes apud Rauennam. Atque hæc tertia dynaſtia eſt, poſt deletum in occidente Romanum Imperium, de quo & ſupra dictum eſt. Fuerunt & Longobardi ex eo tempore valdè potentes in Italia: Hunc tamen Exarchatum cum vrbe Roma, nunquam poteſtati ſuæ ſubjicere valuerunt: Ita vt Roma tantiſper ſub Imperio Græcorum manſerit, donec vltrò ſeſe per Pontifices in Francorum fidem commiſerit, de quo ſuis locis commodius dicemus.

ANNI Chriſti.

Benedictus Rom. Pontifex nihil memoriæ dignum fecit: ex mœrore eum, cùm Longobardi vndiq; totam Italiam diriperent, famesq; maxima Romam premeret Vrbem, mortem obijſſe aiunt. Succurrit tamen inopiæ Romanorum ciuium Tiberius Imperator, ex Ægypto nauibus frumentum impoſitum ad vrbem transmittens. Huius Imperatoris in gentes ſumma largitas, ab omnibus ſcriptoribus maximè laudatur. Omnes enim pecunias, quas Iuſtinus nimium auarus diu corraſerat, breui tempore in pauperes effudit. Sed hac profuſione pauperior factus non eſt, ſiquidem tam ingentem auri argentiq; aceruum, fortè in palatio deambulans, ſub cruce marmori inſculpta, quam ne pedibus calcaretur, tolli aliumque in locum poni iuſſerat, inuenit, vt nemo ſcriptorum eius numerum efferre pro dignitate potuerit, cùm incredibile poſteritati videretur. Huic Narſetis quoq; diuitiæ, quæ fuêre innumerabiles, acceſsêre. Is enim Romæ defunctus, Imperatoris iuſſu cum omnibus theſauris ſuis Conſtantinopolim translatus eſt. Tertiò & de Perſis, quos per legatos deuicerat, tanta vis auri rerumq; precioſarum ei obuenit, quantam ex eis antehac nemo prædeceſſorum ſuorum acquiſiuerat: Vt in hoc veriſsimum eſſe compareat: Qui ſeminat largè, cum benedictione metet. 577.

Pelagius eius nominis ſecundus Romanus Pontifex, primus à Clero ſine conſenſu Imperatoris eligitur. Neminem enim ante hæc tempora in ſede confirmare ſunt auſi, niſi eundem prius autoritate ſua vel Imperator, vel Rex, cúm ijſdem ſubeſſent, confirmaſſet. Sed hoc tempore id obſeruari non potuit, tumultuantibus per Italiam vrbemque infeſtantibus Longobardis. Pace tamen facta ad Imperatorem Gregorium Diaconum miſerunt, qui facti cauſam indicaret, veniamq; vnà peteret. Pelagius verò nouem Præfationes Eccleſiæ dedit, ante Canonem in Miſſa canendas, in Natali, Epiphania, in Quadrageſima, de Cruce, de Reſurrectione, de Aſcenſione, in Pentecoſte, de Trinitate, & vnam de Apoſtolis. Petrus de Natal. autor. Hermetis martyris cœmiterium, & Laurentij Baſilicam ex fundamento Pelagius extruxit. 581.

Pelagio peſte defuncto, Gregorius ille, cui ex magnificè factis Magni cognomen fuit, inuitus Pontificatus dignitatem ſuſcipere coactus eſt. Is ſupra modum multa in Eccleſia conſtituit. Primùm enim in Eccleſia S. Petri XXIIII. Epiſcoporum Synodum congregauit, in qua de eis, quæ vel obeſſe vel prodeſſe poterant Eccleſiæ deliberauit. Ac cùm peſtis validiſsima Romæ tum graſſaretur, Supplicationes, quas Letanias Græci vocant, primus apud Latinos inſtituit. Quæ cûm primùm canerentur, LXXX. homines inter canendum ſpiritum exhalauerunt, vt autor eſt Diaconus, Longobardica hiſt. lib. 3. cap. 11. Diuiſit autem populum & 591.

Anni Christi.

Clerum in ſeptem ordines, vnde & ſeptiformis Letania dicta fuit. In primo ordine fuit totus Clerus: In ſecundo, omnes Abbates cum ſuis Monachis: In tertio omnes Abbatiſſæ cum cœtu ſuarum Virginum: In quarto, omnes puberes: In quinto, omnes viri Laici: In ſexto, omnes Viduæ: In ſeptimo omnes mulieres coniugatæ. In Miſſa complurima adiecit. Introitum ex aliquo Pſalmo canendum inſtituit. Kyrie eleiſon vt nouies caneretur: Alleluia toto anno, demptis Septuageſimæ diebus, vſq; ad Paſcha vt caneretur ſtatuit. Ad Canonē addidit, Dieſq; noſtros in tua pace diſponas: vſq; ad, per Chriſtum Dominum noſtrum. Magnam partem Stationum, maximē quæ in Baſilica Petri habentur, ordinauit, Hæc Plat. Porrò & hæc cōſtituiſſe dicitur: Ne videlicet Bigamus Presbyter ordinaretur. Ne quis Sacerdoti in concubinatu agenti operam daret. Sacerdotibus cauſam dicturis, dedit autoritatem, vt iureiurando vitæ innocentiam probarent. Epiſcopum ſemel tantûm conſecrandum eſſe ſanciuit. Mulieres cœnobia Monachorum ſubire vetuit: Quod ex caſtimonia Clauſtralium, ortum habuiſſe videtur. Monachos omninò à Baptiſmo remouit, nec idoneos cenſuit, qui pueros ſuſciperent ex baptiſmo. Vltimam voluntatem morientium ab omnibus ratam haberi voluit. Hæc Sabell. & Chro. Chronicorum. Scriptorum verò quæ reliquit volumina, cûm paſsim extent, non eſt neceſſe, vt enumerentur. Multa præterea ædificauit, In Sicilia ſex Monaſteria conſtituit. Romæ domum Paternam monaſterium, in quo pauperes hoſpitio acciperentur, fecit. Ac cûm eius temporibus Anglorum, qui populus in Paganiſmo eouſq; permanſerat, quidam Romam veniſſent, viſa eorum forma, verè eos Angelos fore dixit, ſi Chriſtum agnoſcerent: nec deſtitit donec optata perficeret. Miſſo namq; in Angliam Auguſtino, cum Melito & Iohanne, quibus & alios quoſdam probatæ vitæ monachos comites addidit, totam ferè Angliam per eos ad Romanæ Eccleſiæ ritum & fidem conuertit. Mauricio tandem Imperatori Clerum ad militiam cogenti, vehementer reſtitit, eumq; obiurgauit grauiter. Volat. Hermannus Contractus in ſuis Chronicis ſcribit, Gregorium miſſo in Angliam Pallio, Londonienſem & Eboracenſem Epiſcopos, ab alijs Epiſcopis, vt Metropolitani eſſent, primùm diſcreuiſſe.

Hoc tempore contentio fuit de PRIMATV inter Romanam & Conſtantinopolitanam Eccleſiam. Iohannes Conſtantinopolitanus Epiſcopus in Græcorū Synodo pro Vniuerſali Patriarcha proclamatus fuit. Hinc Mauricius Imperator mandauit Gregorio Romano Pontifici, vt obediret Conſtantinopolitano Patriarchæ. Sed Gregorius contrà probans, Petro claues eſſe traditas à Chriſto, Quem tamen ipſum Vniuerſalem non dixerint, Romanam ſedem in ſeruitutem Conſtantinopolitani Epiſcopi redigi non eſt paſſus. Extant hac de re aliquot Gregorij Epiſtolæ, ad Mauricium Auguſtum, ad Conſtantinam Auguſtam, ad Epiſcopos Alexandriæ & Antiochiæ, ad ipſum quoque Iohannem Patriarcham, & alios quoſdam ſcriptæ, Quas conſulat lector. Habentur autem inter Epiſtolas Gregorij lib. 4. ab Epiſtola 32. vſq; ad 40. Hac elatione Conſtantinopolitani Epiſcopi Gregorius motus eſt, quò humilem ſe oſtenderet, vt primus omnium Rom. Pontificum, Seruum Seruorum ſe ſcripſerit.

Mauricius Imperator circa finem Imperij ſui, in tantam auaritiam prolapſus
603. eſt, vt aliquot millia captiuorum minimo precio, à Caiano Auarum rege, qui ſingulis nummis eos redimendos propoſuerat, redimere noluerit. Qua re Caianus ad iram prouocatus, cûm ſe contemni videret, ad vnum omnes trucidauit. Altero

deinde

deinde ſubſequente anno, qui Imperij Mauriciani decimus nonus erat, Monachus quidam homo præſagus, capite nudato, pedibuſq; diſcalciatis, Vrbem Conſtantinopolim vicatim diſcurrens, Imperatorem cunctis audientibus gladio periturum prædixit. Hinc Imperator, cùm ſeditione apud Conſtantinopolim exorta vix euaſiſſet, viceſimo Imperij ſui anno, ad ſe rediens, quibus ſeſe peccatis onerauerat recordans, cùm tot hominum millia, ob auariciam ſuam occidi permiſiſſet, pœnitentia ductus in hac vita, quas meruiſſet recipere à Deo pœnas efflagitabat. Miſsis itaq; per omnes Eccleſias Imperij, ac in Eremos quoq; ad ſanctos, vt habebantur, monachos, legatis cum muneribus, ſupplicationes pro ſe fieri deprecabatur, vt Deus miſertus ſui, in hac vita ſupplicia de ſe ſumeret. Hæc ita ſumma cum humilitate atq; ex animo petenti Imperatori, ſomnium fatidicum, diuina miſeratione in conſolationem oſtenſum eſt. Videbatur enim ſibi, Imagini ſe Saluatoris, quæ ante æneam palatii portam poſita erat, ſiſti populumq; magna cum frequentia ibidem adeſſe, mox vocem cœlitus, quaſi à Domino noſtro Ieſu Chriſto, factam emitti, quæ diceret, Date Mauricium. Tum ſtatim eum compræhendentes iudicis lictores, ad iudicem adducunt, qui proprio ore locutus ei, dixit, Vbi vis vt reddam tibi: hîc ne: an in futuro ſeculo? Quo audito ille reſpondit: Amator hominum Domine & Iudex iuſte, hic potius ac non in ſeculo illo. Statimq; vox diuina iuſsit tradi Mauricium, & Conſtantinam vxorem eius, & filios, & omnem cognationem domus ipſius, Phocæ militi. Expergefactus ergo Mauricius, confeſtim ad Philippicum generum ſuum miſit, vt ad ſe quàm velociter veniret: quem ſine mora comparentem primûm rogauit, vt ſibi ignoſceret, quòd eum eouſque tanquam vitæ eius Imperioque inſidiantem ſuſpectum habuiſſet, ſtatimque reuelato, quod videbat ſomnio, quiſnam Phocas eſſet, interrogauit. Quo reſpondente, eſſe quendam exercitus procuratorem, iuuenem temerarium, ſed per omnia timidum. Mauricius dixit: Si timidus, profectò & Homicida eſt. Huic ſomnio ſtella crinita eadem nocte effulgens, ſuis ſuffragijs Mauricij interitum confirmauit. Die quoque noctem eam ſubſequente Magiſtrianus, qui ad Patres in Eremum miſſus erat ad vrbem rediјt: Patruumque nomine Mauricio dixit. Deus recepta pœnitentia tua ſaluabit animam tuam, & cum ſanctis cum tota domo te conſtituet: ab Imperio verò cum ignominia & periculo vitæ dejicieris. Quibus ita conſonantibus, collaudauit Deum Mauricius, atq; omnia ſua Diuinæ Maieſtatis diſpoſitioni com mittens, vitæ ſuæ exitũ præſtolabatur. Pauco elapſo tempore, cûm Mauricius militibus ſuis in hoſtili terra hyberna agere demandaſſet, ſeditio contra eum exorta eſt, qua Phocas ille, cui in ſomnis tradi ſe audierat, à militum turba Imperator eſt deſignatus: qui Conſtantinopolim veniens, vrbemque tumultuantem per cuſtodum negligentiam occupans, à Patriarcha & omni populo in Imperio eſt confirmatus. Quibuſdam verò imperata eius detrectantibus, ac dicentibus, Mauricium nondum eſſe mortuum: ad necem ipſius animum intendit: miſsisque militibus, qui ex Monaſterio, ad quod cum ſuis confugerat, eum extraherent, Chalcedonem deductum miris cruciatibus affecit, iugulatis in conſpectu eius quinq; filijs, in quorum interitu patrem aliud non feciſſe tradunt, quàm quòd attentè Deum inuocauerit, ſubinde illud referens: Iuſtus es Domine, & iuſtum iudicium tuum. Filijs occiſis, & ipſe interfectus occubuit. Sic Imperator hic auariciæ ſuæ pœnas in hac terra exoluit. Poſt hæc tempora ſemper peius habuit Conſtantinopolitanum Imperium, neque vnquam ad priſtinam potentiam peruenire potuit, donec penitus à Saracenis, ac denique à Turcis

 ſit ex-

Anni Christi.

ſit extirpatum. Quod vt ordine factum ſit, in Chronologia ſatis eſt copioſè indicatum, ac ſi quæ reſtant ſcitu digna, in ſequentibus ſuis locis indicabuntur.

605. Gregorio Magno Pontifici Romano, Sabinianus vltimus ex Romanorum Epiſcopis ſucceſsit: Cùm qui ſequantur ad vnum omnes plus ſibi eſſe ſint viſi quàm Epiſcopi, de quo mox dicendum erit. Sabinianus verò à Gregorio ſummo in honore eſt habitus, vt quo ſemper in Legationibus ad Imperatorem ſit vſus, vt ex Epiſtolis Gregorij videtur. Ipſe verò non pari nec dilectione nec honore Gregorium eſt proſecutus: quod tum apparuit, cum ipſi in Pontificatu ſuccederet. Tum enim deteſtatus eſt omnia quæ Gregorius fecit, atque ſic contra eum inuidia & odio accenſus fuit, vt ægrè abſtinuerit, ne libros eius combureret. Hic cùm premente vrbem fame, ſemel eſſet admonitus, vt in diſtribuendis eleemoſynis Gregorij beneficentiam imitaretur, reſpondit: Gregorium diſsipaſſe Eccleſiæ bona tantùm ob id, vt popularem fauorem aucuparetur. Horas campanæ pulſu propter officia Eccleſiaſtica diſtinguere iuſsit. Ac vt lampades accenſæ in templis continuè conſeruarentur ſtatuit: Dignus ſanè cui vniuerſalis Antichriſti Epiſcopus ſufficeretur.

607. Bonifacius tertius patria Romanus Sabiniano ſucceſsit: is à Phoca Imperatore magnis contentionibus obtinuit, vt Romana ſedes, & diceretur & haberetur omnium Eccleſiarum caput. Atq; ſic Conſtantinopolitana Eccleſia ambitioſo titulo Primatus eſt priuata: quæ ſe primam aliarum Eccleſiarum ſcribere ſolebat. Rationes quibus vtrinque pro ſuarum Eccleſiarum primatu concertatum eſt, hæ ſunt omnium potiſsimæ. Conſtantinopolis ſibi primas deberi ratiocinabatur, Quòd Conſtantinopoli ſederet is, qui eſſet Imperij Caput. Roma ſe iurè anteferri Conſtantinopoli his rationibus euicit, Quia Conſtantinopolitanus Princeps à Roma nomen haberet, dicereturq; Imperator Romanus: Deinde, Imperium à Roma ad Conſtantinopolim tanquam ad Coloniam translatum eſſe: Præterea, Petrum claues tradidiſſe ſuis ſucceſſoribus Romæ, non Conſtantinopoli. Atque in hunc modum confirmata eſt autoritas Papæ, quæ ſuper mendacio & nugis ſuperædificata ab Imperatore parricida atque Tyranno confirmata ac conſecrata eſt. Quod lectorem meminiſſe operæ precium erit. Quàm ſplendidè verò ſeſe hoc caput Eccleſiæ in principio oſtenderit Mundo, tam ex dictis, quàm ex factis Pontificum cerni poterit, ita vt non fruſtra in Apocalypſi, capite decimo, Angelo qui de cœlo deſcenderit ſit aſsimilatus. Summus enim Angelorum, id eſt, doctorum in Eccleſia habebatur: in cœlo autem non manſit, ſed deſcendens indè vno pede in terram poſito altero verò ſupra mare extenſo, Mundi dominationem appetijt: Magnoq; clamore Legum ac decretorum tam potentes ac ſapientes huius Mundi, qui per terram ſignificantur, quàm impotentem ac leuem turbam, quæ mari præfiguratur, vt Apocalyp. 17. cap. videtur &c. ſibi ſubiecit. Sed de hoc in Apocalypſis expoſitione abundè dictũ eſt. Videbimus nunc, quid Bonafaciens ille Papa primus boni conſtituerit. In Synodo LXXII. Epiſcoporum XXX. Presbyterorum, & III. Diaconorum ſtatuit ſub Anathematis pœna, ne ante tertium diem aliquis deligeretur in demortui Pontificis, vel Epiſcopi locum: Anathemate quoq; damnauit, vel fauore, vel largitionibus ſibi parantes aditum ad Epiſcopatum. Epiſcopum à Clero & populo pariter eligi voluit, eamq; electionem ratam eſſe iuſsit, ſi Princeps ciuitatis ratam haberet, & ſummus Pontifex denique his verbis ſuam autoritatem interponeret: Volumus & iubemus. Sic paulatim os illud Leonis ex Angelica facie rugien

in Principium autoritatem irrepſit, donec obtenta occaſione in totum eos excluſerit, vt in ſuccedentibus Pontificum vitis obſeruare licebit. Hoc tamen in primis hîc obſeruare iuſſerim pium lectorem, quòd nullus Pontificum, egregij aliquid ex hoc tempore, pro ſedis Romanæ Tyrannide conſtituens, diu ſuperuixerit. Quod & huic Bonifacio accidit. Cætera in Chronologia obſeruabis.

Bonifacius quartus, Papa verò ſecundus, Marſus natione, tertio Bonifacio in Romana ſede ſucceſsit. Qui nihil egregij quod Summi Pontificis autoritatem promoueret conſtituit. Sacrato enim omnium deorum templo, omnibus Chriſti ſanctis, vt in Chronologia dictum eſt, Hoc vnicum addidit, vt Monachis prædicare in publico, hominesq; peccata confitentes abſoluere liceret. Hinc Monachi in Sacerdotum tribum aſſumpti, & æquali ferè poteſtate in ligando & ſoluendo Papalitus (cœlitus volebam dicere) condonati ſunt. 602.

Huic Theodatus ſucceſsit, quem latinè, Deus dedit, vocare ſolent, Subdiaconi hic filius fuit. Hunc tantæ ſanctitatis fuiſſe ferunt, vt quendam obuium Elephantiæ morbo laborantem, oſculo ſuo lepra ſtatim liberauerit. Conſtituit autem, ne filius Patrimi puellam è ſacro fonte à patre leuatam ducere in vxorem poſſet. Quod equidem haud parua Antichriſti nota fuit, liberas à Deo permiſſas nuptias prohibere. Attamen hinc Spiritualis, vt vocant, cognatio ſuam traxit originem, de qua cognationis legas libros Pontificiorum. 615.

Theodato Bonafacies quintus eſt ſuffectus: hic decretis ſuis liberam alendorum furum ac homicidarum in locis ſacratis poteſtatem dedit. Conſtituit enim, ne confugientes ad Eccleſias vi indè retraherentur. Accolitos quoq; prohibuit, ne Martyrum reliquias attrectarent. Res profectò magni periculi & negocij Sacrilegos verò in quouis loco Anathemate ferire liberum fecit. Teſtamentum iuſſu principis vbiq; valere iuſsit. Quod ſucceſſores eius ad ſe traxerunt. Niſi enim ipſi comprobaſſent diuitum teſtamenta, valere nequibant. Sed de hoc ſuo loco. 618.

Honorius huic ſuccedens, cùm in pace ageret Romana Eccleſia, totum ferme Clerum reformauit. Baſilicas Romæ pleraſque ſuo nitori reſtituit; aliquas ex fundamentis ædificauit. Vt omni tandem Sabbato Letanijs iretur à S. Apollinaris ad S. Petri, primus inſtituit. Vndè & circuitiones in Eccleſia originem habere videntur. 623.

Eodem anno Mahomet in Arabia potens eſt factus. De huius origine omnes ferè Hiſtorici conſonanter tradunt, quòd humili loco natus fuerit, captusque á Scenitis (Arabiæ populus eſt) Abdimoneple cuidam mercatori prædiuiti ſit venditus. Qui forma eius delectatus non vt ſeruum, ſed liberi loco eum educauit. Cumque adoleuiſſet, mercimonijs præpoſuit. Qui vafer ingenio, lucrum mirum in modum auxit, vndè & domino gratior, toti eius ſubſtantiæ & negociationi præficitur. Hinc cum Chriſtianis atq; Iudæis commercia habens, ab vtriſq; quæ ſibi placerent didicit, Sergijque monachi cuiuſdam, qui ad Abdimoneplem ex Bizantio confugerat, vt pœnas mala opinione meritas euitaret, monitu, nouam fidei formam & doctrinam in animo concepit. Quam accepta pòſt occaſione in Alcoranum congeſtam publicè propoſuit. Defuncto namque Domino ſuo, ab Vxore eius in omnium rerum communionem, inque Thorum coniugalem aſſumitur. Hanc fraude circumueniens, cûm ſæpius morbo comitiali corriperetur, in eam opinionem traduxit, vt Prophetam ipſum eſſe crederet. Dicebat enim, angelorum ſe viſiones habere, quorum claritatem cûm ferre non poſſet, ita ſeſe excruciari. Vulgata

tandem ab vxore, & à Sergio comprobata hac fama, à compluribus vt Prophetes
obſeruari & coli cœpit. Morte tandem vxore confecta, cùm bonorum omnium
hæres eſſet ab ipſa relictus, ad potentiam aucupandam opibus eſt vſus. Paulatimq;
Sarracenos ſibi ſubjiciens, eum excitauit ignem, quem nec orientis Imperatores, nec
occidentis Principes ad hunc diem vſq; penitus extinguere valuerunt. Hic Maho-
metes cum ſuis Sarracenis, in Apocalypſi capite nono, ſub imagine ſexti Angeli tu-
bam habentis, præfiguratus eſt. Cuius rei declarationem in noſtra quoq; Apocaly-
pſi copioſam dedimus.

629. Sicuti ſerpens ſerpentem, ita & hæreſis hæreſim parit. Nam cùm Eutychiana
hæreſis de vna in CHRISTO natura, totum iam Orientem centum & octoginta
ferè annos vario motu diſtraxiſſet, noua tandem facie alioqu e nomine denuò eſt
confirmata, per eos, qui vnam tantùm in Chriſto Voluntatem & operationem af-
firmabant. Quæ Secta mirabili quodam modo eſt exuſcitata. Heraclium Impera-
torem, cùm apud Hierapolim eſſet, ſæpius conueniebat. Athanaſius Iacobitarum
Sectæ Patriarcha (Quæ Secta quando cœperit, aut cuius ſententiæ fuerit, non me-
mini me legiſſe) vir acris & peruerſi ingenij, natiuas Syrorum verſutias animo
poſsidens. Cumque de fide quæſtio (vt fit) eſſet mota, promiſit ei Heraclius, ſi
Chalcedonenſi Synodo ſubſcriberet, Antiochenæ Eccleſiæ Patriarchatum. Quem
ille gratanter ſuſcipiens, duas vnitas in Chriſto naturas ſe confiteri ſimulat. At quò
incautum ſuæ ſententiæ conformem redderet Imperatorem, interrogauit eum,
Quid de Voluntatibus & operationibus in Chriſto eſſet dicendum, duplas ne an
ſimplas (vt Chronographi vtar vocabulis) eſſe eas dici oporteret? Tum Impera-
tor rei nouitate conſternatus, ipſe conſilij inops á Sergio Conſtantinopolitano Pa-
triarcha, quid ſtatuendum ſit, per literas expoſcit. Qui cum natione Syrus, ac pa-
rentibus Iacobitis natus eſſet, vnam naturalem Voluntatem, & vnam operatio-
nem in Chriſto eſſe, reſcripſit, atque confeſſus eſt. Cui ſententiæ Cyrus Phaſelid
Antiſtes, ab Heraclio interrogatus, mox acceſsit. Quibus & Athanaſius, cùm Im-
peratorem callidè circumuentum ſuæ ſententiæ cerneret, ſine mora acquieuit. No
uerat enim, quòd poſita vna voluntate vnaque operatione, Vnam naturam poni
ipſa conuinceret neceſsitas: Dubius tandem ea de re Heraclius, ſcribit ad Roma-
num Pontificem: Iohannem vocat Chronographus, quem ego memoria lapſum
iudico, præſertim cùm viceſimo Heraclij anno hæc facta videantur. Sed quicun-
que fuerit, is ſententiam Monothelitarum (ſic enim vocant eos qui vnam tantùm
voluntatem in Chriſto ponunt) condemnauit: Defendentibus autem eius Sectæ
autoribus ſuam de vna Voluntate ſententiam, ac quotidie (vt fit, ſi nouum quid
audiatur) maiores vires, cum multi accederent & aliorum locorum Epiſcopi, ac-
quirentibus, Nolens Cæſar ſua deſtruere, mandatum, haud dignum tanto Princi-
pe, propoſuit: vt videlicet neque vna, neq; duæ in Chriſto operationes vel volun-
tates eſſe dicerentur. Atque in hunc modum magnam calumniatori feneſtram
aperuit. Palàm enim Eutychiani vociferari, Chalcedonitas primùm ſibi vnitos fu-
iſſe, cùm vnam in Chriſto voluntatem ſtatuiſſent: nunc autem pœnitentia ductos
cùm ſeſe corrigere velint, vtraſque in Chriſto Voluntates, quas antea aſſeruiſſent
amiſiſſe. Diuexauit autem hæc hæreſis, vt & aliæ præcedentes, totum Orientem
donec Sarraceni præualentes, omnem Chriſti fidem & religionem in ijs Religioni
bus publicitus extirparunt.

636. In Honorij Pontificis Romani locum, Seuerinus ſucceſsit, Conyrmatus vero
eſt i

eſt in Pontificatu ab Iſacio Italiæ tum Exarcho. Populi enim &Cleri electio parui pendebatur, niſi eam vel Imperatores ipſi, vel Exarchi eorum confirmaſſet. Iſacius itaq; ob eam cauſam Romam profectus, cùm Pontificem confirmaſſet, ne gratuitò tantum laboris ſuſcepiſſe videretur, theſaurum & Sacrarium Baſilicæ Lateranenſis, ad iuuantibus Romanis quibuſdam, ſpoliat, reſiſtentibus aliquandiu, fruſtrà tamen, ſacerdotibus templi, quorum primates omnes poſtea in exilium relegauit Iſacius. Indignabatur enim eos tantum in theſauris habere, neq; quicquam in vſus bellicos conferre, præſertim cùm milites rerum omnium tunc inopia laborarent. Huius prædæ partem militibus conceſsit, partem ſecum Rauennam detulit, reliquum verò ad Imperatorem miſit, Indicans procul dubio; quem ad vſum bona Eccleſiaſtica à Sacerdotibus conſeruarentur, vt eiuſmodi prædonum mos eſt. Ego verò demirari ſatis non poſſum, quo tandem pacto euenerit, quòd Primas ille & Vniuerſalis totius Eccleſiæ Epiſcopus, ac terræ cœliq;, vt poſteri eius eſſe voluêre, Dominus, non fulmine contriuerit tam impudentem ſacrilegum, qualis Iſacius fuit. Sed vt aliàs dixi, fuit tunc tempus Crucis, quæ vtiq; ferenda fuit. Sed poſteri eius aliam viam inuenêre, qua & Dominos & Crucem eiuſmodi abijcere valuerunt, vt ex actis ipſorum videbitur.

Quam ob cauſam Bonifacius ille à plæriſque Chronographis omittatur, ſcriptum non reperi: Neq; quicquam præterea quod egerit aut conſtituerit. De Iohanne verò quarto tradunt, quòd Iſtrios & Dalmatas conterraneos ſuos à Longobardis bello captos, theſauris ab Iſacio apud Lateranum relictis, à captiuitate redemit. Ac ab initio Pontificatus ſui præcepit, vt res Eccleſiaſticæ temerè ablatæ in quadruplum reſtituerentur. Cui an parſum ſit neſcio. Noſtro enim ſeculo eiuſmodi ſunt hominum ingenia, vt libentius plus auferrent ab Eccleſijs, quàm ablati aliquid vel minutiſsimum reſtituerent. 638.

Theodoretus Iohannis ſucceſſor, Pontificia vſus autoritate, Paulum Conſtantinopolis Patriarcham dignitate priuauit, eò quòd recuſabat ſuſcipere à ſe normam Orthodoxæ fidei. In Monothelitarum namq; errore perſiſtebat Paulus. Cæreos in Sabbato Paſchatis conſecrare hic Theodoretus inſtituit. Matrimonium eorum dirimere vetuit, qui poſt ſimplex votum contraxêre. Cæterum & hoc ſciendum, quòd hic Theodoretus Theodori Hieroſolymitani Epiſcopi filius fuiſſe perhibetur. 640.

De Martino Papa nihil, præter id quod in Chronologia dictum eſt, memoratu dignum legi, quam quòd Papalem eius dignitatem, & Vniuerſalem Epiſcopalitatem (vt ſic dicam) parùm ſit Imperator pro dignitate reueritus. Nam cùm grauius ei per Synodum collectam reſiſteret, Pyrrhumq; Pauli ſucceſſorum cum alijs (vt ibi diximus) excommunicaret, ſtatim miſit Imperator Olympium poſtea Exarchum, vt Monothelitarum Sectam in tota Italia plantaret, Martinumq; vel interficeret, vel captum Conſtantinopolim mitteret. Olympius autem Conſtantinopolim redijt, luſa omni opera: quia neque illius Sectæ virus ſpargere, propter congregatum Concilium, nec Martinum capere potuit. Theodorus verò Exarchus, poſtea à Conſtante ob eandem cauſam miſſus eſt. Is Romam ſe veniſſe ſimulans ſalutatum Pontificem, aſtu Martinum cepit, & catenis, proh dolor, vinctum Sanctiſsimũ Conſtantinopolim perduxit, vnde exilij cauſa in Cherſoneſum Ponti tranſlatus eſt, vbi tandem multis preſſus miſerijs cum mœrore vitam finiuit. Sunt & alij complures, orthodoxam fidem palàm confitentes, vnà cum Martino 646.

Anni Christi. proſcripti,inter quos & ſanctitate & doctrina omnium clariſsimus Maximus fuit, monachorum in Africa exiſtentium eo tempore Pater. Sed nihil profecit hac inſania Conſtans. Occidentales namq; Eccleſiæ vnanimi conſenſu , Monothelitarum veſaniam ex ſacris ſcripturis, recto pioq; iudicio condemnarunt.

654. Eugenius Papa, primus carceres habere Epiſcopis mandauit,vt delicta Clericorum contumacium in ijs plecterentur. Ita ſenſim ad ſe traxêre poteſtatem ciuilis gladij. Mandauit quoq;,vt Sacerdotum domicilia iuxta Eccleſias extruerentur. Monachis inſuper præcepit, ne exirent monſteria, ſine ſuperioris conſenſu. Volat. autor.

657. Vitalianus Eccleſiaſticam regulam ſcripſit,Cantum in Templis ordinauit,& Organa humanæ voci adhibuit. Plat. Volat.

672. Adeodatus á Monacho Papa Romanus,Eccleſiam S. Petri via Portuenſi inſtaurauit,& dedicauit,Monaſterium Sancti Eraſmi in Cælio monte,in quo ipſe vitam monaſticam duxerat,ſumptuosè auxit.Et cúm prodigia multa , quæ Sarracenorum irruptiones in Siciliam & loca Romæ vicina,& alia prædicebant, ſubinde fierent, crebras ad tollendum eas ſupplicationes inſtituit. Prodigia autem hæc fuiſſe perhibentur. Stella Crinita per tres menſes apparuit, pluuiæ magnæ ac freqentia tonitrua, qualia nunquam antea fuère. Ferunt autem, his frequentibus pluuijs omnes ſegetes conculcatas, iterúm renatas eſſe. Platina.

677. DONVS Papa hæc perfeciſſe traditur. Veſtibulum B. Petri (quod Paradiſum vocant) quadriporticum marmore ſtrauit : Inſtaurauit præterea & reſtitutam dedicauit Eccleſiam Apoſtolorum via Hoſtienſi, & Eccleſiam B. Euphemiæ via Appia ſitam. Clerum quoq; diuerſis ordinibus diſtinxit, & honoribus auxit. Monachos veró quoſdam Syros cum Neſtorianis ſentientes, in Monaſterio Boëtiano depræhenſos & caſtigatos, in varia monaſteria diuiſit : Boëtianumq́, Romanos in colendum tradidit Præterea tantum valuit doctrina & Sanctitate Pontificia,vt Rauennatem Eccleſiam, à Romana iam pridem ſegregatum (Volebat enim Rauennas Patriarcha æqualis haberi, vt olim fuerat, Romano Papæ) & ob eam rem Aliocephalim vocatam, ſedi Apoſtolicæ obtemperantem reddiderit : Theodoro eiuſdem Eccleſiæ præſide in hanc opinionem deſcendente. Plat.

681. Anno duodecimo Conſtantini, conuocatum eſt Sextum vniuerſale Concilium apud Conſtantinopolim, ipſius Imperatoris iuſſu (vt annales Conſtantinopolitanæ vrbis teſtantur) in quo conuenerunt ex diuerſis locis ducenti octoginta nouem Epiſcopi. Delati in medium ſunt Imperatoris quoq; iuſſu è Bibliotheca Conſtantinopolitana libri, vndè antiquorum patrum ſententiæ & decreta perlegerentur. Inuertebant(vt hæreticorum mos eſt) veras maiorum ſententias Gregorius Patriarcha Conſtantinopolitanus, & Machiarius Antiochenus, vnam tantùm voluntatem & operationem in Chriſto eſſe dijudicantes. Verùm cùm Orthodoxi rationibus & autoritatibus inſtarent, ac Gregorium in veram ſententiam deduxiſſent, Macharium pertinacem anathemate feriunt, eiuſq́; ſectatores, & Theophanium abbatem recta ſentientem,in locum Macharij ſufficiunt. Hac ſexta vniuerſali Synodo, & Cyrili, Athanaſij Baſilij, Gregorij, Dionyſij, Hilarij, Ambroſij, Auguſtini & Hieronymi ſententia concluſum eſt,Duas & naturas & operationes in Chriſto eſſe : exploſaq; eſt illorum pertinacia, qui vnicam eſſe in Domino voluntatem dicerent.Hæc Platina.Ego verò in tali negocio mallem è ſcripturis ſacris concluſionem, quàm ex Patrum ſcriptis petere. Quod primùm quidem non tanti eſſe

labo

laboris, cùm quis facilius & minori negocio ſacra perlegat Biblia, quàm tam infinita ferè Patrum volumina. Deinde & certiora ſunt, quæ ex ſacris Biblijs proferuntur, quàm Patrum dicta, Siquidem & hæc, niſi illorum autoritate confirmentur, non recipienda ſunt ab Eccleſia. Inuenta demùm in ſcripturis Sacris veritate, poſſem videre, quid Patres de ea ſententia retuliſſent, quomodoq; ſua ex Sacris confirmaſſent. Hoc ſi cum iudicio & Zelo pio facerent ij, qui docti & eſſe, & dici volunt, non tantum turbarum in Eccleſia exoriretur. Sed fruſtra ſunt admonitiones, cùm quilibet altero plus ſibi ſapere videatur.

ANNI Chriſti.

De Agathone veró nil inuenio, quod conſtituerit, niſi quòd Platina eius hortatu Conſtantinum ad Concilij conuocationem permotum fuiſſe ſcribat: Miſſamque latinam, cúm á Iohanne Portuenſi Epiſcopo, peracto apud Conſtantinopolim Concilio, celebraretur, ab omnibus approbatam eſſe. Quæ hinc autoritatem ſumens, omnes inde Eccleſias Romanum Pontificem agnoſcentes occupauit. 682.

Concilium Toletanum duodecimum in ea Vrbe celebratum, Bambæ Hiſpaniarum regis iuſſu conuocatum eſt, & in primo Eringij Regis anno finitum. In hoc nihil eſt aliud actum, quàm vt concordia inter Eccleſiæ miniſtros collatis vniuerſorum ſententijs, ac ſecundum ſcripturæ normam correctis, confirmaretur. Nam cùm paſsim variæ exurgerent ſectæ, Rex pius hoc propoſito ſuos contra eas præmunire voluit, Ne & ipſi inter ſe diuerſi, tam Regi, quàm vniuerſo regno exitiale faceſſerent negocium. Hoc regium eſt, Hoc eſt imitari Dauidem, qui victis hoſtibus paceq; in Regno parta, rem diuinam præ omnibus curæ habuit. Rari ſunt hoc ſeculo eiuſmodi Principes. 685.

Leo ſecundus hoc nomine Rom. Papa, muſices ita fuit peritus, vt Pſalmodiam conſcripſerit, & Hymnos qui in Eccleſia canuntur, ad meliorem concentum redegerit. Pacem dare populo in Miſſæ celebratione ſtatuit. Porrò ne quis in Archiepiſcopum electus quicquam pro uſu Pallij aliorumúe officiorum Eccleſiæ perſolueret, cùm ex hac largitione multa quotidie mala orirentur. Quæ lex iam dudum extincta iacet. Rauennates deniq; Præſules, qui Exarchorum freti autoritate, hactenus Romanæ ſedi parere noluerunt, ſed pares eſſe Romano Papæ, ita contudit, vt & edicto ſtatuerit, ne Rauennatis Cleri populiq; electio valeret, niſi Papa Roman. eam confirmaret. Quotidie baptizare permiſit, ſi neceſsitas ita vrgeret. Sed vt magis innoteſcat, quo iure Rauennatem Eccleſiam Romani Patres ſibi ſubiecerint, rem pauló copioſius indicabo. Decertatum fuit diu, de dignitate Eccleſiæ, inter Romanum Pontificem & Rauennatem. Donus tandem, vt dictum eſt, blanditijs ſubiecit Rauennatem Eccleſiam Romanæ. Rauennetes ægrius ferentes priſcum libertatis decus ſibi eripi, veriti tamen Conſtantinum, cui cum Dono & Agathone benè conueniebat, & Theodorum Exarchum, qui & Theodoro Rauennati Epiſcopo (qui Romam profectus Eccleſiam ſuam Papæ ſubiecit) erat amiciſsimus, paſsi ſunt ad tempus ſuam Eccleſiam à Romana ſubigi, quieueruntq; vſq; ad Iuſtiniani ſecundi tempora. Tum à Felice eorum Epiſcopo ad reperandam amiſſam libertatem perciti, omnibus modis conantur Papæ iugum excutere. Iuſtinianus verò, à Papa inductus, ſtrage, oppugnatione vrbis, bonorum direptione, exilio, & id genus malis, compulit eos ſubeſſe Romano Papæ; Feliciq; Antiſtiti, quòd defectionem ſuaſiſſent, candenti ære oculos ademit, & in Pontum oculis orbatum relegauit. Sabell. Naucl. autores. 686.

Benedictus ſecundus hinc Papa factus, tanta ſanctitate effulſit, vt Conſtantinum 687.

Anni Chriſti.

tinum quartum (Quod eſſe non poteſt, cùm Benedictus Iuſtiniani temporibu[s] fuerit) eo permotum ſcribant, vt ſanxiuerit, Romani Pontificis electionem à Cle[ro], Populo, Exercituque Romano factam, firmam eſſe debere, etiam ſine autoritate Imperatoris, & Italiæ Exarchi, ſine quorum autoritate electio Pontificis antea non fuit rata. Templa quædam vetuſtate collapſa Benedictus reſtituit: morte enim præuentus plura præſtare non potuit.

Iohannes Quintus Benedicto omnium conſenſu ſufficitur: Hic à tribus Epi-
688. ſcopis Hoſtienſi Portuenſi & Veliterno conſecratus eſt, quem quidem morem poſteri deinceps tenuerunt. Fuit autem hic Iohannes antè & in Pontificatu valetudinarius, ſcripſitq́; libellum de Pallij dignitate. Et hic morte præuentus, plura pro dignitate Romanæ ſedis conſtituere non valuit. Conon tandem Iohanni defuncto ſucceſsit. Nam cúm de electione acris contentio inter partes exorta eſſet, cúm populus Romanus Petrum Archiepiſcopum, Exercitus veró Theodorum presbyterum, eligeret, ac diu de electione eſſet concertatum, Conon omnium conſenſu eligitur, & duo alij repudiantur, propter conſeruationem pacis publicæ. Qui poſt initum pontificatum, ſtatim in Valetudinem incidit, vnde Paſchalis Archipresbyter ac Theſauri pontificij diſpenſator regnandi cupidus, Iohannem Exarchum pecunia ſollicitat, vt eius ſuffragijs poſt mortem Cononis Pontificatus ſibi decernatu[r]. Accepit pecuniam Exharchus, ſed nihil illorum quæ promiſerat deinceps præſtiti[t]. Cùm alio præmio quàm fruſtratione dignus non eſſet, homo auarus & Imperand[i] cupidus. Cononem veró S. Kilianum in Germaniam miſiſſe, quidam tradun[t]. Qui Kilianus ſuperioris Franciæ populos ad Romanæ Eccleſiæ fidem traduxiſ[ſe] perhibetur. Occiſus tandem à ſuis auditoribus, apud Herbipolim ſepultus, in hun[c] diem pro ſancto Dei homine à Francis veneratur.

688. Poſt Cononis mortem magna inter Romanos, de eligendo Pontifice conce[r]tantes, ſeditio eſt oborta. Populus enim in duo diuiſus, hinc Theodorum, hinc Paſchalem Archipresbyterum petebat. Theodorus iam cum factione ſua parten[t] Lateranenſis Epiſcopatus occupauerat, Cui cum ſua parte reſiſtens Paſchalis, i[d] quod reliquum erat de eodem Epiſcopatu inuadit. Ac cùm ſubinde maiores vtræque partes vires acquirerent, tandemque res eó deducta eſſet, vt de pugna non ambigeretur, cúm alter alteri ceſſurus non videretur, niſi vi & armis pulſus (Tant[a] ſanctitate vtrique pollebant) Principes ciuitatis Cleri militiæq́; Romanæ vnum i[n] locum ſecedentes, de pace inter partes reſtituenda conſultant. Ac cùm neutri eo[rum], qui ob ambitionem tantos motus concitauerat, demandandum Pontifica[tum] cenſerent, Sergium nemine aduerſante Pontificem deligunt: Eumque, refra[ctis] vi foribus, repulſiſque his qui locum occupauerant, in Lateranum introdu[cunt]. Quód cùm Theodorus cerneret, omniumq́; conſenſum animaduertere[t], Sergium ſine mora Pontificem ſalutat, ſeque ipſi, vt par erat, ſubmittit. Item fa[cere] Paſchalis quoq́; à multitudine armis circumſtrepente coactus eſt. Hic confi[r]mato iam Sergio, clam Iohannem Exarchum magnis pollicitationibus promiſſo[rum] admonet, eoque inducit hominem, vt Romam confeſtim veniret, præſcio n[o]mine, quò negligentes & incautos opprimeret. At cùm intellexiſſet Sergium a[b] omnibus confirmatum, eumq́; Paſchalis Simoniacam largitionem improbar[e], ira accenſus donaria quædam ex Baſilica Petri ſuſtulit. Paſchalis veró tanti ma[li] cauſa, condignam ambitionis ſuæ mercedem recepit. Magices enim & accuſat[us] & conuictus eſt (Nota ſanctitatem eius, qui caput Eccleſiæ fieri ambibat) ſort[e]

legi

legus honore ſacerdotali priuatur,atq; in monaſterium pœnitentiæ cauſa retrudi, tur, vbi quinquennio póſt eadem ſemper malicia vſus moritur.

Sedente igitur in ſede Romana Sergio, Iuſtinianus Imperator apud Conſtã, tinopolim Synodum celebrare inſtituit. In qua cùm & ipſe Monothelitarum & Eutychiana labe eſſet infectus, in fauorem eius multa ad errores illos confirman, dos, contra puritatem fidei ſunt concluſa, quibus tum forté Apocriſarius Sergij Conſtantinopoli agens imprudenter ſubſcripſit. Verùm cùm poſtea decreta illa Romam eſſent allata, Sergius ea condemnata ab Eccleſia exploſit. Quo facto ad iram concitatus Imperator, Zachariam quendam militiæ principem Romam mi, ſit, qui Sergium ad ſe vinctum traheret. Sed milites Exarchatus hoc præſentientes, arreptis armis Papam ab iniuria defenſabant: ac parùm abfuit, quin ipſum Zacha, riam occiderent: quem Pontifex ad ſe confugientem in cubiculo ſuo aliquandiu conſeruatum, clàm ad Imperatorem remiſit. Iuſtiniano haud longè pòſt ab Im- perio pulſo, Sergius pacem nactus, multa in exornandis Sanctorum templis egre- gia præſtitit. Agnus Dei, ter in Miſſa canere, ſub fractionem panis, mandauit. Leta- nias in die Annunciationis quotannis in vrbe dicendas inſtituit. Aquileienſem Ec- cleſiam, quæ Quintam Synodum non probabat, ad ſaniorem doctrinam autori- tate ſua reduxit.

Iuſtinianus verò eius nominis ſecundus Imperator, ad tantam peruenit inſa- niam, vt non tantùm populos vicinos, cum quibus pacem antea firmauerat, con- tra ius faſq; bello laceſſeret, ex quibus tamen plus damni, quàm emolumẽti habu, it: Verùm etiam peregrinos, eoſq; ex hoſtibus oriundos, aulæ ſuæ Præfectos face- ret, inter quos vnus Stephanus nomine, Perſa genere, tantæ fuit crudelitatis, vt cùm Princeps cubiculi factus eſſet, matrem etiam Imperatoris, eamq; Auguſtam, fla- gellis, ſicuti ſeruam, caſtigare præſumpſerit. Huic comes fuit Theodotus mona, chus quidam Principis Orator (vel, vt nos dicimus, Cancellarius) homo ad im, manitatem, & aliorum perniciem natus: is multos Reipublicæ Principes alioſq; viros illuſtres, tam ex Senatoribus quàm cæteris vrbis habitatoribꝰ varijs affecit in- iuris, alios exactionibus onerare, alijs ſeruitutes ſupra modum imponere, quoſdam ſuſpendio perimere, fumo deniq; palearum alios ſuffocare. Præfectus deniq; ipſius vrbis, Imperatoris iuſſu, quàm plurimos viros & ciues innoxios carceribus man- dare, quorum non pauci annis aliquot lucem non viderunt. Tandem Metropo, litani templum, quod Palatio propinquum eſſet, de fundamentis eruit, ædificioq; alio quo Imperatores à populo ſuſciperentur, ibidem ædificato: Fruſtra tamen multumq; reclamante Patriarcha. Quem in tantum animo perſequutus eſt, vt Stephano Ruffo, vrbis Prætori, ſeriò demandaret, vt noctu Patriarcham cum omni vrbis populo interficeret. Quæ res, cùm antea ſibi abalienaſſet populi animos, cùm ad Patriarcham eſſet delata, tandem occaſionem præbuit de alio Imperatore co- gitandi, Tyrannoq; remouendo. Euenit fortuitò, vt eodem die Leontius (quem & idem Tyrannus tribus annis in carcere retinuerat, ſed poſtea de obiectis purgatum, Græciæ Prætorem fecerat) cum militibus ad Prouinciam ſuam exire pararet: hunc fratres ſui duo, vtrique Monachi, quorum alter Aſtrologus peritiſsimus erat, retinuerunt, eique Regni gubernacula ea nocte tradenda eſſe, ſunt pollici, ti. Qui accepta militum ſuorum manu, primùm Prætorium occupat, Præto- remque vinculis iniecto carceres aperit, victoſque tam nobiles quàm ignobiles, quorum numerus ingens erat, eductos inſtruit armis: indè in forum procedens

696.

tumultu

Anni Chriſti.

tumultu per clamorem facto, ciues conuocat; qui re perſpecta ſtatim accerſit
Patriarcha, Leontium faciunt Imperatorem, maneq; facto Iuſtinianum capiunt
naſoq; & lingua truncatum in Cherſoneſum exulatum mittunt. Hinc miniſtro
crudelitatis ſuæ Stephanum Perſam & Theodotum, funibus per vrbem tractos
igni cremauerunt. Hic crudelitatis & perfidiæ Iuſtiniani ſuorumq; complicum pri
mus fuit exitus. Reuerſus tandem ad Imperium, quem finem habuerit, in Chro
nologia dictum eſt.

701. Iohannes VI. eius nominis Papa, præter ædificia Sanctorum, quæ à ruinis li
berauit, Petriq; Altare quod miro ornauit opere, nihil fecit egregij: Niſi quòd Gi
ſulphum Beneuentanum ducem Campaniam tunc vaſtantem, comminationibu
ad ſua repuliſſe dicitur. Scribit enim Platina, Hunc Pontificem captiuorum ho
minum calamitate motum, Legatos ad Giſulphum miſiſſe, qui mandarent ei, v
omiſsis Campaniæ & Hernicorum oppidis, in Samnium reuerteretur: quod ſi ſe
cus faceret, breui ſenſurum omnipotentis Dei in ſe iram. His monitis Giſulphun
perterritum, relictis quæ ceperat oppidis, ad ſua reuerſum eſſe: Iohannem verò ca
ptiuos ex toto Samnio requiſitos ex ærario Pontificio redemiſſe.

704. Huic Iohannes Septimus ſucceſsit, qui Oratorium in honorem Diuæ Virgi
nis Mariæ, in templo S. Petri extruit, in cuius parietibus, multorum patrum Ortho
doxorum effigies pictoria ſculptoriaque arte confectæ relucebant. His temporibu
Arithbertum Longobartorum regem (Is ſedente Conſtantino & Gregorio ſecur
do vixit, Tam certæ ſunt illorum hiſtoriæ) ſcribunt quidam religionis amore Ro
manæ ſedi donaſſe Coccias Alpes, & quicquid à Taurinis & Medullis vſque a
Genuam Liguſticamq; protenditur. Quidam verò affirmant, Arithbertum Con
ſtantini donationem confirmaſſe. Quorum vtrumque falſum eſſe, cæcus palpar
poſſet, Cùm nec res, nec tempora conueniant.

407. Zoſimus hinc, qui & Siſimus dicitur, Pontificatum ſuſcepit: hic podagra &
Chiragra ſic laborauit, vt nec cibum capere poſſet: tamen ita vrbis reparandæ cu
ram geſsit, vt materiam ſufficientem in tam breui temporis ſpacio (paucorun
enim dierum pontifex fuit) ad muros vrbis inſtaurandos, & alia quædam reparan
da procurauerit. Sunt qui veneno eum ſublatum arbitrentur. Nam vt quidam ſcr
bunt, & ipſe per contentionem, quam cum Dioſcoro quodam de pontificatu ha
buit, Papalem dignitatem obtinuit, Vide Nauclerum.

Conſtantinus Zoſimo ſuccedit, Hic ab Imperatore Iuſtiniano Conſtantino
polim vocatus (Quamuis annales Conſtantinopolis, nihil de hac re dicant) primu
ab Imperatore pedum oſcula excepiſſe fertur. Rediens inde conſtituit, Ne Impe
ratoris hæretici imago reciperetur, ſiue eſſet auro, argento, aut quouis alio metall
impreſſa aut inſculpta. Quo facto & omnes Principis monetas anathemate nota
uit. Ticinenſem tandem Epiſcopatum, cùm Præſul ille Mediolanenſi Archiepiſco
po ſubeſſe nollet, Romanæ ſedi ſubiecit. Ex qua re hoc lucri habuit Ticinenſis E
cleſia, vt, fumum vitans, in ignem inſatiabilem ſemetipſam coniecerit.

713. Philippus Imperium aſſumens, ſtatim in Eccleſiam Dei ſæuire cœpit. Amo
uit enim Cyrum Conſtantinopolis Patriarcham, & multos alios exilijs condem
nauit, qui Sextam Synodum, contra Monothelitas & Monophyſicos Eutychia
nos celebratam, blaſphemare nolebant. Sed hoc impunè non tulit. Nam cùm a
tero imperij ſui anno ſecuriſsimè ageret, ac rem omnem in tuto eſſe ſecum puta
ret, à proprijs miniſtris captus, oculiſq; priuatus, & ab Imperio deiectus eſt.

Gregor

 ANNI Chriſti.

Gregorij ſecundi (quem Blondus Stephanum vocat) acta in vnum conſcri-
bere, neque res ipſa neque temporis ſeries patitur. Quare hæc quorum tempora di-
ſtincta non ſunt, hoc loco indicabo. Quæ ad Perſonam eius, fuit vir doctus, Ro- 714.
mæ natus & educatus, à primis annis in Eccleſiaſticis verſatus, in iuuentute Biblio-
thecæ atque ſacellis præfuit. Diaconus factus cum Conſtantino Pont. Rom. Con-
ſtantinopolim profectus dicitur, vbi tantum in diſputatione de fide catholica ob-
orta, doctrinæ ſuæ ſpecimen dedit, vt facile omnes non recta ſentientes, veritatis
aſſertione erroris conuicerit. Pontificatum denique ſuſcipiens, Mœnia & Templa
vetuſtate collapſa, magna diligentia inſtaurauit, Templa quoque donis tum ex
auro cùm ex argento factis ornauit: In tota vrbe, ob res bellicas & alia prodigia,
quæ ſubinde narrabantur fieri, ſupplicationes frequentes habuit. Bonifacium inde
ſexto Pontificatus ſui anno, ex Britannia Romam venientem, cùm fidem eius per-
ſpexiſſet, Epiſcopum conſecrat, eumq; cum legatione ad Germanos, ad prædican-
dum Euangelion Chriſti miſit. Cuius opera & diligenti inſtitutione plæriq; Ger-
manorum populi, Chriſtum adhuc ignorantes, ab Idolis ad fidem Chriſti conuer-
ſi ſunt, inter quos primi fuêre Turingij, quos & Saxones quidam ſunt ſecuti. Extant
ad vtrumque populum huius Gregorij Epiſtolæ in lib. Conciliorum. Mortuo pau-
lò pòſt Arithberto Longobardorum rege cùm Luitprandus Aſprando patri adhuc
viuo eſſet ſuffectus, à Gregorio eò compulſus eſt, vt eam de qua ſupra dictum eſt,
Arithberti donationem etiam inuitus confirmaret. Quod verè fuit Romanum, tan-
toq; Pontifice dignum.

Dum hæc à Pontifice peraguntur, Haumar Sarracenorum princeps in Orien- 719.
te Chriſtianos perſequitur, edicto primùm omnibus propoſito, ne vino vterentur,
vnde & in hodiernum diem verè Sarraceni ſunt abſtemij. Chriſtianos verò à fide
deficientes à tributis liberos eſſe fecit. Cœtus autem facientes, & in fide conſtantes,
varijs affectos ſupplicijs interimebat, atque innumeros ob Chriſti Confeſsionem
hoc modo deleuit. Denique ad Imperatorem quoque Leonem ſcribens, vt Chriſti
fidem abnegaret cohortatus eſt. Sed non diu manſit hæc veſania. Chriſtus enim
miſertus ſuorum, Tyrannum vix tum alterum agentem in Imperio annum, è me-
dio tollit, ſuisque pacem, qualemcunque tali ſub regimine habere poterant, reſti-
tuit.

Anno ſequenti, qui fuit Leonis tertius, natus eſt ei ex Maria Filius, quem 720.
Conſtantinum vocauerunt. Is cùm à Matre coronationis ſuæ die, VIII. Cal. Ia-
nuar. qua Auguſta conſecrabatur ad Baptiſteriũ magna hominum frequentia por-
taretur, atque à Germano Archipræſule aquis iam immergeretur, alimoniæ excre-
mentis ipſam, qua Baptizabatur, vndam tam fœdè polluit, vt Germanus Patriar-
cha, ipſa rei fœditate permotus, maximo cùm gemitu dixerit, Hoc magni mali
indicium eſſe, quod per hunc puerum aliquando in Eccleſia eſſet perpetrandum nec
falſa eſſe loquutum, res ipſa denique comprobauit.

Anno Leonis ſeptimo, Iudæus quidam Gizidi Sarracenorum Amirati fal- 724.
sò perſuaſit, ſi imagines omnes, præſertim eas quas Chriſtiani in honore ha-
berent, toto regno ſuo ejiceret, eum annis quadraginta Regno potiturum eſſe.
Qua promiſsione permotus ille confeſtim omnes ex Imperio ſuo Iconas protur-
bat. Sed ſpe falſus eſt. Altero enim anno pòſt morte eſt abſumptus. Hæc fama de
imaginum extirpatione, cùm ad Leonem eſſet perlata, in tantum mouit virum,
vt omnes virtutes ſuas in id intenderet, quò omnes Sanctorum vnà cum Chriſti

Anni Christi.

Domini Iconas per vniuerſum Romanum Imperium abolerentur. Mali tandem
nactus conſilij peſsimum defenſorem, Nacoliæ Epiſcopum, magno cum furore
726. rem ad peragendum eſt aggreſſus. Edictisque per Imperium emiſsis, Imagines tolli,
ſibiq; Conſtantinopolim deferri mandauit: allatas ex ligno factas ſtatim combuſ-
ſit: patientes verò ignis partim comminuit, alias conflata materia, alia induit for-
ma. Quod cùm reſciuiſſet Gregorius Papa Romanus, pro ſuo quo fungebatur of-
ficio, literas ſatis duras ad Imperatorem miſit, quibus à propoſito eum dehortaba-
tur, ſimulque docebat, Imperatoris non eſſe, res adminiſtrare Eccleſiaſticas, aut rece-
pta ab antiquis Patribus dogmata, peruerſo quodam nouitatis ſtudio violare. At
cùm nihil efficeret aliud, quàm vt maiorem ad furorem Imperator incitaretur,
Sanctiſsimus, vt à Domino acceperat (Lucæ 22. Reges Gentium &c.) & ab Anteceſ-
ſore ſuo Beato Paulo (Rom. 13. Omnis anima &c.) didicerat, furori eius reſiſtens
primùm per Italiam vniuerſam, quæ adhuc Imperatori parebat, tributa dari inhi-
buit. Cumq; adhuc magis ſæuiret Leo, Paulumq; cum Exarchi poteſtate ad oppri-
mendum Papam Sanctiſsimum mitteret, Gregorius ciuitates omnes à iuramento
quo Leoni Imperatori eſſent aſtricti, ſine mora abſoluit, tantamq; libertatis cupi-
dinem Italiæ locis iniecit, vt non multum abfuerit, quin alium ſibi, quem Occi-
dentis dicerent Imperatorem, deligerent, Sed à Sanctiſsimo inhibiti, ſingulæ liber-
tati ſuæ conſulentes, Exarchatus iugum à ſe diſcutientes, ſingulos ſibi duces præfe-
cerunt. Rauennates verò itidem affectantes, ſeditione mota ipſum Paulum Exar-
chum interfecerunt. Ac cùm metuenda eſſet Imperatoris potentia, Gregorius cum
Longobardis fœdus iniens, totam Italiam ab Imperatoris obedientia retraxit. Eu-
tychum deinde Imperator ad recipiendum Exarchatum in Italiam miſit. Is pri-
mùm aſtu rem agens, aliquot loca recepit, ac Longobardos à Pontificis amicitia
mira induſtria abalienauit. Et ſi perrexiſſet, vt cœperat, paruo momento totius Ex-
archatus eſſent factus eſſet. Sed cùm Sanctiſsimus ijs ſe anguſtijs preſſum cerneret
ad Fulmen cœleſte properandum ſibi cenſuit, atq; anathemate Eutychum percuſ-
ſum, omnibus Italiæ populis exoſum fecit. Eutychus de fide Italorum, cùm ſe ab ei
ſperni ac derelinqui videret, dubitans, relicto Exarchatus honore Conſtantinopo-
lim redijt. Atque in hunc modum Orientis imperatores Italia per Sanctiſsimum
ſunt orbati. Ex hoc tempore Papæ in Italia Domini, ſubinde quæſiuerunt, qu
modo potentiam ſuam ſtabilirent, donec tandem à Pipino omni Orientalium me
tu liberati, maximam Italiæ partem, quam vi ſubegerat, dono acceperint: de qu
paulò pòſt dicendum erit.

Gregorius tertius hoc nomine Romanus Papa, anteceſſoris ſui veſtigijs inſ
731. ſtens, non minore ſanctitate Imperatorem Dominum ſuum ob imaginum de
ſtructionem eſt inſectatus, ac ille fuerat. Et quò maiorem ſibi apud omnes ſect
tores ſuos faceret autoritatem, rem ipſe paucis tam præcedentibus quàm ſequen
tibus Papis communem eſt aggreſſus, & quæ miraculi loco facile haberi poſsit.
enim cùm tantum & oris facundia & operum claritate polleret, per ſemetipſum
Verbum Domini clero populoq; Romano pro Concione explicauit. Tantusq
myſteriorum diuinæ ſcripturæ ſcrutator eſt habitus, vt nemo ei reperiretur ſecun
dus. Pauperes quoque mira charitate proſequutus eſt, Captiuos redimens, nex
propter æs alienum ſoluens, viduas & pupillos ab iniuria potentiorum defe
dens, in tantum, vt multorum in ſe inuidiam contraxerit. Hic primus Franc
rum fidem, ad tutandam Romanam ſedem, quæ tum à Longobardis premebatur

inuoc

Anni Christi.

inuocauit. Spreto naturali(vt ſic dicam) Domino, Imperatore Conſtantinopolita-
no. Quem, pacem nactus, & congregata Synodo non tantûm communione pri-
uauit, ſed ipſa quoque imperiali dignitate, quantum in ſe fuit, deiecit. Tantum ſibi 739.
tum temporis Beſtia illa vnica(ſi dijs placet)Sanctitatis cultrix, autoritatis in Sum-
mum mundi monarcham arrogare fuit auſa. Verùm imperator cum Sarracenis de
rerum ſumma eum inceſſanter inuadentibus decernens, non multum neq; Italiam
(ex qua minimi prouentus ipſi eſſe poterant, Epiſcopis omnia ad ſe trahentibus)
neque Romani Pontificis, aliorumúe minas & excommunicationes curans, in ſen-
tentia ſua perſtitit. Gregorius autem quò & rem Romanam Ceremonijs ornaret,
multa monaſteria partim inſtaurauit, partim à fundamento erexit, Queîs Fundos
Monachi vndè viuerent addidit. Regulas quoq; benè viuendi eis præſcripſit. Et ſa-
cra vt quotidie celebrarent, monachos iuſsit. Mœnia vrbis collapſa reparauit. Heb-
domadarios tum Sacerdotes, cum Monachos inſtituit, qui ſine intermiſsione ſibi
inuicem ſuccedentes, in Templo S. Petri ſacra facerent. In quo & Oratoriū omni-
um Sanctorum reliquijs ornatum extruxit. Atq; eam ob rem in Canone hæc verba
addidit, Quorum ſolennitas in conſpectu tuæ Maieſtatis celebratur, Domine Deus
noſter, toto in orbe terrarum: Quæ verba Sacerdotes poſtea omiſerunt. Ad Bonifa
cium quoq; legatione apud Germanos fungentem, Gregorius ſcripſit, Chriſtianos
prò mortuis ſuis verè Chriſtianis, poſſe offerre, Sacerdotesq́; mortuorum debere fa-
cere memoriam præcepit. Carne equina, ſiue ſylueſtris ſeu domeſtica foret, veſci
prohibuit, pœnitentiæq́; modum transgreſſori in pœnam conſtituit. Imagines ma-
iori in honore haberi præcepit, quàm antè hac vnquam habitæ erant.

Zacharias Papa, multa quoq; papalem dignitatem decentia, eademq́; præclara 742.
ſcilicet opera confecit. Baſilicas namq; minitantes ruinam reſtituit (Oportuit mul-
tas Romæ fuiſſe ab antiquo Baſilicas, quòd tot Pontifices, in ijs inſtaurandis labora
rint) Porticum & turrim ante Baſilicam Lateranenſem extruxit, in cuius fronti ſpi-
cio totius orbis deſcriptionem poni fecit: Fortaſsis vt indicaret, Papam totius Mun-
di fore aut eſſe debere Dominum. Veſtes auro & gemmis diſtinctas primus in ſa-
crum vſum dedit. Bibliothecam B. Petri reſtituit. Eccleſijs vectigalia, quo oleum
pro lampadibus emeretur, & fundos aſsignauit, ex quibus Sacerdotes viuerent.
Quatuor dialogorum libros à Gregorio conſcriptos, è Latino in Græcū tranſtulit,
Pacem inter Luitprandum & Spoletanum ducem fecit. Venetis quoque ſub pœna
maledictionis prohibuit, ne porrò Chriſtianos Sarracenis venderent, quod merca-
tores Venetorum hactenus lucri cauſa frequenter faciebant. Hunc Zachariam Pi-
pinus Caroli Martelli filius per legatos exorauit, vt regnum Franciæ, cuius iam an
tea curam gereret, cùm eſſet Maior Domus, ipſi confirmaret: Regemq́; Hildericum
Regni hæredem, cùm ſtupidus rerumq́; gerendarum omninò eſſet ignarus, inde re-
moueret. Pontifex accepti beneficij memor, quò Carolus à Longobardûm obſi-
dione Romanos liberarat, ſimulq́; ſperans ſe auxilia ea ratione paraturū cōtra Ori-
entis Imperatorem, poſtulatis eius annuit, principibusq́; Regni ſuadet, vt depoſito
Hilderico Pipinum Regem Franciæ agnoſcant, quem ipſe ſua cum poteſtate in re
gno confirmauit. Hildericum verò caput tonſum Monaſterio incluſit. Atque hoc
modo Romana ſedes Francorum Regum animos ſibi conciliauit, per iniuriam re-
gnum legitimo hæredi auferens, Seruoq; eiuſdem tradens. Sed hoc non fruſtra fuit.
Quin & ipſe Pipinus collocati in ſe muneris memor, permagnifico viciſsim mune-
re, Romanam Sedem haud longè poſt cohoneſtauit, de quo in Stephano II. dicetur.

Anni Chriſti.

744. Hali Sarracenorum apud Damaſcum princeps, Petrum eius loci Archiepiſco- pum, eò quòd liberè Sarracenos atque Monacheos erroris arguiſſet, lingua mutila- tum, in vlteriorem Arabiam ad Eudemonem exulatum miſit, Hoc Petrus quidam alius, Sarracenorum ſcriba, audiens, magno ſeſe animo, vt Martyrij coronam me- reri poſſet, Sarracenis oppóſuit. Nam cúm eo ipſo tempore graui morbo detinere- tur, Primores Arabum ad ſe vocauit, quos ex more venientes, cùm & antea ratio- nes tributorum ab eo recipere eſſent aſſueti, in hunc modum allocutus eſt. Quam- uis mihi ſatis conſtet, infideles vos eſſe amicos, tamen pro eo quód ægrotantem me viſitare dedignati non eſtis, cumulatam vobis à Deo mercedem reddi ex ani- mo deſidero petoq;. Atque vos mei, quod nunc condo, Teſtamenti teſtes eſſe volo, rogoque vehementer, vt auribus hoc perceptum, intimis viſceribus quotidie rumi- nandum, recondatis. Id verò tale eſt. Omnis qui non credit in Patrem, & Filium & Spiritum Sanctum conſubſtantialem & diuinam in Monade trinitatem, mor- tuus eſt anima, & æterno dignus ſupplicio. Talem verò Muhamad eſſe Pſeudo- prophetam veſtrum confiteor, quem & Antichriſti eſſe præcurſorem nihil addu- bito. Diſcedite ergo, diſcedite, cœlum vobis teſtor terramq;, ab eius nefandiſsimi nugis & fabulationibus. Hoc enim vobis conſulo, ne ſimul cum illo in perpetu- um cruciemini. Hæc dicentem Arabes, ſtupore, aut veſania magis, ex rei nouita- te perculſi, delirare hominem, atque ex languore rationis vſum amiſiſſe rati, paru- tum fecerunt. At cùm haud ita longè pòſt, ad priſtinum valetudinis ſtatum rediji- ſet, maiori quàm antehac vnquam voce clamauit, Anathema eſſe Muhamad, & fabuloſum ſcriptum eius, cunctoſque ei tam obedientes quàm credentes æterna ſu- maledictione perituros. Cumq; hoc ſæpius atq; in publico proclamaſſet, à Sarrace- nis furore agitatis, vi abreptus capiteque truncatus, Martyr, vt optauerat, Chriſt- effectus eſt, Rarum nunc apud Chriſtianos exemplum, Quorum plærique etiam in publico docendi officio conſtituti, ne ciuilis poteſtatulæ inuidiam ſubeant, inter medios Chriſtianos, veritatem etiam benè cognitam profiteri negligunt.

746. Monophyſicorum hæreſis, ſi non eadem, tamen filia eſt Eutychetis hæreſeos. Sunt autem ſic dicti, quód pertinaciſsimè vnam tantúm in Chriſto naturam eſſ- defenderent. Ac quamuis Deum & hominem confiterentur Chriſtum, tamen no- lebant ſingulas naturas ſuas ſeruare proprietates: Sed ex vtriſq; vnam factam natu- ram. Huiuſmodi hæreſis, his poſtremis annis, cum alijs multis hæreſibus, iterùm reſuſcitatur, ab inſectatoribus Angeli illius Apoc. 16. quartam phialam effunden- tis. Quorum plærique negant, ſi de duabus in Chriſto naturis dicendum ſit, ſinguli- ſuas proprietates attribuendas eſſe. Sed de his alio tempore & loco nobis dicen- dum erit, ſi vita datur: hoc loco admonuiſſe eos ſatis eſt, vt, ſi velint, errata cor- rigant in tempore, nec ad multitudinem errantium, ſed potius ad Dei veritatem re- ſpiciant. Erat enim & illo tempore magnus errantium numerus, qui tamen ab Ec- cleſia erroris conuicti, cui cùm pertinaciam adderent, reiecti ſunt, Veritas Dei no- pendet à iudicio multitudinis, ſed à Verbo Dei: alioqui & Arrius viciſſet: Vince- rentq; & hodierno die tam Papæ quàm Mahometis ſectatores. Sic neminem mo- ueat, ſi multi & nunc ſunt qui Veritati contradicant. Sunt enim plurimi in Eutycho- tis errorem delapſi, Vt tam ſcripta quàm dicta eorum indicant.

752. Zacharia Papa mortuo, eligitur Stephanus quidam diaconus, Is Pontificatu- die tertia ſomno exticatus, cúm res domeſticas ordine inſtituit, apoplexiæ mor- bo correptus interijt. Huic alius Stephanus, qui Secundus dicitur, ſtatim eſt ſuff-

ctus

ctus magno fauore totius Vrbis. Erat enim vir ſingularis religionis & prudentiæ, &, quod miraculi loco habendum eſt, Chriſtianæ doctrinæ diligens prædicator & ſcriptor, munificus in pauperes, viduarum ac pupillorum defenſor acerrimus, fortiſsimus & conſtans in rebus agendis: Ita vt, cùm Pontificatum iam ſuſcepiſſet, arte & conſtantia ſua, totum Rauennatem Exarchatum, & alia complura Italiæ loca, Romanæ ſedi ſubiecerit. Cuius rei ſummam vt acta ſit paucis accipe. Aiſtulphus Longobardorum rex, cùm iam Rauennam armis occupaſſet, totius Italiæ, vt olim eam Gothi poſſederant, Dominum ad Longobardos trahere ſatagebat, Ideoque collecto magno ſuorum exercitu, Romanorum fines ingreſſus, agros & quæcunque fuerunt obuia vaſtat. Hunc Stephanus placare volens, muneribus primùm & verbis à ſententia deducere intendebat. Illo verò nihili hæc faciente, ſed contumacius tributum ſibi, per ſingula capita ſingulos aureos, annuatim dari poſcente, Stephanus ad externa auxilia cõfugere eſt compulſus. Conſtantinopolim ergo primò miſit, à Conſtantino auxilium ſubſidiumq; petens. Qui cùm ea aut dare nollet, aut non poſſet, cum eodem tempore peſtis grauiſsima Vrbem regiam inuaſiſſet, quæ & penè exhauſit eam, Papa ad Francos animum adiecit. Profectus ergo quàm citiſsimè poſſet in Galliam, à Rege Pipino, qui Regnum Romano Pontifici acceptum ferebat, contra Aiſtulphi iniurias auxilium petit. Qui veteris amicitiæ quæ Longobardis cum Francorum regibus fuit, non immemor, per legatos Aiſtulphum, vt à ſententia diſcederet, Romanique Pontificis, ac quæ ad Rempub. Roman. pertinerent bona intacta relinqueret, ablataq; reſtitueret, admonuit: Si minus, armis ſe ea repetiturum minatur. Aiſtulphus ſanis admonitionibus non paruit: Vnde Pipinus ineunte verè, Alpes tranſcendens, maximis copijs ad Papiam, quæ Longobardorum Regum Sedes erat, contendit, Regemque mœnijs incluſum obſidione cingit. Papa verò tot calamitatibus hominis pertinaciſsimi, & prouincialium qui inſontes diripiebantur, motus, vltrò pacem Aiſtulpho offert, ſi ablata reſtituat. Accipit Rex pacis conditiones, & plura etiam quàm peterentur promiſit, interpoſito quoque iuramento. Sed ſimul ac Pipinus, qui Pontifici ſatisfactum eſſe credebat, ad ſua eſſet reuerſus, Rex ad ingenium redijt, ac tumultuario collecto milite, Stephanum Romam contendentem à tergo ſubſecutus eſt. Romamq; vix, dum Pontifice ingreſſo, Longobardos obſidione cingit ac ſuburbana omnia vaſtat & incendit, ita vt maius propè damnum ex hoc latrocinio Roma acceperit, quàm, trecentis & quadraginta annis ab inclinatione Imperij ſenſiſſet. Rogatus denuò Pipinus, vt Vrbi laboranti ſuccurreret, Exercitum quanta maxima poterat celeritate comparat, Italiamque ingreditur. Vbi Gregorius ei Conſtantini Imperat. protoſecretarius obuiam fit, Imperatoris nomine eum admonens, ne Exarchatum Rauennatem oppreſſum à Longobardis, ad ſe pertinentem, vel Pontifici vel Romanis dedat, ſi ei contigerit Longobardos ſuperare. Cui Pipinus ita reſpondet, Se quidem in Italiam ideò veniſſe, vt Deo & Eccleſiæ Romanæ rem gratam faceret, conſulturumque commodis eorum quoad eius fieri poterit. Deinde Papiam mouens, ita Aiſtulphum obſidione preſsit, vt breui eum coëgerit priſtinas pacis conditiones accipere. Redditus itaque Romanis Exarchatus eſt, quicquid Padum & Apenninum interiacet, à Placentinis, vſque ad ſtagna Venetorum, & quicquid intra Iſaurum flumen Appenninum & Adriaticum continetur. Quibus Pipinus & hæc adiecit, Ariminum ad mare, Concham, Piſaurum, Phanum Fortunæ, Vrbinum, Eugubium, & alia loca in Flaminia & Piceno agro, & plæraſque alias vrbes,

Anni Christi.

Anni Chriſti.

bes, quas Pius II. enumerat. Hæc eſt illa Conſtantini Magni donatio, de qua Papa mentitur. Pipinus enim primus has terras Romanæ ſedi, cùm eas à Longobardorum armis liberaſſet, dono dedit: Quò gratum ſe Romano Pontifici exhiberet, à quo nuper ad Regnum Francium æquo ferè Iure erat promotus. Nam Papa Regem hæredem Regno priuatum Monachum fecit, Regnumq́; Pipino tradidit. Hic Imperatorem Exarchatu (cuius partem Longobardi occuparant) omninò exuit, raptaque Papæ dedidit. Sed & hoc loco admonendus eſt lector, quod ſuprà quoq; dictum eſt, ſublato Exarchatu, Tertiam Romanorum dynaſtiam cecidiſſe, quæ poſt collapſum Occidentis Imperium in Italia Romæque fuit. Stephanus tanto beneficio læſus, Pipinum Secundum, cum duobus filijs, Carolo, qui poſtea imperauit, & Carolomanno, ſacra vnctione in regia dignitate confirmauit eique & toti eius progeniei benedixit, omnes excommunicans qui Pipino bellum mouerent. Plat. & Nauclerus autores. Hîc nota, quomodo ſenſim, mox futurum Occidentis Imperium, per Papam vires acquiſiuerit, de quo ſequenti libro, in Carolo nobis agendum erit: vt ea, quæ Apocalypſeos capite 13. de Beſtia illa ex mari aſcendente habentur, melius intelligantur. Stephanus porrò pacem nactus vt Deo referret pro accepto Imperio (beneficio dicere, volebam) gratias, Letanias Romæ per omnes Eccleſias inſtituit, quibus variè deambulatum itum eſt, ab vna Eccleſia ad aliam Baſilicas quoque ab Aiſtulpho in obſidione vrbis deſtructas, in integrum reſtituit: & cûm plura ad rem Romanam conducentia perficere conaretur, in medio conatu vita functus eſt. Dignus profectò Papa, qui ad Othonum tempora vſq; vitam vixiſſet.

Huic ſtatim ſuffectus eſt Paulus frater eius, ſed non ſine contentione. Alij enim
757. Theophilactum ei præferendum eſſe cenſuêre: vicit tamen Paulus. Cuius erga pauperes & ægrotos pietas ab omnibus eſt commendata. Noctu enim duobus, aut vt plurimum tribus comitatus, conſueuit inuiſere Xenodochia, pauperumque tuguria, verbis cohortans ad patientiam morbis confectos, egentesque eleemoſynis iuuans. Carceres quoque adiuit, & propter æs alienum nexos precio redemit. Viduas quoque & pupillos, à cauſidicis circumuentos, ſumma qua potuit autoritate defendit: Miſit deinde legatos ad Conſtantinum Imperatorem Conſtantinopolis qui efficerent, vt abrogatas imagines reſtitueret, vel ſi id facere nollet, vt illi anathematis Cenſuram minitarentur. Conſtantinus autem in ſua ſententia pertinax, Romani Pontificis admonitiones contemſit, imaginibusque, vt cœperat, vſque ad finem vitæ ſuæ bellum intulit.

Accidit quoque iiſdem temporibus, anno ſcilicet Chriſti 759. qui fuit 18
759. Conſtantini, vt Magi quidam ex Maurophoris Perſis (vt à Chronographo Conſtantinopolitano vocantur) in tantam delaberentur dementiam, vt ſibi ipſis atque alijs ſtultê credulis perſuaderent, ſi venundata ſubſtantia omni (In quem vſum pecuniam collegerint, pauperibus ne data ſit, nec ne, incertum eſt) nudos ſeſe de muris ciuitatis dejicerent, tum ſine mora eos ad cœlum ſurſum volaturos eſſe: Perierunt hac inſania permulti. Sed Habdallas Sarracenorum Princeps, per Halim Præfectum ſedecim ex Magorum Principibus interfecit, atque dementiæ finem impoſuit. Annal.

767. Paulo Papa Romæ defuncto, Conſtantinus frater Deſiderij Longobardorum regis, nondum ſacris initiatus ſufficitur, cui ſtatim Philippus quidam opponitur. Qui armis à Conſtantini fautoribus Pontificatu ſe abdicare coactus eſt. Conſtantinus inde anno ferè integro Papatum geſsit, tandem Romanorum furore ab Eccle-

ſi

ſia eiectus occuliſq; cum Papatu priuatus eſt Vt Vincentius ex Sigeberto hiſtorico ſcriptum reliquit Spec. lib.24 cap.167. *Anni Chriſti.*

Stephanus III. Conſtantino exoculato, atq; in Monaſterium compulſo, ſufficitur, Hic ſtatim Pontificatus ſui initio, indicit Synodum in Lateranenſi Baſilica, ad quam primores Cleri ex Italia conuocat, & ad Carolum Francorum regem ſui ſtudioſiſsimum ſcribit, vt Epiſcopos Galliæ ad eſſe iubeat. Carolus è Gallia XII. Epiſcopos Romam adire iubet, & vt in Synodo Lateranenſi præſto ſint. Hinc Conſtantinus accuſatur, quód ex Laico ſtatim factus ſit Epiſcopus. Et cùm hoc accuſaret maiorum exemplis, nempe Sergij Rauennatis Epiſcopi, & Stephani Neopolitani Epiſcopi, qui ex Laicis Epiſcopi facti eſſent, contumelioſè eijcitur è Synodo: decreta eius ſtatim abrogantur, & contra ea in Synodo hæc decernuntur: Ne quis Laicus, niſi ordine per Eccleſiaſticos gradus aſcendens, Epiſcopus fiat, Anathematis pœna cautum eſt. Epiſcopus dignitate ſua, ſub Conſtantino conſecuta, abiecta, ad priſtinos ordines recidere ſtatuit, vel ſi retinere vellent dignitatem, ad ſedem Apoſtolicā redeuntes conſecrarentur. Omnia quæ Conſtantinus in ſacris egerit, irrita pronunciata ſunt, præter Baptiſmum & Chriſma. In hac Lateranenſi quoque Synodo Concilium Conſtantinopolitanum, quod Conſtantinus contra imagines habuerat, damnatum eſt, in quo Imperator cum Græciæ Epiſcopis conſtituit Sanctorum imagines abradendas, & ſtatuas eijciendas eſſe: & ſub anathemate præceptum eſt, eiectas ſtatuas Sanctorum in ſuum priſtinum locum reponi. In hoc Concilio Lateranenſi rogo obſerues lector, quòd Papa non vocat Sp. Sanctum ad ſua Concilia: ſed ſuos amicos, & poſtea ſuffragijs multorum cogit Sp. Sanctum ſubſcribere ſuis decretis: Quod nunc aduerſarij eius, in nouo Papatu ſuo nuper reuelato, egregiè imitantur. Putant enim coniuratorum multitudine veritatem Dei opprimi poſſe. Sed falluntur. 768.

Hadrianus hinc Pontificatum inijt, qui non minore diligentia Romanam potentiam auxit, quàm anteceſſores ſui fecēre, vt mox dicemus, recitatis prius, quæ egregia in re Eccleſiaſtica conſtituerit: Corpus enim S. Pauli argenteis Laminis incluſit. Fortè S. Petri auro circumdaturus, ſi ad manum eius reliquiæ fuiſſent. Sed ne & hic ſine honore abiret, cùm corpus eius honorare nequiret, Altare eius pallio auro intexto ornauit. Atrium S. Pauli vetuſtate collapſum inſtaurauit & marmoribus ſtrauit, Inſtituit præterea, vt in atrio Lateranenſi quotidie C. pauperes alerentur. Multarum Baſilicarum tecta reparauit, Aquæductus, Turres collapſas, & ſimilia ad Sacerdotis ſcilicet officium pertinentia, magnis impenſis in integrum reſtituit. Infames ad Sacerdotium promoueri vetuit. Ne Clericus extra ſuum forum in iudicium traheretur ſanciuit. Ne vlli Laici ſe electioni Pontificis intromitterent, ordinauit.

Mortuo ſub idem tempus Carolomanno Francorum rege, relictis duobus filijs, vxor eius Bertha nomine, cum liberis & quibuſdam ex aula primoribus, ad Deſiderium Longobardorum regem fugit, eò quòd Carolus omnium procerum ſuffragio, totum Regnum occuparet: apud Deſiderium, qui tum Italiam bello vexabat, impetratura, vt Adrianus Papa filios ad Paternum Regnū inungeret. Sanctiſsimius verò, ne Caroli animum à ſe abalienaret, pupillos ſpreuit, ac in Reges vngere recuſauit. Legatione naui, vſq; ad Marſiliam, deinde terreſtri itinere miſſa, vocauit Carolum in Italiā, vt Eccleſiam à Deſiderij metu liberaret. Carolus ſubacto Longobardo Romā venit, ab Adriano in Baſilica Petri excipitur; fœdera inter Pontificem

 &

Anni Chriſti.

& Carolum conſtituuntur, eos communes hoſtes fore, qui alteram partem laceſſerent. Nudius quartus à Caroli in vbem ingreſſu, quod Pipinus ſecundus Pater, Stephano ſecundo donauerat, iureiurando amplioribus priuilegijs adiecto confirmauit, & illis quæ Pater Stephano dono dederat quædam addidit. Ex qua donatione hæc ſunt. A Luna vrbe quicquid Liguriæ ad Italiæ fines vſq; continet, Corſica Inſula, Surianum, mos Bardonis, Bercetum, loca inter Lucam & Parmam, ad pontem Tremulum pertinentia, Parma, Regium, Mutina, Mantua, Mons ſilicis, & alia quæ ad Exarchatum Rauennatem pertinuêre, Venetia, Hiſtria, ducatus Foroiulienſis ducatus Spoletanus, & Beneuentanus. His rebus peractis Carolus Bertham cum filijs ſecum reducit in Franciam. Adrianus inde Concilium conuocauit, ad quod in Patriarchatu Laterananenſi CLIII. Epiſcopi conuenêre, & multi Abbates, & religioſi alij. In hoc Concilio tradita eſt Carolo Magno poteſtas eligendi Romanum Pontificem (quæ tamen non diu regibus manſit) & ordinandi Apoſtolicam ſedem: dataq; eſt ei Patricia dignitas, & ius conferendi Patriciatus. Item conceſſum eſt, vt in ſingulis prouincijs Archiepiſcopi & Epiſcopi inueſtituram à Carolo reciperent. Item ne Epiſcopus conſecraretur, niſi prius à Francorum Rege inueſtitus eſſet. Quod ſi quis contra hoc decretum egerit, Concilium decreuit, eum Anathematis reum, niſi reſipiſcat, cenſuit bona eius publicanda, ipſumque exilio condemnandum eſſe. Quod multi Pontifices poſtea ſunt tranſgreſsi ita vt etiam ipſos Imperatores, hoc decreto innitentes, Papæq; reſiſtentes, excommunicarint &c.

Anno ſexto Imperij Eirenes & Conſtantini, conuocata eſt ab ipſa Imperatri-
787. ce Synodus vniuerſalis apud Conſtantinopolim, in qua conuenerunt omnes Antiſtites, qui ſub Conſtantinopolitano Imperio erant, Quin & Legati Romani Papæ affuêre. His de rebus diuinis in conſeſſu agentibus, Quidam homines ſeditioſi arreptis armis, ſpreto cum matre Imperatore, in eos irruunt, niſi à cœpta diſputatione ceſſarent, mortem eis comminantes. Imperatricem multum eos ad pacem hortantem nihil audierunt. Coacti ſunt ergo pij Patres à cœpto deſiſtere. Surgentes
788. itaq; omnes ab Eccleſia exierunt. Tum Iconomachi gloriabundi, per plateas iactitabant, ſe victores aliter ſentientium in diſputatione extitiſſe. Eirene propter ſeditioſos ciues nihil amplius auſa, donec vim ipſorum infregiſſet, Epiſcopos omnes quemlibet ad ſuas oues diſcedere permiſit. Anno inſequenti, omnem quem in Thracia habebat exercitum ad Vrbem vocat, prætextu belli Arabum, qui tum in Aſiam eruperant, Romanoſq; fines diripiebant, Quo in Vrbem de improuiſo ciuium recepto, ſtatim edicit Iconomachis, vt arma omnia quæ haberent ad ſe mit-
789. terent. Qui metu perculſi arma ſine cunctatione dediderunt. Tum Eirene nauibus impoſitas eorum familias, eò vndè venerant diſcedere omnes iuſsit, Erant enim fere omnes ex illis, quos Conſtantinus, peſte euacuata Vrbe, ex varijs locis Canſtantinopolim introduxerat, Hinc pacificata Vrbe, iterùm Epiſcopos conuocat in Niceam Bythiniæ, vbi & prima vniuerſalis Synodus eſt habita. In hoc conuentu priſtinum Eccleſiæ Conſtantinopolitani Imperij decus redijt. Abiectis enim ac condemnatis omnibus hæreſibus, antiquam Nicenæ Synodi, quæ prima dicitur, fidem, in vſum reuocarunt, bellumq;, quod cum Imaginibus iam multo tempore geſtum eſt, ſuſtulerũt, vt in Chronologia quoq; dictum eſt. Confirmata eſt deinde huius Concilij autoritas ab Eirene & Conſtantino Imp. Vocatur autem hoc Concilium ſecundum Græcos ſeptimum Vniuerſale. Primum, fuit Niceæ celebratum, contra A-

riun

rium, anno Chriſti 328. Secundum, Conſtantinopoli contra Macedonium, anno Virginei partus 385. Tertium, in Epheſo contra Neſtorium, anno Domini 435. Quartum, Calcedoniæ contra Eutychetem, anno redemptoris 455. Quintum, Conſtantinopoli contra Theodorum & omnes hereticos, qui Deum ex Virgine Maria natum negabant, anno incarnati Verbi 552. Sextum, iterùm Conſtantinopoli contra Monothelitas, anno Saluatoris 681. Septimum, Niceæ, de quo nunc ſermo fuit. Notabis hîc errorem apud Platinam, qui in vita Adriani primi dicit, ſeptimam Synodum ab Occidentalibus in Lateranenſi Concilio eſſe condemnatam, cùm hæc aliquot annis poſt illorum conuentum ſit Niceæ habita. Sed error indè eſt, quòd putat illam dici ſeptimam, quæ Conſtantini iuſſu contra Imagines Conſtantinopoli fuit conuocata, anno Chriſti 754 Quod etiam Abbatem Vrſpergen. ſeduxit.

Anni Chriſti.

Quis Felix ille fuerit, ob cuius errorem Francofordiæ Synodus eſt habita, nemo ſcriptorū refert. Errorem in Chronologia indicauimus. Cæterùm ſunt qui ſcribant, Elipandum Toleti Epiſcopum, erroris eius autorem fuiſſe, qui Felici ab alijs aſſcribitur. Eumq; pertinaciter aſſeruiſſe, Chriſtum ſecundum id quod homo eſt, Dei filium eſſe non proprium, ſed adoptiuū. Atq; hanc ob cauſam à Carolo Ratisbonam Bauariæ vrbem euocatum, ubi in Conuentu Epiſcoporum erroris conuictus ſit, indeq; Romam miſſus, coram Adriano deniq; errorem confeſſus, abdicauit in Petri Eccleſia, iuſſuq; à Papa ſuam ad Eccleſiam redire. Annales Franciæ, R. Barns. 794.

Leo tertius vir doctus & facundus, Romanus genere, cùm Pontificatum iniſſet, ſtatim miſit ad Carolum claues S. Petri, vrbiſq; vexillum & alia munera, petens vt Romanum populum Sacramento fidei dato Papæ ſubijceret. Carolus gratiam Leoni relaturus, miſit Abbatem Agilbertum, qui Romanum populum ex Caroli iuſſu Pontifici fidelitatem (vt ſic dicam) iurare compulit. Hinc odium populi Rom. in Papam excitatur. Quod tamen Caroli metu in annum quartum ferè ſeſe occulit, priuſquàm manifeſtè erumperet. Nactus indè populus furoris magiſtros, Paſchalem Primicerium, & Campulum Presbyterum, hac arte Leonem ſunt aggreſsi. Leo cùm equo inſidens Letanias à Gregorio inſtitutas per vrbem ageret, Paſchalis ille ac Campulus inſidias ei, populo haud neſcio, circa Sylueſtri ædem collocarunt, quò cùm perueniſſet Leo, nihil tale ſuſpicans, mox captus deiectus equo in ſancti domum introducitur, habituq; Pontificali priuatur, multis deiique verberibus cæſus ita conficitur, vt oculis & lingua captus putaretur (Quidam exoculatum & lingua mutilatum fuiſſe tradunt, & diuinitus tandem hæc reſtituta eſſe dicunt, quò Sanctiſsimi autoritatem magis per mendacium amplificent) In Monaſterio tandem S. Eraſmi in vincula conijcitur. Vndè poſtea Albini cubicularij induſtria, cuſtodes fallens, in Vaticanum ſeſe proripuit, ibiq; tam diu latuit, donec Vinigiſus Spoletinorum dux clanculum accerſitus, eum incolumem Spoletum perduxit, cohortibus militum in itinere ſtipatum, ne aliqua hoſtium vi obrueretur: Vt dicit Platina. Hinc Leo ad Carolum, qui tum Saxonico bello intentus erat, in Germaniā properauit, queſtum acceptas à ſubditis iniurias. Quod cum Romanis eſſet annunciatum, furorem quem in Perſonas abſentes perpetrare nō poterant, in ædes ipſorum conuertunt, domoſq; Leonis & Albini, qui eum liberauerat, à fundamentis diruunt. Hinc quoq; (vt confidentiam cum temeritate cernas) & ipſi ad Carolum legatos mittunt, qui Pontificem iniuria affectum, iuſta paſſum eſſe docerent. Verùm Carolus, cùm belli mole premeretur, cognitionem in aliud tempus reiecit, 796.

Pontifi-

Pontificem cum egregio comitatu Romã remittens, quò & ſe breui peruenturum eſſe pollicitus. Romani Pontificis aduentu cognito, auditoq; quo Carolus eum loco habuiſſet, quodque ipſe breui in Italiam venire propoſuiſſet, odium in Leonem conceptum, metu in fauorem verterunt: & Papæ cùm ad Miluium pontem peruenisſet, vnà cum Clero effuſa multitudine obuiam eunt, ac honorificè ſuſceptum vrbem introducunt, quieti Caroli aduentum præſtolantes.

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER NONVS.

ARGVMENTVM.

QVÆ A CAROLI ROMAM ADVENTV, QVO ET IMperator dictus eſt vſq; ad Hildebrandi Pontificatum (hoc eſt, ab anno Chriſti 80[0] vſq; ad annum eiuſdem 1074.) tam in Eccleſia, quàm in Republica memorabili[a] acciderunt, vnà cum vitis Imperatorum quorundam, geſtiſq; omnium interea Pontificum Romanorum, hoc nono libro breuiter recenſentur.

800. CArolus ſopito ad tempus bello Saxonico, Romam, vt promiſerat, qua potui[t] celeritate proficiſcitur. Italiam itaq; per Forum Iulij ingrediens, Taruiſinos, qu[i] Henricum Præfectum ſuum occiderant, graui ſupplicio affecit, creatoq; illi ſucceſſore Rauennam petit, vnde Romam expectatus pergit. Pontifex Leo, pridie quàm Romam veniret Carolus, cum magno Pontificeq; digno apparatu ipſi occurrit, eumque apud Nimentum obuiam habens magnificè excepit. Ac cùm eo die ſimul eſſent pranſi, Pontifex Romam cum ſuis redijt. Poſtero die, cùm Carolu[s] ad vrbem perueniſſet, Pontifex cum Epiſcopis, & toto Clero, Regem deſcendentem ex equo in gradibus Baſilicæ S. Petri ſumma cum Reuerentia excepit, ac pra[e]cinente Clero (vt moris eſt) in Baſilicam introduxit. Die autem octauo poſtquàm in vrbem venerat, frequenti cœtu Epiſcoporum, Cleri & populi Romani in Baſilica Petri à Carolo conuocato, Carolus ſententiam rogauit de Pontificis vita & moribus. Nemo verò ex omnibus repertus eſt, qui crimina obiecta Pontifici probare ſit auſus. Tanto percuſsi fuère metu, cùm quo Carolus erga Pontificem eſſet animo, non ignorarent. Sed omnes vno ore dicere, Sedem Apoſtolicam, omnium Eccleſiarum caput, à nemine (Laico præſertim) iudicari debere. Quo reſponſ[o] Carolus accepto, quæſtionem de vita Pontificis omiſit. Tum Leo Papa, qui id iudicium maximè expetebat, ſuggeſtum conſcendens, ac Euangelia in manibu[s] geſtans iureiurando affirmauit, ſe omnium rerum, quæ ſibi objicerentur, eſſe inſon[tem]. Fuit is dies idibus Decembris anno octingenteſimo. Porrò cùm videret Pontifex, Conſtantinopolitanum Imperatorem ægrè tueri ſuum nomen & Imperium ac varijs erroribus teneri circa fidẽ, Romanæq; ſedi inobedientem eſſe: contrà ver[ò] Carolum Regem potentiſsimũ, ac optimè de ſede Pontificia meritũ, cum maiori[bus] ſuis, qui ipſe Eccleſiam ab oppreſsione Deſiderij, Pater Pipinus ab Aiſtulphi inu[a]ſione, & auus eius Carolus Martellus à Sarracenorum iniuria liberauerant. Relatu[rus] ergo gratiam pro iſtis officijs, in die Natalicorum Chriſti poſt ſolennia ſacra i[n]

Baſil[icam]

Baſilica Petri, Carolum horum nihil præſcientem, magna voce Imperatorem decernit, inungit, diademate ornat, moreq; priſco adorat, populo Romano ter acclamante, Carolo Auguſto à Deo coronato, magno & pacifico Imperatori vita & Victoria. Hinc in conſuetudinem venit, vt qui legitimè Imperij Sceptrum acciperent, à Pontifice Romano inungerentur, & omiſſo Patricio nomine (quo à Theodorici temporibus Italiæ Domini ſunt vſi) Imperatores & Auguſti dicerentur. Quin & Pipinus Caroli filius à Pontifice coronatus, Italiæq; Rex dictus & inunctus eſt. Atq; hoc ipſo die Romani Imperij dignitas, à Conſtantinopolitanis Imperatoribus, per Papam ad Francos eſt translata, & quarta poſt Occidentis Imperij caſum, apud Romanos dynaſtia conſtituta, qua & Imperij nomen & Auguſtalis dignitas Romanis eſt reſtituta, Ita tamen, ne Papa ab Imperio excluderetur. Vt in Apocalypſi cap. 17 de Octauo dicitur, de quo ſuo tempore. Cæterū & hoc loco velim obſerues lector, quod hîc impleri cœpit Prophetia illa quæ de Beſtia ex mari aſcendente, Apoc. 13. cui Draco ſedem ſuā & potentiam magnam dedit, ſcripta extat: quam vt commodis tuis magnis inſeruirem, per omnes circumſtantias libenter explicarem hoc loco. Sed temporis breuitate, negociorumq; aliorum multitudine, quibus nunc obruor ferè, prohibitus, id vt dignum erat præſtare non poſſum. Dabo tamen operam, vt, ſi vixero, ea quæ in totam ferè Apocalypſim, ante ſexennium ſum commentatus, correcta prius, quàm primum typis impreſſa publicentur: Vbi omnium horum copioſiſimam, vt ſpero, inueniens explicationem.

Accepta itaq; Imperij poteſtate, Carolus, Paſchalem & Campulum, cum aliquot nobilibus Romanæ vrbis, Leonis aduerſarios, vt læſæ Maieſtatis reos, capite plectendos eſſe decernit. Leo verò, vt mitem ſe oſtenderet, exorauit Carolum, vt vita eos donaret, atque in Gallias exulatum mitteret. Fama deinceps de Caroli in Imperio confirmatione vulgata, cùm ipſe tamen Auguſti titulum ſuſcipere nollet, niſi ex fœdere Conſtantinopolitanus Imperator in hoc conſentiret: Eirene Conſtantinopolis Imperatrix, miſſis in Italiam legatis, cum Carolo pacem inijt, & fœdus confirmauit: Regnumque Conſtantinopolitanum à Romano, quod Occidentale appellatum eſt, & armis partum, Caroloq; à Pontifice traditum, his terminis diuiſum eſt: Conſtantinopolitanus Imperator Italiæ partem teneret, quæ ad dexteram Neapoli incipiens, ad eam ſiniſtram Siponto (quæ vrbs nunc Manfredonia dicitur) infero ſuperoq; mari clauditur, vnà cum Sicilia. Quod fœdus & Nicephorus poſtea renouauit. Ego veró crediderim, fœdus hoc primùm inter Carolum & Nicephorum eſſe factum, Nam Eirene à Nicephoro capta eſt, Legatis Caroli adhuc Conſtantinopoli expectantibus ab Eirene reſponſum: vt Annal. Conſtantinopolis teſtatur.

Carolus vt Regioni inſeruiret, pacemq; tam in Imperio, quàm in Eccleſia conſeruaret, Ludouico filio Romanorum poſt ſe Imperatore creato, per vniuerſam Galliam concilia Epiſcoporum celebrari mandauit. Quorum vnum Moguntiæ, alterum Rotomagi, tertium, Remis, quartum Cabillonæ, quintum Arelati habitum eſt. In his omnibus veteris Eccleſiæ conſtitutiones ſunt confirmatæ. Vt ex Capitulis Moguntini & Remenſis, quæ in Conciliorum libris habentur, cerni poteſt. Ea hoc loco aſſcribere nimis longum foret. Ad Leonem redeamus. Is pacem cum Imperio nactus, defenſoreq; tam ſui quàm Romanæ ſedis nouo Auguſto, iure Draconico (Apoc. 13.) acquiſito & confirmato, res Eccleſiæ curare aggreſſus eſt. Ac trium dierum ſupplicationes ante aſcenſionem Chriſti inſtituit. Hunc ſupplicandi morem

Anni Christi 814.

813.

Anni Christi.

morem, in Germania magnis vaſis vino ciboq́; refertis, rus circumeuntes, dein
de in loco amœno reſidentes, obſeruarunt. In qua celebritate, poſtquàm cibo po
tuque laſciuiores facti, quæ vel in vrbibus, vel domi, perpetrare neque auderent
neque poſſent commodè, inter arbuſta, in vallibus alijſq́; eiuſmodi rebus conueni
entibus locis perfecerunt. Qui ſanctæ conſtitutionis ſimilis ſanctitatis fructus fuêre
ac magnus, ſcilicet, Dei cultus. Vidi in Miſnia, regente eam terram Georgio Duc
Saxoniæ, cúm fortè mihi illac iter eſſet, Ruſticos cum Cruce hanc feſtiuitatem ob
ſeruantes; ij cúm in publicum perueniſſent hoſpitium in quo ego cum alijs, q
mecum erant, prandium expectabam, ſtatim ſcyphos cereuiſio plenos vno ha
ſtu ebibebant ſinguli, atq; id tanta cum deuotione ſæpius repetebant, vt is qui cr
cifixum ex ligno factum portaret, ipſam Chriſti imaginem (turpe dictu) vom
tu conſpurcaret, De alijs quæ ibidem exercebant taceo. Nobilis tamen illius pa
hæres & dominus, ſui officij haud immemor, Ruſticos illos tam fœda perpetra
tes nobis præſentibus cuſtodiæ mandabat, & procul dubio Religionis ſuæ pœn
dare coëgit: Sin aliàs benè noui virum. Hi cultus ex ea conſtitutione in Miſn
erant. Sed Leo (vt illius acta abſoluamus) Hoſpitale quoque Romæ ædificauit,
tectum ædis S. Petri reſtituit. Ac quod eſt ſuper omnia, cùm eo tempore Iudæ
quidem crucifixi imaginem lancea transfixiſſet, atq; ex ea Sanguis naturalis (qu
omnes hiſtorici eius temporis affirmant) effluxiſſet, iſq́; vaſe exceptus Mantua
perlatus eſſet, Rumorq́; ad Carolum perueniſſet, cupiente Carolo rei veritatem
Pontifice cognoſcere, Leo Mantuam profectus eſt, ac ſua autoritate confirmaui
eum quem excepiſſent de Imagine vulnerata, verè eſſe Sanguinem Chriſti. Qu
ſi Papa non confirmaſſet, verum fuiſſe non poterat.

Stephanus quartus Leoni tertio ſuffectus eſt in Pontificatu, Is tertio men
816. Pontificatus ſui proficiſcebatur in Galliam ad Ludouicum pium Imp. Cauſam v
rò ingreſsi itineris, Latini Scriptores plæriq; ſilentio prætereunt, Anglicana hiſtor
(cui & Abbas Vrſpergenſis conſonat) ait, legatis cum excuſationibus de ſui con
cratione præmiſsis, profectum eſſe in Franciam, vt ſe apud Imperatorem de
electione purgaret, quia inconſulto Imperatore à Clero & populo Rom. cont
Adriani & Leonis decretum de eligendo Pontifice, electus fuit (Tam tenax eſt R
mana ſedes ſuarum legum, vt primo ſucceſsore eas infringat) Cùm veró Aure
em peteret, Imperator cum Clero iuit obuiam, & Clero Te Deum laudamus pr
cinente, Papam introduxit in vrbem (Abbas Papam Remis ab Imperatore exc
ptum tradit) auditaque purgatione eius, familiariſsimè inter ſe conuiuabantu
Pontifex Imperatorem coronauit Aquisgrani, Imperator Pontificem, donatu
aurea cruce magni ponderis, dimiſit. Qui impetrata prius facultate redeundi in v
bem ijs, qui in exilium ob Leonem miſsi erant, Romam redijt. Reatina Eccle
vacante, Stephanus Epiſcopum conſecrare noluit, niſi prius ex literis cognoſcere
Imperatorem probare electionem, Quod per hypocriſim, vt Auguſto adularetu
factum eſſe, ea quæ ſequuntur ſatis docebunt. Pontifex Leo III. ius eligendi Ro
Pontificis & ordinandi ſedem Romanam, & concedendi inveſtituras Epiſco
&c. vt Adrianus I. Carolo conceſſerat, ratum habuit. Stephanus IIII. veró Lud
uici pietate, & longanimitate animaduerſa, fingens Ius Carolo & ſucceſſorib
eius datum plurimum mali ſecum trahere, abrogat, atq; pronunciat, ius eligen
Pontificis debere eſſe penes Clerum, Senatum, populumq́; Romanum. Ne ve
Imperator Ius ſuum aſſereret vi, addidit decreto Adriani & Leonis interpretati

nen

Anni Christi.

nem, Licere ſcilicet Pontificem Romanum eligere ſine Imperatoris autoritate, ſed non licere eum conſecrare ſine præſentia Cæſaris, vel Cæſareanorum legatorum. Atq; hoc modo imperatores ab electione Papæ Romani excluſi ſunt, vnde & Romana ſedes, inuitis imperatoribus electionem Papæ, & inueſtituram Epiſcoporum, tanquam iure æquiſsimo ſibi vſurpauit.

Paſchalis Stephano ſucceſsit, is ſecundum Stephani gloſſam, non requiſita Imperatoris autoritate, à Clero & populo Romano Papa creatus eſt. Ideo miſit legatos ad Ludouicum, vt ſe excuſarent, dicendo, ſe vi Clericorū & populi coactum eſſe ſubire pontificatus onus. Ludouicus, mitis ingenio, iſta placatus excuſatione, monet Clerum atque populum, ne in futurum Imperatoriam lædant maieſtatem, ſed maiorum ſtatuta obſeruent in creando Pontifice. Huius Pontificis tempore, cum Bernhardus Rex Italiæ cum multis alijs ſeditioſis, qui contra imperium conſpirauerant, capite plexus, ac Lotharius à Patre in Regem Italiæ electus, cumq; exercitu ſatis copioſo, ad pacandam eam miſſus eſſet, à Paſchali Romam inuitatus, in Auguſtum quoq; coronatur. Sed cùm multi tam ex Italis Nobilioribus, quàm ex Romanis ciuibus Lothario minus fauerent, neq; Regem in Italia æquo ferrent animo (cùm ipſi per ſe, Dominium & liberam agendi poteſtatem affectarent) maximæ per totam Italiam turbæ ſunt excitatæ: quas vt ſedaret Lotharius ad partem rediit maiorem petiturus exercitum. Interea dum Lotharius abeſt, Theodorus primicerius, & Leo nomenclator Theodori gener, per ſeditionem oculis priuati capite plectuntur, eó quòd fideliter iuuarent partes Lotharij. Cuius ſeditionis & cædis cauſa relata eſt in ipſum Pontificem Paſchalem, quia communi famā ferebatur, Pontificem cædem hanc iuſsiſſe, vel connixiſſe ad coniuratorum ſcelus. Ludouicus itaque legatos deſignat ad perſcrutandam facti veritatem. Quod Paſchalis intelligens, conſilio anteuertit imperatorem, ſuos quoque legatos ad eundem mittens, qui purgarent Papam ab infamia excitatæ ſeditionis cædisque perpetratæ. Ludouicus verò (auditis etiam Papæ legatis) ſuos Romam proficiſci iubet, vt Veritatem percontentur. Paſchalis coacta Synodo XXX. Epiſcoporum iureiurando ſe purgat, & interfectores in ea ſeditione abſoluens, cæſos reos agit Læſæ Maieſtatis, iureq; occiſos eſſe pronunciat. Atque hoc modo latro ſeipſum periurio purgauit. Vt R. Barns, quem in his Pontificibus plærumque ſequimur, in annotationibus dicit. — 817.

Ludouicus pius, cùm cerneret Romanos vi ad ſe trahere Pontificis electionem, vt ſua ex munificentia in poſterum hoc facerent, autoritatem, ab Adriano Carolo Magno datam, creandi Pontificem & eligendi Epiſcopos, Clero & populo contulit, illam tantùm prærogatiuam Imperatoribus ſeruans, vt electus & conſecratus Pontifex, ad ſtabiliendam amicitiam, legationem mittat Regibus Francorum. Diſtinct. 63. cap. Ego Ludouicus &c. Volaterranus lib. 3. Geographiæ cap. de Pipini & Caroli genere & geſtis, integram Ludouici Epiſtolam inſeruit, qua Romanæ ſedi, ea quæ Pipinus & Carolus donauerant, multis à ſe quoque adiectis, cum hac conſeſsione liberè & eligendi & conſecrandi Pontificem poteſtate, confirmat. Eam hîc aſſcribere prohibuit prolixitas. Paſchalis verò corpora Sanctorum humiliori ſepultura condita, vrbi intulit, & magnificentiore ſepultura honeſtauit. Templa quædam ruinam minitantia reſtituit.

Eugenius hic ſecundus Pontificatum ſuſcepit, Non tamen ſine diſcordia electorum. Nam & Zinzimus ſuffragia ad dignitatem Pontificiam habuit. Compoſito tandem diſsidio, cùm propter dignitatem corporis, tum propter humanita- 824.

Q tem &

Anni Chriſti. tem & eloquentiam, quibus cæteris præſtabat, omnium conſenſu Pontificatum accepit Eugenius: quem aliqui dicunt oculis indè priuatum, atq; occiſum ab aduerſarijs Romanis ciuibus. Lotharius Imperator & Rex Italiæ, huius Eugenij temporibus, magiſtratus per Italiam conſtituit, qui ius Romano populo dicerent, eò quòd libertate, qua ſub Carolo ac Ludouico vſi erant, nimis abuterentur. Quod factum (vt ego conjicio) Eugenij cædem maturauit. Fuit autem Eugenius hic, ſi Platinæ credimus, vir ſupra modum humanus, qui cauſas viduarum, pupillorum & pauperum diligentiſsimè eſt tutatus. Frumentariæ rei tam ſolicitus, vt annona nuſquam vilius empta ſit quàm Romæ. Captiuos & exules in Gallia liberauit, eoſque in vrbem reuocauit: ac qui facultatibus ſuis ſpoliati eſſent, de ſuo aluit. Huius quoque temporibus, quidam Nicolaitarum hæreſim reſuſcitatam eſſe tradunt, Sed nullo certo autore.

827. Valentinus à Diaconatu ad Pontificium honorem euectus eſt, & propter egregias ingenij dotes, & vitæ Sanctimoniam, à puero apud Paſchalem & Eugenium bonis artibus & honeſtis moribus inſtructus. Vitæ breuitas ne quid pro Republica Romana faceret, prohibuit. Huic Gregorius IIII. ſtatim ſuffectus eſt. Is niſi miſsi legatis Imperator approbare electionem ſui, Pontificatum inire noluit. Atque per hunc ad tempus, Imperatoribus ius confirmandi Papam reſtitutum eſt. Sub hoc Pontifice, imperatoris iuſſu, Conuentus Epiſcoporum Aquiſgrani fuit, In quo Gregorio præſidente ſtatutum eſt, Vt vnaquæque Eccleſia ſuos poſsideret prouentus, vnde Sacerdotes viuerent, ne cogerentur deſertis ſacris officijs, ſe dedere prophanis & quæſtuoſis artibus. Ne Epiſcopi & Clerici vllius gradus, precioſis & exquiſitis veſtibus vterentur. Neúe vterentur aureis & argenteis baltheis Neúe in digitis gemmas geſtarent, niſi quando Præſules ſacra facerent. Ne aurum argentumúe ferrent Clerici in calceis, vel crepidis. Tantus iſto tempore luxus fuit in Clero. Ille tādem Gregorius feſtum Omnium Sanctorum ad Cal. Nouemb. tranſtulit, ſacrumque eſſe iuſsit, Non tamen autoritate propria, ſed Imperatore ſic confirmante. Gregorius enim Ludouicum pro confirmatione rogauerat: vt autor eſt Vincentius Spec. hiſt. lib 25. cap. 34. templa collapſa reſtituit, cadauera Sanctorum à loco in locum tranſtulit. Nam Romani antè ſatis docti fidem Catholicam, doctrina Euangelica non habebant opus. His temporibus Sarraceni Italiam vaſtantes Vaticanum occuparunt, & Templum B. Petri ſpoliarunt, equinumque ſtabulum prius factum diruerunt. Plat. Naucl & Sabell.

830. Sergius hinc ſecundus Pontificatum inijt, ad huius confirmationem Lotharius Imp. Ludouicum primogenitum ſuum, multis Nobilibus comitatum, Romam miſit. Is Sergius primus fuit, qui nomen Chriſto datum in Baptiſmate, propria voluntate abnegarit. Hunc alij ſequentes manifeſtè Baptiſmatis gratiam reſpuerunt, Honorificentius æſtimantes, Nomen in vnctione, ab hominibus excogitata, ſuſceptum, quàm quod in Baptiſmate, à CHRISTO DOMINO inſtituto, acceperunt. Sed manifeſta Antichriſti nota eſt. Sic fieri oportebat.

845. Leo quartus eius nominis Papa, ſacris ſupra modum intentus, Vrbem Romam multis munitionibus, templaq; ornamentis exornauit. Turrim namq; in Vaticano apud S. Petrum, magno ſumptu extruxit. Vrbis Romæ mœnia & portas vetuſtate lapſas reſtituit, & XV. propugnacula vrbi à fundamentis adiecit, quorum duo ad exitum Tiberis commodiſsimè fuerunt collocata, ad retundendam vim hoſtium, qui nauibus ad Vrbem diripiendam ſæpius erant aducti. Vaticanum mu-

ro ci-

 Anni Christi.

ro cinxit atque in vrbis formam redegit, quam ex ſuo nomine Leoninam dixit. Arcem S. Angeli. reædificauit In veſtibulo atrij Lateranenſis ſedilia extruxit è marmore. Hactenus Ædilis curulis fuit. Nunc fit & Miles, atque Dux exercitus. Nam cùm Sarraceni Italiam vndiq; vexarent incurſionibus, qua mare ſpectabat, conuocata Romana militia, nauibus ad Hoſtiam Sarracenis obuiam fit. Preceq; facta (quæ inchoat, Deus cuius dextra beatum Petrum ne mergeretur &c.) & ſigno crucis addito, prælium commiſit, ac poſt longum durumq; certamen, hoſtes vicit, fugauit & profligauit, quorum maxima pars nauibus ſubmerſa, multi capti Romam ducti ſunt. Quorum opera in reparandis muris inde eſt vſus. Nunc agit Papam. Synodum XLVII Epiſcoporum coëgit, in qua Athanaſium Presbyterum Cardinalē (Hoc loco primum ſe Cardinalis nomen offert in hiſtorijs) Sancti Marcelli, de multis criminibus conuictum, damnauit, præcipuè quod ad quinquennium parochiam ſuam deſeruerat, contra decreta Canonum. Supplicationes ad placandum Deum inſtituit, qui frequenti terræ motu iram ſuā ſignificabat. Ordinauit inſuper, vt à toto Clero veſpertinæ horæ in Baſilica Pauli, in die natalis eius celebrarentur. Laicos Presbyterium (quod nos Chorum dicimus) dum ſacra fierent, ingredi prohibuit. Crucem, quæ ſibi à Diacono præferebatur primus gemmis exornauit, Secundum decreta cōcilij proximè Aquiſgrani habiti. Sed Papa eſt ſupra leges &c. Iam ſupplex fit Auguſto. Reatina Eccleſia vacante, Leo à Lothario & Ludouico, per Epiſtolam precario obtinuit, vt electus admitteretur. Nauclerus autor. Sunt qui ſcribant, Leonem conſilium injiſſe de transferendo Romano Imperio ad Conſtantinopolitanos. Quare Lotharius Romam profectus, eā de re Leonem apud ſe delatum conuenit. Leo verò ſe purgat, ac delatores mendacij pœnas dare compellit. Plat. Naucl. Sabell. & Pius II. R. Barns. Anno ſecundo Pontificatus Leonis, EDeluulphus Anglorum Rex, voti cauſa Romam adijt, vbi à Leone Pontifice benignè acceptus, fecit Romano Pontifici eam quoque Inſulæ partem, quam Egbertus pater ad Regnum adiunxerat, vectigalem. Legeque ſanciuit, vt qui ex ſuis poſſeſsionibus, triginta denariorum vectigal in ſingulos annos caperent, aut plures domos haberent, pro ijs quas habitarent, ſinguli ſingulos denarios quot annis Romano Pontifici, ad diem feſtum Apoſtolorum Petri & Pauli, vel ad ſummum, ad vincula Petri ſoluerent: quam legem quidam, licet falsò, Alfredo eius Filio aſsignant. Polydor. Sic tota Anglia Romanæ Beſtiæ fuit ſubiugata: atque pro hoc regno impletum eſt, quod dicitur de decem Regibus ſub Papa exiſtentibus Apoc. 17. Hi vnum conſilium habent, & virtutem & poteſtatem ſuam Beſtiæ tradent. Sed non indignum ſcitu eſt. Sicuti hoc Anglorum regnum, omnium ex decem illis fuit primum, quod iugo Pontificis ſeſe ſubmiſit, ita & primum omnium fuit, quod idem ex collo excuſſerit. Henricus enim Octauus eius nominis Angliæ rex, noſtro ſeculo, hunc cenſum, quem Petri Nummum dixêre, cum omni poteſtate Eccleſiaſticā ad ſe retraxit. De quo fortaſsis ſuo loco Plura, ſi viſum fuerit oportunum. Ad Leonem redeo, qui præter ea quæ dicta ſunt, miracula quoque perpetraſſe dicitur, oratione & cruce. Incendium namq; Romæ factum oratione præmiſſa, crucis ſigno, ne latius vagaretur ignis, inhibuit. Baſiliſcum, peſtifero afflatu plurimos necantem, oratione fornice S. Luciæ expulit. Octauam aſſumptionis Mariæ ob id ſacrauit, quia eodem die precibus ignem (vt Gelliano & Catonico verbo vtar) ſtitiſſet.

Iohannes Anglicus VIII. eius nominis, Puella Moguntina mentita ſexum viri, & ſumpto adoleſcentis habitu, cum amatore ſuo docto homine Athenas pro- 854.

 ficiſci-

ficiſcitur, promouetq; plurimùm in bonis artibus. Tandem Romam venit, ſemp per diſsimulato fœminæ ſexu, ob excellentem doctrinam, qua illi tum Romæ pauci pares, nulli ſuperiores erant, omnium ſuffragio in Pontificem eligitur. In Pontificatu à ſeruo compreſſa, diu occultè ferens onus ventris, proficiſcitur ad Baſilicam Lateranenſem: in Theatrum, quod Coloſſeum vocant, & S. Clementem, circumuenta doloribus peperit, eoque loci ex partu obijt. Et propter hoc ſcelus publici partus, Pontificio honore ſpoliata, ſepulta eſt ſine omni pompa. Et vt Pontifices viri, deteſtari videantur mulieris Pontificis facinus, quando Baſilicam Lateranenſem petunt, ab ea platea declinant, tanquam à loco Pontificibus Romanis, vt opinor, de malo omine ſuſpecto. Ego Funccius non dubito, quin diuinitus hoc ita ſit permiſſum, vt fœmina hæc fieret Pontifex, & eadem meretrix. Nam cùm eo tempore Pontifices ſenſim ſibi reges ſubjicere quærerent vt à Leone cœptum cum Anglo, & à ſequentibus cum alijs omnibus tentatum, ac poſt longas rixas &c. obtentum, Significare Deum voluiſſe hac Meretrice Pontifice, Magnum illud Babylonicum ſcortum, de quo Spiritus Sanctus in Apocal. prædixerat, iam tum Romæ potens eſſe. Sed de hoc in Apocalypſi copioſius. Porrò vt eiuſmodi errorem in poſterum cauerent electores Pontificij, ordinarunt, ne ſedes Petri committeretur electo Pontifici, niſi antè Diaconus vltimus eius genitalia per perforatam ſellam attrectaret, & teſtaretur electum Pontificem eſſe marem. Quod illi Pontifices, qui aliquot ſeculis pòſt venère, ſimul ac ad Pontificatum aſpirarent, arte anteuerterunt, ne opus eſſet maſculina eorum perſcrutari. Tot enim in Diaconatu, Presbyteratu, Cardinalatu Spurios progenuère, vt mares eſſe nemo addubitare poſſet. Quod etiam Paſquillus olim Romæ cecinit, inquiens:

sella stercoraria dicta

Petre tua quadam fuit auſa ſedere Cathedra,
Orbi terrarum iura ferenda dedit.
Hæc compreſſa quidem multos latuiſſet in annos,
Facta foret partu ni manifeſta nouo.
Poſt hæc Roma diu ſimili ſibi cauet ab aſtu,
Pontificum arcanos quærere ſueta ſinus.
Nec poterat quiſquam reſerantes æthera claues,
Non exploratis ſumere teſticulis.
Cur igitur noſtro mos hic iam tempore ceſſat?
Antè probet quòd ſe quilibet eſſe marem.

Benedictus poſt hanc in Pontificem electus, flens, quod rarum eſt, obiuit munus Pontificium, Deum ac ſanctos omnes teſtes faciens ſe nequaquam dignum
857. eſſe qui tantæ ſedi præficeretur. Electorum ſuffragio victus, toto triduo orationi & ieiuno vacans Deum rogat, vt concedat ſibi piè gubernare Eccleſiam. Legati deinceps à Ludouico Romam venère, qui electionem Cleri & populi ſua autoritate confirmarent. Confirmatus multas Eccleſias collabentes inſtaurauit, & in earundem ſacraria dona repoſuit. Inſtituit, vt Pontifex cum Clero funus Epiſcopi Presbyteri vel Diaconi, ornaret ſua præſentia. Item, vt viciſsim totus Clerus in funere Pontificis adeſſet. Clericos in honeſtate vitæ & morum ſtrenuè cohibuit; dignus qui diutius Sedi Romanæ præfuiſſet.

Nic

Nicolaus in demortui Benedicti locum eligitur, is præſentiens ſeſe ad Pontificatum peti, in Vaticanum fugit, abſens creatur Pontifex, contraq; voluntatem (vt alijs videbatur) in ſedem Apoſtolicam collocatur. Confirmatus tandem à Ludouico Imperatore, qui tum præſens erat Romæ multa primùm cum ipſo, cùm de ijs quæ ad Imperium, tum etiam de illis quæ ad Pontificiam dignitatem pertinent, eſt collocutus: Quo Italia egreſſo, quæ ad augendam Pontificiam poteſtatem, quam fictè fugerat antè, facerent, circumſpexit. At cùm eo tempore, vt ex circumſtantijs conjici datur, Iohannes Archiepiſcopus Rauennas priſtinam Sedis ſuæ libertatem aſſerere tentaret, eum ad dicendum cauſam Romam vocauit, quem & venire detrectantem dignitate privavit. Archiepiſcopus verò Imperatorem Papiæ adiit, petens ut ſibi à Pontifice impetraret facultatem dicendi ſuam cauſam Romæ ſine periculo. Cui Imperator literas commendaticias dedit, ac legatos inſuper Romam miſit, qui à Pontifice impetrarent, ut Ravennati Præſuli tutò liceret Romam venire, & ſe purgare. Papa annuit. Iohannes in domo Leonina (Malum omen, quia Leo omnem Ravennæ libertatem devoravit) admiſſus ad dicendum cauſam, in magno Præſulum cœtu confitetur, ſe reum læſæ Maieſtatis, & veniam petit à pontifice, & iis qui in ea Synodo aderant. Recipitur in gratiam Iohannes, ea tamen lege, ut ipſe viciſsim recipiat has conditiones: Vt ſe in Concilio de hæreſi purget (Fortè quia non agnouerat Rom. Pontif. pro Summo & Oecumenico Epiſcopo) Vt polliceretur ſe quotannis, niſi graue quiddam & ineuitabile impediret, Romam venturum. Vt poteſtatem abdicet conſecrandi Epiſcopos, etiam Canonicè electos, ſine Pontificia autoritate per literas conceſſa. Ne Epiſcopis, ſub ſe conſtitutis, Romam venire cupientibus id prohibeat. Vt nullam exactionem & morem introduceret, quem Canones Papales non recepiſſent. Item intentata anathematis pœna prohibuit, ne de Eccleſiaſticis bonis aliquid vel mutaret, vel decerneret inconſulto Pontifice. Et ne prophana in Eccleſiaſticum vſum acciperet, ſine aſſenſu Romani Pontificis. Has conditiones aſſeſſores Papæ magnis acclamationibus approbarunt. Quibus à Iohanne ſuſceptis, Ravennas Archiepiſcopatus in univerſum Romanæ ſervituti ſubiectus eſt. Hic Nicolaus multas conſtitutiones fecit, quæ frequentes ſunt in Decretis. Conſtituit enim, idque approbante Ludovico Imp. (ut Platina teſtatur) ne vel Imperator, vel ullus ſecularis Princeps, conſiliis Clericorum interſit, niſi ibidem cauſa ageretur de fide: Diſt. 96. cap. Vbi nam. Neve Laici de Clericorum vita judicent. Diſt. 28. cap. Conſulendum. Item judicio Pontificis nemini præjudicare licere, neq; eius ſententias repræhendere, neque de eius judicio cuiquam iudicare. Antonin. Pontificem nec ſolvi, neque ligari à ſeculari poteſtate poſſe decernit (Hic ſeſe exaltat ſuper omnia) eò quòd Pontifex appelletur Deus. Anton. Tit. 16. parag. 9. in lib. Concil. hoc decretum Gelaſio 1. aſſcribitur. Præcepit porrò, ne Epiſcopi bella gererent, ſed vacarent orationibus. Item ne quis intereſſet Sacris, quæ à Sacerdote concubinam habente agerentur. Vol. A malis tamen miniſtris Sacramenta accipere iuſsit niſi planè excluſi eſſent ab Eccleſia, propter manifeſtum ſcelus. Huius Papæ temporibus ad cœlibatum cogi cœperunt Sacerdotes. Sed ab Vlrico Epiſcopo Auguſtano id malum ad tempus declinatum eſt. Extat eius Epiſtola ad Nicolaum ſatis longa, in opuſculo de Vitis Pontif. R. Barns. quam ob prolixitatem hîc omiſi. In ſumma hic Nicolaus verus Papa fuit, de quo nunc ſatis. 858.

Quæ de Dæmonio Moguntiam affligente à Vincentio traduntur, ipſius autoris

Anni Chriſti.

ris verbis enarrabo, Lib. 25. cap. 37. ſic ſcribit. In Parochia Moguntina malignus Spiritus euidens nequitiæ ſuæ dedit indicium. Nam primò lapides iaciendo, & parietes domorum quaſi malleis pulſando, inde manifeſtè loquendo, furta etiam prodendo, diſcordias inter vicinos ſeminando, homines inquietabat. Denique animos omnium contra vnum hominem commouit, quaſi propter eius peccata cæteri talia paterentur. Cuius fruges in vnum coaceruatas incendit, qui vbicunque intraſſet, ſtatim domus illa exurebatur, vt iam niſi in agris manendi locus eſſet nullus. Propter hoc Presbyteris letanias agentibus, & aquam Benedictam ſpargentibus (Nota ludibrium Satanæ, quo idolatriam confirmet) inimicus lapides iaciendo multis cruentatis, tandem aliquandiu quieuit. Presbyteris recedentibus, inimicus flebiliter vlulans, tandem Presbyterum quendam nominatim exprimens, ſe quando aqua Benedicta ſpargebatur, ſub Cappa quaſi familiaris ſui latuiſſe, profeſſus eſt, accuſans eum cum filia Procuratoris concubiſſe. Sic per triennium inſtitit, donec ibidem cuncta ædificia incendio conſumeret. Hæc de illo Vincentius. Ex quo vides, quali aſtu aquam benedictam diabolus tanquam rem diuinam &c. confirmarit &c.

861. Sclauis per Cyrilli prædicationem Chriſtum recipientibus, Pontifex Romanus, ne & hanc offam è faucibus ſibi eripi pateretur, Cyrillum & Methodium Sclauinorum doctores, Romam euocauit, qui præſentes interrogati ſunt, Quare lingua Sclauonica diuina celebrarent, ac non potius latina? Qui reſponderunt Pontifici, ſcriptum eſſe, Omnis Spiritus laudet Dominum, & omnis lingua confiteatur ei. Ac cùm multis pro & contra rationibus vtrinque diſceptatum eſſet, Pontificis diſpenſatione permiſſum eſt Sclauis, ſua lingua ſacra facere. Hunc morem Poloni Cracouiæ in Eccleſia S. Crucis in ſuburbio, quod Clepars dicitur, ad annum Chriſti 1500. vſque retinuerunt, ex quo tempore abolitus eſt, & Romani ritus reſumpti. Chron. Pol. lib. 1. cap 13. Æneas Syl. de Bohem. cap. 13. Atq; hoc modo Sclauorum Eccleſiæ Romano Pontifici, ex largitione eius ſunt ſubiectæ. Mirum profectò Beſtiæ artificium.

865. Bulgares quoq; eo tempore Chriſtum agnoſcentes ſimili arte in rete ſuum pertrahere nitebatur, miſsis eis Epiſcopis & Presbyteris, ſua in culina natis & educatis. Bulgares verò gens inconſtans non diu permanſerunt in fide Papæ, ſed tyrannidem eius exoſi, ad Conſtantinopolitanam Eccleſiam & Græcorum ritus acceſſerunt.

867. Secutus eſt Nicolaum Hadrianus ſecundus in pontificio munere, ſed non cum voluntate legatorum Imperatoris electus. A populo & Clero namq; abreptus eſt, & Pontificiæ ſellæ impoſitus, priuſquam Imperatoris Legati eam ad rem peruenire poſſent. Vi enim poteſtatem eligendi Pontificem ad ſe rapiebant Romani. Legati cùm hoc ægrè ferrent, tale reſponſum accipiunt, Multitudinis voluntatem in tanto tumultu moderare non potuiſſe. Eos tamen optimè facturos, ſi virum optimum, quem & Clerus, & populus elegerat, de more Pontificem ſalutarent. Legati cùm electionem in irritum vocari deſperarent, ipſa neceſsitate placati, Hadrianum electum Pontificem ſalutant. Mox aduenére ab ipſo Imperatore literæ, quæ electionem Papæ, tanquam iure optimo factam, comprobarent. Hadrianus ergo Pontifex confirmatus, in pauperes valdè fuit munificus, vt qui ex alieno largiretur. Iniquis oppreſſos iudicijs ab iniuria vindicauit.

869. Hoc tempore Synodus apud Conſtantinopolim eſt congregata, quæ à Græcis Octaua Vniuerſalis dicitur. Ad quam & Adrianus legatos ſuos miſit. In ea præ-

ter i

ter id quod in Chronol. diximus, & hæc decreta ſunt. Bulgares debere ſubiectos eſſe Romanæ Eccleſiæ. Laicos vel ſummi ordinis non debere intereſſe electioni Archiepiſcopi, Patriarchæ neq; Epiſcopi. Item, Epiſcopos Clericorum electione & decreto certi collegij eligi debere Anton. Trac 16. Parag. 10. Hinc Adrianus tres legatos miſit ad Bulgares, qui ex Rom. Pontificis ſententia, omnia in Eccleſia conſtituerent. Poſtea autem à Græcis perſuaſi Bulgares, expulerunt Sacerdotes Latinos, receptis Presbyteris ex Græca Eccleſia. Quæ res maximam ſimultatem peperit inter Romanam & Græcam Eccleſiam. Plat. ſub idem ferè tempus venit Lotharius Francorum rex ad Adrianum Pontificem Romam, vt ſe de adulterio (de quo in Chron.) excuſaret; & cùm ad comprobandam ſuam innocentiam, ad communionem Corporis Et Sangvinis Christi, tam ipſe quam Optimates ſui à Papa inuitati fuiſſent, quia indignè perceperant, omnes infra annum mortui ſunt. Rex etiam Lotharius redeundo in via Placentiæ eſt mortuus. Anton. vbi ſupra. Hîc nota, quód Laicis ſub vtraque ſpecie, vt vocant Sacramentum Euchariſtiæ ſit datum hoc ſeculo &c.

Iohannes IX. Papa Romanus, non ſine magni belli occaſione, tres Imperatores ſub Pontificatu ſuo coronauit. Carolus Caluus ſimul ac audierat, Ludouicum Imperatorem eſſe mortuum, Romam ad Iohannem Pontificem contendit, quem & muneribus ſuam in ſententiam pertraxit, & ab eo Imperiali corona inſignitur. 873. 877.
Ludouicus Germaniæ rex Calui frater, indignè ferens, fratrem ſibi vſurpare Imperium, contractis vndiq; copijs, filios ſuos in Italiam mittit, qui fratrem Imperio priuent. Carolus inſtructo exercitu nepotibus occurſurus, dum Veronam pergit, apud Mantuam ſecundo anno Imperij ſui languore correptus, venenata potione, à Zedechia Hebræo medico & præſtigiatore ſubminiſtrata, perijt. Iohannes Pontif. audita Caroli Calui morte, omnes vires intendit, vt Ludouicus, cognomento Balbus, Calui filius, eligatur in Imperatorem. Romani proceres obſiſtentes Pontifici, decernunt Imperium Carolo III. Ludouici Germanici, in huius tumultus initio defuncti, filio, ductanti tunc exercitum in Italiam. Pontifex obſtinatè in ſua ſententia perſiſtens, Romæ capitur, & in carcerem conijcitur, vndè amicorum opera elapſus aufugit in Galliam, vbi ad annum commoratus, Ludouicum Balbum, vt propoſuerat, Imperatorem decernit, regem Galliæ inungit, Imperij corona donatum Auguſtum ſalutat. Interea Carolus III. potitus vrbe Romana, Iohannem Pontificem è Gallijs reuocat, qui Romam rediens, vt tutò ſibi liceret agere Romæ, & Carolum Imperatorem pronunciat, atq; Imperij Corona ornat. Hic Iohannes in Gallia profugus, annuente Balbo, Concilium coëgit apud Trecam, quo contentiones quorundam propoſuit, & de religione multa conſtituit, ac Flandris nouo populo Epiſcopum dedit: Ad Ludouicũ ſcripſit, Romanæ Eccleſiæ priuilegia auferri non poſſe, niſi præſcriptione Centum annorum: & ipſe quiduis rapuit ſibi, præſcriptione vix dum 20. annorum. Sacrilegij reis excommunicationem & pecuniariam mulctam ordinauit. Libertatem Eccleſiarum, cœmiteriorum, Clericorum, Eccleſiaſticorum bonorum & monaſteriorum confirmauit. 879.

Interea Deus quoq; mirabilia ſua, partim ad terrorem, partimq; ad pœnam hominum demonſtrauit. Nam Brixiæ (In introitu Italiæ ſita eſt) tribus diebus ac totidem noctibus ſanguine de cœlo pluit. Et Locuſtæ magnis agminibus Galliam inuolantes miſerè afflixerunt. Erant illæ, vt Vincentius eas depingit, cæteris locuſtis multò maiores, ſæua alarum tegmina, ſex pedes, duoſq; dentes quouis lapide durio- 874.

 res ha-

Anni Christi. res habentes, vt caſtrorum acies turmatim volantes, duces cum paucis itinere vnius diei præmittentes, ad metanda loca venturæ multitudini, circa horam IX. diei ad locum præuiſum venientes. Solis lumen volantes ſua denſitate obſcurare. Viride tam in agris quàm in arboribus omne depaſcere. Quatuor aut quinq; milliaribus vno die proficiſci, donec totam Galliam depaſcentes in Mare Britannicum vento vehementiſsimo ſint demerſæ. Vnde ad littus aquarum vndis repulſæ, peſtiferum in ijs locis excitarunt fœdorem. Fames hinc cum peſte ſecuta, quæ tertiam ferè hominum partem in Galliæ regnis abſumpſit. Spec. lib. 25. cap. 41.

878. Poſt Ludouici Germaniæ regis mortem, Regnum eius inter tres à ſe relictos filios, ſic diuiſum eſt. Carolomannus ſortius eſt Bauariam, Pannoniam, Carinthiam, regnaq; Sclauorum, Boëmiam cum Morauia, vocatuſq; eſt Rex Bauariæ. Ludouico ceſsit Orientalis Francia, Turingia, Saxonia, Friſia, pars aliqua regni Lotharij, appellatuſq; eſt Rex Orientalis Franciæ. Carolo data eſt Allemannia, quam Sueuiam dicunt, dictuſq; eſt Rex Allemanniæ. Per hunc Carolum III. cui cognomentum Craſſo fuit, iure tum belli cùm electionis Imperium proſus translatum eſt ad Germanos Françoſ.

887. Martinus II. fraude magis & malis artibus, quam honeſta electione ad Sellam Romanam conſcendit. Nam ipſius factione agitatum fuiſſe ſcribunt, vt Iohannes carcere incluſus, tandemq; elapſus ad Gallos profugerit. In huius confirmatione Imperatoris autoritas non eſt requiſita. Ita paulatim ſeſe explicant à poteſtate Imperatorum, vt facilius eos poſtea pedibus conterant. Hic Martinus nihil ſcitu digni, etiam ipſis Papiſtis reliquit.

885. Adrianus verò III. Romana ſede potitus, quod anteceſſores ſui multis iam annis parturierant, ipſe vno fœdu edito in lucem protulit. Nam ſtatim poſt initum Pontificatum, nactus oportunitatem per Caroli Craſsi abſentiam, qui tum Normannico bello erat implicitus, ad Senatum populumq; Romanum retulit, NE IN CREANDO PONTIFICE IMPERATORIS EXPECTARETVR AVTORITAS, ſed vt libera eſſent, & Cleri & populi ſuffragia. Hanc rem prior tentauit Nicolaus I. ſed in actum non perduxit, vt ipſi loquuntur. Atque hîc obſerua, pie lector. Quomodo per hoc decretum, Ius Imperatoribus omne, quod in Pontificem Romanum & Vrbem Romam habuêre, ſit ademptum. Ac quamuis id ex hoc tempore, præſertim à Germanis poſtea Imperatoribus, maximis contentionibus ſit repetitum, & ab Othone ad tempus receptum: tamen adulto hoc fœdu, Pontifices magno cum Triumpho ſuperiores euaſerunt. Vt in ſequentibus videndum eſt. Eſtq; ab hoc Adriano impleri cœptum, quod de Beſtia bicorni Apocal. 13, dicitur. Quod ſuaſerit, Romanis ſcilicet, vt facerent priori Beſtiæ id eſt, Imperio Romano Imaginem, quæ deinde loquuta omnia ſibi ſubiecit, &c. Illa enim Imago aliud non eſt, vt ego intelligo, neminem ſuo & meliori fortaſsis defraudans iudicio, quàm Papa Romanus, æquali vel ſuperiori etiam cum Imperatore iure Imperium administrans. Ea Imagine præcedentes Pontifices imprægnati fuêre: hîc verò Adrianus eam peperit in lucem: hæc educata ſub Longobardis Imperatoribus (de quibus poſtea) ſub Othonum tutela & ferula adoleuit: iuuenilem inde nacta ætatem paulatim ſuum exeruit ingenium, donec tandem ſub Hildebrando Papa viribus ſumpto animo, ſupra ipſos Imperatores ſeſe extulerit. Ex quo tempore ſemper ſuperior manſit, donec numerum ſuum, & dies ſuos, in Apocalyp. definitos compleuerit, hoc eſt, à natali ſuo annos 666. Qui cum morte Pauli II

Ron

Rom. Pontificis, & anno Chriſti 1550. ſunt finiti. Nam cum ipſo poteſtas Pontificia in Cœſares & Reges & mortua & ſepulta eſt. Neq; vllus poſthac eſt expectandus Papa Romanus, cui ſeſe vel Imperator, vel Reges extra Imperium, Papæ tamen antea ſubiecti, ita ſubmitterent, vt ex illo tempore, ad mortem Pauli vſq; factum eſt. Nam ex eo die clamat Angelus: Cecidit Babylon, Cecidit Babylon &c. Cæterùm & hoc obſerua, quòd & hic Adrianus, non diu in Pontificatu vixit: ſicuti nemo Pontificum, qui egregij aliquid ad promouendam Sellam Romanam, ac deprimendam autoritatem Imperatoriam, diu ſuperſtes manſit, donec omninò Papæ potentes facti ſunt. *Anni Chriſti.*

Stephano V. Romæ præſidente, ſcribunt quidam, Carolum Craſſum á Principibus ſuis deiectum eſſe ex Imperio, cùm propter corporis ſegnitiem, tum propter animi tarditatem, ſuffectumque eſſe Arnulphum nepotem, Carolomanni filium. Alij ſcribunt, Carolum vltró tradidiſſe Imperium nepoti ſuo, ea lege, vt in ocio haberet, vndè pro ſuo loco honeſtè viueret. Plat. Naucl. &c. Hoc Arnulpho regnante, Itali ad Longobardos animum adiecerunt. Pertæſi namq; erant externorum regum dominio. Sed Arnulpho viuente, quod deſiderabant non ſunt aſſequuti. Is enim vi capta Roma, Caroli ſtirpi Imperij titulum aſſeruit, de quò in Chronologia ſatis dictum eſt, & in Iohanne X. Pontifice dicetur. Porrò Stephanus nihil memoria dignum præſtitit, vnico tantùm conſilio, ab Antonino, quod Moguntinenſi Epiſcopo dederit, celebratur: Quomodo videlicet cum parentibus agendum ſit, qui filios inſcij in lectum ſumptos aut ſuffocant, aut oppreſsione necant. Tract. 16. 13. 886. 891.

Formoſus ſub Pontificatu Iohannis IX. deſerto Epiſcopatu ſuo Portuenſi, Iohannis Pontificis declinaturus ſæuitiam, in Galliam fugit. Iohannes namq; ob id infenſus erat Formoſo, quòd per ſuaſum haberet, ipſum eorum partibus fauiſſe, qui ſe ob electionē Ludouici Balbi, in vincula coniecerant. Formoſus ergo cùm nollet ad Epiſcopatum ſuum redire, á Iohanne Pontifice reuocatus, dignitate priuatur. Veniente tandem, ob negocia quædam ad Romanam Sedem pertinentia, in Galliam Iohanne, Formoſus, metu fortaſsis impulſus, Pontificem adijt: quem Pontifex omni Eccleſiaſtica dignitate coràm priuat, iureiurando quoq; Syngraphaq; data promittere cogit ſe neq; Romam, neq; ad ſuum Epiſcopatum rediturum eſſe, ſed victurum in ſtatu Laicali, veſtibuſq; prophanis vſurum. (Ex quo apparet, quòd & Epiſcopus poſsit fieri Laicus, nihil obſtante Charactere indelibili.) Iohanne veró mortuo, Martinus II. Formoſum Romam accerſit, eumq; á iuramento, quod Iohanni præſtiterat, abſoluit, & in priſtinam dignitatem Epiſcopatumq; reſtituit. Interea temporis Formoſus ſuæ factioni adhuc charus, cum multis inita gratia, & plæriſq; muneribus corruptis, poſt Stephani V. mortem, Pontificatum conſequitur, ſed non ſine graui diſſenſione. Quidam enim elegerant Sergium Diaconum, quem, cùm iam conſecrandus Altare inſtaret, contumelioſè detractum factio Formoſiana expulit. Sergius videns ſe viribus imparem Formoſianis, aufugit in Gallias. At illi, qui ab eius partibus ſteterant, ægrius ferentes ſe repulſam paſſos, non ceſſabant exhibere moleſtias Formoſo. Qui quatuor annis ita diuexatus, ad Arnulphum Germaniæ regem reſpexit, eumq; in defenſionem ſui Romam vocat. Is confeſtim tumultuario collecto exercitu, qua potuit feſtinatione Romam contendit: qua ſine mora (duce Lepore canes fugiente) potitus, á Formoſo magnificè excipitur, conſe- 892.

Anni Chriſti.

conſecratur & Imperiali corona donatur. Arnolphus gratias Pontifici relaturu pro iſto in ſe officio, præcipuos ex aduerſarijs Formoſi capite truncat, Edicturus ſu terroris exemplum alijs Formoſi hoſtibus. Abbas Vrſperg. Anton. Tractat. 16 Parag. 14. Formoſus verò nihil operis aut conſtitutionis fecit, niſi quòd Baſilicam Petri leui, vt Platina dicit, pictura exornauit. Sed vt intelligatur, quid velim, cùm dixerim, Romam duce lepore fugiente captam à Germanis, Antonini verba ho loco aſcribam; Qui loco prænotato ſic infit. In ea obſidione cùm quidam lepu ſculus ſubito à canibus inuentus verſus vrbem fugeret, exercitus (Arnulphi cum nimio clamore eum ſequitur. Romani autem qui ex ea parte ad cuſtodian ſtabant, exiſtimantes vrbem ex alia parte ab exercitu Imperatoris captam, relict mœnibus fugerunt. Quod videntes hoſtes ſcalis applicatis vrbem ingrediuntur, a reſeratis portis, Imperator cum toto ſuo exercitu ingreditur. Et ſic primùm Rom ab exercitu Germanorum capta eſt ſub Imperatore Arnulpho. Hæc ad verbun ex Anton.

893. Suentepoldo Morauorum duce pertinacius Arnulpho repugnante, cùm Re eum proprijs ſuperare viribus nequiret, munitiones Vngariam verſus (quas Cl ſas vocant, quibuſq; ſolis Hunni, qui tum Vngari dici cœperant, à Septentrionis f nibus excludebantur) imprudenter reſerauit, Patefacto Vngaris itinere. Eorur namq; auxilio vſus, Suantepoldum facilime ſubegit. Vngari autem viſis vltramo tanis regionibus, Clauſtriſq; obſeruatis, quibus exitus pateret, ſtatim poſt morter Arnulphi, maximas clades omnibus Occidentis & ſeptentrionis, ad Albim vſqu commorantibus populis, inferre cœperunt. Quæ proculdubio non tam graue extitiſſent, cùm aut nunquam, aut ſeriùs erupiſſent Hunni, ſi Arnulphus eos in au xilium non vocaſſet. Sed ita fit, ſi hoſpites peregrinos voces ad imperij conuiui um. Quæ verò ab Vngaris mala ſint paſsim perpetrata, in Chronologia ſuis loci ſunt inſerta.

898. Bonifacij VI Papæ nulla extant acta. Huic Stephanus VI. ſuffectus eſt, qu immemor beneficij à Formoſo accepti (Anagninæ enim Epiſcopus ab eo ordina tus fuerat) coacta Synodo Formoſi decreta abrogauit, omniaq; acta eius irrita fecit Corpus tandem Formoſi è ſepulchro extraxit, atq; in ſedem Petri collocauit, habi tu, quo indutus erat Pontificali exuit, ſeculari induit, & laicali (vt vocant) ſepultu ra humauit, præciſis prius duobus digitis, quòd contra iuſiurandum præſtitum, a Romanam vrbem, & Portuenſem Epiſcopatum redierat, eoſq; in Tyberim pro ijci iubet. Anton. Plat. Naucl. Romanus inde huic ſuccedens, nihil quod ſcire di gnum ſit effecit. Theodorus autem Formoſianæ factionis amans, decreta Formo

900. ſi, á Stephano abrogata, in integrum reſtituit. Huic Iohannes X. ſucceſsit, qui ſu Pontificatus tempore, ſeditiones propemodum ſopitas reſuſcitauit. Cauſam For moſi in integrum reſtituere volens, repugnante maxima Romani populi parte, di ſidium ingens excitauit. Quod cùm videret in apertum bellum euaſurum, contuli ſe Rauennam, ibidemq; Synodo coacta LXXIIII. Epiſcoporum, decreta For moſi in integrum reſtituit. Stephani VI. acta coram omnibus damnauit, & quæ i Synodo eius contra Formoſum ſcripta erant, combuſsit.

902. Benedictus IIII. in tantis turbis Eccleſiaſticis, nihil Pontifice digni fecit, quo ſcriptum eſſet. Ita & Leo V. Quem Chriſtophorus Presbyter eius cepit, captum que carceribus incluſit, atque per vim Pontificatum inuadit. Leonem in carcer bus vita ex mœrore functum credunt. QVÆRITVR nunc, Quis horum Pon

tificatu

tificum, qui omnes Sanctiſsimi ſunt dicti, & Caput Vniuerſalis Eccleſiæ appellati, à vero aberrauit? Reſpondete mihi vos defenſores Sellæ Pontificiæ Romanæ. *Anno Christi.*

Arnulpho morbo pediculari vita functo, filius Ludouicus eius nominis tertius, in regno Germanorum ſucceſsit. Hic nunquam Italia potitus eſt, neq; Coronam Imperij accepit vnquam. Sub huius Regno potens factus eſt in Italiam Berengarius cum filio Lantberto: Obtinuitq; eius factio, ex hoc tempore, Italici regni titulum, vſq; ad tempora Ottonis primi, Excluſa omninò ab Italiæ dominatione Caroli Magni progenie. Atq; hoc modo quarta apud Romanos dynaſtia deſit, poſt collapſum in Auguſtulo Imperium: & quinta potentia cœpit: Cùm Pontifices Imperatorem nullum vellent, qui extra Italiam trans Alpes habitaret, coronare. 903.

Sergius III. ad Pontificatum cum Formoſo electus, ſed à Formoſianis ab Eccleſia reiectus, in Galliam fugerat, latens ibi, donec Christophorus, vt diximus, vi occuparet Papatum. Hinc occaſionem nactus, Francorum auxilio Romam latenter intrat, Chriſtophorum capit, atq; in Monaſterium, tanquam in Inſulam, qua ſcelerati ſolent expotari, eum relegat. Sed ne res innouaret, Chriſtophorus in libera cuſtodia conſtitutus, ex monaſterio retrahitur, carceri arctiori demādatur, in quo tandem vitam ſceleratam finiuit. Sergius ſine metu Papatum obtinens, corpus Formoſi denuò è ſepulchro protraxit, Sellæq; Pontificiæ impoſitum capite detruncauit; tres quoq; digitos ei amputauit, & in Tiberim tanquam cadauer ſepulturâ indignum, proijci mandauit. Deniq; vt paucis multa dicam, omnia Formoſi acta irrita fecit, compulitq; Romanos timore Regis Galliæ, vt quod à Formoſo factum fuit, & à ſucceſſoribus eius comprobatum, pro irrito haberetur. Et à formoſo ſacris initiatos ſacerdotali ordini aſcriptos, denuò initiari ſacris dixit. Plat. Anton. Parag. 15. Abb. Vrſp. Hic Sergius Eccleſiam Lateranenſem, Stephani VI. tempore penitus ferè collapſam, inſtaurauit. 907.

Memorabile facinus eſt, quod Sanctiſs. ille Moguntinus Archiepiſcopus, in Adelbertum Bambergæ Marchionem commiſit. Is enim Adelbertus, vt dicitur, ſeptem cōtinuis annis Ludouico regi rebellauerat, neq; vlla vi poterat vinci. Tandem aſtu Rex ipſum opprimi poſſe ratus, Hattonem Moguntinum illum Archiflamminem in conſilium vocat, Qui confeſtim operam ſuam regi pollicetur. Nec mora, ad Adelbertum prætextu pacis conſtituendæ inter ipſum & Ludouicum, Bambergam venit: excipitur pro dignitate. Ibi verſutus Papa, Principi nihil ſuſpicanti mali perſuadet, ſecum vt ad regem iret: ſe ſaluum eum ad ſuos lares reducturum iuramento ſanctè affirmat. Princeps nimis credulus aſſentitur. Profecturi altero die, Proditor inuitatur á Principe ad prandium: quod is recuſans, facit ne & Adelbertus prandium ſumat: ſed mox conſcenſo equo cum Proditore iter ingreditur. Ciuitatem vix egreſsi erant: tum Papa ille eſurire ſeſe dicere, minimeq; prudenter feciſſe ſemetipſum accuſat, quòd oblatum prandium opiparum reſpuiſſet, cùm tamen ieiunus totum, quod inſtituerant iter (vt nunc ſentiat) peragere non poſſet. Reuocatur ergo à Marchione ad prandium: reuertuntur in arcem quà exierant: prandent: fame exempta, cœptum iter proſequuntur. Tum ſceleſtus ille Pater Hatto iuramento ſeſe abſolutum credens, quòd Principem ad lares ſuos ex itinere reduxiſſet, Regi eum prodidit. Nám ſimul ac ad Regem peruenêre, conſilio facto, Adelbertus heros nobilis capite priuatur. Eant nunc Sanctiſsimi, & Patres anteceſſores ſuos iactitent. Vbi hic Bonifacij primi Moguntini Præſulis Sanctitas fuit? Sed benè eſt, Qualis œconomus, talis familia. Vniuerſales ſceleſtiſsimi erant: nil igitur mirum, ſi Partiales ſiat ſceleſti. 910.

Con-

Anni Chriſti.

913. Conradus primus eius nominis Germanorum Imperator, à plæriſq; Conradi illius, quem Adelbertus Bambergenſis occiderat, filius fuiſſe perhibetur, & non Ludouici. Fuit autem ille Conradus Ludouici III. frater. Fatis ergo functo Ludouico, Conradus, cùm eſſet vir ſtrenuus, bellorumq; peritiſsimus, manuq; promptus, omnium ſuffragio Rex creatur. Erant autem eo tempore Principes clariſsimi in Germania, Arnoldus dux Bauariæ, Burchardus Dux Sueuiæ, Eberhardus Comes potentiſsimus in Francia Orientali, Imperatoris frater, Giſilbertus Lotharingiæ. Quos & opibus & potentia facile vincebat Henricus Saxonum & Thuringorum Dux Othonis filius, ad quem plæriq; Principum Germanorum Imperium, poſt Ludouici mortem, deferre ſtudebant. Sed ipſe confectus ſenio Conradum ſibi prætulit, vt Virum tam natura quàm iure hæreditario ad Imperium aptum. Altero ergo Imperij eius anno prædicti Duces omnes á Conrado defecerunt (Cauſam Scriptorum nullus refert, quod ego ſciam) Conradus verò prudentia & fortitudine vſus, plæroſq; ſine ſanguine ſibi reconciliauit, ſolo Bauariæ Duce Arnoldo excepto, qui cum omni familia ſua ad Vngaros fugit, vbi ad mortem Conradi vſque permanſit. Quidam eum Vngariæ Regis filiam in Vxorem accepiſſe tradunt. Tandem aut ex inuidia aut metu potentiæ, Conradus cum Henrico Saxone bellum habuit: quod in Chronol. diximus. Cæterùm cum hoc Conrado, ſine liberis decedente, finita eſt Coroli Magni progenies, Regniq; dignitas à Francorum ſtirpe ad Saxones tranſlata, vt in Henrico dicendum erit.

Caroli Magni nepotes hac tabula continentur.

CAROLVS MAGNVS.

LVDOVICVS PIVS, Huius filij fuerunt.

Ludouicus Rex Germaniæ habuit Germaniam ſuperiorem, vicitq; Boemos. Henricus: Filij fuerunt

Ludouicus qui bellum cum Caluo geſsit.

Carolus Craſſus Imper. poſt Caluum, & Galliæ Rex.

Carolomannus Rex Bauariæ, Hic genuit

Lotharius, qui poſt patrem imperauit, tenens Lothàringiam & Italiam. Huius filius fuit

Ludouicus II. Imp. poſt quem Papa Imperium ad Gallos transferre volebat.

Carolus Caluus Rex Galliæ, & Imperator poſt Ludouicum II. Eius filius fuit

Ludouicus Balbus, cum quo bellum geſſit Carolus Craſſus ob Imperium.

ARNVLFVM qui poſt Craſſum imperauit: hic habuit filios Ludouicum tertium Imperatorem, Et Conradum, quem Adelbertus Bambergæ Marchio occidit. Huius Conradi filij fuerunt Conradus Imp. & Eberhardus Comes Franciæ, à quo Francorum Duces deſcenderunt. Quod verò ad hunc non ſit relata Imperij dignitas, ſed potius ad Henricum, Saxonum tum potentia fecit, quæ omnibus Germaniæ Principibus tunc erat formidabilis Huic accedebant Hungarorum incurſiones, quæ talem poſtulabant principem, qui tantæ bellorum moli, ſeſe & virtute & potentia poſſet opponere.

914. Poſt mortem Sergij quarti, Romanum Pontificatum Anaſtaſius tertius accepit. Qui tam pium ſe geſsit in Pontificatu ſuo, vt neq; boni neq; mali quicquam de eo, quod fecerit, in hiſtorijs reperiatur. Cui Lando ſucceſſor eius laude & dignitate par fuit: Iohannes verò vndecimus eius nominis, tam natalibus, quàm facti

clarus

clarus, eo plus materiæ dedit ſcriptoribus. Is enim ſtirpe Pontificia Romana natus, *Anni*
Sergij Secundi, cui Os Porci nomen fuerat, ex Marotia (vt Cuſpianus dicit) ſcorto *Chriſti.*
impudenti, ſed nobili, filius fuit: Ac adultus Rauennatis Archiepiſcopus factus, ſe- 916.
ditione mota ſedeque & vrbe pellitur. Hinc Romam fugiens, Landone viuis exem-
pto, in Pontificatu ſubſtituitur, in quo magis ſpiritus militares quàm religioni de- 917.
ditos geſsit (vt Platina dicit) Nam cum Sarraceni, à Græcis ad Italiæ inuaſionem inſtigati, magnis copijs eam ingreſsi diriperent, ac deuaſtarent quicquid eſſet obuium, ita vt Romanæ quoque vrbi terrorem afferrent: Iohannes vocato in auxilium Alberto Hetruriæ Marchione potentiſsimo Fratre ſuo Vterino (quem Albericum vocant Itali) in Sarracenos exercitum duxit, ac commiſſo prælio, victoria Romanis ceſsit: Sarraceni Italia ſunt expulſi. Hac elatus fortuna Iohannes, triumphali pompa in vrbem redijt gloriam omnem factæ pugnæ in ſe ſolum transferens. Quare Albertum, cuius in deuincendis hoſtibus vel maxima virtus fuerat, aduerſus ſe concitauit: ſubortaque magna contentio eſt inter Pontificem & Marchionem. Iohannes Albertum Roma expulit, Albertus viciſsim ab iniuria ſe vindicaturus, Vngaros in Italiam euocat: à quibus Italia calamitates accepit maximas. Iohannes verò Pontifex in iſtis bellorum tumultibus, à militibus Guidonis ducis Spoletani capitur, atque in carcere ceruicali in os coniecto ſuffocatur. Cuius in locum alter Iohannes ſubrogatur: verùm quia vi ſedem occupauerat, è loco ſtatim deiectus, connumerari inter Pontifices non meruit. Plat.

Henricus Ottonis Saxoniæ Comitis filius, cognomento Auceps, hoc anno
Germanorum Imperator, omnium conſenſu Principum, præcipuè autem Teſta- 920.
mento Conradi conſtituitur. Nam Conradus, cùm præcedente anno morbo periculoſiſsimo laboraret, mortemque ſibi proximam eſſe cerneret, omnes Imperij Principes ad ſe vocauit, vno dempto Henrico, Quibus præſentibus in hæc verba locutum eſſe tradunt: Mors mihi nunc in foribus eſt, amici, ideò obteſtor vos, vt quæ pacis publicæ atq; concordiæ ſunt ſectemini, nec patiamini vos ambitione accendi. Dux vobis eligendus eſt, qui & Virtute & potentia tanto Imperio præeſſe poſsit. Nam quis Reipublicæ ſtatus, quis nobis hoſtis ſit, paucis elapſis annis, niſi oppidorum, arcium, ciuitatumq; ruinas non quotidie cernatis, experti eſtis. Henricum igitur Ducem Saxoniæ & Thuringiæ Imperatorē create: Is enim ſapientia & iuſticia cæteris nunc præſtat. Aſſentientibus obteſtationi regis Imperij Principibus, ad fratrem Eberhardum verſis, ita locutus dicitur: Scias frater, ex hac vita mihi migrandum eſſe. Ad te itaque in primis pertinebit, Regnum Francorũ vt ſobrijs gubernes conſilijs Eſt quidē nobis facultas colligendi exercitus, ducendi copias: Sunt nobis vrbes & arma cum regalibus inſignijs, & quicquid præterea ad Regium decus attinet, Hæc tamen nobis deſunt, Fortuna & mores. Henrico autem Saxoniæ Duci Fortuna & Mores optimè fauent, deinde & publicarum rerum ſumma penes Saxones eſt. Tu ergo acceptis inſignijs, vtpote Lancea, armillis aureis, chlamide, veterumque regum gladio, & Diademate, proficiſcere ad Henricum, & pacem cum eo conſtitue, quò eius fœdere tutus eſſe poſsis cum ſubditis noſtris in perpetuum. Quid enim iuuat, ſi Francorum populus, vnà tecum ipſius potentia & armis victus, omninò conteratur? Ipſe enim verè erit Rex & Imperator multorum populorum. Quibus auditis Eberhardus lachrymas fundens, Fratri ſe obſecuturum in eo quod petierat promiſit. Conrado igitur defuncto, Eberhardus aſſumptis vt iuſſus erat, Imperialibus inſignijs, ad Henricum feſtinat: Eique voluntatem fratris, Proce-

Anni Chriſti.

rumque conſenſum pandit, Regemq; ſalutat, pacemque ac amicitiam cum eo init qua in perpetuum de hinc firma ſunt vſi. Haud longè pòſt congregati Principes & Primores, cum omni Francorum exercitu, Fritislariæ vnanimi conſenſu omnes Regem Germanorum deſignant. Atque hoc modo, & hoc Regnum Germanorum iure à Francis eſt ad Saxoniæ Principes deuolutum. Sed & hic Henricus, quamuis potentiſsimus fuerit, Italia non eſt potitus, obtinentibus eam ijs, de quibus in Chronol. dictum eſt, Regibus. Cuſpinianus ſcribit, Ipſi Henrico à Pontifice vnctionem & Coronam Imperij oblatam fuiſſe (ſed quo autore non indicat) quam tamen accipere noluerit.

Sub hoc Imperatore Henrico primo, inuenti ſunt illi ludi equeſtres, dicti vulgo Torneamentum germanicè Turnier/ in quo quatuor nationes, ex Bauaria, Sueuia, Franconia, vt nunc dicitur, & Rheno, tanquam principaliores conueniunt, inter ſe digladiantur, vitia deteſtanda, hoc eſt, adulteria, blaſphemias, & peſsima quæque horrenda ſcelera corriguntur. Quemadmodum peculiari quodam opuſculo de hac re impreſſo circumfertur patria lingua ſcripto. Nam hos ludos Imperator & priuilegijs & libertatibus confirmauit, anno Chriſti 930. Sed hodie omnia in iocum iuerunt. Vbi enim inter nobiles hodie non regnat vſura, blaſphemia, adulterium & id genus alia vitia & ſcelera, plus quàm deteſtanda & horrenda? Cauſa autem illius exercitij militaris hæc fuit. Cùm per Hunnicam vaſtationem omnis ferè Germania militia eſſet conſumpta: Henricus cùm Hunni iterùm Saxoniam popularentur, Principem quendam Vngarorum captum abduxit. Cuius interuentione cùm Vngari eum multo auro liberare depoſcerent, pacem in nouem annos Rex Henricus pactus eſt, aurum paci poſtponendo. Iis annis nonum quemque ex agris ad vrbes euocat, qui militiæ det operam, reliquis demandans, vt octo in agro relicti nonum ex ſuis prouentibus ſuſtentarent. Illos igitur ita ſegregatos in vrbibus exercebat, vt in pace diſcerent, quid in bello faciundum eſſet. Inter hos nobiliores, vtpote qui iam antea rebus militaribus eſſent imbuti, equeſtribus ludis in armorum vſu, & legum cenſura in officio nobilitatis continuit. Nactus tandem oportunitatem, cùm ſatis domi exercitatos eſſe exiſtimaret, Sclauis, Dalmatis, & Boemis bellum intulit, quibus ſubactis, in Vngaros, tempore induciarum elapſo, vim omnem conuertit, quos ingenti prælio, apud Mersburgum, vt quidam tradunt (quibus & ego facile ſubſcripſerim, in tanta ſcriptorum diuerſitate, præſertim cùm ſtatim poſt hanc victoriam, Hugonis Italiæ regis legati ad Henricum venerint, amicitiam eius ſtudioſè expetentes) vicit, & ita contriuit, vt deinceps nunquam vlteriora Germaniæ ingredi fuerint auſi. Cuſpin & Abb. Vrſp. &c.

930. Leo VI. deiecto, vt ſupra dictum eſt, Iohanne, legitimis ſuffragijs Sellam Romanam inſcendit. Sed in tanta temporis breuitate nihil ſcriptu dignum fecit, niſi quòd pacis & concordiæ ſtudioſiſsimum fuiſſe tradunt: Huic Stephanus VII. ſi-
933. milis in rebus geſtis reperitur. Ita quoque de Iohanne XII. nihil præter nomen ſcriptis eſt commiſſum. Idem & Leoni VII. euenit. Quo tamen Pontificatum i-
938. neunte, Otto Magnus Dux Saxoniæ Henrici filius Imperium apud Germanos accepit, cuius res geſtæ præcipuæ in Chronologia ſunt aſsignatæ. Quare plura de his dicere ſuperfluum eſt: Si qua tamen ibi non ſunt notata, in ſequentibus indicabuntur.

941. Stephanus VIII. è Germania oriundus, poſt Leonem ſeptimum Papatum occupauit. Is ciuilibus ſeditionibus ita eſt diuexatus, vt nihil Pontifice dignum

potue

potuerit agere. Nam in popularibus turbis vulneratus cicatricum deformitate ita fuit inſignitus,vt puduerit eum prodire in publicum. Martinus huius ſucceſſor, eius nominis tertius,Templa inſtaurauit,pauperes fouit.Præterea nihil legitur egiſ- *Anni Christi.* 944.
ſe memoria dignum. Agapetus II. niſi quòd Ottonem contra Berengarium in Italiam euocauit, nihil quod memoriæ proditum ſit egit.Quid autem Otto primo ſub aduentu ſuo in Italia egerit,breuiter in Chronologia habes. Synodus in Ingelheim 947.
his temporibus habita eſt, ſed quam ob cauſam nullus dicit. Tanta fuit huius ſeculi ſcriptorum negligentia & imprudentia.

Iohannes XII. primùm Octauianus appellatus, Alberti potentiſsimi Romanorum filius, ab adoleſcentia omnibus probris ac turpitudine omni contaminatus, 954.
venationibus magis, ſi quid temporis à libidinibus ſuperat, quàm orationi deditus. Hic patre adiutore, qui partim muneribus, partim minus apud Clerum id effecerat,ad Pontificatum eligitur. Hic quomodo ſe erga Imperatorem Pontificaliter geſſerit, mox dicemus, relata prius fabula aliqua ex Vincentio,vt videas ex parte, quibus nugis Miſſa ſit confirmata. Ita enim ſcribit Monachus ad verbum. Quodam tempore Rex (Edgarus) venatum perrexerat, & Dunſtanum, qui tunc fortè ſecum erat, Miſſam rogauit differre donec rediret. Appropinquante hora tertia, vir Dei ſacris indutus veſtibus, regemque expectat cubitis innixus altari & lacrymis deditus. Tunc ſubito ſopore leuiter preſſus rapitur in cœlum, & immixtus Angelis audiuit eos Sanctæ Trinitati modulatis vocibus canere,Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon. Quorum cantum retinens ad ſe reuerſus eſt & interrogat, ſi rex aduenisſet? Reſpondetur,non. Iterùm ergo orat,& iterùm in cœlum raptus,audit ibi altiſona voce dici, Ite Miſſa eſt,Cumque reſpondetur,Deo gratias, accurrunt Clerici Regis, regem adeſſe dicentes: Quibus ille reſpondit, quòd iam miſſam audierat, nec aliam eo die auditurus vel celebraturus erat.Interrogatus quare?Viſionem aperit,& ſumpto ex hoc ſermone prohibuit Regi,ne vlterius in die Dominica venatum pergeret. Kyrie eleiſon, quod in cœlo audierat (id eſt, quod ſomniauerat altari innixus) clericos docuit, & multis locis hodie (Vincentij ſeculo) per Angliam canitur. Hæc Vincentius lib. 25. cap. 85. Vnde diſcas, ſomnia monachorum eſſe cœleſtes viſiones,quibus Eccleſia reformata eſt necatus.

Quo Ottonis coronatio atq; Iohannis Papæ ſceleſtiſsimi, Romanorumq; Ci- 962.
uium aduerſus Imperatores ſuos animus, vndeque ſit, quòd Papa Romanus ius in Imperatores, & Imperatores contrà ius ſibi in Pontifices vendicauerint, melius intelligatur: integram, ex R. Barns libello de Pontificibus Hiſtoriam hic loci aſſcribam. Is enim, quantum ego iudico, ea diligentia, eoque ordine, quæ circa hæc tempora inter Papam Regemq; ſunt acta, ex multis, Antonino autem præcipuè & Nauclero congeſsit, vt vix alius meliori iudicio poſsit: Sic autem inquit: Berengario opprimente Italiam cùm Alberto filio,Romani cum ſuo, tum Pontificis nomine, Legatos ad Ottonem mittunt obteſtantes eum, vt Italiam Romanamq; Eccleſiam à Berengarij Tyrannide vindicaret. Otto non immemor Berengarianæ perfidiæ, Italiam exercitu petit. Berengarius Ottonis virtutem expertus antea, dum eum Agapetus aduocauerat: fugit & occultat ſe. Otto cum animaduertit rem aduerſis armis non poſſe geri, proficiſcitur Romam, iuramento tamen legatis præſtito, priuſquàm vrbem intraret. Cuius exemplar placuit ſubjicere (Extat diſt. 63. & apud Antoninum tract. 16. parag. 16.) Tibi Domino Iohanni Papæ, Ego Rex Otto promittere & iurare facio, per Patrem,& Filium, & Spiritum Sanctum,

 & per

Anni Christi.

& per hoc lignum viuificæ crucis, & per has reliquias Sanctorum, quòd ſi permit-
tente Domino Romam venero, ſanctam Romanam Eccleſiam, & te Rectorem
eius exaltabo ſecundum poſſe meum, & nunquam vitam, aut membra, aut ipſum
honorem quem habes, voluntate mea, aut meo conſenſu, aut conſilio meo, aut
exhortatione perdes. Et in Roma nullum placitum, aut ordinationem faciam, de
omnibus quæ ad te, aut ad Romanos pertinent, ſine tuo conſilio. Et quicquid de
terra S Petri ad noſtram poteſtatem venerit, tibi reddam. Et cuicunque Regnum
Italicum commiſero, illum iurare faciam, vt adiutor tui ſit, ad defendendam ter-
ram Sancti Petri, ſecundum ſuum poſſe. Hoc iuramenro dato, vrbem ingreditur.
Iohannes Pontifex cum Clero Ottonem honorificè excipit, inungit, & Corona
Imperatoria ornat, Auguſtumque appellat. Otto à Coronatione Romæ aliquandiu
moram trahens, Pontificem familiariter admonet, vt ſceleratam vitam, qua erat
omnibus infamis, abjiceret, ederetque Eccleſiæ ſanctioris vitæ exempla. Cúm verò
videret, ſe nihil promouere apud Pontificem ſalubri exhortatione, Roma diſcedit,
Berengarium fugientem tunc in monte Leonis obſeſſum, expugnaturus. Interea
temporis Ottone abſente, Albertus Berengarij filius, qui ad Ottonis aduentum in
Corſicam Inſulam diſceſſerat, Romam venit, conſilium contra Ottonem init.
Pontifex Ottoni iniquus, fortaſsis quòd eius vitia improbauerat, addicit ſe parti-
bus Berengarianis. Duo ex Cardinalibus hanc coniurationem ſcripto Ottoni in-
dicant. Otto ſoluta obſidione Berengarij, Romam cum exercitu properat. Pontifex
cum quibuſdam Romanis Proceribus, eius coniurationis reis, aufugit. Comper-
ta tamen re, quòd duo Cardinales Ottoni ſua conſilia indicauerant, priuſquàm fu-
geret, capit eos, & vni naſum, alteri manum, qua dicebatur ſcripſiſſe literas, abſci-
dit. Hoc perpetrato nouo ſcelere, aufugit in Campaniam, vbi in ſyluis egit in-
ter feras. Otto Romam venit, Pontificem profugum reuocat ter, iubens eum
tutò ac ſecurè redire Romam Cúm verò Pontifex redire nollet, Otto rogante
Romano Clero, Synodum coëgit, Italiæ Epiſcopos vocat, ſententiam de Pontifice
cùm ſcelerato, tum profugo rogat. Clerus populuſque petit alium Pontificem ſibi
dari. Otto iubet, vt eligant ipſi eum, quem norint ad Pontificium munus dignum,
atque ſe eam electionem ratam habiturum. Eligitur ergo in Pontificem Leo Ro-
manus ciuis, eius nominis Octauus. Ottone in Thuſciam regreſſo, cognati & Clien-
tes Iohannis Leonem ſede Pontificia dejiciunt, & cum magna pompa Iohannem
reſtituunt. Leo ad Ottonem ſe confert. Ne autem Otto ſchiſmate Eccleſiam pro-
ſcinderet grauius permiſit Iohanni vi reſtituto Pontificatum. Qui tandem dignas
pœnas dans vitæ malè actæ, depræhenſus cum adultera, à viro adulteræ confoditur.
Hæc R. Barns.

Iohanne mortuo, Benedictus V. Cardinalis creatur Pontifex, à Clero & popu-
963. lo, idque illorum arte effectum eſt, qui de factione Iohannis mortui odio habeban[t]
Leonem, quód in Iohannis profugi locum eſſet ſuffectus. Electo Benedicto, lega-
ti ad Imperatorem mittuntur, qui tum Spoleti erat: Imperatorem rogant, vt Ele-
ctionem Benedicti confirmet. Otto iratus Romanis, Legatos à ſe repulit, addens ſ[e]
potius Imperium perditurum, quàm paſſurum, vt Leo Pontificia ſede dejiceretur.
Romani contemptis minis Imperatoris, electionem Benedicti ratam haberi vo-
lunt. Otto contractis copijs redijt Romam, vrbem obſidione cingit, & quicqui[d]
extra mœnia eſt, igne & ferro depopulatur, redigitque Romanos ad tantam inedi-
am, vt coacti ſint edere aſininas & equinas carnes. Deinde Ottone foris, &

fam

ame intus ciuitatem oppugnante, feſsi malis, portas vrbis Ottoni aperiunt, & ele‑ tum Pontificem Benedictum Imperatori dedunt, Leonem antè electum recipi‑ nt, & ſolenni more in Pontificiam ſedem reponunt. Imperator quoſdam factio‑ ſos capite truncat, obſides & iuramentum ab alijs accipit, quòd nihil eorum immu‑ aturi eſſent, quæ ipſe Romæ conſtituerat. Benedictus Pontificia dignitate per Leo‑ nem priuatus, cùm Otto in Germaniam rediret Hamburgam in exilium miſsius eſt, bi ex mœrore defunctus, in Eccleſia Cathedrali ſepultus iacet. Naucl. Anton. Krantz. Quin & Berengarius cum VVilla vxore ſua, & Adelberto filio, in Germa‑ iam abductus eſt, Bambergæq́; retentus vſque ad finem vitæ ſuæ. Abb. Vrſp. Quo bducto quintus quoque de Imperio Romano cecidit. Sextaque dynaſtia, quæ fuit Germanorum, cœpit, de quo in Apoc. 17. dicitur, Vnus eſt. Hic enim vſque ad re‑ elationem Babylonicæ meretricis illius manſit, & adhuc eſt. Quamuis ſeptimum unc venire ac in foribus eſſe, mihi non ſit dubium: Qui breui tempore manebit, vt libi copioſius dicetur.

Cæterùm multi ſunt qui ſcribant, Ottonem I. à Leone VIII. coronatum. unt viciſsim non pauci, qui à Iohanne XIII. eum corona donatum affirment. Sed uantum ego conjicere poſſum, ij omnes erant, qui à Leone Ottonem corona‑ um ſcribunt. Nam omnes circumſtantiæ teſtantur, eum à Iohanne de quo hacte‑ us ſermo fuit, Imperatorem confirmatum eſſe, quas hîc enumerare ſuperuacane‑ m eſſet. Porrò Leo VIII. in Pontificatu confirmatus, cùm Romanorum nequi‑ iam non ignoraret, quòd ſuos in electione Pontificis, Eccleſiæ obtruderent, lar‑ giendo, minitando aut alijs malis artibus id perficientes: Ius eligendi Pontificis, olim Carolo Magno datum, Synodali decreto Ottoni reſtituit, Quo vitarentur ſe‑ ditiones, quæ ſolebant exoriri in Pontificum electione. Extat decretum illud Diſt. 63. & apud Antoninum Tract. 16. parag. 16. in hæc verba: In Synodo congregata Romæ in Eccleſia Sancti Saluatoris, ad exemplum beati Adriani Apoſtolicæ ſedis Antiſtitis, qui Domino Carolo victorioſiſsimo Regi Francorum, ac Longobardo‑ rum Patriciatus dignitatem, ac ordinationem Apoſtolicæ ſedis, & inueſtituram Epiſcoporum conceſsit. Ego Leo quoque ſeruus ſeruorum Dei Epiſcopus, cum toto Clero ac Romano populo conſtituimus, & confirmamus, & corroboramus, & per noſtram Apoſtolicam autoritatem concedimus, atque largimur domino Ot‑ toni primo regi Teutonicorum, eiuſque ſucceſſoribus, huius Regni Italiæ, in per‑ petuum, facultatem eligendi ſucceſſorem, atque ſummæ ſedis Apoſtolicæ Pontifi‑ cem ornandi, ac per hoc Archiepiſcopos, ſeu Epiſcopos, vt ipſi ab eo inueſtituram accipiant, & conſecrationem vndè debent. Exceptis his quos Imperator Pontifi‑ cibus & Archiepiſcopis conceſsit: Et vt nemo deinceps cuiuſcunque dignitatis vel Religionis eligendi vel Patricium, vel Pontificem Summæ ſedis Apoſtolicæ, aut quemcunque Epiſcopum ordinandi habeat facultatem, abſque conſenſu ipſius Im‑ peratoris: Quod tamen fiat abſque omni pecunia. Et vt ipſe ſit Patricius & Rex. Quia ſi à Clero & populo quis eligatur Epiſcopus, niſi à ſupra dicto Rege laude‑ tur, & inueſtiatur, non conſecretur. Si quis contra hanc Apoſtolicam autoritatem aliquid moliatur, hunc excommunicationi ſubiacere decernimus, & niſi reſipuerit, irreuocabili exilio puniri, vel vltimis ſupplicijs affici. Hæc legis formula eſt, Quæ poſt aliquot annos tantos inter Papam & Imperatorem tumultus excitauit, vt nil ſuprà. Otto hanc conceſsionem grato ſuſcipiens animo, vt ſeſe viciſsim benefi‑ cum erga Romanam ſedem exhiberet, reſtituit omnia quæ vel Conſtantinus do‑

 naſſe

Anni Christi.

naſſe fingitur, vel Arithbertus dediſſe, vel quæ Pinus, Carolusque magnus (Longobardis erepta) donauit. Reſtituit autem ea, quæ neque poſſedit, neque vnquam tueri potuit. R. Barns.

965. Leone VIII. vita functo, Iohannes XIIII. Iohannis Epiſcopi filius, Romanæ ſedi præficitur. Hic cùm Eccleſiam ſumma obtineret tranquillitate, Petrus Romanæ vrbis Præfectus, vnà cum Gotfredo Campaniæ Comite eiusque filio, & Romanis quibuſdam alijs, contra Pontificem coniurarunt. Erant in ea conſpiratione XII. Ciues, Romani, quos Decuriones appellabant, & duo Coſs. (Fuerunt enim hoc tempore duo annui Conſules ex nobilibus Romanis, & vnus Præfectus qui ius diceret, & XII. Ciues, qui Senatorum vices haberent.) Ii Pontificem in Lateranenſi Eccleſia capiunt, carcerique in arce S. Angeli includunt, menſesq; ferè vndecim retinent. Otto hac audita fama, Romanis propter crebras, vt conjicio ſeditiones infenſus, contractis copijs Romam cum exercitu feſtinat. Gofredus Comes cum filio interea à Iohanne Capuanorum Principe occiditur. Romani morte horum aduentuq; Ottonis auditis, terrore perculſi, Pontificem carcere extractum cum honore maximo in ſedem Pontificiam reponunt. Otto cùm ad vrbem perueniſſet, nemine prohibente, cum exercitu ingreditur: ac conuocatis ciuibus Romanis, totam cauſam diligenter audit: in ſeditionis reos grauiter animaduertit, quoſdam exilio damnat, alios fortunis ſpoliat, XII. decuriones media vrbe ſuſpendio necat, Coſs. ambos in Germania exulare iubet, Gofredi filijq; cadauera effodi, oſſaq; eorũ in diuerſa ſpargi mandat. Petrũ vrbis Præfectum Pontificis voluntati permiſit, Qui vindictæ cupidus, tradit enim carnifici. Carnifex mandato Papæ veſtibus exutum, raſaq; Barba, ad integrũ diem capillis ſuſpendit eum ex equo Conſtantiniano: poſtea impoſitum Aſino, vultu ad poſteriora verſo, manibus ſub Aſini cauda ligatis, vt omnibus eſſet ſpectaculo, per vrbem præcipit circumduci, ac virgis cædi. Hæc perpeſſus in carcerem reducitur, vnde poſtea ereptus in Germaniam exulatum mittitur. Anton. Parag. 17. Nauc. Abb. & alij plæriq; Chronographi. Hic Iohannes XIV. Ottonem ſecundum à Patre in Italiam vocatum, in natalibus Domini Romæ coronauit, Imperatorem & Auguſtum vocauit. Sub idem ferè tempus, cùm Rex Poloniæ Miesko primùm CHRISTI fidem, cum vniuerſo Regno ſuo acciperet, ac regiones in Epiſcopatus diuideret, ne & hoc Regnum non eſſet ſub Papatu: Iohannes, audita tantùm fama, Egidium Tuſculanum Epiſcopum Cardinalem in Poloniam mittit, qui Regem nouum Chriſtianum in fide confirmet, Pontificiaque iuſſione Epiſcopos à Rege conſtitutos, ſacra (id eſt, Romana) vnctione conſecraret, Qui vt oportuit ſingulis diæceſes & terminos diſtinxit. Chron. Pol. lib. 2. cap. 1. Atque hoc modo Regnum Poloniæ, ſtatim ab initio ſui Chriſtianiſmi, Pontificem Romanum pro Capite Eccleſiarum Polonicarum &c. agnouit. Barones aũt Polonici, ſuſcepto primùm Chriſti Euangelio, vt tum tradebatur, ſingulari inſtituto hunc morem aliquot ſeculis obſeruarunt, vt quotieſcunque legeretur Euangelij textus à Sacerdote in Eccleſia, ipſi gladijs ad medium vſq; euaginatis aſſurgerent, ſignificantes ſe ad tuendum illud vſque ad mortem eſſe paratos. Protracta demùm aliquantulum lectione, ſenſim gladios in vaginam remittebant. Hic mos non ita dudum obſoletus eſt, per incuriam Nobilitatis.

973. Benedictus VI. Pontificatum cum pace poſsidens, à Cynthio quodam præpotenti Romano ciue capitur, & in arcem S. Angeli, olim Adriani moles dicta, inclusit, vbi vt quidam tradunt, non multò pòſt ſtrangulatus eſt: alij verò dicunt, fa-

me eu-

me eum necatum in carcere. Nemo eius necem vindicauit, quod quibuſdam ſuſpicionem facit, non iniuria interfectum. Huic Donus ſuccedens nihil egit hiſtoria dignum. Porrò ſub Benedicti tempore, annotatum eſt in Regno Polonico, Polonis Coronam á Papa petentibus negatam: quod errore factum eſt. Accidit enim illa hiſtoria ſub Benedicto XII. niſi hiſtoriæ tam Poloniæ quàm Vngariæ Regnorum fallant.

Bonifacius VII. Pontificatum malis artibus occupauit, ex qua re Romanis omnibus odio fuit. Vnde cúm videret ſibi non eſſe tutum Romæ, è Baſilica S. Petri precioſiſsimos theſauros furtim ſurripit, & Conſtantinopolim aufugit, diuenditis ibi omnibus ingentem vim auri atque argenti colligit, qua aſſumpta Romam redijt, ratus pecunia cuncta expugnari poſſe. Interea autem temporis, quó Bonifacius abeſſet Romani in eius locum Iohannem XIIII. Papienſem natione, Pontificem faciunt, XV. vocant, qui meretricem inter Pontifices ponunt Iohannem VIII. (Alibi Ego Iohannem illum poſt Benedictum poſui, Palmerium ſecutus.) Bonifacius ergo octauo menſe pòſt Romam reuerſus, cives auro illectat, peſsimos quoſq; pecunia corrumpit: his præſidijs paratis, Iohannem Pontificem capit, oculis priuat, carceri in Sancti Angeli arce includit, fame necat, occupatq; rurſus Pontificiam ſedem, in qua non multò pòſt ſubita morte perijt. Cadauer eius pedes fune alligato, per plateas tractum, in Lateranenſi vico abijcitur, vbi lanceis & contis turpiter confoſſum, tandem à Clericis populari ſepultura humatum eſt. Antonin. Poſt Bonifacium hunc, variant aliquantulum Pontificum ſcriptores, quorum diuerſas relationes Antoninus his verbis indicat. Poſt Bonifacium, inquit, Iohan. de Columna ponit Eccleſiam gubernaſſe Iohannem XIIII. ſolùm menſibus quatuor. Sed Martinus in Chronicis non ponit hunc Iohannem, ſed alium quem nominat Benedictum VII. Et poſt eum ponit prædictum Iohannem XIIII. quem aſſerit Cathedram Petri tenuiſſe menſibus octo, & Caſtro Sancti Angli per quatuor menſes afflictum, fame demùm defeciſſe. Et poſt iſtum ponit alium Iohannem XV. per menſes quatuor in Papatu reſidentem. Poſt quem Iohannem XVI nauiculam Petri gubernaſſe annis 10, menſibus 6. diebus 10. Sed Iohannes de Columna omiſſis duobus ſcilicet Benedicto VII. & Iohanne XV. deſcribit iſtum Iohannem XV. &c. Hæc Antoninus Tract. XVI. parag. XVII. Porrò Benedicto VII. aſſcribunt, quòd ipſe Arnolphum Remenſem Epiſcopum, ſeditione eiectum, Synodo contra Francorum Regem conuocata, reſtituit. Iohannes XIIII. eſt ille, quem Bonifacius VII. de ſede deiecit &c. Decimus quintus verò Iohannes Leonis Presbyteri filius fuit, qui accepta Pontificatus dignitate, Eccleſiæ bona cognatis & affinibus ſuis largiebatur: Quamobrem Clerus eum odio habuit, captumque menſibus quatuor carceri incluſum fame necauit.

Ottone ſecundo Romæ viuis exempto, funereq; eius ex more celebrato, Germaniæ Principes, qui tunc Romæ frequentes erant, de ſucceſſoris electione cœperunt agere: Variantibuſq; inter eos ſententijs, pars Ottonem tertium ſecundi filium, admodum adhuc puerum, Germaniæ regem: pars Henricum Bauariæ ducem, qui primi Ottonis nepos ex fratre fuerat, Imperatorem poſcebant. Interea non defuerunt Romani ciues, qui Romanis Italiſq; ad ſe reſumere Imperium ſuaderent, inter quos primus vehementiſsimuſq; fuit Creſcentius Numentanus. Cùm verò ea ſecretis primo in conuentibus tractata, per vicos palàm & compita ſunt dici cœpta, perterriti Principes Germani in Ottonem tertium ſecundi filium

976.

984.

Anni consenſerunt: Qui ſimul ac electum ſe audiuit, Aquiſgranum ſe contulit, ibiq; à
Chriſti. Iohanne Rauennati Epiſcopo in regem Germanorum &c eſt inunctus.

985. Interea Iohanne XVI. Pontficatum ineunte, qui literarum admodum doctus, ſed rei militaris magis peritus fuiſſe dicitur, Creſcentius ille, qui Romanis ſuaſerat, vt ad ſe reſumerent Imperium, Conſulatus titulo ſibimet arrepto, dominium vrbis ſibi ac Romanis magiſtratibus vendicaturus, ſeditionibus Pontificem ſummam rerum tum Romæ tenentem ſollicitat. Quibus Pontifex nimium exagitatus, in Hetruriam fugit. Ottonem Imperatorem per nuncios literaſq; orat vehementer, vt ſedi Apoſtolicæ & oppreſſæ vrbi Romæ opem debitam afferret. Otto exercitum collegit, Romamq; ire contendit. Id cùm reſciſſet Creſcentius, militem ſcilicet eſſe conſcriptum contra ſe, ſuæq; factionis ciues, conuenit Pontificis agnatos conſanguineoſq; & amicos, & rogat eos, vt Pontificem in vrbem reducant, ipſiq; inſtent, ne Othonis copias Romam accerſat. Pollicetur quoq;, ſe Pontifici obſequentem fore. Iohannes in vrbem redijt Creſcentius Cos. cum omnibus magiſtratibus & ciuium multitudine fit ei obuiam, Iohannes magno comitatu in Lateranenſem Eccleſiam deducitur, In veſtibulo Baſilicæ Creſcentius cum omnibus ſeditionis ducibus, veniam humiliter petens, oſculatus eſt Pontificis pedes: gratia ſic inita vitam quietam deduxerunt. Huius anno nono, Otto compoſitis per Germaniam rebus venit in Italiam, quem & Iohannes Papa & Creſcentius cæteriq; Romani ſumma cum obedientia in vrbem admiſerunt. Cumq; eò exercitus Ottonis perueniſſet ſtatim in Capuanos Beneuentanoſque rebelles duxit, eoſq; per vim & arma Roma-
995. nis pacatos reddidit. Interea Papa moritur. Ac cùm in electione noui Pontificis, omnes ad Ottonem Romæ tunc præſentem reſpicerent, neq; quicquam mouere auderent, Otto Brunonem cognatum ſuum eligi iubet, cui poſtea Gregorio quinto nomen fuit, ſperans ea ſe ratione pacem ſtabilire poſſe, quæ electionibus nouorum Pontificum ſemper turbari ſolebat. Clerus populuſq; metu coactus Brunonem Papam creant. A quo in Pontificatu confirmato, Otto & benedictionem & coronam Imperij accepit. Hinc Ottone in Germaniam reuerſo, Romanus populus ægrè ferens Papam Germanum, Imperatoris quoq; cognatum, vi quaſi ſibi obtruſum eſſe, Creſcentium ad Conſularem poteſtatem retrahunt, Reſq; Romanas eius fidei atq; induſtriæ committunt. Qui ſimul accepta Conſulari dignitate Gregorium Pontificem de ſede Papali deiecit. Clerus inde populuſq; Romanus Iohannem eius nominis XVII. natione Græcum, Placentiæ tunc Epiſcopum, hominem eruditum & pecunia præpolentem, Pontificem creant. Antoninus Creſcentium pecunia corruptum ait, ab eodem Iohanne, atq; ſic ſuffragijs eius adiutum, Pontificiam ſellam occupaſſe: quod ei exitio fuit. Nam Gregorius hanc paſſus iniuriam ad Imperatorem ſtatim ſe contulit, quæ paſſus ſit exponens. Imperator indignè ferens hanc contumeliam, cum exercitu in Italiam redijt. Creſcentius intellecto Ottonis aduentu, fruſtra confiſus popularibus præſidijs, vrbis portas, mœnia & molem Adriani, quæ nunc Sancti Angeli Arx appellata, munit firmiſsimè, vndè á poſteris Arx Creſcentij vulgó eſt dicta. Interea copias ſuas Imperator adducit, vrbem cingit, cinctam oppugnat. Romani magis ad ſeditiones, quàm ad iſtum bellum aſſueti, veniam ſibi dari ab Imperatore petunt, portaſq; Germanis pandunt. Creſcentius cum Pontifice Iohanne conſilij inops, recipit ſe in arcem S. Angeli: cùm non poſſe expugnari vi, à proditoribus quibuſdam Romanis ſpes, tam Creſcentio quàm Pontifici Iohanni, facta eſt veniæ ab Imperatore impetrandæ, quorum ſiſi perſuaſioni-

bu

Anni Christi.

bus aſcendunt ad Imperatorem, ituri petitum veniam. Egreſsi munitionem intercipiuntur in itinere. Iohannes(effoſsis primùm oculis) occiditur. Creſcentius vili impoſitus iumento, vultu ad poſteriora verſo, naſo abſciſſo cum auribus, ſpectaculo vt eſſet omnibus, per vrbem circumducitur, paulatim truncatis membris Ad vltimum ante portas vrbis ex patibulo ſuſpenditur. Gregorius ergo quintus, ità punitis ſuis aduerſarijs, ſedem ſuam recepit. Ac cùm videret varios eſſe fortunæ euentus, multoſq; Principes ambire Imperatoriam autoritatem, nec defuturos Pontifices, qui affectibus indulgentes, Imperium vni familiæ ereptum, alteri traderent: quod grauiſsimorum bellorum ſeminarium eſſet: congregata Synodo ſanctionem tulit de eligendo Imperatore, quæ ad hunc diem vſq; (quo hæc ſcribo) ſeruata fuit. Dedit enim Ius eligendi Imperatorem ſummis Germaniæ capitibus, Moguntino, Treuerenſi, & Colonienſi Archiepiſcopis: atq; his de Spiritualibus, vt vocant. De ſecularibus veró, Comiti Palatino Rheni, Duci Saxoniæ, & Marchioni Brandenburgenſi. His Dux Bohemiæ adiunctus eſt, ad dirimendam diſcordiam, quando vtrinq; electis darentur paria ſuffragia. Boëmia namq; tunc temporis non habuit regem. Hanc itaq; Pontificis Sanctionem, quam quidem Ottonis impulſu, conſilio & autoritate factam eſſe aſſerunt, Reges Galliæ iniquiſsimè tulerunt, ſed aperto marte Germanis ius datum eripere nunquam fuerunt auſi. Niſi quid auſit Henricus Gallorum Rex, qui maximis nunc viribus id appetere dicitur. De cuius tamen euentu adhuc nemo iudicare poteſt, cùm ſemper in dubio ſit Mars, vbi promiſsiones Dei non ſunt manifeſtæ, & vt ſic dicam, ſpecificatæ. Interea dum hæc geruntur ab Ottone & Pontificibus, creuit ad Papatum Gilbertus quidam nomine, Ottonis tertij Præceptor, multarum artium, præcipuè autem, vt accuſatur, Nicromantiæ peritiſsimus. De quo cùm nunc ſermo ſit, integram ipſius hiſtoriam, vt R. Bars eam ex Antonino, ex Nauclero & alijs diligentiſsimè conſcripſit, hîc apponam. Quæ ad verbum ſic habet. Sylueſter II. primùm appellatus Gilbertus, adoleſcens in Cœnobio Floriacenſi ſuſcepit monſticam regulam. Monaſterio relicto in Hiſpaniam contulit ſe, liberaliumq; artium ſtudio feruens, ſtudij gratia abijt in Hiſpalim vrbem, quam eo tempore Sarraceni tenebant: ad Philoſophum Magiæ peritum diuertit, promouitq; in artibus, vt ex diſcipulo breui in eruditum Præceptorem euaſerit. Cum eruditione prophanarum artium creuit etiam ambitio, cogitauitq;, quo pacto ſibi viam inueniret, ad altiora honoris & opum faſtigia: putauit q; nihil ad eam rem conducibilius, quàm vt magicis artibus ſe addiceret, & dederet ſe totum Satanæ huius ſeculi Principi. Viderat antè apud Philoſophum ſuum hoſpitem librum, de magia optimũ, eum vt Philoſopho ſurriperet, dedit operam. Cùm verò Philoſophus codicẽ religioſius ſeruaret, quàm vt à Gilberto ſurripi poſſet, perſuaſit, filiam quam Philoſophus habuit, cum qua ſibi domeſtica familiaritas interceſsit, vt patris librum Magicum ſecretò tolleret, daretq; ſibi perlegendum. Puella morem gerit: fit ille voti compos. Libro accepto clàm parat abitionem: metuens tamen ne furto ſibi vitæ periculum accerſeret, Satanæ iureiurando ſe addit ea lege, vt eius præſidio tutus in Galliam veniret, & conſequeretur, non vulgares dignitatis gradus. Venit in Galliam, Scholam cum quibuſdam alijs aperit, liberales artes non ſine admiratione auditorum docet. Otto III. Robertus Rex Galliæ & Lotharius nobilis, qui poſtea Leuonienſis Archiepiſcopus factus eſt, credunt ſe Gilberto inſtituendos. Gilbertus apud hos fit magnæ exiſtimationis: paulatim intendit animum ad maiora, dominandi cupidus: largitionibus & ſuorum diſcipulorum

998.

Sylvester secundus qui et Gilbertus dictus, magister Ottonis 3. praeceptor.

opera

Anni Chriſti.

opera, contingit ei Epiſcopatus Remenſis: deinde malis artibus adeptus eſt Archiepiſcopatum Rauennatem (Vincentius dicit, eum Remis Arnulpho eiecto ſuffectũ, & Papali autoritate, iterùm remotum eſſe, vt ſuprà de Arnulpho eſt dictum) Poſtremò ſtrenua opera Diaboli adiutus, Pontificiam ſedem accipit, Magicas artes celat, neceſsitudinem quam cum Diabolo habuit diſsimulat. Tandem ſibi pulchrè placens in Pontificia dignitate, ſciſcitatur ex ſuo congerrone Diabolo, quam diu potiturus eſſet Pontificatu? Diabolus ambiguè reſpondet, non moriturum, priuſquàm in Hieruſalem ſacra fecerit. Gilbertus nunc Sylueſter II. vocatus, de diuturnitate vitæ bona ſpe accepta, omninò eſſe ſecurus, quòd ſciret ſe poſſe cauere, ne Hieroſolymam proficiſceretur. Mos verò fuit, vt Pontifex ſacra facere Romæ in quadrageſima in Baſilica S. Crucis, quæ Hieruſalem vocabatur. Sylueſter de ſua vita ſecurus, ſacra peragit ex more, in eo templo, quod Hieruſalem fuit vocatum. In ſacris graui febri corripitur ei venit in mentem, eum locum Hieruſalem dici: intelligit ſe à Diabolo amphibologia vocis circumuentum: animaduertit moriendum ſibi, penſumq; Satanæ reddendum eſſe. Scelus magici errori publicè plorans confitetur, omnes Cardinales iubet accerſere ad ſe: narrat omnem rem, hortaturque omnes, vt pietatis ſint ſtudioſi, & benè ac ſanctè viuant: deinde rogat, vt corpus, quo Satanæ obſecutus eſſet, lacerum & diſſectũ bigæ imponeretur & quò equi bigæ iuncti veherent, vt ibi ſepeliretur Equi corpus bigæ impoſitum ad Lateranenſem vehunt vltrò, nemine agente equos (niſi is egerit, qui Pontificem viuum agitare ſolebat) eo loci mandatur humu. Eius ſepulchrum colliſione oſſium, & ſudore emiſſo, ab eo tempore, dicitur ſemper Pontificum mortem prædixiſſe, Dubio procul ideò, vt Diabolus ſignificet, cum Pontificibus ſucceſſoribus eandem neceſsitudinem ſibi eſſe, quæ cum Sylueſtro fuit, quem etiam ſuæ mortis ante obitum admonuit. Hæc R. Barns.

1002. Succeſsit Sylueſtro II. Iohannes XVIII. Siccus cognomine, vt Blondus eſt autor, nihil egit Pontificia ſede indignum. Feſtum tamen animarum, ab Odilone Cluniacenſis abbate excogitatum & inſtitutum, approbauit, & vt omnes Eccleſiæ obſeruarent præcepit. Iohannes Stella autor citatur, à R. Barns. His temporibus Robertus Rex Galliæ hos cantus Eccleſiæ tradidit, quos ipſe compoſuerat, Sanct Spiritus adſit nobis gratia. Et O Iuda & Hieruſalem &c. Vinc. in Spec. & Anton. Iohannes XIX. cognomento Faſanus hinc ſequitur, qui ocio deditus nihil memoratu digni edidit.

Otto autem Imperator cùm Romæ agens ſeſe erga ciues remiſsius gereret, ac nihilominus quo pacto priſtinum Reipublicæ, Legumq; publicarum, atq; Eccleſiæ ſtatum reſtitueret, cum Romanis agitaret: Romani lenitate eius abuſi contemnere cœperunt Imperatorem, vt, cui ob Sanctionem Gregorianam antea eſſent infenſiſsimi: motaque ſeditione ſubitò in eum inſurgunt, cæſa magna militum parte, ipſum Imperatorem in Palatio obſident. Henrici deniq; Bauariæ Ducis, atq; Hugonis Italiæ Marchionis induſtria, qui ſimulatis inducijs clàm Ottonem ex vrbe eduxerunt, liberatur. Habuerat Otto cum Vxore Creſcentij, quem ſuprà ſupplicio traditum fuiſſe diximus, dum Romæ fuit, non mediocrem familiaritatem. Ipſa enim regnandi cupida, arte & blanditijs in ſui amorem pertraxerat Ottonem. Hæc cùm Otto Romam eſſet egreſſus, grauiter ſe diſceſſum eius ferre, magnaq; cura de ipſius ſalute teneri ſimulat, & ne ex aëris corruptione mali quid pateretur, miſit ei præſeruatiuas, vt vocant, intoxicatas, quibus ille ſine ſuſpicione vſus in itinere

moritur

moritur. Corpus eius in Germaniam multa militum virtute, quibus ſæpè cum Italis & Gallis ipſos inſectantibus pugnandum fuit, perfertur, Auguſtæq; Vindelicorum inteſtinis humo conditis, reliquum corpus Aquſgrani ſepulturæ mandatur. 1003.

Conuenientes poſt hæc Germaniæ Principes Electores, vnanimi conſenſu, Henricum eius nominis ſecundum, Bauariæ Ducem, Imperio præfecerunt. Quem VVilıgiſus Moguntinus Archiepiſcopus ſacra vnctione in Regia dignitate confirmauit. Scribit Vincentius in fine libri 25. Henrico ab Heriberto Coloniæ Archipræſulæ, ad quem reliqui Principes omnes reſpexerant, inſignia regni violenter extorſiſſe, quaſi iure hæreditario ſibi competentia, cùm filius eſſet Henrici Ducis Henrici Ottonis primi fratris filij.

Sergius IIII. Papa nihil Papale actum poſt ſe reliquit. Huic Benedictus VIII. eſt ſuffectus, qui aliquandiu in Pontificiali dignitate reſidens, á populo Romano de ſede pellitur aliuſq; ſurrogatur Pontifex vnde graue ſchiſma eſt exortum. Tandem in gratiam cum aduerſarijs ſuis rediens, Antipapam pellit, ac maximo cum honore in Sellam Pontificam reponitur. Hunc Benedictum rogauit Henricus III. vt templum quod Bambergæ erexerat, in Cathedralem Baſilicam conſecraret: quod ita facturum promiſit, ſi ea Eccleſia Cathredralis quotannis Pontifici Romano cenſus nomine numeraret C. marcas argenti, cum albo equo & phalerato. Plat. Scribit Antoninus Tit. 16. parag. 18. Hunc Benedictum poſt mortem Epiſcopo cuidam, quem in vita valdè habuerat familiarem, apparuiſſe, nigro inſidentem equo, & admonuiſſe eum, vt Iohanni ſucceſſori ſuo diceret, ſe pecuniam in vſus pauperũ collectam, ſed impiè ad vſus alios reſeruatam, in ciſta quadam inuenturum, eas vt pauperibus diſtribueret, ne & ſimilia, vt ipſe ſufferre cogeretur tormenta &c. Sic ludit Satan, vt Idolomaniam confirmet. Ad hunc Benedictum, vt Bonfinus autor eſt, Stephanus Vngariæ Rex pro Corona & confirmatione Regni Vngarici, & Eccleſiarum à ſe conſtructarum Legatos miſit. Votiq; factus compos, totum Regnum ad Papæ obedientiam traduxit. Nam & ipſe Stephanus ad vnamquamq; Pontificis mentionem, ſpectante Populo, inclinato capite ſeſe ingeniculabat, vt exemplo ſuo ad Romani Pontificis, Apoſtoliciq; Senatus, obſeruantiam omnes hortaretur. Sub idem Tempus Poloniæ quoq; Regem ad Papam pro Corona Regni legatos miſiſſe, tam ipſe Bonfinus, quàm Polonorum annales referunt. Sed quomodo hoc eſſe poſſit, non video: Cùm nec tempora, nec Regum nomina conueniant. Miesko enim Poloniæ Rex, vt vtrinq; traditur, Coronam à Papa petiuiſſe fertur, idque ab Benedicto VII. Sed Stephanus, vt Bonfinus habet, anno quarto poſt patris mortem, quo anno Miesko iam defunctus erat. Quo tempore Sylueſter ſecundus in Pontificatu ſedit. Quare conciliet hæc qui poteſt, me hoc indicaſſe ſatis ſit.

1007.

1010.

Libet hîc referre de ſaltantibus illis, quæ Vincentius in ſpeculo ſcribit, vt videas, quàm potenter Satanas tum temporis regnauerit, quomodoq; Idolatriam ac Miſſæ ſuperſtitionem confirmauerit. Sed ne quid fingere videar, ipſius Vincentij verba aſcribam. Hoc anno, inquit, contigit in quadam villa Saxoniæ, vbi erat Eccleſia Magni martyris, tale, quód in Vigilia natalis Domini, Robertus Presbyter primam Miſſam de nocte inchoauerat, ac in Cœmiterio Othbertus quidam cum XVIII. ſodalibus, viris XV. & fœminis tribus, Choreas ducens, & cantilenas ſeculares perſtrepens, ita Sacerdotem impediebant, vt ipſe verba eorum inter ſacra Miſſarum ſolennia (tam deuotus erat) inuitus reſonaret. Ille mandauit eis vt tacerent. Quo neglecto, imprecatus eſt dicens, Placeat, Deo & ſancto Magno, vt 1012.

ita can

Anni Christi.

ita cantantes permaneatis vſq; ad annum. Verba pondus habuerunt. Filius Presby
teri Iohannes, ſororem ſuam cantantem per Brachium arripuit, & ſtatim illud
copore auulſit, ſed gutta ſanguinis inde non exiuit (Magnum profectò & Magn
dignum miraculum) Illo veró toto anno cum cæteris permanſit choreas ducens
& cantitans. Pluuia non cecidit ſuper eos (mirum) non frigus, non calor (etiam e
nimio motu non calefiebant) non fames, non ſitis (credibile) non laſsitudo eos a
fecit (Fuerunt fortè non amplius homines animales, ſed per imprecationem omn
nó ſpirituales effecti) Indumenta, vel calciamenta non ſunt attrita, ſed quaſi ve
cordes cantabant. Primum vſque ad genua (Nimis hercle profundum tam bre
tempore demerſi) deinde vſq; ad femora terræ demerſi ſunt. Fabrica tecti aliqua
do ſuper eos nutu Dei (ſcilicet) erigebatur, vt pluuias arceret. Euoluto anno Her
bertus Colonienſis Epiſcopus eos abſoluit, à nodo quo manus eorum ligaban
(Crudelis quód non prius eos reſoluit, cùm poſſet) & ante altare Sancti Magni r
conciliauit. Cætera piget aſſcribere. His & eiusmodi nugis ſeduxit Mundum Sat
nas. Agamus ergo gratias Deo, quód nos à talibus & tam immenſis tenebris eru
& caueamus, ne contempta veritatis luce, in maiores tenebras recidamus. Satan
enim non dormit.

1022. Iohannes XX. Gregorij Portuenſis Epiſcopi filius fuit, nullis adhuc ſacris ini
tiatus, Pontificatum adeptus eſt. Cæterùm nihil de ipſo memoria dignum traditu
niſi quòd ipſi cum Romanis non admodum benè conuenerit. Quám verò ob ca
ſam, non reperi.

Conradus II. Franciæ Dux ab ipſo Henrico ad Imperium lectus perhibetu
1025. Hic ab Electoribus in Germaniæ regno confirmatus, ſummam adhibuit operam
vt per Imperium pax publica conſeruaretur. Ac dum huic rei in Germania incum
bit, Italiæ ciuitates nouandarum rerum auidæ, magna ex parte defecerunt, liberta
tem ſibi vendicantes. Quas Conradus vir bello ſtrenuus, ſimul ac Italiam ingreſſ
eſt autoritate ſua ad imperata faciendum coëgit. Hinc quæ porrò egerit, in Chro
nologia ſunt indicata. Hic omnium Imperatorum primus fuit, qui pacem publ
cam ſub pœna captali Germaniæ Principibus conſeruare præcepit. Plat.

1030. Hoc anno Synodus, iuſſu Conradi & Regis Roberti, apud Triburim eſt co
gregata, in qua præcipuè de ieiunijs eſt agitatum. In quo obſerues, Papam & ho
tempore non fuiſſe Synodorum autorem. Ex illa Synodali concluſione, quæ f
ria ſexta ieiunare conſtituerat, Secta illa ieiunantium originem ſuam habuiſſe vi
tur. Surrexerunt enim, qui dicerent, cœlitus ſibi reuelatum fuiſſe, ieiunium in p
1032. ne & aqua (vt ipſi loquuntur) omnibus ferijs ſextis, ſufficere ad Remiſsionem omn
um peccatorum, modò ſeſe iuramendo ad iſta conſtrinxerint. Impoſuerunt dei
de & alia multa conſcientijs intollerabilia, quæ omnia Gerardus Cameracenſis Ep
ſcopus ſua diligenti cura & opera aboleuit. Quamuis complures Galliarum Ep
ſcopi in hanc ſectam iam primùm conſpirauerant. Tanta tunc Meritorum Chri
fuit ignorantia, etiam apud ipſos Eccleſiarum Antiſtites. Vincent. lib. 26. cap. 1
multis de hac ſecta agit &c.

Quæ de Benedicto IX. dicenda ſunt, quære ſub annum Chriſti 1041. &
1033. 1405.

1040. Henricus III. Patri in Imperio ſuffectus eſt. Is, vt in Chronologia vides, n
tantùm vir bello ſtrenuus fuit, verùm etiam, vt hiſtoriæ perhibent, valdè iocoſ
& hilaris erga familiares. Quod vnicum exemplum ſatis declarat Vincentius lib.2
cap.

cap. 18. talem de ipſo ſcribit hiſtoriam. Habebat ſororem Imperator, quæ ſacris *Anni*
initiata in Monaſterio agebat. In eodem Monaſterio Henricus magnam hyemis *Christi.*
partem tranſegit: cumque diutius ibi reſideret, ex Clericis vnus, qui Henrico à ſa-
cris erat, ſorori eius Moniali fit debito familiarior: ex qua tandem familiaritate, vt
fit, ſi ſolus cum ſola, alia quoq; ſunt conſequuta, quæ amorem illorum mirum in
modum confirmarunt. Ac cùm difficile ſit, vt poëta ait, Crimen non prodere vultu:
res inter eos ita geritur, vt palàm in popinis & tonſtrinis, de ipſorum conuerſatio-
ne cantaretur. Solus Imperator hanc famam ex inuidia ſparſam putare. Sed non
longè pòſt, cum amantes libidini ſuæ ex more de nocte indulgerent, nix ſatis alta, vt
tempus ferebat, decidit. Clericus metuens, ſi per niuem progrederetur, ne ex veſti-
gijs vbi fuiſſet noſceretur, rogat amicam, vt in humeros ſe ſuſceptum eò portet,
quò liber ipſi atq; ſine ſuſpicione eſſet abitus. Ipſa eadem quæ ille timens, obſequi-
tur, ſuſceptumque alacriter iuuenem, per atrium monaſterij transuehit. Interea Hen-
ricus neceſsitate coactus, de ſomno reſurrexerat, vrinam, vt Vincentius ait, redditu-
rus, apertaque feneſtra ſororem Clerico ſubnixam conſpicatus, famam haud falſam
eſſe cognoſcit. Diſsimulat tamen, donec non longè pòſt Epiſcopatus quidam va-
caret, Tunc accerſito Clerico, illi in aurem inſuſurrat: Accipe Epiſcopatum hunc,
& vide ne vlterius inequites ſanctimonialem. Similiter vocauit & ſororem, cui Ab-
batiam offerebat, dicens: Eſto Soror Abbatiſſa, ſed hac conditione, vt in poſterum
non patiaris equitem Clericum. Vndè vtriſque Imperatorem de amore illorum cer-
tum eſſe innotuit, Petita ergo venia ab Henrico, de cætero amori illicito renuncia-
runt, Niſi fortaſsis ſolis eſſe licuerit, Vt fert Romana caſtitas.

Poloniæ Regno hoc tempore Rege orbato, Proceres Regni conſilium inie- 1041.
runt, de reuocando Cazimiro Regni hærede, qui tum in monaſterio apud Clunia-
cum degebat. Papam ergo Benedictum nonum, per Legationem ſollicitant, hu-
militer petentes, vt Cazimirum à Religione abſolutum, ad Regnum hæreditari-
um, quòd penè iam deſolatum erat, redire iubeat. Sanctiſsimus occaſionem na-
ctus, ad opes Romanæ ſedis augendas, his conditionibus Regem ex Monaſterio
eductum Polonis reſtituit: primùm, vt Poloni ſucceſſoribus S. Petri, Romanis
Pontificibus de quolibet capite vſualem nummum, annis ſingulis ſoluerent. De-
inde, vt cæſariem capitis & comam non nutrirent, ſed patentibus auribus more La-
tinorum caput tonſum haberent. Tertiò, vt in præcipuis Chriſti & virginis matris
eius feſtiuitatibus panno lineo albo, in modum ſtolæ dependente, ceruicem exor-
nare perpetuò eſſent aſtricti: Vt his ceremonijs obſeruatis, meminiſſent, Regem ſi-
bi à Papa Romano datum, qui Monachus atq; Diaconus fuerat. Quo, vt Papæ vi-
ſum fuit, beneficio, Polonos omninò ſeruituti Romanæ ſedis ſubdidit. Chron.
Pol. lib. 2. cap. 13.

De Concilio illo quod Conſtantiæ habitum fuit, nihil aliud inuenio, niſi quòd 1044.
Henricus Imperator eò veniens cunctis in ſe delinquentibus debita dimiſit (vt Ab-
bas loquitur) omnibusq; inimicitijs deſtructis, pacem hactenus inauditam, tam in
tota Sueuia, quàm in aliis Regni ſui prouinncijs, per edictum regiæ cenſuræ confir-
mauit. Deinde Agnetem VVilielmi Pictauienſis principis filiam, apud Mogun-
tiam vngi & coronari in Reginam fecit, eamque Regalibus ſibi nuptijs apud Ingel-
heim copulauit. Cumque eò, vt aſſolent, innumeri ferè hiſtriones & ioculatores
confluxiſſent, non ſolùm muneribus eos, ſed etiam cibo potuq; vacuos, & mœro-
re ob id confectos, abire dimiſit. In quo ferè regium ſuum animum oſtendit. Nam

Anni Christi.

ad quid proſunt eiuſmodi artes? & quis eiuſmodi hominum, eas profitentium, vſu alius? niſi vt alijs ſint oneri, & cibum potumq; egenorum, ſicuti locuſtæ, prærodant atque conſumant.

1042. SCHISMA tria Pontificum. Benedictus IX. Papa, homo indoctus, cùm diutius, quàm Romanis placeret, in Pontificia dignitate viueret, ipſum odiſſe cœperunt. Quod cùm animaduerteret, aſſumpſit ſibi collegam Sabinienſem Epiſcopum, qui Sylueſter III. dictus eſt. (Quidam tradunt Romanos Benedicto pulſo hunc ſuffeciſſe) Sed cùm multis hoc diſpliceret, quòd duo ſimul conſecrati Pontifices eſſent, abiecto Sylueſtro, Benedictum ſolum receperunt, Qui fortunæ mobilitatem timens, Pontificatum vendidit Iohanni Archidiacono ad Portam Latinam, qui vocatus eſt Gregorius VI. Sed non longè pòſt, cùm Benedictum facti pœniteret, & ipſe Pontificiam dignitatem reſumpſit. Vndè Schiſma horrendum in Eccleſiam eſt introductum, cùm ſinguli darent operam, ne alter alteri ſeditione, impiete & flagitijs eſſet inferior. Benedictus in Palatio Lateranenſi reſidebat, Ex alijs vnus ad Sanctum Petrum, Alter ad ſanctam Mariam Pontificiam ſedem collocarat. Tribus ergo ſic Pontificibus vrbem occupantibus, ſummo cùm Religionis tum totius Reipub. periculo, Gratianus Presbyter Zelo quodam motus, hos Pontificulos adijt, & cuiq; perſuaſit, magna pecuniæ ſumma numerata, vt Pontificatu ſe abdicarent, quod & factum eſt. Hinc Romani Gratianum tanquam liberatorem vrbis creant Pontificem, Quod ipſum quæſiuiſſe quis dubitet? Henricus Imperator motibus his Pontificijs auditis, properè in Italiam mouet, ac cùm Romam venire ſtatuiſſet, Gratianum Pontificem apud Sutrium habuit obuiam, qui & ipſi Coronam magni precij donat. Henricus Papam excipit honorificè, & vnà Romam petit. Conuocato Clero, Gratiano tanquam Simoniæ rei perſuaſit Pontificatum deponere, eò quòd numerata pecunia effeciſſet, vt alij Pontificali ſede cederent, quó ad eam ſibi pateret aditus. Conuocata deinde Synodo, tres illi Pontifices abdicati ſunt damnati, & Sindigerus (Suiggerum alij vocant) Bambergenſis Epiſcopus ad Pontificatum lectus eſt. Vocatusque Clemens II. Hic coronauit Henricum III. coëgitq; Romanos iureiurando renunciare ſuo iuri de eligendo Pontifice, vt ſchiſmata & ſimultates, quæ ex Pontificum electionibus naſci conſueuerant, vitarentur. Sunt tamen qui ſcribunt, Henricum Imperatorem iuramentum hoc à Romanis accepiſſe, quòd nollent in futurum ſibi arrogare quicquam in Pontificis electione. Scribunt hiſtorici, Benedictum IX. poſt obitum viſum fuiſſe horrenda imagine peruagari, corpore Vrſo, cauda Aſino ſimilis: Rogatus cur incidiſſet in iſtam metamorphoſin, reſpondiſſe fertur: Ea ſpecie oberro, quia in Pontificatu ſine lege, vt Beſtia vixi. Nauc. Plat. R. Barns. Porrò de Gregorio ſexto, qui tam à Clero, quàm à populo iudicatus eſt homicida, Simoniacus & Sanguinarius, & hæc referuntur. Quod ſuſcepto Pontificatu, cùm videret, Optimates Eccleſiaſtica bona inuadere, diris & bello Pontificeam ditionem, non ſine aliorum iniuria extenderit, Eccleſiæque bona non ſolùm repetiuerit, ſed auxerit etiam. Eius ſæuitia moti Cardinales, cum ipſo ægrotante diſputauerunt, Indigniorem eum eſſe affirmantes, quàm qui in Eccleſia S. Petri ſepeliri deberet. Quibus, Gregorius inter cætera reſpondit: Bellum alijs indixi, vt damno ciuium emerem gloriam Clericorum: ac poſt multa iuſsit, vt cadauer ſuum in feretro, ad oſtium Baſilicæ repagulis clauſum, collocarent. Quod cùm factum eſſet, turbinem vehementem ianuas impuliſſe, ita vt reſilientibus repagulis aperirentur. Quo facto, perſuaſum eſt omnibus, Gregorium, vt Papam Sanctum

in Baſ

in Baſilica Petri ſepeliendum eſſe. Antoninus. Tit. 16. parag. 19. Henrico Imperatore ex Italia in Germaniã reuerſo, Romani iuriſiurandi memores, vt ipſis eſt moris, Pontificem abſque ſuis ſuffragijs creatum veneno necant. Quod venenum miſcuiſſe ſcribitur. Stephanus, cui deinde Damaſo II. nomen fuit, qui in Pontificatu ſucceſsit. Bauarus is erat natione, ac per vim occupauit Pontificatum, nullo Cleri populiq; conſenſu. Adeò enim inoleuerat hic mos, vt dicit Platina, vt iam cuique ambitioſo liceret Petri ſedem inuadere. Sed in tali honore non diu lætatus eſt. Viceſimo tertio namque die Pontificatus ſui moritur. Cui Leo IX. ſtatim eſt ſuffectus, de quo nunc dicendum erit. *Anni Christi.* 1047. 1048.

Romani pertæſi ſeditionum, quas excitarunt ſubinde inuaſores Pontificatus, Legatos ad Henricum mittunt, rogatum vt optimum Pontificem ſibi daret. Obtulit Imperator Legatis Popponem Brixienſem Epiſcopum (vt Schaffnaburgenſis autor eſt, Alij Tulenſem, alij Aquileienſem dicunt, Sunt & qui Brunonem vocant) Comitem ab Egisheim, virum bonum & ingenio ſimplicem. Hic cum Legatis, Romam proficiſcitur, Pontificiali habitu indutus. Dum eſt in itinere, Abbas Cluniacenſis, & Hildebrandus monachus (multarum calamitatum exinde autor) dant ſe obuiam nouo deſignato Pontifici, videnteſque pontificijs eum ornatum inſignijs, perſuadent ei, vt depoſito pontificio habitu, Romam petat habitu conſueto dicentes, Imperatori à Deo non eſſe ius eligendi Romanos pontifices, Sed Clero & Romano populo. Tam benè memores iuramenti ſui boni patres fuère. Poppo morem gerit admonentibus, & cœptum iter in priuato habitu perficit. Romam cùm venit, fatetur delictum, quòd ſumendo Pontificis habitum, Imperatori maluerit gratum facere, quàm Deo. Suadente Hildebrando Clerus Popponem eò libentius Pontificem creat, quod confitetur, electionem Pontificis pertinere ad Clerum, & non ad Imperatorem, appellatusque eſt Leo IX. Hic non immemor, Hildebrandi ſuaſu ſe electum eſſe in Pontificem, creat Hildebrandum Cardinalem, committens ei Eccleſiam S. Pauli: quo factum eſt, vt ſemper viſus ſit conſors pontificij muneris. Leoni huic Beneuentum dono dedit Henricus, cui Leo viciſsim gratum facere cupiens, Bambergenſem Eccleſiam à Tributo, quem Romano Pontifici quotannis dare debuerat, immunem fecit, ac Bambergenſi Epiſcopo Pallium dedit, quò ab Archiepiſcopi obedientia exemptus eſſet. Ac cùm eodem tempore Berengarius, Andegauenſis Diaconus, nouam de Euchariſtia hæreſim exuſcitaret, qua negabat præſentiam Corporis & Sanguinis CHRISTI in Sacramento, Leo Vercellis Synodum collegit, qua error Berengarij eſt condemnatus. Ipſe verò Berengarius hoc tempore non reuocauit ſuum errorem, ſed poſtea ſub Nicolao II. in Concilio Lateranenſi anno CHRISTI 1059. &c. Sed & Imperator Moguntiæ Synodum habuit C. & XXX. Epiſcoporum. In qua & Leo & Imperator præſentes affuerunt. In ea Synodo multa cõtra luxum Clericorum ſunt decreta: Scilicet, Ne Clerici vel canes, vel aues alerent ad Venationem, Nèue tractarent prophana negocia: Ne reciperetur aliquis ad monaſtericam vitam, niſi ſponte & legitimæ ætatis ſubiret Cœnobium. Simonia & Sacerdotum coniugia in perpetuum damnata ſunt (Albertus Krantz. Sax. lib. 4. cap. 43. & Nauc.) Porrò cùm Normanni potenter in Apulia regnarent, Rogauit Leo Henricum Imperatorem, vt ſibi eſſet adiutor depellendi Normannos ab Apuliæ regionibus: dedit ipſi Imperator ſatis magnum pro rei neceſsitate exercitum, quo aſſumpto Leo contra Normannos in Apuliam mouet, ac ſine mora victus, amiſſa magna exercitus parte cum 1049.

Anni Chriſti. multis alijs captus eſt. Sed Normannorum Principis facilitate, non longè poſt ad ſua eſt remiſſus, vbi in pace diem clauſit extremum.

1054. Leone mortuo, Romani timentes Henrici potentiam, de creando Pontifice non audebant noui aliquid attentare contra iuſiurandum Imperatori datum. Mittunt itaque pro eligendo Pontifice ad Imperatorem Hildebrandum, qui tum filium Henrici (autoritate ſuæ Legationis fretus) Imperatorem deſignauit. Victor Pontifex eligitur, non tam liberis ſuffragijs, quàm vt Henrico gratum facerent in

1055. eligendo Pontifice Germano. Hic Victor magnam Synodum Florentiæ congregauit, In qua complures Epiſcopos de Simonia & fornicatione (Fortè vxoratos fornicatores vocat, more Romano) conuictos, Epiſcopatu & dignitate priuauit, minabaturq; pœnam Clericis, canonicas leges violaturis. Plat. Io. Stella R. Barns. Anton. parag. 20. in Chronologia perperam eſt ſcriptum, Roma pro Florentia. Quare corrigas errorem.

1057. Henrico tertio fatis functo, filius eius Henricus quartus Regnum obtinuit Romanum, quinq; annorum puer, anno poſtquam in regem vnctus fuerat tertio. Summa tamen rerum, & omnium quibus facto opus erat adminiſtratio, penes Imperatricem remanſit, Quæ tanta arte periclitantis Reipublicæ ſtatum tutata eſt, vt nihil in ea tumultus, nihil ſimultatis tantæ rei nouitas generaret. Schaffn.

Victore Papa mortuo, Fridericus Abbas Caſsinenſis, omnium ſuffragio ad Pontificatum eligitur, vocaturque Stephanus IX. Hic Eccleſiam Mediolanenſem, quæ à temporibus Apoſtolorum libera fuit, ſub obedientiam Romani Pontificis redegit, Henricum quoq; Imperatorem hæreſeos accuſauit, quòd Romanæ ſedis autoritatem imminueret. Audiens verò Simoniaca contagione Eccleſias paſsim eſſe infectas in Italia & Burgundia, miſit Hildebrandũ, vt nomine Pontificis omnem Simoniam tolleret. Simoniam autem vocat Papa, Si Epiſcopi & Clerici à Dominis Laicis honores & Dignitates ſuſcipiant. Hildebrandus legationem diligenter ſuſcipit, iuſſaque exequitur ſtrenuè, Romamq; rediens, inuenit Stephanum, Papam ex graui morbo decumbentem: & cùm deſperaret de vita, omnis ordinis Clericos adeſſe iuſsit, præſentesq; Sacramento adigit, ne patiantur quenquam ſedere in Pontificia ſede, niſi is conſenſu omnium creatus ſit Pontifex. Hildebrandus hinc Florentiam abijt. Clerici dant fidem ei, ſe non electuros Pontificem ante eius reditum in Vrbem. Sed mota à nobilibus Romanis ſeditione, qui Veliternum Epiſcopũ Mincium nomine, ad Pontificatum promoueri poſtulabant, Clerici multitudine victi, eundem abſente Hildebrando creant Pontificem, Benedictumq; X. appellant. Hanc electionem indignè ferens Hildebrandus, Benedicto eiecto, quòd vi ac largitione Pontificatũ inuaſerit: inſtetit apud Clerum, vt Gerhardus Epiſcopus Florentinus, quẽ ſecum adduxerat, eligeretur in Pontificem ſe præſente, quemadmodum data fidẽ promiſère ſibi abituro. Cùm verò Romæ non eſſet tutum alium Pontificem eligere, contulerunt ſe Senas, ibiq; elegerunt Gerhardum, quem & Nicolaum II. vocauerunt. Qui ſimul ac Pontificatum ſuſcepiſſet, Synodum Sutrij indixit contra Benedictum, eoque vocauit Gotfridum Ducem Italiæ Mathildis maritum & Guibertum Italiæ adminiſtratorem, & Epiſcopos Longobardiæ, Hetruriæ & Romandiolæ. Qua congregata Anno CHRISTI 1059. Gerhardus Papa electus, Benedictum Papam confirmatum Synodi autoritate coëgit abdicare Pontificatum, habitumq; Pontificium ponere, & Velitras abire exulatum. Romam hinc veniens, apud Lateranum aliud Cõcilium indixit, in quo hanc legem tulit, Vt nõ Apoſtolicus ſec

Apo

Apoſtaticus cenſeretur, qui ſedem Petri obtineret, vel pecunia vel fauore, ſine vnanimi conſenſu, & canonica electione Cardinalium: Deditque poteſtatem Cardinalibus Clericis & Laicis talem Pontificem anathemate ferire, & in quouis loco, ſi nō liceret Romæ, contra eum Concilium conuocare, & quouis humano auxilio eum Pontificia ſede propellere. Plat. R. Barns. In hoc Concilio Lateranenſi, reuocauit Berengarius Andegauienſis Diaconus ſuum errorem, de Sacramento Corporis & Sanguinis Chriſti, in quo diu pertinax perſtiterat, dicens: In Euchariſtia neque verum corpus, neque verum ſanguinem Chriſti eſſe, ſed eſſe ſignum & figuram corporis tantùm &c. Plat. Nauc. Anton. Extat eius abiuratio Diſt. 2. de Conſecr. & apud Anton. Tit. 16. parag. 20. Ego Berengarius &c. *Anni Chriſti.*

Hiſce temporibus Gotfridus Apuliæ & Calabriæ Comes moritur, & filium Bagellardum hæredem inſtituit. Hunc Robertus frater Gotfredi ditione expulit, ac inter cætera Beneuentum quoq; & Troiam Romani Pontificis vrbes occupat, ſuæque ditioni iungit: Pontifex anathematis Robertum fulmine ferit, Qui malè ſibi conſcius, ob eiectum nepotem, vt Regnum ſibi ſtabiliret, in gratiam cum Pontifice redire ſatagit: Legatosque Romam mittit, pontifici ſe ſuaq; offerens omnia, veniret modó in Apuliam, conſtitueret pacem, & res pro ſuo arbitrio redderet pacatas. Nicolaus conſtitutis Reipub. cuſtodibus in Apuliam pergit. Robertum abſoluit, & Ducem Apuliæ Calabriæque decernit, ſed hac lege, Vt Beneuentum & Troiam in Apulia pontifici reddat: & auxilia mittat, quoties Pontifici ſit opus: omnibus copijs ſuis Pontifici ſuppetias ferat in neceſsitate. Robertus Syngrapha, cum iuramento dato Pontifici, omnia hæc ſtipulatur, & ſe eius ſubditum profitetur. Papa hinc Roberti copijs inſtructus Romam rediens, omnes ſibi aduerſantes, vi & armis ad obedientiam Pontifici præſtandam compellit. Robertus à Pontifice vexillo donatus, Ducatum Apuliæ & Calabriæ ſibi propter initum cum Pontifice fœdus vendicat Sic fur furem, latro latronem iuuat, vt mos eſt pontificum perantiquus.

Nicolao mortuo, Anshelmus Lucenſis Epiſcopus abſens Romæ electus eſt in pontificem, Imperatore neque ſalutato neque conſulto, & vocatus eſt Alexan- 1065.
der II. Huic Longobardi, ex conſenſu Imperatoris alium, quàm ipſi elegerant, oppoſuerunt Pontificem Candalum nomine Epiſcopum Parmenſem, Qui magno cum exercitu Romam obſedit, commiſſoque prælio cum ſuis eſt fugatus. Repa- 1063.
rato tandem exercitu multo maiori, denuó Romam oppugnat, Vrbemque Leoniam cum templo S. Petri occupat, introductus tandem in Molem Adriani, per 1064.
quoſdam proditores, multis diebus à Romanis eſt obſeſſus. Ac cúm aliquandiu obſidionem tolerasſet, nec vllam ſpem victoriæ cerneret, CCC argenti libris ſe redemit ab arcis obſeſſoribus, ſtrigoſoque impoſitus equo clàm aufugit. Henricus Imperator, vt Schiſma tolleret, Ottonem Colonienſem Archipræſulem Romam mittit, data autoritate pro arbitrio componendi diſsidium. Qui Romam veniens, multis egit, de Imperatoris iure in eligendo Pontifice: & Alexandrum, qui ſine conſenſu Imperatoris eſſet electus, grauiter incuſat. Tunc Hellebrandus, homo ad perniciem Imperatorum natus, ingrato orationis argumento commotus, orationem Archiepiſcopi, è medio Cardinalium corona, interrumpit, & acriter tuetur Pontificis partes, Cleroque ius Pontificem eligendi multis aſſerit. Otto plus fortaſsis in ea re Pontifici deferens, quàm Imperatori, facile cedit: Petitque vt Synodus congregaretur, cuius autoritate Schiſma tolleretur è medio, polliceturq; Imperatorem in Concilio præſto futurum. Dies concilij Mantuæ indicitur, diſcordia

 tolli-

Anni Christi.

tollitur, Pontificatus Alexandro decernitur. Imperator tantùm impetrat, vt Candalo venia daretur ſuæ temeritatis, vtq; Giberto autore Schiſmatis (ipſius enim ſuaſu Candalus electus erat) traderetur Archiepiſcopatus Rauennatis. Porrò in concilio Mantuano hæc ſunt decreta: Miſſam non eſſe audiendam à Sacerdote concubinario (Quod nunc obſoletum eſt, alioqui nemo deberet audire Miſſam ſub toto ferè Papatu) Filios Sacerdotum licere initiari ſacris, interpoſita autoritate Pontificia. Diſt. 32. cap. Præter. Et 18. cap. Si quis à modò. Diſt. 56. cap. Apoſtolica autoritate &c. Scienter ordinatum à Simoniaco, remouendum eſſe à ſuo ordine 1. q. 1. c. De cætero. Monachos Cœnobio deſtinatos, non eſſe admittendos ad officia Clericorum. Clericos non debere accipere Eccleſiaſtica beneficia à Laico 16. q. 7. cap. Per Laicos. Omnes Eccleſiaſticos ordines, & Eccleſiaſtica beneficia gratis eſſe danda, doctis & bonis, non vendenda vel precio, vel vllius honeſti contractus ſpecie 1. q. 3. cap. Ex multis &c. Excommunicatum non poſſe alium excommunicare 14. q. 1. cap. Audiuimus. Interea dum Concilium fit Mantuæ, Richardus Normannus cum filio ſuo Guilielmo Capuam ſubegit, Beneuentum inuaſit, Cæperanumque obſedit. Pontifex Hildebrandum Cardinalem, ad peſsima quæq; facinora natum, cum auxiliaribus copijs Mathildis Comitiſſæ Hetruriæ contra Normannos mittit. Qui Richardum cum filio obſidione pepulit, & quæ cœperant Romanæ ſedis loca, reſtituere coëgit. Alexander ſoluto conuentu Mantuæ, Romam rediturus apud Lucanos (vt Platina habet, alij Piſis dicunt) aliquandiu ſubſtitit, donec Hildebrandus rebus ex ſententia in Apulia geſtis, eò veniret. Vndè digreſsi, ſvnà rediêre Romam. Sabell. Pius II. R. Barns.

Eo tempore, cùm VVilhelmus Thuringiæ Marchio vita exceſsiſſet, Marchiam Otto frater eius obtinuit. Sed is beneficia Moguntini Epiſcopatus aliter obtinere non potuit, niſi promitteret decimas de ſuis in Thuringia poſſeſsionibus daturum, & cæteros Thuringos, vt idem facerent, coacturum. Quæ res multorum malorum ſeminarium fuit, deteſtantibus omnibus Thuringis factum eius, & aſſerentibus mori ſe malle, quàm Patrum ſuorum legitima amittere. Hæc fuit Vicariorum Chriſti religio, vt quó Ventri luxuique ſuo ſatisfacerent, non ſint veriti totas nationes bellis immiſcere.

1070. Epiſcopus Moguntinus, Colonienſis & Bambergenſis, à Domino Apoſtolico (vt Schaffnaburgenſis ait) euocati Romam venerunt. Ibi Epiſcopus Bambergenſis accuſatus, quòd per Simoniacam hæreſim, data pecunia, Epiſcopatum inuaſiſſet, multa & precioſa munera Papæ dedit, & per hæc efferatam aduerſum ſe mentem eius ad tantam manſuetudinem reduxit, vt qui non ſine periculo honoris & gradus ſui euaſurus putabatur, non ſolum impunitatem criminis, quod obiectum fuerat, conſequeretur, ſed etiam Pallium & alia quædam Archiepiſcopatus inſignia ab ſede Apoſtolica pro Benedictione perciperet. Schaffn. Tantus tum iuſti rectique Zelus fuit apud Pontificem, Vt & ipſe acceptis muneribus Simoniacum per Simoniam abſolueret. Sancti profectò Patres & Vicariatu Chriſti digni.

Synodus Erphurdiæ Moguntini Epiſcopi inſtinctu ab Henrico conuocata eſt,
1073. in qua non, vt in alijs, de fide Catholica, vel de alijs Eccleſiæ negocijs eſt agitatum, Sed de decimis Thuringiæ Moguntino reddendis, ſicuti Otto Marchio Thuringiorum ante decem annos promiſerat. Fuit is conuentus maximus, multis Germaniæ Epiſcopis præſentibus. Thuringi aliquandiu libertatem ſuam ſtrenuè tuebantur: Sed vi metuq; Imperatoris coacti, Moguntino decimas, vt petierat, dare ſunt

pollici-

polliciti. Totum hoc negocium multis deſcribit Landbertus Schaffnaburgenſis, eiuſdem temporis Monachus Hersfeldenſis. *Anni Chriſti.*

COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII IN CHRONOLOGIAM SVAM LIBER DECIMVS.

ARGVMENTVM.

RAPSODIAS QVIBVS PONTIFICVM IMPERATORumq; Romanorum vitæ, & res geſtæ breuiter indicantur, & alia quædam, quæ à tempore Pontificatus Hildebrandi, qui Gregorius VII. dictus fuit, vſq; ad noſtram ætatem, ſcitu digniora acciderunt, quæq; in Chronologia non ſunt indicata, Decimus & vltimus liber continet.

IN præcedenti libro, inter cætera præcipuè indicauimus, qua arte, quibuſq; rationibus Romanorum Pontifices potentiam ſuam ſtabilire, augere, ac dilatare ſtuduerint, quomodoq; non ſolùm ipſius Vrbis Romæ dominium ad ſe pertraxère, verùm aliorum quoque regnorum, quæ ad fidem Chriſti nouiter accedebant, non tam ſubſidium, quàm in eorum Eccleſias & Principes dominationem, ſub pietatis & beneuolentiæ prætextu acquiſiuerunt. Vt circa hæc, de quibus nunc agimus, tempora, Romanus Pontifex, non ſolùm ab Italis loco Vniuerſalis Eccleſiæ Epiſcopi cenſeretur, verùm etiam ab ipſis Britannis, Polonis, Vngaris, atq; Germanis plæriſq; pro Deo terreno, atq; vicario ſummi Dei adoraretur. Nunc verò ſtatim ſequetur, quomodo id quod reliquum fuit Imperij Romani, omninò ſibi ſubiecerit, ita vt ipſorum quoque Imperatorum colla pedibus calcaret, atq; ſic ſuper omnia ſeſe extolleret. Quòd præcipuè Hildebrandus ille, de quo ſupra multa ſunt dicta, cum Henrico eius nominis quarto incepit, De cuius vita & Pontificatu nobis ideo huius libri exordium eſto.

Hildebrandus natione fuit Hetruſcus, patria Soanenſis, Cluniacenſis monachus, Is relicto cœnobio profectus Romam, Laurentio Archipresbytero ſeſe inſinuauit, 1074.
à quo & Magiam didicit, quam Laurentius adhuc iuuenis à Gilberto Pontifice hauſit, cuius in eam arte condiſcipulus fuit Theophilactus, poſtea Benedictus IX. Fuit ergo peculiaris neceſsitudo inter Theophilactum, Laurentium, Hildebrandum & Gratianum Archipresbyterum de porta Latina. Apud Pontificem Benedictum IX. ſua aſtutia egit omnia Hildebrandus. Imò nihil eſt actum, vſque ad ſuum Pontificatum, quod ab illius votis fuerat alienum. Scribunt per eum ſex aut plures Pontifices, veneno enecatos eſſe, vt ſic ſterneretur Hildebrando ad Pontificatū via. Ille tamen in iſtis turbis callidè omnia ſic egit, vt ſuſpicionem optatæ ſedis declinaret. Et cùm nomine nō eſſet Pontifex, reipſa tamen fuit Pontificis ordinati vnicum organum, ac paulatim ſub alijs Pontificibus machinabatur, quod ſub ſuo Pontificatu reddidit effectum. Inſignis hypocrita, prætextu Canonum ac pietatis, iniuſtiſſima & impijſsima quæq; effecit. Alexandrum II. præſidia Imperatoris quærentem contra ſuos æmulos, accuſauit, dicens: Non eſſe æquum, vt is iuxta Canones Pontificia dignitate gaudeat, qui contra Canones auxilia peteret à prophano Principe: & exautoratum in vincula coniecit, ſummam rerum ſibi vendicans: Pontificiam

 tamen

Anni Chriſti.

tamen ſedem non inuaſurus ante obitum Alexandri. Alexandro autem mortuo, ſtatim in ipſis exequijs Alexandri, Hildebrandus collocatur in Pontificiam ſedem, omnium Cardinalium ſuffragio, qui tum ſibi ſolis electionis ius arrogauerant.

Hildebrandus, nunc Gregorius VII. dictus, inito Pontificatu, ſtatim cœpit vrgere Canones anteceſſorum Pontificum de Simonia, quos fecerant eius conſilio vſi, non ob id ſolùm, vt beneficiorum Eccleſiaſticorum impiam nundinationē tolleret, ſed etiam vt aliqua ratione honeſti, principibus eriperet poteſtatem conferendi Eccleſiaſtica officia. Et vt ſic redigerentur ſub ſeruitutem Romanæ ſedis omnes Epiſcopi, qui propter inueſtituræ ius, Principibus erant magis obnoxij, quàm Romano Pontifici. Ac cùm omnium Principum ſummus eſſet Imperator Henricus, ab ipſo ſibi faciendum eſſe exordium Simoniacæ Tragœdiæ cenſuit. Is tum temporis magnis & periculoſis bellis erat implicitus: Quod ſi quicquam pietatis in Pontifice reliqui fuiſſet, profectò eum ab inſtituto reuocaſſe debebat. Sed nil nec iuſticiæ nec æquitati datum: vt ex hiſtoria melius perſpici poteſt, quam ob id compendio ſubijciemus. Inimicitiæ inter Henricum & Saxones erant. Saxones crebris conuenticulis habitis, conſilium inierunt, quo pacto Henrico puero Imperium eriperent, ſic vlturi iniurias, à patre Henrico III. factas. Ad hoc malum non parùm adiumenti contulit Otto VVilielmi Thuringiæ Marchionis frater, qui à puero apud Bohemos exulauerat. Is audita fratris morte redit, repetitum ſuam hæreditatem. Ab omnibus Saxonum Principibus excipitur amicè, crebriſq; monitionibus ſtudent impellere, vt arma acciperet contra Henricum, & ambiret Imperij Principatum. Otto votis principum ſubſcribit, in regis Henrici necem conſpirat, fidem ab eis accipit: pollicentur ei omnes ſuam operam atque opem. Rex Henricus periclitanti Reipub. apud Saxones ſubuenturus, Mersburgi principum Comitia indicit. Ad ea cùm proficiſcerentur patrueles Regis, Bruno atq; Eberhardus, inciderunt in Ottonis armatam multitudinē militum, datoq; ſigno hoſtilibus animis eſt concurſum. Bruno atq; Otto in eo conflictu cadunt. Eberhardus vulneratus grauiter, impatienter ferens fratris mortem, fertur maximo impetu in hoſtem, & in fugam vertit. Hæc pugna & clades maxima bella, crudeleſq; ſtrages peperit, fouitq; ſimultates & inimicitias maximas. Hæc mala poſtea auxit Ottonis Bauariæ Ducis eiectio, qui cùm apud omnes principes autoritate præcelleret, cenſereturq; defuncto rege ad Imperium digniſsimus, ob quam rem & regi ſuſpectus erat, quam ſuſpicionem Egino quidam nobilis, ſed non magnarum facultatum, falſa delatione auxit, ita vt læſæ Maieſtatis reus Otto damnaretur, Ducatuq; Bauariæ deijceretur. Otto iniuriam hanc vlturus, incurſionibus, deprædationibus, ferro & igne quæ regis ſunt depopulatur. Hinc vtrinque clades, incendia, omnigenaq; malorum genera ſuborta ſunt. Otto dat operam, vt paret ſuæ factionis plurimos ſocios: Saxones ad fœdera ſecum ineunda pertrahit, alioſq; Germaniæ principes & Epiſcopos ad defectionem hortatur: quidam diſsimulato vtriuſque partis iure, præbent ſe ſpectactores. Quidam apertè parabant rebellionem cum Ottone, In his fuerunt Archiepiſcopus Saltzburgenſis Eberhardus (Gebehardum Abbas vocat) Adelbertus VVormacienſis, Adelbero Herbilonenſis, Epiſcopi, & alij complures præſules. Et vt Henricum vndiq; adorirentur, Epiſcoporum conſilio & opera vſi, inſinuant ſe Alexandro pontifici, & accuſant eum apud Pontificem grauiſsimè. Henricus factæ conſpirationis & accuſationis apud Pontificem neſcius, miſit fortè fortuna Romam Hannonem Colonienſem Archiepiſcopum & Hermannum Bamberg. Epiſcopum, ad

colli-

colligendum pecuniam, quæ Imperatori debebatur. Legatis redituris in Germaniam, Pontifex literas dedit ad Imperatorem deferendas, in quibus poſtulauit, vt Henricus de iis, propter quæ Romæ delatus fuit, aut purgaret ſe, aut ſatisfaceret. Interea temporis quo hæc geruntur, Henrici regis ſubditi Saxonum incurſionibus infeſtantur, Alexanderq; Papa moritur. Hildebrandus ille ipſi ſufficitur, ſine Imperatoris conſenſu, quod tunc facere nefas fuit. Hic videns ſe oportunitatem nactum extorquendi ea ab Imperatore quæ cuperet, per conſpirationem Saxonum, quod Alexander inchoauerat effecturus, regem cùm literis, tum legatis vocat ad Synodū. Rex bellis occupatus, Synodalibus contentionibus vacare non potuit. Magno namq; contracto exercitu ex Sueuia, Bauaria, & Bohemia, in Saxones mouerat. Rodulphus Sueuiæ Dux magnæ autoritatis & prudentiæ vir, de conſtituenda pace ſollicitus, perſuaſit Principibus Saxoniæ, vt Regi cederent: atq; ſic intercesſione eius ad tempus pax facta eſt.

Dum hæc geruntur in Germania, Hildebrandus Hermannum Bambergenſem Epiſcopum, Imperatori fidiſsimum, cùm de Simonia, tùm de mutatione religionis accuſatum Romæ, excommunicauit, iuſsitq;, ne in eius ditione ei quiſquam obediret: ſimulque ab Epiſcopatu eum remouit. Occaſio autem debacchandi in Hermannum Imperatoris amicum, Pontifici hinc data fuit. Hermannum ſuis impenſis Bambergæ extra vrbem Eccleſiam in honorem diui Iacobi extruxerat, eiq; præfecit XXV. Clericos, quibus victu & amictu affatim de ſuo proſpexit. Poſtea Hermannus magis delectatus monaſticæ vitæ regula, tradidit illud templum Abbati. Ea re moti Clerici Romam abeunt, & eum apud Pontificem accuſant. Rex non obſcurè animaduertens, quid Romani Pontifices molirentur, non tuebatur Hermannum Epiſcopum, ſed Robertum in eius locum ſubrogauit. Quod factum multò maiores contentiones Imperatorem inter & Pontificem excitauit. Pontifex in eo fuit propoſito, vt Imperatorem ſuo iure ſpoliaret, de eligendo Pontifice, & inſtituendis Epiſcopis. Imperator ne id faceret, Papa obſiſtit, Gregorius Concilium Romæ apud Lateranum convocat, rationemq; reddit coram multis Epiſcopis, cur Epiſcopos de Simonia accuſatos excommunicauerit, dignitateq; Epiſcopali priuauerit: dixitq; in ea congregatione, ſe Imperatorem etiam excommunicaturum, Regnoq; priuaturum, niſi Simoniæ hæreſi renunciaret, & ageret pœnitentiam. Simoniam autem in primis vocat (vt ſuperiori libro quoq; eſt dictum) Laicum Eccleſiaſtica beneficia conferre. Soluto Concilio, Gilbertus Rauennatis Archiepiſcopus temeritatem Pontificis peroſus, Cincium Romanum ciuem Stephani Præfecti filiū (quem Gregorius propter contentionē, quam inter ſe habebant de poſſeſsionibus, excōmunicauerat) in Pontificem concitat, ſpe bona data de Imperatoris futura erga eum gratia. Cincius ſtruit Pontifici inſidias, & erumpens in templum Beatæ Mariæ ad præſepe, cum ſuis ſatellitibus, & coniuratis, Pontificē ſacrificantē in media nocte natalis Chriſti arripit, & in munitiſsimā turrim abiicit. Populus Romanus ſequenti die Cincii facinore cognito ſumit in Cinciū arma, Pontificem è turri retrahit. Turrim Cinciiq; ædes à fundamento ſubuertunt, eiuſq; familiam naribus mutilatā vrbe eiiciunt. Cincius fuga ſalutem quærens, aufugit ad Imperatorem in Germaniam. Gibertus autem inſidiarum ſuaſor, ſimulata erga Pontificem beneuolentia, Roma diſcedit, Hugonem Candidū Cardinalem, Theobaldum Mediolanenſem Archiepiſcopum, & plæroſq; Ciſalpinæ regionis Epiſcopos perſuaſit, à Pontifice deficere, & Imperatoris partibus fauere. Gregorius audita hac confœderatione, Concilium denuò

Anni Chriſti.

Anni Christi.

denuó apud Lateranum conuocat. Gibertum cum Hugone Anathemate notat & dignitate priuat. Henricus nequaquam laturus à modo Pontificis nouam ac inſolitam audaciam, Concilium VVormaciæ indixit, in quo præter Saxones, omnes Epiſcopi Teutonici Pontificem Hildebrandum è Pontificatu dimouendum decernunt, iubentq́; , ne vlla in re Gregorio Germani obedientiam præſtent. Rolandum Clericum quondam cum Epiſtola, quæ Concilij ſententiam complectebatur, Romam mittunt, qui nomine Synodi Gregorio Pontificijs officijs interdiceret publicè, præciperetq́; Cardinalibus, vt relicto Gregorio, alium Pontificem petitum ad Imperatorem proficiſcerentur. Epilogus Epiſtolæ illius talis fuiſſe traditur, ab Abbate Vrſpergenſi. Quia introitus tuus tantis periurijs eſt initiatus, & Eccleſiæ Dei tam graui tempeſtate per abuſionem nouitatum tuarum periclitaretur & vitam per conuerſationem tuam tam multiplici infamia dehoneſtaſti, obedientiam, quam tibi nullam promiſimus, nec de cætero vllam ſeruaturos eſſe renunciamus. Et quia nemo noſtrum, vt tu publicè declamabas, tibi hactenus fuit Epiſcopus, tu nulli noſtrum á modò eris Apoſtolicus.

Gregorius Teutonici Concilij ſententia exaſperatus, in Synodo Lateranenſi, quam tertiùm conuocauit, excommunicat, dignitatibus & Eccleſiaſticis beneficijs priuat Sigifridum Moguntinenſem Archiepiſcopum, cum omnibus Epiſcopis, Abbatibus & Clericis aſſentientibus Henrico Imperatori, Henricum quoq; anathemate notauit, regia dignitate priuauit, regno ſpoliauit ſubditoſq́; à dato iuramento longa execratione in Henricum abſoluit. Extat apud Platinam Imperator Pontificia cenſura petitus, miſsis literis purgat ſe apud omnes nationes, oſtendens ſe immeritó contra omne ius atq; fas à Pontifice eſſe damnatum. Principes Alemani, ius Clauium ignorantes, atq; ob id Pontificis fulmina timentes, & quód eſſet reperta occaſio reſuſcitandi bellum ſopitum, Comitia indicunt, concluduntq́; ſe alium Imperatorem electuros, niſi Henricus à Pontifice in Germaniam venturo ſupplex veniam peteret. Henricus cernens Primarios principes parare defectionem, pollicetur iureiurando dato, ſe veniam petiturum à Pontifice, modò in Alemanniam veniret. Mittitur ea de cauſa ad Pontificem Treuerenſis Epiſcopus, qui Papam ad Germaniam precibus euocaret. Pontifex exoratus annuit. Ingreditur iter in Germaniam, ad auguſtam prætoriam profecturus. Vercellas cúm veniſſet, eius loci Epiſcopus Regni Italici Cancellarius, cupidus turbandæ pacis, de reſiduo in Henricũ odio, commentus eſt hanc technam: Se reſciuiſſe Imperatorem hoſtili animo, & valido cum exercitu aduentare, Pontifici perſuaſit, vt ſibi in tutiore loco caueret ab Imperatore. Pontifex mutato inſtituto, recipit ſe in Canoſſum (aliàs Canuſium) ciuitatem ditioni Mathildis Comitiſſæ ſubiectam, vbi non eſſet opus Imperatoris violentiam timere. Henricus audito vano Pontificis timore, & quód regreſſus eſſet Canoſſũ, præproperè ex Spira paruo comitatu, cum vxore & filio paruulo, in aſperrima hyeme Canoſſum venit. Optimates enim omnes, propter excommunicationem Pontificiam, ab Imperatore ſe ſubducebant, neque quiſquam illorum profectus eſt cum eo. Eam ob rem Cæſar non parùm turbatus, poſitis regalibus ornamentis, & nudis pedibus, ante portas Canoſsi, à manè vſq; ad veſperum ieiunus, veniam petit ſuplex, cupitque ſe ad Pontificem intromitti: ſed ingreſſus denegatur. Petenti inſtantius per totum triduum, reſpondetur Pontifici non eſſe adhuc ocium colloquenti cum eo. Henricus æquo animo ferens ſe non intromitti in vrbem, manſit in ſuburbio, non ſine magna incommoditate. Hyems namq́; fuit

aſperri-

ſperrima, & cuncta rigeſcebant gelu. Indeſinenter tamen nequicquam totô tri duo petens ſibi veniam dari, tandem intercedentibus rogantibuſq; Mathilde Comitiſſa, Adellaô Comite Sabaudiæ, & Cluniacenſe Abbate, ad Pontificem intromittitur. Quarto die in ſignum, quòd veraciter pœniteret, Pontificiæ poteſtati tradidit Coronam, cum omnibus Imperij inſignijs, fateturq; ſe indignum fore Imperij titulo, ſi eadem poſthac in Pontificem deſignaret, quæ antea commiſerat. Poſtulanti veniam, Pontifex neq; veniam dare, neq; ab excommunicatione abſoluere voluit, niſi prius ſponderet, ſe iuxta Pontificis decreta velle culpam admiſſam expiare, in Concilio, & quouis loco & die à Pontifice indicto præſtò eſſe, & ipſo Pontifice cauſæ cognitore ad accuſationes reſpondere, nec ad vindictam intendere animum. Item ad Pontificis ſententiam (etiam purgato ſe ab obiectis) regnum vel retineat, vel amittat. Item, nolle ſe ante cognitionem cauſæ vti regio habitu, aut regia inſignia ſumere, aut gubernandi poteſtatem vſurpare, neq; à ſubditis data fidei iuramenta exigere. Rex quò ſe verteret neſcius, hanc obedientiam Pontifici promiſit, pacemq; iureiurando & ſcripto confirmauit. Ac tum demum ab Anathemate abſoluitur. Formulam iuramenti apud Platinam inuenies. Rebus itaq; omnibus ex ſententia Pontificis peractis, Rex Papiam proficiſcitur. Pontifex cum Cardinalibus non parùm ſuperbiens, quòd Henricum ſub iugum miſiſſent, nec tamen contenti hac iniuria, maiora in ipſum præſumere audent. Nouum namq inter ſe conſilium capiunt, quomodo exautorato Henrico ſeq; atq; res ſuas tutiores reddant. Statuunt igitur, vt Rodulpho Sueuiæ Duci Imperium adiudicent, vtq; Principes & ſubditos iam antè à data fide abſolutos, contra Henricum arment, & Germanum Imp. Germanicis armis è regno propulſent. Ad iſtam defectionem ſuadendam miſit Papa Legatos Sigehardum Aquilenſem Patriarcham, & Altmannum Pataulenſem Epiſcopum, qui per Germaniam omnibus perſuaderent, Henricum iure excommunicatum eſſe, & efficerent, vt conſenſum & ſuffragium ſuum de electo Rodulpho Pontifici Romano pollicerentur. His itaque transactis, miſit Papa Rodulpho Sueuiæ Duci Coronam, cum hac inſcriptione, qua animum ſuum erga Rodulphum vt eſſet, aperiebat: Petra Dedit Petro, Petrvs Diadema Rodvlpho. Mandauit præterea Moguntino & Colonienſi Archiepiſcopis, vt Rodulphum Imperatorem eligerent, Regem iniungerent, atque pro viribus tuerentur.

Dum hæ inſidiæ á Papa Henrico ignoranti parantur, Rodulphuſq; (abſente Henrico) in Regem eligitur, Legatis Romanæ ſedis apud Henricum præſentibus, Argentinenſis Epiſcopus ad Imperatorem properat, redditq; eum de omnibus certiorem quæ agerentur. Henricus Saxonum molimina haud ignorans, ocyus contractis copijs ad tuendum Imperium ſe accingit, fretuſq; inito fœdere cum Pontifice, Legatos Romam miſit, petens, vt Pontifex Rodulphum excommunicationis fulmine ab Imperij occupatione deterreret. Pontifex Rodulphum à ſe ad perfidiam exercitatum, anathemate petere noluit, hoc iuris prætextu excuſans, Neminem indicta cauſa damnandum eſſe. Quod tamen in Henrici damnatione non erat obſeruatum. Henricus videns ſibi nihil ab omni parte tutum, inijt bellum contra Rodulphum. Pugnatū eſt vtrinq; incerta, ſed non incruenta victoria. Vterq; ius ſibi Imperij arrogat. A bello tamen propter acceptas clades feriaduri, Legatos vtriq; ad Papam mittunt, rogatū vt decerneret, vtri iure cederet imperij titulus. Pontifex iubet, vt dimiſsis vtrinq; exercitibus, Concilij, quod eā ob rem congregare vellet, ſententiā expe-

Anni Chriſti.

expectarent. Sed priuſquàm redirent nuncij regis, recollectis viribus iterùm æquò marte pugnant. Papa cernens hæc bella & alijs regionibus calamitatem allatura, Legatos cùm poteſtate plenaria mittit, qui vocata Synodo in Germania, decernerent, vtri Imperium deberetur ex æquo & bono. Henricus verò noluit permittere, vt Pontificis legati conuentum in Germania haberent, niſi prius Rodulphum Regno ſpoliarent. Quod cùm Pontificis iuſsis eſſet contrarium (qui Rodulphum Regem eſſe peruolebat) Legati Romam ſunt egreſsi. Hinc Pontifex cùm Legatos ſuos infecta re, ad ſe reuerſos cerneret, Excommunicationem denuò in Henricum renouat, Regnoq; iterùm priuat, & literas furoris plenas in Henricum emittit, vel ea ratione Rodulphi partes adiuturus. Integræ literæ apud Platinam habentur, quas cum plærisq; alijs ob prolixitatem omitto. Tertiò tandem ineunt prælium Henricus & Rodulphus, ac magna cæde commiſſa, Henricus victoria potitur. Rodulphus grauiter vulneratus, manuq; dextra mutilatus, Merſeburgum portatus eſt: Eoq; ad ſe iuſsit accerſere Epiſcopos, & Primores ſuæ conſpirationis, Quibus præſentibus, allata ad ſe dextera, ſic ait: Hæc eſt manus qua Sacramentum præſtiti Domino meo Henrico. Vobis autem vrgentibus toties tam infeliciter pugnaui, Videte an recta via me duxeritis. Ite & implete Regi veſtro primam fidem, Nam ego ad Patres ibo. His dictis, non longè poſt moritur.

Huius Concilij Epiſtola decretalis de ſceleribus Hildebrandi apud Abbatem Vrſperg. extat, quæ mirè depingit eius Pontificis virtutes.

Henricus ſuperato Rodulpho, ſilentibus nunc nonnihil armis in Germania, iniuriarum à Papa ſibi illatarum non immemor, & non parùm irritatus, quòd ſe bis excommunicatum, regno priuauerat, ſupplicíq; ſibi reconciliationem toto triduo in aſperrima hyeme negauerat, Rodulphumq; contra ſe excitatum adiuuerat, Brixiæ Synodum Epiſcoporum de Italia, Longobardia & Germania conuocat, ſeq; de obiectis à Pontifice purgat, & Gregorium Pontificem de his criminibus in ſimulat: Quod ſedis Apoſtolicæ ſit inuaſor, ſacrilegus monachus, ſomniorum ac præſtigiarum obſeruator, qui malis artibus Religionem Chriſti contaminet, reddatq; apud exteros infamem ſua improbitatate. Synodus iſtis flagitijs mota, Gregorium ſede Pontificia deijcit, & niſi ſponte loco ceſſerit, minatur illi perpetuam anathematis maledictionem. Gibertum (VVigbertum Abbas vocat) Rauennatem Archipræſulem Pontificem Romanum creant, Clementemq; III. vocant. Cùm verò Gregorius nec Pontificatum abdicare, nec Clementi cedere vellet, Henricus copias ſuas in Italiam mittit, ad expellendum Gregorium, quibus Mathildis Comitiſſa, nimium amans Pontificum, (vt R. Barns inquit, cuius hæc ſunt ferè omnia) collecto exercitu ipſis Hetruriæ finibus occurrit, prohibitura ne Gregorius pelleretur. Sed Henrici exercitus facile victor pergit Romam, vt eiecto Gregorio Clementem ſubſtitueret. Leonina vrbe tota quadrageſima oppugnata, à Paſchate potitur. Clemens introducitur in Templum S. Petri, cum Pontificali habitu. Cùm verò Romani Henricum prohiberent ab ingreſſu vrbis, recedens Tybur, inde quotidie Romanos afflixit excurſionibus, atq; ad eam redegit inopiam, vt breui cogerentur pacem petere, & Henrico aperire vrbis portas. Pontifex ſe in Adriani molem ſtatim recipit, cum ſuis præſidijs. In ea dum obſideretur, vocauit clàm Robertum Normannum (Apuliæ & Calabriæ ducem) vt cùm exercitu veniens ſe ab obſidione liberaret. Interea dum Normannus exercitum colligit, Cluniacenſis Abbas egit cum Gregorio, vt Henricum in Laterano coronaret: pollicebaturq; ſe effecturum, vt Henricus Corona Imperij redimitus, ſtatim cum ſuis copijs in Germaniam rediret. Romano populo perurgente, Gregorius ſe facturum hæc ea lege promittit, ſi Hen-

ricus

ricus prius veniã ſupplex peteret (Oportet ſuperbiſsimi ingenij fuiſſe Papam) errata corrigeret, & promitteret obedientiam. Henricus indignũ ratus iniquas iſtas accipere conditiones, propediem tamen abiturus, Clementem in ſedem papalem collocat, & vt Pontificia Corona ornaretur á Bononienſi, Geruienſi & Mutinenſi Epiſcopis, obtinuit. Coronatione Pontificis facta, Imperator proficiſcitur Senas: Clementeque Pontificem ſecum abducit. Robertus Normannus cognomento Guiſcardus Romam per portam Flamminiam irrumpit: ſuperata, capta & magna ex parte incenſa vrbe, ciuium fortunas in prædam militibus conceſsit: Capitolium, quod Romani munierant, vi captum ſolo ferè æquat, Adriani molem indè petit, in qua Pontifex ab Imperatoris fautoribus Romanis obſidebatur, quã aperta Gregorium è manibus hoſtium liberat, abducitq; ſecum in Salernum, vbi non multò pòſt moritur. Hæc R. Barns ex Nauc. Albert., Cranzio, Bennone Cardinale, Lam. Schaffn. Vincentio, Antonino, & Abbate Vrſperg. ſummo ſtudio collegit, quæ vt potui, abbreuiatis interdum ſententijs, hoc loco inſerui, vt videret Lector, quomodo partus ille Adriani III. de quo ſuo locum dictum eſt, nunc poſtquàm adoleuerit, vires ſuas in Romanos Imperatores exercere cœperit. Vide ſuprà anno Chriſti 885.

Cæterùm ſciendum eſt, quòd hic Papa Gregorius omnium primus fuit, qui ... excommunicationibus Sacerdotibus vxores ademit. Nam ad hæc tempora vſque per totum Rom. Imperium liberè adhuc vtebantur coniugio ſuo Sacerdotes. Sed exindè omninò fuerunt contemptui Clerici vxorati, atque hoc ſolummodò ob Bannum Pontificium, qui tum temporis tantum valuit, cùm ſcripturæ Sacræ negligerentur. Scribit Antoninus Trac. 19. parag. 21. Quòd Laici corpus Domini à Presbyteris coniugatis conſecratum ſæpè pedibus conculcauerunt, & Sanguinem Domini voluntariè effuderunt. Tantum furorem Bannus Gregorianus excitauit. Cùm Erphurdiæ ea de re ageret Moguntinus Antiſtes, nõ multùm abfuit, quin à Presbyteris coniugatis diſcerperetur: Vt ſcribit Schaffnaburgenſis. Porrò & multis doctis eiuſdem temporis viris, hoc Pontificis inſtitutum diſplicuit, vt Vincentius cap. 45. libri 26. (vbi & eadem refert, quæ modò ex Antonino ſunt dicta) manifeſtè docet. Sed in tanto Pontificis furore & mundi ignorantia nihil potuerunt contrà. Sed & hoc prætereundem non eſt, quod Vincentius lib. 26. cap. 82. dicit: Hildebrandum periculo vitæ decumbentem, Cardinalem intimum ſibi ad ſe vocaſſe, ac eſſe confeſſum, ſe grauiter peccaſſe, neque rectè egiſſe curam ſuam paſtoratus, & quòd ſuadente Diabolo, ſimultates, odia, inimicitias, & bella inter multos excitauerit. Iuſsit Cardinalem adire Imperatorem Henricum, atque ab eo facinoris admiſsi veniam petere, eumque liberare ab excommunicationis vinculo, cum omnibus ſuis vel viuis vel mortuis. Hæc de Hildebrandi actis cum Henrico & Imperio: Reſtat nunc quæ cum Polonis egerit indicare.

Matthias Mechouienſis Polonicorum Chronicorum autor, lib. 2. cap. 20. 1080.
De eodem Gregorio Papa hæc refert, ex quibus videre potes, qua occaſione & potentiam ſuam Papalem in Polonos exercuerit, cùm Regni eis Coronam ademerit. Gregorius, inquit, Papa ſeptimus, perlata ad ſe crudeli nece Beati viri Stanislai, dedit in mandatis ad Petrum Archiepiſcopum Gneznenſem, & omnes Epiſcopos Regni Poloniæ vt interdictum generale in tota prouincia obſeruarent, & Eccleſias obſeratas clauderent, Regemque Boleslaum anathematiſauit, & Coronam Regno Poloniæ abſtulit, ne de cætero quiſpiam Principum in Polonia, abſque ſpeciali conſenſu ſedis Apoſtolicæ coronaretur: abſoluitque à Boleslai obedientia

Anni Christi.

omnes Principes Barones, Vaſallos, Feudatarios & ſubiectos: Milites verò qui cum Rege in nece Beati Pontificis auxilio aut conſilio conſpirarunt, cum tota eorum domo & nepotibus, ac beneficia Eccleſiaſtica habita & habenda; ad dignitates quoq; & honores vſque in quartam generationem inhabilitauit. Hæc ille. An hoc ſit ſe extollere ſupra Deum, neſcio ſanè. Deus enim filijs pœnitentibus, atque ad ſe conuerſis non imputat peccata parentum, Ezechiel. 33. Sed hic ſine omni conditione omnes vſque in quartam generationem excluſit &c. Cogita de his altius, ſi lubet.

Synodus Moguntiæ habita eſt, cui interfuit Imperator Henricus: ibi præſentibus
1085. Legatis Romanorum omnes Epiſcopi rebelles Imperatori deponendi iudicantur: cæteri verò anathemate, vt videbatur, condemnantur. Ibi etiam communi conſenſu atque conſilio conſtituta eſt pax Dei. Abb.

1086. Hildebrando defuncto, Deſiderius Abbas montis Caſsinatis, & Romanæ curiæ Cardinalis, in Pontificatum eligitur, ſuffragijs non Cardinalium, non Romani populi, ſed Mathildis Comitiſſæ & Normannorum Apuliæ Dominorum, eorumq́; qui eiuſdem Henrico aduerſæ factionis erant. Hic Pontificatum iniens dictus eſt Victor III. qui Gregorij partes diligenter contra Henricum tueri cœpit: ſed quò minus optata perficeret, mors repentina cauit: diſſenteria enim breui perijſſe conſtat.

1088. Victori III. Vrbanus II. eſt ſuffectus ab ijſdem electoribus quibus Victor electus. Is VVigbertum, qui & Clemens III. excommunicauit, atque ab eodem excommunicatus eſt: Vt Vincentius eſt autor. In Italia non diu manſit ab initio Pontificatus ſui. Nam poſt Hildebrandi mortem Rogerius Normannus Campaniam & quicquid vſq; ad Tyberim fuit, Romanis & Pontifici armis eripuit. Eam ob cauſam cùm ſibi Romæ non eſſet tutum manere, Melphim abijt, ibique Synodo congregata præcepit Rogerio & Boemundo fratribus bellum inter ſe gerentibus, vt ab armis diſcederent. Hinc in Italiam rediens, cùm adhuc tumultuaretur vndique, in Gallias ſeceſsit, ac Placentiæ aliam Synodum conuocauit, in qua Gregorij acta contra Henricum & Clementem III. confirmauit, multasque leges Eccleſiaſticas nouas tulit (quas hîc referre longum eſſet nimis) Regem Galatiæ cum tota diœceſi S. Iacobi excommunicauit, eò quòd Epiſcopum in carcerem indicta cauſa coniecerat. Archiepiſcopo Toletano Romæ iuranti in verba Pontificis, pallium dedit, conceſſitque priuilegia, & inſtituit eum Primatem totius Hiſpaniæ. Atque per hanc viam Hiſpanias quoque ſibi ſubiecit Beſtia Romana.

Fuit eodem tempore Petrus quidam Eremita, Is peregrinationis, vel vt ipſi dicunt, Religionis cauſa Hieroſolymam adijt, ſatis cum periculo. Reuertens inde in Europam magno clamore per omnes ciuitates & Prouincias, qua ſibi eſſet iter, cohortabatur populos ad arma, contra Sarracenorum furorem, & ad liberandam terram Sanctam è manibus ipſorum, ſumenda ſubindè, quàm indignè haberetur ſepulchrum Domini, magna cum indignatione commemorans. Tandem ad Pontificem clamoris peruenit. Pontifex indignitate rei motus, gloriæque, quòd ſua autoritate tantum negocium eſſet perpetratum, cupidus, Concilium in Claremonte celebrauit. Congregatis ibi ex locis omnibus Eccleſiarum Epiſcopis, multisque ſecularis poteſtatis Principibus decreuit primùm (ne quid de Pontificia autoritate, à Gregorio vi & fraude acquiſita, deperiret) Ne à quouis principe beneficiorum inueſtituram Clericus reciperet. Deinde Regem Galliæ Philippum cum ſua pellice excommunicauit. Duxerat enim is Fulconis Andegauienſis Comitis vxorem

viuc

viuo adhuc marito, quem ipſe reliquerat. Ordinauit quoque, vt Horæ Canonicæ
quotidie à Clericis dicerentur. Conſtituta in hunc modum Eccleſia, Pontifex ora-
tionem ad principes ſeculares (vt vocant) habuit, qua eos ad recuperandam ter-
ram Sanctam eſt adhortatus. Principes moti non tàm oratione Pontificis, quàm Pe-
tri eremitæ ſermonibus, ſine mora ad bellum ſeſe parant. Ducum exemplo mo-
uentur & ſubditi tantaq; alacritate eſt concurſum ad arma, vt paruo momento tem-
poris plus quàm CCC. hominum armatorum millia ſint congregata. Sed priuſ-
quàm hic conuenirent, XV M. cum Petro Eremita per Bauariam, Auſtriam, &
Danubium deſcendentes in Pannonias penetrarunt, quibus XII M. per Saxoni-
am atque Bohemiam iter facientes, Volckmaro quodam presbytero duce, ſunt
adiuncti, Hi nihil ſuſpicantes mali, Colomanni fraude Vngarorum Regis circum-
uenti, maxima ex parte ſunt occiſi, reliqui fuga elapſi domum ſunt reuerſi. Cætera
verò multitudo crucis ſigno accepto, feliciter viam ſunt ingreſsi, quorũ Duces fuère
Gotfridus Lotharingiæ dux, cum fratribus Euſtachio & Balduino Bulionijs, Galatiæ
Comitibus, Podienſis Epiſcopus, Raimundus S. Egidij, Robertus Flandriæ, Stepha-
nus Carnoti Comites, Hugo Magnus Philippi Francorum regis frater, Boëmundus
Apuliæ Dux, & Tancredus ipſius ex fratre nepos. Hi cum alijs multis anno Chri-
ſti 1096. Conſtantinopolim peruenerunt, trajicientes indè in Aſiam, Niceam an-
no Domini 1097. vi ceperunt, Eraclea per deditionem accepta. Balduinus & Tan-
credus Tharſum (Patriam B. Pauli gentium Doctoris & Apoſtoli) per deditio- 1096.
nem acceperunt, cuius Dominium Balduino eſt commiſſum. Cilicia hinc ſub-
iugata Paliſuro Armeno conceſſa eſt. Altero de hinc anno, Antiochia obſeſſa &
nono obſidionis menſe capta eſt cum arce, cuius principatus Boëmundo com-
mendatus eſt, dictusque fuit Dux Antiochiæ: Anno 1099. Hieroſolyma capta eſt
XXXIX. obſidionis die, idibus Iulij. Gotfridus Bulionius ab omni exercitu Rex
Hieroſolymitanus eſt conſtitutus. Arnulphus presbyter Patriarcha conſecratus.
Anno 1100. Aſcolon ſe dedit victo & cæſo Solimanno. Ioppen, Ramola, Cay-
phà, quæ & Porphyria dicitur, & Tyberias Galilææ captæ ſunt. Atque in hunc
modum Regnum Hieroſolymitanum à Chriſtianis è Turcorum poteſtate eſt ere-
ptum. Extant huius expeditionis acta apud omnes ferè hiſtoriographos recentio-
res. Sed in primis totius Regni illius res geſtæ, à Guilielmo Tyrio Archiepiſcopo
magna cum diligentia tum fide ſunt conſcriptæ, atque non multis ab hinc retró
annis in publicum datæ, ſub titulo Belli Sacri &c. in quo pius lector omnia, quæ de
hoc regno ſunt tradita, copiſiſsimè ſcripta inueniet. Habetur quoque eiuſdem regni
compendioſa Hiſtoria à Benedicto á Coltis ſcripta, Titulo de Bello contra Barbaros
geſto &c.

Paſchalis II. antea dictus Reynerus Vrbano II. in pontificatu ſucceſsit. Hic 1100.
cùm ſe eligendum præſentiret, fugit, neque in lucem protractus Sellam pontificiam
aſcendere voluit, niſi populus Romanus ter acclamaſſet: Sanctus Petrus Raynerum
virum optimum elegit. Hinc & aliæ Ceremoniæ ſunt excogitatæ, quibus electum
Vappam (Papam debebam dicere) inſignitum, in Vappali dignitate & ornarent &
confirmarent. Indutum enim Coccinea clamide (Apocal. 17. Et mulier erat cir-
cumdata purpura & Coccino &c.) tiaraque capiti eius impoſita, deducitur albo
equo vectus in Lateranum, vbi Pontificium ipſi ſceptrum datur, cingitur & Bal-
theo, de quo Claues ſeptem, & totidem ſigilla dependebant, vt haberet poteſtatis
ſuæ Symbolum, quo admoneretur, Pontifici Romano ius eſſe, secundum ſepti-

Anni Chriſti. fariam Spiritus Sancti gratiam Eccleſias claudendi, aperiendi, obſignandi & reſignandi. Hoc modo Eques Meretrix virilem nacta ætatem, in Beſtiam illam decacornem aſcendit, quam & vſq; ad noſtram ætatem magno faſtu rexit, vt prædictum eſt in Apoc. cap. 13. & 17. Sed nunc gratia Dei iterùm deiecta diſcit humiliari, & melius diſcet, ſi ea quæ Apocal. 18. ſunt vaticinata, ei obuenerint. Anno ſecundo ab electione Paſchalis, conſtituerat Henricus Imperator ire in Italiam partim vt res in Italia turbatas componeret, partim vt ſalutaret nouum Pontificem, cum quo & pacem atque concordiam confirmare ſumma petebat ope. Cognito verò infenſo Pontificis erga ſe animo, mutauit conſilium Paſchalis ne vlla in re Gregorio VII. videretur inferior, omnia experitur quæ ad amplitudinem Romanæ ſedis pertinere videbantur. Epiſcopos ſe neſcio creatos ſedibus deponit. VVigberto Antipapæ, Rogerij Siciliæ Domini copijs adiutus, bellum infert. VVigbertus fuga in tutum ſe recipiens locum, pauló pòſt grandæuus ſubitaneam mortem oppetijt. Hoc defuncto, ſedeque ad votum compoſita, Concilium Romæ congregauit, Epiſcopos Galliæ, & Italiæ ad id conuocans, in quo Epiſcoporum Florentinum inprimis repreſſit, qui dixerat Antichriſtum iam tum eſſe natum, Deinde Anathema Gregorij VII. in Henricum IIII. promulgatum, in ea Synodo renouat & confirmat. Poſt hæc conuentum habuit ad Guardaſtallum multorum Principum & Epiſcoporum, cum quibus egit de rebus fidei ad culinam pertinentibus, vtpote de Homagijs, feudis & Epiſcoporum Sacramentis, laicis ante ea tempora exhibitis, Rauennatem quoque Archipræſulem Placentia, Parma, Regio, Mutina & Bononia ſpoliat, eò quòd Rauennates Antiſtites Romanæ ſedi toties fuiſſent rebelles. Deinde & apud Trecas Galliæ Concilium habuit, in quo reduxit Sacerdotes Galliæ ad meliorem vitæ rationem, renouauitque communem illam cantilenam, Ne laici Eccleſiaſticas dignitates darent. Pacatis paſſim Eccleſiaſticis turbis, auxiliaribus copijs Rogerij confiſus, bona ſub Henrico Pontifici adempta, armis recuperet: multa quoque aduerſarijs ſuis, præter ius faſque, Sanctiſsimus eripit atq; ſuis addit. Interea verò dum hæc pro Eccleſia agit, Rem nefandiſsimam in ipſum Imperatorem perpetrare eſt aggreſſus, in qua manifeſtè, à quo ſpiritu ageretur ſanctiſsimus ille, aperuit. Hiſtoriam R. Barns ita narrat. Henricus V. Imperatoris filius, cùm Pontificia autoritate, tum Diapoldi Marchionis & Berengarij Comitis, Ottonisq; hominis genere nobilis & Saxonum præſidijs fretus, ſuadentibus Epiſcopis Ricardo Moguntino, & Ge-
1051. berhardo Conſtantinenſi, Conuentum indicit, in Northuſen (Thuringiæ ciuitas eſt) Anno Domini 1105. IIII. Calen. Iunij, in quo Conuentu totum ſe Rom. Pontificis autoritati ſubiecit, ita vt conuocatam Synodum non ingrederetur, niſi prius iuſſus & vocatus ab Epiſcopis. Ingreſſus denique ſummos honores exhibuit præſulibus Eccleſiæ. Tractatum eſt de doctrina, Simonioca hæreſis (id eſt, Laicorum collatura in Beneficijs Eccleſiaſticis) & Nicolaitarum fornicaria coniunctio (id eſt, Sacerdotum honeſtum ſecundum Deum coniugium) damnata eſt. Agitur maximè de Imperio adimendo Henrico IIII. Filius Henricus, qui hanc Synodum inſcio & inuito patre coëgerat, ne videretur nimis in patrem impius, fuſis lachrymis coram Synodo, teſtatus eſt Deum, ſe neque teneri libidine regnandi neque optare Patrem Regno exutum, ſed hoc cupere, vt Pater Roma. Pontifici obedientiam præſtet, & reconcilietur Eccleſiæ: Polliceturque ſe ceſſurum Regno, ſi pater ſe ſubiecerit ſancto Petro (non CHRISTO) & eius ſucceſſoribus. Epiſcopi qui fauere viſi erant partibus Henrici ſenioris, ad pedes Moguntini

Archie-

Archiepiſcopi, qui cum Conſtantinenſi Epiſcopo Pontificis perſonam gerebat in *Anni*
eo conuentu, procidentes (venia rogata) dedunt ſe Apoſtolicæ ſedi. Synodo ſolu- *Chriſti.*
ta, Henricus filius exercitum parat aduerſus patrem. Moguntiam, vbi pater agebat,
primùm petit, Epiſcopum eiectum reſtiturus. Pater intra muros non parua ſti-
patus militum manu, impetum filij expectat. Filius petit, vt Pater Pontifici Roma-
no ſe ſubjiciat, reſtituatque concordiam Eccleſiæ. Sed re infecta coactus abire, Nori-
bergam expugnat, atque diruit. Hinc Ratisbonam cum exercitu profectus. Pater
conſilium filij non obſcurè intelligens, ſuo cum exercitu veſtigia filij legit, Ratisbo-
nenſium ciuium ope vertit filium in fugam. Indè digreſſus Senior Henricus ditio-
nem Diapoldi (qui præcipuus huius Tragœdiæ erat autor) manu Bohemica de-
uaſtauit. Interea filius iterùm contractis copijs, infenſo animo ſignisq; aduerſis cum
patre manum conſerere expoſcit: non detrectat pugnam pater. Sexagies antè colla-
tis ſignis Martem expertus, ad triduum leuibus excurſionibus vtrinq; factis geritur
certamen: deſiderantur tamen in vtroque exercitu quàm plurimi. Principes in vtro-
rumq; caſtris præſentes, cùm viderent omnem breui multitudinem prælijs eiuſmo-
di conſumptum iri, de pace conſilium ineunt. Quæ deliberatio Henrico V. haud fu-
it ingrata. Senſerat enim Patrem ſibi fore ſuperiorem. Pater inſtruxit exercitum,
futura luce cum filio de ſumma rerum conflicturus: ſed milites ſui pugnam detre-
ctabant. Dicit Abbas, Henricum Patrem fuiſſe admonitum, vt ſibi à proditione
caueret. Metuens ergo, ne periculum vitæ & rerum omnium ſubiret, cum paucis ſi-
bi fideliſsimis ſe ex caſtris ſubduxit. Patre profugio, Filius cum exercitu Spiram abijt,
ac Theſauros Patris rapuit. Actum eſt deinde vtrorumque conſenſu, tam Patris
quàm filij, de conſtituenda concordia. Dies conuentus apud Bingam ad Rhenum
indicitur. Cùm ad Comitia ventum eſſet, iubetur Henricus IIII. vt ſe de hæreſi
purget. Qui cùm videret, eius conuentus ſummam autoritatem pendere ex Epi-
ſcopis hoſtibus ſuis, petit vt aliud tempus Moguntiæ deputetur comitijs, ad quæ
& Principes Germaniæ conuocarentur. Conſentiunt omnes, datur vtrinque ſaluus
conductus, veniendi & redeundi à conuentu tutò, & ſine omni periculo tum vitæ
tùm corporis. Moguntiæ dies dicitur ad Comitia, Eò cùm iret Henricus ſenior, à fi-
lio in itinere per inſidias contra fidem publicam capitur, captus in caſtro munitiſ-
ſimo incluſus reſeruatur. Filius præſentibus in comitijs Papæ Legatis, res ſuas perfi-
cit. Legati Pontificis execrationem tot Pontificum in Henricum IIII. promulga-
tam renouant, iterumque confirmant. Imperium per manuum impoſitionem, à
Patre ablatum prius, filio conferunt. Statuunt tamen ea lege Henricum Patrem li-
bertati reſtituendum eſſe, ſi coram Legatis Rom. Papæ errorem ſuum confitea-
tur, atque promittat ſe ſatis facturum Romanæ ſedi: adhæc quoque ſi filio regnum
cedat, cum omnibus Imperialibus inſignijs, Cruce, Lancea, Sceptro, Globo atque
Corona. Imperator coactus neceſsitate & carcere, Comitiorum ſententiæ, licet ini-
quiſsimæ, aſſentitur, liberatur carcere, ſe ad communionem Eccleſiæ admiſſus
non eſt: neque ſatisfactionis ipſi formula præſcripta, dicentibus legatis, ſe ſine Pon-
tificis & Concilij autoritate, in tam arduis rebus poteſtatem non habere. Libera-
tus ergo hoc modo Imperator. Regnoque priuatus, Leodium abijt, quæſitis interea
ſubindè oportunitatibus Imperij recuperandi, quæ tamen filij potentia ſemper
ſunt repreſſæ. Moritur Henricus Leodij anno CHRISTI 1106. Vt verò Pontifex 1106.
inſigne crudelitatis exemplum poſteris ederet (vt R. Barns inquit) noluit Leodi-
enſes, Henrici amicos, recipere ad vnionem Eccleſiæ, niſi prius Henrici corpus in

Anni Christi.

Cœnobio ſepultum effoderent, & abſque omni ſepulturæ honore, in prophanum locum exponerent. Indè Spira delatum corpus Henrici, vbi (iubente ſic Pontifice) in lapideo buſto extra Eccleſiam ad quinquennium ſtetit in humatum, & vix ſic tandem expleuerunt in humanos ſuos affectus Pontifices, in Henricum, quem & viuum & mortuum perſequuti ſunt: Secundum Regulam Rom. 13. Omnis anima &c. 1. Petri 2. Regem honorate &c. Si quis de his plura deſiderat, legat R. Barns Vitas Pontificum, & Abbatis Vrſpergenſis Chronicon, vbi harum quæ nunc dictæ ſunt actionum, omnes circumſtantias & tam illuſtres teſtificationes inueniet, vt de his nihil deſiderare poſsit amplius.

1107. Dictum eſt ſuprà, Pelagium in Concilio apud Trecas, decretum illud confirmaſſe, ne liceret Laicis conferre beneficia Eccleſiaſtica, quod anno Chriſti prænotato accidit. Hoc cùm Henricus Iunior audiret, miſit Legatos ſuos ad Pontificem, qui peterent, ne tam inconſideratè eo iure ſe ſpoliaret, quòd olim Carolo datum eſſet, & omnibus ſuis in Imperio ſucceſſoribus. Pontifex deliberandum cenſuit de ea quæſtione nihilque concludendum, donec Henricus veniret Romam. Quartum igitur in annum cauſa pependit. Tunc Henricus rebus in Germania compoſitis, in Italiam mouet, vbi recognoſcens Paſchali Pontifici IIII. aduentum ſuum non admodum eſſe gratum, ſubſtitit apud Sutrium: vndè miſsis Legatis, tutò vt ſibi Romam liceret adire poſtulat. Papa dat fidem de ſecuritate, dicitq; ſe antehac promptiſsimum eſſe cùm ad conſecrationem, tum ad omnem honorem Regium augendum: Ea tamen lege, vt Rex Eccleſiæ ſuam libertatem relinquat, in qua tum fuit. Fide vtrinq; data & accepta, Henricus Romam ingreditur. Hic nouo more excipitur. Populus namq; & Clerus Regi fiunt obuiam: Sacerdotes infulis & Sanctorum reliquijs ornati procedunt ordine. Ingreditur primùm vrbem Leoninam, deducitur in Templum S. Petri, in cuius gradibus Pontifici Paſchali pedes deoſculatur. Henricus ſtatione militum ſuorum ad dexteram Pontificis diſpoſita, templum cum Papa ingreditur. Oratione facta, rogat vt Paſchalis confirmet eos Epiſcopos, quos Rex inſtituerat. Papa recuſat, dies conſumitur altercando. Rex videns ſe pace & iure poteſtatem ſuam tueri non poſſe, quam tamen Rom. principes plus minus trecentis annis poſſederant, dato militibus ſigno, Pontificem vna cum Cardinalibus capit, captosque in caſtra ſua deduci iubet, tam diu conſeruandos, quouſque ſuum ius Imperatori concederent. Romani aſſumptis armis, Henrici exercitum de manè inuadunt: fit cædes vtrinque magna per totum diem, Nox prælium diremit, fugati tamen ſunt Romani. Henricus poſt triduum excedens Roma, Papam cum Cardinalibus abducit ſecum, iubetque eos in altiſsimo & munitiſsimo monte, Sancti Sylueſtri dicto, diligenter cuſtodiri, additis circumquaque cuſtodibus. Compoſito tandem diſsidio, quod inter Pontificem regemque fuit, Pontifex Henrico priuilegium de inſtituendis Epiſcopis conceſsit. Quo facto, Papa cum Cardinalibus ſuis dimiſſus, iterùm cum Henrico in Vrbem redit, eumq; ante Baſilicam S. Petri conſecrat, oleo vngit, & Corona in Imperatorem inſignit, renouatq; priuilegium de inueſtitura Epiſcoporum, datis manibus, præſente tota Eccleſia, & pronuncia omnes reos anathematis, quotquot datum Priuilegium irritum duxerint. Cantatum eſt deinde, Gloria in excelſis Deo: eò quòd pax confirmata eſſet Imperatorem inter & Pontificem. Henricus rebus ex ſententia peractis, in Germaniam redijt: Vb Adelbertum Cancellarium ſuum Moguntiæ Archiepiſcopum fecit. Paſchalis Romæ a Clero, eò quòd Henrico ius inueſtituræ conceſſerit, quodque eum, quem Ty-

rannut

rannum Eccleſiæ vocabant, Corona Imperij ornaſset, grauiter incuſatus, apud Lateranum Concilium conuocat, in quo in hanc ſententiam ad X V. Calend. Aprilis ſeſe excuſauit (haud memor ſuæ execrationis in gradibus S. Petri promulgatæ, in eius Priuilegij deſtructorem) Amplector, inquit, omnem ſcripturam cum veteris tum noui Teſtamenti: Nicenum, Epheſinum, Conſtantinopolitanum Calcedonenſe, & Antiochenum Concilia: Decreta Sanctorum Pontificum, & præcipuè Gregorij VII. & Vrbani II. Quæ ipſi laudauerunt laudo, quæ tenuerunt teneo, quæ confirmarunt confirmo, quæ damnauerunt damno, quæ interdixerunt interdico, & in omnibus & per omnia perſeuerabo. Audita hac confeſsione Priuilegium Henricio datum, ab omnibus Epiſcopis ibi congregatis, facto ab Gerhardo Egelinenſi Epiſcopo Aquitaniæ legato exordio, Priuilegium dicitur & condemnatur, excommunicaturq́;. Subſcribunt deinde plus minus C. Epiſcopi, 1102. inter quos & Adelbertus Moguntiæ Epiſcopus fuit, quem eodem anno Henricus eo dignitatis ſublimauerat: Quod eſt codignam pro acceptis beneficijs referre gratiam. Hinc per omnes nationes legati ſunt emiſsi, qui hoc decretum, de condemnato Priuilegio Henrico conceſſo publicarent. Diſsimulauit hæc Imperator, donec res in Germania, vt in Chronologia vides, compoſuiſſet. Nihilominus in animo verſans atq; cognoſcens, Pontificem eaſdem in ſe parare artes, quibus patrem ſuum Imperio priuauerat, videtque Moguntinum Epiſcopum, à ſe exaltatum, cum alijs Principibus haud obſcuram moliri defectionem. Præuenturus itaq; iſta mala, cum vxore Italiam petit, vt cum Pontifice præſens rediret in gratiã eiusq́; autoritate execrationis onus excuteret. Anno integro ad Padum reſidens, legatos ſuos Romam miſit, vt rem componerent, inter quos fuit Cluniacenſis Abbas, vir eo tempore maximi nominis & autoritatis, Pontificis frater. Legatis Romam venientibus Paſchalis denuò Concilium vocat, protrahitur Imperatoris cauſa, dum de priuatis litigant Epiſcopi, vſq; in diem ſextum. Tunc á Paſchali eſt propoſita qui in eodem Concilio, vt prius fecerat, datum Henrico de inueſtitura priuilegium reuocauit, atque damnauit; cui omnes, qui tum præſentes erant Epiſcopi, ſubſcripſerunt, præſentib. Cæſaris legatis. Qui cùm viderent ſe omnem ludere operam, ad Imperatorem reuertuntur, quid actum ſit referunt. Henricus indignitate rei non parùm commotus, armis à Pontificum violentia ea defendere parat, quæ propter inſolentiam Pontificum iure & ratione tueri non poterat. Conſcripto igitur exercitu Romæ propinquat, Paſchalis fugit in Apuliam. Henricus abſente Pontifice Romam intrat, & quia Paſchalis anathemate Henrici coronationem in irritum (vt quibuſdam videbatur) vocaſſet, iterùm coronatus eſt Romæ in Sede Beati Petri, ab Archiepiſcopo Barcharenſi nomine Mauricio. Interea Rogerius Dux Apuliæ in Pontificis gratiam exercitum collegerat, Henricum Roma depulſurus. Sed Henricus eius rei ignarus Roma iam abierat, Sutrijq́, de Rogerij & Pontificis aduentu cognoſcit. Contractis ergo copijs, Rogerium armis excepturus, exercitum reducit Romam verſus. Quo cognito Rogerius ſibi ſuisq́; timens pedem refert, atq; vna cum Paſchali in Apuliam recedit. Henricus hinc in Germaniam, ad ſedandos ibi tumultus, qui abſente ſe exorti erant, regreditur: Papaq́; Romam ingrediendi fecit locum, qui Romam veniens, paucos exinde dies vixit. Hic inſtituit, vt Decimæ darentur Sacerdotibus. Sed ego antiquiorum hunc morem eſſe iudico, præſertim cùm Epiſcopus Moguntinus, vt ſupra dictum eſt, multis retró annis decimas Thuringis vi extorſerit. Sub hoc Paſchali defuncta eſt Mathildis illa Comitiſſa (annorum LXIX.) cuius iam

Anni Chriſti. ſæpius facta eſt mentio. Hæc Romanæ Eccleſiæ ex Teſtamento reliquit, quic-quid eſt à Piſsia amne & S. Quirino agri Senenſis, vſq; ad Ceperanum, inter Apen-ninum & mare, Addita Ferraria, quæ in hunc diem Romanæ Eccleſiæ vectigalis eſt. Plat. Quæritur nunc, cuius donatione Romana Sedes hoc Petri Patrimonium poſ-ſidet, Conſtanini, Aiſtulphi, Pipini, Caroli, Ludouici, Ottonis vel Mathildis? Hi enim omnes donaſſe, atque vnus alterius donationem confirmaſſe & auxiſſe di-cuntur.

1118. Paſchali morte abſumpto, Iohannes de Caieta ſufficitur, dictus Gelaſius II. Hic cùm ſine Imperatoris conſenſu eligeretur, factione Cincij patricij potentiſsimi, de familia Frangiapane dicta, qui iniuriam Imperatoris ferre non poterat, vi arripitur, turpiterque tractatus in vincula conijcitur. Romanus populus eum liberauit Nor-mannorum maximè auxilio, qui Albertesti, & Thebalesti dicebantur, liberatum Clerus Pontificia Corona cinxit. Henricus Imperator ſub hæc exercitum magnum ex Germania Romam mittit. Gelaſius, timens, cum ſuis Caietam nauigio petit, ibi-que fit Sacerdos. Diaconus namq; creatus fuit Pontifex. Ibi VVilhelmus dux Apuliæ, Robertus Campanus, & Richardus Aquilanus eum conueniunt, pollicentes ei ſu-am operam in vindicanda Pontificia dignitate. Paratur exercitus. Henricus Roma diſcedit, relicto ibi Mauricio Barcharenſi Archiepiſcopo, quem ipſe Pontificem creauerat abſente Gelaſio, atque Gregorium VIII. dixerat. Fama ad Gelaſium per-lata, de diſceſſu Henrici, ſibi ſatis tutum Romæ futurum ratus Papa, iubet principes cum copijs ſuis abire domum ipſeque Romam petit. Sed in itinere certior factus, Antipapam Gregorium Romæ relictum, Cyncijque Frangepanis præſidio frui, clàm Romam ingreditur, & apud ſuos amicos deliteſcit, tandem ſumpto animo prodijt in ædem Praxedis ſacra facturus, vbi ab aduerſaria parte ita fuit impetitus, vt ægrè fuga ſuæ incolumitati conſuleret. Elapſus è manibus hoſtium ſuorum, pro-xima die armis & præſidijs munitus, habito Cardinalium conuentu, Roma diſce-dere conſtituit, committitque Parmenſi Epiſcopo vices ſuas in ſacris officijs Romæ. Piſas hinc nauigat, indè in Galliam ſoluit ad portum Sancti Egidij, conſecratis in via aliquot Eccleſijs, quarum terminos lapidibus notat. Ab Abbate Cluniacenſi peramicè excipitur, in cuius monaſterio pleureſi correptus moritur. Anton. Titul. XVII. parag. I.

1119. Gelaſio ad patres ſuos congregato, Cardinales qui cum ipſo Cluniacum pro-fugerant, creant Pontificem Guidonem Burgundum Viennenſem Epiſcopum, ge-nus ducentem ex Franciæ Regibus. Horum electioni & illi qui partim Romæ par-tim in Italia agebant Cardinales ſubſcripſerunt. Guido poſtea Calixtus II. dictus Romam proficiſcitur, à Romanis ſibi obuiam factis, cum ſummo honore excipi-tur, Compoſitis in Vrbe rebus Beneuentum abijt, vbi principes VVielielmus Apuliæ, Iordanus Campaniæ Comes, Arnolphus Ariola, Robertus Lorocelli Comes in Italia facile primi, Calixtum adeunt, congratulantes ei iureiurando obedientiam ſunt polliciti. Interea Cuno Prænestinus Epiſcopus, à Gelaſio in Germaniam miſ-ſus, Concilium Epiſcoporum Coloniæ habuit, in quo excommunicationem ad-uerſus Henricum à Gelaſio promulgatam publicat. Qua re coactus eſt Imperator apud Triburium conuentum Epiſcoporum & Principum agere, in quo de con-cordia inter Papam & Imperatorem concluderetur. Henricus ibi ne Pontificum arte Regno (vt pater) exueretur, conditiones pacis, licet valdè iniquas accepit. Le-gatis Tibur miſsis Calixti electionem confirmat, viuo adhuc Gregorio, quem ipſe Ponti-

Pontificem fecerat. Porrò cùm Legati Pontificis & Epiſcopi ſimul perurgerent, vt Imperator de ſuo iure inueſtiendi Epiſcopos cederet, petit inducias, vt ea de re cum Germaniæ Principibus deliberare poſſet. Principes conuocat, qui Fulmen Anathematis metuentes (ob quod tum Vniuerſo Chriſtiano orbi Pontifex Romanus erat formidabilis) Henrico ſuadent, vt in gratiam cum Papa redeat. Mittit ergo Legatos Romam Imperator Epiſcopum Spirenſem & Fuldenſem Abbatem, qui redeuntes Pontificis Legatos ſecum adducunt, qui omnium rerum agendarum ſummam habebant poteſtatem. VVormaciæ Comitia indicuntur Germanis Epiſcopis & principibus. Agitur de inueſtitura Epiſcoporum, vtraq; parte acriter ius ſibi vendicante. Vicit tandem, vt plærumq; fit, maior pars meliorem. Imperator enim dictæ excommunicationis timore, & Epiſcoporum & principum quorundam conſilio, qui defectionem fore prædicebant, perſuaſus, cogitur ius inueſtiendi Epiſcopos cedere Pontifici Romano. Quo facto Legati eum ab Anathemate reſoluunt faciuntq; copiam ei ad Eccleſiæ conſortium redeundi, à quo per Gelaſium videbatur excluſus. Pactum hoc ex vtraque parte literis committitur, quarum formulæ in loco ſpacioſo & campeſtri iuxta Rhenum in Magna populorum frequentia publicè releguntur, maxima populorum omnium congratulatione, quód pax tandem inter Pontificem & Imperatorem eſſet conſtituta. Pontificij literas ſuper hac conceſſione ab Henrico datas in Baſilica Lateranenſi publicè ſuſpenderunt, in teſtimonium Triumphale, victi & ſubacti à ſe Romani Imperatoris. Stabilita cum Imperatore concordia, Calixtus contractis copijs Antipapam perſequitur, qui ob reconciliationis famam, Romà exceſſerat, Sutrijq; commorabatur. Sutrium á Calixto capitur, Gregorius vincitur, & vt inſigniter ludibrio exponeretur, etiam non ſine ſumma Imperatoris ignominia, impoſitus Camelo capite ad caudam verſo, Romam ducitur, tonſuſq; in Monaſterium exilij cauſa mittitur. Platin. Anton. Titul. 17. pag. 2. Calixtus quatuor temporum ieiunium inſtituiſſe dicitur, cùm tantùm ter in anno ieiunatum eſſet. Diſt. 76. cap. Ieiunium. A Romana Eccleſia non licere diſſentire, edixit, rationem addens: Quia vt filius venit facere voluntatem patris, ita oportet Chriſtianos facere voluntatem Matris Romanæ Eccleſiæ: Matris ſcilicet magnæ ſcortationum & abominationum terræ, Apocal. 17. cap.

Vt lector videat, Qualis Religionis formula circa hæc tempora apud celeberrimos etiam Epiſcopos fuerit, hiſtoriam ex Abbate recenſebo, qua conuerſionem POMERANORVM ad CHRISTVM explicat. Calixto II. inquit, Romanæ ſedi præſidente, Otto DEI gratia Bambergenſis Eccleſiæ Epiſcopus, diuino admonitus inſtinctu, prædicti Apoſtolici autoritate & aſſenſu roboratus, partes Pomeranorum Paganorum, cum quibuſdam ciuitatibus terræ Lutitiæ aggreſſus eſt, vt eos ab errore ſuo reuocaret, & ad viam veritatis, & ad agnitionem filij DEI perduceret. Quibus baptizatis & conuerſis, Eccleſias conſtruxit & conſecrauit, & hæc, ſecundum Sanctorum Patrum inſtituta, eos ſeruare docuit, ſcilicet, Vt ſexta feria abſtineant, à carne & lacte more cæterorum Chriſtianorum: Dominica die vacent ab omni opere malo, & ad Eccleſiam diuinum officium audituri veniant, ibique orationibus ſtudioſè inſiſtant: Solennitates Sanctorum cum vigilijs, vel ſecundum quod eis indicatum fuerit, cum omni diligentia obſeruent: Sacroſanctam Quadrageſimam ieiunijs, vigilijs, eleemoſynis, & orationibus diligentiſsimè obſeruare ſtudeant: Infantes ſuos Sabbato S. Paſchæ & Pentecoſtes, cum Candelis & Cappa, quæ dicitur Veſtis candida, & patrimis comitantibus, ad 1124.

Baptiſmum

Anni Christi. Baptiſmum deferant, eosque veſte Innocentiæ indutos (Si Chriſtum intelligeret: quem in Baptiſmate induimus, Galat 3. optimè haberet: ſed ego ſuſpicor illum Cappam albam vocare veſtem Innocentiæ) per ſingulos dies, vſque in octauum diem eiuſdem Sabbati ad Eccleſiam deferant. & celebrationi Diuini officij intereſſe ſatagant. Hoc etiam iniunxit, Ne filios ſuos necarent: quod nefas maximè inter eos vigebat: ne etiam filios ſuos & filias ad Baptiſmum teneant: ſed ſibi patrimos quærant: Patrimis etiam fidem & amiciciam, vt cardinalibus parentibus ſeruent. Indixit etiam, Ne quis commatrem ſuam ducat in vxorem, neque propriam cognatam ſuam, vſq, in ſextam & ſeptimam generationem: vnuſquiſq; contentus ſit vna vxore: Ne ſepeliant mortuos Chriſtianos inter paganos, in ſyluis aut in campis, ſed in cœmiterijs, ſicut mos eſt omnium Chriſtianorum: Ne fuſtes ad ſepulchra eorum ponant: Omnem ritum & prauitatem paganam abijciant: Domos Idolorum non conſtruant: Pythoniſſas non adeant: Sortilegi non ſint: Ne quid immundum commedant, non morticinium, non ſuffocatum, neq; Idolothytum, neq; ſanguinem animalium (Hoc non ſeruant & ipſi Pontificij, qui farciminibus Porcino ſanguine confectis veſcuntur) ne communicent Paganis: ne cibum aut potum cum eis, aut in vaſculis eorum ſumant: ne in his omnibus conſuetudinem Paganam repetant. Iniunxit etiam eis, Vt dum ſani ſunt, veniant ad Sacerdotes Eccleſiæ, vt confiteantur peccata ſua, & corpus Domini accipiant. Iniunxit etiam, Vt de periurijs, de adulterijs, de homicidijs, & de cæteris criminalibus, ſecundum Canonum inſtituta, pœnitentiam agant, & in omni Chriſtiana religione & obſeruatione obedientes ſint: Mulieres poſt partum ad Eccleſiam veniant, & benedictionem à Sacerdote, ſicut mos eſt, accipiant. Hæc Abbas. Hæc Religio eius ſeculi, vbi de CHRISTO & meritis eius nihil dicitur.

1125. Honorius II. magna contentione electus eſt in Pontificem, arte magis Leonis Frangepanis, quàm bonorum omnium ſuffragijs. Is namq; Leo perſuaſit Cardinalibus, ne prius nouum Pontificem legerent, quàm omnes veterum Canones de electione diligenter obſeruaſſent. Interea dum hi cunctantur, Leo ſeruiturus Lampetri Hoſtienſis Epiſcopi ambitioni, ſuffragia callidè quibus potuit artibus pro Lamperto colligit. Cardinales comperta Leonis aſtutia, Theobaldum S. Anaſtaſiæ Cardinalem Pontificem creant, appellantq; Cœleſtinum. Populus verò Saxonem Cardinalem S. Stephani Pontificem exoptabat. Quod & Leo velle ſe, vt Cardinalium electionem faceret irritam, ſimulauit. Ac cùm eam ob rem populum haberet æquiorem, efficit paulatim, vt per populum Lampertus crearetur Pontifex. Qui accepta Pontificia dignitate Honorius dictus eſt: & quò conſilio & potentia aduerſarijs ſuis par eſſet, fecit ipſe Cardinales aliquot, quorum ſtipatus auxilio Sedem cum pace obtinuit. Huius Pontificis tempore fuit Romæ Arnulphus Chriſtianæ Religionis prædicator egregius: hic Clericorum inſidijs necatur, quòd acerbè nimium in eorum laſciuiam & libidinem inueheretur: quodq; eorum Pompam & in corradendis diuitijs nimium ſtudium improbaret: paupertatem Chriſti, & integerrimam vitam ad imitationem omnibus proponens. Hunc multi ex Romana nobilitate tanquam verum CHRISTI diſcipulum ſequebatur, Hunc laudibus ad cœlum tollebant. Hinc odium, hinc iræ in perniciem benè ſentientis vſque ad necem excitatæ. Platina.

1126. Defuncto Henrico V. Legati Sedis Apoſtolicæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi vnà cum Principibus Germaniæ ex condicto venerunt Moguntiæ, ibiq; de eligendo

gendo Romano Imperatore conſultantes, Lotharium Saxoniæ ducem, virum ſapi-
entem & induſtrium, Eccleſiæq; Romanæ deuotiſsimum eligunt. Coronatur indè in
Regem Rom. à Friderico Colonienſi Archiepiſcopo, maximo Germanorum ap-
plauſu. Reliquerat Henricus duos ex Sorore nepotes, Fridericum ſcilicet Sueuiæ du-
cem, & Conradum ducem Franciæ orientalis, qui ægrè ferentes Lotharium ſibi præ
latum ab Electoribus, bellum Lothario fecerunt. Lotharius Henrici generi ſui Ba-
uariæ ducis, fratris VVelphonis vltimi adiutus auxilio, ad pacem petendam eos
compulit. Conradus plenus irarum in Italiam tranſit, auxilia quæſiturus contra Lo-
tharium, Fridericus verò domi manere. Tandem Bernardi Abbatis Clareualenſis,
qui tum in ſummo precio habebatur, interuentione, vtriq; duces Conradus & Fri-
dericus in gratiam à Lathario recipiuntur. Lotharius in primo Imperij ſui anno 1
Bohemos bello eſt aggreſſus, ſed ſuorum Principum proditione multos ſuorum
amiſit, vndè infecta re domum eſt reuerſus. Vincent. lib. 28. cap. 1.

Innocentius II. Honorio defuncto ſuffectus eſt in Pontificatu. Hic ſtatim ſuſce- 1130.
pto Pontificatu, res ſacras tractare ſummo ſtudio cœpit. Parato enim exercitu ſatis
valido in Rogerium Siciliæ ducem mouet, eumq; cinxit obſidione. Dux verò Ca-
labriæ Rogerij filius, patrem obſidione ſuis copijs liberauit, Papam cum Cardinali-
bus cepit. Pontifex captus Rogerio quæ potebat conceſsit, niſi quòd Siciliæ Regem
dicere noluit, quod tamen inſtanter Rogerius optauit. Reueritus tandem Pontifi-
ciam dignitatem Rogerius, Pontificem cum Cardinalibus dimiſit, ne abſentibus il-
lis, & tacentibus, Eccleſia eſſet acephala. Interea Romani Petri Leonis Filium Pon- II
tificem crearant, quem appellauerant Anacletum. Quo audito Innocentius, atque
cognito omnia Romæ turbis eſſe plena, Piſas nauigat, indè Genuam abijt, hinc in
Galliam porrò proficiſcitur. Anacletus ſubmoto Innocentio, omnium animos ſi-
bi per largitiones conciliat, qui Innocentio fauere videbantur. Rogerium, indè vtri-
uſq; Siciliæ regem decernit, quò & huius ſtipatus auxilio eſſet tutior. Innocentius de
recuperando Pontificatu ſollicitus, Concilium in Claremonte cogit, & Anacletum
ut hoſtem Eccleſiæ damnat. Poſt hæc Aurelianum ſe confert ad Philipppum regem
Galliæ, vbi & filium Philippi Ludouicum coronauit. Hinc Carolum petijt, vbi &
Henricum Anglorum regem habuit obuiam, cum quo de conſcribendo exercitu
contra Sarracenos egit, in auxilium ijs, qui terram Sanctam obtinebant. Sed
ſub eo prætextu cupiebat illorum copijs recipere Pontificatum. Ab Henrico in
Lotharingiam deflexit, conuenturus Lotharium Germaniæ regem, vt eum ſolli-
citaret de ſe reſtituendo. Lotharius, vt ſuprà dixi, Sedi Romanæ deuotus, Sacramen-
to Pontifici dato, parat expeditionem, qua Innocentius Papa Romam tutus re-
duceretur. Interea Pontifex in Belgis conuentum egit. Poſtea in Italiam redit.
Placentiæ alium Conuentum habuit (ſed quid actum ſit, dicit nullus) Piſas domum
ſe contulit. Piſamq; diu cum Genuenſi ciuitate diſsidentem in gratiam redegit, &
ex Epiſcopo Genuenſi, qui ſuberat Mediolanenſi Archiepiſcopo, Archiepiſcopum
fecit, traditis ei tribus Corſicæ Epiſcopis. Piſanis quoq; Archipræſulem dedit, &
alios tres Epiſcopos Corſicæ ei ſubiecit. Sub hæc Lotharius Italiam ingreditur ma-
gno cum exercitu, Romam veniens paſtis copijs Vrbem irrumpit, Innocentium
in Lateranum reducit. Antipapa nuſquam apparet Lotharius qua potuit ratione
Innocentium reddit Romæ tutum. Regreſſo indè in Germaniam Lothario, Anacle-
tus Rogerij, & aliorum quorundam fretus ſubſidijs, ſurgit in Innocentium. Coactus
eſt Lotharius redire in Italiam, vt ſuppetias ferret Innocentio At quia terror
ſolius

Anni Chriſti. ſolius Imperatoris Rogerium Italia expulerat, Pontifex ne videretur ingratus, Comiti Rainoldo exercitus Lotharij duci donauit ducatum Apuliæ, & quicquid in Italia Rogerius tenebat. Rogerio hoſte iudicato atq; fugato, Otto Friſingenſis ſcribit, magnam controuerſiam ſubortam eſſe Imperatorem inter & Pontificem, vter deberet, eius habere dandi ducatum. Et cùm neuter alteri totum ius cederet, ſedata eſt controuerſia ea lege, vt vterq; apponeret manum ad vexillum dandum nouo Apuliæ duci, quo declararetur vtriq; ius eſſe dandi ducatum Apulienſem. Interim dum hæc geruntur Anacletus Antipapa moritur. Platin. Naucl. Pius II. Anton.

1138. Lothario Imperatore rebus humanis exempto, Conradus Henrici V. nepos, qui antea quoque ad Imperium aſpirauerat, communi principum voto Imperator eligitur. In huius tamen electione Saxoniæ & Bauariæ duces non conſenſerunt. Henricus enim dux Bauariæ, cui ex inſolentia Superbo nomen fuit, Imperialia inſignia contumax detinebat. Ac cùm Lothario cognatus eſſet, ad ſe trahere imperij dignitatem ſatagebat. Conradus verò III. Conuentum generalem edixit, ad quem conuenientes Principes, cum Lotharij vidua Imperatrice, in gratiam Imperatoris omnes ſunt recepti, præter Henricum Bauarum, qui in contumacia ſua obduratus venire recuſauit, ob quod ab omnibus derelictus, quatuor ſolummodò comitatus ſocijs (vt Antoninus inquis) ſolus & in paupertate in Saxoniam ſeſe contulit, vbi aliquanto tempore latitans, cum mœrore vitam finiuit.

1139. Reinoldo Apuliæ duce, mortuo, Rogerius ſtatim copijs ſuis Apuliam inuadit, eamq; ſine bello recepit. Innocentius hoc audiens, collecto milite tumultuario Apuliam recipere conatur. Rogerius præſenti animo Pontificis vim expectans, ſecurum & incautum armis oppreſſum vnà cum Cardinalibus denuò capit. Impetratis tandem quæ voluit à Pontifice, vtq; Rex vtriuſq; Siciliæ diceretur, dimiſit eum cum Cardinalibus. Ab hoc tempore Siciliæ Regnum Patrimonium Petri appellatum eſt. At quia Pontifex hac conceſsione regij tituli, ſpoliauit Imperatores ſuo iure, de dando Apuliæ ducatu, quod armis parauerant, & ad ſe ſolum tranſtulit iſtam communem prærogatiuam, magnis indè malis occaſionem præbuit. Romani eodem tempore indignè ferentes Pontificis Imperium côuentu habito, Conſules ſibi creauerunt, & Senatores, qui more antiquo regerent vrbem, ac præeſſent ciuilibus negocijs. Pontifex videns ſe ſuosq; periclitatum iri (erepta ſibi ciuili poteſtate) vt in tuto cum ſuis eſſet, ſub anathematis pœna cauit, ne Clericis laici eſſent moleſti. Extat decretum hoc 17 q 4. cap. Si quis ſuadente. De Bigamis in Clerum non aſſumendis leges dedit, atq; qui Bigami dicerentur definiuit. Diſt. 34. cap. Si quis. Diſt. 26. cap. Deinde &c. Sub hoc Pontifice Petrus Abeſardus Theologus in Gallia damnatus eſt, qui negabat CHRISTI mortem eſſe precium Redemptionis noſtræ: Aſſeruit, que, CHRISTVM tantùm dediſſe morte ſua exemplum virtutis, quod vſq; ad necem pugnandum ſit pro veritate: Et incentiuum, vt nos eum viciſsim diligeremus, qui virtutē (non nos) ſic dilexerit, vt non dubitauerit pro veritate mori. Quo commento mortem CHRISTI comparauit Prophetarum, Apoſtolorum & aliorum Sanctorum mortibus. Anton. Tract XVII. cap. 1. parag. 5.

1143. Guido Cardinalis Sancti Marci omnium ſuffragijs Pontificatum inijt poſt Innocentium, dictuſq; eſt Cœleſtinus II. Hic ob vitæ breuitatem nihil potuit facere, quo ſe poſteris commendaret. Huic ſuffectus eſt Lucius II. Cardinalis tituli S. crucis in Hieruſalem. Hic Romanorum nouum Magiſtratum, quem ſub Innocentio inſtituerant, demoliri & extirpare conatus eſt. Nam cùm Innocentius Conſulum electio

electionem ferre nullo modo vellet, elegerunt Romani priſco more Patricium nomine Iordanem. Is regalia vrbis cùm intra muros tum extra repoſcit, Aitque illud ius nomine officij ſui ad ſe pertinere, quod Pontifex (abrogatis Patricijs) per Carolum Magnum occupauerat. Iubetque (Magnum & non ferendum hæreticum Romanæ curiæ) vt Pontifex, iuxta exemplum Pontificum maiorum ſuorum, primitijs, decimis & oblationibus viueret. Lucius exagitatus in hunc modum à Romanis ſupplex per Legatos Conradum in Italiam vocat. Conradus autem impeditus, venire non poterat. Lucius alia via rem aggrediendam ratus expectat, donec ſemel in Capitolio vnà eſſent congregati Senatores omnes cum Patricio, vt conſultarent de rebus ſuis. Tunc collecto milite Pontifex Capitolium inuadit, vt Senatum illum vel perderet omninò, vel ſi minus expelleret tamen. Fama per vrbem volat de Pontificis conamine: concurrunt ciues ad arma, fit pugna atrox. Lucius militiæ immixtus, ad Capitolium lapidibus ita eſt contuſus, vt breui poſt iſtos ictus morte ſit conſumptus. Anton.

Eugenius Clareuallenſis primò Monachus, Bernhardi diſcipulus, deinde S. Anaſtaſij Abbas Romæ, in locum Papæ Lucij à Cardinalibus ſufficitur: Eò quòd 1145.
Cardinales non iudicarent expedire, cùm ita ius libertatis quæreretur à Romanis, aliquem ex ſuo collegio in Pontificem eligere, Ac cùm B. Bernhardus eo tempore, in totò Chriſtianorum orbe celeberrimus eſſet, hunc diſcipulum eius ad ſummum Sacerdotium protraxerunt, cui Præceptoris autoritatem, auxilium, & conſilium nunquam defuturum ſperabant. Nec eos ſpes fefellit: auxit enim, quantum potuit Bernhardus Pontificis autoritatem: vt in libro ſecundo conſiderationum videre licet. Sed Eugenius inito Pontificatu, intellexit populum percupere, vt electionem Senatorum ratam haberet. Noctu igitur cum Cardinalibus abijt in Sabinos, ad monaſterium Farnenſe, ibiq; conſecratus perrexit Viterbium. Vbi & Romanos, qui nobiles ciues cogebant parere Iordani Patricio electo, cum ipſo Iordane excommunicauit. Iunctoque exercitu ſuo, cum Tiburtinorum copijs, Romanorum antiquis hoſtibus, Romanos ad petendam pacem compulit, Quam ea lege eis conceſsit, ſi Patriciatus principatum abolerent, & præfectum ſuum ſuo reſtituerent loco, Item, Vt in futurum quos ipſe daret Senatores acciperent. Pace in hunc modum facta, in Vrbem regreditur: & quia ſentiebat ſubeſſe dolum (inſidias veritus) Tibur naui dilabitur. Romani fugientem ſagittis & armis inſequuntur. A Tiburi Piſas nauigio appellit, vnde in Galliam peruenit ad Bernhardum, cuius operâ vſus, Ludouicum & alios Reges exorauit, vt expeditionem contra Turcos ſæuiſsimos Chriſtianorum hoſtes ad defenſionem Terræ S. pararent. Qui tamen nihil admodum præclari effecerunt. Eugenius aliquantò pòſt Romam redijt, vbi non diu commoratus vitæ diem clauſit extremum.

Eugenius Remis habuit Concilium, in quo (vt in Chronologia quoq; dictum 1148.
eſt) Bernhardus Gilbertum Pictauorum Epiſcopum, malè ſentientem de Trinitatis vnitate, & Diuinitatis ſimplicitate, confutauit. Spec. 86. cap. lib. 28. Decreta ſunt in hoc Concilio lata, quibus Monachorum dignitas non multùm commendatur. Confirmauit enim antiquam illam legem, Ne Monachi vel puerum Baptiſmo vt teſtis leuaret, vel baptizaret. Quod meo iudicio, eſt eos ab Eccleſia prorſus excludere. Item, Ne Monachus Eccleſiam ſecularem gubernaret (Qua autoritate ipſe Eccleſias omnes rexit? cùm & ipſe fuerit Monachus.) Item, Ne Monachus modum pœnitentiæ daret alijs, Ne inuiſeret infirmos, neque in funere demortui intereſſet.

Anni Christi. Item, Ne ſe vllis ſecularibus implicaret negocijs, ſed ſederet in ſua monaſtica ſolitudine. Ac cùm paſsim bonæ artes negligerentur, mandauit Epiſcopis, vt curarent Scholas aperiri, & doctos iuuentuti præfici doctores, qui liberales artes docerent, Diſt.37. His temporibus Auicenna & Auerrois in precio fuerunt, propter Medicinæ & Philoſophiæ profeſsionem. Sabell. Noruegia quoque fidem CHRISTI ſub hoc Eugenio ſuſcepiſſe dicitur à Iohan. Stella in Chron.

1152. FRIDERICVS eius nominis Primus, poſt Conradum Romanorum Imperator efficitur, magis ex delegatione patrui ſui, quàm ex Principum electione. Fuit vir armis ſtrenuus, acer animo, bellique peritiſsimus. Corpore robuſtus, in conſilijs prouidus, in negotijs peragendis virilis, affabilis manſuetis, ſuperbis aduerſus, ingenio & memoria excellentiſsimus. Quemcunq; enim hominum ſemel agnouerat, ſi idem poſt multa tempora eum accederet, ex nomine ab Imperatore vocabatur, ac ſi quotidie cum ipſo conuerſatus eſſet. Huic Imperium ceſsit, eò quòd VVelpho auunculus eius & alij Principes Alemaniæ proxima conſanguinitatis linea eum attingerent. Imperio ſuſcepto, Pacem inter Germanos Principes diſſolutam, in primis conſtituendam eſſe aggreſſus, effecitq; in tribus Imperij ſui annis primis magna diligentia, ſtudioque indefeſſo, per totam Germaniam concordes Principes. Ex quo verè nomen ſuum, quod pacis diuitem ſonat, fecit celebre. Abb. Vrſ.

Anaſtaſius IIII. Abbas S. Ruffi fit Cardinalis: è Cardinale creatur Pontifex. Hic
1153. nihil fecit dignum, quod ad poſteros referatur, niſi quòd Calicem magni ponderis Lateranenſi templo dedit: Et Sanctæ Mariæ Rotundæ fabricam ædificauit. Volater. ſcribit, eum pulcherrimas ædes apud Pantheon ædificaſſe, lib. 22.

1155. Adrianus quartus ab Eugenio ad Noruegios miſſus fuit, vt doceret eos Rom. Religionem. Vndè rediens Cardinalis efficitur: electus tandem ad Pontificatum vrgente Clero, noluit in Lateranum aſcendere, vt conſecraretur, niſi prius efficerent, vt Arnoldus Brixenſis Epiſcopus, qui Romanis ſuaſerat, vt amiſſam libertatem eligendi magiſtratus & adminiſtrandæ vrbis repeterent, ex vrbe pelleretur. Sed cùm populus obſtinatè petitioni Pontificis obſiſteret, turbæ maximæ ſunt motæ, Pontifex armis anteceſſorum ſuorum vſus, Romanos Bannat tandiu, donec Arnoldum ejicerent vrbe, & Coſs. abdicare ſe Magiſtratu cogerent: relinquerent Pontifici liberam adminiſtrationem Romanæ vrbis. Interea cùm omnia in Italia ad arma ſpectarent, Fridericus Rex collecto exercitu in Italiam mouet, & in deditionem acceptis, qui rebellionem cogitauerant, Romam citatis agminibus pergit. Romani metuentes ſibi cùm à Cæſare, tum à Pontifice, qui propter ſeditionem Roma exceſſerat, oratores Friderico mittunt obuiam, qui paratos eſſe dicant Romanos ad ſuſpiciendum Imperatorem, ſi Triumphans antiquorum more Imperatorum Romam ingredi vellet. Cognito verò Fridericus, quòd Triumphus iſte maximi ſibi conſtaret, Romanique ſub hoc prætextu quaſi cenſum abs ſe elicerent, ſubridens dixit: Grata promiſsio, ſed cara nimis litatio, Nimia ſunt, Romani, quæ ex noſtro ærario (bellis exhauſto) depoſcitis: aduenimus aurum de Italia ſumere, non argentum inuehere. Ac cùm Romani oratores nimis hæc vrgerent, iratus Fridericus contemptos à ſe remouit, Romaniſque, ſi bellum quàm amicitiam eius mallent, bellum indixit. Hinc Pontificem cum Clero apud Sutrium habuit obuiam, quem Imperator deſcendens ex equo pedes excepit: ſiniſtram ſellæ ſtrepam deſcendenti de iumento tenuit. Quod Papa ludibrij loco duxit, cùm (vt ipſe ſuperbè æſtimaret) dextra fuiſſet contrectanda: cui Rex commotus nonnihil paulumque ſubridens re-

dens reſpondit: Minimè ſe ſtuduiſſe appræhendendis ſtrepis. Tu primus es Pater *Anni*
(inquit) cui tali officio deſeruimus: Sed ſcire velim abs te, officij hoc genus ex debi- *Christi.*
to anſit, an ex beneplacito? Quod ſi ex beneuolentia deſcendit, quis cauſabitur negligentiam in ſpontaneo? Sin ex debito, parùm intereſſe putamus, quo latere acceſſerit, qui venerabundus accedit. Actum eſt deinde de coronatione Imperatoris, quam Sanctiſsimus facere prius non voluit, quàm Fridericus ei promiſiſſet, Apuliam ſe VVilhelmo ereptam Pontifici ſubditurum. Hinc Romam itum eſt, Romanis arma Friderici timentibus, nemine reſiſtente Vrbem intrarunt, Altera die Fridericus in Baſilica Sancti Petri ab Adriano coronatur, conſecraturque. Interea Romani aſſumptis armis, portas vrbis tenuere clauſas, ne qua vis ſibi ab Imperatore, apud quem ſe delatos eſſe per Pontificem non diffidebant, inferretur, ac cùm viderent, Friderici copias in Portis Neronianis fixiſſe tentoria, per portam Adriani erumpunt in Vaticanum, abacturi Cæſarianos ab ingreſſu vrbis: Cæſariani reſiſtentes fortiter, plus mille Romanorum ciuium cædunt, capiunt plurimos, reliquam multitudinem in vrbem repellunt. Ac cùm neceſſe foret, Imperatorem ad Lateranum perduci, Romani tranſitum ipſi per Vrbem negauerunt, ita vt militum virtute iter faciendum eſſet. Sacris de more peractis, Imperator ad preces Pontificis captiuos dimiſit, reditumq; in Germaniam parauit. Pontifex non expectans Friderici arma, ad recuperandum Apuliam, cum Emanuele Græcorum Imperatore fœdus inijt, vt ipſius auxilio VVilhelmum Italia depelleret. VVilielmus hoc ſentiens, legatos ad Pontificem miſit, qui pacem inter ſe & Papam ſancirent his adiectis conditionibus: VVilihelmum non ſolùm reſtituturum Eccleſiæ ablata, ſed etiam de ſua ditione aliquid additurum, & retenturum in officio Pontifici rebelles: tantùm petit, vt ſe declaret vtriuſque Siciliæ Regem. Pontifex hanc pacem ſuſcepiſſet, niſi à Cardinalibus bellum malentibus, eſſet cohibitus. VVilihelmo bellum indictum: qui cum exercitu in Italiam è Sicilia trajiciens, Apuliam totam, quæ defecerat, in deditionem accepit, Beneuentum indè duxit, vbi Papa cum Cardinalibus ſuis aderat, quos obſidione cinctos, oppugnando ſic exercuit, vt de vita deſperantes, pacem à VVilihelmo ſupplices peterent: Qua data, VVilihelmus ex pacto vtriuſq; Siciliæ Rex declaratur à Pontifice, dato prius iuramento, ne porrò Eccleſiæ terras eſſet infeſtaturus. Qui pacem primùm oblatam diſſuaſerant, fuga ſibi conſulunt. Papa Romam repetens, inuenit omnia turbarum plena, conantibus veterem libertatem Conſulibus in vrbem introducere. Vnde Romanos omnes bannauit (Indignæ rei non conuenit honeſtum vocabulum) & ad Arigmanum conceſsit. Fridericus comperto, quid cum VVilihelmo & Pontifice actum eſſet, conſideratóq; quòd Papa priſtinus ius inueſtituræ Epiſcoporum Imperatoribus præripuiſſet, Et quòd per legatos ſuos omnes nationes compilaret, & defectionis ſemina ſpargeret per totum Imperium, Ab omnibus Germaniæ Epiſcopis Homagium & fidelitatis iuramentum exigit. Ad Romanam ſedem appellando prouocare vetuit. Legatos Pontificis ſi (non vocati ab Imperatore) venirent in Germaniam, excludendos eſſe mandauit. Quo facto, in tantum mouit ſuperbiſsimum patrem Romanum, vt acerrimis literis ad Fridericum datis, cùm ipſo grauiter de his rebus expoſtulauerit. Sed Imperator pari moneta ei reſpondens, ius ſuum ad id temporis ſatis & defendit & confirmauit. Papæ denique inſtinctu Ciuitates Italiæ ferè omnes ab Imperio deficiunt, ſe in libertatem vindicare volentes, inter quas Principes fuere Mediolani: ſed Imperator complures armis, aliquot verò per deditionem recepit, ſolis Mediolanenſibus

 ſubinde

Anni Chriſti.

ſubinde rebellantibus, de quo in Chronologia. Tandem renouata, Pontificis autoritate, per totam Italiam defectione, factoque fœdere, ne quis pacem, ſine aliorum omnium conſenſu, cum Imperatore faceret: Item, ſi Papa moreretur, ne alium quàm ſuæ factionis eligerent: Pontifex Imperatorem excommunicat, & non multò pòſt, cùm expatiaretur cum ſuis apud Anagniam, pœnas dedit ſuæ impietatis. Muſca namque inuolauit in os: & cúm medicorum arte eximi non poterat, præcluſit illi ſpiritum, atq; ita ſuffocatus perijt. Hinc Itali dolis in Fridericum vſi, per Morionem ficticium Muſices peritum eum ferè occidiſſent, niſi per feneſtram ſe in aquam præterlabentem præcipitaſſet Imperator. Morio depræhenſus per eandem feneſtram præcipitatus gulam fregit. Huic intoxicatorem, qui annulos & alia ſimilia infecerat veneno, vt ſolo contactu occiderent, ſubornant: ſed & is proditus ſuſpendio mulctatur. Hæc Friderici cum Adriano geſta fuère. Sequitur nunc Beſtia non minus hac crudelis: ſed priuſquàm de ea dicamus, Liuoniæ ad Chriſtum conuerſionem paucis indicabo, præſertim ideo, cúm hiſtoria illa non multis ſit cognita ſcriptoribus.

1158. Hoc anno mercatores quidam (Bremenſes, vt ex circumſtantijs colligitur) fortunam experiri, variaq; terrarum mariſq; loca pernoſcere cupientes, ſuaſu cuiuſdam multorum locorum periti, mare quod orientale dicitur, nauibus ingrediuntur, multis ſuarum mercium ſecum aſſumptis. Hi tempeſtate ad oſtia Danubij (vel vt vulgò dicitur, Dunauiæ) Liuoniæ delati, aduerſo flumine littora legunt: vbi confeſtim regionis incolas, raptui aſſuetos, cum armis habuere obuios, qui ſagittis eos impetentes ad prælium prouocant. Chriſtiani qui in nauibus erant, numero & armis ipſis Liuonijs non inferiores, faciunt pugnandi copiam. Vincuntur & propelluntur Liuonij, ſequentibus Chriſtianis fiunt ſupplices, pacemque petunt: qua data, & ex more gentis, ritu publico confirmata, tàm pro ſe, quàm pro reliquis eiuſdem loci incolis: Mercatores merces ſuas in terram exponunt, fit incolarum accurſus, emunt, res rebus commutant. Pax denuò cum tota natione confirmatur, Mercatoribus libertas datur, vt quotieſcunque libuerit, ea loca cum mercimonijs ſuis viſitent: quin & alios ſecum adducant, quò negociatio fiat frequentior. Sæpius his itaq; & alijs qui ex nouo foro lucrum haud aſpernandum fore ſperabant, eò confluentibus, conceſſum eſt, vt domum quandam, ad merces ſuas in tuto collocandas ædificarent. Extructa eſt domus in monte Vxkul vocato, ad Dunauiam flumen ſito: hæc ſuccedenti tempore arcis in modum ampliata Dunemundæ nomen eſt ſortita. Tandem ſucceſſu rerum, cùm multi ex Chriſtianis quotidie aduentarent, Meiradus quidam Chriſtianorum Presbyter, ad ea loca cum mercatoribus eſt adductus: is fidem Chriſti prædicans, multos incolarum Liuoniæ à perfidia gentilitatis ad Chriſtum traduxit, inter quos Liuoniæ Princeps quidam fuit Cobbe nomine: Is conuerſus admonente Meinrado, vnà cum ipſo Romam adijt, à Pontifice Alexandro III. Epiſcopum in Liuoniam deſtinandum orat. Pontifex ex Meinrado rebus cognitis, ipſum Meinradum Epiſcopum confirmat: Qui cum Cobbe in Liuoniam rediens, ſedem ei loci firmat, vbi nunc Riga eſt Metropolis Liuoniæ, anno Chriſti 1170. Non ita multò pòſt Cobbe à circumiacentibus Paganis bello laceſsitus, in aciem deſcendit, vulneratus grauiter, paucos poſt dies moritur. Hinc Chriſtiani in Liuonia conſtituti, cúm à circumpoſitis Paganis, Lituanis, Eſthijs, & Oſellianis vndiq; impeterentur, à ſuis auxilia petere ſunt coacti: qui magna multitudine nauibus aduentantes, Liuonijs infidelibus, alijſque eos adiuuantibus fortiter reſtiterunt, atque res ſuas

ita fi

ita firmarunt, vt ſubinde maiora incrementa ſumerent, Liuonijs paulatim vires decreſcerent. Hæc exordia rerum Chriſtianarum in Liuonia, Meinrado Bertoldus, ab Epiſcopo Bremenſi ad hoc exorato à ſuis ciuibus, qui in Liuonia erant, in Epiſcopatu ſuffectus eſt, qui Rigam in vrbis modum ædificare eſt exorſus: hic ab Eſthijs (populus Liuoniæ eſt) in bello eſt occiſus, anno Chriſti 1204. Ex quo tempore Fratres gladiferi Liuoniæ tutelam ſuſceperunt, de quo ſuo loco dicetur. *Anni Chriſti.*

Adriano quarto vita exemto, Cardinales congregati in electione noui Pontificis, concordare non potuerunt. Plurimi enim, qui & Imperatori erant aduerſi, Rolandum Cancellarium eligerunt: nouem autem, vt Abbas Vrſp. eſt autor, Octauianum Romanum ciuem, Presbyterum Cardinalem S. Clementis ſuffragantibus Præfecto vrbis, Populoque Romano, cum exercitu, quam electionem & Decanus cum toto Choro Sancti Petri approbauit, vocatus eſt hic Papa Victor. Sed cùm hæ electiones, magnam parituræ viderentur diſsidium, inter vtriuſque partis electores conuenit, neutrum ex electis inſtitui debere, priuſquam inter omnes conueniret. Rolandina autem pars ſuperior, fide ſoluta, Rolandi electionem publicauit, eumq; Alexandrum III. dixit. Quæ res ſchiſma maximum peperit, Alexander ad Siciliæ Regem properat, vbi XII. die poſt electionem ſuam eſt confirmatus. Victor Romæ manet. Alexander ad Imperatorem, Cremam arcem tunc obſidentem, legatos mittit, petitum vt ſchiſma tolleret, & inſtitutionem ſuam ratam haberet. Fridericus Papiæ conuentum indicit, vtroſque vocat Pontifices, vt diſcuſſa cauſa ei, qui iure diceretur Pontifex, honor confirmaretur. Alexander venire renuit, ſpretis quoque Imperatoris legatis, qui eum ad Conuentum ire cohortarentur, reſpondit Pontificem Rom. à nemine debere iudicari: Legatoſque à ſe repulit. Qui dimiſſo eo Victorem Cigniæ conueniunt, eumq; ad Imperatorem ſummo cum honore deducunt. Concilio congregato, cauſaq; ex teſtibus per omnes circumſtantias cognita, Victor Papa pronunciatur. Cui ſtatim iuſſu Friderici omnes ibi præſentes Epiſcopi obedientiam promittunt: miſſo inde in Germaniam, Epiſcopi omnes ſe illi fideles fore dederunt fidem. Alexander ſtatim fulmine Banni vſus, Fridericum cum Victore bannat, literiſque per totum orbem Chriſtianum miſsis bannum hunc diuulgari mandat. Mox in Siciliam ad VVilhelmum tranſit, cuius claſſe ſtipatus, ad Philippum Galliæ regem traiecit. Quo in ſuas partes pertracto, Bannum Imperatori denunciatum aperit, Imperator Legatis ad Philippum miſsis, petit vt concordiæ conſtituendæ cauſa, ſuam popam Diodonem ſecum adduceret, vbi & ſe cum Victore præſentem fore eſt pollicitur. Venit eò Henricus II. Rex Angliæ, Rex Cotiæ VVilelmus & Rex Bohemiæ. Alexander ad Conuentum venire detrectauit, eò quód conuentus non à ſe, ſed ab Imperatore eſſet indictus. Cui Philippus gratum faciens, & ipſe venire noluit. Imperator & alij Reges & Principes hæc ægre ferentes, quilibet ad ſua redijt. Victor in Italiam ad recipiendam ſedem Pontificiam ire iuſſus, Fridericus in Germaniam eſt reuerſus. Sed cùm Victor Lucam Hetruriæ vrbem perueniſſet, morbo correptus vitæ finem impoſuit. In cuius locum ſuffectus eſt Guido Cremonenſis Epiſcopus, qui Appellatus eſt Paſchalis III. Ei obedientiam præſtiterunt, Imperator Henricus Dux Bauariæ & Saxoniæ, Palatinus Rheni, Landgrauius Thuringiæ, Magdeburgenſis, Bremenſis, Treuirenſis, Colonienſis, Bambergenſis Epiſcopi, & omnes ferè Epiſcopi tum Teutonici cùm Italici. Alexander vt Romam retineret in fide, per vicarium ſuum Romanis conceſsit, vt Coſs. liberè crearent, qui Alexandri ſtudioſi eſſent. Interea ipſe ex Gallia in Siciliam delatus, mox Romam 1160.

 redit

Anni Christi.

redit, vbi perbenignè eſt acceptus. Vrbes Italiæ aduentu Alexandri in ſpem libertatis erectæ, contra juſiurandum Imperatori datum, ab eo deficiunt. Mediolanum reædificant, & ſuadente Sanctiſsimo, fauenteq; Philippo Gallorum rege, rebellionem parant apertam, Imperatori fauentes inuadunt, partim pellunt, partim dant neci. Vſi deinde conſilio Papæ, eiuſq; freti auxilio, nouam vrbem extruunt, quam in contemptum Imperatoris & in gratiam Alexandri, Alexandriam nominarunt, muriſq; & foſsis munierunt. Guido Pontifex paſsim ſpernebatur. At cùm audirent, Imperatorem magno cùm exercitu reuerſurum in Italiam, multi Guidonis partes fouere cœperunt, quos ipſe fideliter admonens, in officio Imperatoris retinuit. Adueniens tandem Fridericus cum exercitu, rebelles quoſdam ad deditionem compellit, Alexandriam nouam vrbem obſidet, atq; oppugnat. In qua obſidione Henricus Leo Dux Bauariæ & Saxoniæ, perfidè cum ſuis copijs ob optimo Imperatore
1176, defecit, pecunia, vt dicebatur, corruptus. Quamuis ipſe Bannum Alexandri prætenderet. Imperator hac defectione compulſus, dimiſſo exercitu, ſeruili habitu, maxima cum difficultate in Germaniam redijt. Vbi recollectis viribus, duci diem dicit, criminis læſæ Maieſtatis accuſat, Qui venire recuſans, factione in Sueuia excitata, ſeſe tueri intendit. Imperator rebellem ducatibus & dominijs priuat, & alijs eius poſſeſsiones diſtribuit. Hinc iterùm compoſitis in Germania rebus, in Italiam mouet cum exercitu. Sunt qui tradant, eum ex eo in terram Sanctam traieciſſe, ſuaſu Brixienſis Epiſcopi, ibiq; proditione Alexandri Papæ, poſt multas præclaras Victorias Soldano proditum, clamq; ſuo exercitu captiuum abductum, Soldani deniq; liberalitate ad ſua remiſſum eſſe: quod vt ſit, in medio relinquo, mihi parum fidei hæc habere videntur. Cæterùm Imperator Germanorum ducum auxilio, magno exercitu Italiam ingreſſus (nemine repugnante) Romam mouet: præmiſsis Legatis à populo Romano poſtulat, vt cauſa vtriuſq; Papæ audita, reſtitueretur Eccleſiæ concordia, decerneretur q; Pontificia ſedes vni ex electis Pontificibus. Id ſi facerent promittit eis, ſe non ſolùm pacem conceſſurum eſſe, ſed etiam omnia redditurum, quæ jure debebantur. Alexander cernens Imperatorem hac arte ſui compotem fore, nocte aufugit Caietam, deinde Beneuentum, poſtremò in coqui ſui habitu Venetias venit, vbi in Monaſterio deliteſcens, poſt aliquot menſes agnitus, Senatu habito, Ducis Sebaſtiani juſſu maximo honore exceptus, Pontificiali Pompa in templum diui Marci deducitur. Imperator audiens Papam Venetijs eſſe: Poſtulat à Venetis, vt hoſtem ſuum hominem Reipub. pernicioſum ſibi reſtituant. Quibus negantibus, Ottonem filium cum armata claſſe immittit, cui tamen mandauit, ne quicquam pertentaret armis, priuſquàm ipſe cum reliquo exercitu præſens eſſet. Otto verò juuenis Princeps, gloriæq; cupidus, neglecto patris mandato, cum Venetis congreditur: victus capitur, vinculiſq; incluſus Venetias deducitur. Creuerunt ex ea re cornua Alexandro, qui pacem inire cum Friderico non voluit, niſi prius Venetias Imperator veniret, accepturus præſcriptas pacis conditiones ab Alexandro. Pater malæ fortunæ filij conſulturus, pollicetur ſe ſtatuto tempore venturum. Dies dicta eſt, aderat Imperator, conueniunt de conditionibus pacis. Papa verò non prius abſoluit Imperatorem de Banno, quàm Templum D. Marci acceſſerit. Quo cùm ventum eſſet (aſtante vniuerſo populo) Alexander iubet Imperatori, humi vt ſe proſternat, & petat veniam. Imperator iuſſa facit. Tum Beſtia illa Papa proſtrati Imperatoris (ſummæ Monarchæ) collum pedibus conculcans, ait Scriptum eſt: Super Aſpidem & Baſiliſcum ambulabis, & conculcabis Leonem & Draco

nem

Anni Christi.

nem. Princeps indignè ferens hanc contumeliam, reſpondit: Non tibi, ſed Petro, At Vappa rurſus deprimens Collum principis ait: Et mihi, & Petro. Cæſar metuens ſubeſſe aliquid periculi, obmutuit: ſicq; tandem eſt abſolutus, atq; concordia eſt redintegrata. Conditiones pacis erant: Imperator haberet Alexandrum pro vero Papa, reſtitueret vniuerſa Romanæ Eccleſiæ, quæ tempore belli eſſent ablata. Pace ſic compoſita, Fridericus cum filio diſcedit. Alexander vt aliquam rependeret gratiam Venetis, pro acceptis beneficijs, dedit Sebaſtiano duci,& Senatui donaria non indigna Pontificia largitate: Primùm dedit funale candidum,quo ſoli Romani Pontifices vti ſolebant. Deinde vt literæ eorum plumbo obſignarentur. Adhæc conceſsit Duci tertiam ſedem in Theatro Romani Pontificis. Quartò, in Aſcenſione Domini ad templum S. Marci, conceſsit indulgentias plenarias perpetuò duraturas. Quintò dedit Duci octo vexilla ſerica &. Cùm omnia eſſent pacata, Alexandriæ nouæ vrbi dedit Epiſcopum. Papienſem Epiſcopum Pallij & ferendæ crucis dignitate priuauit, quia ex parte Imperatoris ſteterat.

Propter interitum Thomæ Cantuarienſis Epiſcopi, Henricus Angliæ Rex legationem ad Alexandrum Pontificem miſit, ſe excuſatum. Pœnitentia iniuncta, inter cætera decretum eſt, vt liberè ſubditis ad Romanam curiam appellare liceret: & neminem poſt hac Angliæ Regem fore, qui á Romano Pontifice Rex appellatus non eſſet. Blond. lib. 5. Decad. 2. Proximo hinc anno Hyberniam ſubegit Henricus, quam Regno ſuo adiungere prius non fuit auſus, quàm Pontifex aſſentiretur. Concilia ab Alexandro habita ſunt, Vnum Thuronis Galliæ in primis Pontificatus ſui annis: Alterum anno prænotato apud Lateranum Romæ, in quibus multas conſtitutiones fecit,quæ in diuerſis titulis in Decretalibus reperiuntur. Antonin. Tit. 17. cap. 1. parag. 10. 1174.

Lucius III. prius Vbaldus dictus Hoſtienſis Epiſcopus, in demortui Alexandri locum ſufficitur. Hic á Romanis vrbe proturbatus eſt. Capti ex ſuis multi ſunt á Romanis, quos partim impoſitos ſuper aſinos mitris ornatos aduerſis vultibus per vrbem ludibrij cauſa circumduxerunt, partim alijs affecerunt iniurijs, nonnullos etiam neci dederunt. Cauſa fuit, quòd Conſulum nomen in Vrbe abolere niteretur Lucius. Anton. Platin. Lucius Concilio Veronæ habito Romanorum acta damnauit. Platin. Vrbanus III. huic ſucceſsit: Qui cùm audiſſet, Regem Hieroſolymitanum cum vrbe captum, tantum mœrorem incidit, vt cum eodem tempore Venetias ad comparandam claſſem proficiſceretur, ex dolore concepto Ferrariæ moreretur. Anton. Platin. 1182. 1186.

Quomodo Hieroſolyma á Saladino ſubacta ſit, Balduino quarto Hieroſolymis defuncto, Balduinus V. filius puer V. annorum ſufficitur, cuius tutelam Comes Tripolitanus ſuſcipere debebat: ſed Sorore regis cum Guidone marito ſuo acriter reſiſtente officio ſuo fungi non potuit. Mortuo poſt paucos menſes Rege puero, Sibylla eius Soror tandiu fratris mortem celauit, donec largitionibus ac blanditijs in ſententiam ſuam deducto Patriarcha & Proceribus Regni Guidonem creari Regem obtinuit. Is vxori in omnibus obſequens, Templarijs multa temerè ſtatuebat, ijſdemq; inſtigantibus, qui claris viris erant infenſi, cum Tripolis comite nonnullisq; alijs inimicitias graues exercebat. Hugo, quem quidem Riamundum vocant, Tripolitanus Comes, princeps opibus præualens, militarisq; artis peritiſsimus, quó ſe defenderet contra regem, ſi grauiora forſan tentaret, occultè 1187.

 fœdus

Anni Christi.

fœdus cum Saladino Ægypti domino iniuit. Et licet Regi tandem conciliatus ſe illi amicum ſimularet, tamen animaduertens, plus apud eum aduerſarios ſuos quàm ſe poſſe, quærebat occaſionem, qua magno malo regem poſſet afficere. Interea Saladinus cum exercitu ad Ptolemaida mouet, cum Templarijs in præſidio ibi poſitis accerrimè dimicat. Fuêre ſuperiores Templarij, optimo tamen quoq; de ſuis occiſo. Nam & Magiſter militiæ & plæriq; alij, & conſilio atque animo prompti, eo prælio ceciderunt. Auxit exercitum Saladinus, animiſq; reſumptis, Templarios magis magiſq; vrget. Hanc ob rem Raimundus Comes Saladino parùm credens, cum Guidone in gratiam redijt. Qua occaſione Saladinus Ptolemaide relicta in Tiberiadem Tripolitani regionem exercitum duxit. Guido adhortantibus omnibus, in Saladinum mouet: loco irriguo & amœno caſtra ponit: mox ab hoſte pulſus, haud longè caſtra metatus eſt loco iniquo & arido: ſequenti die ad pugnam compellitur, ac magna clade ſuperatur, laborantibus ſiti Chriſtianis. Benedictus de Acoltis ſcribit, Tripolitano principi mediam aciem commendatam fuiſſe, in qua ſuos milites collocauerat, prælioq; cœpto ipſum primùm in hoſtes properaſſe, qui proditore cognito, acie patefacta, illum cum ſuis tranſire paſsi ſint, qui ſtatim ad Tripolim eſt regreſſus. Rex ipſe, multiq; alij Principes, in poteſtatem victorum venerunt, quorum de numero multi ſecuri percuſsi ſunt. Hinc Saladinus, fractis Chriſtianorum animis, vrbes plæraſque per deditionem accepit, Acconem, Berythum, Byblum, ac maritima omnia. In quibus recipiendis, tam humanum ſeſe exhibuit Saladinus, vt nemo eius Imperium aſpernaretur. Aſcalonem poſt decem dierum obſidionem his conditionibus in deditionem accepit, vt reddido Guidone rege & Templi magiſtro, quos in vinculis habebat, ciuitatem dedentibus incolis acciperet. Hieroſolymam hinc graui oppugnatione aggreſſus eſt, quam tandem ij, qui in præſidio erant, deſperatis auxlijs, hac conditioue debêre, octauo & octogeſimo anno poſtquàm à Gotfrido capta fuerat, vt tantum abeunti cuiq; ferre liceret, quantum ſuis tantummodò humeris ſuſtinere poſſet: quorum pars Tyrum, pars Antiochiam, reliqui in alia Chriſtianorum oppida delapſi ſunt. Inde multi claſſe VVilielmi Siciliæ Regis in Italiam delati ſunt Saladinus Hieroſolymam ingreſſus, Campanas primùm è turribus deiecit, mox Baſilicas omnes, præter Salomonis Templum (vt vocant) prophanauit. Manſerunt Hieroſolymis Chriſtiani Aſiatici, Syriani, Armenij, Iacobitæ, Georgiani, Græci, permittente Saladino, qui præſidium validiſsimum ibi reliquens, ad Tyri oppugnationem profectus eſt, vndè repulſus Siciliæ Regis auxilio, Ad Antiochiæ Principatum animum adiecit, quem ſequentibus annis, Patriarcha prodente, cum XXV. ciuitatibus occupauit.

Poſt Lucium Gregorius quidam Pontificatum ſuſcepit. Is dum Principes ad arma in terram Sanctam transferenda inſtigat, pacemq; inter Piſanos & Genuenſes
1188. conciliare laborat, Piſis eſt defunctus LVII. Pontificatus ſui die. Plat. Huic Clemens tertius ſucceſsit. Hic ſtatim de bello ſacro edictum propoſuit, Calamitates quas in Iudæa paterentur Chriſtiani ſingulis inſinuant. Moti ſunt Principes Chriſtiani, Fri-
1189. dericus in primis Rom. Imp. Philippus Franciæ, Richardus Angliæ reges, & Otto Burgundiæ dux, ſubſequentibus multis Epiſcopis & Archiepiſcopis. Veneti quoque & Piſani paratiſsimas eduxère claſſet. Venetæ præfuit Rauennas, Piſanæ Piſanus præſul (Sacra militia) VVilielmus Siciliæ Rex pacato mari, commeatus ſubminiſtrabat. Friſones, Dani & Flandrenſes cum L. triremium claſſe, inter nauigandum

ſum ad Africæ littora flectentes, Saracenos magno incommodo affecêre, capta ac direpta Siluna eorum vrbe. Tyrum venerant omnes, vndè ad Ptolemaidis obſidionem ſunt profecti. Quam cum oppugnarent, Saladinus cum magno exercitu aduenit, oppugnantes à tergo cædens, vndè coacti ſunt noſtri, eodem tempore tam à fronte, quàm á tergo hoſtem ferire. Periêre in hac pugna ad II. M. Chriſtiani nominis. Durante diutius obſidione, cùm obſidentes Vrbem à Saladino obſiderentur, tanta fames eos oppreſsit, vt etiam ab hoſte annonam peterent. Saladinus benè gerendæ rei oportunitatem nactus, caſtra omnium rerum copia referta, ſine vllo cuſtode dimiſit: ad quæ diripienda cùm nullo ſeruato ordine Chriſtiani accurriſſent, Saladinus rediens multos oppreſsit. Sed ab obſidione noſtros repellere non potuit, quamuis multi ex dyſſenteria quotidie abſumerentur: qua lue & Sibylla Guidonis vxor cum filijs quatuor interijt. Ad Clementem redeamus. VVilielmus Siciliæ Rex interea Panormi diem obijt, nullo relicto hærede. Tunc Inſulæ proceres Tancredum Rogerij nothum in Regno ſuffecerent. Papa Siciliæ Regnum ad ſe recidiſſe clamitat. Tancredus negat. Papa armis repetere ius ſuum inſtituit, ex quo rapinis & cædibus repleta ſunt omnia (Sancta opera Sanctiſsimi) Tandem Clemens omiſſo Tancredo, donec Chriſtiani meliorem fortunam contra Saracenos nanciſcerentur, res Eccleſiæ componere ſtatuit. Nam & mores Clericorum non ſatis probatos emendauit: & ædificia quædam Eccleſiarum, & Clauſtrum S. Laurentij extra vrbem ædificauit: quibus inſiſtens mortem obijt. Platin. In hac Cleri reformatione Cardinalem quendam in Poloniam miſit, qui mores Clericorũ emendans, Synodum congregauit, in qua omnium conſenſu ad recuperandam Terram Sanctam decimas dari conſtituit. Chron. Pol. lib. 3. cap. 26.

Fridericus Imperator copias ſuas per Vngariam, Thraciamq;, ad Conſtantinopolim perduxerat, quem Iſacius Imperator, potentiam eius veritus, traijcere Boſphorum ſtatim adhortatus eſt. Tranſmiſsis itaq; copijs, Fridericus Philomenam vrbem de Turcis capit, & Iconij agrum populatur: Armeniam indè minorem in poteſtatem ſuam redigit: Vbi dum lauandi cauſa rapidum amnem inexploratò ingreditur, in vndis perijt. Corpus eius Antiochiam translatum ſepulturæ mandatum eſt. Chron. Ord. Teut. Exercitus eius in Antiochenum agrum delatus, partim morbo perijt, partim conſumptus eſt fuga. Philippus Franciæ Rex ad caſtra Ptolemaidis felici nauigatione peruenit, obſidentes aduentu ſuo non parùm confortauit. Richardus Angliæ Rex á Græcis Cypro excluſus quò tempeſtate appulſus erat, vi capit Inſulam, eamq; valido præſidio munit. Ac felici quoq; vſus vento, ad reliquos Chriſtianos ad Ptolemaidem delatus eſt.

DE ORIGINE ORDINIS TEVTONICORVM MILITVM.

CVm in Ptolemaidis obſidione, quæ præter ſpem omnium protrahebatur longius, ex dyſſenteria multi laborarent, ac non pauci eodem morbo quotidie abſumerentur, multi quoq; ab hoſtibus aut telis icti, aut in prælijs vulnerati, miſerrimè ac ſine aliorum commiſeratione in caſtris vagarentur: Ciues quidam ex Lubicenſium & Bremenſium ciuitatibus, qui cum nauibus eò venerant, miſericordia moti, velis nauium in terra expanſis, quaſi Papiliones erexerunt, affectosq; milites in tabernacula illa ſuſceptos, omnibus quæ ad ſanitatem corporis faciebant affatim exhibitis, curabant. Erant in caſtris, Fridericus filius Friderici ſecundi dux Sueuiæ,

Henricus

Anni Christi.

Henricus dux Brabantiæ. Hi duo Germanorum militum Duces ab omnibus creati, ſtrenuam oppugnanda Accone, quæ & Ptolemais, operam nauabant. Accidit vt aliqua die Dux ille Fridericus tentoria Lubicenſium ac Bremenſium, in quibus ſaucios morboq; affectos curabant præteriret: ac cùm vidiſſet eorum eleemoſynas, & alia quæ in pauperes exhibebant officia cognouiſſet, ſuſpirijs ex imo corde ductis, dixiſſe fertur: Ciues hi beneficia & pietate omnes Principes, qui adſunt, longè ſuperant. Eſt profectò hoc opus eorum eiuſmodi, quod Principibus & Baronibus, qui cæteris & opibus, & potentia præſtant, ſubeundum eſſet: Si modò aliquo mouerentur pietatis affectu. Nam ſi & ipſi miſerorum ſauciorumq; curam in ſe reciperent: faciliores omnes eſſent inferioris hominesfortunæ ad militiam pro Terræ Sanctæ recuperatione ſubeundam. His dictis ad ſuos regreditur, ac conuocatis omnibus, qui in Caſtris erant, Principibus, ea de re cum ijs conſultat. Erant autem præſentes, Henricus Rex Hieroſolymæ, Albertus Patriarcha Hieroſolym. Archiepiſcopi & Epiſcopi. Henricus Dux Brabantiæ, Dux Auſtriæ, Duces Bauariæ Dux Brunſuicenſis, Dux Saxoniæ, Philippus Dux Sueuiæ, Friderici frater. VVilielmus Comes Holandiæ, Otto Comes Geldriæ, Theodoricus Comes Cliuenſis. Hermanuus Landgrauius Thuringiæ, Landgrauius Haſsiæ, Landgrauius Miſniæ. Comes Gulicenſis, Comes Bergenſis, Comes Naſſauienſis, Comes Hennebergenſis, Comes Spanheimenſis, & complures alij Principes. His præſentibus, Fridericus quæ in animo agitabat, proponit: Se videlicet vidiſſe Ciuium in pauperes benefacta, quæ res cùm ad Principes pertineat, eum in hanc ſententiam perduxiſſet, vt in animo haberet Ordinem quendam Germanorum militum, ex Nobilium proſapia electum, inſtituere, quorum in primis eſſet, curam pauperum in Terra Sancta exiſtentium, in ſe recipere. Deinde vt armis tam Terram Sanctam quàm alios Chriſtianorum fines tutarentur. Erant tunc confirmati Templariorum & Iohannitarum Ordines. Ex horum obſeruantionibus medium quoddam eligitur, cuius ductu Fratres illi vitam ſuam regerent. Placet propoſitum omnibus, promittuntq; quiſq; ſuam operam. Conceditur eis, ex Regis largitione, Domus hoſpitalis Hieroſolymis, quæ S. Mariæ dicebatur, à qua & Ordini nomen eſſe debebat, vt videlicet milites Domus hoſpitalis S. Mariæ in Hieruſalem appellarentur. Mittuntur Legati ad Henricum Rom. Imperatorem, petitum, vt hanc Ordinis Teutonicorum militum conſtitutionem ſua autoritate firmam eſſe iuberet, & ſi quibus vellet, eum Ordinem priuilegijs ornaret. Inſtaret quoq; apud Rom. Pontificem, vt ſuo quoq; calculo eadem faceret rata. Henricus Imperator fratris aliorumq; Germanorum Principum acta, & propoſitum laudat, probat, ſuosq; Legatos cum ijs, qui ad ſe miſsi erant Romam, ad Cœleſtinum III. qui nuper Pontificatum inierat, deſtinat: pro confirmatione Ordinis, non tam honeſti quàm ſummè neceſſarij, vt tum apparebat, orat. Pontifex audita Principum voluntate, quó & eorum gratiam aucuparetur, Ordinem confirmat, quædam in regula viuendi addit, quædam mitigat, ita vt Militibus & Nobilitati Germanicæ conuenire optimum putabat, deditq; eis Veſtem albam cum nigra cruce inſignitam, qua ab alijs dignoſcerentur. Clipeum quoq; album cruce nigra ornatum addidit. Multas denique Pontificias remiſsiones peccatorum, & alias, vt vocant gratias conceſsit ijs, qui aut Ordinem ſuſciperen, aut ſuis bonis & facultatibus eundem honorarent & promouerent. Conceſſa eſt eis quoque libertas creandorum equitum auratorum vt vocant, qua dignitate ipſis Regibus ſunt comparati. Hæc Ordinis illius primordia fuerunt. Quæ & quanta autem per hunc

Ordi-

Ordinem ſunt geſta,& contra infideles Barbaros perpetrata, ſingulari opere indi-
gent. In quo Clariſsimum virum D. Georgium Sabinum Oratorem & Poëtarum
noſtri ſeculi facile Principem laborare iam dudum ſcio. Quare eiuſdem lucubra-
tiones expectans, de cæteris huius Ordinis geſtis, quæ in Chronologia non ſunt in-
dicata, ſcribere ſuperſedeo.

Friderico primo aquis, vt dictum eſt, ſuffocato,Henricus filius eius primoge- 1190.
nitus ab Imperij principibus ſufficitur. Quia & viuente Patre in Regem Romano-
rum (quos olim Cæſares appellarunt) fuit electus. Huic ab initio Colonienſes, &
alij quidam Principes cum Burgundiæ comitibus rebellarunt: ſed cùm Epiſcopus
Leodienſis, qui rebellionis,vt exiſtimo,fuerat autor, eſſet occiſus, reliqui omnes pa-
cem petentes,mulcta impoſita,cum Henrico in gratiam redierunt. Hunc Cœleſti-
nus Papa corona Imperiali inſigniuit, eiq; ConſtantiamRogerij filiam è monaſte-
rio eductam vxorem dedit, ea conditione,vt dotis nomine Regnum vtriuſq, Siciliæ
peteret,pulſoq; Danckredo, poſsideret, reſeruato cenſu, qui Pontifici feudatario iu
re quotannis ſolueretur. Atq; hoc modo Sueuorũ duces Siciliæ regnũ obtinuerunt. 1197.
Platin. &c Henricus VI á Papa Cœleſtine ſolicitatus, vt bellum in Aſiam, recupera-
ta iam Sicilia, transferret,cúm ipſe per ſe obire id non poſſet, miſit Conradum Mo-
guntiæ Archiepiſcopum,Henricum ducem Saxoniæ,Leopoldum Ducem Auſtriæ,
Ducem Brabantiæ, & Hermannum Landgrauium Thuringiæ, cum multis alijs
Principibus, Comitibus,nobilibus,&magna atq; fideli principibus exercitu. Hi cùm
peruenissent in Iudæam, Berythum à Saracenis derelictum muniuerunt & Ioppen
obſidione preſſam liberarunt. Audito veró Henrici Imperatoris morte, cúm nihil
ad gloriam amplificandam egregij præſtitiſſent, in Europam reuerſi ſunt.

Poſt Henrici Imperatoris mortem, varij motus in Imperio extiterunt. Elege- 1198.
rant Germaniæ Principes Fridericum Henrici filium in cunis adhuc vagientem. Sed
cùm pater opinione prius decederet, & Fridericus ipſe per ætatem Reipublicæ præ-
eſſe non poſſet, neglecto, quod dederant, iuramento, paruulum regem abiecerunt
& quibus poſſent modis Imperium à Friderici Barbaroſſæ ſtirpe ad alios transferre
conabantur. Philippus Henrici frater, cùm Regalia ſecum haberet inſignia, quó &
ſibi & nepoti Imperium reſeruaret incolume, ſummo ſtudio Principum Germano-
rum animos ſibi conciliat. Sed dum hæc agit, eligitur à quibuſdam adverſæ fa-
ctionis, Bertholdus dux Zaringiæ, in ImperatoremRom. non quòd vel virtute vel
potentia cæteris præſtaret: Sed ob id,quòd pecunioſus eſſet valdè. Multos enm pe-
cuniarum aceruos auaritia & iniquitate ducibus collegerat. Philippus conuentu
Principum & Imperij ciuitatum in oppido Mulhuſen conuocato, à Sueuis, Saxo-
nibus, Bauaris, & Boëmis, & á principibus Rheni in Regem eligitur. Quod Ber-
tholdus intelligens, cùm virtute bellica Philippo multum eſſet inferior, Regio no-
mine abdicato,cum Philippo legitimó Rege in gratiam redijt. Interea Colonienſes
& Argentinenſes per Legatos Ottonem Saxonem ex Anglia euocatum Regem cre-
ant, quem Adulphus Colonienſis Præſul in ſede Regni coronauit. Ortum eſt ex hoc
Imperij ſchiſmate, tantum per totam Germaniã diſsidium, cùm Papa Sueuis infen-
ſus, ob Siciliæ dominationem, quem ipſe ambiebat, Ottonem in Regno confirma-
ret, vt nulla parochia cum altera conſentiret. Vnde Romano Pontifici non pa-
rum fuit lucri, ex compoſitione litium inter Spirituales: D qua Vrſpergenſis Abbas
ita ſcripſit (quæ ob id refero, vt Sanctitatem Romanam, & qua occaſione tantas
acquiſiuerit diuitias agnoſcas) Vix remãſit(inquit)aliquis Epiſcopatus ſiue dignitas

Eccle-

Anni Christi. Eccleſiaſtica, vel etiam Parochialis Eccleſia, quæ non fieret litigioſa,&Romam de duceretur ipſa cauſa, ſed non manu vacua. Gaude mater noſtra Roma,quoniam aperiuntur cataractæ Theſaurorum in terra, vt ad te confluant riui & aggeres nũ morum in magna copia. Lætare ſuper iniquitate filiorum hominum, quoniam in recompenſationem tantorum malorum datur tibi precium. Iocundare ſuper ad-

Vera laus Romanæ Curiæ. iutrice tua DISCORDIA, quin erupit de puteo infernalis abyſsi, vt accumulentur tibi multa pecuniarum præmia. Habes quod ſemper ſitiſti,decanta canticum, Quia per maliciam hominum, non per tuam Religionem vrbem viciſti. Ad te trahit homines non ipſorum deuotio, aut pura conſcientia, ſed ſcelerum multiplicium perpetratio,& litium deciſio,precio comparata. Hæc Abbas ille,quæ ſi quis paulò ante noſtram ætatem in publico dixiſſet, hæredicus dictus igni traditus fuiſſet, Quæ tamen Religioſus ille dicere non abhorruit.

1199. Innocentius III. Anagninus,è familia Comitum Ottonem IIII.Imperatorem corona cinxit.Concilium apud Lateranum celebrauit.Almericum hæreticum,qui dicebat,ideas in mente diuina creare &creari,cremari apud Pariſium mandauit.Decretales alioſq; libros complures compoſuit: Ædificia aliqua conſtruxit. Turrim quam nunc Comitum dicunt,magnis & ſuperuacaneis ſumptibus excitauit.Volat. S. Spiritus hoſpitale Romæ extruxit. Plat.

1202. Petrus Rex Aragonum Regnum ſuum feudarium fecit Papæ Romano, cum omnibus ſuis ditionibus, Vt ſic ſalutem animæ meretur. Spec. 30. cap 91.

1204. Hoc anno Ordo gladiferorum fratrum in Liuonia cœpit,autore Adelberto Rigenſi Epiſcopo. Veſtem albam rubenti gladio cum ſtella inſignitam gerebant. Regula eis cum Templarijs communis erat. Priuilegio à Papa Innocentio omnes quas in Liuonia & circa terras ſubigerent,poſsidebant,Horum virtute magna pars Liuoniæ ſubacta. At cùm Cruciferi Fratres Ordinis Teutonici in Pruſsia potentes fierent, depoſita ſua regula,Papa ſic volente, Teutonicis ſunt vniti. Chron. Oord. Teut.

1208. Iohannes Angliæ rex,qui prouentus Eccleſiæ ſex occupauerat annos, ab Innocentio excommunicatur, qui ad Pontificis miſericordiam confugiens, Angliam Hiberniamq; præter Petri nummum, Romanæ Eccleſiæ feudatarias ex fœdere conſtituit, centum auri marcas pro vtraq; Inſula quotannis ſoluere eſt pollicitus.

1210. Blond. lib.6. dec.2. Polyd lib. 15. Albianorum hæreſis,quæ in comitatu Toloſano (Hiſpanniæ regio eſt) inualuit,ea fuit,quòd corpus Chriſti in pane Euchariſtiæ,ita vt in alijs rebus, eſſe cenſuerunt. Æmil. lib. 6.

1212. Otto IIII. poſt coronationem ſuam terras Eccleſiæ contra iuſiurandum occupauerat,Siciliæq; regno Friderici Henrici filij,multa vi &armis detraxerat. Quare & excommunicatus, & Fridericus ab Electoribus in eius locum electus fuit. Veniente tandem Friderico Romam, cùm in Germaniam iter faceret,Papa inter Ottonem & Fridericum pacem facere conatus eſt: ſed nihil ab Ottone obtinens,eius excommunicationem multô vehementiorem literis per orbem diuulgauit. Quam Otto parui faciens,Friderico II. Aquis coronando bellum inferre parabat: deficien-

1215. tibus autem ob Pontificis Bannum omnibus Germanis, magno cum periculo in Saxoniam peruenit, & ſic de Regno pellitur, & Fridericus Aquiſgrani coronatur. Concilium quod Romæ celebratum eſt, omnes Chriſtianitatis Reges, aut per ſe

1216. aut per Legatos,vnà cum præcipuis ex toto orbe Patriarchis, viſitarunt. Sed quæ in hoc acta ſunt,in libro Conciliorum habentur. Reges &Patriarchæ ab Abbate, Vrſpergenſi recenſentur. Honorius III. Rom. Pontifex in his celebris habetur, quod

Frideri

Fridericum I I. ius ſuum in Siciliæ & Apuliæ Regno liberè vſurpantem ſacris interdixit. Quæ lis Teutonicorum Ordinis magiſtri interceſsione, ad tempus eſt compoſita, vt Chronicon Ord. habet. Petrum Altiſiodorenſem Imperatorem Conſtantinopolitanum, cum Iole vxore, in Baſilica Laurentii extra mœnia diademate redimiuit. Iohannem Cardinalem Columnenſem legatum cum copiis in Aſiam miſit, quas Innocentius contraxerat. Volat. Plat. *Anni Chriſti.*

Conradus Dux Maſouiæ, cùm à Prutenis grauius oppugnaretur, audita Teutonicorum militum virtute, ad occupandam terram Prutenorum eos inuitat, Conceſſa eis terra, quæ Culmenſis dicitur, ex pacto, Ac ſi quæ præterea armis occuparent, ea tanquam ſua poſsiderent. Cruciferi acceptant oblata, auxilia per totam Germaniam contrahunt, ac mediocri, ſed virtutibus armato exercitu Pruſsiam intrant. Quæ in ea bello paceq; præſtiterunt, non ſunt huius loci, nec mearum virium, pro dignitate enarrare. Populus agreſtis & Dæmoniorum cultui deditus in ea terra habitabat: Quod reliquiæ in hodiernum diem teſtantur. Religio eorum ſumma, cum Moſis inſtitutione de ſacrando & immolãdo Hirco in feſto propiciationis, in multis conueniebat. Quem Sanctificandi hirci morem Sudauii (qui in Sembia ad mare habitant, vbi & Succinũ eorũ opera hauritur ex mediis fluctibus) ad hunc diẽ (licet manifeſtè non auſint, prohibente eorũ nefas pio principe Alberto) obſeruare dicuntur. Hinc eſt, quòd quidã putant, huius populi originẽ à Iudæis, vel ab Iſraelitis, à Salmanaſſare abductis eſſe, de quibus aliàs copioſius dicendũ eſſet, niſi Sabini operã expectarẽ, qui vt ſuprà dixi, res Ordinis &c. conſcribere dicitur. 1217.

Gregorii IX. acta cum Friderico in Chronologia habes. Prima excõmunicatio ei ob id contigit, quòd ſe periculo pro Terra Sancta obeundo, contra Papæ voluntatẽ, immiſcere nollet. Papa n. vt acta eius probant, Siciliæ Regna quærebat, vndè & Imperatorem Regnorũ heredẽ libenter extinctũ vidiſſet. Papa verò Gregorius Dominicum & Antoninũ Vliſponenſem, ac Eliſabethã Pannoniæ regis filiã inter ſanctos retulit. Hoc Pontificante (ut eorũ verbo vtar) Populus Rom. iterũ ad priſtinã libertatẽ & magiſtratuũ, Coſulumq; Ordines ſpirauit, Annibale quodã præpotenti ciui autore. Hic munus Senatoriũ cum Pandulho Sabello obiuit. Iam Senator (vt Raphael eſt autor) more veterum rogabat, populuſq; ſciſcebat, ac omnia prope oppida in poteſtatẽ redegerat. Quod malũ latius ſerpere, & Tiberis inundatio, & peſtes ſubſecutæ, prætere a Gregorii ad Vrbẽ aduentus prohibuerunt. Gregorius n. ad Vrbẽ veniens, Annibalem Senatorio munere deiecit, nihil in eum vlterius animaduertens. Blond. 17. lib. Raph. Vol. lib. 22. Plat. Secundus Bannus Friderico propter Medio lanenſes fuit indictus. Tertius iterùm ob eoſdẽ. Sed in tertia excommunicatione Fridericus fortem ſe præſtitit, Nam cum Papa conuocaret Concilium Romæ celebrandũ, quod Fridericum Regnis exueret, Fridericus Cardinales, Epiſcopos, Abbates, & quicquid Romã peteret itineribus præcluſis quæ Romã ducerent, cepit. Cardinaliũ quoſdam mari immerſit: qua rei indignitate Sanctiſsimus ita motus eſt, ut ex animi dolore mortem obierit: Nihil ſe VVelfina factione à morte defendente. Cœleſtinus IIII. huic ſuccedens, ob vitæ breuitatem nihil memoria dignum facere potuit. Vacauit hinc Sella Romana menſes XXI. ferè, donec Cardinales à Friderico capti opera Balduini Conſtantinop. Imperat. reſtituerentur. Innocentius IIII. hinc Pontificatum accepit. Is Fridericũ II. quẽ antea magnopere amicũ, in Pontificatu inimicum habuit. Quapropter eius irã fugiens in Gallias transfretauit, vbi liberè contra

1227. 1238. 1241. 1243.

Anni Chriſti.

eum ſententias ſuperiorum Pontificium approbauit, Concilio ad hoc Lugduni conuocato. Vincentius hæc acta dicit anno Chriſti 1245. ab initio lib.32. Hic Cardinales vt pileo vterentur Roſeo, & equo veherentur, inſtituit. Petrum ordinis Prædicatorum martyrem, & Stanislaum Præſulem Cracouienſem inter ſanctos retulit. Volat. Ad Tartaros quoq; legatos miſit Monachos

1247. Prædicatorum ordinis, qui eos ad pacem & Chriſti fidem adhortarentur, literis ſuis ea de re ad ipſos deſtinatis. Tantam ſibi autoritatem apud Barbaros eſſe putauit Papa, vt ſperarit Barbaros immaniſsimos ſtatim inſpectis literis ſuis, colla ſubmiſſuros Beſtiæ, iuſſaq; eius facturos eſſe. Vinc.lib.13.cap.2.

Eodem tempore cùm Henricus Landgrauius Thuringię Rom: Rex electus eſſet, Conradus Friderici filius collecto exercitu, bellum Henrico intulit: ſed ſine difficultate victus multos ſuorũ amiſit, & magna pars nobilitatis ſuæ capta eſt. Henricus indè ab iis, quibus electio eius diſplicebat, contemni cœpit ac Clericorum Rex dici. Papa tamen omnes Principes Alimanniæ per legatos ſolicitauit, vt Friderico & Cõrado relictis, Henrico parerẽt electo. Henricus interea, cùm finem viuendi feciſſet, Papa Innocentius non ceſſauit Friderico nouum hoſtem opponere: miſitq; in Germaniam Legatum Petrum Caputium Cardinalem, qui vocatis Coloniam Principibus Electoribus, effecit, vt VVilhelmus Comes Holandiæ, vir impiger ad arma, Rex eligeretur. FVERVNT hoc tempore in Sueuia Prædicatores, qui contra Pontificẽ Romanum & Cardinales, magna dicendi libertate veritatẽ profiterentur, Friderici II. & Conradi cauſam iuſtificantes, auſi ſunt dicere, Apud ſummum Pontificẽ Cardinales & Epiſcopos, nullã reſidere autoritatem, quoniam omnes vna labe Simoniæ maculati eſſent, nec quicquam tenere poteſtatis à Chriſto. Et quod Sacerdotes in mortali conſtituti peccato, neq; ligarent, nec ſoluerent, nec conſecrarent (Quod niſi interpretetur commodè, nimis vehemens dictũ eſt) Quod nemo in orbe Chriſtiano interdicere poſſet diuinis officiis, quodq; ſine diſcrimine ea audirentur & celebrarentur impunè. Et in fine ſuæ prædicationis: Indulgentiam, inquiunt, quam annunciamus, non à Papa confictã non à Prẹlatis compoſitã, ſed ex DEO omnipotenti vobis annunciamus. Conradus Rex cùm tueretur hos Romanæ ſedis hæreticos (ita.n. veritatis confeſ-

1250. ſores appellant) penè incidit in capitis periculum. Fridericus II. accepto triſti nuncio, de capto à Bononienſibus Henrico filio, à quib. diutiſsimè tentus eſt in Apuliam mouens morbo corripitur, à quo cùm conualeſcere inciperet, à Manfredo filio impoſito ori puluino oppreſſus à nonnullis memoratur. Hic Manfredus Siciliæ Regna poſtea retinuit. Conradus Friderici filius ex Regina Hieroſolymitana Iole dicta, patri in Imperio ſucceſsit: is à Papa quoq; excommunicatus fuit: apud Francofordiam à VVilhelmo (vt quidam tradunt) Landgrauio Thuringiæ victus, cùm ſe à Germanis derelinqui videret, in Apuliam redijt, ad Siciliæ Regna à patre ſibi relicta, vbi non longè pòſt, Manfredi opera veneno eſt extinctus. Reliquit filium Conradinum Sueuiæ ducem & regnorum hæredem.

1254. Regnauit hinc VVilhelmus Holandiæ Comes ſolus, duobus ferè annis, ſed nihil pro tanta dignitate fecit memorabile. Poſt hoc interregnum fuit, ſub quod duobus Imperii ſpes facta eſt, Hiſpano atq; Anglo: ſed cùm alter metu alterius nihil attentaret, Imperium quaſi acephalon per id temporis fuit, donec Rodulphus Comes Habſpurgenſis eligeretur, de quo poſtea.

1255. Mandauus Lituaniæ rex cùm eo tempore Baptiſma, à Cruciferis Pruſsi-

Do

Dominis ad id perſuaſus,acciperet,nō potuit euadere, quin in Romani Pontificis rete incideret. Coronam.n. Pontificis iuſſu à Magiſtro Ordinis Teutonici,& Baptiſma ab Epiſcopo Rigenſi accepit.Sed nō diu manſit in fide Mandauus,vt in Chronologia dictum eſt. Cæterùm de gentis illius Lituanorum origine,cum clariſsimos non longè ab hoc tempore Polonis reges dederit,libet referre,quæ Polonorum annales ea de re continent. Ab Italis hos originem ſuam habere dicunt,quod & lingua eorum indicare videtur. In plæriſq. .n.Italicum vetuſtum quoddā reſonat,iis recedentes ab Italia (ob varios motus, vt ego coniicio,in ea exortos, ſed quo tempore incertum eſt) in eam Regionem, quæ nunc Lituania eſt, peruenerunt. Itali ipſi Italiam terram illam nominarunt,cui vulgo,articuli litera adiecta,Litalia nomen eſt inditū,quod temporis ſucceſſu, à Ruthenis atq; Polonis magis corruptum Lituania: gens verò Lituani dicitur. Hi primùm vrbem condiderunt, quā ex ducis Vilii nomine,Vilnam dixerunt,ea nunc metropolis Magni Lituaniæ ducatus eſt. Ea gens ſuperiorib.annis adeò obſcura,contempta,viliſq; Ruthenis fuit,vt Principes Kiouienſes ab ea ſola perizomata&ſuberat ob egeſtatem&ſoli ſterilitatem,in ſignum ſubiectionis exigerent. Sed cùm Vithenes ſemetipſum per rebellionem Lituanorum Principem conſtituiſſet, aſtu & virtute bellica Ruthenos ita contriuit,vt ſenſim maiores vires acquirens, eos ſub iugum deniq; miſerit,aurumq; & res alias precioſas in tributum ſibi pendere coegerit, quibus antea ſuber in ſeruitutis ſignum pependerat. Chrono.Polo.lib.4.c.39.

Alexander IIII. Papa Romanus bellum cum Encelino & Manfredo geſsit 1256. (vt ibi dictū eſt)Clarā Virginem Aſiſinatem,Franciſci Sororem,inter ſanctos retulit. Volat. Vrbanus quartus,præter ea quæ in Chronologia diximus,nihil fecit hiſtoria dignum,niſi quòd Thomæ Aquinatis inſtinctu Feſtum corporis 1256. Chriſti feria quinta poſt Trinitatis celebrandum inſtituit.Maſſ.Nota tamen, quomodo Manfredo vi ademerit Siciliæ Regna,eaq; Carolo contra ius faſq; dederit,ex quo furto manifeſto cædes multæ ſunt patratæ. Abſente hoc Pontifice(Peruſii namq; erat)Romani iterū libertati ſtudentes, Bandereſios creant nouos magiſtratus,qui vitæ neciſq; haberent poteſtatem.Senatorē priuatum hominem,quendā,Brancaleonem Bononienſem legerunt,quem paulò poſt fugatū iterùm reuocarunt. Clemens IIII. Narbonenſis, Iuris ſcientiſsimus, duas filias habuit ex matrimonio ei natas,quarū alteri CCC. libras Turonenſes pro dote aſsignauit: Alteri ſacræ Virgini XXX. Nepotem ex fratre tres obtinentē præbendas,duas relinquere coegit. Hic Conradinum Conra- 1266. di Siciliæ Regis filium Regnorum hęredem Carolo Francię Regis fratri prodidit. Nam cum Conradinus,magno Germanorum exercitu Viterbiū tranſiret,vbi tum Papa degebat,dixiſſe fertur.Clemens:Conradinum tanquā agnū ad cædem duci.Quo ſe proditionis conſcium eſſe non diſsimulauit. Deinde cùm circa Neapolim cum Carolo confligeret,& initio ſatis haberet Victoriæ, proditione ſeſe aperiente , Conradinus & Henricus dux Auſtriæ capiuntur, Qui in captiuitate miſerè tractati & irriſi,tandem iuſſu Papæ Clementis etiā decollati ſunt. Sic regnum Neapolis ad Gallos deuenit, & Ducatus Sueuiæ, Romani Pontificis improbitate ceſſauit. Conradino mortuo Teutonici ibidem quendam de Ochſenfurt,fabri filium,nomine Stoch,regem ſtatuunt,licet plurimùm renitentē,qui ſenſim ab exercitu ſe ſubtrahens,poſt octo menſes ad incudem in Patriam eſt reuerſus. Sabel.lib.7. AEne. 9. Poſt Clementis mortem Sella Pontificia vacat duobus annis , eò quòd nullus tàm ſceleſtus

Anni Chriſti. (Sanctus volebam) inueniri poſſet, qui ſuperioribus dignè ſucceſsiſſet. Tan-
1272. dem Gregorius X. inuentus eſt dignus ſucceſſor. Hic ante omnia pacem inter Genuenſes & Venetos diu conçertantes conſtituit. Deinde Florentinos Pontificis oppida inuadentes ſacris interdixit, proficiſcens in Galliam Lugduni Concilium celebrauit. In quo Michael Paleologus Imp. Conſtantinopolita-
1273. nus cum Romano dogmate rurſus conuenit, cum eius maiores duodecies antea conueniſſent, ſemperq; deſciuiſſent. Interfuit & Philippus Rex: Papa Romam reuertens, ac iter propè mœnia Florentinorum faciens, eos interdicto iam ferè triennali ſoluere noluit. Volat. Ceterùm hic Gregorius in ipſo quoq; Concilio ſtatuit, vt defuncto Pontifice. Cardinales clauderentur in conclaui quodã ſine cibo & potu, donec vnanimi conſenſu aliõ P P. elegiſſent. Gregorio pontifice electoribus inſtante vt idoneum quendam Romano Imperio uius Alſatiæ, poſt longam vacationē Imperij, & ciuilia bella, communi Prin- principem in Regē eligerent, Rodulphus, Comes Habſpurgenſis, Landgracipum voto electus eſt in Imperatorem Germaniæ & Romanorum, penultima Septembris die. Hic cum Papa Lauſannæ conueniens in Imperio confirmatur, vt hi verſiculi teſtantur.

Bis ſexcenti ſeptuaginta treſq; ſtetêre
Anni, Lauſann dum Rex & Papa fuêre.

Et quanquam iniunctum illi eſſet ab Electoribus, vt proficiſceretur intra annum Romam diadematis cauſa, tamen nunquam hoc fecit, ſemper publicas occupationes in publico prætendens, priuatim verò dicere ſolitus, Cæſarū veſtigia læta ac magnifica videri in Italiæ introitu, ſed in exitu triſtia, miſera & luctuoſa: alludens ad illud Æſopici, de Vulpe & Leone, vbi Vulpecula dicebat, ſe quidem videre multa introeuntium veſtigia (in ſpeluncam Leonis, ſcilicet, ad quam venire inuitabatur) ſed exeuntium paucisſima. Miſit tamen Rodulphus Locum tenentem in Italiam, quem vrbes magna parte ſuſceperunt.

1275. Innocentius V. Ordinis Prædicatorum monachus PP. factus eſt. Vol. Huic Hadrianus V. ſuccedens Innocentij IIII. fratris filius fuit. Qui ambo nihil Pa-
1278. pa dignum egerunt. Iohannes verò XXI. Vliſiponenſis vir admodum literatus fuit, & multa ſcripſit, verùm rebus agendis parùm prudens. Is Viterbij ex ruina conclauis moritur. Huic Nicolaus III. ſuffectus ex Vrſinorum genere, ob morum hypocriſim Vrſinus compoſitus vulgo dictus. Hic Carolo II. Siciliæ Regi maximè inimicus fuit, eoq; de officio Senatorio deiecto, inſtituit, ne quis Princeps eum locum deinde obtineret. Petrū Arragonem ratione Conſtantiæ vxoris, quæ regina Siciliæ nata erat, ſolicitauit, vti Siciliam inuaderet. Ædificia Eccleſiarum quædam reſtituit, In vno laudandus, quòd notarios & Tabelliones, vt pauperū ſanguine victitantes, abs ſe reiecit, In vno præcipuè accuſatus, quòd quæ alijs iuſtis de cauſis erepta eſſent, non Reipub. ſed ſuis amicis conferret, inter quæ & Surianum ijſdem contulit, vbi & mortuus eſt.
1282. Vol. Martinus IIII. cùm Petrum Arragonem claſſem contra Siciliæ regnum clàm parantem, interrogaret, Quid ſibi apparatus vellet? reſpondit Petrus: Se interulam laceraturum fore, ſi illam putaret cogitationum ſuarum conſciam eſſe, Quod dictum Metelli Macedonici prius fuit. Quare PP. indignam fore
1286. expeditionem ratus, eum ſacris interdixit, bonorum eius præda impunè diripientibus conceſſa. Petrus verò hæc nihil curans, Siciliæ Regnum obtinuit. Honorius IIII. huic ſuffectus in Auentino habitauit, vbi & ædes nouas extruxit, quæ & Volaterrani temporibus adhuc ſteterunt. Hic Petrum Arrago-

nem

nem quoque ſacris prohibuit, eò quòd Sicilia non abſtineret, atq; eam Papali auariciæ relinqueret. Ordinem Eremitarum confirmauit. Carmelitanis album aſsignauit amictum. Vol. Nicolaus IIII. Ordinis Minorum Pontificatum hinc obtinuit. Hic Petrum Columnam in Patrum collegium adoptauit: cæterùm nihil egit memoria dignum. 1288.

AdolphusComes Naſſauienſis in Imperatorem electus eſt, qui apud Rodulphum, in magna æſtimatione fuerat. Ad hæc erat frater Adolphi Moguntinus Archiepiſcopus Elector, cuius auxilio Regni titulum im petrauit. Hic ob paupertatem & infortunium, quod ei in omnibus actionibus publicis aderat, Electorum conſenſu iterùm ab Imporio eſt remotus: Atq; Albertus dux Auſtriæ in locum eius ſuffectus. Quod cùm ægrè ferret Adolphus, bellũ contra Albertũ parat: congrediuntur aciebus in Campo VVormacienſi: committitur pugna ſatis atrox per dimidiũ diei. In ea pugna cadit Adolphus: quo occiſo Albertus Aquiſgranum profectus coronatur in Regem Romanorũ. Ab hoc Alberto familia domus Auſtrię deſcendit, quę vſq; ad noſtrã ętatẽ potentia & reb. bellicis cęteris Germanorũ familijs, vt plurimis ſemper prẹſtitit. 1292.

Petrus Moroneus ex Eremita Pontifex creatur, Caroli II. Regis & Latini Cardinalis fauore, ac dicitur Cœleſtinus V. Hic magis ſolitudini natus, quàm rebus agendis perſuaſus à BenedictoCaietano, qui poſtea Bonifacius VIII. dictus eſt, & eius ſucceſſor fuit: ſeſe Pontificatu menſe VII. abdicat: ac dum ad ſolitudinem redit, ſucceſſoris iuſſu retrahitur, atq; in arce Fumonis captus includitur, in qua non longe pòſt ex mœrore obijt, miraculis poſt mortem clarus, vndè & à Clemente V. Auenioni inter Sanctos relatus eſt. Celebritas eius ad XIIII. Cal. Iulij eſt inſtituta &c. Vol. Platin. Ab hoc Cœleſtino Ordo Cœleſtinorum nomen & origenẽ habet. Benedictus proditor eius ſuffectus eſt, eodẽ die quo is ſe abdicaret Pontificatũ, dictuſq; eſt Bonifacius VIII. de quo vulgò dictum eſt: Intrauit vt vulpes, vixit vt Leo, mortuus eſt vt canis. Hic Iubilæum inſtituit primus, ac celebrauit anno 1300. quo & Turcorum Potentia per Othomanum in Aſia cœpit. BaſilicamB. Petri tintinnabulis æreis exornauit (Volateranus dicit, nihil dulcius eorum ſonitu audiri: quod an certum ſit, neſcio) Vectigalia eius Baſilicæ longè adauxit. Cum Francorum Rege Philippo, & Columnenſium domo graues exercuit inimicitias: ex Columneſibus duosCardinales depoſuit, Philippum regno deijcere ſtuduit: qua de re Gallici cuiuſtam ſcriptoris verba adijciam. Anno 1301. inquit, Bonifacius ſcripſit Philippo Franco, ſe eſſe dominũ (Nota, vt intelligas dictum Pauli 2. The. 2.) omnium tam temporalium quàm ſpiritualium per orbem terrarum. Conſequenter & regnum Francię à ſe debere ſuſcipi. Quod quia non fecerat, meruiſſe priuari. Rex autem contemptis legatis, literas ipſorum igni publico tradidit, vias regni pręcluſit, ne quis poſſet Romam accedere: Concilioq; Pariſijs conuocato, Pontificem ipſum ſchiſmaticum, hęreticum, ſediſq; inuaſorẽ nominans, ad generale conciliũ aduerſus eum appellauit. Anno ſequenti Bonifacius Romæ Synodum contra Philippũ tenuit (ita loquitur ille) in feſto omnium Sanctorũ, ſed non inuenit, quod illi iuſtè imponeret, diſsidente Concilio. At anno de hinc proximo excommunicauit eũ, quòd vias præcluſiſſet, & Epiſcopum quendam eieciſſet, & inueſtituras Eccleſiarũ vſurpaſſe diceretur, eiuſq; Regnum Alberto Imperatori (quem nuper ſupplicem ſpreuerat) vltrò tradidit, pauloq; pòſt Anagniæ à gente ſua (erat enim Anagnius) & à domeſticis ſuis captus eſt 7. die Septembris, omniſq; Theſaurus eius prędę patuit. Hæc 1294.

 Maſſeus.

Anni Chriſti. 1306. Maſſeus. Benedictus XI. qui huic Vulpeculæ ſucceſsit, Taruiſinus Ordinis prædicatorum monachus fuit, is Cardinales Columnenſes,& Philippum regem reſtituit. De interfectoribus Bonifacij quæſtionem egit,& nihil vltra: Peruſij moritur. Vbi poſt longam Patrum concertationem Clemens V. ex Vaſconia, Præſul Burgdegalenſis abſens creatur, qui ſtatim Cardinales in Galliam vocat, ad Auinionem vrbẽ, vbi ſucceſſores eius manſere annis LXIIII. Librum Clementinarũ abs ſe compoſitum edidit in Viennenſi Concilio. In coronatione huius Pontificis, quæ Lugduni facta eſt, tanta hominum multitudo confluxit ex Gallis, vt Iohañes Britanniȩ Dux cum multis alijs ruina muri occubuerit, Philippus Rex parte corporis læſus, Pontifex quoq; ipſe turba ingenti oppreſſus, vix mortis periculum euaſerit. Templariorum Ordinẽ deſtruxit, eorum bonis Rhodijs militibus conceſsit. Venetos ob Ferrariã occupatam, itemq; Florentinos & Lucenſes ſacris interdixit. Tres Legatos ex Ordine Cardinalium ad regendam Italiam miſit. Volat.

1308. Henricus VII. Lutzelburgenſis dictus, in locum Alberti Imperatoris eligitur concordi electorum ſuffragio: Aquiſgrani cum Margareta vxore Corona Caroli Magni coronatur. Filium Iohannem regem Bohemiæ in comitijs Spiræ deſignauit, deſponſata ei filia regis Bohemiæ. In Italia multos ad obedientiam reduxit: ac cùm Siciliæ regnũ, ad quod à Siculis vocabatur, armis iam ad ſe pertrahere inſtitueret, à pſeudoreligioſo ex VVelfinorũ conſpiratione, qui ſe amicum imperatori diu ſimularat intoxicata hoſtia, quã bono Principi dum Euchariſtia ſeſe confirmaret, dederat, occiditur. Pius Princeps cùm ſentiret venenum ſibi datum, ſceleſtũ illũ vt fugeret admonuiſſe fertur, ac dixiſſe: Domine recedatis, nã ſi percipiunt Teutonici, & noſtri deuoti, morte moriemini. Qui Senas recedens, aurũ, quod ei in mercedem impietatis erat promiſſum, accepit. Sed hoc confratres ſuos non liberauit. Nam multi eorũ in Thuſcia & Longobardia & alijs locis vnà cũ dominib. igni gladioue perierunt. Par.

1314. Electores Francofordiæ conuenerunt, Moguntinus, Treuir, Colonienſis, Iohannes Bohemiæ rex, Rodulphus Palatinus, Rodulphus Dux Saxoniæ, Volckmarus, vel VVoldemarus Marchio Brandeburgenſis, in die Luciæ, ibi diſcordantibus ſuffragijs Ludouicus Bauarus à Moguntino, Treuirenſe, Bohemo & Brandeburgenſi: Fridericus Auſtriæ Dux à Colonienſi, Palatino & Saxone, electi ſunt. Ludouicus Aquiſgrani, Fridericus Bonnæ coronabatur. Ex qua diſcordia ingentia per Germaniam bella ſunt excitata. Sentiebant cum Bauaro ciuitates omnes inferioris Germaniæ vſq; ad Argentoratum, ex Heluetijs Berna & Solodurum, Sueuiæ ciuitates ferè omnes præter Vlmam. Friderico adhærebant Papa, Rex Ralliæ, Rex Hungariæ, Sueuiæ Nobiles, Palatinus & aliquot ciuitates: durauit hoc diſsidium annis ferè nouen, in quibus expeditiones aliquæ ſunt factæ, ſed cædes memorabilis nulla, donec Fridericus amiſsis bello copijs à Bauaro caperetur. Captus eſt autem à Nobile quodam Franco, cui Eberhardus de Mosbach nomen fuit. Is Burggrauio Noribergenſi captum tradidit: tandẽ compoſita in has conditiones pace, vt Fridericus Imperio ſe abdicaret, Ludouicus in Auſtriam eum reſtitueret, libertate donatus ad ſua redijt.

1317. Iohannes XXII. Portuenſis Epiſcopus, Lugduni renuntiatus eſt Rom. Pontifex, poſtquàm Sella ex diſcordia Cardinalium duobus ferè annis vacaſſet. Hic Thomam Aquinatem, & Thomam erſordienſem quendam cum Ludo-

nico

uico Toloſano preſule, fratre Caroli II. Ordinis minorum inter Sanctos retulit. Nouam militum Religionē inſtituit in Luſatia, quorum caput fuit oppidum Syluenſis Diœceſeos. Ludouicum Imperatorem Sacris interdixit, eò quòd Imperatorio nomine ſine aſſenſu Sanctiſsimi vteretur, & quòd ius Italicarum vrbium, in quibus præfectos ſuos diſpoſuerat poſt captum Fridericū, ante Coronationem vſurparet. Hinc multa diſsidia & Schiſma grauiſsimū ortum habuêre, quod malum 24. ferè annis durauit. Et quanquam Ludouic9 ſępenumerò pro abſolutione ſupplicaret, tamē nihil impetrare potuit, ita vt plęriq; præſtantes & docti viri, acta Pontificis approbare nō potuerint. Extat liber in his tumultibus ſcriptus, cui author titulū, Defenſor pacis, fecit, in quo de iure Imperatoris & Pontificis agitur. Ac cùm concludat author, Pontificē Imperatori ſubeſſe debere, Papa ſcriptores & lectores eius libri excōmunicauit, aliam rationem non habens, qua ſuam poteſtatē fictumq; ac furtiuum ius ſuum defenderet, quàm Banni fulmina ementita. Fratricellorum, qui & pauperes de Lugduno ſunt dicti, eò quod Lugduni cœperāt, Sectā damnauit Iohannes. Horum princeps erat Magiſter Michael Ceſenanus, miniſter Ordinis minorum. Docebant Chriſtum & Apoſtolos adeò fuiſſe pauperes, vt nihil haberent ſuum, nec in particulari, nec in cōmuni. Imperatorē Romanum non eſſe ſubiectum Romano Pontifici, niſi tantùm in ſpiritualibus (neminē poſſe ſaluari, qui aliter crederet. Per hos inprimis Ludouicus Imperator confortatus eſt, vt Papæ ſe conatibus viriliter opponeret, tali appellatione in omnes Imperij fines publicata. Nos Ludouicus Romanorum rex, proponimus aduerſus Iohannem, qui ſe dicit eſſe Papam, quòd Chriſti teſtamentū de pace malè exequitur, publicam Chriſtianitatis pacem perturbens: nec reminiſcitur à Sancto Conſtantino, id quicquid nunc habet honoris, latitanti Syluestro promiſſum, malè gratus Romano Imperio, vndè deſumpſit omnem, quo nunc abutitur, ſplendorem. BEGARDOS quoq; & Beginnas hæreticos, qui & in Vienenſi Concilio dānauit. Horū inſanus error erat, quod docerēt, Hominē poſſe in hac vita ad tantā perfectionem peruenire, vt amplius proficere nequiret: Ac talem hominē, nec gratia, nec gloria Dei amplius indigere, ſed eſſe omninò in ſpiritus libertate, nulli creaturę ſubiectū, non obligari ad obedientiā prælatorum, non orandum, non ieiunandū, non curandum de virtutibus, nō honorandum Euchriſtiæ Sacramentū, & ne cogitandum quidē de paſsione Chriſti, & alijs eius humanitatis beneficij, quod hæc omnia eſſent hominis imperfecti. Perfecto autē licere quicquid natura ſuggeſſerit. Ideoq; fornicari peccatū eſſe nō reputabant, At mulieri oſculum figere, mortale facinus. Maſſeus lib. 18. Ceterùm per hęc tempora Sanctiſsimus Papa Iohannes in hanc hæreſim incidit, quā & publicè eſt profeſſus, quòd doceret, Animas nō videre Deum ante nouiſsimā diem. Sic enim Pater eius docuerat, decept9 ex viſionibus Tandali, quę vulgò circūferebātur ſcriptis editę. Vidi eas nugas in mea iuuentute, quo tempore legendis eiuſmodi valdè delectabar: Miſitq; Ioh. duos Concionatores, vnum prędicatorū, alterum Minorum ordinis, Pariſios, qui errorē eius ibidē publicè profitebantur. Sed Pontifici reſtitit quidā Tomas prędicator Anglus, quem Papa in carcerem miſit. Rex verò cōuocauit Synodum in Palatio ſuo in Vatiniana ſylua, vbi omnes congregati cōtra Pontificē ſubſcripſerunt. Hinc Rex legatos ad Papam miſit, ad reuocandū errorē eum adhortās, ac vt Thomā captū dimitteret, Qui victum abſoluit, ſe quoq; (vt fertur) admonitionibus amicorum in mortis articulo emendauit.

Anni Christi. 1322. 1338.

Anni Chriſti.
Benedictus XII. Sententiam Iohannis in Ludouicum Imperatorem pro-
bauit, & cùm ius Imperij ad ſe deueniſſe arbitraretur, Imperialibus oppidis
1335. vicarios ipſe impoſuit Clemens VI. Iubilæum abſens Romæ celebrari iuſsit,
idq; ad annum quinquageſimum reduxit. Carolum Bohemiæ regis filium in
1342. Bauari contumeliam Imperatorē declarauit. Volat. Hoc tempore Romæ Ni-
colaus Rentij tyrannidē vrbis occupauit. Publicus hic ſcriba erat, nec nobili
genere, ſed magni & erecti animi: populum ad libertatē excitauit, arma corri-
puit, Capitoliū occupauit, hoc titulo in ſubſcribendo vſus, Nicolaus Seuerus
& Clemens, libertatis, pacis, iuſtitię Tribunus, ac ſacræ Rom. Reip. liberator il-
luſtris. Quo factū eſt, vt omnis Italia ad eum legationes de amicitia ineunda
& pace mitterent: ſed dum Tyrannus paulatim efficitur, ab vrbe pellitur, poſt
ſeptem menſes regni ſui, nocte in Bohemiam ad Corolum confugit, Qui cap-
tum eum Clementi miſit, à quo in vinculis retentus eſt, vſq; ad Innocentium
VI. Hic Romā poſtea eum dimiſit, vt Franciſco Baroncello, qui ſimili amentia
Tyrannidem inuaſerat, reſiſteret: Quo deuicto, tribunatu iterùm & ſolus po-
titur. Sed breui poſt tempore, cùm eſſet nobilitate, & præſertim Columnen-
ſibus aduerſus, à ciuibus obtruncatur: Hic Imperij eius finis fuit. Sunt qui ſcri-
bant, eum Ludouicum & Carolū citaſſe, vt Roman venientes cauſam Impe-
rij coram ipſo agitarent. Item vt Clemens Papa intra annū Romam veniret,
atq; ibi reſideret: quod niſi faceret, ſe cum populo Rom. aliū Pontificem ele-
cturum &c. Vide Paralip. Abbatis Vrſp. Chronicis addita. Mortuo Ludouico
1347. Carolus ex Bohemia cum magno equitatu in Bauariam Ratisbonā perrexit,
vbi tanquam rex Rom. ilicò eſt receptus, vndè & noribergam venit, ibidemq;
receptus, ab alijs quoque ciuitatibus Imperialibus ſuſcipitur. Sed hæredes Lu-
douici Bauari, & Henricus Archiepiſcopus Moguntinus, & Palatinus Rheni,
Henricuſq; Saxoniæ dux, noluerunt eum recipere. Re tandē compoſita, poſt
quinquennium, ab his quoq; pro rege Rom. eſt agnitus. Epiſcopus Bamber-
genſis, à Papa acceperat poteſtatem ſoluendi eos, qui Ludouico adhæſerant,
his conditionibus: I. Vt iuuarent fidelitatem Papæ. II. Imperatorem non ha-
bere ius conſtituendi Papam aut deponendi. III. Vt neminem agnoſcerent
regem vel Imperatorem non confirmatum à Papa. Qui hæc non iurarent, nec
abſolui deberent. Sacrificuli & monachi plæriq; iurant & abſoluuntur, Laici
iurare nolunt. Tandem Rex & Epiſcopus tumultum vulgi veriti, abſoluunt
omnes ſine conditionibus illis. Carolus Moguntiam veniens, audit Electores
alium electuros regem, eò quòd electio Caroli non valeret, cùm facta eſſet vi-
uente ad huc Ludouico. Eligitur ab Electoribus Eduardus Angliæ rex, qui
gratijs actis pro honore, Gallico bello ſe occupatum eſſe dicens, Imperij titu-
lum recuſauit. Hinc Fridericū Marchionem Miſniæ Ludouici Imper. Gene-
rum contra Carolum eligunt. At Marchio accepit à Carolo X M. marcarum
argenti, & ceſsit Carolo electionem, ac regalia à Carolo accepit. Ita Imperij
dignitas Carolo manſit; qui Francofordiæ in Regem ſuſcipitur, ciuibus iſtic
nundinas & omnia eorum Priuilegia confirmans & corroborans. Paral.
Secta flagellantiū tum vehementer increuit per prouincias, incertū quo
1349. autore primùm inſtituta, niſi illo, quem ceteris non vigilantibus tradit Euan-
geliū ſuperſeminaſſe zizania. Homines rudes, qui per Germanię agros flagel-
lis ſe attriuerāt, cruces in veſte præferebāt, ad vrbes gregatim ibant proceſsio-
ne diſciplinata, capitū operimētis ad oculos demiſsis, luminib. in terrā fixis,
triſtes & mœſti ſemper cernebantur. Flagella trib. reſtib. erant trinodia: nod
ferrum

ferrum in crucis formã eminens habebant: liuentes ex crebris ictibus ac vulneribus ſcapulas & dorſa prætulêre. Eccleſiam ingreſſi poſitis veſtibus, ſubucula linea ab vmbilico dimiſſa ſumebant. Ita egreſſi per Cœmiteria nudi ſternebantur, alij proni in faciẽ, alij in latus, nonnulli in dorſum, quidam extentis in altum palmis, pœnitentiæ formam ad ſingula peccatorum genera in geſtu ſignificabant. Progreſſus ex omni numero vnus, ſingulos tangebat, dicens: Det tibi Deus remiſsionem tuorum peccatorum, ſurge. Indè in ordines digeſti, præcinẽtibus duobus, verſum chorus iterabat, Vbi Dominicæ Paſsionis in cantu quodã incidiſſet mentio, mox vnà Proruunt in terram, nõn vt ſolemus, primò geniculantes, ſed vno impetu, veluti præcipitata ligna vel ſaxa ruebant, quem quiſq; ſtans locum fortè habuit. Alber. Krantz. Vand. lib. 8. cap. 28. In complurimis locis hæc ſecta non fuit admiſſa ad vrbes, præſertim in Polonia, reſiſtente eis vehementiſsimè Ianuſsio Gnetznenſi Archiepiſcopo.

Innocentius VI. Papa Romanus in nullo clarus, quàm quòd eius iuſſu Carolus à duobus Cardinalibus eſt coronatus, & ab Italia Romaq;, ne ibi habitaret, aut diutius moram traheret, excluſus. Vrbanus V. præter ea quæ in Chronologia ſunt dicta, nihil egit, niſi quod Romam venit anno quarto Papatus ſui, vbi caluarias Apoſtolorum (tam certa res eſt Romanis) diu quæſitas, ac tandem repertas in ſancta ſanctorum Sacello neglectas (quod ſi Q. Curtij, aut Mutij Scheuolæ, aut Grachorum, aut Catilinę fuerunt) loculis argenteis operuit, atq; in loco vbi nunc viſuntur condidit. Circa hæc tempora Carolus Imp: Moguntiæ comitia habuit, quibus omnes ferè Electores interfuerunt, cum Saxoniæ & Bauariæ ducibus. Iſtuc Pontifex miſerat legatum pro ſubſidio Cameræ. Quem cùm Imperator præſentibus Principibus audiuiſſet, reſpondit: Domine legate, Papa miſit vos ad Germaniam, in qua magnam pecuniam corraditis, ſed in Clero nihil reformatis. Aſtabat autẽ Cuno de Falckenſtein Canonicus Magunt. cum capitio precioſo, aureis & ſericis ligaturis conſuto, quod Imperator ſuo capiti imponens, inquit: Sùmne in Capitio Cunonis, plus milite, quàm Clerico ſimilis? & intuitus Gerlacum Archiepiſcopum Moguntinum, ſic affatur: Domine Archiepiſcope, vobis præcipimus, ſub ea fidelitate, qua nobis aſtringimini, vt Clerum veſtrum reformetis, tollatiſq; abuſum in veſtibus, calceis, capillis & toto vitæ habitu. Quod ſi fecerint, mandetis fructus beneficiorum ſuorum occupari, & fiſco noſtro præſentandos, quos nos in honeſtiores vſus conuertemus. Colloquio iſto peracto, legatus Papæ non diu Moguntiæ hæſit, ſed quaſi fugitans, conſcenſa naui Coloniam ſoluit.

Ciuitates Germaniæ plæraq; quæ nauigationem in mari exercent, vno fœdere ſunt colligatę, quę confœderatio dicitur Germanicè **die Hense**/ habent à regno Angliæ & Galliæ magna priuilegia, de quibus liber ſingularis, apud Mercatores earundem ciuitatum in magno precio habetur, in quo omnia illorum priuilegia, conuentus & acta conſcripta ſunt. Eæ tante ſunt potentiæ, cùm earum vltra LXX. eſſe dicantur, vt magnis Monarchis eſſent metuendæ, vbi ipſæ (quod rarum fit in tanta hominũ perfidia) ſibiipſis fideles & concordes eſſe vellent. Inter has potentia Lubecum excellit, quibus proximi eſſe dicuntur Dantiſcani, qui & Gedanenſes dicuntur.

Gregorius XI. Papa cùm omnes ferè Italiæ ciuitates à Papa deficerent, monitu Catharinæ Senenſis, quæ poſtea adoranda fuit, & Baldi Peruſini eius olim præceptoris cum XXI. triremibus ex Gallia Romam redijt. Florentinos, qui defectionis authores erant, & omnia quę Pontificis fuerant circa ſe

oppida

Anni Chriſti.

1354.
1355.
1364.
1369.
1372.

Anni Chriſti. oppida occupauerant, ſacris interdixit: quibus tandẽ Bannum eius ſpernẽtibus bellum quoq; intulit. Volat.

1376. VVenzeslaus Caroli filius Cæſar factus eſt à patre, qui vt AEneas Sylulius tradit, cuilibet Electorum C M. aureorum dare eſt pollicitus, vt filium crearent Regem Romanorũ, Deinde cùm non eſſet ſoluendo, obligauit eis Thelonia, Vectigalia & oppida Imperialia; hinc Aquila deplumatur, neruiq; Reipub. debilitantur. Cæterùm ſunt qui VVenzeslaum octo annis cum patre regnaſſe tradant, Regemq; factum anno Chriſti 1370. Quod ſic intelligas, Carolus tum cœpit de filii electione agere, cum Germaniæ Principibus, ſed reſiſtentibus iis, res in ſextum annum eſt protracta, quo demum tempore largitionibus, vt dictum eſt, vt filius diceretur Romanorum Rex, obtinuit. De hoc Vvenceslao cùm puer recẽs natus Noribergę baptizaretur, duplici præſagio qualis futurus eſſet Rex, ſignificatũ eſt. Ventris enim excremento Baptiſmi (Hyems enim erat & frigus maximum) calefacta fuerat, cùm templi Ianitor vt maturaret opus ab aulicis coactus, nimium materiæ igni appoſuiſſet.

1379. Poſt Gregorii XI. mortem, exortum eſt ingens ſchiſma, Nam Italici Cardinales Italũ feceruntPapã, VrbanumVI. Neapolitanum, Barenſem Archiepiſcopum. Gallici autem ſeceſsione facta, aliũ Gallum Clementẽ VII. eligunt. Hic Auinionẽ ſedem collocauit, vbi & multi anteceſſorum ſuorum reſederant. Fuerunt ex hoc tempore ſemper duo Papæ, vnus Romæ, alter Auinione (quæ tum Roma altera à multis eſt dicta) donec in Concilio Conſtantiæ hoc

1390. diſsidium ſit ſublatum. Vrbanus annũ Iubilæum (vt habent Germanici ſcriptores) anno Chriſti 1390. indixit, cùm maximum ex eo Romanis eſſe lucrum præſentiret. Annates quoq; (vt vocant) hoc eſt Vectigal prædiorum ſacerdotaliũ inſtituit, parandi auxilii gratia aduerſus infideles. Huic inſtitutioni Anglici aduerſantes, Concilio congregato, Papæ ius vltra Oceani limites abiudicarunt. Præſules tamen poſtea id Vectigal dare in ſe receperunt. Quidã hanc

1391. conſtitutionem Annatum Benedicto IX. quidam Iohanni XXII. aſſcribunt. Bonifacius IX. iuuenis admodum Pontificatum iniit: Hic Bandereſios Romanorum Magiſtratum ſuſtulit, atq; vt externum Senatorẽ, vt ſtatutum prius fu

1395. erat, accerſerent, compulit Romanos. De bello Sigiſmundi Regis cum Turcis lege Pauli Iouii de rebus Turcicis libellũ, qui paruo cõparatur ære: Vbi omnia hæc cum aliis de Turcis ſcitu neceſſariis, ſatis diligenter ſunt conſcripta &c.

1398. Poſt Victoriam Baiazetes Conſtantinopolim obſedit, eamq; proculdubio in poteſtatem ſuam redegiſſet, ni eodem tempore Tamberlanes Scytharum Princeps potentiſsimus in Minorem Aſiam magno cum exercitu (duodecies centena Millia hominũ armatorum eum habuiſſe ferunt) perueniſſet, eamq; totam occupaſſet. Quam ob cauſam Baiazetes Conſtantinopoli relicta, exercitum Angorium deduxit (quam Ancyram veteribus fuiſſe putant) ac prope Stellam montẽ, vbi olim cum Mithridate Pompeius pugnauerat, cum Tamberlane conflixit, ac ſuperatus eſt. Hunc igitur captum Tamberlanes catenis aureis ligauit, atq; in ferream caueam intruſum, per totam Aſiam & Syriam circumduxit, quouſq; tandem ipſi miſeriarum finem mors attulit. Ferunt quoq; Tamberlanem hoc Baiazete vſum eſſe pro ſcabello, ſi quando equum inſcenderet.

1400. Cum VVenzeslaus Rex magis voluptati, quàm Reipub. & Imperii bonis, per omne tempus Imperii ſui darẽt operam, neque quicquam moniti

Ele

Anni Christi.

Electorum ob audiret, Principes Electores Francofordiæ, vt moris eſt, con-
gregati, de alio Romanorum rege eligendo conſultarunt. Erat id temporis
Princeps & Potentia & armis clarus, Fridericus Dux Brunſuigiæ & Lunebur-
gi, ad hunc plæriq; Electorum reſpiciebant. Solus Moguntinus Archiepiſco-
pus, cui cum Friderico clanculariæ erant ſimultates, vehementius reſiſtebat.
Quam ob cauſam conuentus is ſolutus eſt. Fridericus Dux Brunſuigiæ &c.
cum Rodulpho Saxoniæ duce Electore, & Sigiſmundo Comite Anhaltino
Francofordia excedens, ſaluoq; conductu (vt vocant) prius accepto, in itinere
Moguntini Præſulis, in via regia contra ius faſq; inſidiis excipitur, vbi com-
miſſo prælio, Rodulphus tribus ſe comitantibus vix aufugit. Sigiſmundus
captus eſt, Fridericus confoſſus interiit. Facta eſt hæc proditio non procul à
Fritislaria, vt Saxoniæ ſcriptores tradiderunt. Hinc iterùm conuenerunt Ele-
ctores, qui deplorato & deſtituto VVenceslao, Rupertum Comitem Palati-
num Rheni in Romanorum Regem elegerunt, quem & Fridericus Coloni-
enſis Archipræſul de more Aquiſgrani conſecrauit. VVenzeslaus à Noriber-
genſibus aliquot vaſa vini Rhenenſis optimi accepit (aliud namq; non petie-
rat) eoſq; à iuramento, quo ipſi tanquam Rom. Regi fuerant obſtricti, abſol-
uit. Ex quo coniicere potes quantum ei curæ fuerit de Imperio &c.

Hoc anno Legē à Papa Bonifacio latam, & Blondus & Platina autores ſunt, 1401.
qua Dominium orbis obtinuerit. Ea ſic habet: Non licere cuiquā Sacerdotii
ad quod promoueretur beneficiū adipiſci, priuſquā primas illius anni ęſtima-
tionis pecunias Pontificiali ærario perſoluiſſet. Innocentius VII. cum Rom. 1405.
ciuibus bellūm habuit, amicos ſuos Principes fecit. Gregorius XII. poſt Inno- 1407.
centiū hac lege Papa creatus eſt Romæ, vt ſi ex re foret Eccleſiæ, ſe Pontifica-
tu abdicaret, ob Benedictum XIII. Petrum Lunam vocatum, qui Auenione
Clementi ſucceſſerat. Gregor. addixerat ſe ceſſurū, modò Benedictus quoq; 1409.
Pontificatum deponeret. Sed cùm Benedictus nollet, & ex Auenione in Hiſ-
panias fugeret, nec Gregorius cedere voluit. Quapropter Conciliū Piſæ habi-
tum fuit. In quo & Gregorius & Benedictus ſunt depoſiti, & tertius electus eſt
Alexander V. Qui Ladislaū Siciliæ Regē, in Concilio Regno priuauit, idq; Lu- 1410.
douico Andegauienſium Duci competere declarauit. Platin. Gregor. Arimi-
num fugit, ibiq; manſit vſq; ad Conciliū Conſtantienſe. Alexander Bononiæ
reſedit. Nam Vngari Romæ magnā Tyrannidē exercebant, quibus tum cum
Gallis ob Neapolitanum Regnū bellum erat. Atq; ſic tres Soles in Papatu re-
lucebant, quorum nullus in vero Papatus cœlo erat collocatus, ſed omnes in-
fra in nubibus pallidi apparebant, vt quibus mox euaneſcendum eſſet. Alex-
andro Bononiæ defuncto Iohannes XXIII. ſufficitur, qui cum aliis duobus 1411.
Papp. in Concilio Conſtantienſi eſt depoſitus à Sela Pontificiali.

Sigiſmundus rex Vngariæ frater VVenceslai, Caroli quarti filius, in Ro-
manorum regem poſt Rupertum eſt electus, cordatus & Pacificus Princeps,
qui vt Pacem Eccleſiæ ſuo Imperio reſtitueret, plurima obiuit regna. Pene-
trauit Franciam: Salutato rege, de concordia Eccleſiæ cum ipſo conue-
nit. Hinc in Angliam nauigauit, ibique cum Rege de pace futura egit.
Deinde in Italiam tranſiit, & cum Papa Iohanne conſultauit, de habendo
Concilio, vt ſchiſma Eccleſiæ tolleretur. Ita conſenſu Papæ, Imperato-
ris regis Franciæ, & regis Angliæ, Concilium Conſtantienſe incepit: ad quod
venit ex Italia Iohannes XXIII. Papa. Imperator Sigiſmundus in nocte nata-
lis Domini eò venit, & in miſſa eius noctis Euangeliū vti Diaconus cantauit: 1414.
Exiit

Anni Christi. Exijt edictum à Cæſare Auguſto &c. Durauit hoc concilium annos quatuor.
In quo cùm plurima & maxima negocia pro gloria CHRISTI & pro publica vtilitate poterant agi, ſi putris caro Eccleſiaſticorum potuiſſet ferre ſalem Euangelij: nihil tamen magis eſt effectum, quàm quod doctrina CHRISTI, quæ tum per multos, à ſancto Spiritu illuminatos viros, in lucem reuocabatur, per idem Concilium ſit condemnata, atq; ſub modium abſcondita. Iohannes Papa officium Papale deponit anno ſecundo, hujus Concilij, qui non longè pòſt, Iudicium timens, noctu aufugit, captuſq; apud Aldenburgum caſtellum, triennio eſt cuſtoditus. Deinde Iohannis VVicleffij doctrina eſt damnata. Iohannes Huſs & Hieronymus Pragenſis ſaluo conductu dato, ad Concilium citantur, Vbi non longè poſt condemnati, igni ſunt cremati. De quibus, ſi quis plura deſiderat, legat acta Concilij, quæ magno volumine ſunt ædita: vel ſi compendium malit, conſulat Paralipomena Abbatis Vrſpergenſis Chronico addita. Depoſitis tribus Papis ſupra nominatis, Martinus V.
1417. Pontifex eſt electus autoritate Concilij: è Columnenſium familia hic fuit, & ſtatim ab electione inuito Imperatore in Italiam redijt, vt Volaterranus ait, prius indicto Baſiliæ Concilio. In Italia res Eccleſiæ, à Brachio Peruſino occupatas, bello recepit. Florentiæ Coſmi Medicis precibus exoratus, Iohannem
1423. XXIII. carcere liberauit, eumq; Cardinalem remanere permiſit. Quid in ConcilioPapię ſit actum, apud Italos require. Germanis de ipſo nihil conſtat.
1431. Eugenius IIII. Ordinis Cœleſtinorum Venetus natione, Romanus Pontifex poſt Martinum creatus eſt. Hic Sigiſmundum Regem Rom. & Vngariæ Romam venientē Imperiali coronā redimiuit. Cum Romanis & Petro Fortebrachio bellum geſsit. Conciliū Baſilienſe ſummo ſtudio impediuit, cùm tamen ſuo iuſſu id conuocatum eſſet. De huius Concilij actis extant duo libri ab AEnea Syluio, qui deinde Pontifex factus, Pius II. eſt dictus, ſumma diligentia conſcripti, quos ipſe autor cum Pontifex factus eſſet, ſupprimere conatus eſt. Compendium eiuſdem Concilij in Paralipomenis, de quibus nunc aliquoties eſt dictum, inuenies. Eas namq; Pontificum nugas, & noſtrorum hominum ſtultitias, qui prælucente Verbo Veritatis, Antichriſtum videre aut noluerunt, aut non potuerunt, forſan ſic volente Deo, longius hîc referre me tędet atq; piget. Tot enim ſceleribus Pontificū deſcribendis hactenus defatigatus, atq; ita ſum irritatus, vt me pœniteat, ſi bona aliqua dictione in eis conſcribendis vti debeā. Quare quę reſtant memorabilia, paucis & breuiter recenſebo, Quò tandē ab hoc opere, quod in fine mihi ſatis moleſtū eſſe cœpit, liberat9, ad Sacrarū rerū ſtudia (quorū mihi potior vſus eſſe poteſt, quā ex his nefandiſsimorū nebulonum actis etiā optimis) animū reuocare poſsim.

Conciliū Florentinum ab Eugenio eſt conuocatū, quò prętextu eius Ba-
1438. ſilienſe, quod Pontificię autoritati ſatis erit aduerſum, cùm Papam Concilio ſubiectum eſſe decernere, diſsiparet. Fuerunt Florentiæ Græcorum & Rhutenorum qui ſub Poloniæ Regno ſunt Legati, ij cum Romana Religione coram conſenſerunt. Sed domum venientes Legati, Rhutenorum præſertim, ſuis non ſunt auditi, in eis quæ Papæ conceſſerant. Vt annales Polon. habent.

In Baſilienſi Concilio Amadeus Sabaudiæ dux, vxoratus & duos haben
1440. filios, ſuffragio *XXVI.* electorū ad Pontificatū prouehitur. Hic adeò munificus in pauperes fuit, vt ab oratoribus rogatus, Si quos haberet canes venaticos, vt eis oſtenderet: reſponderit, Se altera die eos oſtenſurū. Cùm verò adeſſent die ſequenti, ingentē Mendicorū multitudinē oſtendit, vnà diſcumbentium

Atq

Atq; hi ſunt, inquit, canes mei, quos alo quotidie, quibus ſpero me cœleſtem gloriam venaturum.

Fridericus III. huius nominis poſt mortem Alberti II Romanorum rex eligitur, Erneſti ducis Auſtriæ filius & patruelis Alberti regis fuit. Iuuenis XXV. annorum ad regnum vocatus Huius prima cura fuit, vt ſublata neutralitate de Germanica natione, ſubderet colla Romano Pontifici. Placuit ergò Amadeum (qui tunc Felix V. dicebatur) vt depoſito Pontificis nomine, ad pedes ſe Eugenii (vt quidam habent, Palmerius Nicolai tempore ponit) demitteret, qui in gratiam recepit eum, & Legationis titulo perornauit. Paral.

Libet hîc referre miſerabilem cladem Vladiſlai Vngariæ regis, quam Iuliani Cardinalis inſtinctu accepit cùm eius ſuaſu contra fœdera cum Turcis bellũ iniret. 1443. Iohannes Huniad magna clade Turcam Amuratem affecerat, ita vt Amurates cogeretur inducias facere. Hoc Iulianus ille Cardinalis, qui Baſilienſi concilio intererat, audiens, inducias cum Turca factas, diſſoluit hoc prætextu, non poſſe cum Turca pacem fieri ſine conſenſu Papæ: quoniam totius Chriſtianitatis hæc cauſa ſit. Sperabat autem Turcos facile vinci poſſe cùm Vladislaus, & Vngarorum & Polonorum copijs eſſet inſtructiſsimus. Vladislau. Cardinalem audiens, fœdus frangit: exercitum contra Amuratem ducit. Varnam vſque peruenit, quæ non longè diſtat à 1444. Conſtantinopoli, tametſi Iohannes Huniad hoc vehementer diſſuaſerit, vt qui populi ſui vires ſatis perſpectas haberet, Turcorumq; potentiam & conditionem non ignoraret: Nec ſine cauſa cum Amurate pacem fecerat. Et fertur, cùm Vladislaus à Valachiæ duce Dracola dicto auxilia peteret, quod Valachus bellum ſeriò diſſuaſerit, Nihilominus filium ſuum cum XXM. equitum miſerit, ac Vladislao dicere iuſſerit, quód donet ei ad illam profectionem celerrimum equum & precioſum, & ſimilem dederit filio ſuo. Nam non cogitet aliud, quàm vincendos & feriendos eſſe eos, idcirco ad manum habeant iſtos equos, vt cùm neceſsitas expoſcat, inſidentes fuga ſibi conſulant. Turci circumſpectè omnia agebant, & antequàm Vngari ſuos in ordinem redegiſſent, adoriebantur Turci. Ac quamuis Chriſtiani ſtrenuè ſeſe defenderent, interfectis multis Turcis, tamen Turci multitudine ſuperiores vicerunt, & Vladislaum iuuenẽ regem peremerunt Iulianus Cardinalis in fuga quoq; à Turcis occiditur, cùm auro gemmiſq cum abundare putarent. Huniad arte vſus, cum paucis effugit. Facta eſt hæc ſtrages 10. die Nouembris, anni Chriſti 1444. Paral.

Nicolaus V. Thomas antea vocatus, arte medicus deinde Subdiaconus factus, ex humili loco Bononiæ ſtudijs profecit. Miſſus deinde cum Iohãne Caruaialla Hiſpano, ab Eugenio in Germaniam Baſileenſis Concilij, ac neutralitatis, vt ipſi appellabant, tollendæ gratia Fautorem tunc Rom. Pontificis Æneam Syluium, qui 1447. poſtea Pius II. fuit apud Fridericum Imperatorem nactus, õnia ex voto reportauit. Redeuntib. honor adhibitus, Roſeis Galeris obuiam miſsis, ac in Senatus ordinem receptis. Hinc ad Pontificatum Eugenio defuncto eſt ſuſceptus. Præter Coronationem Friderici & ſublatam ſeditionem, quæ ob libertatem Romæ exoriebatur, Stephano Porcario duce, quem ſuſpendio in Palatio ſuſtulit, literarum ſtudia tunc ferè deleta, ſummo conatu iterùm excitauit, præmijs omnibus virtute præditis hominibus inuitatis. Bibliothecam Vaticanam inſtituit miſsis quaque verſus doctis viris comparandorum librorum gratia. Magiſtratus officium nulli vendidit. In vno notatus quód nimio bibendi ſtudio teneretur, perquiſitis vndiq, vinorum generibus. Volat.

 Iohannes

Iohannes Capiſtranus Monachus Minorita, à Papa Nicolao in Germaniam &
alias regiones miſſus eſt, ad prædicandam obedientiam Romanam. Is vt ſuæ doctri-
1453. næ autoritatem aliquam faceret, ludos & aleam, & alia eiuſmodi ciuilia exercitia, vt
ſunt conuiuia, ſaltationes &c. prohibuit, Tantam denique ſibi hac hypocriſi digni-
tatem acquiſiuit, vt à plæriſq; pro Sancto Dei homine adoraretur, cùm tamen nihil
ſanæ doctrinæ de Chriſto, deq; eius meritis, de reconciliatione cum Patre per Chri-
ſtum, & de regeneratione in Chriſto per Spiritum Sanctum, & de obedientia ergà
Deum &c. teneret. Sed tales doctores meretur mundus ſuo faſtidio Veritatis, quod
& noſtris Iunckheris & delicatulis ciuibus breui eueniet, cum veritatem Dei ferre
1455. præ nimia ſaturitate, non poſſint. Caliſtus III. Præſul & genere Valentinus, Alfon-
ſus Porgia vocatus, vir iuris Pontificij ſcientia doctiſsimus, Alfonſi regis familiariſſi-
mus, Pontifex Rom. creatur ex vaticinio Vincentij Ordinis prædicatorum, cuiu
ſcriptis in hoc opere plurimùm ſum vſus. Caliſtus expeditionem in Turcas, quan
ante Pontificatum vouerat, ſi ad hoc faſtigium perueniret, continuò fecit, XII. tri
remes cum Ludouico Patriarcha Aquileienſi mittit, qui expugnata Lesbo Inſul
cum aliquot Caſtellis breui tempore reuerſus eſt. Vſuncaſanum Armeniæ Perſiæ
1456. regem per Oratores magnoperè hortatus eſt contra eoſdem hoſtes (vt Volateranu
habet) Poloniæ verò annales ad tempora Sixti IIII. huius Vſuncaſani victorias po
nunt. Caliſti quoq; tempore nobilis illa ad Belgradum de Turcis victoria contigi
vbi tres Iohannes, nomine clari interfuêre, Caruaialla legatus, Hunniad Vaiuod
Dux, & Capiſtranus concionator. Cæſa ſunt hoſtium multa millia, & pro numer
noſtrorum plurima. Interceptæ hoſtis machinæ Bombardæ, & omnis generis be
licus apparatus. Eam noſtrorum victoriam tàm impatienti animo ſertur tuliſſe
hoſtis, Turcorum Imperator, vt vir ſæuus alias, tenere lachrymas non potuerit, ba
1459. bam euulſerit, & per omnia inſano & furenti ſeſe per ſimilem exhibuerit. Vnd
quid amiſerit, coniecturam facere potes. Pius II. Æneas Syluius antea dictus Sene
ſis natione, in aula Friderici ad primam dignitatem eſt promotus, cuius Epiſtola
rum magiſter fuit. Poſtremò magnis rebus & legationibus adhibitus, à Caliſto Ca
dinalis factus, ei deniq; in Pontificatu ſuccedit. Contra Turcos profectionem ind
xit, ſed non peregit, præuentus morte. Sunt qui ſcribant, eum prætextu belli Turc
ci Germaniæ, cuius diuitias non ignorabat, vt qui multos annos in ea tranſegera
pecunias ad ſe rapere conatum eſſe, vt eas in luxum Pontificium & amicos paupe
res effunderet. Vide Paral. Ferdinandum regem in regnum Neapolitanum autori
tate ac exercitu adiutum inſtituit. Vir literis deditus, & ſuprà modum ambitioſu
1465. ſeptuagenarius obijt, Cui ſuffectus eſt Paulus II. Petrus Barbus, patria Venetus, Eu
genij ſororis filius fuit. Tardus & craſſa ceruice: quapropter res Pontificalis ma
gnam inclinationem fecit, ita vt ex eo tempore ſemper in peius ruerit. Is enim ne
1472. literarum ſcientia, neq; moribus clarus, præter neceſſarias auditiones dies totos a
voluptati, aut nummis penſitandis, aut veterū numiſmatis, ſiue gemmis, ſiue im
ginibus ſpectandis tradebat. Tandem poſt cœnam obruente crapula repentinò e
apoplexia interiit. Volat. Sixtus IIII. Franciſcus Sauonenſis dictus, ordinis Mino
rum generalis ac Theologiæ profeſſor, ſuſcepto Pontificatu, animum ad repara
dam vrbem Romam, atq; ad res bellicas adiecit. Vrbem ita exornauit, vt ex lute
latericiam relinqueret. Bella geſsit, primum contra Nicolaum Tifernatem: ſecu
dum contra Florentinos: tertium contra Ferdinandum Siciliæ regem, in quo con
miſſa pugna magnum regis exercitum vnà cum Calabriæ duce profligauit. C

lumne

umnenſes quoq; armis ſollicitauit Romæ, è quibus Laurentium captum cuſtodiæ Anni Chriſti
nandauit. Hinc in Venetos bellum ſumpſit pro Hercule Eſtenſi, duce Ferrariæ. Iu-
bilæum ad X X V. annum reduxit, & celebrauit. Tandem cùm videret Herculem Ferrariæ ducem cum Venetis facere pacem atque concordiam, ex animi dolore, podagra inſuper aggrauante moritur.

Innocentius V I I I. Iohan. Baptiſta Cibo Genuenſis, qui pauper olim puer, forma tamen præſtanti, inter Alfonſi regis Siciliæ miniſtros: inde Romam veniens n contubernio Philippi Cardinalis Bononienſis fuit: à Xiſto demum Cardinalis 1394.
factus, ipſius fit ſucceſſor. Bellum cum Ferdinando Siciliæ rege principio Pontificatus ſui habuit: ſed mox pertæſus belli, animum ad quietem appulit. Vrbem à latrocinio purgauit, ſeuerius in malefactores animaduertens, ita vt nec potentioribus Romanis parceretur. Nothos filios primus omnium Pontificum publicè honeſtauit: vni Franciſco nomine oppida nonnulla vrbi vicina dedit, Laurentijq; Medicis filiam matrimonio locauit. Biennio antequàm decederet, in narcem quandam ſoporiferam ex morbo incidens, horis ferme X X. ſine arteriarum motu immobilis apparuit: famaq; mortis quoquo verſus perlata fuit: iamq; Cardinales de ordinandis circa ſucceſſorem omnibus conuenerant, cùm ſubitò viuus apparuit. Exceſſit biennio pòſt ex eodem ferè morbo, ætatis anno L X.

Alexander V I. Rodericus Boria dictus antea, Caliſti olim Pontificis ex ſorore 1493.
nepos, Innocentio ſucceſsit. Cardinales qui eum elegerant, primi ingratum eum ſenſerunt: omnes enim varia calamitate preſsit, quoſdam exilio, quoſdam verò carcere mulctans. Bellum cum Vrſinis geſsit quos & per filium nothum victos cepit, atq; domuit. Hinc nihil prius habuit, quam Innocentij exemplo ſuos nothos honoribus, verùm longè maioribus extollere, quando iam res hæc honori & gloriæ eſſe cœpit. Tanta ſanctitate fuerunt præditi Sanctiſsimi illi. Ex filijs vnum Siciliæ Principem fecit: alterum Cæſarem nomine, Cardinalem: minorem, in Hiſpania Ducem, qui breui tempore pòſt nocte quadam trucidatus, & in Tyberim proiectus eſt. Cæſar Cardinalis relicto ordine, in Galliam ſe contulit magna vi auri ſecum ablata. Vbi Ludouici Regis propinquam de Lebreto in vxorem vnà cum oppido Valentia accepit. Regis deinde auxilio perpetuoque fœdere, multum in Italia ſibi ditionis parauit, iuuante quoque eum patre Alexandro, qui nil optabat magis, quàm filium maximum Principem fieri. Filia Alexandri tribus Principibus ſucceſsione elocata fuit, primùm Iohanni Sfortiæ Piſaurienſi duci: deinde abdicata Aloiſio Aragoni Alfonſi regis filio notho: quo demum interfecto, Alfonſo Eſtenſi Ferrariæ duci. Iubilæum anno Chriſti M. D. Romæ celebrauit Alexander, in quo ijs qui venire neglexerant, ſeu minimè poterant, per diplomata Iubilæi gratiam conceſsit, ſed non gratis. Veneno tandem vitam amiſit. Plura vide apud Volaterranum, qui bella Cæſaris & Patris fraudes Alexandri graphicè depingit. Sub huius Pontificatu mortui ſunt, Hermolaus Barbarus Venetus, Patriarcha Aquileienſis de bonis literis optimè meritus: Angelus Politianus, vir eloquentiſsimus, & linguæ latinæ vindex atque illuſtrator: Iohannes Picus Mirandulæ Comes nobilis & ad- 1494.
mirandus Philoſophus, etiam iuuenis moritur Florentinæ fruſtrata multorum expectatione, de multarum bonarum literarum & maximè circa Philoſophiam & Theologiam reſtitutione.

1503.
Pius I I I. Pij I I ex ſorore nepos, Alexandro in Pontificatu ſucceſsit: hic ſtatim contra Gallos Italiam occupantes conſpirationem fecit: ſed XXX. die ab electione

ſui deceſsit, nihilo rerum à ſe geſto, quas maximas animo conceperat. Nam præter
bellum Gallicum, & Eccleſiam reformare, Concilium celebrare, ac in Turcos pro-
ficiſci auunculi imitatione inſtituerat. Hactenus ſecuti ſumus in Pontificum vitis,
poſt R. Barns Hiſtoriam Pontific. Raphaelem Volaterranum, qui cum hoc Ponti-
fice finit lib. 22. Anthropologiæ ſuæ. Cæterum quæ reſtant, breuiter ex noſtratibus
indicabimus.

Iulius II. Patria Genuenſis, Patrum conſenſu Pio tertio ſuccedit. Iulianus antea
dictus. Is cùm parentibus natus eſſet obſcuris, fortunæ beneficio ſuaq; induſtria per
gradus honorum conſcendens ad ſummum peruenit. Vir acri & verſuto ingenio,
ad bella præcipuè natus. Patrimoniũ Petri nemo animoſius tutatus eſt Pontificum:
neque callidius quiſquam multorum iudicio, amplificare inſtituit. Rauennam à
Venetis occupatam, grauiſsima cinxit obſidione, quam tandem expugnatam for-
titer Romanæ ſedi reſtituit. Simili virtute Seruiam, Imolam, Fauentiam, Foroiuliũ,
& alia quædam è manibus ijſdem eripuit. Præterea alia non pauca, quæ ab ijs tene-
bantur recepit, ſubinde noua parta victoria, ſed non ſine multo ſudore & ſanguine.
Bononiam eiectis Bentiuolis inſigni triumpho inuectus eſt. Res Gallorum rege Lu-
douico XII. grauiter affecit: plura daturus non Gallo tantùm, ſi per mortem li-
cuiſſet. Moritur autem bellica gloria clarus, durante adhuc Concilio, quod Romæ
in Laterano indixerat, ea potiſsimùm de cauſa, vt Concilium Piſanum hac via vel
deſtrueret vi, vel arte eluderet. Nam hoc contra ipſum inſtitutum agi videbatur, &
opera Maximiliani Cæſaris, Regis Franciæ Ludouici & Cardinalium quorundam,
quos rebelles Cardinalitio honore priuauerat. Leo X. in demortui Iulij locum ſuf-
1513. ficitur, præter ſpem omnium ſuffragijs in ipſum concordantibus. Huic antea no-
men erat Iohannes Medices Florentinus. In iuuentute Angelum Politianum, virum
Græcè Latineq. doctiſsimum præceptorem audiuit, ſub cuius diſciplina in bonis ar-
tibus non mediocriter profecit. Pontificatu ſuſcepto, delitijs magis quàm militiæ
deditus, Muſicos in magno precio habuit, doctos viros ſupra modum amauit. Mul-
ta aliorum arbitratu agi paſſus eſt, ipſe quietis & ocij amantior. Ducem Vrbinatem
ducatus poſſeſsione priuauit, in eius locum ſubſtituens ex fratre nepotem. In Du-
1516. cem Ferranienſem idem tentatum fuit, ſed fruſtra. Polonis anno Chriſti 1516. Iu-
bilæi gratiam venalem dedit: idemq, in Germania faciens: quæ cum impudenti-
us in Saxonia à Iohanne Detzelio quodam monacho commendarentur, Sancto
viro & Domino in Chriſto reuerendiſsimo Martino Luthero, Vuitebergenſis tunc
Eccleſiæ concionatori occaſionem præbuerunt, contra indulgentias illas ſcriptis
& dictis agere, vnde talis orta eſt tela, quam Romani Pontifices, & omnes vniuerſi-
tates totius Chriſtianitatis, nunquam extricare poterunt. De quibus vt ſingula ſunt
1517. acta, vſque ad ipſius Lutheri mortem, ſcripta eius conſulere poteſt pius Lector,
quæ nunc paſsim omnium piorum manibus teruntur. Optarim vt quidam
tanta veneratione legerent ea, & tanto pietatis zelo, quanto fortaſsis ad errores ſuos
ex ipſis ſtabiliendos, & Eccleſiæ moleſtias augendas ſtudio flagrant. Tunc me her-
cle tot rixarum tot maledictorum & execrationum inter eos non eſſet, qui Sanctiſsi-
mi viri, illius diſcipuli, & dici & eſſe volunt.

1519. Carolus Hiſpaniarum rex ad Imperium vocatur, maximè id volente Friderico
duce Saxoniæ Electore, in quem pleraq; electorum ſuffragia collata erant. De huius
rebus geſtis ſcribere non eſt huius operis, cùm ea tanta ſint, & tam infinita, vt paruo
volumine comprehendi non queant. Quin & hoc labore, Iohannes Schleidanus

& alij

& alij huius ſeculi ſcriptores non contemnendi, egregiè me leuarunt. Quare tantum ea hoc loco addam, ne paginæ hæ prorſus vacent, quæ in priore editione breuiter ſunt á me dicta. Carolus V. Vormatiæ comitia Imperij egit, in quibus D. Lutherus de doctrina ſuá requiſitus publicè ſe defendit. Atque in iiſdem comitijs finiti ſunt (vt ego iudico) anni deſtructionis Eccleſiæ, per Antichriſtum, de quibus 1521.
Apocal. 11. dicitur. Vide ſupra ſub annum Chriſti 261. Ex hoc tempore German a Chriſti Euangelio illuminari cœpta eſt. Quod lumen optarim diligentius cuſtodiret: ſed ſurdis fabulam.

ADRIANVS VI. natione Germanus, Caroli V. Imperatoris olim præceptor 1522.
Leoni ſufficitur. Idem nomen quod antea habuit, ſeruauit. In iuuentute Louanij profecit, literis ita incumbens, vt facilè Scholæ eius fieret Princeps. Propter morum grauitatem & doctrinæ excellentiam ad Carolum inſtituendum vocatus in aulam Hiſpaniæ regis, Carolo in Germania agente præficitur: Ibiq; exiſtens in Pontificem Max. eligitur. Octauo pòſt menſe quàm creatus eſt, Romam veniens, coronam accepit prid. Cal. Septembris. In Pontificatu nihil admodum egregij fecit, quod ſcri- 1524.
ptu eſſet dignum, niſi quòd & ipſe Chriſti doctrinam & Lutherum eſt inſectatus. CLEMENS VII. ei ſucceſsit, cui Iulius nomen erat antea, quod & ſeruare decreuerat: ſed Cardinalium monitu Clementis accepit, quod moribus ſuis aptius eſſe videbatur. Hic cum Gallis contra Cæſarem faueret, Cæſaris exercitum in Italia existentem, Romam traxit: qui occupata Vrbe Pontificem in Caſtro S. Angeli aliquot diebus grauiſsima obſidione preſſerunt, qua tandem dedere ſeſe Cæſareanis eſt coactus. Carolus nimis obſeruans Pontificis priſtinæ eum dignitati mox reſtituit. Quæ verò militum in hac Vrbis occupatione fuerint virtutes, quomodo Cardinales tractauerint pro dignitate, & theſauros explicauerint, & alia nunc ab alijs ſatis luculenter ſcriptis ſunt prodita: quò & pium lectorem remitto. Cæterùm quæ de ſectis & ſeditionibus Ruſticorum & Anabaptiſtarum ſcitu ſunt neceſſaria, in operib. D. Lutheri copioſiſsimè ſunt indicata, vnde Pius Lector ea cum confutationibus omnium errorum maximo cum fructu petere poteſt. Reliqua in Chronologia, quo quodlibet tempore ſit actum, ſunt annotata: quorum vberior deſcriptio aliud tempus, maiuſque ocium quàm nunc mihi datum ſit, requirit. Quare ad a- 1525
a feſtinans, huic operi in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, finem imponam. Qui ſua bonitate omnia quibus nunc veritas & Eccleſia veritatis columna ab impijs, & indoctis doctis opprimitur, ad ſtatum meliorem reducere dignetur, Amen.

ILLVSTRISSIMI ATQVE PIENTISSIMI PRINCIPIS, SAXONIAE DVCIS ELECTORIS IOHANNIS FRIDERICI captiuitas, á Iohanne Funccio, cùm adhuc eſſet Noribergæ, Anno 1547. in æſtate conſcripta.

ANno poſt natiuitatem Domini noſtri IESV CHRISTI, M. D. XL VII. cùm Cæſarea Maieſtas, collectis copijs auxilijsq; in Miſniam perueniſſet caſtraq; ad torrentem Iana, inter oppidula Lumitium ac Mugelam poſuiſſet: Dux Saxoniæ Iohannes Fridericus Elector, hac de re certior factus, ſuo cum exercitu ex Miſnia oppido, vbi dies aliquot ſtatiuá habuerat trans Albim mouit. Ac quo minus Imperatoriæ Maieſtati facultas inſequendi daretur, pontem ſublicium à veteribus magna induſtria, multiſque impenſis conſtructum, incendit. Ac copijs ſuis ſecundum Albim ductis, ad Mulbergam Saxoniæ oppidum, caſtra locat. Hæc cùm Cæſarea

Anni Christi.

Maieſtas ex fama publica cognouiſſet,non vltrà cunctandum eſſe ſtatuit, Sed ſimul ac dies illuxit qui erat VIII. Cal.Maji,dieſq; Domino ſacer, toto cum exercitu ad Strelam contendit. Id in caſtellum in monte ſitum ſupra Albim, ſtadijs à Mulberga ferè octo abeſt. Hic vbi caſtra poſuiſſet, quidam ex Maieſtatis ſuæ exercitu palantes, ad ea loca peruenerunt, quorum è regione Dux Saxoniæ caſtra habebat. Ac ſimul ſe vtrinq; conſpexère, ſclopetis inuicem ſe trans Albim petere, donec prima acies, fata ne an caſu, ad idem loci aduentaret. Quos totum agmen ordinibus factis ponè ſequebatur. De his cum Duci Saxoniæ nunciatum eſſet, qui eadem hora ſacris intererat, adduci non potuit, vt Imperatorem inſtructis copijs adeſſe crederet. At cùm equitatus Hungaricus, qui vulgo Huſari appellantur, vnà cum ſclopetarijs Hiſpanicis (Hi enim in prima acie collocati erant) Albim flumen attigiſſent, tantum repentè prælium ſclopetis eſt commiſſum vt Saxones pontem, quem nauibus in flumine fecerant, incendere, ac littus relinquere, oppidumq; Mulberg petere cogerentur. Interea Cæſarea Maieſtas machinas, quas bombardas vocant (eò quòd bombum ardentem magna vi expellant) ad littus fluminis adduxit. Quo viſo, Dux Saxoniæ cum ſuis conſilio inito, locum deſerere, ac Vitebergam, Ducatus ſui metropolim munitiſsimam, cum exercitu proficiſci ſtatuit. Decertare enim cum Imp. Maieſt. id temporis parùm videbatur oportunum: Si quidem copiæ ſuæ trifariam, aut quadrifariam per prouincias ſuas erant diſperſæ, nec in tam celeri ac inſperato Imp. Maieſt. aduentu, in vnum congregari locum potuerant. Idcirco impedimenta cum lixis & bombardis bellicis præmittit, quibus præſidij cauſa paucos milites adiunxit: decem ſignis peditum, ac ſeptem turmis equitum ad ſui cuſtodiam reſeruatis. Hæc ita dum fiunt, Hiſpani quidam nudatis corporibus, ac gladijs quos ore tenebant, ſeſe quàm celerrimè in flumē coniecère: ex his nonnulli flumen tranatarunt pars aquis ſubmerſi: quidam verò pontem naualem, ita, vt ardebat religatum ad littus adduxerunt. His nauibus vſi, plurimi ex Hiſpanis flumen tranſière. Quos Dux Saxoniæ vna equitum parte aliquandiu tranſitu prohibuit, quò tutior ſuis eſſet diſceſſus: ac cùm loca illos tuta attigiſſe exiſtimaret, deſerens Albim ſuos inſtructa acie ſubſecutus eſt.

At poſtquam Hiſpani littus ab hoſte deſertum eſſe cernerent, plurimi ex eis flumini ſe credentes, nando trajicere cōtendebant, quorum pauci aduerſam ripam attigère: plurimi verò pernicitate fluminis rapti, aquis oppreſsi ſuffocati ſunt. Qui flumen traiecerant, cùm de diſceſſu Ducis omnia explorata haberent, Cæſareæ Maieſt. nunciatum hæc renatando quàm citiſsimè poterant venire. Ad quorum nuncium, peroportunè Imperatoria Maieſt. hominem quendam ruſticum nacta eſt, qui per Albim vadum doceret. Quo per Germanos, Hiſpanos & Huſaros equites explorato, Cæſarea Maieſt. confeſtim equites mille vadum tranſire iubet, Qui primùm ac flumen ſuperarunt, ſeſe (vt illis mos eſt) paſsim per omnia itinera diſperſerunt: Quos equites à Duce poſt oppidum Mulberg in id collocati, vt Cæſarianos ab inſequendo arcerent, adorti; ad flumen vſque ex templò propellebant. At his propulſis, longius eos inſequi deſtiterunt: ſeu quòd rebantur ſatis ſe officio ſuo functos eſſe, ac Cæſarianos ſemel in fugam verſos denuò tentare pugnam non audere: ſeu quòd fortuna Cæſareæ Maieſt. id ſic diſponebat. Mox enim in campo quàm longiſsimè ab Albi ſe receperunt. Quod Cæſarianis & colligendi ſe, & cum hoſtibus iterùm congrediendi peroportunam præbuit facultatem. Primùm igitur ac ſeſe colligerunt, receptis auctiſq; animis Saxonicos inuaſere, quorum animi ha

inſperat

Anni Chriſti.

inſperata Cæſareanorum audacia non mediocriter frangebantur, ita vt ad primum Cæſareanorum impetum, collem in quem ſe receperant, ſenſim recedendo deſererent. His cognitis, Cæſarea Maieſtas omnem equitatum, cum Huſaris propria perſona traduxit, Regia Maieſt. Ducibusq; reliquis comitantibus, qui Imperatoriæ Maieſt. caſtra ſequebantur. Dum hæc fiunt, pons in Albis fluuio nauibus eſt inſtructus, per quem pedeſtres copiæ ac machinæ bellicæ traducerentur. At Cæſarea maieſtas his non expectatis, equitibus inſtare, & quantum curſu ac viribus poterat, hoſtem inſequi. Quem tertio tandem miliario, ab eo loco quo Albim tranſierant prima acies adorta eſt circa ſyluam quæ ab arce Loch inibi ſita, Lochiana appellatur. Hîc instructa acie Dux incedebat pedites ſyluam pro munitione habebant, ex vno latere equitatum, ex altero ſclopetarios, ad quos paludes & foſſæ eo loci factæ (fortè ad deriuandam ex agris nimiam humiditatem) difficilem Cæſareanis acceſſum præbebant.

Machina bellica, ſicut & Cæſareanis, nulla erat: præmiſerat namq; eas (vt ſuprà memorauimus cum lixis & impedimentis. Quare nullum ex eis Duci ſubſidium, neq; Cæſareæ maieſtati detrimentum vllum eſſe poterat. At cùm Cæſarea Maieſtas cum eo agmine, quod ductabat, ad primam ſuam aciem deueniſſet, omnisq; equitatus vnum in locum congregatus eſſet, Huſaris, leuiorisq; armaturæ equitibus mandatum eſt, vti relicto hoſtium equitatu, peditum ordines inuaderent: Dux autem Mauricius ſuo cum equitatu hos inſequeretur: ac ſi qua poſſet, in hoſtium equitatum impreſsionem faceret. Facto igitur impetu, ab vtraq; parte, maxima contentione ſclopetis prælium eſt initum. Saxonum verò ſclopetarij, cum ſine magno fructu globos in Cæſareanos nimis properanter emiſſent, cumq; temporis tanta eſſet exiguitas, Mauriciusq; Dux tam acriter inſtaret, vt ſclopetas denuò onerare minimè poſſent, facilè diſsipati ac in fugam verſi ſunt. Quos equites præuenire magis, quam imitari maluerunt. Ad primam namq; Cæſareanorum impreſſionem terga verterunt, ſuorumq; peditum ordines effuſa fuga perturbarunt. At hi ordinibus vtcunq; inſtauratis, magnis animis impetum Cæſareanorum ſuſtinuerunt, ac aliquandiu fortiſsimè pugnauerunt. At cum ab Huſaris & leuioris armaturæ equitibus, vndiq; abſq; omni miſeratione cæderentur, pars maxima ex his occiderunt: qui curſu valebant, fuga quæſiuerunt ſalutem: quorum pauci tamen hoſtium manus euaſerunt: plus minus C C C multis vulneribus acceptis capti ſunt, quos Cæſar. Maieſt. clementiſsimè accepit, vulneribus eorum ex mandato S. M. obligatis tertió die pòſt liberè quò vellent ire dimiſit.

Diſsipatis itaq;, cæſis, ac in fugam verſis Ducis Saxoniæ copijs, Huſari ac equites Hiſpani, ſiue Neapolitani, hoſtium equites paſsim ita vt in fuga eos adoriebantur perſequi, ac occidione occidere ſatagebant. Pars longius ſecuti, lixas, calones cum impedimentis, bombardis, & alijs ad bellum neceſſarijs, in ſyluis interceperunt. Dux verò ipſe cum paucis ſuorum, non ita multum ab eo loco quo pugnatum eſt, circa eam ſyluæ partem, quæ à porcis ſylueſtribus nomen habet, vulgò der Schweinart/ à plurimis circumuentus eſt: Qui primùm ac in conſpectu Ducem habuêre vt ſeſe eis dederet poſtularunt. At Duce cum paucis ſuis egregiè ſtrenueq; ſeſe defendente, proq; libertate ſua fortiſsimè pugnante, euenit, vt in ſiniſtra faciei parte vulnus ei infligeretur. Quo accepto, ſatis cernere, ſe minimè parem eſſe, qui tantis viribus, quibus impetebatur, reſiſteret: ideo ad deditionem ſpectare. At cùm tres nationes, Germani ſimul ac Hiſpani cum Huſaris, quælibet

 pro

pro ſe vt ipſis ſeſe dederet inſtarent, nulli ſe quàm vni nobili genere Germanorum nato, Thil Trodtienſi nomine, admodum iuueni, dedere voluit: Cui & duos in huius rei teſtimonium annulos aureos, quos digitis ſuis detraxerat, vnà dedit.

Captum ergo Ducem, equites Neapolitani ad ſe acceperunt: ac confeſtim ad Ferdinandum, Ducem Albanenſem &c. deduxerunt, qui nulla interpoſita mora, hæc vt geſta erant Cæſareæ maieſt. nunciauit. Hoc nuncio accepto, Cæſar captum Ducem ad ſe adduci præcipit: Quod prædictus Dux Albanenſis Cæſareæ maieſt. ſummus equitum præfectus, tertiò recuſauit: ſubinde admonens, Imperatoriam maieſtatem, vt fert primus animi concitati impetus, poſſe aliquid grauius inceptum, aut dicto factoúe committere. At inſtante fortius Cæſarea maieſtate, iubenteq; vt Dux captus ad S. M. adduceretur, voluptati ſuæ Maieſt. ſatis factum eſt. Hic inter eundem Dux captus, oculis in cœlum, de quo vnicum iam præſidium ſibi expectandum erat, ſublatis, imoq; multis ex corde ductis ſuſpirijs, voce miſerabili ſic Deum alloquitur, MISERERE MEI DOMINE, NOS SVMVS IAM HIC. Quaſi diceret, niſi tu Domine tua me reſpicias miſeratione, & gratiam coram Cæſarea Maieſt dederis, omninò de me actum eſt. Ac cùm propius ad Cæſ. Maieſt. accederet, ait: Clementiſsime Cæſar (cuius orationem Cæſ. Maieſt. mox intercipit, dicens: Sic, ſic, iam ſum Clemens Cæſar) pergens verò Dux captus: Cæſareæ veſtræ maieſtatis captiuus ſum, aiebat ob id V. Cæſ. Maieſt. ſupplex oro, vt me dignetur cuſtodia digna Principe. Ad hæc Cæſarea maieſt. Sic quemadmodum eſtis meriti: abducite eum hinc Scimus quid nos deceat.

Hic ita tranſactis, Dux Iohannes Fridericus ad Magiſtrum de Campo, qui eius, aliorumq; captiuorum nobilium cuſtodiam ageret, deductus eſt Ac mox permiſſum, vt quorum opera ex ſuis vti vellet hos ſe accerſi iuberet. Qui magna ex parte Vitebergam profugerant: at ſimul ac vocati ſunt frequentes advenêre, dominoque ſuo etiam in captiuitate fideliter inſeruientes Dux ipſe, eodem curru, quo ante captiuitatem vſus eſt, poſt Cæſaream maieſt. vehi ſolebat. Cuſtodiebatur ſclopedarijs Hiſpanicis: cætera quàm honeſtiſsimè lautiſsimeq; tractatur. Donec tandem (diuina ſic diſponente clementia) anno poſt natum Chriſtum M D. LII. libertate iterùm ſit donatus. Dominus noſter IESVS CHRISTVS, Omnipotentis Dei Patris æternus filius, qui & ex beatiſsima ſemper Virgine Maria carnem ſuſcipere propter nos dignatus eſt, quo ex vita naturali atq; ob peccata morti obnoxia, ad incorruptibilitatem, ex terreno perituroq; ad regnum cæleſte ac perpetuum, nos ſanguine ſuo mediante, æternaq, eius Iuſticia & omnipotentia operante traduceret, ſic Spiritu ſuo regat corda Cæſareæ Regiæq; MM. omniumque totius orbis Principum vt pax firma in Eccleſia CHRISTI conſtituatur, quò regnum cœleſte in nobis, indies creſcat magis, ad gloriam nominis ſui: cui ſit laus, honor & Imperium, cum Patre & Spiritu ſancto, vni Deo, per omnia ſecula ſeculorum, AMEN.

FINIS COMMENTARIORVM IOHANNIS FVNCCII NORIMBERGENSIS.

Appendix

APPENDIX COMMENTARIORVM AB ALIIS COLLECTA.

De Laniena Parrhiſienſi.

CAROLVS IX REX GALLIÆ, CVM 1572.
videret bellis propter religionē motis finem aliter imponi non poſſe niſi ducibus callidè ſublatis, pacē fecerat ante biennium, & eam confirmarat ſorore ſua Nauarreno regi adoleſcenti, Condei filio verò Ducis Niuernenſis filia deſponſata, & ſimul cogitauerat quomodo nuptiarum prætextu pellectos Lutetiam proceres uno momento opprimeret omnes, ſolis principibus regiæ ſtirpis ſeruatis, quos vt adoleſcentes faciè reduci ad Eccleſiam Romanā poſſe confidebat. Conueniunt igitur Lutetiam præcipui omnes, nihil mali metuentes, nuptiarum feſtiuitati celebrandæ tribuuntur dies aliquot: his nondum finitis ecce Amiralius Caſpar Collignius præcipuus ex reformatis circa horam XI. matut. ex regia domum reuertens & litteras ipſi in via traditas perlegens verberatur globo emiſſo per vicinæ domus feneſtram. Accedit gener Amiralij regem, & petit inquiri in auctores. Rex ſimulat ſe excandeſcere, iubet inquiri auctorem, ipſe Amiralium cum multis principibus inuiſit mandatq; adhiberi excubias contra vim ex cohorte prætoria & remoueri pontificos omnes ex hoſpitijs Amiralio vicinis & introduci Hugonottos, quaſi melius præſto eſſe poſſent, ſi forte vis aliqua tentaretur. Sed euentus docuit, illud actum fuiſſe ideo, vt in vnum locum velut in caueam omnes concluſi ſimul opprimerentur. Rebus omnibus ſic inſtructis, iubentur ſub mediam noctem, quæ præceſsit diem Bartholomei armati nobiles, qui Hugonotis maximè erant infenſi in regia adeſſe. Pleriq; etiam ex principib. quibus moris eſt hoſpitium in regia tribuere, iam in armis erant. Sub horam 2. dimittuntur ex regia & mox occupant aditus omnes ad ea loca, quæ habebant Hugonoti proceres deinde Amirallij hoſpitium inuadunt, qui ſe ſolum peti exiſtimans, ſuos ſecedere ac ſaluti ſuæ conſulere iubet. Perfractis igitur foribus irruunt: initium cædis facit nobilis quidam VVirtebergenſis: ſuccedunt è cohorte prætoria Heluetij quibus nemo fuit truculentior. Amirallij multis vulneribus confoſſum cadauer, iuſſu Guiſij ardentis viſendi cupiditate, præcipitatur de feneſtra in ſubiectam aream domus. Trucidato Amiralio, ſæuitur in omnes qui apud ipſum reperti ſunt. Inde itur ad alios, nec ulli parcitur. Dum hæc in vrbe fiunt, ducuntur ex arce regia, qui apud Nauarrenum capti erant & penè in conſpectu eius confodiuntur à ſatellitibus regijs. Interemtis proceribus reformatorum & impunitatis venia conceſſa omnes in vrbe facinoroſi è ſuis procurrūt latibulis ac crucibus albis ſymboli locò ad pileos affixis armisq; correptis, ſatellitib9 regijs ſeſe coniungunt, diſcurrunt armati, obuios quosq; ſuſpectos ſternunt, domos ſuſpectorum aut ubi quoſpiam deliteſcere putant, effringunt, viros fœminasq; ſine diſcrimine trucidant; bona diripiunt, cadauera nudata & tracta per plateas, &

coarcerua-

Anni Chriſti.

coaceruata primò populi ludibrijs obijciunt, poſtea in flumen proijciunt. Amiralij cadauer naſo, auribus, dentibus, pudendis, extremis manibus pedibusq; mutilatum & tandem capite truncatum è patibulo ſuſpendunt. A meridie Andegauenſis vectus equo per vrbem cum aliquot proceribus pontificijs monet ſicarios vt abſtineant à cædibus, ac iubet vt ſi quos dignos ſupplicio norint, cuſtodiæ tradant. Sed vix eo digreſſo redeunt ad lanienam. Nihilominus etiam carceres replentur captiuis, mulieribus præſertim, quæ veſperi in tenebris aut ſtrangulantur aut in flumen præcipitantur. In eo furore interfecti ſunt multi docti ex omnium facultatum genere, Iurisconſulti, Medici, Philoſopi & inter hos Petrus Ramus, quin etiam nonnulli Pontificij: ac ferè nemo qui inimicum habuit potentiorem, tutus fuit; immò ex Pontificijs ij ſoli ferè ſe liberarunt periculis & ſuſpitione, qui ſe reliquorum innocentum ſanguine contaminarunt. Poſtridie quæ fuit 25. Auguſti nondum plane ceſſat laniena, & mulierculæ ſuperſtites vi pertrahuntur ad aras & ſtatuas idolorum & ad miſſarum ſpectacula ac cultus, cogunturq; liberos antea ab Hugonottorum ſacerdotibus baptizatos dare rebaptizandos. Aliquot autem millia hominum vnâ in vrbe illâ cæſa ſunt: vt etiam Lugduni Toloſæ & Rhotomagi. A meridie eiuſdem diei legati Pontificis Romani & alij adeunt regẽ & de his in Eccleſiam Romanã meritis gratulantur. Ipſe verò 28. Auguſti promulgat edictum, quo proteſtatur hæc, quæ iuſſu ſuo ſint facta in Amirallio & alijs nihil ad religionem pertinere, ſeq; velle priora decreta de religione obſeruari, niſi quod ob certas cauſſas conuentus Hugonottorum ad tempus interdicat.

1582. Comitia Auguſtæ habuit Rudolphus Imperator, ad quæ Auguſtus Saxoniæ Elector & alij principes profecti ſunt. Circa exitum comitiorum Gregorius XIII. P. P. Calendarij emendati, quod Gregorianum nominari voluit, formam ad Rudolphum Imp. miſit, vt in Germanico etiam Imperio illud promulgaret, ſicut ceteri orbis Chriſtiani reges, in Italia, Hiſpania, Gallia, Belgico, & Polonia, ſe facturos receperant. Erat autem ratio emendationis inſtituta auctore Aloyſio Lilio, à quo Lilianum, ſicut vetus à Iulio Imp. auctore Iulianum dicitur. Sed de Pontificis conſilio & emendandi Calendarij ratione totâ tunc obſeruatâ ex ipſius P. P. diplomate poſteros cognoſcere operæ precium fuerit ideoq; illud ſubijcere placuit.

GREGORIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI, AD PERPETVAM REI MEmoriam.

INter grauiſſimas paſtoralis officij noſtri curas ea poſtrema non eſt, vt quæ à ſacrô Tridentino concilio, ſedi Apoſtolicæ reſeruata ſunt, illa ad finem optatum, Deo adiutore perducantur. Sanè eiuſdem Concilij patres, cum ad reliquam cogitationem, Breuiarij quoq; curam adiungerent, tempore tamen excluſi, rem totam, ex ipſius Concilij decreto, ad auctoritatem & iudicium Romani Pontificis retulerunt. Duo autem Breuiario præcipuè continentur, quorum unum preces, laudesq; diuinas, feſtis, profeſtisq; diebus perſoluendas complectitur, alterum pertinet ad annuos Paſchæ, feſtorumq; ex eo pendentiũ recurſus, ſolis & Lunæ motu metiendos. Atq; illud quidem felicis recordationis Pius V. prædeceſſor noſter, abſoluendum curauit atq; edidit. Hoc verò quod nimirum exigit legitimam Calendarij

darij reſtitutionem, iamdiu á Romanis Pontificibus, prædeceſſoribus noſtris, & ſæpius tentatum eſt, verùm abſolui & ad exitum perduci ad hoc vſq; tempus non potuit, quod rationes emendandi Calendarij, quæ à cæleſtium motuum peritis proponebantur, propter magnas & ferè inextricabiles difficultates, quas huiuſmodi emendatio ſemper habuit, neq; perennes erant, neq; antiquos Eccleſiaſticos ritus incolumes, (quod inprimis hac in re curandum erat) ſeruabant. Dum itaque nos quoq; credita nobis, licet indignis, à DEO diſpenſatione freti, in hac cogitatione, curaq; verſaremur, allatus eſt nobis liber à dilecto filio Antonio Lilio, artium & Medicinæ Doctore, quem quondam Aloyſius eius germanus frater conſcripſerat, in quo per nouum quendam Epactarum Cyclum ab eo excogitatum & ad certam ipſius Aurei numeri normam directum, atq; ad quamcunq; anni ſolaris magnitudinem accommodatum, omnia quæ in Calendario collapſa ſunt, conſtanti ratione & ſeculis omnibus duratura, ſibi reſtitui poſſe oſtendit, vt Calendarium ipſum nulli unquam mutationi in poſterum expoſitum eſſe videatur. Nouam hanc reſtituendi Calendarij rationem exiguo volumine comprehenſam ad Chriſtianos Principes, celebrioresq; Vniuerſitates, paucos ante annos, miſimus, vt res, quæ omnium communis eſt, communi etiam omnium conſilio perficeretur: illi cum, quæ maximè optabamus, concordes reſpondiſſent, eorum nos omnium conſenſione adducti, viros ad Calendarij emendationem adhibuimus, in alma vrbe harum rerum peritiſsimos, quos longè antè ex primarijs Chriſtiani orbis nationibus delegeramus. Ii cum multum temporis & diligentiæ ad eam lucrubrationem adhibuiſſent, & Cyclos tam veterum quam recentiorum vndiq; conquiſitos ac diligentiſsimè perpenſos inter ſe contuliſſent, ſuo & doctorum hominum, qui ea de re ſcripſerunt, iudicio hunc præ cæteris elegerunt Epactarum Cyclũ, cui nonnulla etiam adiecerunt, quæ ex accurata circumſpectione viſa ſunt ad Calendarij perfectionem maximè pertinere. Conſiderantes igitur nos ad rectam Paſchalis feſti celebrationem, iuxta ſanctorum patrum ac veterum Romanorum Pontificum, præſertim Pij & Victoris primorum, nec non magni illius Oecumenici Concilij Niceni & aliorũm ſanctiones, tria neceſſario coniungenda & ſtatuenda eſſe: primùm, certam verni æquinoctij ſedem, deinde rectam poſitionem XIIII. Lunæ primi menſis, quæ vel in ipſum æqui noctij diem incidit, vel ei proximè ſuccedit, poſtremó primum quemq; diem dominicum, qui eandem XIIII. Lunam ſequitur: curauimus non ſolum æquinoctium vernum in priſtinam ſedem, à qua iam à Concilio Niceno decem circiter diebus receſsit, reſtituendam: & XIIII. Paſchalem ſuo in loco, à quo quatuor & eò amplius dies hoc tempore diſtat, reponendam: ſed viam quoq; tradendam & rationem, qua cauetur, vt in poſterum æquinoctiũ & XIIII. Luna à proprijs ſedibus nunquã dimoueãtur. Quó igitur vernũ æquinoctiũ, quod à patribus Concilij Niceni ad XII. Calendarũ Aprilis fuit conſtitutum, ad eandem ſedem reſtituatur: Præcipimus & mandamus, vt de menſe Octobri anni milleſimi quingẽteſimi Octuageſimi ſecundi, decẽ dies incluſiuè, à tertia nonarum vſq; ad pridie idus, eximantur, & dies, qui feſtum S. Franciſci, Nonas celebrari ſolitum, ſequitur, dicatur Idus Octobris, atq; in eo celebretur feſtum SS. Dionyſij, Ruſtici, & Eleutherij martyrum, cum commemoratione S. Marci Papæ & confeſſoris & SS. Sergij, Bachi, Marcelli & Apuleij martyrum. Septimo decimo verò Calend. Nouembris, qui dies proximè ſequitur, celebretur feſtum S. Calliſti Papæ, martyris, deinde XVI. Calend. Nouembris fiat officium & Miſſa

Anni Chriſti.

ſuti. hriſti.

& Miſſa de Dominica XVIII. poſt Pentecoſten, mutata litera Dominicali G. in C. Quintodecimo deniq; Cal. Nouemb. dies feſtus agatur S. Luc. Euangeliſtæ, à quo reliqui deinceps agantur feſti dies, prout ſunt in Cal. deſcripti. Ne verò ex hac noſtra decem dierum ſubtractione alicui, quod ad annuas vel menſtruas præſtationes pertinet, præiudicium fiat, partes iudicum erunt, in controuerſijs, quæ ſuper hoc exortæ fuerint, dictæ ſubtractionis rationem habere, addendo alios X. dies in fine cuiuslibet præſtationis. Deinde ne in poſterum à XII. Cal. Apr. æquinoctium recedat, ſtatuimus biſſextum quarto quoq; anno, (uti mos eſt) continuari debere, præterquam centeſimis annis, qui quamuis biſsextiles antea ſemper fuerint, qualem etiam eſſe volumus annum 1600: poſt eum tamen, qui deinceps conſequentur centeſimi, non omnes Biſsextiles ſint, ſed in quadringentis quibusq; annis, primi quiq; tres centeſimi ſine Biſsexto tranſigantur, quartus verò quiſq; centeſimus Biſsextilis ſit: ita vt annus 1700. 1800. 1900. Biſſextiles non ſint: anno verò 2000. more conſueto dies Biſsextus intercaletur, Februario dies 29. continente: idemq; ordo intermittendi, intercalandiq; biſsextum diem, in quadringentis quibusque annis perpetuo conſeruetur. Quo item XIIII. Paſchalis rectè inueniatur, itemque dies Lunæ iuxta antiquum Eccleſiæ morem, ex martyrologio ſingulis diebus ediſcendi, fideli populo verè proponantur: ſtatuimus, vt amoto aureo numero de Calendario, in eius locum ſubſtituatur Cyclus Epactarum, qui ad certam, vti diximus, aurei numeri normam directus efficit, vt nouilunium & XIIII. Paſchalis vera loca ſemper retineant. Idque manifeſtè apparet ex noſtri explicatione Calendarij, in quo deſcriptæ ſunt etiam tabulæ Paſchales ſecundum priſcum Eccleſiæ ritum, quo certius & facilius ſacroſanctum Paſcha inueniri poſsit. Poſtremo, quoniam partim ob decem dies, menſe Octobri anni 1582. (qui correctionis annus rectè dici debet) exemtos, partim ob ternos etiam dies, quolibet quadringentorum annorum ſpacio minimè intercalandos, interrumpatur neceſſe eſt Cyclus litterarum Dominicalium 28. annorum ad hanc vſque diem vſitatus in Eccleſia Romana: Volumus in eius locum ſubſtitui eundē Cyclum 28. annorum, ab eodem Lilio, tum ad dictam intercalandi Biſsexti in centeſimis annis rationem, tum ad quamcunque anni ſolaris magnitudinem accommodatum, ex quo littera Dominicalis, beneficio Cycli ſolaris æquè facilè ac prius, vt in proprio canone explicatur, reperiri poteſt in perpetuum. Nos igitur, vt, quod proprium Pont. Max. eſſe ſolet, exequamur, Calendarium immenſa Dei erga Eccleſiam ſuam benignitate jam correctum atq; abſolutum, hoc noſtro decreto probamus, & Romæ vna cum Martyrologio imprimi, impreſſumque diuulgari iuſsimus. Vt verò vtrumque vbique terrarum incorruptum, ac mendis ac erroribus purgatum ſeruetur, omnibus in noſtro & ſanctæ Romanæ Eccleſiæ dominio mediatè vel immediatè ſubiecto commorantibus impreſſoribus, ſub amiſſionis librorum, ac centum ducatorum auri Cameræ Apoſtolicæ ipſo facto applicandorum: alijs verò in quacunque orbis parte conſiſtentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ ac alijs arbitrij noſtri pœnis, ne ſine noſtra licētia Calēd. aut Martyrologiū ſimul vel ſeparatim imprimere, vel proponere, aut recipere ullo modo audeāt vel præſumāt, prohibem9. Tollimus autē, & abolemus omninò vetus Calendarium: voluniusq; vt omnes Patriarchæ, primates, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, & cæteri Eccleſiarum præſides, nouum Calendarium, (ad quod etiam accommodata eſt ratio Martyrologij) pro diuinis officijs recitandis & feſtis celebrandis, in ſuas quiſque Eccleſia

clesias, monaſteria, conuentus, ordines, militias, & diœceſes introducant, & eo ſolo vtantur, tam ipſi, quam cæteri omnes presbyteri, & clerici ſeculares & regulares vtriusq; ſexus, nec non milites & omnes Chriſti fideles, cuius vſus incipiet poſt decem illos dies ex menſe Octobri anni 1582. exemtos. ijs verò, qui adeo longinquas incolunt regiones, vt ante præſcriptum à nobis tempus harum litterarum noticiam habere non poſsint, liceat, eodem tamen Octobri menſe, inſequentis anni 1583. vel alterius, cum primum ſcilicet ad eos hæ noſtræ litteræ peruenerint, modo à nobis paulo antè tradito, eiuſmodi mutationem facere, vt copioſius in noſtro Cal. anni correctionis explicabitur. Pro data autem nobis à Domino auctoritate, hortamur & rogamus Chariſsimum in Chriſto filium noſtrum, Rodolphum Rom. regem illuſtrem, in Imp. electum, ceterosque reges, Princ. ac Reſp. ijſdemque mandamus, vt quo ſtudio illi à nobis contenderunt, vt hoc tam præclarum opus perficeremus, eodem, imò etiam maiore, ad conſeruandum in celebrandis feſtiuitatibus inter Chriſtianas nationes Concordiam, noſtrum hoc Calendarium & ipſi ſuſcipiant, & à cunctis ſibi ſubiectis populis religioſè ſuſcipiendum, inuiolateq́, obſeruandū curēt. Verùm quia difficile foret præſentes litteras ad vniuerſa Chriſtiani orbis loca deferri, illas ad Baſilicæ Principis Apoſtolorū & cancellariæ Apoſtolicæ valuas, & in acie Cāpi Floræ publicari & affigi, & earundem litterarum exemplis etiam impreſsis & voluminibus Calendarij & Martyrologij inſertis & præpoſitis, ſiue manu tabellionis publici ſubſcriptis, nec non ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſus indubitatam fidem vbique gentium & locorum haberi præcipimus, quæ originalibus litteris exhibitis omninò haberetur. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum præceptorum, mandatorum, ſtatutorum, voluntatis, probationis, prohibitionis, ſublationis, abolitionis, hortationis & rogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Tuſculi, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXXXI. Sexto Calend. Martij, Pontificatus noſtri anno decimo.

Anni Chriſti.

Hanc verò Calendarij emendati formam Principes proteſtantes ideo recipere noluerunt, quod iudicarent, non ſolum difficultates & confuſiones in iudicijs, in hiſtorijs, in litteris contractuum, aliarumq; obligationum, in nundinis, in nauigationibus, in ſolutione cenſuum, in agricultura, in omnibus negocijs ciuilibus, & celebratione feſtorum Eccleſiaſtica, ex diſsimilitudine Calendarij ſecuturas, ſed in primis Cæſ. M. & ſacri imperij autoritatem, reputationem & ſuperioritatem, à Pontifice non imminuendam, Addebant hoc quoque, quod conſtaret, præſentem anni formam, à Cæſare Iulio primum inſtitutam fuiſſe; deinde Carolum Magnum, Imperij Germanici conditorem, & Calendarium ipſum, & nomina menſium Germanica populis Teutonicis dediſſe; præterea Canonem concilij Nicæni de feſto Pachatos, non Romani Pontificis, cui ea autoritate & potentia, quam nunc poſsidet, nondum eo tempore fuit, ſed communi Cæſaris Conſtantini, & patrum conſilio conditum fuiſſe; Concilia in ſuper ipſa non à Pontifice, ſed Romanis Imper. indicta coijſſe, ſicut

 Conſtan-

Anni Chriſti. Conſtantienſe adhuc concilium Cæſar Sigismundus collegerit; denique jus conſtituendi non tantum Epiſcopos in Germania, ſed etiam Pontificem Romanum, penes Imperatores ante & poſt Caroli Magni, tempora vſque ad Ottonem I. & deinceps vſque ad Gregorij VII. P. P. ætatem hæſiſſe. Summopere igitur cauendum eſſe ſuadebant ne nouam & inuſitatam jurisdictionem & poteſtatem mandandi Cæſari & Imperio, hac Calendarij emendati á Pontifice præſcripti receptione, Pontifici, ordines Imperij tribuant, præſertim cum non requiſito Imperij conſilio & conſenſu, res illa à Pontifice ſuſcepta fuiſſet. * In huius quoque Chronologiæ vſque ad annum Chriſti 1601. continuatione, veteris Iuliani Calendarij formam & dies retineri, beneuolus lector ſciat.

Eodem anno ex veteri Muſulmanorum conſuetudine die 28. Maij circumciſus fuit Mahometes Amurathis III. Imperatoris Turcici filius, adoleſcens 15. circiter annorum, incredibilis Pompæ magnificentia, ceremoniarum ſolennitate, & ſpectaculorum varietate conſumtis 40. diebus, præſentibus Conſtantinopoli maximorum prope totius orbis Principum legatis, vtpote Rudolphi II. Rom. Imperatoris, Henrici III. regis Gallici, Stephani regis Polonici, Reip. Venetæ, Mahometis Hodabendis Regis Perſici, Regum Africanorum, Maroci & Feſæ, Tartarorum Chami, Sigismundi Principis Transſyluaniæ, Regulorum Moldauiæ & VValachiæ, atque aliorum. Sub legatorum nomine & numero aliquot Principes illuſtriſsimarum familiarum, præſertim, Germaniæ delituerunt.

1584. Vniuerſa Sileſia iuſſu Rudolphi II. Imperatoris Calendarium Gregorianum recepit, præteritis 10. diebus in Ianuario non in Octobri vt vult Pontificia bulla. Secuta fuit eodem anno Luſatia, Morauia, Bohemia.

1585. Ieſuitæ ad Romanæ ſedis Potentiam vtcunque corroborandam, per ſuos egerunt, vt quidam reges & Principes Iaponiæ ad fidem Chriſti conuerſi legatos ſuos ad Pontif. Rom. amandarent. Inſula ea eſt, vt quidam mathematici volunt Hiſpaniæ penè oppoſita, ita vt Hiſpani Iaponibus, & Iapones Hiſpanis propemodum ſint Antipodes, tantæque magnitudinis eam aſſerunt, vt tres Italias ſuperare videatur. Diſtribuitur in 60. principatus, ſitaque eſt quoad longit. circa 180. grad. quoad latitudinem circa 35. grad. longe vltra Indiam & Sinarum regiones. Principes iſti erant Franciſcus Bungorum rex, Protaſius Arimæorum rex & Bartholomæus Omurcæ princeps. Hi igitur collatis Conſilijs decreuerunt, quatuor ex ſuis cum Patre Alexandro Valignano viſitatore Societatis Ieſu, qui iſtis in oris viſitarat, & tunc reditum in Europam parabat, ablegare. Fuerunt, qui mittebantur Mancius Fiungæ regis nepos, qui nomine regis Bungorum proficiſcebatur, alter Michaël Cinguiua Arimæi regis, & Omurcæ principis legatus, quorum vnus erat nepos, alterius verò conſobrinus. Duobus his alios duos ex præcipua nobilitate adiunxerunt, Iulianum Narauiram, & Martinum Faram, omnes iuuenes 22. circiter annorum.

Hi p

Hi paratis omnibus ad iter neceſarijs 20. die Februarij anno Chriſti 1582. è portu Nangaſchæ nauigarunt, & poſt longam difficilemq; nauigationem tandem Romam venerunt, 22. Martij anno 1585. tertio anno, menſe vno, & duobus diebus, poſtquam è Iaponia deceſſerant: iterque vt aiebant 20000. milliarium (Italicorum) propter varia promontoria circumnauigata, curſum obliquatum, ventorum opportunitatem captatam, & alias importunitates deuitatas fuerant emenſi. Poſtridie Pontifex publicum conuentum Cardinalium indixit, in quo legati cum ineffabili apparatu excepti, atq; ab omnibus Dominis & Principibus aulæ ſummis honoribus affecti ſunt. Omnia abunde ſuppeditabat Pontifex Gregorius XIII. qui paulò poſt eorum aduentũ 10. Aprilis mortuus eſt anno ætatis 84. Die vero 17. Auguſti iterum in Indiam ſeſe contulerunt. *Anni Christi*

Ioachimus Erneſtus Anhaltinus princeps, 6. Decembr. moritur, eo nimirum die, quo Rudolphus II. Anhaltinus, tum Elector Saxoniæ (qui prima templi Cathedralis VVitebergenſis fundamenta iecit,) ante 216. annos obierat. 1586.

Circa hæc tempora Romæ Sixtus V. Pontifex magnum obeliſcum ex vno lapide ſolidum, ſcilicet 107. pedes longum, ſed latum 12. in calce, 6. in vertice, ex Neronis circo, ubi terræ magna exparte immerſus erat, in aream Diui Petri ſumma omnium admiratione erigit: ita vt annus integer nunquam intermiſſo labore conſumeretur. Conuocauerat multos celebriores in architectura magiſtros, qui de modo transferendi inter ſe colloquerentur. Ad hoc opus perficiendum initio quinq; baſiliſtæ, & quadraginta ergata conſtructa ſunt, quæ à 907. viris, & 70. equis in orbem verſabantur & regebantur. Expenſæ ſunt 37000. coronatorum, inſuper 965, priuſquam in altum leuaretur, dimitteretur, transferretur, cum omnibus ornamentis, deaurationibus, alijsq; ſumtibus, accidentalibus, excepto metallo unde conflata fuit crux in ſummitate collocata, & leones ſuppoſiti ad molem ſuſtentandam. Hic olim inter alios 42. magnos & paruos, ſed diuerſis temporibus Romam peruenit. Iuſſit idem Pontifex alios ſed minores ſub terra defoſſos erui, in quibus plurimæ litteræ Ægyptiacæ & Hieroglyphicæ conſpiciuntur.

In Anglia, Maria Scotiæ regina nouarum inſidiarum accuſata, poſt 19. annorum Carcerem in Northamptoniæ prouinciæ arce Fotheringhamo, 8. Februarij inuicto & præſenti animo capitis ſupplicium ſubit. Etſi verò tale genus mortis regibus, principibusq; infrequens admodum eſſe videbitur: tamen hoc ipſo ex eorum claſſibus plures affectos legimus. Inter eos fuit Conradinus Conradi IIII. Imp. filius, Nicolaus princeps ab Oppeln, Maria Brabantica Ludouici Bauari coniunx, Albertus Comes Bambergenſis, Philippus comes ab Horn, Lamoralus comes ab Ægmond, etiam Sebaſtianus comes à Monteculo, quorum hic à quatuor equis diſcerptus, reliqui omnes carnificis manu decollati ſunt, vt etiam Ferdinando comiti ab Hardec Viennæ anno Chriſti 1595. accidit. &c. 1587.

Sixtus V. PP. Eliſabetham Angliæ reginam propter diſſenſionem in religione à Catholica Romana Eccleſia, & quod Belgicos contra Hiſpanum foueret, primò anathematis fulmine percutit, regio titulo, regno, & omni dignitate exuit, atque omnes totius Angliæ vaſallos à iuramento ab-

 ſoluit,

Anni Chriſti.

ſoluit. Deinde ſicut anno Chriſti 1492. controuerſiam inter Portugalenſes & Caſtilienſes de America diremit Papa, donando terras nondum cognitas orientales Portugalenſibus, ſed occidentales Caſtilienſibus, ita nunc ex ficta plenitudine poteſtatis Apoſtolicæ totum Angliæ regnum Philippo II. Hiſpaniarum regi Catholico donat, & liberam ei poteſtatem facit, illud primo quoque tempore inuadendi, capiendi, occupandi, Hiſpaniæque ac Britanniæ titulos vſurpandi, ea tamen conditione adiecta, vt regnum Britanniæ occupatum nihilominus ab Apoſtolica ſede Romana tanquam feudum petat. Quanquam verò Rex Hiſpanicus, 9. cultiſsima regna habet, Hiſpanicum, Arragonenſe, Granatenſe, Siculum, Neapolitanum, Mediolanum, Luſitanum ſeu Portugalliam, præterea Nouam Indiam, & Floridam, quæ aliquot totius orbis terræ partes æquant, excepta Burgundia & Belgici 17. prouincijs, quæ in quatuor Ducatus, 7. comitatus, 5. dominia, & Marchiam unam rurſus diuiſæ 236. vrbes & 6270. circiter pagos continent: tamen Anglicum regnum iam ſecunda vice oblatum omnibus viribus ſibi capiendum exiſtimat. In hunc igitur finem claſsem potentiſsimam toto triennio diuerſis in locis apparatam conuenire iubet. Illa nauibus militaribus grandibus 125. militibus veteranis ex Hiſpania Italia & aliunde collectis 20000: nautis 10000: tormentis 2000: pyrio puluere, globis & annona ad ſex menſes inſtructiſsima ex Tagi oſtio, exeunte Maio ſoluit, & ad littus Hiſpaniæ lente procedens in Coronin portum Hiſpaniæ verſus Boream extremum, in finibus Gallicíæ & Aſturiæ, quem Artabrorum portum Ptolemæus vocat, die 20. Iunij acceſsit. Cum autem vix è conſpectu Hiſpanicæ telluris in altum perueniſſet, aduerſis ventis in eundem & vicinos Aſturiæ ac Biſcaiæ portus reiecta fuit. Rex cum ſine magna clade Coronin redijſſe & conueniſſe claſſem intellexiſſet, eam iterum ex templò in Angliam tendere, & coniunctam Belgicæ Parmenſis claſsi, milite in continentem expoſito, vniuerſum Angliæ regnum occupare iubet. Itaque cum 28. dies in portu Coroneo hæſiſſent, verſus Caſſeridas è diametro Artabris ad boream oppoſitas (ſillij hodie Angli, ſtanni feraces, Belgæ Sörgling appellant) curſum ſuum Hiſpani dirigunt. Iamq; Geſſoriacum Galliæ & Iccium portum præterlegebant, vt cum Belgica Parmenſis claſſe, plus quam 300. nauigiorum, inter quæ plurima erant latiora, quibus in terram miles exportaretur, ad Dunkirchiam collecta coniungerentur: cum Anglicæ claſsis præfectus inferior Franciſcus Dracus, (alius enim erat ſuperior admiralius) à tergo illos eſt inſecutus. Ac primum ex pretorijs vnam, quæ agmen nauium claudebat, tardius inſequentem, cepit. Cumq; ſecundis ventis & nauigijs agilioribus, quam erant Hiſpanicæ naues grandes, & immanes, vteretur; toto triduo cum eis eminus velitatus, malos præcipuè & gubernacula, tormentorum globis decutere. & catenis per tormenta emiſsis, rudentes, & quæ eminebant reliqua, regendæ nauis inſtrumenta diſcindere ſtuduit. Claſsis Hiſpanicæ ſummus Imperator Alfonſus Pereſius, Medinæ Sidoniæ Dux, cum videret Parmenſem partim aduerſis ventis, partim Selandica claſſe ad oſtium portus Dunckerkani impeditum fruſtra expectari, prope Caletum ancoras iecit. Mox Draco ſequenti nocte, octo veteres ſuas naues, pice, ſulphure, alijsque igneis materijs repletas vento vehemente à tergo aſpirante in Claſsem Hiſpanorum immiſit. Hi metuentes, ne ſuæ etiam naues accenderentur, ancoris ſubleuatis vel reſciſſis diſce-

ſis diſcedunt. Naues igitur Hiſpanicas turbatis ordinibus in fugam adactas Dracus inſequitur & cum datur, à tergo globis impetit, qui in illa Hiſpanicarum nauium altitudine raro aberrabant, cum Anglicæ humiliores non ſemel ictus eluderent. Accedebat & hoc, quod Hiſpanicæ naues, ſi quando in arenoſa vada inciderent, immotæ ſtabant. Duæ ex his Fliſsingam ductæ & ictibus planè conquaſſatæ, in portu peribant. Alia Brielam vi tempeſtatis appulſa, aliæ alibi captæ ſunt. Reliqua Hiſpanorum claſsis, Africo vehementiore aliquot dies continuos ſpirante, ad extremæ Daniæ ſeu Iutiæ & Noruegiæ fines propulſa, inter Hetlandiam & Orcades, circumnauigata eminus Britannia vniuerſa, & multis denuò ad Hyberniæ littora nauibus amiſsis, in Hiſpaniam rediȷt. Sic igitur terribilis illa Hiſpanica claſsis, omni munitione bellica & milite inſtructiſsima, quæ totam Angliam occupare, & multò longius progredi iuſſa erat, Vix à longinquo foris conſpecta & circum nauigata eminus Anglia diuinitus turbata & maxima ex parte in hilum diſsipata fuit.

Anni Christi

Henricus III. Galliæ rex 3. Martij anno 1575. matrimonio ſibi iunxerat Claudiam Ludovvicam, Nicolai Comitis Vademontij Lotharingici filiam. Cum igitur ex ea nullum ſuſciperet hæredem, & ius ſucceſsionis etiam ex regis iudicio ad Henricum Nauarrenum propter diſſenſionem religionis à Pontifice excommunicatum & inhabilem ad ſucceſsionem declaratum pertineret, Carolus Borbonius, Henricus Guiſius & alij Pontificiæ religionis proceres anno Chriſti 1587. coactis copijs & occupatis vrbibus aliquot aduerſus Nauarrenum ab ipſorum religione diſſentientem inſurgunt, & de ſucceſſore regis nimis intempeſtiue digladiantur. Hinc anno 1588. Henricus III. ipſe Pontificius Pontificios proceres metuens, menſe Dec. in conuentu Blæſenſi Henricum Guiſium ſub ſpe ampla euocatum in veſtibulo cubiculi regij trucidari Cardinalemque fratrem Guiſij ſtrangulari, aliquot Epiſcopos & duces in cuſtodiam dari curat. Cumque ideo animi procerum Pontificiorum ab ipſo magis alienarentur, & Parrhiſienſes regem vrbe excluderent, exercitum conſcribit, cui legatum cum ſummo Imperio Nauarrenum præficit. Dum verò in caſtris cum magna procerum parte in pago S. Claudij duobus ab vrbe Parrhiſienſi miliaribus copias augere ſtudet 22. Iulij anni 1589. à Fratre Iacobo Clemente Senliſiano ordinis S. Dominici Monacho iuuene 23. circiter annorum, Venenato cultello ob longo & acuto circa ilia perfoditur, legens litteras quas monachus à ſe in proprias manus regi tradendas dixerat. Rex eodem cultro è vulnere educto grauiter illum in vultu vulnerauit, quin & monachus mox ab accurentibus miniſtris occiſus fuit. Ferunt eum ſæpè in ſuggeſto Lutetiæ crucifixi effigiem manu tenentem dicere ſolitum fuiſſe, illam eſſe manum, quæ Gallos Catholicos liberatura eſſet. Communicauerat etiam antea de ſuo inſtituto cum confratre, magnam doctrinæ & ſanctitatis opinionem habente, & ab angelo ſe iuſſum eſſe, Regem tyrannum & hæreticum ex medio tollere iactitauerat. Rex accepto vulnere poſtridie media nocte mortem imminere ſentiens hæredem & ſucceſsorem Coronæ Galliæ Nauarrenum deſignat. Hoc igitur modo Henricus III. Valeſiorum nouiſsimus anno ætatis 38. Monachi Iacobi Clementis Senenſis Galli cultello venenato, & cum eo tota Valleſia ſtirps periȷt, quemadmodum olim Henricus VIII. Imperator Dominicani Monachi, Johan. de monte Politiano, Senenſis Itali, hoſtiâ venenatâ ſublatus fuit. Et 1589.

 hoe

Anni Chriſti. hoc eſt aliud exemplum, quomodo Pontifices Romani integra regna concutere & conuellere ſoleant. Nauarrenus á plerisq; proceribus Rex agnoſcitur & obſidionem Parrhiſienſem non modo redintegrat, ſed etiam ſtrictius vrget.

Cœpit inprimis illa arctior obſidio 2. Maij & continuata eſt ad 22. Iulij &
1590. fuit talis, vt Antonius Cicarella in vitis Pontificum exiſtimet, verè dici poſſe, à mille annis vsque huc in nullis Hiſtorijs aut maiorem legi aut æqualem. Tanta tunc fuit in vrbe fames, vt modius frumenti venditus ſit circiter 150. coronatis, II. Barilæ congius vini coronatis 4. & dimidio, veruex 36. librarum 54. coronatis: ouis 112. francis, pondo carnis equinæ 10. Boocis, pondo Butyri aut olei coronato, vacca vetula & macra 116. coronatis Gallicis, plurimi morticina carne ex mortuorum oſsibus in mortario contuſis, & pugillo farinæ vno atque altero miſto confecta veſcerentur, plurimi ad Nauarrenum deficerent, quos tamen ſæpè ad priſtina præſepia retrorſum adigebat, & vt habet Cicarella 50000. fame abſumerentur. Hanc tantam miſeriam monachi pro concionibus ex tenuabant, prætendentes, antequam ad mactationem & epulas filiorum veniretur, famem in vrbe dominari recte dici non poſſe. Poſtea lenior cœpit eſſe obſidio Hiſpanis ſubinde auxilia vrbi mittentibus, donec tandem Parrhiſienſes ſponte intromiſerunt regem, cum nimirum Nobilitatis precibus & policitationibus victus, vt Gallia faucibus Hiſpa-
1594. nicis eriperetur, perſuaderi ſibi paſſus fuiſſet vt deſerta religione quam hactenus coluerat, Pontificiæ iterum ſe adiungeret. Operæ verò precium fuerit, cognoſcere modum, quo à Clemente VIII. tantus Monarcha poſt aliquot annorum preces in gremium Eccleſiæ Romanæ receptus fuit.

Henricus igitur IIII. Galliæ & Nauarræ rex, poſt biennij ferè preces ſupplices, tandem à Pontifice, magna & ſolenni pompa Romæ, ab omni hæreſi & excommunicatione liber pronunciatus, & in Romanæ Eccleſiæ gremium receptus, & Chriſtianiſsimus declaratus eſt. Nam pridie natalis Mariæ virginis, Pontifex Clemens VIII. in ſolenni habitu, ex ſuo Palatio, in porticum D. Petri geſtatus, cum Cardinalibus & conſiliarijs Inquiſitionis & Pœnitentiarijs conſedit. Deducti ad eum, per magiſtros ceremoniarum, Regis Galliæ procuratores, frequenti comitatu apparentes, pedem Pontificis oſculati ſunt. Quorum Princeps, Dominus de Perona, eleganti oratione latinè habita, nomine ſui Regis obedientiam ſubiectiſsimam detulit, & Abſolutionem ac benedictionem Pontificiam humilimè petiuit. Oratione finita, Coſmus de Angelis, Sancti officij inquiſitionis aſſeſſor, Decretum Pontificis ex ſcripto legit, quo, abſolutionem ab Epiſcopo & aliquot Prælatis in Gallia ſuperiori tempore, Regi Galliæ & Nauarræ dictam, inualidam & nullam: Catholicos tamen actus omnes, à Rege poſtea præſtitos, validos declarat: eumque ab omnibus excommunicationibus ac cenſuris, præcipuè Sixti V. bulla, his legibus abſoluit: Si procuratores, loco ſui Regis, quem ratum habiturum omnia, quæ agent, pollicebuntur, omnes hæreſes in genere, ac in ſpecie Caluiniſticam abiurabunt, & ſatisfactiones à Pontifice mandatas, recipient. Quæ omnia Rex poſtea confirmabit, & abiurationem in Gallia coram legato Pontificio, in propria perſona, repetet. Statim igitur ambo procuratores, abiurationem clarâ voce recitarunt & Profeſsionem Fidei Catholicæ Romanæ ediderunt.

Poſtea,

Poſtea, Coſmus de Angelis, conditiones & ſatisfactiones pœnitentiarias, Regi à PP. iniunctas, ex ſcripto prælegit, & Chriſtianiſsimi titulum Regi, facta iam abiuratione, tribuit.

Conditiones propoſitæ fuerunt, vt Rex, Concilium Tridentinum recipiat, & in toto regno Franciæ obſeruari curet. Quod ſi in aliquibus regni provincijs, ſine periculo novarum ſeditionum obtineri nequeat, veniam à P P. Rex petat.

Principem Condæum puerum novennem, proximum nunc regni hæredem, intra anni vertentis ſpacium, ab hæreticorum familiaritate ſegreget, & in Catholica Apoſtolica Romana Religione educari curet.

In Bearnenſi principatu, ad epiſcopas vacantes, idoneos Epiſcopos nominet, ijsque reditus ademptos reſtituat, & donec reddantur, ex regiæ Cameræ reditibus alat. Vetera pacta cum ſede Romana, redintegret ac ſeruet. Omnia beneficia, reditus & bona Eccleſiaſtica ſuperiorum temporum bellis alienata, ſuis Epiſcopis Abbatijs, & ordinibus ac perſonis Eccleſiaſticis, reſtituat. Poſtremò, Rex ipſe, de ſua converſione, & hæreſium omnium deteſtatione omnes Catholicos Reges & Principes literis ſuis doceat.

Satisfactiones autem Regi has præſcribit: ſingulis diebus ☽ preces Coronæ Mariæ: diebus ☿ litaniam: ♄ preces Roſarum Coronæ Mariæ recitet, Quam etiam aduocatam ſibi coram DEO eligat. Singulis diebus Miſſam: ſed diebus ☉ & ♀ plenum officium audiat, niſi impediatur. In ſingulis regni prouincijs monaſterium erigat: quater in anno confiteatur & communicet: Ieiunia & Vigilias ab Eccleſia mandatas religioſè ſeruet.

Has conditiones & ſatisfactiones, dicti procuratores & Oratores Regij de Peron & Oſsat, ſua ſubſcriptione receperunt & proſtrati ad pedes Pontificis, qui humeros eorum virga ſubinde tetigit, iacuerunt, donec Pſalmos, Miſerere, & De profundis, cantores Pontificij ſummiſſa voce ceciniſſent. Quibus abſolutis, Pontifex exurgens, & mitra de capite ſublata preces aliquot ex Pontificali recitans, dictis Galliæ Regis Oratoribus Benedictionem pronunciauit. Tandem Pontificius Fiſcalis, ſicut & Fiſcalis inquiſitionis, omnes Protonotarios & notarios præſentes, imprimis autem Dandinum & M. Flaminium notarium Inquiſitionis, ex officio requiſiuit, vt huius actus memoriam conſeruarent, & inſtrumenta publica de eo conficerent. Secuti ſunt ſtatim ſub porticu tubarum & tympanorum ſonitus, & ex caſtello S. Angeli omnia tormenta exploſa.

Poſt hæc templum S. Petri, antea clauſum, rurſus apertum eſt, & admoniti à Pontifice Oratores Regis Francici: Quemadmodum ipſe nunc Regi illorum ianuam Eccleſiæ militantis in his terris iterum aperiat, ita Regiam Maieſtatem eniti debere, vt viua fide & bonis operibus, ſe introitus in Eccleſiam Triumphantem in cœlis faciat capacem. Ingreſsus templum S. Petri, concinentibus Muſicis, Cardinalis de S. Seuerino ſupremus Pœnitentiarius, duos Galliæ Regis Oratores ad vſum ſacramenti, & vlterius ad S S. Petri & Pauli aram duxit, vbi precationes dixerunt, & Cardinalis ipſe, recitatis ex Pontificali orationibus, ab eis diſceſsit.

Anni Chriſti.

Inde ad Cardinalem Gioioſam, cum multis prælatis & nobilibus Gallis, in templum S. Ludouici ſe contulerunt, vbi ſupra portam templi inſignia Regni Galliæ, cum huiusmodi inſcriptione eminebant: HEINRICVS IV. GALLIÆ ET NAVARRÆ REX CHRISTIANISSIMVS. In eo etiam templo, Doxologiam ſolennem, TE DEVM laudamus, Galli cecinerunt, & recitatis per archie. Ambronenſem præcatiunculis certis, in hoſpitium redierunt. Plurimæ etiam effigies Regis pictæ, ſculptæ ac expreſſæ, tota vrbe emptæ, & arma Gallica domib. Regi Galliæ benevolentium affixa, & maxima pars vrbis, (Hiſpanis tamen exceptis) lætitiæ & gratulationis indicia illuſtria ediderunt.

Hoc anno, poſt captum Iaurinum (ante biennium) vlterius progrediendum ſibi ſtatuit Turca, & Agriam fortiſsimum Vngariæ ſuperioris propugnacu-
1596. lum ipſe Mahometes III. Turcarum Imperator trium hebdomadum interuallo, manu 150000. militum, grauiter obſedit, ſibiq; tandem á præſidiarijs (fruſtra reclamantibus præfectis) deditum occupauit, 2. Octobris. Die veró 16. Octobris ad rudera pagi Kereſtheſch non procul ab Agria cum ipſo Mahomete III. Imp. Turc. dimicauit Maximilianus Archidux Auſtriæ, adiunctis ſibi Sigismundi Tranſyluaniæ Principis & Chriſtophori Teuffenbachij copijs, ita tamen, vt Chriſtianus exercitus vix 40000. conſtaret. Etſi veró primo congreſſu victoria fuit penes Chriſtianos, ſiquidē plurimis Turcarum trucidatis, reliquos proſpero cōflictu una cū ipſo Turcico Imperatore in maximā fugā compulerunt, adeo vt iam intra ipſa Mahometis Imperatoris Turcici caſtra prorſus à Turcis deſerta penetraſſent tamen mirabili caſu mox non paruam victoriæ partem amiſerunt. Cum enim ampliſsimas prædas forſan data opera á Turcis relictas & diſperſas intra hoſtium caſtra ruptis ordinibus hinc inde ipſi quoq; diſperſi colligerent, ſubitó conuerſa Turcarum & Tartarorum quædam manus exigua in eos diſperſos incidit. Terrore igitur quodam panico perculſi fugerunt & nec minis nec precibus Ducum reuocari potuerunt, & factum eſt, vt plures ab equis quam hoſtibus trucidarentur. Sic uno tempore ambo exercitus fugerunt, mirabili planè modo. In hoc prælio à parte Chriſtianorum 5000. vel 6000. & inter hos Erneſtus & Auguſtus, Iohann. filij, Duces Holſatiæ fratres, plurimiq; præcipui tam equitum, quam peditum Germanorum, Bohemorum, & VValonum præfecti forti animo occubuerunt. Hanc pugnam 12. 14. 15. Octobris cruentæ aliquot velitationes inter Turcas & noſtros præceſſerunt. Locum enim quendam vndoſum & paluſtrem è regione pagi Kereſteſch hoſtes occuparant, ſed ita à noſtris repulſi fuerunt, vt duobus Baſsis cum magna militum manu cæſis ſigna aliquot militaria & 43. tormenta bellica amitterent. Vt veró ſinguli & vniuerſi tum in precibus tum in armis aduerſus Turcas ardentiores eſſe poſsint, cum videant quo vſque progreſsi ſint illi, & quibus quotidie magis magisque immineant, non inconſultum viſum fuit, ſub finē ex monumentis Hiſtoricis proponere tabellam præcipuarum prouinciarum Turcicarum, quas per Baſſas ſeu vice reges Imperator Turcicus gubernare ſolet. Eam inueniet lector in ſcriptis D. Chytræi.

In Aſia.

1. Natoli, hoc eſt, Aſiæ minoris Beglerbegus ſeu vicerex, reſidet in Phrygiæ maioris Chiutaia.

2. Ca-

 Anni Chriſti.

2. Caraman, Ciliciæ præeſt, & vicinæ Pamphyliæ, Lyciæ, Lycaoniæ, vt & parti Cariæ.

3. Seuas, ſiue Sebaſtea Cappadociæ meridionali, qua Ciliciam & Armeniam minorem ſpectat.

4. Tocatum ſeu Cappadociæ Septentionali verſus Pontum Euxinum, reſidet in Amaſia vrbe, cuius longitudo eſt 65. grad. 30. ſcr. latitudo veró 42. gr.

5. Dulgadir, cuius princeps olim Alaudeules & populi Aladuli olim inter Turcicum & Perſicum Imperium & Syriam interiecti.

6. Halep ſuperioris ſeu Cyrreſticæ Syriæ, reſidet in vrbe Alepo.

7. Scham, Damaſci, quæ ita dicitur Turcis & Arabibus ſicut Conſtantinopolis Stambul, & hic eſt præfectus Cæleſyriæ & Paleſtinæ.

8. Tarablos ſeu Taraplos, Tripolitano regno præeſt ad montem Libanum.

9. Maras, Arabiæ deſertæ confinis, infra Halepum & Meſopotamiam.

10. Diarbekir, Meſopotamiæ, ad vrbem Amidam.

11. Bagdar, Babyloniæ & Chaldeæ,

12. Balſara, ad ſinum Perſicum, Perſidis & Chaldeæ partem habet.

13. Labia ſeu Laxa, Carmaniæ, qua Ormuzum nunc Luſitanos agnoſcentem, ſpectat,

14. Iemen Aden, in Arabia Felice,

15. Hebeſch, ad ſinum Arabicum opponitur Præſto Iohanni,

16. Cypro, Nicoſiæ vel Famaguſtæ reſidet,

17. Ezrum & Arzerum, Armeniæ maiori uerſus Georgianos, vt etiam parti Aſſyriæ,

18. Schereſul, Aſſyriæ in finibus Perſiæ,

19. VVan in confinibus Armeniæ & Mediæ,

20. Tiflis, in regione Georgianorum,

21. Siruan, Mediæ pars.

22. Temir capi, porta ferrea ad Derbentum ſeu anguſtias montium ad mare Caſpium.

23. Tſchildir, ad fines Mediæ & Georgianorum.

24. Cars, in Armeniæ maioris & Mediæ finibus.

25. Fas, Mengrellijs, Colchidis habitatores ſub ſe habet quaſi Phaſidis fl. incolas.

Poſteriores 8. minus amplas habent prouincias quam reliqui.

In Europa.

1. Rumuli, Thraciæ & Græciæ totius Beglerbegus: quam Romaniam, corrupte Rumuli vocant. In Seruiæ & Bulgariæ finibus ſedem habet: plerunq; veró Conſtantinopoli degit.

2. Temes vvar, Vngariæ trans Tibiſcum, verſus VValachiam & Tranſyluaniam.

3. Budæ, verſus Auſtriam, tenet Albã regalem, Zigeth, Zolnok, Filec, Quinq; Eccleſias, Mohacium, Segedinum, Sirmium, Semendriam, ſeu Sinderouiam.

4. Boſnæ,

Anni Christi.

4. Boſnæ, Illyriam, Dalmatiam & partem Croatiæ tenet, reſidetque Bagnania Lucæ.
5. Coffæ, Tauricæ Cherſoneſi, quæ olim dicebatur Theodoſia.
6. Capitan Baſſa plerisque inſulis maris Ægæi dominatur, Lemno, Lesbo, Chio, Rhodo, Eubææ, & ad ſinum Corinthium Naupacto Leucadi &c.

In Africa.

1. Meſsier, Ægypto præſidet Cairi, quam Iudæi Mizrim & Turcæ corruptè Meſsir vocant.
2. Tunis, Tunetanum regnum gubernat, & reſidet Tuneti.
3. Tripolis, propè Gerbos Lotophagarum inſulam.
4. Giul Geſare vel Ceſair, Algeriæ reſidet, idque eſt corruptum Iulia Cæſarea.

1598. Cauſsa, quod Anglica monopolia in Imperio Romano abrogauit Imperator, fuit, quod Eliſabetha regina Angliæ, ſocietatis Germanorum Hanſeaticæ immunitates à multis regibus Angliæ corroboratas non amplius integras conſeruare, verùm cum nouæ cuiuſdam & peregrinæ ſocietatis hominibus communes eſſe voluit. Vt veró lectoribus origo & appellatio Hanſeaticæ ſocietatis non ſit ignota, ſciendum eſt, quod, vt aliqui volunt, ante 400. annos, aliquot Germanicæ & aliæ ciuitates ad commercia in publicum vſum magis ſtrenuè exercenda ſingulari fœdere coierint, & apud reges exteros ſingularia priuilegiá & iurisdictiones, aliasque immunitates obtinuerint, inprimis Londini in Anglia, Brugis in Flandria, Bergæ in Noruuegia, & Neogardiæ in Ruſsia. Prouinciæ & vrbes priuilegiorum ſocietatis iſtius adhuc participes hæ recenſentur ab auctoribus, 1. Vandalicæ: Lubeca, Hamburgum, Roſtochium, Sund, VViſmar, Luneburga. 2. Pomeranicæ; Stetinum, Anclam Golnovv, Gryphiſvvald, Colberg, Stargard, Stolp, Rugenvvald. 3 Pruſsicæ: Culma, Thorn, Elbing, Dantiſcum, Regius mons, Braunsberg. 4. Liuonicæ: Riga, Derbt, Reuel. 5. Saxonicæ Transericanæ, Magdeburga, Brunſuuiga, Goſlarium, Embeck, Gottingen, Hildesheim, Hannouera, Vlſen, Buxtehud, Staden, Bremen, Hamel, Minda. 6. VVeſtphalicæ: Monaſterium, Osnaburg, Tremonia, Suſatum, Heruord Padeborna, Lemga, Bilefeld, Lippa, Cosfeld. 7. Cleuenſes & Marchicæ; Colonia, VVeſalia, Diuisburgum, Emmerich, VVarburg, Vnna, Ham. 8. Geldricæ: Neomagus, Zutphania, Ruremunda, Arenacum, Venlo, Elburg, Hardervvik. 9. Tranſiſalanæ, Dauentria, Suuolla, Campi, 10. Friſiacæ; Groninga, Stauera, Bolsuuerda. Ad appellationem quod attinet, non eſt ex proprio nomine IOHANNIS deſumta, cum nulla ſit ratio cur excellentes & præpotentes potius magnos IOHANNES, quam magnos PETROS vel PAVLOS cognominare debeamus. Teſtis autem eſt locupletiſsimus Iornandes de rebus Geticis, quod Gothi (qui Germanici populi quoad originem & linguam fuerunt) proceres ſuos non puros homines ſed ſemideos, id eſt, ANSES nuncupauerint. Inde Reinerus Reineccius has lo

ias locutiones Der groſſen Hanſen, item Hanſe Stedte, hoc eſt, hominum & vrbium negationibus, opibus & confederationibus potentiorum rectè deducit.

Eodem vt & aliquot præcedentibus annis comitia in Imperio propter bellum Turcicum celebrata fuêre. Cumque in eiusmodi decretis ſtatus Imperi in vſum belli interdum tot, interdum tot itinera Romana, Römerzug, ſeſe contribuere velle polliceantur: tyronibus non ignotum eſſe debet, antiquitus Imperatores tamdiu non abſolutè Imperatores, ſed tantum Electos Imperatores fuiſſe dictos, donec à Pontifice coronam Bononiæ acciperent. Ad hanc Romanam expeditionem quæ poſt Carolum V. non amplius ſuſcepta fuit, Ordines olim 100000. flor. conferre ſolebant. Hoc menſuræ genere & nomine hodie vtuntur in numerandis contributionibus ad bella Turcica neceſſarijs, ita tamen vt expeditio Romana, Römerzug, hodie quartâ parte ſit minor quã olim fuit. Oramus autem æternum Patrem Domini noſtri IESV CHRISTI vt ipſe egrediatur cum exercitibus noſtris & maledici Mahometis regnum deſtruat, vt iam tandem Chriſti diuinum nomen longius latiusque propagari poſsit.

FINIS AVCTARII COMMENTARIORVM.

9736975
04 MY 2022